Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ
+300
Νομ. 05
Αριθ. εἰσ. 109 56
ΔΩΡΕΑ Αφοσιώ
GRVER 00938
773
056
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ - Γ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ, ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ, ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ, ΟΔΗΓΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ.

ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΕΘΝΩΝ.

Μετατυπωθέντων ἀπαραλλάκτως ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως

ΥΠΟ

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΙ

Α. Ι. ΚΑΚΟΥΛΙΔΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

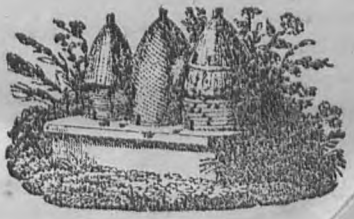

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

1860

Αρ. Εισ. 773

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗι

ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΕΠΟΝΤΩΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.

---

1. ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνακλήσεως τοῦ περὶ ἐκτοπίσεως τῶν συγγενῶν τῶν ληστῶν διατάγματος.

ΟΘΩΝ

Ἐλέῳ Θεοῦ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΑΝΤΕΣ ὅτι τὰ κάτωθεν περὶ ἐκτοπίσεως μέτρα δύνανται νὰ δώσωσι χώραν εἰς διαφόρους καταχρήσεις, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

α.) Τὰ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 (29) Νοεμβρίου 1838, 12 (24) Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, 13 (28) Φεβρουαρίου 1839, περὶ ἐκτοπίσεως τῶν συγγενῶν τῶν ληστῶν Διατάγματα·

β΄.) Τὸ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου Διάταγμα περὶ ἐκτοπίσεως τῶν συγγενῶν τῶν νεοσυλλέκτων κατὰ τὰς μεθορίους διοικήσεις τοῦ Κράτους·

γ΄.) Τὸ ἀπὸ 16 (28) Σεπτεμβρίου 1839 Διάταγμα περὶ ἐκτοπίσεως τῶν συγγενῶν τῶν ὑπόπτων, ἐπὶ ληστοδοχῇ καὶ οἰκογενειῶν, ἀνακαλοῦνται ἄπαξ, καὶ οἱ κατὰ συνέπειαν τούτων ἐκτοπισμένοι εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους ἀφίνονται ἐλεύθεροι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς ἑστίας των.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεία συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν θέλει μᾶς προτείνει ἀμέσως ἄλλας ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καταλλήλους διατάξεις, καὶ θέλει φροντίσει πρὸ πάντων, νὰ ἐμποδισθοῦν διὰ καταλλήλων ἀστυνομικῶν μέτρων αἱ σχέσεις τῶν ὑπόπτων ἐπὶ λησταποδοχῇ μετὰ τῶν ληστῶν. Θέλουν γένει προσέτι αἱ ἀναγκαῖαι νουθεσίαι εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς διοικητὰς τῆς κατοικίας των.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 (20) Ἰανουαρίου 1840.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

2. ΣΥΝΘΗΚΗ

Περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Πρωσσίας, ἡ ὁποία ὑπεγράφη ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1839, καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Νοεμβρίου (5 Δεκεμβρίου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας κινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν εἰλικρινῆ πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν Των εὐτυχῶς ὑπάρξασαν καλὴν ἁρμονίαν, καὶ νὰ ἐκτεί ωσι καὶ στερεώσωσι τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως, εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος τελείας περὶ τὴν ναυτιλίαν ἐλευθερίας καὶ ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος βάσιν ἐχούσης ἀρχὰς δικαίας καὶ χρησίμους ἐξίσου εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν καὶ ἔν Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, μὲν Μέσαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους· ὁ δος, τὸν Κράτος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδ Σύμβουλον Κωνσταντῖνον Ζωγράφον ἔκτακτον ὑπηρεσ Ἐπικρατείας Αὐτοῦ εἰς πικρατείας ἐπὶ τοῦ Γραμματέα τῆς Ἐκου καὶ τῶν Ἐξωτερικ ιλικοῦ Αὐτοῦ Οἴξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ α Σχέσεων, Ταοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρο Τάγματος γαλλικοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίο Πορτουτοῦ Ξίφους, Μεγαλόσταυρον τοῦ ακώβου ικοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ τῆ ξίας κτλ. Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺ τῆς Πρωσσίας τὸν Ἱππότην Κύριον Βρασιὲ Σαὶν-Σιμῶνα, Θαλαμηπόλον Αὐτοῦ καὶ Σύμβουλον Πρεσβείας, ὑπουργὸν Ἀντιπρέσβυν Αὐτοῦ παρὰ τῷ Μεγαλειοτάτῳ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, Ἱππότην τοῦ Τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ γ΄. κλάσεως τοῦ Ρωσσικοῦ Τάγματος τῆς Ἁγίας Ἄννης β΄. κλάσεως κτλ. οἵτινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων Αὐτῶν ἐγγράφων εὑρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα·

1. Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, θέλουν προσορμίζεσθαι ἐλευθέρως ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἑαυτῶν, τῶν πλοίων των καὶ τῶν φορτίων των εἰς τοὺς λιμένας, παραλίας πόλεις καὶ ποταμοὺς τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἄλλου, ἀπανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς. Δύνανται εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρονίως νὰ ἐνδιαμείνωσιν εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, νὰ ἐνοικιάσουν καὶ καθέξουν οἰκίας καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ ἐμπόριόν των, θέλουν ἀπολαύει ἐν γένει διά τε ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των τὴν πληρεστέραν ἀσφάλειαν καὶ θέλει τοῖς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου των ἡ αὐτὴ πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ἀπονεμομένη προσασία ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑπείκωσιν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν.

2. Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας τῆς Πρωσσίας ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχόμενα, καὶ ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὰ φορτία των, θέλουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυπηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἴς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ Πρωσσικὰ πλοῖα φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κενὰ ἢ μετὰ φορτίου ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχόμε-

να καὶ ἐξ οἱουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὰ φορτία των, θέλουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων, χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς τὰς εἴς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε.

3. Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων Πρωσσικῶν ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχομένων, εἴτε ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Πρωσσίας εἴτε ἤθελε προέρχεσθαι τοῦτο ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου μέρους· χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους καὶ ὀνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Πρωσσίαν διὰ πλοίων πρωσσικῶν, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ ἑλληνικῶν πλοίων ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχομένων, εἴτε ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος εἴτε ἤθελε προέρχεσθαι τοῦτο ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου μέρους· χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους, ἢ ὀνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τακτικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

4. Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος δι' ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων πρωσσικῶν οἱουδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμὸς των χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου τῆς Πρωσσίας διὰ πλοίων πρωσσικῶν δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ δι' ἑλληνικῶν πλοίων οἱοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμός των, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

5. Μένει ῥητῶς ἐννοούμενον ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀκτὰς ναυτιλίαν ἢ τὴν ἀκτοπλοΐαν, δηλαδὴ εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων ἢ τῶν ἐμπορευμάτων ἐπιβιβαζομένων ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον λιμένα τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καθότι ἑκατέρα τῶν δύω Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὴν τὴν θαλασσοπλοΐαν ταύτην.

6. Ἑκάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἀπονέμῃ περὶ τὴν ἀπὸ μέρους του ἢ ἀπὸ μέρους ἑταιριῶν ἢ πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἀγορὰν ἀντικειμένων εἰσερχομένων διὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ ἢ διὰ πλοίων ἑτέρου ἔθνους, οὐδεμίαν προτίμησιν ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα εἰσερχόμενα διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον συνομολογοῦν μέρος.

7. Θεωροῦνται ὡς πλοῖα ἑλληνικὰ καὶ πρωσσικὰ ὅσα πλέουν καὶ κατέχονται κα-

τὰ τὰς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους ἰσχυούσας διατάξεις. Τὰ δὲ Ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη ἐπιφυλάττονται νὰ ἀνταλλάξωσι διακριβεῖς περιεχούσας σαφῆ καὶ ἀκριβῆ ἐπαρίθμησιν τῶν ἐγγράφων μὲ τὰ ὁποῖα ἀμφότεραι αἱ Κυβερνήσεις ἀπαιτῶσι νὰ ἦναι τὰ πλοῖά των ἐφοδιασμένα. Ἂν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ταύτην γεννησομένην μετὰ τρεῖς τὸ πολὺ μῆνας ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης συνθήκης τὸ ἓν τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελε τυχὸν ἐπιφέρει μεταβολὰς ἢ τροπολογίας εἰς τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατάξεις του, θέλει γίνει ἐπίσημος τούτων κοινοποίησις εἰς τὸ ἕτερον μέρος.

8. Ἀμφότερα τὰ Ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἐπιθέσωσιν ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν των ναυτιλίας τῶν πλοίων τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους, δικαιώματα χωρητικότητος, ἢ ἄλλα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας ἀνώτερα ἢ ἄλλα παρὰ τὰ ἐπιβληθησόμενα ἐφ' ὁποιασδήποτε ἄλλης ναυτιλίας, ἐξαιρουμένης τῆς παρ' ἑκατέρων ἀμοιβαίως ἐπιφυλαχθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης συνθήκης.

9. Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Πρωσσίας οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγήν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα. Καὶ ἀμοιβαίως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς Πρωσσικοὺς λιμένας ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγήν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

10. Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt), πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων primes et remboursement de droits ἥτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ἑκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν διὰ θαλάσσης εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὁποιουδήποτε ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἑτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως, καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῆς εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα.

11. Μένει ἐννοούμενον ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἑκατέρα τῶν Κυβερνήσεων ἤθελεν ἐλαττώσει δι' ἐπισήμου συνθήκης ἐπὶ ἐξασφαλίσει ἀναλόγου ἐλαττώσεως δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων τὰ ἐπὶ τῶν κατειργασμένων ἢ ἀκατεργάστων προϊόντων ἄλλου τινὸς τόπου ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα, ἢ ἤθελε παραχωρήσει εἰς αὐτὸ ἄλλα ὠφελήματα ἢ εὐκολίας (ὡς π. χ. τὰς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 9 καὶ 10 μνημονευομένας) ἢ μεθ' ἧς συνομολογεῖται ἡ παροῦσα συνθήκη ἑτέρα Κυβέρνησις δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς τοὺς λιμένας τῆς πρώτης ἢ τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα καὶ εὐκολίας διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ὑπηκόων της εἰμὴ παρέχουσα τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν ἢ τὰ αὐτὰ ἄλλα πλεονεκτήματα, καὶ δὲν θέλει τὴν ἀπολαμβάνει εἰμὴ ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἤθελεν ἀσφαλίσει τὰ εἰρημένα πλεονεκτήματα καὶ εὐκολίας, ἢ ἂν δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτὰ κατά τε ἔκτασιν καὶ ποιότητα, ἀφ' οὗ δώσῃ ἀντάξια ἄλλα. Πάντοτε δὲ αἱ δύο Κυβερνήσεις πρέπει νὰ διατάξωσι δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως τὰ περὶ τούτου.

12. Θἀφίνωσι δὲ οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἑτέραν ἀνηκουσῶν θαλασσῶν, μὴ προθέμενοι δὲ

νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰσελθόντες, μὴ προθέμενοι ν' ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξείδιόν των, χωρὶς νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποιαδήποτε ἕνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου, παρὰ τὰ τῶν ναυηγεσίων καὶ τὰ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φάρων ὁπόταν τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλλωνται καὶ εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε καὶ μὲ τοὺς ἀρμόζοντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ ῥοῦρια ἢ τοὺς λιμένας, ἔνθα ἤθελον προσορμισθῆ, κανονισμοὺς καὶ διατάγματα ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβωσιν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, καὶ ὅτι θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνείων νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα ταῦτα νὰ μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις, ὁποῖαι ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι διὰ νὰ προληφθῆ πᾶσα παράνομος ἐμπορία, ἐφ' ὅσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

13. Τὰ ὑφηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συμφωνοῦν νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς κανένα λιμένα μυχὸν (baie) ἢ ἀκρωβόλιον τῶν Ἐπικρατειῶν των καὶ νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὰς τῶν νόμων αὐστηρὰς ποινὰς πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατείᾳ ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς Ἐπικρατείας λῃστῶν κατοικοῦντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἑκατέρων τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ καὶ φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἢ τὰ ὁποῖα ἤθελον ἄλλως πως περιέλθει εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Κυβερνήσεων θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των ἢ εἰς τοὺς προσηκόντως διωρισμένους πληρεξουσίους των ἐὰν ἀποδείξουν τὴν ταυτότητα τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὐτὴ θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκεται εἰς τρίτου χεῖρας. Ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῆ ὅτι ὁ ἀποκτήσας αὐτὸ ἐγίνωσκεν ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα προήρχετο ἐκ πειρατείας.

14. Συμφωνεῖται ὡσαύτως ὅτι, τὰ πλοῖα ἑκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης, δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἓν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελεν ἐπιθυμήσει, καὶ ν' ἀπέρχωνται ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπόν, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα φόρους καὶ βάρη ὁποιαδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὴ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβασθὲν μέρος, ὅπερ θέλει σημειοῦσθαι καὶ πιστοῦσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ περιέχοντι τὴν ἐπαρίθμησιν τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ὁποῖον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκληρον νὰ παρουσιάζηται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου ἔνθα προσορμίσθη τὸ πλοῖον. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι κάμμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μεθ' οὗ δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν σύγκηται ἀπὸ εἴδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται, πληρώνων τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὁποιανδήποτε ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη ὁποιαδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβλησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ, θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰ, τὸν πρῶτον λιμένα ἔνθα ἠνοίχθη τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ἢ ἀποβιβάσθη ἓν μέρος αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ βάρη ταιαῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσέλθει, παρεκτὸς ἂν ἤθελον ὑπόκεισθαι καὶ τὰ ἐπιχώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις εἰς ἰδιά τινα δικαιώματα.

15. Μένει ῥητῶς ἐννοούμενον ὅτι

διατάξεις πάντων τῶν προηγουμένων ἄρθρων, ἐξαιρουμένων τῶν 4, 5, 7 καὶ 13 δὲν ἀφορῶσιν εἰμὴ τὴν θαλασσοπλοΐαν καὶ τὸ διὰ θαλάσσης ἐμπόριον ἀμφοτέρων τῶν συνομολογούντων μερῶν δηλαδὴ τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἤθελον προσορμίζεσθαι καὶ τὰς πραγματείας αἵτινες ἤθελον ἀποβιβάζεσθαι εἰς τοὺς λιμένας ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλα ἀποβιβάσεως μέρη ὅπου τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον ἤθελενεῖσθαι εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἐπιτετραμμένον.

16 Συμφωνεῖται ὅτι ἑκάστη τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας Προξένους, Ὑποπροξένους, ἢ ἐμπορικοὺς πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των· ἐπιφυλάττονται ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μὴν ἐπιτρέπωσι τὴν διαμονὴν Προξένου, Ὑποπροξένου ἢ Πράκτορος εἰς ἓν μέρος οἱονδήποτε τὸ ὁποῖον ἤθελον εὕρει εὔλογον νὰ ἐξαιρέσωσιν ἐπὶ τούτῳ.

Οἱ Πρόξενοι ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦσι τακτικῶς διωρισμένοι ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας Κυβερνήσεις των καὶ ἀπολαύσαντες τὸ Ἐκτελεστήριον ἐκείνης εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας θέλουν διαμένει, θέλουν ἀπολαύει κατά τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, προνόμια ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου, ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα, ὅτι ἂν τὰ προνόμια ταῦτα δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη εἰμὴ ὑπὸ εἰδικούς τινας ὅρους ἡ ἑτέρα τῶν συνομολογουσῶν Κυβερνήσεων δὲν δύναται ν' ἀπαιτῇ τὰ αὐτὰ εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοὺς ὅρους. Ἐν τούτοις ῥητῶς διακηρύττει ὅτι, ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰρημένοι Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἤθελον διαμένει, δύνανται νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκτελεῖν τὰ χρέη των κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἑτέραν τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν τοιαύτην ἀπόφασίν της λόγους. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὰ ἀρχεῖα καὶ λοιπὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Προξενείου ἔγγραφα, δὲν θέλουν παντελῶς ἐξερευνᾶσθαι, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν σφραγῖδα τῶν Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν Πρακτόρων καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Οἱ πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ Πράκτορες, ἢ οἱ ἀνηκόντως ἐπιτετραμμένοι νὰ τοὺς ἀναπληρώσωσι, θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς ταιοῦτοι, νὰ ἐκπληρῶσι χρέη δικαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναρυησαμένας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ νὰ μεσολαβήσωσι, παρεκτὸς μόνον ἂν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ, ἂν οἱ εἰρημένοι Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολάβησίν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεών των. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφεράμενα μέρη τοῦ ὁποίου ἔχουσι δικαιώματος τοῦ νὰ καταφύγωσι, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των, εἰς τὰς δικαστικὰς ὀρχὰς τῆς πατρίδος των.

17. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Προξένους ἢ ἐμπορικοὺς τούτους Πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἁρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς καινοποιήτεως τῶν βίβλων τῶν πλοίων ἢ τῶν νουτ' υγίω ν (rôles d' équipage) ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεινα ἄτομα

ἀπετέλεσαν μέρος τῶν εἰνα πληρωμάτων, τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις. Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν Πρακτόρων, δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτούς, διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ Ἔθνους ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Ἐννοεῖται μολαταῦτα ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημά τι ἢ πλημμέλημα, ἠμπορεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσίς του, μεχρισοῦ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὐτὴ ἐκτελεσθῇ.

18. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἤθελε ναυαγήσει, ἤθελεν ὑποφέρει ἄλλην τινὰ βλάβην ἢ ἤθελεν ὡθηθῇ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας Ἐπικρατείας, θέλει χορηγηθῇ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγήσαντας ἢ πρέχοντας κίνδυνον καὶ θέλουν τοῖς προμηθευθῇ διαβατήρια διὰ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ πραγματεῖαι, ἢ τὸ προκύψαν ἐξ αὐτῶν, ἐὰν ἐπωληθήσαν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ τοὺς συμμετόχους (agent cause) ἐὰν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυαγιαιρέσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν, καθ' ἃς ἤθελε προσφέρεσθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγχωρίων πλοίων· ἄλλως τε ἑκάτεραι αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὗται ἀπέχωσι πάσης ἀδίκου παρενοχλήσεως ἢ αὐθαιρέτων πράξεων. Τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμήν τινα δικαιωμάτων εἰμὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον διατεθῇ ἑπομένως ταῦτα πρὸς κατανάλωσιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα συνέβη τὸ ναυάγιον. Εἰς πᾶσαν ὅμως περίστασιν τὰ ἄρμενα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς κανὲν δικαίωμα.

19. Συμφωνεῖται ὅτι τὰ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατ' εὐθείαν φθάνοντα εἰς ἕνα Πρωσσικὸν λιμένα πλοῖα ἢ τὰ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Πρωσσίας εἰς λιμένα τινὰ τοῦ Κράτους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον εἶσθαι προμηθευμένα ἀπὸ ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ἐκδεδομένην ὑπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῷ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ λιμένος ὅθεν ἐξέπλευσαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα καὶ βεβαιοῦσαν ὅτι οὐδεμία λοιμικὴ ἢ κολλητικὴ νόσος ὑπῆρχεν εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην κάθαρσιν εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένος, ὅπου ἤθελον προσορμισθῇ, μετὰ τὴν ὁποίαν θέλει ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὰ νὰ εἰσέλθωσιν ἀμέσως καὶ ἀποβιβάσωσι τὰ φορτία των. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι ὁπόταν οὐδεὶς ἐν τοῖς πλοίοις τούτοις ἤθελε προσβληθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλασσοπλοΐας ἀπὸ λοιμικὴν ἢ κολλητικὴν νόσον, ὁπόταν τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἤθελον κοινωνήσει καθ' ὁδὸν μὲ πλοῖον ἕτερον εὑρισκόμενον καὶ αὐτὸ εἰς στάσιν νὰ ὑποβληθῇ εἰς κάθαρσιν, καὶ ὁπόταν ὁ τόπος ὅθεν προέρχονται δὲν ἤθελεν εἶσθαι τόσον γενικῶς μολυσμένος ἢ ὕποπτος, ὥστε νὰ ἔδωσεν αἰτίαν, πρὸ τῆς ἀφίξεώς των, εἰς ἔκδοσιν Διατάγματος θεωροῦντος ἅπαντα τὰ ἐκεῖθεν προερχόμενα πλοῖα ὡς ὕποπτα καὶ ἑπομένως ὑποκείμενα εἰς κάθαρσιν.

20. Συμφωνεῖται μεταξὺ τῶν Ὑψηλῶν

συνομολογούντων Μερῶν ὅτι θέλουν συνεννοηθῆ δι' εἰδικῆς πράξεως περὶ τῶν ἀρχῶν τὰς ὁποίας θέλουν ἀκολουθήσει καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐν καιρῷ πολέμου ἐμπόριον τῶν οὐδετέρων καὶ τὸ χαρακτηρίζον τὴν τοῦ πολέμου λαθρεμπορίαν, διακηρύττουσι μ' ὅλα ταῦτα καὶ ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως τῆς διαχωριζούσης ἑκατέραν τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν Ὑψηλῶν συναμολογουσῶν Δυνάμεων, καὶ τῆς ἐντεῦθεν προκυπτούσης ἀβεβαιότητος ὡς πρὸς τὰ διάφορα ἀναφαινόμενα συμβάντα συμφωνεῖται ὅτι πλοῖον ἐμπορικὸν ἀνῆκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προσδιωρισμένον διά τινα λιμένα, ὑποτιθέμενον ἀποκεκλεισμένον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του, δὲν θέλει κυριεύεσθαι ἢ καταδικάζεσθαι ὡς ἀποπειραθὲν πρώτην φορὰν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, παρεκτὸς ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῆ ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἔμαθεν ἢ ἠδύνατο νὰ μάθῃ καθ' ὁδὸν ὅτι διήρκει εἰσέτι ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μέρους· ἀλλὰ τὰ ἄπαξ μὲν ἀπαλυθέντα πλοῖα, ἀποπειραθέντα δὲ καὶ δεύτερον κατὰ τὸ αὐτὸ ταξείδιόν των νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμένον λιμένα, διαρκοῦντος τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου, θέλουν εἶσθαι τότε ὑποκείμενα νὰ κρατηθῶσι καὶ καταδικασθῶσιν.

21. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος κηρύττει ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ ἐφαρμόσῃ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συνθήκης (καθ' ὅσον οἱ ὅροι οὗτοι, κατὰ τὸ ἀφορὸν τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ θαλάσσιον ἐμπόριον μέρος των, δὲν ἤθελον ἀναγκαίως περιορίζεσθαι εἰς τὴν Πρωσσίαν) εἰς τὰς Γερμανικὰς Ἐπικρατείας τὰς ἀποτελούσας μετὰ τῆς Πρωσσίας μέρος τῆς Τελωνιακῆς καὶ Ἐμπορικῆς Ἑταιρίας, αἵτινες ἤθελον ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ ἐμβῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀμοιβαιότητος εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

22. Ἡ παροῦσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ ἂν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐνθέκα πρώτων ἐτῶν θάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν δὲν ἤθελεν ἀναγγείλει τῷ ἑτέρῳ δι' ἐπισήμου δηλώσεώς του τὴν περὶ παύσεως τῆς Συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του, θέλει μένει αὕτη δι' ἓν προσέτι ἔτος ὑποχρεωτικὴ καὶ οὕτως ἑξῆς μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν μετὰ τὴν τοιαύτην δήλωσιν εἰς ὁποιανδήποτε ἐποχὴν κἂν ἤθελε γίνει αὕτη.

23. Ἡ παροῦσα Συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῆ παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Πρωσσίας αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλαχθῆ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι δύο μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἐννάτου ἔτους.

(Τ. Σ) Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.
(Τ. Σ.) ΒΡΑΣΙΕ ΣΑΙΝ-ΣΙΜΩΝ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δὲ Ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ τὴν προσβάλωμεν τὸ παραμικρόν, οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου (3 Δεκεμβρ.), ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἐννάτῳ τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἑβδόμῳ.

ΟΘΩΝ.

Α. ΠΙΚΟΣ.

Κοινή Βιβλιοθήκη Βέροιας

3. Ν. Περὶ παρατάσεως καὶ τροπολογίας τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμος τῶν 10 (22) Νοεμβρίου 1836 συνετέλεσεν εἰς περιστολὴν τῆς λῃστείας, καὶ δύναται νὰ συντελέσῃ ἔτι περισσότερον διὰ τῆς προσθήκης ἀναγκαίων τινῶν διατάξεων καὶ διασαφήσεων, ἐπὶ τῇ κοινῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α΄. Ἡ ἰσχὺς τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου τῶν 10 (22) Νοεμβρίου 1836 παρατείνεται μέχρι τῆς ἀ. Ἰανουαρίου 1841.

Β΄. Πρὸς τοῖς δήμοις, ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ὁποίων πράττονται αἱ λῃστεῖαι, εἶναι συνυπόχρεοι ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως, κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 τοῦ διαληφθέντος Νόμου προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν, καὶ οἱ δῆμοι, ἀφ' ὧν ἐξορμηθέντες οἱ λῃσταί, ἔπραξαν τὴν λῃστείαν, ὁσάκις ἤθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν ἐνεφώλευσαν, ἢ ὑπεθάλπησαν παρὰ τῶν ἐν αὐταῖς κατοίκων. Ἐπίσης καὶ οἱ δῆμοι, ὅπου οἱ λῃσταὶ μετὰ τὴν πρᾶξιν εὗρουν ὑποδοχήν, ἢ ἄλλως πῶς ὑποθάλπονται παρὰ τῶν κατοίκων. Διὰ νὰ ἦναι συνυπεύθυνοι οἱ δῆμοι οὗτοι, ἐξ ὧν ἐξωρμήθησαν ἢ εἰς τοὺς ὁποίους κατέφυγαν οἱ λῃσταί, δὲν ἀπαιτεῖται νὰ συνέχωνται μὲ ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἐπράχθη ἡ λῃστεία. Ἐν ὅσῳ ὁ εἷς ἢ ὁ ἄλλος τῶν εἰς ταύτας τὰς τρεῖς κατηγορίας ἀνηκόντων δήμων δὲν εἶναι γνωστός, ἡ ἀποζημίωσις πίπτει μόνον εἰς τοὺς ἐπιλοίπους, τῶν ὅσων ἡ εὐθύνη ἀπεδείχθη, ἐπιρριπτομένου εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως παρὰ τῶν ἑτέρων δήμων, ἅμα ἤθελεν ἀποδειχθῇ, ἡ εὐθύνη των. Ἀλλ' ἂν τις τῶν ὑπευθύνων δήμων συλλάβῃ ἢ προνοήσῃ ὅλους ἢ μέρος τῶν λῃστῶν τότε μένει ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν πληρωμὴν πάσης ἀποζημιώσεως, ἐκτὸς τῶν καθ' αὐτὸ ἐνόχων καὶ ἰδιαιτέρως συνυπευθύνων δημοτῶν. Ἡ δὲ γενικὴ περὶ ἀποζημιώσεως ὑποχρέωσις μένει εἰς μόνους τοὺς λοιποὺς ὑπευθύνους δήμους.

Γ΄. Διοικηταὶ καὶ Ὑποδιοικηταὶ θέλουν παύει προσωρινῶς τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους εἴτε τοὺς δημάρχους, παρέδρους καὶ ἀστυνόμους ὁσάκις ἤθελον ὑποπέσει οὗτοι εἰς ἀμέλειαν τῶν χρεῶν αὐτῶν, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν λῃστείαν· ὀφείλουν δὲ νὰ ἀναφέρωσι ἄνευ ἀναβολῆς τὰ αἴτια τῆς παύσεως ταύτης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, ἥτις θέλει Μᾶς προτείνει ὅσον τάχος ἢ τὴν ἐπί τινος προσδιωρισμένου καιροῦ ἢ τὴν παντελῆ παῦσιν αὐτῶν, ἀναλόγως τῶν προκαλεσάντων τὴν παῦσιν αἰτίων.

Δ΄. Οἱ Διοικηταὶ καὶ Ὑποδιοικηταί, οἵτινες ἤθελαν ὑποπέσει εἰς ἀμέλειαν τῶν καθηκόντων των, ὡς πρὸς τὴν λῃστείαν ἐν γένει, καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τῶν δήμων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐπὶ ἀποζημιώσεσι, θέλουν τιμωρεῖσθαι πειθαρχικῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ μάλιστα μὲ προσωρινὴν παῦσιν· περὶ τῆς προσωρινῆς ταύτης παύσεως θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς Ἡμᾶς ἄνευ ἀναβολῆς ἔκθεσις, διὰ νὰ διατάττωμεν τὰ περαιτέρω.

Ε΄. Ὁ Α΄ § τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου σαφηνίζεται ὡς ἑξῆς·

Ἀπὸ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῶν αὐτουργῶν τῆς λῃστείας τῶν λῃσταποδόχων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν γένει συνενόχων τῆς λῃστείας ἀλληλεγγύως.

ΣΤ΄. Τὸ δὲ ἄρθρον 22 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὡς ἀκολούθως· Αἱ Διοικητικαὶ ἀρχαί, εὐθὺς ἀφοῦ μάθωσι τὸ ὄνομα τοῦ ἐνόχου τῆς λῃστείας, θέλουν τὸ ἀναγγέλλει εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ ἄνευ ἀναβολῆς τὰ πρὸς ἔκδοσιν ἐντάλματος συλλήψεως καὶ νὰ στέλλῃ ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τοὺς προϊσταμένους

τῶν Διοικήσεων, ἔνθα ὁ λῃστὴς ἔχει τὴν καταικίαν ἢ περιουσίαν του· ἐκδοθέντος τοῦ τῆς συλλήψεως ἐντάλματος, τῶν μὲν πασιδήλων καὶ πασιγνώστων ἢ ἄλλων ἀποδειγμένων λῃστῶν ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία καταλαμβάνεται καὶ πωλεῖται ἀμέσως ἡ κινητή· τῶν δὲ ὑπόπτων ἐπὶ λῃστείᾳ ἡ περιουσία κινητή τε καὶ ἀκίνητος πρέπει νὰ κατασχεθῇ. Εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ἐξαιροῦνται τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς χρῆσιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν λῃστῶν ἱμάτια καὶ στρώματα, καὶ τὰ πρὸς τροφὴν διὰ τρεῖς τὸ πολὺ μῆνας. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ὀφείλει ἡ Διοικητικὴ ἀρχή, ἅμα λάβῃ γνῶσιν τοῦ ἐκδοθέντος ἐντάλματος συλλήψεως, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἁρμοδίων πρωτοδικῶν τὴν εἰρημένην κατάσχεσιν, καὶ εἰς τὴν πρώτην περίστασιν τὴν πώλησιν, φυλαττομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἰδίως δὲ τῶν ἄρθρων 1035, 888, 889, 961, 962, 1010.

Ἐκ τῶν κατασχεθέντων ἢ πωληθέντων πραγμάτων λαμβάνεται κατὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἁρμοδίου δήμου καὶ πληρώνονται τὰ ἔξοδα τῆς κατὰ τῶν λῃστῶν σταλείσης ἐνόπλου δυνάμεως, καὶ τοῦ δικαστηρίου.

Ἡ λύσις τῆς κατασχέσεως τῆς περιουσίας τῆς δευτέρας κατηγορίας τῶν λῃστῶν καὶ τῆς ἀκινήτου τῆς πρώτης, δύναται νὰ γενῇ μόνον διὰ δικαστικῆς ἀπαρέσεως κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων νόμιμον συμφέρον, ἢ κατὰ παρεκτησιν τῆς προκαλεσάσης αὐτὴν Διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1840.

---

4. Δ. Περὶ τῆς διὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1833 καταστατικοῦ τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁρίζοντος, τὸ πολὺ δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ἔκπνευσιν ἑνὸς οἰκονομικοῦ ἔτους, νὰ ἦναι ἐντελῶς ἀποπερατωμένον τὸ ἐλεγκτικὸν ὅλου τοῦ κράτους· Θεωροῦντες ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς ἐξελέγξεως λογαριασμῶν πολλῶν ἀπὸ τὸ 1833 μέχρι τοῦ 1838 ἔτους ἐπιφέρει πρόσκομμα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, ἐν ὅσῳ τὸ ἁ τμῆμα τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἶναι ἐπιφορτισμένον τὴν ἐξέλεγξιν ὅλων τῶν ἀπὸ τοῦ 1833 λογαριασμῶν, κατὰ τὸ ἀπὸ 23 Ὀκτωμβρίου 1836 Διάταγμα ἀρ. 4 (ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. 62, Σελ. 324.) Θέλοντες νὰ καταστήσωμεν δυνατὴν τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς διὰ πολλοὺς λόγους οὐσιωδεστάτης διατάξεως τοῦ ἀρ. 18 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου· Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ πρῶτον τμῆμα τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θέλει ἐνασχολεῖσθαι εἰς τὸ ἑξῆς ἑκάστοτε εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς χρήσεως τοῦ τελευταίου ἔτους, καὶ χρεωστεῖ νὰ φροντίζῃ ὥστε εἰς δώδεκα μῆνας, μετὰ τὴν ἔκπνευσιν ἑκάστου διοικητικοῦ ἔτους, νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἐξέλεγξιν ὅλων τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἔτους τούτου.

2. Εἰς τὸ δεύτερον τμῆμα τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐνασχολούμενον μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ 1832 μέχρι τοῦ 1833 λογαριασμούς, ἀνατίθεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐξέλεγξις καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τέλους τοῦ 1838 ἐτῶν λογαριασμῶν.

3. Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ πάρεδροι οἱ ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ πρώτου τμήματος θέλουν μείνει ἐντασσόμενοι, κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν, ὅσοι ἤδη παρεπέμφθησαν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Συνεδρίου, καὶ ἕκαστος αὐτῶν θέλει τοὺς εἰσάξει εἰς τὸ ϛ'. τμῆμα κατὰ πρώτην ἢ δευτέραν ἐπιθεώρησιν ἀντικαταστάντων εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐκεῖνον ἐκ τῶν ἐλεγκτῶν ἢ παρέδρων τοῦ δευτέρου τμήματος, ὅστις ἀντιστοιχεῖ μὲ αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ,

σύμφωνα μὲ τὸ ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου 1837, ὑπ' ἀριθ. 19, 719 Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαρτίου 1840.

---

5. Δ. Περὶ τῆς εἰς τὰ ταμεῖα ἀποδοχῆς τῶν Ἀμερικανικῶν ταλλήρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας συγχωροῦμεν, πρὸς εὐκολίαν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν, νὰ γίνωνται δεκτὰ εἰς τὰ Βασιλικὰ ταμεῖα τὰ τάλληρα τῶν ἐξῆς πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Μεξικοῦ, Βολβίας, Περοῦ, Χιλῆς καὶ Ριοδελοπλάτας, εἰς ἣν τιμὴν ἐσυγχωρήθη νὰ κυκλοφοροῦν ἐντὸς τοῦ Κράτους διὰ τῆς ἀπὸ 9 (21) Νοεμβρίου 1835 ἀποφάσεώς Μας, δηλαδὴ πρὸς δραχμὰς ἕξ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φεβρουαρ. 1840.

---

6. Ν. Περὶ δημαιρεσιῶν.

ΟΘΩΝ. κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθ. 53—46 καὶ 58, §. 2 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καθ' ἃ ἡ ὑπηρεσία τῶν δημάρχων, παρέδρων καὶ τοῦ τριτημορ. τῶν δημοτικῶν συμβουλίων διαρκεῖ τρία ἔτη, καὶ ὅτι ἡ διάρκεια αὕτη τελειόνει ἤδη.

Παρατηροῦντες ὅτι εἶναι ἀσύμφορον, αἱ νέαι δημοτικαὶ ἐκλογαὶ νὰ ἐνεργηθῶσι πρὶν πραγματοποιηθῇ πολλῶν δήμων ἡ συγχώνευσις, τῆς ὁποίας τὴν ἀνάγκην ἀπέδειξεν ἤδη ἡ πεῖρα καὶ καὶ ὑπὲρ ἧς ἐξεφράσθησαν καὶ ἀρκετὰ δημοτικὰ συμβούλια.

Ἀποφασίσαντες ἤδη νὰ συγκαλέσωμεν τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, τῶν ὁποίων ἡ γνωμοδότησις ἀπαιτεῖται διὰ πᾶσαν μεταβολὴν περὶ τὸν ὑφιστάμενον σχηματισμὸν τῶν δήμων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου τῶν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

Αἱ νέαι δημαιρεσίαι ἀναβάλλονται μέχρι τῆς πρώτης τοῦ προσεχοῦς μέλλοντος Σεπτεμβρίου, ὅτε θέλουν εἶσθαι ἐντελῶς ἀποπερατωμένα τὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων ἐπὶ προηγουμένῃ γνωμοδοτήσει τῶν ὅσον οὔπω συγκαλεσθησομένων ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Μαρτίου 1840.

---

7. Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1838 Β. Διατάγματος περὶ δημοτικῶν φόρων διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

ΟΘΩΝ κτλ.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 14, 191 ἀναφορὰν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ ἀπὸ 14 (26) Ἰανουαρίου 1838 περὶ δημοτικῶν φόρων Ἡμέτερον Διάταγμα ἐπικυροῦται διαμένον ἐν ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1840 ἔτος μὲ μόνην τὴν ἐξῆς προσθήκην εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἄρθρου 7.

Ἐξαιροῦνται προσέτι οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσιν μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει φροντίσει, ὥστε νὰ μὴ γενῇ χρῆσις τῆς διδομένης διὰ τοῦ παρόντος ἀδείας περὶ εἰσπράξεως δημοτικῶν φόρων, εἰμὴ καθ' ὅσον τὸ ἀπαιτοῦν αἱ πραγματικαὶ τῶν δήμων ἀνάγκαι, καὶ ὡς τοιαύτας ἐννοοῦμεν κυρίως τὰς πρὸς κοινοφελεῖς σκοποὺς συντελούσας δαπάνας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Φεβρουαρ. 1840.

---

8. Δ. Περὶ μεταβάσεως τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δήμου Ἐχίνου ἀπὸ τὸ εἰρηνοδικεῖον Ξηροχωρίου εἰς τὸ τοῦ Βάλτου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 3284 προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

4. Ὁ δῆμος Ἐχίνου ἀποτελῶν ἄχρι τοῦδε μέρος τῆς δικαιοδοσίας τοῦ εἰρηνοδικείου Ξηρομέρου, θέλει τοῦ λοιποῦ ὑπάγεσθαι εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Βάλτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου 1840.

Δ. Δ. Περὶ μεταβάσεως τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Δρασίων ἀπὸ Πύρασιν (Σοῦρτα) εἰς Ἀμαλιούπολιν.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ ἄχρι τοῦδε εἰς Πύρασιν (Σοῦρτα) ἱδρυθὲν εἰρηνοδικεῖον Πυρασίων θέλει μεταβῆ εἰς Ἀμαλιούπολιν.

2. Κατὰ συνέπειαν τῆς μεταθέσεως ταύτης τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦτο θέλει μετονομασθῆ εἰρηνοδικεῖον Ἀμαλιουπόλεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου, 1840.

Ν. 10. Περὶ φοροδοσίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1840 ἔτος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Τμ. Α. Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1840 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον ἀ) Ὁ ἔγγειος φόρος.

10 0|0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἰδιοκτήτων, ἐθνικῶν, ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτων κτημάτων· Ἓν λεπτὸν τὴν ὀκὰν διὰ τὰ πρὸς βρῶσιν φυλούμενα σταφύλια· β') Ἡ ἐπικαρπία.

15 0|0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπέλων σταφιδαμπέλων, ἐλαιοδένδρων, μωραιῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐρυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20 0|0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπελώνων σταφιδαμπελώνων, μωραιῶν ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἦταν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκαταλείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

40 0|0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων σταφιδαμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων κ.τ.λ. ὅσα ἐρυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Δύο λεπτὰ τὴν ὀκὰν ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθέντων ἀμπέλων, καὶ τῶν ὅσαι καλλιεργοῦνται ἄνευ ἐγκρίσεως αὐτῆς, ὅταν τὰ σταφύλια χρησιμεύσωσιν εἰς βρῶσιν.

Ἓν λεπτὸν τὴν ὀκὰν διὰ τὰ πρὸς βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικαϊδιοκτήτων ἀμπέλων.

2 Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας, ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα, δι' ἐγγράφων τῆς κυβερνήσεως, δὲν ὑπόκεινται ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κανενὸς δικαιώματος, λόγῳ ἐπικαρπίας ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

3. Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 0|0 τῶν δι' προικοδοτήσεως ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ εἰς τὰς ὡρισμένας προθεσμίας, μόνον οἱ προτιμήσαντες τὴν εἰς εἴδη πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν εἰς εἴδη κατὰ τὸ ἄρθρον 1. Στοιχ. Α'.

4. Ὁ φόρος τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλει πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ὅρους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν μελιττσίων φόρος προσδιορίζεται ὡς καὶ πέρυσιν εἰς 25 λεπτὰ τὸ κοφίνιον.

6. Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου 1. Τὰ ἄχυρα. 2. Ἥμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικὰ, δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην. 3. Τὰ φυτευόμενα ἐλαιοκοκκίζα ἐκ

τῶν ὁποίων δὲν ἐξάγεται ἔλαιον. 4. Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον, ἐὰν οὗτος ἦναι ὁμολογουμένως ἐνδεής. 5. Ὁ λινόσπορος καὶ ὁ κανναβόσπορος. 6. Ὁ ῥιζαράσπορος 7. Τὰ στέμφυλα (τζίπουρα) τῶν σταφυλῶν ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ οἶνος. 8. Τὰ διὰ βρῶσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν των χρησιμεύοντα σταφύλια.

7. Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν, λειβαδίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας τῶν ἰδιαιτέρων δασικῶν προϊόντων, οἷον κάστανα, κέρνα, κουκουνάρια, ποτάσια, πρινοκόκι, τραγάκανθον, ῥλοιὸς (ῥλοῦδι) κιτρινοκόκι (ἀλατζοχέρι) τῶν πρινοκοκκίων καὶ βαλανιδίων, κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων.

8. Ὅταν τὸ κτῆμα ἦναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικὰ κατασήματα τότε, εἰ μὲν ἡ ἀμφισβήτησις ἔλαβε χώραν (ἀδικαφόρως ἂν προῆλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ἰδιώτου) πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, ἢ ἂν ἔλαβε μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐποχήν, προῆλθεν ὅμως ἐνῷ ὁ ἰδιώτης δὲν εἶχε τὴν νόμιμον κατοχήν, ἡ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιώτου παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ὁριστικῶς ἰδιοκτήτης ὁσάκις ὅμως ἡ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18/30 Ἀπριλίου 1836 Νόμου, λαβοῦσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις προῆλθεν, ἐνῷ ὁ ἰδιώτης εἶχε τὴν κατοχήν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἀναλόγου μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ἡ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίασιν, οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικιαστὴς δικαίωμα ἀπαιτήσεως εἰς ἀποζημίωσιν οἱαδήποτε ἂν ἦναι ἡ ἔκβασις τῆς ἀμφισβητήσεως.

9. Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια θέλουν ἀποφασίζει προσωρινῶς τὸ περὶ τῆς κατοχῆς ζήτημα, ὁσάκις δὲν προϋπάρχῃ περὶ αὐτοῦ ἰσχυρὰ εἰσέτι ἀπόφασις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ προταθῇ τοῦτο ὡς ἔνστασις ἐκ μέρους τοῦ ἑνὸς τῶν διαδίκων, εἰς ἣν περὶ ἀποδόσεως τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας γενομένην ἐνώπιον αὐτῶν δίκην ἐπιφυλάττεται ὅμως εἰς τὰ μέρη τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθυνθῶσιν ἀκολούθως, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια πρὸς ὁριστικὴν διάλυσιν τῆς περὶ κατοχῆς διενέξεως.

10. Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονιζόμενοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1840 διατίθενται εἴτε διὰ δημοπρασίας γενομένης κατὰ τοὺς ἀκολούθους τρόπους, εἴτε δι' ἐπιστασίας καὶ ἀμέσου εἰσπράξεως.

Τμ. Β'. Περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῶν φόρων.

11. Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονιζομένων φόρων θέλουν γενῇ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ δυσδιαίρετον τῶν ὁρίων μεταξὺ γειτνιαζόντων χωρίων ἀπαιτήσει τὴν ἐξ ἀρχῆς ἕνωσιν πολλῶν χωρίων, καὶ τὴν συνδημοπράτησιν αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας δύνανται νὰ γενῶσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀνώτεραι προσφοραὶ διὰ δύω ἢ καὶ πλειότερα χωρία δημοπρατηθέντα ἤδη, ἢ καὶ δι' ὁλόκληρον δῆμον· αἱ προσφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσι πρὸς τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητήν, καὶ ἐν ἐλλείψει πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀφείλουν νὰ δίδωσιν ἀπόδειξιν παραλαβῆς καὶ νὰ πκραπέμπωσιν ἀμέσως τὰς νέας προσφορὰς εἰς τὸν οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον διὰ νὰ κηρύττῃ Β'. δημοπρασίαν· εἶναι δὲ ἀπαράδεκτοι αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Πεπραιωθείσης καὶ τῆς δημοπρασίας ταύτης, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης ἀφ' οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω τεθεῖσα προθεσμία τῶν πέν-

τε ἡμερῶν, ἐπιτρέπεται ἡ συνένωσις πολλῶν δήμων μέχρις ὁλακλήρου ἐπαρχίας ἐπὶ προσφορᾷ ὄχι κατωτέρᾳ τῶν 5 ο/ο γινομένη ὡσαύτως πρὸς τὸν διοικητὴν, ὑποδιοικητὴν ἢ εἰρηναδίκην, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τὸ τέλος τῆς κατὰ δῆμον δημοπρασίας, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης ἀπὸ τὴν ἄνω προθεσμίαν, αἱ περαιτέρω προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν δὲν εἶναι δεκταί.

12. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπὶ κατ' ἐπαρχίαν δημοπρασίας, ἢ ἂν τοιαύτη δὲν ἔγινε, μετὰ τὴν κατὰ δήμους ἢ κατὰ πλειότερα χωρία συνενωμένα, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν νὰ γενῇ συναγωνισμὸς μεταξὺ τοῦ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τῶν δημοπρασιῶν μείναντος πλειοδότου καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔμειναν, πλειοδόται εἰς τὰς πρώτας χωριστὰ γενομένας δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλ. εἶναι δεκταὶ νέαι προσφοραὶ ταύτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν, καὶ αἱ προσφοραὶ τῶν ἐπὶ ἑνώσει πολλῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοδοτῶν.

Αἱ νέαι, καθὼς ἐκεῖναι αἱ παλαιαὶ, αἵτινες τυχὸν ἔμειναν ἀμετάβλητοι συναθροίζονται, καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο, συγκρίνεται μεγαλοφώνως μὲ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοδότου.

Ἂν τοῦτο τὸ ἄθροισμα, ὑπερβαίνῃ τὴν προσφορὰν, τοῦ ἐπὶ τῆς ἑνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφορὰν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἑωσοῦ δὲν γίνωνται περαιτέρω προσφοραὶ, κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

13. Αἱ δημοπρασίαι τῶν χωρίων ἢ δήμων θέλουν διακηρυχθῆ κατὰ τὰ περυσινὰ ὅρια ἐκτὸς τῶν τροπολογιῶν, τὰς ὁποίας αἱ Διοικητικαὶ καὶ Οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν κρίνει ἀναγκαίαν νὰ κάμωσιν. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον, νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς κατακυρώσεως ὅσας διασαφήσεις κρίνωσιν ἀναγκαίας περὶ θέσεων ἢ ὁρίων. Ἡ καταγραφὴ τῶν νέων ὁρίων πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια, ὑπ' εὐθύνην προσωπικὴν τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀρχῶν. Ἐὰν κάτοικος χωρίου κτλιεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ χωρίου ὃν ἐκράτησε τοὺς φόρους της.

14. Ὅλαι αἱ διάφοραι δημοπρασίαι θέλουν δηλοποιεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὰς πρωτευούσας τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποίου οἱ φόροι δημοπρατοῦνται διὰ διακηρύξεως τοιχοκολλουμένης καὶ διακηρυττομένης διὰ ζώσης εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν χωρίων καὶ πόλεων, ἢ κωμοπόλεων. Αἱ διακηρύξεις τῶν κατὰ χωρία δημοπρασιῶν θέλουν γίνεσθαι δέκα τοὐλάχιστον ἡμέραι πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Αἱ δὲ τῶν κατὰ πλειότερα χωρία συνενωμένα τῶν κατὰ δῆμον ἢ δήμους καὶ τῶν ἐπὶ δευτέρᾳ προσφορᾷ ἢ ἀκυρώσει γεννησομένων νέων δημοπρασιῶν, πέντε ἡμέρας πρὸς τῆς ἐνάρξεως. Πρὸς ἐνέργειαν τῶν διατασσομένων διακηρύξεων, ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐπὶ τούτῳ ἔγγραφον πρόσκλησιν εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν κοινοποιῇ εἰς τοὺς παρέδρους τῶν χωρίων καὶ οὗτοι εἰς τοὺς κατοίκους, κατὰ τοὺς δύο προσδιορισμένους τρόπους, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου. Ἡ διάταξις αὕτη ἀπαιτεῖται ἐπὶ πλήρει ἀκυρότητι τῶν δημοπρασιῶν. Αἱ ἐπὶ ἑνώσει πολλῶν χωρίων ἢ δήμων, καθὼς αἱ περὶ ἀκυρώσει γενόμεναι δημοπρασίαι τῶν νήσων, θέλουν διακηρύττεσθαι κατ' ἐξαίρεσιν εἰς μόνα τὰ μέρη ὅπου ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

15. Ὅταν χωρίον τι θέλει νὰ ἐνοικιάσῃ τὰς προσόδους αὐτοῦ χρεωστεῖ νὰ πέμψῃ ἀντιπρόσωπους εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐφωδιασμένους μὲ τὰ χρειώδη πληρεξούσια ἔγγραφα, ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τοὐλάχιστον τῶν κατοίκων. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῆ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ ε'ς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν, ὅπου διαταχθῆ τοῦτο

ξηπῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἐνεργοῦνται δὲ παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῶν διὰ τῆς διαλειφθείσης Γραμματείας ἐγκριθέντων ἐντιπροσώπων αὐτοῦ· ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἢ εἰς ἔλλειψιν ταύτης, τοῦ εἰρηνοδίκου.

17. Ὅλαι αἱ γινόμεναι δημοπρασίαι τῶν φόρων θέλουν ἐνεργεῖσθαι διὰ κήρυκος εἰς τὸν συνήθως διὰ τὰς δημοπρασίας μεταχειριζόμενον τόπον, καὶ διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 μέχρι τῶν 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῶν 4 μέχρι τῶν 6 μ. μ.

18. Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν καὶ προσυπογεγραμμένα παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας Ἀρχῶν, ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ ὡς ἀνωτέρω προθεσμίαι διὰ τὰς συνενώσεις πάντων χωρίων ἢ δήμων τοῦ ἄρθ. 11, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐπισυναπτομένων τῶν διακηρύξεων τῶν περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν ἀποδείξεων τῶν ἱερέων, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 καὶ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

19 Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεξεργαζομένη τὰ διὰ προσεχοῦς ταχυδρομείου ἐφεύκτως ἀποστελλόμενα πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν, καὶ παραβάλλουσα τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν πρὸς τὸν παρ' αὐτῆ προσδιωρισμένον ἐλάχιστον ὅρον, τὸν ὁποῖον ὅμως συντάττουσα προηγουμένως ὀφείλει νὰ φυλάττῃ μυστικὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν διαφόρων δημοπρασιῶν, ἐγκρίνει ἢ ἀκυρώνει τὰς δημοπρασίας, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσωσιν εἰς τὸ γραφεῖον της, καὶ, ἢ διατάττει τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξιν, ἢ τὴν ἐκ νέου δημοπράτησιν τῶν φόρων, γινομένης ἢ μὴ ἀνωτέρας προσφορᾶς. Οἱ τελευταῖοι πλειοδόται θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφορὰς τῶν ἐντὸς τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἀπόρασιν τῆς Γραμματείας πέντε ἡμερῶν προστιθεμένων καὶ τῶν ἀναγκαίων ἡμερῶν διὰ τὴν παραπομπὴν τῆς ἀποράσεώς της εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀρχάς.

20. Ἕκαστος πλειστηριαστὴς, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων ἢ δήμων, ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ ἕνα, ἢ ἐὰν εἷς δὲν ἐξαρκῇ, πλειοτέρους ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς καὶ πληρωτὰς, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν, καὶ ἀποζημιώσεως ἕνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὸ ἀναξιόχρεον τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ μὴ ἀξιόχρεον τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπῆλθεν μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ· εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπόκεινται καὶ ἐὰν ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ, ἤθελε προκύψει ζημία εἰς τὸ δημόσιον. Οἱ χορηγοῦντες ποιστοποιητικὰ περὶ τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δήμαρχοι, θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἕνεκα ψευδῶν, ἢ δολίων δηλώσεων, καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 255 τοῦ ποιν. νόμου.

21. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λεμονίων τοῦ Πόρου, ὀρυζίων, κουκουλίων, ἐλαιῶν, καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ἐξαιροῦνται τῆς ὁλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς διαθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐκτὸς ὅπου ἐγκριθῇ νὰ συνενωθῶσι μὲ τοὺς λοιποὺς ἐγκτητικοὺς φόρους διὰ τὸ ἀσήμαντον τοῦ ἐξαιρουμένου εἴδους. Ἀλλ' ἡ συμπαραλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν σταφίδων καὶ βαλανοκηκιδίων, θέλομεν κανονίσει δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

22. Ὁ φόρος τῶν μελισσίων ἐνοικιάζεται ἰδιαιτέρως κατ' ἐπαρχίας.

23. Ὁ φόρος τοῦ δεκάτου τῶν διαλελυμένων καὶ διατηρουμένων μοναστηρίων, συνενοικιάζεται μὲ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἢ δήμων ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ εἰς τὰ μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι.

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, καὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου

του τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, διετάχθησαν ἤδη τὰ εἰκότα διὰ τοῦ ἀπὸ 2 (14) Μαΐου 1839, Ἰμετέρου Διατάγματος.

24. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοίκια τῶν μὲν ἐκτητικῶν φόρων εἰς πέντε δόσεις, τουτέστι, τὴν 1. Ὀκτωβρίου τὴν 1. Νοεμβρίου καὶ τὴν 1. Δεκεμβρίου τοῦ 1840. τὴν 1. Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1. Φεβρουαρίου τοῦ 1841.

Τῶν δὲ ἐλαιῶν εἰς δύο δόσεις τὴν 1. Φεβρουαρίου καὶ τὴν 1 Μαρτίου τοῦ 1841.

Καὶ τῶν μελισσίων εἰς δύο δόσεις, τὴν 1 Αὐγούστου καὶ τὴν 1 Σεπτεμβρίου τοῦ 184 .

Τμ. Γ'. Ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ ἐναλλάξ.

25. Ἅμα ἀναγνωρισθῇ ἐνοικιαστὴς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἔναρξις τοῦ θέρους.

Διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν προερχομένην ἐκ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

26. Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσουν τὴν ἄδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐὰν οὗτος ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εὑρεθῇ εἰς τὸ χωρίον, ἐὰν δὲν εὑρεθῇ παρὼν, εἰδοποιεῖται πρὸ πέντε ἡμερῶν πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀλωνίων διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει, καὶ ἐὰν ἦναι παρὼν εἰς τὸ χωρίον χρεωστεῖ νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν ἐντὸς 24 ὡρῶν. Παρελθουσῶν τῶν προθεσμιῶν τούτων, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἁλωνίσῃ, λυχνίσῃ, καρπολογήσῃ ἢ κοπανίσῃ.

27. Ἡ παράβασις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἡ παρίπτωσις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου, μὲ πρόστιμον 3—5 δραχμῶν, πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου, ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

28. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων φωραθῇ, ὅτι συνεκόμισε λαθραίως ἢ ἔκρυψε προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τριπλασίου τόσου ποσοῦ τοῦ φόρου, ὅσον ἔμελλε νὰ ἀποφύγῃ.

Ἀλλὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοιαύτης ἀπαιτήσεως, ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ συλλέξῃ ἀποδείξεις, καὶ νὰ συντάξῃ πρόχειρον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸ διοικητικὸν δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει περὶ τούτου.

29. Περὶ τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων φόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων ἐκτητικῶν φόρων λαμβάνεται ὡς ἀκολούθως.

α') Τῶν μὲν ἀσταχυφόρων γεννημάτων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμβοκίου, μετρουμένων, διὰ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἁλωνίων. Ἡ ῥόβη, λαθούρια, καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουν νὰ ἀφήνουν εἰς δεμάτια φορολογοῦνται κατὰ θυμονίκην εἰς δεμάτια.

β') Ὁ πρώϊμος ἀραβόσιτος μετρεῖται εἰς κώνους διὰ κοφινίων, καὶ δεκατίζεται· ὡς τοιοῦτος δὲ θεωρεῖται ὁ μέχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου θεριζόμενος.

Ὁ δὲ ὄψιμος τουτέστι ὁ ποτιστικὸς μετὰ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου συλλεγόμενος δεκατίζεται κατὰ τὸν ἑπόμενον τρόπον· πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ μετρηθῇ εἰς κώνους, ἔπειτα σορεύγίζεται τὸ ποσὸν ἑνὸς κοφινίου μὲ τὰς σορεύγίδας τοῦ δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φορολογουμένου, τὸ δὲ κοφίνιον παρακατατίθεται ὅπου προσδιορίσει ἡ δημοτικὴ ἀρχή. Ἀφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος, ἀνοίγεται τὸ ἐπισωρευσμένον κοφίνιον, ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ δύω ἡμέρας, κοπανίζεται ἐντὸς σακκίων, καθαρίζεται ζυγίζεται καὶ ἀκολούθως ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ, ἢ κοπανίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων

γ') Τὰ ὄσπρια, οἷον ὀρύζιον, κίμνηνον, σίσαμον καὶ τὰ λοιπὰ, δεκατίζονται ξηρὰ μετρούμενα ἢ ζυγιζόμενα εἰς τὸ ἀλώνιον

δ') Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἢ εἰς ἐλαίας ἁλατισμένας, ὅταν αὐταὶ χρησιμεύωσι διὰ φαγί.

ε) Τὰ σῦκα, ὅσα ξηραίνονται διὰ νὰ ἀποταμιευθῶσιν, ἀποδεκατίζονται εἰς εἴδη, καὶ παραδίδονται εἴτε εἰς τὸ παράλιον ὅπου ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἀποταμιεύονται.

ς') Τὰ κουκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινοὺς μαγκάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος ἐπὶ ἐκτιμήσει κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

ἡ) Τὰ δὲ ἰδιαίτερα δασικὰ προϊόντα φορολογοῦνται κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις τῶν Νόμων.

θ') Ὁ φόρος τῶν μελισσίων εἰσπράττεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

30. Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α, β, καὶ γ, ὅταν οὗτοι λαμβάνωνται εἰς εἶδος, παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ δι' ἐξόδων της ἡ κοινότης, ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρῆσιν καταλλήλων ἀποθηκῶν ἢ καλυβῶν τοῦ χωρίου· ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριμμένους μέχρι διαστήματος πέντε ὡρῶν, διὰ δὲ τὸ περαιτέρω διάστημα, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε ὥρας, ὀφείλει πάλιν νὰ τοὺς μετακομίσῃ, ἀλλὰ πληρώνεται πρὸς δύο λεπτὰ τὴν ὀκὰν διὰ πᾶσαν ὥραν. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἡ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κατάθλιψιν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτουμένη μετακόμισις διὰ δυσβάτων δρόμων.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ ν' ἀπαιτῶσι ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους χρήματα ἀντὶ τῆς εἰς εἶδη μετακομιδῆς τῶν προϊόντων ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων. Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην ἐνοικιαστὴς θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

31. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν μετακόμισιν τῶν καρπῶν ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως, μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν· ὡσαύτως ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ τοὺς λάβῃ ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς μετακομίσεως· ἐὰν ὁ φορολογούμενος προσκληθεὶς ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἀποπαιν θῇ τὴν μετακόμισιν, καὶ παρέλθωσιν αἱ ἑξήκοντα ἡμέραι ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ τοὺς μετακομίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων, τὰ ὁποῖα, ἀροῦ ἀποδειχθῇ δεόντως ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου θέλει λάβει παρὰ τοῦ φορολογουμένου δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως Νόμου.

32. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς δεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος· ὁ φόρος τοῦ βαμβακίου λαμβάνεται ὅμως εἰς εὐγκλιμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν, καὶ ἡ παράδοσις πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1840. ἡ μετακόμισις γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν γεννημάτων.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν φόρων.

33. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, γρασιδίων, ὀπωροφόρων δένδρων καὶ λοιπῶν, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν προϊόντων, θέλει πληρωθῇ εἰς χρήματα, ἐπὶ ἐκτιμήσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

Ὁ οἶνος μετρεῖται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοστάσιον ἢ εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνοστάσια, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου, εἴτε εἰς μοῦστον, εἴτε εἰς χρήματα, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γινομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου, εἰς τὸν τόπον ὅπου

εὑρίσκεται· ὀφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς κατὰ πρόσκλησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ παρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὅταν ὁ μοῦστος εὑρίσκεται ἐντὸς ληνῶν, ἢ δέκα ἡμερῶν ὅταν εὑρίσκεται ἐντὸς κάδδων, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μοῦστον. Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μοῦστον εἰς βουτζιά.

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζωνται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο πρὸς κατασκευὴν οἴνου, φορολογοῦνται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ χωρίου ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται ὁ ἀμπελὼν ἐπὶ ἐκτιμήσει ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διενέξεως λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπόδειξιν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δεκατισθέντων σταφυλίων.

34. Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς, ὅστις προηγεῖται τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, καὶ ὀφείλουν οἱ Διοικηταὶ νὰ πρασκαλῶσι τοὺς φορολογουμένους καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ διορίζωσιν ἕκαστος ἐγκαίρως ἴδιον ἐκτιμητὴν ἐντὸς προσδιωρισμένης προθεσμίας, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ ὀφειλομένου, θέλει διορίζεσθαι ἀμέσως παρὰ τοῦ Διοικητοῦ· ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ἐκτιμητῶν ἀποφασίζεται ἀνεκκλήτως τρίτος ἐπιδιαιτητὴς, διοριζόμενος πρὶν ἔτι ἀναφωνῶσιν αἱ διενέξεις παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου καὶ μὴ συμφωνούντων τούτων παρὰ τοῦ Διοικητοῦ· ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς δίδει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ συντάττει πρωτόκολλον ἐκτιμήσεως, ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Διοικητοῦ ἢ Ὑποδιοικητοῦ· ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ τόσον ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅσον καὶ ὁ φορολογούμενος δύνανται νὰ ἐξαιρέσωσι τὸν Διοικητὴν ἢ Ὑποδιοικητικὴν, ἐὰν ἔχωσι νομίμους αἰτίας ἡ περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησις φέρεται ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἢ ἀπορρίπτει ταύτην, ἢ ἀποδεχόμενον διορίζει ἐν τῷ ἅμα τὸν ἐπιδιαιτητήν· ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου εἶναι διὰ παντὸς ἐνδίκου μέσου ἀπρόβλητος.

35. Ἡ ἀντιμισθία τοῦ τρίτου ἐκτιμητοῦ δὲν θέλει ὑπερβῆ τὰς δέκα δραχμὰς τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι ἐντὸς αὐτῆς ἡμέρας θέλει διεκπεραιοῖ ὅσον ἐνεστῶσας πολλὰς τοιαύτας ἐκτιμήσεις, ἐὰν ὑπάρχωσι, τὰς ὁποίας ὀφείλει ὁ διοικητὴς διὰ μιᾶς νὰ ὑποβάλῃ εἰς αὐτὸν, ἡ ἀντιμισθία πληρόνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τῶν φορολογουμένων ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

36. Ἐνοικιασταὶ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κάμωσιν ἰδιαιτέρας συμφωνίας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν· ἀλλ' αἱ ἐκ τῆς ἀθετήσεως τοιούτων συμφωνιῶν γενόμεναι διενέξεις θέλουν διαλύεσθαι διὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

37. Ἅμα προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου σημειοῦται ὁλογράφως εἰς τὴν ἀμοιβαίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἑνὸς διπλοτύπου βιβλίου τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐν περιπτώσει ἀμαθείας, ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορολογουμένου ὑπογράφονται ἀντ' αὐτοῦ δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐξακριβώσωσι τὸ σημειωθησόμενον ποσόν. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, εἰς ἀφοῦ τὸ ὑπογράψῃ, τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τὸ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου ἢ εἰς ἰδιαίτερον ἔγγραφον. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμόδιον διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 500 δραχμῶν ἕως 3,000.

38 Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἔκ τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἔγγραφον ἀπόδειξιν, θεωρεῖται ὡς ἄδικος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τοιούτου φόρου.

39. Μετακόμισις οἴνου, ἐλαίου, καπνοῦ

λυδεκάτων, καὶ ξητινοκατραμίων δὲν γίνεται μήτε προμήθεια ἀποθήκης.

40. Ὅταν τὰ ἀποτελέσματα τῶν δημοπρασιῶν, κατὰ τὰς ὁποίας θέλει ἔχει ἡ Γραμματεία εἰδικὰς πληροφορίας, δὲν φαίνωνται ἐπωφελῆ διὰ τὸ δημόσιον, δύναται αὕτη νὰ διατάξῃ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξιν, ἐὰν τὸ κρίνῃ συμφερώτερον, καὶ ἐπὶ τούτῳ διορίζει τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ φύλακας.

41. Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται εἰς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς καὶ πρὸς τὸν ἐνοικιαστήν.

42. Ὁ κατὰ τὸ ἄθρ. 34 ἐκτιμητὴς τοῦ ἐνοικιαστοῦ θέλει διορίζεσθαι παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ὁ δὲ τρίτος ὁρκισθησόμενος ἐκτιμητής, παρὰ τοῦ διοικητοῦ. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὸν τρίτον ἐκτιμητὴν, θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸν οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον, ὅστις θέλει κάμει τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἀναφερομένη ἐξαίρεσις τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, δὲν θέλει κατ' οὐδένα τρόπον λάβει χώραν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

43. Οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κρατήσωσι τοὺς εἰς ἤδη φόρους των, ἐκφράζοντες δι' ἀναφορᾶς των τὴν περὶ τούτου θέλησίν των πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, καὶ προτείνοντες τὴν τιμὴν, εἰς ἣν τοὺς παραδέχονται. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ εἰς ἐκτίμησιν ὑποκείμενα εἴδη, ὁ φόρος θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω διαγεγραμμένον τρόπον.

44. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ ταμείου, τὴν ἀνάγκην τῶν φορολογουμένων, καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν ἀρχῶν, δύναται ν' ἀποδεχθῇ τὰς παρὰ τῶν φορολογουμένων προτεινομένας τιμὰς, ἂν δὲν ἦναι κατώτεραι τῆς τρεχούσης τιμῆς, νὰ προτείνῃ εἰς αὐτοὺς συνθήκας, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν καρπῶν.

45. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, τύπους, καὶ πίνακας εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον καὶ τοὺς ἐπιστάτας, τόσον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1840.

---

11. Δ. Περὶ φορολογίας τοῦ πρινοκοκκίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολούθως.

1. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τοῦ πρινοκοκκίου θέλει εἰσπράττεσθαι εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ κράτους κατὰ τὴν ἐξαγωγήν του διὰ ξένην Ἐπικράτειαν.

2. Ὁ φόρος οὗτος προσδιορίζεται δι' ἑκάστην ὀκὰν πρινοκοκκίου ἀνὰ δραχμ. 2.

3. Ὁ αὐτὸς φόρος εἶναι χωριστὸς καὶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὸ πληρονόμενον τελώνιον, κατὰ τὰς καθεστώσας τελωνιακὰς διατάξεις.

4. Ὅστις ἤθελε φωραθῇ ἐξάγων λαθραίως πρινοκόκκιον, θέλει ὑποχρεοῦσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀκταπλοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος.

5. Δι' ἰδιαιτέρου Νόμου θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ κανονισθῇ ἡ πληρωμὴ τοῦ αὐτοῦ φόρου καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐντὸς τοῦ κράτους γινομένην κατανάλωσιν.

Ἐν Μεγαλουπόλει τῇ 26 Μαΐου 1840.

---

12. Δ. Περὶ ἀποσπάσεως τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως ἀπὸ τὸ ταμεῖον Μαντινείας καὶ μεταβάσεως αὐτῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τῆς Γόρτυνος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Παρατηροῦντες, ὅτι ἡ ἐπαρχία Μεγαλοπόλεως, ἥτις κατὰ τὰ Ἡμέτερα Διατάγματα περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διοικήσεων ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1838 καὶ ἐλαττώσεως τῶν Οἰκονομ. ἐπιτρόπων ἀπὸ 23 Δεκεμβρ. 1839, ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴν

διοίκησιν Μαντινείας καθ' ὅλας τὰς σχέσεις της, πρὸς τὰς ἀρχὰς τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς, καὶ δὲν δύναται πλέον ν' ἀποτελῇ μέρος τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ταμείου Μαντινείας, χωρὶς βλάβην καὶ τῆς τάξεως τῆς ὑπερεσίας καὶ τῶν συμφερόντων τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας,

Διατάττομεν· ἡ ἐπαρχία Μεγαλοπόλεως ἀποσπᾶται ἀπὸ τὸ ταμεῖον Μαντινείας καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τῆς Γόρτυνος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1840.

---

13. Ν. Περὶ τῶν ἐπὶ τῶν σταφίδων ἐγκεκτημένων φόρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἐκ τῶν σταφίδων ἔγγειος φόρος τοῦ 1840 θέλει εἰσπραχθῇ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς του εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους, συνάμα μὲ τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα.

2. Ὁ φόρος οὗτος, ὡς καὶ τὸ τελώνιον ἐπὶ τῶν σταφίδων, θέλουν λαμβάνεσθαι εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν συνήθειαν ἀποκοπτομένῃ τιμῇ, ἀφοῦ ἐγκριθῇ αὐτὴ παρὰ τῆς Γραμματ. τῶν Οἰκονομικῶν, προστιθεμένου ἐπ' αὐτῆς ἑνὸς ἑκατημορίου περιπλέον.

3. Ἡ ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλων ἀφορώντων τὴν τιμὴν τῶν σταφίδων κατ' ἐπαρχίαν. Τὰ πρωτόκολλα αὐτὰ σχηματίζονται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς διωρισμένου ἐφόρου καὶ τοῦ Τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἑκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων εἰς συμβούλιον καὶ ὑπογεγραμμένα παρ' ὅλων αὐτῶν ὑποβάλλονται εἰς τὴν Γραμματείαν διὰ τοῦ διοικητοῦ, ὅτις χρεωστεῖ νὰ συνοδεύσῃ ταῦτα μὲ τὰς χρειωδεῖς παρατηρήσεις του. Εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα σημειοῦται ἡ γνώμη τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν τιμῶν, δικαιολογημένη ἀποχρώντως ὡς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκείνας, διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν, ἴσως ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμήν, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γενηθησομένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ὁρίζομεν, ὥστε κατὰ τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἄδικως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ ἀντὶ τοῦ ὑπολογιζομένου, ν' ἀπαλλαγῇ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἐξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

4. Πρὸς ἀκριβῆ ἐπιτήρησιν καὶ ἔλεγχον τῆς εἰσπράξεως τοῦ προκειμένου φόρου θέλομεν διορίσει δύο ἐφόρους τὸν μὲν εἰς τὴν Κορινθίαν, τὸν δὲ εἰς τὴν Ἀχαΐαν ἐφωδιασμένους μὲ τὰς ὡς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας ὁδηγίας, καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν θέλει δοθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματίας ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων.

5. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας, ἡ ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῇ εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ οἰκονομικὰς Ἀρχὰς, καὶ ἀναγκαίας ὁδηγίας ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐκδώσει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

6. Αἱ ἐπικαρπίαι τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων θέλουσιν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὰ περὶ ἐγκτητικῶν φόρων ἐρεθέντων Νόμων. Οὐχ' ἧττον ὅμως ὑπάκεινται οἱ ἐξ αὐτῶν καρποὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, κατὰ τὰ ἐνωτέρω διαταττόμενα ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς των εἰς τὰ τελωνεῖα.

7. Ὅστις ἤθελε φωραθῇ λαθραίως ἐξάγων σταφίδα, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀκαπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνείου.

Τὸ περιπλέον τοῦ κανονισμένου δικαιώματος ποσὸν μοιράζεται εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη, καὶ τὰ μὲν τρία τέταρτα εἰσάγονται εἰς τὸν ταμεῖον, τὸ ἕτερον δὲ δίδεται δι-

ἀνταμοιβὴν τῶν ἀνακαλυψάντων τὸ λαθρεμπόριον.

Πᾶσα διένεξις, ἥτις ἤθελε προκύψει μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουλίου 1840.

---

14. Δ. Περὶ συστάσεως νέου εἰρηνοδικείου εἰς τὸν δῆμον Εἰδυλλίας, καὶ περιορισμοῦ τοῦ μέχρι τοῦδε εἰρηνοδικείου Εἰδυλλίας καὶ Ἐλευσῖνος εἰς μόνην τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ δήμου Ἐλευσῖνος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Εἰς τὸν δῆμον Εἰδυλλίας συστήνεται νέον εἰρηνοδικεῖον περιλαμβάνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του αὐτὸν μόνον τὸν δῆμον φέρον τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ εἰρηνοδικείου Εἰδυλλίας, καὶ ἐδρεῦον εἰς Βίλια πρωτεύουσαν τοῦ δήμου· τὸ ἄχρι τοῦδε ὀνομαζόμενον εἰρηνοδικεῖον Κιδυλλίας, τὸ ὁποῖον ἐπεριλάμβανε τοὺς δήμους Εἰδυλλίας καὶ Ἐλευσῖνος περιοριζόμενον τοῦ λοιποῦ εἰς μόνον τὸν τελευταῖον τοῦτον δῆμον θέλει μετονομασθῇ εἰρηνοδικεῖον Ἐλευσῖνος.

2. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Εἰδυλλίας καθόσον ἀφορᾷ τὴν μὲν ἐγγραφὴν τῶν ὑποθηκῶν θέλει ὑπάγεται εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα Μεγάρων, τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀντιμισθίαν εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα τρίτης τάξεως.

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τὴν 16 Μαΐου 1840.

---

15. Ν. Περὶ δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων τῶν βαλανοκιδίων, ὡς καὶ τοῦ καρποῦ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκιδοδένδρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐκ τῶν βαλανοκιδίων ἐγκτητικῶν φόρων, καθὼς καὶ ἡ διάταξις περὶ διαθέσεως τοῦ καρποῦ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκιδοδένδρων μένουν καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος αἱ αὐταὶ μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 7 (19) Αὐγούστου 1837 Νόμου, διατηρουμένων καὶ τῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων τῶν φορολογουμένων ὡς πρὸς τὴν μετακόμισιν τοῦ προϊόντος αὐτοῦ.

2. Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκιδίων ἐγκτητικοὶ φόροι, καθὼς καὶ ὁ καρπὸς τῶν ἐθνικῶν βαλανοκιδοδένδρων, θέλουν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίας, ἢ κατὰ τμήματα, σηνενοικιαζομένων ὅλων ἐκείνων τῶν βαλανοκιδίων, ὅσα δύνανται νὰ ἐξάγωνται ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ λιμένος τοὐτέστιν ὅλων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ διηρημένη ἐνοικίασις ἐμποροῦσε νὰ βάλῃ εἰς θέσιν τοὺς φορολογουμένους ν' ἀφαιρέσωσι τὸν καρπὸν των ἀπὸ τὸν νόμιμον ἐνοικιαστήν, καὶ νὰ τὸν παραδώσωσιν εἰς ἄλλον τινά. εἰς πρὸς τὰ λοιπὰ ἐφαρμάζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

3. Ἐξαιρεῖται τῆς ἐνοικιάσεως ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βαλανοκιδίων τῆς Λακωνίας καὶ Λακεδαίμονος, ὅστις θέλει πληρόνεσθαι εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν συνάμα μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) 1838 Νόμου καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρ'ου (8 Ὀκτωβρ.) 1838 Διατάγματος· ὡς πρὸς τὰ βαλανοκιδία τῆς Λακεδαίμονος, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἰδιακτῆται ἐσυμφώνησαν, ἴσως ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμήν, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γενηθησομένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ὁρίζομεν ὥστε κατὰ τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

4. Ὁ καρπὸς ὅμως ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανιδοκιδοδένδρων Λακεδαίμονος ἐνοικιάζεται ἢ εἰσπράττεται ἐπίσης διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, συμφώνως μὲ

τους ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου. Ἀλλὰ καὶ ὁ καρπὸς αὐτὸς κατὰ τὴν ἐξαγωγήν του ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἀποδιδομένου εἰς τὸ ἀνῆκον τελωνεῖον.

5. Ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκιδίων Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας θέλει ἐνεργηθῆ εἰς Μεσολόγγιον, ἡ δευτέρα καὶ τελειωτικὴ εἰς Π. Πάτρας. Ὡσαύτως καὶ ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκιδίων τῆς Κέας εἰς Κέαν· ἡ δευτέρα εἰς Ἑρμούπολιν τῆς Σύρου. Ὅλαι αἱ λοιπαὶ θέλουν ἐνεργηθῆ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν ἐπαρχιῶν.

6. Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κατ' ἐπαρχίας ἢ τμήματα δημοπρασιῶν δὲν φθάσῃ ἢ δὲν ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον, ἡ Γραμματεία διατάττει τὴν εἴσπραξιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου διορίζουσα τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας, εἰς αὐτὴν δὲ τὴν περίπτωσιν οἱ τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας φόροι τῶν βαλανοκιδίων θέλουν εἰσπραχθῆ εἰς τὰ τελωνεῖα Ἀνατολικοῦ, Ἀστακοῦ καὶ Καρβασαρᾶ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, καὶ θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς χρήματα ἀνὰ Δραχ. 30 ἐπὶ 1000 λιτρῶν τῶν ψιλῶν, καὶ Δραχ. 18 τῶν χονδρῶν βαλανιδίων, καὶ ἀνὰ 30 λεπτὰ δι' ἑκάστην ὀκὰν κικιδίων. συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος. Ἡ δὲ δι' ἄλλων λιμένων ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται, ἐπὶ ποινῇ λαθρεμπορίου, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ὁ δὲ ἐλάχιστος ὅρος, συνταττόμενος προηγουμένως, στέλλεται ἀμέσως εἰς ἀντίγραφον εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, καὶ κρατεῖται μυστικῶς μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς τελευταίας δημοπρασίας τοῦ δημοπρατουμένου ἀντικειμένου.

7. Ἀπαγορεύεται ἡ σύμμιξις τῶν βαλανοκιδίων διαφόρων ποιοτήτων κατὰ τὴν ἐξαγωγήν. Ἡ παράβασις τοῦ ὁρισμοῦ τούτου τιμωρεῖται μὲ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀκταπλοῦ τῆς ποσότητος τῶν φόρων, τὴν ὁποίαν ὁ παραβάτης ἠδύνατο διὰ τῆς συμμίξεως ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

8. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρώνεσθαι εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις τὴν 1 Δεκεμβρίου 1840 τὴν 1 Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1 Φεβρουαρίου 1841.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Αὐγούς. 1840.

---

16. Δ. Περὶ χορηγήσεως προθεσμίας, διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ εἰς τὴν ἐξαγωγὴν πληρωτέου δικαίου τῆς σταφίδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγῆται διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ εἰς τὴν ἐξαγωγὴν πληρωτέου δεκάτου τῆς σταφίδος προθεσμία μέχρι τριῶν μηνῶν λογιζομένη ἀπὸ τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβίβασιν τοῦ εἰρημένου προϊόντος. Ὅτοι δὲ θέλουν κάμει χρῆσιν τῆς ἀδείας ταύτης, θέλουν πληρώσει τὸ κανονισμένον τόκον ἀνάλογως μὲ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀποδόσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος φόρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Αὐγούστ. 1840.

---

17. Δ. Περὶ χορηγήσεως βοηθείας εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Α. Ζαΐμη.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ χορηγήσωμεν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ χειμνήσου Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Α. Ζαΐμη, ἑνὸς τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ὅστις μετὰ τοσαύτας ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ ὑπὲρ τοῦ θρόνου Ἡμῶν χρησίμους ὑπηρεσίας ἐγκατέλιπεν αὐτὴν καταβεβαρυμένην μὲ χρέη ὄχι μικρὰ, μέσα ἀνάλογα πρὸς θεραπείαν τῶν τοσούτων ἀναγκῶν της. Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α'. Χορηγοῦνται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἑπτακόσια δραχ. κατὰ μῆνα, χάριν βοηθείας

εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ διαληφθέντος Ἀντιπροέδρου Α. Ζαΐμη, αἱ ὁποῖαι ἐννοοῦμεναι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεβίωσεν οὗτος, θέλουν λογίζεσθαι εἰς λογαριασμὸν τῶν ὅσων ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον καὶ ἐκπεσθῇ ἐν καιρῷ ἀπὸ ταύτα.

Εὐαρεστούμεθα νὰ ἀποφασίσωμεν ἐπίσης ἀπὸ τοῦδε, νὰ προικισθῇ ἐκ τοῦ δημοσίου ἀναλόγως καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, ὅταν αὕτη ἐμβῇ εἰς γάμον, ὅτε θέλομεν προσδιορίσει τὴν προίκισιν ταύτην, καὶ ἀποφασίσει τὰ περαιτέρω περὶ ἐγκριθείσης ἤδη βοηθείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1840.

---

18. Περὶ ἐγκρίσεως τῆς συστάσεως ἀνωνύμου ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας εἰς Σύρον, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὁ Αἴολος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀρ. 40, '88 ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐσώκλειστα ἔγγραφα καὶ σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθ. 40 καὶ 45 τοῦ ἐμπορικοῦ κώδηκος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ ἐν Σύρῳ συστηνομένη ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὁ Αἴολος ἐγκρίνεται.

2. Αἱ διαλαμβανόμεναι διατάξεις τῆς ἑταιρίας ταύτης εἰς τὸ γενόμενον ἐνώπιον τοῦ ἐν Σύρῳ συμβολαιογράφου συμφωνητικὸν τὸ ὁποῖον μένει προσκολλμένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν μας ταύτην, ἐν περιπτώσει παραβιάσεως, ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν διατάξεων, χωρὶς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

4. Ἡ ἑταιρία αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Σύρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1840.

---

19. Περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Δαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3, τοῦ ἄρθρ. 5, τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1836 Νόμου περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν συμβουλίων. Παρατηροῦντες ὅτι, ἐφαρμοζομένου τοῦ 6. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ Νόμου τούτου εἰς τὰς ἐπαρχίας Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὸ τίμημα τῶν ἐκλεξίμων, εἶναι ἐπόμενον νὰ ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι, ὅλοι οἱ τῶν νήσων ἐκείνων κάτοικοι, ὅσοι καταναλώσαντες τοὺς χρηματικούς των πόρους ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἔχουσιν ἤδη περιουσίαν ὑποκειμένην εἰς φορολογίαν. Θεωροῦντες δίκαιον, ὥστε καὶ οἱ κάτοικοι οὗτοι νὰ μὴν ἀποκλεισθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς·

Α'. Κατὰ τὰς ἐπαρχίας Ὕδρας καὶ Σπετσῶν ἐκλέξιμοι διὰ τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον θέλουν εἶσθαι· 1) Οἱ πληρόνοντες τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 5, τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου ἀπαιτούμενον τίμημα· 2) Οἱ ἔχοντες ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὸ δημόσιον τοὐλάχιστον 18, 000 δραχ. διὰ τὰ παρ' αὐτῶν δαπανηθέντα εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτονομίας ἀγῶνα. Οἱ ἄνω εἰρημένοι δημόται ὀφείλουν, διὰ νὰ ἦναι ἐκλέξιμοι, νὰ ἔχωσι συνάμα καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου.

Β'. Αἱ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 6'. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀπαιτήσεις θέλουν ὑπολογίζεσθαι κατὰ τὰς τελευταίας ἐπεξεργασίας τῶν ἐπὶ τούτῳ διορισθεισῶν ἐπιτροπῶν, ἢ κατὰ τὰ ὁποῖα ἤθελε παρουσιάσει τις εἰς τὸν διευκητὴν τοῦ τόπου ἐπίσημα ἔγγραφα εἴτε τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως, εἴτε μιᾶς κοινότητος τῶν εἰρημένων νήσων ἔκτοτε ἐκδοθέντα, τὰ ὁποῖα δὲν καθυπεβλήθησαν εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἐπιτροπῶν. Τὸ εἴτε ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν

Δημόσιο Κεντρικό Αρχείο Θεσσαλονίκης

ἐπιτροπῶν, εἴτε ἐκ τῶν ἰδικαιτέρως παρουσιαζομένων τίτλων ἐξαχθησόμενον ποσόν, δὲν θέλει θεωρεῖσθαι ὁριστικὸν, εἰμὴ μόνον ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ὡς ἐπαρχιακὸς σύμβουλος.

Γ'. Ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους μετέβησαν νομίμως ἐν μέρει ἢ καθ' ὁλοκληρίαν αἱ ἀπαιτήσεις θέλουν ἀπολαμβάνει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι, ὁσάκις τὸ εἰς αὐτοὺς μεταβὰν μέρος συμποσοῦται ἢ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν 18,000 δραχμῶν.

Δ'. Ὁ τῶν ἐκλεξίμων κατάλογος θέλει περιέχει δύο στήλας, ἐξ ὧν εἰς μὲν τὴν πρώτην θέλουν καταταχθῆ ὅλοι οἱ διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, οἱ ὡς ἐκ τῶν ἀπαιτήσεών των ἐκλέξιμοι. Ἡ δὲ ἐκλογὴ θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, μὲ τὴν ἑξῆς ὅμως τροποποίησιν. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῦ δήμου σταλησομένων ἐπαρχιακῶν συμβούλων ἦναι ἄρτιος, τὸ ἥμισυ τῶν συμβούλων τούτων θέλει ληφθῆ ἀπὸ τὴν μίαν στήλην, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ἀπὸ τὴν ἄλλην. Πρὸς τοῦτο δὲ ἕκαστος ἐκλογεὺς θέλει ἐκλέξει διπλοῦν ἀριθμὸν ὑποψηφίων· διὰ μὲν τὸ ἥμισυ τῶν σταλησομένων, ἀπὸ τὴν πρώτην στήλην, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ἥμισυ ἀπὸ τὴν δευτέραν, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ἐκ τῶν διπλῶν τούτων ὑποψηφίων ὁριστικὴ ἐκλογὴ τοῦ ἡμίσεως τῶν σταλησομένων, θέλει ἐνεργηθῆ ἐν ἑκάστῃ στήλῃ κατὰ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, τὴν ὁποίαν ἔτυχον οἱ ὑποψήφιοι μεταξὺ τῶν εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἐγγεγραμμένων. Ἐὰν δὲ ὁ ἀριθμὸς ἦναι περιττὸς, καθόσον ἀφορᾷ τὸν μέχρι τοῦ περιττοῦ ἄρτιον, θέλει ἐνεργεῖσθαι ὡς ἀνωτέρω· περὶ δὲ τοῦ περιττοῦ θέλει λαμβάνεσθαι ὁ διπλοῦς ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων αὐτοῦ ἐξ ἡμισείας ἀπὸ τὴν μίαν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην στήλην, καὶ θέλει ἐκλέγεσθαι ὁ τυχὼν τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας ὡς ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ψήφων τῶν δύω στηλῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ θέλουν ἰσχύει αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου.

Οἱ ἀνωτέρω ὁρισμοὶ θέλουν ἐφαρμοσθῆ καὶ ὡς πρὸς τοὺς Ψαριανοὺς, ὅταν οὗτοι σχηματίσωσιν ἰδιαίτερον δῆμον.

Ὁ παρὼν Νόμος εἶναι προσωρινὸς καὶ θέλει ἰσχύει μέχρι νεωτέρας διατάξεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Νοεμβρίου 1840.

---

20. Δηλ. Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Ῥάλλη, ὡς ἀντιπροέδρου ἐπὶ τιμῇ τῆς ἐν Παρισίοις γεν. ἑταιρείας ἐπὶ τῶν Ναυαγίων.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 13 (25) Ὀκτωβρίου τῆς Βασ. Διατάγματος ἐπετράπη εἰς τὸν Βαρώνον Γ. Ῥάλλην, Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημείου Ὄθωνος καὶ πρόεδρον τοῦ ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, νὰ δεχθῇ τὸν διορισμόν του, ὡς ἀντιπροέδρου ἐπὶ τιμῇ τῆς ἐν Παρισίοις γενικῆς ἑταιρείας ἐπὶ τῶν Ναυαγίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1840.

---

21. Δ. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς παροικίας Λεβαδίας.

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου· ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Λεβαδίας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν ὡς ἑξῆς· ἀ.) Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἑνδεκα δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Λεβαδίας μετασχηματίζονται εἰς πέντε μόνον, οἷον εἰς τὸν Λεβαδίας, Πέτρας, Χαιρωνείας, Ὀρχομενοῦ καὶ Ῥαχώβης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1840.

---

22. Δ. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς παροικίας Πυλίας.

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν κλπ. διατάττομεν· Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἕνδεκα δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Πυλίας μετασχηματίζονται μόνον εἰς πέντε, οἷον εἰς τὸν τῆς Πύλου Βουρράτου, Κορώνης, Κολωνίδων καὶ Μεθώνης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1840.

Εθνική Κεντρική Βιβλιοθήκη Ελλάδος

23. Δ. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος.

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν κλπ. διατάττομεν. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἑπτὰ δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος μετασχηματίζονται εἰς ἓξ μόνον, οἷον εἰς τὸν τῆς Ἀταλάντης, Δαφνησίων, Θρονίου, Θερμοπυλῶν, Ἐλατείας καὶ Λαρίμνης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1840.

---

24. Δ. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Νάξου.

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν κλπ. διατάττομεν. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες δέκα δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Νάξου μετασχηματίζονται εἰς ἑπτὰ μόνον, οἷον εἰς τὸν τῆς Νάξου, Βίβλου, Τραγαίας, Ἀπειρανθίας, Πάρου, Μαρπησσης καὶ Ναούσης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1840.

Δ. 25. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Θήρας.

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν κλπ. διατάττομεν· Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες τέσσαρες δῆμοι τῆς νήσου Θήρας μετασχηματίζονται εἰς δύο μόνον, οἷον εἰς τὸν τῆς Θήρας καὶ Καλλίστης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1840.

---

26. Δ. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν κλπ διατάττομεν. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἕνδεκα δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος μετασχηματίζονται μόνον εἰς ἑπτὰ, οἷον εἰς τὸν τῆς Ἀμφίσσης, Γαλαξειδίου, Ἀντικυρίας, Κρίσσης, Παρνασσίων, Δωριαίων καὶ Κυτινίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Αὐγούστου 1840.

---

27. Δ. Περὶ σχηματισμοῦ τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν κλπ. διατάττομεν. Οἱ ὑπάρχοντες δῆμοι τῆς διοικήσεως Εὐρυτανίας μένουσι κατὰ τὸν ὑφιστάμενον σχηματισμόν των, μεταβαλλομένης μόνον τῆς ὀνομασίας τῶν δήμων Οἰχαλίας καὶ Εὐρυτάνων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν πρῶτος θέλει μετονομασθῆ δῆμος Καρπενησίων, ὁ δὲ δεύτερος δῆμος Καλλιδρομιτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1840.

---

28. Δ. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Μεσσήνης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν κλπ. διατάττομεν. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες δεκατέσσαρες δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Μεσσήνης μετασχηματίζονται εἰς ἓξ μόνον, οἷον εἰς τὸν τοῦ Παμίσου, Εὔας, Οἰχαλίας, Ἀνδανίας, Ἰθώμης καὶ Ἀριστομένους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Αὐγούστου 1840.

---

29. Δ. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν κλπ. διατάττομεν. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες εἰκοσιτέσσαρες δῆμοι τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους μετασχηματίζονται μόνον εἰς δέκα, οἷον εἰς τὸν τῆς Ναυπλίας, Μηδείας, Ἐπιδαύρου καὶ Μινώας τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας, καὶ εἰς τὸν τοῦ Ἄργους, Ὑσιῶν, Λυρκείας, Ἀλέας, Μυκηνῶν καὶ Ἰναχίας τῆς ἐπαρχίας Ἄργους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Αὐγούστου 1840.

---

30. Δ. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν κλπ. διατάττομεν. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες δέκα δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Τριφυλλίας μετασχηματίζονται μόνον εἰς ἓξ, οἷον εἰς τὸν τῆς Κυπαρισσίας, Ἐράνης, Φλεσιάδος, Τριπόλης, Δωρίου καὶ Αὐλῶνος τῆς ἐπαρχίας Τριφυλλίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1840.

---

31. Δ. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν κλπ. διατάττομεν.

ά.) Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῇ ἑκτὼ δῆμοι, ἤτοι Ἀθηνῶν, Ἀμαρουσίου, Ἀχαρνῶν, Χασιᾶς, Ἀραφῆνος, Λαυρίου, Μυρρινοῦντος καὶ Πειραιῶς, μετασχηματίζονται εἰς πέντε μόνον, οἷον εἰς τὸν τῶν Ἀθηνῶν, Φυλῆς, Κεκροπίας, Λαυρίου καὶ Πειραιῶς. β΄.) Περὶ τῶν λοιπῶν δήμων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἤτοι Μαραθῶνος καὶ Περαίας θέλομεν ἀποφασίσει ἰδιαιτέρως ἀφοῦ λάβωμεν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Αὐγούστου 1840.

---

32. Δ. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν κλπ. διατάττομεν. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες τέσσαρες δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου μετασχηματίζονται εἰς τρεῖς μόνον, οἷον εἰς τὸν τοῦ Κορθίου, Γαυρίου καὶ Ἄνδρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1840.

---

33. Ν. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1840 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες ν' ἀπαλλάξωμεν, ὅσον ἐνεστι τοὺς ἀγαπητοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς καταπιέσεις, αἵτινες συνήθως συνοδεύουν τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως τῶν φόρων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1840, προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν·

§. 1. ά.) Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα, (αἶγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτὰ κατὰ κεφαλήν· β΄.) Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν· γ΄.) Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν· δ΄.) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

§. 2. Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου·

ά.) Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων, (αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων)· β΄.) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μοσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι μέχρι τῆς ἡλικίας τριῶν ἐτῶν συπληρωμένων· γ΄.) Οἱ ἀρατῆρες βόες καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας.

2. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος ὡς καν νίζεται ἀνωτέρω θέλει εἰσπραχθῆ κ ὅλον τὸ κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δ μοσίου ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τ Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, ἢ ἰδιαιτέρων πιστατῶν διοριζομένων παρὰ τῆς ἐπὶ τ Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ὅπου τὸ κρίνει ὠφέλιμον.

3. Ἡ ἀπαρίθμησις ἑκάστου ποιμνί καὶ τῶν μεγάλων ζώων πρέπει νὰ γ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως διορισ σόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος εἰς ὁποῖον παρεχε μασαν καὶ ἐγέννησαν πούμνια· τῶν δὲ ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φ ρος θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν τοῦ τμήματ ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τ βιομηχανίας των.

4. Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν μὲν χοίρων τῶν μεγάλων ζώων γίνεται εὐθὺς με τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου, τῶν ποιμνίων, αἰγῶν καὶ προβάτων ἐντὸς Φεβρουαρίου 1841

5. Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου διὰ μὲν μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους γίνεται μῆνα μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου καὶ Μαΐου αὐτοῦ ἔτους.

Ἡ φροντὶς πρὸς εἴσπραξιν τῶν χρημ των ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν Ταμίαν εἰς τ δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει τὸ τμ μα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔγινεν ἡ ἀπαρί μησις.

6. Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφαγέ τα, ἢ ἄλλως ἀπωλεσθέντα ζῶα, δὲν ὑπ κεινται εἰς τὴν φορολογίαν, ἐκτὸς μόνο τῶν σφαγέντων χοίρων, τῶν ὁποίων ὁ φ ρος θέλει εἰσπραχθῆ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶ καταλόγων, τῶν συνταχθέντων ἤδη, δυ νάμει διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶ

Γραμματείας ἀπὸ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντας ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως αὐτῶν ἐπιστάτας.

7. Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσει τὰ ἴδιά του, ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς βόσκει ζῶα, ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησιν ἢ ὧν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησιν ὑπάλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου εὑρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἰδιά του, ἢ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀπαφύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' ὁποιανδήποτε ἄλλον τρόπον, δι' ἀπάτης ζημιοῖ τὸ δημόσιον, κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἁπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιουτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἓν τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελεν εἶναι οὗτος εἴτε δημόσιος ὑπηρέτης, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴν ἀποστερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων

Ἐπίσης ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν τοιαύτην ἀνταμοιβὴν οἱ ἰδιαίτεροι ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ἐπιστάται, ἐκτὸς τῶν τὴν πρώτην ἀπαρίθμησιν ἐνεργούντων.

8. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ θέλει καταγνώσκεσθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα. Αἱ δὲ περὶ τοῦ ἁπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων. Ἡ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ μέρους θέλει ὅμως πάντοτε προηγεῖσθαι τῆς περὶ τοῦ ἁπλοῦ φόρου δίκης. Ἀλλ' ἡ ἀθωωτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἁπλοῦ φόρου, ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου διοικητικοῦ δικαστηρίου.

9. Οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ἢ οἱ τὴν πρώτην ἀπαρίθμησιν ἐνεργοῦντες ἰδικώτεροι ἐπιστάται θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 7, ἀναφερόμενα παρανομήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἁρμοδίου παρὰ προτοδίκαις εἰσαγγελέως. Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐνεργεῖ τὴν προανάκρισιν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας. Θέλουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατώνει αὐτὴν ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως.

10 Οἱ ἐπιφορτισθησόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ταμίαι, ἐλιστάται καὶ εἰσπράκτορες θέλουν ἐφοδιασθῆ μὲ διπλότυπα βιβλία καὶ πίνακας, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς ὁποίας θέλει ἐκδόσει ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας.

11. Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 25—200 ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

13. Πᾶσα διένεξις ἀναφυεῖσα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου, μεταξὺ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, δικάζεται ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ἀνεφύη, ἀντιπροσωπευομένου τοῦ δημοσίου παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Ἰανουαρίου 1841.

---

34. Ὁδηγίαι τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων Νόμου.

ΟΘΩΝ κτλ.

1. Μετὰ τὴν ὀρκοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ ἢ Εἰρηνοδίκου, γίνεται ἀμέσως ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀπαριθμήσεως, διαιρουμένης ἑκάστης ἐπαρχίας εἰς ἀνάλογα τμήματα, τῶν ὁποίων τὴν μερικὴν διεύθυνσιν, δι' ἕκαστον μέρος, ὁ Διευθυντὴς τῆς ὑπηρεσίας ἐμπιστεύεται εἰς ἐπιστάτην συνωδευμένον μὲ τοὺς ἀναγκαίους ὁπλοφόρους.

2 Οἱ ἐπιστάται ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζωσι νὰ γράφωσι καὶ ἀριθμῶσι καλῶς, καὶ νὰ ἦναι ὅσον τὸ δυνατὸν εἰδήμονες

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ τοῦ τόπου καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀπαριθμήσεως. Εἰς τοὺς ὁπλοφόρους ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει, δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆται νὰ κάμουν ἀπαριθμήσεις ζώων ἄνευ ἐκ τοῦ πλησίου ἐπιβλέψεως τοῦ ἐπιστάτου, ὑπὸ τὸν ὁποῖον διατελοῦσι.

3. Ἡ ἀπαρίθμησις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον, θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὰ μεθόρια ἑκάστης ἐπαρχίας καὶ νὰ προχωρῇ πρὸς τὸ κέντρον, ὥστε τοιουτοτρόπως νὰ μὴ διαφεύγῃ τὴν ἀπαρίθμησιν κανὲν ποίμνιον, συνεννοουμένων, χρείας τυχούσης, πρὸς τοῦτο τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων ἢ τῶν ἐπιστατῶν τῆς ἀπαριθμήσεως μὲ τοὺς ἐπιστάτας τῆς ἀπαριθμήσεως ἢ τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐπιτρόπους τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν.

4. Ἕκαστος τῶν ἐπιστατῶν θέλει ἐρο διασθῆ μὲ τοὺς ἀναγκαίους πίνακας, σελλομένους ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς Γραμματείας. Εἰς τοὺς πίνακας αὐτοὺς σημειοῦνται ἐν γένει τ' ἀπαριθμούμενα ζῶα κατ' εἶδος, καθ' ὃν τρόπον διαλαμβάνεται εἰς αὐτούς. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ζώων τῆς περιφερείας ἑκάστου τμήματος, ὁ ἐπιστάτης ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς ὑπηρεσίας τὸν πίνακα αὐτὸν, ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ καὶ συνοδευμένον χρείας τυχούσης, καὶ μὲ παρατηρήσεις.

5. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων ὀφείλει ἅμα λάβῃ τὸν ἀνωτέρω πίνακα, νὰ παραβάλῃ αὐτὸν ἀμέσως μὲ τοὺς πίνακας τῆς περισυνῆς ἀπαριθμήσεως, τοὺς ὁποίους ἀφεύκτως πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του, καὶ ζητῶν ὅσας ἄλλας πληροφορίας κρίνει ἀναγκαίας παρὰ τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν, ἢ καὶ ἄλλων πολιτῶν, θέλει ἐξελέγχει τὴν γενομένην ἀπαρίθμησιν ὅσον ἔνεστι ἀκριβῶς.

Ἐὰν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ὡς ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲν λάβῃ ὑπόνοιάν τινα διὰ συμβᾶσαν ἀπάτην εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν ἐκδίδει ἀμέσως τὰ διπλότυπα ἀποδεικτικὰ, καὶ προσκαλεῖ τοὺς κτηνοτρόφους διὰ τῶν ὁπλοφόρων, νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς ὡρισμένην ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον, διὰ νὰ ὑπογράψωσι καὶ παραλάβωσι τὰ ἐκκοπτόμενα ἀποδεικτικὰ, τῶν ὁποίων τὰ στελέχη ὑπογράφουν αὐτοί· ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν ἠξεύρουν, ἢ ἄνευ λόγου ἀποποιοῦνται τὴν ὑπογραφὴν, εἷς μάρτυς. Ἐὰν οἱ κτηνοτρόφοι ἐμφανισθέντες ἀμφισβητοῦσι τὴν ἀκρίβειαν τῆς γενομένης παρὰ τοῦ ἐπιστάτου ἀπαριθμήσεως, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ἀπαριθμήσεως χρεωστεῖ νὰ μεταβῇ ὅπου εὑρίσκεται τὸ ποίμνιον μετὰ τοῦ κτηνοτρόφου, παραλαμβάνων, ἂν θέλῃ, καὶ ἕνα μάρτυρα γινώσκοντα γράμματα, νὰ κάμῃ νέαν ἀπαρίθμησιν, καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἐκδίδει τὸ διπλότυπον ἀποδεικτικὸν, τοῦ ὁποίου τὸ στέλεχος ὑπογράφεται παρὰ τοῦ μάρτυρος, ὅταν ὁ κτηνοτρόφος δὲν θέλει ἢ δὲν ἠξεύρει νὰ ὑπογράψῃ.

Ὅποιος τῶν κτηνοτρόφων δὲν ἐμφανισθοῦν μετὰ τὴν πρώτην πρόσκλησιν, προσκαλοῦνται καὶ δεύτερον ἐγγράφως, ἡ δὲ πρόσκλησις ἐπιδίδεται εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ἀποδείξει, τὴν ὁποίαν ὑπογράφει ἐπὶ τούτῳ μάρτυς παραλαμβανόμενος παρὰ τοῦ ἐπιδιδάντος ὁπλοφόρου, ἂν ὁ κτηνοτρόφος δὲν ἠξεύρῃ ἢ δὲν θέλει νὰ ὑπογράψῃ. Τὰ ἔξοδα τοῦ μάρτυρος, τὰ ὁποῖα προσδιορίζονται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται ποτὲ νὰ λογισθῶσιν ἐπέκεινα τῶν τριῶν δραχμῶν, πληρώνονται παρὰ τοῦ ἀπειθοῦς κτηνοτρόφου, καὶ ἂν οὗτος δὲν τὰ πληρώσῃ ἀμέσως, τὰ προκαταβάλλει ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, καὶ εἰσπράττωνται ἔπειτα ὁμοῦ μὲ τὸν ποιμνιακὸν φόρον.

Ἂν μετὰ τὴν δευτέραν ταύτην πρόσκλησιν ἐμφανισθῶσι μὲν, ἀμελοντικήσωσι δὲ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀνωτέρω ἀπαριθμήσεως, ἐνεργοῦνται ὅσα ἐν τῷ γ'. παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡρίσθησαν· ἂν δὲ καὶ μετὰ τὴν νέαν ταύτην πρόσκλησιν δὲν ἐμφανισθῶσι, πιστοποιεῖται ἡ ἀπείθειά των παρὰ τοῦ πλησιεστέρου δημάρχου ἢ εἰδικοῦ παρέδρου, ὑπογραφομένου ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ ἀμοιβαίου διπλοτύπου, τὰ δὲ ἐκκο-

πτόμενα ἀποδεικτικὰ παραδίδονται εἰς τὴν αὐτὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν ἐπὶ ἀποδείξει, διὰ νὰ μένωσι παρακατατεθειμένα, ἐσόταν παρουσιασθῶσιν οἱ φορολογούμενοι καὶ τὰ παραλάβωσιν.

6. Ὅστις τῶν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπαλλήλων παραμελήσει παντελῶς, ἢ δὲν ἐνεργήσει τακτικῶς τὴν ἔκδοσιν τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν, θέλει τιμωρεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ Νόμου.

7. Ἐὰν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἤθελε λάβῃ ὑποψίας ἀμελείας καὶ δόλου ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῆς γενομένης ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν ἀπαριθμήσεως, ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐπιχειρίσῃ αὐτοπροσώπως νέαν ἀπαρίθμησιν τῶν ζώων καταβάλλων πᾶσαν φροντίδα διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ αἴτια τῆς συμβάσης παραδρομῆς. Ἐὰν ἡ νέα αὕτη ἀπαρίθμησις ἀποδείξῃ βασίμους τὰς ὑποψίας του, ἡ δὲ κακὴ ἀπαρίθμησις προῆλθεν ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ δόλον τοῦ ἐπιστάτου, παύει αὐτὸν ἀμέσως, καὶ ἀναφέρει συγχρόνως εἰς τὴν Γραμματείαν, διὰ νὰ ἐνεργῶνται, χρείας καλούσης, τὰ περαιτέρω. Ἂν δὲ ἀναφανῇ, ὅτι τῆς γενομένης παραδρομῆς αἴτιοι ἦταν οἱ φορολογούμενοι, θέλει πράττει σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὰ διπλότυπα ἀποδεικτικὰ ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νέας ἀπαριθμήσεως

8. Εἴσπραξις ποιμενικοῦ φόρου δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰμὴ δυνάμει διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν. τὰ ὁποῖα, ὅταν ἦναι ἐκδεδομένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἔχουν ἰσχὺν δημοσίων ἐγγράφων.

9. Ὁσάκις ἀνακαλυφθῇ ὅτι οἱ φορολογούμενοι κατὰ τὴν δευτέραν ἀπαρίθμησιν, γενομένην κατὰ τὸ ἀνωτέρω 2. ἀριθ. ὑπέκρυψαν ζῶα, θέλουν παραπέμπεσθαι εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ὑπέκρυψαν τυχὸν εἰς τὰς πρώτας ἀπαριθμήσεις. Χάριν δὲ τούτου οἱ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως βεβαιοῦσι τὴν παράδασιν κατὰ τὰ ἐν τῷ 9 ἄρθρῳ τοῦ Νόμου ὡρισμένα.

10. Δι' ἕκαστον φορολογούμενον δὲν πρέπει νὰ ἐκδίδωνται πολλὰ διπλότυπα ἀποδεικτικὰ, ἀλλ' ἓν καὶ μόνον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σημειῶνται ὅλα τὰ ζῶα αὐτοῦ κατ' εἶδος. Συγχρόνως ὅμως πρέπει νὰ δηθῇ προσοχὴ μεγίστη, διὰ νὰ μὴν ἐκδοθῶν πολλὰ ἀποδεικτικὰ διὰ τὸ αὐτὸ ποίμνιον, καὶ ἀκολουθήσῃ ὡς ἐκ τούτου σύγχυσις εἰς τὴν εἴσπραξιν.

11. Διὰ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα βόσκουσι κοινῶς, ἀλλ' ἀνήκουσιν εἰς πολλοὺς ἰδιοκτήτας, πρέπει νὰ ἐκδίδεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ βόσκοντος αὐτὰ ποιμένος, ἐν καὶ μόνον ἀποδεικτικὸν διαλαμβάνον ἑνὸς ἑκάστου ἰδιοκτήτου τὸ ὄνομα καὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰς αὐτὸν ἀνηκόντων ζώων, ἐὰν ἦναι γνωστά.

12. Περὶ τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν χοίρων, ἐπειδὴ αὕτη ἔλαβεν ἤδη πέρας εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν, πρέπει ἀμέσως νὰ καταστρωθῇ γενικὸς πίναξ, κατὰ τὸ ἐσώκλειστον παράδειγμα, ὅστις θέλει δοθῇ εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ γενῇ φροντὶς τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων, καθ' ἃς οἱ ταμίαι θέλουν λάβει ὁδηγίας. Ἐπειδὴ δὲ τὰ αὐτὰ φορολογικὰ βιβλία δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ διὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἐπιλοίπων ζώων, ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως θέλει κρατήσει ταῦτα μέχρι τῆς τελείας ἀποπερατώσεως τῆς ἐργασίας τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ὀφείλει δὲ ὁ Γενικὸς Ἐπιστάτης τῆς ἀπαριθμήσεως, νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν περίστασιν αὐτὴν, διὰ νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ὑπαρξίαν τῶν διορισθέντων διὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν χοίρων ἐπιστατῶν, διὰ ν' ἀνακαλύψῃ ὅσους τυχὸν χοίρους ἔφησαν ἐκτὸς τῆς ἀπαριθμήσεως· ἀντίγραφον τῆς ἀποσταλησομένης εἰς τὸν ταμίαν σημειώσεως τῶν χοίρων θέλει καθυποβληθῇ εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματείαν, καθὼς καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς παραδόσεως τοῦ πίνακος εἰς τὸν ταμίαν.

13. Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν χοιρικῶν ζώων εἶναι ἀνάγκη νὰ γενῇ ἀμέσως κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου ἄρθρ. 3. Ὁ Γεν. διευθυντὴς τὴν ἀπαρίθμησιν ὀφείλει νὰ

προχωρήσῃ εὐθὺς εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτὴν χωρὶς νὰ χάσῃ τὸν παραμικρὸν καιρόν, ὥστε κατὰ τὸ τέλος Ἰανουαρίου νὰ μένουν πρὸς ἀπαρίθμησιν μόνον τὰ λιανικὰ ζῶα, τὸ ὁποῖον θέλει εὐκολύνει τὰ μέγιστα τὴν ἐργασίαν τῆς ἀπαριθμήσεως.

14. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ἀπαριθμήσεως πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ Γραμματεία ἀπαιτεῖ ἀφεύκτως ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου νὰ ἀποπερατωθῇ ὁλόκληρος ἡ ἐργασία τῆς ἀπαριθμήσεως. Ἐὰν ὅμως εἰς τινας ἐπαρχίας καταστασθῇ τοῦτο ἀδύνατον, πρέπει νὰ τὸ γνωρίσῃ ἐγκαίρως ἡ Γραμματεία.

15. Οἱ Γενικοὶ Διευθυνταὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὀφείλουν, μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν πίνακα τῶν ζώων κατ' εἶδος καὶ κατ' ἐπαρχίαν κατὰ τοὺς ἀποστελλομένους παρὰ τῆς Γραμματείας ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ, ὁδηγούμενοι εἰς τοῦτο ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς πίνακας καὶ τὰ διπλότυπα ἀποδεικτικά.

Οἱ πίνακες αὐτοὶ πρέπει νὰ καταστρωθῶσι μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν εἰς τρία ἀντίγραφα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν στέλλεται ἀμέσως εἰς τὸν ταμίαν ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ, τὸ ἕτερον ὑποβάλλεται εἰς τὴν Γραμματείαν, καὶ τὸ τρίτον στέλλεται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, συνωδευμένον μὲ τὸ βιβλίον τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν καὶ τοὺς εἰδικοὺς πίνακας, οἱ ὁποῖοι ὑπεβλήθησαν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας βοηθοὺς τῆς ἀπαριθμήσεως. Τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς παραδόσεως τοῦ πίνακος εἰς τὸν ταμίαν, πρέπει νὰ σταλῇ ἐπίσης εἰς τὴν Γραμματείαν.

16. Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τῶν χονδρικῶν ζώων, κατὰ τὸν Νόμον, θέλει γενῆ ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν. Ἑπομένως ἀπαιτεῖται νὰ περαιωθῇ ἡ ἀπαρίθμησις τῶν χονδρικῶν ζώων, ὅσον τὸ δυνατὸν τάχιον, καὶ περαιωμένης νὰ πέμπηται εἰς τὸν ταμίαν πίναξ εἰδικὸς, κατὰ τὸ ἔγκλειστον δεῖγμα, ὥστε δι' αὐτοῦ νὰ δύναται οὗτος, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, νὰ φροντίζῃ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου.

17. Ἡ παραπομπὴ εἰς τοὺς ταμίας τῶν τοιούτων πινάκων τῶν χονδρικῶν ζώων, διὰ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ λαμβάνεται ἀποδεικτικὸν, καὶ νὰ καθυποβάλλεται εἰς τὴν Γραμματείαν κατὰ τὰ κανονισμένα, πρὶν εἰσέτι νὰ σταλῶσιν εἰς αὐτοὺς οἱ γενικοὶ πίνακες τῆς ἀπαριθμήσεως, δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς γενικοὺς διευθυντὰς τῆς εἰσπράξεως τοῦ νὰ ἐπαναλάβωσιν εἰς τὸν γενικὸν πίνακα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν χοίρων καὶ λοιπῶν χονδρικῶν ζώων, ἀλλὰ τότε εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων θέλουν σημειοῖ, πρὸς ὁδηγίαν τῶν ταμιῶν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ζώων, ὅσα διαλαμβάνονται εἰς τοὺς προσταλέντας εἰς αὐτοὺς εἰδικοὺς πίνακας.

18. Ἡ Γραμματεία περιορίζεται εἰς ταῦτα καὶ μόνον, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαρίθμησιν, καὶ ἐπιστηριζομένη εἰς τὸν ἐγνωσμένον ζῆλον τῶν οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων, ἐλπίζει ὅτι θέλει δοθῇ ἡ ἀνήκουσα προσοχὴ, ὥστε νὰ προληφθῇ πᾶν ὅ,τι δύναται ἢ τοὺς φορολογουμένους νὰ προσβάλῃ ἢ τὸ δημόσιον αὐτό.

Κρίνει περιττὸν ἡ Γραμματεία, νὰ σημειώσῃ τι εἰς τὴν παροῦσαν περὶ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ Νόμου, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν τῆς φορολογίας· περὶ τούτου καὶ αἱ περισυναὶ ὁδηγίαι καὶ ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος θέλει ὁδηγήσει τοὺς ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπαλλήλους, ὥστε φυλαττομένου ἀκριβῶς τοῦ νόμου νὰ μὴν ἀποστερηθῇ οὐδὲ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων του· θέλει πρὸ πάντων δοθῇ προσοχὴ εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ζώων ἐκείνων ὅσα μετὰ τὴν τριετίαν πρέπει νὰ φορολογηθῶσι. Ἐπιθυμία τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ γίνεται μετὰ προσοχῆς ἡ διάκρισις αὕτη, ὥστε καὶ τὸ δημόσιον συμφέρον νὰ μὴ πάθῃ, καὶ ὁ εὐεργετικὸς σκοπὸς τοῦ Νόμου νὰ τηρηθῇ ἀκριβέστατα, ἀποφευγομένων παντὸς εἴδους παραπόνων.

Πρέπει ἐπίσης νὰ δοθῇ προσοχὴ καὶ προσοχὴ μεγίστη εἰς τὰς διατάξεις τῶν

ἄρθρων τοῦ Νόμου 7, 8 καὶ 9· διὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων τούτων ὁ Νόμος ἠθέλησεν νὰ προλάβῃ πᾶσαν εἰς τὸ δημόσιον ζημίαν, τὴν ὁποίαν τὸ ἀτομικὸν συμφέρον ἑκάστου φορολογουμένου εἶναι πιθανὸν νὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπιφέρῃ. Ἐὰν ἤθελε παρουσιασθῇ ἡ παρὰ τοῦ ἄρθρ. 7 προβλεπομένη περίπτωσις, οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι καὶ ἐν γένει οἱ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλοι χρεωστοῦν, συνεννοούμενοι μετὰ τῶν εἰσαγγελέων τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, νὰ ἐνεργῶσι τὴν προαναχρισιν ἐν τάξει καὶ ἐν τάχει, ὥστε ἡ ὑπόθεσις νὰ εἰσάγεται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ δικαστήριον διὰ τὰ περαιτέρω· ἡ μετὰ προσοχῆς ἀνάγνωσις τῶν διατάξεων αὐτῶν θέλει πείσει ἕκαστον, ὅτι ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς μέρους ὁ Νόμος ἠθέλησε νὰ προλάβῃ, ὡς ἐξηγήσαμεν, πᾶσαν πρὸς τὸ δημόσιον ζημίαν, ἀφ' ἑτέρου ἐπρόβλεψεν ὅσα ἦσαν ἀναγκαῖα πρὸς ἀποφυγὴν ἀτοπημάτων, τὰ ὁποῖα αἰσχροκέρδεια πολλάκις δύναται νὰ γεννήσῃ· διὰ τοῦτο δὲν ἀπαιτεῖται μόνον νὰ πληροφορήσῃ τις περὶ ζώων ἀποφυγόντων τὴν φορολογίαν, δι' οὓς λέγουν τὸ ἄρθρ. 7 διαλαμβάνει, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο δικαστικῶς· πρέπει νὰ γενῶσι προσεκτικοὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλοι κατὰ τοῦτο, διότι πᾶς ὅστις ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ψευδῶς κατεμήνυσεν, θέλει καταδιώκεσθαι εὐθὺς ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου καὶ τιμωρεῖται ὡς ἐπὶ ψευδεῖ καταμηνύσει· τὴν ἐξήγησιν ταύτην οἱ οἰκονομ. Ἐπίτροποι μετὰ τῶν Διοικητῶν χρεωστοῦν νὰ κάμωσι διὰ τῶν Δημάρχων καὶ δι' ἐγκυκλίων πρὸς πληροφορίαν ἁπάντων, προσέχοντες οἱ ἴδιοι εἰς τὴν ἀκριβῆ τοῦ Νόμου ἐκτέλεσιν.

Διὰ πᾶσαν τυχὸν ἀπορίαν, τὴν ὁποίαν οἱ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλοι ἠθελον ἔχει ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ τῶν χρεῶν των ἐκπλήρωσιν, θέλουν ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν Γραμματείαν, διὰ νὰ λαμβάνωσι τὰς χρειώδεις διασαφήσεις καὶ ὁδηγίας· τ' ἀναφερόμενα παραδείγματα θέλουν σᾶς σταλῆ ἀκολούθως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου, 1841.

35. Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Ἑλληνικὸν Ἀσφαλιστικὸν Κατάστημα. »

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθμ. 15630 ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐσώκλειστα ἔγγραφα, καὶ σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα 40, 45, τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδικος, ἀπεφασίσαμεν καὶ Διατάττομεν.

1. Ἡ ἐν Σύρῳ ἀνανεουμένη Ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἑλληνικὸν Ἀσφαλιστικὸν Κατάστημα ἐγκρίνεται.

2. Αἱ διαλαμβανόμεναι διατάξεις τῆς Ἑταιρίας ταύτης εἰς τὸ γενόμενον ἐνώπιον τοῦ ἐν Σύρῳ Συμβολαιογράφου συμφωνητικόν, τὸ ὁποῖον μένει προσαρτημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι, ἐγκρίνεται ἐπίσης.

3 Ἐπιφυλαττόμεθα δὲ ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως, ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν διατάξεων, χωρὶς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

4. Ἡ εἰρημένη ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Σύρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1841.

---

36. Δ. Περὶ συστάσεως ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Ἀσφαλιστικὸν Κατάστημα τῆς Ἑρμουπόλεως.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 16,686· προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐσώκλειστα ἔγγραφα, καὶ σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρ. 40, 45 τοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ ἐν Σύρῳ συσταινομένη ἀνώνυμος ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἀσφαλιστικὸν Κατάστημα τῆς Ἑρμουπόλεως ἐγκρίνεται.

2. Αἱ διαλαμβανόμεναι διατάξεις τῆς

ἑταιρίας ταύτης εἰς τὸ ἐνώπιον τοῦ ἐν Σύρῳ συμβολαιογράφου γενόμενον συμφωνητικόν, τὸ ὁποῖον μένει προσκολλημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι, ἐγκρίνεται ἐπίσης.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως, ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν διατάξεων, χωρὶς βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

4. Ἡ ἑταιρία αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ κατ' ἔτος ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Σύρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1841.

---

37. Δ. Περὶ μετενοικιάσεως τῶν κατὰ τὸ 1831 δεκαετῶς ἐνοικιασθέντων ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 20, 600 ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ πληροφορηθέντες ἐξ αὐτῆς, ὅτι τῶν κατὰ τὸ 1831 δεκαετῶς ἐνοικιασθέντων κτημάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 18 Σεμπτεμβρίου 1830 Θ'. ψηφίσματος, τῶν πλειοτέρων ἔληξεν ἤδη ἡ ἐνοικίασις, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας· ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Α'. 1 Ὅλα τὰ κατὰ τὸ 1831 δεκαετῶς ἐνοικιασθέντα φθαρτὰ κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐνοικίασις ἔληξε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἢ λήγει ἐντὸς τοῦ ἤδη τρέχοντος ἔτους, θέλουν ἐνοικιασθῆ ἐκ νέου διὰ δημοπρασίας· ἀ. λ. ἄμπελοι, σαφιδάμπελοι, περιβόλια, κῆποι καὶ ὁπωροφόρα δένδρα διὰ δέκα ἔτη· β'. Τὰ ἐλαιόδενδρα, βαλανόδενδρα καὶ λοιπὰ παρόμοια δένδρα ἐμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας κεῖνται τὰ δένδρα, διὰ δεκαπέντε ἔτη.

Ἐὰν ὅμως τινὰ τῶν ῥηθέντων κτημάτων ἦναι ἐπιδεκτικὰ βελτιώσεων, αἵτινες ἐν τῇ ἀνωτέρῳ σημειωθείσῃ διαρκείᾳ τῆς ἐνοικιάσεως δὲν δύνανται νὰ ἐνεργηθῶσι παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τότε ἡ Γραμματεία θέλει ἐνοικιάσει αὐτὰ ἐπὶ τοσοῦτον μακρύτερον χρόνον, καθ' ὅσον εἶναι ἀνάγκη διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ βελτιώσεις αὗται.

Εἰς τὸ μέτρον τῆς ἐνοικιάσεως ὑπάγονται καὶ τὰ βαλανοδένδρα τῆς Ἀχαΐας καὶ αἱ κατὰ τὴν Ἐπίδαυρον Λιμηρὰν κείμεναι ἄμπελοι καὶ τὰ περιβόλια, τὰ ὁποῖα ἦσαν μὲν πρότερον δεκαετῶς ἐνοικιασμένα ἀλλ' ἠκυρώθη ἀκολούθως ἡ ἐνοικίασις αὐτῶν.

2. Πρὸ τῆς ἐκθέσεως αὐτῶν εἰς δημοπρασίαν θέλουν ἐνεργεῖσθαι τ' ἀκόλουθα·

Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος λαμβάνων ὅσον ἐνεστιν ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα ἕκαστον κτῆμα εἶχεν, ὅταν ἀνῆλεν εἰς τὸν κύριόν του Ὀθωμανόν, θέλει περιγράφει αὐτὸ κατὰ τὰ ὅρια ταῦτα, καὶ θέλει παραδίδει τὸ περὶ τούτου πρωτόκολλον εἰς τὸν ἀρμόδιον γεωμέτρην διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καταμέτρησιν. Ὁ γεωμέτρης παραλαμβάνων τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, ἐνεργεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημειωμένων ἐν αὐτῷ ὁρίων, τὴν καταμέτρησιν τοῦ κτήματος, σημειώνων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πρωτοκόλλου τὸ μέγεθος τοῦ κτήματος τὸ ὁποῖον θέλει ἐκφράσει εἰς βασιλικὰ καὶ εἰς ἐπιτόπια στρέμματα, καὶ παραδίδει αὐτὸ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον· Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος παραδίδει τὰ πρωτόκολλον τοῦτο, εἰς τοὺς κατ' ἐπαρχίαν ἁρμοδίους πραγματογνώμονας, οἵτινες ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης περιγραφῆς καὶ καταμετρήσεως, ἀφοῦ πρότερον ὁρκισθῶσι καὶ εἰδοποιηθῶσι περὶ τῆς ποινῆς εἰς ἣν ὑπόκεινται, ἂν ἐν γνώσει δὲν ἐκτιμήσωσιν ὀρθῶς κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων ἀπὸ 13 (25) Νοεμβ. 1836 Νόμου, θέλουν ἐκτιμῶσι τὸ ἀκαθάριστον ἐτήσιον εἰσόδημα, ἑνὸς ἑκάστου κτήματος χωριστά, εἰς καρπὸν καὶ εἰς χρήματα, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τοῦ ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἐνοικιάσεως ἐλπιζομένου ποσοῦ τοῦ καρποῦ καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῦ, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ, τὴν ποιότητα τῆς γῆς, τὸ πο-

σὸν καὶ τὴν ποιότητα τῶν περιεχομένων δένδρων, τὴν κατάστασιν τῆς καλλιεργείας, εἰς ἣν τὸ κτῆμα εὑρίσκεται, καὶ τὸν βαθμὸν τῆς βελτιώσεως τῆς ὁποίας εἶναι ἐπιδεκτικόν, καὶ τὴν μᾶλλον ἢ ἧττον ἐπωφελῆ θέσιν αὐτοῦ Προσέτι θέλουν σημειώσει μὲ ἀκρίβειαν τὰς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ συνεισφέρουν εἰς βελτίωσιν τῶν κτημάτων, οἷον ἐπωφελεστέραν χρῆσιν τῆς γῆς, κατασκευὴν νέων ὑδραγωγείων, νέας φυτείας, κ τ.λ. κατά τε τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα αὐτῶν.

Ἀφοῦ δὲ οὕτω προσδιορίσωσι τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα. θέλουν σημειώσει, ὅσον ἔνεστι ἀκριβῶς, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς καλλιεργείας, καὶ θέλουν οὕτω ὁρίσει καὶ τὸ καθαρὸν τοῦ κτήματος εἰσόδημα, ἀφαιροῦντες αὐτὰ ἀπὸ τοῦ ἀκαθαρίστου. Περὶ πάντων τούτων οἱ πραγματογνώμονες συντάττουσι πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον στέλλουν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον ὁμοῦ μὲ τὸ τῆς περιγραφῆς καὶ καταμετρήσεως. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος παραλαβὼν ταῦτα, θέλει ἐπιθεωρεῖ αὐτὰ καὶ ἐξετάζει ἂν ἔχουν ὀρθῶς, καὶ πρὸ πάντων θέλει λαμβάνει ἐγγράφως πληροφορίας παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ, ἂν ἡ τιμὴ τῶν καρπῶν προσδιωρίσθη ἀκριβῶς· καὶ συντάττει ἐπομένως τὴν τῆς δημοπρασίας προκήρυξιν, εἰς ἣν πρέπει νὰ καταγράφωνται ἀκριβῶς, ὁ τόπος καὶ ἡ θέσις ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα, τὸ εἶδος καὶ ἡ ἔκτασις αὐτοῦ, κατὰ βασιλικὰ καὶ ἐπιτόπια στρέμματα, τὰ ὅρια καὶ ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς τιμῆς τῆς δεκαετοῦς ἐνοικιάσεως. Ὁ ὅρος οὗτος προσδιορίζεται, πολλαπλασιαζομένου τοῦ καθαροῦ ἐτησίου εἰσοδήματος μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν τῆς ἐνοικιάσεως. Συγχρόνως ἡ προκήρυξις, ὄχι μόνον πρέπει νὰ παραπέμπῃ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ὡς περιέχον τὰς λεπτομερεῖς διατάξεις τῆς ἐνοικιάσεως, ἀλλ' ἐὰν τυχὸν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο ἐκ τῶν κτημάτων ἠμπορῇ νὰ βελτιωθῇ δι' ἄλλων ἐκτάκτων ἐργασιῶν, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ αὐτὰς κατ' εἶδος καὶ ποσότητα. Τὴν προκήρυξιν ταύτην, ὁμοῦ μὲ τὰ πρωτόκολλα τῆς περιγραφῆς, τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς ἐκτιμήσεως θέλει στείλει ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ καὶ ὅσας ἔλαβε πληροφορίας, ἢ ἔκαμε παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ὀρθότητος τῶν πρωτοκόλλων, περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνος ἕκαστος διὰ τὸ μέρος τὸ ὁποῖον συνέταξε.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, ἂν δὲν νομίζῃ ἀναγκαίαν περαιτέρω ἐξακρίβωσιν, προσδιορίζει τὸν ἐλάχιστον ὅρον, καὶ διατάττει τὴν τῆς δημοπρασίας ἐνέργειαν· ἄλλως ὀφείλει νὰ διατάξῃ, χρείας τυχούσης, δι' ἄλλων παρὰ τῶν τὰς πρώτας ἐργασίας ἐνεργησάντων προσώπων, νέας ἐξετάσεις.

3 Ἅμα ὀφθάσωσιν εἰς χεῖρας τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων τὰ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκριθέντα πρωτόκολλα, αἱ δημοπρασίαι θέλουν δημοποιεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ὑπαρχίας ἐκείνης, ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα, καὶ θέλουν διατηρηθῆ ὅλαι αἱ διατυπώσεις καὶ αἱ διατάξεις αἱ περὶ διακηρύξεως καὶ δημοπρασίας, αἱ διαγεγραμμέναι ἀπὸ τὰ ἄρθρα 14, 16, 17, 18, 19 καὶ 20, τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) π. ε. Νόμου, περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς τοῦ 1840, καθόσον δὲν ἐναντιοῦται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς δημοπρασίας, καὶ ἐκθέσεως εἰς νέαν, τῆς ὁποίας ἐὰν τὸ νέον ἀποτέλεσμα ἤθελεν εἶσθαι κατώτερον τῆς πρώτης, ἡ τυχοῦσα μείωσις θέλει λογίζεσθαι εἰς βάρος τῶν διενεργούντων τὴν δημοπρασίαν.

4. Ἕκαστον κτῆμα τοῦ ὁποίου τὸ μέγεθος εἶναι τοιοῦτον, ὥστε ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ ν' ἀπαιτῇ τὴν ἀποκλειστικὴν ἐπασχόλησιν ἑνὸς ἐνοικιαστοῦ, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν χωριστὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου συνταχθείσης, καὶ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐγκριθείσης προκηρύξεως. Ἂν δὲ κάνὲν ἐξ αὐτῶν ἦναι μικρότερον θέλει συνδημοπρατεῖται μὲ ἄλλα τόσα ἐκ τῶν πλησιεστέρων, ὥστε ἡ καλ-

λιέργιεα τούτων ὅλων νὰ ἐπασχολῇ ὁλοκλήρως ἕνα ἐνοικιαστήν.

5. Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑποβάλλονται ἑκάστοτε εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἥτις ἐκδίδει τὴν ἔγκρισιν, ἀφοῦ ἐξετάσασα αὐτὰ, βεβαιωθῇ ὅτι ἐτηρήθησαν ἀκριβῶς ὅλαι αἱ διατυπώσεις καὶ προσκαλεῖ τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους νὰ ἐκδώσωσιν ἄνευ ἐλαχίστης ἀναβολῆς, τὰ ἀνήκοντα ἐνοικιαστήρια, καὶ νὰ φροντίσωσι νὰ ὑπογραφῶσιν αἱ χρεωστικαὶ ὁμολογίαι παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, οἵτινες δὲν θέλουν εἶσθαι ὑπόχρεοι μόνον διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν, τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐνοικιάσεως μέχρι τῆς ἐκπνεύσεώς της.

6. Ἡ ἐνοικίασις ἑκάστου κτήματος ἄρχεται, διὰ μὲν τὰ κτήματα, τῶν ὁποίων ἤδη ἔληξεν ἡ προθεσμία, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου τὸ ἐνοικιαστήριον, διὰ δὲ τὰ ὑπὸ ἐνοικίασιν εἰσέτι ὄντα, μετὰ τὸ τέλος της παρελθούσης ἐνοικιάσεως· λήγει δὲ μετὰ τὴν συγκομιδὴν τοῦ καρποῦ τοῦ τελευταίου ἔτους. Ὅθεν οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ προστίμου, ἅμα λάβωσι τὴν ἔγκρισιν, νὰ δίδωσι τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν παραλαβῆς εἰς τὰ ἀρμόδια ταχυδρομεῖα, καὶ νὰ ἐκδίδωσι καὶ παραδίδωσι μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὰ ἐνοικιαστήρια εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς, πάλιν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀποδείξεις θέλουν διαβιβασθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

7. Ἅμα ἀποπερατωθῇ ἡ ἔκδοσις τῶν ἐνοικιαστηρίων καὶ ἡ ἔκδοσις τῶν χρεωστικῶν ὁμολογιῶν, αἱ ὁποῖαι θέλουν σταλῇ κατὰ τοὺς ἐνυπάρχοντας κανονισμοὺς πρὸς τοὺς ἁρμοδίους ταμίας, οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι θέλουν εἰδοποιήσει ἐγγράφως διὰ τῶν δημάρχων ἕκαστον ἐνοικιαστὴν τῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἤδη ἔληξεν ἡ ἐνοικίασις, ὅτι ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ ἐπιτοπίως εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένον κτῆμα διὰ νὰ ἐγκατασταθῇ παρ' αὐτῶν· ἡ ἐγκατάστασις γίνεται παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ δημοτικοῦ παρέδρου καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ὅστις συντάσσει ἔκθεσιν περιλαμβάνουσαν μὲ λεπτομέρειαν καὶ ἀκρίβειαν τὰ ὅρια τοῦ κτήματος, τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ πάντα τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸ εἶδος δένδρα, κτίρια, ὀχετοὺς κ. λ. καὶ τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκεται τὸ κτῆμα ἐν γένει, καὶ ἰδίως ἕκαστον τῶν ἐνιστώντων αὐτό. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῆς παραδόσεως, ἡ ἔκθεσις αὕτη θέλει ὑπογράφεσθαι παρὰ πάντων τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ θέλει χρησιμεύει διὰ νὰ ἐξελέγχηται ἑκάστοτε ἡ γενομένη παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου καλλιέργεια, καὶ νὰ προσδιορίζεται ἡ ὀφειλομένη παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀποζημίωσις, ἂν ἐξ αἰτίας του συμβῶσι χειροτερεύσεις. Εἰς τὰ κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ παρελθοῦσα ἐνοικίασις δὲν ἔληξεν εἰσέτι, ἡ ἐγκατάστασις τοῦ νέου ἐνοικιαστοῦ θέλει γενῇ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐνοικιάσεως, ἀλλὰ τὸ δημόσιον δὲν ἐνέχεται διὰ τὰς ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἐνοικιάσεως καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως διαστήματι συμβάσας τυχὸν χειροτερεύσεις τοῦ ἐνοικιασθέντος κτήματος.

Β'. 8. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ πληρώνωσι τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον εἰς δύο δόσεις.

Τῶν ἀμπέλων καὶ σταφιδαμπέλων, περιβολίων καὶ κήπων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων τὴν πρώτην δόσιν, πᾶσαν 1. Ὀκτωβρίου· τὴν δευτέραν δόσιν πᾶσαν 1 Ἰουνίου.

Τῶν ἐλαιοδένδρων καὶ βαλανοδένδρων καὶ λοιπῶν δένδρων πᾶσαν 1. Ἰανουαρίου καὶ πᾶσαν 1. Αὐγούστου.

Οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν ὑπόκεινται ὡς πρὸς τὸ ἐνοικιασμένον κτῆμα, εἰς τὴν πληρωμὴν οὐδενὸς ἄλλου φόρου, ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ δεκάτου.

Γ'. Συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως.

9. Ἕκαστος ἀποκατασταθεὶς ἐνοικιαστὴς, ὁποιουδήποτε κτήματος, εἶναι ὑπόχρεως νὰ καλλιεργῇ αὐτὸ κατὰ τοὺς παρ' καλλιεργείας αὐτῶν κανόνας, καὶ κυρίως

διὰ μὲν τὰς ἀμπέλους θέλει ἐνεργεῖ ὅλα τὰ χρειώδη κατὰ τὰς ἁρμοδίους ὥρας τοῦ χρόνου, ἤτοι τὸ περιλάκωμα, κλάδευμα, σκάψιμον, σκάλισμα, πάτισμα γεμίζων τὰ κενὰ διαστήματα μὲ καταβολάδας, δένων τὰ πεπτωκότα κλήματα εἰς τοὺς τήλους, προμηθεύων τοιούτους ἐὰν ἦναι ἀναγκαῖοι, ἐπισκευάζων τοὺς αὔλακας, τοὺς ὀχετοὺς καὶ τὰς ἐμβολάς, διὰ νὰ μὴ παρεμποδίζεται ἡ ῥοὴ τῶν ὑδάτων, καὶ ἐνὶ λόγῳ ἐνεργῶν πάντα ἐντέχνως, ὄχι μόνον διὰ νὰ προληφθῇ ἡ περαιτέρω φθορὰ τῶν κτημάτων, ἀλλὰ καὶ πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν.

Τῶν περιβολίων θέλει καλλιεργεῖ τὰ περιεχόμενα δένδρα κλαδεύων αὐτὰ ἀρκούντως, εὐθὺς ἅμα τὸ ἀπαιτήσουν οἱ κανόνες τῆς τακτικῆς καλλιεργείας, ὑποσκάπτων τὴν γῆν, θέλει ἐπισκευάζει τὰς δεξαμενὰς καὶ τὰ ὑδραγωγεῖα, θέλει ἐκχερσώσει τὰ ἀποχερσωμένα μέρη, ἐξαφανίζων τὰ παράσιτα καὶ ἄγρια φυτά.

Τῶν ἐλαιοδένδρων θέλει ἐκκόπτει τοὺς ξηροὺς κλάδους, θέλει καθαρίζει καὶ ὀργόνει τὴν ὑπ' αὐτὰ γῆν, κλπ. Δένδρα δὲ τῶν ὁποίων ἡ ἀντικατάστασις εἶναι ἀναγκαία πρὸς βελτίωσιν τοῦ κτήματος, θέλουν ἀντικαθίστασθαι ἐγκαίρως, καθὼς καὶ ὁσάκις φθαροῦν δένδρα ἄλλως πως. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκρίζωσις ἢ ἡ ἐκκοπὴ ὁποιουδήποτε δένδρου, ἄνευ τῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ὅστις τότε ἐπιτρέπει τοῦτο, ὅταν ἐνεργηθῇ ἡ ἀνήκουσα αὐτοψία παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δασονόμου, καὶ ἀποδειχθῇ πραγματικῶς ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκριζώσεως ἢ ἐκκοπῆς αὐτοῦ.

Πρὸς τούτοις ὁ ἐνοικιαστὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ κάμῃ ὅλας ἐκείνας τὰς ἐκτάκτους βελτιώσεις τῶν κτημάτων, τὰς τυχὸν περιεχομένας ἐν τῇ προκηρύξει τῆς δημοπρασίας.

10. Οἱ κατ' ἐπαρχίας Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι θέλουν ἐφορεύει ἑκάστοτε καὶ ἐπιτηρεῖ, ὥστε νὰ ἐκτελῶνται ἀκριβῶς ὅλαι αἱ συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ ἐπὶ τούτῳ ὀφείλουν νὰ ἐξέρχωνται κατὰ τὸν Ἰούνιον ἢ Ἰούλιον ἑκάστου ἔτους, ἐπισκεπτόμενοι αὐτοπροσώπως τὰ οὕτως ἐνοικιασμένα κτήματα, καὶ ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν λεπτομερῆ ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως τῶν κτημάτων τούτων, παραβάλλοντες τὴν κατάστασιν ταύτην μὲ ἐκείνην, ἥτις ὑπάρχει ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ἐγκαταστάσεως, καὶ σημειοῦντες ἐν τῇ ἐκθέσει τὸν ἀριθμὸν τῶν δένδρων τὰ ὁποῖα ἐνεφυτεύθησαν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, παρατηροῦντες ἰδίως πόσα ἐφυτεύθησαν πρὸς ἀντικατάστασιν ἄλλων, καὶ πόσα περιπλέον τούτων.

11. Πᾶς ἐνοικιστὴς, ὅστις δὲν ἐκτελέσει, καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, ὅσα διαλαμβάνουσιν αἱ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ συμφωνίαι, θέλει ἀποβάλλεσθαι τοῦ κτήματος αὐτοδικαίως, χωρὶς νὰ ἔχῃ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ τὰ παρ' αὐτοῦ πληρωθέντα ἐνοίκια εἰς τὸ δημόσιον, οὔτε ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ἴδιά του ἔξοδα, τὰ ὁποῖα κατέβαλεν εἰς τὸ ἐνοικιασμένον κτῆμα, καὶ θέλει ἀποζημιοῖ αὐτὸ διὰ πᾶσαν βλάβην καὶ ζημίαν, τὴν ὁποίαν ἐπέφερεν εἰς αὐτό.

12. Ὅστις τῶν ἐνοικιαστῶν καθυστερήσει ἑνὸς ἔτους ἐνοίκιον γίνεται ἔκπτωτος τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ τὸ κτῆμα μεταβαίνει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἀμέσως, χωρὶς νὰ ἔχῃ ὁ ἐνοικιαστὴς δικαίωμα ἀποζημιώσεως δι' ὅσας βελτιώσεις ἔκαμεν εἰς αὐτὸ, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελε λάβει παράτασιν.

13. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι εἰς τὰς δυνάμει τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐνεργηθησομένας δημοπρασίας, ὅσοι ἐνοικιασταὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων ἐξεπλήρωσαν τὰς διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1830 ψηφίσματος ἐπιβληθείσας εἰς αὐτοὺς συμφωνίας, δύνανται νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ παρὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος χορηγηθέντος εἰς αὐτοὺς προνομίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰανουαρ. 1841.

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

38. Δ. *Περὶ ἀλλαγῆς τῆς λέξεως Ἀντιναύαρχος μὲ τὴν Ὑποναύαρχος.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τοῦ Ἡμετέρου πολεμικοῦ Ναυτικοῦ Διατάγματος τῆς 3 Νοεμβρίου 1833 διατάττομεν. Ἡ λέξις Ἀντιναύαρχος θέλει ἀνταλλαχθῆ μὲ τὴν λέξιν Ὑπαναύαρχου (contre amiral).

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰανουαρίου 1841.

---

39. Δ. *Περὶ τῆς ἐν Πειραιεῖ καὶ Πάτραις συσταινομένης ἀνωνύμου ἑταιρείας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τ' ἄρθρα 29 ἕως 37, 40 καὶ 45 τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρ.) τ. ε. Ἡμετέρου διατάγματος, ἐπὶ τῇ ἀπὸ 14 τ. μ. προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν Πάτραις συσταινομένη ἀνώνυμος ἑταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα» ἐγκρίνεται.

2. Αἱ διατάξεις τῆς ἑταιρείας ταύτης, αἱ διαλαμβανόμεναι εἰς τὸ καταστατικὸν ἔγγραφόν της, συνταχθὲν τὴν 5 Φεβρουαρίου τ. ε. ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα συμβολαιογράφου, καὶ τὸ ὁποῖον μένει ἐπισυνημμένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι, ἐγκρίνονται ἐπίσης.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως, ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν διατάξεων χωρὶς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

4. Ἡ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ κατὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν ἐν ἀπόσπασμα σημειώσεως τῆς καταστάσεώς της, εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ τὸν ἀνήκοντα Διοικητήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Φεβρουαρ. 1841.

---

40. Δ. *Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς παρχίας Οἰτύλου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, καὶ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες δεκαεννέα δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου, μετασχηματίζονται μόνον εἰς πέντε· οἷον εἰς τὸν τῆς Ἀβίας, Καρδαμύλης, Λεύκτρου, Οἰτύλου καὶ Μέσσης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1840.

---

41. Δ. *Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς παρχίας Γόρτυνος.*

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου κλπ. διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες εἴκοσι δύο δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος, μετασχηματίζονται εἰς δώδεκα μόνον· οἷον εἰς τὸν τῆς Ἐλευσῖνος, Θαλπούσης, Τροπαίων, Τευθίδος, Θεισόας Γόρτυνος, Τρικολώνων, Νυμφασίας, Μυλάοντος, Κλείτορος, Δυκουρίας καὶ Ἡραίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1840.

---

42. Δ. *Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας.*

ΟΘΩΝ κτλ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου κλπ. διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες δεκαοκτὼ δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας μετασχηματίζονται μόνον εἰς ἐννέα· οἷον εἰς τὸν τῆς Τριπόλεως, Τεγέας, Κορυθίου, Μαντινείας, Νάσσωνος Ὀρχομενοῦ, Φαλλάνθου, Βαλτεσίου καὶ Καλτεζιῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Νοεμβρίου 1840.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

43. Δ. *Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος.*

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου κλ. διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἑπτὰ δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος μετασχηματίζονται εἰς τέσσαρας μόνον· οἷον εἰς τὸν τῆς Χαλκίδος, Αηλαντίων, Κιϱϱονηλαίων καὶ Αἰγαίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1840.

---

44. Δ. *Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς.*

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου κλ. διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἐννέα δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς μετασχηματίζονται μόνον εἰς πέντε· οἷον εἰς τὸν τῆς Μονεμβασίας, Ζάρακος, Βοιῶν, Ἔλους καὶ Ἀσωποῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1840.

---

45. Δ. *Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας.*

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου κλ. διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἑπτὰ δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας, μετασχηματίζονται μόνον εἰς τέσσαρας· οἷον εἰς τὸν τοῦ Ἀγρινίου, Θέρμου, Παμφίας καὶ Ἀμβρακίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1840.

---

46. Δ. *Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Μεγαλυπόλεως.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου κλ. διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἑπτὰ δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως μετασχηματίζονται μόνον εἰς τρεῖς· οἷον εἰς τὸν τῆς Μεγαλοπόλεως, Λυκοσούρας καὶ Φαλαισίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1840.

---

47. Δ. *Περὶ σχηματισμοῦ τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου κλ. διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἓξ δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, μετασχηματίζονται μόνον εἰς τέσσαρας· οἷον εἰς τὸν τοῦ Μεσολογγίου, Αἰτωλικοῦ, Μακρυνείας, καὶ Ὀλενείας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Νοεμβρίου 1840.

---

48. Δ. *Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου κλ. διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες δώδεκα δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας, μετασχηματίζονται μόνον εἰς ὀκτώ· οἷον εἰς τὸν τῶν Δολιανῶν, Τανίας, Πάρνωνος, Θυρέας, Βρασιῶν, Γλυπείας, Σελινοῦντος καὶ Λιμναίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1840.

---

49. Δ. *Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῶν ἐπαρχιῶν Βονίτσης καὶ Βάλτου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου κλ. διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες δεκατέσσαρες δῆμοι τῆς Διοικήσεως Ἀκαρνανίας μετασχηματίζονται μόνον εἰς ὀκτώ· οἷον εἰς τὸν τοῦ Ἀστακοῦ Ἐχίνου, Οἰνιάδος, Σολίου καὶ Ἀνακτορίων τῆς ἐπαρχίας Βονίτζης, καὶ εἰς τὸν τῆς Ἀμβρακίας, Ἰδομένης καὶ Θυάμου τῆς ἐπαρχίας Βάλτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1840.

---

50. Δ. *Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου κλ. διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες τέσσαρες δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου μετασχη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ματίζονται μόνον εἰς δύω· οἷον εἰς τὸν τῶν Ἱστιαίων καὶ Αἰδηψίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1840.

---

51. Δ. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου κλ. διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες εἴκοσι δύω δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας μετασχηματίζονται εἰς ὀκτὼ μόνον· οἷον εἰς τὸν τῆς Μυρτουντίας, Ἠλιαίων, Πηνιαίων, Λαμπιαίων, Ἰλεναίων, Ὀλυμπίων, Βουπρασίων καὶ Λετριναίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰαννουαρίου 1841.

---

52. Δ. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν.

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου κλ. διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἐννέα δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν, μετασχηματίζονται μόνον εἰς πέντε· οἷον εἰς τὸν τῶν Πατρῶν, Ἐριννύων, Φαραίων, Τριταίων καὶ Δυμαίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰαννουαρ. 1841.

---

53. Δ. Περὶ διατηρήσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου κλ. διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες πέντε δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν διατηροῦνται κατὰ τὸν ὑφιστάμενον σχηματισμόν των.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ἰαννουαρίου 1841.

---

54 Ν. περὶ συστάσεως Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ κοινῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ΜΕΡΟΣ Α'.

1. Συνιστᾶται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐν εἴδει ἀνωνύμου ἑταιρίας, ἥτις δύναται νὰ ἔχῃ καταστήματα καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους.

2. Τὰ κεφάλαια τῆς τραπέζης ὁρίζονται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς πέντε ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ὅμως δύνανται νὰ ἐπαυξηνθῶτιν, ἐὰν αἱ ἀνάγκαι τοῦ τόπου τὸ ἀπαιτήσουν, καὶ ληφθῇ πρὸς τοῦτο ἡ συγκατάθεσις τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως.

3. Τὰ κεφάλαια τῆς τραπέζης διαιροῦνται εἰς πέντε χιλιάδας μετοχὰς, ἀνὰ χιλίας δραχμὰς ἑκάστη. Ἑκάστη δὲ μετοχὴ δύναται κατ' αἴτησιν τῶν μελλόντων νὰ γίνωσι μέτοχοι, νὰ διαιρεθῇ εἰς τὸ ἥμισυ ἢ τὸ τέταρτον τῆς μετοχῆς.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει τοὐλάχιστον χιλίας ὁλοκλήρους μετοχὰς· τῶν λοιπῶν μερίδων δύνανται νὰ γενῶσι μέτοχοι ἀδιαφόρως Ἕλληνες καὶ ἀλλοδαποί.

4. Ἑκάστη μετοχὴ θέλει ἐκδίδεσθαι εἴτε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ λαμβάνοντος αὐτὴν μετόχου, εἴτε ἀνωνύμως (au porteur) κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τοῦ μετόχου.

5. Ἡ τράπεζα θεωρεῖτε ὡς συστημένη, ἅμα ἐγγραφῶσι μέτοχοι διὰ δύο ἑκατομμύρια καὶ ἑξακοσίας χιλιάδας δραγμάς.

ΜΕΡΟΣ Β'.

6. Ἡ ὁμὰς τῶν μετόχων τῆς τραπέζης ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις συνερχομένην γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

Εἰς τὸν ἐκδοθησόμενον κανονισμὸν θέλει προσδιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μετόχων ὅστις θέλει ἀντιπροσωπεύει τὴν ὁμάδα ταύτην.

7. Ἡ διεύθυνσις τῆς τραπέζης ἀνατίθεται εἰς συμβούλιον, ἐκλεγόμενον ἀπὸ τὴν γενικὴν συνέλευσιν.

8. Διὰ νὰ μὴν ἀπομακρύνεται ἡ διεύθυνσις τῆς τραπέζης ἀπὸ τὸν νόμον καὶ τοὺς κανονισμούς της, διορίζεται παρ' Ἡμῶν ἐπίτροπος Βασιλικὸς, ὅστις ὑπὸ τὸν ὅρον πληρεστάτης ἐχεμυθίας, ἔχει τὸ δι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

καίωμα νὰ ἐξετάζῃ ὅλα τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, καθὼς καὶ τὰ ταμεῖα τῆς τραπέζης, καὶ νὰ παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς διευθύνσεως καὶ τῆς γενικῆς συνελεύσεως διὰ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀληθῆ αὐτῆς κατάστασιν, καὶ ἐν γένει νὰ πληροφορῆται ἂν αἱ πράξεις της ἦναι σύμφωνοι μὲ τὸν νόμον καὶ τοὺς κανονισμούς.

Οὗτος ὀφείλει ἰδίως ἐπὶ τῇ εἰδικῇ αὐτοῦ εὐθύνῃ νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τοῦ κανονισμοῦ, ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν τῶν τραπεζιτικῶν γραμματίων, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τούτου θέλει προσυπογράφει πρὸ τῆς ἐκδόσεώς των.

Εἰς περίστασιν παρεκτροπῶν ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ κάμνῃ τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὴν διεύθυνσιν, καὶ ἂν αὕτη δὲν τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν, θέλει ἀναφέρεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τούτου.

Ἕως οὗ δὲ αὕτη ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀμφισβητήσεως, θέλει ἀναβάλλεται ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ· ἀλλ' ἂν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπαντήσῃ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἡ τράπεζα δύναται νὰ τὸ ἐνεργήσῃ.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

9. Αἱ ἐργασίαι τῆς τραπέζης θέλουν εἶσθαι αἱ ἑξῆς· 1. Θέλει δανείζει ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ, καὶ 2. θέλει ἐνεργεῖ προεξοφλήσεις.

10 Πᾶσα ἄλλη ἐπιχείρησις τῆς τραπέζης, μὴ ἐνδιαλαμβανομένη εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, ἀπαγορεύεται. Δύναται μολοντοῦτο ἡ τράπεζα, προϊόντος τοῦ χρόνου, νὰ ἀναλάβῃ, τῇ συγκαταθέσει τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς γενικῆς συνελεύσεως, καὶ νέας ἐπιχειρήσεις.

ΤΜΗΜΑ 1.

11. Ἡ τράπεζα θέλει δανείζει ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων, κειμένων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου νομίσματα, τὰ ὁποῖα δύνανται κατὰ τὸν Νόμον νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὰ δοθησόμενα ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ κεφάλαια θέλουν εἶσθαι τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς τραπέζης. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐλαχίστου ὅρου, τοῦ δοθησομένου εἰς ἕκαστον ἄτομον δανείου, ἀνήκει εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ δάνεια θέλουν δίδεσθαι καὶ ἐπιστρέφεσθαι, καθὼς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν, λογιζομένης τῆς δραχμῆς κατὰ τὴν καθαρὰν ἐσωτερικήν της ἀξίαν τὴν ὁποίαν εἶχεν, ὅταν ἔγινε τὸ δάνειον.

12. Οἱ ἐτήσιοι τόκοι τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων, πληρωτέοι κατ' ἔτος, δὲν θέλουν ποτὲ ὑπερβαίνει τὰ 10 τοῖς 0]0.

13. Ἡ τράπεζα δὲν θέλει δανείζει, οὔτε πλέον τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ ὑποθηκευμένου κτήματος, οὔτε πλέον τῶν ὀκτὼ δεκάτων τῆς ἀξίας τοῦ ἐνεχύρου.

Ἡ δὲ τῶν πραγμάτων τούτων ἀξία θέλει προσδιορίζεσθαι ἀπὸ ἐκτιμητάς, διοριζομένους ἀπὸ τὴν τράπεζαν, οἵτινες εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐκτιμήσεώς των, χρεωστοῦν ν' ἀκολουθοῦν τὰς ἐκδοθησομένας συγχρόνως μὲ τὸν γενικὸν κανονισμὸν τῆς τραπέζης περὶ τούτου ὁδηγίας.

Τὰ τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τὰ πρὸς ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης ἔξοδα θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ δανειζομένου.

14. Ἂν ἡ ἀξία τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος ἐπαυξήσῃ μετὰ τὸ πρῶτον δάνειον, ἡ τράπεζα δύναται νὰ δώσῃ καὶ νέον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος, φυλαττομένων τῶν ὅρων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

15. Οἱ δανειζόμενοι δύνανται κατὰ τὴν ἀρέσκειάν των νὰ συμφωνῶσι μετὰ τῆς τραπέζης νὰ πληρώνωσι τὸ δανεισθὲν κεφάλαιον, εἴτε κατὰ τὰς ῥητὰς προθεσμίας ἢ διὰ χρεωλυσίας.

16. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, συμφωνήσας κατὰ πρῶτον ν' ἀποδώσῃ τὸ δανεισθὲν κεφάλαιον εἰς μακρὰς προθεσμίας ἢ διὰ χρεωλυσίας, θελήσῃ μετὰ ταῦτα νὰ τὸ ἀποπληρώσῃ προτήτερα ὁλόκληρον ἢ κατὰ μέρος, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὴν τράπεζαν τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς πληρωμῆς.

17. Ἡ προθεσμία τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ δα-

νείων δὲν θέλει εἶσθαι μακρυτέρα τοῦ ἑνὸς ἔτους· ἀλλὰ τὸ δάνειον μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων δύναται καὶ αὖθις νὰ ἀνανεωθῇ

18. Τὰ ἐνέχυρα ἅπαξ κατατεθέντα εἰς τὴν τράπεζαν, θεωροῦνται ὑπέγγυα τῆς δανεισθείσης ποσότητος, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ ἰδιοκτήτης των.

ΤΜΗΜΑ 2.

19. Ἡ τράπεζα θέλει ἐνεργεῖ καὶ προεξοφλητικὰς ἐργασίας, μεταχειριζομένη πρὸς τοῦτο τὸ πεμπτημόριον τοῦ χρηματικοῦ της κεφαλαίου. Ὅσάκις δὲ μείνει ἐκ τοῦ δ' ὑποθήκας ἐνέχυρα ὁρισμένου κεφαλαίου ποσόν τι διαθέσιμον, δύναται νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἰς προεξοφλητικὰς ἐργασίας προσωρινῶς καὶ μεχρισοῦ παρουσιασθῶσιν αἰτήσεις δι' ὑποθήκας ἢ ἐνέχυρα, ὅτε ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν τῶν συναλλαγματικῶν τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια θέλουν μεταβαίνει εἰς τὸν κύριον διορισμόν των.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδώσῃ τραπεζικὰ γραμμάτια, πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur) τῶν ὁποίων ὅμως τὸ ποσὸν (ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία) δὲν δύναται ποτὲ νὰ ὑπερβῇ τὰ δύω πέμπτα τοῦ ὑπάρχοντος χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς τραπέζης. Πρὸς ἀσφάλειαν δὲ τῶν ἐκδιδομένων γραμματίων θέλει φυλάττει ἐν τῷ ταμείῳ αὐτῆς ἐναποτεθειμένα, διὰ μὲν τὸ ἓν τέταρτον τῶν ἐκδεδομένων γραμματίων ἴσην τοὐλάχιστον ποσότητα εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, διὰ δὲ τὰ τρία τέταρτα ὁμολογίας ὑποθηκῶν, παριστώσας διπλασίαν ἀξίαν τῆς ποσότητος τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἀσφαλίσωσι.

20. Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία πρέπει νὰ ἐκφράζηται εἰς ἑλληνικὰ νομίσματα, καὶ τῶν ὁποίων ἕκαστον δὲν δύναται νὰ διαλαμβάνῃ μικροτέραν ποσότητα τῶν εἰκοσιπέντε δραχμῶν δὲν ὑπόκεινται ποτὲ εἰς βεβιασμένην συναλλαγήν. Ἑπομένως ἡ τράπεζα καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς χρεωστοῦν, ὅταν ζητηθῇ, ἡ ἐξαργύρωσις των, νὰ τὰ ἀνταλλάττωσιν ἀμέσως μὲ νομίμως κ[υ]κλοφοροῦντα νομίσματα, χωρὶς κἀμμίαν ἀντίστασιν.

21. Τὰ γραμμάτια τῆς τραπέζ[ης] θέλουν φέρει τὴν προσυπογραφὴν τ[οῦ] Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου. Ἂν δὲ γραμμάτιον τεθέμενον παρὰ τῆς τραπέζης εἰς κυκλοφορίαν καὶ μὴ φέρον τὴν τοιαύτην προσυπογραφήν, θέλει ἐξαγοράζεσθαι ἀμέσως ἀπὸ τὴν τράπεζαν, ἤτις ἐκτὸς τούτου θέλει καταδικάζεσθαι νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους, τὴν τριπλασίαν ἀξίαν τοῦ τοιούτου γραμματίου ἐν εἴδει ποινῆς· τὸ τριτημόριον τῆς ποινῆς ταύτ[ης] θέλει πληρόνεσθαι εἰς τὸν καταγγέλλοντα τὸ τοιοῦτον γραμμάτιον. Τὰ γραμμάτια τῆς τραπέζης εἶναι ἐλεύθερα τοῦ χαρτοσήμου.

22. Τὰ ἄρθρα 48 καὶ 258 τοῦ πο[ι]νικοῦ νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν παραποίησιν ἢ νόθευσιν καὶ ἀθέμιτον διάδοσιν πλαστῶν ἢ νενοθευμένων τραπεζητικῶν γραμματίων.

23. Τὸ χάριν προεξοφλήσεως λαμβανόμενον ποσὸν (le taux) δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ 8 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος, μ' ὅλ[ο] ταῦτα ἡ Κυβέρνησις δύναται, ὁσάκις τὸ δημόσιον συμφέρον τὸ ἀπαιτῇ, νὰ ἐπιτρέπῃ προσωρινῶς εἰς τὴν τράπεζαν νὰ ὑ[πο]ψώνῃ τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ ὑπεράνω τῶν 8 τοῖς 0|0.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

24. Ἡ τράπεζα θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὰς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων δίκας της ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς τραπέζης.

25. Ἐὰν ὁ ἐπὶ ὑποθήκῃ ὀφειλέτης ἀποποιηθῇ τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν τῶν τόκων ἢ τοῦ χρεωλύτρου, εἰσπράττονται ταῦτα δυνάμει ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τοῦ Συμβολαίου δι' ἐκποιήσεως τῶν κινητῶν αὐτοῦ πραγμάτων. Ἂν δὲ ἡ καθυστέρησις συμβῇ καὶ δεύτερον, ἢ ἅπαξ μὲν, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει κινητὴ περιουσία πρὸς ἀναγκαστικὴν εἴσπραξιν τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλύτρου, τὸ δάνειον λογίζεται ἀπαιτητὸν, καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς δια-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τυπώσεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος.

26. Ἐὰν οἱ ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανεισθέντες δὲν ἤθελον ἀποδώσει ἐμπροθέσμως τὰ δανειά των μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν, τὰ κατατεθέντα ἐνέχυρά των θέλουν ἐκτίθεσθαι εἰς δημοπρασίαν παρὰ τῆς τραπέζης ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως φυλαττομένων ὅμως κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἐκποιήσεως τῶν κινητῶν κτημάτων ὑπαρχουσῶν διατάξεων.

27. Πᾶσα περὶ τὴν οὐσίαν ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δίκη μεταξὺ τῶν ὀφειλετῶν τῆς τραπέζης καὶ αὐτῆς εἶναι συνοπτικὴ καὶ κατεπείγουσα, καὶ ὡς τοιαύτη θέλει θεωρεῖσθαι κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὰ Ἡμέτερα δικαστήρια.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

28. Τὸ κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης θέλει εἶσθαι ἐντελῶς ἰδιωτικόν.

29. Ἡ διεύθυνσις τῆς τραπέζης ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ κατ' ἔτος ἕνα συνοπτικὸν ἰσολογισμὸν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

30. Ἡ διάρκεια τῆς τραπέζης προσδιορίζεται εἰς 25 ἔτη, ἐὰν ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν μετόχων, δὲν ἤθελεν ἐγκρίνει παράτασιν τῆς προθεσμίας ταύτης.

31. Ἡ τράπεζα διαλυομένη, χρεωστεῖ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον τοῦ Κράτους εἰς νομίσματα μεταλλικὰ τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐκδιδομένων γραμματίων, ὅσα δὲν ἐπαρουσιάσθησαν ἔτι πρὸς ἐξόφλησιν. Ἂν δὲ ἐντὸς τριῶν ἐτῶν μετὰ τὴν γενομένην πρόσκλησιν δὲν παρουσιασθῶσιν ὅλα τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια πρὸς ἐξόφλησιν, τὰ μὴ παρουσιασθέντα λογίζονται ἄκυρα πρὸς ὄφελος τῆς τραπέζης.

32. Πᾶς περὶ τραπέζης προηγούμενος Νόμος ἀκυροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

33. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου 1841.

---

55. Ν. Περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον καὶ πολυποθούμενον κατάστημα τῆς ἐθνικῆς τραπέζης δὲν ἐμπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῇ ἄνευ πλήρους ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος, καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐν ταὐτῷ νὰ μὴ προσβληθῇ ἐκ τούτου τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἰδιωτῶν ἢ τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Πᾶς ὅστις κατὰ τὸν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδιδόμενον περὶ τραπέζης Νόμον, θέλει νὰ δανεισθῇ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, χρεωστεῖ νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτῆς, τὴν περὶ τούτου αἴτησίν του, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιέχεται ἡ ζητουμένη ποσότης, τὰ εἰς ὑποθήκην προσφερόμενα κτήματα, ὁ δῆμος, τὸ χωρίον καὶ ἡ θέσις, ὅπου ταῦτα κεῖνται, τὰ ὅρια, ἡ ἔκτασις καὶ οἱ γείτονες τῶν κτημάτων αὐτῶν· πρὸς δὲ τούτοις χρεωστεῖ νὰ παρουσιάζῃ καὶ τοὺς τίτλους, δυνάμει τῶν ὁποίων εἶναι ἰδιοκτήτης, ἢ ὁποίας ἄλλας ἀποδείξεις ἔχει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κυριότητός του.

2. Ὅσάκις ἡ διεύθυνσις τῆς τραπέζης ἔχει τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, θέλει ἀρνεῖσθαι προσωρινῶς νὰ δώσῃ τὸ δάνειον καὶ θέλει λαμβάνειν τῇ συγκαταθέσει τοῦ αἰτοῦντος τὰ ἀκόλουθα μέτρα.

3. Ὁ διευθυντὴς τῆς τραπέζης θέλει ἐπιθέτει εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ αἰτοῦντος τὸ δάνειον τὸ ἐθεωρήθη καὶ θέλει τὴν ἐπιστρέφει εἰς τὸν παρουσιάζοντα αὐτὴν διὰ νὰ τὴν καταχωρίσῃ εἰς παράρτημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἕκαστος δὲ δήμαρχος ὀφείλει νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ εἰς τὸν δῆμον ἀνήκοντος ἀν-

τιτύπου εἰς ὅντινα τὸ ἀπαιτήσει εἴτε δημότην εἴτε μή. Γενομένης δὲ τῆς τοιαύτης καταχωρήσεως, ὁ διοικητὴς θέλει προντίζει νὰ δημοσιεύεται ἡ ρηθεῖσα αἴτησις εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν δήμων τῆς διοικήσεώς του, καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων ὑποδιοικήσεων, καὶ εἰς τὰ χωρία τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα. Ἡ δημοσίευσις αὕτη γίνεται διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίας τρεῖς κατὰ συνέχειαν κυριακάς· πιστοποιεῖται δὲ αὕτη καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἁπλῆν τοιχοκόλλησιν δι' ἀποδεικτικοῦ τοῦ δημάρχου, ἢ τῶν παρέδρων τῶν χωρίων· καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν, δι' ἀποδεικτικοῦ τοῦ ἱερέως τῆς ἐκκλησίας, ὅστις ἔκαμε τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ὑπογραφὴν ἐπικυροῖ ὁ δήμαρχος, ἢ ὁ πάρεδρος τῶν δήμων, ἢ τῶν χωρίων. Τὰ ἀποδεικτικὰ δὲ ταῦτα ἀποστέλλονται εὐθὺς διὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν διοικητήν, ὅστις τὰ ἀποστέλλει, ἐπικυρώνων τὴν ὑπογραφὴν τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν, εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ εἰδοποιεῖ περὶ ταύτου τὸν αἰτήσαντα τὸ δάνειον.

4 Πᾶς ἔχων πραγματικὸν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος δύναται νὰ κάμῃ αὐτοπροσώπως, διὰ πληρεξουσίου ἢ κηδεμόνος του τὰς ἐπὶ τοῦ κτήματος τούτου ἐνστάσεις του ἐντὸς 4 μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας γενῇ ἡ τρίτη ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσις τῆς αἰτήσεως εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον ὅπου ἔγινεν ἡ ἀνάγνωσις αὕτη τὸ βραδύτερον, καὶ μετὰ τοὺς τέσσαρας μῆνας μεχρισοῦ δώσῃ ἡ τράπεζα τὸ δάνειον ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κτήματος. Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐνστάσεων δύνανται πλείονες δι' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου νὰ καταστήσωσιν ἐπὶ τούτῳ ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον πληρεξούσιόν των. Αἱ ἐνστάσεις γίνονται ἐγγράφως καὶ παραδίδονται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς περιφερείας ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα, οὗτος δὲ δίδει ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς καὶ τὰς διευθύνει ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς τραπέζης.

5 Ὁ Διοικητὴς, ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ὁ Δήμαρχος καὶ ἕκαστον μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ὀφείλουν προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ κάμουν τὴν τῆς δόσεως τοῦ δανείου ἐκ μέρους τῆς τραπέζης, καὶ μάλιστα ἐντὸς τῶν τεσσάρων μηνῶν, καθόσον εἶναι εἰς αὐτοὺς δυνατόν, τὰς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐνστάσεις, διὰ πᾶν πραγματικὸν δικαίωμα, ὁποῖον τυχὸν τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τοῦ προσφερομένου εἰς ὑποθήκην κτήματος· εἰρημέναι ἀρχαὶ πέμπουν κατ' εὐθείαν εἰς συγκάτασιν τὰς ἐνστάσεις των εἰς τὴν τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἥτις τὰς παραδίδει εἰς τὴν τράπεζαν, λαμβάνουσα παρ' αὐτῆς ἀπόδειξιν παραλαβῆς. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει ἰδίως νὰ ἐξετάζῃ ἐνάρκως καὶ ἐγκαίρως δι' ἕκαστον ὑποθήκην προσφερόμενον κτῆμα, τοὺς τίτλους τοῦ κτήματος τούτου, περὶ τοῦ ὁποίου τὸ δημόσιον ἔχῃ ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα πραγματικὸν, καὶ θέλει συντάττει ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρ' αὐτοῦ, παρὰ τοῦ ἐξεταζομένου γείτονος ὅστις ἂν δὲν ἠξεύρῃ νὰ γράφῃ θέτει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, καὶ παρὰ δύο μαρτύρων.

6. Ὁ Δήμαρχος, ἕκαστον μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ ἐπιστάται τοῦ ἐκτὸς τοῦ κράτους ἀπόντος, τοῦ δυναμένου ἔχῃ ἀπαίτησίν τινα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος, ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ ὀφείλουν ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ κάμνουν ἐντὸς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὡρισμένης προθεσμίας, ἐνστάσεις διὰ τὸν ἀπόντα, καθόσον ἐπὶ τοῦ κτήματος πραγματικὰ δικαίματος τοῦ ἀπόντος εἶναι εἰς αὐτοὺς γνωστ

7. Ἡ τράπεζα ὀφείλει ν' ἀρνηθῇ τὸ ζητούμενον δάνειον, εἰς τὴν περίστασιν καθ' ἣν ἤθελε παρουσιασθῇ ἔνστασις κατὰ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος, μεχρισοῦ αὕτη διαλυθῇ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἢ παραιτηθῇ ὁ ἀνταποιηθεὶς τὸ κτῆμα.

8. Ἐὰν ἐκπληρωθεισῶν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἡ τράπεζα δώσῃ τὸ δάνειον μετὰ παρέλευσιν τῶν ῥηθέντων τεσσάρων μηνῶν, καὶ δὲν ἔγεινεν εἰς αὐτὴν ἔνστασις κατὰ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος μέχρι τῆς δόσεως τοῦ δανείου, ἢ ἐπὶ τοῦ κτήματος ὑποθήκη αὐτῆς θέλει ἰσχύει κατὰ παντὸς πραγματικοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀναφανῇ μετὰ ταῦτα, ἐκτὸς ὅμως τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἔχει τις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἐγγεγραμμένον εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, πρὶν τῆς εἰς αὐτὰ ἐγγραφῆς τοῦ δανείου τῆς τραπέζης. Θεωρεῖται ἑπομένως ἰσχυρὰ ἡ ὑποθήκη τῆς τραπέζης καὶ ἐπὶ κτήματος, διακηρυχθέντος κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον καὶ τὸ ὁποῖον ἀπέκτησέ τις, ἀφοῦ ἤρχισεν ἡ διακήρυξις, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς τοιαύτης προσκτήσεως τὴν τράπεζαν, πρὶν αὕτη χορηγήσῃ τὸ δάνειον, παρελθούσης τῆς τετραμήνου προθεσμίας.

9. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ δανεισθῇ ἀπὸ τὴν τράπεζαν ταχύτερον, δύναται πρὸς συντομίαν τοῦ χρόνου ν' ἀπευθυνθῇ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἕως οὗ συσταθῇ ἡ τράπεζα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἀπὸ τοῦδε ἡ δημοσίευσις τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα σκοπεύει νὰ ὑποθηκεύσῃ εἰς τὴν τράπεζαν.

10. Ἡ εἰρημένη παραγραφὴ παντὸς πραγματικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τοῦ δοθέντος εἰς ὑποθήκην κτήματος, θέλει ἰσχύει μόνον διὰ τὴν ὑποθήκην τῆς τραπέζης, καὶ καθ' ὅσον αὕτη διαρκεῖ. Δύναται ὅμως ἕκαστος καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τεθείσης προθεσμίας νὰ διεκδικήσῃ τὸ κτῆμα, μὴ παραβλαπτομένων ὡς ἐκ τούτου τῶν δικαιωμάτων τῆς τραπέζης.

11. Ὁ ὑποθηκεύσας ἀλλότριον κτῆμα θέλει τιμωρεῖσθαι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπὶ ἀπάτῃ, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις, διὰ πᾶσαν βλάβην, τὴν ὁποίαν ἤθελε προξενήσει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην· οἱ δὲ γείτονες οἵτινες ἤθελον ἀνακαλυφθῇ, ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νόμου κρύπτουν ἐν γνώσει τὴν ἀλήθειαν, τιμωροῦνται ἐκτὸς τῶν πολιτικῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας θέλουν ὑποβάλλεσθαι ἀλληλεγγύως μὲ τὸν ὑποθηκεύσαντα τὸ κτῆμα τοῦ δημοσίου, μὲ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 266 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένην ποινὴν τῆς εἰρκτῆς.

12. Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει μέχρις οὗ λάβουν κῦρος τὰ κτηματολόγια.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1841.

---

56. Ν. Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς σωματεμπορείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν εἰδικώτερον καὶ νὰ καταστήσωμεν διὰ ποινικῆς κυρώσεως δραστικωτέραν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς σωματεμπορίας, τὴν ὁποίαν ἀποδοκιμάζει ἡ φιλανθρωπία· ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ ἐμπόριον τῶν ἀνδραπόδων (σκλάβων) γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα σωματεμπορία, θέλει ἐξακολουθῇ νὰ ἦναι ἀπηγορευμένον εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους Μας.

2. Πᾶς ὅστις παραβαίνει τὴν διάταξιν ταύτην, τιμωρεῖται, ἐὰν μὲν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ Νόμου θεωρεῖται ὡς αὐτουργὸς, μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ δέκα μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν δὲ ἦναι ἁπλοῦς συνεργὸς, μὲ ποινὴν προσδιοριζομένην κατὰ τὸ ἄρθρον 74 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, ἐὰν δὲ ἔγινεν ἁπλῆ ἀπόπειρα, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ ἰδίου Νόμου.

3. Παντὸς πλοίου Ἑλληνικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου τυχὸν ἤθελεν ἐνεργηθῇ μετακόμισις ἢ καὶ ἁπλῆ ἀπόπειρα μετακομίσεως ἀνδραπόδων ὡρισμένων πρὸς σωματεμπορίαν, ὁ πλοίαρχος καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα, τιμωροῦνται, ἂν ἐν γνώσει συνετέλεσαν εἰς τοῦτο, ὁ μὲν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πρῶτος μὲ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 2 ὡρισμένην τοῦ αὐτουργοῦ ποινήν, ἥτις ἐν περιστάσει ἀποπείρας μετριάζεται κατὰ τὰς περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καὶ μὲ παντοτεινὴν προσέτι στέρησιν τοῦ τῆς πλοιαρχίας δικαιώματος, οἱ δὲ λοιποὶ, ἂν δὲν ἔκαμον ἄλλην πρᾶξιν, δι' ἧς νὰ θεωρῶνται ὡς αὐτουργοὶ, τιμωροῦνται μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὸν συνεργὸν ποινήν, ἥτις ἐν περιπτώσει ἀποπείρας μετριάζεται ἐπίσης κατὰ τὰς περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἐξαιροῦνται ὅμως τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης τιμωρίας, ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ πληρώματος, μὴ συμπεριλαμβανομένου ταῦ πλοιάρχου, ὅσοι πρὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου ἤθελον φανερώσει εἰς τὴν αὐτόθι Ἑλληνικὴν προξενικὴν ἀρχὴν, ἢ, ἐν ἐλλείψει ταυτης, εἰς τινα τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἄλλης τινὸς δυνάμεως, μὴ ἀνεχομένης τὸ ταιοῦτον ἐμπόριον, ὅλα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν σωματεμπορίαν περιστατικὰ, τῶν ὁποίων ἤθελαν ἔχει γνῶσιν. Ἂν οἱ ἀνωτέρω ἀποδείξωσιν, ὅτι δὲν ἦταν εἰς αὐτοὺς δυνατὸν νὰ κάμωσι τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος φανέρωσιν εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου, ἀπαλλάττονται τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος τιμωρίας, καταγγέλλοντες τὰ περὶ σωματεμπορείας εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον τυχὸν πρῶτον ἐπεσκέφθη τὸ φέρον τὰ ἀνδράποδα πλοῖον, ἢ τοιαύτης ἐπισκέψεως μὴ γενομένης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης εἰς ξένην τινὰ τῶν προσημειωθεισῶν προξενικὴν ἀρχὴν ταῦ Ἑλληνικοῦ ἢ ξένου λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελε καταπλεύσει κατὰ πρῶτον τὸ πλοῖον. Εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως περίστασιν οἱ ῥηθέντες δὲν θέλουν ἀπαλλάττεσθαι τῆς ποινῆς, ἂν ἔκαμον τὴν καταμήνυσιν μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀνδραπόδων, ἐν ᾧ ἀποδεικνύεται ὅτι ἦτον εἰς αὐτοὺς δυνατὸν νὰ τὴν κάμωσιν πρὸ ταύτης. Οἱ τὴν τοιαύτην φανέρωσιν πράττοντες, λύονται μὲν ἀπὸ πάσης πρὸς τὸν πλοίαρχον ὑποχρεώσεως, ἔχουν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ πλοιάρχου τὸν συμφωνημένον μισθὸν καὶ ἄλλας ἀποδοχὰς, ὡς νὰ εἶχεν ἐκτελεσθῇ ὁλόκληρος ὁ πλοῦς, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ τὰ μέχρι τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστροφῆς των προσήκοντα ἔξοδα. Οἱ Ἡμέτεροι πρόξενοι χρεωστοῦν νὰ παρέχωσιν εἰς αὐτοὺς πᾶσαν προστασίαν καὶ συνδρομήν.

5. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἂν ἐνγνώσει αὐτοῦ ἔγεινε διὰ τοῦ πλοίου του ἡ τοιαύτη μετακόμισις ἢ ἀπόπειρα αὐτῆς, καθίσταται ἀνίκανος τοῦ νὰ γενῇ πλοίαρχος, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὡρισμένων ποινῶν.

6. Παντὸς πλοίου, τὸ ὁποῖον ἤθελε μεταφέρει ἀπὸ ἓν μέρος εἰς ἄλλο ἀνδράποδα χωρὶς σκοπὸν σωματεμπορίας, τιμωρεῖται, καθόσον δὲν ἀποδείξει ὅτι ἡ μετακόμισις ἐγένετο πρὸς σκοπὸν ἀπελευθερώσεως, ὁ μὲν πλοίαρχος μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι πέντε ἐτῶν, οἱ δὲ ναῦται, μὲ φυλάκισιν ἓξ μηνῶν μέχρι δύω ἐτῶν.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἂν ἐνγνώσει αὐτοῦ ἐγένετο ἡ τοιαύτη μετακόμισις τῶν ἀνδραπόδων, τιμωρεῖται μὲ τὴν εἰς τὸν πλοίαρχον ἐπιβαλλομένην ποινήν. Οἱ ναῦται, οἵτινες ἤθελαν καταγγείλει εἰς τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς τὴν τῶν ἀνδραπόδων μετακόμισιν ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὡρισμένων περιπτώσεων καὶ προθεσμιῶν, ἀπαλλάττονται πάσης ποινῆς, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ αὐτόθι ὁρισθέντα πλεονεκτήματα.

7. Τὰ κατὰ τῶν ῥηθέντων ἀνδραπόδων ἐπὶ τῶν πλοίων πραττόμενα κακουργήματα, πλημμελήματα, καὶ παίσματα τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

8. Οἱ Ἑλληνικοὶ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες, ὡς πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανομένας παραβάσεις, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ ἀρχίζουν καὶ νὰ περαιώνουν τὴν ἀνάκρισιν ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως.

9. Ἡ ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν καταγγελθῇ ἡ σωματεμπορεία ἢ ἡ ἁπλῆ ἀνδραπόδων μετακόμισις ἢ ἄλλως πως πληροφορηθῇ περὶ ταύτης, ἡ μὲν Ἑλληνικὴ ὀφείλει, ἡ δὲ ξένης δυνάμεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέτῃ ἀμέσως τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς ἀνδράποδα εἰς ἐλευθερίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1841.

---

57. Δ. *Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς ἑλληνικῆς τραπέζης.*

Θέλοντες νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν σύστασιν τῆς τραπέζης καὶ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐγκρίνομεν τὸν ἐπισυναπτόμενον κανονισμὸν τῆς Ἐθνικῆς ἑλληνικῆς τραπέζης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἀπριλίου 1841.

Κανονισμὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς τραπέζης.

Τμ. Ἀ. Περὶ τῶν κεφαλαίων τῆς τραπέζης καὶ τοῦ ἐτησίου μερίσματος τῶν συμμετόχων.

1. Τὰ κεφάλαια τῆς τραπέζης διαιροῦνται εἰς πέντε χιλιάδας μετοχὰς, ἐξ ὧν ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει τοὐλάχιστον χιλίας.

2. Συμμέτοχοι τῆς τραπέζης δύνανται νὰ γενῶσιν ἀδιαφόρως Ἕλληνες καὶ ἀλλοδαποί.

3. Οἱ συμμέτοχοι τῆς τραπέζης δὲν ἐνέχονται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς, εἰμὴ κατὰ τὸ ποσὸν μόνον τῶν μερίδων των.

4. Οἱ καταγραφησόμενοι ὡς μέτοχοι, δὲν θέλουσι λάβει τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν μετοχῶν των, εἰμὴ ἀφοῦ πληρώσουν τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῆς ἀξίας αὐτῶν. Μέχρι δὲ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, δὲν ἔχουν εἰμὴ ἁπλῆν ὑπόσχεσιν μετοχῆς, ἥτις δὲν μεταβιβάζεται εἰς ἄλλο πρόσωπον.

5. Μετὰ τὴν ὁλικὴν πληρωμὴν ἑκάστης μετοχῆς ἐκδίδονται τὰ ἔγγραφα τῶν μετοχῶν εἴτε ὀνομαστικῶς, εἴτε ἀνωνύμως. Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν ἐγγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν μετόχων εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία τῆς τραπέζης, καὶ τότε αἱ μετοχαὶ δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς ἄλλο πρόσωπον διὰ παρομοίων ἐγγραφῶν. Εἰς τὴν δευτέραν, σημειοῦται μόνον ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐγγράφου τῆς μετοχῆς, εἰς τὰ αὐτὰ βιβλία τῆς τραπέζης.

6. Διὰ νὰ μεταβιβασθῶσιν αἱ ὀνομαστικαὶ μετοχαὶ ἀπαιτεῖται νὰ γενῇ, περὶ τούτου ἐκ μέρους τῆς ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ νομίμου πληρεξουσίου αὐτοῦ, δήλωσις ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τῆς τραπέζης, ὅστις καταχωρεῖ αὐτὴν εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, ὑπογραφομένην παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ πληρεξουσίου του καὶ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ. Μετὰ τὴν καταχώρησιν, ὁ διευθυντὴς τῆς τραπέζης ἐκδίδει νέον ἔγγραφον μετοχῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ νέου ἰδιοκτήτου, ἐξαφανίζων ἐν ταὐτῷ τὸ ἐπ' ὀνόματι τοῦ προτέρου ἔγγραφον. Αἱ ἀνώνυμοι μετοχαὶ μεταβιβάζονται δι' ἁπλῆς παραδόσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς μετοχῆς.

7. Μετὰ τὴν κατάσχεσιν ὀνομαστικῆς τινος μετοχῆς καὶ τὴν κατὰ Νόμον ἐπίδοσιν τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς τραπέζης, ἡ μετοχὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ μεταβιβασθῇ, ἐνόσῳ διαρκεῖ ἡ κατάσχεσις.

8. Ὁ ἐγγραφεὶς ὡς μέτοχος τῆς τραπέζης ὀφείλει νὰ σύρῃ ἀμέσως εἰς διαταγὴν τῆς ἐθνικῆς τραπέζης συναλλαγματικὴν, διὰ τὸ τεταρτημόριον τῆς μετοχῆς του.

Ἡ συναλλαγματικὴ αὕτη πρέπει νὰ γενῇ δεκτὴ ἀπὸ ὑποκείμενον ἀξιόχρεον καὶ πρέπει νὰ πληρωθῇ μεθ' ἡμέρας ἐννενήντα, λογιζομένας ἀπὸ τὴν συγκάλεσιν τῆς πρώτης γενικῆς συνελεύσεως.

Ἡ συναλλαγματικὴ αὕτη θέλει καταθεθῇ παρὰ τῇ τὰς προετοιμασίας τῆς τραπέζης ἐπιφορτισμένῃ ἐπιτροπῇ, ἥτις πρέπει νὰ δώσῃ ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ παρακαταθέσῃ τὸ κιβώτιον, τὸ ἐμπεριέχον τὰς συναλλαγματικὰς, εἰς τὸ Γενικὸν ταμεῖον τοῦ Κράτους. Ὅσαι μετοχαὶ δὲν πληρωθῶσιν εἰς τὰς προσδιορισθησομένας ἐποχὰς, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν καὶ πωλοῦνται

πρὸς ὄφελος, ἢ πρὸς βλάβην τοῦ καθυστεροῦντος μετόχου.

9. Ἐκ τῶν κερδῶν τῆς τραπέζης, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, θέλει σχηματίζεσθαι τὸ μεταξὺ τῶν μετόχων διανεμήμενον μέρισμα τὸ ὁποῖον θέλει συνήθως εἶσθαι ἑπτὰ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν περισσευόντων κερδῶν τῆς τραπέζης, τὰ μὲν τρία τέταρτα θέλουν διανέμεσθαι μεταξὺ τῶν μετόχων ὁμοῦ μὲ τὸ ἐτήσιον μέρισμα τῶν ἑπτὰ τοῖς ἑκατόν· τὸ δὲ ἓν τέταρτον θέλει μετασχηματίζεσθαι εἰς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ἐξ οὗ θέλουν λαμβάνεσθαι τὰ ἀναγκαιοῦντα χρήματα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 7 τοῖς 0|0 τοῦ συνήθους μερίσματος, ὁσάκις τὰ ἐτήσια κέρδη τῆς τραπέζης ἔτους τινὸς δὲν χορηγήσουν τοσοῦτον μέρισμα. Ἡ συνέλευσις τῶν μετόχων θέλει ἀποφασίσει τὰ δέοντα περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων, τῶν ὁποίων οἱ τόκοι θέλουν προστίθεσθαι ὁλοκλήρως εἰς τὸ ἐτήσιον μέρισμα τῶν μετοχῶν.

10. Αἱ μετοχαὶ θέλουν δίδεσθαι εἰς τὴν ὀνομαστικήν των ἀξίαν μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ τράπεζα θέλει ἀρχίσει τὰς ἐργασίας της. Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἂν μείνουν μετοχαὶ διαθέσιμοι, ἡ διεύθυνσις τῆς τραπέζης δύναται νὰ τὰς ἐκποιῇ καὶ ὑπεράνω τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν καταλόγων τῆς τρεχούσης τιμῆς εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ εἰς τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης χρηματιστήρια.

11. Ὅσοι γένωσι μέτοχοι μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς τραπέζης, λαμβάνοντες τὰς ἐκ τῶν πεντακισχιλίων μετοχῶν διαθεσίμους ἔτι, θέλουν ἔχει ἐπίσης δικαίωμα εἰς τὴν ἀπαλλαβὴν τοῦ ἐτησίου μερίσματος, προπληρόνοντες ποσόν τι ἴσον μὲ τὸ μέρος τοῦ μερίσματος, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ εἰς τοὺς παρελθόντας τῆς τρεχούσης χρήσεως μῆνας, καθ' οὓς δὲν εἶχον ἀλλέως δικαίωμα νὰ λάβωσι μέρισμά τι.

Ἡ διεύθυνσις τῆς τραπέζης θέλει ὁρίζει ἑκάστοτε τὸ ποσὸν τοῦτο.

Ὀφείλουν αὐτοὶ ἐπίσης νὰ καταθέτωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς τραπέζης τοσοῦτον ποσὸν διὰ τὸ ὑπάρχον τυχὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ὅσον ἤθελε λάβει ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος τῶν προϋπαρχόντων μετόχων, ἐὰν ἤθελε μοιρασθῇ μεταξὺ αὐτῶν, τὸ ἐνυπάρχον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς τραπέζης.

12. Ὅταν συμπληρωθῶσι δύω ἑκατομμυρίων καὶ ἑξακοσίων χιλιάδων δραχμῶν ἐγγραφαί, ἡ προετοιμαστικὴ τῆς τραπέζης ἐπιτροπὴ θέλει συγκαλέσει διὰ τῶν ἑλληνικῶν καὶ ξένων ἐφημερίδων τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ψήφου μετόχους, διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας ἐντὸς δύω μηνῶν εἰς πρώτην γενικὴν συνέλευσιν.

13. Ἡ γενικὴ συνέλευσις συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς πεντήκοντα μεγαλητέρους μετόχους, παρευρισκομένους εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτοπροσώπως, ἢ τακτικῶς ἀντιπροσωπευομένους παρ' ἄλλων μετόχων ἢ καὶ μὴ μετόχων, χωρὶς ὅμως εἷς καὶ ὁ αὐτὸς νὰ δύναται ν' ἀντιπροσωπεύῃ πλέον τῶν τριῶν μετόχων. Ἕκαστος μέτοχος ἔχει μίαν ψῆφον μόνον, οἱ δὲ ἀντιπροσωπεύοντες ἑτέρους, θέλουν ἔχει τόσας ψήφους, ὅσοι εἶναι οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου μέτοχοι τοὺς ὁποίους ἀντιπροσωπεύουν.

14. Ἐὰν εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν δὲν συνέλθῃ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς διὰ ν' ἀπαρτισθῶσιν αἱ πεντήκοντα ψῆφοι, ἡ συνέλευσις ἀναβάλλεται δι' ὀκτὼ ἡμέρας. Ἐὰν δὲ καὶ εἰς τὴν δευτέραν προθεσμίαν ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς δὲν ἦναι πλήρης, ἡ συνέλευσις τότε συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς παρόντας μετόχους καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἀπόντων καὶ ὁλιγώτεροι τῶν πεντήκοντα ἂν ὦσιν.

15. Μεταξὺ δύο ἢ καὶ πλειόνων συμμετόχων ἐχόντων τὸ αὐτὸ ποσὸν τῶν μετοχῶν, ὁ κλῆρος ἀποφασίζει περὶ προτιμήσεως, ὁσάκις δὲν δύνανται ὅλοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν.

16. Ὅσοι τῶν μετόχων κατέχουσιν ἀνωνύμους μετοχὰς καὶ θέλουν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς συνελεύσεις τῆς τραπέζης

εἴτε προσωπικῶς, εἴτε διὰ τοῦ πληρεξουσίου των, ὀφείλουν νὰ παρακαταθέσουν ἕνα μῆνα τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνελεύσ ως, ἐπὶ ἀποδείξει, οἱ μὲν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος διαμένοντες εἰς τὴν τράπεζαν, οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὄντες εἴς τινα τῶν Ἑλληνικῶν Πρεσβειῶν ἢ Προξενείων τὰς ἀνωνύμους μετοχάς των, ὑποσχόμενοι νὰ μὴ τὰς λάβωσι πρὶν τῆς διαλύσεως τῆς συνελεύσεως τῆς Ἑλληνικῆς τραπέζης. Ὁ Ἑλληνικὸς Πρέσβυς ἢ Πρόξενος, λαμβάνων τὰς μετοχὰς ταύτας ἐκδίδει ἀποδεικτικὸν τῆς παραλαβῆς των, διαβεβαιῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι θέλει φυλάττει τὴν παρακαταθήκην ἐωσότου ὁ μέτοχος ἀποδείξῃ εἰς αὐτὸν διά τινος ἀποδεικτικοῦ τοῦ διευθυντοῦ τῆς τραπέζης ὅτι ἡ συνέλευσις ἔδωσε πέρας εἰς τὰς ἐργασίας της. Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ Πρέσβεως ἢ τοῦ Προξένου χρησιμεύει εἰς τοὺς κατέχοντας ἀνωνύμους μετοχάς, ὡς εἰσητήριον εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν.

17. Τὰ καθήκοντα τῆς γενικῆς συνελεύσεως εἶναι τὰ ἀκόλουθα· ά. Νὰ διορίζῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν της τὸν Πρόεδρόν της κατὰ σχετικὴν πλειοψηφίαν καὶ τοὺς ἀναγκαίους γραμματεῖς, καὶ συντάττῃ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τῶν συνεδριάσεών της· β΄ Νὰ προσδιορίζῃ τὸ ποσὸν τῶν μετοχῶν, τὸ ὁποῖον ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ σύμβουλοι τῆς τραπέζης ὀφείλουν νὰ ἔχωσι, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας των· γ΄.) Νὰ ἐκλέγῃ τὰ εἰρημένα μέλη τῆς διευθύνσεως· δ΄. Νὰ κανονίζῃ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν· ε. Νὰ προσδιορίζῃ τὴν τυχὸν δοθησομένην ἀντιμισθίαν αὐτῶν, καὶ ἐγκρίνῃ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις διὰ τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς τραπέζης ἔξοδα· ζ΄. Νὰ διασκέπτεται περὶ ἀντικειμένων καὶ διατάξεων, αἵτινες ἀφορῶσι τὴν πρόοδον τοῦ καταστήματος· ἡ. Ν ἀκροάζεται τὰς ἐτησίους ἐκθέσεις τοῦ διευθυντοῦ τῆς τραπέζης· θ΄. Νὰ προσδιορίζῃ τὴν χρῆσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου καὶ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τοῦ δοθησομένου εἰς ἕκαστον ἀτομον δανείου· ι. Ν' ἀποφασίζῃ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπαυξήσεως τῶν κεφαλαίων τῆς τραπέζης, ἢ νέων ἐπιχειρίσεων, περὶ ὧν ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως.

18. Ἡ γενικὴ συνέλευσις θέλει συνέρχεσθαι εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς ἐποχὴν προσδιορισθησομένην ἀπὸ τὴν πρώτην ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 διαλαμβανομένην συνέλευσιν, ἐκτάκτως δὲ θέλει συνέρχεσθαι. ά. Ὁσάκις μέτοχοι πεντακοσίων τοὐλάχιστον μετοχῶν, ἀπαιτήσωσιν ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς τραπέζης τὴν ἔκτακτον συγκάλεσιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως, διὰ νὰ καθυποβάλωσι προτάσεις ἢ παρατηρήσεις, ἀφορώσας τὸ ὄφελος τῆς τραπέζης. β΄. Ὁσάκις ὁ διευθυντὴς αὐτῆς θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον· καὶ γ΄. Δι' ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ διευθυντοῦ.

19. Δύω μῆνας πρὸ πάσης ἐκτάκτου συνελεύσεως, ἡ διεύθυνσις ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τοὺς συμμετόχους, διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ξένων ἐφημερίδων.

20. Ὁ διευθυντὴς, ὁ ὑποδιευθυντὴς καὶ οἱ σύμβουλοι τῆς τραπέζης ἐκλέγονται διαδοχικῶς καὶ διὰ ψηφοδελτίων κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου μελῶν. Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν ὑπάρχῃ ἡ ἀπαιτουμένη ἀπόλυτος πλειονοψηφία, γίνεται καὶ δευτέρα ψηφοφορία, ἀλλ' ἐὰν καὶ μετὰ ταύτην δὲν προκύψῃ, ἡ ψηφοφορία τότε περιορίζεται μεταξὺ τῶν δύω ὑποψηφίων, τῶν λαβόντων τὰς περισσοτέρους ψήφους.

Τμ. Γ΄. Διεύθυνσις τῆς τραπέζης.

21. Ἡ διεύθυνσις τῆς τραπέζης συνίσταται ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ, ἑνὸς ὑποδιευθυντοῦ, δύω συμβούλων καὶ δύω ἀναπληρωτῶν τῶν τελευταίων τούτων.

22. Ὁ διευθυντὴς, ὁ ὑποδιευθυντὴς καὶ οἱ σύμβουλοι πρὶν ἀναλάβουν τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των πρέπει νὰ ἔχωσι τόσας μετοχὰς τῆς τραπέζης, ὅσας θέλει προσδιορίσει ἡ συνέλευσις.

23. Ὁ διευθυντὴς, ὁ ὑποδιευθυντὴς καὶ οἱ σύμβουλοι ἐν ὅσῳ ὑπάρχουν ὑπάλληλοι

τῆς τραπέζης δὲν δύνανται νὰ ἀπαλλοτριώσουν τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν τῶν μετοχῶν των.

24. Ὁ διευθυντὴς τῆς τραπέζης δίδει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας· οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι τῆς τραπέζης ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ.

25. Ὁ διευθυντὴς, ὁ ὑποδιευθυντὴς καὶ τὸ ἥμισυ τῶν συμβούλων ἀνανεοῦται κατὰ διετίαν· οἱ ἀνανεωθησόμενοι κατὰ τὴν δευτέραν γενικὴν συνέλευσιν δύο σύμβουλοι, εἷς τακτικὸς καὶ εἷς ἀναπληρωτὴς, προσδιορίζονται διὰ τοῦ κλήρου· τὰ παύοντα μέλη τοῦ συμβουλίου δύνανται καὶ αὖθις νὰ ἐκλεχθῶσι.

26. Ὁ διευθυντὴς τῆς τραπέζης προεδρεύει τὸ συμβούλιον αὐτῆς· διανέμει τὰς ἐργασίας εἰς τὰ μέλη, εἰς τὰ ὁποῖα εἰδικῶς ἀναθέτει τὴν διαχείρισιν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας, διασκέπτεται μετ' αὐτοῦ περὶ ὅλων τῶν τραπεζικῶν ἐργασιῶν, καὶ τῶν δανειστικῶν πράξεων, καὶ τῶν πολιτικῶν ἀγωγῶν τῆς τραπέζης κατὰ τῶν ὀφειλετῶν της, ἢ κατ' αὐτῶν τῶν ὑπαλλήλων της· Συντάττει μετὰ συμβουλίου ἐσωτερικοὺς κανονισμοὺς ὑποβλητέους εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως, προκαλεῖ παρ' αὐτῆς τὰς ἀναγκαίας ἐτησίους πιστώσεις, πρὸς διαχείρισιν τῆς τραπέζης· δίδει λόγον τῆς διαχειρίσεώς του ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως, καὶ προτείνει, χρείας καλούσης, τὴν σύστασιν ὑποκαταστημάτων εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους.

27. Ἡ διεύθυνσις τῆς τραπέζης, ἅμα ἐγκαθιδρυθῇ, φροντίζει νὰ διορίσῃ τὸν ταμίαν καὶ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ, τοὺς γραμματεῖς, καὶ τὸ ἀπαιτούμενον προσωπικόν, καὶ νὰ παραλάβῃ ἕνα τῶν εὐϋποληπτοτέρων δικηγόρων τῆς πρωτευούσης.

Ἡ διεύθυνσις ἐκλέγει ἐπίσης διαφόρους ἐκτιμητὰς· παραδίδει εἰς τὸν ταμίαν βιβλία ἀριθμημένα καὶ μονογραφημένα ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, λαμβάνει ἀπὸ τὸν ταμίαν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χρεῶν του ἀξιόχρεων ἐγγύησιν, καὶ διαγράφει ἐν γένει τὰ καθήκοντα ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς τραπέζης.

28. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς τραπέζης νὰ δέχωνται, ὡς πρὸς τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας των δῶρα ἐπὶ τῇ διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους προσδιωρισμένη ποινῇ· ἢ νὰ μετέρχωνται δι' ἰδιαίτερον λογαριασμόν των, ὁποιονδήποτε ἐμπόριον καὶ τοῦτο ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως τῆς θέσεώς των. ἐκτὸς τῶν συμβούλων, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι συγχωρημένον τὸ ἐμπόριον.

29. Ἡ διεύθυνσις τῆς τραπέζης συνέρχεται τακτικῶς μὲν τετράκις τῆς ἑβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ, ὅσακις ὁ διευθυντὴς θέλησει.

30. Τὸ συμβούλιον προεδρεύεται ἀπὸ τὸν διευθυντὴν, κωλυομένου τοῦ διευθυντοῦ ἀπὸ τὸν ὑποδιευθυντὴν, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου τῶν συμβούλων· κωλυομένου δὲ ἑνὸς τῶν τακτικῶν συμβούλων, ἡ θέσις του ἀναπληροῦται παρ' ἑνὸς τῶν ἀναπληρωματικῶν. Ὁ κωλυόμενος ὀφείλει ἑκάστοτε νὰ πιστοποιῇ τὸ κώλυμά του.

31. Τὸ συμβούλιον συνέρχεται εἰς γενικὰς καὶ μερικὰς συνεδριάσεις. Καὶ εἰς μὲν τὰς γενικὰς παρευρίσκονται ὁ διευθυντὴς, ὁ ὑποδιευθυντὴς, καὶ οἱ δύω σύμβουλοι, εἰς δὲ τὰς μερικὰς, ὁ διευθυντὴς, ἢ ὑποδιευθυντὴς καὶ δύω σύμβουλοι,

32. Εἰς τὰς συζητήσεις τὸ συμβούλιον ἀποφασίζει διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων. Ἐν περιπτώσει διχοψηφίας ὁ ψῆφος τοῦ διευθυντοῦ φέρει τὴν νικῶσαν.

33. Ὁ μέτοχος ἢ οἱ μέτοχοι πεντακοσίων μετοχῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητῶσι προσωπικῶς, ἢ διὰ τοῦ νομίμου πληρεξουσίου των πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς τραπέζης, καὶ νὰ ἐξετάζωσι τὰ βιβλία τῆς τραπέζης καὶ τὰ ταμεῖα αὐτῆς. Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ τὸ καθημερινὸν βιβλίον τῆς τραπέζης θέλει μεταφράζεσθαι εἰς τὴν Γαλλικὴν διάλεκτον, ἢ δὲ μετάφρασίς του θέλει ἐπιβεβαιοῦται καθ' ἡμέραν, ὡς ἀκριβὴς, παρά τινος τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαὶ συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου.

34. Τὸ συμβούλιον συνέρχεται εἰς γενικὴν συνεδρίασιν· ἀ. Διὰ νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν οἱ μέτοχοι ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι μέρος τι, ἢ τὸ ὅλον τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν των· β'. Διὰ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ δαπάνης, ἐνδιαλαμβανομένης εἰς τὰς παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἐγκριθείσας πιστώσεις· γ'. Διὰ νὰ ψηφίσῃ ἕκτακτόν τινα δαπάνην, ἐγκριτέαν ἀπὸ τὴν γενικὴν συνέλευσιν· δ'. Διὰ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ ἐκδόσεως γραμματίων τῆς τραπέζης, ὡς καὶ περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ σχήματος καὶ τῆς ἀξίας των· ε. Διὰ νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπαυξήσεως τοῦ νομίμου προσοφλήματος· ς'. Διὰ νὰ προσδιορίσῃ τοὺς τόκους τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ δανείων· ζ'. Διὰ νὰ διορίσῃ, ἀντικαταστήσῃ, ἢ ἀποβάλῃ ὑπάλληλόν τινα τῆς τραπέζης· η. Διὰ νὰ συντάξῃ ἐσωτερικόν τινα κανονισμὸν· θ'. Διὰ νὰ προτείνῃ εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τροποποίησίν τινα τοῦ κανονισμοῦ τῆς τραπέζης· ι. Διὰ νὰ σκεφθῇ περὶ συστάσεως ὑποκαταστημάτων· ιά. Διὰ νὰ προκαλέσῃ ἀπὸ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις· ιβ'. Διὰ νὰ καταστρώσῃ τὰς ἐτησίους ὑποβλητέας εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν ἐκθέσεις, διὰ νὰ διασκεφθῇ περὶ παντὸς ἀντικειμένου ἀφορῶντος ἐν γένει τὴν τράπεζαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Μερικαὶ συνεδριάσεις.

Α'. Περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν περὶ δανείου αἰτήσεων.

Πᾶς ὅστις θέλει νὰ συφωνήσῃ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνειον ἀπευθύνει τὴν αἴτησίν του εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς τραπέζης, κατὰ τὸ περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης Νόμον ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841. Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην ἐπισυνάπτει πρὸς τοῖς ἄλλοις.

ά. Πιστοποιητικὸν τοῦ ὑποθηκοφύλακος τῆς περιφερείας, ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐπ' αὐτοῦ ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη, ἢ ὅτι ὑπάρχει διὰ τόσην ποσότητα· β'. Ἐὰν τὸ κτῆμα ὑπόκειται εἰς πυρκαϊὰν, πιστοποιητικὸν τῆς πυρασφαλιστικῆς ἑταιρείας ὅτι τὸ κτῆμα εἶναι ἀσφαλισμένον καὶ ὑποσχετικὸν ἐκ μέρους τοῦ δανειζομένου, ὅτι θέλει ἀνανεώσει τὸ ἀσφαλιστήριον μέχρι τέλους τῆς προθεσμίας τοῦ δανείου.

36. Ὁ διευθυντὴς λαμβάνων τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰσάγει τὴν αἴτησιν εἰς τὸ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα, ἀφοῦ ἀκούσῃ περὶ τοῦ κύρους αὐτῶν καὶ τὴν γνώμην τοῦ δικηγόρου τῆς τραπέζης, δέχεται τὴν περὶ δανείου αἴτησιν, ἢ παραπέμπει αὐτὴν πρὸς περαιτέρω ἐξέτασιν κατὰ τὸ ἄρθρον 2. καὶ ἑπόμενα τοῦ περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης Νόμου.

Ἐὰν ἡ αἴτησις γίνῃ δεκτὴ ὁ διευθυντὴς διατάττει ἕνα ἢ καὶ περισσοτέρους τῶν ἐκτιμητῶν τῆς τραπέζης νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ κτήματος, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἀξίαν του.

37. Πᾶσα δαπάνη ἐκτίμησις συνεπιφέρει ἐκτὸς τῶν παινικῶν καταβιώσεων καὶ τὴν διὰ παντὸς ἀποβολὴν τοῦ ἐκτιμητοῦ ἀπὸ τοιαύτης φύσεως ὑπηρεσίαν.

38. Ἀφοῦ ἀποδειχθῇ ἀποχρώντως ἡ κυριότης τοῦ κτήματος καὶ προσδιορισθῇ ἡ ἀξία αὐτοῦ, συντάττεται ἀμέσως τὸ συμβόλαιον διὰ τοῦ ἀνήκοντος συμβολαιογράφου καὶ δι' ἐξόδων τοῦ δανειζομένου, καταγωρεῖται εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ διευθύνεται πρὸς τὸν πρωτοκολλητὴν τῆς τραπέζης· ἐπομένως τὸ συμβόλαιον πέμπεται εἰς τὸν ταμίαν τῆς τραπέζης μὲ ἔνταλμα ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἀρμοδίου εἰσηγητοῦ, διὰ νὰ ἀνοίξῃ εἰς τὰ βιβλία του μερίδα τοῦ δανειζομένου καὶ νὰ μετρήσῃ εἰς αὐτὸν τὰ χρήματα.

39. Τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια δύνανται νὰ γενῶσι κατ' ἀρέσκειαν τοῦ δανειζομένου ἢ διὰ χρεωλύτρου, ἢ ἄνευ χρεωλύτρου, ἠμπορεῖ καὶ νὰ συμφωνηθῇ ὥστε ἡ ἐλη-

ρωμὴ τοῦ χρεωλύτρου ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ δανείου, ἢ μετὰ παρέλευσιν προσδιορισμένου καιροῦ, πληρωνομένων ὅμως ἐτησίως τῶν τόκων. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ἡ διάρκεια τῆς χρεωλυσίας δὲν δύναται νὰ ἐπεκτανθῇ ἐπέκεινα τῆς προθεσμίας τῆς διαρκείας τῆς τραπέζης.

40. Ὁ θέλων νὰ δανεισθῇ ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἀπὸ τὴν τράπεζαν ἀπευθύνει τὴν αἴτησίν του εἰς τὸν διευθυντὴν, ἐπισυνάπτων καὶ πιστοποιητικὸν τῆς κατοικίας καὶ τοῦ ἐπαγγέλματός του, ὡς καὶ περιγραφὴν τοῦ ἐνεχύρου καὶ τῆς ἀξίας του.

41. Ὁ διευθυντὴς παραπέμπει τὴν αἴτησιν εἰς τὸ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον, ἐὰν τὴν δεχθῇ διατάττει τὴν ἐκτίμησίν του παρ' ἑνὸς τῶν ἐκτιμητῶν τῆς τραπέζης. Ἐκτιμηθέντος οὕτω τοῦ ἐνεχύρου συντάττεται τὸ συμβόλαιον, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου πέμπεται εἰς τὸν ταμίαν μὲ ἔνταλμα πληρωμῆς, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ εἰσηγητοῦ κατὰ τὸν ἀνωτέρω ῥηθέντα τρόπον.

42 Τὰ ἐνέχυρα τίθενται εἰς κιβώτιον ἐπ' αὐτῷ τούτῳ προσδιωρισμένον, καὶ τοῦ ὁποίου ἓν κλεῖθρον θέλει κρατεῖ ὁ διευθυτὴς, καὶ ἓν ἕτερον ὁ ταμίας τῆς τραπέζης.

Β'. Περὶ προεξοφλήσεων

43. Ὁ θέλων νὰ προεξοφλήσῃ συναλλαγματικὴν, ἢ ἄλλο ἐμπορικὸν γραμμάτιον ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ τὴν αἴτησίν του εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ταρπέζης, ὅστις τὴν παραπέμπει εἰς τὸ συμβούλιον.

44. Ἐπιδεκτικὰ προεξοφλήσεως ἐκ μέρους τῆς τραπέζης εἶναι μόνον συναλλαγματικαὶ ἢ ἐμπορικὰ γραμμάτια, τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία δὲν εἶναι μεγαλητέρα τῶν τριῶν μηνῶν, καὶ τὰ ὁποῖα φέρουν ὡς ἐγγύησιν τὰς ὑπογραφὰς τριῶν τοὐλάχιστον ἀξιοχρέων ἀτόμων, ἐχόντων τὴν μόνιμον αὐτῶν κατοικίαν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρα ἀκροτελευταῖα.

45. Ἀνατίθεται εἰς τὸ συμβούλιον ἡ ἀκύρωσις τῶν ἐξαγομένων τῆς κυκλοφορίας γραμματίων τῆς τραπέζης, καὶ ἡ πυρπόλησις αὐτῶν.

46. Τὰ γραμμάτια τῆς τραπέζης πρὸ τῆς ἐκδόσεώς των θέλουν ὑπογράφεσθαι ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς τραπέζης καὶ τὸν ταμίαν καὶ προσυπογράφεσθαι ἀπὸ τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον.

47. Ὅλαι αἱ κατὰ τῆς τραπέζης ἀγωγαὶ ἐπιδοθεῖσαι κατὰ τὴν τάξιν εἰς τὸν διευθυντὴν, ὑποβάλλονται ἀμέσως εἰς τὸ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐν γένει σκέπτεται μετὰ τοῦ δικηγόρου τῆς τραπέζης περὶ ὅλων τῶν ἀμφισβητουμένων ὑποθέσεων καὶ δίδει ἐπομένως τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

48. Αἱ παροῦσαι γενικαὶ διατάξεις τῆς τραπέζης δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων, ἀλλὰ δι' ἐγκρίσεως τῆς κυβερνήσεως.

Ἂν Ἀθήναις τὴν 8 Ἀπριλίου 1841.

———

58. Β. Περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπιφορτισμένης τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν τοὺς βουλομένους νὰ γίνωσι μέτοχοι εἰς τὴν ἐθνικὴν ἑλληνικὴν τράπεζαν, ἐγκρίνομεν κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας νὰ σχηματισθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Κυρίων Ν. Σιλιβέργου, προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Θ. Ῥάλλη, τραπεζίτου καὶ Ἰουλίου Ἐσλὶν (Houslin) μεγαλεμπόρου, ὡς τακτικῶν μελῶν, καὶ ἐκ τῶν Κυρίων Γ. Σταύρου, ἐλεγκτοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Ἐμμ. Μεσθενέως, μεγαλεμπόρου καὶ Ἀδόλφου Γρὰφ, ἐμπόρου, ὡς ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ θέλει δέχεσθαι τὰς στελλομένας δηλώσεις τῶν θελόντων νὰ λάβωσι μετοχὰς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ περιλαμβάνει τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς ὁποίας ἕκαστος μέτοχος ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ ἅμα καταγραφόμενος. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει καταθέτει τὰς συναλλαγματικὰς εἰς κιβώτιον κλειόμενον μὲ τρία διάφορα κλεῖθρα, τῶν ὁποίων ἕκαστον μένος τῆς ἐπιτροπῆς θέλει κρατεῖ ἀνὰ μία-

κλεῖδα. Ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς τούτοις ἐωσοῦ συγκροτηθῇ ἡ γενικὴ συνέλευσις, θέλει φροντίσει δι' ὅλας τὰς ἀναγκαίας προετοιμασίας κάμνουσα ὡς πρὸς τὰ μὴ δυνάμενα νὰ ἀναβληθῶσιν ἔξοδα τὰς προτάσεις της εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὰ ἔξοδα ταῦτα θέλουσι μὲν προκαταβληθῆ πρὸς τὸ παρὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν ἐπιστρέφεσθαι ἀμὸ τὴν τράπεζαν, ἀφοῦ αὕτη ἐξελέγξῃ καὶ ἐγκρίνῃ τοὺς ἀνήκοντας λογαριασμούς. Προσέτι ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ κανονισμοῦ ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συγκαλέσῃ τὴν γενικὴν συνέλευσιν, ἅμα δὲ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ διευθυντηρίου τῆς τραπέζης ἡ ἐπιτροπὴ παύει

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8. Ἀπριλίου 1841.

---

59. Δ. Περὶ μεταῤῥυθμίσεών τινων ὡς πρὸς τὰ ὅρια τῶν τεσσάρων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος μοιραρχιῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθμ. 15,297 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, καὶ πρὸς ἐπιτάχυνσιν καὶ εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν, ὡς πρὸς τὰ ὅρια τῶν τεσσάρων μοιραρχιῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τὰ ἑξῆς·

Αἱ τέσσαρες μοιραρχίαι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος θέλουσιν ἔχει εἰς τὸ ἑξῆς, ὡς πρὸς τὴν φρούραν τῶν ἐργασιῶν των καὶ τῆς ἀρμοδιότητός των, τὰ ἀκόλουθα ὅρια·

α') Ἡ μοιραρχία τῆς πρωτευούσης ἐδρεύουσα ἐν αὐτῇ τῇ ἰδίᾳ θέλει περιέχειν·

Τὴν διοίκησιν Ἀττικῆς καὶ τὴν ὑποδιοίκησιν Μεγάρων· β') Ἡ μέχρι τοῦδε μοιραρχία Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἐδρεύουσαι εἰς Λιβαδίαν·

Τὰς διοικήσεις Βοιωτίας καὶ Φωκίδος καὶ τὴν ὑποδιοίκησιν Λοκρίδος, ἑπομένως ἡ μοιραρχία αὕτη θέλει ὀνομάζεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς « μοιραρχία Παρνασσίδος »· γ') Ἡ μέχρι τοῦδε μοιραρχία Φωκίδος καὶ Λοκρίδος ἐδρεύουσα εἰς Λαμίαν·

Τὰς διοικήσεις Φθιώτιδος καὶ Εὐρυτανίας.

Ὅθεν θέλει λάβει εἰς τὸ ἑξῆς τὰ ὀνόματα τῶν διοικήσεων τούτων ἀντὶ τῶν τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος· δ'.) Ἡ μοιραρχία Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Τὰς Διοικήσεις Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας καὶ τὴν ὑποδιοίκησιν Τριχωνίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαρτίου 1841.

---

60. Δ. Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἰωάννου Κωνσταντουλάκη συμφωνητικοῦ περὶ μεταξουργείου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Διὰ τοῦ παρόντος ἐγκρίνομεν τὸ παρὰ τῆς Ἡμετέρας Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καθυποβληθὲν συμφωνητικὸν μὲ τὸν μεταξουργὸν Ἰωάννην Κωνσταντουλάκην ἐν Ὕδρᾳ, ἀλλ' ἐπὶ συνθήκῃ νὰ δώσῃ ἀποχρῶσαν ἐγγύησιν διὰ τὸ δάνειον τῶν 30,000 τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν καθὼς καὶ ὅτι θέλει διατηρήσει τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ συμφωνητικοῦ τούτου· νὰ δώσῃ δὲ πρὸς τούτοις εἰς τὸ δημόσιον τὴν πρώτην ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ συστηθησομένου ἐργοστασίου του διὰ τῆς νομικῆς ἐγγραφῆς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ἐπιτρέπεται ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ τῷ πληρώσῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος προκαταβολὴν κατὰ τὰ συμφωνημένα μὲ τὴν ἀναγκαίαν ἐπιτήρησιν, ὥστε νὰ δαπανήσῃ αὐτὰ τὰ χρήματα καθὼς συνίθετο· θέλει δὲ παρασθῇ ἡ ποσότης εἰς τὴν κατάστασιν περὶ συνδρομῆς κτλ. εἰς ἐργοστάσιον κτλ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἀπριλίου 1836.

---

61. Ν. Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1841.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι διὰ τὸ ἔτος 1841 θέλουν διατεθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1840 περὶ φορολογίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων τοῦ αὐτοῦ ἔτους Νόμου,

Δημόσιο Κεντρικό Αρχείο Νόμων

μὲ τὰς ἀκολούθους προσθήκας καὶ τροποποιήσεις τῶν ἄρθρων αὐτοῦ 1, 8, 11, 12, 28, 33 καὶ 37.

(Ἄρθρ. 1. τοῦ Νόμου.) 1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1841 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον.

ά. Ὁ ἔγγειος φόρος· 10. 0|0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἰδιοκτήτων, ἐθνικῶν, ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτων κτημάτων.

» Ἤμισυ λεπτὸν τὴν ὀκὰν διὰ τὰ πρὸς » βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια».

β'. Ἡ ἐπικαρπία· 15 0|0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ἐλαιοδένδρων, μωραιῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20 0|0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, μωραιῶν, ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλὰ, ὀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

40 0|0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων κτλ. ὅσα ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ, μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

» Ἓν λεπτὸν τὴν ὀκὰν ἐπὶ τῶν στα» φυλίων τῶν ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνή» σεως φυτευθεισῶν ἀμπέλων καὶ τῶν ὅσα » καλλιεργοῦνται ἄνευ ἐγκρίσεως αὐτῆς, » ὅταν τὰ σταφύλια χρησιμεύωσιν εἰς » βρῶσιν. »

» Ἤμισυ λεπτὸν τὴν ὀκὰν διὰ τὰ » πρὸς βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν » ἐθνικοϊδιοκτήτων ἀμπέλων. »

(Ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου.) 2. Ὅταν τὸ κτῆμα ἦναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικὰ καταστήματα, τότε εἰ μὲν ἡ ἀμφισβήτησις ἔλαβε χώραν (ἀδιαφόρως ἂν προῆλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ἰδιώτου) πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 νόμου, ἢ ἂν ἔλαβε μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐποχὴν, προῆλθεν ὅμως ἐνῷ ὁ ἰδιώτης δὲν εἶχε τὴν νομίμων κατοχὴν, ἡ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιώτου παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ὁριστικῶς ἰδιοκτήτης.

« Ἡ διάταξις αὕτη δὲν θέλει ἰσχύει » ὅταν τὰ περὶ κατοχῆς εὑρίσκονται ἤδη » προαποφασισμένα ὑπὲρ τοῦ ἰδιώτου διὰ » τελεσιδίκων ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν » δικαστηρίων. Εἰς τοιαύτην περίστασιν, » καὶ ἐὰν ἡ διένεξις ἐκινήθη πρὸ τῆς 18 » Ἀπριλίου 1836 ἡ ἐπικαρπία θέλει διαμένει εἰς τὸν ἰδιώτην κάτοχον, ὑποχρεούμενον ὅμως εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ » δημοσίου, κατὰ τὰς κατωτέρω τοῦ » παρόντος ἄρθρου διατάξεις. » Ὁσάκις δὲ ἡ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 νόμου λαβοῦσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις προῆλθεν ἐνῷ ὁ ἰδιώτης εἶχε τὴν κατοχὴν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἀναλόγου μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου, προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του, εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ἡ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίασιν, οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικαστὴς δικαίωμα ἀπαιτήσεως εἰς ἀποζημίωσιν, οἱαδήποτε ἂν ἦναι ἡ ἔκβασις τῆς ἀμφισβητήσεως.

(Ἄρθρον 11 τοῦ Νόμου.) 3. Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονιζομένων φόρων θέλουν γενῆ κατὰ χωρίᾳ, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων μεταξὺ γειτνιαζόντων χωρίων, ἀπαιτήσει τὴν ἐξ ἀρχῆς ἕνωσιν πολλῶν χωρίων καὶ τὴν συνδημοπράτησιν αὐτῶν

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χω-

ρίκ δημοπρασίας. δύνανται νὰ γενῶσιν, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀνώτεραι προσφοραὶ διὰ δύω ἢ καὶ πλειότερα χωρία τοῦ αὐτοῦ δήμου δημοπρατηθέντα ἤδη, ἢ, καὶ δι' ὁλακλήρον δῆμον.

Αἱ προσφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσι πρὸς τὸν Διοικητὴν ἢ τὸν Ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἐλλείψει, πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀφείλουν νὰ δίδωσιν ἀπόδειξιν παραλαβῆς, καὶ νὰ παραπέμπουν ἀμέσως τὰς νέας προσφορὰς εἰς τὸν Οἰκονομ. ἐπίτροπον διὰ νὰ κηρύττῃ Β'. δημοπρασίαν. Εἶναι δὲ ἀπαράδεκτοι αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Περαιωθείσης καὶ τῆς δημοπρασίας ταύτης, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης, ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω τεθεῖσα προθεσμία τῶν πέντε ἡμερῶν, ἐπιτρέπεται ἡ συνένωσις πολλῶν δήμων μέχρις ὁλοκλήρου ἐπαρχίας ἐπὶ προσφορᾷ, ὄχι κατωτέρα τῶν 5 τοῖς 0]0, γενομένη ὡσαύτως πρὸς τὸν Διοικητὴν, Ὑποδιοικητὴν, ἢ τὸν Εἰρηνοδίκην, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τὸ τέλος τῆς κατὰ δῆμον δημοπρασίας, ἢ, μὴ γενομένης τοιαύτης, ἀπὸ τὴν ἄνω προθεσμίαν. Αἱ περαιτέρω προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν δὲν εἶναι δεκταί.

(Ἄρθρ. 12 τοῦ Νόμου.) 4. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατ' ἐπαρχίαν δημοπρασίας, ἢ ἐὰν τοιαύτη δὲν ἔγεινε, μετὰ τὴν κατὰ δήμους ἢ κατὰ πλειότερα χωρία συνενωμένα, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν νὰ γενῇ συναγωνισμὸς μεταξὺ τοῦ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τῶν δημοπρασιῶν μείναντος πλειοδότου, καὶ ἐκείνων οἵτινες ἔμειναν πλειοδόται εἰς τὰς πρώτας χωριστὰ γενομένας δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλ. εἶναι δεκταὶ νέαι προσφοραὶ τούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν καὶ τῶν ἐπὶ ἑνώσει πολλῶν χωρίων ἢ δήμων πλειοδοτῶν.

« Ἕνωσις χωρίων γίνεται μόνον διὰ « χωρία τοῦ αὐτοῦ δήμου ».

Αἱ νέαι καθὼς ἐκεῖναι αἱ παλαιαί, αἵτινες τυχὸν ἔμειναν ἀμετάβλητοι συναθροίζονται, καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο συγκρίνεται μεγαλοφώνως μὲ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοδότου. Ἂν τοῦτο τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίνῃ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἑνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφορὰν καὶ οὕτω ἑρεξῆς, ἕως οὗ δὲν γίνονται περαιτέρω προσφοραὶ, κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

» Οἱ πλειστηριασταὶ τῶν ἡνωμένων » χωρίων ἢ δήμων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἤθελον » λάβει μέρος εἰς τὸν ἀνωτέρω συναγω- » νισμὸν, οὐχ ἧττον θεωροῦνται ὑπόχρεοι » διὰ τὰς προσφοράς των, καθ' ἣν περί- » πτωσιν δὲν ἤθελον προτιμηθῆ αἱ νέαι » προσφοραὶ τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν. » Εἰς δὲ τὴν κατάστρωσιν τοῦ πρωτο- » κόλλου τοῦ συναγωνισμοῦ σημειοῦνται » τὰ ὀνόματα ἐκείνων, ὡς καὶ αἱ προσφο- » ραί των, ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν, ὅσοι » τυχὸν ἤθελον προσφέρει τιμὴν ἀνωτέραν » τῆς πρώτης προσφορᾶς των. »

(Ἄρθρ. 28 τοῦ Νόμου.) 5. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων ἤθελε συγκαμίπει λαθραίως, ἢ κρύψει προϊόντα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἁπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅπου ἐπροσπάθησε τοιουτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ ἀνακάλυψις τῆς ὑπεξαιρέσεως ἔγινεν ἐπὶ προσάδων εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελεν εἶσθαι οὗτος, εἴτε φύλαξ ἢ ὑποεπιστάτης τῆς εἰσπράξεως· πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

6. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τὰ πλημμελειοδικεῖα ἐκεῖνα, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα· αἱ δὲ περὶ τοῦ ἁπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς

τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων· ἡ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ μέρους θέλει ὅμως πάντοτε προηγεῖσθαι τῆς περὶ τοῦ ἁπλοῦ φόρου δίκης.

Ἀλλ' ἡ ἀθωωτικὴ ἢ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἁπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Διοικητικοῦ δικαστηρίου.

7. Οἱ οἶκον. ἐπίτροποι καὶ οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπιστάται θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 5 ἀναφερόμενα παραγγέλματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς ταιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἁρμοδίου παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως.

Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐνεργεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας· θέλουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατώνει αὐτὴν, ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως.

8. Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 25 ἕως 200, ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

(Ἄρθρ. 33 τοῦ Νόμου.) 9. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, γρασιδίων, ὀπωροφόρων δένδρων κλπ. μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν προϊόντων, θέλει πληρωθῆ εἰς χρήματα ἐπὶ ἐκτιμήσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

Ὁ οἶνος μετρᾶται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοστάσιον, ἢ εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνοστάσια, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μοῦστον, εἴτε εἰς χρήματα, κατὰ τὴν δι' ἐκτιμητῶν δηλωθησομένην τρέχουσαν τιμὴν τοῦ μούστου εἰς τὸν τόπον ὅπου εὑρίσκεται. Ὀφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς, κατὰ πρόσκλησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ παρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὅταν ὁ μοῦστος εὑρίσκεται ἐντὸς ληνῶν, ἢ δέκα ἡμερῶν, ὅταν εὑρίσκεται ἐντὸς κάδδων, διὰ νὰ μετρίσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μοῦστον.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μοῦστον εἰς δουτζιά.

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζωνται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο, πρὸς κατασκευὴν οἴνου φορολογοῦνται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ χωρίου, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται ὁ ἀμπελὼν κατ' ἐκτίμησιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διενέξεως, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπόδειξιν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δεκατισθέντων σταφυλίων.

(Ἄρθρον 37 τοῦ Νόμου.) 10. Ἅμα προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, σημειοῦται ὁλογράφως εἰς τὴν ἁρμοδίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἑνὸς διπλοτύπου βιβλίου τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐν περιπτώσει ἀμαθείας, ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορολογουμένου ὑπογράφονται ἀντ' αὐτοῦ δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξακριβώσωσι τὸ σημειωθησόμενον ποσόν. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, καὶ, ἀφοῦ τὸ ὑπογράψῃ, τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου, ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαίτερον ἔγγραφον.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἁρμόδιον διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους ἐπὶ ποινῇ χρηματικῇ 500 ἕως 3000 δραχμῶν.

« Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς » ἐνοικιαστὰς, καὶ ὅταν παραδώσωσι τὰ « βιβλία ἐλλειπῆ, καθ' ὁποιονδήποτε τρό- » πον, ἢ ἀτάκτως κατεστρωμένα. »

ΤΜΗΜΑ Β'.

11. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δημάρχους νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν δημοσίων ἐν γένει προσόδων, εἴτε ὡς ἐνοικιασταὶ, εἴτε ὡς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταὶ ἢ ὡς συνεταῖροι αὐτῶν. Ὅστις δὲν ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ λαμβάνων ἄμεσον ἢ ἔμμεσον μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις ταύτας, θέλει

ὑποβάλλεσθαι εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 ἕως 1000 δραχμῶν καὶ θέλει γίνεσθαι ἔκπτωτος τῆς θέσεώς του, καὶ στερεῖσθαι διὰ τρεῖς ὁλοκλήρους περιόδους τοῦ δικαιώματος τοῦ διορισμοῦ του εἰς παρομοίαν θέσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἀπριλίου 1841.

---

62. Δ. *Περὶ συστάσεως ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου εἰς τὴν πρωτεύουσαν.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 22 Μαΐου (3 Ἰουνίου) 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος, περὶ συστάσεως ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, καὶ θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν μέσα παραγωγῆς καὶ ἀναπτύξεως εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς πρωτευούσης, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν τὸ νὰ συσταθῇ εἰς Ἀθήνας ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος, καὶ διατάττομεν νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐγκρισίν Μας τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλίου 1841.

---

63. Δ. *Περὶ προσδιορισμοῦ κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Β. ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θέλοντες ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ παρέξωμεν τινὰς εἰς τοὺς μοναχοὺς τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν Β. ἐκκλησιαστικῶν δεκάτων ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ ζημιωθῇ ὡς ἐκ τούτου τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, τοῦ ὁποίου αἱ πρόσοδοι δὲν ἐπαρκοῦν εἰς τὰς πολυειδεῖς ἀνάγκας του, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 7,438 ἀναφορὰν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ Β. ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν κατὰ τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον διατηρουμένων ἱερῶν μοναστηρίων δὲν θέλει ἐκτεθῇ καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος εἰς ἐνοικίασιν διὰ δημοπρασίας, ἀλλὰ θέλει προσδιορισθῇ κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων, διοριζομένων παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, ἀφοῦ ἐνεκρίθη ἡ ἐκτίμησις παρὰ τῆς εἰρημένης Γραμματείας. Τὸ οὕτω ὡρισμένον δέκατον θέλει πληρωθῇ εἰς χρήματα· παρατηρεῖται δὲ ὅτι τὸ Β. ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διὰ καλλήγων καλλιεργουμένων χωραφίων τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, λογίζεται ἐπὶ τοῦ σταθεροῦ εἰσοδήματος, τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὰ μοναστήρια.

2. Ἡ ἐπικαρπία τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων θέλει ἐκτεθῇ εἰς τακτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς ἐνοικιάσεως, κατὰ τὰς περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ὑπαρχούσας ἐφετινὰς διατάξεις εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

3. Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρ. 1 καὶ 2 εἰσπρακτέων χρημάτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου θέλει γενῇ εἰς ἓξ δόσεις· τὴν ἀ. Σεπτεμβρίου, τὴν ἀ. Ὀκτωβρίου, τὴν ἀ. Νοεμβρίου, τὴν ἀ. Δεκεμβρίου, τὴν ἀ. Ἰανουαρίου, καὶ τὴν ἀ. Φεβρουαρίου, τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαΐου 1844.

---

64. Δ. *Περὶ τοῦ ὅπως φέρῃ ὁ τῆς Ναυτικῆς Μοίρας τοῦ Βασιλέως Διευθυντὴς ἐπὶ τοῦ πλοίου του τὴν σημαίαν τοῦ Μοιράρχου.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ναυτικῶν ὑπ' ἀριθ. 23, 387 ἐγκρίνομεν, ὥστε τοῦ λοιποῦ ὁ διευθυντὴς τῆς Ναυτικῆς Μοίρας τοῦ Βασιλέως, ὁσάκις εὑρίσκεται ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, εἴτε πλέων, εἴτε εἰς λιμένα, νὰ φέρῃ ὑψωμένην ἐπὶ τοῦ πλοίου του τὴν σημαίαν τοῦ Μοιράρχου.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία διατάττεται νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1841.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

65. *Περὶ συνεδριάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀναγκαία ἑνότης εἰς τὰς ἐργασίας τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας καὶ νὰ συζητῶνται ὡρίμως τὰ οὐσιώδη ἀντικείμενα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὅλα τὰ σπουδαῖα ἀντικείμενα, ὅσα ἐκ τῆς φύσεώς των ἀνάγονται εἰς τὴν σύσκεψιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θέλουν συζητεῖσθαι ἐντὸς αὐτοῦ. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐπιφορτίζομεν τῶν προεδρεύοντα τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ συγκαλῇ αὐτὸ εἴτε αὐθορμήτως, ἢ κατ' αἴτησιν ἑνὸς ἢ πλειόνων τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ὀφείλοντα ὅμως νὰ προειδοποιῇ Ἡμᾶς ἀμέσως, περὶ πάσης μελλούσης συνεδριάσεως.

Τὰ πρακτικὰ τῶν γενομένων συνεδριάσεων θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς Ἡμᾶς ὅσον τάχιστα.

Ἡ ἁρμοδιότητος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατηρεῖται, ὡς εἶναι ὡρισμένη διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 ὀργανικοῦ διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου 1841.

---

66. *Περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων διὰ τὸ 1841 ἔτος.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν σταφίδων ἔγγειος φόρος τοῦ 1841 θέλει εἰσπραχθῇ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ κράτους, συναμα μὲ τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα.

2. Ὁ φόρος αὐτὸς, ὡς καὶ τὸ τελώνιον ἐπὶ τῶν σταφίδων, θέλει λαμβάνεσθαι εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ ἀποκοπτομένῃ ἐπιτοπίως τιμῇ, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἀναγνωρίσει ὡς τοιαύτην ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, καὶ ἀφοῦ προστεθῇ εἰς αὐτὴν ἓν ἐννατημόριον περιπλέον.

3. Ἡ περὶ τῆς ἀναγνωρισθησομένης τιμῆς ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλων, ἀφορώντων τὴν τιμὴν τῶν σταφίδων κατ' ἐπαρχίαν, τὰ πρωτόκολλα ταῦτα σχηματίζονται παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς διωρισμένου ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἑκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων εἰς συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ διοικητὴς ὀφείλει νὰ προσκαλῇ καὶ τρεῖς ἐκ τῶν ἐγχωριτωτέρων καὶ εὐϋπολήπτοτέρων ἐμπόρων διὰ νὰ δώσωσιν ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν τιμῶν. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἰς τὰ ὁποῖα σημειοῦται ἡ γνώμη τόσον τῶν ἐμπόρων, ὅσον καὶ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, δικαιολογημένη ἐποχρώντως, ὑπογράφονται παρὰ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν γραμματείαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ὅστις χρεωστεῖ νὰ τὰ συνοδεύῃ μὲ τὰς χρειώδεις παρατηρήσεις. Ἡ δὲ Γραμματεία, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσῃ εἰς αὐτὴν τὸ πρωτόκολλον ἀποφαίζει, εἴτε ἀποδεχομένη, εἴτε τροποποιοῦσα τὴν τιμὴν, ἥτις δηλοῦται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὡς ἀποκομμένη. Τὴν δὲ ἀπόφασίν της ταύτην χρεωστεῖ νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ ταύτην, οἱ ἔχοντες συμφέρον, ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσῃ ἐπιτοπίως τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι καταχωρισμένη ἡ ἀπόφασις τῆς Γραμματείας, δύνανται νὰ ἐκκαλέσωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ τμήματι τοῦ ἀμφισβητουμένου, Διοικητικοῦ, προσδιορίζει ὁριστικῶς τὰς τιμάς. Ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν θέλει ἔχει κάμμιαν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς μεταξὺ ἰδιωτῶν.

4. Ἐὰν πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς τιμῆς διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, τὰ φορτωμένα μὲ σταφίδα πλοῖα θελήσουν νὰ ἀποπλεύσωσι, τότε μόνον δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο, ὅταν οἱ σταφιδέμποροι, ἢ οἱ ἐξάγοντες τὴν σταφίδα δώσωσιν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνίου.

5. Ὡς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκείνας, διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν ἴσως ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γενησομένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ὁρίζομεν ὥστε κατὰ τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώνῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δίκαιον.

6. Πρὸς ἀκριβῆ ἐπιτήρησιν καὶ ἔλεγχον τῆς εἰσπράξεως τοῦ προκειμένου φόρου θέλουν διορισθῇ δύο ἔφοροι, ὁ μὲν εἰς τὴν Κορινθίαν ὁ δὲ εἰς τὴν Ἀχαΐαν. Ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν θέλει δοθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων.

7. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας ἡ ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῇ εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ τὰς οἰκονομικὰς ἀρχὰς, καθ' ἃς ὁδηγίας ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκον. Γραμματεία θέλει ἐκδώσει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

8. Αἱ ἐπικαρπίαι τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοειδοκτήτων σταφιδαμπέλων θέλουσιν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὸν περὶ ἐγκτητικῶν φόρων ἐφετεινὸν νόμον, οὐχ ἧττον ὅμως ὑπόκεινται αἱ ἐξ αὐτῶν καρποὶ, ἂν ἤθελον ἐξαχθῇ, εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω διατατόμενα.

Ὅστις ἤθελε φωραθῇ λαθραίως ἐξάγων σταφίδα, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνίου. Τὸ περιπλέον τοῦ κανονισμένου δικαιώματος ποσὸν μοιράζεται εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη καὶ τὰ μὲν τρία τέταρτα εἰσάγονται εἰς τὸ ταμεῖον, τὸ ἕτερον δὲ δίδεται δι' ἀνταμοιβὴν τῶν ἀνακαλυψάντων τὸ λαθρεμπόριον.

10. Πᾶσα διένεξις ἥτις ἤθελε προκύψει μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν, ἢ μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιοστῶν καὶ ὑπενοικιαστῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1838 Νόμου συγκροτουμένων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου 1841.

---

67. *Ν. Περὶ φορολογίας τῶν βελανοκιδίων διὰ τὸ 1841 ἔτος.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐκ τῶν βελανοκιδίων ἐγκτητικῶν φόρων, καθὼς καὶ ἡ διάταξις περὶ διαθέσεως τοῦ καρποῦ τῶν ἐθνικῶν βελανοκιδοδένδρων μένουν καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος αἱ αὐταὶ μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 7 (19) Αὐγούστου 1837 Νόμου, διατηρουμένων καὶ τῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων τῶν φορολογουμένων ὡς πρὸς τὴν μετακόμισιν τοῦ προϊόντος αὐτοῦ.

2. Οἱ ἐκ τῶν βελανοκιδίων ἐγκτητικοὶ φόροι, καθὼς καὶ ὁ καρπὸς τῶν ἐθνικῶν βελανοκιδοδένδρων θέλουν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίας, ἢ κατὰ τμήματα, συνενοικιαζομένων ὅλων ἐκείνων τῶν βελανοκιδίων, ὅσα δύνανται νὰ ἐξάγωνται ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ λιμένος, ταυτέστιν ὅλων ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ διηρημένη ἐνοικίασις ἐμπορῶσι νὰ βλάψῃ εἰς θέσιν τοὺς φορολογουμένους ν' ἀφαιρέσωσι τὸν καρπὸν των ἀπὸ τὸν νόμιμον ἐνοικιαστὴν καὶ νὰ τὸν παραδώσωσιν εἰς ἄλλον τινά. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

3. Ἐξαιρεῖται τῆς ἐνοικιάσεως ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βελανοκιδίων τῆς Λακωνίας καὶ Λακεδαίμονος, ὅστις θέλει πληρώνεσθαι εἰς τὰ ἁρμόδια τελωνεῖα ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς των συναμα μὲ τὸ τε-

λωνιακὸν δικαίωμα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρ.) 1838 Νόμου, καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου (8 Ὀκτωβρίου) 1838 Διατάγματος· ὡς πρὸς τὰ βαλανοκιδία τῆς Λακεδαίμονος διὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν, ἴσως ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμήν, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὸν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γενηθησομένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ὁρίζομεν, ὥστε κατὰ τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστήν, δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

4. Ὁ καρπὸς ὅμως ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκιδοδένδρων Λακεδαίμονος, ἐνοικιάζεται ἢ εἰσπράττεται ἐπίσης διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ παρόντος νόμου ἀλλὰ καὶ ὁ καρπὸς αὐτὸς κατὰ τὴν ἐξαγωγήν του, ὑπόκειται εἰς τὸν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἀποδιδομένου εἰς τὸ ἀνῆκον τελωνεῖον.

5. Ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκιδίων Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας θέλει ἐνεργηθῆ εἰς Μεσολόγγιον, ἡ δευτέρα καὶ τελειωτικὴ εἰς Π. Πάτρας, ὡσαύτως καὶ ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκιδίων Κέω εἰς Κέαν, ἡ δευτέρα εἰς Ἑρμούπολιν τῆς Σύρου. Ὅλαι αἱ λοιπαὶ θέλουν ἐνεργηθῆ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν ἐπαρχιῶν.

6. Ὅταν τὰ πρακτικὰ τῶν κατ' ἐπαρχίαν ἢ τμήματα δημοπρασιῶν φθάσωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν, αὕτη παραβάλλουσα τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν, πρὸς τὰς ὁποίας χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ περὶ τῆς ἐλπιζομένης κερδολογίας καὶ τιμῆς τῶν καρπῶν πληροφορίας, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς φθάσωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν τὰ πρακτικά, ἐγκρίνει τὰς δημοπρασίας ἢ ἀκυρόνει αὐτάς, καὶ διατάττει νέαν δημοπρασίαν, γενομένης ἢ μὴ ἀνωτέρας προσφορᾶς, ἢ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξιν ἂν τοῦτο θεωρῇ συμφερώτερον. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν, οἱ τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας φόροι τῶν βαλανοκιδίων θέλουν εἰσπραχθῆ εἰς τὰ τελωνεῖα Ἀνατολικοῦ, Ἀστακοῦ καὶ Καρβασαρᾶ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, καὶ θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς χρήματα ἀνὰ δραχ. 30 ἐπὶ 1000 λιτρῶν, τῶν ψιλῶν, καὶ δραχ. 18 τῶν χονδρῶν βαλανιδίων, καὶ ἀνὰ 3 λεπτὰ δι' ἑκάστην ὀκὰν κιλιδίων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος. Ἡ δὲ δι' ἄλλων λιμένων ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ λαθρεμπορίου, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

7. Ἀπαγορεύεται ἡ σύμμιξις τῶν βαλανοκιδίων διαφόρων ποιοτήτων κατὰ τὴν ἐξαγωγήν· ἄλλως ὁ φόρος θέλει ἐπιβληθῆ ὡς ἐπὶ τοῦ πολυτιμωτέρου ἐκ τῶν συμμίκτων εἰδῶν.

8. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρώνεσθαι εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν ἀ Δεκεμβρίου 1844, τὴν ἀ Ἰανουαρίου καὶ τὴν ἀ Φεβρουαρίου 1852.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου 1844.

---

68. Ὁδηγίαι [ἐξηγητικαὶ] τοῦ περὶ σωματεμπορίας Νόμου.

Αἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας.

Μολονότι πρὸ πολλοῦ καιροῦ ἐξωστρακίσθη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἡ δουλεία, κηρυχθέντος ἐλευθέρου παντὸς ἀνθρώπου πατοῦντος τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, καὶ κατακρίθη ἡ σωματεμπορία, ἡ ἀγορὰ δηλ. καὶ ἡ μεταπώλησις ἀνθρώπων· ἀνεφάνησαν μολαταῦτα καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων ταύτων ἡμερῶν αἰσχροκερδεῖς τινες πλεονέκται τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ νόμου καταφρονοῦντες καὶ τὸ τιμιώτερον τῶν πλασμάτων τοῦ δημιουργοῦ, τὸν ἄνθρωπον, ὡς κτῆνος ἐμπορευόμενοι. Ἡ Κυβέρνησις θέλουσα νὰ ἐξαλείψῃ ἐντελῶς τὸ ἐπονειδιστον τοῦτο ἐμπόριον ἐξέδωκε τὸν ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1844 Νόμον, ὅστις ἀπειλῶν κατὰ παντὸς ὁπωσδήποτε συντελοῦντος οὐ μόνον εἰς τὴν σωματεμπορίαν ἀλ-

λά καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον δουλείας μετακόμισιν τῶν οὕτω λεγομένων σκλάβων, ποινὰς ἀναλόγους τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐνοχῆς του, προτίθεται νὰ ὑποχρεώσῃ διὰ τῆς ἀνάγκης τοὺς εἰς μόνην τὴν παραινετικὴν τοῦ νόμου ἀπαγόρευσιν, ἐκ πλεονεξίας μὴ ὑπακούσαντες νὰ παραιτήσωσι τὴν ἀπάνθρωπον ταύτην ἐπιχείρησιν.

Ὁ νόμος οὗτος ὅστις ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 7 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους καὶ τοῦ ὁποίου ἀντίτυπον προσαρτᾶται εἰς τὸ τέλος τῶν ἐδηγιῶν τούτων ἔχει σκοπόν.

1. Νὰ ἀποτρέψῃ πάντα Ἕλληνα ἀπὸ τὸ νὰ λαμβάνῃ οἱανδήποτε μετοχὴν εἰς τὴν σωματεμπορίαν, τὴν ἀγορὰν δηλαδὴ καὶ πώλησιν σκλάβων εἰς οἱουσδήποτε τόπους ἀνεχομένους τὴν δουλείαν.

2. Ἐπειδὴ συνήθως τὸ ἐμπόριον τοῦτο γίνεται μετακομιζομένων τῶν σκλάβων διὰ θαλάσσης ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς ἄλλον τόπον ἀνεχόμενον τὴν δουλείαν, νὰ ἐμποδίσῃ πᾶν πλοῖον Ἑλληνικὸν ἀπὸ τοῦ νὰ συντελέσῃ εἰς τοιαύτην μετακόμισιν, εἰσδεχόμενον καὶ μεταφέρον σκλάβους προωρισμένους εἰς πώλησιν.

3. Ἐπειδὴ ἐκτὸς τούτου καὶ ἁπλῆ ἀπὸ ἕναν εἰς ἄλλον τόπον δουλείας μετακόμισις σκλάβων μὴ ἀποστελλομένων μὲν πρὸς πώλησιν, προωρισμένων ὅμως νὰ δουλεύσωσιν ὡσαύτως ὑπὸ τὸν αὐτὸν, ἢ ἄλλον κύριον, συνελεῖ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς δουλείας τοῦ ἀνθρώπου, ὁ νόμος ἠθέλησε ν' ἀπαγορεύσῃ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ ταύτην τὴν ἐπὶ σκοπῷ δουλείας ἁπλῆν μετακόμισιν.

Τιμωρεῖ δὲ ὄχι μόνον τὴν τελεσμένην πρᾶξιν τὴν ἤδη ἐκπεπληρωμένην, δηλ. σωματεμπορίαν καὶ ἐπὶ σκοπῷ δουλείας ἁπλῆν μετακόμισιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπόπειραν αὐτῶν· ὁ πλοίαρχος π. χ. ὁ συμφωνήσας μετά τινος ἐμπόρου ἢ δεσπότου δούλων νὰ παραλάβῃ σκλάβους εἰς τὸ πλοῖον του καὶ νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἀλλαχόσε πρὸς πώλησιν ἢ δουλείαν καὶ ἂν ἐξ ἀνωτέρων τῆς θελήσεώς του περιστατικῶν δὲν εἰμπόρεσε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν συμφωνίαν ταύτην, τιμωρεῖται οὐδὲν ἧττον μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ ποινὴ εἶναι ἐλαφροτέρα.

Ὁ νόμος τιμωρεῖ κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἐνοχῆς του πάντα Ἕλληνα λαμβάνοντα οἱανδήποτε μετοχὴν εἰς μίαν τῶν σημειωθεισῶν ἀνωτέρω πράξεων, ἀποβλέπει ὅμως ἰδίως τε τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ τοὺς ναυτικούς, διότι οὗτοι, ὡς ἐκ τῆς τάξεως καὶ τοῦ ἔργου των, εἶναι τὰ ὄργανα τῆς σωματεμπορίας συνήθως, πάντοτε δὲ τῆς ἁπλῆς τῶν σκλάβων μετακομίσεως. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου καὶ πάντες οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα μέχρι τοῦ τελευταίου ναύτου, καθόσον ἕκαστος αὐτῶν ἐν γνώσει ἐνήργησε, τιμωρεῖται μὲ ποινὰς δεσμῶν, εἱρκτῆς καὶ φυλακίσεως, ὡς πρὸς δὲ τὴν σωματεμπορίαν προσεπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου παντοτεινὴ στέρησις τοῦ τῆς πλοιαρχίας δικαιώματος καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ πλοιαρχεῖν.

Ἀλλ' ὁ νομοθέτης αὐστηρὸς ὢν κατ' ἐκείνων ὅσοι παραβάντες τὰς ἐντολὰς τοῦ νόμου ἐνέμειναν εἰς τὴν παράβασιν, προσφέρεται ἤπιος καὶ πρᾶος εἰς ἐκείνους ὅσοι παρεκτραπέντες μετεμελήθησαν ἐν καιρῷ καὶ ἐματαίωσαν διὰ τῆς μετανοίας των τὴν προκειμένην ἀξιόποινον πρᾶξιν· τῆς συγκαταβάσεως ταύτης δὲν ἀποκλείεται εἰμὴ μόνος ὁ πλοίαρχος ὡς ἱκανότερος τῶν λοιπῶν εἰς τὸ νὰ νοήσῃ τὸ βάρος τῆς πράξεως, καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλει ὄχι μόνον νὰ ἀπέχῃ αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν διατελοῦντας νὰ ἀποτρέπῃ ὅλων τῶν λοιπῶν τῶν ἀποτελούντων τὸ πλήρωμα ναυτῶν ἢ ἄλλων ἀνθρώπων, εἶναι ὑπράσδεκτος ἡ ἐγκαιρος μεταμέλεια, ἔγκαιρος δὲ λογίζεται εἰς τὰς ἀκολούθους περιστάσεις,

1. Ὅσάκις πρὶν ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον ἀπὸ τὸν λιμένα ὅπου παρέλαβεν ἢ συνερώνησε καὶ μέλλει νὰ παραλάβῃ τοὺς σκλάβους φανερώσουν εἰς τὴν αὐτόθι εὑρισκομένην Ἑλληνικὴν ἀρχὴν ὅ,τι γνωρίζουν ὡς πρὸς τὴν μελετωμένην σωματεμπορίαν.

Ἂν εἰς τὸν τόπον τοῦτον δὲν ὑπάρχῃ Ἑλληνικὴ προξενικὴ ἀρχή, ἡ ἀνωτέρω δήλωσις ἔχει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα γενομέ-

νη πρὸς ἄλλην τινα προξενικὴν ἀρχὴν ξέ-
νης τινὸς δυνάμεως μὴ ἀνεχομένης τὸ
τοιοῦτον ἐμπόριον, ἰδίως δὲ τῆς Ἀγγλίας,
τῆς Γαλλίας, τῆς Γωσσίας, τῆς Αὐστρίας,
τῆς Πρωσσίας καὶ τῶν Ὁμοσπόνδων πο-
λιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

2. Ὅταν ἐξ ἐμποδίων ἀνωτέρω τῆς θε-
λήσεώς των μὴ δυνηθέντες νὰ καταγγείλω-
σι τὸ περὶ σωματεμπορίας εἰς τὴν ἐν τῷ
λιμένι τοῦ ἀπόπλου ἁρμοδίαν προξενικὴν
ἀρχὴν, φανερώσωσι τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν
διοικητὴν τοῦ πολεμικοῦ πλοίου τὸ ὁποῖον
ἐπισκέρθη τυχὸν πρῶτον τὸ φέρον τοὺς
σκλάβους πλοῖον.

3. Ὅταν μὴ δυνηθέντες παρὰ τὴν θέλη-
σίν των ν' ἀναγγείλωσι τὰ περὶ σωματεμ-
πορίας εἰς τὴν ἐν τῷ λιμένι τοῦ ἀπόπλου
ἁρμοδίαν ἀρχὴν, μηδὲ γενομένης ἐπισκέ-
ψεώς τινος ὑπὸ πλοίου πολεμικοῦ φανε-
ρώσωσι τὰ περὶ σωματερπορίας πρὸ τῆς
ἀποβιβάσεως τῶν σκλάβων εἰς τὴν Ἑλλη-
νικὴν ἀρχὴν, τὴν ὑπάρχουσαν ἐν τῷ λιμέ-
νι ὅπου κατὰ πρῶτον ἤθελε προσορμισθῆ
τὸ πλοῖον ἢ, ἂν Ἑλληνικὴ ἀρχὴ δὲν ὑ-
πάρχῃ εἴς τινα τῶν ἀνωτέρω σημειωθεισῶν
προξενικῶν ξένων ἀρχῶν. Ἂν ἡ φανέρωσις
γενῇ μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν σκλάβων
ὁ φανερῶν ἀπαλλάττεται καὶ τότε τῆς
καταδιώξεως καθ' ὅσον δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι
δυνάμενος νὰ φανερώσῃ τὸ πρᾶγμα πρὸ
τῆς ἀποβιβάσεως παρημέλησε νὰ τὸ
πράξῃ.

Διὰ τῶν δηλοποιήσεων τούτων ὅταν γε-
νῶσιν ἐγκαίρως κατὰ τὸν ἀνωτέρω εἰδικώ-
τερον σημειωθέντα, οἱ οἱανδήποτε ἔχοντες
ἐν τῷ πλοίῳ ὑπηρεσίαν, ἐνῷ ἀπαλλάττον-
ται πάσης τιμωρίας ἔχουν καὶ τὰς ἐξῆς
ὠφελείας.

Ἡ πρὸς τὸν πλοίαρχον ὑποχρέωσίς των
λύεται καὶ δὲν χρεωστοῦν νὰ ὑπηρετήσωσιν
ἄκοντες ἐν τῷ πλοίῳ μέχρι τέλους τοῦ
συμφωνηθέντος καιροῦ, πλὴν καὶ τοι δι-
κλυομένης τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, καὶ τοι
ἀπαλλαττόμενοι νὰ συμπληρώσωσι τὴν ὁ-
ποίαν ὑπεσχέθησαν ὑπηρεσίαν, ἔχουν μο-
λαταῦτα τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ὄχι
μόνον ὁλόκληρον τὸν μισθὸν των ἢ ἄλλην
ὁποιανδήποτε ἀντιμισθίαν, ὡς νὰ ἐγίνε
ὁλόκληρος ὁ πλοῦς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀναγκα
ἔξοδα διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν Ἑλλά
δα, ἂν τυχὸν εὑρεθῶσιν ἐκτὸς αὐτ
ὅταν κατήγγειλαν τὴν σωματεμπορίαν.

Ἡ δυστροπία τῶν πλοιάρχων πρὸς ἐκ
πλήρωσιν τῶν ὅρων τούτων δὲν εἶναι ἐπ
φοβος· οἱ πρόξενοι ὑποχρεούμενοι πα
τοῦ νόμου νὰ παρέχωσιν εἰς τοὺς τοιούτο
ναύτας πᾶσκν προστασίαν καὶ συνδρομ
θέλουσιν εἶσθαι πάντοτε ἕτοιμοι νὰ δώσω
σι χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς ἐπικαλουμένο
τὴν συνδρομήν των καὶ νὰ συντελέσω
δραστηρίως εἰς τὸ νὰ ἐκπληρωθῇ τοῦ νό
μου ἡ θέλησις.

Ὁ νόμος, ὡς εἴρηται, ἀπαγορεύει καὶ τι
μωρεῖ ὄχι μόνον τὴν σωματεμπορίαν ἀλ
λὰ καὶ τὴν ἐπὶ σκοπῷ δουλείας ἁπλῆ
μετακόμισιν σκλάβων, καὶ τῶν τὴν δευ
τέραν ταύτην ἀπαγόρευσιν παραβαινόντων
δέχεται τὴν μετάνοιαν, ἀπονέμων τὴν αὐ
τὴν ἀτιμωρησίαν καὶ χορηγῶν τὰ αὐτ
πλεονεκτήματα, εἰς τοὺς ἐγκαίρους καταγ
γείλοντας τὴν τοιαύτην μετακόμισιν· ὁ δὲ
τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς δηλώσεως καὶ ὅλ
τὰ συνεχόμενα μὲ τὴν δήλωσιν ταύτη
περιστατικὰ, εἶναι τὰ αὐτὰ ὡς καὶ ὅτα
πρόκειται περὶ σωματεμπορίας.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ τοιαῦτα
αἱ ἀποδείξεις τοῦ περὶ ἀπαγορεύσεως τῆ
σωματεμπορίας νόμου. Κατακρίνεται καὶ
τιμωρεῖται πᾶσα μετοχὴ εἰς ἀγορὰν καὶ
πώλησιν σκλάβων καὶ πᾶσα δι Ἑλληνικῶν
πλοίων μετακόμισις εἴτε ἐπὶ σκοπῷ ἐμ
πορίου εἴτε ἐπὶ σκοπῷ δουλείας γενομένη

Εἰς μίαν μόνην περίπτωσιν ἡ μεταφορὰ
σκλάβων μένει ἀτιμώρητος, ὁσάκις γίνε
ται χάριν ἀπελευθερώσεως, ὡς διαλαμ
βάνει τὸ ἄρθρ. 6. τοῦ νόμου, ἀλλὰ κατὰ
ταύτην τὴν περίπτωσιν, ὁσάκις δηλαδὴ ὁ
πλοίαρχος ἐκ φιλανθρωπίας ἠγόρασεν ἢ
ἄλλως πως ἐδέχθη σκλάβους ζητοῦντας
μέσον σωτηρίας καὶ ἀπαλλαγῆς, δὲν ἀρκεῖ
νὰ προτείνῃ μόνον τὸν σκοπὸν τοῦτον διὰ νὰ
ἀπαλλαχθῇ τῆς ποινῆς, ἂν εὑρεθῇ τὸ πλοῖόν
του φέρον σκλάβους, ἀλλὰ χρεωστεῖ κατὰ

τὸν τάφον καὶ νὰ ἀποδείξῃ τὴν πρόθεσίν του ταύτην.

Ἡ ὁμολογία τῶν μεταφερομένων σκλάβων καὶ ἄλλα περιστατικὰ δύνανται ἐνίοτε νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μέσα ἀποδείξεως, ἀσφαλεστέρα πασῶν εἶναι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἐξῆς ἀπόδειξις· 1) ν' ἀναγγείλῃ ὁ πλοίαρχος τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν πρόθεσίν του, πρὶν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸν λιμένα ὅπου παρέλαβε τοὺς σκλάβους, εἰς τὴν αὐτόθι Ἑλληνικὴν προξενικὴν ἀρχήν, ἢ Ἑλληνικῆς ἀρχῆς μὴ ὑπαρχούσης, εἰς ἐκείνην παρ' ἧς λαμβάνει τ' ἀποδημητήριά του καὶ γενομένης περὶ τῆς δηλώσεως ταύτης ἐκθέσεως νὰ λαμβάνῃ ἀντίγραφον ἐπίσημον αὐτῆς ἐν τῷ πλοίῳ πρὸς δικαιολογίαν του· 2) νὰ λαμβάνῃ παρὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους ἔνθα ἀφῆκεν ἐλευθέρους τοὺς σκλάβους ἢ ἂν τοῦτο γενῇ ἐν ἀλλοδαπῇ παρὰ τῆς αὐτόθι ἁρμοδίου προξενικῆς ἀρχῆς πιστοποιητικὸν βεβαιοῦν τὴν γενομένην ταύτην ἀπελευθέρωσιν. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον δύνανται νὰ ἐκπληρῶσιν ἔργα φιλανθρωπίας καὶ συνειδήσεως χωρὶς νὰ ἐκθέτωσιν ἑαυτοὺς εἰς κινδύνους καταδιώξεων, τόσῳ μᾶλλον ἐπικινδύνων ὅτῳ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου μόνη ἡ εὕρεσις σκλάβων ἐντὸς πλοίου τινὸς εἶναι τεκμήριον κολασίμου πράξεως, ἥτις τότε μόνον δύναται ν' ἀποβάλλῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀξιοπίνου ὅταν ὁ κατηγορούμενος ἀποδείξῃ ἀποχρώντως τὴν καλὴν αὐτοῦ διάθεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1841.

---

69. Δ. Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ἀνανεωθείσης ἑταιρίας εἰς Σύρου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑταιρία τῶν φίλων ἀσφαλιστῶν».

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 2390 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐσώκλειστα ἔγγραφα, καὶ σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα 40—45 τοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ ἐν Ἑρμουπόλει ἀνανεουμένη ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑταιρία τῶν φίλων ἀσφαλιστῶν», ἐγκρίνεται.

2. Αἱ ἐνδιαλαμβανόμεναι διατάξεις τῆς ἑταιρίας ταύτης εἰς τὸ γενόμενον ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ συμβολαιογράφου συμφωνητικόν, τὸ ὁποῖον μένει προσκολλημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι, ἐγκρίνονται ἐπίσης.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως, ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν διατάξεων, χωρὶς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

4. Ἡ ἑταιρία αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ κατὰ παν ἔτος ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Σύρου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1841.

---

70. Δ. Περὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰρηνοδικείων Δωρίδος καὶ Ποτιδανείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Δωρίδος, τὸ ὁποῖον ἄχρι τοῦδε περιλαμβάνει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τοὺς δήμους Αἰγιτίου καὶ Τολοφῶνος θέλει τοῦ λοιποῦ περιέχει τοὺς δήμους Αἰγιτίου καὶ Κρικελλίου, τὸ δὲ εἰρηνοδικεῖον Ποτιδανείας ἄχρι τοῦδε περιέχον τοὺς δήμους Ποτιδανείας καὶ Κρικελλίου θέλει περιλαμβάνει εἰς τὸ ἑξῆς τοὺς δήμους Ποτιδανείας καὶ Τολοφῶνος.

2. Ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου Ποτιδανείας μετατίθεται ἀπὸ Παλαιοξάρι εἰς Βιτρινίτσαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἰουλίου 1841.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

71. Δ. Περὶ τῆς μετωνυμίας τοῦ εἰρηνοδικείου Δερβῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, θεωροῦντες τὴν γενομένην ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ εἰρηνοδικείου Δερβῶν συγχώνευσιν τῶν τριῶν δήμων Δερβῶν, Στενκλήρου καὶ Οἰχαλίας εἰς ἕνα μόνον τὸν τῆς Οἰχαλίας, καὶ τὸν διορισμὸν τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου εἰς τὸ χωρίον Μελιγαλᾶ, μετονομάζομεν τὸ εἰρηνοδικεῖον Δερβῶν εἰς εἰρηνοδικεῖον Οἰχαλίας, καὶ μετατίθομεν τὴν ἕδραν του ἀπὸ χωρίον Σκάλα εἰς χωρίον Μελιγαλᾶ, ἀνατιθέμενοι τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **23** Ἰουλίου **1841**.

———

72. Ν. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30. Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) τ. ε. περὶ συστάσεως ἐθνικῆς Τραπέζης Νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) τ. ε. περὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης Νόμου ἐγγραφεῖσαι μετοχαὶ δὲν φθάνουσιν εἰς τὸ ποσὸν, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 5. τοῦ εἰρημένου Νόμου, πρὸς πραγματικὴν σύστασιν καὶ ἔναρξιν τοῦ καταστήματος τούτου, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς προτάσεις κεφαλαιούχων τινῶν, οἵτινες ἐξέφρασαν τὴν προθυμίαν τοῦ νὰ γένωσι μέτοχοι τῆς Τραπέζης, ὅταν ὅροι τινὲς τοῦ καταστατικοῦ Νόμου καὶ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς τροποποιηθῶσι, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἔναρξιν τῆς Τραπέζης, διὰ παραδοχῆς μέτρων συμβιβαζόντων ἔτι μᾶλλον τὰ συμφέροντα τῶν μετόχων μὲ τὰ τῶν δανειζομένων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματείων, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἑφεξῆς.

Ἡ Τράπεζα θεωρεῖται ὡς συστημένη ἅμα ἐγγραφῶσι μέτοχοι δι' ἓν ἑκατομμύριον καὶ πεντακοσίας χιλιάδ ς δραχμάς.

2. Τὸ ἄρθρον 9 ὡς ἀκολούθως.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπέζης θέλουν εἶσθαι αἱ ἑξῆς· ἀ. Θέλει δανείζει ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ, καὶ β'. Θέλει ἐνεργεῖ προεξοφλήσεις.

Ἐκ τοῦ ὁλικοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης, τὰ μὲν δύο τρίτα θέλουν χρησιμεύει εἰς τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων δάνεια, τὸ δὲ ἓν τρίτον εἰς τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δάνεια καὶ εἰς προεξοφλήσεις.

Ὅσάκις ὅμως μένει ἐκ τοῦ δι ὑποθήκας ὡρισμένου κεφαλαίου ποσόν τι διαθέσιμον, δύναται ἡ Τράπεζα νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἰς προεξοφλητικὰς ἐργασίας καὶ εἰς ἐπὶ ἐνεχύρῳ δάνεια προσωρινῶς, μέχρις οὗ παρουσιασθῶσιν αἰτήσεις δι ὑποθήκας, ὅτε ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν τῶν συναλλαγματικῶν, ἢ τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων, τὰ ἀναγκαιοῦντα κεφάλαια θέλουν μεταβαίνει εἰς τὸν κύριον διορισμόν των.

3. Τὸ ἄρθρον 11 τροπολογεῖται ὡς ἀκολούθως.

Ἡ Τράπεζα θέλει δανείζει ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων, κειμένων ἐντὸς τοῦ βασιλείου, καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, νομίσματα, τὰ ὁποῖα δύνανται κατὰ τὸν νόμον νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῶν δανείων ἀνατίθεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων.

Ἡ βασιληψία τῆς Τραπέζης θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σημερινῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς, κατὰ τὸ ἀπὸ 8 (30) Φεβρουαρίου **1833** Β. Διάταγμα.

4. Τὸ ἄρθρ 14. ὡς ἀκολούθως. Ἡ τράπεζα θέλει δανείζει εἰς τοὺς ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων δανειζομένους διὰ χρεολυσίου μόναν, ὁ δὲ προσδιορισθησόμενος χρόνος πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους δύναται κατ' ἀρέσκειαν τοῦ δα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νειζομένου νὰ ἐπεκτείνεται καὶ μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς διαλύσεως τῆς Τραπέζης.

5. Τὸ ἄρθρον 16 ὡς ἐρεξῆς· Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, συμφωνήσας κατὰ πρῶτον νὰ ἀποσβέσῃ τὸ χρέος διὰ μακροπροθέσμου χρεολυσίου, θελήσῃ νὰ τὸ ἀποπληρώσῃ πρὸ τῆς προθεσμίας ὁλόκληρον, ἢ κατὰ μέρος, δύναται νὰ τὸ κάμῃ, εἰδοποιῶν τὴν Τράπεζαν περὶ τούτου τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς πληρωμῆς.

6. Τὸ ἄρθρον 19 ὡς ἐρεξῆς· Ἡ Τράπεζα, ὡς ἐνεργοῦσα καὶ προεξοφλήσεις, ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ νὰ ἐκδώσῃ Τραπεζικὰ γραμμάτια, πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur), τῶν ὁποίων ὅμως τὸ ποσὸν (ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία) δὲν δύναται ποτὲ νὰ ὑπερβῇ τὰ δύω πέμπτα τοῦ ὑπάρχοντος χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης. Πρὸς ἀσφάλειαν δὲ τῶν ἐκδιδομένων γραμματίων θέλει φυλλάττει ἐν τῷ ταμείῳ αὐτῆς ἐναποτεθειμένα, διὰ μὲν τὸ ἓν τέταρτον αὐτῶν, ἴσην τοὐλάχιστον ποσότητα εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, διὰ δὲ τὰ τρία τέταρτα, ὁμολογίας ὑποθηκῶν, παριστώσας διπλασίαν ἀξίαν τῆς π σάπτης, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἀσφαλίσωσι.

7. Τὸ ἄρθρον 20. ὡς ἀκολούθως· Τὰ τραπεζητικὰ γραμμάτια, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία πρέπει νὰ ἐκφράζηται εἰς Ἑλληνικὰ νομίσματα, καὶ τῶν ὁποίων ἕκαστον δὲν δύναται νὰ παριστᾷ μικροτέραν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν 25 Δραχ. δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναγκαστικὴν συναλλαγήν, καθ' ὃν ἀρρᾷ τοὺς ἰδιώτας ἐπομένως ἡ Τράπεζα καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς χρεώστουν, ὅταν ζητηθῇ ἡ ἐξαργύρωσίς των, νὰ τὰ ἀνταλλάττωσιν ἀμέσως καὶ ἄνευ ἀντιρρήσεως μὲ νομίμως κυκλοφοροῦντα νομίσματα. Τὰ ταμεῖα ὅμως τοῦ Κράτους ὑποχρεοῦνται νὰ τὰ δέχωνται, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας των, ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὰς παρὰ τῶν ἰδιωτῶν πρὸς αὐτὰ γινομένας πληρωμάς.

Τὰ γραμμάτια τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἔχουν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα κυκλοφορίας ἐπὶ 25 ἔτη ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπου ἡ Τράπεζα ἔχει τὸ κατάστημα ἢ τὰ ὑποκαταστήματά της.

8. Τὸ ἄρθρ. 29 ὡς ἐρεξῆς· Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπέζης ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ καθ' ἑξαμηνίαν ἰσολογισμὸν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, δημοσιεύουσα αὐτὸν ταυτοχρόνως διὰ τῶν ἐφημερίδων πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν μετόχων.

9. (Ἄρθρον πρόσθετον.) Τὸ εἰς τοὺς μετόχους ὀφειλόμενον μέρισμα δὲν ὑπόκειται εἰς συντηρητικὴν κατάσχεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Αὐγούστου 1841.

---

73. Α. Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεων τινῶν εἰς τὸν ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου τ. ἐ. Κανονισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ὁρμώμενοι ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς λόγους, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν ἐν μέρει τροποποίησιν τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841 καταστατικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίνωμεν τὰς ἐπισυναπτομένας τροποποιήσεις τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1841.

---

74. Τροποποιήσεις τινων ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 Κανονισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

1. Τὸ ἄρθρον 9. τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως· Ἐκ τῶν κερδῶν τῆς Τραπέζης, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, θέλει σχηματίζεσθαι τὸ μεταξὺ τῶν μετόχων διανεμόμενον μέρισμα, τὸ ὁποῖον συνήθως θέλει εἶσθαι 7 τοῖς 0]0 ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν περισσευόντων κερδῶν τῆς Τραπέζης, τὰ μὲν τρία τέταρτα, ἀφαιρουμένων τῶν παρὰ τῆς συνελεύσεως προσδιορισθησομένων ἀμοιβῶν τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, θέλουν διανέμεσθαι μεταξὺ τῶν μετόχων ὁμοῦ μὲ τὸ ἐτήσιον μέρισμα τῶν 7 τοῖς 0]0.

Τὸ δὲ ἓν τέταρτον, θέλει μετασχημα-

τίζεσθαι εἰς ἀπεθεματικὸν κεφάλαιον, ἐξ οὗ θέλουν λαμβάνεσθαι τὰ ἀναγκαιοῦντα χρήματα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 7 τοῖς 0]0 τοῦ συνήθους μερίσματος, ὁσάκις τὰ ἐτήσια κέρδη τῆς Τραπέζης ἔτους τινὸς δὲν χορηγήσουν τοσοῦτον μέρισμα. Ἡ συνέλευσις τῶν μετόχων θέλει ἀποφασίσει τὰ δέοντα περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων, τῶν ὁποίων οἱ τόκοι θέλουν προστίθεσθαι ὁλοκλήρως εἰς τὸ ἐτήσιον μέρισμα τῶν μετοχῶν.

Ἡ διανομὴ τοῦ μερίσματος θέλει γίνεσθαι δὶς τοῦ ἔτους εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑξαμηνίας.

Τὸ συμβούλιον τῆς Τραπέζης θέλει φροντίζει κατ' αἴτησιν τῶν μετόχων περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ μερίσματος, δαπάνῃ τῶν αἰτούντων, καὶ ἄνευ εὐθύνης τῆς Τραπέζης, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς κατὰ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, ὁσάκις δοθῇ νόμιμος πρὸς τοῦτο αἰτία.

2. Τὸ ἄρθρον 10 τροπολογεῖται ὡς ἀκολούθως. Αἱ μετοχαὶ θέλουν δίδεσθαι εἰς τὴν ὀνομαστικήν των ἀξίαν μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ Τράπεζα θέλει ἀρχίσει τὰς ἐργασίας της. Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἂν μείνουν μετοχαὶ διαθέσιμοι, ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπέζης δύναται νὰ τὰς ἐκποιῇ καὶ ὑπεράνω τῆς ὀμαστικῆς ἀξίας των, κατὰ λόγον τῆς τρεχούσης τιμῆς εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης χρηματιστήρια.

Μόνοι οἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης ἐγγραφέντες μέτοχοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐντὸς δύω ἐτῶν ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἐποχῆς νὰ διπλασιάζωσι τὰς μετοχάς των, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τοιαῦται διαθέσιμοι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀνομαστικῆς των ἀξίας, προτιμώμενοι, ὡς πρὸς τοῦτο, ἀπὸ πάντα ἄλλον, ὅστις συγχρόνως ἤθελε ζητήσει μετοχάς.

3. Τὸ ἄρθρον 11 ὡς ἐφεξῆς. Ὅσοι γένωσι μέτοχοι μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης, λαμβάνοντες τὰς ἐκ τῶν πεντακισχιλίων μετοχῶν διαθεσίμους ἔτι, καθὼς καὶ οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διπλασιάσαντες τὰς μετοχάς των θέλουν ἔχει ἐπίσης δικαίωμα εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἐτησίου μερίσματος, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ εἰς τοὺς παρελθόντας τῆς τρεχούσης χρήσεως μῆνας, καθ' οὓς δὲν εἶχον ἀλλέως δικαίωμα νὰ λάβωσι μέρισμά τι ὡς πρὸς αὐτάς.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπέζης θέλει ὁρίζει ἑκάστοτε τὸ ποσὸν τοῦτο.

Ὀφείλουν οὗτοι ἐπίσης νὰ καταθέτωσι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπέζης τοσοῦτον ποσὸν διὰ τὸ ὑπάρχον τυχὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ὅσον ἤθελε λάβει ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος τῶν προϋπαρχόντων μετόχων, ἂν ἤθελε μοιρασθῇ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ἐνυπάρχον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

4. Τὸ ἄρθρον 12 ὡς ἐφεξῆς. Ὅταν συμπληρωθῶσιν ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν ἐγγραφαί, ἡ προετοιμαστικὴ τῆς Τραπέζης ἐπιτροπὴ θέλει συγκαλέσει διὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων τοὺς μετόχους, διὰ νὰ συνέλθωσιν εἰς Ἀθήνας αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπων των, ἐντὸς 15 ἡμερῶν εἰς πρώτην γεν. συνέλευσιν.

5. Τὸ ἄρθρον 13 ὡς ἐφεξῆς. Δικαίωμα ψήφου εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν ἔχει πᾶς μέτοχος πέντε μεριδων.

Διὰ τοὺς ἔχοντας πλείονας τῶν πέντε μεριδων μετόχους ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων αὐξάνει κατὰ τὴν ἑξῆς ἀναλογίαν.

Ὁ μέτοχος 15 μεριδων ἔχει τὸ δικαίωμα δύω ψήφων, ὁ 30 τριῶν, ὁ 50 τεσσάρων, ὁ 75 ἔχει ψήφους πέντε, ὁ 105 ἓξ, ὁ 145 ἑπτά, ὁ 190 ὀκτώ, ὁ 240 ἐννέα, ὁ δὲ 295 δέκα. Οὐδεὶς ὅμως τῶν μετόχων δύναται νὰ ἔχῃ πλείονας τῶν 10 ψήφων, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ ἀριθμὸς τῶν μεριδων του.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς 50 μεγαλητέρους μετόχους, ἀλλ' ὁσάκις δὲν συνέλθωσι πεντήκοντα τῶν ἐχόντων, κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, δικαίωμα ψήφου μέτοχοι, εἶναι δεκτοὶ εἰς τὴν συνέλευσιν, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, καὶ οἱ ἔχοντες ὀλιγωτέρους τῶν πέντε μεριδων μέ-

τοχοι· ἕκαστος δὲ τῶν τελευταίων τούτων ἔχει μίαν ψῆφον.

Οἱ μέτοχοι συνέρχονται εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτοπροσώπως ἢ ἀντιπροσωπεύονται παρ' ἄλλων μετόχων, ἢ μὴ μετόχων, χωρὶς ὅμως εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ἀντιπρόσωπος νὰ ἔχῃ πλείονας τῶν 10 ψήφων, ἂν καὶ αἱ ψῆφοι τῶν ἐντολέων των ἤθελον ὑπερβαίνῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.

6. Τὸ ἄρθρον 17. § 5. ὡς ἑρεξῆς· Νὰ προσδιορίζῃ μέτριον μισθὸν διὰ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, καθὼς καὶ τὸ ποσοστὸν τὸ ὁποῖον θέλουν λαμβάνει ἐκτὸς τούτου ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Τραπέζης, ἀφαιρουμένου τοῦ εἰς τοὺς μετόχους τοῦ ἀνήκοντος μερίσματος τῶν 7 τοῖς 0[0· καὶ πρὸς τούτοις νὰ ἐγκρίνῃ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις διὰ τὰ τῆς διαχειρίσεως ἔξοδα, φυλαττομένης πάντοτε τῆς μεγαλητέρας οἰκονομίας.

7. Τὸ ἄρθρον 22. ὡς ἀκολούθως. Ὁ Διευθυντὴς, Ὑποδιευθυντὴς καὶ οἱ σύμβουλοι, πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των, πρέπει νὰ ἔχωσι τοὐλάχιστον δέκα μετοχὰς, κατὰ συνέπειαν τούτου ἀκυροῦται ὁ § 2. τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ κανονισμοῦ.

8. Πρόσθετον ἄρθρον εἰς τὸ κεφ. Β'. τμῆμα Α'. Περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς περὶ δανείου αἰτήσεως.

Ὅταν τὰ κεφάλαια τῆς Τραπέζης, τὰ προσδιωρισμένα εἰς τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, δὲν ἐξαρκῶσι πρὸς θεραπείαν ὅλων τῶν παραδεκτέων αἰτήσεων, προτιμῶνται αἱ αἰτήσεις ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον ἀποδείξει, ὅτι ἔχουν χρείαν δανείων πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς καλλιεργείας τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη φυτειῶν των.

Ἀλλ' ὁπόταν ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ οὐδ' εἰς τὰς τελευταίας ταύτας χρείας, τότε τὰ διαθέσιμα κεφάλαιά της θέλουν διανέμεσθαι ἀναλόγως μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῷ ἀνωτέρῳ σκοπῷ αἰτούντων.

Ὁσάκις δὲ, μετὰ τὴν ἐντελῆ θεραπείαν ὅλων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος αἰτήσεων, περισσεύωσι χρήματα, θέλουν δίδεσθαι εἰς τοὺς ἄλλους αἰτοῦντας, ἀλλ' εἰς τρόπον ὥστε, ἑνόσῳ δὲν ἐξαρκῶσι εἰς ὅλους, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον νὰ μὴ δύναται νὰ λάβῃ πλέον τῶν 20,000 δραχμῶν.

9. Πᾶσα διάταξις τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς παρούσας τροπολογίας μένει ἄκυρος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Αὐγούστου 1841.

---

75. *Περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς Α. Μ.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπισκεφθῶμεν νήσους τινὰς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, συνερχόμενον κατὰ τὸ ἀπὸ 10 (22) Αὐγούστου τ. ε. Ἡμέτερον Διάταγμα, θέλει ἀποφασίζει προσωρινῶς κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἡμετέρας ἀπουσίας περὶ ὅλων τῶν ὑποθέσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἀναβολὴ ἤθελεν εἶναι ἐπιζήμιος, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐπικυρώσεως Ἡμῶν.

2. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἰσχύει ἡ πλειοψηφία, νόμιμη ψηφίας δὲ οὔσης, ὑπερισχύει ἡ γνώμη ὑπὲρ τῆς ὁποίας δίδει ὁ προεδρεύων τὴν, ψῆφόν του.

3. Τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει συντάττεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 περὶ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν Ἡμετέρου Διατάγματος, ἀλλ' ἐπιφυλάττεται εἰς τὸν προεδρεύοντα τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, νὰ προσδιορίσῃ ἰδιαίτερον ὑπάλληλον πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ. Τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς Ἡμᾶς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν Ἡμῶν.

4. Οἱ Ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντὴς ἐπιφορτίζονται τὴν προσυπογραφὴν, δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβρ. 1841

---

76. Δηλ. Περὶ συγχωρήσεως συμψηφισμοῦ ἄνευ τινὸς δαπάνης τῶν ὀφειλομένων εἰς ἓν ταμεῖον καὶ πληρομένων εἰς ἄλλο.

Ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ χορηγήσῃ μέσα εὐκολίας εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου, διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ πρὸς αὐτὸ χρέους των, ἐσυγχώρησε τοῦ νὰ δύνανται νὰ συμψηφίζωσιν ἄνευ τινὸς δαπάνης τὰ ὀφειλόμενα πρὸς ἓν ταμεῖον, πληρόνοντες εἰς ἓν ἄλλο. Προϊόντος τοῦ χρόνου, πολλοὶ τῶν δημοσίων ὀφειλετῶν καταχρασθέντες τῆς ἀδείας ταύτης, διέστρεψαν τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τοῦ συμψηφισμοῦ. Συνεννοούμενοι δὲ καὶ μὲ ἄλλους, μεταχειρίζονται αὐτὸν ὡς μέσον ἐμπορίου καὶ κερδοσκοπίας, ἀπατῶντες οὕτω τὸ δημόσιον· πρὸς ὀδηγίαν καὶ τῶν Διοικ· ταμιῶν καὶ τῶν πολιτῶν ἡ Γραμματεία σπεύδει νὰ διαγράψῃ τοὺς ὅρους κατὰ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐνεργῆται τοῦ λοιποῦ ὁ συμψηφισμός, καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν συγχίσεων καὶ διενέξεων.

1. Ἀπαγορεύονται ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην τῶν ταμιῶν· α. Ἡ ἔκδοσις καὶ ἡ παραδοχὴ γραμματίου συμψηφιστέου εἰς δύο ἢ πλειότερα πρόσωπα· β. Ἡ ἐπιστροφὴ τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα ἅπαξ εἰσῆλθον εἰς τὸ ταμεῖον διὰ νὰ συμψηφισθῶσιν ἀπέναντι χρέους πρὸς τὸ δημόσιον.

2. Ὁ ἐνεργῶν πληρωμὴν εἰς ἓν ταμεῖον, καὶ λαμβάνων γραμμάτιον συμψηφιστέον εἰς ἄλλο, ὀφείλει νὰ φροντίσῃ ὥστε τὸ γραμμάτιον τοῦτο νὰ παρουσιάζεται πρὸς συμψηφισμὸν εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξεδόθη. Εἰς ἐναντίαν περίστασιν ὁ ὀφειλέτης ὑπόκειται εἰς πρόστιμον 5 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ συμψηφιστέου ποσοῦ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θέλει κρατεῖσθαι τὸ πρόστιμον· εἰς δὲ τὰ γραμμάτια πρέπει νὰ σημειοῦται τοῦτο ὑπογραφομένου τοῦ χρεώστου.

3. Πρὸς εὐκολίαν τοῦ δημοσίου ὀφειλέτου δύναται, ἂν ὁ πληρωτὴς προτιμήσῃ, νὰ μὴ σημειωθῇ τὸ εἶδος τοῦ χρέους ἐπὶ τοῦ γραμματίου, ἀλλὰ τότε τὸ γραμμάτιον θέλει συμψηφισθῇ ἀπέναντι ὁποιουδήποτε χρέους, τὸ ὁποῖον ἤθελε προτιμήσει νὰ πληρώσῃ ὁ ὀφειλέτης.

4. Εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ φέρων γραμμάτιον πρὸς συμψηφισμὸν, δὲν ὀφείλει ποσῶς εἰς τὸ ταμεῖον, πρὸς ὃν ἐξεδόθη τὸ γραμμάτιον δύναται κατὰ προτίμησιν, ἢ νὰ λάβῃ ἄλλο γραμμάτιον ἀπέναντι τοῦ πρώτου συμψηφιστέον παρ' ἄλλῳ ταμείῳ πρὸς τὸ ὁποῖον ὀφείλει, ἢ νὰ μεταβιβάσῃ τὸν συμψηφισμὸν τοῦ ἐκδοθέντος εἰς ὄνομά του γραμματίου εἰς τρίτον πρόσωπον, ὀφείλον πρὸς τὸ αὐτὸ, ἢ ἀπ' ἐναντίας πρὸς ἄλλο ταμεῖον. Εἰς ἑκάστην τῶν δύο τούτων περιπτώσεων, ὁ ὀφειλέτης ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας.

5. Ἐὰν ἡ περίπτωσις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παρουσιασθῇ καὶ ὡς πρὸς τὸ ταμεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη τὸ πρὸς συμψηφισμὸν τελευταῖον γραμμάτιον, ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως αἱ διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, πληροφορουμένου πάλιν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας, καὶ οὕτω καθεξῆς ἀπὸ ταμεῖον εἰς ταμεῖον ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τῆς πληρωμῆς ἑκάστοτε τοῦ ἀνωτέρου τέλους, μέχρις ὅτου συμψηφισθῇ τὸ γραμμάτιον.

6 Ὁσάκις τὸ γραμμάτιον διαλαμβάνῃ ρητῶς τὸ εἶδος τοῦ χρέους, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ συμψηφισθῇ, τὸ δὲ χρέος τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ συμψηφιστέου ποσοῦ ἀφοῦ ἐνεργηθῇ ὁ συμψηφισμὸς τοῦ ὡρισμένου χρέους, τὰ ὑπόλοιπα συμψηφίζονται ἀπέναντι ἄλλης φύσεως χρέους τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ αὐτὸ ταμεῖον.

7. Ἐὰν ἀφοῦ συμψηφισθῶσιν ἅλα τὰ εἴδη τοῦ χρέους τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ αὐτὸ ταμεῖον, περισσεύσωσιν ἀκόμη χρήματα, διὰ τὰ ὑπόλοιπα ἐκδίδεται γραμμάτιον συμψηφιστέον παρ' ἄλλῳ ταμείῳ ἀπέναντι τοῦ χρέους τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου ἢ γίνεται ἡ μεταβίβασις αὐτῶν εἰς τρίτον πρόσωπον, ὀφεῖλον πρὸς τὸ αὐτὸ, ἢ ἀπ' ἐναντίας πρὸς ἄλλο ταμεῖον. Εἰς ἑκάστην τῶν δύο τούτων περιπτώσεων ὁ ὀφειλέτης ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν

τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας.

8. Ἐὰν ἡ περίπτωσις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παρουσιασθῇ καὶ ὡς πρὸς τὸ ταμεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη τὸ τελευταῖον γραμμάτιον πρὸς συμψηφισμόν, ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως αἱ διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, πληρονομένου πάλιν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας, καὶ οὕτω καθεξῆς ἀπὸ ταμεῖον εἰς ταμεῖον ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τῆς πληρωμῆς ἑκάστοτε τοῦ ἀνωτέρου τέλους, μέχρις ὅτου πραγματοποιηθῇ τελειωτικῶς ὁ συμψηφισμός.

9. Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὸ πρόστιμον πληρόνονται εἰς τὸ ταμεῖον παρ' ᾧ ἐνεργεῖται ὁ συμψηφισμός.

10. Ἡ παροῦσα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Αὐγούστου 1841.

---

77. *Δηλ. Περὶ δημοσιεύσεως τῶν εἰς ὑποθήκην προσφερομένων κτημάτων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.*

Διὰ τοῦ ἀπὸ 18 (30) Αὐγούστου τ. ε. Β. Διατάγματος προσδιωρίσθη αἱ εἰς τὸ παράρτημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεργούμεναι καταχωρίσεις τῶν εἰς ὑποθήκην προσφερομένων κτημάτων, κατὰ τὸν ἀπὸ 30 Μαρτίου τ. ε. Νόμον, νὰ γείνωνται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἁπλοῦ. Θέλουν δὲ πληρόνεσθαι μετὰ ταῦτα πρὸς δώδεκα λεπτὰ τὸν στίχον ἅμα πραγματοποιηθῇ τὸ δάνειον, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, δηλαδὴ εἴτε πραγματοποιηθῇ εἴτε μὴ τὸ δάνειον, ὄχι ἀργότερα τῶν τεσσάρων μηνῶν, λογιζομένων, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγεινεν ἡ καταχώρισις.

Αἱ αἰτήσεις θέλουν εἶσθαι σύμφωνοι μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ εἰρημένου Νόμου, ὡς πρὸς τὴν συμείωσιν τῆς θέσεως, τοῦ χωρίου, τοῦ δήμου, τῆς ἐπαρχίας τῆς διοικήσεως, τῶν ὁρίων, τῆς ἐκτάσεως καὶ τῶν γειτόνων τῶν εἰς ὑποθήκην προσφερομένων κτημάτων.

Μὲ τὰς διατάξεις ταύτας θέλουν συμμορφωθῇ καὶ ὅσοι μέχρι τοῦδε διεύθυναν πρὸς καταχώρισιν μὴ τακτικῶς συντεταγμένας αἰτήσεις,

Αἱ αἰτήσεις αὗται γεγραμμέναι εἰς ἁπλοῦν χάρτην θέλουν στέλλεσθαι μ' ἐπιγραφὴν «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας» διὰ νὰ ἐνεργῆται ἡ καταχώρισις των.

Ἡ εἴσπραξις τοῦ δικαιώματος τῆς καταχωρίσεως θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐν καιρῷ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου διοικητικοῦ ταμείου κατὰ τὴν σταλησομένην παρ' ἡμῶν κατάστασιν. Ἡ δὲ πώλησις τῶν μοναδικῶν φύλλων τοῦ παραρτήματος θέλει ἐνεργεῖσθαι ὡς καὶ ἡ τῶν λοιπῶν ἐφημερίδων ἀπὸ τὸν παρὰ τῇ Γεν. Διευθύνσει τῶν Ταχυδρομείων διεκπεραιωτὴν τῶν Βασ. ἐφημερίδων κατὰ τὴν εἰς τὸν ἀρ. 1 τοῦ παραρτήματος τοῦ Ἑλλ. Ταχυδρόμου τοῦ τρέχοντος ἔτους δημοσιευθεῖσαν διατύπωσιν αὐτῶν.

Αἱ δυσανάγνωστοι αἰτήσεις θέλουν ἐπιστρέφεσθαι.

Ταῦτα δὲ κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 23, 452 καὶ 24, 457 διαταγῶν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Αὐγούστου 1841.

---

78. *Δ. Περὶ προσθέσεως τριῶν δικαστῶν εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις πρωτοδίκας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ ἐπισπεύσωμεν τὴν ἐκδίκασιν τῶν οὐκ ὀλίγων εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν εἰσαγομένων ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, καὶ ἐν γένει νὰ καταστήσωμεν ταχυτέραν τὴν διεξαγωγὴν καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐργασιῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Θέλουν προστεθῇ τρεῖς πρωτοδίκαι εἰς τὸ ἐνταῦθα δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Αὐγούστου 1841

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

79. ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ

Μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σαξωνίας ὑπογραφεῖσα εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Δρέσδῃ, τὴν 12 (24) Μαΐου 1841 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας κινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν εἰλικρινῆ πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν των εὐτυχῶς ὑπάρξασαν καλὴν ἁρμονίαν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στερεώσωσι τὰς ἐμπορικὰς Αὐτῶν σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος βάσιν ἐχούσης ἀρχὰς δικαίας καὶ χρησίμους ἐξίσου εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν συνθήκης Ἐμπορίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους: Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Ἀνδρόνικον Πάϊκον, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, διευθύνοντα τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος. Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας τὸν Κύριον Ἐρρῖκον Ἀντώνιον δὲ-Ζεσχάου, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπλήρουντα ἐπίσης καθήκοντα Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος Αὐτοῦ τῆς Πολιτικῆς Ἀξίας, τῶν Ταγμάτων τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νεύσκυ τῆς Ῥωσσίας, τοῦ Ἐρυθροῦ Αετοῦ τῆς Πρωσσίας τοῦ Τάγματος τῆς Πολιτικῆς Ἀξίας τοῦ Στέμματος τῆς Βαυαρίας, καὶ τοῦ τῶν Δουκικῶν Οἴκων τῆς Σαξωνίας. κτλ. κτλ. Οἵτινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων εὑρεθέντων κατὰ τοὺς παιτουμένους τύπους συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

1. Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν συνομολογούντων μερῶν θέλουν προσορμίζεσθαι ἐλευθέρως ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἑαυτῶν, τῶν πλοίων των καὶ τῶν φορτίων των, εἰς τὰς παραλίας πόλεις καὶ ποταμοὺς τῆ Ἐπικρατείας τοῦ ἄλλου, ἀπανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς. Δύνανται εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρονίως νὰ ἐνδιαμείνωσιν εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, νὰ ἐνοικιάσουν καὶ καθέξουν οἰκίας καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ ἐμπόριόν των, θέλουν ἀπολαύει ἐν γένει πληρεστάτην ἀσφάλειαν διά τε ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των, καὶ θέλει τοῖς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου των ἡ αὐτὴ πρὸς ἰθαγενεῖς ἀπονεμομένη προστασία ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑποκύπτουν εἰς τοὺς Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν.

2. Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Σαξωνίας οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἠθέλον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Καὶ ἀμοιβαίως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐν τῇ Σαξωνίᾳ ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἠθέλον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt) πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτ-

των (primes et remboursement de droit) ὅτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἑκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὁποιουδήποτε ἀντικειμένου θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἑτέρας συναμολογούσης Δυνάμεως.

4. Μένει ἐννοούμενον ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἑκατέρα τῶν Κυβερνήσεων ἤθελεν ἐλαττώσει διὰ ῥητῆς συνθήκης ἐπὶ ἐξασφαλίσει ἀναλόγου ἐλαττώσεως δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ἰδιαιτέρων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων τὰ ἐπὶ τῶν κατεργασμένων ἢ ἀκατεργάστων προϊόντων ἄλλου τινὸς τόπου ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα, ἢ ἤθελε παραχωρήσει εἰς αὐτὸ ἄλλα ὠφελήματα ἢ εὐκολίας (ὡς π. χ. τὰς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 2 καὶ 3 ἐννοουμένας) ἡ μεθ' ἧς συναμολογεῖται ἡ παροῦσα συνθήκη ἑτέρα Κυβέρνησις δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς πρώτης, ἢ τὰ αὐτὰ ὠφελήματα καὶ εὐκολίας διὰ τὸ ἐμπόριον τῶν ὑπηκόων της, εἰμὴ παρέχουσα τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν, ἢ τὰ αὐτὰ ἄλλα πλεονεκτήματα, καὶ δὲν θέλει τὰ ἀπολαμβάνει εἰμὴ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤθελεν ἀσφαλίσει τὰ εἰρημένα πλεονεκτήματα καὶ εὐκολίας, ἢ ἂν δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτὰ κατὰ τὴν ἔκτασιν καὶ ποιότητα, ἀφοῦ δώσει ἀντάξια ἄλλα. Πάντοτε δὲ αἱ δύο Κυβερνήσεις πρέπει νὰ διατάξωσι δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως τὰ περὶ τούτου.

5. Συμφωνεῖται ὅτι ἑκάστη τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας προξένους, ὑποπροξένους, ἢ ἐμπορικοὺς πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, ἐπιφυλάττονται ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μὴν ἐπιτρέπωσι τὴν διαμονὴν προξένου, ὑποπροξένου, ἢ πράκτορος εἰς ἓν μέρος οἱονδήποτε τὸ ὁποῖον ἤθελον εὕρει εὔλογον νὰ ἐξαιρέσωσιν ἐπὶ τούτῳ. Οἱ πρόξενοι ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦσι ταξικῶς διωρισμένοι ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας Κυβερνήσεις των, καὶ ἀπολαύσοντες τὸ ἐκτελεστήριον ἐκείνης εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ διαμένουν θέλουν ἀπολαύει εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη κατά τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των προνόμια ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου· ἐννοεῖται μ' ὅλον τοῦτο ὅτι ἂν ταῦτα τὰ προνόμια δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη εἰμὴ ὑπὸ εἰδικούς τινας ὅρους, ἡ ἑτέρα τῶν συναμολογουσῶν Κυβερνήσεων δὲν δύναται ν' ἀπαιτῇ τὰ αὐτὰ εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Ἐν τούτοις ῥητῶς διακηρύττεται ὅτι, ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διεκγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐπικρατείας εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ πράκτορες ἤθελον διαμένει, δύναται νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ κατελεῖν τὰ χρέη των κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ὅτις θέλει γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἑτέραν τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν τοιαύτην ἀπόφασίν της λόγους.

Ἐννοεῖται ὁμως ὅτι τὰ ἀρχεῖα καὶ λοιπὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ προξενείου ἔγγραφα, δὲν θέλουν παντελῶς ἐξερευνᾶσθαι, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν σφραγῖδα τῶν προξένων, ὑποπροξένων, ἢ ἐμπορικῶν πρακτόρων καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

6. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι φέρον ὑπηκόους Σάξωνας, ἢ πραγματείας προερχομένας ἐκ τῆς Σαξωνίας ἤθελε ναυαγήσει, ὑποφέρει ἄλλην τινὰ βλάβην, ἢ ὠθηθῇ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, θέλει χορηγηθῇ παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγήσαντας ἢ τρέχοντας κίνδυνον, καὶ θέλουν τοῖς προμηθεῦθῇ διαβατήρια διὰ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν πατρί-

δατιων. Αἱ διασωθεῖσαι τοῦ ναυαγίου πραγματεῖαι, ἢ τὸ προκύψαν ἐξ αὐτῶν, ἐὰν ἐπωλήθησαν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ συμμετόχους (ayant cause), ἐὰν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ἤθελαν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. Τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμήν τινα δικαιωμάτων εἰμὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελαν διατεθῇ ἑπομένως ταῦτα πρὸς κατανάλωσιν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

7. Ἡ παροῦσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ ἂν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐννέα πρώτων ἐτῶν θάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν δὲν ἤθελεν ἀναγγείλει τῷ ἑτέρῳ δι' ἐπισήμου δηλώσεώς του τὴν περὶ παύσεως τῆς Συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του, θέλει μείνει αὕτη δι' ἓν προσέτι ἔτος ὑποχρεωτική, καὶ οὕτως ἑφεξῆς μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν μετὰ τὴν τοιαύτην δήλωσιν εἰς ὁποιανδήποτε ἐποχὴν κἂν ἤθελε γίνει αὕτη.

8. Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῆ παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σαξωνίας, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῆ εἰς Ἀθήνας ἐν διαστήματι δύω μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων, ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Δρέσδῃ τὴν 12 (24) Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι, θεωρήσαντες καὶ ἐρευνήσαντες τὴν μεταξὺ τῶν Βασιλείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σαξωνίας ἐμπορικὴν Συνθήκην, κλει-

θεῖσαν ἐν Δρέσδῃ τὴν 12 (24) Μαΐου 1841 μεταξὺ τοῦ Ἡμετέρου πληρεξουσίου καὶ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Σαξωνίας, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον συνιστάμενον εἰς 8 ἄρθρα, ἄρχεται οὕτως.

« Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας κινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν εἰλικρινῆ πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν των εὐτυχῶς ὑπάρξασαν καλὴν ἁρμονίαν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στερεώσωσι τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν Δυ τῶν σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι σκοπὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος βάσιν ἐχούσης ἀρχὰς δικαίας καὶ χρησίμους ἐξίσου εἰς ἀμφοτέρα τὰ Κράτη, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν Συνθήκης Ἐμπορίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ τὸν πληρεξουσίους. κ. τ. λ. » Καὶ τελειώνει οὕτως.

« Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήνας καὶ ἐν Δρέσδῃ τὴν 12 (24) Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους.

Εὕρομεν τὴν εἰρημένην συνθήκην καθ' ὅλα σύμφωνον μὲ τοὺς σκοπούς Μας καὶ ἑπομένως ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης, ὑποσχόμενοι νὰ ἐκπληρώσωμεν καὶ διατηρήσωμεν πιστῶς πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα χωρὶς νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ἐξεδόσαμεν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν ἐπικυρώσεως, ὑπογεγραμμένην παρ' Ἡμῶν, προσυπογεγραμμένην καὶ φέρουσαν τὴν Βασιλικὴν Ἡμῶν σφραγῖδα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἰουν. (5 Ἰουλ.) 1841.

---

80. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ καθυποβληθέν

ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου ε. ε. πρωτόκολλον περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν τῆς Ἀχαΐας καὶ Αἰγιαλείας σταφίδων, σύμφωνον μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων Νόμου τῆς 34 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1844.

Ἔχουσα ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὰς περὶ τούτου παρατηρήσεις τοῦ Διοικητοῦ Ἀχαΐας καὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἀχαΐαν ἐφόρου τῶν σταφίδων.

Ἐγκρίνει·

Τὴν τιμὴν τῶν σταφίδων, ἄνευ τῆς προσθήκης τοῦ ἐννατημορίου, τὴν ἀκόλουθον·

1. Διὰ τὴν τῶν Πατρῶν πρὸς δίστηλα 4, ἤτοι δραχμὰς 258 τὰς χιλίας λίτρας.

2. Διὰ τὴν τοῦ Αἰγίου δίστηλα 43 1|2, ἤτοι δραχμὰς 261.

3. Διὰ τὴν τῆς Ἀκράτης καὶ Διακοπροῦ δίστηλα 40 1|2, ἤτοι δραχμὰς 243·

γκρίνει ἐπίσης, ἐπὶ τῇ βάσει ἑτέρου πρωτοκόλλου κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνιακῶς τιμὴν διὰ τὴν βρεγμένην σταφίδα.

Διὰ τὴν βρεγμένην σταφίδα τοῦ Διωπτοῦ δραχμὰς 60. ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν ἡ βρεγμένην τοῦ ἰδίου μέρους

§Διὰ τὴν βρεγμένην καὶ ἡμιβρεγμένην οὖ Αἰγίου καὶ τῆς Ἀκράτης διὰ μὲν τὴν ρώτην δραχμὰς 42, διὰ δὲ τὴν δευταν δραχμὰς 30 ὀλιγώτερον τὴν χιλιάδ ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον τιμὴν τῆς μὴ βρεγνης.

3Διὰ τὴν βρεγμένην καὶ ἡμιβρεγμένην αφίδα τῶν Πατρῶν ἀδιακρίτως δραχς 30 τὴν χιλιάδα ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν τόπιον ἀποκοπεῖσαν τιμὴν τῆς μὴ βρεγης.

Διέτρει δὲ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ωῦ Νόμου τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσαποφάσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑρνήσεως, καὶ τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς τὰς ἁρμοδίους Ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 7βρίου 1841.

---

81. Ν. Περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 262 τοῦ περὶ δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ὑπὲρ τὴ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ καταστήσωμεν γενικωτέραν τὴν εἰς τμήματα διαίρεσιν τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων τὴν ὁποίαν ὁ ἀπὸ 8|20 Δεκεμβρίου 1837 νόμος εἰς μόνα τὰ πρωτοδικεῖα καὶ ὡς πρὸς δύω μόναν τμήματα περιορίζει, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ ἄρθρον 262 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ἀπὸ 21 Ἰανουαρ. (2 Φεβρουαρίου) 1834 Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἑρεξῆς· «Πᾶν πολυμελὲς δικαστήριον ἔχει τὸ δι»καίωμα νὰ διαιρῆται, ὁσάκις ὁ ἀριθμὸς »τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ μελῶν τὸ συγ»χωρεῖ, δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, εἰς δύω »ἢ καὶ πλείω τμήματα, νὰ προνοῇ κατὰ »τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑ»πηρεσίας τοῦ δικαστηρίου καὶ νὰ διατάτ»τῃ τὰ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόν»των ἑκάστου τῶν παρ' αὐτῷ ὑπαλλήλων »ἂν αἱ γενικαὶ τοῦ Νόμου διατάξεις δὲν »ἤθελον ἐξαρκεῖ κατὰ τοῦτο. Τοιοῦτοι »κανονισμοὶ, ἅπαξ ἐπικυρωθέντες παρὰ »τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, »πρέπει νὰ τηρῶνται παρ' ἐκείνων περὶ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν.

2 Ὁ περὶ διαιρέσεως τῶν πρωτοδικῶν εἰς δύω τμήματα ἀπὸ 8|20 Δεκεμβρίου 1834 Νόμος ἀκυροῦται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1841.

---

82. Ν. Περὶ νέας ἐκλογῆς Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων εἰς τοὺς νεοσχηματισθέντας δήμους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 3 καὶ 25 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ γενομένη συγχώνευσις ἢ τροποποίησις τῶν πλειοτέρων δήμων τοῦ Βασιλείου ἀνέτρεψε τὴν ἀναλογίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκλέγονται οἱ ἐπαρχια-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου

κοὶ σύμβουλοι, καὶ ὅτι οἱ τῶν συγχωνευθέντων ἢ τροποποιηθέντων δήμων ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι, δὲν δύνανται νὰ ἀντιπροσωπεύωσι τοὺς νεοσχηματισθέντας δήμους κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ εἰρημένου περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α΄. Εἰς τοὺς νεοσχηματισθέντας δήμους θέλει γείνει νέα ἐκλογὴ τῶν ἀναλογούντων εἰς αὐτοὺς ἐπαρχιακῶν συμβούλων. Β΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον,

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1841.

---

83. Ν. Περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 217 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ ἐξομαλύνωμεν τὰς δυσκολίας, ὅσας παρουσιάζει ἡ ἐκτέλεσις τῆς περὶ ὁρκωμοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ μάλιστα τῶν ἀμίσθων διατάξεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἄρθρον 217. § 1, 2 καὶ 4 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων τροπολογεῖται ὡς ἑφεξῆς.

Ὁ ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ· ἀ. Τοῦ εἰρηνοδικείου, παρὰ τῶν παρέδρων, τῶν γραμματέων, τῶν ὑπογραμματέων καὶ τῶν δικηγόρων τοῦ δικαστηρίου τούτου β. Τὸ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων τοῦ αὐτόθι ἐδρεύοντος ἐμποροδικείου, τῶν παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ διωρισμένων δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρέδρων καὶ ὅλων τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ εἰρηνοδικῶν, ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων συμβολαιογράφων καὶ κλητήρων· γ΄. Τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων καὶ παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ πρωτοδικείου ἐξαιρουμένων τῶν παρέδρων, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τῶν προέδρων καὶ τῶν γραμματέων τῶν ἐμποροδικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1841.

---

84. Ν. Περὶ τιμωρήσεως τῶν κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ψευδομαρτυρούντων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας θέλοντες νὰ καταστήσωμεν τιμωρητὴν τὴν ἐν τῇ προανακρίσει ψευδομαρτυρίαν ἥτις μέχρι τοῦδε ἔμεινεν ἀτιμώρητος, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Εἰς τὸ ἄρθρ. 270 τοῦ ποινικοῦ νόμου προστίθεται ὡς δεύτερον ἐδάφιον ἡ ἑξῆς διάταξις.

Ἐὰν δέ τις παραβαίνῃ τὴν διὰ χειρὸς ὑπόσχεσιν ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὴν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ τοῦ ὑπαλλήλου ἐξέτασίν του, ἐν γνώσει λέγων ψευδῆ ἢ ἀρνούμενος ἢ ἀποσιωπῶν τὴν ἀλήθειαν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἕως ἓξ μηνῶν· ἐκτὸς δὲ τούτου, κατὰ τὰς περιστάσεις, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴ τὸ πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Ὀκτωβρίου 41.

---

85. Περὶ ἀλλαγῆς τῆς ὀνομασίας τῶν ἀχν τοῦ Πανεπιστημίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν καταλληλότεραν ὀνομασίαν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Ὁ μέχρι τοῦδε ὀνομαζόμενος ρηκτόρ τανις, θέλει ὀνομάζεσθαι ἀπὸ τοῦ ἀντιπρύτανις, ἡ Σχολαρχεία, Κοσμεῖς, οἱ Σχολάρχαι Κοσμήτορες, τὸ Διδασκαλικὸν Συμβούλιον, Ἀκαδημαϊκὸν Σύγκλητος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ὀκτωβρ 1841.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

86. Δ. Περὶ ἐκλογῆς τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πρυτάνεως τῶν Κοσμητόρων καὶ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου τοῦ ὁμωνύμου Ἡμῶν Πανεπιστημίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδεύσεως Γραμματείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

Α΄. Τὸ σύνολον τῶν παρόντων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τακτικῶν, ἐπιτιμίων καὶ ἐκτάκτων, θέλει συνέρχεσθαι δύο ἑβδομάδας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῆς θερινῆς ἐξαμηνίας εἰς πλήρη συνεδρίασιν, προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, ἐν ἐλλείψει δ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀντιπρυτάνεως, ἐλλείποντος δὲ καὶ τούτου ὑπὸ τοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀρχαιοτέρου τῶν Κοσμητόρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων, τῆς ἀρχαιότητος οὔσης τῆς αὐτῆς, ἀποφασίζει ὡς πρὸς τοῦτο ἡ ἡλικία, καὶ διὰ χωριστῶν ψηφοφοριῶν θέλουν ἐκλέγει ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ ἐπιτιμίων καθηγητῶν κατὰ πλειονοψηφίαν τρεῖς ὑποψηφίους διὰ τὴν Πρυτανείαν, ἕκαστος τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τοὐλάχιστον τὸ τριτημόριον τῶν ὅλων ψήφων. Ἐν δὲ ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ προεδρεύοντος. Ὁ κατάλογος τῶν τριῶν τούτων ὑποψηφίων μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς θέλει ὑποβάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδεύσεως Γραμματείαν καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Β΄. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ῥηθείσης ἐγκρίσεως θέλουσι συνέρχεσθαι οἱ τακτικοὶ ἐπιτίμιοι καὶ ἔκτακτοι καθηγηταὶ ἑκάστης τῶν τεσσάρων Σχολῶν εἰς ἰδιαιτέραν πλήρη συνεδρίασιν, προεδρευομένην παρὰ τοῦ μέχρι τοῦδε Κοσμήτορος, ἢ ἂν ἐλλείψει αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ προκατόχου αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν ἐκλέγει ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ ἐπιτιμίων καθηγητῶν αὐτῆς κατὰ πλειονοψηφίαν δύο ὑποψηφίους διὰ τὴν Κοσμητείαν ἕκαστος τῶν ὁποίων ἐπίσης ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τοὐλάχιστον τὸ τριτημόριον τῶν ὅλων ψήφων, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ καὶ ἐντοῦθα ἡ ψῆφος τοῦ προεδρεύοντος. Οἱ κατάλογοι τῶν ὑποψηφίων μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς θέλουσι καθυποβάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Γ΄. Κανεὶς τῶν ὑποψηφίων δὲν δύναται ν' ἀποποιηθῇ τὴν γενομένην ἐκλογήν, ἄνευ νομίμων λόγων. Εἶναι δὲ τοιοῦτοι· α.) Ὑπερεσία ἐπὶ διετίαν ἀμέσως προηγουμένην εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν· β΄.) Ἀσθένεια ἐξ ἡλικίας ὑπερβαίνουσης τὸ ἑξηκοστὸν ἔτος. Ὀφείλει δὲ ὁ ἀποποιούμενος νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ἀποποίησίν του καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς ἀμέσως εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν ἐκλογέων, ἡ ὁποία κρίνει, ἂν ἡ ἀποποίησις εἶναι δεκτή. Ἂν δ' ἀπορριφθῇ παρὰ τῆς συνελεύσεως ἡ παραίτησις, δύναται ὁ ἀποποιούμενος ἐντὸς δύο ἡμερῶν νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

Δ΄. Ὁ νέος πρύτανις, ὁ Ἀντιπρύτανις, οἱ τέσσαρες νέοι Κοσμήτορες, καὶ τέσσαρες ὑπὸ τοῦ συνόλου τῶν Καθηγητῶν ἐν πλήρει συνεδριάσει κατὰ σχετικὴν πλειονοψηφίαν ἐκλεχθησόμενοι τακτικοὶ ἢ ἐπιτίμιοι Καθηγηταί, ἐξ ὧν οἱ δύο λαμβάνονται ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε μελῶν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου, θέλουσι συγκροτεῖ τὴν νέαν Ἀκαδημαϊκὴν Σύγκλητον.

Ε΄. Διὰ νὰ θεωρῶνται αἱ ῥηθεῖσαι συνεδριάσεις πλήρεις ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοὐλάχιστον τῶν δύο τριτημορίων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν. Οἱ δὲ μὴ δυνάμενοι νὰ παρευρεθῶσι διὰ νόσον ἢ ἄλλην ἰσχυρὰν καὶ ἄφευκτον αἰτίαν, θέλουσι γνωσοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸν προεδρεύοντα τῆς συνελεύσεως, καὶ δύνανται νὰ στέλλωσι σὰς ψήφους των περὶ ἑκάστης θέσεως ἐσφραγισμένας, αἱ ὁποῖαι θέλουσιν ἀνοίγεσθαι συγχρόνως μὲ τὰς τῶν παρευρισκομένων.

ς΄. Διὰ νὰ μὴ ἀναβλύθῃ ἡ προσοχὴ ἐκλογὴ τῶν ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου,

ὁρίζεται δι' αὐτὴν καὶ μόνην τὴν προσεχῆ ἐκλογήν, νὰ γείνῃ ἡ περὶ ἐκλογῆς τοῦ νέου Πρυτάνεως συνέλευσις τῶν καθηγητῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν κοσμητόρων, αἱ δὲ περὶ ἐκλογῆς τῶν κοσμητόρων, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοσμητορίσεως τῆς παρ' Ἡμῶν ἐγκρίσεως τοῦ νέου Πρυτάνεως.

Ζ'. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδεύσεως Γραμματεία θέλει φροντίσει περὶ τῆς ἐκτελέσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις,, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1841.

---

87. *Δηλοπ. περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων τῆς διοικ. Ἀργολίδος.*

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ καθυποβληθὲν ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου ε. ε. πρωτόκολλον περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων Ἀργολίδος, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις του ἄρθρ. 3 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων Νόμου τῆς 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1841.

Ἐγκρίνει.

Ὡς τιμὴ τῶν σταφίδων τῆς διοικήσεως Ἀργολίδος, ἄνευ τῆς προσθήκης τοῦ ἐννατημορίου, δίςηλα 37, ἤτοι δραχ. 222, τὰς χιλίας λίτρας.

Διατάττει δὲ, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς εἰς τὰς ἁρμοδίους ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ὀκτωβρ. 1841.

---

89. *Δηλοπ. Περὶ τῶν Φαρμακείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.*

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ φαρμακεῖα τοῦ Κράτους ἡ προσήκουσα τάξις διά τε τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν καὶ διὰ τὴν πρόοδον τῆς φαρμακευτικῆς αὐτῆς, ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ ταύτῃ Ἰατροσυνεδρίου, νὰ ἐκδώσωμεν τὰς ἀκολούθους διατάξεις, τὰς ὁποίας ὀφείλουν ὅλοι οἱ φαρμακοποιοὶ τοῦ Βασιλείου νὰ ἀκολουθῶσιν ἀκριβῶς καὶ ἀπαραλλάκτως.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ τῶν φαρμακείων ἐν γένει.

1. Ἕκαστον φαρμακεῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα πρέπει νὰ ἔχῃ α.) Φαρμακοπωλεῖον (officinam), β.) Ἐργαστήριον (laboratorium), γ'.) Τόπον ἰδιαίτερον, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ διατηρῶνται παρασκευασθέντα φάρμακα, δ'.) Ὑπόγειον πρὸς διατήρησιν τῶν χημικῶν σκευασιῶν τῶν ἐκ τῆς θέρμης ἐξαλλοιουμένων, καὶ ε.) Ἀνώγειον εἰς ἀποξήρανσιν καὶ διατήρησιν τῶν ἰατρικῶν φυτῶν.

2. Τὸ φαρμακοπωλεῖον πρέπει νὰ ἦναι ἐν γένει εὐρύχωρον, στεγνὸν, χαμαίγειον μὲν ἀλλ' ὑψηλὸν, ἀναλόγως τῆς πόλεως εὔπρεπὲς, καὶ νὰ ἔχῃ εἴσοδον ἰδιαιτέραν, ὥστε νὰ μὴν εἰσέρχωνται διὰ τοῦ αὐτοῦ μέρους εἴς τε τὴν οἰκίαν καὶ εἰς τὸ φαρμακεῖον οἱ ἄνθρωποι.

Διὰ νὰ ἐγείρωνται δὲ ταχέως ἐν καιρῷ νυκτὸς οἱ ἐν τῷ φαρμακείῳ παρὰ τῶν ἐχόντων χρείαν, πρέπει νὰ εὑρίσκεται εἰς ὅλων τῶν φαρμακοπωλείων τὴν θύραν κώδων ἢ ἄλλο τι ἁρμόδιον σήμαντρον.

3. Τὸ ἐργαστήριον τοῦ φαρμακείου πρέπει νὰ ἦναι φωτεινὸν, εὐρύχωρον, καλῶς ᾠκοδομημένον· νὰ ἔχῃ δὲ καπναδόχην καλὴν, ὥστε καὶ ὁ ἀὴρ νὰ διέρχεται ἀκωλύτως καὶ πορκαϊᾶς κίνδυνος νὰ μὴν ἦναι. Ὅπου εἶναι δυνατὸν συμφέρει νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ ἐργαστήριον ὕδωρ ῥέον.

4. Τὰ ἀγγεῖα καὶ δοχεῖα τοῦ φαρμακείου πρέπει νὰ ἦναι τοιαῦτα, ὥστε νὰ μὴ φέρωσι κἀμμίαν βλάβην εἰς τὰ ἐμπεριεχόμενα φάρμακα καὶ νὰ προφυλάττωσιν αὐτὰ ἀπὸ τὸν κονιορτὸν καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην ἐπιῤῥοὴν ἐπιβλαβῆ ἔξωθεν ἐνεργοῦσαν.

Ἀποσταλάγματα, βάμματα, οἰνοπνευματώδη ῥευστὰ, αἰθέρες, αἰθέρια καὶ λιπαρὰ ἔλαια, ὀξέα καὶ ἄλλα τοιαύτης φύσεως φάρμακα, πρέπει νὰ φυλάττωνται εἰς ὑέλινα ἀγγεῖα διὰ ὑελίνων πωμάτων ἀκριβῶς ἐπιπωματισμένα. Ὅσα δὲ ἐξαλ

λοιοῦνται ὑπὸ τοῦ φωτὸς πρέπει νὰ φυλάσσωνται εἰς ὑέλινα δοχεῖα μελανὰ ἢ μὲ μέλαν χρῶμα βεβαμμένα ἢ καὶ ἐξ ὑψιδιανοῦ λίθου κατεσκευασμένα, καὶ νὰ ἀποτίθενται εἰς σκοτεινὸν τόπον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἑλληνικῆς Φαρμακοποιίας.

Τὰ δηλητήρια φάρμακα θέλουν φυλάττεσθαι κατὰ τὸ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1835 Βασ. Διάταγμα.

Σεράπια, ἐκλείγματα, ἐκχυλίσματα, ἀλοιφαὶ καὶ στερεὰ λιπαρὰ ἔλαια πρέπει νὰ φυλάσσωνται εἰς πορφυρᾶ ἀγγεῖα, ἔχοντα πώματα ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης. Τὰ δὲ ξηρὰ καὶ μὴ διϋγραινόμενα ἄλατα τὰ ὄντα εἰς συχνὴν χρῆσιν, οἷον τὸ θειϊκὸν καὶ νιτρικὸν κάλιον καὶ τὰ τοιαῦτα, τὸ κόμμι, αἱ ῥητῖναι, τὰ λειοτριβημένα φυτὰ καὶ αἱ ἀρωματικαὶ στερεαὶ ὕλαι πρέπει νὰ διατηρῶνται εἰς ξυλίνας πυξίδας (ἀλλ' ὄχι εἰς κυτία), ἢ εἰς ξύλινα συρτάρια, ἐπειδὴ οὕτως μὴ ἐπηρεαζόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φυλλάττουν εἰς πλείονα χρόνον τὰς ἰαματικὰς δυνάμεις αὐτῶν. Ἀπαγορεύεται δὲ αὐστηρῶς νὰ ἦναι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ συρτάριον διακεχωρισμένον εἰς ὑποδιαιρέσεις διὰ διάφορα φάρμακα, ἢ νὰ θέτωνται ἑτεροειδεῖς ὕλαι εἰς τὸ αὐτὸ συρτάριον. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως νὰ φυλάσσωνται φάρμακα εἰς χαρτίνους σάκκους ἢ εἰς μὴ καλῶς κεκλεισμένους κάδους.

Τὰ δηλητήρια φάρμακα θέλουν φυλάττεσθαι κατὰ τὸ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1835 Βασ. Διάταγμα.

Ναρκωτικὰ ἢ ἄλλως πως δραστηρίως ἐνεργοῦντα ἰατρικὰ φυτά, μὴ δυνάμενα ἕνεκα τῆς συχνῆς καὶ κατὰ μεγάλας δόσεις χρήσεως αὐτῶν, νὰ ἀποστεθῶσιν εἰς τὸ ἰδιαίτερον διὰ τὰ δηλητήρια ταμεῖον, οἷον, τὰ φύλλα τοῦ ὑοσκυάμου, τοῦ κωνείου κτλ. πρέπει νὰ φυλλάσσωνται εἰς συρτάρια εὑρισκόμενα εἰς τὴν κατωτέραν σειρὰν τοῦ φαρμακείου καὶ καλυπτόμενα ἔνδον κατὰ τὴν ἔνδυον ἐπιφάνειαν αὐτοῦ ὑπὸ ἰδιαιτέρου μέλανος καλλύμματος.

5. Ἕκαστον ἀγγεῖον ἢ δοχεῖον ἐν γένει τοῦ φαρμακείου πρέπει νὰ φέρῃ γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ παρόντος λατινιστὶ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ ἐμπεριεχομένου φαρμάκου κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Φαρμακοποιΐαν.

6. Τὰ φάρμακα πρέπει νὰ ἦναι κατατεταγμένα εἰς τὰ φαρμακοπωλεῖα ἐν πρώτοις κατὰ τὴν μορφὴν αὐτῶν καὶ ἔπειτα κατ' ἀλφάβητον.

7. Εἰς ἕκαστον φαρμακεῖον πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τὰ ἀναγκαιότερα τοὐλάχιστον σκεύη. Τοιαῦτα δὲ εἶναι τὰ ἀκόλουθα· πλάστιγγες ἀκριβεῖς διαφόρου μεγέθους, ἐξ ὧν αἱ μικρότεραι πρέπει νὰ δεικνύωσι τὴν διαφορὰν καὶ μέχρις 1/8 τοῦ σιταρίου. Τὰ καυκία τινῶν ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ἦναι ἀργυρᾶ ἢ κεράτινα, ἐπειδὴ δὲν συγχωρεῖται νὰ ζυγίζωνται φάρμακα εἰς τὰ χαλκᾶ ἢ ὀρειχάλκινα, εἰμὴ ὅταν ἦναι ξηρὰ καὶ δὲν ἐπηρεάζωσι τὰ μέταλλα ταῦτα.

Τὰ σταθμὰ πρέπει νὰ ἦναι ἀκριβέστατα καὶ κατὰ τὸ βάρος σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1836 Βασ. Διατάγματος. Ἀπαγορεύεται δὲ ἡ χρῆσις παντὸς ἄλλου σταθμοῦ, καθὼς καὶ ἡ τῶν σπερμάτων σίτου ἢ κριθῆς, ἀντὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιταρίου. Ἀναγκαῖα προσέτι σκεύη εἰς ἕκαστον φαρμακεῖον εἶναι· μηχαναὶ διὰ καταπότια, ὧν μία πρέπει νὰ ἦναι ἐκ ξύλου ἢ κέρατος· σπάθαι, κοχλιάρια ὀττεῖνα, μέτρα ὑέλινα ἢ κασσιτέρινα διηρημένα ἀκριβῶς κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος εἰδικὴν βαρύτητα καὶ ὅλμοι ἐκ σιδήρου, πορφύρας ἢ ὀφίτου λίθου. Διὰ πολὺ δραστήρια δὲ καὶ διὰ πολύοσμα φάρμακα π. χ. διϊωδαρσενικὸν, ὑδραργύρου ἄχνην, μόσχον, καστόριον, σίλφιον καὶ καφουρὰν, πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ὅλμοι ἰδιαίτεροι φέροντες ἰδιαιτέρας ἐπιγραφάς.

8. Εἰς τὸ ἀφεψητήριον ἑκάστου φαρμακείου πρέπει νὰ εὑρίσκωνται καλῶς κεκασσιτερωμένα ἀγγεῖα πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀφεψημάτων, πορφυρᾶ ἀγγεῖα διὰ τὰ ἐμβρέγματα, συσκευὴ πρὸς διύλισιν, ὑέλινα χωνία κτλ.

Τὰ πρὸς διύλισιν ἐν χρήσει ὄντα ὀθόνια πρέπει νὰ ἦναι λινᾶ καὶ μάλλινα. Διὰ ἀφεψήματα πολὺ κεχρωματισμένα ὡς τὸ τοῦ καμπεχιανοῦ καὶ κασσίου ξύλου πρέ-

πει νὰ ὑπάρχωσιν ἰδιαίτερα ἐθώνια φέροντα διακριτικὰ σημεῖα.

9. Εἰς τὸ ἐργαστήριον ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχῃ καλὸν καὶ κατάλληλον ἀποστακτικὸν σκεῦος ἐκ χαλκοῦ καλῶς κεκασσιτερωμένον, ἀποψυχαντήριον, πιεστήριον, συσκευαὶ πρὸς ἐξάτμισιν δι' ἀμμογοσιάσεως, ἀποστακτικὰ σκεύη ἐξ ὑέλου μὲ ρύγχος, κλίβανος, βουλρικὴ συσκευὴ, σωλῆνες κυρτοὶ πρὸς διοχέτευσιν ἀερίων, ἐξατμιστήρια, κύλινδροι πρὸς καταβύθισιν, λέβητες, χωνευτήρια, σπάθαι προφυραῖ καὶ σιδηραῖ, ἀραιόμετρα, μάχαιρα εἰς κοπὴν ῥίζων, διαφόρου μεγέθους κόσκινα καὶ κατάλληλος τις σκευὴ πρὸς κατασκευὴν ὑποκαπνισμῶν διὰ χλωρίου.

10. Ἐὰν αἱ περιστάσεις δὲν συγχωρῶσι νὰ ὑπάρχῃ ἰδιαίτερον ἐργαστήριον δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ δι' ἀφεψητηρίου· ἀλλὰ τότε πλὴν τῶν ἄλλων ἀναγκαίων σκευῶν τῶν ὁριζομένων εἰς τὸ ἄρθρ. 8 πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τούλάχιστον ἀποστακτικὴ συσκευὴ ἅμα μὲ τὰ ἀπαιτούμενα εἰς τὴν χρῆσιν αὐτῆς.

11. Οὔτε τὸ ἐργαστήριον οὔτε τὸ ἀφεψητήριον δὲν δύνανται νὰ μεταχειρίζωνται οἱ φαρμακοποιοὶ συγχρόνως, καὶ ὡς μαγειρεῖον.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν φαρμακοποιῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῶν φαρμακείων.

12. Οἱ φαρμακοποιοὶ ὀφείλουν νὰ διάγωσι βίον ἄμεμπτον, νὰ μετέρχωνται τὸ ἔργον των μὲ εὐσυνειδησίαν καὶ τιμιότητα, φροντίζοντες νὰ ἐπαυξήσωσι τὰς περὶ τὴν φαρμακευτικὴν θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις των.

13. Ὁ διευθύνων τὸ φαρμακεῖον φαρμακοποιὸς ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ τοῦ καταστήματος προσωπικὸν καὶ θεωρεῖται συνυπεύθυνος διὰ πᾶσαν βλάβην προερχομένην ἐξ ἀμελείας ἢ ἀπροσεξίας τοῦ ἐν τῷ φαρμακείῳ προσωπικοῦ.

14. Ὁ φαρμακοποιὸς δὲν δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ τοῦ καταστήματος οὐδέποτε χωρὶς νὰ ἀφήσῃ εἰς αὐτὸ ὑπὸ ἰδίαν του εὐθύνην βοηθὸν ἢ μαθητήν τινά.

15. Ἐὰν ἡ ἀπουσία τοῦ φαρμακοποιοῦ διαρκέσῃ περισσότερον τῶν τριῶν ἡμερῶν, ὀφείλει οὗτος νὰ ἀναγγείλῃ δι' ἀναφορᾶς του εἰς τὸν διοικητικὸν ἰατρὸν, ἢ, μὴ ὑπάρχοντος τούτου, εἰς τὸν δήμαρχον, τὸν βοηθὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεύθη τὰ χρεή του. Ἐὰν δὲ ὁ φαρμακοποιὸς κωλύεται ἐπὶ πλεῖον τῶν 30 ἡμερῶν εἴτε ὑπὸ νόσου βεβαιωμένης, εἴτε ὑπὸ ὁποίας δήποτε ἄλλης αἰτίας ἀποδεδειγμένης νὰ παρευρίσκεται εἰς τὸ φαρμακεῖον καὶ νὰ μετέρχεται τὸ ἔργον του, πρέπει νὰ διορίζεται ἄνευ ἀναβολῆς ὡς τοποτηρητὴς εἰς τὸ διάστημα τοῦτο φαρμακοποιὸς ἄλλος ἀνεγνωρισμένος· εἰδεμὴ πρέπει νὰ κλείεται τὸ φαρμακεῖον ἕως οὗ ἡ διοίκησις δὲν νομίσει ἄλλως πως ἀναγκαῖον.

16. Οἱ βοηθοὶ καὶ τοποτηρηταὶ τῶν φαρμακοποιῶν οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὰ φαρμακεῖα ἀναδέχονται ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις, ὅσας ὁ διευθυντὴς αὐτὰς, καὶ θεωροῦνται ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις των.

17. Οἱ διευθυνταὶ τῶν φαρμακείων ὀφείλουν νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς βοηθούς των εὐσυνειδήτως, νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεών των, ὅσον αὐτὸ ἐπιτρέπεται χωρὶς νὰ βλαφθῶσι τὰ συμφέροντα τοῦ φαρμακοποιοῦ.

18. Οἱ βοηθοὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ προσφέρωσιν εἰς τοὺς φαρμακοποιοὺς τὸ ἀνῆκον σέβας, νὰ ἐκτελῶσιν ἀκριβῶς τὰ εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευόμενα χρέη, νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς διατάξεις των καὶ νὰ ὑπηρετῶσι μὲ τιμιότητα καὶ ἀφοσίωσιν.

19. Εἰς τοὺς φαρμακοποιοὺς, οἵτινες διακρίνονται τῶν ἄλλων διὰ τῆς ἀνεπιλήπτου διευθύνσεως τῶν καταστημάτων των, διὰ τῆς εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τῶν χρεῶν των καὶ διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς παιδείας των, ἐπιτρέπεται νὰ παραλαμβάνωσι μαθητάς· ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τούτων δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς τρεῖς.

20. Οἱ φαρμακοποιοὶ ὀφείλουν νὰ παρακινῶσι τοὺς μαθητάς των εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ καθαριότητα κατὰ τὸ ἔργον

αὐτῶν καὶ νὰ δίδωσιν εἰς αὐτοὺς τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον πρός τε τὴν ἐξάσκησιν τῶν θρησκευτικῶν των χρεῶν καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν ἐκπαίδευσιν· ἀλλ' εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ βλάπτεται τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας του.

21. Οἱ φαρμακοποιοὶ ἔχουν χρέος νὰ διδάσκωσι τοὺς παρ αὐτοῖς μαθητευομένους τὴν πρακτικὴν φαρμακευτικήν. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν νὰ παρασκευάζωσιν οἱ φαρμακοποιοὶ αὐτοὶ τὰς χημικὰς φαρμακευτικὰς σκευασίας καὶ νὰ ἔχωσι τὰ τῆς ἐπιστήμης ἀναγκαιότερα βιβλία.

22. Οἱ μαθητευόμενοι θέλουν πληρόνει ὡς διδάκτρα ἀνὰ 50 δραχμὰς καθ' ἑξαμηνίαν δι' ὅσον καιρὸν ἤθελον μείνει μαθητευόμενοι ἐν τῷ φαρμακείῳ.

23. Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουν νὰ φέρωσι πρὸς τοὺς φαρμακοποιοὺς τὸ ἀπαιτούμενον σέβας, καὶ νὰ δεικνύωσιν ὑπακοήν, πίστην καὶ ἀφοσίωσιν.

24. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς φαρμακοποιοὺς ἐν γένει νὰ ἐπικρίνωσι τὰς γνώσεις τῶν ἰατρῶν καὶ τὰς συνταγὰς αὐτῶν, νὰ συσταίνωσι τινὰς ἰατροὺς πρὸς βλάβην τῶν ἄλλων καὶ νὰ προσπαθῶσι δι' ἀξιοκατακρίτων μέσων νὰ ἐπισύρωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἰδιαιτέραν εὔνοιαν τινῶν ἰατρῶν.

25. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς φαρμακοποιοὺς νὰ δίδωσιν ἰατρικὴν γνώμην, ἢ καὶ νὰ μετέρχωνται αὐτοὶ τὸν ἰατρόν. Εἰς δὲ λιθοτριπτήσεις ὅμως, ἀσφυξίας κ.λ. ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ χορηγῶσιν ἰατρικὴν βοήθειαν, ἀλλὰ ὀφείλουν πάντοτε νὰ εἰδοποιῶσιν ἀμέσως τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν.

26. Οἱ φαρμακοποιοὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκτελῶσιν ἄλλας ἰατρικὰς συνταγὰς παρὰ τὰς γεγραμμένας ὑπὸ ἰατρῶν ἀνεγνωρισμένων παρὰ τῆς Βασ. Κυβερνήσεως κατὰ τὸ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1834 Βασ. Διάταγμα. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κατὰ χρέος εἰς ἕκαστον φαρμακεῖον κατάλογος τῶν ἰατρῶν τῶν ἐχόντων τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν ἐντὸς τῆς διοικήσεως.

27. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς φαρμακοποιοὺς νὰ σχετίζωνται ὡς ἐκ τοῦ ἔργου των καὶ νὰ συγγενεύωνται μὲ ἀνθρώπους μετερχομένους χωρὶς ἄδειαν τῆς Β. Κυβερνήσεως τὴν ἰατρικὴν καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἀναγραφὰς αὐτῶν· μάλιστα ὑποχρεοῦνται ἅμα λάβωσι γνῶσιν περὶ τοιούτων καταχρήσεων νὰ εἰδοποιῶσι παραχρῆμα τὸν διοικητικὸν ἰατρόν.

28. Χωρὶς ἰατρικὴν συνταγὴν δύνανται νὰ δοθῶσι παρὰ τῶν φαρμακοποιῶν τὰ ἑξῆς μόνα ἰατρικά.

Λίμα δρακόντιον, ἀλαιφὴ ἁπλῆ, ἀλ. διὰ σπέρματος τοῦ κήπους ἐρυθρᾶ, ἀλ. διὰ τερεβινθίνης, ἀλ. κηρωτὴ κιτρίνη, ἀλ. δι' ἀμυγδαλίνου ἐλαίου, ἀλ ροδίνη ἀμύγδαλα ἀνθηρόκοκκος, ἄνθος ἀκακίας, ἄν. ἴων. ἀν. λευκανθέμου, ἄν. μαλάχης, ἄν. πορτογαλλίας, ἄν. ῥόδων ἄν. ροιάδος, ἄν. φιλύρας, ἄν. φλόμου τῆς θηλείας, ἄν. χαμαιμήλου, ἄνθρακες φιλύρας, ἀρκευθίδες.

Βάλανοι φρυκταί, Βδέλλαι, Βῶλος ἀρμενία.

Εἴδη εἰς ἀναγαργαρισμὸν, εἴδη εἰς θυμιάματα, εἴδ. διὰ κατάπλασμα, ἐκχύλισμα γλυκυρρίζης, ἔλαιον ἀμυγδάλινον, ἔλ. κακακάϊνον, ἔλ. περγαμηνόν, ἔλ. λινοσπέρμου, ἔμπλαστρον ἀνακολλητικόν.

Ἰχθυοκόλλα, ἰσχάδες.

Κάκαον, καρδάμωμον μικρὸν, καρυόφυλλα, κέρας ἐλάφειον, κήπους σπέρμα, κίνον, κολοκύνθιον, κόμμι ἀραβικὸν, κόμ. τραγακάνθης, κυκλίσκοι διὰ ἡδυσμοῦ τοῦ περιῤῥώδους, κυκλ. διὰ σακχάρεως γάλακτος.

Μαγνησία θειϊκὴ, Μάννα, Μαραντάμυλον, Μαστίχη, Μέλι ἀπηφρισμένον.

Ὀδοντότρεμμα, οἰνόπνευμα, ὄξος ἀρωματικὸν, ὄξ. ῥόδινον, ὀξύμελι ἁπλοῦν.

Πόα ἀδιάντου, πόα ἀλθαίας, πόα ἀψινθίου, πόα ἐλελιφάσκου, πόα μελισσοφύλλου.

Ῥίζα ἀγρώστιδος, ῥιζ. ἀλθαίας, ῥιζ. γλυκυρρίζης, ῥιζ. ἴριδος, ῥιζ. ὀρχέως, ῥοδόμελι.

Σάγον. σάκχαρ διὰ ῥόδων, σεράπιον ἁπλοῦν, σερ. δι' ἀλθαίας, σερ. δι' ἀμυγδάλων, σερ. διὰ βάτου ἰδαίας, σερ. διὰ ἴων, σερ. διὰ κιτρίων χυλοῦ, σερ. διὰ μάννα, σερ. διὰ μύρων, σερ. διὰ πορτογαλλίων ἐπιτ

λεπίδος, σερ. διὰ ῥαιάδος, σιναπισμὸς, σπέρμα καννάβεως, σπέρ. κυδωνίων, σπέρ. λυκοποδίου, σπέρ. λίνου, σπέρ. σινάπεως, σπόγγος κηροπαγὴς, στάλαγμα ἀκτῆς, στάλ. ἠδυόσμου τοῦ πολυφύλλου, στάλ. τοῦ πεπερώδους, στάλ. λευκανθέμου, στάλ. μαράθρου, στάλ. μελισσοφύλλου, στάλ. πορτογαλίας ἄνθους, στάλ. ῥόδων, στέαρ προβάτειον, στέαρ χοίρειον.

Ὕδωρ ἀπεσταγμένον, ὕδωρ τραυματικὸν, (εἰς μικρὰν δόσιν).

Φλοιὸς κινναμώμου, φλοιὸς πορτογαλίων, φύλλα δηγίου, φύλ. μαλάχης. φύλ. πορτογαλίας, φύραμα δι' ἀλθαίας, φύρ. διὰ κόμμεως, φύρ. διὰ γλυκυρρίζης, φύρ διὰ κακάου καὶ λειχῆνος.

29. Οἱ φαρμακοποιοὶ ὀφείλουν νὰ φέρωνται πρὸς ἀλλήλους μὲ τρόπον ἁρμόζοντα εἰς συναδελφοὺς, νὰ μὴ προσπαθῶσι νὰ ἐπαυξάνωσι τὰ κέρδη των δι' ἀδίκων μέσων π. χ. διὰ φιλοδωρήσεως τῶν ὑπηρετῶν καὶ οὕτω νὰ καταβιβάζωσι τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπαγγέλματός των.

30. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸ τοῦ φαρμακείου προσωπικὸν νὰ ἐρευνᾷ περὶ τῶν οἰκιακῶν ὑποθέσεων τοῦ ἀσθενοῦς· ὀφείλει δὲ νὰ διατηρῇ πάντοτε τὴν μεγαλητέραν ἐχεμυθίαν καὶ ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ λαμβάνοντα μὲ συνταγὴν ἰατρῶν φάρμακα τὸ εἶδος τῆς νόσου ὑποδεικνύοντα καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν φαρμάκων αὐτῶν.

31 Ὀφείλουν προσέτι οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς εἰς τὸ φαρμακεῖον ἐρχομένους μὲ εὐπροσηγορίαν καὶ κόσμιον τρόπον χωρὶς ὅμως νὰ ἐμβαίνωσιν εἰς περιττὰς συνδιαλέξεις. Ἐν γένει ἐπιφορτίζονται οἱ φαρμακοποιοὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὸ νὰ διατηρῆται ἐντὸς τοῦ φαρμακείου ἡ ἀπαιτουμένη ἡσυχία καὶ κοσμιότης, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ συγχωρῶσι συνάθροισιν πολλῶν ἀνθρώπων συνδιαλέξεων χάριν. Δὲν συγχωρεῖται δὲ ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ καὶ ἡ διατήρησις κυνῶν, πτηνῶν ἢ ἄλλων ζώων ἐν τῷ φαρμακείῳ.

ΚΕΦ. Γ'.

Χρέη τῶν φαρμακοποιῶν ὡς πρὸς τὰ φάρμακα καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἰατρικῶν συνταγῶν.

32. Ἅπαντα τὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φαρμακοποιΐαν ἐνδιαλαμβανόμενα ἁπλᾶ καὶ σύνθετα ἰατρικὰ καθὼς καὶ τὰ δοκιμαστήρια πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν εἰς ἕκαστον ταχτικὸν φαρμακεῖον, ἐξαιρουμένων τῶν εἰς πόλεις δήμων δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ εὑρίσκωνται κατὰ χρέος, ὅσα φάρμακα ἀναφέρονται εἰς τὸν ἐπὶ τέλους τῶν διατάξεων τούτων πίνακα.

33 Ἕκαστος φαρμακοποιὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν προμήθειαν τῶν ἰατρικῶν τὰς διαφόρους ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐνσκηπτούσας ἐνδήμους νόσους, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται μεγαλητέρα τῆς συνήθους ποσότητος αὐτῶν· ἐξαιρέτως δὲ παραγγέλλεται εἰς ἕκαστον φαρμακοποιὸν τοῦ Κράτους νὰ ἔχῃ κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους τέσσαρας τοὐλάχιστον οὐγγίας θειϊκοῦ κινίνου.

34 Τὰ παρὰ τοῦ φαρμακοποιοῦ κατασκευαζόμενα ἰατρικὰ πρέπει νὰ γίνωνται κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Φαρμακοποιΐαν, ἥτις ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ τὴν φαρμακευτικὴν διατάξεων πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς ἕκαστον φαρμακευτικὸν κατάστημα. Ἐὰν ὁ φαρμακοποιὸς δὲν θέλῃ νὰ ἐπιχειρίζεται ὁ ἴδιος τὴν κατασκευὴν τῶν χημικῶν φαρμακευτικῶν σκευασιῶν εἰς τὸ ἴδιόν του ἐργαστήριον (ὡς εἶναι πολὺ ἐπιθυμητὸν), εἶναι ὑπόχρεος πάντοτε νὰ ἔχῃ εἰς τὸ φαρμακεῖόν του αὐτὰς μὲ τὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φαρμακοποιΐαν ἐκτεθέντα χαρακτηριστικά.

35 Ἅπαντα τὰ πρὸς ἰατρικὴν χρῆσιν διοριζόμενα ἰατρικὰ πρέπει νὰ ἦναι τῆς καλλιτέρας καὶ πρώτης ποιότητος. Τὰ πρὸς τεχνικὴν ἢ οἰκονομικὴν χρῆσιν διδόμενα δύνανται μόνον νὰ ἦναι δευτέρας ἢ καὶ κατωτέρας ποιότητος.

36. Ἐὰν ὁ ἰατρὸς ἐπιθυμῇ τὴν σκευασίαν τινὸς ἰατρικοῦ κατὰ ἄλλην τινὰ

φαρμακοποιΐαν ἢ νέον τι ἰατρικὸν ἐν τῇ Φαρμακοποιΐᾳ μὴ ἐνδιαλαμβανόμενον, ὀφείλει ὁ φαρμακοποιὸς νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν θέλησιν τοῦ ἰατροῦ, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἀφοῦ οὗτος δώσῃ ἀκριβῆ περιγραφὴν ὡς πρὸς τὴν κατασκευήν του, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, ἐὰν εὑρίσκεται τὸ ζητούμενον φάρμακον εἰς τὸν τόπον ὅπου ὑπάρχει τὸ φαρμακεῖον.

37. Ὅταν ἦναι ἀμφιβολία περὶ τοῦ ποσοῦ ἢ ποιοῦ τινὸς ἰατρικοῦ, ὁ ἀναγράψας αὐτὸ ἰατρὸς, παρόντος ὅμως καὶ τοῦ φαρμακοποιοῦ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσῃ αὐτό. Ἐὰν τὸ ἐξετασθὲν φάρμακον ἤθελεν εὑρεθῇ ἐλλιπὲς ἢ κακῆς ποιότητος, ἢ καὶ παρηλλαγμένον, δὲν ἀναγνωρίζεται δὲ ὡς τοιοῦτον παρὰ τοῦ φαρμακοποιοῦ, τότε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος φάρμακον ἐσφραγισμένον μὲ τὰς σφραγίδας ἀμφοτέρων πρέπει νὰ σταλῇ εἰς τὸν διοικητικὸν ἰατρὸν, ὅστις θέλει μεταβιβάζει αὐτὸ πρὸς τὸ Ἰατροσυνέδριον διὰ τῆς ἀρμοδίας ὁδοῦ.

38. Ὁ φαρμακοποιὸς ὀφείλει νὰ ἐγγράφῃ εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον ὅλα τὰ φάρμακα ὅσα προμηθεύεται ἀλλοθεν καὶ νὰ σημειοῖ ἐν αὐτῷ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραγγελίας, τὸ ποσὸν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ προμηθευτοῦ. Διὰ δὲ τὰς χημικὰς καὶ συνθέτους σκευασίας, ὅσας παρασκευάζει ὁ αὐτὸς, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἕτερον βιβλίον εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σημειοῖ τὸ ποσὸν τῶν ὑλῶν τὰς ὁποίας μετεχειρίσθη εἰς σκευασίαν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται φαρμάκου, τὸ ποσὸν αὐτοῦ τοῦ προκύψαντος φαρμάκου, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κατασκευῆς καὶ ἄλλας τινὰς τὴν κατασκευὴν ἀφορώσας παρατηρήσεις.

39. Τόσον τὴν ἡμέραν καθὼς καὶ τὴν νύκτα ὀφείλουν οἱ φαρμακοποιοὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἰατρικὰς συνταγὰς· θέλουν δὲ πράττει τοῦτο κατὰ τὴν τάξιν τῆς παραδοχῆς των μὲ ταχύτητα καὶ ἀκρίβειαν, εἰς τρόπον ὥστε τὰ μὲν ἁπλᾶ ἰατρικὰ νὰ ἀποδίδωνται τὸ πολὺ ἐντὸς μιᾶς ὥρας, τὰ δὲ ἀφεψήματα, ἐμβρέγματα, καταπότια κλ. ἐντὸς δύω ὡρῶν.

40. Ἐὰν δὲ ὁ ἰατρὸς σημειοῖ ἐπὶ τῆς συνταγῆς ἀμέσως, ταχέως, ἢ κατεπείγον, πρέπει νὰ κατασκευάζεται καὶ ἀποδίδεται τὸ ἰατρικὸν ἄνευ ἀναβολῆς καὶ μὲ τὴν μεγαλητέραν ταχύτητα.

41. Ἐπὶ συνταγῶν, αἵτινες δὲν φέρουν τὸ ὄνομα τοῦ ἀσθενοῦς, τὴν ἡμερομηνίαν κ. τ. λ. πρέπει νὰ σημειοῦνται αὐτὰ ἀμέσως παρὰ τοῦ φαρμακοποιοῦ.

42. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀλλοίωσις τῶν διαταχθέντων ἰατρικῶν, ἡ μεταβολὴ τοῦ ποσοῦ καὶ ἡ προσθήκη τινὸς ἄλλου ἰατρικοῦ Μόνον εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ἤθελε λείπει μέσον τι πρὸς κατασκευήν τινος εἴδους διαταχθέντος ἰατρικοῦ π. χ. διὰ καταπότια, ἔχει ὁ φαρμακοποιὸς τὸ δικαίωμα τῆς προσθήκης τινὸς οὐδετέρου καὶ ἀβλαβοῦς μέσου σημειῶν αὐτὸ εἰς τὴν ἰατρικὴν συνταγήν. Ἐὰν ἡ συνταγὴ ἦναι δυσανάγνωστος, ἢ ἐὰν ὑποπτευθῇ ὁ φαρμακοποιὸς λάθος τι γενόμενον ἐν αὐτῇ, πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ὅσον ἔνεστι ταχέως ὁ ἴδιος ἰατρός.

43. Εἰς τὴν τῶν συνταγῶν ἐκτέλεσιν δὲν συγχωρεῖται νὰ μετρᾶται ἢ νὰ δίδεται τὸ ἰατρικὸν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὁράσεως, ἀλλ' ὅλα πρέπει νὰ σταθμίζωνται. Ἰατρικὰ διοριζόμενα εἰς σταγόνας πρέπει νὰ σταλάζωνται μὲ ἰδιαίτερον σταλακτικὸν ἀγγεῖον. Τὰ σταλάγματα μόνα, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς δαφνοκεράσου, τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων, τοῦ ὀπίου κ. λ. δύνανται νὰ μετρηθῶσι διὰ τῶν ἐν χρήσει μέτρων.

44. Συνταγαὶ διοριζουσαι δραστήρια καὶ εἰς μικρὰν δόσιν ἐπιβλαβῆ φάρμακα, ἐὰν παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ φαρμακεῖον τρεῖς ἢ πλείονας ἡμέρας μετὰ τὴν σύνταξιν αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ ἐκτελῶνται. Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐκ δευτέρου τοιαῦται συνταγαὶ ἄνευ νέας ἰατρικῆς διατάξεως.

45. Αἱ εἰς τὰ φαρμακεῖα εὑρισκόμεναι ἰατρικαὶ συνταγαὶ δὲν πρέπει νὰ ἀναγιγνώσκωνται ὑπό τινος ἄλλου ἰατροῦ εἰμὴ μόνον ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἢ ἄλλων ἰατρῶν παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς διοριζομέ-

νων. Πρὸς τούτοις δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆται ἡ διαμονὴ ἀνθρώπων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ φαρμακείου εἰς τὸ ὄπισθεν τῆς τραπέζης, ὅπου γίνεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἰατρικῶν συνταγῶν. Προϊόν ποιουμένου τοῦ ἰατροῦ ἢ τοῦ ἀσθενοῦς ἢ κατὰ διαταγὴν τῆς ἀρχῆς δύνανται νὰ δοθῶσιν παρὰ τῶν φαρμακοποιῶν ἀντίγραφα τῶν ἰατρικῶν συνταγῶν ἢ καὶ ἀνάγκης οὔσης τὰ πρωτότυπα.

46. Ἕκαστον κατὰ τὴν συνταγὴν τοῦ ἰατροῦ κατασκευαζόμενον φάρμακον πρέπει νὰ φέρῃ ἐκτὸς τοῦ παρὰ τοῦ ἰατροῦ διαταχθέντος καὶ εὐκρινῶς σημειωθέντος ἐπιστάλματος (signatura), τὸ ὄνομα καὶ τὸ σύμβολον τοῦ φαρμακείου, τὰ πρῶτα στοιχεῖα τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκτελέσαντος τὴν συνταγήν, τὸ ὄνομα τοῦ ἀρρώστου καὶ τὴν ἡμερομηνίαν. Ὁσάκις ἐπαναλαμβάνεται τὸ αὐτὸ φάρμακον, πρέπει νὰ ἐπιτίθεται νέον ἐπίσταλμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σημειοῦται ἡ ἡμερομηνία τῆς πρώτης ἐκτελέσεως καὶ τῆς ἐπαναλήψεως διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ εὕρεσις τῆς συνταγῆς. Ὁ τὸ ἐπίσταλμα γράψας θεωρεῖται ὡς τοῦ ἰατρικοῦ κατασκευαστὴς καὶ εἶναι δι' αὐτὸ ὑπεύθυνος.

47. Τὰ εἰς ἐσωτερικὴν χρῆσιν φάρμακα πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐπιστάλματα ἐπὶ λευκοῦ χάρτου, τὰ δὲ εἰς ἐξωτερικὴν ἐπὶ κυανοῦ ἢ ἐρυθροῦ. Ἰατρικὰ ὑποκείμενα εἰς ἀλλοίωσιν διὰ τῆς ἐπιῤῥοῆς τοῦ φωτὸς π. χ. διαλύματα ἀργύρου, ὑδραργύρου κλ. πρέπει νὰ δίδωνται εἰς φιάλας μὲ μέλαν κεχρωματισμένας ἢ μὲ μέλανα χάρτην περιβεβλημένας. Ξηρὰ ἐμπεριέχοντα πτητικὰς οὐσίας π. χ. καφουρὰν, μύσχον, ἀμμωνίαν ἀνθρακικὴν κλ. πρέπει νὰ ἐγκλείωνται εἰς θήκας ἐκ κηρωτοῦ χάρτου. Τὰ ἀγγεῖα πρέπει νὰ ἦναι ἀνάλογα, ὡς πρὸς τὸ μέγεθός των, μὲ τὸ ποσὸν τοῦ φαρμάκου.

48. Κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ἰατροῦ πρέπει νὰ δίδωνται τὰ ἰατρικὰ ἐσφραγισμένα. Φάρμακα δυνάμενα νὰ ἐνεργήσωσιν ὡς δηλητήρια δὲν πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς παῖδας νεωτέρους τῶν δώδεκα ἐτῶν, οὐδὲ νὰ δίδωνται εἰς ἀνοικτὰ ἀγγεῖα.

49. Πρὸς ἐπουρητικὰς συγχύσεων, δὲν πρέπει νὰ μένωσι τὰ ἕτοιμα ἰατρικὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποτίθενται μετὰ τῆς συνταγῆς εἰς τι ἄλλο κατάλληλον μέρος μέχρις οὗ ζητηθῶσιν.

50. Εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἰατρικοῦ ὀφείλει ὁ φαρμακοποιὸς νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ αὖθις τὴν συνταγὴν, ὥστε νὰ πληροφορῆται ὅτι τὸ ἐπίσταλμα εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν σημείωσιν τοῦ ἰατροῦ.

51. Συνταγαὶ, αἵτινες πληρόνονται πρέπει νὰ ἐπιστρέφωνται, ἐὰν τὸ ἐπιθυμῇ ὁ τὸ ἰατρικὸν λαμβάνων· μολονοτοῦτο ὀφείλει ὁ φαρμακοποιὸς νὰ κρατῇ ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς ἰατρικῆς συνταγῆς.

Τὸ τίμημα τῆς συνταγῆς πρέπει νὰ προσδιορίζεται κατὰ τὴν παρὰ τῆς Β. Ὑ. ὑβερνήσεως ἐπιταχθεῖσαν καὶ ἐν χρήσει οὖσαν διατίμησιν, καὶ νὰ σημειοῦται μὲ ἀριθμοὺς ἐπὶ τῆς συνταγῆς. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ διατίμησις ἑκάστου ἰατρικοῦ ἐπὶ τῶν ἀγγείων κεκολλημένη ἢ νὰ εὑρίσκεται εἰς εἶδος πίνακος εἰς τὸ φαρμακοπωλεῖον ἐξηρτημένη.

52. Αἱ ἰατρικαὶ συνταγαὶ ἢ εἰς πρωτότυπον, ἢ εἰς ἀντίγραφον πρέπει νὰ ἐναποταμιεύωνται εἰς τὸ φαρμακεῖον, νὰ ἐγκλείωνται εἰς ἰδιαίτερόν τι χαρτοφύλακα κατὰ χρονολογικὴν τάξιν ἢ κατὰ ἀλφάβητον καὶ οὕτως ἐπιγραφεῖσαι ἀρμοδίως νὰ φυλάττωνται ἐπὶ δέκα ἔτη.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τῶν ἐξηρτημένων φαρμακείων.

53. Ἐὰν ἐγκριθῇ ἀναγκαία ἡ σύστασις φαρμακείου εἴς τι μέρος ὅπου δὲν ὑπάρχει ἄλλο τοιοῦτον κατάστημα, αἱ δὲ περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπωσι τὴν ἐγκατάστασιν αὐθυπάρκτου φαρμακείου, δύναται νὰ ἐγκατασταθῇ ἐκεῖ ἐξηρτημένον φαρμακεῖον παρά τινος γειτονικοῦ φαρμακείου προηγηθείσης τῆς ἀδείας τῆς Διοικήσεως.

54. Ἐξηρτημένον φαρμακεῖον θεωρεῖται πᾶν φαρμακευτικὸν κατάστημα μὴ αὐθύπαρκτον, ἀλλὰ ἀποτελοῦν μέρος αὐθυπάρκτου φαρμακείου εὑρισκομένου εἰς

ἄλλην πόλιν καὶ ἐξαρτώμενον ἐπομένως ἐξ αὐτοῦ.

55. Τὸ ἐξηρτημένον φαρμακεῖον πρέπει νὰ διευθύνεται ἀπὸ ἀναγνωρισμένον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως φαρμακοποιόν. Οὗτος ἔχει τὰς αὐτὰς εὐθύνας, τὰς ὁποίας ἔχουν οἱ διευθυνταὶ τῶν φαρμακείων· μ' ὅλον τοῦτο ὁ διευθυντὴς τοῦ φαρμακείου τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ μέρος τὸ ἐξηρτημένον φαρμακεῖον, εἶναι συνυπεύθυνον διὰ τὴν καλὴν ποιότητα τῶν εὑρισκομένων φαρμάκων.

56. Τὰ ἐξηρτημένα φαρμακεῖα ὀφείλουν νὰ ἔχωσι φαρμακοπωλεῖον (officinam) καὶ ἀφεψητήριον (decoctorium) κατὰ τὰ ἄρθρ. 2, 4, 5, 6, 7, καὶ 8.

57. Οἱ διευθύνοντες τὰ ἐξηρτημένα φαρμακεῖα ἔχουν τὰ αὐτὰ χρέη καὶ τὰς αὐτὰς εὐθύνας τὰς ὁποίας ἔχουν ἐν γένει οἱ διευθύνοντες τὰ αὐθύπαρκτα φαρμακεῖα.

Κεφ. Ε'. Πειθαρχικαὶ ποιναί.

58. Ἡ Γ'ραμματεία θέλει τιμωρεῖ πειθαρχικῶς τοὺς παραβαίνοντας· α) Τὸ ἄρθ. 1 τῶν παρουσῶν διατάξεων μὲ πρόστιμον 5 ἕως 50 δραχμῶν· ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 50 ἕως 100 δραχμῶν. β) Τὰ ἄρθρα 2, 3, 4 5, 6, 11, 46 καὶ 47, μὲ πρόστιμον 3 ἕως 25 δραχμῶν· ἐν ὑποτροπῇ δὲ 25 ἕως 50 δραχμῶν. γ) Τὰ ἄρθρα 7, 8, 9, 10, μὲ πρόστιμον 5 ἕως 30 δραχμῶν· ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 30 ἕως 60 δραχμῶν· δ) Τὰ ἄρθρα 14, 15, μὲ πρόστιμον 10 ἕως 60 δραχμῶν· ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 60 ἕως 120 δραχμῶν· ε) Τὸ ἄρθρ. 24, μὲ πρόστιμον 5 ἕως 50 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 50 ἕως 100 δραχμῶν. ς) Τὰ ἄρθ. 25, 26, 27, 28, 42, 43, 44, 48 μὲ πρόστιμον 40 ἕως 60 δραχμῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ μὲ 60 ἕως 150 δραχμῶν. ζ) Τὰ ἄρθρα 30, 34, 45, μὲ πρόστιμον 3 ἕως 25 δραχμῶν. η) Τὰ ἄρθρα 32, 33, 34, 35, 36, μὲ πρόστιμον 5 ἕως 50 δραχμῶν· ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 50 ἕως 100 δραχμῶν. θ) Τὰ ἄρθρα 38, 52, μὲ πρόστιμον 3, ἕως 25 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ 25 ἕως 50 δραχμῶν. ι) Τὰ ἄρθρα 39, 40, 41, μὲ πρόστιμον 5 ἕως 50 δραχμῶν· ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 50 ἕως 100 δραχμῶν. ια) Τὸ ἄθρ. 31, μὲ πρόστιμον 5 ἕως 30 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 30 ἕως 60 δρχμῶν.

59. Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα θέλουν εἰσπράττεσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ πολιτ. νοσοκομείου τῶν Ἀθηνῶν.

60. Ὅστις, δὶς ὑποβληθεὶς εἰς πρόστιμον, ὑποπέσει καὶ ἐκ τρίτου εἰς τὸ αὐτὸ ἁμάρτημα, θέλει στερεῖσθαι τοῦ δικαιώματός του νὰ ἔχῃ φαρμακεῖον προσωρινῶς, ἤτοι ἀπὸ ἕνα ἕως τρεῖς μῆνας, ἢ καὶ διὰ παντὸς, ἂν τὸ ἁμάρτημα ἦναι σημαντικόν.

61. Οἱ ὡς ἀνωτέρω πειθαρχικῶς τιμωρηθέντες δὲν ἀπαλλάττονται καὶ τῆς παρὰ τοῦ νόμου ὁριζομένης ποινῆς.

Ἀκροτελεύτιοι ὅροι.

62. Αἱ διατάξεις αὗται ἐμβαίνουν εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ 1842. ἔτους.

63. Προσκαλοῦνται ὅλαι αἱ ἁρμόδιοι Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν παρουσῶν διατάξεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1841.

Πίναξ τῶν φαρμάκων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ εὑρίσκωνται κατὰ χρέος εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα τῶν πόλεων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς δήμους δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 32 τῶν διατάξεων τούτων.

Αἰθὴρ διὰ θείκοῦ ὀξέος, αἰθ. διὰ θείκοῦ ὀξέος καὶ οἰνοπνεύματος, αἰθ. ἐνσίδηρος, αἰθ. διὰ νιτρικοῦ ὀξέος καὶ οἰνοπνεύματος, αἰθ. δι' ὄξους, ἄλειμα διὰ σάπωνος καὶ καφουρᾶς, ἀλόη διαυγὴς, ἀλοιφὴ ἁπλῆ ἀλ. διὰ βράθυος, ἀλ. διὰ κανθαρίδων, ἀλ. διὰ μολύβδου, ἀλ. διὰ νιτρικοῦ ὀξέος, ἀλ. διὰ στύρακος, ἀλ. διὰ τερεβινθίνης, ἀλ. διὰ ὑδραργύρου τεφρόχρους, ἀλ. κηρωτὴ ἀλ. κηρ. κιτρὰ, ἀλ. νευρικὴ, ἀμμωνία ἀλυκὴ ἀγοραῖος, ἀμ. ἀλ. ἐνσίδηρος, ἀμ. ἀλ. κεκαθαρμένη ἀμ. ἠλεκτρικὴ ὑγρὰ, ἀμ. καυστικὴ ὑγρὰ, ἀμ. ὀξικὴ ὑγρὰ κεκραμένη, ἀμμωνία ὑποθειϊκὴ ἀμμωνιακὸν ὀξυ-

ρὰ, ἀμύγδαλα γλυκέα, ἀμύγ. πικρὰ, ἄμυλον, ἄνθος ἀκτῆς, ἄνθ. ἀλθαίας, ἄνθ. δωρονίκου τοῦ ὀρεινοῦ, ἄνθ. μαλάχης, ἄνθ. ῥόδων, ἄνθ. ῥοιάδος, ἄνθ. φιλύρας, ἄνθ. φλόμου τῆς θηλείας, ἄνθ. χαμαιμήλου, ἄνθραξ παρεσκευασμένος, ἄργυρος νιτρικὸς χυτὸς, ἀρκευθίδες, ἀρσενικὸν λευκόν.

Βάλανοι φρυκταὶ, βάλσαμον κοπαϊκὸν, βάλσαμον περουβικὸν, βάμ. ἀρωματικὸν, βάμ. ἀψινθίου, βάμ. ἐλύτρου ἁπλοῦν, βάμ. ἰώδους, βάμ. κανθαρίδων, βάμ. καστορίου, βάμ. κίνας ἁπλοῦν, βάμ. κίν. σύνθετον, βάμ. κινναμώμου, βάμ. νάρδου αἰθέριον, βάμ. νάρ. ἁπλοῦν, βάμ. ξύλου τοῦ ἱεροῦ ἐναρμώνιον, βάμ. ὀπίου ἁπλοῦν, βάμ. ὀπ. ἔγκροκον, βάμ. πορτογαλίων, βάμ. σμύρνης, βαρύτις ἁλυκὴ, βδέλλαι, βίσμουθον ὑπονιτρικὸν, βόραξ κεκαθαρμένος, βρίζα ἐρυσιβώδης.

Γλυκυπίκρου κλωνία.

Διὰ ῥόδων σάκχαρ.

Εἴδη μαλακτικὰ, ἔκλειγμα ἀρωματικὸν μετὰ ὀπίου, ἐκχύλισμα ἀγρώστιδος, ἐκχ. ἀκάνθης τῆς ἱερᾶς, ἐκχ. ἀκονίτου, ἐκχ. ἁλόης, ἐκχ. ἀψινθίου, ἐκχ. γεντιανῆς, ἐκχ. γλυκυῤῥίζης, ἐκχ. εὐθαλείας, ἐκχ. καπνοῦ, ἐκχ. καρύου τοῦ ἐμετικοῦ οἰνοπνευματῶδες, ἐκχ. κενταυρίου, ἐκχ. κίνας τῆς φαιᾶς, ἐκχ. κολόμβου, ἐκχ. κωνείου, ἐκχ. λευκανθέμου, ἐκχ. μηνυανθοῦς, ἐκχ. ὀπίου, ἐκχ. πικραφάκης, ἐκχ. ῥατανίας, ἐκχ. ῥήου, ἐκχ. σκίλλης, ἐκχ. σμύρνης, ἐκχ. ὑοσκυάμου τοῦ μέλανος, ἐκχ. χελιδονίου, ἐκχύλισμα χιλιοφύλλου, ἔλαιον ἀμυγδάλινον γλυκὺ, ἔλ. ἀνίσου, ἔλ. δάφνης, ἔλ. ἡδυόσμου τοῦ πεπερώδους, ἔλ. κακαΐναν, ἔλ. καρυοφύλλων, ἔλ. καφουρῶδες ἔλ. κίκκινον, ἔλ. κοινὸν, ἔλ. κρότινον, ἔλ. λευκοδένδρινον, ἔλ. λιτασπέρμου, ἔλ. μαράθρου, ἔλ. μηδικὸν, ἔλ. τερμινθίναν, ἔλ. τερμίνθ. ἀνεσταλαγμένον. ἔλ. ὑοσκυάμινον ἔφθὸν, ἐλιξίριον διὰ μήλων χυλίσματος ἐνσίδηρον, ἐλμινθόχορτον, ἔμπλαστρον ἀνακολλητικὸν, ἔμ. ἀρωματικὸν, ἔμ. διὰ κανθαρίδων, ἔμ. διὰ κωνείου, ἔμ. διὰ λιθαργύρου ἁπλοῦν, ἔμ. λιθ. σύνθετον ἔμ. διὰ μελιλώτου, ἔμ. διὰ σιλφίου σύνθετον, ἔμ. διὰ ὑδραργύρου, ἔμ. διὰ ὑοσκυάμ[ου] εὐφόριον.

Ἠλεκτρον.

Θεῖον ἐνστίμμιον κόκκινον. Θεῖον ἐν[ώδη] χρυσίζον, θεῖον κεκαθαρμένον, θείου ζῶ[ντος] θριδάκιον.

Ἰχθυϊκόλλα, ἰῶδες.

Κάκαον, κάλιον θεϊκὸν κεκαθαρμέν[ον] κάλ. θειωμένον, κάλ. καυστικὸν χυτ[όν] κάλ. νιτρικὸν κεκαθαρμένον, κάλ. ὀξικ[ὸν] ὑγρὸν, κάλ. τρυγικὸν, κάλ. ὑδροϊωδικ[όν] κάλ. ὑπανθρακικὸν κεκαθαρμένον, κανθαρ[ίδες], καρυόφυλλα, καστόριον ῥωσσικὸν, κα[σσία] φουρὰ, καφουρόπνευμα, κέρας ἐλάφιον ῥιν[ό]μένον, κηρὸς κίτρινος, κηρ. λευκὸς, κ[ίτρινος] τους σπέρμα κίνιον ἁλυκὸν κίν. θεϊκὸν κίνον, κολοκυνθίδες κολοφώνιον κόμμι ἀμ[μωνιακὸν], κόμ. ἀραβικὸν. κόμ. ξύλου τ[οῦ] ἱεροῦ, κόμ. τραγακάνθης, κοχλιαριδόπνευ[μα], κρόκος κυκλίσκοι διὰ ἡδυόσμου τοῦ π[επερώδους], κωδίαι.

Λειχὴν Ἰσλανδικὸς, λιθάρια ποταμίω[ν] καρκίνων, λυκοπόδιον.

Μαγγανήσιον ὀξειδωμένον, μαγνησ[ία] θεϊκὴ κεκαθαρμένη, μαγ. κεκαυμένη, μα[γν.] ὑπανθρακική, μάννα καλαβρικὸν, μαραν[θ.] τόμυλον, μαστίχη, μέλι ἀπηφρισμένον, μάλυβδος ὀξικὸς κεκαθαρμένος, μόλ. ὑπ[ερ]ξικὸς ὑγρὸς, μόρφιαν, μόρ. ὀξικὸν, μόσχος, μυρικόπνευμα, μυρτίδαναν.

Νάτρον ἀνθρακικὸν ὑπόξυνον, νάτ. θεϊκὸν κεκαθαρμένον.

Ξύλον ἱερὸν, ξύλ. κάσιον, ξύλ. σασσά[φρινον].

Οἰνόπνευμα, οἰνόπ. κεκραμένον, οἰνόπ[νευμα] ὀξὺ τοῦ Ἄλλαρου, οἶνος κολχικίτης, ὀξυ[μέλι] φοίνικες ὄξος ἀγραῖον, ὄξ. ἀρωματικὸν, ὄξ. καρούιναν, ὄξ. ῥόδινον ὄξ σκιλλητικὸν, ὀξὺ ἁλυκὸν ἄκρατον, ὀξὺ ὀξυγονωμένον, ὀξὺ ἡλεκτρικὸν κεκαθαρμένον, ὀξὺ θεϊκὸν ἀγραῖον ὀξὺ θεϊκὸν ἀνεσταλγμένον, ὀξὺ θεϊκὸν κεκραμμένον, ὀξὺ νιτρικὸν ἄκρατον, ὀξὺ ὀξικὸν ἄκρατον, ὀξὺ πυρο[ξύλυκὸν ἀγραῖον, ὀξὺ τρυγικὸν, ὀξὺ φω[σφορικὸν. ὀξύμελι ἁπλοῦν ὀξύμ. σκιλλητικὸν. ὄπιον.

Πέτρα ποῦ σίτου, πόκ ἀδιάντου, πύ[ξος]

ἀλθαίας, πόα ἀψυνθίου, πόα βραθυος, πόα ἐλελιφάσκου, πόα εὐθαλείας, πόα ἡδυόσμου τοῦ πεπερώδους, πόα ἴου τοῦ τριχρόου, πόα καπνοῦ, πόα κενταυρίου, πόα κωνείου, πόα μαλάχης, πόα μελισσοφύλλου, πόα μηνυανθοῦς, πόα πολυγάλου, πόα ὑοσκυάμου, πόα χιλιοφύλλου.

Ῥητίνη ἰαλαππίνη, ῥίζα ἀγρώστιδος, ῥίζα ἀλθαίας, ῥίζα ἀμμοφύτου, ῥίζα ἀρκείου ῥίζα γλυκυῤῥίζης ῥίζα ἰαλάππης, ῥίζα ὑπερκακουάνης, ῥίζα καλάμου τοῦ ἀρωματικοῦ, ῥίζα κίνας, ῥίζα κιχωρίου, ῥίζα κολόμβου, ῥίζα νάρδου τῆς ἀγρίας, ῥίζα ὀνωνίδος, ῥίζα ὄρχεως, ῥίζα ὀφίτου, ῥίζα πικραφάκης, ῥίζα πτέριδος, ῥίζα ῥᾶ, ῥίζα ῥατανίας, ῥίζα σαρσαπαρίλλης ῥίζα σκίλλης, ῥαδάμελι.

Σάκχαρι λευκὸν σάκχ. τοῦ γάλακτος, σάπων Ἱσπανικὸς, σαπωνόπνευμα. σάρξ ὀξυφοινίκων. σεράπιον ἁπλοῦν, σεράπ. δι' ἀμυγδάλων. σεράπ. διὰ κιτρίων χυλοῦ, σεράπ. διὰ μάννα, σεράπ. διὰ μόρων, σεράπ. διὰ πορτογαλίων ἐπιλεπίδος, σεράπ διὰ ῥόου, σεράπ. διὰ ῥοιάδος, σίδηρος ἀλυκὸς ὀξειδωμένος ὑγρὸς, σίδ. θειϊκὸς κρυσταλλώδης σίδ. λειοτριβημένος, σίδ. ὀξειδωμένος, σίδ. ὑπανθρακικὸς, σίλφιον μηδικὸν, σκαμμωνία, σμύρνα, σπέρμα καννάβεως, σπέρ. κολχικοῦ, σπέρ. κυδωνίων, σπέρ. λίνου, σπέρ' μαράθρου, σπέρ. μήκωνος, σπέρ. σινάπεως, σπέρ. φθειράγχης, σπόγγος κηροπαγὴς, σπόγ. κεκαυμένος, στάλαγμα δαφνοκεράσου, στάλ. ἡδυόσμου τοῦ πεπερώδους, στάλ. κινναμώμου ἁπλοῦν, στάλ. λευκανθέμου, στάλ. μαράθρου, στάλ. πορτογαλίας ἄνθους στάλ. ῥόδων, στέαρ προβάτειον, στέαρ χοίρειον, στίμμι ἀλυκὸν, ὑγρὸν, στίμμι ἔνθειον μέλαν παρασκευασμένον, στρύχνιον, στυπτηρία, στυπ. κεκαυμένη, σφαιρία τρυγὸς ἐνσιδήρου, σωσίκρεας.

Τερεβενθίνη, τίτανος ἔγχλωρος, τιφυόπνευμα, τρὺξ ἐνστίμμιος, τρὺξ κεκαθαρμένη.

Ὑδράργυρος ἀλυκὸς ἐναμμώνιος. ὑδράρ ἀλυκὸς ἥπιος, ὑδράρ. δευτεροϊωδικὸς, ὑδράρ. ἔνθειος μέλας, ὑδράρ. ἔνθειος μετὰ στίμμεως ὑδράρ. ὀξειδωμένος κόκκινος, ὑδράρ. πρωταϊωδικὸς, ὑδράρ. ὑποξειδωμένος μέλας, ὑδραργύρου ἀλυκοῦ ἄχνη, ὕδωρ ἀπεσταγμένον, ὕδωρ τιτάνινον, ὕδωρ τραυματικόν.

Φλοιὸς δαφνοειδοῦς, φλοιὸς δρυὸς, φλοιὸς κίνας τῆς φαιᾶς, φλοιὸς κινναμώμου, φλοιὸς ῥόας ῥίζης, φύλλα ἀρκτοκομάρου, φύλλα ἐλύτρου, φύλλα σέννης, φωσφόρον.

Χαλβάνη κεκαθαρμένη χαλκὸς θειϊκὸς, χαλ. θειϊ, ἐναμμώνιος, χαλ. θειϊ στυπτηριώδης, χολὴ ταυρεία πεπυκνωμένη, χρύσοπον.

Ψευδάργυρος ὀξειδωμένος ψευδάρ. θειϊκὸς καθαρὸς, ψιμύθιον.

---

89. Δηλ. Περὶ ἀποκοπῆς τῆς σταφίδος τῆς διοικ. Αἰτωλίας.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου ε. ε. περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων Αἰτωλίας καθυποβληθὲν πρωτόκολλον, σύμφωνον μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ περὶ φαρολογίας τῶν σταφίδων Νόμου τῆς 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1841.

Ἐγκρίνει.

Ὡς τιμὴν τῶν σταφίδων Αἰτωλίας, ἄνευ τῆς προσθήκης τοῦ ἐννατημορίου, δίστηλα 37 1|2 ἤτοι δραχμὰς 225 εἰς ἑκάστην χιλιάδα λιτρῶν.

Διατάττει δὲ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς εἰς τὰς ἁρμοδίους ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Νοεμβρίου 1841.

---

90. Δ. Περὶ πληρωμῆς διὰ πιστωτικῶν γραμματίων τῶν παρὰ τῶν φαλλαγγιτῶν ἀγορασθέντων ἐθνικῶν φιαρτῶν κτημάτων καὶ γαιῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 12 (24) Φεβρουαρίου τ. ε. ὑπ' ἀριθ. 1112 ἀπὸ κοινοῦ καθυποβληθεῖσαν ἀναφορὰν τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν· καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου τ. ε.

Νόμον περὶ διανομῆς ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τοὺς φαλαγγίτας, ἐγκρίναμεν ὥστε, οἱ ἀγοράσαντες κτήματα ἐθνικὰ καὶ γαίας κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 13 (25) Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων Νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 ἢ 13 (25) Νοεμβρίου 1836 περὶ προικοδοτήσεως Νόμους, ἀξιωματικοὶ τῆς φαλαγγος νὰ πληρωσωσι τὸ ἀντίτιμον καθ' ὅσον δὲν ἐξωφλήθη ἀκόμη, μὲ τὰ πιστωτικὰ γραμμάτια, τὰ ὁποῖα θέλουν λάβει κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀνωτέρω ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου Νόμου.

Τὰ γραμμάτια ταῦτα ὅμως δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς πληρωμὴν χρεωστουμένων χρημάτων ἐνοικιάσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Μαρτίου 1838.

---

91. Δ. Περὶ συμψηφισμοῦ φαλαγγιτῶν γραμματίων.

ΟΘΩΝ. κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἀπὸ 4 (16) Μαρτίου 1838 περὶ συμψηφισμοῦ τῶν φαλαγγιτικῶν γραμματίων Ἡμέτερον Βασιλικὸν Διάταγμα ἀναφέρεται μόνον εἰς τὰ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην ἐκδοθέντα γραμμάτια, καὶ δὲν προσδιορίζει ῥητῶς τὴν ἐποχὴν τῶν γενομένων παρὰ τῶν φαλαγγιτῶν ἀγορῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ φθαρτῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς τὸν συμψηφισμόν, καὶ ἕνεκα τούτου πολλῶν φαλαγγιτῶν γραμμάτια δὲν ἔγιναν δεκτὰ πρὸς συμψηφισμὸν τῆς τιμῆς κτημάτων, ἢ γαιῶν ἐκποιηθεισῶν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

ἀ. Ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 4 (16) Μαρτίου 1838 συγχωρούμενος συμψηφισμὸς δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ μὲ τὰ φαλαγγιτικὰ γραμμάτια ὅσα ἐξεδόθησαν πρὶν τῆς εἰρημένης ἐποχῆς Β'. Εἰς συμψηφισμὸν ὑπάγονται καὶ τὰ πρὸ τῆς παραλαβῆς τῶν φαλαγγιτικῶν γραμματίων ἀγορασθέντα κτήματα ἅτινα μετὰ τὴν 4 (16) Μαρτίου 1838 ἠγοράσθησαν ἢ θέλουν ἀγορασθῆ παρὰ τῶν φαλαγγιτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Νοεμβρίου 1841.

---

92. Δ. Περὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΟΘΩΝ. κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν ἡμᾶς ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς Β'. συνεδριάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὁποῖον ἔχει ὡς ἀκολούθως.

» Νὰ προσκληθοῦν τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος μέλη νὰ καταθέσωσι τὰ κεφάλαιά των, ἂν θέλουν, καὶ ποδὸ τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν, διὰ νὰ ὑποταχυνθῇ ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης.

» Ἂν συναχθοῦν ἱκανὰ χρήματα διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Τραπέζης, θέλει γίνει ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν της, τὸ βραδύτερον τὴν ά. Ἰανουαρίου 1842 καὶ οἱ μετὰ τὴν λῆξιν τῶν τριῶν μηνῶν πληρώσαντες τὰ χρήματά των θέλουν πληρώσει τὸ ἀναλογόν των εἰς τὰ γενόμενα κέρδη ἐν τῷ διαστήματι μεταξὺ τῆς ἐνάρξεως τῆς Τραπέζης καὶ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς των, ὥστε ὅλα τὰ γραμμάτια νὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τῆς ά. Ἰανουαρίου 1842 » Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐγκρίνομεν τὴν πρᾶξιν ταύτην τῆς συνελεύσεως μὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἑξῆς τελευταίας φράσεως « τῆς ά. Ἰανουαρίου 1842» ἥτις ἀκολουθεῖ τὰς λέξεις « τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ».

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Νοεμβρίου 1841.

---

93. Δ. Περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων τῆς διοικ. Μεσσηνίας.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 7 Νοεμβ. ε τ. περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων Μεσσηνίας καθυποβληθὲν πρωτόκολλον, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων Νόμου τοῦ 1841.

Ἐγκρίνει.

Τὴν τιμὴν τῶν σταφίδων Μεσσηνίας,

ὄνευ τῆς προσθήκης τοῦ ἐνναττημορίου, δίστηλα 3ῶ, ἥτοι δραχ. 216.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις τῆς Γραμματείας κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, θέλει γνωστοποιηθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κοινοποιηθῆ εἰς τὰς ἁρμοδίους ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Νοεμβρίου 1841.

---

94 Συνθήκη περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Βέλγων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Βέλγων, κινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μεταξὺ Αὐτῶν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν φιλίαν καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στερεώσωσι τὰς μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν των ἐμπορικὰς σχέσεις καὶ πεπεισμένοι ὅτι τίποτε δὲν δύναται νὰ συντείνῃ πλειότερον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κοινῶν ὡς πρὸς τοῦτο εὐχῶν Των ὡς ἡ σύστασις ἐλευθερίας περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν στηριζομένης εἰς τὴν δικαίαν τῆς ἀμοιβαιότητος ἀρχήν, διώρισαν διὰ νὰ κλείσωσιν ἐπὶ τούτῳ Συνθήκην πληρεξουσίους. Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν κύριον Ἀνδρόνικον Πάϊκον, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων καὶ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, Ταξιάρχην τοῦ Β. Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος κ. λ. Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Βέλγων, τὸν Κ. Βενιαμὶν Μαρὶ, ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις Αὐτοῦ παρὰ τῷ Μεγαλειοτάτῳ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, Ἱππότην τοῦ Β. Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Λεοπόλδου, ἀνώτερον Ἀξιωματικὸν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Κρουζεῖρο (Croix du sud) κ.λ. οἵτινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων εὑρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

1. Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν μεταξὺ τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Βέλγων.

2 Ἑπομένως οἱ ὑπήκοοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν θέλουσιν ἀπολαμβάνει εἰς τοὺς λιμένας, ποταμοὺς καὶ παντοχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἴσην ἐλευθερίαν ἐμπορίου εἰς τρόπον ὥστε θέλουν τοῖς χορηγεῖσθαι εἰς τὰ εἰρημένα μέρη παρ' ἑκατέρων τῶν Κυβερνήσεων ἐντελῶς ἴσα καὶ ἀμοιβαῖα ἐμπορικὰ δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα καὶ καθ' ὅσον τὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ὑπόκεινται εἰς ὑποχρεώσεις τινὰς θέλουσι θεωρεῖσθαι ἀπαραλλάκτως ὡς οἱ ἰθαγενεῖς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ βάρη οἱαζδήποτε φύσεως. Δύνανται ὡσαύτως νὰ ἐνδιαιτῶνται, ἐνοικιάσωσιν, ἢ καθέξωσιν οἰκίας ἢ ἀποθήκας πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου των εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν. Τέλος ἅπαντες ἐν γένει οἱ μετερχόμενοι τὸ ἐμπόριον ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν δύω ἐθνῶν θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἀμοιβαίας δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των τὴν πληρεστάτην ἀσφάλειαν, καὶ θέλει τοῖς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου των ἡ αὐτὴ προστασία ἡ χορηγουμένη καὶ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑπείκωσιν εἰς τοὺς Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα τῶν Ἐπικρατειῶν ἔνθα διατρίβουσιν.

3. Ἐξαιροῦνται τὰ ἀντικείμενα τῆς περὶ τὰ πολεμεφόδια λαθρεμπορίας, καθὼς καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ ἅλατος καὶ τῆς ἁλιείας, περὶ ὧν συντεφωνήθησαν τὰ δέοντα εἰς τὸ ἄρθρον 12 καθ' ὅσο- δ' ἀφορᾷ τὴν ἀκτεμπορίαν συνισταμένην εἰς ἐγχώρια ἢ ἀλλοδαπὰ προϊόντα, στελλόμενα ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον ἐθνικὸν λιμένα, τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συντίθενται ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀκτεμπόριον δύναται νὰ ἐνεργῆται ἐλευθέρως παρὰ τῶν ἀμοιβαίων ὑπηκόων Αὐτῶν, οἵτινες θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ φορτώνωσι τὰ πράγματα καὶ ἐμ-

πορεύματά των ἐπὶ τῶν ἰδίων των πλοίων, πληρόνοντες ἑκάτεροι τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

4. Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βελγίου ἐξ οἱουδήποτε τόπου προερχόμενα, καὶ ἐξ οἱουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των, θέλουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των οἱοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμός των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἴς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ Βελγικὰ πλοῖα φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος κενὰ ἢ μετὰ φορτίου ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχόμενα, καὶ ἐξ οἱουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των, θέλουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, οἱοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμός των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων, χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἴς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενονἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε.

5. Θεωροῦνται ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ καὶ Βελγικὰ ὅσα πλέουν μὲ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν ἁρμοιβαίων Κυβερνήσεων, καὶ κατέχονται ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους ἑκάστης τῶν δύω Ἐπικρατειῶν κατὰ τὰς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους ἰσχυούσας διατάξεις.

6. Πᾶν ὅ,τι δύνανται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Βελγίου διὰ πλοίων Βελγικῶν ὁπόταν ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας ἢ καὶ ἀπὸ εἴδη τῶν παρακαταθηκῶν (entrepôts) τοῦ Βελγίου, χωρὶς νὰ ὑποβάλλεται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματος ἢ βάρη οἱουδήποτε εἴδους καὶ ὀνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων. Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου διὰ πλοίων Βελγικῶν, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων, ὁπόταν ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς, ἢ τῆς βιομηχανίας, ἢ καὶ ἀπὸ εἴδη τῶν παρακαταθηκῶν (entrepôts) τῆς Ἑλλάδος χωρὶς νὰ ὑποβάλλεται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα, ἢ βάρη οἱουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ Βελγικῶν πλοίων.

7 Συνεφωνήθη ὡσαύτως μεταξὺ τῶν δύω ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, ὅτι πᾶν ὅ,τι δύνατα νὰ ἐξαχθῇ ἐννόμως ἀπὸ τοὺς λιμένας, τὰς παρακαταθήκας (entrepôts) ἢ ἄλλους τόπους τῶν δύω Ἐπικρατειῶν διὰ τῶν πλοίων των, οἱοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμός των δύναται ὡσαύτως νὰ ἐξαχθῇ ἐκεῖθεν διὰ τῶν πλοίων τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας, χωρὶς αἱ πραγματεῖαι ἢ ἄλλα ἐμπορεύματα νὰ ὑπόκεινται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα, ἢ βάρη οἱουδήποτε εἴδους, ἢ ὀνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνει δι' ἐγχωρίου πλοίου, καὶ ἀμοιβαίως θέλουν χορηγεῖσθαι

ἀμφοτέρωθεν δι' ὅλας αὐτὰς τὰς πραγματείας ἢ ἐμπορεύματα οὕτως ἐξαγόμενα ἐπὶ Ἑλληνικῶν ἢ Βελγικῶν πλοίων αἱ αὐταὶ ἀμοιβαὶ ἢ ἐπιστροφαὶ δικαιωμάτων Primes et remboursemens de droits καὶ ἄλλαι τοιαύτης φύσεως ὠφέλειαι αἵτινες χορηγοῦνται ἢ ἤθελον χορηγηθῆ ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἑτέρας τῶν δύω Ἐπικρατειῶν.

8. Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βελγίου οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγήν των. οὐδὲν δικαίωμα ὁποίου δήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα, ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῆ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα καὶ ἀμοιβαίως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βελγίου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγήν των οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῆ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

9. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τελωνιακὰ καὶ ναυτιλιακὰ δικαιώματα, τὰ δύω Ὑψ. συναμολογοῦντα μέρη ὑπόσχονται ἀμοιβαίως ὅτι ὁσάκις ἤθελον χορηγήσει χάριν προνόμιον ἢ ἀτέλειαν τινὰ (immunité) εἰς ἄλλην ἐπικρατείαν θέλει ἐπεκτείνεσθαι ἀνυπερθέτως ἡ χάρις τὸ προνόμιον ἢ ἡ ἀτέλεια αὐτὴ καὶ εἰς τοὺς ἀμοιβαίους Αὐτῶν ὑπηκόους δωρεὰν, ἂν ἡ ὑπὲρ ἑνὸς ἄλλου Κράτους τοιαύτη παραχώρησις ἐγένετο ὡσαύτως δωρεὰν, καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀντιστοιχούσῃ (compensation) ἢ ἐπὶ τῇ ἀντιστοιχούσῃ παραχωρήσει, ἂν αὕτη ἐγένετο ἐπὶ ὅρῳ τινὶ τοιούτῳ

10. Οἱ ὑπήκοοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν δύνανται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν νὰ διαθέσωσιν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν καὶ τὰ κτήματά των διὰ πωλήσεως ἀνταλλαγῆς δωρήσεως διαθήκης ἢ ὁποιουδήποτε ἄλλου τρόπου ἀκωλύτως καὶ ἀνεμποδίστως συμμορφούμενοι ὅμως μὲ τὰς ἰσχυούσας εἰς τὰς ἀμοιβαίας Ἐπικρατείας διατάξεις καὶ νόμους. Δύνανται ὡσαύτως νὰ μεταφέρωσιν ὡς βούλονται τὰς περιουσίας των ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν τῶν δύω Ἐπικρατειῶν, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται διὰ τὴν τοιαύτην μεταφορὰν εἰς ὁποιουσδήποτε ἐκτάκτους φόρους καὶ τέλη.

11. Ἕκαστον τῶν δύω Ὑψηλῶν συναμολογούντων μερῶν ὑποχρεοῦται νὰ μὴ δίδῃ ὡς πρὸς τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς πωλήσεις του, ἢ ὡς πρὸς τὰς ἀγορὰς καὶ πωλήσεις τὰς γινομένας ἀπὸ ἐμπορικὰς ἑταιρίας ἢ πράκτορας ἐνεργοῦντας ἐν ὀνόματι ἢ κατὰ πληρεξουσιότητα αὐτοῦ καμμίαν προτίμησιν εἰς τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς τὰς γινομένας διὰ τῶν πλοίων του ἢ διὰ τῶν πλοίων τρίτου ἔθνους, ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν τῶν γινομένων διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου συναμολογοῦντος μέρους.

12. Ἀμφότερα τὰ ὑψηλὰ συναμολογοῦντα μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἐπιθέσωσιν ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν των ναυτιλίας τῆς ἐνεργουμένης διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους, δικαιώματα χωρητικότητος ἢ ἕτερα οἱουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας ἀνώτερα ἢ ἄλλα παρὰ τὰ ἐπιβληθησόμενα ἐφ' ὁποιασδήποτε ἄλλης ναυτιλίας.

Ἐξαιροῦνται μόνον, ἡ ἐθνικὴ ἁλιεία ἥτις δύναται ν' ἀπολαμβάνῃ εἰς τὰς Ἐπικρατείας τῶν Ὑψηλῶν συναμολογούντων μερῶν ἴδια προνόμια καὶ πλεονεκτήματα, καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ ἅλατος ὡς πρὸς τὸ ὁποῖον ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐπιφυλάττεται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν εἰδικὰ καὶ ἐξαιρετικὰ προνόμια. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἀναγνωρίζεται καὶ εἰς τὸν Μεγαλειότατον

Βασιλέα τῶν Βέλγων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Βελγικὴν ναυτιλίαν.

13. Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt) πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων (primes et remboursement de droits) ἥτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ἑκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων περὶ τὴν εἰσαγωγὴν ὁποιουδήποτε ἀντικειμένου, ὅ λεϊ ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα ἅτινα ἤθελον προέρχεσθαι ἐκ τῆς γῆς τῆς βιομηχανίας ἢ τῶν παρακαταθηκῶν τῆς ἄλλης συνομολογούσης δυνάμεως, ὁπόταν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα εἰσάγωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς λιμένας, ἢ ἄλλα μέρη ἀποβιβάσεως τῶν ἀμοιβαίων τόπων ἐπὶ τῶν πλοίων τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν.

Ἐπίσης αἱ συνομολογοῦσαι Κυβερνήσεις παρέχωσι βεβαίως ἡ μία πρὸς τὰ πλοῖα τῆς ἑτέρας πᾶσαν εὐκολίαν παρακαταθήκης, πᾶσαν ἀμοιβὴν ἢ ἐπιστροφὴν δικαιωμάτων, τὴν ὁποίαν ἤθελον χορηγήσει εἰς τὰς διὰ τῶν πλοίων οἱουδήποτε ξένου ἔθνους γινομένας εἰσαγωγάς.

14. Φθάνοντες οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἑτέρα ἀνηκουσῶν ἀκτῶν, μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τοὺς λιμένας ἢ εἰσελθόντες ν' ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξειδεύόν των, χωρὶς νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη οἱουδήποτε ἕνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου παρὰ τὰ τῶν ναυηγεσίων καὶ τὰ πρὸς διατήρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φάρων, ὁπόταν τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλλωνται καὶ εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε μὲ τοὺς ἀφορῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φρούρια ἢ τοὺς λιμένας ἔνθα ἤθελον προσορμισθῇ κανονισμοὺς καὶ διατάγματα ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβουν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, καὶ ὅτι θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνείων νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖ ταῦτα νὰ μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις αἵτινες θέλον εἶσθαι ἀναγκαῖαι διὰ νὰ προλήψ πᾶσα παράνομος ἐμπορία ἐφ' ὅσον μένο τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικα δοσίας των.

15. Συμφωνεῖται ὡσαύτ ς, ὅτι, πλοῖα ἑκατέρας τῶν συνομολογουσῶν δυ νάμεων ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλ λης, δύνανται νὰ περιορισθῶσιν, εἰς τὸ ἀποβιβάσωσιν ἓν μέρος μόναν τοῦ φορτ των, καθ' ὅσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτ της ἤθελεν ἐπιθυμήσει, καὶ ν' ἀπέρχωντ ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπὸν χωρὶς νὰ ὑποβ λωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα φόρους βάρη, ὁποιαδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ τὴν γῆν ἀποβιβασθὲν μέρος, ὅπερ θέλ σημειοῦσθαι καὶ σβεννύεσθαι ἐν τῷ δηλω τικῷ τῷ περιέχοντι τὴν ἐπαρίθμησιν τ εἰδῶν ἐξ ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ πλοῖ καὶ τὸ ὑποῖον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκλη ρον νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸ τελωνεῖ τοῦ τόπου ἔνθα προσορμίσθη τὸ πλοῖο

Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι κάμμια πλ ρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ ὁποῖ μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μ οὗ δύνατα νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του ε ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ὑψ κρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπ τοῦ ὅλου φορτίου του ἂν σύγκειται ἀπ εἴδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπετα πληρόνων τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἰσ ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλ εἰς οἱονδήποτε ἄλλην ἐπικρατείαν.

Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τὰ δικαιώ μματα, φόροι, ἢ βάρη ὁποιαδήποτε. ἐπ βαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφ αὐτὰ, θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτ λιμένα ἔνθα ἠνοίχθη τὸ φορτίον τοῦ πλοί ἢ ἀπεβιβάσθη ἓν μέρος αὐτοῦ. Ἀλλ' αὐτὸ δικαίωμα, φόρος ἢ βάρη τοιαῦτα δὲν θέ λουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένα τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσέλθει παρ ἐκτὸς ἂν ἤθελον ὑπόκεινται καὶ τὰ ἐν

χώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις εἰς ἴδιά τινα δικαιώματα.

16. Ἑκάστη τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας προξένους, ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς πράκτορας, οἵτινες θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν τῶν χρεῶν των ἐκπλήρωσιν. Οἱ πρόξενοι οὗτοι ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦσι τακτικῶς διωρισμένοι ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας Κυβερνήσεις των, καὶ ἀπολαύσαντες τὸ ἐκτελεστήριον ἐκείνης εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας θέλουν διαμένει, θέλουν ἀπολαύει κατά τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των τὰ προνόμια ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου.

Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἂν τὰ προνόμια ταῦτα δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη εἰμὴ ὑπὸ εἰδικούς τινας ὅρους ἢ ἑτέρα τῶν συνομολογουσῶν Κυβερνήσεων δὲν δύναται ν' ἀπαιτῇ τὰ αὐτὰ, εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοὺς ὅρους. Ἐν τούτοις ἐπῃτῶς διακηρύττεται ὅτι ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ ἐμποριποὶ πράκτορες ἤθελαν διαμένει, δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι καὶ τιμωρηθῶσι κατὰ τοὺς νόμους καὶ νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκτελεῖν τὰ χρέη των κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει γνωστοποιήσει εἰς τὴν ἑτέραν τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν τοιαύτην ἀπόφασίν της λόγους. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ λοιπὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ προξενείου ἔγγραφα, δὲν θέλουν παντελῶς ἐξερευνᾶσθαι, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν σφραγῖδα τῶν προξένων, ὑποπροξένων, ἢ ἐμποριπῶν πρακτόρων καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτοῦ. Οἱ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ ἐμποριποὶ πράκτορες, ἢ οἱ ἀνηκόντως ἐπιτετραμμένοι νὰ τοὺς ἀναπληρώσωσι, δύνανται νὰ διεξάγωσι δὲ

συμβιβασμοῦ καὶ διαιτητείας τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα ἀναφυησομένας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ νὰ μεσολαβῶσι, εἰμὴ μόνον ἂν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελεν διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ, ἂν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ ἐμποριποὶ πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολάβησίν των πρὸς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεών των.

Ἐννοεῖται ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ δικαιώματος τὸ ὁποῖον ἔχουσι τοῦ νὰ καταφύγωσι μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος των.

17. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς προξένους τούτους ὑποπροξένους ἢ ἐμποριποὺς πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμποριπῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των, θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἁρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας ἀποδεικνύοντας διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογιῶν (rôle d' equipage) ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων, τῆς δ' αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις, ἐκτὸς μόνον ἂν τὰ ἄτομα ταῦτα ἤθελαν εἶσθαι ὑπήκοοι τοῦ τόπου ἔνθα ἐδραπέτευσαν.

Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος προξένων, ὑποπροξένων, ἢ ἐμπορικῶν πρακτόρων, δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάνῃ τῶν αἰτούντων αὐτούς, διὰ νὰ περισωθῶσιν εἰς τὸ πλοῖον

εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν, ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα δύω μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Ἐννοεῖται μ' ὅλα τ ῦτα ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυγχάν ῃ πράξας ἤδη κακούργημά τι ἢ πλημμέλημα, ἠμπορεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόλυσίς του, μεχρισοῦ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὐτὴ ἐκτελεσθῇ.

18. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων ἤθελε ναυαγήσει, ἢ ἤθελεν ὑποφέρει ἄλλην τινὰ βλάβην ἢ ἤθελεν ὠθηθῇ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας Ἐπικρατείας, θέλει χορηγηθῇ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγήσαντας ἢ τρέχοντας κίνδυνον, θέλουν προσφερθῇ αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ πρὸς αὐτοὺς ὡς πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, καὶ θέλουν τοῖς χορηγῆσει διαβατήρια διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ αἱ πραγματεῖαι, ἢ τὸ προκύψαν ἐξ αὐτῶν, ἐὰν ἐπωλήθησαν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ τοὺς συμμετόχους (ayant cause) ἐὰν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυαγιαιρέσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν, καθ' ἃς ἤθελε προσφέρεσθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγχωρίων πλοίων. Ἄλλως τε ἐκτεραι αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὗται ἀπέχωσι πάσης ἀδίκου παρενοχλήσεως ἢ αὐθαιρέτων πράξεων. Τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμήν τινα δικαιωμάτων εἰμὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον διατεθῇ ἐπομένως ταῦτα πρὸς κατανάλωσιν τοῦ τόπου ἔνθα συνέβη τὸ ναυάγιον. Ἐκεῖνα τῶν ἀντικειμένων τούτων, τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελεν εἶσθαι ἀπηγορευμένη, πρέπει νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ νέου ἐκτὸς μόνον ἂν εἶχον ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ τυχοῦσα τότης αὐτῶν ἤθελεν ἀποδειχθῇ. Εἰς πᾶσαν ἐν τοσούτῳ περίστασιν τὰ ἅρμενα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς κἀνὲν δικαίωμα.

19. Τὰ Ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συμφωνοῦν νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς κανένα λιμένα μυχὸν (baie) ἢ ἀγκυροβόλια τῶν Ἐπικρατειῶν των καὶ νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὰς τῶν νόμων αὐστηρότητας πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατείᾳ ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς Ἐπικρατείας αὐτῶν κατοικοῦντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συνείτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν.

Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἑκατέρων τῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ καὶ φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των, ἢ εἰς τοὺς προσηκόντως διωρισμένους πληρεξουσίους των ἐὰν ἀποδείξουν τὴν ταὐτότητα τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκεται εἰς τρίτου χεῖρας. Ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀποκτήσας αὐτὸ ἐγίνωτκεν ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα προήρχετο ἐκ πειρατείας.

20. Συμφωνεῖται ὅτι τὰ πλοῖα τὰ ἐκ τῆς Ἐπικρατείας τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος φθάνοντα εἰς ἕνα τῶν λιμένων τοῦ Βελγίου, ἢ τὰ ἐξ ἑνὸς λιμένος τῆς Ἐπικρατείας τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Βέλγων εἰς λιμένα τινὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον εἶσθαι προμηθευμένα ἀπὸ ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ἐκδεδομένην ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ λιμένος, ὅπερ ἐξέπλευσαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα, καὶ βεβαιοῦσιν ὅτι οὐδεμία κολλητικὴ

λοιμικὴ νόσος ὑπῆρχεν εἰς τὸν ῥηθέντα λιμένα, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην κάθαρσιν εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένος, ὅπου ἤθελον προσορμισθῆ, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐπίσκεψιν θέλει ἐπιτραπῆ εἰς αὐτὰ νὰ εἰσέλθωσιν ἀμέσως, καὶ ἀποβιβάσωσι τὰ φορτία των.

Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι ὁπόταν οὐδεὶς ἐν τοῖς τοιούτοις πλοίοις ἤθελε προσβληθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλασσοπλοΐας ἀπὸ λοιμικὴν ἢ κολλητικὴν νόσον, ὁπόταν τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἤθελον κοινωνήσει καθ' ὁδὸν μὲ πλοῖον ἕτερον εὑρισκόμενον καὶ αὐτὸ εἰς στάσιν νὰ ὑποβληθῆ εἰς κάθαρσιν καὶ ὁπόταν ὁ τόπος ὅθεν προέρχονται δὲν ἤθελε θεωρεισθαι τόσον γενικῶς μολυσμένος καὶ ὕποπτος, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναχωρήσεώς των, ὥστε νὰ ἔδωσεν αἰτίαν εἰς ἔκδοσιν διατάγματος δυνάμει τοῦ ὁποίου ἅπαντα τὰ ἐκ τοῦ τόπου τούτου κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐποχὴν ἀναχωρήσαντα πλοῖα ἤθελον θεωρεῖσθαι ὡς ὕποπτα καὶ ἐπομένως ὑποκείμενα εἰς κάθαρσιν.

21. Ἡ παροῦσα συνθήκη ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας θέλει ἰσχύει δὶ ἓξ ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων καὶ περαιτέρω τῆς προθεσμίας ταύτης μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν ἀφ' ὅτου ἑκάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελε δηλώσει τῷ ἑτέρῳ τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του.

22. Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν ἀνταλλαχθῆ εἰς Ἀθήνας ἐν διαστήματι ἓξ μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατὸν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπογραφῆ.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τὴν **13 (25)** Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους.

---

95 Ν. Περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει ἑλληνικῶν προξένων, ὑποπροξένων καὶ προξενικῶν πρακτόρων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἅπαντες οἱ ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ κράτει Ἡμέτεροι Γενικοὶ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι, προξενικοὶ πράκτορες, καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς Ἡμετέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν χρειάσει ἡ θέσις αὐτῶν ἢ ἄλλως κωλύονται, καὶ οἱ τακτικοὶ αὐτῶν ἀναπληρωταὶ εἶναι ἐν τῇ περιφερείᾳ των ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι ὡς πρὸς τὰ ὑπ' Ἑλλήνων πραττόμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα, καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ἄνευ παραγγελίας τῶν εἰσαγγελέων νὰ ἐπιχειρῶσι πάντα τὰ πρὸς βεβαίωσιν τῆς πράξεως, καὶ πρὸς συλλαγὴν τῶν περὶ τοῦ πράξαντος ἀποδείξεων ἀπαιτούμενα, καὶ ἐν γένει πᾶσαν ἀνακριτικὴν πρᾶξιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, καθ' ὅσον δὲν γίνεται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ῥητὴ τροποποίησις τῶν διατάξεων αὐτῆς.

2. Οἱ ἀνακριτικοὶ οὗτοι ὑπάλληλοι θέλουν διατάττει τὴν προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὸν ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ διατελοῦσιν εἰθισμένον τρόπον.

4. Ἐπὶ κακουργημάτων.

3. Ἐπὶ πλημμελημάτων εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2, 4, 5, καὶ 6 τοῦ ἄρθ. 208 τῆς ποινικῆς δικονομίας. Ὁ προφυλακισθεὶς κατηγορούμενος ἐξετάζεται τὸ πολὺ ἐντὸς 24 ὡρῶν.

3. Ὅσάκις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπάρχῃ ἀφορμὴ προφυλακίσεως, ἢ ἐπροφυλακίσθη ὁ κατηγορούμενος καὶ δὲν ὑπάρχουν αἱ περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων, 1, 2, 3, καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 236 τῆς ποινικῆς δικονομίας ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον

νὰ συγχωρήσῃ ἐν ὁποιᾳδήποτε καταστάσει τῆς προανακρίσεως τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσίν του, ἐὰν δώσῃ ἀξιόχρεον ἐγγύησιν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου προσδιοριστέαν κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 240 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὅτι θέλει παρασταθῇ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς τὴν ἀνακριτικὴν καὶ εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν, καὶ ἂν διωρίσῃ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀντίκλητον πρὸς τὸν ὁποῖον γίνονται ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν συμπίπτουσαι ἀνακοινώσεις.

Ὁ πρόξενος ἀνακαλεῖ τὴν διαταγὴν του τὴν ἐκδοθεῖσαν περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου, καὶ φυλακίζει αὐτὸν ἐκ νέου εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρ. 240 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

4. Οἱ μάρτυρες καὶ οἱ κατηγορούμενοι κλητεύονται εἰς ὡρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, εἴτε ἐγγράφως εἴτε καὶ προφορικῶς διὰ κλητῆρός τινος τοῦ προξενικοῦ καταστήματος, καὶ ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεων.

Ὡς πρὸς τὴν κλήτευσιν τῶν μὴ Ἑλλήνων μαρτύρων, οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν συμμορφοῦσθαι μὲ τὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς των ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν.

Ἐὰν οἱ κατηγορούμενοι ἢ οἱ μάρτυρες Ἕλληνες ἀπειθήσωσιν εἰς τὴν κλήτευσιν, ὁ πρόξενος θέλει διατάττει τὴν διὰ τῆς βίας προσαγωγήν των.

Ἅμα συλληφθῇ ὁ κατηγορούμενος ἐπισκοπεῖται καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ καταλαμβάνονται καὶ καταγράφονται ὅσα πράγματα εὑρεθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ γενομένης ἐκθέσεως, στέλλονται εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα, ἂν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πειστήρια.

5. Ἐὰν ἐκ τῆς προφυλακίσεως ἢ τῆς δραπετεύσεως τοῦ κατηγορουμένου πηγάζῃ κίνδυνος φθορᾶς, ἀπωλείας, ἢ ὑφαιρέσεως τῶν πραγμάτων του, ὁ πρόξενος φροντίζει περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν, ἐνεργῶν κατὰ τὰς περιστάσεις καταγραμμὴν αὐτῶν ἀπογραφήν, σφραγίδας, παραβύλων αὐτὰ εἰς φύλαξιν ἐπὶ ἀποδεί παραλαβῆς, ἢ ἐκποιῶν τὰ εἰς φθορὰν ὑ ποκείμενα, κατὰ τὰς περὶ τούτων διατά ξεις τῶν κεφαλαίων έ. καὶ ς'. τοῦ βιβλίου έ. τῆς παλιτικῆς δικονομίας.

6. Εἰς πᾶσαν ἐκθεσιν γενομένην παρ τῶν ἀνακριτικῶν τούτων ὑπαλλήλων πρέ πει νὰ παρευρίσκεται καὶ ὁ διευθυντὴς του γραφείου, ἢ γραμματεὺς τῆς προξενικῆ ἀρχῆς, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου δύω μάρτυ ρες, οἵτινες ἅπαντες ὑπογράφουν αὐτήν καὶ ἂν δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ προσληφθῶ σι μάρτυρες ἠξεύροντες νὰ γράψωσι γίνεται περὶ τούτου ῥητὴ μνεία· ἐκτὸ στη ἔκθεσις πρέπει νὰ ὑπογράφηται πρὸ τούτοις παρὰ τῶν ἐξεταζομένων ἢ ἁπλῶ παράντων διαδίκων καὶ μαρτύρων, καὶ ἂν δὲν ἐξεύρωσιν ἢ δὲν θέλωσι νὰ γρά ψωσι, γίνεται τούτου μνεία ῥητῶς

Ἂν δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ παρευρεθῶσι ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου ἢ ὁ γραμμα τεὺς, ἢ οἱ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν ἀναγκαῖοι μάρτυρες, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑπο χρέωσιν ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος νὰ συν τάσσῃ καὶ μόνος του, τὴν ἔκθεσιν, βε βαιῶν ἐν αὐτῇ τὴν ἔλλειψιν ταύτην. Οἱ μάρτυρες πρὶν ἐξετασθῶσιν ὁρκίζονται ἐ νώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου κατ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 121 τῆς ποινικῆς δι κονομίας διαταττόμενον τρόπον καὶ ἐξε τάζονται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κατηγορου μένων, ὅσάκις τοῦτο εἶναι δυνατὸν, κα ταχωριζομένων ἐν τῇ ἐκθέσει καὶ τῶν παρατηρήσεων τῶν τελευταίων. Ἂν ὅμω ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος θεωρήσῃ ἀναγ καῖον πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας ν ἐξομολογήσῃ τοὺς μάρτυρας κατὰ μόνα δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀλλ' ὀφείλει εἰ τοιαύτην περίστασιν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴ ἐξέτασιν αὐτῶν, παράντος τοῦ κατηγο ρουμένου.

7. Ὅσάκις οἱ ἐκπληροῦντες ἀνακριτικὰ καθήκοντα προξενικοὶ ὑπάλληλοι λαμβά γουν ἀπὸ τοὺς ἐν τῷ βασιλείῳ εἰσαγγελεῖς ἢ ἀνακριτὰς παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν ἀνακριτικῆς πράξεως, ὀφείλουν νὰ τὴν ἐκτελώσιν μὲ ἀκρίβειαν καὶ ἄνευ βραδυ

τητος δύνανται δὲ καὶ αὐτοὶ ἀμοιβαίως νὰ διευθύνωσι πρὸς ἀλλήλους ὁμοίας αἰτήσεις ἢ παραγγελίας, καὶ ν' ἀναθέτωσιν εἰδικῶς εἰς ἄλλους, δόντας τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλους τοῦ γραφείου των, τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν ἔργων, καθ' ὅσον πρόκειται νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ των μὲν, ἀλλὰ μακρὰν τῆς ἕδρας αὐτῶν.

Τοιαῦται παραγγελίαι δύνανται ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ ἀφ' οὗ ἡ ὑπόθεσις, εἰσαχθεῖσα εἰς τὸ ἀκροατήριον ἀναβληθῇ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑπὲρ, ἢ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἀποδείξεων.

8. Μετὰ τὸ πέρας τῆς προανακρίσεως ταύτης πέμπεται μὲ πρώτην εὐκαιρίαν ὁ φάκελλος τῆς δικογραφίας, ὁμοῦ δὲ καὶ ὁ κατηγορούμενος ἐὰν ἦναι προφυλακισμένος εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος νόμου ἁρμόδιον εἰσαγγελέα· συγχρόνως πέμπονται εἰς αὐτὸν τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπόθεσιν πειστήρια.

Οἱ πλοίαρχοι, οἱ ἐπιφορτιζόμενοι τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταγωγὴν τῶν κατηγορουμένων, θέλουν λάμβάνει ἐπὶ τούτῳ ἔγγραφον διαταγὴν διαλαμβάνου αν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ μεταγομένου καὶ τὴν πρᾶξιν δι' ἣν κατηγορεῖται, καὶ ὑπαγεγραμμένην παρὰ τοῦ ἀποστέλλοντος πραξενικοῦ ὑπαλλήλου. Οἱ ἐνεργοῦντες τὴν κράτησιν τῶν κατηγορουμένων καὶ οἱ μεταφέροντες αὐτοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοίαρχοι, ὀφείλουν νὰ προστρέφωνται μὲ τὴν ἐνδεχομένην πρὸς αὐτοὺς προσήνειαν καὶ νὰ σέβωνται τὴν τιμὴν αὐτῶν. Ὅθεν δὲν πρέπει νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς αὐτοὺς βίαν ἄνευ ἀνάγκης, καὶ τότε μόνον νὰ τοὺς δένωσιν, ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος φυγῆς· ἃ καθ' ἃς περιπτώσεις χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐξουσία αὕτη ἀπὸ τὸ περὶ Λστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Ημέτερον Διάταγμα.

9. Ἁρμόδιοι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ διὰ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου πλημμελήματα καὶ κακουργήματα εἶναι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τῆς ποινικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενοι.

Ἐὰν δὲ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πραχθέντα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα εἶναι ἄγνωστος ὁ τόπος τῆς τελευταίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατοικίας ἢ ἐρημέρου διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου, ἢ δὲν ὑπάρχει τοιαύτη παντάπασιν, ἁρμόδιοι πρὸς τὸ ἀνακρίνειν καὶ ἐνδικάζειν τοιαύτας πράξεις εἶναι οἱ ἐν Σύρῳ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ, καὶ τὸ ἐν περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν κακουργοδικεῖον.

10. Ὁ εἰσαγγελεὺς λαβὼν τὸν φάκελλον τῆς ἀνακρίσεως, ἐνεργεῖ κατὰ τὸ ἄρθρον 160 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐκτὸς ὅταν ἐπροφυλακίσθη ὁ κατηγορούμενος, καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ μὲν ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸν ἀνακριτὴν, ἡ δὲ παρὰ τοῦ ἐν ἀλλοδαπῇ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἐκδοθεῖσα περὶ προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου διαταγὴ, θεωρεῖται ὡς ἔνταλμα συλλήψεως.

11. Ὑπὲρ πλημμελημάτων, ὁσάκις ὁ κατηγορούμενος δὲν ἐπροφυλακίσθη ἢ ἀπελύθη δὲ ἐγγυοδοσίας συγχωρεῖται εἰς αὐτὸν νὰ μὴν παραστηθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ ν' ἀντιπροσωπευθῇ ἁπλῶς διὰ συνηγόρου τινός.

12. Ὑπὲρ πλημμελημάτων καὶ ἐπὶ κακουργημάτων ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δικαίζεται ἐρήμην, εἶναι ὑκεσὸς πᾶς ὅστις παρίσταται νὰ τὸν ὑπερασπισθῇ, τοιούτου δὲ μὴ ἐμφανισθέντος δίδεται εἰς αὐτὸν συνήγορος ἐξ ἐπαγγέλματος.

13. Οἱ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐξετασθέντες μάρτυρες δὲν κλητεύονται συνήθως ἐνώπιον τῶν ἐντὸς τοῦ βασιλείου δικαστηρίων, ἀλλ' αἱ ὑπὸ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων ληφθεῖσαι αὐτῶν μαρτυρίαι ἀναγινώσκονται καὶ ἐπὶ ἀκροατηρίου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς διαδικασίας.

Κατ' ἐξαίρεσιν δύνανται οὗτοι, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐφικτὸν νὰ κλητευθῶσιν πρὸς προσωπικὴν ἐμφάνισιν εἴτε ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ εἴτε ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου διὰ

λόγους σπουδαίους, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτίμησις ἀπόκειται ἑκάστοτε εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς, εἰς ἃς ἡ ποινικὴ δικονομία ἀναθέτει ἐν γένει τὴν περὶ τῆς ἀναγκης κλητεύσεως μαρτύρων κρίσιν· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ ἰδίως τὴν ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ συνηγόρου του προταθεῖσαν τυχὸν ὡς ἀναγκαίαν αὐτοπρόσωπον ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου παράστασιν τῶν ἤδη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐξετασθέντων ἢ νέων μαρτύρων, ἐνεργοῦνται τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 166 τῆς ποινικῆς δικονομίας διαταττόμενα.

Αἱ ὑπὸ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων ληφθεῖσαι ἐξομολογήσεις τῶν κατηγορουμένων, ὅσοι δὲν παρεστάθησαν εἰμὴ διὰ συνηγόρου, ἀναγινώσκονται πάντοτε εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας.

14. Αἱ περὶ κακοδικείου διατάξεις τοῦ ἄρθρου 65 τῆς ποινικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανομένους πρυξενικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἁρμόδια δὲ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τοιούτων ἀγωγῶν δικαστήρια εἶναι τὰ ἐν τῷ ἐδαφ. 1. τοῦ ἄρθρου 66 τῆς αὐτῆς δικονομίας σημειούμενα καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 67 αὐτῆς καὶ ὁ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1838 περὶ ἀγωγῆς κακοδικείου Νόμος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12, Δεκεμβρίου 1841.

---

96. Δ. Περὶ τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἐγγραφῶν τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀμαλιαπόλεως κτημάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἐγκρίνομεν, αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ὑποθηκῶν καὶ αἱ προσημειώσεις ἐπὶ τῶν κτημάτων ὅσα κεῖνται εἰς τοὺς δήμους τῆς περιφερείας τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀμαλιαπόλεως νὰ ἐνεργῶνται καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, ὡς ἄχρι τοῦδε ἀπὸ τὸν ὑποθηκοφύλακα Λαμίας, ἀνατιθέμενοι τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1841.

---

97. Δ. Περὶ τῆς εἰς Ἅγιον Πέτρον ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Πάρνωνος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Πάρνωνος, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἔδρευεν κατὰ μὲν τοὺς μῆνας τοῦ θέρους εἰς Ἅγιον Πέτρον, κατὰ δὲ τοὺς μῆνας τοῦ χειμῶνος εἰς τὰ Δολιανήτικα Καλύβια, θέλει τοῦ λοιποῦ ἑδρεύει διηνεκῶς εἰς Ἅγιον Πέτρον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1841.

---

98. Δ. Περὶ συστάσεως ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας εἰς Ἑρμούπολιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Φιλεμπορικὴ Ἑταιρία ».

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐσώκλειστα ἔγγραφα, καὶ συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 40 καὶ 45 τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Ἡ ἐν Ἑρμουπόλει συστηθεῖσα ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Φιλεμπορικὴ Ἑταιρία » ἐγκρίνεται.

2. Αἱ ἐνδιαλαμβανόμεναι διατάξεις τῆς ἑταιρίας ταύτης εἰς τὸ γενόμενον ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ συμβολαιογράφου συμφωνητικόν, τὸ ὁποῖον μένει προσκολλημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι, ἐγκρίνονται ἐπίσης.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν διατάξεων χωρὶς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

4. Ἡ ἑταιρία αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Σύρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1841.

---

99. Δ. Περὶ ἐγκρίσεως πράξεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωρήσαντες τὸν ἀπὸ 31 Δεκεμ. 1841 (12 Ἰανουαρίου 1842) ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τῶν συνεδριάσεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρᾶξιν τῆς συνελεύσεως περὶ κανονισμοῦ τοῦ καταστήματος τούτου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 48 τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου π. ε. Κανονισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν

1. Ἐγκρίνομεν τὰς τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ἡ γενικὴ συνέλευσις ἐπέφερεν εἰς τὸν ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου π. ε. Κανονισμόν.

α) Διὰ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμ. 1841 (12 Ἰανουαρίου 1842) ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεων τῆς γεν. συνελεύσεως, καὶ β) Διὰ τῶν ἄρθρων 4, 5, 11, 12, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 39, 40, 48, 54, 55, 68, 69, 70, καὶ 83 τῆς μνησθείσης ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν περὶ κανονισμοῦ πράξεως αὐτῆς μὲ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως «Συμβούλων» εἰς τὰς λ ξεις «μελῶν τῆς Διευθύνσεως».

2. Ἀποδεχόμεθα ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ πράξει τῆς συνελεύσεως ἄρθρα 2, 3, 8, 36, 37, 38, 41 42, 43, 50, 51, 52, 53, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 77, 78, 79, 80, 81, 82 καὶ 87, διὰ τῶν ὁποίων προστίθενται νέαι τινὲς διατάξεις εἰς τὸν εἰρημένον ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου κανονισμόν. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1842.

---

100. Πρᾶξις τῆς γενικῆς τῶν μετόχων συνελεύσεως περὶ κανονισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις, ἀφορῶσαι τὴν Διεύθυνσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

1. Διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας τῶν μελῶν τῆς Διευθύνσεως, τῶν τιμητῶν, καὶ ὑπαλλήλων τῶν ὑποκαταστημάτων, δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ πρὸς ἀσφάλειαν μετοχῶν των.

2. Ὁ διδομένος ὅρκος ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, Ὑποδιευθυντοῦ, τῶν ταμιακῶν καὶ ἀναπληρωτικῶν συμβούλων, εἶναι ὁ ἑξῆς.

«Ὀρκίζομαι νὰ διοικήσω τὰ συμφέροντα τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης τιμίως, καὶ εὐσυνειδότως, καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς περὶ αὐτῆς Νόμους καὶ Κανονισμούς».

3. Ὁ δὲ προσδιοριζόμενος διὰ τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους ὅρκος, εἶναι ὁ ἀκόλουθος.

«Ὀρκίζομαι νὰ ὑπηρετήσω τὴν Ἐθνικὴν Ἑλληνικὴν Τράπεζαν τιμίως καὶ εὐσυνειδότως καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς περὶ αὐτῆς Νόμους καὶ Κανισμούς».

4. Εἰς τὸ δίπλωμα τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑποκαταστημάτων πρέπει νὰ προσδιορίζηται καὶ ἡ ἀντιμισθία των, στηριζομένη εἰς τὰ ἐγκριθέντα ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

5. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται κατὰ τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ γενικῆς ἢ μερικῆς συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου.

6. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι ἐπίπληξις ἢ πρόστιμον ἐκ δραχμῶν 5—100 τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου κατατίθεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπέζης πρὸς ὄφελος τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

7. Τὸ συμβούλιον, διὰ βαρείας ἐλλείψεις, ἀναξιότητα κακὴν διαγωγὴν θέλει ἀποβάλλει τοὺς ἅπαξ διορισθέντας ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης, καὶ τοὺς ἀντικαθιστᾷ δι' ἑτέρων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ Διεύθυνσις δὲν χρεωστεῖ νὰ ἐκθέτῃ τοὺς λόγους τῆς ἀποβολῆς εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς παύσεως.

8. Εἰς τὰς θέσεις τοῦ Α'. λογιστοῦ Α'. ταμίᾳ, πρωτοκολλίστου καὶ γραμματέως δὲν συγχωρεῖται νὰ διορίζωνται ἄνθρωποι συγγενεῖς μετὰ τῶν μελῶν τῆς Διευθύνσεως μέχρι τετάρτου βαθμοῦ εἰς εὐθείαν

ἢ πλαγίαν γραμμὴν ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστείας. Ἡ διάταξις ὅμως αὕτη δὲν πρέπει νὰ προσβάλῃ εἰς τὸ μέλλον τὰ δικαιώματα τῶν ὑπαρχόντων ὑπαλλήλων ἂν οἱ ἀκολούθως εἰς τὴν Διεύθυνσιν ἐκλεγόμενοι, ἤθελον εὑρεθῇ συγγενεῖς.

9. Ἡ Διεύθυνσις θέλει κανονίσει τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας τῶν ὑπαλλήλων.

10. Ὁ Διευθυντὴς ὑπογράφει ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Τραπέζης καθὼς καὶ τὰ ἐν ὀνόματι αὐτῆς γενόμενα συμβόλαια, διευθύνσεις, ἐκδόδεις, ὀπισθογραφήσεις καὶ ἀποδοχὰς συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων.

Εἶναι ὁ ἔφορος τῆς ἀσφαλείας τοῦ καταστήματος καὶ τῆς ἐντὸς αὐτοῦ εἰταξίας καὶ ἐπαγρυπνεῖ τὴν ἐργασίαν τῶν ὑπαλλήλων.

Ὅσάκις κωλύεται νομίμως ὁ Διευθυντὴς, καὶ τὸν ἀναπληροῖ ὁ ὑποδιευθυντὴς, ἢ ἕτερον μέλος τοῦ συμβουλίου, πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἐξῆς διάκρισις εἰς τὴν ὑπογραφὴν, «κωλυομένου τοῦ Διευθυντοῦ».

11. Ὅσάκις ἀπαιτεῖται ἡ πρόσκλησις ἀναπληρωτικοῦ μέλους πρὸς συγκρότησιν τοῦ συμβουλίου τῆς Διευθύνσεως, προτιμᾶται τὸ λαχὸν εἰς τὴν ἐκλογὴν τὰς περισσοτέρας ψήφους, καὶ ἰσοψηφίας οὔσης τὸ πρεσβύτερον.

12. Ἂν συμβῇ θάνατος εἰς δύο τακτικὰ μέλη, ἢ καὶ εἰς τὰ δύο ἀναπληρωτικὰ, ἡ Διεύθυνσις συγκαλεῖ ἀμέσως γενικὴν συνέλευσιν.

13. Ὅσάκις ἐπαιτεῖται ἐκτάκτως ἡ συγκάλεσις τῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων ἡ ἐπὶ τούτῳ πρᾶξις πρέπει νὰ ἦναι αἰτιολογημένη.

14. Τὰ γενικὰ καθήκοντα τῶν μελῶν τῆς Διευθύνσεως ὁρίζονται ἀπὸ τὸν περὶ τῆς Τραπέζης Νόμον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν λοιπὴν νομοθεσίαν, ὡς πρὸς τὰ εἰδικὰ καθήκοντα καθορίζονται τὰ ἑξῆς.

15. Διορίζονται δύο μερικαὶ συνεδριάσεις καθ' ἑβδομάδα διὰ τὰς προξοφλήσεις, καὶ δύο διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ δάνεια. Αἱ γενικαὶ συνεδριάσεις γίνονται ἐκτάκτως εἰς ἄλλας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος· εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης συνεδριάσεως ἀκούονται πρότερον οἱ ἐπὶ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, ἐπὶ τοῦ ταμείου καὶ τῶν καταστίχων εἰσηγηταὶ, καθ' ὅσον ἔχουν νὰ προτείνουν κατεπείγοντα πράγματα· μετὰ ταῦτα ἀκούονται αἱ λοιπαὶ εἰσηγήσεις.

16. Εἰς ἑκάστην μερικὴν συνεδρίασιν, εἰμὲν πρόκειται περὶ ὑσωνῆ εἰσήγησις ἀνετέθη εἰς τὸν Διευθυντὴν πρέπει νὰ παρευρίσκεται ὁ ἴδιος. Ἂν δὲ πρόκειται περὶ δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ, ἢ ἐνεχύρῳ ὁ ὑποδιευθυντὴς, τὸν ὁποῖον ὅμως ὁσάκις θέλει ὁ Διευθυντὴς δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ ὁ ἴδιος.

17. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου περιέχουν καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐτεραγωνιούντων, γράφονται κατὰ συνέχειαν τῶν πρακτικῶν, καὶ φυλάττονται μυστικαὶ ὑποκείμεναι εἰς μόνης τῆς συνελεύσεως τὸν ἔλεγχον.

Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

18. Διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης τὰ μέλη τῆς Διευθύνσεως ἐνεργοῦν τὰ χρέη εἰσηγητοῦ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου ὡς ἐφεξῆς.

19. Ὁ Διευθυντὴς εἶναι εἰσηγητὴς, α) εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς γενικὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ καὶ β) εἰς τὰς προξοφλήσεις καὶ τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια.

20. Ὁ ὑποδιευθυντὴς εἶναι ἐν τῷ συμβουλίῳ εἰσηγητὴς, α) τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων, β) τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

21. Εἷς τῶν συμβούλων ἐπιτηρεῖ τὸ ταμεῖον καὶ εἶναι ὁ εἰσηγητὴς εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὸν κλάδον τοῦτον.

22. Ὁ ἕτερος σύμβουλος ἐπιτηρεῖ τὰ καταστίχα καὶ τὰς ἐργασίας τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑποκαταστημάτων, καὶ εἶναι ὁ εἰσηγητὴς ὡς πρὸς ταῦτα.

23. Ὁ ἐπὶ τῶν γραμματίων τῆς Τρα-

πέζης εἰσηγητὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ συντάττῃ ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ τοῦ εἴδους τῶν εἰς κυκλοφορίαν προσδιορισθέντων γραμματίων, καὶ περὶ τῆς ἀνακλήσεώς των. Αἱ τοιαῦται ἐκθέσεις ὑπογραφόμεναι παρ' αὐτοῦ, ὑποβάλλονται εἰς τὸ συμβούλιον πρὸς γνῶσίν του.

24. Ὁ ἐπὶ τῶν καταστίχων εἰσηγητὴς ὑπογράφει εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἡμέρας μετὰ τοῦ ταμία τὸ ἡμερολόγιον, ἅπαξ δὲ τῆς ἑβδομάδος συντάττει ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως, καὶ τῆς ἀκριβείας τῶν βιβλίων, τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει εἰς τὸ συμβούλιον.

25. Ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου εἰσηγητὴς ἐπιθεωρεῖ μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἡμέρας τὸ ἡμερούσιον ταμεῖον, ἅπαξ δὲ τῆς ἑβδομάδος συντάττει ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν καθυποβάλλει εἰς τὸ συμβούλιον.

26. Ὅσάκις κωλύεται μέλος τακτικὸν τοῦ συμβουλίου, τὸ προσλαμβανόμενον ἀναπληρωτικὸν λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ κωλυομένου, ἂν δὲ προσληφθῶσιν ἀμφότερα τὰ ἀναπληρωτικὰ μέλη, τότε τὸ προτιμώμενον εἰς τὴν τάξιν τῆς προσκλήσεως, ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ταμείου.

27. Οἱ ἀναπληρωτικοὶ σύμβουλοι, ἐν ὅσῳ δὲν λαμβάνουν μέρος εἰς τὸ συμβούλιον δύνανται νὰ διορισθῶσι τιμηταὶ (censeurs) ἢ καὶ εἰδικοὶ ἐπίτροποι τῆς Τραπέζης, εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν, καθ' ἣν ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἀπ' εὐθείας.

28. Ἡ Τράπεζα ἔχει δύο ταμεῖα, τὸ ἓν γενικὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἐναποταμιεύονται ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια καὶ τραπεζικὰ γραμμάτια, τὸ ἕτερον ἡμερούσιον, εἰς τὸ ὁποῖον μεταφέρονται τὰ πρὸς καθημερινὴν χρῆσιν.

29. Τὸ γενικὸν ἔχει τρεῖς κλεῖδας, ὧν μίαν κρατεῖ ὁ διευθυντὴς, ἄλλην ὁ Βασιλ. ἐπίτροπος καὶ τὴν τρίτην ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου εἰσηγητὴς σύμβουλος. Τὸ ἡμερούσιον ἔχει μόνον δύο, ἓν τὴν μίαν ἔχει ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου εἰσηγητὴς καὶ τὴν ἄλλην ὁ ταμίας.

30. Τὸ γενικὸν ταμεῖον ἀνοίγεται κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως γενομένης ἐν τῷ συμβουλίῳ, διὰ νὰ μεταφερθῶσι χρήματα ἢ πράγματα ἀπὸ αὐτὸ, ἢ διὰ νὰ εἰσαχθῶσι. Τὸ γενικὸν ταμεῖον ἐπιθεωρεῖται ἀνὰ τριμηνίαν ὑπὸ ὅλου τοῦ συμβουλίου, συνταξαμένης ἐκθέσεως περὶ τῆς καταστάσεως καὶ ἀκριβείας του, καὶ ὑπογραφομένης παρὰ πάντων τῶν μελῶν καὶ τοῦ Βασιλ. ἐπιτρόπου.

31. Τὸ ἡμερούσιον ταμεῖον μένει ἀγοικτὸν καθ' ἑκάστην τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν μέχρι τῆς ἐπιθεωρήσεως.

32. Ὁ ταμίας δέχεται καὶ ἐξαργυρόνει καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὴν 12, π. μ. μέχρι τῆς 2, μ. μ. τὰ παρουσιαζόμενα τραπεζικὰ γραμμάτια εἰς τὴν ὀνομαστικὴν των ἀξίαν, ἀνακαλύψας δὲ παραποίησίν τινα τὰ κατάσχει καὶ εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὸν διευθυντὴν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς 24 ὡρῶν νὰ κάμῃ τὴν καταμήνυσίν του εἰς τὸν εἰσαγγελέα. Ὁ ἴδιος δέχεται καὶ πληρόνει ὅσα χρήματα διαταχθῇ δι' ἐνταλμάτων, καὶ φυλάττει τὰ ἐντάλματα πρὸς ἔλεγχόν του.

33 Ὁ ταμίας δίδει ἐγγύησιν εἰκοσιπέντε χιλιάδων δραχμῶν.

34. Ὁ δικηγόρος τῆς Τραπέζης θέλει παρευρίσκεται εἰς τὰς μερικὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, ὁσάκις προσκαλεῖται διὰ νὰ γνωμοδοτῇ περὶ πάντων τῶν νομικῶν ἀντικειμένων εἰς τὰ ὁποῖα ἡ τράπεζα χρήζει τῆς ἐπιστήμης του. Ἡ γνωμοδότησίς του εἶναι ἔγγραφος καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

Πρὸς τούτοις δίδει ὁδηγίας εἰς τοὺς ἐπιφορτισμένους ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν τῆς Τραπέζης.

35. Ἡ Τράπεζα συντάττει τὰ συμβόλαιά της παρὰ συμβολαιογράφῳ διαμένοντι ἐντὸς ἢ πλησίον τοῦ καταστήματός της, διὰ νὰ μὴν ἀπασχολῆται ὁ διευθυντὴς ἀπὸ τὰς ἄλλας σπουδαίας ἐργασίας του.

36. Ἡ σφραγὶς τῆς Τραπέζης φέρει ἐν τῷ μέσῳ τὰ παράσημα τῆς Κυβερνήσεως γύρωθεν δὲ τὰς λέξεις «Προνομιαία Ἐθνικὴ Τράπεζα».

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Είδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὰς χρηματικὰς ἐργασίας τῆς Τραπέζης.

37. Πᾶσα μετοχὴ σύγκειται ἀπὸ τὸ πρωτότυπον κεφάλαιον τῶν χιλίων δραχμῶν, καὶ ἀπὸ τὸ ἀνῆκον αὐτῇ μερίδιον ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

38. Εἰς τὸν καταλογισμὸν τῶν παρ' αὐτῆς λαμβανομένων τόκων ἡ Τράπεζα λογίζει τὰς μονάδας καὶ τὰ κλάσματα ὡς δεκάδας, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν καταλογισμὸν τῶν παρ' αὐτῆς πληρονομένων τόκων λογίζει τὰς μονάδας καὶ τὰ κλάσματα ὡς μὴ ὑπάρχοντα π. χ. Ἂν ἔχῃ νὰ λάβῃ τόκους διὰ δραχμὰς 545, ἢ διὰ δραχμὰς 540 75|100, ὑπολογίζει τὸν τόκον ἐπὶ δραχμῶν 550. Ἂν δὲ ἔχῃ νὰ πληρώσῃ τόκους διὰ δραχμὰς 545, ἢ δραχ. 540 75|000, ὑπολογίζει τὸν τόκον ἐπὶ μόναν δραχ. 541. Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτησίων τόκων τῶν μετοχῶν καὶ τοῦ χρεωλύτρου.

39. Εἰς τὰς μετὰ τῆς Τραπέζης σχέσεις των οἱ μέτοχοι περίστανται εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ τακτικοῦ καὶ νομίμου ἀντιπροσώπου των. Οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος μέτοχοι θέλουν λαμβάνει τὸ ἀνῆκον μέρισμά των διὰ τραπεζίτου διοριζομένου παρὰ τῆς Διευθύσεως ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην αὐτῆς. Δύναται ὅμως νὰ λαμβάνῃ ὁ μέτοχος τὸ μέρισμά του ἂν θέλῃ καὶ ἀπ' εὐθείας διὰ συναλλαγματικῶν του πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Τραπέζης.

Ἡ προθεσμία τῶν συναλλαγματικῶν τούτων δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἦναι βραχυτέρα τῶν 21 ἡμερῶν ὄψεως.

40. Ἐν ὅσῳ δὲν γείνῃ αὔξησις τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) τ. ε περὶ συστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης νόμου, ἡ Τράπεζα δὲν θέλει δανείζει εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ἐνεχύρῳ πλέον τῶν 50,000 δραχμῶν, οὔτε πλέον τῶν 40,000 εἰς προεξοφλήσεις.

Ἡ Τράπεζα δὲν δίδει δάνειον μικρότερον τῶν 500 δραχμῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ἐνεχύρῳ, οὔτε προεξοφλεῖ συναλλαγματικὴν κατωτέραν τῶν 300 δραχμῶν.

41. Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ εἰργασμένου ἢ ἀκατεργάστου χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἡ Τράπεζα θέλει ἐκπίπτει 40 τοῖς 0|0 ἀπὸ τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας αὐτῶν.

42. Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐν τῇ ἐξωτερικαῖς συναλλαγματικαῖς ἀναφερομένων νομισμάτων ἡ Τράπεζα ἔχει βάσιν τὸν νομισματικὸν πίνακα, τὸν ὁποῖον ἀκολουθοῦσι τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους· ὅλη ἡ πᾶσα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς ὠφέλεια τῆς ἐπικαταλλαγῆς (aggio) εἶναι εἰς ὄφελος τῆς τραπέζης.

43. Ἡ Τράπεζα προεξοφλεῖ μὲ τὸν κανονισμένον τόκον ἀλλ' ὅταν ἡ προθεσμία τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τοῦ γραμματίου ἦναι κατωτέρα τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν πληρόνεται προμήθεια 1|5 τοῖς 0|0.

44. Ὁσάκις ἡ Διεύθυνσις ἀποφασίσῃ ἐκ τῶν περιστάσεων μεταβολὰς τοῦ τόκου ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου κανονισμένων ὅρων, ὀφείλει νὰ τὸ προειδοποιήσῃ διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Τὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια προσδιορίζονται κατὰ προτίμησιν διὰ δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

45. Ἡ Τράπεζα ὡς ἰδιωτικὸν κατάστημα δέχεται τὰς ἀναφορὰς, ἐκθέσεις καὶ λοιπὰς τοιαύτας πράξεις ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου. Τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ὑποθήκης συμβόλαια πρέπει νὰ ἦναι ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου.

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ προεξοφλήσεως.

46. Ὁ Διευθυντὴς ἔχων βάσιν τὸν συνταχθέντα καταλόγον τῶν παραδεκτέων εἰς προεξόφλησιν ἐμπόρων, καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς πιστώσεως των ἀποφαίνεται ἐντὸς 24 ὡρῶν περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς πρατάσεως, τοῦτο δὲ μόναν εἰς τὰς ἡμέρας καθ' ἃς δὲν γίνονται συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου περὶ προεξοφλήσεων· ἀκολου-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θωρ. προβάλλει τὰς πράξεις του εἰς τὰς ἀριθμὸν συνεδριάσεις, ὅπως ἔχει δικαίωμα νὰ ζητῇ λόγον ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν, διατί ἡ ὑπογραφή του δὲν ἔγεινε δεκτή.

47. Ὑπάρχουν διπλότυπα εἰς τὰ ὁποῖα ἐγγράφεται τὸ προεξοφληθὲν ποσὸν, ἡ προθεσμία καὶ ὁ πληρωθεὶς τόκος. Τὸ στέλεχος ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ λαβόντος τὸ προεξόφλημα, τὸ δὲ παράρτημα παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ. Τοῦτο δὲ ὁ αἰτῶν παρουσιάζει εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ τὸ πληρώσῃ καὶ νὰ λάβῃ ἐπὶ τοῦ ἰδίου τὴν ἀπόδειξιν τῆς προεξοφλήσεως.

48. Εἶναι δεκτὰ εἰς προεξόφλησιν τὰ ἑξῆς ἀντικείμενα· α'. Συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια εἰς διαταγὴν ἐκδεδομένα ἐν τῇ Ἑλλάδι, φέρουσαι τοὐλάχιστον τρεῖς ὑπογραφὰς ἀξιοχρέων ἀτόμων ἐχόντων τὴν σταθερὰν διαμονὴν των ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος· ἐκ τῶν τριῶν οἱ δύο πρέπει νὰ ἦναι ἔμποροι. β'. Συναλλαγματικαὶ ἐκδεδομέναι ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας ἀποδεχθεῖσαι ὅμως καὶ πληρωτέαι ἐντὸς αὐτῆς ὑπὸ ἀξιοχρέου ἐμπόρου ἐγκαταστημένου ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ φέρουσαι πρὸς τούτοις καὶ ἄλλην μίαν ὑπογραφὴν ἐμπόρου ἐπίσης ἐγκαταστημένου εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐκτίμησις τῆς ἐξωτερικῆς ὑπογραφῆς ἀνατίθεται εἰς τὴν διεύθυνσιν ὑπὸ ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην.

49. Ὁσάκις ἡ πληρωμὴ τῶν τοιούτων συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων δὲν μέλλῃ νὰ γενῇ ἐντὸς τῆς ἕδρας τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος, καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων του, ἡ Τράπεζα δύναται νὰ ἀποποιηθῇ τὴν προεξόφλησιν.

50. Ὁ εἰς τὸ ἄρθ. 59 κατάλογος συντάττεται εἰς γενικὴν συνεδρίασιν τοῦ συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένων εἰς τὴν σύνταξίν του καὶ δύο τιμητῶν (censeurs), οἵτινες ἔχουν ἀποφασιστικὴν ψῆφον.

51. Οὐδεμία παρεκτροπὴ ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου ἐπιτρέπεται εἰμὴ διὰ λόγους ἀναγνωρισθέντας μετὰ τὴν σύνταξίν του, ὁπότε ὁ κατάλογος τροποποιεῖται ἄνευ ἀναβολῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

52. Ὁ κατάλογος οὗτος φυλάττεται μυστικὸς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων ἂν ζητηθῇ.

53. Ὁ ἔχων πίστωσιν εἰς τὸν κατάλογον δύναται νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλον τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεώς του, παρουσιάζων ἑκάστοτε τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἰδίων ἐμπόρων, ἐὰν ἕκαστος τῶν τελευταίων τούτων δὲν ἐξηντλησεν ἤδη τὴν προσδιορισμένην ὑπὲρ αὐτοῦ πίστωσιν κατὰ τὸν κατάλογον· ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὴν Διεύθυνσιν, ἥτις δύναται, ὁσάκις τὸ νομίσῃ ἀναγκαῖον, νὰ ζητῇ νέας ὑπογραφάς.

54. Ἡ ὑπογραφὴ τῶν μελῶν τῆς Διευθύνσεως καὶ τῶν τιμητῶν, διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας των, εἶναι ἐπίσης δεκτή, ἀλλὰ συζητουμένης τῆς δι' αὐτοὺς πιστώσεως δὲν παρευρίσκονται εἰς τὴν συζήτησιν.

55. Καμμία συναλλαγματικὴ ἢ γραμμάτιον δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸν εἰς προεξόφλησιν, δοθείσης ὑποψίας, ὅτι πηγάζει ἀπὸ αἰτίας λαθρεμπορίου, ἢ χρησιμεύει εἰς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας καὶ τῶν συμφερόντων τῆς ἐπικρατείας.

56. Δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὰς προεξοφλητικὰς ἐργασίας τῆς Τραπέζης ὁ χρεωκοπήσας ἢ πτωχεύσας, πρὶν νομίμως ἀποκατασταθῇ· ἐπὶ τούτῳ ὀφείλει ὁ Διευθυντὴς νὰ πληροφορῆται τὰς πτωχεύσεις καὶ χρεωκοπίας, καὶ νὰ κρατῇ κατάλογον, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ τὰς ἐγγράφῃ σημειῶν καὶ τὰς τυχὸν ἐγκαταστάσεις. Δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς προεξόφλησιν οὔτε ὁ ἀρήσας νὰ γενῇ διαμαρτύρησις τῶν παρὰ τῇ Τραπέζῃ συναλλαγμάτων του.

57. Διορίζονται ἐν τῇ ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους, καὶ ἐπὶ γενικῆς συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου ἓξ τιμηταί, μεταξὺ τῶν ἐμπόρων τῶν ἐχόντων τοὐλάχιστον πέντε ὀνομαστικὰς μετοχάς, καὶ κατοικούντων εἰς τὴν ἕδραν τοῦ καταστήματος, οἵτινες ἀνὰ δύο ἐνεργοῦν κατὰ μῆνα τὰ ἔργα τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνατιθεμένης ὑπηρεσίας.

58. Τὸ συμβούλιον διὰ κληρώσεως προσδιορίζει τὴν ἀνωτέρω διαίρεσιν, ὥστε οἱ πρῶτοι δύο θέλουν ἐπανέρχεσθαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀφοῦ καὶ οἱ λοιποὶ τέσσαρες ἐκπληρώσωσι τὰ καθήκοντά των.

59 Οἱ τιμηταὶ συντάττουν μετὰ τοῦ συμβουλίου τὸν κατάλογον τῶν παραδεκτῶν εἰς τὴν προξόφλησιν ἐμπόρων, καὶ τὸ παραδεκτὸν ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τοῖς δοθῇ πίστωσις.

60. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ τιμητοῦ εἶναι ἄμισθος, καὶ παύει αὐτοδικαίως ὅταν ὑποπέσῃ εἰς ἐμπορικὴν, ἢ πολιτικὴν ἀνικανότητα, ἢ ἀπολέσῃ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα τῆς θέσεως.

61. Ἡ ὑπηρεσία ἑκάστης τούτων τῶν δυάδων ἀλλάσει κατὰ μῆνα, μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης χάνει τὸ κῦρός του καὶ ὁ συνταχθεὶς κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτην κατάλογος.

62 Ὁ διορισμὸς τῶν τιμητῶν καὶ ἡ κατάταξις των δημοσιεύεται δι' ἐφημερίδος καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος.

63. Κωλυομένου τινὸς τῶν διορισθέντων τιμητῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του προσκαλεῖται ὁ πρεσβύτερος τῶν ἀμέσως δύο ἑπομένων. Ἂν δὲ τὸ κώλυμα διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς δύω περιόδους, ἀντικαθίσταται ὁ κωλυόμενος διὰ νέας ἐκλογῆς.

64. Οἱ τιμηταὶ δίδουν ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τὸν ἑξῆς ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας των.

« Ὀμνύω νὰ ἐκπληρῶ τὰ καθήκοντά μου μὲ αὐστηρὰν ἀμεροληψίαν, καὶ νὰ φυλάττω αὐστηρὰν ἐχεμυθίαν. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τραπεζικαὶ ἐργασίαι.

65. Συγχωρεῖται εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ λαμβάνῃ χρήματα καὶ νὰ δίδῃ συναλλαγματικὰς εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης ὑποκαταστήματά της, λαμβάνουσα προμήθειαν δύο τοῖς χιλίοις. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχουν καὶ τὰ ὑποκαταστήματα.

66. Αἱ τοιαῦται συναλλαγματικαὶ εἶναι τριπλότυποι, εἰς τὸ στέλεχος καὶ τὸ παράρτημα σημειοῦται συνοπτικῶς τὸ λῆφθὲν προμήθευτρον, τὸ ὄνομα τοῦ λαβόντος τὴν συναλλαγματικὴν καὶ τὸ τοῦ ὑποκαταστήματος τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πληρωμὴν, τὸ μεσόφυλλον σχηματίζει τὴν συναλλαγματικὴν.

Ὁ Διευθυντὴς ὑπογράφει καὶ τὰ τρία φύλλα ὁ δὲ συναλλαττόμενος ὑπογράφει τὸ στέλεχος καὶ λαμβάνων τὸ μεσόφυλλον μετὰ τοῦ παραρτήματος τὰ ἐγχειρίζει εἰς τὸν ταμίαν, οὗτος δὲ πληρονόμενος τὸ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ σημειωθὲν προμήθευτρον ὑπογράφει τὸ μεσόφυλλον καὶ τὸ παράρτημα, καὶ ἐγχειρίζει τὸ πρῶτον εἰς τὸν συναλλαττόμενον. Τὰ παραρτήματα χρησιμεύουν εἰς ἔλεγχον τοῦ ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ δανείου ἐπὶ ὑποθήκῃ.

67. Ὁ αἰτῶν δάνειον ἐπὶ ὑποθήκῃ παραδίδει τὴν αἴτησίν του εἰς τὸν Διευθυντὴν· ἡ αἴτησις πρέπει νὰ περιέχῃ α σημείωσιν τοῦ ὀνόματος, ἐπαγγέλματος καὶ κατοικίας τοῦ αἰτοῦντος β. τὸ ποσὸν τοῦ ζητουμένου δανείου καὶ τὸν χρόνον ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέλει τὸ ἀποδώσει· γ' περιγραφὴν ἀκριβῆ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος τῆς θέσεως, τῆς ἐκτάσεως, τῶν γειτόνων, τοῦ εἴδους καὶ τῆς ποιότητος αὐτοῦ· δ'. λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν ἐπὶ τοῦ εἰρημένου κτήματος δικαιωμάτων του καὶ μνείαν τῶν ἐγγυτέρων συγγενῶν τοῦ κληρονομουμένου ἐὰν τὸ κτῆμα ἦναι κληρονομικόν· ε. ὑποκειμένας εἰς πυρκαϊὰν τοῦ κτήματος βεβαίωσιν τοῦ ὅτι ὑπάρχει ἐξασφαλισμένον, καὶ ὑπόσχεσιν ὅτι θέλει ἀνανεώσει τὸ ἀσφαλιστήριον μέχρι τέλους τῆς προθεσμίας τοῦ δανείου· καὶ ς'. ἂν ἦναι ἐπιβεβαρυμένον μὲ κανενὸς εἴδους χρέος. Ἐπὶ τέλους θέλει ἐπισυνάπτει τὰ πρωτότυπα ἢ ἀντίγραφα τῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀνωτέρω γραφῶν του.

68. Ἡ πυρασφάλεια πρέπει νὰ ὁμολογῆται ἀπὸ κατάστημα παρέχον ἐγγυήσεις ἀποχρώσας εἰς τὴν Τράπεζαν, μέχρις οὗ δὲ συστηθῶσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους τὰ ἀναλόγα καταστήματα τοῦ εἴδους τούτου,

ἢ ἡ διεύθυνσις συνεννοηθῇ μετά τινος ἀξιοχρέου καταστήματος τῶν ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἀναδεχθῇ ἡ ἰδία τὴν φροντίδα τῆς ἐξασφαλίσεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δανειζομένου, ὀφείλει οὗτος νὰ φροντίζῃ ὁ ἴδιος καὶ νὰ παρουσιάζῃ ἐν τάξει τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις του εἰς τὴν διεύθυνσιν.

69. Ὡς ὑποκείμενα εἰς τὸ χρέος τῆς ἀσφαλείας κτήματα θεωροῦνται μόνον αἱ οἰκοδομαί.

70. Ὁ ὑποδιευθυντὴς εἰσάγει τὴν αἴτησιν εἰς τὸ συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἢ παραδέχεται αὐτὴν ἢ παραπέμπει τὸν αἰτοῦντα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841 Νόμου περὶ ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Τραπέζης. Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν ὁ Διευθυντὴς γράφει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τὸ ἐθεωρήθη, καὶ ἐπομένως, δημοσιεύεται ἡ αἴτησις εἰς τὸ παράρτημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

71 Ὁσάκις δὲ ἡ αἴτησις γίνεται δεκτὴ ἢ ἐξεπληρώθησαν οἱ ὅροι τοῦ περὶ ἀσφαλείας τῆς ὑποθήκης νόμου διορίζονται εἷς ἢ πλείονες ἐκτιμηταί, γενομένης δὲ τῆς ἐκτιμήσεως, σταθμίζεται αὕτη ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν περιορίσῃ. Ἀλλ' ὁσάκις ὁ αἰτῶν νομίσῃ ὅτι ἀδικεῖται ἀπὸ τὴν πρᾶξιν το εἰσηγητοῦ ζητεῖ ὁλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου τὴν ἀπόφασιν. Ἐκπληρωθέντων δὲ ὅλων τῶν προηγουμένων ὅρων παραπέμπεται ὁ αἰτῶν νὰ συντάξῃ τὸ συγγράμμα τὸ ὁποῖον παρουσιάζει εἰς τὸν εἰσηγητὴν μὲ πιστοποιητικὸν τοῦ ὑποθηκοφύλακος, ὅτι ἐνέγραψε τὴν ὑποθήκην καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐγγεγραμμένη προηγουμένως ἑτέρα, ἢ ὅτι ὑπάρχει διὰ τόσην ποσότητα. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐκ δυπλοτύπου βιβλίου δίδεται ἔνταλμα πρὸς τὸν ταμίαν διὰ νὰ μετρήσῃ τὸ συμφωνηθὲν ποσόν.

ΚΕΦΑΛ. ΟΝ Δ'.

Περὶ δανείου ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

72 Εἶναι δεκτὰ εἰς ἐνέχυρον εἰργασμένος καὶ ἀκατέργαστος χρυσὸς καὶ ἄργυρος. Ὁ αἰτῶν δάνειον ἐπὶ ἐνεχύρῳ πράττει ὅτι καὶ ὁ ἐπὶ ὑποθήκῃ. Ἀντὶ δὲ τῆς περιγραφῆς τοῦ ἀκινήτου κτήματος σημειοῖ εἰς τὴν αἴτησιν του τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν καὶ ποιὸν τοῦ εἰς ἐνέχυρον προσφερομένου πράγματος· κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἐνεργοῦνται αἱ περὶ τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων προεκτεθεῖσαι ὁδηγίαι, καθ' ὅσον αὗται ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

73. Διορίζονται δύο εἴδη ἐκτιμητῶν οἱ μὲν διὰ τὰ κτήματα, οἱ δὲ διὰ τὸν χρυσὸν καὶ ἄργυρον. Ὁ διορισμὸς τῶν ἐκτιμητῶν ἀνήκει εἰς τὴν Διεύθυνσιν καὶ γίνεται ἐπὶ γενικῆς συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου.

74· Οἱ ἐκτιμηταὶ δίδουν ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τὸν ἑξῆς ὅρκον.

« Ὀρκίζομαι νὰ ἐκτιμήσω τιμίως καὶ εὐσυνειδότως οὐχὶ δὲ κατὰ χάριν ἢ ἔχθραν ».

75. Ὡς βάσιν δὲ εἰς τὰς ἐργασίας των θέλουν ἔχει ἐπὶ μὲν τῶν οἰκοδομῶν τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα, οὐχὶ καθόσον προκύπτει ἀπὸ προσωρινὰς τοῦ τόπου ἀνάγκας, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν γενικὴν τοῦ μέλλοντος ἔποψιν· Ἐπὶ ἀμπελώνων, σταφιδαμπελώνων, φυτειῶν, δ νδρώνων ἐλαιώνων καὶ τῶν ὁμοίων, τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκκαθαρισμένον ἀφ' ὅλα τὰ ἔξοδα καὶ τὰς φυσικὰς ἐλαττώσεις, καὶ ἀναγκαίας καλλιεργείας· ἐκτιμωμένων τῶν προϊόντων εἰς τὴν ὡς ἐγγύτατα συνήθη καὶ γενικὴν ἀξίαν των. Ἐπὶ δὲ κτημάτων τὰ ὁποῖα δὲν ἐκαλλιεργήθησαν ἢ δὲν ἐτέθησαν εἰς παραγωγὴν, τὴν ἀγοραίαν τιμήν των· ἡ ἐκτίμησις γίνεται ἐγγράφως καὶ εἶναι αἰτιολογημένη, κατατίθεται δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποδείξεων τοῦ Ταμείου.

76. Οἱ ἐκτιμηταὶ λαμβάνουν ἀμοιβὴν διὰ τὰ ἔργα των ἀπὸ 4—2 τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ δοθησομένου δανείου· καὶ ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ κτήματος καὶ τῆς ποσότητος τοῦ δανείου· περὶ τούτου γίνεται ἀπόφασις τῆς Διευθύνσεως. Λαμβάνουν πρόσθετα καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοιπορίας των κανονιζόμενα ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν.

Ἡ ἀμοιβὴ καὶ τὰ ἔξοδα προκαταβάλλονται.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης.

77. Ἡ Τράπεζα θέλει συστήσει τέσσαρα ὑποκαταστήματα, εὐθὺς ὅτε τὰ κεφάλαιά της τῇ ἐπιτρέψουν, καὶ τὰ ὁποῖα ὡς ἐντελῶς ἐξηρτημένα εἰς τὴν ἐνέργειάν των ὑπ' αὐτῆς, θέλει ὀνομάσει Γραφεῖα τῆς Τραπέζης.

78. Τὰ τέσσαρα Γραφεῖα θέλουν ἑδρεύει τὸ μὲν εἰς Σύρον, τὸ δὲ εἰς Ναύπλιον, τὸ δὲ εἰς Πάτρας, καὶ τὸ ἕτερον εἰς Χαλκίδα.

Τὸ κεντρικὸν κατάστημα ἐπιφυλάττεται νὰ συστήσῃ καὶ ἕτερα ὅπου τὸ νομίσει ἀναγκαῖον, καὶ ἐνεργεῖ ἀπ' εὐθείας, ἢ καὶ δι' εἰδικῶν ἀνταποκριτῶν του εἰς τὰ λοιπὰ μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ὑποκαταστήματα. Ἡ Διεύθυνσις θέλει προσδιορίσει τὴν περιφέρειαν τῶν εἰρημένων ὑποκαταστημάτων, καὶ κανονίσει τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἐργασίαν των. Ταῦτα δὲ θέλουν εἶσθαι ὅσον ἔνεστι ὁμοιόμορφα μὲ τὸν τύπον καὶ τὸν μηχανισμὸν τοῦ κεντρικοῦ Καταστήματος.

79. Τὸ προσωπικὸν ἑκάστου Γραφείου θέλει ἀποτελεῖσθαι ἀπὸ ἕνα Διευθυντὴν καὶ δύω Συμβούλους ἐκλεγομένους κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν παλαιῶν μετόχων τῆς Τραπέζης.

80. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σύρου θέλει ἀλλάσσει κατὰ τριμηνίαν καὶ θέλει λαμβάνει τὴν θέσιν του ἐναλλὰξ εἷς τῶν συμβούλων.

Ὁ Διευθυντὴς δὲ μεταβαίνει εἰς τὴν θέσιν τοῦ συμβούλου.

81. Ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ δύο σύμβουλοι τοῦ ὑποκαταστήματος δίδουν τὸν ὅρκον τῶν ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ, οἱ δὲ τιμηταὶ καὶ ἐκτιμηταὶ ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος.

82. Πρὸς ἀντιμισθίαν τῆς Διευθύνσεως καὶ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων προσδιορίζονται δέκα τοῖς 0]0 ἐπὶ τῶν κερδῶν, τὰ ὁποῖα ἔκαστον αὐτῶν ἤθελεν ἀναδείξει εἰς τὸ μηνιαῖον ἰσοζύγιόν του. Τὰ ποσοστὰ ταῦτα τὰ ὁποῖα εἶναι ὁ ἀνώτατος ὅρος ἐννοοῦνται δι' ἀμοιβὴν τοῦ προσωπικοῦ καὶ πρὸς ἀποζημίωσιν παντὸς ἐξόδου, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται ἡ Τράπεζα εἰς ἄλλην ἀποζημίωσιν. Τὴν διανομὴν δὲ τῶν ποσοστῶν τούτων θέλει δωρίσει ἡ Τράπεζα ἐπὶ τῆς συστάσεως ἑκάστου ὑποκαταστήματος χωρὶς ποτε νὰ ὑπερβῇ τὸν ὅρον αὐτόν.

83. Ἡ Διεύθυνσις θέλει προσδιορίσει τὴν ἐγγύησιν, τὴν ὁποίαν ἕκαστον γραφεῖον ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ.

84. Διὰ τὰς προεξοφλήσεις, τὰ γραφεῖα συντάττουν κατάλογον τῶν εἰς τὴν προεξόφλησιν παραδεκτέων ἐμπόρων καὶ τὸν στέλλουν κατὰ δεκαπενθήμερον εἰς τὴν Διεύθυνσιν, ἥτις τὸν ἐπεξεργάζεται καὶ τὸν ἐπιστρέφει. Αἱ προεξοφλήσεις δὲ ἑκάστου γραφείου πρέπει νὰ στηρίζωνται εἰς τὸν τοιοῦτον κατάλογον, διὰ τυχοῦσαν δὲ βραδύτητα ὡς ἐκ τῆς ἀποστολῆς καὶ ἐπιστροφῆς τοῦ καταλόγου, ἕκαστον γραφεῖον θέλει ἔχει προσδιωρισμένον τι ποσὸν, τὸ ὁποῖον δύναται ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνῃ νὰ ἀσχολήσῃ ἐν τῷ μεταξύ. Τὰ γραφεῖα ταῦτα θέλουν πέμπει εἰς τὴν Διεύθυνσιν κατὰ δεκαήμερον συνοπτικὴν ἔκθεσιν τῆς καταστάσεώς των.

85. Ὑσάκις τὰ γραφεῖα καὶ οἱ εἰδικοὶ ἐπίτροποι ἐνεργοῦν δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ δὲν δύνανται νὰ δώσωσι δάνεια, πρὶν λάβωσι περὶ τούτου τὴν ἄδειαν τῆς διευθύνσεως. Πρὸς τοῦτο ὑποχρεοῦνται νὰ διευθύνωσιν ἀντίγραφα ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων ἀποδείξεων διὰ νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἄδεια. Δύνανται δὲ νὰ παραχωρῶσι δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὅρων, ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὴν γενικὴν Διεύθυνσιν, καὶ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλουν λαμβάνει δι' ὅλας τὰς ἐργασίας τοῦ ὑποκαταστήματος καὶ χωρὶς νὰ ζητῶσιν ἄδειαν ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν, ἀλλ' ὀφείλουν νὰ προσέχουν καλῶς εἰς τὴν σύνταξιν τῶν συμβολαίων.

86. Τὰ γραφεῖα καὶ εἰδικοὶ ἐπίτροποι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν ζημίαν προκύψουσαν ἐξ ἀμελείας ἢ ἀπάτης των. Εἶναι δὲ ὑπόχρεοι ὑσάκις ὑπερασπίζωνται τὰ δικαιώματα τῆς Τραπέζης ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων νὰ εἰδοποιῶσι τὴν Διεύθυνσιν

ἐκθέποντες τὴν ὑπόθεσιν. Μεχρισοῦ ἀποφασίσῃ ἡ Διεύθυνσις νὰ θέσῃ τραπεζικὰ γραμμάτια εἰς κυκλοφορίαν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, θέλει ἐφοδιάσει τὰ γραφεῖά της μὲ ὑποδείγματα ἑκάστου εἴδους διὰ νὰ ἐπαγρυπνοῦν ἐναντίον πάσης νοθεύσεως καὶ παραποιήσεως. Ὅμοια δὲ ὑποδείγματα θέλουν παρακατατεθῆ καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς διακηπτικοὺς ταμίας τοῦ Κράτους.

Ἀκροτελευτίον ἄρθρον.

87. Ὁ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλ) 1841 περὶ Τραπέζης Νόμος, ὁ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Τραπέζης Νόμος, ὁ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου τ. ε. Κανονισμός, ὁ ἀπὸ 19 (32) Αὐγούστου π. ε. τροποποιητικὸς Νόμος, αἱ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τροπολογίαι τοῦ κανονισμοῦ, ὁ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῶν συνεδριάσεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως, καθὼς καὶ ὅσοι ἄλλοι κανονισμοὶ ἢ τροποποιήσεις εἰσαχθῶσιν ἀκολούθως ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων καὶ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελοῦν τὸν Κώδηκα τῆς Τραπέζης ὡς πρὸς τοὺς μετόχους καὶ τοὺς τρίτους ὁμοῦ μὲ τὸν παρόντα κανονισμόν, ὅστις ὡς ἐκφράζων τὸ νομικὸν συμβόλαιον τῶν μετόχων, θέλει ὑπογραφῆ παρὰ τῶν παρόντων μελῶν τῆς συνελεύσεως καὶ δημοσιεθῆ διὰ τοῦ τύπου. Τὸ πρωτότυπον τούτου θέλει μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἀνυπόφτως ἐπιβεβαιωμένον θέλει παρακατατεθῆ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1841.

---

101. Ἀπόσπασμα τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεων τῆς Γενικῆς συνελεύσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

5. Ἐὰν πλειότεροι παρὰ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν πρὸς συγκρότησιν τῆς συνελεύσεως παρουσιασθῶσι μέτοχοι φέροντες τὸ αὐτὸ ποσὸν μετοχῶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προτιμῶνται οἱ ἔχοντες περισσοτέρας ὀνομαστικὰς μετοχὰς διὰ δὲ τοὺς ἔχοντας ἰσαρίθμους ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

19. Τὸ ὁριστικὸν γραφεῖον συγκροτεῖται ἀπὸ τὸν τακτικὸν πρόεδρον τῆς συνελεύσεως, δύω ἀντιπροέδρους, καὶ δύω γραμματεῖς.

---

102. *Ν. Περὶ διορισμοῦ β΄ ἀντεισαγγελέως παρὰ τῷ Ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείῳ.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείῳ εἰσαγγελέως ηὔξησεν εἰς τοσοῦτον, ὥστε ἡ συνδρομὴ ἑνὸς μόνου ἀντεισαγγελέως δὲν ἀρκεῖ εἰς τὴν διεξαγωγήν της, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἄρθρον 6, τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, δὲν διατελεῖ ἄχρι τοῦδε ὡς καὶ παρ' ὅλοις τοῖς λοιποῖς πρωτοδικείοις, εἰμὴ εἷς μόνος ἀντεισαγγελεύς, δύναται νὰ διορισθῇ τοῦ λοιποῦ καὶ δεύτερος τοιοῦτος δικαστικὸς ὑπάλληλος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1842.

---

103. *Δηλ. τῆς ἐπὶ τῶν Οἴκον. Γραμ. Περὶ παρουσιάσεως τῶν τίτλων τῶν κατὰ τὰς Θήβας ἀγορασθέντων ὀθωμανικῶν κτημάτων.*

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 28. Ὀκτωβρίου (9 Νοεμ). 1841 καὶ 14 (26) Φεβρουαρίου 1842. Β. Διαταγμάτων προσκαλοῦνται οἱ ἀγοράσαντες κτήματα ὑπὸ Ὀθωμανῶν, κείμενα ἐν τῷ κάτω τμήματι τῶν Θηβῶν νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν ταύτην τοὺς ἐπισήμους τίτλους τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διακηρύξεως.

Μολονότι οἱ ἀγοραστεὶ οὗτοι δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι νομίμως δυνάμει τῆς ἁπλῆς ἀγορᾶς των τὰ κτήματα ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀνε-

γνώρισέ ποτε ὡς ἀνήκοντα εἰς τοὺς πωλητὰς Ὀθωμανοὺς, ἀλλὰ καὶ κατέσχεν αὐτὰ ὡς ὁ μόνος κύριος αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν πρωτοκόλλων τῆς 3 Φεβρουαρίου, 16 Ἰουνίου καὶ 1 Ἰουλίου 1830, τῆς συνθήκης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν 9 (21) Ἰουλίου 1832, τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ Λονδίνου τῆς 30 Αὐγούστου 1832, καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν διασαφήσεων τῶν δοθεισῶν τὴν 18 (30) Αὐγούστου 1833 παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεων, μολαταῦτα ἡ Α. Μεγαλειότης κινουμένη ἀπὸ ἐπιείκειαν, καὶ μὴ θέλουσα ὥστε οἱ ῥηθέντες ἀγορασταὶ νὰ στερηθῶσι τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἔδωκαν διὰ τὴν ἀγορὰν ταύτην εἰς τοὺς πωλητὰς Ὀθωμανοὺς, συγκατένευσε ν' ἀπαζημιώσῃ αὐτοὺς κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον καὶ ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους.

1. Οἱ τίτλοι τῆς ἀγορᾶς θέλουν διευθυνθῆ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν πωλήσεων τῶν ὀθωμανικῶν κτημάτων ἐπιτροπὴν διὰ νὰ ἐξετασθῶσι κατὰ τὴν τάξιν.

2. Μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης καὶ ἀφ' οὗ εὑρεθῶσιν αἱ ἀγοραὶ αὗται καλῶς ἔχουσι κατὰ τὰ λοιπὰ, ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀναγνωρίσει εἰς πίστωσιν τῶν ἀγοραστῶν τὰς πληρωθείσας ποσότητας, προστιθεμένου καὶ τόκου πρὸς 8 0/0 ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλάξεως τῶν ἐπικυρωτικῶν ἐγγράφων τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1837 συνθήκης, περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν κειμένων πρώην τουρκικῶν κτημάτων, ἂν ἡ πληρωμὴ τῶν κεφαλαίων ἤθελεν ἀποδειχθῆ, ὡς ἐκ τῶν χοτζετίων, ὅτι ἔγεινε πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης· ἄλλως δὲ ἀπὸ τῆς διὰ αὐτῶν τῶν χοτζετίων ὡρισμένης ἡμέρας τῆ πληρωμῆς, καὶ κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τῶν ἀγορῶν τοῦ νὰ ἱκανοποιήσωσιν, ἀναλόγως τῶν ὁποίων λαμβάνουσι τόκον πᾶσαν παρουσιασθησομένην ἀπαίτησιν ἀπὸ μέρους τῶν πωλητῶν Ὀθωμανῶν, περὶ ἀποζημιώσεως ἕνεκα ἀναβολῆς τῆς πληρωμῆς τοῦ τιμήματος ἐπέκεινα τῆς διὰ τῶν χοτζετίων ὡρισμένης ἐποχῆς.

3. Αἱ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον συγκεφαλαιούμεναι ποσότητες θέλουν πληρωθῆ εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ἐντὸς διετοῦς προθεσμίας, ἀρχομένης μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν τίτλων ὡρισμένης προθεσμίας, τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς ῥητὰς δόσεις προσδιορισθησομένας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

4. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελον παρουσιασθῆ δύο ἢ πολλὰ χοτζέτια ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν δὶ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ κτῆμα, τὰ χρήματα θέλουν μένει παρὰ τῷ ταμείῳ μεχρὶ τοῦ διαλυθῆ δικαστικῶς ἡ διαφορά. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1841.

---

103. Ν. Περὶ ἐλευθέρας ἐμφανίσεως τῶν διπλωμάτων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν ἐμποροδικείων, τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεις δικαζόντων πρωτοδικείων καὶ ἐφετῶν καὶ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1836 Νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐνῶ ἐπιτρέπεται εἰς πάντα Ἕλληνα καταστημένον ἔν τι δήμῳ τοῦ Βασιλείου νὰ παρίσταται πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις καὶ ἐμποροδίκαις, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν ὅσάκις ταῦτα δικάζουσιν ὑποθέσεις ἐμπορικὰς, τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀφαιρεῖται ἀπὸ μόνους τοὺς μὴ πρὸ αὐτοῖς διωρισμένους δικηγόρους.

Λαβόντες ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1833 περὶ διοικητικῶν δικαστηρίων Νόμου, διὰ τῆς ὁποίας οὐδέποτε δὲν ἐπιτρέπεται εἰς δικηγόρον νὰ ἐμφανισθῆ ὡς πληρεξούσιος τῶν διαδίκων ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων

Σκεφθέντες ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἀπαγορεύσεις αὗται ἀνεδείχθησαν εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐπιζήμιοι μᾶλλον ἢ ὠφελεῖς εἰς τὰ συμφέ-

ροντα τῶν πολιτῶν, καὶ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Αἱ περὶ δικηγόρων ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1836 Νόμου, καὶ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1838 καταργοῦνται, καὶ οἱ δικηγόροι δύνανται νὰ ἐμφανίζωνται πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαίων ἐνώπιον πάντων τῶν εἰρηνοδικῶν, καὶ ἐμποροδικῶν, καθὼς καὶ τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, ὁσάκις οὗτοι δικάζουσιν ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, ὡσαύτως δὲ καὶ πάντων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς τοῦτο ὁ παρὰ τοῖς εἰρημένοις δικαστηρίοις εἰδικὸς διορισμός των.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Φεβρουαρίου 1842.

---

105. Δ. Περὶ χορηγήσεως γαιῶν εἰς τοὺς συμπολιστὰς, ναύτας καὶ ναυκλήρους κατὰ τὸ 1822.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν δεῖγμα τῆς Ἡμετέρας εὐαρεσκείας εἰς τοὺς κατὰ τὴν 6 Ἰουνίου τοῦ 1822 ἔτους ἀριστεύσαντας πυρπολιστὰς, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α'. Νὰ παραχωρηθῇ δωρεὰν καὶ κατ' ἐκτίμησιν εἰς ἕκαστον μὲν τῶν ναυτῶν τῶν πυρπολησάντων τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν Β. στρέμματα γῆς καλλιεργησίμου καὶ μεσέας ποιότητος δεκαπέντε, εἰς ἕκαστον δὲ ναύκληρον στρέμματα τριάκοντα.

Β'. Ἐὰν ἐκ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ναυτῶν καὶ ναυκλήρων ἀπεβίωσάν τις, ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἔχουν τὸ αὐτὸ δικαίωμα τοῦ ἀποθανόντος, καὶ θέλει γενῇ πρὸς αὐτοὺς ἡ παραχώρησις τῶν γαιῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαρτίου 1842.

106. Δ. Περὶ τινων ἐγγραφῶν ὑποθηκῶν

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

Θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνεργῶνται καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, ὡς ἄχρι τοῦδε αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ὑποθηκῶν καὶ αἱ προσημειώσεις αἱ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὅσα κεῖνται εἰς τοὺς δήμους τῆς περιφερείας· α.) Τοῦ εἰρηνοδικείου Εἰδυλλίας εἰς τὸ ὑποθηκοφυλακεῖον Μεγάρων· β'.) Τοῦ εἰρηνοδικείου Καλλίζης εἰς τὸ ὑποθηκοφυλακεῖον Θήρας· γ'.) Τοῦ εἰρηνοδικείου Καρθίου εἰς τὸ ὑποθηκοφυλακεῖον Ἄνδρου· δ'.) Τοῦ εἰρηνοδικείου Ἐλευσῖνος (τῆς Πελοποννήσου) εἰς τὸ ὑποθηκοφυλακεῖον Ψωφίδος. (α.)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἀπριλίου 1842.

---

107. Δ. Περὶ ὁριστικῆς ῥυθμίσεως τῆς δικαιοδοσίας εἰρηνοδικείων τινῶν τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπευθλέποντες εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κανονισθῇ ἐκ νέου ἡ δικαιοδοσία διαφόρων εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους κατὰ συνέπειαν τῶν γενομένων τροποποιήσεων περὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν δήμων ἐφ' οὓς ἐκτείνεται ἡ περιφέρειά των. Θεωροῦντες πρὸς τούτοις ἀναγκαῖον νὰ συστήσωμεν νέα τινὰ εἰρηνοδικεῖα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

1 Θέλουν σύγκεισθαι, 1. Τὸ κατὰ τὴν Νότειον πλευρὰν τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ τῶν Ἀθηνῶν εἰρηνοδικεῖον ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, τὸ ὁποῖον καὶ ἄχρι τοῦδε ὑπήγετο εἰς αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοὺς δήμους Κεκροπίας καὶ Λαυρίου· 2. Τὸ κατὰ τὴν Βόρειον πλευρὰν τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ τῶν Ἀθηνῶν εἰρηνοδικεῖον ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν σημερι-

(α) Σ. Σ. διὰ μεταγενεστέρων Διαταγμάτων ἱδρύθησαν ὑποθηκοφυλακεῖα εἰς ἕκαστον εἰρηνοδικεῖον.

Ελληνική Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νὴν αὐτοῦ συγκρότησιν, τὸ μὴ ὑπαγόμενον εἰς τὸ προηγούμενον εἰρηνοδικεῖον καὶ ἀπὸ τοὺς δήμους Φυλῆς καὶ Μαραθῶνος 3. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Λεβαδείας, ἐκ τῶν δήμων Λεβαδείας, Πέτρας καὶ Ὀρχομενοῦ. 4. Τὸ ἄχρι τοῦδε εἰρηνοδικεῖον Δαυλίδος, μετονομαζόμενον εἰρηνοδικεῖον Χαιρωνείας, ἐκ τῶν δήμων Χαιρωνείας καὶ Ἀραχόβης 5. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Θήρας, ἐκ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ δήμου. 6. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Καλλίστης ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ δήμου. 7. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Τραγαίας, ἐκ τῶν δήμων Τραγαίας καὶ Ἀπειρανθίας. 8. Τὸ εἰρηνοδικεῖον, Πάρου, ἀπὸ τοὺς δήμους Πάρου, Ναούσης καὶ Μαρπίσσης. 9. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Γαυρίου, ἀπὸ τὸν ὁμώνυμον αὐτοῦ δῆμον. 10. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Καλκίδος, ἐκ τῶν δήμων Καλκίδος καὶ Ληλαντίων. 11. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Λίμνης, ἐκ τῶν δήμων Αἰγαίων καὶ Κιρρονησέων. 12. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ξηροχωρίου, ἐκ τῶν δήμων Ἱστιαίων καὶ Αἰδηψίων. 13. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κύμης, ἐκ τῶν δήμων Κυμαίων, Κοτυλαίων, Κονιστρίων καὶ Διστίων. 14. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Καρύστου, ἐκ τῶν δήμων Καρυστίων καὶ Στυρέων. 15. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Λαμίας, ἐκ τῶν δήμων Λαμίας, Φαλλάρων καὶ Ἡρακλειωτῶν. 16. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ὑπάτης, ἐκ τῶν δήμων Ὑπάτης Τυμφρηστίων, Σπερχιαίων καὶ Μακρακωμητῶν. 17. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἁμαλιαπόλεως, ἐκ τῶν δήμων Ἁμαλιαπόλεως, Πτελεατῶν καὶ Κρεμαστῆς Λαρίσσης. 18. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἀμφίσσης, ἐκ τῶν δήμων Ἀμφίσσης, Κρίσης, Ἀντικύρας καὶ Παρνασσίων 19. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Γαλαξειδίου ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ δήμου. 20. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Δωρίδος, ἀπὸ τὸν δῆμον Αἰγιτίου καὶ Κροκυλίου. 21. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Μεσολογγίου, ἐκ τῶν δήμων Μεσολογγίου καὶ Μακρυνείας. 22. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ναυπάκτου, ἀπὸ τοῦ δήμου Ναυπακτίδος. 23. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Αἰτωλικοῦ, ἐκ τῶν δήμων Αἰτωλικοῦ καὶ Ὑλενείας. 24. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κραβδάρων, ἀπὸ τοὺς δήμους Προσχίου καὶ Ἀποδοτίας. 25. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Εὐρυτανίας, ἀπὸ τοὺς δήμους Καρπεν-σίου, Κτημενίων, Ἀρακυνθίων καὶ Κα-λιδρομητῶν. 26. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἀγρι-νίου, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἀγρινίου καὶ Ὑπ-μου. 27. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κουρτίδο-ἀπὸ τοὺς δήμους Παμφίας καὶ Ἀμβρακί-ἡ δ' ἕδρα αὐτοῦ προσδιορίζεται εἰς Πε-τροχώρι, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Παμ-φίας. 28. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Βονίτσης, ἀπ-τὸν δῆμον Ἀνακτορίων. 29. Τὸ εἰρηνο-δικεῖον Ξηρομέρου, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἀ-τακοῦ, Σολίου καὶ Οἰνιάδος. 30. Τὸ εἰρ-νοδικεῖον Βάλτου, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἀμ-βρακίας, Ἐχίνου, Ἱδομένης καὶ Θυάμι-31. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ναυπλίας, ἀπὸ το-δήμους Ναυπλίας, Μηδείας καὶ Μινώα 32. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἄργους, ἐκ τ-δήμων Ἄργους, Ὑπσῶν, Αὐρκείας, Ἀλέα Μυκηνῶν καὶ Ἰναχίας. 33. Τὸ εἰρηνοδι-κεῖον Ἐπιδαύρου, ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου αὐτ-δήμου. 34. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κορίνθου, ἀπ-τοὺς δήμους Κορίνθου Σικυῶνος, Σολυ-γείας καὶ Περαχώρας. 35. Τὸ εἰρηνοδι-κεῖον Νεμέας, ἀπὸ τοὺς δήμους Νεμέας καὶ Κλεωνῶν. 36. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Τρι-κάλων, ἀπὸ τοὺς δήμους Πελλήνης, Τρι-κάλων καὶ Ζαχούλης. 37. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Φενεοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ δήμου, ἐδρεῦον εἰς Γκούρα πρωτεύουσαν τοῦ δή-μου τούτου, καὶ ἀπὸ τὸν δῆμον Στυμφα-λίας. 38. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Καλαυρίας, ἀπὸ τοὺς δήμους Δρυόπης, Τροιζῆνος καὶ Μεθάνων. 39. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Τριπό-λεως, ἀπὸ τοὺς δήμους Τριπόλεως, Φαλ-λάνθου, Τεγαίας καὶ Κορυθίου. 40. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ὀρχομενοῦ, ἀπὸ τοὺς δή-μους Ὀρχομενοῦ, Μαντινείας καὶ Νάσσω-νος. 41. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Καλτεζῶντος, ἀπὸ τοὺς δήμους Καλτεζιῶν καὶ Βαλτε-σίου. 42. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Πάρνωνος, ἀπὸ τοὺς δήμους Πάρνωνος, Τανίας καὶ Δολια-νῶν. 43. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἄστρους, ἀπὸ τοὺς δήμους Θυρέας καὶ Βρασιῶν. 44. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Μεγαλοπόλεως, ἀπὸ τοὺς δήμους Μεγαλοπόλεως, Φαλαισίας καὶ Αυ-κοσούρας. 45. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ὑψοῦντος, ἀπὸ τοὺς δήμους Γόρτυνος καὶ Τρικολώ-

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Πειραιώς

νων. 46. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ψωφίδος, ἀπὸ τοὺς δήμους Θεισόας, Λυκουρίας καὶ Ἡραίας 47. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Νυμφασίας, ἀπὸ τοὺς δήμους Νυμφασίας, Τευθίδος, Μυλάοντος καὶ Κλειτορίας. 48. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐλευσῖνος, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἐλευσῖνος, Θαλπούσης καὶ Τροπαίων. 49. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Σπάρτης, ἀπὸ τοὺς δήμους Σπάρτης, Καστορίου, Πελλάνης καὶ Φαριδος. 50. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Χρυσάφης, ἀπὸ τοὺς δήμους Θεραπνῶν, Σελλασίας, Οἰνοῦντος καὶ Γερόνθρων 51. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, ἀπὸ τοὺς δήμους Μονεμβασίας. Ἀσωποῦ, Ζάρακος, Ἔλους καὶ Βοιῶν. 52. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἡραπιῶν, ἀπὸ τοὺς δήμους Λιμναίου, Σελλινοῦντος καὶ Γλυπείας. 53. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κάμπου, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἀλβίας καὶ Κυρδαμύλης. 54. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Οἰτύλου, ἀπὸ τοὺς δήμους Λεύκτρου. Οἰτύλου καὶ Μέσσης. 55. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Γυθείου ἀπὸ τοὺς δήμους Γυθείου, Λαγείας, Κολοκυθίου, Καρυουπόλεως καὶ Μαλευρίου. 56. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Παμίσου, ἀπὸ τοὺς δήμους Παμίσου, Εὔβοιας καὶ Ἀριστομένους. 57. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Οἰχαλίας, ἀπὸ τοὺς δήμους Οἰχαλίας, Ἀνδανίας καὶ Ἰθώμης. 58. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κορώνης, ἀπὸ τοὺς δήμους Κορώνης καὶ Κολλωνίδων. 59. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Πύλου, ἀπὸ τοὺς δήμους, Πύλου, Μεθώνης καὶ Βουφράσου. 60. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐράνης, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἐράνης καὶ Φλεσιάδος. 61. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κυπαρισσίας, ἀπὸ τοὺς δήμους Κυπαρισσίας, Δωρίου, Ἀύλωνος καὶ Τριπόλης, 62 Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἀνδριτσαίνης, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἀνδριτσαίνης, Φυγαλίας καὶ Ἀλιφείρας. 63. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Βώλακος ἀπὸ τοὺς δήμους Βώλακος, Ἀρίνης καὶ Σκυλοῦντος, 64. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Πατρῶν, ἀπὸ τοὺς δήμους Πατρῶν καὶ Ἐρηναίων. 65. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Φαρῶν, ἀπὸ τοὺς δήμους Φαραίων, Τριταίων καὶ Δυμαίων. 66. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Λίγίου, ἀπὸ τοὺς δήμους Λίγίου, Βουρῶν καὶ Λιγειρᾶς. 67. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κυναίθης, ἀπὸ τοὺς δήμους Καλλιβρύτων, Κερπινῆς καὶ Λαπαθῶν. 68, Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἀρκανείας, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἀρκανείας, Ψωφίδος καὶ Κλειτορίας. 69. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Νονάκριδος, ἀπὸ τοὺς δήμους Νονάκριδος, Καφυίδος καὶ Φελλόης ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου τούτου μετατίθεται ἀπὸ τὸ χωρίον Σόλον εἰς τὸ τῆς ἁγίας Βαρβάρας. 70. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Πύργου, ἀπὸ τοὺς δήμους Λετριναίων καὶ Ὠλενιαίων. 71. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἠλίδος, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἠλιαίων καὶ Πηνειέων. 72 Τὸ εἰρηνοδικεῖον Μυρτουντίου. ἀπὸ τοὺς δήμους Μυρτουντίων καὶ Βουπρασίων. 73. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Λαμπείας, ἀπὸ τοὺς δήμους Λαμπειαίων καὶ Ὀλυμπίων.

2. Συστήνονται τρία νέα εἰρηνοδικεῖα. Τὸ πρῶτον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ἄχρι τοῦδε εἰρηνοδικείου Σπάρτης, συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δήμους Κρωκεῶν, Μελλιτίνης, Φελλίας καὶ Τρινάσου, ἑδρεῦον εἰς Λεβέτσοβαν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Κρωκεῶν καὶ ὀνομαζόμενον εἰρηνοδικεῖον Κρωκεῶν. Τὸ δεύτερον, ἐντὸς τῆς ἄχρι τοῦδε περιφερείας τοῦ εἰρηνοδικείου Εὐρυτανίας, συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δήμους Ἀγραίων, Παρακαμπυλίων καὶ Ἀπεραντίων, ἑδρεῦον εἰς Κεράσοβον, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Ἀγραίων καὶ ὀνομαζόμενον εἰρηνοδικεῖον Ἀγραίων. Τὸ τρίτον, ἐντὸς τῆς ἄχρι τοῦδε περιφερείας τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀμφίσσης, συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δήμους Δωριέων καὶ Κυτινίων, ἑδρᾶν ἔχον τὸ χωρίον κάτω Ἀγόριανη πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Δωριέων, καὶ ὀνομαζόμενον εἰρηνοδικεῖον Δωριέων.

Τὰ τρία ταῦτα νέα εἰρηνοδικεῖα θέλουν ἀποτελέσει ἰδιαίτερα ὑποθηκοφυλακεῖα[108] καθ' ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου χορηγουμένην εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν εἰρηνοδικείων ἀντιμισθίαν κατατάσσονται μεταξὺ τῶν τῆς δευτέρας τάξεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλίου 1842.

---

108. Δηλ. Περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ὅτι, πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατά-

ξεων τοῦ ἄρθ. 3 τοῦ ἀπὸ 17 (29) Νοεμβρίου 1836 περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν Νόμου, συσταίνεται διὰ Βασ' Διατάγματος ἀπὸ 14 (26) τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐπιτροπή, συγκειμένη ἐκ τῶν ἐν τακτικῇ ὑπηρεσίᾳ Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας κυρίων Α. Παΐκου καὶ Α. Λοιδορίκη καὶ τοῦ ἀρειοπαγίτου Κ. Μ. Ῥινιέρη.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἐξετάσει ὅσους τίτλους ἰδιοκτησίας καὶ ἔγγραφα περὶ ἀντιποιήσεων δασῶν, ἰδιῶται, σωματεῖα ἢ καταστήματα ἐπαρουσίασαν ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ῥηθέντι ἄρθρῳ ὡρισμένης προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ἀπριλίου 1842.

---

109. Ν. Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν φόρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν ἔτι μᾶλλον τὴν ἔγκαιρον παρουσίασιν τῶν ἐνστάσεων κατὰ τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου καὶ τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ τὴν τακτοποίησιν τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν ὑπαρχόντων φόρων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ περὶ ἐπιτηδευμάτων Νόμου τῆς 4 (16) Νοεμβρίου 1837 καὶ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ περὶ οἰκοδομῶν τῆς 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836, οἱ συνταχθησόμενοι φορολογικοὶ κατάλογοι τοιχοκολληθῶσιν εἰς τὸ δημαρχικὸν κατάστημα, χρεωστοῦν οἱ δήμαρχοι καὶ εἰδικοὶ πάρεδροι τῶν χωρίων νὰ λαμβάνωσι πρόνοιαν, ὥστε διὰ διακηρύξεως, ἀναγνωσθησομένης ἐπιμελείᾳ αὐτῶν, τὴν πρώτην μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωρίου, νὰ γνωστοποιῆται ἡ τοιχοκόλλησις αὕτη ἡ δὲ προθεσμία τῶν δώδεκα ἡμερῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας, κατὰ τοὺς διαληφθέντας Νόμους, οἱ φορολογούμενοι χρεοῦνται τὸ δικαίωμα νὰ κάμνωσι τὰς ἐνστάσεις των, ἐννοεῖται ἀφ' ἧς ἡμέρας γενῇ ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσις τῆς διαληφθείσης γνωστοποιήσεως βεβαιωμένης τακτικῶς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπιμελείᾳ τῆς ὁποίας ἔγεινεν ἡ ἀνάγνωσις αὕτη.

2. Ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν, ἀναστελλομένη μέχρι τοῦδε διὰ τῶν Νόμων τῆς 4 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836 καὶ 4 (16) Νοεμβρίου 1837 εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα, ἀνατίθεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους.

3. Οἱ δήμαρχοι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς περὶ ἐπιτηδευμάτων φόρους, ὀφείλουσι νὰ ὑπογραφῶσιν αἱ περὶ ἐξασκήσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος ἄδειαι, νὰ τὰς ἀπευθύνωσιν εἰς τοὺς διοικητικοὺς ταμίας, οἵτινες θέλουν χειρίζουν ἑκάστην αὐτῶν εἰς ὅποιον σημεῖον κει, ἅμα λάβωσι παρ' αὐτοῦ τὸ ποσὸν τοῦ πρώτης τριμηνίας.

Ἡ πληρωμὴ τῶν τριμηνιαίων φόρων σημειώνεται ἑκάστοτε εἰς τὸ ὀπισθενημένον τῆς ἀδείας, ἐπιβεβαιουμένη παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμίου. Ἐπίσης ὀφείλουσιν οἱ δήμαρχοι νὰ ἀπευθύνωσιν εἰς τοὺς διοικητικοὺς ταμίας τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν ἐνδιαλαμβανόμενον ἰδιαίτερον κατάλογον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου οἱ ταμίαι θέλουν εἰσπράττει τὸν νόμιμον φόρου.

4. Ἡ εἴσπραξις τῶν μέχρι τοῦδε καθυστερούντων φόρων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν, ἀνατίθεται ἐπίσης εἰς τοὺς αὐτοὺς διοικητικοὺς ταμίας.

5. Θέλει δίδεται εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα διὰ τὰ παρ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα ὡς ἀντιμισθία ἐν ποσοστὸν τρία τοῖς ἑκατόν, τὸ ὁποῖον θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὸ εἰς τοὺς δήμους μέχρι τοῦδε παραχωρούμενον ἐκ τῶν ῥηθέντων φόρων ποσοστὸν 20 τοῖς 0/0. Ὑπομένως τὸ εἰς τοὺς δήμους παραχωρηθησόμενον τοῦ λοιποῦ ποσοστὸν θέλει συνίστασθαι εἰς δεκαεπτὰ τοῖς ἑκατόν, ἀπαλλαττομένους τοῦ λοιποῦ ἀφ' ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως.

6. Οἱ εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Νόμους ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν ὁρισμοὶ, οἱ ὁποῖοι ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Νόμου, θεωροῦνται ἄκυροι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1842.

---

110 *Α. Περὶ ταχυτοποιήσεως τῶν ὑποθηκικῶν βιβλίων τῶν μεταρρυθμισθέντων δήμων.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀναβάντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 καὶ τὸν τελευταῖον παράγραφον τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ κτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου Β. Διατάγματος, θεωροῦντες ὅτι ὡς ἐκ τῆς γενομένης ἐσχάτως μεταρρυθμίσεως περὶ τὴν συγκρότησιν πολλῶν δήμων εἶναι ἀνάγκη νὰ συναρμολογηθῶσιν ἀναλόγως καὶ τὰ βιβλία αὐτῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν προειρημένων διατάξεων, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς

1. Ὁσάκις ὁ νέος δῆμος ὁ προκύψας ὡς ἐκ τῆς γενομένης μεταρρυθμίσεως διετήρησε τὴν ἐπωνυμίαν ἑνὸς τῶν παλαιῶν δήμων, ἀφ' ὧν ἤδη συγκροτεῖται, αἱ νέαι ἐγγραφαὶ καὶ ἐκθέσεις ὑποθηκῶν ὁλοκλήρου τῆς νέας περιφερείας θέλουν γίνεσθαι εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν τοῦ παλαιοῦ τούτου δήμου, περαινομένων τῶν ὑπολοίπων βιβλίων τῶν συγχωνευθέντων ἐντὸς αὐτῆς δήμων.

Ὁσάκις δὲ ὁ νέος δῆμος ἔλαβε νέαν ἐπωνυμίαν, ὅλα τὰ βιβλία τῶν συγχωνευθεισῶν ἐν αὐτῷ δημοτικῶν μονάδων θέλουν κλεισει, ἀνοιγομένων ἄλλων διὰ τὴν ὑποθηκικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ νέου δήμου.

Ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου ὅλων τῶν βιβλίων τῶν διὰ τῆς γενομένης συγχωνεύσεως καταργηθέντων δήμων θέλουν οἱ ὑποθηκοφύλακες, ἀμέσως μετὰ τὴν παλαιὰν ἐπιγραφὴν, σημειώσει τὸ ἐνεστὼς ὄνομα τοῦ δήμου ἢ τῶν δήμων, τῶν ὁποίων ἀποτελοῦσι ἤδη μέρος οἱ καταργηθέντες.

2. Τὸ κλείσιμον τῶν βιβλίων τῶν ἐγγραφῶν καὶ ἐκθέσεων, ὅσα πρέπει νὰ περαιωθῶσι κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου θέλει ἐνεργηθῆ ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὑποθηκοφύλακος παραλαβῆς τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τῶν ἀνηκόντων βιβλίων· ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 68 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου Β. Διατάγματος διαγραφέντος τύπου ὡς πρὸς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν παλαιῶν βιβλίων τῶν προσημειώσεων.

Ἡ ὑπὸ τῶν ὑποθηκοφυλάκων παραλαβὴ τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τῶν νέων βιβλίων θέλει πιστοποιηθῆ εἰς μὲν τὰς ἕδρας τῶν εἰρηνοδικῶν ὅπου ὑπάρχει ταχυδρομεῖον διὰ πράξεως ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ταχυδρομείου καὶ τοῦ ὑποθηκοφύλακος, τῆς ὁποίας τὸ πρωτότυπον θέλει ἀποσταλῆ εἰς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέα καὶ φυλαχθῆ παρ' αὐτῷ· εἰς δὲ τὰς ἕδρας ὅπου ταχυδρομεῖον δὲν ὑπάρχει διὰ ἐπιδοτηρίου δικαστικοῦ κλητῆρος ἐπιτηδείως σταλησομένου ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τὸ ὁποῖον θέλει ἐπίσης φυλαχθῆ παρὰ τῷ τελευταίῳ τούτῳ· Τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς τοῦ κλητῆρος θέλουν πληρωθῆ ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν.

3. Ὁσάκις μέρη τοῦ ἐκ τῆς γενομένης μεταρρυθμίσεως προκύψαντος νέου δήμου δὲν ὑπήγοντο πρότερον εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται οὗτος ὑποθηκοφύλακα, τὰ βιβλία τῶν παλαιῶν δήμων ἀφ' ὧν συγκροτεῖται ὁ νέος, εἰ μὲν πρόκειται περὶ συγχωνευθέντος ὁλοκλήρου δήμου, θέλουν ἀποσταλῆ εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἤδη οὗτος ὑπάγεται, εἰ δὲ περὶ κομματισθέντος δήμου θέλουν φυλαχθῆ παρὰ τῷ ὑποθηκοφύλακι εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται τὸ μεγαλήτερον αὐτοῦ μέρος, καὶ ἐν μιβιολίᾳ παρὰ τῷ ὑποθηκοφύλακι, τὸν ὁποῖον ἤθελε διορίσει ὁ ἀρμόδιος παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελεύς.

4. Ὁ ὑποθηκοφύλαξ παρὰ τῷ ὁποίῳ θέλουν ὑπάρχει κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὰ βιβλία δήμου ἐκλειψάντου, ὀφείλει, προκειμένου νὰ γένωσι νέαι ἐγγραφαὶ ἢ προσημειώσεις ἐπὶ

κτημάτων κειμένων εις τους ειρημένους δήμους, και περιεχομένων εις την περιφέρειάν του, και επι των οποίων υπάρχουσι προηγούμεναι εγγραφαι ή προσημειώσεις να ενεργή επι των βιβλίων του νέου δήμου παραπομπην ανάλογον μέ την εν τῷ ἄρθρῳ ἡ του περι εκτελέσεως του περι υποθηκῶν νόμου Β. Διατάγματος ωρισμένην.

5. Ὁ υποθηκοφύλαξ, ὅστις κατα το ἄρθρον 3. ὀφείλει να αποστείλη εις ἄλλον υποθηκοφύλακα τα παλαια βιβλία δήμου κερματισθέντος θέλει ενεργήσει αμέσως, πριν της αποστολῆς των επι του βιβλίου των υποθηκῶν του εν τῇ περιφερείᾳ του νέου δήμου, μεταγραφην ὅλων των παλαιων εγγραφῶν προσημειώσεων και απαγορεύσεων εγγραφῶν, ὅσαι υπάρχουσιν επι των κτημάτων του ειρημένου (κερματισθέντος) δήμου, τα οποια διατελοῦσι εις την περιφέρειάν του, επι δε του βιβλίου των εκθέσεων παραπομπην ανάλογον μέ την εν τῷ ἄρθρῳ 42 του περι εκτελέσεως του περι υποθηκῶν Νόμου Β. Διατάγματος ωρισμένην, σημειόνων συγχρόνως τον υποθηκοφύλακα πρός τον οποῖον στέλλονται τα βιβλία.

6. Ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν πρόκειται κατα το μνησθεν ἄρθρον 3 να μείνωσι τα βιβλία δήμου κερματισθέντος παρα τῷ οποίῳ ἦσαν υποθηκοφύλακι, οὗτος ὀφείλει εαν δεν υπάρχῃ τι εγγεγραμμένον επι των μεταβάντων εις τον ἄλλον υποθηκοφύλακα κτημάτων να πέμψῃ εις αὐτον ἀπόδειξιν ῥητῶς διαλαμβάνουσαν τοῦτο. Ἐαν δε υπάρχῃ, να ενεργήσῃ εις βιβλίον επίτηδες δοθησόμενον εις αὐτον καθαραν πλήρη και ακριβῆ αντιγραφην ὅλων των εγγραφῶν, προσημειώσεων και απαγορεύσεων εγγραφῶν των αφορωσῶν τα εκ της περιφερείας ταύτης μεταβάντα εις ἄλλην περιφέρειαν υποθηκοφύλακος κτήματα, και πέμψῃ αὐτο ἄνευ αναβολῆς εις τον υποθηκοφύλακα τοῦτον, ὅστις φυλάττων αὐτο, ὀφείλει, ὁσάκις πράκειται να γενῶσι νέαι υποθηκῶν πράξεις επι των ειρημένων κτημάτων να ενεργῇ επι των βιβλίων ταῦ δήμου εις ὃν υπάγονται ἤδη τα κτήματα ταῦτα, παραπομπας ἀναλόγους μὲ τας εἰς τοῖς ἄρθροις 8 και 42 του περι εκτελέσεως του περι υποθηκῶν Νόμου Β. Διατάγματος ὡρισμένας.

7. Οἱ υποθηκοφύλακες εἶναι υπεύθυνοι διά τας ζημίας ὅσαι ἤθελον προκύψει εἰς τα μέρη ὡς ἐκ της μη ακριβοῦς και ταχείας ενεργείας των παραπομπῶν ἢ μεταγραφῶν περι ὧν διαλαμβάνουσιν τα τρία προηγούμενα ἄρθρα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαΐου 1842.

---

111. Ν. Περὶ καταδιώξεως τῶν ἀκρίδων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ φθοροποιὰ μάστιξ τῆς ἀκρίδος, ἐπισκήψασα ἐσχάτως μάλιστα εἰς τὰς πλειοτέρας ἐπαρχίας τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου εἰς μέγα ἀριθμὸν, ἐπαπειλεῖ μεγίστην φθορὰν εἰς τὰ προϊόντα τῆς γῆς, θέλοντες νὰ ἐνισχύσωμεν τὰ μέχρι τοῦδε ληφθέντα πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ κακοῦ μέτρα, καὶ ν' ἀπαλλάξωμεν τοὺς ἀγαπητοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς ὀλεθρίους συνεπείας τοῦ δεινοῦ τούτου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν § 29 τοῦ περὶ καθηκόντων τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τοῦ Κράτους Διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς·

Α'. Ἡ καταδίωξις καὶ ἐξολόθρευσις τοῦ φθοροποιοῦ ἐντόμου τῆς ἀκρίδος θέλει ἐνεργηθῆ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν δημοτῶν, ἐπιβαλλομένης ἐξ ὅσου εἰς ἄλλους παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς· καθ' ὅσον δὲν ἐξαιροῦνται διὰ τοῦ ἄρθρ. 36 τοῦ περὶ δήμων Νόμου.

Β'. Ἕκαστος δημότης ὀφείλει ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς νὰ συνάξῃ καὶ παραδώσῃ τὸ ἀριθθὲν παρ' αὐτῆς ποσὸν τῶν ἀκρίδων εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὸ ἔργον τοῦτο.

Εἶναι δὲ ἐλεύθερος ἕκαστος νὰ συνεισφέρῃ τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μερίδα δι' ἄλλου

Ιστορική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ κατὰ τὰς δύο δὲ περιπτώσεις, εἶναι ὑπόχρεως ὁ δημότης νὰ παραδίδῃ καθ' ἑκάστην ἀνάλογον ποσὸν τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ μερίδος.

Γ'. Ἂν τις ἀρνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν κατὰ τὰ προκγούμενα ἄρθρα ὑποχρέωσίν του, ἢ δὲν παραδώσῃ τὸ ἀναλογοῦν ποσὸν τῆς ἡμέρας, ὁ δήμαρχος ἐπιφορτίζει τὴν ἐπιοῦσαν εἰς ἄλλον τὸ χρέος τοῦτο δαπάνῃ τοῦ ἀρνουμένου ἢ ἀμελοῦντος.

Ἡ ἀντιμισθία τοῦ ἀντικαταστάτου κανονίζεται ἑκάστοτε παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κατὰ λόγον τοῦ ποσοῦ τῶν ἀκρίδων, τὸ ὁποῖον δύναταί τις νὰ συνάξῃ ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας σχετικῶς ὡς πρὸς τὴν πληθὺν καὶ ἡλικίαν τῶν ἀκρίδων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν.

Δ'. Ἂν διὰ τῆς ἐπιβληθείσης ἅπαξ προσωπικῆς ἐργασίας δὲν κατορθωθῇ ἡ ἐξάλειψις τῶν ἀκρίδων, ἡ προσωπικὴ ἐργασία ἐπιβάλλεται ἐκ νέου μέχρι τῆς παντελοῦς ἐξοντώσεως αὐτῶν.

Ε'. Αἱ αὐταὶ ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλονται συγχρόνως κατὰ διαταγὴν τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ εἰς τοὺς δημότας τῶν ὁμόρων δήμων, ὅσακις εἰς τὴν περιφέρειαν δήμου τινὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀκρίδων ἦναι τοσοῦτος, ὥστε ἡ ἐξάλειψις αὐτῶν ἀποβαίνει ἀδύνατος διὰ μόνης τῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων αὐτοῦ.

Ϛ'. Οἱ ἀρνούμενοι ἢ ἀμελοῦντες θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀντιμισθίας τοῦ ἀντικαταστάτου πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελε πραγματοποιηθῇ ἡ ἀντικατάστασις· ἐκτὸς δὲ τούτου θέλουν καταδιώκεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 634 τοῦ ποιν. Νόμου.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ταχίστην καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαΐου 1842.

---

112. Δ. Περὶ συστάσεως Ὑπουργείου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις, τὰς ὁποίας ὁ κύριος Ἀδόλφος Τόσχε ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησίν Μας ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐν Μασσαλίᾳ συνεταίρων του, περὶ συστάσεως Ὑπουργείου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Θέλοντες νὰ ἐνισχύσωμεν τοὺς ἐργολάβους τούτους εἰς τὴν σύστασιν καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπωφελοῦς τούτου καταστήματος· ἐπὶ τῇ κοινῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Γραμματέων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπεφασίσαμεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Χαρίζεται εἰς τὸν κύριον Α. Τόσχε καὶ συντροφίαν ἀτέλεια τῶν δικαιωμάτων τοῦ τελωνείου δι' ἓν ἔτος ἐπὶ τῶν ἐργαλείων καὶ τοῦ ἀκατεργάστου ὑλικοῦ, ἅτινα ἤθελαν εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐν Καρύστῳ ἀνεγερθησομένου Ὑπουργείου των.

2. Ἀπαλλάττονται δι' ἓν ἔτος τῶν τελωνιακῶν τελῶν τὰ ὑέλινα προϊόντα τοῦ ῥηθέντος καταστήματος, ὁσάκις μετακομιζωνται διὰ θαλάσσης ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς εἰς ἄλλους λιμένας καὶ τόπους τῆς Ἑλλάδος.

3. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις 1, 2, θέλουν ληφθῇ τὰ ἁρμόδια μέτρα, ὥστε νὰ ἀπομακρυνθῇ πᾶσα κατάχρησις.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καθ' ὅσον εἰς ἑκάστην ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1842.

---

113. Δ. Περὶ συστάσεως πυρασφαλιστικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδριατικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία.»

ΟΘΩΝ κλπ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ὑπ' ἀριθ. 14, 567, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Ἐγκριθὲν παρ' Ἡμῶν τὸ ἐπισυνημμένον καταστατικὸν ἔγγραφον τῆς πυρασφαλιστικῆς ἑταιρίας, ἐπονομαζομένης, Ἀδριατικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία, οἱ γε-

νικοὶ ἀντιπρόσωποί της Κ. Ἔσλιγγ καὶ συντροφία ἔχουν τὴν ἰσχὺν νὰ ἐνεργοῦν τὰς πυρασφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις των εἰς τὴν πρωτεύουσαν, καὶ ἐπίσης οἱ παρ' αὐτῶν διορισθησόμενοι εἰς Σύραν, Ναύπλιον Π. Πάτρας, καθὼς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τοῦ Κράτους Μας, τὰς ἐπιδεκτικὰς τοιούτων ἐπιχειρήσεων.

2. Ἀποκλειστικὸν προνόμιον δίδεται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἑταιρίαν ν' ἀναδέχηται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξασφαλίσεις διὰ τὰς ζημίας τῆς πυρκαϊᾶς καὶ νὰ κλείῃ συμφωνίας περὶ αὐτῶν, τὸ δὲ προνόμιον τοῦτο ἰσχύει μέχρι τῆς 18 (30) Ἰουνίου τοῦ **1851.** ἔτους.

Ἐξαιροῦνται δὲ τοῦ ὅρου τούτου αἱ πυρασφαλιστικαὶ ἑταιρίαι, ὅσαι ἤθελον συστηθῆ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος μὴ ἐξαρτώμεναι ἀπὸ ξένας πυρασφαλιστικὰς ἑταιρίας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ἡμῶν Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **15** Ἰουνίου **1839.**

---

114. Ν. Περὶ δργ. τῶν Τελωνείων τοῦ Κράτους. (α).

---

115. Δ. Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Τελωνείων καὶ τῶν ἀφορώντων τὸ προσωπικὸν αὐτῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν καὶ νὰ διαρρυθμίσωμεν ἐπὶ τὸ καταλληλότερον τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τελωνείων, ἀπὸ τῆ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ σχηματισμοῦ καὶ διαιρέσεως τῶν Τελωνείων.

§. **1.** Τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους μετὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὰ ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων διαιροῦνται εἰς ἓξ τμήματα· τὰ δὲ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα ὑποδιαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, κατὰ τὸν ἑπόμενον πίνακα.

(α) Σ. Σ. παραλείπεται καταργηθεὶς διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1843 Νόμου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τμήμα	Τελωνεῖα	Τάξ.	Ὑποτελωνεῖα	Τάξ.	Τελωνιακοὶ σταθμοὶ	Φυλακεῖα
Α. ΠΕΙΡΑΙΩΣ	Πειραιεὺς	1	Αἴγινα	2	Πορτοράφτι	
			Ἐλευσὶς	3	Ἀνάβυσσος	Ἀμπελάκια
			Μέγαρα	3	Μαραθὼν	Ἅγιος Νικόλαος
			Σαλαμὶς	3	Ὀρωπ.-Κάλαμος	Φανερωμένη
			Ἐπίδαυρος	3	Πιάδα	
					Σοφικὸν	
	Χαλκὶς	2	Αἰδηψὸς	3		Ἐρέτρια
			Ὠρεοὶ	2	Ἁγία Ἄννα	Πάνορμον
			Λίμνη	2	Γλῶσσα	Ἀγνῶντος
			Σκόπελος	2	Ἡλιοδρόμια	Λιθάδα
			Σκιάθος	2		Ξηροχώριον
	Κούμη	3	Κάρυστος	2	Στοῦρα	
			Σκῦρος	3	Ἀλιβέρι	
	Λαμία	2	Ἀταλάντη	2		Φούρκα
			Ἀμαλιούπολις	2		Γαρδίκι
			Στυλὶς	2		Γιαννιτζοῦ
			Θρονίον	3		Λιγανάτα
			Χαμάκον	3		Μελισσίνη
						Μῶλος
						Ῥοβολιάρι
						Σούρπη
						Ταράτζα
						Βαρυμπόμπη
Β. ΣΥΡΑΣ	Σύρα	1	Κέα	2		Σαράλια
			Κύθνος	3		Φάρος
			Μύκωνος	2		
			Σέριφος	3		
			Σίφνος	2		
			Κίμωλος	3		
			Μῆλος	1		
	Νάξος	3	Πάρος (Παροικ.)	2	Ἀντίπαρος	Ἀπείρανθος
					Κ. φαλος	Φιλώτιον
					Νάουσα	
	Τῆνος	3	Ἄνδρος	1		
			Κόρθιον	3		
			Γαύριον	3		
			Πάνορμον	3		
	Θήρα	2	Ἀμοργὸς	2	Ἀνάφη	Ἀθήναιον
			Ἴος	2	Φολέγανδρος	Ἀκροτήριον
					Σίκυνος	Ἐπάνω Μεριὰ
						Ἐμπόριον
						Γωνία

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τμῆμα	Τελωνεῖα	Τάξ.	Ὑποτελωνεῖα	Τάξ.	Τελωνιακοὶ σταθμοὶ	Φυλακεῖα
3. ΝΗΣΙΑΣ.	Ναύπλιον	1	Ἄστρος	2	Ἅγιος Ἀνδρέας	Τυρὸς
			Λεωνίδιου	3		Πούληθρα
						Μῦλοι
						Τουλὼν
	Ὕδρα	2	Πόρος	1	Μέθαινα	Σαμπάριζα
			Ἐρμιόνη	3		Τροιζὴν
	Πέτζαι	2	Ἐπίδαυ. Λιμηρὰ	3	Ἱεραξ	
			Κορωνὶς	3	Κυπαρίσσι	Βαλανίδια
					Πορτοχέλι	
4. ΚΑΛΑΜΩΝ.	Καλάμαι	2	Κορώνη	2	Ἁλμυρὸς	
			Νησίον	3	Κυτριαὶ	
					Πεταλίδι	
	Γύθειον	3			Βάτικα	
					Καρδαμύλη	
					Αἰμένι	
					Ἀρχάγγελος	
	Πύλος	3	Κυπαρισσία	2	Μεθώνη	Ἀγρ. καὶ Κακόβ.
			Τριφυλία	2	Πρώτη	Γαργαλιάνοι
5. ΠΑΤΡΩΝ.	Πάτραι	1	Αἴγιον	1	Ἀκράτα	Λιθαράκια
			Ναύπακτος	2	Ἀντίῤῥιον	Τεμένη
						Καραβοστάσι
						Ψαθόπυργος
						Τροιζόνια
	Ἄμφισσα	3	Γαλαξείδιον	1		
			Βιτρινίτζα	3	Χόστια	Ψάθα
			Ἀντίκυῤῥα	2	Λειβαδόστρα	Βουδόρευμα
			Δομβρένα	3		
	Κόρινθος	3	Ζάγολη	3	Κιάτος	Στραβὰ
	(ἕδρα Λουτράκ.)		Καλαμάκιον	3	καὶ Ξυλόκαστρον	
	Κυλλήνη	3	Κατάκωλον	1	Ἀλφειὸς	Ἅγιος Ἰσίδωρος
					Πυργὶ	Κουνουπέλι
6. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ.	Μεσολόγγιον	2	Ἀνατολικὸν	1	Βασιλάδι	
			Νεο. καὶ Κατοχ.	3	Σκάλα Κατοχῆς	Κρυονέρι
	Βόνιτζα		Καρβασαρᾶς	3	Λουτράκι	Ζαβέρβα
			Παλαιοχαλιὰ	3		Ἄκτιον
			Μακρυνόρος	1		Χελοβίβαρον
						Βλόχα καὶ Ἀράπ.
						Ἀγριελ. (Κομπό.)
						Χελῶνα
						Μενίδι
	Ἀστακὸς					Ἅγ. Παντελεήμ.
	Ἴταμος		Μύτικας	2		Καλλιδρόμη
						Ἴταμος
						Μολόχα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τελωνείων καὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ

§. 2. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τελωνείων καὶ αἱ ἀποδοχαί του κανονίζονται ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Ἐπιθεωρηταί.

1 Ἐπιθεωρητὴς μὲ μηνιαῖον μισθὸν Δραχμῶν 300 καὶ ἐπὶ λόγῳ ἀποζημιώσεως ἐξόδων διὰ τὴν περιοδείαν του διὰ τὴν διὰ ξηρᾶς ὁδοιπορίαν μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὸ μυριόμετρον (τὰς δύο ὥρας) διὰ τὴν διὰ θαλάσσης θέλει λαμβάνει, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ πλοιάρχου, τὸν ναῦλον, ὅσον ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἤθελεν ἐγκρίνει δι' ἐνοίκιον καὶ λοιπὰ ἔξοδα, εἰς Σύραν, Πάτρας καὶ Πειραιᾶ ἀνὰ τρεῖς καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὴν ἡμέραν δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη ἀνὰ δύο δραχμὰς τὴν ἡμέραν.

Β'. Τελωνεῖα.

Α'. τάξεως 1 ἐπιστάτης μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. 220 τάξ. 1 ἐλεγκτὴς μην. μισ 200 τάξ. 1. γραμματεὺς μην. μισ' δρ. 120 τάξ. 2 ὑπογραμματεῖς ἀνὰ μην μισ. δρ. 60 τάξ 1 ἀρχιφύλαξ μην μισ. δρ. 80 Β'. τάξ 1 ἐπιστάτης μην. μισ. δρ. 170 τάξ. 1 ἐλεγκτὴς καὶ ἐνταυτῷ γραμματεὺς μην. μισ. δρ 150 τάξ 1 μην. μισ. δρ. 70 Γ'. τάξ 1 ἐπιστάτης μην. μισ. δρ. 140 τάξ 1 ἐλεγκτὴς καὶ ἐνταυτῷ γραμματεὺς μην. μισ. δρ. 120 τάξ. 1 ἀρχιφύλαξ μην. μισ. δρ. 60

Γ'. Ὑποτελωνεῖα.

Α'. τάξ. 1 ἐπιστάτης μην. μισ. δρ. 120 Β'. τάξ. 1 ἐπιστάτης μην. μισ. δρ. 100 Γ'. τάξ. ἐπιστάτης μην. δρ. 80

Δ'. Τελωνιακοὶ σταθμοί.

τάξ. 1 σταθμάρχης μην. μισ δρ. 70

Ε'. Φυλακεῖα.

τάξ. 1 φύλαξ μην. μισ. δρ. 50.

§. 3 Εἰς τὰ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα θέλουν διορισθῆ καὶ τελωνιακοὶ φύλακες τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁποίων προσδιορίζει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, ὁ δὲ μισθὸς αὐτῶν προσδιορίζεται μηνιαίως ἀνὰ δραχ. 30 ἕως 50.

§ 4 Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα δι' ὧν συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ ξένων προϊόντων προστίθεται εἷς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. 60 εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατίθενται κατὰ χρέη τοῦ ἐλεγκτοῦ.

§ 5. Ὅπου ὑπάρχουσιν ἀποταμιευτικὰ καταστήματα, ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου ἔχει ἐνταυτῷ τὴν ἐπιστασίαν καὶ ταύτων. Ἐὰν δὲ δὲν ἐπαρκῇ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὑπηρεσίας διορίζεται ἰδιαίτερος ἐπιστάτης τῆς μετακομίσεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 140.

§. 6. Διὰ τὴν πληθὺν τῶν ἐργασιῶν τοῦ τελωνείου καὶ τῆς διαμετακομίσεως Σύρας, ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω θέντος προσωπικοῦ, διορίζονται.

2 γραμματεῖς, Β'. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισ. θὸν δρ. 120, 1 γραμ. γ'. τάξ. μὲ μην. μισ δρ. 100, 1 εἰσπράκτωρ γ' τάξ. μην. μισ. δρ. 120, 1 ὑπελεγκτὴς γ' τάξ. μην μισ. δρ 140, 1 γραμματεὺς Β' τάξ. τῆς διαμετακομίσεως μην μισ. δρ. 120, 1 γραμ. τάξ. γ' μην. μισ. δρ 100, 1 ἐπιστάτης ἀποθηκῶν γ' τάξ. μην. μισ. δρ 110 7 ὑποεπιστάται μην μισ. δρ 70 4 ὑπογραμματεῖς Β' τάξ. μην μισ. δρ 60 ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο διαμένουν, ὁ εἷς παρὰ τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ καὶ ὁ ἕτερος παρὰ τῷ ὑγειονομείῳ

Τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ αὐτοῦ τελωνείου λαμβάνει τὰ ἑξῆς ἐπιμίσθια κατὰ μῆνα. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου δραχ. 60. Ὁ α'. γραμματεὺς δρ. 20. Ὁ ἐλεγκτὴς δραχ. 40 Ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως δραχ. 40.

§. 7. Διὰ τὴν γραφικὴν ὕλην (πλὴν τῶν ἐντύπων βιβλίων καὶ γραμματίων, τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας) διὰ θέρμασμα, φῶτα, κάθαρσιν καὶ τὰ παρόμοια προσδιορίζονται εἰς ἕκαστον τελωνιακὸν κατάστημα αἱ ἑξῆς μηνιαῖαι ἐπιχορηγήσεις, περὶ τῆς χρήσεως τῶν ὁποίων δὲν ἀποδίδεται λογαριασμός.

Εἰς τὰ τελωνεῖα Α. τάξεως (συμπερι-

λαμβανομένου τοῦ καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως) Δραχ. 50 (Ἐξαιρετικῶς δὲ τὸ τῆς Σύρας) δρ. 120 Εἰς τὰ τελωνεῖα Β΄. τάξεως δρ. 30 Εἰς τὰ τελωνεῖα Γ΄ τάξ. δρ. 20 Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Α΄ τάξ. δρ. 10 Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Β΄. τάξ. δρ. 8 Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Γ΄. τάξ. δρ. 6 Εἰς τοὺς τελωνιακοὺς σταθμοὺς δρ. 4.

Τὰ δὲ λοιπὰ ἔξοδα ἐνοίκιον γραφείου, ἐπίπλων μετακομίσεως ἐγγράφων καὶ χρημάτων, ταχυδρομικὰ ἔξοδα καὶ λοιπὰ θέλουν ἐκκαθαρίζεσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι ἰδιαιτέρως Ἡ μισθοδοσία αὕτη θέλει ἀρχίσει ἀπὸ 1. Ἰουλίου τ. ε.

ΚΕΦΑΛ. Γ΄.

Περὶ βαθμολογίας τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ διορισμοῦ αὐτῶν.

§. 8. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν τελωνείων ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ παρέδρου. Οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων, οἱ μὲν τῆς ἁ. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως ἁ. τάξεως, καὶ προηγοῦνται αὐτῶν· οἱ δὲ τῆς β΄. καὶ γ΄. τάξεως ὑπουργικοῦ γραμματέως β΄. τάξεως ἀλλ' οἱ μὲν τῆς β΄. τάξεως ἐπιστάται προηγοῦνται αὐτῶν, οἱ δὲ τῆς γ΄. ἕπονται. Οἱ ἐλεγκταὶ τῶν τελωνείων ἔχουν βαθμὸν, οἱ μὲν τῆς ἁ. τάξεως ὑπουργικοῦ γραμματέως ἁ. τάξεως· οἱ δὲ τῆς β΄. καὶ γ΄. ὑπουργικοῦ γραμματέως β΄. τάξεως, ἀλλ ἕπονται αὐτῶν. Οἱ ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστάται ὑπουργικοῦ γραμματέως β΄. τάξεως καὶ ἕπονται αὐτῶν. Οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ὑποεπιστάται ἕπονται τῶν ἐλεγκτῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστατῶν.

Μεταξύ των βαθμολογοῦνται, καθ' ὅσον δὲν ὡρίσθη ῥητῶς ἄλλως πως, κατὰ τὰς μισθοδοσίας

§. 9. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ὑπόκεινται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ ἐπιστάται προΐστανται ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὸ ὑποτελωνείων, σταθμῶν καὶ φυλακείων, καὶ ὑπόκεινται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ ἀναφέρονται ἀμέσως· ὀφείλουν ὅμως νὰ δέχωνται καὶ ἐκτελῶσι τὰς ὁδηγίας τῶν ἐν περιοδείᾳ ἐπιθεωρητῶν, καὶ νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς διαταγὰς αὐτῶν

Τὰ ὑποτελωνεῖα ὑπόκεινται εἰς τὸ τελωνεῖον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ὑπάγονται, λαμβάνουσι παρ' αὐτοῦ διαταγὰς καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναφέρονται.

Ὡσαύτως εἰς τὸ τελωνεῖον ὑπόκεινται καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναφέρονται οἱ σταθμοὶ καὶ τὰ φυλακεῖα, ἐκτὸς, ἐὰν δι' εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας ἀνατεθῇ κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἡ ἐπιτήρησις αὐτῶν εἰς τι ὑποτελωνεῖον εἰς τὸ ὁποῖον τότε ὑπόκεινται ἀμέσως.

Ἑκάστη τελωνιακὴ ἀρχὴ ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιτηρῇ ἐπιτοπίως τὰς εἰς αὐτὴν ὑπαγομένας τελωνιακὰς ἀρχὰς, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀπεσταλμένων.

§. 10. Τὸ προσωπικὸν τῶν τελωνείων ἀπὸ τὸν ἀρχιφύλακα, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, διορίζομεν Ἡμεῖς· τοὺς δὲ φύλακας διορίζει ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία.

§. 11. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ δίδουν τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως. Οἱ ἐπιστάται καὶ οἱ ἐλεγκταὶ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου διοικητοῦ ἢ τοῦ ὑποδιοικητοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἐνώπιον τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου ἢ τοῦ ὑποτελωνείου εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγονται.

§. 12. Τὰ περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ἐπιστατῶν τῶν τελωνείων καὶ τῶν ὑποτελωνείων, τῶν ἐλεγκτῶν, τῶν ἐπιστατῶν τῆς διαμετακομίσεως τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ σταθμαρχῶν θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛ. Δ΄.

Λ΄ Ἐπιθεωρηταί

§. 13. Ἐκ τῶν ἓξ ἐπιθεωρητῶν συνήθως οἱ δύο ἐναλλὰξ δύνανται νὰ διαμένωσι παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ τῆς Ἐπικρατείας, οἱ δὲ λοιποὶ

τέσσαρες περιοδεύοντες ἀκαταπαύστως ἐπιτηροῦν καὶ ἐπιθεωροῦν ὅλας τὰς τελωνιακὰς Ἀρχὰς μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν φυλακείων, καὶ ἐξετάζουν ἂν ὅλα τὰ τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας ἐκτελῶνται μὲ ἀκρίβειαν κατὰ τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς ὁδηγίας.

Θεωροῦν τὰ βιβλία καὶ ἐξελέγχουν τὴν ἀκρίβειαν τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν εἰς τὰ ταμεῖα τῶν τελωνείων μετρητῶν· ἐξακριβόνουν αὐτοπροσώπως τὴν ὀρθότητα τῶν δηλωτικῶν, τῶν διασαφήσεων, τῶν ἐκτιμήσεων, καὶ πληροφοροῦνται περὶ τῶν γενομένων ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν πράξεων, ἀνερευνῶντες τὴν νομιμότητα αὐτῶν διὰ παντοίας ἐρεύνης καὶ παντὸς θεμιτοῦ μέσου ἐλέγχου, ἐπιχειροῦν, ὅταν τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον, διοικητικὰς προκαταρκτικὰς καθ' ὁποιουδήποτε τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, καὶ ἐν περιπτώσει ἀσυγγνώστου ἀμελείας, ἐξ ἧς προέκυψεν ἢ ἠδύνατο νὰ προκύψῃ ζημία εἰς τὸ δημόσιον, ἢ ὅταν λάβωσιν ὑπονοίας βασίμους καταχρήσεως, δύνανται νὰ παύσωσι προσωρινῶς τοὺς ὑπόπτους, ἐνεργοῦντες οἱ ἴδιοι ἢ ἀναθέτοντες προσωρινῶς εἰς ἄλλον τινὰ τὰ χρέη τοῦ παυθέντος· ὀφείλουν δὲ ν' ἀναφέρουν καὶ πληροφορήσουν τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἐντὸς 24 ὡρῶν.

§. 14. Περὶ τῆς ἐξελέγξεως τοῦ βιβλίου τῆς εἰσπράξεως καὶ τοῦ ταμείου ὀφείλουν οἱ ἐπιθεωρηταὶ νὰ συντάττουν ἀμέσως πρωτόκολλον ἀκριβὲς, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς χρέας νὰ ὑπογράψῃ ὁ ἐπιθεωρούμενος ὑπάλληλος, προσθέτων ἂν ἔχῃ τινὰ παρατήρησιν ἐπὶ τῶν διαλαμβανομένων· ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως, βεβαιοῦται ἡ ἄρνησις αὕτη διὰ δύο μαρτύρων.

§. 15. Χρεωστοῦν οἱ ἐπιθεωρηταὶ νὰ παρατηρῶσιν ἀδιαλείπτως τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ νὰ καθυποβάλλωσι τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν δι' ἰδιαιτέρας ἐκθέσεως.

§. 16. Ἅμα τελειώσωσι τὴν ἐπίσκεψιν τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων, σταθμῶν καὶ φυλακείων ἑνὸς τμήματος, εἶναι εἰς χρέος νὰ ὑποβάλλωσιν οἱ ἐπιθεωρηταὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν γενικὴν ἔκθεσιν περὶ πάντων ὅσα παρετήρησαν εἴτε περὶ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν κανονισμῶν, εἴτε περὶ τῆς διαγωγῆς ἑκάστου τῶν ὑπαλλήλων.

§. 17. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἀποστέλλονται πρὸς περιοδείαν ἑκάστοτε παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ, εἰς εἷς ἕκαστον τμῆμα, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν εἶναι ἰδίως προσδιωρισμένος εἰς ἓν ἀπὸ αὐτά· τρὶς τοῦ ἔτους τοὐλάχιστον πρέπει νὰ γίνεται δι' ἐπιθεωρητῶν ἡ ἐπίσκεψις ὅλων τῶν τελωνιακῶν καταστημάτων.

§. 18. Οἱ ἐναλλὰξ διαμένοντες παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ δύο ἐπιθεωρηταὶ ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν καταστάσεων, λογαριασμῶν καὶ βιβλίων, τὰ ὁποῖα οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι διευθύνουν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν κατὰ διωρισμένας περιόδους. Συμπράττουσι δὲ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν τελωνείων μετὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ κλάδου τούτου.

§. 19. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ, χρείας τυχούσης, ἐπιφορτίζονται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ μὲ ἄλλα παρὰ τὰ ῥηθέντα δημόσια χρέη.

Β'. Ἐπιστάται.

§. 20. Οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων ὡς προϊστάμενοι ἔχουν τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τῆς ὑπηρεσίας καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς ἰδίως θεωροῦν τὰ δηλωτικὰ, τὰς ἀναπληρωτικὰς δηλώσεις καὶ τὰς διασαφήσεις, εἰσπράττουσι τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα καὶ τὰς χρηματικὰς ποινὰς, κρατοῦν οἱ ἴδιοι τὸ ταμεῖον καὶ τὸ βιβλίον τῆς εἰσπράξεως, καὶ προσέχουν νὰ φυλάττωνται ἐν τάξει καὶ ἐνήμερα ὅλα τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπισκέπτονται τὰ πλοῖα, παρευρίσκονται εἰς τὴν ἐξέτασιν, τὸ ζύγισμα, τὴν μέτρησιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἐμπορευμάτων, συγκρίνουν τὰ δηλωτικὰ, τὰς ἀνα-

πληρωτικὰς δηλώσεις, διακωφησεις καὶ τὰς σημειώσεις περὶ ζωοτροφιῶν καὶ ἐφοδίων τῶν πλοίων μὲ τὰ πραγματικῶς ὑπάρχοντα πράγματα.

Ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου, καὶ τῶν αὐτοῖς ὑποκειμένων ὑποτελωνείων, σταθμῶν καὶ φυλακείων.

Κρατοῦν βιβλίον ποιότητος τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων ἐν γνει, ἀναφέροντες κατ' αὐτῶν εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἐν περιπτώσει καταχρήσεως ἢ ἀμελείας. Βασίμου δὲ ὑπονοίας καταχρήσεως κατὰ ὑπαλλήλου δοθείσης, ζητοῦν παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, παρὰ τοῦ διοικητοῦ, νὰ γένῃ ἀμέσως διοικητικὴ προανάκρισις κατὰ τοῦ ὑπόπτου ὑπαλλήλου· δύνανται δὲ νὰ ἐνεργήσωσι ταύτην οἴκοθεν οἱ ἴδιοι, ὁσάκις ὑπάρχῃ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς, εἰδοποιοῦντες μολονοῦτο τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν.

Παραλαμβάνουν κατὰ δεκαήμερον ἀπὸ τοὺς ὑπαγομένους εἰς αὐτοὺς ὑποτελώνας καὶ τοὺς σταθμάρχας τὰ παρ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα χρήματα, καὶ καθότον ταῦτα ἤθελον παραδίδεσθαι εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον, κατὰ ῥητὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διαταγὴν, τ ς ἀποδείξεις τῆς παραδόσεως, λαμβάνουν καὶ προσεξετάζουν τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν, συγκεντρώνουν τὴν ληψοδοσίαν αὐτῶν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ τελωνείου, παραδίδουν κατὰ δεκαήμερον εἰς τὰ διωρισμένα διοικητικὰ ταμεῖα τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα μετὰ τὴν κράτησιν τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ, καὶ τῶν τακτικῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἀποστέλλουν κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν κατάστασιν τῶν εἰσπραχθέντων, καὶ τῶν εἰς τ' ἀρμόδια διοικητικὰ ταμεῖα παραδοθέντων χρημάτων.

Οἱ ἐπιστάται εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀσφαλῆ τήρησιν τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων χρημάτων μέχρι τῆς παραδόσεώς των εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον.

Γ'. Ἐλεγκταί

§. 21 Οἱ ἐλεγκταὶ λαμβάνουν τὰς διασαφήσεις, παρευρίσκονται εἰς τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ εἰς τὸ ἄνοιγμα τῶν δέσμων καὶ δοχείων, καταγράφουν τὰς πραγματείας λεπτομερῶς κατ' εἶδος, ποιὸν καὶ ποσὸν εἰς βιβλίον ἐπίτηδες, παραβάλλουσι τὰ δηλωτικὰ καὶ τὰς ἀναπληρωτικὰς δηλώσεις μὲ τὰς διασαφήσεις καὶ αὐτὰς μὲ τὰ εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα, ἐπιστατοῦν εἰς τὴν καταμέτρησιν, ἢ τὸ ζύγισμα, καὶ προσδιορίζουν τὸ πληρωτέον τέλος, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ τελωνείων Νόμου, ἐκτιμῶντες τὰ ἐμπορεύματα, ὁσάκις τὸ τέλος πληρώνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτ ν ἢ διακρίνοντες τὴν τάξιν αὐτῶν, ὅταν τὸ τέλος διαφέρῃ κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ ἐμπορεύματος, τὸ δὲ εἰσπρακτέον τέλος σημειοῦται εἰς τὸ εἰρημένον βιβλίον.

Συνυπογράφουν εἰς τὰ ἐκδιδόμενα διπλότυπα πληρωμῆς, καὶ εἰς ὅσα ἄλλα ἔγγραφα κ τελωνικαὶ διατάξεις ἀπαιτοῦσι τὴν σύμπραξίν των. ἐκτελοῦσι δὲ τὰ ἔργα τοῦ ἐπιστάτου, ἢ τοῦ γραμματέως, ἐν περιπτώσει κωλύματος αὐτῶν.

Δ'. Γραμματεῖς

§. 22. Οἱ γραμματεῖς εἶναι ἰδίως εἰς χρέος νὰ κάμωσι τὰς ἐγγραφὰς εἰς τὰ διάφορα βιβλία τῶν τελωνείων, καὶ ἐν γένει νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν γραμικὴν ἐργασίαν. Εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαρὰν, τακτικὴν καὶ ἐνήμερον τήρησιν τῶν βιβλίων, καὶ φροντίζουν περὶ τῆς τακτοποιήσεως καὶ διατηρήσεως τῶν τὴν εἴσπραξιν ἀφορώντων ἐγγράφων, καὶ ἐν γένει τῶν ἀρχείων, καθὼς καὶ περὶ τῆς ταχείας διεκπεραιώσεως τῶν ἐγγράφων τῆς ὑπηρεσίας.

Ὅταν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, βοηθοῦντας εἰς τὰς ἐργασίας τῶν παρὰ τῶν ἐλεγκτῶν, ἐν περιπτώσει δὲ κωλύματος τούτων, ἐκπληροῦσι τὰ χρέη των.

Ε'. Ὑπογραμματεῖς.

§. 23. Οἱ ὑπογραμματεῖς εἶναι ἐν γένει βοηθοὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐργαζόμενοι

κατὰ τὰς παραγγελίας τοῦ ἐπιστάτου εἰς εἰδικὰς ἐργασίας, οἷον τὴν κράτησιν τοῦ βιβλίου τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν, τὴν ἀντιγραφὴν, τὰς ἀνταποκρίσεις, ἢ συμβοηθοῦντες τὸν γραμματέα εἰς τὴν κράτησιν τῶν ἰδίως ἀνατεθειμένων εἰς αὐτὸν βιβλίων.

ΣΤ'. Ἀρχιφύλακες.

§. 24. Οἱ ἀρχιφύλακες ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἀκριβῆ καὶ εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλάκων, τοὺς ὁποίους καὶ ὁδηγοῦν κατὰ τοῦτο καὶ ἐπιτηροῦν καὶ ἐνισχύουν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν παραδείγματος. Ἰδίως προσέχουν, ὥστε τὰ εἰσβιβαζόμενα καὶ ἀποβιβαζόμενα διὰ τοῦ τελωνείου ἐμπορεύματα νὰ μὴ ὑπεκφεύγωσι τὴν διατεταγμένην ἐπίσκεψιν καὶ τὴν παραβολὴν μὲ τὰς διασαφήσεις. Καλοῦν πρὸς τοῦτο τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπιστάτου, καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ, καὶ προσέχουν ἐν γένει τόσον ἀμέσως αὐτοὶ, ὅσον καὶ ἐμμέσως διὰ τῶν λοιπῶν φυλάκων νὰ μὴ γίνωνται λαθραῖαι εἰσβιβάσεις, ἢ ἀποβιβάσεις, ἢ γινομένας νὰ τὰς ἀνακαλύπτωσιν.

Ζ'. Ὑποεπιστάται.

§. 25. Οἱ ἐπιστάται τῶν ὑποτελωνείων ὅπου δὲν ὑπάρχουν βοηθοὶ ἐλεγκταὶ, ἐκτελοῦν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι καθήκοντα ἐπιστατῶν, ἐλεγκτῶν καὶ γραμματέων· Κρατοῦν ἑπομένως μόνοι των ὅλα τὰ βιβλία καὶ τὸ ταμεῖον, ἐνεργοῦν τὴν εἴσπραξιν καὶ ἀποστέλλουν κατὰ δεκαήμερον εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν τελώνας τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα, ἐὰν δὲν ἔχωσι διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας νὰ τὰ παραδίδωσιν εἰς τι διοικητικὸν ταμεῖον πλησιέστερα κείμενον, ὅτε πέμπουν πρὸς τὸ προϊστάμενον τελωνεῖον τὴν περὶ παραδόσεως τῶν χρημάτων ἀπόδειξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς κρατοῦσιν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ τακτικὰ ἔξοδα, παραδίδουν τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὸ προϊστάμενον τελωνεῖον ἢ τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον, ἀπὸ τὰ ὁποῖα λαμβάνουσι τὴν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀποδοχῶν των τυχὸν ἀπαιτουμένην ποσότητα, καὶ στέλλουν μηνιαίαν κατάστασιν εἰς τὸ προϊσταμένον τελωνεῖον.

Ὅπου ὑπάρχουν βοηθοὶ ἐλεγκταὶ, ἐκτελοῦσιν αὐτοὶ τὰ χρέη τῶν ἐλεγκτῶν ἰδίως, συμμερίζονται δὲ τὴν λοιπὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν μετὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ὑποτελωνείου.

Η'. Σταθμάρχαι.

§. 26. Οἱ σταθμάρχαι τῶν τελωνιακῶν σταθμῶν διαφέρουν κατὰ τὸν βαθμὸν μόνον ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας τῶν ὑποτελωνείων, δι' ὧν δὲν συγχωρεῖται εἰσαγωγὴ ξένων ἐμπορευμάτων, ἐκτὸς μόνον, ὅτι ὁπόταν πρόκειται περὶ ἐξαγωγῆς διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, οἱ σταθμάρχαι ὀφείλουν νὰ λάβωσι προηγουμένως τὴν περὶ τούτου ἄδειαν τῶν προϊσταμένων τελωνείων ἢ ὑποτελωνείων, ἑπομένως ἐκτελοῦν τ' αὐτὰ χρέη τὰ διατεταγμένα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον §. 4.

Θ'. Φύλακες τελωνιακῶν θέσεων.

§. 27. Οἱ διωρισμένοι φύλακες εἰς τελωνιακὰ φυλακεῖα δὲν εἰσπράττουν δικαιώματα, ἑπομένως οὔτε βιβλία ἔχουν νὰ κρατήσωσιν· ἡ δὲ ὑπηρεσία των περιορίζεται εἰς τὸ νὰ βεβαιῶνται, ὅτι τὰ πρὸς εἰσαγωγὴν, ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν παρουσιαζόμενα ἐμπορεύματα ἐπλήρωσαν ἤδη τὸ ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένον τέλος, ἢ εἶναι ἐλεύθερα τέλους· τῶν δὲ λοιπῶν ἐμπορευμάτων, ὅτα τυχὸν ἤθελον συλλάβει ἐξαγόμενα ἢ εἰσαγόμενα λαθραίως, νὰ κάμνωσι κατάσχεσιν, καὶ ν' ἀναφέρωνται ἀμέσως εἰς τὸ τελωνεῖον ἢ τὸ ὑποτελωνεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξαρτῶνται, διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περαιτέρω κατὰ τὸν Νόμον.

Ι'. Φύλακες.

§. 28. Κατὰ τὰς ὁποίας λαμβάνουν διαταγὰς ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου, καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιφύλακος, ὅπου ὁ ἀρχὴν ὀφείλουν οἱ φύλακες νὰ προσέχωσι νυχθημερὸν διὰ νὰ μὴ εἰσάγωνται ἢ ἐξάγωνται ἐμπορεύματα, ὑπεκφεύγοντα λαθραίως τὴν πληρωμὴν τῶν κανονισμένων δικαιωμάτων. Δὲν συγχωροῦν ἑπομένως τὴν εἰσβίβασιν εἰς πλοῖα ἢ τὴν ἀποβίβα-

σιν ἐξ αὐτῶν οὐδενὸς εἴδους ἐμπορευμάτων, ἄνευ γραπτῆς ἀδείας τοῦ ἐπιστάτου, διαλαμβανούσης σαφῶς τὸ εἶδος τοῦ ἐμπορεύματος, ἢ εἰς ἄλλην παρὰ τὰς διωρισμένας, ὥρας, καθ' ἃς εἶναι ἀνοικτὸν τὸ κατάστημα τοῦ ελωνείου, ἢ ἀπὸ ἄλλα μέρη παρὰ τὰ διωρισμένα. Ὁσάκις δὲ ἤθελον συλλάβει ἐμπορεύματα πρὸς εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγήν, νομιζόμενα κατὰ παράβασιν τῶν κανονισμῶν, συλλαμβάνουν αὐτὰ, καὶ τὰ φέρουν εἰς τὸ τελωνεῖον διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ παραιτέρω κατὰ τὸν Νόμον.

Οἱ φύλακες ἐκτελοῦν τὰ χρέη των ταῦτα ἢ περιερόμενοι εἰς διάφορα μέρη, καθ' ἃς λαμβάνουν διαταγὰς ἢ ὁδηγίας, ἢ καὶ φυλάττοντες εἰς ὡρισμένην θέσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσιν εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἄνευ ἀδείας τῶν ἀνωτέρων των.

ΙΑ'. Ἐπιστάται διαμετακομίσεως.

§ 29. Ὅπου ὑπάρχουν διωρισμένοι ἰδιαίτεροι ἐπιστάται τῆς διαμετακομίσεως, ἔχουν οὗτοι ἰδίως τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀποθηκῶν, ἐν αἷς τίθενται τὰ πρὸς διαμετακόμισιν ἐμπορεύματα. Κρατοῦν τὰ καταστιχισμένα ἰδιαίτερα βιβλία περὶ τῆς ἐπισταμεύσεως αὐτῶν, τῆς εἰσαγωγῆς των, πρὸς ἀνάλωσιν, ἢ διαμετακόμισιν, ἢ τῆς ἐξαγωγῆς των διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους· ἐκτελοῦν δὲ τὴν ὑπηρεσίαν των κατὰ τὰ ἐν τῷ τελωνιακῷ Νόμῳ ὡρισμένα, ὑπὸ ἰδίαν μὲν αὐτῶν εὐθύνην, ἀλλ' ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου, εἰς ὃν καὶ ὑπάγονται.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ ἀποδόσεως λογαριασμῶν.

§ 30. Τὰ τελωνεῖα διευθύνουν κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς ἐπικρατείας κατάστασιν τῶν ὅσα εἰσέπραξαν καὶ παρέδωκαν εἰς τὰ διωκητικὰ ταμεῖα εἰς χρήματα, εἴτε εἰς ὁμολογίας ἐμπόριων. Εἰς τὰς καταστάσεις ταύτας ἐπισυνάπτονται τὰ γραμμάτια καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν ταμιῶν δι' ὅσα παρέλαβον.

§. 31. Εἰς τὰς μηνιαίας καταστάσεις συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ διαχείρισις οὐ μόνον τῶν ἰδίων τελωνείων ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς ταῦτα ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν.

§. 32. Τὰ τελωνεῖα ἀποστέλλουν κατὰ τριμηνίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὰ καταστημάτων συνωδευμένων μετὰ πρὸς ἐξέλεγξιν ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Τοὺς τῶν ὑποτελωνείων καὶ σταθμῶν λογαριασμοὺς ὀφείλουν οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων νὰ προεξετάζωσι καὶ ἐξελέγχωσι διὰ τῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

§ 33. Εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς τετάρτης τριμηνίας ἐπισυνάπτεται γενικὸς λογαριασμὸς τῆς ἐτησίου διαχειρίσεως εἰς διπλοῦν ἀντίτυπον.

§ 34. Οἱ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν παρουσιαζόμενοι λογαριασμοὶ, ἐξελέγχονται ἀμέσως ἀπὸ τοὺς διαμένοντας παρ' αὐτῇ δύο ἐπιθεωρητὰς, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξελέγξεως αὐτῶν, ὅταν, ἀφ' οὗ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ δικαιολόγησις αὐτῶν ἐγκριθῶσι παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Γραμματείας, εἶναι προσωρινῶς ὑποχρεωτικὰ ὡς πρὸς τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν παρὰ τοῦ Ἐλεγτικοῦ Συνεδρίου.

§ 35. Τὸ ἓν τῶν ἀντιτύπων τοῦ γενικοῦ ἐτησίου λογαριασμοῦ πάντων τῶν τελωνιακῶν Ἀρχῶν, ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, περνᾶται εἰς τὸ Ἐλεγτικὸν Συνέδριον, κατὰ τὰς τεθεῖσας παρ' αὐτοῦ προθεσμίας πρὸς ὁριστικὴν ἐξέλεγξιν καὶ συμπαραβολὴν μὲ τοὺς γενικοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛ. ΣΤ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

§. 36. Οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι δι' ὅ,τι τὰς πράξεις αὐτῶν, καὶ ὑποχρεοῦνται ν' ἀποζημιώσωσι τὸ δημόσιον διὰ πᾶσαν ζημίαν, τὴν ὁποίαν ἤθελον προξενήσει διὰ παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

§. 37. Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἔκδοσις διπλῶν ἀποδεικτικῶν δηλωτικῶν δικβατηρίων ἢ ἄλλων ἐφοδιαστικῶν ἐγγράφων ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, οὐδ' ἀντίγραφα τῶν τοιούτων ἐγγράφων δίδονται ἀπὸ τοὺς τελωνικοὺς ὑ αλλήλους εἰς ἰδιώτας ἄνευ διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

§. 38. Πᾶσα παράβασις τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου, τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὰς ποινὰς, τὰς ὁποίας καὶ ἐπιβάλλει ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

§. 39. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἔχει τὴν ἄδειαν καὶ χρεωττεῖ νὰ μεταθέτῃ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τοὺς ἀρχιφύλακας τῶν τελωνείων, ἀλλὰ πώποτε δὲν θέλει συγχωρεῖ τὴν διαμονὴν αὐτῶν εἰς τὸ αὐτὸ τελωνεῖον πλέον τῶν ἓξ μηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου 1841.

---

116. Δηλ. Περὶ παραδοχῆς τῶν τραπεζικῶν γραμματείων παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἀρχῶν.

Πρὸς τὸν Γεν. ταμίαν, τοὺς Διοικητικοὺς ταμίας, τοὺς Ἐπιστάτας τῶν τελωνείων καὶ Ἀλαταπαθηκαρίους τοῦ Βασιλείου.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4705 τῆς 17 Φεβρουαρίου 1842 ἐγκυκλίου, καθὼς καὶ δι' ἄλλων μεταγενεστέρων, σᾶς ἐπροσκαλέσαμεν νὰ δέχεσθε τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια πάντοτε, ὁσάκις ἤθελαν σᾶς παρουσιχθῆ παρ' ἰδιωτῶν πρὸς πληρωμὴν, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 19 (31) Αὐγούστου 1841 περὶ συστάσεως τῆς ἐθνικῆς τραπέζης Νόμου διαλαμβάνον ὡς ἑξῆς· « τὰ ταμεῖα ὅμως τοῦ Κράτους » ὑποχρεοῦνται νὰ τὰ δέχωνται (τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια) ἐπὶ τῇ βάσει τῆς » ὀνομαστικῆς ἀξίας των, ἀντὶ μετρητῶν » εἰς τὰς παρὰ τῶν ἰδιωτῶν πρὸς αὐτὰς » γινομένας πληρωμάς. »

Κρίνομεν μ' ὅλα ταῦτα ἀναγκαῖον νὰ σᾶς ἐπαναλάβωμεν πάλιν διὰ τῆς παρούσης τὴν διαταγὴν, τοῦ νὰ δέχεσθε ἄνευ τῆς παραμικρᾶς δυσκολίας, καὶ ὡς μετρητὰ τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια εἰς πᾶσαν πρὸς ὑμᾶς γινομένην παρ' ὁποιουδήποτε πληρωμὴν, ἐννοοῦμεν δὲ ὡς τοιαύτην, καὶ ὅτε πρόκειται περὶ κινήσεως κεφαλαίων ἐνεργουμένης ἀπὸ τὰ διοικητικὰ ἰδίως ταμεῖα, κατὰ τοὺς ὑφισταμένους κανονισμούς. Ἀλλὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ὑπενθυμίζομεν εἰς τὸ Γενικὸν ταμεῖον, ὅτι πρέπει νὰ δέχεται ὡς μετρητὰ τὰ τραπεζικὰ γραμμάτεια, ὁσάκις ἡ εὐκολύνεται, ἢ ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐκδίδῃ γραμμάτια παραλαβῆς κατ' αἴτησιν καὶ πρὸς εὐκολίαν ἰδιωτῶν ἐπὶ ἄλλων ταμείων προσκαλοῦμεν δὲ καὶ τὰ διοικητικὰ ταμεῖα νὰ τὰ δέχωνται ἐπίσης ὡς μετρητὰ καὶ ἐπὶ ἁπλῇ κινήσει κεφαλαίων, ὁσάκις ἐπίσης κατὰ τοὺς ὑφισταμένους κανονισμοὺς καὶ διατάξεις, ἤθελον ἔχει τὴν ἄδειαν παρὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, νὰ δέχωνται χρήματα ἀπὸ ἰδιώτας ἐπὶ ἁπλῇ κινήσει κεφαλαίων.

Ἡ παροῦσα κοινοποιεῖται καὶ πρὸς τοὺς διοικητὰς πρὸς γνῶσίν των καὶ διὰ νὰ κατασταθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν γνωστὰ εἰς ὅλους τὰ μέρη ταῦτα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἰουνίου 1842.

---

117. Δ· Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὰς ἐξετάσεις τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἡμετέρου πανεπιστημίου, ἀκούσαντες ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

1. Ἕκαστος φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀφ' οὗ φοιτήσῃ εἰς αὐτὸ τὸν ἀρκοῦντα διὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν σπουδὴν χρόνον, ὅστις ὁρίζεται διὰ μὲν τοὺς ἰατροὺς καὶ νομικοὺς ὄχι ἐλάσσων τετραετίας, διὰ δὲ τοὺς φοιτητὰς τῶν ἄλλων δύο σχολῶν ὄχι ἐλάσσων τριετίας, καὶ ἐκραοσθῇ ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ· α. Ὅσα γενικὰ μαθήματα ἐκ τῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ὑπο-

χρεοῦται ν' ἀκούσῃ· β'. Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν εἰδικῶν μαθημάτων τοῦ ἐπιστημονικοῦ κλάδου, τὸν ὁποῖον ἐνηγκαλίσθη· δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ καθυποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν κατὰ μίαν τῶν παρὰ τῆς ἀνηκούσης σχολῆς πρὸς τοῦτο ὡρισμένων ἢ ὁρισθησομένων ἐποχῶν, διευθύνων εἰς τὸν Κοσμήτορα τῆς σχολῆς, δεκαπέντε ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐξετάσεως, ἔγγραφον περὶ τούτου αἴτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισυνάπτει καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν καθηγητῶν, τῶν ὁποίων τὰς παραδόσεις ἤκουσε καὶ σύντομον βιογραφίαν ἑαυτοῦ, δηλοῦσαν κυρίως ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς μέχρι τοῦδε παίδευσίν του.

2. Ἡ ἐξέτασις δὶ ὅλους τοὺς φοιτητὰς εἶναι δύο εἰδῶν· ἡ μὲν λεπτομερεστέρα καὶ ἀκριβεστέρα διδακτορικὴ καλουμένη, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι δεκτοὶ μόνοι οἱ πλήρη τετραετίαν φοιτήσαντες εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἡ δὲ ὀλιγώτερον λεπτομερὴς ὀνομαζομένη ἀπολυτήριος, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι δεκτοὶ καὶ οἱ πλήρη τριετίαν φοιτήσαντες ἐκ τῶν τῆς φιλοσοφικῆς καὶ Θεολογικῆς σχολῆς φοιτητῶν. Διὰ νὰ γενῇ δὲ δεκτὸς εἰς ὁπουανδήποτε τῶν ἐξετάσεων τούτων ὁ φοιτητής, ὀφείλει· ἀ. Ἂν δὲν ἀνήκῃ ἰδίως εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν καὶ δὲν μέλλῃ νὰ ἐξετασθῇ ὡς κύριος φοιτητής, νὰ παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὰ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ὅτι ἠκροάσθη τὰ γενικὰ ἐκεῖνα μαθήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς πάντα φοιτητὴν ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητα, τουτέστι τὴν λογικήν, τὴν μεταφυσικήν, τὴν ἠθικήν, τὸ φυσικὸν δίκαιον, τὴν ψυχολογίαν, τὴν γενικὴν ἱστορίαν, τὰ στοιχειώδη μαθηματικά, τὴν πειραματικὴν φυσικήν, καὶ ὅτι ἐξετασθεὶς εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκροάσεως ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀνήκοντος καθηγητοῦ, ἢ ἐξετασθεὶς διὰ μιᾶς μετὰ τὴν ἀκρόασιν ὅλων αὐτῶν ὑπὸ πάντων ὁμοῦ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν, ἔδειξεν ὅτι κατέχει ἀρκούντως τὰ μαθήματα. β'. Νὰ παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὰ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν, ὅτι ἠκροάσθη ἐπιμελῶς ὅλα τ' ἀναγκαῖα μαθήματα, ὅσα συναπαρτίζουσι τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπιστήμην, ἢ ἔχοντα πλησιεστάτην σχέσιν πρὸς αὐτὴν εἶναι ἰδίως πρὸς αὐτὴν ἀναγκαῖα· καὶ πρὸς τούτοις ἂν μὲν εἶναι θεολόγος ἢ νομικός, ἰδίως τὴν κλασικὴν φιλολογίαν, καθόσον εἶναι εἰς αὐτὸν ἀναγκαία ἂν δ' ἀνήκῃ εἰς ἄλλην σχολὴν τὴν γενικὴν φυσικὴν ἱστορίαν.

3. Ἂν ὁ φοιτητὴς ἐκλέξῃ τὴν λεγομένην διδακτορικὴν ἐξέτασιν, ἐξετάζεται κατ' ἰδίαν πρῶτον μὲν τὴν ἔγγραφον ἢ ποπειρατήριον, ἔπειτα δὲ τὴν προφορικὴν αὐστηρὰν λεγομένην ἐξέτασιν ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης· ἀ. Ἐξ ἐκείνων μόνων τῶν καθηγητῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ὅσων τὰ μαθήματα εἶναι ἰδίως ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἐξεταζομένου, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἀκριβέστερος διορισμὸς ἀφίνεται εἰς τὴν σχολήν, παρὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ ὁ ἐξεταζόμενος τὸν διδακτορικὸν βαθμόν· β'. Ἐξ ὅλων τῶν καθηγητῶν τῆς ἰδιαιτέρας του σχολῆς, τῶν διδασκόντων τὰ κατὰ τὴν ἐπιστήμην αὐτῆς μαθήματα, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ ὁρίζονται ὑπ' αὐτῆς ταύτης. Ἂν δὲ εἰς ἀμφοτέρας ταύτας τὰς ἐξετάσεις εὑρεθῇ ἔχων τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, προσκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος τῆς σχολῆς νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν διατριβὴν γεγραμμένην παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικήν, καὶ πραγματευομένην περὶ ἀντικειμένου ἀνήκοντος εἰς τὴν ἰδικὴν αὐτοῦ ἐπιστήμην.

Ἀφ' οὗ δὲ ἡ διατριβὴ φανῇ εἰς τὴν σχολὴν παραδεκτή, διορίζεται παρὰ τοῦ Κοσμήτορος τοῦ δημοσίου διαγωνισμοῦ καὶ τῆς ἀναγορεύσεως ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ ἐξεταθεὶς ἀναγινώσκει τὴν ῥηθεῖσαν διατριβήν, καὶ ὑπερασπίζεται τὰς ἐν αὐτῇ περιεχομένας θέσεις κατὰ τῶν ἐνισταμένων. Ἀφ' οὗ δὲ καὶ διὰ τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκ τῆς ἐξετάσεως γνωσθεῖσα ἐπιστημονικὴ ἀξία τοῦ ὑποψηφίου, δίδει δημοσίᾳ τὴν συνήθη καθομολόγησιν κατὰ τὸ περὶ τούτου ἐκδοθησόμενον Β. Διάταγμα, καὶ ἀναγορεύεται συναινέσει τῆς ἐξετα-

στικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος εἰς διδάκτορα, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Πρυτάνεως, καὶ λαμβάνει ἀκολούθως τὸ δίπλωμα κατὰ τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὁρισθησόμενον τύπον. Τὸ δὲ διδακτορικὸν ἀξίωμα τῆς Θεολογίας δὲν θέλει δίδεσθαι εἰμὴ εἰς κληρικούς· ὅθεν οἱ μὴ ὄντες ἀκόμη κληρικοί, ἀφ' οὗ ἐκπληρώσωσιν ἐπιτυχῶς τοὺς ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ διατριβῆς ὁρισμούς, θέλουσι λαμβάνει προσωρινὸν παρὰ τῆ ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποδεικτικὸν μόνον περὶ τούτου·

4. Ἂν ὁ φοιτητὴς ἐκλέξῃ τὴν λεγομένην ἀπολυτήριον ἐξέτασιν, ἐξετάζεται ὁμοίως κατ' ἰδίαν, πρῶτον μὲν τὴν ἔγγραφον ἀποπειρατήριον, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν προφορικὴν, αὐστηρὰν λεγομένην ἐξέτασιν ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τῶν αὐτῶν καθηγητῶν, τοὺς ὁποίους ὁρίζει τὸ προηγούμενον ἄρθρον 3. Ἂν ὁ ἐξεταζόμενος εὑρεθῇ εἰς ἀμφοτέρας ταύτας τὰς ἐξετάσεις ἔχων τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, λαμβάνει μετὰ τὴν δημοσίαν καθομολόγησιν τὸ ἀπολυτήριον δίπλωμα κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὁρισθησόμενον τύπον, καὶ ὀνομάζεται τελειοδίδακτος.

5. Ἂν ὁ μέλλων νὰ ἐξετασθῇ φοιτητὴς ἀνήκῃ ἰδίως εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν, ἐξετάζεται διὰ μιᾶς. ά. Εἰς ἐκεῖνα τὰ γενικὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς πάντα φοιτητὴν ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητα, καὶ τὰ ὁποῖα ἐσημειώθησαν ἀνωτέρω ἀρ. 2. β'. Καὶ κυριώτερον εἰς τὰ μαθήματα τοῦ ἰδιαιτέρου κλάδου, τὸν ὁποῖον ἐνηγκαλίσθη, τοὐτέστιν ὁ μὲν φιλολόγος εἰς τὴν κλασικὴν φιλολογίαν καὶ ἀρχαιολογίαν, ὁ δὲ μαθηματικὸς εἰς τὴν καθαρὰν καὶ ἐφηρμοσμένην μαθηματικὴν, ὁ δὲ φυσικὸς εἰς τὴν φυσικὴν, φυσιογραφίαν καὶ χημείαν· γ'. Εἰς ἐκεῖνα μόνον ἐκ τῶν λοιπῶν μαθημάτων τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, τὰ ὁποῖα ἤθελον κριθῆ ὑπ' αὐτῆς ἰδίως ἀναγκαῖα εἰς τὸν ἐξεταζόμενον, ὡς ἔχοντα πλησιεστάτην σχέσιν μὲ τὸν κλάδον του. Ὡς [illegible] ἐφαρμόζοντα· καὶ ἐνταῦθα οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 3 καὶ 4.

6 Εἰς ἄλλας τὰς ζητθείσας ἐξετάσεις προεδρεύει ὁ Κοσμήτωρ τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, ὅστις κρατεῖ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξετάσεως.

Ὁ αὐτὸς προεδρεύει καὶ εἰς τὸν δημόσιον διαγωνισμὸν τοῦ ὑποψηφίου διδάκτορος· ἕκαστον μέλος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνῃ ἐρωτήσεις εἰς τὸν ἐξεταζόμενον. Ὀφείλει δὲ νὰ παραμένῃ τὰ μέχρι τέλους τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει νὰ δίδῃ τὴν ψῆφόν του. Δὲν δύνανται δὲ εἰς τὰς διδακτορικὰς καὶ ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις νὰ ἐξετασθῶσι διὰ μιᾶς περισσότεροι τῶν δύο φοιτητῶν.

7. Περὶ ἑκάστου μαθήματος ἡ ἱκανότης τοῦ ἐξετασθέντος φοιτητοῦ ἐκφράζεται διὰ τῶν μεικτῶν σημειώσεων «ἄριστα, καλῶς, μετρίως, κακῶς.»

Περὶ τῶν σημειώσεων τούτων ἀποφασίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἂν ὁ φοιτητὴς δὲν ἀνήκῃ εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν, ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν μαθημάτων τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ ἐξετασθέντος σχολῆς ἡ πλειονοψηφία τῶν εἰς αὐτὴν τὴν σχολὴν ἀνηκόντων ἐξεταστῶν. Ἂν ὁ φοιτητὴς ἀνήκῃ κυρίως εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν μαθημάτων τοῦ ἰδιαιτέρου του κλάδου ἡ πλειονοψηφία τῶν εἰς αὐτὸν τὸν κλάδον κυρίως ἀνηκόντων ἐξεταστῶν· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν μαθημάτων τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ἐξετάζεται ὁ φοιτητὴς ἄλλων τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐν δὲ ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Κοσμήτορος,

Ἐκ τῶν μεικτῶν σημειώσεων ἐξάγει ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ τὴν ἐπὶ τοῦ τυπ[illegible] τῶν μαθημάτων γενικὴν σημείωσιν, ἄριστα, καλῶς, μετρίως ἢ κακῶς, κατὰ τοὺς παρὰ τῶν ἀνωτέρω σχολῶν ἀρχαίως ὁρισθησομένους κανόνας.

Ἡ ἐπὶ ταῖς διδακτορικαῖς ἐξε[illegible] γενικὴ σημείωσις, ἄριστα ἢ καλῶς, ἐπι-

φέρει εἰς τὴν διδάκτορα ἀναγόρευσιν, καθόσον ἐπιτύχῃ ὁ φοιτητὴς καὶ εἰς τὸν δημόσιον συναγωνισμόν· ἡ δὲ γενικὴ σημείωσις « μετρίως, ἐπὶ ταῖς διδακτορικαῖς ἢ ἀπολυτηρίοις ἐξετάσεσι, παρέχει μόνον τὸ ἀπολυτήριον δίπλωμα.

Ἂν ὅμως ὁ φοιτητὴς ἐπί τινι μαθήματι δὲν ἔλαβεν ἐκείνην τὴν σημείωσιν, ἥτις κατὰ τοὺς ὁρισθησομένους κανόνας ἀπαιτεῖται διὰ νὰ λάβῃ μίαν τῶν πρώτων τριῶν γενικῶν σημειώσεων, ὑποχρεοῦται πρὶν γείνῃ δεκτὸς ἐκ νέου εἰς τὴν ἐξέτασιν, νὰ ἐπαναλάβῃ ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον τὸ μάθημα, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις.

3. Ὁ λεπτομερέστατος διορισμὸς τοῦ τρόπου τῶν τόπων καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαιτουμένων τῶν ἐξ ἀσεων, ἰδίως τῆς διδακτορικῆς καὶ τῆς ἀπολυτηρίου, ἔτι δὲ τοῦ δημοσίου διαγωνισμοῦ καὶ τῆς ἀναγορεύσεως, ἐφίνεται μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἰδιαιτέρων περὶ τούτου διατάξεων τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας εἰς τὴν κρίσιν καὶ πεῖραν τῶν σχολῶν, αἱ ὁποῖαι συνελθοῦσαι θέλουσι συντάξει, τὰς περὶ τούτου δικτυπώσεις, φροντίζουσαι νὰ ἦναι ὅσαν τὸ δυνατὸν σύμφωνοι.

9. Τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα καὶ τὸ ἀπολυτήριον ὑπαγράφονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ προεδρεύοντος τῶν ἐξετάσεων Κοσμήτορος καὶ τοῦ γραμματέως, ἐπιτιθεμένης καὶ τῆς μεγάλης τοῦ Πανεπιστημίου σφραγίδος.

10. Ὅσα ἐκ τῶν γενικῶν φιλοσοφικῶν μαθημάτων, τῶν καταλεγομένων εἰς τὸ ἄρθρ. 2. § ά. τοῦ παρόντος Διατάγματος δὲν ἐδιδάχθησαν ἀκόμη πλήρη ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, δὲν θέλουσιν ἀπαιτεῖσθαι ἀπὸ τοὺς ζητοῦντας τὸ ἀπολυτήριον δίπλωμα, ἐωσοῦ οἱ διορισθέντες ἢ διορισθησόμενοι πρὸς παράδοσιν αὐτῶν καθηγηταὶ ἀποπερατώσωσι μίαν περίοδον παραδόσεως. Καὶ εἰς τὰ λοιπὰ δὲ τῶν αὐτῶν μαθημάτων θέλει γίνεσθαι εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ τρέχοντος πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἐξετασθησομένους ἡ πρυσήκουσα συγκατάβασις.

11. Εἰς τοὺς ἀποπερατώσαντας τὸν ὡρισμένον χρόνον τῆς ἀκαδημαϊκῆς τῶν φοιτήσεως καὶ τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων, μὴ θέλοντας δὲ νὰ ἐξετασθῶσι καὶ ἔτι εἰς τοὺς ἀποφοιτῶντας πρὸ τοῦ ὡρισμένου χρόνου τῆς φοιτήσεως, δίδεται κατ' αἴτησίν των ἀποδεικτικὸν εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦται ὁ χρόνος τῆς φοιτήσεως, ἡ κατ' αὐτὴν ἐπιμέλεια καὶ διαγωγή, τὰ μαθήματα ὅσα κατὰ τὰ ἰδιαίτερα ἀποδεικτικὰ τῶν καθηγητῶν ἤκουσαν, καὶ τὸ ἐξαγόμενον τῆς φιλοσοφικῆς προκαταρκτικῆς ἐξετάσεως, ἢ τῶν καθ' ἕκαστον μάθημα ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας τυχὸν ἔκαμε· φέρει δὲ τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο τὰς αὐτὰς ὑπογραφὰς, ὡς εἰς τὸ ἄρθρ. 9 καὶ τὴν μικρὰν τοῦ Πανεπιστημίου σφραγίδα.

12. Οἱ φοιτήσαντες καὶ διδαχθέντες εἰς ξένα πανεπιστήμια καὶ μὴ ἔχοντες διδακτορικὸν ἢ ἀπολυτήριον δίπλωμα, ἔχοντες δὲ χρείαν ἢ ἄλλως θέλοντες νὰ λάβωσι τοῦτο ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ ὑποβάλλονται εἰς τὰς αὐτὰς, ὡς ἀνωτέρω, ἐξετάσεις, ἀφ' οὗ πρῶτον παρουσιάσωσιν ἀπόδειξιν, ὅτι μετέβησαν εἰς τὴν ἀκαδημαϊκὴν σπουδὴν δεόντως προπαρασκευασμένοι, καὶ ὅτι, φοιτήσαντες εἴς τι πανεπιστήμιον τὸν ἀπαιτούμενον τῆς φοιτήσεως χρόνον, ἤκουσαν ὅλα τ' ἀναγκαῖα μαθήματα τῆς ἐπιστήμης των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαΐου 1842.

---

118. Περὶ μεταῤῥυθμίσεών τινων ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ προαστείου τῆς πόλεως Χαλκίδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 1630 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἐνεργηθῶσι μεταῤῥυθμίσεις τινὲς εἰς τὸ σχέδιον τοῦ προαστείου τῆς πόλεως Χαλκίδος ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἐγκρίνομεν τὰς ἐπενεχθείσας τροποποιήσεις παρὰ τοῦ μηχανικοῦ τῆς πλατείας Χαλκίδος ὡς αὐταὶ ἐπιδιωρθώθησαν

παρὰ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἐπὶ τοῦ ἤδη ἐγκριθέντος σχεδίου τοῦ προαστείου Χαλκίδος διὰ τοῦ ἀπὸ 5 (17) Ἰουνίου 1837 Ἡμετέρου Διατάγματος.

Β'. Ὁ δῆμος Χαλκίδος θέλει ἐνεργήσει τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἰδιοκτητῶν, ὅσοι προσβάλλονται ἀπὸ τὸ σχέδιον βαθμηδὸν ἐνεργούμενον κατὰ τὸ περὶ τούτου ἐκδοθησόμενον ἰδιαίτερον Διάταγμα.

Γ'. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν ἔγκρισίν μας ἀναλόγους προτάσεις περὶ τοῦ μέτρου καὶ τρόπου τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀποζημιώσεως τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσβαλλομένων ἕνεκα τοῦ σχεδίου ἰδιοκτητῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1842.

---

119. Δ. Περὶ τῶν ἐξόδων τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν γινομένων ἀνακρίσεων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ὅροι τῆς ἐν τῷ Βασιλείῳ ἰσχυούσης ποινικῆς διατιμήσεως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰς ἀνακριτικὰς πράξεις αἵτινες ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἑδρευόντων Ἡμετέρων προξενικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἐγκρίνομεν ὥστε τὰ συμβαίνοντα κατὰ τὰς ἀνακριτικὰς ταύτας πράξεις εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἔξοδα νὰ δικαιολογῶνται, ὄχι διὰ τῶν διατάξεων τῆς εἰρημένης διατιμήσεως, ἀλλὰ διὰ τακτικῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς. Οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν ἐκάστοτε συντάττει καταστάσεις περὶ τῶν ἐξόδων των καὶ ὑποβάλλει αὐτὰς συνωδευμένας μ' ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἀνακριτὰς καὶ εἰσαγγελεῖς, εἰς οὓς ἀνήκει νὰ τὰς θεωρῶσι καὶ νὰ τὰς κηρύττωσιν ἐκτελεστάς, καθ' ὅσον εὑρωσι τὰ δαπανηθέντα εὔλογα καὶ αἰτιολογημένα.

Ἡ διάταξις τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου ἀπὸ 14 (26) Αὐγούστου 1836 καθ' ἣν τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας συνταχθησόμενα ἔγγραφα ὑπόκεινται εἰς τὴν περιορὴν τοῦ λευκοῦ χάρτου ὅταν παρουσιάζωνται εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου ἀρχάς, δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ μνησθέντα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει γινομένων ἀνακριτικῶν ἐξόδων.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰ γενόμενα ἤδη ἄχρι τοῦδε ἔξοδα, ἀφ' ἧς ποχῆς ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ἡ ἀπὸ 12 (24) Δεκεμβρίου 1841 Νόμος περὶ τῆς ἀνακριτικῆς ἐξουσίας τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1842.

---

120. Δ. Περὶ δικαιοδοσίας τινῶν εἰρηνοδικείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου (11 Μαΐου) ε. ε. περὶ ὁριστικῆς ῥυθμίσεως τῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους Ἡμετέρου Διατάγματος, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἀταλάντης θέλει σύγκειται ἐκ τῶν δήμων Ἀταλάντης, Δαφνησίων, Θρονίου, Ἐλατείας καὶ Λαμίνης. 2. Ὁ δῆμος τῶν Θερμοπυλῶν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εἰρηνοδικείου Λαμίας. 3. Οἱ δῆμοι τῆς Δαμιείας καὶ Τιθωραίας ὑπάγονται εἰς τὸ νεοσυστηθὲν εἰρηνοδικεῖον Δωριέων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1842.

---

121. Δ. Περὶ τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Ὑψούντος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ὑψούντος θέλει μεταβαίνει συγχρόνως μὲ τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν κατὰ τὸ ἔαρ καὶ θέρος εἰς τὴν κωμόπολιν Στειμνίτσαν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Τρικολώνων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1842.

---

122. Δ. Περὶ μεταρρυθμίσεών τινων τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι τὰ ἑπόμενα ἄρθρα τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἀπριλίου 1836 Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν χρήζουσιν ἐπιδιορθώσεως, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς. 1. Τὸ γ'. ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2 τροπολογεῖται ὡς ἀκολούθως

« Ἑκάστη οἰκοδομὴ γενομένη ἐναντίον τοῦ ὅρου τούτου θέλει μεταῤῥυθμίζεσθαι, ἐὰν δὲ δὲν ἦναι ἐπιδεκτικὴ μεταῤῥυθμίσεως, θέλει κατεδαφίζεσθαι, καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσιν δι' ἐξόδων τῶν ἰδιοκτητῶν. » 2. Εἰς τὸ ἄρθρ. 9 ἐδ. ά. μετὰ τὴν λέξιν « πλίνθους, » προστίθεται ἡ λέξις « ὀπτάς »

Τὸ τέταρτον δὲ ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροπολογεῖται ὡς ἑξῆς.

« Ὅλαι αἱ οἰκίαι καὶ ὅλαι αἱ οἰκοδομαὶ θέλουν στεγάζεσθαι ἔξωθεν μὲ ὕλην μὴ ὑποκειμένην εἰς εὐπρησμόν, οἷον κεραμους, μέταλλον, λίθους καὶ τὰ παραπλήσια. » 3. Εἰς τὸ ἄρθρον 11 ἀντὶ τῆς λέξεως « πήγματα » ἀντικαθίσταται ἡ λέξις « ἱκριώματα » καὶ ἀντὶ τῆς λέξεως « τάφρους » ἡ λέξις « λάκκους. »

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἰουνίου 1842.

---

123. Δ. Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν διαταξέων καὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς τοῦ Βασιλείου πόλεις, κώμας, καὶ χωρία.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀρ. 3171 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, καὶ 11 τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἀπριλίου 1836 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν Διατάγματος, καθὼς καὶ αἱ ἐπεξηγήσεις ἐχθεῖσαι εἰς αὐτὸ τροπολογίαι διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἰουνίου ε. ε. Διατάγματος ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τοῦ Βασιλείου πόλεις, κώμας καὶ χωρία.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖα παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουνίου 1842.

---

124. Περὶ τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ δήμου Θηρασίας εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Θήρας καὶ περὶ τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Δωριέων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὁ δῆμος Θηρασίας θέλει ὑπάγεσθαι εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Θήρας.

2. Ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου Δωριέων μετατίθεται ἀπὸ τὸ χωρίον κάτω Ἀγόρ γιανν εἰς Γραβιάν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουνίου 1842.

---

125. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξοπλήσεως τῶν μέχρι τοῦ 1837 καθυστερούντων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου τῶν χρήσεων τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1837, ὡς καὶ εἰς ἐκείνους τῆς πρὸ τοῦ 1833 ἐποχῆς, εὐκολίας εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ χρέους αὐτῶν, καὶ συγχρόνως νὰ τακτοποιήσωμεν τὰς ἐκ τῶν καθυστερούντων τούτων πραγματικὰς εἰσπράξεις.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου τῶν πρὸ τοῦ 1833 χρήσεων, καθὼς καὶ εἰς τοὺς τῶν χρήσεων τοῦ 1833, 1834, 1835, 1836 καὶ 1837 καὶ τοὺς ἐγγυητὰς αὐτῶν, ὅσοι ἤθελον ἀποχοιώντως ἐξασφαλίσει τὸ δημόσιον θέλουν δοθῇ προθεσμίαι ῥηταὶ καὶ ἀνυπέρβλητοι εἰς ἀπότισιν τῶν χρεῶν των, ὅσα προέρχονται

ἐξ ἐνοικιάσεων ὁποιουδήποτε εἴδους δημοσίων φόρων.

2. Ἡ ἐξασφάλισις θέλει γενῆ δι' ὑποθηκεύσεως ἀκινήτων κτημάτων ὑπερβαινόντων κατὰ τὴν ἀξίαν τὸ χρέος, ἐπὶ τῇ παραδοχῇ τῶν ἁρμοδίων Διοικητῶν, Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων καὶ Ταμιῶν, οἵτινες κηρύττονται προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὸ ἀδιαφιλονείκητον τῶν ὑποθηκευμένων κτημάτων καὶ διὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν.

3. Ἕκαστον χρέος τῆς κατηγορίας τοῦ πρώτου ἄρθρου, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ὑπάρχουσιν αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ δευτέρῳ ἐξασφαλίσεις θέλει διαιρεθῆ εἰς εἴκοσιν ἴσας δόσεις πληρωτέας δὶς κατ' ἔτος, τὴν 1 Μαρτίου, καὶ τὴν 1 Ἰουλίου, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὴν 1 Μαρτίου 1843.

Εἰς τὰς δόσεις ταύτας συμπαριλαμβάνεται ἐν εἴδει χρεωλυσίου καὶ ὁ τόκος ὁ ἀναλογῶν εἰς τὸ μὴ ἀποσβεσθὲν εἰσέτι μέρος τοῦ ἀρχικοῦ χρέους.

4. Οἱ λαβόντες τὰς ἀνωτέρω προθεσμίας ὀφειλέται δύνανται νὰ ἐξοφλήσωσι καὶ πρὸ τῶν προθεσμιῶν τὰς δόσεις των, ἢ καὶ νὰ προπληρώσωσι μέρος αὐτῶν ἐκπιπτομένου κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἀναλόγου μέρους τοῦ τόκου.

5. Αἱ κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰσπρακτέαι ποσότητες, θέλουν θεωρηθῆ ὡς ἔκτακτα ἔσοδα τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους εἰς τὸ ὁποῖον λήγουσιν αἱ νέαι προθεσμίαι.

6. Τ' ἀνωτέρω ἐπεικῆ μέτρα δὲν θέλουν ἐφαρμοσθῆ εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἔσπευσαν ἐντὸς δύο μηνῶν μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀνήκοντι δήμῳ γενησομένην δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, νὰ ἐξασφαλήσωσι τὸ δημόσιον, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου δευτέρου, οὗτοι θέλουν καταδιώκεσθαι δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων, καὶ ἄνευ περαιτέρω συγκαταβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἰουνίου 1842.

---

126. Δ. Περὶ διοδίων ἐπὶ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ὁδοῦ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Δαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 17 Μαρτίου τ. ε. πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηνῶν περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιὰ ἀγούσης δημοτικῆς λιθοστρώτου ὁδοῦ πρὸς ἀπάντησιν τῶν διὰ τὴν διατήρησιν αὐτῆς ἀπαιτουμένων ἐξόδων.

Θεωροῦντες ὅτι οἱ ὑπάρχοντες πόροι τοῦ ῥηθέντος δήμου δὲν ἐξαρκοῦσι καὶ εἰς τὰ διὰ τὴν ὁδὸν ταύτην ἀπαιτούμενα ἔξοδα, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας καὶ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 27. τοῦ περὶ δήμων Νόμου, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν νὰ εἰσπράττῃ διόδια ἐπὶ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιὰ ἀγούσης ὁδοῦ ἐπὶ τρία ἔτη ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς 1 τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου τ. ε.

Τὰ διόδια ταῦτα προσδιορίζονται εἰς πέντε λεπτὰ ἑφ' ἑκάστου ζώου.

Β'. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διοδίων ζῶα εἶναι οἱ χρήσιμοι εἰς ἱππασίαν ἵπποι, τὰ ὑποζύγια, καὶ πᾶν εἶδος φορτηγοῦ ζώου μεταβαίνοντος ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ἢ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας.

Δὲν ὑπάκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διοδίων.

1. Οἱ ἵπποι τῆς Αὐλῆς.

2. Οἱ ἵπποι τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Δυνάμεων καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν.

3. Οἱ ἵπποι τῆς χωροφυλακῆς, τοῦ ἱππικοῦ, τῶν ζευγιτῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

4. Ὅλα τὰ διερχόμενα τὴν ὁδὸν ζῶα διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἐξοχὴν πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν καὶ συγκομιδὴν τῶν καρπῶν.

Γ'. Τὰ εἰσπραττόμενα ἐκ τῶν διοδίων χρήματα θέλουν χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ διὰ τὴν διατήρησιν καὶ βελτίωσιν τῆς ῥηθείσης ὁδοῦ ἀπαιτούμενα ἔξοδα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν μηχανικοῦ διοριζομένου παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ὁ δὲ δῆμος ὑποχρεοῦται νὰ συμ-

πληρώνῃ κατὰ προτίμησιν τὸ ἐλλεῖπον τῶν ἐξόδων τούτων ἐκ τῶν ἄλλων δημοτικῶν πόρων, ὁσάκις παρουσιασθῇ τοιαύτη ἀνάγκη.

Δ'. Τὰ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης προκαταβληθέντα ἀπὸ τὸ δημόσιον κεφάλαια, καθὼς καὶ τὰ μέχρι τοῦδε πληρωθέντα χάριν τῆς διατηρήσεως αὐτῆς ἔξοδα θέλουν ἀποδοθῇ βαθμηδὸν εἰς τὸ δημόσιον παρὰ τοῦ δήμου ἄνευ τόκου ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν διοδίων, ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ χρήσεως τῶν ὁποίων θέλει ἐνεργεῖ διὰ τοῦτο ἡ διοίκησις Ἀττικῆς ἰδιαίτερον ἔλεγχον.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουλίου 1842.

---

127 Δηλ. Περὶ ἀνεγέρσεως κατασκήματος λουτρῶν εἰς τὰ ἰαματικὰ ὕδατα τῆς Ὑπάτης.

ΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Β. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΙ.

Κατὰ συνέπειαν Β. Διατάγματος ἀπὸ 9 (21) Ἰουνίου ε. ε. παραχωρεῖται εἰς ἐργολάβους τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀνεγείρωσιν ἰδίᾳ δαπάνῃ κατάστημα λουτρῶν εἰς τὰ ἰαματικὰ ὕδατα τῆς Ὑπάτης καὶ νὰ νέμωνται οὗτοι εἰς ὡρισμένου χρόνου διάστημα τὰ ἐκ τῶν λουομένων εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο ὠφελήματα ὑπὸ τοὺς ἑφεξῆς ὅρους·

Α'. Ἡ οἰκοδομὴ θέλει ἀνεγερθῇ κατὰ τὸ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας παρακατατεθειμένον σχέδιον, τοῦ ὁποίου οἱ ἐργολάβοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν καὶ θέλει ἀποπερατωθῇ ἐντὸς 18 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν κλεισθῇ τὸ περὶ παραχωρήσεως συμφωνητικόν.

Β'. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ καταστήματος δὲν θέλει εἶσθαι ὀλιγωτέρα τῶν 32 τριάκοντα δύο χιλιάδων δραχμῶν, ὁ δὲ ἐπὶ τούτῳ διορισθησόμενος μηχανικὸς θέλει ἐπιτηρεῖ, ὥστε ἡ οἰκοδομὴ νὰ γένῃ στερεὰ καὶ σύμφωνος μὲ τὸ σχέδιον.

Γ'. Οἱ ἐργολάβοι θέλουν νέμεσθαι ἄνευ τινὸς τέλους τὰς ἐκ τῶν λουομένων εἰς τὰ λουτρὰ ὠφελείας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ συμφωνηθησομένου καιροῦ, ἀρχομένου ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀποπερατωθῇ ἡ οἰκοδομή.

Παρελθούσης δὲ τῆς συμφωνηθησομένης διαρκείας τὸ κατάστημα θέλει μεταβαίνει ἀπὸ τοὺς ἐργολάβους εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἄνευ τινὸς ἀποζημιώσεως καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν.

Δ'. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐργολάβους νὰ λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς λουομένους πλέον τέραν τῆς μιᾶς καὶ ἡμισείας δραχμῆς δι' πᾶσαν λοῦσιν· ἐξαιροῦνται δὲ τῆς πληρωμῆς ταύτης οἱ διὰ τακτικῶν ἀποδεικτικῶν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἀποδεδειγμένοι ἐνδεεῖς, οἵτινες θέλουν λούεσθαι εἰς τὴν διὰ αὐτοὺς προσδιορισθησομένην γενικὴν δεξαμενήν.

Ε'. Οἱ ἁπλοῖ στρατιῶται, οἱ ναῦται τοῦ Β. ναυτικοῦ καὶ οἱ ὑποξιωματικοὶ θέλουν πληρόνει δι' ἑκάστην λοῦσιν 40 λεπτά.

ς'. Πᾶς Ἕλλην ἢ ξένος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λούεται εἰς τὸ κατάστημα τῶν λουτρῶν ἐκπληρῶν τοὺς εἰς τὰ ἄρθρ. Δ'. ὁρι ζομένους ὅρους καὶ οἱ ἐργολάβοι δὲν δύνανται ἐρ' οἱαδήποτε προφάσει νὰ ἐμποδίζωσι τὴν χρῆσιν τῶν λουτρῶν εἰς κανένα.

Ζ'. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐργολάβοι νὰ διατηρῶσι τὴν προσήκουσαν καθαριότητα εἰς τὸ κατάστημα καὶ νὰ ἐπιτηρῶσιν ὥστε τὸ ἰαματικὸν ὕδωρ νὰ μὴ στερῆται τῆς δυνάμεώς του ἀναμιγνυόμενον μετ' ἄλλων ὑδάτων, ἐξατμιζόμενον ἢ ψυχραινόμενον περισσότερον τοῦ δέοντος.

Η'. Οἱ ἐργολάβοι δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητῶσιν οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν διὰ τὸ λαμβανόμενον πρὸς χρῆσιν πόσεως ἰαματικὸν ὕδωρ.

Θ'. Ἅμα ἀποπερατωθῇ ἡ οἰκοδομή, ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος Φθιώτιδος μετὰ τοῦ ἁρμοδίου μηχανικοῦ καὶ τοῦ ἡμάρχου Ὑπάτης θέλουν ἐπισκεφθῇ τὸ κατάστημα καὶ συντάξει πρωτόκολλον διὰ τοῦ ὁποίου νὰ βεβαιοῦται ἐὰν ἡ οἰκοδομὴ ἔγεινεν ἢ ὄχι ἐντελὴς καὶ κατὰ τὸ μνησθὲν σχέδιον. Τὸ πρωτόκολλον

τοῦτο θέλει περιφθῆ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἡ ἰδία ἐπιτροπὴ θέλει ἐπισκέπτεσθαι τὸ κατάστημα εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους καὶ προσδιορίζει διὰ πρωτοκόλλου τὰς ἐπισκευάς, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ γένουν ἀπὸ τὸν ἐργολάβον πρὸς διατήρησιν τοῦ καταστήματος καὶ τὴν ὡς ἔγγιστα ἀπαιτουμένην δι' αὐτὰς δαπάνην.

Ι'. Ἐὰν τὸ κατάστημα δὲν ἤθελεν ἀποπερατωθῆ ἐντελῶς καὶ κατὰ τὸ σχέδιον ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας τῶν 18 μηνῶν, καὶ ἐὰν προτραπέντες οἱ ἐργολάβοι δὲν ἐπισπεύσωσι τὴν ἀποπεράτωσίν του ἐντὸς νέας προθεσμίας, ἥτις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι μακροτέρα τῶν δύω μηνῶν, ὑποβάλλονται οἱ ἐργολάβοι εἰς πρόστιμον χιλίων δραχμῶν εἰς ὄφελος τοῦ ἐν Ἀθήναις πολιτικοῦ νοσοκομείου καὶ χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς νέα τρίμηνος προθεσμία, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας, ἐὰν τὸ κατάστημα δὲν ἀποπερατωθῆ ἐντελῶς, τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου δαπάνῃ τῶν ἐργολάβων τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἐπιφυλάττεται εἰς τὸ δημόσιον καὶ ὁσάκις οἱ ἐργολάβοι ἀρνοῦνται ἢ ἀναβάλλουν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνιαυσίων ἐπισκευῶν κατὰ τὸ ἄρθρον Θ'. ὑποβαλλόμενοι καὶ ἐνταῦθα εἰς πρόστιμον πεντακοσίων δραχμῶν.

ΙΑ'. Θέλει παραχωρηθῆ εἰς τοὺς ἐργολάβους πρὸς τὴν μίαν πλευρὰν τῶν λουτρῶν καὶ 60 τοὐλάχιστον βήματα μακρὰν αὐτῶν κατ' ἐκλογὴν τῶν ἰδίων ἐργολάβων ἐθνικὴ γῆ ἐκ στρεμμάτων 150 κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει δι' ἀνέγερσιν ξενοδοχείου καὶ δενδροφυτείας πρὸς χρῆσιν τῶν φαιτώντων εἰς τὰ λουτρά.

Ἐπιφυλάττεται δὲ εἰς τὸ δημόσιον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ λάβῃ ἐὰν θέλῃ εἰς τὴν κυριότητά του μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συμφωνημένης διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ καταστήματος διαρκείας, τὴν ῥηθεῖσαν γῆν εἰς τὴν ὁποίαν ἐπαραχώρησεν αὐτὴν τιμήν, τὰ δὲ ἀνεγερθησόμενα ἐπ' αὐτῆς οἰκοδομήματα καὶ ἐμφυτευθησόμενα δένδρα κατ' ἐκτίμησιν γενησομένην διὰ τραγυματογνωμόνων διοριζομένων τοῦ μὲν ἑνὸς ἐκ μέρους τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου Φθιώτιδος, τοῦ δὲ ἑτέρου ἐκ μέρους τῶν ἐργολάβων, τοῦ δὲ τρίτου ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ πρωτοδικείου Λαμίας.

ΙΒ'. Οἱ ἐργολάβοι ὀφείλουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ κατάστημα δι' ἐνδεχομένην πυρκαϊὰν εἰς τὴν πυρασφαλιστικὴν ἑταιρίαν.

Γ. Ἡ ἀνέγερσις τοῦ καταστήματος περὶ οὗ πρόκειται, θέλει παραχωρηθῆ εἰς τὸν ἐργολάβον ἢ ἐργολάβους, οἵτινες ἤθελαν κάμει συμφερωτέραν προσφορὰν ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τοῦ καιροῦ τῆς χρήσεως τοῦ καταστήματος, ἤτοι ὡς πρὸς τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν ἀναδέχονται νὰ παραδώσουν αὐτὸ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

ΙΔ. Αἱ προσφοραὶ θέλουν γίνεσθαι ἐγγράφως καὶ διευθύνεσθαι ἐσφραγισταὶ εἰς τὸν διοικητὴν Ἀττικῆς ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς μίαν τῶν ῥηθεισῶν Γραμματειῶν ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης δηλοποιήσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τοῦ Ταχυδρόμου· μετὰ τὰς τριάκοντα ἡμέρας πᾶσα προσφορὰ εἶναι ἀπαράδεκτος.

Αἱ προσφοραὶ θέλουν διαλαμβάνει ῥητῶς τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης, τὴν διάρκειαν τοῦ καιροῦ τῆς χρήσεως τοῦ καταστήματος καὶ τὸ ὄνομα ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ διά τε τὴν ἔγκαιρον ἀποπεράτωσιν τοῦ κατασκήματος, διὰ τὴν ἐνιαύσιον ἀνήκουσαν ἐπισκευὴν αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ἐν καλῇ καταστάσει παράδοσίν του εἰς τὸ δημόσιον μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συμφωνηθησομένης προθεσμίας.

ΙΕ'. Αἱ προσφοραὶ θέλουν ἀνοιχθῆ εἰς τὸ ἐνταῦθα διοικητήριον δημοσίᾳ ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου Ἀττικῆς.

Διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην θέλει συνταχθῆ πρωτόκολλον εἰς τὸ ὁποῖον θέλει σημειωθῆ ἡ προσφορὰ ἑνὸς ἑκάστου καὶ θέλει διακριθῆ ἐκείνη, ἥτις εἶναι συμφερωτέρα ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως τοῦ καταστήματος. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θέλει καθυποβληθῆ εἰς τὰς ῥηθείσας δύω

Γραμματείας, εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκει νὰ παραδεχθῶσιν ἢ ν' ἀπορρίψωσι τὴν προσφορὰν ἐντὸς 10 ἡμερῶν. Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν θέλει συνταχθῆ παρὰ τοῦ διοικητοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου μετὰ τῶν ἐργολάβων τὸ ἀνῆκον συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον.

Ιϛ'. Ἐὰν ἐκ τῶν συμφερωτέρων προσφορῶν δύω ἢ καὶ πλειότεραι συμπέσῃ νὰ μὴ διαφέρωσιν ἀπ' ἀλλήλων θέλει γίνεσθαι ἐκ νέου συναγωνισμὸς ἐπίσης δι' ἐγγράφων προσφορῶν μόνον μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων προσφερτῶν καὶ ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἠνεώχθησαν αἱ πρῶται προσφοραί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουνίου 1842.

---

128. Ν. Περὶ διανομῆς τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 32 καὶ 33 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου· θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῶσιν ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον αἱ βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει θεμελιοῦσθαι ἡ διανομὴ τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὡς βάσις τῆς ἀναλογίας εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων παρά τε τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἰς τοὺς δήμους καὶ παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων εἰς τοὺς φορολογουμένους θέλει λαμβάνεσθαι.

1) Τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων ἐπὶ τῶν ζώων, μελισσίων ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

2) Τὸ ἔννατον τῆς ὁλικῆς ἀξίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀφαιρουμένων ἐξ αὐτῆς τοῦ δεκάτου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἢ ἐνοικίου τόσον τοῦ δημοσίου καθὼς καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουλίου 1842.

---

129. Ν. Περὶ πιστοποιητικῶν τῶν δημάρχων περὶ τῶν πρὸς ἀπόκτησιν προικοδοτήσεως ἀπαιτουμένων ἰδιοτήτων.

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀνεβλήθη ἄχρι τοῦδε ἡ ἔκδοσις πολλῶν παραχωρητηρίων ἐγγράφων τῆς προικοδοτήσεως, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν προικοδοτικῶν καταλόγων, καὶ θεωροῦντες ὅτι ἀρκοῦσι τὰ πιστοποιητικὰ τῶν δημάρχων περὶ τῶν πρὸς ἀπόκτησιν προικοδοτήσεως ἀπαιτουμένων ἰδιοτήτων· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Αἱ κατὰ τὸν ἀπὸ 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1835 Νόμον μέχρι τοῦδε γενόμεναι προικοδοτήσεις θέλουν ἔχει κῦρος ἂν καὶ οἱ πλειοδόται δὲν περιέχωνται ἐκ τοὺς διὰ τοῦ ἄρθρ. 7. τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὡρισμένους προικοδοτικοὺς καταλόγους, ἀλλὰ βεβαιοῦνται μόνον διὰ τῶν ἐκδιδομένων ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας δημάρχους πιστοποιητικῶν αἱ παρὰ τοῦ Νόμου πρὸς ἀπόκτησιν προικοδοτήσεως ἀπαιτούμεναι ἰδιότητες αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου 1842.

---

130. Ν. Περὶ ταχυτέρας διεκπεραιώσεως εἰς τὰς δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῶν φορολογουμένων ταχυτέραν διεκπεραίωσιν εἰς τὰς δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 29 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καταστατικοῦ Διατάγματος, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις εἰς τὸν περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἐφεστινὸν Νόμον.

1. Αἱ δημοπρασίαι δύνανται νὰ ἐνεργῶνται καὶ πρὸ τῶν ἀπαιτουμένων ἀπὸ τὸν Νόμον πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν περὶ αὐτῶν γενομένην διακήρυξιν, ὅτις ἀρκεῖ νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὰ μέρος ὅπου γίνεται ἡ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

δημοπρασία καὶ εἰς τὰ δημοπρατούμενα χωρὶς, ἀλλὰ τοιουτοτρόπως ὥστε νὰ λαμβάνωσιν ἐγκαίρως γνῶσιν οἱ κάτοικοι αὐτῶν περὶ τῶν ἐνεργουμένων δημοπρασιῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἡμέρα θέλει ὁρίζεσθαι πάντοτε ῥητῶς εἰς τὰς διακηρύξεις.

2. Ἑκάστη δημοπρασία θέλει διαρκεῖ μίαν μόνην ἡμέραν κατὰ τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἐφετεινοῦ Νόμου ὡρισμένας ὥρας.

3. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία δύναται νὰ κοινοποιῇ τὸν παρ' αὐτῆς τεθέντα ἅπαξ, ἢ προπολογηθέντα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ διαληφθέντος Νόμου, ἐλάχιστον ὅρον εἰς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἐπίτροπον, ὅστις ὀφείλει νὰ τὸν φυλάττῃ μυστικὸν μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας, γινομένης παρ' αὐτοῦ, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, ἐὰν ἡ τελευταία προσφορὰ ἔφθασεν, ἢ ὑπερέβη τὸν ἐλάχιστον ὅρον.

4. Αἱ ἐγκρίσεις τῶν δημοπρασιῶν δύνανται νὰ ἐκδίδωνται κατὰ τὰς παρὰ τοῦ Νόμου ὡρισμένας περιπτώσεις καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἀπαιτουμένων πέντε ἡμερῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἰουλίου 1842.

---

131. Ν. Περὶ ἀντιμισθίας τῶν ὑποθηκοφυλάκων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες δίκαιον νὰ μὴ μένῃ τοῦ λοιποῦ, ὡς ἄχρι τοῦδε, ἐντελῶς ἄμισθος ἡ τῶν ἔργων τοῦ ὑποθηκοφύλακος ἐκπλήρωσις· παρατηρήσαντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διορισθῶσιν ἐνιαχοῦ εἰδικοὶ πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ὑπάλληλοι, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὁ ὑποθηκοφύλαξ θέλει λαμβάνει. 1. Διὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν ὑποθήκης μέχρι μὲν χιλίων δραχμῶν, δραχμὴν μίαν. Ἀπὸ τῶν χιλίων δὲ μέχρι τῶν πεντακισχιλίων, ἀνὰ πᾶσαν πεντακοσίων δραχμῶν ποσότητα ἢ καὶ μέρος αὐτῆς εἰσαγθήποτε, δραχμὴν ἡμίσειαν. Δὲν πληρόνεται τι πλέον τῶν δραχμῶν πέντε διὰ τὰς ἐπίκεινα τῶν πεντακισχιλίων δραχμῶν ποσότητας. 2. Διὰ πᾶσαν προσημείωσιν, τὰ ὁποῖα καὶ διὰ τὴν ἐγγραφὴν ὑποθήκης τέλη· 3. Διὰ πᾶσαν τροπὴν προσημειώσεως εἰς ὑποθήκην, δραχμὴν μίαν· 4. Διὰ πᾶσαν καταχώρισιν ἀπαγορεύσεως ἢ σημειώσεως περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρρα 64 καὶ 74 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου, δραχμὴν ἡμίσειαν. 5. Διὰ πᾶσαν ἐξάλειψιν ὑποθήκης δραχμὴν μίαν. 6. Διὰ τ' ἀντίγραφα, τὰς περιλήψεις καὶ τ' ἀποδεικτικά, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν Νόμον ὀφείλει νὰ δίδῃ τὸ ἤμισυ τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλει γράφει.

Τῶν ἐν τοῖς πρώτοις πέντε ἀριθμοῖς τοῦ παρόντος ἄρθρου διαλαμβανομένων τελῶν αἱ πληρωμαὶ θέλουν πιστοποιεῖσθαι διὰ διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν, γραφομένων ἐπὶ ἀσήμου χάρτου, καὶ ὑπογραφομένων εἰς μὲν τὸ στέλεχος παρὰ τοῦ πληρόνοντος, εἰς δὲ τὸ γραμμάτιον παρὰ τοῦ λαμβάνοντος.

2. Ἓν καὶ μόνον τέλος πληρόνεται ὅταν διὰ τὴν αὐτὴν πίστωσιν γίνωνται συγχρόνως παρὰ τῷ αὐτῷ ὑποθηκοφύλακι πράξεις ἐπὶ πολλῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτὸν ὀφειλέτην.

Δὲν πληρόνεται τι διὰ τὰς σημειώσεις, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου Β Διατάγματος.

3. Ἀπαλλάττεται τῆς προκαταβολῆς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου διαλαμβανομένων τελῶν τὸ δημόσιον, ἐπιφυλαττομένου εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ὀφειλέτου διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τέλους, τὸ ὁποῖον κηρύττεται εἰσπράξιμον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 243 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ τύπον.

Ἀπαλλάττονται δὲ ὁριστικῶς παντὸς τέλους ὅλαι αἱ ὑποθηκικαὶ πράξεις ὅσαι κατὰ τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου ἐνεργοῦνται· ὑπὲρ τῆς ὑπάνδρου γυναικός, ὑπὲρ τῶν ἀνηλίκων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπηγορευμένων.

4. Δύνανται νὰ διορίζωνται εἰδικοὶ ὑποθηκοφύλακες παντοῦ ὅπου διὰ τὴν πληθὺν τῶν ἐργασιῶν των οἱ εἰρηνοδίκαι ἀδυνατοῦν νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν διεξαγὴν καὶ ταύτης τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουλίου 1842.

---

132. Ν. Περὶ ἐκλογῆς τῶν κατὰ τὰς νήσους Ὕδραν καὶ Σπέτσας δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἀρχῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4, τὸν τελευταῖον παράγραφον τοῦ ἄρθρου 5, καὶ τὸν γ'. παράγραφον τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, καθὼς καὶ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ περὶ δήμων Νόμου· θεωροῦντες, ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετζῶν ἐνασχολούμενοι ἐν γένει περὶ τὴν ναυτιλίαν, ἀποδημοῦσι συνήθως, καὶ ἐκ τούτου αἱ διὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν δημοτικῶν καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων συνελεύσεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συγκροτῶνται εἰς τὰς νήσους· ταύτας ἐκ τῶν δύω τρίτων τῶν ἐκλογέων κατὰ τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ περὶ δήμων Νόμου· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Α'. Κατὰ τὰς νήσους Ὕδραν καὶ Σπέτσας θέλουν ἐγγράφεσθαι μὲν εἰς τοὺς ἐκλεκτικοὺς καταλόγους διὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ὅλοι οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ δήμων καὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμων· θεωρεῖται δὲ πλήρης ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων διὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ὁσάκις παρευρεθῶσιν εἰς αὐτὰς καὶ ψηφοφορήσωσι τοὐλάχιστον τὰ δύω τρίτα τῶν παόντων εἰς τὴν νῆσον ἐκλογέων.

Β'. Τὸ περὶ ἑκάστης ἐκλογῆς πρόγραμμα τοῦ δημάρχου πρέπει νὰ δημοσιεύεται τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουλίου 1842.

---

133. Δ. Περὶ ἐξακολουθήσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν Σύρᾳ Ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία τοῦ Αἰγαίου πελάγους».

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 8,439 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας καὶ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 40 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἡ μέχρι τοῦδε ἐνεργοῦσα ἐν Σύρᾳ ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία τοῦ Αἰγαίου πελάγους, δύναται νὰ ἐξακολουθῇ τὰς ἐργασίας της δι' ἑτέραν τριετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν λήγει ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος χορηγηθεῖσα πρὸς αὐτὴν ἄδεια.

2. Αἱ ἐνδιαλαμβανόμεναι διατάξεις εἰς τὸ ἀπὸ 10 Ἰουνίου τ. ε. ὑπ' ἀριθ. 6,560 συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον τοῦ συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι ἐγκρίνονται.

3. Ἐπ φυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισιν μας ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν διατάξεων, χωρὶς βλάβην τρίτου.

4. Ἡ ἑταιρία αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Γραμματείαν καὶ τὸν διοικητὴν Σύρου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἰουνίου 1842.

---

134. Δ. Περὶ τοῦ μεγίστου ὅρου τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρ. 32 καὶ 34 τοῦ περὶ ἐπαρχικῶν συμβουλίου Νόμου, καθὼς καὶ τὸν ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰου-

λίου) τ. ε. Νόμον περὶ διανομῆς ἐπαρχιακῶν φόρων· θέλοντες νὰ περιορίσωμεν τὰ ἔξοδα τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὰς ἀπαραιτήτους αὐτῶν χρείας· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτομεν·

Α'. Προσδιορίζεται κατὰ μέγιστον ὅρον ὡς μέτρον τοῦ ἐπιβλητέου ἐπαρχιακοῦ φόρου πρὸς θεραπείαν τῶν τε ὑποχρεωτικῶν καὶ προαιρετικῶν ἐπαρχιακῶν ἐξόδων τῶν τριῶν συναμα ἐτῶν 1840, 1841, 1842, πέντε ἑκατοστά.

1) Τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων ἐπὶ τῶν ζώων, τῶν μελισσίων, τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

2) Τοῦ ἐννάτου τῆς ὁλικῆς ἀξίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἐπιφερομένων τῶν ἀφαιρέσεων τῶν ὁρισθεισῶν διὰ τοῦ εἰρημένου ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) τ. ε Νόμου.

Β'. Οἱ ἁρμόδιοι διοικηταὶ θέλουν ἐλαττώσει τὰς φορολογικὰς μερίδας τῶν δήμων κατὰ λόγον τῆς τυχὸν ἐπενεχθησομένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μειώσεως εἰς τὰ παρὰ τῶν ἐπαρχικῶν συμβουλίων ψηφισθέντα ἔξοδα, διατηρουμένης πάντοτε τῆς τεθείσης παρὰ τῶν ἁρμοδίων συμβουλίων ἀναλογίας εἰς τὴν διανομὴν αὐτῶν.

Γ'. Διὰ τὰς ἐπαρχίας εἰς τὰς ὁποίας ἡ ληφθεῖσα βάσις εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων ἐπὶ τῶν δήμων δὲν εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν τεθεῖσαν εἰς τὸν ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) τ. ε μνησθέντα Νόμον, ἡ εἴσπραξις τῶν δημοτικῶν μερίδων ἀναβάλλεται μέχρις οὗ μεταρρυθμίσωσιν αὐτὰς κατὰ τὸν Νόμον τὰ ἁρμόδια ἐπαρχιακὰ συμβούλια εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν σύνοδον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου 1842.

---

136. *Δ. Περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐκ τῆς προικοδοτήσεως χρέους·*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου τῶν 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1835 ἐπ τραπεῖσα εἴσπραξις τοῦ χρέους τῆς προικοδοτήσεως δηλ. τῆς ἐτησίας δόσεως τοῦ χρεωλύτρου καὶ τόκου διευθύνεται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα.

2. Ὅταν λοιπὸν τὸ ἐκ τῆς προικοδοτήσεως χρέος δὲν πληρόνεται εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προικοδοτήσεως παρὰ τοῦ προικοδοτουμένου ὁλικῶς ἢ καὶ εἰς μερίδα, τότε εἰμπορεῖ νὰ εἰσπράττηται μετέπειτα, ὅμως πάντοτε μόνον μετὰ τὴν παρέλευσιν ἑνὸς ὁλοκλήρου ἔτους, ἀριθμουμένου ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐξετελέσθη ἡ προικοδότησις, καὶ μάλιστα θέλει πληρόνεσθαι ὁ ἤδη ἐκπνεύσης ἐτήσιος τόκος καὶ χρεώλυτρον 6 τοῖς 0|0 καὶ τὸ κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 1 ἀναφερθέντα πίνακα εἰσπρακτέον ὑπόλοιπον τοῦ χρέους τῆς ὁλικῆς προικοδοτήσεως, τὰ ὁποῖα ὁμοῦ συναμα σχηματίζουσι κατὰ τὸ ἄρθ. 17 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου τὴν πληρωθησομένην τιμὴν τῆς ἀγορᾶς ὁλοκλήρου. Ἡ εἴσπραξις τοῦ ὑπολοίπου τοῦ τῆς προικοδοτήσεως χρέους τούτου εἰς προθεσμίας, δὲν εἶναι συγχωρημένη κατὰ τὸ ἀναφερθὲν 17 ἄρθρον.

3. Τὸ εἰς τὸ ἄρθρ. 16 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου ἐπιφυλαχθὲν εἰς τὸ δημόσιον δικαίωμα τῆς ὑποθηκεύσεως ἐπὶ τῶν προικοδοτουμένων κτημάτων, κανονίζεται ἐπίσης κατὰ τὴν γενομένην ἀπόδοσιν τῶν ἐτησίων δόσεων, τόκων καὶ τοῦ χρεωλύτρου. Τὸ μέγεθος τῆς ἀπαιτουμένης ὑποθήκης λοιπὸν πάντοτε εἶναι ἴσον μὲ τὸ εἰσπρακτέον ὑπόλοιπον τοῦ τῆς προικοδοτήσεως χρέους, καὶ τὸ τυχὸν καθυστεροῦν ἐκ τῶν ἐτησίων δόσεων τοῦ χρεωλύτρου καὶ τόκων, καὶ παύει ἐπομένως μετὰ τὴν ὁλικὴν εἴσπραξιν τούτων ἐντελῶς καὶ διὰ πάντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰανουαρίου 1837.

136. Ν. Περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων διὰ τὸ 1842 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων Νόμος διὰ τὸ ἔτος 1841 μένει ὁ αὐτός, καὶ διὰ τὸ ἔτος 1842 μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ χρέη τῶν δύο ἐφόρων κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ αὐτοῦ Νόμου θέλουν ἀνατεθῆ εἰς ἐπιθεωρητὰς τῶν τελωνείων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1842.

———

137. Δ. Περὶ συστάσεως νέας ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας εἰς Ἑρμούπολιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « οἱ Ἀργοναῦται. »

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀφοῦντες ὑπ' ὄψιν τὰ καθυποβληθέντα Ἡμῖν ἔγγραφα περὶ συστάσεως νέας ἀνωνύμου ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας εἰς Σύρον, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 29 μέχρι 37 — 40 καὶ 46 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνεται ἡ ἐν Σύρῳ συστηθεῖσα ἀνώνυμος ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν οἱ Ἀργοναῦται καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 6, 674 καταστατικοῦ αὐτῆς τοῦ συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Σύρου Κ. Μώραλη, τὸ ὁποῖον θέλει μένει προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι.

2. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν Ἡμετέραν ταύτην ἔγκρισιν ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ὅρων τοῦ ῥηθέντος καταστατικοῦ καὶ τούτου ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

3. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ ὑποβάλῃ περιληπτικὴν ἔκθεσιν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν καὶ εἰς τὸν διοικητὴν Σύρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1842

———

138. Δ. Περὶ ἑνώσεως τῆς Ἐπισκοπῆς Καλλιδρόμης μὲ τὴν ἐν τῇ Μητροπόλει τοῦ νομοῦ μόνιμον Ἐπισκοπήν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 12,520 ἐκθέσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ Γραμματείας, ἐπιτρέψαμεν αὐτῇ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν κατὰ τὴν Ἐπισκοπὴν Ἀκαρνανίας Σ. Μητροπολίτην, ὅτι ἀποβιώσαντος τοῦ Ἐπισκόπου Καλλιδρόμης καὶ ἑνωθείσης τῆς τούτου ἐπισκοπῆς μὲ τὴν ἐν τῇ Μητροπόλει τοῦ νομοῦ μόνιμον Ἐπισκοπὴν κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1813 Ἡμετέρου Διατάγματος, ἡ ἐπισκοπὴ Ἀκαρνανίας θέλει φέρει τοῦ λοιποῦ τὸ ὄνομα τοῦ νομοῦ « Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας » κατὰ τὸν § δ'. τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ εἰρημένου Διατάγματος, ὡς μὴ ὑπάρχοντος πλέον ἐν ὅλῳ τῷ νομῷ ἐκείνῳ, εἰμὴ ἑνὸς καὶ μόνου Ἐπισκόπου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Φεβρουαρίου 1842.

———

139. Δ. Περὶ ἑνώσεως τῆς προσωρινῆς Ἐπισκοπῆς Γυθείου μὲ τὴν τῆς Μητροπόλεως τοῦ νομοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 14 326 ἐκθέσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1833 Ἡμετέρου διατάγματος, ἡ προσωρινὴ Ἐπισκοπὴ Γυθείου, ἥτις διὰ τὴν ἀρτίως συμβᾶσαν τελευτὴν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ἐπισκόπου αὐτῆς Κυρίου Κυρίλλου μένει χηρεύουσα, ἑνοῦται μὲ τὴν μόνην Ἐπισκοπὴν τοῦ νομοῦ Λακωνίας, τῆς ὁποίας ὁ ἀρχιερεὺς καθεδρεύει ἐν τῇ Μητροπόλει Λακεδαίμονος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουνίου 1842.

———

140. Δ. Περὶ προβιβασμοῦ τοῦ Σ. Ἐπισκόπου Αἰγιαλίας Κ. Γρηγορίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ ὑπ' ἀριθ 10, 680 προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Βασιλείου καὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 15, 228 ἐκθέσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, ἀπο-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη

φασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α'. Πρὸς πνευματικὴν ἐπιστασίαν καὶ διεύθυνσιν τῆς χηρευούσης μὲν, ὑπαγομένης δὲ εἰς τὸ 1 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1833 ὀργανικοῦ Διατάγματος, Ἐπισκοπῆς τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας, προβιβάζεται εἰς ταύτην τὴν Ἐπισκοπὴν ὁ μέχρι τοῦδε Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Αἰγιαλείας Κύριος Γρηγόριος.

Β'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Αἰγιαλείας, τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε διεῖπεν ὁ προβιβαζόμενος οὗτος Σεβασμιώτατος Ἱεράρχης, ἑνοῦται μὲ τὴν Ἐπισκοπὴν τῆς π. ωτευούσης τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας, κατὰ τὸ 3 ἄρθρ. τοῦ εἰρημένου ὀργανικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουλίου 1842

---

141 Ν. *Περὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰρηνοδικείων Κάμπου καὶ Οἰτύλου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς,

1. Οἱ δῆμοι Ἀβίας, Λεύκτρου, Καρδαμύλης, Οἰτύλου καὶ Μέσσης καὶ τὰ εἰρηνοδικεῖα Κάμπου καὶ Οἰτύλου, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάγονται ἀνήκοντες ἄχρι τοῦδε εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρωτοδικείου Σπάρτης, μεταβαίνουσιν ἤδη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρωτοδικείου Καλαμῶν.

2. Διὰ τὰς ἐκ τῶν δήμων τούτων ἐκκρεμεῖς παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ Σπάρτης πολιτικὰς ὑποθέσεις, τὰς μεταβαινούσας ἤδη εἰς τὸ ἐν Καλάμαις πρωτοδικεῖον, θέλει προστεθῇ εἰς τὰς δικασίμους ἡμέρας τοῦ τελευταίου τούτου δικαστηρίου μία νέα δικάσιμος καθ' ἑβδομάδα πρὸς ἀποκλειστικὴν αὐτῶν ἐκδίκασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Αὐγούστου 1842.

---

142. ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Περὶ Ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τοῦ Ὀλδενβούργου ὑπογραφεῖσα Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ὀλδενβούργῳ, τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1842 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν τὴν 1 (13) Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τοῦ Ὀλδενβούργου, κοινούμεναι ἀπὸ τὴν εἰλικρινῆ πρόθεσιν τοῦ νὰ στερεώσωσι τὴν καλὴν ἁρμονίαν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ ἐνισχύσωσι τὰς μεταξὺ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν ὑπηκόων ἐμπορικὰς σχέσεις καὶ πεπεισμέναι ὅτι οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ συντείνῃ πλειότερον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τοῦτο ἀμοιβαίων εὐχῶν των, ὡς ἡ σύστασις ἐλευθερίας περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν θεμελιουμένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς δικαίας ἀμοιβαιότητος συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

1. Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν δύο Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν θέλουν προσορμίζεσθαι ἐλευθέρως ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἑαυτῶν, τῶν πλοίων των καὶ τῶν φορτίων των εἰς τοὺς λιμένας, καὶ ἄλλα μέρη ἀποβάσεως κείμενα εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης καὶ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἑτέρου, ἀπανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον. Δύνανται εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρονίως νὰ ἐνδιαιτῶνται εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, νὰ ἐνοικιάζωσιν καὶ καθέξουν οἰκίας καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ ἐμπόριόν των· θέλουν ἀπολαύει ἐν γένει διά τε ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των τὴν πληρεστέραν ἀσφάλειαν καὶ θέλει τοῖς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου των πᾶσα πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ἀπονεμομένη προσασία ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑπείκωσιν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν.

2. Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας καὶ ἄλλα μέρη ἀποβάσεων κείμενα εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης ἢ εἰς τὰς ὄχθας τῶν

ποταμῶν τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Ὁλδενβούργου ἐξοιουδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ ἐξοιουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των, θέλουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἴς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄρελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ Ὁλδενβουργιακὰ πλοῖα ρθόνοντα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κενὰ ἢ μετὰ φορτίου ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ ἐξοιουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των θέλουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων, χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἴς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιουδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄρελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε.

3. Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων Ὁλδενβουργικῶν ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχομένων, εἴτε ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὁλδενβούργου εἴτε ἤθελε προέρχεσθαι τοῦτο ἐξουδήποτε ἄλλου μέρους, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄρελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Μ. Δουκάτον τοῦ Ὁλδενβούργου διὰ πλοίων Ὁλδενβουργικῶν, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχομένων, εἴτε ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς ἢ βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος εἴτε ἤθελε προέρχεσθαι τοῦτο ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου μέρους χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄρελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

4. Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος δι' ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων Ὁλδενβουργικῶν οἱοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμός των, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄρελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὁλδενβούργου διὰ πλοίων Ὁλδενβουργικῶν δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ δι' ἑλληνικῶν πλοίων οἱοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμός των, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄρελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

5. Ἀμφότερα τὰ ὑψηλὰ συναλλασσόμενα μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ χορηγῶσιν ἐ-

κάστον εἰς τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς τὰς γινομένας διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου πᾶσαν εὐκολίαν παρακαταθήκης (entrepôt) πᾶσαν ἀμοιβὴν ἢ ἐπιστροφὴν δικαιωμάτων, τὰς ὁποίας ἤθελον χορηγήσει εἰς τὰς τοιαύτας εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς γενομένας διὰ τῶν πλοίων οἱουδήποτε ἑτέρου Κράτους.

6. Ἐννοεῖται ῥητῶς ὅτι τὰ προηγούμενα ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 5 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀκτὰς ναυτιλίαν ἢ τὴν ἀτροπλοΐαν, δηλαδὴ εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων ἢ τῶν ἐμπορευμάτων ἐπιβιβαζομένων ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον τόπον ἀποβάσεως τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, καθότι ἑκατέρα τῶν δύο Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐπιφυλάττεται τὴν θαλασσοπλοΐαν ταύτην.

7. Ἑκάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἀπανέμῃ περὶ τὴν ἀπὸ μέρους του ἢ ἀπὸ μέρους ἑταιριῶν ἢ πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἀγορὰν ἀντικειμένων εἰσερχομένων διὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ ἢ διὰ πλοίων ἑτέρου ἔθνους, οὐδεμίαν προτίμησιν ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα εἰσερχόμενα διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον συνομολογοῦν Μέρος.

8. Θεωροῦνται ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ καὶ Ὀλδεμβουργικὰ ὅσα πλέουν καὶ κατέχονται κατὰ τὰς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους ἰσχυούσας διατάξεις.

9 Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδεμβούργου οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγήν των οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης περιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, ἀρκεῖ μόνον ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ νὰ γίνεται δι' ἑλληνικῶν ἢ ὀλδεμβουργικῶν πλοίων. Καὶ ἀμοιβαίως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ ἄλλα μέρη ἀποβάσεως κείμενα εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς θαλάσσης ἢ τὴν ὄχθην τῶν ποταμῶν τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδεμβούργου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγήν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης περιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, ἀρκεῖ μόνον ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ νὰ γίνεται δι' ἑλληνικῶν ἢ Ὀλδεμβουργικῶν πλοίων.

10. Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt), πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων (primes et remboursemens de droits) ἥτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ θατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν διὰ θαλάσσης ἢ ἐπὶ τῶν ποταμῶν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὁποιουδήποτε ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἑτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως, ὁπόταν ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ γίνεται ὑπὸ τὰς σημαίας των.

11. Συμφωνεῖται ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θατέρου τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ἤθελε χορηγήσει εἰς τὰ κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα ἑτέρας Ἐπικρατείας περιωρισμένην ἢ ἀπεριόριστον ἄδειαν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, εὐκολίαν παρακαταθήκης, ἐλάττωσιν ἢ ἐπιστροφὴν δικαιωμάτων ἢ ἀμοιβῶν ἐπὶ τῇ βεβαιώσει ἴσων ἐμπορικῶν ἢ ἄλλων πλεονεκτημάτων, τὸ ἕτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ διὰ τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως προϊόντα αὐτοῦ τὴν ἰδίαν περιωρισμένην ἢ ἀπεριόριστον ἄδειαν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, τὴν ἰδίαν εὐκολίαν παρακαταθήκης ἐλάττωσιν ἢ ἐπιστροφὴν δικαιωμάτων ἢ ἀμοιβῶν, εἰμὴ καθ' ὅσον ἤθελε προσφέρει τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα ἡ ῥηθεῖσα Ἐπικράτεια προσφέρει, καὶ ἂν δὲν δύναται νὰ

προσφέρῃ αὐτὰ κατά τε τὴν ἔκτασιν καὶ ποιότητα, ἀροῦ δώσῃ ἀντάξια ἄλλα, εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν δὲν θέλει ἀπολαμβάνει τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα, εἰμὴ ἐφ' ἧς στιγμῆς ἤθελε τὰ ἐξασφαλίσει εἰς τὸ ἕτερον τῶν συνομολογούντων Μερῶν.

12. Φθάσαντες οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἑτέραν ἀνηκουσῶν ἀκτῶν, μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰσελθόντες, μὴ προθέμενοι ν' ἀποβιβάσωσι οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ εἰσέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξείδιόν των χωρὶς νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποιαδήποταὶ ἕνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου παρὰ τῶν ναυπηγείων καὶ τὰ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φάρων, ὁπόταν τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλλωνται καὶ εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε καὶ μὲ τοὺς ἀφορῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φρούρια ἢ τοὺς λιμένας, ἔνθα ἤθελον προσορμισθῆ κανονισμοὺς καὶ διατάγματα ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβωσιν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγχώρια πλοῖα καθ' ὅτι θέλει εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνείων νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα ταῦτα νὰ μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις ὁποῖαι ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία, ἐφόσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

13. Συμφωνεῖται ὡσαύτως ὅτι, τὰ πλοῖα ἑκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἓν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελε ἐπιθυμήσει, καὶ νὰ εἰσέρχωνται ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπὸν χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους καὶ βάρη ὁποιαδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβαζόμενον μέρος, ὅπερ θέλει σημειοῦσθαι καὶ σβενύεσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ περιέχοντι τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ὁποῖον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκληρον νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου ἔνθα προσωρμίσθη τὸ πλοῖον. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι καμμία πληρωμὴ διὰτὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μεθ' οὗ δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν σύγκειται ἀπὸ εἴδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται πληρόνων τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὁποιανδήποτε ἄλλην Ἐπικρατείαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τὰ δικαιώματα φόροι ἢ βάρη ὁποιαδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἔνθα ἠνοίχθη τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ἢ ἀποβιβάσθη ἓν μέρος αὐτοῦ ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ βάρη τοιαῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσέλθει, παρεκτὸς ἂν ἤθελον ὑπόκεισθαι τὰ ἐπιχώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις εἰς ἰδιά τινα δικαιώματα.

14. Συμφωνεῖται ὅτι ἑκάστη τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας προξένους, ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των· ἐπιφυλάττονται ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μὴν ἐπιτρέπωσι τὴν διαμονὴν προξένου, ὑποπροξένου ἢ πράκτορος εἰς ἓν μέρος οἱονδήποτε τὸ ὁποῖον ἤθελον εὕρει εὔλογον νὰ ἐξαιρέσωσιν ἐπὶ τούτῳ.

Οἱ πρόξενοι ὁποίας δήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦσι τακτικῶς διωρισμένοι ἀπὸ τὰς μεγαλειοτάτας Κυβερνήσεις των καὶ ἀπολαύσαντες τὸ ἐκτελεστήριον ἐκείνης εἰς τὴν

Ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας θέλουν διαμένει, θέλουν ἀπολαύει διά τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, πρυνόμια ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι ἂν τὰ προνόμια ταῦτα δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη εἰμὴ ὑπὸ εἰδικούς τινας ὅρους ἢ ἑτέρα τῶν συνομολογουμένων Κυβερνήσεων δὲν δύναται νὰ ἀπαιτῇ τὰ αὐτὰ εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοὺς ὅρους. Ἐν τούτοις ῥητῶς διακηρύττεται, ὅτι, ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ ἐμποριακοὶ πράκτορες ἤθελον διαμένει, δύνανται νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκτελεῖν τὰ χρέη των κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἑτέραν τοὺς ὑπαγορεύοντας τὴν τοιαύτην ἀπόφασίν της λόγους. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὰ ἀρχεῖα καὶ λοιπὰ σχέτιν ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ προξενείου ἔγγραφα, δὲν θέλουν παντελῶς ἐξερευνᾶσθαι, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν σφραγῖδα τῶν προξένων, ὑποπροξένων ἢ ἐμποριακῶν πρακτόρων καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Οἱ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ ἐμποριακοὶ πράκτορες, ἢ οἱ ἀνηκόντως ἐπιτετραμμένοι νὰ τοὺς ἀναπληρώσωσι, θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρῶσι χρέη δικαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναφυησομένας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ νὰ μεσολαβήσωσι, παρεκτὸς μόνον ἂν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ ἂν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ ἐμποριακοὶ πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολάβησίν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποράσεών των. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ ὁποίου ἔχουσι δικαιώματος τοῦ νὰ καταφύγωσι, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των, εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος των.

15. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς προξένους, ἢ ἐμπορικοὺς τούτους πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν, καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἁρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέλουν ζητεῖ γραφους τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βίβλων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (roles d' équi page) ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων, τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις· συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος προξένων, ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν πρακτόρων, δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτούς, διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Ἐννοεῖται μαλαταῦτα ὅτι ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ φάξας ἤδη κακὸν ἔργημά τι ἢ πλημμέλημα, ἠμπορεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσίς του, μεχρισοῦ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὐτὴ ἐκτελεσθῇ.

16. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἤθελε ναυαγήσει, ἤθελε ὑποφέρει ἄλλην τινὰ βλάβην ἢ ἤθελεν ἐξοκείλει εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας Ἐπικρατείας, θέλει χορηγηθῆ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις

εἰς τοὺς ναυαγήσαντας ἢ τρέχοντας κίνδυνον καὶ θέλουν τοῖς προμηθευθῇ διαβατήρια διὰ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ πραγματεῖαι, ἢ τὸ προκύψαν ἐξ αὐτῶν, ἐὰν πωληθήσαν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ τοὺς συμμετόχους (ayant cause) ἐὰν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυαγιαιρέσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των, εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν, καθ' ἃς ἤθελε προσφέρεσθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγχωρίων πλοίων. Ἄλλως τε ἑκάτεραι αἱ Κεβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὗται ἀπέχωσι πάσης παρενοχλήσεως ἢ αὐθαιρέτων πράξεων. Τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμήν τινα δικαιωμάτων εἰμὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον διατεθῇ ἐπομένως ταῦτα πρὸς κατανάλωσιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα συνέβη τὸ ναυάγιον. Εἰς πᾶσαν ὅμως περίστασιν τὰ ἄρμενα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς κανὲν δικαίωμα.

17. Συμφωνεῖται ὅτι τὰ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατ' εὐθεῖαν φθάνοντα εἰς ἕνα λιμένα τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδεμβούργου πλοῖα ἢ τὰ ἐκ τοῦ εἰρημένου Μ. Δουκάτου εἰς λιμένα τινὰ τοῦ Κράτους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον εἶσθαι προμηθευμένα ἀπὸ ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ἐκδεδομένην ὑπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῷ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ λιμένος ὅθεν ἐξέπλευσαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα καὶ βεβαιοῦσαν ὅτι οὐδεμία λοιμικὴ ἢ καλλητικὴ νόσος ὑπῆρχεν εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην κάθαρσιν εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένος, ὅπου ἤθελον προσορμισθῇ, μετὰ τὴν ἀποίαν θέλει ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὰ νὰ εἰσέλθωσιν ἀμέσως καὶ ἀποβιβάσωσι τὰ φορτία των. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι ὁπόταν οὐδεὶς ἐν τοῖς πλοίοις ταύτοις ἤθελε προσβληθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλασσοπλοΐας ἀπὸ λοιμικὴν ἢ καλλητικὴν νόσον, ὁπόταν τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἤθελον κοινωνήσει καθ' ὁδὸν μὲ πλοῖον ἕτερον εὑρισκόμενον καὶ αὐτὰ εἰς στάσιν νὰ ὑποβληθῇ εἰς κάθαρσιν, καὶ ὁπόταν ὁ τόπος ὅθεν προέρχονται δὲν ἤθελεν εἶσθαι τόσον γενικῶς μολυσμένος ἢ ὕποπτος, ὥστε νὰ ἔδωσεν αἰτίαν, πρὸ τῆς ἀφίξεώς των, εἰς ἔκδοσιν Διατάγματος· θεωροῦντος ἅπαντα τὰ ἐκεῖθεν προερχόμενα πλοῖα ὡς ὕποπτα καὶ ἐπομένως ὑποκείμενα εἰς κάθαρσιν.

18. Παρεκτὸς τῶν πλεονεκτημάτων τῶν ἐξασφαλιζομένων διὰ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων τῆς παρούσης συνθήκης αἱ συνομολογοῦσαι Δυνάμεις θέλουσι χορηγήσει ἡ μία εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς ἑτέρας πᾶν ἐμπορίου ἢ ναυτιλίας πλεονέκτημα τὸ ὁποῖον χορηγοῦσι ἢ ἤθελον χορηγήσει εἰς τὸ μέλλον εἰς ἕτερον ὁποιονδήποτε ἔθνος, δωρεάν, ἂν ἡ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους τούτου παραχώρησις ἐγένετο δωρεάν, καὶ δι' ἀνταλλαγῆς τοῦ αὐτοῦ πλεονεκτήματος, ἢ ἑτέρου ἀνταξίου, ἂν ἡ παραχώρησις ἐγένετο ἐπὶ συμφωνίᾳ. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε πρόκεισθαι λόγος περὶ ἀνταξίου τινὸς πλεονεκτήματος αἱ δύο Κυβερνήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ συντάξωσιν ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τούτου ἰδιαιτέραν σύμβασιν.

19. Αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέραις ἐκτεθεῖσαι συμφωνίαι θέλουν τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνταλλαγθῶσιν αἱ τῆς παρούσης Διακηρύξεως ἐπικυρώσεις καὶ θέλουν ἰσχύει ἐξ ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ῥηθείσης ἀνταλλαγῆς καὶ περαιτέρω μέχρι τῆς συμπληρώσεως δώδεκα μηνῶν μετὰ τὴν ἐπίσημον δήλωσιν τὴν ὁποίαν θάτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελεν ἀπευθύνει τῷ ἑτέρῳ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παύσωσι τῆς Διακηρύξεως ταύτης αἱ συνέπειαι.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἡ παροῦσα Διακήρυξις ὑπεγράφη διατεγῇ τοῦ Μεγα-

λειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ μὲ ὁμοίαν ἄλλην ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Λ. Β. Ὑψ. τοῦ Μ. Δουκὸς τοῦ Ὀλδεμβούργου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1842.

---

143. *Δηλ. Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ὀλδεμβούργου συνθήκης.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἰδόντες καὶ ἐρευνήσαντες τὴν Ὑπουργικὴν διακήρυξιν τὴν ἀφορῶσαν τὰς μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μ. Δουκὸς τοῦ Ὀλδεμβούργου περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλιακὰς σχέσεις, ὑπογραφεῖσαν τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1842 ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ἰακώβου Ῥίζου διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ μ' ἑτέραν τοιαύτην ὑπογραφεῖσαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑπὸ τοῦ Κ. Βαρώνου Βέργ, Συμβούλου ἐξ ἀπορρήτων ἐπιτετραμμένου τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματείας τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδεμβούργου, ἡ ὁποία διακήρυξις συγκειμένη ἐκ δεκαεννέα ἄρθρων ἄρχεται ὡς ἀκολούθως·

« Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Μεγαλειοτάτου »Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρ»νησις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Μ. Δουκὸς τοῦ »Ὀλδεμβούργου κινούμεναι ἀπὸ τὴν εἰλι»κρινῆ πρόθεσιν τοῦ νὰ στερεώσωσι τὴν »καλὴν ἁρμονίαν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν με»ταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, καὶ νὰ ἐκ»τείνωσι καὶ ἐνισχύσωσι τὰς μεταξὺ τῶν »ἀμοιβαίων αὐτῶν ὑπηκόων ἐμπορικὰς »σχέσεις καὶ πεπεισμένοι ὅτι οὐδὲν ἄλλο »δύναται νὰ συντείνῃ πλειότερον εἰς τὴν »ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τοῦτο ἀμοιβαίων »εὐχῶν των, ὡς ἡ σύστασις ἐλευθερίας »περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ναυτιλίαν θεμε»λιουμένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς δικαίας ἀμοι»βαιότητος, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα κτλ. »κτλ. κτ.. » καὶ τελειόνει διὰ τῶν ἀκολούθων λέξεων·

« Πρὸς πίστωσιν τούτων ἡ παροῦσα »διακήρυξις ὑπεγράφη διαταγῇ τοῦ Με»γαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος παρὰ »τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν »Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέως τῆς »Ἐπικρατείας διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ μὲ »ὁμοίαν ἄλλην ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυ»βερνήσεως τῆς Λ. Β. Υ. τοῦ Μ. Δουκὸς »τοῦ Ὀλδεμβούργου.

Εὕρομεν τὴν ῥηθεῖσαν διακήρυξιν σύμφωνον κατὰ πάντα μὲ τοὺς σκοποὺς Μας, ἐπομένως ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης ὑποσχόμενοι νὰ ἐκπληρῶμεν, φυλάττωμεν καὶ διατάττωμεν νὰ φυλάττεται πιστῶς πᾶν ὅ,τι διαλαμβάνεται ἐν αὐτῇ, χωρὶς νὰ συγχωρήσωμεν νὰ ἐπενεχθῇ κατ' οὐδένα τρόπον εἰς αὐτὴν παράβασις.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ἐξεδώσαμεν τὴν ἐπικύρωσιν ταύτην ὑπογεγραμμένην διὰ χειρὸς Ἡμῶν, καὶ φέρουσαν τὴν σφραγῖδα τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1842.

---

144 *Δ. Περὶ προθεσμίας διὰ τὴν καταβολὴν τῶν δεκάτων τῆς ἐξαγομένης σταφίδος.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν νὰ χορηγῆται διὰ τὴν καταβολὴν τῶν δεκάτων τῆς ἐξαγομένης σταφίδος προθεσμία μέχρι τριῶν μηνῶν, λογιζομένη ἀπὸ τὴν εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβίβασιν τοῦ εἰρημένου προϊόντος· ὅσοι δὲ θέλουν κάμει χρῆσιν τῆς ἀδείας ταύτης θέλουν πληρώνει τὸν κανονισμένον τόκον ἀναλόγως μὲ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀποδόσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος φόρου.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Αὐγούστου 1842.

---

145 *Δ. Περὶ παραδοχῆς τραπεζικῶν γραμματίων εἰς τὰ Δικαστικὰ ταμεῖα.*

ΟΘΩΝ κλπ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐπὶ τῇ

γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν κυκλοφορίαν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, χωρὶς ἀφ ἑτέρου νὰ πολλαπλασιάσωμεν πρὸς πολὺ τὰς ἐργασίας τῶν ταμιῶν, εἰς τὴν περίστασιν καθ' ἣν πρόκειται ν' ἀποδίδωνται ὑπόλοιπα τόσον τῶν γραμματίων, ὅσον καὶ τῶν μεταλλικῶν νομισμάτων συγχωροῦμεν, ὁσάκις προσφέρωνται εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα τραπεζικὰ γραμμάτια, ἢ νομίσματα μεγαλητέρας ἀξίας τῶν περὶ ὧν ὁποίων πρόκειται πληρωμῶν, ν' ἀποδίδεται τὸ ὑπόλοιπον ἀδιαφόρως, εἴτε εἰς μεταλλικὰ, εἴτε εἰς γραμμάτια, ἀλλὰ τὸ ἀποδοτέον ποσὸν, νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὸν ὅρον τῶν 20 τοῖς ἑκατὸν, ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ προσφερομένου γραμματίου, ἢ νομίσματος.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Λύγούστου 1842.

---

146. Δ. Περὶ σχεδιαγραφήσεως τῆς πόλεως Λεβαδείας.

ΟΘΩΝ κλπ

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 8,940 πρυτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας περὶ σχεδιαγραφήσεως τῆς πόλεως Λεβαδείας, ἐγκρίνομεν τὴν παρὰ τοῦ γεωμέτρου Ναούμ τακτοποίησιν τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως ταύτης συμφώνως μὲ τὸ καθυποβληθὲν καὶ ἐπιστρεφόμενον σχέδιον.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ παραγγέλεται νὰ καθυποβάλῃ ἐγκαίρως πρότασιν περὶ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον θέλουν ἐνεργηθῇ αἱ παρὰ τοῦ σχεδίου πηγάζουσαι ἀποζημιώσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1842

---

147. Δ. Περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ληφθῶσιν ὅσον τάχως τὰ προχειρότερα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀνανεώσεως τῆς ἐκ τοῦ Κηφισσοῦ γινομένης πλημμύρας εἰς τὰς πέριξ αὐτοῦ κειμένας γαίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Θέλουσι κατασκευασθῆ τὰ ἀναγκαῖα προχώματα πρὸς διάφραξιν τῶν κατὰ τὰ χωρία Ῥωμαΐκον καὶ Γεφύρι τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Κηφισσοῦ διαῤῥηγμάτων, καὶ ταὐτοχρόνως θέλει ἀνεωχθῆ διώρυξ νέα ἀρχομένη ἀπὸ τὰ πέριξ τοῦ χωρίου Πετρομαγούλας καὶ τελειόνουσα εἰς τὸν ποταμὸν Μέλαινα πρὸς μετοχέτευσιν τῶν ὑδάτων τοῦ Κηφισσοῦ, ἀμφότερα κατὰ τὸ ἐπιστρεφόμενον σχέδιον.

2. Διὰ τὰς δύο ταύτας ἐργασίας ἀνοίγομεν πίστωσιν ἐπὶ τοῦ Κεφ. Ε. ἀριθ. 1 ἐκ δραχ. ἑπτὰ χιλιάδων ὀκτακοσίων τεσσαράκοντα τεσσάρων (7844)· τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει συμπεριληφθῆ εἰς τὰ τῆς γενικῆς ἀποξηράνσεως ἔξοδα τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου, καὶ θέλει ἀναλογισθῆ ἐγκαίρως εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν γαιῶν, ὑπὲρ τῶν ὁποίων γίνονται τὰ ῥηθέντα ἔργα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ μετ' ὀλίγον ἐκδοθησομένου περὶ ἀποξηράνσεως νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 184 .

---

48. Δηλ. Περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος τῆς διοικήσ. Ἠλείας.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ κατ' συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 Λύγούστου, ε. ε. Β. Διατάγματος σχηματισθὲν πρωτόκολλον διὰ τὴν τιμὴν τῆς σταφίδος Ἠλείας, ὑποβληθὲν εἰς τὴν Γραμματείαν διὰ τῆς ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου ἀναφορᾶς τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς, ἀποφασίζομεν ὥστε ἡ φορολογία τῶν σταφίδων Ἠλείας διὰ τὸν σταφιδοκαρπὸν τοῦ 1841 νὰ γενῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δισταλων 36, τριάκοντα ἓξ, ἤτοι δραχμὰς 216 ἑκατὸν τοῦ ἐννατημορίου τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν νόμον ἄφθρ. 2 θέλει ἐπιβληθῆ παρὰ τῶν ἀμπελίων τε-

λωνείων ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῆς τῶν δραχμῶν 216.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1841.

---

149. Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Ἠλιδος ἀπὸ Γαστούνης εἰς Δερβὺς Τζελεπῆ

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου Ἠλιδος μετατίθεται ἀπὸ Γαστούνης εἰς τὴν κωμόπολιν Δερβὺς Τζελεπῆ.

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Αὐγούστου 1842.

---

150. Δηλ. Περὶ ἐξετάσεως τῶν φαρμακείων καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν φαρμακεμπόρων.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ Β. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀπὸ 29 Μαρτίου καὶ 2 Ἀπριλίου 1835 Β. Διατάγματα καὶ τὰς περὶ φαρμακείων διατάξεις τὰς ἐκδοθείσας παρὰ τῆς Γραμματείας ταύτης τὴν 6 Ὀκτωβρίου τοῦ 1841 ἔτους, καὶ θέλοντες ὥστε νὰ ἐκτελῶνται ἀκριβῶς ὅλα τὰ ἐν αὐτοῖς διατεταγμένα, ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον, ἀφ' οὗ ἠκούσαμεν καὶ τὴν γνώμην τοῦ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ ταύτῃ Ἰατροσυνεδρίου, νὰ λάβωμεν τὰ ἑφεξῆς μέτρα περὶ ἐξετάσεως τῶν φαρμακείων καὶ τῶν ἀποθηκῶν εἰς τὰς ὁποίας πωλοῦνται φάρμακα.

1. Ὅλα τὰ φαρμακεῖα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ ἐξετάζωνται τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ τοὐλάχιστον, καὶ ἐκτάκτως ἀνὰ πᾶσαν τριετίαν. Αἱ ἐξετάσεις δὲ αὗται γίνονται εἰς ἀορίστους ἐποχὰς καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν φαρμακοποιῶν.

Ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσῃ θέλουν γείνεσθαι εἰς τὰ φαρμακεῖα καὶ συχνότεραι αἱ ἐξετάσεις.

2. Αἱ κατ' ἔτος ἐξετάσεις θέλουν γίνεσθαι παρὰ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἀπὸ τὸν διοικητικὸν ἰατρὸν, ἀπὸ τὸν δήμαρχον καὶ ἀπὸ τὸν ἀστυνόμον.

Ὁ διοικητικὸς ἰατρὸς θέλει προεδρεύει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην.

3. Αἱ κατὰ τριετίαν ἐξετάσεις θέλουν ἐκτελεῖσθαι ἀπὸ ἕνα ἢ δύο ἰατροὺς ἢ φαρμακοποιοὺς διοριζομένους ἐπὶ τούτῳ ἑκάστοτε παρὰ τῆς Γραμματείας.

4. Πλὴν τῶν ἐξετάσεων τούτων ἕκαστος διοικητικὸς ἰατρὸς ὁσάκις συλλάβῃ ὑποψίαν περιστατικοῦ παρεκτροπῆς γενομένης εἰς τὰ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς διοικοδοσίας του φαρμακεῖα, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ ὀφείλει μάλιστα νὰ ἐξετάζῃ αὐτὰ καὶ ἀναφέρῃ εἰς τὴν διοίκησιν διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα.

5. Ἕκαστος διευθυντὴς τοῦ φαρμακείου εἶναι ὑπόχρεως ἅμα παρουσιασθῇ εἰς τὸ κατάστημά του ἡ ἐπιτροπὴ ἢ ὁ ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν ἐξέτασιν τοῦ φαρμακείου ἰατρὸς ἢ φαρμακοποιὸς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, νὰ παρέχῃ εἰς αὐτοὺς ὅλα τὰ μέσα καὶ ὅλας τὰς εὐκολίας εἰς ἐξέτασιν τοῦ φαρμακείου.

6. Οἱ ἐξετάζοντες τὸ φαρμακεῖον πρέπει νὰ ἐξετάζωσιν αὐτὸ παρόντος τοῦ διευθυντοῦ ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ αὐτοῦ, καὶ ὀφείλουν νὰ ἐπιστήσωσιν ἰδίως τὴν προσοχήν των εἰς τὰ ἀκόλουθα· α) Τίς εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης καὶ διευθυντὴς τοῦ καταστήματος, πότε καὶ δυνάμει ποίας διαθήκης ἀπέκτησε τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἔχῃ τὸ φαρμακεῖον αὐτό. β) Ἐὰν ἔχῃ βοηθὸν ἢ μαθητὰς ποίους, καὶ ποῦ ἐμαθητεύθησαν πρότερον. γ) Ἐὰν διατηροῦνται ἐν γένει αἱ ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου 1841 διατάξεις τῆς Γραμματείας περὶ φαρμακείων· καὶ ἰδίως ὁποῖα εἶναι ἡ κατάστασις τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, ἡ καθαριότης τοῦ καταστήματος καὶ τῶν δοχείων, ἐὰν ὑπάρχωσιν αἱ ἀναγκαῖαι διατάξεις καὶ ἡ Ἑλληνικὴ φαρμακοποιΐα εἰς τὸ κατάστημα, ἐὰν συμμορφόνεται ὁ φαρμακοποιὸς μὲ τὴν φαρμακευτικὴν διατίμησιν, καὶ διὰ τοῦτο θέλει ἐπιθεωρεῖ τὰς ἰατρικὰς συνταγὰς τοῦ τελευταίου μηνὸς διὰ νὰ παραβάλῃ τὴν ἐπ' αὐτῶν σημειωμένην τιμὴν μὲ τὴν δεκτὴν

τίμησιν, ἐὰν εὑρίσκωνται τὰ ἁπλᾶ καὶ σύνθετα φάρμακα ὅσα ὁρίζονται εἰς τὰς ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1841 διατάξεις. δ) Ἰδίως δὲ ἐὰν τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὸ φαρμακεῖον φάρμακα ἦναι γνήσια, καθαρὰ καὶ καλλῆς ποιότητος συμφώνως μὲ τὴν Ἑλληνικὴν φαρμακοποιΐαν. Ἡ ἐξέτασις δὲ δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς τὰ παρουσιαζόμενα μόνα δείγματα ἀλλ' ἐν γένει εἰς τὸ σύνολον τῶν ὑπαρχόντων φαρμάκων.

7. Ἐὰν οἱ ἐξετάζοντες εὕρωσι φάρμακα διεφθαρμένα ἢ νενοθευμένα πρέπει νὰ ἀφανίζωσιν αὐτὰ ἀμέσως, ἐὰν ἡ ἀξία ἑνὸς ἑκάστου δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 50 δραχμάς· ὅσα δὲ ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τοῦτο, σφραγίζονται εὐθὺς παρὰ τῶν ἐξεταστῶν καὶ ὁ φαρμακοποιὸς ὀφείλει ἐντὸς 24 ὡρῶν νὰ παρακαταθέσῃ αὐτὰ εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἕως οὗ νὰ φροντίσῃ τὴν ἀποστολήν αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους μὲ ἄδειαν τοῦ ἀστυνόμου

8. Ὅλας τὰς παρατηρήσεις των οἱ ἐξετάζοντες τὰ φαρμακεῖα πρέπει νὰ καταγράφωσιν ἀκριβῶς εἰς πρωτόκολλον κατὰ τὸν παραπόδας τύπον, καὶ νὰ ὑπογράφωνται εἰς αὐτὸ οἱ ἐξετάσαντες καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ φαρμακείου ἢ ὁ τοποτηρητὴς αὐτοῦ.

9. Ἐὰν ὁ φαρμακοποιὸς ἔχῃ νὰ κάμῃ ἐναντίας παρατηρήσεις εἰς τὰ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ γραφέντα, τότε ὀφείλει μὲν πάντοτε νὰ ὑπογράφῃ τὸ ἀνωτέρω πρωτόκολλον, ἐκθέτει δὲ τὰς παρατηρήσεις του ταύτας εἰς ἰδιαιτέραν ἀναφορὰν τὴν ὁποίαν διευθύνει εἰς τὸν διοικητικὸν ἰατρὸν ἐπὶ ἀποδείξει, καὶ οὗτος παραπέμπει αὐτὴν μὲ τὰς παρατηρήσεις του διὰ τῆς διοικήσεως εἰς τὴν Γραμματείαν, ἥτις θέλει ἀποφασίζει.

10. Εἰς περιστάσεις καθ' ἃς ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ φαρμακοποιοῦ καὶ τῶν ἐξεταζόντων διένεξις περὶ τῆς καλῆς ποιότητος ἢ γνησιότητος τινὸς φαρμάκου, τότε μέρος αὐτοῦ ἐσφραγισμένον παρά τε τῶν ἐξεταστῶν καὶ παρὰ τοῦ φαρμακοποιοῦ διευθύνεται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν διὰ νὰ ἀποφασίσῃ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον περικλείεται ἀκριβῶς καὶ φραγίζεται παρά τε τῶν ἐξεταστῶν καὶ παρὰ τοῦ φαρμακοποιοῦ καὶ μένει εἰς τὸ καταστημα τῆς ἀστυνομίας ἕως οὗ φθάσει ἡ ἀπόφασις τῆς Γραμματείας.

11 Οἱ φαρμακοποιοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσιν παρὰ τῆς Γραμματείας διὰ τῆς ἁρμοδίας ὁδοῦ ἀναθεώρησιν τῶν φαρμακείων των· καὶ τότε ἡ Γραμματεία διορίζει ἐπὶ τούτῳ ἕνα ἰατρὸν ἢ φαρμακοποιὸν ὅστις θέλει λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτόκολλον τῆς γενομένης ἐξετάσεως, καὶ θέλει ἀναθεωρεῖ μόνον τὰς ἐμπεριεχομένας ἐν αὐτῷ τοῦ φαρμακείου ἐλλείψεις, ἐναντίον τῶν ὁποίων διαμαρτύρεται ὁ διευθυντὴς τοῦ φαρμακείου, καὶ θέλει ἀναφέρει κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Γραμματείαν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεών του. Τὰ ἔξοδα ὅλα τῆς δευτέρας ταύτης ἀναθεωρήσεως θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ ζητήσαντος τὴν ἀναθεώρησιν φαρμακοποιοῦ.

12. Κατὰ συνέπειαν τῶν γενομένων ἐξετάσεων ὁ διοικητικὸς ἰατρὸς διευθύνει τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐξετάσεων ὁμοῦ μὲ τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὴν ἁρμοδίαν διοίκησιν ἥτις διευθύνει ἀντίγραφον αὐτῶν εἰς τὴν Γραμματείαν· αὕτη δὲ ἐπαινεῖ ἢ παιδεύει πειθαρχικῶς τοὺς φαρμακοποιοὺς συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 58 τῶν μνησθεισῶν διατάξεων· τοῦτο ὅμως δὲν ἐμποδίζει ἀπὸ τὴν ποινικὴν καταδίωξιν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐνεργῇ μάλιστα ἀμέσως ἡ ἀστυνομία, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὴν διοίκησιν καὶ αὕτη τὴν Γραμματείαν. Τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου θέλει μένει πάντοτε εἰς τὴν διοίκησιν διὰ νὰ παραδίδεται ἀκολούθως εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἐξετάσωσι τὰ φαρμακεῖα.

13. Οἱ ἐπιφορτιζόμενοι μὲ τὴν ἐξέτασιν τῶν φαρμακείων ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ ὀφείλουν νὰ ἐξετάζωσιν ὡσαύτως τὰς ἀποθήκας τῶν φαρμακεμπόρων, καὶ νὰ παρατηρῶσιν ἰδίως ἐὰν φυλάττωνται τὰ περὶ αὐτῶν διατεταγμένα κατὰ τὰ ἀπὸ 29 Μαρτίου καὶ 2 Ἀπριλίου 1835 Β· Διατάγματα, ἂν ἦναι εἰς ἐνέργειαν ἀκρι-

ῶς τὰ περὶ πωλήσεως τῶν δηλητηρίων διατεταγμένα, καὶ ἐὰν πωλῶσι φάρμακα εἰς μικρὰς ποσοτήτας οἱ φαρμακέμποροι.

14. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλουν ἐξετάζει καὶ ἐκεῖνα τὰ ἐργαστήρια εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποψία, ὅτι εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται φάρμακα ἐναντίον τῶν διατάξεων καὶ νὰ καταλαμβάνωσιν εὐθὺς ὅσα εὕρουν εἰς αὐτὰ φάρμακα.

15. Διὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν ἀποθηκῶν τῶν φαρμακεμπόρων ἢ ἄλλων ἐμπόρων (ἄρθρ. 14) θέλουν συντάττεσθαι σύντομα πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα διευθύνονται ὡσαύτως μετὰ τῶν ἄλλων διὰ τὰ φαρμακεῖα εἰς τὴν ἀρμοδίαν διοίκησιν καὶ μετὰ τὴν ἐξέτασιν ὁ ἀστυνόμος καταμηνύει ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ὅλους τοὺς διευθυντὰς τῶν καταστημάτων ὅσοι εὑρεθῶσι παρεκτραπέντες εἰς τὴν πώλησιν τῶν φαρμάκων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1842.

---

151. Δ. Περὶ συστάσεως Γεν. Λογιστηρίου παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ συγκέντρωσις τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἥτις κατὰ τὸ καταστατικὸν Διάταγμα τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 ἐγείνετο μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ Γενικῷ ταμείῳ, δὲν ἐνεργεῖται εὐστόχως, ὡς συνεχομένη μὲ τὴν ἐκτέλεσιν καθηκόντων, τὰ ὁποῖα κυρίως ἀνήκουσιν εἰς μόνην τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ ἐντὸς ταύτης τῆς Γραμματείας σύστασις εἰδικοῦ κλάδου, διευθύνοντος καὶ συγκεντρώνοντος τὸ Δημόσιον Λογιστικόν, εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀναγκαία, ὅσῳ παρέχει εἰς τὴν Γραμματείαν τὰ μέσα τῆς ἐξελέγξεως καὶ ἐπιτηρήσεως ὅλων τῶν ὑπολόγων ἥτις εἶναι ἴδιον αὐτῆς καθῆκον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτῆς ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Συσταίνεται ἐντὸς τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας Γενικὸν Λογιστήριον ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς.

2. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐνθυθύνει τὸ λογιστικὸν τοῦ Κράτους ἐν γένει, δέχεται κατὰ περιόδους τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα πάσης λήψ δοσίας, τὰ ἐξελέγχει, καὶ ἐγγράφει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν βιβλίων του.

Διαθέτει τὰ ἔσοδα εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους, κανονίζει τὰ περὶ κινήσεως τῶν χρημάτων ἀναλόγως μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, διευθύνει καταλλήλως τὰ ἐν ταῖς ταμείοις πλεονάζοντα, καὶ ἐπαρκεῖ εἰς τὰ ἐλλείποντα.

Ἑτοιμάζει τοὺς γενικοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν κλεῖσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν χρήσεων.

3. Φροντίζει νὰ γίνεται παρὰ τῶν ὑπολόγων ἡ ἐγγραφὴ ὅλων τῶν εἰσπρακτέων ἐσόδων καὶ τῶν πληρωτέων ἐξόδων, καὶ ἐπιμελεῖται τὴν ἐμπρόθεσμον εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων.

4. Ἐπιτηρεῖ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπολόγων, προσκαλεῖ τὰς ἀναγκαίας ἐξελέγξεις, καὶ ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς Γραμματείας, ὅσα ἀνακαλύπτει, παρὰ τοὺς κανόνας γινόμενα, προβάλλει, συνεννοούμενον μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἁρμοδίων τμημάτων, τὰ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐξασφαλιστικὰ καὶ περισταλτικὰ μέσα, συνεργεῖ συνήθως εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιθεωρητὰς ὁδηγιῶν, καὶ λαμβάνει γνῶσιν τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν.

5. Δι' αὐτοῦ χορηγεῖται ἡ ἔδεια εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον νὰ ἐκδίδῃ συναλλαγματικὰς ἐπὶ τῶν ἔξω ταμείων, καὶ χρείας τυχούσης νὰ δέχεται τοιαύτας εἰς βάρος του.

6. Λαμβάνει ἀπὸ τὰ ἄλλα τμήματα ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἑκάστου μηνὸς καταστάσεις, ἀνακεφαλαιώσεις, πίνακας, ἀντίγραφα, ἀποσπάσματα βιβλίων, ἢ καὶ ἄλλα ὁποιαδήποτε ἔγγραφα ἀπαιτούμενα πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν βεβαιωμένων ἐσόδων πάσης φύσεως εἰσοδημάτων· λαμβάνει δὲ ἀπὸ τὸ ἐν τῇ Γραμματείᾳ

Κεντρικὸν λογιστήριον τὸ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Οἰκονομικοῦ κλάδου, τὰ εἰς τὸ λογιστικὸν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐξόδων τῆς Γραμματείας ἀπαιτούμενα στοιχεῖα.

7. Λαμβάνει ἐπίσης κατὰ μῆνα καὶ ἀπὸ τὰς διαφόρους Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας, τὰ εἰς τὸ λογιστικὸν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐξόδων μιᾶς ἑκάστης ἀπαιτούμενα στοιχεῖα.

Ὀφείλει δὲ καὶ τὸ λογιστικὸν νὰ κοινοποιῇ εἰς ἑκάστην Γραμματείαν, πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ νὰ συμβαδίζωσιν ἐκ συμφώνου αἱ λογιστικαὶ ἐργασίαι.

8. Εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον συγκεντρώνονται καὶ ἀνακεφαλαιοῦνται κατὰ μῆνα οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν διαφόρων Γραμματειῶν, καὶ ὑποβάλλονται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν· εἰς δὲ τοὺς προϋπολογισμοὺς τούτους, πρέπει νὰ κατα ειεικνώωνται, συμπεριλαμβανόμεναι εἰς τὸ ἄθροισμα τῶν πιστώσεων τοῦ προηγουμένου μηνὸς, καὶ αἱ δι' ἐκτάκτους δαπάνας χορηγηθεῖσαι εἰδικαὶ πιστώσεις.

9. Τὰ παρὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας ἐκδιδόμενα ἐντάλματα καὶ αἱ ἐπιτροπικαὶ διαταγαὶ, παραπέμπονται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, καὶ θεωροῦνται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Λογιστηρίου διὰ νὰ καταστα θῶσι δεκταὶ παρὰ τοῖς ταμείοις.

10. Τὸ Στρατιωτικὸν Λογιστήριον καὶ τὸ Ναυτικὸν Διευθυντήριον παραπέμπουσιν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἑκάστου μηνὸς, τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ὅλων τῶν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ προηγουμένου μηνὸς πληρωθέντων ἐξόδων συνωδευμένα μὲ λεπτομερεῖς καταστάσεις καὶ γενικὰς ἀνακεφαλαιώσεις.

11 Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον συντάσσει ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου ἑκάστου μηνὸς τὴν κατὰ τὸ τέλος τοῦ προηγουμένου κατάστασιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δύο χρήσεων καὶ ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς Γραμματείας συνωδευμένην μὲ τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς λῃῳοδοσίας ἑκάστου ὑπολόγου.

12. Λαμβάνει τοὺς ἐτησίους λογαριασμοὺς ὅλων τῶν οἰκονομικῶν ὑπολόγων, ἐξετάζει καὶ βεβαιοῖ τὴν συμφωνίαν αὐτῶν μὲ τὰ βιβλία τοῦ λογιστηρίου καὶ τὰ παρ' αὐτῷ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, καὶ τοὺς παραπέμπει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τῶν ἐγγράφων τούτων. Εἰς τὸ Συνέδριον στέλλει ἐπίσης ἀνακεφαλαιωτικοὺς πίνακας τῶν ἀτομικῶν λογαριασμῶν δι' ἑκάστην τάξιν ὑπολόγων καὶ δι' ἕκαστον εἶδος ὑπηρεσίας, ἔτι δὲ καὶ συγκριτικὰς καταστάσεις, ἐξ ὧν τὸ Συνέδριον βοηθεῖται εἰς τὴν συμπαραβολὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀτομικῶν λογαριασμῶν μὲ τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς Οἰκονομίας.

Εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον παραπέμπονται αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν συνεννοούμενον μὲ τὸ τμῆμα τὸ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητήσεων.

13. Εἰς ἕκαστον τμῆμα τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν θέλουν σχηματισθῆ, ἀναλόγως μὲ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, συνοπτικὰ λογιστικὰ βιβλία κατὰ τὰ ἐκδοθησομένας παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Γραμματείας ὁδηγίας.

14. Τὰ ἔξοδα τῶν διευθυνομένων παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὑπηρεσιῶν ἐξετάζονται καὶ ἐκκαθαρίζονται παρ' αὐτοῦ, αἱ δὲ καταστάσεις αὐτῶν, ἐπικυρούμεναι ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Λογιστηρίου, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ προϊσταμένου τῆς Γραμματείας καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ Κεντρικὸν αὐτῆς Λογιστήριον τὸ ἐπὶ τῶν ἐξόδων, διὰ νὰ ἐκδοθῶσι τὰ ἐντάλματα.

Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἑτοιμάζει τὰς προτάσεις περὶ τῆς τροποποιήσεως τῶν προσδιορισθέντων διὰ τοὺς ταμίας ποσοστῶν.

15. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον δίδει εἰδικὰς ὁδηγίας εἰς τοὺς ὑπολόγους καὶ εἰς τὰς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης ἀρχὰς, δι' ὑποθέσεις ὑπαγομένας εἰς τὰ κα-

θήκοντά του, καθ' ἣν ἄδειαν θέλει λάβει παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Γραμματείας.

16. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου σύγκειται ὡς ἐφεξῆς, ἐξ 1 Διευθυντοῦ, 2 Παρέδρων, 2 Ὑπουργικῶν γραμματέων ά. τάξεως, 3 ὁμοίως β'. τάξεως, καὶ 6 Γραφέων.

17. Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Λογιστηρίου τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, τροπολογουμένων τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, θέλει ἐπικαλεῖται Κεντρικὸν Ταμεῖον, καὶ θέλει μὲν συγκεντρόνει καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὰ διαθέσιμα χρήματα τῶν ἓξω ταμείων, ἀλλὰ θέλει παύσει τοῦ νὰ λαμβάνῃ καὶ ἐξελέγχῃ τὰ λογιστικὰ ἔγγραφα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα θέλουν διευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας (πρὸς τὸ παρ' αὐτῇ Γενικὸν Λογιστήριον).

Αἱ σχέσεις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου πρὸς τὰ ἔξω ταμεῖα θέλουν περιορισθῆ ἑπομένως εἰς μόνην τὴν μεταβίβασιν καὶ συγκέντρωσιν τῶν χρημάτων.

18. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὸ διοικητικὸν ταμεῖον Ἀττικῆς καταργεῖται, τὰ δὲ καθήκοντα αὐτοῦ ἀνατίθενται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον.

19. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου περιορίζεται εἰς 1 Κεντρικὸν Ταμίαν, 1 Ὑποταμίαν, 1 Ὑπουργικὸν γραμματέα ά. τάξεως, 1 Γραφέα, καὶ 1 κλητῆρα.

Τὸ ἀναγκαῖον βοηθητικὸν προσωπικὸν πληρόνεται ἀπὸ τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν, ὅστις καταλαμβάνει ἐπὶ τούτῳ ποσοστὸν ἐκ τῶν εἰσπράξεων κατὰ τὸ ἀπὸ 6 (18) Νοεμβρίου 1841 Β. Διάταγμα.

20. Ἰδιαίτερον Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον δὲν θέλει ὑπάρχει εἰς τὸ ἑξῆς, ἀλλ' ἡ διάκρισις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων θέλει γίνεται εἰς τὰ βιβλία τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, καὶ εἰς τοὺς ἐτησίους λογαριασμοὺς θέλουν καταδεικνύεσθαι διακεκριμμένως, κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, τὰ εἰρημένα ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Τβρίου 1842.

---

152 Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Δωριέων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 1184 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Δωριέων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Παρνασσίδος, διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

1. Ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Δωριέων μετατίθεται ἀπὸ τὸ χωρίον Κάτω Ἀγόριαννη, εἰς Γραβιάν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1842.

---

153 Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Ἕλους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 1,145, 2,178 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῶντε δημοτικῶν συμβουλίων τῶν συγχωνευθέντων δήμων Ἕλους καὶ Ἀκριῶν καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἡ Πρωτεύουσα τοῦ σχηματισθέντος δήμου Ἕλους μετατίθεται ἀπὸ τοῦ χωρίου Μουρτιὰ εἰς τὸ χωρίον Ἀπιδέα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἀπριλίου 1842

---

154 Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Ἠλιδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8. τοῦ περὶ δήμων νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ἠλείας καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἑλισσαίων διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Ἤλιδος μετατίθεται ἀπὸ Γαστούνης εἰς Δερβιτσελεπῆ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαΐου 1842.

---

155 Δ. Περὶ τῆς ὑπαγωγῆς τῶν χωρίων Πετρίτας καὶ Σίνας εἰς τὸν δῆμον Κροκεῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἐντεῦθεν γνω-

μοδοτήσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων Μελιτίνης καὶ Κροκεῶν, καθὼς καὶ τὴν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Λακεδαίμονος περὶ ἀποδόσεως τῶν χωρίων Πετρίνας καὶ Σίνας, εἰς τὸν δῆμον Μελιτίνης, θεωροῦντες ὅτι ἀποχωριζομένων των χωρίων τούτων ἀπὸ τὸν δῆμον Κροκεῶν, ὁ δῆμος οὗτος συμικρύνεται καὶ παραμειοῦνται ἐκ τούτου τὰ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ μέσα, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 5,870 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Τὰ χωρία Πετρίνα καὶ Σίνα θέλουν ἀποτελεῖ ὡς καὶ μέχρι τοῦδε μέρος τοῦ δήμου Κροκεῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαΐου 1342.

---

156 Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Φάριδος.

ΟΘΩΝ κτλ'

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην ταῦτε ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Φάριδος, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 3076 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν.

Ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Φάριδος μετατίθεται ἀπὸ τὸ χωρίον Παλαιοπαναγιᾶς εἰς τὸ χωρίον Ξηροκάμπι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαΐου 1842.

---

157 Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Ἀριστομένους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν γνωμοδότησιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀριστομένους, καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Μεσσήνης, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν νὰ μετατεθῇ ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Ἀριστομένους ἀπὸ τὸ χωρίον Μουσταφᾶ-Πασσᾶ εἰς τὸ χωρίον Πολαίνα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουνίου 1842.

---

158 Δ. Περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ νέου περὶ τελωνείων Νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πληροφορηθέντες, ὅτι ἐκ τῶν ζητηθέντων καὶ προκαλεσθεισῶν πρὸ καιροῦ ἤδη διὰ τῆς Ἡμετέρας Κυβερνήσεως πληροφοριῶν καὶ παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ νέου περὶ τελωνείων Νόμου καὶ ἐπὶ τῆς γενομένης ἄχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, μέγα μέρος ἔφθασεν ἤδη·

Θεωροῦντες καὶ ἀναγκαῖον καὶ συμφέρον νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, χωρὶς ἀναβολῆς, ὅλαι αἱ μέχρι τοῦδε ληφθεῖσαι πληροφορίαι καὶ γενόμεναι παρατηρήσεις, καὶ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἀναθεώρησις καὶ ἐπομένως ἡ μεταρρύθμισις ὅλων ἐκείνων τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου, ὅσαι ἤθελον ἀποδειχθῇ εἴτε ὡς παρεμβάλλουσαι ἐμπόδια καὶ δυσκολίας εἰς τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου, εἴτε καὶ ὡς μὴ συντελοῦσαι εἰς τὸν ἀπαιτούμενον ἔλεγχον·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Οἱ Κύριοι Νικόλαος Σιλιβέργος Πρόεδρος τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Κ. Προβελέγγιος Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, Λαιμπέρτ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῇ ἐθνικῇ Τραπέζῃ, Ἰω. Σοῦτσος μέλος τοῦ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ Συμβουλίου, καὶ οἱ ἔμποροι Κύριοι Ἐσλιγκ καὶ Λουκᾶς Ῥάλλης διορίζονται εἰς ἐπιτροπὴν, χρέος τῆς ὁποίας θέλει εἶσθαι·

Α'. Νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς περὶ τοῦ νέου τελωνιακοῦ Νόμου ὑποβληθείσας ἤδη καὶ εὑρισκομένας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἐκθέσεις, τόσον τῶν ἀνωτέρων τελωνιακῶν ὑπαλλήλων, ὅσον καὶ τῶν ἐπιμελητηρίων, προξενείων καὶ λοιπῶν.

Β'. Νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἀπὸ τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, καὶ ὅθεν ἄλλοθεν δυνηθῇ πληροφορίας ἀκριβεῖς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἄχρι τοῦδε γενομένης ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ τελωνείων νέου Νόμου· καὶ

Γ'. Σκεπτομένη ὡρίμως καὶ συζητοῦσα μετ' ἐπιμελείας ὅλα τὰ ἄρθρα ἐκεῖνα, περὶ ὅσων ἤθελον ἔχει ἀκριβεῖς πληροφορίας, νὰ συντάξῃ καὶ ὑποβάλῃ εἰς

Ἡμᾶς διὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ὅσον τὸ δυνατὸν τάχιον σχέδιον Νόμου, πρὸς μεταῤῥύθμισιν ἐκείνων τῶν ἄρθρων τοῦ διαληφθέντος Νόμου ὅσα ἠῶριμος συζήτησις ἤθελε καταδείξει ἐπιζήμιον τὴν περαιτέρω ἐκτέλεσίν των, προσέχουσα νὰ συνδυάσῃ τὴν ὠφέλειαν καὶ τὴν εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβῆ τῶν πράξεων τῶν ἀρχῶν ἔλεγχον.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνέρχεσθαι εἰς ἓν τῶν δωματίων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας λαμβάνουσα παρ' αὐτοῦ καὶ ἕνα τῶν γραφέων αὐτοῦ ὡς γραμματέα.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία κοινοποιοῦσα τὴν παροῦσαν ἀπόφασίν Μας εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, θέλει παραδώσει εἰς αὐτὴν καὶ ὅλας τὰς διαληφθείσας ἐκθέσεις, καὶ τὴν προσκαλέσει πάραυτα πρὸς ἔναρξιν τῶν χρεῶν της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1842.

---

159. Δ. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Θηβῶν, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς·

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ὀκτὼ δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν μετασχηματίζονται εἰς ἑπτὰ μόνον, οἷον εἰς τὸν τῶν Θηβῶν, Θεσπιῶν, Θίσβης, Λυλίδας, Τανάγρας Πλαταιῶν καὶ Ἀκραιφνίου, ὡς λεπτομερέστερον καταφαίνεται εἰς τὸν ἐγκλειόμενον ἐνταῦθα πίνακα τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Νοεμβρίου 1841.

---

160. Δ. Περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς Ἰδιωτικῶν τῶν Χίων ἐπὶ τῶν εἰς Πειραιᾶ παραχωρηθέντων αὐτῆς γηπέδων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 9,236, 9234 κοινῇ ἀναφορᾷ τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὅσοι Χίοι ὠκοδόμησαν οἰκίας ἢ ἀποθήκας ἐπὶ τῶν ἐν Πειραιεῖ παραχωρηθέντων αὐτοῖς γηπέδων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 13 (25) Μαρτίου 1837 τεθείσης προθεσμίας ἀναγνωρίζονται ἰδιοκτῆται αὐτῶν μετὰ τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν ὅλου τοῦ ἀντιτίμου κατὰ τὰς περὶ τούτου τεθείσας βάσεις εἰς τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου 1834 Β. Διατάγματος.

2. Ἐπίσης ἀναγνωρίζονται ἰδιοκτῆται τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ συνέπειαν τοῦ διαληφθέντος ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1836 Διατάγματος παραχωρηθέντων γηπέδων, καὶ ὅσοι τῶν Χίων ἤρχισαν τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκοδομῶν αὐτῶν πρὶν ἢ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μνημονευθείσης προθεσμίας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ ἀποπερατώσωσιν αὐτὰς ἐντὸς ἐνέα μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ νὰ πληρώσωσιν ἐμπροθέσμως τὸ ἀντίτιμον τῶν γηπέδων· παρελθούσης δὲ ἐπὶ ματαίῳ καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης, νὰ γήπεδα μεταβαίνουσιν εἰς τοῦ δημοσίου τὴν κυριότητα.

3. Τὰ οἰκόπεδα, ἅτινα δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν προηγουμένων ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Διατάγματος, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μεταβῶσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 2 διδομένης ἐννεαμήνου νέας προθεσμίας, θέλουν ἐκποιηθῆ ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ ἐκποιήσεως ἐθν. φθαρτῶν κτημάτων Νόμου, ἐφ' ὅσον ἤθελεν εἶσθαι πιθανὸν νὰ ἀνεγερθῶσι τάχιστα οἰκοδομαί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1842.

---

161. Δ. Περὶ προθεσμίας πρὸς ἀνέγερσιν θεμελίων οἰκοδομῶν ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Πειραιᾶ ἐγαραχθέντων ἰδιωτικῶν γηπέδων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 11,348 ξκοινῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερι-

κῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἐγκρίνομεν ὥστε ἡ κατὰ τὸ ἀπὸ 29 Μαρτίου 1839 ὑπ' ἀριθ. 667 Ἡμέτερον Διάταγμα δοθεῖσα δίμηνος προθεσμία πρὸς ἀνέγερσιν θεμελίων οἰκοδομῶν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τῶν ἐν τοῖς § 37, 38, 39 καὶ 41 τῆς πόλεως Πειραιῶς ἐθνικῶν γηπέδων, νὰ λογίζεται, διὰ μὲν τοὺς ἤδη λαβόντας τοὺς τίτλους τῆς διοικησίας των, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ἀφ' ἧς ἡμέρας λάβωσιν αὐτούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1842.

---

162. Δ. Περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων Ἀχαΐας καὶ Αἰγιαλείας.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ καθυποβληθὲν ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου ε. ε. πρωτόκολλον περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων Ἀχαΐας καὶ Αἰγιαλείας, σύμφωνον μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων Νόμου τῆς 31 Ἰουνίου (12 Λυγούστου) 1842.

Ἔχουσα ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὰς περὶ τούτου παρατηρήσεις τοῦ Διοικητοῦ Ἀχαΐας

Ἐγκρίνει·

Ὡς τιμὴν τῶν σταφίδων, ἄνευ τῆς προσθήκης τοῦ ἐννατημορίου, τὴν ἀκόλουθον.

1. Διὰ τὴν τῶν Πατρῶν δίστηλα 40, ἤτοι δραχ. 240 τὴν χιλιάδαν·

2 Διὰ τὴν τοῦ Αἰγίου καὶ Διακοπτοῦ ὁμοίως δίστηλα 40, ἤτοι δραχ. 240·

3 Διὰ τὴν τῆς Ἀκράτας δίστ. 36, ἤτοι δραχ. 216.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν πρωτοκόλλων, ἐγκρίνει ἐπίσης ὡς τιμὴν διὰ τὴν ἀποδεδειγμένως βρεγμένην σταφίδα Πατρῶν, Αἰγίου καὶ Διακοπτοῦ δίστηλα 32, ἤτοι δραχ. 192, ἄνευ τῆς προσθήκης τοῦ ἐννατημορίου.

Διατάττει δὲ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήτεως, καὶ τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1842.

---

163. Δ. Περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων Μίτικα τῆς Ἀκαρνανίας.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Β. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου ε. ε. πρωτόκολλον περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων Μίτικα τῆς Ἀκαρνανίας, σύμφωνον μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων Νόμου τῆς 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1841·

Ἔχουσα ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὰς περὶ τούτου παρατηρήσεις τοῦ Διοικητοῦ Ἀκαρνανίας·

Ἐκρίνει·

Ὡς τιμὴν τῆς σταφίδος Μίτικα ἄνευ τῆς προσθέσεως τοῦ ἐννατημορίου δίστηλα, 38, ἤτοι δραχ. 228.

Διατάττει δὲ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήτεως, καὶ τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1842.

---

164. Δ. Περὶ χορηγήσεως προνομίου εἰς τοὺς ΚΚ. Κων. Ραβέρτην καὶ Β. Βιλλεροὰ διὰ τὴν κατασκευὴν Ζαχάρεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 6294 ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείας χορηγοῦμεν εἰς τοὺς Κ. Κ. Κων. Ῥοβέρτην καὶ Βροῦτον Βιλλεροᾶ προνόμιον διὰ τὴν κατασκευὴν Ζαχάρεως ἀπὸ ἓν ἄλλο παρὰ τὸ σεῦτλον, φυτὸν, τὸ ὁποῖον δὲν ἐχρησίμευσε μέχρι τοῦδε οὐδαμοῦ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπόν. Ἡ περιγραφὴ τοῦ φυτοῦ τούτου θέλει παρακατατεθῆ ἐνσφράγιστος εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀπόδειξις, ἂν γεννηθῇ ἀμφισβήτησίς τις μετά τινος βιομηχάνου. Τὸ προνόμιον τοῦτο τελειώντι συγχρόνως μὲ τὸ εἰς τοὺς ἰδίους ἀπὸ

τὴν 13 (25) Ἀπριλίου 1839 παραχωρηθὲν προνόμιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἰουνίου 1841.

---

165 Δ. Περὶ καταργήσεως τοῦ Διευθυντηρίου τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

ΟΘΩΝ κ λπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ ὁρίζομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839 προσωρινὸν ὀργανικὸν Διάταγμα περὶ Διευθύνσεως τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν καὶ περὶ συστάσεως ἰδιαιτέρου Οἰκονομικοῦ συμβουλίου ἀκυροῦται.

2. Τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας θέλει προΐστασθαι εἷς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις θέλει ἐνεργεῖ κατὰ τὸς περὶ σχηματισμοῦ καὶ ἁρμοδιότητος τῶν Γραμματειῶν καὶ περὶ τῆς ἐντὸς αὐτῶν ὑπηρεσίας ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Ἡμετέρου Διατάγματος καὶ τῶν ἑπομένως ἐκδοθέντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Νοεμβρίου 1842

---

166 Δηλ. Περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ:

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν πρωτόκολλον τῆς 26 Ὀκτωβρίου περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων Κορινθίας καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἔκθεσιν τοῦ Διοικητοῦ Κορινθίας·

Θεωροῦντες ὅτι αἱ σταφίδες τῆς ἐπαρχίας ταύτης πωλοῦνται συνήθως εἰς κατωτέραν τιμὴν ἀπὸ ἐκείνας τοῦ Αἰγίου καὶ Π. Πατρῶν·

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθ. 3 τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων Νόμου, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς.

Δ. Ἡ τιμὴ τῶν σταφίδων Κορινθίας προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως.

1. Διὰ τὰς σταφίδας Ζαχύλης, δίστηλα τριάκοντα ἀριθ. 30, ἤτοι δραχ. 180.

2 Διὰ τὰς τῆς Βόχας καὶ Κιάτου προσδιορίζεται ἡ τιμὴ εἰς δίστηλα τριάκοντα ἓν 31, δραχ. 186

3· Διὰ τὰς τοῦ Ξυλοκάστρου, Σικιῶνος, Διμηνοῦ καὶ Περιγιαλίου πρὸς δίστηλα τριάκοντα τέσσαρα 34, δρ. 204.

Εἰς τὰς τιμὰς ταύτας δὲν συμπεριλαμβάνεται τὸ ἐννατημόριον τὸ ὁποῖον θέλουν προσθέτει αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ, ἐν καιρῷ τῆς ἐξωγωγῆς τῶν σταφίδων.

Β Διὰ τὴν βρεγμένην σταφίδα, ὅσα ὡς τοιαύτη ἤθελεν ἀποδεχθῆ διὰ πρωτοκόλλων ἀρκούντως δικαιολογημένων, προσδιορίζεται τιμὴ κατὰ δίστηλα τρία ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν προσδιορισθεῖσαν εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω τμημάτων, ἐνοουμένου πάντοτε, ὅτι ἐκ τῆς τιμῆς αὐτῆς θέλει προστεθῆ παρὰ τῶν ἁρμοδίων τελωνῶν τὸ ἐννατημόριον κατὰ τὸν Νόμον.

Γ· Ἡ παροῦσα ἀπόφασις θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κοινοποιηθῆ πρὸς τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Νοεμβρίου 1842.

---

167 Δ. Περὶ τῶν γενομένων ὑπερβάσεων εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ Πειραιῶς οἰκοπέδων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1834 Β. Διατάγματος καὶ πληροφορηθέντες, ὅτι εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ Πειραιῶς οἰκοπέδων ἔλαβον χώραν ὑπερβάσεις τινὲς ὡς πρὸς τὸν τεθέντα μέγιστον ὅρον τῆς ἐκτάσεως τῶν οἰκοπέδων, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀρ. 13, 306 προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἐγκρίνομεν τὰς καθ' ὑπέρβασιν τοῦ τεθέντος μεγίστου ὅρου τῆς ἐκτάσεως τῶν παρὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ Πειραιῶς παραχωρηθέντων οἰκοπέδων, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ σημμορφωθῶσιν οἱ κάτοχοι αὐτῶν μὲ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 8 (15) Δεκεμβρίου 1834 Β. Διατάγματος,

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Β'. Ἐγκρίνομεν κατ' ἐπιείκειαν ὥστε τὰ τεμάχια, τὰ ὁποῖα συμπεριέλαβον τινὲς αὐθαιρέτως εἰς τὰ παραχωρηθέντα αὐτοῖς οἰκόπεδα, νὰ μένωσιν εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν, ἐὰν ἀνήγειρον ἤδη ἐπὶ τῶν τεμαχίων τούτων οἰκοδομάς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἀξία αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς καὶ νὰ πληρωθῇ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον εἰς μίαν δόσιν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκτίμησιν τὸ ἀντίτιμον ὡς καὶ ὅλαι αἱ ὠφέλειαι, τὰς ὁποίας ἀπήλαυσαν οὗτοι ἐκ τῆς χρήσεως τῶν οἰκοπέδων τούτων, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς καταπατήσεως αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Νοεμβρίου 1842.

---

168 Δ. Περὶ ἐντιμιοτίας τῶν ἐξεταζόντων ἰατρῶν στρατευσίμους.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 4, 907 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 (30) Μαρτίου 1838 Ἡμετέρου Διατάγματος προσδιορισθεῖσα ἡμερουσία ἀμοιβὴ ὑπὲρ τῶν μὴ διοικητικῶν ἰατρῶν, τῶν λαμβανόντων μέρος εἰς τὰ στρατολογικὰ συμβούλια, μεταβάλλεται ὡς ἑξῆς

Α'. Ὁσάκις αἱ καθ' ἡμέραν ἐργασίαι τοῦ στρατολογικοῦ συμβουλίου διαρκοῦσι καθ' ὅλας τὰς διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1833 Διατάγματος ὡρισμένας ἐργασίμους ἢ τοὐλάχιστον τέσσαρας ὥρας, ἡ ἡμερουσία ἀμοιβὴ τῶν ἰατρῶν τούτων προσδιορίζεται.

1. Ἐν μὲν ταῖς πρωτευούσαις τῶν διοικήσεων Ἀττικῆς, Ἀργολίδος, Ἀχαΐας Ὕδρας καὶ Σύρου πρὸς ἓξ δραχμάς.

2. Ἐν δὲ ταῖς τῶν λοιπῶν διοικήσεων, πρὸς τέσσαρας.

Β'. Ὁσάκις δὲ αἱ ἐργασίαι διαρκοῦσιν ἔλαττον τῶν τεσσάρων ὡρῶν, ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν προσδιορίζεται·

1. Ἐν μὲν ταῖς πόλεσι τῆς πρώτης κατηγορίας πρὸς τρεῖς δραχμάς·

2. Ἐν δὲ ταῖς τῆς δευτέρας πρὸς δύο.

Εἶναι δὲ ἀδιάφορον ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην ἢ κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν αἱ ἐργασίαι μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας περαιωθῶσιν εἰς μίαν ἢ πλειοτέρας συνεδριάσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Νοεμβρίου 1842.

---

169. Δ· Περὶ ἀποδόσεως τῶν χωρίων Ντάρα, Λεντεκάδι καὶ Μάλι εἰς τὸν δῆμον Τριπόλεως.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ στοιχ. 1Δ. πρᾶξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Τριφυλίας, γνωμοδοτοῦντος νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν δῆμον Τριπόλεως τὰ χωρία Ντάρα, Λεντεκάδα καὶ Μάλι·

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἕνωσις τῶν χωρίων τούτων μετὰ τοῦ δήμου κυπαρισσίας εἶναι ἀκατάλληλος, ὡς μὴ συμβιβαζομένη οὔτε μὲ τὴν φυσικὴν ὁροθεσίαν οὔτε μὲ τὰ συμφέροντα τῶν χωρίων τούτων ἐχόντων περισσοτέρας σχέσεις καὶ γειτνιάσιν μὲ τὸν δῆμον Τριπόλεως·

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 12, 002 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν νὰ ἀποδοθῶσι τὰ εἰρημένα χωρία εἰς τὸν ὁποῖον ἀνῆκον πρότερον δῆμον Τριπόλεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου 1842.

---

170. Δηλ. Περὶ ἀποδόσεως τοῦ χωρίου Στασίμου εἰς τὸν δῆμον Ἀνδριτσαίνης.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου π. ε. πρᾶξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ὀλυμπίας, γνωμοδοτοῦντος τὴν ἀπόδοσιν τοῦ χωρίου Στασίμου εἰς τὸν δῆμον Ἀνδριτσαίνης.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ χωρίον τοῦτο, ἔχον τὰ συμφέροντά του καὶ τὰς γεωργικάς του σχέσεις μὲ τὸν πρώην δῆμον Εἴρας ἐπιθυμεῖ νὰ συνγχωνευθῇ εἰς τὸν δῆμον Ἀνδριτσαίνης, εἰς τὸν ὁποῖον συνεχωνεύθη καὶ ὁ δῆμος Εἴρας·

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 43, 158 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν νὰ ἀποδοθῇ τὸ εἰρημένον χωρίον εἰς τὸν δῆμον Ἀνδριτσαί-

νης, ἀποσπώμενον ἀπὸ τὸν δῆμον Δωρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου 1842.

---

171. *Δηλ. Περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας.*

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Β. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἰουλίου Β. Διατάγματος σχηματισθὲν πρωτόκολλον διὰ τὴν τιμὴν τῶν σταφίδων Ἠλείας ὑποβληθὲν εἰς τὴν Γραμματείαν διὰ τῆς ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου ἀναφορᾶς τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς, ἀποφασίζομεν, ὥστε ἡ φορολογία τῶν σταφίδων Ἠλείας, διὰ τὸ 1842, νὰ γενῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τῶν ὁραχ. ἑκατὸν ἑξήκοντα δύο ἑκτὸς τοῦ ἐνατημορίου, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν Νόμον ἄρθρ. 2, θέλει προστεθῇ παρὰ τῶν ἁρμοδίων τελωνῶν ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῆς.

Ἡ παροῦσα δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Νοεμβρίου 1842.

---

172. *Δηλ. Περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων τῆς ἐπαρχίας Αἰτωλίας.*

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Β. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἰουνίου Β. Διατάγματος, λεβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ σχηματισθὲν πρωτόκολλον διὰ τὴν τιμὴν τῆς σταφίδος τῆς ἐπαρχίας Αἰτωλίας, ὑποβληθὲν ἡμῖν διὰ τῆς ἀπὸ 4 Νοεμβρίου ἀναφορᾶς τοῦ διοικητοῦ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ἀποφασίζομεν ὥστε ἡ φορολογία τῆς ἐπαρχίας Αἰτωλίας διὰ τὸ 1842 νὰ γενῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τῶν δραχμῶν ἑκατὸν ἐννενήκοντα δύο, ἐκτὸς τοῦ ἐννατημορίου, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Νόμου θέλει προστεθῇ παρὰ τῶν ἁρμοδίων τελωνῶν ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῆς.

Ἡ Παροῦσα δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Νοεμβρίου 1842.

---

173. Δ. Περὶ διορισμοῦ καὶ ἀντιμισθίας τῶν βοηθῶν ἢ ἀναπληρωτῶν τῶν κωλυομένων διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

ΟΘΩΝ κ λπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836 περὶ ἀπονομῆς ἀδειῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους Ἡμέτερον διάταγμα.

Θεωροῦντες ὅτι ὄχι μόνον κατὰ τὰς ἐν ἀδείᾳ ἀπουσίας τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ ἐν περιπτώσει προσωρινῆς παύσεως ἢ ἄλλου κωλύματος αὐτῶν, ἀπαιτεῖται ἐνίοτε νὰ προσλαμβάνηται προσωρινὸς ἀναπληρωτὴς ἢ ἁπλοῦς βοηθὸς πρὸς διεξαγωγὴν τῶν γραφικῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας, ἀσθενείας προσωρινῆς παύσεως ἢ ἄλλου κωλύματός τινος τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἢ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία, ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῆς προεστώσης ἁρμοδίας ἀρχῆς, θέλει διορίζει κατὰ τὰς χρείας τῆς ὑπηρεσίας ἀναπληρωτὴν, ἢ βοηθὸν ὁσάκις τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν δὲν ἐπαρκῇ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν γραφικῶν ἐργασιῶν.

Β'. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἀναπληρωτῶν καὶ βοηθῶν τούτων κανονίζεται καὶ διατάττεται ἑκάστοτε ἐπίσης ἐξ οἰκίας ἁρμοδιότητος παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, δὲν δύναται δὲ νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν ἑκατὸν δραχμῶν, οὐδὲ νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας τοῦ κωλυομένου ὑπαλλήλου, ὅταν αὕτη εἶναι κατωτέρα τοῦ ῥηθέντος μεγίστου ὅρου. Ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν βοηθῶν ὡς βάσις τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀντιμισθίας αὐτῶν θέλει λαμβάνεσθαι συνήθως ἡ χωρηγουμένη ἀντιμισθία εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας μέρος τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου.

Γ'. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων κανονίζεται καὶ διατάττεται παρὰ τῆς ῥηθείσης Γραμματείας καὶ ἡ ἀντιμισθία τοῦ ἀναπληρωτοῦ ἢ βοηθοῦ, ὅτις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου (10 Μαΐου)

1836 Β. Διατάγματος πληρόνεται ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπὲρ τὴν διμηνίαν ἀπόντος ἕνεκα ἀσθενείας ὑπαλλήλου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου 1843.

---

174. Δ. περὶ ἀνεγέρσεως δημοτικοῦ Ναοῦ ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν

ΟΘΩΝ κ λ π.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἐγκρίνομεν νὰ ἀνεγερθῇ ἄνευ ἀναβολῆς δημοτικὸς Ναὸς ἐν τῇ πόλει Ἀθηνῶν εἰς τὴν θέσιν τῆς παλαιᾶς Μητροπόλεως κατὰ τὸ ᾧδε ἐπισυναπτόμενον σχέδιον,

Τὸ συμπεριλαμβανόμενον εἰς τὸ σχέδιον μετόχιον τῆς διαλελυμένης μονῆς τῆς Καισαριανῆς θέλει παραχωρηθῇ εἰς τὸν δῆμον κατ' ἐκτίμησιν καὶ ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ ἀντιτίμου εἰς δέκα ἐτησίας ἴσας δόσεις μετὰ τοῦ νομίμου τόκου.

Β'. Εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ εἰρημένου Ναοῦ θέλουν δαπανηθῇ τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὸν δῆμον παραχωρηθέντων ἐκκλησοπέδων κεφάλαια, ὡς καὶ αἱ πρὸς τοῦτο ἐκούσιαι τῶν κατοίκων συνεισφοραί.

Γ'. Ἐπιφυλάττεται ἡ μεταξὺ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἀνακτόρων θέσις, περὶ ἧς διέλαβε τὸ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου ε. ε. Ἡμέτερον διάταγμα, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἐγκαίρως εἰς ἀνέγερσιν ἑτέρου δημοτικοῦ Ναοῦ.

Ἐπὶ τούτῳ θέλει διαταχθῇ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Ἀθηνῶν νὰ προσδεύσῃ εἰς τὰ περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ γηπέδου τούτου ὡς ἐκ τοῦ μνημονευθέντος μετοχίου τῆς Καισσαριανῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 25, 26, 27. τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν Διατάγματος,

Δ'. Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαι θέλουν ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα καθ' ὅσον εἰς ἑκατέραν ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου 1843.

---

175. Δ' περὶ εἰσπράξεων τῶν δημοσίων φόρων κ λ π.

ΟΘΩΝ κ λ π.

Πρὸς εὐκολίαν τῶν φορολογουμένων, καὶ διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ εἴσπραξις τῶν δημοσίων φόρων, κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅπου ἐδρεύουσιν Οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, οἷον, τελῶναι, ὑποτελῶναι, μὴ ἐκπληροῦντες ἤδη ἔργα ταμίου ἀλαταποθηκάριοι, σταθμάρχαι, δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ εἴσπραξις διαφόρων δημοσίων φόρων κατ' ἐντολὴν καὶ κατὰ τὰς δοθησομένας ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας. Οἱ τοιοῦτοι θεωροῦνται κυρίως ὡς εἰσπράκτορες, δύνανται δὲ νὰ ἐκπληρώσωσι καὶ καθήκοντά τινα τῶν ταμιῶν κατ' ἐντολὴν αὐτῶν, καὶ συμφώνως μὲ τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένας ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

2. Εἰς τὰ μέρη ὅπου, εἴτε δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι Οἰκονομικοὶ Ὑπάλληλοι, ν' ἀναλάβωσι δημοσίους εἰσπράξεις, εἴτε οἱ ὑπάρχοντες δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς λιανικὰς εἰσπράξεις, ἐπιτρέπεται προσωρινῶς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν νὰ διορίζῃ δημοσίους εἰσπράκτορας, ἔχοντας ἔργον τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τῆς τρεχούσης ἢ καὶ παρελθουσῶν χρήσεων.

3. Οἱ ἰδιαίτεροι οὗτοι εἰσπράκτορες, θέλουν τεθῇ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν διοικητικῶν ἢ ἐπιτροπικῶν ταμιῶν, εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν παραδίδει τὰ συναζόμενα χρήματα εἰς προθεσμίας καὶ ποσότητας ὁρισθησομένας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

4. Οἱ ὡς ἀνωτέρω εἰσπράκτορες παραλαμβάνοντες παρὰ τῶν ἁρμοδίων ταμιῶν τοὺς ὀνομαστικοὺς καταλόγους, θέλουν μεταβαίνει εἰς τὰς πόλεις καὶ χωρία ὅπου ὑπάρχουν οἱ φορολογούμενοι ὀφειλέται,

καὶ προσκαλεῖ τούτους διὰ προσηκόντως δημοσιευθησομένης ταιχυκολλήσεως καὶ δημοσίας διακηρύξεως, νὰ πληρώσωσι τοὺς φόρους των, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Νόμου ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 ὡρισμένης προθεσμίας τῶν τριῶν ἡμερῶν.

5. Οἱ εἰσπράκτορες θέλουν συμμορφωθῆ ἀκριβῶς μὲ τὰς ἐκδοθησομένας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὁδηγίας περὶ τῆς λογιστικῆς τάξεως, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τηρήσωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των ἐκδίδοντες διπλότυπα ἀποδεικτικὰ εἰς τοὺς φορολογουμένους.

6. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται ὡς ἀγράμματος νὰ ὑπογράψῃ τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἀντ' αὐτοῦ θέλουσιν ὑπογράψει δύο μάρτυρες ἐκλεγόμενοι παρὰ τοῦ ἰδίου, δύναται δ' ἐκτὸς τούτου νὰ προσλάβῃ καὶ ἄλλους μάρτυρας εἰδότας ἢ μὴ εἰδότας γράμματα πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπλήρωσεν εἰς τὸν εἰσπράκτορα. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος δὲν φέρῃ μάρτυρας διὰ νὰ ὑπογράψωσιν ἀντ' αὐτοῦ, ὁ εἰσπράκτωρ προσκαλεῖ δύο ἐπὶ τούτῳ, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ ἐφημέριος τοῦ τόπου, ἂν εὑρίσκεται ἐκεῖ. Ἐὰν εἷς μόνος μάρτυς εὑρεθῇ εἰδὼς γράμματα, ἀντὶ τοῦ δευτέρου, θέλουν προσληφθῆ κατ' ἀμφοτέρας τὰς προμνησθείσας περιπτώσεις δύο μάρτυρες ἀγράμματοι.

7. Πᾶσα παράνομος φορολογία ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη καταπίεσις ἐκ μέρους τοῦ εἰσπράκτορος, θέλει τιμωρεῖσθαι συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

8. Ἡ ἀντιμισθία τῶν κατὰ τ' ἄρθρα 1 καὶ 2 εἰσπρακτόρων, θέλει πληρωθῆ ἐπὶ τῇ βάσει ποσοστοῦ προσδιορισθησομένου παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Δεκεμβρίου 1842.

---

176. Δ. Περὶ ἐγκαθιδρύσεως Γενικοῦ Λογιστηρίου

ΟΘΩΝ κ λ π.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ συστάσεως Γενικοῦ Λογιστηρίου Ἡμέτεραν Διάταγμα τῆς 17 (29) Σεπτεμβρίου ε. ε. καὶ ἰδίως τὰ ἄρθρα 1, 17, 18 καὶ 20.

Ἐπὶ τῇ προτάσει, τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καθιδρύεται τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου τοῦ προσεγγίζοντος ἔτους 1843. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας μετασχηματίζεται τὸ Γενικὸν Ταμεῖον εἰς Κεντρικὸν, καταργεῖται τὸ Διοικητικὸν Ἀττικῆς συγχωνευόμενον εἰς τὸ Κεντρικὸν καὶ παύει τὸ ἰδιαίτερον ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

2. Ὁ Γενικὸς ταμίας ὁ ἐκκλησιαστικὸς καὶ ὁ τῆς Διοικήσεως Ἀττικῆς θέλουν ἐξακολουθήσει, μολαταῦτα τὰς γραφικὰς ἐργασίας των διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς συγκέντρωσιν τῆς μέχρι 31 τοῦ ἐνεστῶτος ληψοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων ταμιῶν, τὴν κλεῖσιν τῶν βιβλίων καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν λογαριασμῶν τῆς διαχειρίσεώς των εἰς τὸ Συνέδριον.

3. Τὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου θέλουν κανονισθῆ προσωρινῶς παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐωσοῦ ἀποπερατωθῶσι καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν οἱ εἰδικοὶ κανονισμοὶ, τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις ἀνατίθεται εἰς τὴν διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 16 (28) Ἀπριλίου ε. ε. συσταθεῖσαν ἐπιτροπήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμ. 1842.

---

177. Δ' Περὶ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, τοῦ Κεντρικοῦ ταμίου καὶ ὑποταμίου.

ΟΘΩΝ κ λ π.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ συστάσεως Γενικοῦ Λογιστηρίου Ἡμέτερον Διάταγμα τῆς 17 (29) Σεπτεμβρίου ε. ε. ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Κεντρικὸς ταμίας βαθμὸν ὑπουργι-

κοῦ Συμβούλου καὶ μισθὸν 400 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

3. Ὁ ὑποταμίας βαθμὸν παρέδρου ὑπουργικοῦ καὶ μισθὸν μηνιαῖον διακοσίων πεντήκοντα ἀρ. 250 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1842.

---

178. Δ. Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ 3 καὶ 4 ἄρθρου τοῦ τοῦ 2 Αὐγούστου 1839 Β. Διατάγματος, περὶ τοῦ σχεδίου Ἑρμουπόλεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 2 (14) Αὐγούστου 1839. Ἡμετέρου Διατάγματος προσδιορισθεὶς ἐλάχιστος ὅρος τοῦ ἐμβαδοῦ τῶν ἐν Ἑρμουπόλει οἰκοδομῶν βάλλει ἰσχυρὰ προσκόμματα εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς πόλεως διά τε τὸ στενόχωρον τοῦ τόπου καὶ τὸ ἀνώμαλον τῆς ἐπιφανείας ὡς καὶ διὰ τὴν ὑπέρογκον τιμὴν τῶν γηπέδων·

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου τ. ε. προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐγκρίνομεν ὅπως τὰ ἄρθρ. 3 καὶ 4 τοῦ ῥηθέντος Διατάγματος ἀντικατασταθῶσι διὰ τῶν ἀκολούθων.

1. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ ἐμβαδοῦ τῶν οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν εἰς τὸ ἀνωφελὲς ἐν γένει μέρος τῆς πόλεως καὶ εἰς τὴν συνοικίαν τῶν Ψαρριανῶν προσδιορίζεται διὰ μὲν τὰς πρωτίστας ὁδοὺς εἰς Β. τετραγωνικοὺς πήχεις 56, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς εἰς Β. π. τετραγωνικοὺς 28, εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις τὸ πρόσωπον καὶ βάθος τοῦ οἰκοπέδου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἦναι ἔλαττον τῶν 5 Β. πήχεων. Εἰς τὸ ἐμπορικὸν μέρος τῆς πόλεως, τοῦ ὁποίου τὸ ὅριον θέλει προσδιορίσει ἡ δημοτικὴ ἀρχή, συμπράξει τοῦ ἀρχιτέκτονος τῆς πόλεως καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἁρμοδίου Διοικητοῦ, ἐπιτρέπεται καὶ ἐμβαδὸν ὀλιγώτερον τοῦ ῥηθέντος, ἀλλ' ὄχι μικρότερον τῶν 15 τετραγωνικῶν Β. πηχ. μὲ πρόσωπον 4 Β. πήχεων καὶ βάθος 3 τοὐλάχιστον. Ἡ τελευταία αὕτη διάταξις δὲν ἐμποδίζει ὅμως ὥστε δύο ὁμοῦ οἰκόπεδα νὰ σχηματίσωσι πρόσωπον 4 Β. πήχεων, ἀλλὰ τοιουτοτρόπως ὥστε ἑκάτερον αὐτῶν νὰ μὴν ἔχῃ μικρότερον τῶν δύο Β. πήχεων.

2. Πᾶν οἰκόπεδον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει τὸ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσδιοριζόμενον ἐμβαδὸν ἢ ἔχει μὲν τὸ ἐμβαδὸν, δὲν ἔχει δὲ τὰς ῥηθείσας διαστάσεις, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν θεωρεῖται ὡς τεμάχιον καὶ παραχωρεῖται κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων εἰς τοὺς γείτονας, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας προσκληθῇ παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς νὰ τὸ παραχωρήσῃ εἰς τὸν ἀνήκοντα γείτονα, δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ τὸ καταστήσῃ οἰκοδομήσιμον διὰ τῆς προσκτήσεως τοῦ ἀπαιτουμένου γηπέδου, εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίστασιν ἐνεργεῖται μεταῤῥύθμισις τῶν ὁρίων αὐτοῦ μετὰ τῶν γειτονικῶν γηπέδων, καθ' ὅσον ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων δὲν ἀνηγέρθησαν ἤδη οἰκοδομαὶ, ἄλλως παραχωροῦνται εἰς τοὺς γείτονας ὡς τεμάχια.

Ὅσάκις τὰ συνεχόμενα οἰκόπεδα εἶναι τεμάχια, τὸ μεγαλήτερον τεμάχιον προσλαμβάνει ἓν ἢ πλειότερα τῶν μικροτέρων μέχρις οὗ κατασταθῇ ἄρτιον· ὁ προσλαμβάνων τεμάχιον ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ τυχοῦσαν οἰκοδομὴν κατ' ἐκτίμησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου 1842.

---

179. Δ. Περὶ μεταῤῥυθμίσεως τῶν οἰκοπέδων εἰς τὴν ἀνοιχθεῖσαν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ εἰς Ἑρμούπολιν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθμῷ 123 πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἑρμουπόλεως, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως εἰς τὰ ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ κείμενα τρία τετράγωνα ὑπὸ τὰ στοιχ. Ε. Ζ. Θ. καθὼς καὶ τὴν δι' ἀνέγερσιν δημοτικοῦ καταστήματος ἀπαλλοτρίωσιν τῶν εἰς τὸ τετράγωνον ὑπὸ στοιχ. Η. τοῦ ὑποβληθέντος Ἡμῖν σχεδίου κειμένων ἰδιοκτησιῶν·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐπιτρέπομεν κατὰ τὸ ὑποβληθὲν καὶ ἐγκρινόμενον παρ' Ἡμῶν σχέδιον·

α) Νὰ ἀνοιχθῇ νέα ὁδὸς ἐν εἴδει στοᾶς εἰς τὸ κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ ὑπὸ τὰ στοιχ. Ε. Ζ. δύο τετράγωνα καὶ νὰ ἀνεγερθῶσιν ἑκατέρωθεν τῶν ὁδῶν τούτων ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐργαστήρια.

β) Νὰ ἀνοιχθῇ ὡσαύτως νέα ὁδὸς συγκοινωνίας εἰς τὸ κατὰ τὴν δεξιὰν πλευρὰν τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ ὑπὸ τὸ στοιχ. Η τετράγωνον.

2. Τὸ ὑπὸ τὰ στοιχ. Α. Β. Γ. Δ. μέρος τοῦ Η. τετραγώνου προσδιορίζεται εἰς ἀνέγερσιν δημοτικῶν καταστημάτων, οἱ κύριοι δὲ τῶν ἐν αὐτῷ κειμένων ἰδιοκτησιῶν δὲν θέλουν ἀπαλλοτριωθῆ τῆς ἰδιοκτησίας των, εἰμὴ ἀφοῦ προηγηθῇ ἐκτίμησις κατὰ τὰ ἄρθρα 25, 26, 27 τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῶν Ἀθηνῶν Ἡμετέρου Διατάγματος καὶ ἐνεργηθῇ ἡ ἀποζημίωσις ἐκ μέρους τοῦ δήμου εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς ἀνταλλαγὴν ἑτέρων ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς δημοτικῶν γηπέδων ἴσης ἀξίας, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἰδιοκτητῶν.

Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἰδιοκτησιῶν δὲν θέλει λαμβάνεσθαι ποσῶς ὑπ' ὄψιν ἡ τυχοῦσα αὔξησις τῆς τιμῆς, ὡς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς νέας μεταρρυθμίσεως τοῦ σχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμ. 1842.

---

180. Δ. Περὶ ἀναπτύξεως τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας ὡς καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ ἀνάπτυξις τῶν ἀγαπητῶν Ἡμῶν ὑπηκόων καθιστῶσιν ἀναγκαίαν τὴν τακτοποίησιν τῆς εἰς τοὺς πλειοτέρους δήμους ἐνεργουμένης ἤδη διὰ τῶν δημοτικῶν κλητήρων ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὴν σύστασιν αὐτῆς καθ' ὅλους τοὺς λοιποὺς δήμους τοῦ Βασιλείου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Θέλουν συστηθῆ τακτικὰ ταχυδρομεῖα εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Βασιλείου.

2. Ἕκαστος δῆμος θέλει βάλει ἀπὸ τῆς α. Μαρτίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1843, ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ κατ' ἐκλογὴν τῆς 1ης. Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων ἕνα ταχυδρόμον πεζὸν ἢ ἔφιππον διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀνταποκρίσεων εἰς τὰ προσδιωρισμένα ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

Τὰ ῥηθέντα ταχυδρομικὰ ἔργα θέλουν ἀνατεθῆ εἰς τοὺς κλητῆρας τῶν ἀρμαδίων δήμων, ὅπου αἱ λοιπαὶ ἐργασίαι αὐτῶν καὶ αἱ ἀποστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσι.

Δύναται εἷς καὶ μόνος πεζὸς ἢ ἔφιππος ταχυδρόμος νὰ ἐπιφορτισθῇ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀνταποκρίσεων δύο ἢ πλειοτέρων δήμων, ὅπου τοῦτο συμβιβάζεται μὲ τὴν τακτικὴν κίνησιν τῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν πρώτην καὶ κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν προκαπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων.

3. Ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων θέλει κανονίσει τὰς διευθύνσεις, ἀναχωρήσεις καὶ ἀφίξεις τῶν δημοτ. Ταχυδρόμων, λαμβάνουσα ὡς βάσιν τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ Κράτους, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ θέλει ἐνεργεῖσθαι ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος τακτικὴ συγκοινωνία μεταξὺ ὅλων τῶν δήμων καὶ τῶν πρωτευουσῶν τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων.

Διὰ τὴν σύστασιν τακτικῆς διὰ θαλάσσης ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν δήμων καὶ τῶν πρωτευουσῶν τῶν διοικήσεων ἢ ὑποδιοικήσεων τῶν νήσων καὶ ἐν γένει μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῆς στερεᾶς θέλουν Μᾶς ὑποβληθῆ ἰδιαίτεραι προτάσεις.

4. Μέχρις οὗ συστηθῶσι τακτικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα καθ' ὅλους τοὺς δήμους, οἱ δημοτικοὶ ταχυδρόμοι ἐπισορτίζονται νὰ δέχωνται καὶ παραδίδωσιν οἱ ἴδιοι τὰς ἀνταποκρίσεις, λαμβάνοντες τὰ

προπληρωμῆς τἀνενομισμένα ταχυδρομικὰ δικαιώματα, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ὅμως τοῦ νὰ δίδωσι λόγον τῆς διαχειρίσεώς των δι' ἑκάστην πορείαν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἐπιστάτας τῶν ταχυδρομείων.

Περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν εἰσπράξεων τούτων θέλουσιν ἰσχύει μέχρι νεωτέρας Ἡμῶν ἀποφάσεως αἱ ὁδηγίαι, τὰς ὁποίας ἐγκρίσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας θέλει ἐκδώσει ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων.

5. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀπαλλάξωμεν πάσης δικῆς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην δαπάνης τοὺς δήμους, ὅπου ἡ ἐκ τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων πρόσοδος ἤθελεν ἐπαρκέσει εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

6. Ὕλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι διατάξεις ἀκυροῦνται ἀπὸ ά. Μαρτίου 1843 ὁπότε βάλλεται εἰς ἐνέργειαν τὸ παρὸν Διάταγμα

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1842.

---

181. Δ Περὶ ἐξετάσεως τῶν ἐνστάσεων κατὰ τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν νέα δείγματα ἐπιεικείας εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων ὅσοι παραμελήσαντες τὴν νόμιμον προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὤφειλον νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἐνστάσεις των κατὰ τῶν ἐπιβληθεισῶν εἰς αὐτοὺς ὑποχρεώσεων διὰ τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν, ὑπόκεινται σήμερον κατ' αὐστηρὸν δίκαιον εἰς φόρον τοῦ ὁποίου τὴν πληρωμὴν ἠδύναντο ἴσως ἄλλως νὰ ἀποφύγωσι.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐγκρίνομεν νὰ λάβῃ αὕτη ὑπ' ὄψιν τὰς ἐνστάσεις κατὰ τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων τῶν μέχρι τῆς σήμερον κατασταθέντων ἀπροσβλήτων καὶ ἐκτελεστῶν καὶ ἐξετάζουσα τὸ βάσιμον τῶν παρουσιαζομένων ἀποδείξεων ν' ἀπαλλάξῃ ἀναλόγως τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ φόρου Α'. Τοὺς καταταχθέντας εἰς τοὺς καταλόγους αὐτοὺς χωρὶς νὰ μετέρχωνται τὸ σημειωθὲν ἐπιτήδευμα· Β'. Τοὺς ὑποβληθέντας εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος διὰ τριμηνίαν, καθ' ἣν δὲν μετῆλθον τὸ ἐπιτήδευμά των· καὶ Γ'. Τοὺς ὑποβληθέντας διὰ φόρον οἰκοδομῶν διὰ χρόνον καθ' ὃν ἡ οἰκοδομή των δὲν παρήγαγε κἀνὲν εἰσόδημα

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰανουαρίου 1843.

---

182. Δ. Περὶ διορθώσεως τοῦ ἄρθρ. 56 τῆς ποιν. διατιμήσεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφαινόμεθα ὅτι τὸ ἄρθρον 56 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως ἐσφαλμένως παραθέτει τὸν ἀριθμὸν 2 τοῦ ἄρθρου 53 τῆς αὐτῆς ἀντὶ τοῦ ἑδαφ. β'. ἀριθμοῦ 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, εἰς τὸ ὁποῖον ἔπρεπε καὶ πρέπει ν' ἀναφέρηται καὶ διατάττομεν εἰς τὸ ἑξῆς τὸ ἄρθρον 56 νὰ ἐκτελῆται κατὰ τὴν διωρθωθεῖσαν διὰ τοῦ παρόντος παράθεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰανουαρίου 1843.

---

183. Δ. Περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ παρὰ τῷ Ἐλεγ. συνεδρίῳ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἐν κωλύσει αὐτοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διατάττομεν, ὅταν κωλύεται ὁ παρὰ τῷ Ἡμετέρῳ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ν' ἀναπληροῖ αὐτὸν ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐλεγκτῶν, ἀπόντος δὲ, ἢ κωλυομένου καὶ τούτου ὁ ἀμέσως μετ' αὐτὸν ἀρχαιότερος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἀπριλίου 1843.

---

184. Δ. Περὶ κατασκευῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ ἀπὸ Κύμης εἰς Κάρυστον.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου π. ε. πρᾶξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Καρυστίας περὶ κατασκευῆς ὁδοῦ ἐπαρχιακῆς ἀπὸ Κύμης εἰς Κάρυστον, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 17046 προτάσει τῆς Ἡμε-

τέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνομεν νὰ κατασκευασθῇ ἁμαξωτὴ ἀπὸ Κύμης εἰς Κάρυστον ἐπαρχιακὴ ὁδὸς δαπάνῃ τῆς ἐπαρχίας.

2. Ὡσαύτως ἐγκρίνομεν τὸ ἐκ προκαταβολῆς εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν προϋπολογισμὸν συμπεριληφθὲν ποσὸν τῶν δραχμῶν 1,000 διὰ τὰ πρῶτα τοῦ μηχανικοῦ ἔξοδα καὶ τὰς ἀναγκαιοτέρας τεχνικὰς ἐργασίας, καθὼς καὶ τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ περὶ δήμων Νόμου καταψηφισθεῖσαν προσωπικὴν ἐργασίαν.

3. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει πέμψει μηχανικὸν διὰ νὰ δώσῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς ὁδοῦ, τὸ δὲ παρ' αὐτοῦ συνταχθησόμενον σχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἔγκρισίν της.

4. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐντέλλεται τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰανουαρ. 1843.

---

185. Δ. περὶ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ Κ. Ἀντιστρατήγου Θ. Κολοκοτρώνη.

ΟΘΩΝ κλπ.

Μαθόντες μ' ἄκραν τῆς ψυχῆς Ἡμῶν λύπην τὸν θάνατον τοῦ ὑπὲρ πατρίδος τοσοῦτον ἀξίως ἀγωνισθέντος καὶ εἰς τὸν θρόνον Ἡμῶν πιστοτάτου Ἀντιστρατήγου καὶ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κ. Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, διατάττομεν νὰ πενθηφορήσωσιν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Φεβρουαρίου 1843.

---

186. Δ. Περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Ῥιζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λφ' οὗ διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 12 (24) Μαΐου 1841 ὑπ' ἀριθ. 1624 ἀπεδέχθημεν εὐμενῶς τὴν πρότασιν τοῦ ἀοιδίμου Γεωργίου Ῥαδιόνορ Ῥιζάρη περὶ συστάσεως Ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς ἐν Ἀθήναις, καθ' ὃν τρόπον ὁ εὐγενὴς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐξέθεσεν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν διὰ τῆς ἀναφορᾶς 25 Ἀπριλίου 1840· ἰδόντες τὰς διατάξεις τῆς τε ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1840 διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου ἐκείνου ἀνδρὸς καὶ τῶν εἰς αὐτὴν προσθηκῶν 10 Ἰανουαρίου, 25 Ἀπριλίου καὶ 1 Ἰουνίου 1840 τῶν μετὰ τῆς διαθήκης δημοσιευθεισῶν· καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν σύστασιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς, ἐπὶ τῇ ὑπ ἀριθ. 47,865 ἐκθέσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

1. Καθιδρύεται ἐν τῇ Πρωτευούσῃ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου Ἐκκλησιαστικὴ σχολὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Μάνθου καὶ Γεωργίου Ῥιζάριδων» σκοπὸν ἔχουσα τὴν προσήκουσαν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν μελλόντων νὰ ἱερατεύσωσιν.

2. Ἡ Κυβέρνησις ἀναδέχεται κατὰ τὴν ἔφεσιν τοῦ ἀοιδίμου Γεωργίου Ῥαδιόνορ Ῥιζάρη τὴν ἐν γένει ἐφορείαν ἐπὶ τῆς σχολῆς, διοικουμένης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς τε διαθήκης καὶ τῶν εἰς αὐτὴν προσθηκῶν τοῦ διαθέτου.

ΚΕΦ. Β'.

Δ. Περὶ ὑποτρόφων.

3. Ἡ σχολὴ αὕτη ἔχει δαπάνῃ τῆς Ῥιζαρείου περιουσίας εἴκοσι τοὐλάχιστον ὑποτρόφους.

Ἐπιφυλαττόμεθα δὲ νὰ ἐκλέξωμεν δαπάνῃ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ ἕτερον ὑποτρόφων ἀριθμόν.

4. Ἅπαντες οἱ ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ μαθητεύοντες ζῶσι κοινοβιακῶς ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς καὶ ὑπάκουσι εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις.

5. Διὰ νὰ γείνῃ τις δεκτὸς ὡς ὑπότροφος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς ἀπαιτεῖται

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

νὰ εἶναι· α) Ἕλλην, ὑπήκοος Ἡμῶν· ἐξαιροῦνται δὲ τῆς διατάξεως ταύτης οἱ περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον 109 τῆς διαθήκης καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος Ὀργανισμοῦ· β) Ὄχι νεώτερος τῶν δεκαπέντε ἐτῶν, ἢ πρεσβύτερος τῶν δεκαοκτὼ· Κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη γίνονται δεκτοὶ κατ' ἐξαίρεσιν καὶ πρεσβύτεροι τῶν δεκαοκτὼ ἐτῶν· γ) Ὑγιὴς καὶ ἀρτιμελὴς τὰ σῶμα, εὐφυὴς δὲ τὸν νοῦν καὶ χρηστοήθης· δ) Τέκνον γονέων ἐγνωσμένων, χριστιανῶν τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐὰν δὲ εἶναι ἱερόπαις, ἢ τέκνον ἐχόντων ἰδιαιτέρας πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις, ἐν ἰσότητι τῶν λοιπῶν περιστάσεων, προτιμᾶται· ε) Διδαγμένος τὰ ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς σχολείοις παραδιδόμενα μαθήματα· ς) Νὰ ὁμολογήσῃ πρῶτον ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς καὶ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργικοῦ Συμβούλου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀφ' οὗ οὗτοι τῷ παραστήσωσιν ἐξ ἑνὸς μὲν τὴν ἱερότητα τῶν καθηκόντων, ἐξ ἑτέρου δὲ καὶ τὰ βάρη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἐπαγγέλματος, ὅτι ἐμμένει ἐκουσίως εἰς τὴν προθεσίν του, καὶ ἔπειτα ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἡμετέραν Γραμματεῖαν, ὅτι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν μαθημάτων του καὶ ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων ὁριζομένην ἡλικίαν θέλει δεχθῇ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἐπάγγελμα, παρέχων ἐγγύησιν ἀξιοχρεων, ὅτι ἐὰν ἐν καιρῷ δὲν θελήσῃ νὰ χειροτονηθῇ ἱερεὺς ἔγγαμος, ἢ ἄγαμος, ἢ ἐὰν διὰ κακοήθειαν ἢ ἔλλειψιν προσόδων εἰς τὰς σπουδὰς ἀποβληθῇ τῆς σχολῆς, θέλει ἀποδίδει πᾶσαν τὴν δι' αὐτὸν γενομένην δαπάνην. Ἐξαιροῦνται δὲ οἱ ἐξ ἀσθενείας ἢ ἄλλης φυσικῆς τινος ἐπελθούσης ἐλλείψεως κωλυόμενοι.

6. Προσλαμβάνονται ὡς ὑπότροφοι καθ' Ἡμετέραν ἔγκρισιν καὶ ὅσοι ἰδίᾳ δαπάνῃ ἐφίενται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς, προπληρώνοντες κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν 150 δραχμ. ὑπόκεινται δὲ καὶ οὗτοι εἰς τὰς ἀνωτέρω 4 καὶ 5 ἐδ. 6—ς διατάξεις.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ τῶν Μαθημάτων.

7. Οἱ ὑπότροφοι θέλουν διδάσκεσθαι· α) Ἅπαν, ἐν γένει τὸ σύστημα τῶν ἐξ Ἀποκαλύψεως δογματικῶν καὶ τῶν ἠθικῶν τῆς πίστεως ἀληθειῶν, οἷον τὴν ἱερὰν καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν· Τὴν κατήχησιν τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως, τὴν περὶ τοὺς θείους πατέρας τῆς Ἐκκλησίας φιλολογίαν· τὴν ἑρμηνευτικὴν τῶν ἁγίων Γραφῶν· τὴν δογματικὴν Θεολογίαν· τὴν ἠθικὴν τοῦ Εὐαγγελίου· τὴν ῥητορικὴν καὶ μάλιστα τὴν τοῦ ἱεροῦ Ἄμβωνος· τὴν ποιμαντικὴν καὶ τὴν κατηχητικήν· τὴν Ἐκκλησιαστικὴν μουσικήν· β) Τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν Λατινικήν, ὅσον ἔνεστιν ἐντελῶς, εἰς τοὺς κλασικοὺς συγγραφεῖς καὶ τοὺς ἁγίους πατέρας ἀμφοτέρων· γ) τὴν γενικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν γεωγραφίαν· δ) τὰ στοιχειώδη μαθηματικὰ· ε) τὴν στοιχειώδη φιλοσοφίαν· ς) Μίαν ξένην γλῶσσαν ἐκ τῶν νεωτέρων, οἷον τὴν Γαλλικὴν ὡς κοινοτέραν.

8. Ἡ σχολὴ ἔχει πέντε τάξεις, ἑκάστης δὲ τούτων ἡ διάρκεια εἶναι ἐνιαύσιος. Καὶ ἡ μὲν πρώτη εἶναι προπαρασκευαστικὴ διὰ τοὺς μὴ διδαχθέντας πάντα τὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου μαθήματα· αἱ δὲ ἀνώτεραι τρεῖς, ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰς τρεῖς τάξεις τοῦ γυμνασίου μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ἡ ἱερὰ κατήχησις καὶ ἡ ἱερὰ ἱστορία θέλουν διδάσκεσθαι ἐν αὐτῇ πλατύτερον. Παραλλήλως δὲ μὲ τοὺς Κλασικοὺς Ἕλληνας καὶ Λατίνους θέλουν ἐξηγεῖσθαι ἁρμόδια μέρη ἐκ τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας· εἰς δὲ τὴν πέμπτην τάξιν θέλουν διδάσκεσθαι συνοπτικῶς· α) ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὰς θείας Γραφὰς καὶ β) ἡ δογματικὴ καὶ ἠθικὴ Θεολογία.

9. Καθ' ὅσον δὲν ἤθελεν ἐμποδισθῇ ἡ τοποθέτησις τῶν ἐκ τῆς Ῥιζαρείου περιουσίας ὑποτρόφων, καὶ ἤθελε δοθῇ ῥητὴ ἄδεια παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ διάφοροι ὑπότροφοι, ἀποπερατώσαντες τὰς τέσσαρας τάξεις αὐτῆς, δύνανται, ἀντὶ νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὴν πέμπτην, νὰ φοιτῶσιν

εἰς τὸ Βασιλικὸν Πανεπιστήμιον, ὅπου διδάσκονται ἐπὶ τριετίαν τὰ γενικὰ λεγόμενα μαθήματα ἐκ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, καὶ τὰ ὡρισμένα μαθήματα τῆς Θεολογικῆς, ἐν οἷς συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ μάθημα τῆς Ἑβραϊκῆς, ἐξακολουθοῦντες νὰ διαμένωσιν ἐν τῇ σχολῇ καὶ νὰ θεωρῶνται ὡς οἱ λοιποὶ ὑπότροφοι.

Ἡ δὲ χορήγησις τῆς ἐκ τῆς Ῥιζαρείου περιουσίας συντάξεως εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον, δὲν δύναται νὰ παρεκτανθῇ ὑπὲρ τὰ πέντε ἔτη.

10. Τὴν τάξιν τῶν μαθημάτων καὶ τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας ἑκάστου θέλει διαγράψει ἰδιαίτερος περὶ τούτων κανονισμός, ὑποβαλλόμενος παρὰ τοῦ πρώτου συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζαρείου διαθήκης εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τῆς διοικήσεως τῆς σχολῆς.

ΜΤΗΜΑ Α.

Περὶ τοῦ Διευθυντοῦ.

11. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ σχολὴ ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, λαμβάνει παρ' αὐτῆς τὰς ἀναγκαίας διαρρυθμίσεις καὶ πέμπει πρὸς αὐτὴν τὰς ἀπαιτουμένας ἐκθέσεις.

Ἡ διεύθυνσις δὲ καὶ ἡ ἀστυνομία αὐτῆς ἀνατίθεται εἰς ἕνα διευθυντὴν διοριζόμενον παρ' Ἡμῶν μετὰ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ πρώτου συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζαρείου διαθήκης, ἱερωμένον (πρεσβύτερον ἢ ἱερομόναχον) καὶ πεπαιδευμένον καὶ ἔχοντα διδασκαλικὴν ἐμπειρίαν, ὅστις καὶ ἐνοικεῖ ἐν τῇ σχολῇ.

12. Καθήκοντα τοῦ διευθυντοῦ εἶναι· α) Νὰ διατηρῇ πᾶσαν τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν τῆς σχολῆς, συνεργοῦντος μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ τριμελοῦς συμβουλίου, διὰ νὰ ἐκτελῶνται ἀκριβῶς πάντες οἱ ὅροι τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ καὶ αἱ κατὰ καιροὺς ἐκδοθησόμεναι διατάξεις· β) Νὰ δίδῃ ὁδηγίας εἰς ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς σχολῆς καὶ νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν· γ) Νὰ παρατηρῇ ὅπα εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν τελειοποίησιν τῆς σχολῆς καὶ νὰ προτείνῃ ταῦτα εἰς τὸ δεύτερον συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν· δ) Νὰ ἐξετάζῃ ἀκριβῶς μετὰ τῶν καθηγητῶν τοὺς ζητοῦντας νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν σχολὴν καὶ νὰ γνωμοδοτῇ περὶ αὐτῶν εἰς τὸ συμβούλιον, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ καὶ τῆς διαθήκης· ε) Νὰ ἑτοιμάζῃ μετὰ τῶν καθηγητῶν καθ' ἑξαμηνίαν τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων, νὰ κανονίζῃ τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων καὶ νὰ τὸ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ συμβούλιον διὰ τὰ περαιτέρω· ς) Νὰ ὁρίζῃ συνεργείᾳ τοῦ τριμελοῦς συμβουλίου τὸν καιρὸν τῶν ἐξετάσεων καὶ νὰ ἐκθέτῃ εἰς πρόγραμμα τὰ ἐξετασθησόμενα μαθήματα· ζ) Νὰ ὁρίζῃ τὰ περὶ τῆς καθ' ἡμέραν προσευχῆς τῶν ὑποτρόφων καὶ τὰ τῆς ἀνέσεως καὶ πάντα, ὅσα ἀφορῶσι τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν ὑποτρόφων, συγκαταθέσει καὶ τοῦ τριμελοῦς συμβουλίου· η.) Νὰ ἐμφαίνηται πολλάκις εἰς τὰς παραδόσεις καὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας μελέτας τῶν μαθητῶν, διὰ νὰ ἐπιβλέπῃ καὶ τὴν περὶ τὰς μελέτας αὐτῶν εὐταξίαν καὶ τὴν μέθοδον τῆς παραδόσεως· θ) Νὰ ἀνακαλῇ εὐσχήμως εἰς τὰ χρέη του ὁντινα ἐκ τῶν καθηγητῶν ἴδει παρεκτρεπόμενον ἀπὸ τὰ καθήκοντά του· ι) Νὰ φροντίζῃ περὶ τῶν νεοφανῶν βιβλίων, διὰ νὰ προσαποκτᾷ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς σχολῆς τὰ ἀναγκαῖα, συναινέσει τοῦ τριμελοῦς συμβουλίου· ια) Νὰ ἐφορᾷ τὰ τοῦ ἱματισμοῦ, τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων τῶν ὑποτρόφων, γνωμοδοτῶν τὰ εἰκότα εἰς τὸ συμβούλιον· ιβ) Νὰ ἐκδίδῃ τὰ ἀπολυτήρια ἔγγραφα τῶν ὑποτρόφων καὶ τὰ περὶ τῆς ἐν τῇ σχολῇ διαγωγῆς αὐτῶν ἀποδεικτικά, τὰ ὁποῖα συνυπογραφόμενα καὶ παρὰ τοῦ τριμελοῦς συμβουλίου σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγῖδα τῆς σχολῆς· κωλυομένου τοῦ διευθυντοῦ ἀναπληροῖ αὐτὸν εἷς τῶν καθηγητῶν, προσδιοριζόμενος ἀπὸ τὸ δεύτερον συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης.

Ιστορική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τοῦ οἰκονόμου.

13. Ἡ σχολὴ ἔχει καὶ οἰκονόμον· καθήκοντα δὲ αὐτοῦ εἶναι· α) Νὰ προκαλῇ τὴν κατὰ τριμηνίαν ἔκδοσιν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων διὰ τὴν ἀναγκαιοῦσαν δαπάνην καὶ μισθοδοσίαν τῶν ὑπηρετῶν καὶ εἰς προμήθειαν τῆς καθ' ἡμέραν διατροφῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐφημέρων ἀναγκῶν τῆς σχολῆς· β) Νὰ προνοῇ περὶ τῆς ἐν καιρῷ εἰσοδίας τῶν ἐδωδίμων καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων καὶ περὶ τῆς ἀκριβοῦς αὐτῶν ἐξοικονομήσεως· γ) Νὰ κρατῇ κατάστιχον λεπτομερὲς τῆς καθ' ἡμέραν δαπάνης καὶ νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὸ κατὰ μῆνα εἰς τὸν διευθυντὴν πρὸς ἐπιθεώρησιν· δ) Νὰ ἐπιμελῆται εἰς τὸ νὰ φυλάττεται ἡ προσήκουσα καθαριότης εἰς τὸ κατάστημα τῆς σχολῆς· ε, νὰ ἐκτελῇ τὰς περὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ὑποτρόφων διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ, ὅστις ζητεῖ παρὰ τοῦ τριμελοῦς συμβουλίου ἄδειαν τῆς πρὸς τοῦτο δαπάνης· ς) Νὰ ἐπιτηρῇ ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς ὑποτρόφους καὶ νὰ τοὺς ὁδηγῇ εἰς τὴν σεμνὴν καὶ εὔτακτον συμπεριφοράν· ζ) Τοῦ διευθυντοῦ, ὡς προϊσταμένου αὐτοῦ, θέλει ζητεῖ πάντοτε τὴν συναίνεσιν καὶ ἀκούει τὰς ὁδηγίας περὶ πάσης παρεμπιπτούσης ὑποθέσεως καθ' ὅλην τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ βιβλιοθήκης.

14. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ σχολὴ ἔχει βιβλιοθήκην, αὐξανομένην κατ' ἔτος ἐκ βιβλίων Θεολογικῶν καὶ ἄλλων ἐπιστημῶν, ἐπίσης καὶ ἐκ συγγραμμάτων ἐπιτηδείων νὰ διεγείρωσι τὴν ἄμιλλαν τῆς ἀρετῆς καὶ ἀναπτύξωσι καὶ κρατύνωσι τὸ αἴσθημα τῆς φιλαδελφίας καὶ φιλανθρωπίας· ἀλλ' ἡ διὰ τὴν πρόσκτησιν τῶν τοιούτων βιβλίων δαπάνη δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς προσδιορισθείσας ὑπὸ τοῦ Καθιδρυτοῦ πεντακοσίας κατ' ἔτος δραχμάς.

15. Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης ταύτης δίδονται εἰς τοὺς ὑποτρόφους τῆς σχολῆς βιβλία πρὸς μελέτην καὶ ἀνάγνωσιν.

ΚΕΦ. ς'.

Περὶ στολῆς τῶν μαθητῶν.

16. Ἡ στολὴ ὅλων ἐν γένει τῶν ὑποτρόφων τῆς σχολῆς εἶναι ὁμοιόμορφος καὶ σεμνή, φοροῦσι δὲ σκοῦφον μαῦρον, χιτῶνα ποδήρη μαῦρον, ζώνην κυανῆν βαθείαν, περίποδα μαῦρα, ἢ ὑποδήματα τὸν χειμῶνα καὶ ἐπενδύτην τοῦ αὐτοῦ χρώματος.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ ποινῶν.

17. Πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν τῇ χολῇ πειθαρχίας θέλουν ἐφαρμόζεσθαι αἱ ἀκόλουθοι ποιναὶ κατὰ τῶν ὑποτρόφων· α) Πατρικὴ παραίνεσις· β) Μυστικὴ καὶ δημοσία ἐπίπληξις· γ) Κράτησις ἐντὸς θαλάμου ἀπὸ μιᾶς ὥρας μέχρι τριῶν ἡμερῶν ἐν βαρυτέρᾳ δὲ περιπτώσει ἡ κράτησις θέλει παρατείνεσθαι μέχρι δύο ἑβδομάδων, καθ' ἃς δὲν θέλει χορηγεῖσθαι τῷ τιμωρουμένῳ εἰμὴ ἄρτος καὶ ὕδωρ· δ) Ἀποβολή.

18. Αἱ ποιναὶ αὗται θέλουν ἐπιβάλλεσθαι παρὰ τοῦ διευθυντοῦ, πλὴν τῆς ἀποβολῆς, ἡ περὶ τῆς ὁποίας ἀπόφασις θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸ δεύτερον συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζαρείου διαθήκης, διὰ νὰ τὴν ὑποβάλῃ μὲ τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὴν Ἠμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, διὰ ν' ἀποφασίζῃ ὁριστικῶς τὰ εἰκότα. Ἡ δὲ ἀπόφασίς της στηλιτεύεται ἐπὶ μελανῆς σανίδος, δηλοποιεῖται καὶ ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

19. Τὰ περὶ τῆς διαίτης τῶν ὑποτρόφων ἐν τῷ σχολείῳ, περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους διαγωγῆς καὶ πειθαρχίας, ἔτι δὲ καὶ τὰ περὶ ἀμοιβῶν καὶ ποινῶν, ὡς καὶ τὰ περὶ τοῦ προγράμματος τῶν καθ' ἑξαμηνίαν παραδοθησομένων μαθημάτων, θέλουν ὁρίζεσθαι δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, ὑποβαλλομένου ὑπὸ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Ῥιζάρη εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ἠμετέρας Γραμματείας.

20. Ἅπαντα τὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς σχο-

λῆς ἀναλώματα θέλουν δίδεσθαι ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιουσίας της. Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον ὡς πρὸς τοὺς προστεθησομένους κατὰ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ τρίτου ἄρθρου καὶ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ ὑποτρόφους.

21. Δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος θέλομεν διαρίσει τὸ προσωπικὸν τῶν Καθηγητῶν.

22. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα Ὀργανισμόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1843.

---

187. *Ν. Περὶ ἐπισφραγίσεως τῶν παιγνιοχάρτων.* (α)

---

188. *Δ. Περὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ εἰρηνοδικείου Θηβῶν.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Θηβῶν θέλει σύγκειται ἐκ τῶν δήμων Θηβῶν, Θεσπιῶν, Θίσβης, Λιλίδος, Τανάγρας, Πλαταιῶν καὶ Ἀκρωρίου.

2. Ἐκ τῶν καταργηθέντων δήμων Τιθωρίας καὶ Δριμείας, ὁ μὲν συγχωνευθεὶς μὲ τὸν δῆμον Ἐλατείας θέλει ὑπάγεται εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἀτταλάντης, ὁ δὲ συγχωνευθεὶς μὲ τὸν δῆμον Θερμοπυλῶν εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Λαμίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1843.

---

189. *Περὶ μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Οἰτύλου*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου Οἰτύλου μετατίθεται ἀπὸ Ἀρεόπολιν εἰς Λιμένιον, ὅπου καὶ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1843.

(α) Σ. Ε· κατηργήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1857 περὶ δασμολογίου Ν.

190. *Δ. Περὶ παραδοχῆς τῶν παρὰ τῶν Κρητῶν προσφερομένων, φυτειῶν κλ. εἰς ὑποθήκευσιν πρὸς τὴν Ἐθ. Τράπεζαν.*

ΟΘΩΝ κλπ

Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν Κρητῶν, τῶν ἐπιχειρησάντων, ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ 1830 παραχωρηθεισῶν εἰς αὐτοὺς γαιῶν, φυτείας, σταφιδαμπέλων καὶ ἀμπέλων, ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ δανεισθῶσι παρὰ τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης ἐπὶ ὑποθηκεύσει τῶν κτημάτων ἐκείνων, διὰ νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ τῆς καλλιεργείας αὐτῶν ἔξοδα·

Ἐπειδὴ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον, ὅτι καθ' ὅσον οὗτοι ἐξεπλήρωσαν τὰς ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν διατάξεις τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ἰανουαρίου 1837 Νόμου περὶ φυτειῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως, δίδομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν ἄδειαν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτῆς, νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, ὅτι δύναται νὰ δεχθῇ ὡς ἀφιλονείκητον ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου τὴν ὑποθήκευσιν τοῦ ἡμίσεως μέρους τῶν τοιούτων φυτειῶν, ἐκείνου δηλαδή, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ῥηθέντος Νόμου, ἐπὶ ὑποθέσει ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, εἴτε ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης ἐκποιήσεως, εἴτε ἐν περιπτώσει τῆς καὶ πρὸ τούτου διανομῆς, ὁ κλῆρος ἤθελεν ἀποδείξει ὡς ἀνῆκον εἰς τοὺς ἐμφυτευτάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1843

---

191. *Περὶ συστάσεως ἐργοστασίου εἰς Κύμην πρὸς παρασκευὴν τρυγός.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τοῦ ἐκ Νεαπόλεως ἐργολάβου Ἰωάννου Ἀνδρέου περὶ συστάσεως ἐργοστασίου εἰς Κύμην πρὸς κατασκευὴν τρυγὸς, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον Ἰωάννην Ἀνδρέου ἀποκλειστικὸν προνόμιον ἐξ ἐτῶν διὰ νὰ συστήσῃ ἐργοστάσιον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εἰς Κύμην πρὸς κατασκευὴν πρυγός· κατὰ συνέπειαν ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ἄλλον ἡ σύστασις τοιούτου ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐργοστασίου, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου.

2. Καρίζεται τελωνιακὴ ἀτέλεια ἐπὶ τῶν ἐργαλείων ὅσα πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐργοστασίου του ἤθελεν εἰσάξει ὁ ἐργολάβος ἐντὸς ἑνὸς ἔτους.

3. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἑνὸς ἔτους νὰ ἀνεγείρῃ καὶ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ ἐργοστάσιόν του· ἄλλως τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καὶ 2 παραχωρούμενα εἰς αὐτὸν προνόμια λογίζονται ἄκυρα.

4. Ὁ ἐργολάβος θέλει δεχθῆ εἰς τὸ ἐργοστάσιόν του κατ' ἐκλογὴν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τοὐλάχιστον πέντε ἐργάτας Ἕλληνας, εἰς τοὺς ὁποίους θέλει διδάξει τὴν τέχνην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Φεβρουαρίου 1843.

---

192. Δ. Περὶ οἰκοδομῆς Γυμνασίου (Λυκείου) τοῦ Ι. Βαρβάκη

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες γνῶσιν τῶν ἀφιερετικῶν διατάξεων τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Ἀνδρέου Βαρβάκη, τῶν περιεχομένων εἰς τὴν διαθήκην αὐτοῦ γεγραμμένην ἐν Ταϊγανρόγῳ, τὴν 22 Μαΐου 1824, εἰς τὸ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀφιερωτικόν του γράμμα, γεγραμμένον ἐν Ναυπλίᾳ, τῇ 8 Νοεμβρίου 1824 καὶ εἰς τὸν κωδίκελλαν αὐτοῦ, ἐκδεδομένην ἐν Ζακύνθῳ τῇ 10 Ἰανουαρίου 1826.

Ἀκούοντες ὑπ' ὄψιν τὰ περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀφιερωμάτων τοῦ ῥηθέντος Ι. Α. Βαρβάκη προταθέντα εἰς τὴν Ἡμετέραν Κυβέρνησιν παρὰ τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Παντελεήμονος Ῥίζου, ἐπιτρόπου τοῦ ἀειμνήστου ἀφιερωτοῦ, καὶ τὰ πρατεινόμενα παρὰ τῶν περιλειπομένων ἐπιτρόπων αὐτοῦ ταῦ τε κυρίου Παναγιώτου Τραυλοῦ καὶ τοῦ κυρίου Λουκᾶ Σκαρκαγκᾶ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωμεν τὰ ῥηθέντα ἀφιερώματα ὅσον ταχύτερον ἐνεργὰ καὶ συντελεστικὰ πρὸς τὸν σκοπὸν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀφιερώθησαν παρὰ τοῦ δωρητοῦ ἀφιερωτοῦ, τὴν δὲ χρῆσιν αὐτῶν συμφωνοτέραν μὲ τὰς εὐχὰς καὶ θελήσεις τῶν ἄνω ῥηθέντων φιλογενῶν ἐπιτρόπων αὐτοῦ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἡμῶν Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ ὁρίζομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Ἱδρύεται εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀφιερώματος τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Α. Βαρβάκη Γυμνάσιον (Λύκειον) ἐπονομαζόμενον *Βαρβάκειον*, τοῦ ὁποίου ὁ ὀργανισμὸς θέλει εἶσθαι ὅμοιος μὲ τὸν τῶν ἐντελῶν Γυμνασίων τοῦ Βασιλείου, περιλαμβάνον καὶ τὰς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λεγομένου σχολείου.

2. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεία θέλει ὑποβάλει εἰς Ἡμᾶς πρότασιν περὶ τῆς ἁρμοδιωτέρας θέσεως τοῦ Γυμνασίου (Λυκείου) καὶ συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει ἐνεργήσει νὰ ἑτοιμασθῇ ὅσον τάχιστα παρὰ τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τμήματος πρόσφορον σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ῥηθέντος Γυμνασίου (Λυκείου) ἐπὶ ἀνυπερβλήτῳ προϋπολογισμῷ δαπάνης ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδων δραχμῶν διά τε τὴν οἰκοδομὴν, τὸ οἰκόπεδον καὶ τὴν ἐσωτερικὴν διακόσμησιν, καὶ θέλει ὑποβάλει αὐτὸ ἀμέσως εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

3. Διορίζεται ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Γυμνασίου (Λυκείου), ἥτις θέλει παραλάβει τὰς πρὸς τοῦτο στελλησομένας ἐκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας ῥούβλια, διὰ νὰ δαπανήσῃ αὐτὰς ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ τόπου, τὴν κατὰ τὸ σχέδιον ἐκτέλεσιν τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἀγορὰν βιβλιοθήκης· μέλη δὲ αὐτῆς διορίζονται οἱ Ἡμέτεροι Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, ὁ κύριος Μοναρχίδης καὶ ὁ κύριος Κωνσταντῖνος Σχινᾶς, ὁ Γυμνασιάρχης κύριος Γ. Γεννάδιος, ὁ Καθηγητὴς κύριος Ἀσώπιος καὶ ὁ Ι. Βαρβάκης· ἀπόντος ἢ νοσοῦντος τοῦ Κυρίου Ι. Βαρβάκη θέλει ἀναπλη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρώσει τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ πλοίαρχος Ἀποστόλης Ν. Ἀποστόλη. Πρόεδρος της ἐπιτροπῆς διορίζεται ὁ κύριος Μοναρχίδης, ὁ δὲ γραμματεὺς καὶ ταμίας αὐτῆς θέλει ἐκλεχθῆ παρ' αὐτῆς ταύτης διὰ πλειονοψηφίας.

4. Ὁ κύριος Ἰωάννης Βαρβάκης θέλει μισθοδατεῖσθαι ἐκ τῶν τόκων τοῦ ἀφιερώματος τοῦ ἀοιδίμου θείου του δραχ. 300 (τριακοσίας) κατὰ μῆνα καὶ κατὰ μὲν τὴν διάρκειαν τῆς οἰκοδομῆς θέλει μισθοδοτεῖσθαι ὡς μέλος τῆς ῥηθείσης ἐπ' αὐτῇ ἐπιτροπῆς, μετὰ ταῦτα δὲ ὡς μέλος τῆς παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως διορισθησομένης ἐφορείας τοῦ Γυμνασίου (Λυκείου). Τὰ δὲ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐφορείας θέλουν εἶσθαι ἄμισθα.

5. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία θέλε συνεννοηθῆ ὅσον τάχιον μετὰ τῶν κυρίων Π. Τραυλοῦ καὶ Α. Σκαραμαγκᾶ τῶν νῦν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ Βαρβάκη, ἢ ἀμέσως ἢ διὰ τοῦ κυρίου Παΐκου Ἡμετέρου προξένου εἰς Ταϊγανρὸκ καὶ ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως, ἔτι δὲ μετὰ τοῦ ἐν Πετρουπόλει Β. Ναυαρχικοῦ πρέσβεως καὶ θέλει ἐνεργήσει τὴν διὰ μέσου τῶν ῥηθέντων ἐκτελεστῶν συμφερωτέραν, ἀσφαλεστέραν καὶ ταχυτέραν εἰς τὴ Ἑλλάδα μετεβίβασιν τοῦ ὅλου κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Βαρβάκη μετὰ τῶν μέχρι τῆς ἀποστολῆς τόκων αὐτοῦ, ἥτις διὰ τοῦτο θέλει γίνε θ ι πάντοτε συμπράξει καὶ συναινέσει τοῦ ῥηθέντος κυρίου Παΐκου Ἡμετέρου προξένου καὶ ἐπιτρόπου.

6. Ἐκ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δ μεταβιβασθησομένων κεφαλαίων, αἱ μὲν κατὰ πρῶτον σταλησόμεναι ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες ῥουβλίων θέλουσι δαπανηθῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Γυμνασίου (Λυκείου) καὶ τὰ ἀναγκαῖα αὐτοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ ἐκ τοῦ ἀφιερώματος, φθάνοντα ἑκάστοτε εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλουσι κατατίθεσθαι ἀμέσως λόγῳ μετοχῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

7. Τὰ εἰρημένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν κατατεθησόμενα κεφάλαια θέλουσι μένει διὰ παντὸς ἄθικτα καὶ ἀνέπαφα διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν αἰωνίως πρὸς τὸν ἀγαθοεργὸν σκοπὸν τοῦ ἀοιδήμου ἀφιερωτοῦ· μόνοι δὲ οἱ τόκοι αὐτῶν θέλουσι δαπανᾶσθαι συμφώνως μὲ τὰ περὶ τούτου ἐκδοθησόμενα Β. Διατάγματα κατὰ πρώτιστον μὲν λόγον εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ ῥηθέντος Γυμνασίου (Λυκείου) τοῦ Βαρβάκη, εἰς μισθοδότησιν τοῦ ὁριζομένου μέλους τῆς ἐφορείας αὐτοῦ κυρίου Ἰωάννου Βαρβάκη καὶ εἰς συνταξιοδότησιν ἀπόρων μαθητῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τρεῖς ἢ τέσσαρες θέλουσι λαμβάνεσθαι ἐξ ἐνδεῶν καὶ ἱκανῶν Ψαρριανῶν, προτιμωμένων μεταξὺ αὐτῶν τῶν ἐκ τοῦ γένους τοῦ ἀοιδήμου ἀφιερωτοῦ καταγομένων. Τὰ δὲ περισσεύοντα ἐκ τῶν ἐτησίων τόκων θέλουσι δαπανᾶσθαι εἰς τὰς λοιπὰς χρείας τῆς δημοσίας παιδεύσεως, ἰδίως δὲ εἰς τὴν ἀποστολὴν νέων τινῶν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Εὐρώπης πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ναυτικῆς ἐπιστήμης καὶ ἀκολούθως εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ ἐν οἰκείῳ καιρῷ καὶ τόπῳ παρὰ τῆς Β. Κυβερνήσεως συσταθησομένου Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ σχολείου.

8. Ἂν ποτε διαλυθῆ ἡ παροῦσα Ἐθνικὴ Τράπεζα, τὰ ῥηθέντα κεφάλαια θέλουσι κατατεθῆ εἰς ἑτέραν ἀσφαλῆ Τράπεζαν, περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ὁποίας ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεία θέλει ζητήσει τὴν Βασιλικὴν ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1843.

---

198. Α. Περὶ μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ δήμου Πειραίως.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 2,022 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Πειραίως καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβούλου Ἀττικῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Πειραίως με-

τατίθεται ἐκ τοῦ χωρίου Καλάμου εἰς Ὀρωπόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Μαρτίου 1843.

---

194. Δ. Περὶ διορισμοῦ Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ ἐπιφέρωμεν εἰς τὰ ἔξοδα τῆς Ἐπικρατείας ὅλας τὰς οἰκονομίας, αἵτινες δύνανται νὰ γίνωσι χωρὶς βλάβης τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διατάττομεν·

1. Σχηματίζεται ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τῶν διὰ τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἡμετέρου Διατάγματος διοριζομένων προσώπων, τῆς ὁποίας καθῆκον θέλει εἶναι νὰ ἐξετάσῃ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν τοῦ ἔτους 1843 ἐξόδων ὅλων τῶν κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ κάμῃ ἐσκεμμένην γνωμοδότησιν περὶ ἐλαττώσεως ἐξόδων, δυναμένης νὰ γείνῃ χωρὶς βλάβην μεγαλητέραν τῆς προσδοκωμένης ὠφελείας.

2. Αἱ Ἡμέτεραι Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας θέλουν προσκαλέσει ὅλας τὰς ὑπαγομένας εἰς αὐτὰς ὑπαλλήλους Ἀρχὰς νὰ ταῖς καθυποβάλωσιν ἀμελητὶ τὴν γνώμην των περὶ τῶν οἰκονομιῶν ὅσαι δύνανται νὰ πραγματοποιηθῶσιν εἰς τὸν κλάδον των.

Αἱ προτάσεις αὗται θέλουν, ἅμα φθάνουσαι, κοινοποιεῖσθαι ἀπὸ τὰς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ εἴτε διὰ τοῦ εἰς αὐτὴν προσαρτωμένου Ὑπουργικοῦ Συμβούλου, εἴτε ἐγγράφως παρὰ τῆς ἁρμοδίου Γραμματείας, ὅλας τὰς λεπτομερείας καὶ διασαφήσεις, ὅσας νομίσει ἀναγκαίας πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ εἰς αὐτὴν ἀνατεθειμένου ἔργου.

3. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς πρέπει ν' ἀρχίσωσιν ἀνυπερθέτως, ἡ δὲ ἔκθεσις διὰ τὰ ἔξοδα ἑκάστου μέρους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας θέλει μᾶς ὑποβάλλεσθαι ἑκάστοτε διὰ τῆς ἁρμοδίου Γραμματείας, καθ' ὅσον ἀποπερατοῦται ἡ παρ' αὐτῆς συζήτησις.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν ὅλους τοὺς ὑπάρχοντας ὀργανισμοὺς καὶ κανονισμοὺς τῶν διαφόρων κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, καὶ προτείνει τὰς ἀναγκαίας τροπολογίας, καθ' ὅσον αὗται δύνανται νὰ ἐπιφέρωσιν ὁποιανδήποτε οἰκονομίαν ἐξόδων, εἴτε διὰ τῆς ἁπλοποιήσεως τῆς ἐργασίας, εἴτε διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν εἰς τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἀριθμόν.

5. Τὰ χρέη τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς θέλει ἐκπληροῖ κατὰ διαδοχὴν εἷς ἐκ τῶν γραμματέων ἢ ἄλλων ὑπαλλήλων τῶν Γραμματειῶν, διοριζόμενος παρὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ συζητηθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων.

6. Αἱ περὶ περιορισμοῦ ἢ ἀφαιρέσεως ἐξάδων προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς θέλουν συνοδεύεσθαι καὶ μὲ γνωμοδότησιν περὶ ὀφειλομένης περιθάλψεως εἰς ἐκείνους, ὅσων ἐνδέχεται νὰ παύσῃ ἡ τακτικὴ μισθοδοσία, καὶ μάλιστα ἐὰν οἱ τοιοῦτοι ἔχουν ἰδιαίτερα δικαιώματα εἰς τὴν Ἡμετέραν πρόνοιαν διὰ παλαιὰς ἢ νέας ὑπηρεσίας των, καὶ τὴν ἔνδειαν αὐτῶν καὶ ἀνικανότητα τοῦ νὰ πορισθῶσι τὰ μέσα τῆς διατροφῆς, δι' ἰδιαιτέρας ἐργασίας.

7. Ἕκαστος τῶν Ἡμετέρων Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλων τὴν ὡς ἀνωτέρω ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς θέλει τὴν συνοδεύει μὲ τὰς ἀπαιτουμένας παρατηρήσεις, καὶ προτείνει συγχρόνως διὰ τῶν ἀνηκόντων σχεδίων διαταγμάτων τὰς ὁποίας νομίζει συμφέρον νὰ πραγματοποιηθῶσιν οἰκονομίας.

8. Διὰ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν δύο Γραμματειῶν τῶν Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν θέλουν προστίθενται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ὡς μέλη αὐτῆς καὶ ἀνώτεροι τινὲς ἀξιωματικοὶ ἢ πλοίαρχοι α' καὶ β' τάξεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Φεβρουαρίου 1843.

---

185 Δ. Περὶ τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν ἐπὶ τῶν ἀνακρίσεων ἐξόδων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 12 Μαΐου 1842 Ἡμέτερον Διάταγμα, κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ συμβαίνοντα εἰς τὰς ἀνακριτικὰς πράξεις τὰς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ὑπὸ τῶν προξενικῶν Μας ἀρχῶν ἐνεργουμένας ἔξοδα δικαιολογοῦνται ὄχι διὰ τῶν διατάξεων τῆς ποινικῆς διατιμήσεως, ἀλλὰ διὰ τακτικῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, πληροφορηθέντες ὅτι πολλάκις καθίσταται ἀδύνατον εἰς τὰς εἰρημένας προξενικὰς ἀρχὰς νὰ λαμβάνωσι τοιαύτας ἀποδείξεις.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ὅσάκις αἱ κατὰ τὴν Τουρκίαν προξενικαὶ Ἡμῶν ἀρχαὶ ἔχουν ν' ἀπαιτήσωσιν ἔξοδα ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀνακριτικῶν αὐτῶν καθηκόντων προερχόμενα, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προμηθευθῶσι τακτικὰς ἀποδείξεις, θέλουν συντάσσει περὶ τῶν ἐξόδων τούτων εἰδικὰς καταστάσεις, τὰς ὁποίας θέλουν ὑποβάλει εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτῶν προξενικὴν ἀρχὴν ὀφείλουσαν νὰ σημειώσῃ ἂν τῷ ὄντι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ληφθῶσιν αἱ ἀποδείξεις, καὶ ἂν τὰ ζητούμενα ἦναι εὔλογα. Αἱ εἰρημέναι καταστάσεις φέρουσαι τὴν ἐπισημείωσιν ταύτην θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἐν τῷ Κράτει δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ διαβιβάζεσθαι παρὰ τούτων ὁμοῦ μὲ τὰς παρατηρήσεις, ὅσας τυχὸν ἔχουν νὰ κάμωσιν, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, ἥτις λαμβάνει διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἄδειαν ν' ἀποφαίνεται τὰ ἔξοδα ταῦτα πληρωτέα, περιορίζουσα αὐτὰ ἐπὶ τὸ εὐλογώτερον ἐὰν τὰ εὕρῃ ὑπερβολικά.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰ γενόμενα ἄχρι τοῦδε τοιαῦτα ἔξοδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαρτίου 1843.

196. Δηλ. τῆς ἐπὶ τῶν διαφιλονεικουμένων δασῶν ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐπὶ τῶν διαφιλονεικουμένων δασῶν ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ προσκαλεῖ ὅλους, ὅσοι ἔχοντες ἀπαιτήσεις περὶ δασῶν ἐπαρουσίασαν, κατὰ τὸν περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1836 Νόμον, ἀντίγραφα ἢ μεταφράσεις μόναν τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας των εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ παρουσιάσωσιν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν, ἢ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τὰ πρωτότυπα τῶν δικαιογράφων των εἴτε Τουρκικῶν, εἴτε Ἑλληνικῶν, διὰ νὰ ἐξετασθῇ ἡ γνησιότης των διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτῆς διορισθέντων πραγματογνωμόνων.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης προβαίνουσα ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν τίτλων θέλει ἀναγκάζεσθαι νὰ θεωρῇ, ἐν ἐλλείψει πρωτοτύπων ἐγγράφων, τὰς ἐπὶ ἀντιγράφων καὶ μεταφράσεων στηριζομένας περὶ δασῶν ἀπαιτήσεις ὡς ἀναποδείκτους, καὶ νὰ γνωμοδοτῇ ἀδιακρίτως τὴν διὰ τῶν δικαστηρίων διάλυσίν των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαρτίου 1843.

197. Δ. Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν κλπ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 25 Μαΐου π. ε. περὶ τελωνείων Νόμον, καὶ θεωροῦντες ὅτι ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ἀναγκαίας τινὰς μεταῤῥυθμίσεις· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολούθως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν τελωνείων.

1. Διὰ τὴν καθ' ὅλην τὸ Κράτος ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διατεττομένων περὶ εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ διαμετακομίσεως τῶν εἰς τελώνιον ὑποκειμένων πραγμάτων, καὶ διὰ

τὴν εἰσπραξιν τῶν διωρισμένων τελῶν ἐπὶ τῆς διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ διαμετακομίσεως θέλουν ὑπάρχει εἰς τὸ ἑξῆς ἐπιθεωρηταὶ τελωνείων, τελωνεῖα, ὑποτελωνεῖα, τελωνιακοὶ σταθμοὶ, καὶ φυλακεῖα, κατὰ τὸ περὶ τούτου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Μαΐου 1842 ἐκδοθὲν Ἡμέτερον Διάταγμα.

2. Ὡς ἐμπορεύματα δὲ θεωροῦνται καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελωνιακῶν τελῶν, ὅλα τὰ κατειργασμένα ἢ ἀκατέργαστα ἀντικείμενα, ἐπιτήδεια εἰς ἀγορὰν καὶ πώλησιν, ἐξαιρουμένων τῶν ἤδη μεταχειρισμένων εἰδῶν ἐνδυμασίας, στολισμοῦ καθαριότητος (toilette) καὶ λοιπῶν παρομοίων τῶν πρὸς ἄμεσον ἀτομικὴν χρῆσιν τῶν ὁδοιπόρων, ἐπιβατῶν, τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων ἢ ἀγωγιατῶν.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τελωνιακῶν τελῶν.

3. Τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα τῆς εἰσαγωγῆς, τῆς ἐξαγωγῆς, τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταβιβάσεως μένουν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ αὐτὰ, κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ τελωνιακὴν διατύπωσιν καὶ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς διατάξεις, μέχρι τῆς ἐκδόσεως νέου τελωνιακοῦ τιμολογίου.

4. Πᾶν ἐμπόρευμα εἴτε τοῦ Βασιλείου εἴτε ξένης Ἐπικρατείας ἐξαχθὲν ἅπαξ τοῦ Κράτους θεωρεῖται ὡς ξένης Ἐπικρατείας ἐμπόρευμα, ἐὰν τυχὸν ἤθελε πάλιν ἐπιστρέψη εἰς τὸ Βασίλειον, καὶ ὑποβάλλεις τὸ ὡρισμένον εἰσαγωγικὸν τελώνιον.

5. Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4. Ὅσα ἐμπορεύματα δύνανται νὰ διακριθῶσιν ἀπὸ τὰ κατὰ πρώτην φορὰν εἰσαγόμενα εἰς τὸ Κράτος διὰ προσθέτων γνωρισμάτων, ὡς καὶ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὁμοειδὴ δὲν παράγονται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Τὰ ἐξαιρούμενα ταῦτα ἐμπορεύματα θέλουν σημειωθῆ εἰς ἰδιαίτερον Β. Διάταγμα. 2. Ὅσα ἐμπορεύματα μεταφέρονται ἀπὸ ὁποιουδήποτε μέρους τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου μέρη τοῦ Βασιλείου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, καθ' ὅσον δὲν εἶναι ἐπιτρεπόμενα διὰ τὴν ἀλλοδαπήν. 3. Ὅσα ἐμπορεύματα μεταφέρονται ἀπὸ μέρη τοῦ Βασιλείου εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ἢ τὰ δυτικὰ παράλια τοῦ Βασιλείου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, διὰ πλοίων, ἅτινα τυχὸν προσορμίζονται εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 2, καὶ 3, ἀπαιτεῖται νὰ μὴ ἐπιβιβασθῶσιν εἰς τὰ ἤδη μνησθέντα μέρη τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐμπορεύματα τοῦ αὐτοῦ μὲ τὰ ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενα, οὔτε ὅσα ἐκ τῶν τελευταίων ἔφθασαν ἅπαξ ν' ἀποβιβασθῶσιν· ἄλλως, ὅλα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενα τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἐμπορεύματα θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὸ εἰσαγωγικὸν τελώνιον. Ἡ τήρησις τῶν ἀνωτέρω ὅρων θέλει πιστοποιεῖται ἐπὶ τοῦ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς ἐκδοθέντος δηλωτικοῦ τῶν πλοίων διὰ τῶν ἐκεῖ Ἡμετέρων προξένων, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, παρὰ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν.

Τὰς αὐτὰς ἐξαιρέσεις δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας καὶ εἰς ἐμπορεύματα μεταφερόμενα ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου διὰ πλοίων, ἅτινα ἐκ τριακυμίας ἢ ἐξ ἄλλης ἀνωτέρας βίας ἤθελον προσορμισθῆ εἰς ξένον λιμένα.

6. Πᾶν ξένον ἐμπόρευμα τοῦ ὁποίου ὁμοειδὲς παράγεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, εἰσαχθὲν ἅπαξ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, καὶ πληρώσαν τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς, ἐξομοιοῦται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπὶ τούτου τέλους, μὲ τὰ ἐντόπια προϊόντα. Ἡ διάκρισις αὕτη θέλει κανονισθῆ δι' ἰδιαιτέρου Β. Διατάγματος.

7. Τὰ ἐμπορεύματα, ὅσα ἐπλήρωσαν ἅπαξ τὸ τέλος τῆς μεταφορᾶς, δύνανται καὶ νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ πληρώσωσι τέλος ἐξαγωγῆς.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τῶν διωρισμένων τόπων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγήν.

8. Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀποβίβασις ἢ ἐπιβίβασις, οὔτε ἡ ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταβίβασις οὐδενὸς εἴδους ἐμπορευμάτων εἰς λιμένα ἢ κάνενα ἄλλο μέρος, ὅπου δὲν

ὑπάρχει ἁρμοδία πρὸς τοῦτο τελωνιακὴ ἀρχή, ἢ δὲν παρευρίσκεται ὑπάλληλος τελωνιακὸς παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ἐπὶ τούτῳ διοριζόμενος.

9. Τὰ ἐντόπια προϊόντα καὶ τὰ ξένα, τὰ ἤδη πληρώσαντα τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς συγχωρεῖται διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν καὶ τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφορὰν νὰ ἐπιβιβασθῶσι δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων καὶ σταθμαρχείων· Ὅταν δὲ πρόκειται περὶ εἰδῶν ὀγκωδῶν, συγχωρεῖται ἡ ἐπιβίβασις καὶ διὰ τῶν φυλακείων ὡς καὶ ἄλλων ὅρμων καὶ σκαλωμάτων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας σημειουμένων, διοριζομένου ἐκεῖ πρὸς ἐπιτήρησιν ἐπὶ τούτῳ τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου παρὰ τοῦ ἁρμοδίου τελώνου, ὑποτελώνου ἢ σταθμάρχου. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιβίβασιν τὴν διὰ τῶν φυλακείων ἢ ἄλλων ὅρμων ἢ σκαλωμάτων, ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἡ τοῦ ἁρμοδίου τελωνείου, ὑποτελωνείου ἢ σταθμαρχείου ἄδεια, ὅπου θέλει γίνεσθαι καὶ ἡ τελώνισις, μεταβαινόντων ἐκεῖ τῶν κυβερνητῶν ἢ πλοιάρχων μετὰ τοῦ πλοίου. Τὴν ἔκδοσιν τῆς εἰρημένης ἀδείας δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ ἀρχὴ παρὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται.

Πρὸς μετακόμισιν τῶν ἐντοπίων προϊόντων τῆς γεωργίας, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ τελωνείου ἢ ὑποτελωνείου, ἐπὶ λέμβων ἢ πλοιαρίων διὰ σκαλωμάτων ἢ ἄλλων θέσεων, ὅπου δὲν ὑπάρχει τελωνιακὴ ἀρχή, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου, ἀλλ' οἱ θέλοντες νὰ μετακομίσουν τοὺς καρπούς των, ὀφείλουσιν νὰ ἐφοδιασθῶσι μ' ἔγγραφον ἄδειαν τῆς ἁρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἥτις ὅμως δὲν θέλει χορηγεῖσθαι εἰς ὅσα πλοῖα εἶναι ἐφοδιασμένα μὲ τ' ἀποδημητήριά των.

10. Τῶν ἐντοπίων καὶ τῶν ξένων προϊόντων, ὅσα ἐπλήρωσαν τὸ νόμιμον τελώνιον, συγχωρεῖται ἡ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους μεταβίβασις δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν, φυλακείων καὶ ἄλλων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὁριζομένων θέσεων, ἐπὶ παρουσίᾳ κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου διοριζομένου παρὰ τοῦ ἁρμοδίου τελώνου, ὑποτελώνου ἢ σταθμάρχου.

11. Συγχωρεῖται διάβλων τῶν τελωνείων ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν, φυλακείων καὶ ἄλλων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὁριζομένων θέσεων ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴ, καὶ ἡ ἐντὸς αὐτοῦ μεταβίβασις τῶν ἐντελῶν προϊόντων τῶν ἐντοπίων ἐργοστασίων καὶ ἐργαστηρίων τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς τελώνιον καθὼς καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταβίβασις τῶν πρὸς γεωργίαν καὶ τροφὴν ζώων καὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τῶν ἐπίσης εἰς τέλος τῆς μεταφορᾶς μὴ ὑποκειμένων. Ἀλλὰ διὰ τὴν διὰ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων καὶ ἄλλων θέσεων ἐξαγωγὴν ἢ μεταβίβασιν, ἀπαιτεῖται ἡ εἰς τὴν ἐπιβίβασιν παρουσία ὑπαλλήλου διοριζομένου ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ τελωνείου ἢ ὑποτελωνείου, εἰς τὰ ὁποῖον τὰ φυλακεῖα ταῦτα ἢ καὶ ἄλαι θέσεις ὑπάγονται· καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τῶν ἀντικειμένων τούτων ἐπιβίβασιν, ἡ παρουσία τοῦ ἐπίτηδες διοριζομένου ὑπαλλήλου δὲν εἶναι ἀναγκαία εἰμὴ εἰς τὰ μέρη μόνα ὅπου τὰ χρέη τῆς ἐπιτηρήσεως δὲν δύνανται ν' ἀνατεθῶσιν εἰς τακτικῶς διαμένοντα ἐκεῖ φύλακα.

12. Τῶν ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κομιζομένων ἐμπορευμάτων συγχωρεῖται ἡ τελώνισις καὶ εἰσαγωγὴ διὰ μόνων τῶν τελωνείων

Ἐξαιρετικῶς δὲ χάριν εὐκολίας τοῦ ἐμπορίου καὶ διὰ τῶν ἑξῆς ὑποτελωνείων, Αἰγίνης, Αἰγίου, Ἀμοργοῦ, Ἀνδρου, Ἀντικύρρας, Ἀνατολικοῦ, Ἀταλάντης, Ἀμαλίου πόλεως, Ἄστρους, Γαλαξειδίου, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Θρονίου, Ἴου, Καρύστου, Κατακώλου, Κορωνίδος Κορώνης, Κέας, Κιμώλου, Κυπαρισσίας, Λυμενίου, Λίμνης, Μακρυνόρους Μήλου, Μυκώνου, Μύτικας, Ναυπάκτου, Πάρου, Πύρου Σίφνου, Σκοπέλου, Σκύρου, Σκιάθου, Στυλίδος, Τριφυλλίας (Φυλλιατρῶν) καὶ Ὑδρέων.

ΚΕΦΑΛ. Δ.

Περὶ τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγήν.

Α'. Διὰ Θαλάσσης. 1. Εἰσαγωγή.

13. Παντὸς πλοίου προσορμιζομένου εἰς λιμένα ἢ ἄλλο μέρος τοῦ Βασιλείου, ὅπου ὑπάρχει τελωνιακὴ ἀρχὴ εἴτε διὰ νὰ ἐκφορτώσῃ ὅλον τὸ φορτίον του, ἢ μέρος αὐτοῦ, εἴτε καὶ ἁπλῶς ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν του, χρεωστεῖ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν διπλοῦν δηλωτικὸν τοῦ φορτίου του ἐντὸς **24** ὡρῶν μετὰ τὴν προσόρμισίν του.

Ἐκ τῶν δηλωτικῶν τούτων τὸ μὲν ἀριθμηθὲν καὶ ὑπογραφὲν παρὰ τοῦ ὑγειονόμου στέλλεται πάραυτα πρὸς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν, τὸ δὲ ἕτερον καταχωρεῖται εἰς βιβλίον καὶ μένει παρὰ τῷ ὑγειονομείῳ.

Διὰ πᾶσαν ἐκ μέρους τοῦ ὑγειονόμου παράβασιν τῆς παρούσης διατάξεως ὑπόκειται οὗτος εἰς πρόστιμον **50—200** δραχμῶν.

Ὅσάκις ὁ πλοίαρχος δὲν ἀπεβίβασεν ὁλόκληρον τὸ φορτίον, καὶ διευθύνεται πρὸς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν ἀποσταλὲν δηλωτικόν, ἀφοῦ σημειωθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς τ' αὐτόθι ἀποβιβασθέντα ἢ ἐπιβιβασθέντα ἐμπορεύματα.

14. Τὸ δηλωτικὸν τοῦτο συντάσσεται παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου Ἑλληνιστὶ ἢ Ἰταλιστὶ ἐπὶ τῆς ἐντύπου δηλώσεως, τὴν ὁποίαν ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ ὀφείλει εἰς διπλοῦν νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ λιμενάρχου ἀμέσως μετὰ τὴν προσόρμισιν τοῦ πλοίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν πλοῖον προέρχεται ἀπὸ ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ὁ πλοίαρχος αὐτοῦ ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὸ εἰς τὸν πρῶτον λιμένα τοῦ Βασιλείου παρουσιασθὲν κατὰ τὸ ἄρθρον **13** εἰς αὐτὸν ἐπιστραφὲν δηλωτικόν.

Κατὰ δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου **5** § **2** καὶ **3** ὁ πλοίαρχος πρέπει νὰ παρουσιάζῃ ἐκτὸς τοῦ ἐπισήμου δηλωτικοῦ μὲ τὸ ὁποῖον ἐφοδιάσθη ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν τελωνιακὴν ἀρχήν, καὶ ἰδιαίτερον δηλωτικὸν εἰς ὃ σημειοῖ τὰ ἐμπορεύματα ὅσα τυχὸν ἀπεβίβασεν ἢ ἐπεβίβασεν εἰς τ' αὐτόθι ἀναφερόμενα μέρη τῆς ἀλλοδαπῆς.

Οἱ πλοίαρχοι, οἵτινες δὲν ἤθελον παρουσιάσει ἐμπροθέσμως τὰ δηλωτικά των, τὰ κατὰ τὸν Νόμον ἀπαιτούμενα, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον **10—200** δραχμῶν.

Ἑκάστη ἡμέρα ἀναβολῆς μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πρώτων εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἐπιφέρει τὴν ἐπανάληψιν τῆς αὐτῆς ποινῆς. Ἐκτὸς τούτου δύναται ὁ τελώνης νὰ διορίσῃ καὶ φύλακα πρὸς ἐπιτήρησιν τοῦ πλοίου δι' ἐξόδων τοῦ πλοιάρχου.

15. Πρὶν ἢ δοθῇ εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τὸ ἀπαιτούμενον δηλωτικὸν δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνει ἀποβίβασις πραγματειῶν.

16. Εἰς τὸ δηλωτικὸν πρέπει νὰ διαλαμβάνωνται ὅλα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορεύματα κατὰ ποσὸν καὶ εἶδος, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν ὅσα τυχὸν φέρουν οἱ ναῦται δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμόν. Διὰ δὲ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα φέρουν οἱ ἐπιβάται ἐντὸς τῶν κιβωτίων αὐτῶν, καθὼς καὶ διὰ τὰς ζωοτροφίας καὶ τὰ ἐφόδια τοῦ πλοίου ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ δώσῃ ἰδιαιτέρας σημειώσεις ταυτοχρόνως μὲ τὸ δηλωτικόν.

Ἐὰν δὲ τὰ ἐμπορεύματα ἐμπεριέχωνται εἰς κιβώτια, δέσμας, βαρέλια ἢ ἄλλα δοχεῖα, εἰς τὰ δηλωτικὰ ἀπαιτεῖται μόνον ν' ἀναφέρωνται οἱ ἀριθμοί, τὰ σημεῖα, τὸ ποσὸν αὐτῶν καὶ τὸ εἶδος ἐν γένει τῶν ἐμπεριεχομένων ἐμπορευμάτων.

Ὁ πλοίαρχος τότε μόνον δύναται ν' ἀπαλλαχθῇ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ δηλώσῃ τὸ εἶδος τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορευμάτων ὅταν ἀποδείξῃ διὰ τῆς παρουσιάσεως τῆς φορτωτικῆς του, ὅτι ἡ πραγματεία ἢ τὸ εἶδος αὐτῆς δὲν εἶναι σημειωμένα εἰς αὐτήν. Ἡ περίστασις αὕτη θέλει πιστοποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλοιάρχου κάτωθεν τοῦ δηλωτικοῦ.

Τὸ παρὰ τοῦ ἐμποροπλοιάρχου διδόμενον δηλωτικὸν ἕνεκα τῶν ἰδίων αὐτοῦ

λογαριασμὸν ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκομένων ἐμπορευμάτων, πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ προσόντα τῆς διασαφήσεως, ἢ τοὐλάχιστον νὰ ἀναπληροῦται πάντοτε δι' ἀναπληρωτικοῦ δηλωτικοῦ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσορμίσεως ἐπὶ ποινῇ 50—100 δραχμῶν, ἐπαναλαμβανομένῃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καθυστερήσεως.

Ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελε δεχθῇ δηλωτικὸν μὴ ἐνδιαλαμβάνον τὰ ῥηθέντα προσόντα, καὶ δὲν ἤθελε ζητήσει ἀπὸ τὸν πλοίαρχον τὴν ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ὑπόκειται εἰς πρόστιμον 50—200 δραχμῶν.

17. Οἱ πλοίαρχοι μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν περὶ ζωοτροφιῶν ἢ ἐφοδίων τῶν πλοίων σημειώσεων, δύνανται νὰ ἐκφορτώσωσι τὸ ὅλον ἢ μέρος αὐτῶν ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τελωνίου.

18. Ἐὰν δὲ εὑρεθοῦν ἐπὶ τῶν πλοίων πλειότερα κιβώτια, δέσμαι, βαρέλια, ἢ δοχεῖα μὴ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ δηλωτικὸν, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον ποινὴ ἴση μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον.

Ἐὰν ἤθελον δηλωθῇ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον τοῦ πλοίου προσορμισθέντος εἰς δεύτερον ἢ τρίτον λιμένα, ἢ ὅρμον ὅπου ὑπάρχει τελωνιακὴ ἀρχὴ, ἐμπορεύματα μὴ δηλωθέντα εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἢ ὅρμον ὅπου ἔρθασεν, ἐπιβάλλεται ποινὴ ἴση μὲ τὸ διπλοῦν τελώνιον.

Ἐὰν τὰ κιβώτια, δέσμαι, βαρέλια ἢ ἄλλα τοιαῦτα εὑρεθῶσιν ὀλιγώτερα τῶν εἰς τὸ δηλωτικὸν διαλαμβανομένων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἁπλοῦ τέλους ὁπόκειται ἡ ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων δύναται νὰ γίνῃ γνωστὴ· ἄλλως διὰ πᾶν κιβώτιον κλπ. ἐλλεῖπον ἐπιβάλλεται πρόστιμον 100 ἕως 600 δραχμῶν.

Ἐὰν δὲ τὰ ἐμπορεύματα εἶναι διαφορετικοῦ εἴδους τοῦ δηλωθέντος ἐπιβάλλεται πρόστιμον 25—100 δρ. διὰ πᾶν κιβώτιον, δέσμην ἢ δοχεῖον.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται καὶ ὁ ἐμποροπλοίαρχος ἂν ὑπάρχῃ διαφορὰ, ὡς πρὸς τὸ ποιὸν, τῶν δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμὸν μεταχομιζομένων ἐμπορευμάτων.

Αἱ κατὰ τὸ πρᾶον ἄρθρον διατεττόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς μόνον τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ποινῶν τούτων, τὰ ἐμπορεύματα δὲν ἀπαλλάττονται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νομίμου τελωνίου. Οἱ ναῦται καὶ ἐπιβάται ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποζημιώσωσι τὸν πλοίαρχον διὰ τὰς ποινὰς εἰς ὅσας αὐτὸς ἤθελεν ὑποβληθῇ διότι αὐτοὶ, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ῥηθέντος πλοιάρχου ἔκρυψαν τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα πράγματα.

19. Ἐὰν αἱ ζωοτροφίαι καὶ τὰ ἐφόδια τῶν πλοίων εὑρεθῶσιν ἄλλα ἢ πλειότερα τῶν εἰς τὴν σημείωσιν διαλαμβανομένων, ἢ ἐὰν εἰς ταύτην τὴν σημείωσιν περιελήρθησαν ἐμπορεύματα, ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ ἴση μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον.

20. Δὲν ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ δηλώσῃ ὅσα εἴδη κυρίως μὴ ἐμπορεύσιμα φέρουν πρὸς χρῆσιν των ἐπιβάται ἐρχόμενοι ἀπὸ μέρη ὑποκείμενα εἰς κάθαρσιν, ἢ ἀποστέλλονται δι' αὐτῶν πρὸς ἄλλους. Τῶν τοιούτων εἰδῶν ὑποχρεοῦται ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ἐπὶ ποινῇ προστίμου δραχ. 50—200, νὰ συντάξῃ ἀκριβῶς σημείωσιν καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν διὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ καθαρτήριον εἰσόδου τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος εἰδῶν.

21. Πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εἰσάγων εἴδη ὀγκώδη καὶ μικρᾶς ἀξίας, οἷον καυσόξυλα, ἄνθρακας, ὀπώρας καὶ τὰ τοιαῦτα, μὴ δυνάμενος δὲ νὰ δηλώσῃ μετ' ἀκριβείας τὸ ποσὸν (βάρος, ἀριθμὸν ἢ μέτρον) αὐτῶν, ὀφείλει νὰ φανερώσῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ δηλωτικοῦ.

22. Τῶν λυτῶν, χυτῶν ἢ στιβακτῶν ἐμπορευμάτων, ὅσων ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης δὲν δύναται νὰ φανερώσῃ ἐπ' ἀκριβὲς τὸ ποσὸν (βάρος, ἀριθμὸν ἢ μέτρον) χρεωστεῖ νὰ τὸ δηλώσῃ τοὐλάχιστον ὡς ἔγγιστα.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ μετάξὺ

τοῦ δηλωθέντος ἀπὸ τὸν πλοίαρχον καὶ τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ αὐτῶν διαφορὰ δὲν ἐπιφέρει ποινὴν ὅταν δὲν ὑπερβαίνῃ ἐπὶ μὲν εἰδῶν ἀνεπιδέκτων μειώσεως ἢ αὐξήσεως, οἷον μετάλλων, ξύλων οἰκοδομῆς καὶ τῶν ὁμοειδῶν ὃ τοῖς ἑκατὸν, λογιζομένων ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος ποσοῦ· ἐπὶ δὲ ὑποκειμένων εἰς μείωσιν ἢ αὔξησιν, οἷον γεννημάτων κτλ. 10 τοῖς ἑκατόν.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 18, περὶ τῶν μὴ δηλωθέντων ἐμπορευμάτων εἰς τὸ πρῶτον ἢ δεύτερον ὅρμον ἢ λιμένα, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ λυτὰ, χυτὰ ἢ στιβακτὰ ἐμπορεύματα.

Ὅταν τὸ ποσὸν τῶν ἐμπορευμάτων ἦναι ὀλιγώτερον τοῦ δηλωθέντος, πληρόνεται ἁπλοῦν τελώνιον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τὸν ὁποῖον ἔλειψε ὑπὲρ τὰ 5 ἢ 10 τοῖς ἑκατὸν, κατὰ τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων· ὅταν δὲ εἶναι περισσότερον, τὰ περιπλέον τῶν 5 ἢ 10 τοῖς ἑκατὸν ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον ἴσον τοῦ τετραπλοῦ τέλους.

Καὶ τοῦ ἄρθρου τούτου αἱ ποιναὶ εἶναι προσωπικαὶ εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην καὶ δὲν ἀπαλλάττονται διὰ ταύτας τὰ ἐμπορεύματα τοῦ νομίμου τῆς εἰσαγωγῆς τελωνίου.

23. Ἐὰν κατὰ τὸν διάπλουν συμβῇ βλάβη ἢ καὶ παντελὴς φθορὰ ἐμπορεύματός τινος, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης νὰ φανερώσῃ τοῦτο εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν φθάνων εἰς τὸν λιμένα.

24. Ὁσάκις ἐπιστρέφεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην τὸ παλαιὸν αὐτοῦ δηλωτικὸν σημειοῦνται παρὰ τοῦ τελώνου ὄπισθεν ἢ παραπούδας αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν δηλωτικῶν, τὰ εἴδη καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀποβιβασθέντων ἐμπορευμάτων, εἰς δὲ τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ὁ παρὰ τοῦ ὑγειονόμου σημειωθεὶς ἐπὶ τοῦ δηλωτικοῦ ἀριθμὸς, καὶ ἐπικυροῦνται ταῦτα διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου.

25. Ὁ παραλήπτης ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα ἀποβιβάζονται ἀπὸ πλοῖον, ὀφείλει, πρὶν παραλάβῃ αὐτὰ, νὰ δώσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον διπλῆν ἀκριβῆ καὶ λεπτομερῆ διασάφησιν διαλαμβάνουσαν τὸ εἶδος, τὴν ποσότητα καὶ τὴν ἐν γένει ποιότητα αὐτῶν. Τὸ ἓν τῶν ἀντιτύπων τῆς διασαφήσεως στέλλεται ἀμέσως πρὸς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχήν. Διασάφησις γεγραμμένη μὲ ἀορίστους λέξεις καὶ μὴ καταδεικνύουσα τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, δὲν εἶναι δεκτὴ, καὶ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη. Ὁ δὲ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ὅστις ἐδέχθη αὐτὴν, τὸ μὲν πρῶτον τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 100 ἕως 500 δραχμῶν, ἐν δὲ ὑποτροπῇ ὑπόκειται εἰς ἔτι βαρυτέραν ποινὴν καὶ εἰς ὁριστικὴν παῦσιν.

Ἐὰν δὲ ὁ παραλήπτης ἤθελε διϊσχυρισθῇ ὅτι δὲν γνωρίζει ἀκριβῶς τὰ εἰς τὰ κιβώτια, δέσμας, ἢ ἄλλα δοχεῖα περιεχόμενα ἐμπορεύματα ἢ τὸ ποσὸν, ἢ τὸ ἐν γένει ποιὸν αὐτῶν, δι' ἔλλειψιν τυχὸν τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγράφων ἐκ μέρους τῶν ἐνταποκριτῶν του, τότε τὰ ἐμπορεύματα μένουν εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ τελωνεῖον, ἕως ὅτου ληφθῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔγγραφα. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ὁ ἔμπορος θελήσει νὰ παραλάβῃ τὰ ἐμπορεύματά του πρὸ τοῦ νὰ παρουσιάσῃ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην διασάφησιν, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν πλέον τοῦ νομίμου τέλους.

Ὁ ἐμποροπλοίαρχος ὀφείλει ἐπίσης νὰ δώσῃ διασάφησιν ὅσων ἐμπορευμάτων σκοπεύει ν' ἀποβιβάσῃ.

Καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 21 τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπόμενα ὀγκώδη καὶ μικρᾶς ἀξίας ἐμπορεύματα, ἐὰν ὁ εἰσάγων αὐτὰ ἐμποροπλοίαρχος ἢ παραλήπτης δὲν γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὸ ποσὸν αὐτῶν, παρατηρεῖ τοῦτο εἰς τὴν διασάφησιν καὶ τότε ζυγίζονται ἢ μετροῦνται αὐτὰ μετ' ἀκριβείας ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἁρμοδίου τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου.

26. Ἀφοῦ δοθῇ ἡ διασάφησις τίθεται ἐπ' αὐτῆς τὸ ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ τελώνου καὶ ἐλεγκτοῦ, ἐπιμελείᾳ δὲ ἀμφοτέρων ἀνοίγονται ἐν τῷ τελωνιακῷ καταστήματι τὰ δοχεῖα καὶ λοιπά, ζυγίζεται ἢ μετρεῖται τὸ πρᾶγμα καὶ παραβάλλεται μὲ τὴν διασάφησιν πρὸς βεβαίωσιν τῆς

ἀκριβείας αὐτῆς.

Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα εὑρεθῶσιν ὀλιγώτερα τῶν εἰς τὴν διασάφησιν διαλαμβανομένων, πληρόνεται ἁπλοῦν τέλος ἐπὶ τῶν ἐλλειπόντων. Ἐὰν δὲ εὑρεθῶσι πλειότερα, ὑποβάλλονται τὰ περιπλέον εἰς ἁπλοῦν τέλος.

Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ἤθελον εἶσθαι καλητέρας ποιότητος τῆς εἰς τὴν διασάφησιν ἐνδιαλαμβανομένης, ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἁπλοῦν τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸ περιπλέον τῆς ἀξίας τέλους· ἐὰν δὲ ἦναι κατωτέρας ποιότητος, τότε πληρόνεται ἁπλοῦν τέλος ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ποιότητος.

27. Ἐὰν δοχεῖον ἐμπεριέχον ῥευστὰ ἀνακαλυφθῇ κατὰ μέρος κενὸν, τὸ δοχεῖον τοῦτο ὑποβάλλεται εἰς τέλος ἀνάλογον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τοῦ ἐμπεριεχομένου εἰς αὐτὸ, καθ' ὅσον δὲν δικαιολογηθῇ ἡ ἔλλειψις ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν δοχείων.

28. Ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22 ὁ παραλήπτης δὲν γνωρίζῃ ἐπ' ἀκριβὲς τὸ ποσὸν (βάρος ἀριθμὸν ἢ μέτρον) τῶν ἐμπορευμάτων, ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν αἱ διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην σημειούμεναι ἐκεῖ διατάξεις.

29. Ὁσάκις ἐμπόρευμάτι διαιρεῖται εἰς τάξεις ὑπαγόμενον εἰς διάφορον ὡρισμέναν τέλος κατὰ τὴν διάφορον αὐτοῦ ποιότητα, ἢ ὁσάκις τὸ τελώνιον πληρόνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τελωνίου κατὰ τὴν ποιότητα, ἢ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐμπορευμάτων γίνεται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ. Ἐν δὲ διχοψηφίᾳ προσκαλεῖται ὡς τρίτος ὁ ὑγειονόμος διὰ νὰ σχηματίζηται πλειοψηφία, καὶ συντάσσεται περὶ τούτου πρωτόκολλον καλῶς αἰτιολογημένον. Εἰς τὸ τελωνεῖον Σύρου κατ' ἐξαίρεσιν, προσκαλεῖται ὡς τρίτος, εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν, ἀντὶ τοῦ ὑγειονόμου, ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως.

30. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν διαφωνῇ κἀνὲν τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς, γράφει τὴν γνώμην καὶ τοὺς λόγους του εἰς ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν, ἥτις σφραγίζεται παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ πέμπεται εἰς τὴν Γραμματείαν· συγχρόνως δὲ, ἂν ἦναι δυνατὸν, καθυποβάλλονται καὶ δείγματα τῶν ἐκτιμηθέντων ἐσφραγισμένα διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ διαφωνοῦντος μέλους καὶ τοῦ ἐμπόρου, βεβαιουμένης τῆς ταὐτότητος διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἀμφοτέρων.

31. Ἀνίσως ὁ ἔμπορος κάμει ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐκτιμήσεως, διορίζουν οἱ ἀνωτέρω ἕνα ἐκτιμητὴν καὶ ἕτερον ὁ ἔμπορος, οἵτινες ἀποφασίζουν. Ἐν περιπτώσει δὲ διχοψηφίας ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ διορίζει τρίτον ἐκτιμητὴν πρὸς σχηματισμὸν πλειοψηφίας, ἐν ἐλλείψει διοικητικῆς ἀρχῆς, ὁ διορισμὸς οὗτος γίνεται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

32. Καὶ εἰς περίπτωσιν φθορᾶς ἐμπορευμάτων ὑποκειμένων εἰς ὡρισμένον τέλος, γίνεται, κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τρόπον, ἐκτίμησις τῆς ἐνεστώσης ἀξίας αὐτῶν καὶ ἐλαττοῦται τὸ διωρισμένον τελώνιον κατὰ λόγον τῆς ἀποδειχθείσης ἐλαττώσεως τῆς συνήθους ἀξίας αὐτῶν.

33. Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα, ἅμα δὲ καταστα θοῦν ὁριστικαὶ σημειοῦνται εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ στήλην τῆς διασαφήσεως αἱ παρὰ τῶν ἐκτιμητῶν ἀναγνωρισθεῖσαι τιμαὶ ἑνὸς ἑκάστου ἐμπορεύματος, καὶ τίθεται ἐπὶ τῆς διασαφήσεως ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐκτιμήσεως.

34. Ὁ ὑγειονόμος ἔχει τὸ δικαίωμα, καὶ τοὐλάχιστον ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἢ ὁσάκις ἔχῃ βαρείας ὑποψίας, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ ἐπιθεώρησιν τῶν ἐμπορευμάτων, ἐνόσῳ ταῦτα εὑρίσκωνται εἰσέτι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου, καὶ ἀφοῦ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ θεωρήσασα αὐτὰ ἔδωκεν ἤδη τὴν ἄδειαν τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ νὰ τὰ παραλάβῃ μὲ τὴν διασάφησιν καὶ τὰς περὶ αὐτῶν εἰς τὰ τακτικὰ βιβλία τοῦ τελωνείου γενομένας ἤδη ἐγγραφάς. Εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἤθελον ὑπάρχει ἀταξίαι ἢ διαφοραὶ, συντάττει πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογραφόμενον καὶ παρὰ τοῦ τε-

λώνου, ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτοῦ παρὰ δύο μαρτύρων, τὸ ὑποβάλλει πάραυτα εἰς τὸν ἁρμόδιον ἐπιθεωρητὴν τοῦ τμήματος, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δὲν δύναται ὁ ὑγειονόμος, ἐπὶ τῇ προφάσει τῆς ἐπιθεωρήσεως, ν' ἀναβάλλῃ τὴν παρὰ τοῦ ἐμπόρου παραλαβὴν τῶν ἐμπορευμάτων πλέον τοῦ πρὸς τὴν ἐπιθεώρησιν ταύτην ἀπολύτως ἀπαιτουμένου χρόνου.

2. Ἐξαγωγή.

35. Ὅταν τις θέλῃ νὰ ἐξάγῃ ἐμπορεύματα διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ὀφείλει, πρὶν ἀρχίσῃ τὴν εἰς τὸ πλοῖον εἰσβίβασιν αὐτῶν νὰ δώσῃ διπλῆν διασάφησιν κατ' εἶδος, ποιὸν καὶ ποσὸν εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν. Ἡ δὲ τελωνιακὴ ἀρχὴ παραλαμβάνουσα τὴν διπλῆν ταύτην διασάφησιν, παραπέμπει ἀμέσως τὴν ἑτέραν επὶ ποινῇ **25** — 100 δραχμῶν, εἰς τὸν λιμενάρχην, ὅστις ἀφοῦ τὴν θεωρήσῃ, σημειοῖ ἐπ' αὐτῆς αὔξοντα ἀριθμὸν, καὶ καταχωρεῖ αὐτὴν εἰς βιβλίον κρατούμενον ἐπίτηδες παρ' αὐτοῦ. Ὁ τελώνης ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἑτέραν, ἐπιθεωρεῖ καὶ συγκρίνει τὰ εἰσβιβαζόμενα μὲ τὰ εἰς τὴν διασάφησιν περιεχόμενα εἴδη καὶ δίδει τὴν ἄδειαν τῆς εἰσβιβάσεως. Ὁ λιμενάρχης δύναται νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐπιβίβασιν τῶν ἐμπορευμάτων. Ἐὰν δ' εὑρεθῇ διαφορὰ μεταξὺ τῶν εἰς τὴν διασάφησιν διαλαμβανομένων καὶ τῶν εἰσβιβασθησομένων, εἴτε κατ' εἶδος, εἴτε κατὰ τὸ ποιὸν ἢ ποσὸν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ **26** ὡρισμένα.

Ἡ μὴ διασάφησις πραγμάτων τελωνισθέντων ἤδη ἢ μὴ ὑποκειμένων εἰς τελώνιον, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον **20** — 100 δραχμῶν.

36 Ὅταν πλοῖον ἀναχωροῦνἀφ' ἑνὸς λιμένος μέλλῃ νὰ προσορμισθῇ εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ὀφείλει, ἂν καὶ τὸ φορτίον του ἦναι ὡρισμένον διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν νὰ ἐφοδιάζηται μὲ δηλωτικὸν, κατὰ τὰς περὶ μεταφορᾶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου **50**.

37. Οἱ κυβερνῆται τῶν πλοιαρίων τῶν ἁλιευόντων σπόγγους εἰς τὰ Ἑλληνικὰ παράλια παρουσιαζόμενοι πᾶσαν πέμπτην ἡμέραν εἰς τὰ ὑγειονομεῖα πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων των, ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται πᾶσαν φορὰν καὶ εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς, καὶ νὰ δίδουν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου **35** διπλῆν διασάφησιν τοῦ σπόγγου, ὅσον ἔχουν ἁλιευμένον, καὶ δὲν εἰσαγουν ἀμέσως πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, πληρόνοντες ἐν ταυτῷ τὸ τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς ἐπὶ ἀποδείξει πληρωμῆς. Τὸ αὐτὸ θέλουν πράττει ὡς πρὸς τὸν μετὰ τὴν τελευταίαν πενταήμερον ἁλιευθέντα σπόγγον ὁσάκις ἀποπλέουσι διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ παραβάλλῃ πᾶσαν διασάφησιν μετὰ τοῦ ἐν τοῖς πλοιαρίοις ἐμπεριεχομένου σπόγγου. Αἱ λιμενικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν φροντίζει νὰ σημειώνωσι πάντοτε εἰς τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν τοιούτων πλοιαρίων τὴν ἡμερομηνίαν τῆς δοθείσης παρ' αὐτῶν διασαφήσεως, καὶ νὰ ἐξετάζωσιν εἰς τὴν ἐπιστροφήν των, ἐὰν ἀναχωροῦντα εἶχον λάβῃ τὰ ναυτιλικά των ἔγγραφα διὰ ξένην Ἐπικράτειαν. Ἐὰν δὲ ἀνακαλύψωσιν ὅτι εἶχον ἀπέλθει ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, χωρὶς νὰ δώσωσι κατὰ τὴν ἀναχώρησίν των, τὴν ἀπαιτουμένην διασάφησιν, ὑποβάλλουν τὸν πλοίαρχον εἰς πρόστιμον **30** — **100** δραχμῶν.

38. Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερος λιμενάρχης καὶ ὑγειονόμος δι' νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτοὺς χρέη, ἀναπληροῖ τὸν ὑγειονόμον ὁ Λιμενάρχης, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἐὰν δὲ οὔτε ὑγειονόμος, οὔτε λιμενάρχης ὑπάρχῃ διωρισμένος, ἀναπληροῖ αὐτοὺς ἡ δημοτικὴ ἀρχή.

Β'. Διὰ ξηρᾶς. 1ο Εἰσαγωγή.

39. Ἔμπορος ἢ ἀγωγιάτης εἰσάγων ἐμπορεύματα διὰ ξηρᾶς, ὀφείλει, ἅμα φθάσῃ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἐπιστάτην διπλῆν λεπτομερῆ διασάφησιν κατ' εἶδος, ποσὸν, καὶ ἐν γένει ποιὸν αὐτῶν· ἐπὶ ἑκατέρων δὲ τῶν διασαφήσε-

ων τούτων ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου θέτει τὸ « ἐθεωρήθη » ἐπικυρῶν αὐτὰς διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, καὶ σημειῶν ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης αὔξοντα ἀριθμόν· ἐπομένως τὴν μὲν καταχωρεῖ εἰς βιβλίον κρατούμενον ἐπίτηδες, παρ' αὐτοῦ τὴν δὲ διευθύνει πρὸς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν.

40. Πρὶν δώσῃ τὴν ἄδειαν τῆς εἰσαγωγῆς ὀφείλει ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ εἰσκομιζόμενα ἐμπορεύματα καὶ νὰ παραβάλλῃ αὐτὰ μὲ τὴν διασάφησιν. Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν ταῖς ἄρθροις 18 καὶ 26 ὁρισθέντα.

Τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην δύναται νὰ κάμῃ ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνικῆς ἀρχῆς, καὶ ἐνόσῳ ἀκόμη τὰ ἐμπορεύματα εὑρίσκωνται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

41. Εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ἐπιβάλλονται, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, τὰ αὐτὰ χρέη καὶ καθήκοντα, ὁποῖα ἐπιβάλλει τὸ ἄρθρ. 35 εἰς τὸν ὑγειονόμον.

2. Ἐξαγωγή.

42. Πᾶς ἔμπορος ἢ ἀγωγιάτης μέλλων νὰ ἐξάξῃ ἐμπορεύματα διὰ ξηρᾶς εἴτε ὑποκείμενα εἰς τελώνιον, εἴτε μὴ ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον κατὰ ξηρὰν τελωνεῖον διπλῆν διασάφησιν λεπτομερῆ, ἐξ ὧν ἡ μία στέλλεται παρὰ τοῦ τελώνου εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ἀμέσως καὶ πρὶν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐμπορευμάτων. Πρὶν δὲ ὁ τελώνης δώσῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἐξαγωγῆς, ὀφείλει νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐμπορεύματα καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ ἄρθρου 26.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ἔχει τὰ αὐτὰ χρέη καὶ δικαιώματα ὡς πρὸς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐμπορευμάτων, ὁποῖα, κατὰ τὸ ἄρθρον 35 ἀποδίδονται εἰς τὸν λιμενάρχην.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Περὶ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

43. Πᾶν πλοῖον μεταφέρον ἐμπορεύματα ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου ὀφείλει νὰ ἐφοδιάζηται μὲ δηλωτικὸν τελωνιακῆς τινος τοῦ Κράτους ἀρχῆς, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καταγράφωνται τὰ ἐπιβιβασθέντα ἐμπορεύματα κατ' εἶδος, ποιὸν καὶ ποσόν.

Ὅσακις δὲ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν πλοίαρχον τὸ παλαιὸν δηλωτικόν, σημειοῦνται κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ἐν τῷ αὐτῷ δηλωτικῷ παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς τὰ εἰς τὴν περιφέρειάν της προσληφθέντα ἐμπορεύματα. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν εἰς τὸ πρωτότυπον δηλωτικὸν δὲν ὑπάρχει τόπος κενὸς διὰ νὰ γίνωνται αἱ ἀνήκουσαι σημειώσεις, πρέπει νὰ συμπράττηται εἰς αὐτὸ χωριστὸν φύλλον, καὶ νὰ σφραγίζηται τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ μὴ ἦναι δυνατόν, χωρὶς νὰ φαίνηται, ν' ἀφαιρῆται τὸ φύλλον.

Τὰ ῥηθέντα δηλωτικὰ ὀφείλουν νὰ τὰ παρουσιάζωσιν οἱ πλοίαρχοι εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, ὅπου θέλει προσορμίζεσθαι τὸ πλοῖον, ἐπὶ τῇ εἰς τὸ ἄρθ. 14 ὁριζομένῃ ποινῇ.

44. Αἱ περὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καθ' ὅλα καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους διὰ θαλάσσης μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων.

45. Διὰ τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς καὶ τὰ πρὸς γεωργίαν καὶ τροφὴν ζῶα, τὰ ὁποῖα ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφερόμενα δὲν ὑπόκεινται εἰς τελώνιον, δίδεται ἐγγύησις ἔγγραφος ὅτι δὲν θέλουν ἐξαχθῇ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας. Ἐὰν δὲ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀνυπερθέτου προθεσμίας δὲν παρουσιασθῇ ἀπόδειξις τελωνείου, ὑποτελωνείου ἢ τελωνιακοῦ τινος σταθμοῦ περὶ τῆς μεταφορᾶς καὶ ἀποβιβάσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ὁ ἔμπορος καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι νὰ πληρώσουν τὸ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς νενομισμένον τελώνιον.

46. Ἡ πρὸς λύσιν τῆς ἐγγυήσεως διδομένη ἀπόδειξις τῆς ἀποβιβάσεως πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ ἐπ' ἀκριβὲς τὸ εἶδος, ποσὸν καὶ ποιὸν τῶν μεταφερθέντων πραγμάτων, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ δηλωτικοῦ μετὰ ὁ

ποῖον συνοδεύονται.

47. Οὐχ' ἧττον καὶ ἂν τὰ μεταφερθέντα ζῶα ἢ οἱ δημητριακοὶ καρποὶ ἦναι ὀλιγώτερα τῶν ὅσα διελάμβανε τὸ δηλωτικόν, δίδεται ἀπόδειξις ἀποβιβάσεως δι' ὅσα πραγματικῶς ἀπεβιβάσθησαν, καὶ πληρόνεται διὰ τὰ ἐλλείποντα ἁπλοῦν τελώνιον ἐξαγωγῆς· ἐὰν δὲ ἦναι πλειότερα, πληρόνεται διὰ τὸ περιπλέον διπλοῦν τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς.

48. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἄλλων μηνῶν μετὰ παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 45 τεθείσης τριμήνου προθεσμίας, προσαγάγῃ ὁ ἔμπορος ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ἀξιοπίστους ἀποδείξεις, ὅτι ἐκ περιστάσεων ἀνωτέρας δυνάμεως δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ ἐμπροθέσμως τὴν ἀπόδειξιν ἀποβιβάσεως ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ πληρωθὲν τελώνιον.

49. Μετὰ παρέλευσιν τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παραχωρουμένης δευτέρας τριμήνου προθεσμίας, δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ οὐδεμία αἴτησις ἐπιστροφῆς τοῦ πληρωθέντος δικαιώματος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 45.

ΚΕΦΑΛ. ς'.

Περὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης προσορμιζομένων πλοίων.

50. Πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται πλοίων, τὰ ὁποῖα ἐκ τρικυμίας, ἐχθρικῆς καταδιώξεως ἢ ἄλλου τινὸς τυχαίου συμβάντος ἤθελον ἐξ ἀνάγκης προσορμισθῇ εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἶναι εἰς χρέος νὰ φανερώσωσιν εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τὰς αἰτίας τῆς προσορμίσεώς των. Ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ διατεταγμένα εἰς τὰ ἄρθρα 43 καὶ 44, περὶ δηλώσεως τοῦ φορτίου των, τότε μόνον ὅταν ἤθελον ἀποφασίσει νὰ ἐκφορτώσωσι μέρος τοὐλάχιστον τοῦ φορτίου των.

51. Ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τῆς ἐκφορτώσεως ἀνακαλυφθῇ ὅτι ἡ δήλωσις δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰ ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 48.

52. Ἐὰν τὰ ἐξ ἀνάγκης προσορμισθέντα πλοῖα ἔχωσι χρείαν ἐπισκευῆς καὶ ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἡ ἐκφόρτωσις τῶν ὁλόκληρος ἢ κατὰ μέρος, οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι προηγουμένως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 43 καὶ 44 περὶ δηλώσεως τοῦ φορτίου των, καὶ πᾶσα μὴ ἀκριβὴς δήλωσις ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 48. μετὰ δὲ ταῦτα ἀποβιβάζονται τὰ ἐν αὐτοῖς ἐμπορεύματα, καὶ καταθέτονται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου ἢ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην κατὰ τὸ ἄρθρον 65.

53. Ἀποτεθέντα εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου δύνανται νὰ μένωσιν ἐκεῖ τρεῖς ὁλοκλήρους μῆνας, καὶ κατὰ μὲν τὸν πρῶτον διατελοῦσιν ἐλεύθερα παντὸς τέλους, μετέπειτα δὲ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἡμίσεως καθ' ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἐὰν ἐντὸς τοῦ διαστήματος τούτου δὲν ἐπιβιβασθῶσι πάλιν εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἐπισκευήν αὐτοῦ, τότε τόσον αὐτά, καθὼς καὶ τὰ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας τεθέντα θέλουν μετατίθεσθαι εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἀποταμιεύσεως, καὶ ὅπου τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει οὐχ' ἧττον θέλουν ὑποβάλλεσθαι τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὰς τῆς ἀποταμιεύσεως πληρωμὰς καὶ διατάξεις.

54. Καὶ ἐὰν τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. 36 ἐκφορτωθέντα ἐμπορεύματα δὲν ἐπιβιβασθῶσι πάλιν εἰς τὸ ἴδιον πλοῖον, ἀλλ' ἀποκομισθῶσι δι' ἄλλου, δὲν πληρόνεται μόλον τοῦτο τὸ δικαίωμα τῆς ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταβιβάσεως.

ΚΕΦΑΛ. ζ'.

Περὶ ἐπισκέψεων.

55. Πᾶν πλοῖον προσορμιζόμενον ἢ ἀναχωροῦν ὑπόκειται εἰς ἐπίσκεψιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἥτις γίνεται ἀφοῦ δοθῶσι τὰ δηλωτικὰ καὶ αἱ ἀναπληρωτικαὶ δηλώσεις.

56. Καὶ αὐτὰ τὰ Ἑλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν, χρεωστεῖ ὅμως ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς νὰ εἰδοποιήσει προηγουμένως τὸν ἀνώτερον ἀξιωματικὸν, καὶ νὰ εἰσέρχεται εἰς αὐτὰ συνωδευμένος ἀπὸ τὸν λοχαγὸν [illegible]

57 Ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ὀφείλει νὰ ἐπισκέπτηται πᾶν εἰς ἐπίσκεψιν ὑποκείμενον πλοῖον, ὅταν ἀναχωρῇ. Δύναται δὲ νὰ ἐπισκέπτηται τὰ εἰς τὸν λιμένα προσορμισμένα πλοῖα, ὁσάκις τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον. Ὁ λιμενάρχης δύναται πάντοτε νὰ συναδεύῃ τὸν τελώνην κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας, καὶ ὀφείλει μάλιστα νὰ τὸ κάμνῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου τελευταίαν ἐπίσκεψίν του.

58. Ἀνίσως πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἡμεδαπὸς ἀντισταθῇ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ὑποβρεοῦται διὰ τοῦ λιμενάρχου καὶ ἐπιβάλλεται εἰς πρόστιμον 25—100 δραχμῶν πληρονόμενον εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν. Ἐὰν δὲ ὁ ἀντισταθεὶς πλοίαρχος ἦναι ἀλλοδαπός, ἐνεργοῦνται τ' ἀνωτέρω συνδρομῇ τοῦ προξενείου εἰς ὃ ὑπάγεται· μὴ ὑπάρχοντος δὲ προξενείου, ἐπιμελείᾳ τοῦ λιμενάρχου.

59. Εἰς τοὺς εἰσερχομένους πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου προϊσταμένους τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν εἶναι χρέος οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται νὰ ἐπιδεικνύωσι τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπορεύματα, ν' ἀνοίγωσι τὰ κλειστὰ μέρη τοῦ πλοίου, καὶ νὰ χορηγῶσι πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των. Τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπισκέψεως συντάσσεται ἔκθεσις ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, τοῦ λιμενάρχου καὶ τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, ἐὰν ἦναι ἀναγκαία πρὸς βεβαίωσιν ἀνακαλυφθείσης τινὸς παραβάσεως, τοὐναντίον δὲν γίνεται ἔκθεσις.

60. Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ χρεωστεῖ νὰ σημειοῖ ἑκάστοτε εἰς τὰ ναυτηλιακὰ ἔγγραφα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ δηλωτικοῦ τὸ ὁποῖον φέρει τὸ πλοῖον.

ΚΕΦΑΛ. Η'.

Περὶ ἀποταμιεύσεως καὶ διαμετακομίσεως ξένων ἐμπορευμάτων.

Α'. Ἀποταμίευσις (entrepôt)

61 Πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου ὑπάρχουν εἰς Π. Πάτρας, Σύραν, Ναύπλιον. Ὕδραν, καὶ Πειραιᾶ καταστήματα ἀποταμιεύσεως εἰς τὰ ὁποῖα ἀποτίθενται πρὸς καιρὸν τὰ ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κομιζόμενα ἐμπορεύματα, ὅσα οἱ ἔμποροι δὲν θέλουν νὰ εἰσάξωσιν ἀμέσως εἰς τὸ Κράτος πρὸς κατανάλωσιν. Τοιαῦτα καταστήματα θέλουν συστηθῆ καὶ ἄλλα δι' ἰδιαιτέρων Διαταγμάτων, ἂν ἡ σύστασις αὐτῶν ἤθελε θεωρηθῆ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως συμφέρουσα.

62 Τὰ εἰς τὰ ἀποταμιευτικὰ καταστήματα ἐναποτιθέμενα ἐμπορεύματα εἶναι ἐλεύθερα τέλους τῆς εἰσαγωγῆς, δύνανται δὲ καὶ πάλιν νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς δικαίωμα ἐξαγωγῆς· ἐνόσῳ ὅμως μένουν ἐναποταμιευμένα πληρόνουν κατὰ τετραμηνίαν ἓν καθ' ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, τὰ δὲ ὀγκώδη καὶ ἐλαφρὰ δύο καθ' ἑκατόν. Τὰ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην κατηγορίαν ὑπαγόμενα ἐμπορεύματα θέλουν προσδιορισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

63. Δὲν εἶναι δεκτὰ εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας τῶν ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων εἴδη κυρίως ὑποκείμενα εἰς ἐμπρησμὸν, δυσώδη ἢ δυνάμενα νὰ βλάψωσι τὰ εἰς τὰς ἀποθήκας ταύτας ἐναποτεθειμένα ἄλλα εἴδη. Τὰ τοιαῦτα συγχωρεῖται νὰ θέτῃ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην ὁ ἔμπορος.

64. Εἴδη ὀγκώδη καὶ μικρᾶς ἀξίας οἷον. α. Ξύλα διὰ καύσιμον, οἰκοδομὴν καὶ ναυπηγίαν, ξύλινα σκεύη δηλ. σκάφαι, πινάκια, λεκάναι, πτυάρια στεφάνια, καθῆκλαι, κόσκινα καὶ τὰ παρόμοια· β'. Χόρτινα σχοινία, ψάθαι καὶ τὰ παρόμοια· γ'. Πήλινα δοχεῖα καὶ τὰ παρόμοια· δ' Γεννήματα, ὅσπρια, ἀμύγδαλα εἰς φλοιοὺς, βάλανοι, κκρύδια καὶ τὰ παρόμοια, μὴ περιεχόμενα εἰς δοχεῖα, εἶναι δεκτὰ ἐπὶ πληρωμῇ δύο τοῖς ἑκατὸν κατὰ τετραμηνίαν εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας, ἐὰν ὑπάρχῃ κενὸς τόπος ἀνάλογος εἰς αὐτά. Εἰς πᾶσαν δὲ περίπτωσιν συγχωρεῖται νὰ τεθῶσιν αὐτὰ παρὰ τοῦ ἐμπόρου εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην, πληρόνοντος δικαίωμα ἓν καθ' ἑκατόν.

65. Τὰ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποτεθειμένα εἴδη εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν

τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως, ὅστις ἐπομένως κρατεῖ τὸ κλειδίον τῆς μιᾶς ἐκ τῶν δύο ἀνομοίων κλειδαριῶν, μὲ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ κλείεται ἡ ἀποθήκη.

66. Ὅταν τις θέλῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο δὶ ἀναφορᾶς του εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν, παρουσιάζων καὶ λεπτομερῆ διασάφησιν αὐτῶν κατὰ τὰ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὡρισμένα. Ἀφοῦ δὲ γίνῃ ἡ ἀπαιτουμένη ἐπίσκεψις καὶ ἐξέτασις αὐτῶν, δίδει ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ τὴν ἄδειαν εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς μετακομίσεως, ὅστις τὰ παραλαμβάνει καὶ τὰ ἐγγράφει λεπτομερῶς εἰς βιβλίον κρατούμενον παρ' αὐτοῦ, σημειώνων τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποταμιεύσεως.

67. Ἐὰν γενομένης τῆς ἐπισκέψεως καὶ ἐξετάσεως, εὑρεθῶσι τὰ ἐμπορεύματα ὀλιγώτερα ἢ περισσότερα τῶν εἰς τὴν διασάφησιν διαλαμβανομένων, ἢ καλητέρας ἢ κατωτέρας ποιότητος, ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς εἰσαγωγῆς περὶ παρομοίων περιπτώσεων διατάξεις.

68. Ὁ ἔμπορος, ἅμα ζητήσῃ τὴν ἀποταμίευσιν ἐμπορεύματός τινος, πληρόνει εὐθὺς τὸ δικαίωμα μιᾶς τετραμηνίας, τρεῖς δὲ ἡμέρας, πρὶν αὕτη παρέλθῃ προπληρόνει τὸ δικαίωμα διὰ τὴν δευτέραν τετραμηνίαν καὶ οὕτω καθεξῆς.

69. Τὰ εἰς ἀποταμιευτικόν τι κατάστημα τεθέντα ἐμπορεύματα, ἢ μέρος αὐτῶν, δύναται ὁ ἔμπορος νὰ μεταφέρῃ εἰς ἄλλο τοιοῦτον κατάστημα, ἢ νὰ ἐξάξῃ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀμέσως διὰ τοῦ μέσου τῆς διαμετακομίσεως ἢ νὰ εἰσάξῃ πρὸς ἀνάλωσιν, εἴτε εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπου εὑρίσκονται ἀποταμιευμένα, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος, ὅπου ἡ εἰσαγωγὴ ξένων ἐμπορευμάτων εἶναι συγχωρημένη.

70. Τὰ εἰς τ' ἀποταμιευτικὰ καταστήματα εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα, ἢ καὶ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποταμιευμένα συγχωρεῖται νὰ πωληθῶσι εἰς ἄλλους, χρεωστεῖ ὅμως ὁ πωλητὴς νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν ἐπιστάτην αὐτῶν καὶ νὰ ἐμφανίσηται ἐνώπιόν του μαζὶ μὲ τὸν ἀγοραστὴν διὰ νὰ γίνηται ἡ ἐγγραφὴ αὐτῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ νέου κυρίου.

Ἐκ τῆς μεταβιβάσεως ταύτης ἡ τριετὴς προθεσμία δὲν παρατείνεται, ἥτις λογίζεται πάντοτε ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

71. Οὐδὲν εἶδος συγχωρεῖται νὰ διαμείνῃ ἀποταμιευμένον εἰς τὰς δημοσίους ἢ ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη. Συμπληρωθέντων τούτων ἢ εἰσάγεται εἰς ἀνάλωσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ πληρόνει τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς, ἢ ἐξάγεται πάλιν ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας ἐλεύθερον τέλους. Ἐὰν δὲ δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος αὐτοῦ διὰ νὰ τὸ παραλάβῃ θεωρεῖται ὡς τὰ μένοντα εἰς τὰ τελωνεῖα ἀζήτητα πράγματα, καὶ ἐνεργοῦνται τὰ περὶ τούτων ὡρισμένα εἰς τὸ Κεφάλ. Θ'.

72. Ὁ ἔμπορος δὲν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἂν, πρὶν τῆς λήξεως τῆς τετραμηνίας, ἣν προεπλήρωσε, λάβῃ τὰ ἐμπορεύματά του ἢ μέρος αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα.

73. Ὅταν τις θέλῃ νὰ διαμετακομίσῃ ἐμπορεύματα ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγύησιν, ὅτι θέλει φέρει ἀπόδειξιν τῆς ἀποταμιεύσεως αὐτῶν εἰς τὸ κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον τὰ στέλλει. Τούτου γενομένου ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ ὁ τῆς διαμετακομίσεως ἐπισκέπτονται αὐτὰ καὶ ἐφοδιάζουν τὸν ἔμπορον μὲ διαβατήριον διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὸ εἶδος τῶν διαμετακομιζομένων ἐμπορευμάτων, τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν αὐτῶν (βάρος, ἀριθμὸν ἢ μέτρον) ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐτέθησαν τὸ πρῶτον εἰς ἀποταμιευτικὸν κατάστημα. Ἐὰν δὲ περιέχωνται εἰς δοχεῖα ἐπιδεκτικὰ σφραγίσεως, σφραγίζονται ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν.

74. Ὅταν φθάσωμεν εἰς τὸν πρὸς θν ὅρον, ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἐκεῖ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος καὶ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ ὀφείλουν νὰ παρατηρήσωσιν ἂν αἱ σφραγῖδες, τὰ δοχεῖα ἢ ἄλλα περικαλύμματα

ἦναι εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε δὲν ὑπάρχει ὑπόνοια ἀφαιρέσεως. Ἂν τοιαύτη ὑπόνοια ὑπάρχῃ, ἢ ἐὰν τὰ κιβώτια, δέσμαι, ἢ δοχεῖα εἶναι ἀσφράγιστα, ὀφείλουν νὰ ἐξετάζωσι τὰ περιεχόμενα ἐν αὐτοῖς ἐμπορεύματα, καὶ νὰ παραβάλλωσιν αὐτὰ μὲ τὸ διαβατήριον. Ἂν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαφόρων τούτων ἐξετάσεων ἔχῃ καλῶς, αἱ εἰρημέναι ἀρχαὶ ἐκδίδουσιν ἀπόδειξιν τῆς νέας ἀποταμιεύσεως, τὴν ὁποίαν προσυπογράφουν ἀμφότεραι, καὶ τὴν ὁποίαν ὁ ἔμπορος παρουσιάζει εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ καταστήματος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχε λάβει τὰ ἐμπορεύματα, καὶ οὕτω λύεται ἡ τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει ἐγγύησις.

Ἐὰν ἐμπορεύματά τινα λείπουν, εἰ μὲν ἡ ἔλλειψις εἶναι ἐκ τῶν ἐσφραγισμένων κιβωτίων, δοχείων ἢ δεσμῶν, τὰ ἐλλείποντα ὑποβάλλονται εἰς ὀκταπλοῦν πάντοτε εἰσαγωγῆς τελώνιον, εἰ δὲ ἐκ τῶν ἀσφραγίστων, τότε εἰ μὲν ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως ἢ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ εἰδοποιήθησαν περὶ τῆς ἐλλείψεως ταύτης παρὰ τοῦ ἐμπόρου, ἢ τοῦ κομιστοῦ, πρὶν ἡ ἀρχίσῃ ἡ ἐξέτασις, ὑποβάλλονται εἰς ἁπλοῦν τελώνιον, εἰ δὲ ἡ ῥηθεῖσα εἰδοποίησις δὲν ἔγεινεν, εἰς ἑξαπλοῦν.

Ἐὰν εὑρεθῶσι πλειότερα, ἢ ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῷ διαβατηρίῳ διαλαμβανόμενα ἐμπορεύματα, ὑποβάλλονται αὐτὰ εἰς ὀκταπλοῦν ἐξαγωγῆς τελώνιον. Ἂν εὑρέθησαν εἰς ἐσφραγισμένα κιβώτια, δοχεῖα, ἢ δέσμας· εἰς ἑξαπλοῦν δὲ, ἂν εἰς ἀσφράγιστα.

Τὴν περὶ μετακομίσεως ἐμπορευμάτων δοθεῖσαν ἐγγύησιν ἐπιβαρύνουσι μόνα τὰ ἐλλείποντα τυχὸν πληρωθησόμενα τέλη.

76. Ἐὰν ἀντὶ νὰ θέσῃ πάλιν τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα τοῦ τόπου ὅπου τὰ μετέφερε, προτιμᾷ ὁ ἔμπορος νὰ τὰ εἰσάξῃ ἀμέσως πρὸ ἀνάλωσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους, πληρόνει τὸ κανονισμένον τελώνιον εἰσαγωγῆς, καὶ μβάνων τὸ σύνηθες διπλότυπον ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς, φέρει αὐτὸ εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, ὅπου εἶχε δώσει ἐγγύησιν, ἥτις τοιουτοτρόπως λύεται.

76. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν δὲν παρουσιάσῃ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τόπου, ὅπου μετεφέρθησαν ταῦτα, ἢ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ εἰσαγωγῆς τελωνίου, ὑποχρεοῦται ὁ ἔμπορος ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ νὰ πληρώσῃ τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς

77. Ἐὰν εἰς διάστημα τριῶν ἄλλων μηνῶν φέρῃ ὁ ἔμπορος τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπαιτουμένην ἀπόδειξιν, καὶ προσαγάγῃ πρὸς τούτοις ἀξιοπίστους ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως περιστατικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμποδίσθη νὰ τὴν φέρῃ ἐμπροθέσμως, ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ πληρωθὲν τέλος.

78. Λογίζεται πάντοτε ὑπὲρ τοῦ ἐμπόρου τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρόνου τὸ ὁποῖον τυχὸν μένει πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τετραμηνίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἤδη πρεπλήρωσε τὸ δικαίωμα, καὶ ἐντὸς τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο ἀποταμιευτικὸν κατάστημα διαμετακόμισις τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἡ δὲ νέα τετραμηνία ἀρχίζει εἰς τὸ νέον κατάστημα, ἀφ' ἧς ἡμέρας συμπληρωθῇ ἡ πρώτη.

79. Ὅσακις ἐμπορεύματα ἐξάγωνται ἐκ τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐξαγωγῆς ἐν γένει διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Πρὸς τούτοις ὅσακις ἐξαγωγὴ γίνεται διὰ θαλάσσης, ὀφείλει ὁ ἔμπορος νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν ἓν ἀντίτυπον τῆς φορτωτικῆς του ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, ὅστις παρέλαβε τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ πλοῖόν του. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο θεωρηθὲν ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, παραδίδεται εἰς τὸν τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστάτην, ὡς ἀναγόμενον εἰς τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ

80. Ὅταν ἔμπορος θελήσῃ νὰ εἰσάξῃ πρὸς κατανάλωσιν ὅλα τὰ εἰς τὸ ἀποτα-

Ιστορικό Κέντρο Κοζάνης Βιβλιοθήκη Βέροιας

μιευτικὸν κατάστημα εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα, ἢ μέρος αὐτῶν χρεωστεῖ νὰ κάμῃ τὴν αἴτησίν του ἐγγράφως, σημειῶν λεπτομερῶς τὰ εἴδη, τὸ ποσὸν καὶ ποιὸν αὐτῶν (μέτρον ἢ βάρος).

Ἡ αἴτησις αὕτη γίνεται πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ οὗτος τὴν διευθύνει πρὸς τὸν τοῦ καταστήματος τῆς ἀποταμιεύσεως· συνεννοούμενοι δὲ ἀμφότεροι δίδουν τὴν ἄδειαν ἐπιτηροῦντες διὰ νὰ ἐξαχθῶσι μόνον τὰ ζητούμενα ἐμπορεύματα, περὶ τῶν ὁποίων γίνονται αἱ ἀνήκουσαι ἐγγραφαὶ εἰς τ' ἁρμόδια βιβλία καὶ τοῦ καταστήματος τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς.

Β'. Διαμετακόμισις.

81. Συγχωρεῖται διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους ἡ διαμετακόμισις ξένων ἐμπορευμάτων διὰ μόνων τῶν τελωνείων ἢ ὑποτελωνείων, τὰ ὁποῖα δι' εἰδικῶν Διαταγμάτων θέλουν προσδιορισθῆ.

82. Ὅστις θέλει νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς διαμετακομίσεως δίδει εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν διασάφησιν τῶν διαμετακομισθησομένων ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 66. Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῆς διασαφήσεως τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 67· ἡ δὲ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ἔχει καὶ ἐνταῦθα τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβεβλημμένα εἰς αὐτὴν καθήκοντα.

83. Ὅταν τὰ ἐμπορεύματα εἰσάγωνται πρὸς διαμετακόμισιν, ἐφοδιάζεται ὁ ἔμπορος κατὰ τὸ ἄρθρον 73, μὲ διαβατήριον περιέχον λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν μεταφερομένων εἰδῶν, τὰ ὁποῖα ἂν ἦναι ἐπιδεκτικὰ σφραγίσεως, σφραγίζονται. Δίδει δὲ ὁ ἔμπορος καὶ ἐγγύησιν ὅτι θέλει φέρει ἀπόδειξιν τοῦ τελωνείου ἢ ὑποτελωνείου, δι' οὗ ἐξάγονται, περὶ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἢ ἀπόδειξιν τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος περὶ τῆς ἐκεῖ ἀποταμιεύσεώς των.

84. Ὅταν τὰ ἐμπορεύματα φθάσωσιν εἰς τὸ τελωνεῖον ἢ ὑποτελωνεῖον, δι' οὗ ἐξάγονται, ἡ ἐκεῖ τελωνιακὴ ἀρχὴ ἀφοῦ, κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 ὡρισμένας περιπτώσεις, θεωρήσει καὶ εὕρει αὐτὰ σύμφωνα μὲ τὰ εἰς τὸ διαβατήριον διαλαμβανόμενα, σημειοῖ τὴν πρᾶξίν της εἰς αὐτό, ἐκδίδει τὴν πρὸς ἄρσιν τῆς δοθείσης παρὰ τοῦ ἐμπόρου ἐγγυήσεως πιστοποίησιν, καὶ ἐγχειρίζει ἀμφότερα τὰ ἐγγραφα εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχήν, ἐὰν ἡ ἐξαγωγὴ γίνεται διὰ θαλάσσης, ἢ εἰς τὴν ὑγειονομικήν, ἐὰν ἡ ἐξαγωγὴ γίνεται διὰ ξηρᾶς· αἱ δὲ ἀρχαὶ αὗται, αἵτινες θέλουν πάντοτε προειδοποιεῖσθαι περὶ τῆς γενησομένης ἐπισκέψεως, διὰ νὰ παρευρεθῶσιν, ἂν τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον, θέτουν τὸ ἐθεωρήθη καὶ τὴν ἐγχειρίζουν πρὸς οὓς ἀνήκει.

85. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα διαμετακομισθέντα ἀποτίθενται εἰς ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι οἱ ἐκεῖ προϊστάμενοι τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐκδίδουν τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πιστοποίησιν, ἅμα φθάσωσι τὰ ἐμπορεύματα, καὶ τεθῶσιν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, χωρὶς νὰ περιμείνωσιν τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

86. Ἐὰν εἰς τὰς γενομένας ἐπισκέψεις τῶν διαμετακομιζομένων ἐμπορευμάτων, εὕρωσιν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ διαφορὰς περὶ τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν ἢ ποιὸν αὐτῶν, ἐνεργοῦνται τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 74 διατεταγμένα.

87. Εἰς πρὸς τὴν προθεσμίαν τῆς παρουσιάσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ περὶ τοῦ ὅτι τὰ διαμετακομιζόμενα ἐμπορεύματα ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ Κράτους, ἢ ἐτέθησαν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς συνεπείας τῆς μὴ παρουσιάσεως, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 74. 76 καὶ 77.

ΚΕΦΑΛ. Θ'.

Γενικαὶ διατάξεις ἐφαρζόμεναι ἐπὶ εἰσαγωγῆ καὶ ἐξαγωγῆς. διὰ θαλάσσης καὶ διὰ ξηρᾶς

88. Πᾶσα εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ ἐμπορευμάτων, ἢ ἁπλῆ ἀποβίβασις εἰς τ' ξηρὰν, ἢ ἐπιβίβασις εἰς τὸ πλοῖον πρέπει νὰ γίνηται ἐν γνώσει καὶ μὲ γραπτὴν

δειαν τῶν προϊσταμένων τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς διὰ τῶν διωρισμένων θέσεων καὶ εἰς τὰς διωρισμένας ὥρας· θεωρεῖται ὡς λαθρεμπόριον καὶ ὑποβάλλεται τὸ ἐμπόρευμα εἰς ἁπλοῦν τελώνιον. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται, καθόσον ὁ παρὼν Νόμος δὲν ὁρίζει ἐτῶς ἄλλως πως, καὶ ὅστις ἤθελε καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον στερήσει δολίως τὸ δημόσιον τῶν ὀφειλομένων τελῶν. Ἐὰν ἦναι ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐλευθέρων τέλους ἐμπορευμάτων ἐπιβάλλεται πρόστιμον **5** — **100** δραχμῶν.

89. Ὅστις ἐκ τῶν πλοιάρχων, κυβερνητῶν, ἐμπόρων ἢ ἀγωγιατῶν παραβαίνει τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ὁρισθέντα περὶ ἀκριβοῦς δηλώσεως τῶν εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχμῶν **5** — **100**, ἂν τὰ ἐμπορεύματα ἦναι ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς ἐλευθέρων τελωνίου.

90. Ἐὰν πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται, ἔμποροι, ἢ ἀγωγιάται ὀφείλοντες νὰ ὑπογράψωσιν εἰς βιβλία ἢ εἰς τὰς διδομένας ἀπ' αὐτὰς δηλώσεις ἢ διασαφήσεις, δὲν ἠξεύρωσι νὰ γράψωσι, προσκαλεῖται παρὰ τῶν ἰδίων τρίτος τις γνωρίζων νὰ γράφῃ, καὶ ὑπογράφει ἀντ' αὐτῶν. Οἱ προϊσταμενοι τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν ὑγειονόμοι καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες ἤθελον παραδεχθῆ δήλωσιν ἢ διασάφησιν ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης ὑπογραφῆς, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον δραχ. **25** — **100**, ἐκτὸς περαιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως, ἂν ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο λόγος.

91. Τὸ λαθρεμπόριον δὲν τιμωρεῖται εἰμὴ ὅταν ἀνακαλυφθῇ ἐπ' αὐτοφώρῳ.

92. Οἱ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ εἰς πράξεις δι' ὧν θέλει τις νὰ στερήσῃ δολίως τὸ δημόσιον τῶν ὀφειλομένων αὐτῷ τελῶν ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ ἀγωγιάτην προσωπικῶς ἐπιβαλλομένων χρηματικῶν ποινῶν, δύνανται νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ κατασχεθέντος ἐμπορεύματος· οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι πρὸς ἀπότισιν αὐτῶν ὅλοι οἱ συναίτιοι, ἂν καὶ ἤθελον ἐγκαταλείψει τὸ ἐμπόρευμα.

93. Οἱ κύριοι τῶν ἐμπορευμάτων εἶναι πάντοτε ὑπεύθυνοι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου καταγινωσκομένας χρηματικὰς ποινάς, τὰ δικαιώματα καὶ ἔξοδα διὰ τὰς πράξεις τῶν ἐπιτρόπων, παραγγελιοδόχων, ὑπηρετῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν.

94. Εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προβλεπομένας περιστάσεις αἱ τῶν λαθρεμπορίων ποιναὶ καὶ τὰ πρόστιμα ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς ἰδιώτας παρὰ τῶν ἁρμοδίων τελωνιακῶν ἀρχῶν, ἂν αὗται παραλείψωσι τὴν καταψήφισιν τῆς ποινῆς, ἐπιβάλλεται αὕτη παρὰ τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ ὁρισθησόμενα. Αἱ κατὰ τῶν ὑπαλλήλων χρηματικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται παρὰ τῶν ἀμέσως προϊσταμένων ἀρχῶν, αἵτινες χρεωστοῦν ν' ἀναφέρωσιν ἀμέσως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἥτις δύναται νὰ ἐγκρίνῃ, ἐλαττώσῃ, αὐξήσῃ ἢ ἀποῤῥίψῃ τὴν ποινήν. Δύναται δὲ νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ αὐτὴ τὸ πρόστιμον αὐτεπαγγέλτως.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα μενόντων ἀξητήτων πραγμάτων.

95. Εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, καὶ ὅπου τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, εἰς τὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, παρακατατίθενται τὰ ἐμπορεύματα, ὅσα δὲν παρουσιάζεται οὐδεὶς νὰ παραλάβῃ ἐντὸς δύο ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐκφορτώσεώς των, φυλάττονται δι' ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς παραβολῆς των, ἐντὸς τῶν ὁποίων, ὅστις παρουσιάσει τοὺς τίτλους τοῦ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματός του δύναται νὰ τὰ λάβῃ, πληρώνων τὸ τέλος τῆς ἀποταμιεύσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 62· ὡς καὶ τὰ γενόμενα ἔξοδα τῆς διατηρήσεως

96. Μετὰ δύο ἔτος ἐβδομάδας ἀπὸ

τῆς καταθέσεώς των εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα ἢ εἰ· τὸ τελωνεῖον, τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῶν καταστημάτων τούτων, δημοσιεύεται δὲ καὶ διὰ τῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προσδιωρισμένης διὰ τὰς ἀγγελίας ἐφημερίδος, δηλοποίησις διαλαμβάνουσα τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ δοχεῖα ἐν οἷς περιέχονται, τὰ ἐπὶ τούτων σημεῖα, τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πλοίου δι' οὗ μετεκομίσθησαν, ἢ τοῦ ἀγωγιάτου, τὸ μέρος ὅθεν ἐπεβιβάσθησαν τὰ ἐμπορεύματα, καὶ ὅσα ἄλλα χαρακτηριστικὰ δύνανται νὰ ὁδηγήσωσιν εἰς τὴν εὕρεσιν τοὺς κυρίους αὐτῶν.

97. Μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν καὶ μιᾶς ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως, ἐὰν κάνεὶς ἔχων δικαίωμα εἰς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν δὲν τὰ ζητήσει, ἐκποιοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν εἰσάγεται εἰς τὸ ταμεῖον, ὁ δὲ κύριος τοῦ ἐμπορεύματος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως

98. Ἀνίσως ὑπόκεινται εἰς φθοράν, ἐκποιοῦνται καὶ πρὸ τῶν ἓξ μηνῶν, ἅμα ἡ χρεία τὸ καλέσει, ἀλλὰ πάντοτε μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης τριετίας, ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἀναγνωρισθεὶς κύριος αὐτῶν νὰ λάβῃ τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως προϊὸν, ἐκπιπτομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποταμιεύσεως δι' ὅσον καιρὸν ἔμειναν παρακατατεθειμένα, ἔτι δὲ καὶ τοῦ τελωνίου τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῶν τῆς δημοπρασίας καὶ λοιπῶν ἐξόδων.

99. Ἡ δημοπρασία προκηρύττεται δι' εἰδοποιήσεως τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, δημοσιευομένης παρὰ τοῦ διοικητικοῦ εἰς ὅλους τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του δήμους· ἐκτελεῖται δὲ ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν παρὰ τοῦ πραϊστημένου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς παρουσίᾳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης παρουσίᾳ τῆς δημοτικῆς, κατὰ τὰ εἰς τὴν πολιτικὴν δικονομίαν περὶ δημοπρασιῶν ὡρισμένα. Εἰς τὰς μεγάλας ἐμπορικὰς πόλεις, τὰς ὡς τοιαύτας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀναγνωρισθησομένας δι' ἐπισήμου πράξεως, ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ἡ δημοσίευσις τῆς προκηρύξεως τῆς δημοπρασίας ἐντὸς αὐτῶν μόνον.

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ'.

Περὶ κατασχέσεως ἐμπορευμάτων ἐπὶ λαθρεμπορίῳ, ἢ παραβάσεως τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

100. Πᾶν ἐμπόρευμα ἐπιβιβαζόμενον εἰς πλοῖον ἢ ἀποβιβαζόμενον εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν τελωνιακὰ καταστήματα, ἢ ἀπὸ θέσεις μὴ οὔτας διωρισμένας δι' ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν ἐμπορευμάτων, ἢ ἀπὸ θέσεις μὴ ἀπαγορευμένας μὲν, ἀλλὰ ἄνευ γραπτῆς ἀδείας τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ὥρας μὴ ἐπιτετραμμένας, ἢ μὲ πλαστὰ ἔγγραφα, καθὼς καὶ ὅ,τι δήποτε ὑποκείμενον εἰς τελώνιον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εὑρεθῇ κεκρυμμένον εἰς τὰ ἐνδύματά τινος ἐξερχομένου ἀπὸ τὸ πλοῖον ἢ εἰσερχομένου, συλλαμβάνεται καὶ φέρεται ὡς λαθρεμπόριον εἰς τὸ πλησιέστερον τελωνιακὸν κατάστημα.

101. Ὅστις εἴτε φύλαξ τελωνικὸς, εἴτε ὑπάλληλος τοιοῦτος, ἢ ἄλλης τινὸς ἀρχῆς, εἴτε καὶ ἰδιώτης, παρατηρήσει τινὰ ἀποπειρώμενον νὰ εἰσάξῃ ἢ ἐξάξῃ λαθραίως πρᾶγμα ὑποκείμενον εἰς πλημμελῆ τελωνίου, ὀφείλει νὰ τὸν καταδιώξῃ καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῆς τε ἐνόπλου δυνάμεως καὶ τῶν παρατυχόντων ἰδιωτῶν πρὸς κατάσχεσιν τοῦ λαθρεμπορευομένου πράγματος.

102. Ἅμα κομισθῇ τὸ συλληφθὲν πρᾶγμα εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα συντάσσεται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτίθενται ἐν ἀκριβείᾳ ὅλα τὰ περιστατικὰ, τὰ ὁποῖα βεβαιοῦσιν, ὅτι τὸ προκείμενον πρᾶγμα εἰσήχθετο ἢ ἐξήχθητο λαθραίως.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑπογράφουν οἱ συλλαβόντες τὸ πρᾶγμα, οἱ λοιποὶ τυχὸν μάρτυρες τοῦ συμβάντος καὶ ὁ ἐπιστάτης. Τοιαῦτα πρωτόκολλα δύναται νὰ συντάξῃ πᾶς τελωνιακὸς ὑπάλληλος, ἐκτὸς τῶν

φυλάκων· ἔχουν δὲ ταῦτα ἰσχὺν ἐνάσῳ δὲν προσβληθῶσιν ὡς πλαστά.

103. Ἐὰν ἐκεῖναι, οἵτινες μετέφεραν τὸ πρᾶγμα ἦναι παρόντες, προσκαλοῦνται νὰ προτείνωσι τὰ δικαιολογήματά των καὶ νὰ ὑπογράψωσι τὸ πρωτόκολλον· ἀρνουμένων δὲ τούτων, γίνεται μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον. Τὰ παρ' αὐτῶν προταθέντα τυχὸν δικαιολογήματα ἐκτίθενται παραπόδας τοῦ πρωτοκόλλου καὶ ὑπογράφονται.

104. Ὁ προϊστάμενος τοῦ τελωνιακοῦ καταστήματος λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτόκολλον τῆς κατασχέσεως καὶ τὰ δικαιολογήματα τοῦ μεταφέροντος τὸ πρᾶγμα ἀποφασίζει περὶ τῆς πληρωμῆς τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου γίνεται προσφυγὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόφασις εἶναι ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος. Ταῦτα δὲ ἰσχύουν μέχρις οὗ κανονισθῶσιν ἄλλως πως τὰ περὶ ἐκδικάσεως τῶν λαθρεμπορίων καὶ τῶν παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

105. Τὸ κατασχεθὲν πρᾶγμα κρατεῖται εἰς τὸ κατάστημα τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, μέχρις οὗ πληρωθῇ ἡ χρηματικὴ ποινή, ἢ ἀποφασισθῇ ἡ ἀπόδοσίς του παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀνωτέρας ἀρχῆς, ἐν περιπτώσει προσφυγῆς εἰς αὐτήν.

Δύναται δὲ νὰ παραδοθῇ καὶ πρότερον, ἐὰν ἤθελε προσενεχθῇ ἀξιόχρεως ἐγγύησις, τὴν ὁποίαν ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ ἤθελε δεχθῇ ὡς τοιαύτην ὑπὸ εὐθύνην της.

106. Ὅταν ὁ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ δὲν εἶναι γνωστός, ἢ ἀποποιῆται νὰ πληρώσῃ ἀμέσως τὸ τελώνιον καὶ τὴν ποινήν, πωλεῖται τὸ κατασχεθὲν ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ λαμβάνονται ἐκ τοῦ πλειστηριάσματος τὰ ὀφειλόμενα, κατὰ τὰ ἄρθρα 97 καὶ 98.

Ἂν δὲ τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐξαρκῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ποινῆς τοῦ τελωνίου καὶ τῶν γενομένων ἐξόδων ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐλλείποντος οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπόχρεοι, εἴτε εἶναι ἤδη οὗτοι, ἢ γίνουν κατόπιν γνωστοί. Ἐὰν δὲ τὸ ἀντίτιμα ὑπερβαίνῃ τὰ ὀφειλόμενα, ἀποδίδεται τὸ περίσσευμα εἰς ὁντινα ὁρᾷ, ἐντὸς δύο ἐτῶν, ἀξιοπίστους ἀποδείξεις τοῦ ἐπὶ τοῦ πράγματος δικαιώματός του.

107. Κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ διαγεγραμμένα ἐνεργοῦν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαί, ὁσάκις διὰ τῶν ἐπισκέψεων καὶ ἐξετάσεών των ἀνακαλύψωσι παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου τιμωρουμένας μὲ χρηματικὴν ποινήν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΒ'.

Περὶ καταμηνύσεων λαθρεμπορίων καὶ ἄλλων παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν. Δ'. Ἐναντίον ἰδιωτῶν.

108. Εἰς πᾶσαν περίστασιν καθ' ἣν λιμενικὴ, ὑγειονομικὴ, δημοτικὴ ἢ ἄλλη τις ἀρχὴ ἤθελεν ὁπωσδήποτε λάβει γνῶσιν ἢ ὑπόνοιαν ἐνεργουμένης τινὸς λαθρεμπορεύσεως παραβάσεως τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης καταχρήσεως ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὰς πράξεις ταύτας εἰς τὴν ἁρμοδίαν τελωνιακὴν ἀρχήν, διὰ νὰ πράξῃ κατὰ τὰ καθήκοντά της.

109. Ἐὰν ἐκτὸς ἀναβολῆς ἐπίκειται κίνδυνος μὴ ἀφανισθῶσι τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα δύνανται ν' ἀποδείξωσι τὴν καταδιωκτέαν πρᾶξιν, ὀφείλει ἡ λαβοῦσα γνῶσιν τούτων ἀρχὴ νὰ συντάξῃ ἀμέσως περὶ αὐτῶν τακτικὸν πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον παραδίδει εἰς τὸν ἁρμόδιον τελωνιακὸν ἐπιστάτην.

110. Ἐὰν ἰδιώτης λάβῃ τοιαύτας ὑποψίας ἀναφέρεται εἰς τὴν πλησιεστέραν τελωνιακὴν ἀρχὴν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ Νόμον. Ἐὰν ἐπίκειται ἐκ τούτου κίνδυνος ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, καὶ ὑπάρχῃ πλησιεστέρα ἄλλη τις ἀρχὴ, ἀναφέρεται εἰς ταύτην, ἥτις ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ πράξῃ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Ἐὰν καὶ ταῦτα δὲν παρέχῃ ἀρκετὴν ταχύτητα, προσλαμβάνει τοὐλάχιστον δύο ἀξιοπίστους μάρτυρας πρὸς βεβαίωσιν τῶν διδομένων, τὰ ὁποῖα εἶναι κίνδυνος μὴ ἐξαφανισθῶσι.

Β'. Ἀναντίον τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

114. Ὁσάκις ἡ ἀρχή τις ἢ ἰδιώτης ἀνακαλύψῃ κατάχρησιν τελώνου ἢ ἄλλου τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου, ἢ ὑπηρέτου, καταμηνύει τοῦτον εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν τοῦ καταμηνυομένου ἀρχὴν ἢ τὸν ἐπιθεωρητήν. Ἐὰν δὲ ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῆς αὐτοψίας ἢ τῆς ἀκροάσεως μαρτύρων, ἢ τῆς βαβαιώσεως περιστατικοῦ τινος, ἐνδέχεται ν' ἀποβῇ δύσκολος ἡ ἀπόδειξις τῆς καταχρήσεως, δύναται καὶ πρὸ τῆς καταμηνύσεως νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἥτις ἀφείλει ἀμέσως νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 110.

112. Ὁ ἐπιθεωρητὴς ἅμα λαβὼν γνῶσιν τῆς καταμηνύσεως ἐπιχειρεῖ διοικητικὴν προανάκρισιν, καὶ ἂν ἐκ τῆς προανακρίσεως λάβῃ βασίμους ὑπονοίας τῆς ἀληθείας τῆς καταχρήσεως, παύει τὸν ὑπάλληλον ἀντικαθιστῶν αὐτὸν προσωρινῶς δι' ἄλλου καὶ ἀναφέρει ἐντὸς 24 ὡρῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, πρὸς τὴν ὁποίαν διευθύνει μετὰ ταῦτα καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς προανακρίσεως, συναδεύων αὐτὰ μ' ἔκθεσιν λεπτομερῆ.

113. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐνεργεῖ τὰ περαιτέρω κατὰ τὴν ἁρμοδιότητά της ὡς πρὸς τὴν προσωρινὴν ἢ τὴν ὁριστικὴν παῦσιν καὶ τὴν παραπομπὴν εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ καταχραστοῦ ὑπαλλήλου.

114. Ὅταν ἡ καταμήνυσις λαθρεμπορίου ἢ ἄλλης τινὸς παραβάσεως τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν ἢ καταχρήσεως ὑπαλλήλου τινὸς ἀποδειχθῇ, ἀροῦ τὸ δημόσιον λάβῃ τὸ νενομισμένον τελώνιον, ὁ ἰδιώτης ἢ ὁ τελωνιακὸς φύλαξ ὅστις ἔκαμε τὴν καταμήνυσιν λαμβάνει τὸ τρίτον τῆς ἐπιβαλλομένης χρηματικῆς ποινῆς.

ΚΕΦΑΛ. ΙΓ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ τελωνίου.

115. Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς πληρωμὴν τελωνίου εἶναι γενικὴ, ἑπομένως καὶ τὰ πρὸς χρῆσιν δημοσίας ὑπηρεσίας ἀρχῆς τινος εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα ὑπόκεινται εἰς αὐτήν. Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον δυνάμει εἰδικοῦ Β. Διατάγματος.

116. Πρὶν πληρωθῇ τὸ τελώνιον δὲν συγχωρεῖται νὰ σηκωθῇ τὸ ἐμπόρευμα, καθ' ὅσον δὲν ἤθελον ἐπιτρέπεσθαι προθεσμίαι Β. Διαταγμάτων.

117. Ἐὰν ἐμπροθέσμως δὲν πληρωθῶσι τὰ ἀπὸ ἐμπορόν τινα ὀφειλόμενα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων νομίμων καταδιωκτικῶν μέτρων, κρατεῖται ἀπὸ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα ἤθελε φέρει μετὰ ταῦτα, ὅσον μέρος ἀρκεῖ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους του. Ἐὰν δὲ ἡ κράτησις αὕτη δὲν ἀρκέσῃ εἰς τὸ νὰ τὸν παρακινήσῃ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του, ἐκποιοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας τὰ κρατηθέντα ἐμπορεύματα.

118. Διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν εἶναι εἰς χρέος νὰ ἐκδώσῃ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς Ἀρχῆς διπλότυπον ἀποδεικτικὸν προσυπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἐλεγκτὴν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, εἰς δὲ τὸ στέλεχος ὑπογράφει ὁ πληρώσας τὸ τελώνιον.

Ἂν οὗτος δὲν ἠξεύρῃ νὰ γράψῃ προσκαλεῖται τρίτος τις ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται νὰ ὑπογράφῃ ἀντὶ τοῦ πληρωτοῦ ὁ ἴδιος προϊστάμενος ἢ ἄλλος τις ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς.

Αἱ περὶ τριπλοτύπων καὶ διπλοτύπων ἐν ἰσχύϊ διατάξεις ἐφαρμόζονται καθ' ὅλα καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

119. Ὁσάκις αἱ παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ δὲν φθάνουν τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν ἐπαναρθωτικῶν χρηματικῶν ποινῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ ποινικοῦ νόμου, θέλουν λογίζεσθαι ὡς πρόστιμα.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

120. Ὁ ἀπὸ 25 Μαΐου 1842, περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους Νόμος ἀκυροῦται, ὡς καὶ αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι ἄλλαι μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ τελωνιακαὶ διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαρτίου 1843.

198· Ν. Περὶ τῆς ἐπὶ σφραγίσει παιγνιοχάρτων καταχρήσεως καὶ τῶν ληπτέων μέτρων ἐπὶ τούτου (α).

(α) Σ. Σ. κατηργήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1857 περὶ Χαρτοσήμου Νόμου.

199. *Ν. Περὶ τριμήνου προθεσμίας εἰς τοὺς Φαλαγγίτας, ὅπως λάβωσιν ἴδιον, φθαρτὰ κτήματα.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 Νόμου, τὸ παραχωροῦν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μεθέξωσι τῶν ὠφελειῶν αὐτοῦ Φαλαγγίτας, προθεσμίαν δίμηνον διὰ νὰ ἐκφράσωσι τὴν εἰς τοῦτο θέλησίν των καὶ θεωροῦντες ὅτι ἡ τῆς προθεσμίας ταύτης παράτασις διὰ τοὺς ἐκπροθέσμως μέχρι τοῦδε καθυποβαλόντας, καὶ τοὺς ἐντὸς ῥητοῦ τινος διαστήματος μέλλοντας νὰ καθυποβάλωσι τὰς αἰτήσεις των, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ἤθελε συντείνει εἰς τὸν ἀρχικὸν αὐτὸν τοῦ εἰρημένου Νόμου σκοπὸν, τὴν ἀσφαλῆ καὶ διαρκῆ ὕπαρξιν τῶν αἰτούντων, ἤθελεν ἐπιφέρει ἀφ' ἑτέρου ἐλάτωσίν τινα τῶν δημοσίων δαπανῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Δίδεται τρίμηνος προθεσμία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τοὺς Φαλαγγίτας διὰ νὰ δηλώσωσι τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ λάβωσι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1838 Νόμου διαθέσιμα πωλητέα ἐθνικὰ φθαρτὰ κτήματα ἢ γαίας, ἐξαιρουμένων ἐκείνων ἅτινα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν χρῆσιν τῶν καλλιεργούντων αὐτὰ γεωργῶν. Οἱ Φαλαγγῖται δύνανται νὰ προσκτήσωσι καὶ τὰ, κατὰ τὸν 15 (27) Ἰανουαρίου 1837 Νόμον, μέλλοντα νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ δημόσιον μερίδια φυτειῶν, καὶ τὰ ἐνοικιαζόμενα μονοετῶς φθαρτὰ κτήματα. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ταύτας οἱ πλειοψηφήσαντες θέλουν ἐμβῆ εἰς τὴν θέσιν τοῦ δημοσίου παραλαμβάνοντες ἀντ' αὐτοῦ εἴτε τὸ μέρος τῆς φυτείας μετὰ τὴν ἔγκαιρον διανομὴν, εἴτε τὸ ἐνοικιασθὲν κτῆμα μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαρτίου 1843.

200. *Δ. Περὶ ὑπευθύνων συντακτῶν τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ἔληξεν ἤδη ἡ προθεσμία, ἀφ' ἧς κατὰ τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ περὶ ἐξυβρίσεων ἐν γένει καὶ περὶ τύπου Νόμου, ὑπεύθυνος συντάκτης πολιτικῆς ἐφημερίδος δὲν δύναται νὰ γένῃ εἰμὴ ὁ πιστοποιήσας ὅτι ἐτελείωσε τὰς σπουδὰς τοῦ Πανεπιστημίου·

Θεωροῦντες ὅτι διὰ τὸ ἀρτισύστατον τοῦ πανεπιστημίου καθίσταται εἰσέτι δύσκολος ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 ἀριθ. 6 τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1837 περὶ ἐξυβρίσεων ἐν γένει καὶ περὶ τύπου Νόμου ταχθεῖσα πενταετὴς προθεσμία, παρελθούσης τῆς ἀποίας δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸς ὡς ὑπεύθυνος συντάκτης πολιτικῆς ἐφημερίδος ὁ μὴ συμπληρώσας τὰς σπουδάς του εἰς ἓν Πανεπιστήμιον ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, παρατείνεται ἐπὶ τρία περιπλέον ἔτη ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαρτίου 1843.

---

201. *Περὶ κατασκευῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ εἰς Παρνασσίδα.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 20 πρᾶξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Παρνασσίδος, δι' ἧς ψηφίζει τὴν κατασκευὴν ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ ἀπὸ τὸν λιμένα Ἀμφίσσης (σκάλαν) τῶν μεθορίων Παρνασσίδος, καὶ προσδιορίζει τὸ ποσὸν δραχμῶν τετρακοσίας (400) διὰ τὰ πρῶτα ἔξοδα τῆς συντάξεως σχεδίου καὶ προϋπολογισμοῦ τεχνικοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν ψηφισθεῖσαν ὑπ' ἀριθ.

20 πράξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Παρνασίδος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Μαρτίου 1843.

---

202. Περὶ τῶν παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἀρχῶν διοριζομένων ὑπηρεσίων ὑπηρετῶν.

ΟΟΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς δύναται ν' ἀναθέσῃ διὰ γενικῆς ἐντολῆς εἰς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχὰς τὸν διορισμὸν ἐκείνων τῶν διὰ τὴν Οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτουμένων προσωρινῶν ὑπηρετῶν· οἷον ἐπιστατῶν κτλ. τῶν ὁποίων ὁ ἄμεσος διορισμὸς ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Γραμματείας, καὶ ἑπομένως οἱ τοιοῦτοι διορισμοὶ ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐξουσίας των, θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται.

2. Οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ὑπηρέται, θέλουν ἐφοδιάζεσθαι μὲ δίπλωμα ἀπὸ τὴν διορίζουσαν αὐτοὺς ἀρχὴν, ἐν ᾧ θέλει γίνεται μνεία τῆς ἐντολῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ θέλουν δώσει τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν των.

3. Θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ δώσουν ἐκ νέου τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, ὅσοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω, διορισθέντες πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἔδοσαν ἤδη τὸν ὅρκον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαρτίου 1843.

---

203. Δ. Περὶ τῶν ἰδικῶν ἐμποροδικείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου καὶ τὸν ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1837 Νόμον, κατὰ τοὺς ὁποίους πᾶν δικαστήριον ἐμποροδικῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, νομικοῦ, τεσσάρων δικαστῶν καὶ δύω παρέδρων ἐμπόρων, καὶ ἑνὸς γραμματέως. Θεωροῦντες ὅτι εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα ἐμπορουῦν ἄνευ βλάβης τῆς ὑπηρεσίας νὰ μεταβληθῶσιν εἰς τμήματα τῶν τακτικῶν πρωτοδικείων, διατηροῦντα ἄλλως τε τὴν ἐξ ἐμπόρων ἐκλογὴν τῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων αὐτῶν, ὅτι τοιουτοτρόπως συμβιβάζεται τὸ πλεονέκτημα τῆς μετοχῆς τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν εἰδικῶν τούτων δικαστηρίων μὲ τὸν ὅσον οἷόν τε εἰσακτέαν εἰς ἅπαντας τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας οἰκονομίαν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

Πᾶν εἰδικὸν δικαστήριον ἐμπορικῶν δύναται, ὅπου ἡ κυβέρνησις τὸ ἐπιβρίσκει εὔλογον, νὰ μετασχηματισθῇ διὰ Διατάγματος εἰς τμῆμα τῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐδρευόντων πρωτοδικῶν, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ ἄλλου τινὸς μέλους τοῦ πρωτοδικείου καὶ ἔχον γραμματέα τὸν τοῦ δικαστηρίου τούτου γραμματέα, διατηροῦν ὅμως τὴν ἐξ ἐμπόρων ἐκλογὴν τῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαρτίου 1843.

---

204. Ν. Περὶ ἀναπληρώσεως τῶν καλυομένων εἰδικῶν ὑποθηκοφυλάκων παρὰ τῶν ἁρμοδίων εἰρηνοδικῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι δὲν ἐκανονίσθη εἰσέτι ὑπὸ τίνων θέλει γίνεται ἡ ἀναπλήρωσις τῶν εἰδικῶν ὑποθηκοφυλάκων καὶ εἰς τίνα θέλουν ἀνήκει τὰ ὑποθηκικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν τε εἰδικῶν ὑποθηκοφυλάκων καὶ τῶν ἐκπληρούντων τὰ ἔργα ταῦτα εἰρηνοδικῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τοὺς εἰδικοὺς ὑποθηκοφύλακας καλυομένους, ὁσάκις κενοῦνται ἡ θέσις των, θέλουν ἀναπληροῖ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 84 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου ἁρμόδιοι εἰρη-

νοδίκαι.

Τὸν ἐν Ἀθήναις εἰδικὸν ὑποθηκοφύλακα ἀναπληροῖ ὁ κατὰ τὴν Βόρειον πλευρὰν τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ εἰρηνοδίκης

2. Ἐὰν ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται λόγῳ ἀσθενείας τὰ ὑποθηκικὰ δικαιώματα μοιράζονται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τοῦ ἀσθενοῦντος ὑποθηκοφύλακος καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ. Κατὰ τὰς λοιπὰς κωλύσεις τὰ δικαιώματα ἀνήκουν ὁλόκληρα εἰς τὸν ἀναπληρωτήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαρτίου 1843.

———

205. Δ. Περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἰσορροπίας τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι τὰ δημόσια εἰσοδήματα δὲν ἰσορροποῦσιν εἰσέτι πρὸς τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα καὶ ὅτι διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἰσορροπία, χωρὶς τῆς ὁποίας, δὲν δύνεται νὰ εὐτυχήσῃ τὸ Κράτος, καὶ τὴν ὁποίαν ἕνεκα τούτου ἔχομεν σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ εἰσαγάγωμεν, νὰ προφυλαχθῶσι δὲ κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ οἱ ἀγαπητοὶ Ἡμῶν ὑπήκοοι ἀπὸ ἐπιβολῆς νέων φόρων, καθίσταται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀναγκαιοτάτη καὶ ἀπαραίτητος ἡ ἐλάττωσις τῶν δημοσίων ἐξόδων.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ συνεισφέρωμεν καὶ ἐξ ἰδίων εἰς εὐτυχεστέραν ἐπιτυχίαν τοῦ ῥηθέντος σκοποῦ, καὶ νὰ δώσωμεν εἰς τὸν ἀγαπητὸν Ἡμῶν λαόν, τοῦ ὁποίου ἡ εὐημερία εἶναι διηνεκὴς Ἡμῶν φροντὶς καὶ καταθύμιος μελέτη, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν χαρὰν καὶ θλῖψιν λογιζόμεθα ὡς ἰδίαν Ἡμῶν, νέον δεῖγμα τῆς πατρικῆς Ἡμῶν ἀγάπης καὶ κηδεμονίας ἀπεφασίσαμεν

Παραχωροῦμεν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐκ τῆς Ἀνακτορικῆς Ἡμῶν χορηγήσεως (liste civile) τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, δραχμὰς 200,000 (διακοσίας χιλιάδας), ὡς ἰδιαιτέραν Ἡμῶν συνεισφορὰν εἰς πλήρωσιν τῶν δημοσίων ἐξόδων, ἐκφράζοντες συνάμα τὴν Ἡμετέραν πρόθεσιν τοῦ νὰ ἐξακολουθήσωμεν συνεισφέροντες τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ τὰ ἑξῆς ἔτη, ἐφ' ὅσον εἰσαχθῇ τελεία ἰσορροπία τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαρτίου 1843.

———

206. Ν. Περὶ μεταφορᾶς τοῦ μισθοῦ τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ εἰς πρόσκτησιν ἐθνικῶν κτημάτων

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ παρέξωμεν καὶ εἰς τοὺς διαθεσίμους ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἡμετέρου Ναυτικοῦ τὰ μέσα ἀσφαλοῦς ἀποκαταστάσεως διὰ τῆς προσκτήσεως ἐθνικῶν γαιῶν καὶ ῥιζικῶν κτημάτων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἕκαστος ἐκ τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ δύναται, ἐὰν θέλῃ παραιτούμενος τοῦ μισθοῦ του, νὰ λάβῃ γραμμάτιον ποσότητος ἴσης μὲ τὸ ἑξαπλοῦν τοῦ ἐτησίου μισθοῦ του δεκτὸν εἰς ἀγορὰν ἐθνικῶν κτημάτων ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου 1843 Νόμου περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τοὺς Φαλαγγίτας.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 7, 10, 11 καὶ 12 τοῦ ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1838 Νόμου, θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἀναλόγως καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

3. Εἰς τοὺς διαθεσίμους ἀξιωματικοὺς τοῦ Ναυτικοῦ δίδεται προθεσμία τετράμηνος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ἐντὸς τῆς ὁποίας οἱ θέλοντες νὰ προσκτήσωσιν ἐθνικὰ κτήματα δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ὀφείλουν νὰ δηλώσωσι τὴν περὶ τούτου θέλησίν των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἀπριλίου 1843.

207. Δ. Περὶ τελωνίων τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων δημητριακῶν καρπῶν εἰς τὸ Κράτος(α)

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἐγχώριον γεωργίαν τὴν ὁποίαν ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν

(α). Σ. Ε. κατηργήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Γενναρίου 1857 Νόμου περὶ δασολογίου.

ἀναγκαίαν βοήθειαν καθόσον αὐτη συμβιβάζεται μὲ τὴν εἰς τοὺς καταναλωτὰς ὀφειλομένην δικαίαν προστασίαν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 18 Μαρτίου 1836 περὶ δημοτελῶν καπηλείων Νόμον ἐπὶ τῶν προσ-

τάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν

Εἰσαγωγή.

	Ὁ σῖτος		Ἡ σίκαλη		Ὁ ἀραβόσιτος		Ἡ κριθή		Τὸ καλαμβόκ.		Ἡ βρώμη.	
	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρ. ἢ ὀκὰ	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρ. ἢ ὀκά	Τό κοιλόν	Ἄλευρ. ἢ ὀκά	Τό κοιλόν	Ἄλευρ. ἢ ὀκά	Τό κοιλόν	Ἄλευρ. ἢ ὀκά	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρ. ἢ ὀκά
	δρ λε.	λ.	δρ λε.	λ.	δρ λε.	λ.	δρ λε.	λ.	δρ λε.	λ.	δρ λε	λ.
Ὅταν ἡ ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐγχωρίου σίτου ὑπερβαίνῃ τὰς δρ. 6 τὸ κοιλὸν	10	2	5	1	5	1	5	1	5	1	5	1
Ὅταν ἦναι ἀπὸ 6. ἕως 5:76	50	4	30	2	28	2	25	2	20	2	18	1
» » » 5.75—5.51	75	6	45	4	42	3	37	3	30	2	27	2
» » » 5.50—5.26	1	8	60	5	56	4	50	4	40	3	36	3
» » » 5.25—5.01	1 25	10	75	6	70	5	62	5	50	4	45	3
» » » 5. —4.76	1 50	12	90	8	84	6	75	6	60	5	54	4
» » » 4.75—4.51	1 75	14	1 5	9	98	7	87	7	70	6	63	5
» » » 4.50—4.26	2	16	1 20	10	1 12	9	1	8	80	6	72	6
» » » 4.25—4.01	2 25	18	1 35	11	1 26	10	1 12	9	90	7	81	7
Καὶ οὕτως ἐφεξῆς προστιθεμένων εἰς τὸ τελευταῖον τελώνιον ἀνὰ πᾶσαν 25 λ. ἐλάττωσιν τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ σίτου.	25	2	15	1	14	1	13	1	10	1	9	1

Ἐξαγωγή.

	Διὰ τὸν σῖτον		Τὴν σίκαλην		Τὸν ἀραβόσιτον		Τὴν κριθήν		Τὸ καλαμβόκιον		Τὴν βρώμην	
	Τό κοιλόν	Ἄλευρ. τηνόκαν	Τό κοιλόν	Ἄλευρ. τηνόκαν	Τό κοιλόν	Ἄλευρ. τηνόκαν	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρ. τηνόκαν	Τό κοιλόν	Ἄλευρ. τηνόκαν	Τό κοιλόν	Ἄλευρ τηνόκαν
Ὅταν ἡ ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐγχωρίου σίτου ὑπερβαίνῃ τὰς ὀραχ. 6 τὸ κοιλὸν εἰς πᾶσαν 25 λεπτῶν αὔξησιν τῆς ἀγοραίας τιμῆς αὐτοῦ θέλουν προσθέσθαι εἰς τὸ ἀμέσως κατωτέρω προσδιοριζόμενον τελώνιον λεπτά	25	1	15	1	14	1	12	1	10	1	9	1
Ὅταν ἦναι ἀπὸ δρ. 6 ἕως 5.75	50	2	30	2	28	2	25	2	20	2	18	2
» » 5.75—5.51	25	1	15	1	14	1	12	1	10	1	9	1
» » 5.50—5.26	10	1	7	1	7	1	6	1	5	1	4	1
» » 5.25— καὶ ὀλιγώτερον	5	1	3	1	3	1	3	1	2	1	2	1

γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Οἱ ξένοι δημητριακοί, καρποὶ οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὸ Κράτος πρὸς κατανάλωσιν, ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν ἀπέναντι κλίμακα.

2. Οἱ δημητρισκοὶ καρποὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον ἐξαγωγῆς κατὰ τὴν ἀπέναντι κλίμακα.

3. Αἱ διοικητικαί, αἱ τελωνιακαί, καὶ αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαί, Ἀθηνῶν, Σύρου, Ναυπλίας, Πατρῶν, Μεσολογγίου, Καλαμῶν, Ὕδρας, Χαλκίδος, καὶ Λαμίας, θέλουν κρατεῖ σημείωσιν ἀκριβῆ τῆς καθημερινῆς τιμῆς τῶν σίτων, οἵτινες πωλοῦνται εἰς τὰς πόλεις ταύτας καὶ θέλουν πέμπει αὐτὴν διὰ κοινῆς ἐκθέσεως, κατὰ πᾶσαν δεκαήμερον, εἰς τὰς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας.

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι θέλουν προσδιορίζει κατὰ μῆνα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων τιμειώσεων, τὸν μέσον ὅρον τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ σίτου, ὅστις θέλει δημοσιεύεσθαι παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς διὰ νὰ ὑπολογίζεται καὶ εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῶν δημητριακῶν καρπῶν καθ' ἅλον τὸν ὁμέσως ἑπόμενον μῆνα.

5. Ἕως οὗ δὲ φθάσῃ εἰς τελωνιακήν τινα ἀρχὴν ὁ κατὰ μῆνα προσδιοριζόμενος μέσος ὅρος, τὸ τελώνιον ὑπολογίζεται καὶ εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ τὸν παρελθόντα μῆνα προσδιορισθέντος μέσου ὅρου.

6. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει ἐμβῆ εἰς πλήρη ἐνέργειαν ἐπὶ μὲν τῶν γεννημάτων τῶν κομιζομένων ἀπὸ τὴν Ἑπτάνησον, Θεσσαλίαν καὶ Ἤπειρον μεθ' ἡμέρας δέκα, ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, μεθ' ἡμέρας εἴκοσι· ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, μικρὰν Ἀσίαν, Συρίαν, καὶ Αἴγυπτον μεθ' ἡμέρας τριάκοντα καὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέρη μετὰ ἑξήκοντα ἡμέρας ἀφ' οὗ καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἀπριλίου 1843.

208 Δ.§ Περὶ κρατήσεως ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων. (α).

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ σημεριναὶ πρόσοδοι τοῦ Κράτους δὲν ἐπαρκοῦν εἰς τὰς σημερινὰς δημοσίους δαπάνας, καὶ ἐπομένως ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων οἰκονομιῶν εἶναι ἀνάγκη νὰ περιορισθῶσιν ἀναλόγως καὶ αἱ μισθοδοσίαι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων· καὶ θέλοντες νὰ συνδυάσωμεν τὸ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ὑπαγορευόμενον τοῦτο μέτρον μὲ τὴν ὁποίαν λαμβάνομεν πρόνοιαν περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τούτων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμμ. τείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐκ τῶν ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον χορηγουμένων μηνιαίων μισθῶν καὶ λοιπῶν ἀποδοχῶν ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων θέλων γίνεσθαι ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ μέχρι νεωτέρας διατάξεως αἱ κατὰ τὴν ἑξῆς ἀναλογίαν κρατήσεις.

Ἐκ τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλ. τῶν διαμενόντων εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Σύρον, Ναύπλιον, Πάτρας καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους καὶ λαμβανόντων κατὰ μῆνα.	Τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους καὶ λαμβανόντων κατὰ μῆνα	Θέλουν κρατηθῆ εἰς ἕκαστον
150 ἕως 199	100—149	Δρ. 5
200—249	150—199	» 6
250—299	200—249	» 7
300—349	250—299	» 8
350—399	300—349	» 9
400—449	350—399	» 10
450—499	400—449	» 11
500—549	450—499	» 12
550—599	500—549	» 13
600—649	550—599	» 14
650 καὶ ἀνωτέρω	600 καὶ ἀνωτέρω	» 15

(α) Ν. Ε. κατηργήθη.

2 Διὰ τοὺς διαμένοντας εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Σύρον, Ναύπλιον καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, τοὺς λαμβάνοντας μισθὸν καὶ ἀποδοχὰς ἔλαττον τῶν δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα κατὰ μῆνα, καθὼς καὶ διὰ τοὺς εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους διαμένοντας μὲ μηνιαῖον μισθὸν ὀλιγώτερον τῶν δραχμῶν ἑκατὸν δὲν θέλει γίνεσθαι οὐδεμία κράτησις

3. Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου πρώτου ὁριζόμεναι κρατήσεις θέλουν γίνεσθαι ἐπ τοῦ συνόλου τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων καὶ λοιπῶν ἀποδοχῶν, τὰ ὁποῖα λαμβάνει διὰ διαφόρους ὑπηρεσίας ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον.

4. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ ἰδίως τὴν μισθοδοσίαν τῶν δ' καστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ὁρισθῆ τὰ δέοντα δί ἰδιαιτέρου Νόμου.

5. Ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς κρατήσεις ταύτας θέλει φροντίσει περὶ προσεχοῦς ἐκδόσεως Νόμου, δι οὗ θέλει χορηγεῖσθαι δικαίωμα συντάξεως εἰς χρήματα ἢ παραχωρήσεις ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τοὺς κατὰ τοὺς ὅρους αὐτοῦ ὑπηρετήσαντας ὑπαλλήλους, τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν.

6 Τὸ παρὸν Διάταγμα ἔχει ἰσχὺν ἀπὸ πρώτης Ἀπριλίου τρέχοντος ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1843.

---

209. Δ. Περὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος τῶν μεταφερομένων ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐμπορευμάτων.

ΟΘΩΝ κ λ π.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, τὸ εἰσπραττόμενον διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους μετακομιζόμενα ἐμπορεύματα δὲν στηρίζεται εἰς δικαίας διανομῆς σύστημα, διότι δὲν ἐπιβαρύνει ὅλους τοὺς καταναλωτάς.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1830 ψήφισμα Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1830 ψηφίσματος εἰσπραττόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους μετακομιζόμενα ἐμπορεύματα, καταργεῖται.

2. Διὰ ὅλα τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφερόμενα ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα ἐξάγομενα τοῦ Κράτους ὑπόκεινται εἰς τελώνιον, θέλει δίδεσθαι εἰς τὸ ἁρμόδιον τελωνεῖον ἀποχρῶσα ἐγγύησις περὶ τῆς ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφορᾶς των, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων Νόμου.

Ἡ ἕνεκα ἐμπορευμάτων ἀξίας ἀνωτέρας μὲν τῶν 14 δραχμῶν, ἀλλὰ κατωτέρας τῶν 100 διδομένη ἐγγύησις καὶ ἡ πρὸς λύσιν αὐτῆς χορηγουμένη πιστοποίησις θέλουν γράφεσθαι ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως λεπτῶν 25, ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως μιᾶς δραχμῆς ἡ διὰ τὰς ἀνωτέρω τῶν δρ. 100 ποσότητας, καὶ ἐπὶ ἀσήμου χάρτου ἡ διὰ τὰς κατωτέρω τῶν 14 δραχμῶν.

3. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει ἐμβῆ εἰς πλήρη ἐνέργειαν εἴκοσιν ἡμέρας μετὰ τὴν καταχώρισίν του εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὅτε θέλει παύσει ἡ ἰσχὺς ὅλων τῶν περὶ μεταφερομένων ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐμπορευμάτων διατάξεων τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου ε. ε. τελωνιακοῦ Νόμου, ὅσαι ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα Νόμον, καθὼς καὶ τοῦ ψηφίσματος τῆς 3 Νοεμβρίου 1830.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἀπριλίου 1843.

---

210. Δ. Περὶ ἐκτυπώσεως ἀργυρῶν Ἑλληνικῶν νομισμάτων

ΟΘΩΝ κτλ.

Θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν εὐκολίας εἰς τὴν ἐκτύπωσιν Ἑλληνικῶν ἀργυρῶν νομισμάτων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἠλαττώθη μεγάλως.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1833 περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ νομισματικοῦ συστήματος Διάταγμα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1 Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτύπωσις ἀργυρῶν Ἑλληνικῶν νομισμάτων παρὰ τῷ Ἡμετέρῳ Νομισματοκοπείῳ διὰ λογαριασμὸν τῶν ἰδιωτῶν.

2. Ὅσοι ἰδιῶται ἐπιθυμοῦν νὰ μεταβάλλωσιν εἰς ἀργυρᾶ Ἑλληνικὰ νομίσματα ἄργυρον κατειργασμένον ἢ ἀκατέργαστον δύνανται νὰ τὸν παρουσιάζωσι εἰς τὸ Νομισματοκοπεῖον, διὰ νὰ εὑρίσκεται ὁ τίτλος αὐτοῦ, καὶ νὰ πληρόνεται ἀμέσως παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου ἡ ἀξία του εἰς νομίσματα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκτυπώσεως καὶ καθάρσεως, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ἐν τῷ παρόντι πίνακα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἀπριλίου 1843.

---

211. Ν. Περὶ τῶν ἐγκριτικῶν φύρων τοῦ 1843 ἔτους. (α).

---

212. Δ. Περὶ τῶν κατὰ τὴν μεγάλην ἑβδομάδα ἐργασίμων ὡρῶν εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1833 Διάταγμα, τὸ προσδιορίζον τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα, καὶ θέλοντες νὰ παρέξωμεν καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τὴν εὐκολίαν νὰ ἐκτελῶσι τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν χρέη καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν ἁγίων καὶ κυριοσωτηρίων Παθῶν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν

1. Καθ' ὅλην τὴν μεγάλην ἑβδομάδα τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς αἱ ἐργάσιμοι ὧραι εἰς τὰ γραφεῖα περιορίζονται εἰς τέσσαρας, ἐξαιρουμένης μόνης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν διὰ κατεπείγουσάν τινα ὑπόθεσιν ἀπαιτεῖται ἡ παρέκτασις τῆς ἐργασίας.

2. Οἱ Ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας θέλουν κανονίσει τὴν τετράωρον ἐργασίαν αὕτως, ὥστε αἱ ὧραι τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας νὰ μὴ συμπίπτωσι μὲ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1843.

---

213. Δ. Περὶ κρατήσεως ἐκ τῶν μισθῶν τῶν συνταξιούχων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ κρατήσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων Ἡμέτερον διάταγμα τῆς 31 Μαρτίου (12 Ἀπριλίου) ε. ε. ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ῥηθέντος Διατάγματος προσδιορισθεῖσαι κρατήσεις θέλουν γίνεσθαι ἀπαραλλάκτως καὶ ὡς πρὸς τοὺς συνταξιούχους ἢ τοὺς λαμβάνοντας ὁπωσανδήποτε μηνιαίαν χορήγησιν ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον, καὶ μὲ τὴν ἐξαίρεσιν τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἀπριλίου 1843.

---

214. Ν. Περὶ κρατήσεως ἐκ τῶν μισθῶν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 31 Μαρτίου (12 Ἀπριλίου) τ. ε. Ἡμέτερον Β. Διάταγμα περὶ τῶν κρατήσεων ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν λοιπῶν πολιτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, θεωροῦντες δίκαιον νὰ ἐλαττωθοῦν ἐπίσης οἱ μισθοὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων διὰ νὰ συντρέξωσι καὶ οὗτοι εἰς τὴν ὁποίαν αἱ σημεριναὶ ἀνάγκαι τοῦ Κράτους ἀπαιτοῦν ἐλάττωσιν τῆς δημοσίου δαπάνης, καθ' ἣν ἄλλως τε καὶ τὰ πλεῖστα τῶν δικαστηρίων προθύμως ὑπέβαλον γνωμοδότησιν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ δίκαια ἀπὸ 31 Μαρτίου (12)

(α). Σ. Ε. παραλείπεται μὴ διαφέρων ἀπὸ τὸν τοῦ 1842.

Ἀπριλίου τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ τῶν Κρατήσεων ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν λοιπῶν πολιτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων κανονισθέντα ἐφαρμόζονται καθ' ὁλοκληρίαν καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1843.

---

215. Δ' Περὶ μεταβάσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) 1833 Ἡμετέρου Διατάγματος, προεθέμεθα, ἀναθέντες εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείαν τὴν διαχείρισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων, ἦτον ἡ ἀκριβὴς τῶν προσόδων τούτων ἀπὸ τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους προσόδους διαχώρισις, ὡς προσδιωρισμένων νὰ χρησιμεύσωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ ἱεροῦ κλήρου, καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας.

Σκεπτόμενοι ὅτι ἐπιτυγχανομένου τοῦ σκοποῦ τούτου ἐντελῶς διὰ τῆς εἰς ἰδιαίτερα βιβλία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν προσόδου ἐγγραφῆς ἡ διαχείρισις αὐτῶν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀποβλέπει τοσούτῳ μᾶλλον κατάλληλος, καθόσον ἡ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἰδικότης ἐγγυᾶται πλησιεστέραν εἰς αὐτὴν ἐπιτυχίαν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ Ἡμέτερον ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1842 περὶ συστάσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου Διάταγμα, δι' οὗ διετάχθη ἡ κράτησις ἰδιαιτέρας εἰς τὰ ἐθνικὰ κατάστιχα μερίδος τῆς ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν φόρων καὶ κτημάτων προσόδου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ περὶ τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ ἡ περὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων φροντὶς, ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἀντιπροσώπευσις τῆς περιουσίας ταύτης θέλει μεταβῆ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, φροντίζουσαν καὶ περὶ τῆς καταλληλοτέρας διαθέσεως τῶν κτημάτων τούτων κατὰ τὰς ὑπαρχούσας περὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων διατάξεις, ἀλλὰ κάμμία ἀπαλλοτρίωσις τῶν κτημάτων τούτων δὲν δύναται νὰ γίνῃ, ἂν ἀκουσθέντος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προηγουμένως δὲν ἀναγνωρισθῇ διὰ εἰδικοῦ Νόμου, ὅτι τοῦτο συμφέρει ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν, εἰς ὃν εἶναι ἀφιερωμένη ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία.

2. Τόσον τὰ κτήματα ταῦτα, καθὼς καὶ ἡ ἐκ τούτων καὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων πρόσοδος, θέλουν ἐξακολουθήσει ἐγγραφόμενα εἰς βιβλία ἰδιαίτερα μηδαμῶς συγχεόμενα μὲ τὰ λοιπὰ τοῦ Κράτους κτήματα καὶ εἰσοδήματα.

3. Αἱ διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν δαπάναι, ὑπερτεροῦσαι μὲν τοῦ ποσοῦ τῶν ῥηθεισῶν ἐκκλησιαστικῶν προσόδων, θέλουν ἀναπληροῦσθαι ἀπὸ τὰ λοιπὰ δημόσια εἰσοδήματα, οὐδέποτε δὲ ἐν περιπτώσει περισσεύματος τῶν προσόδων αὐτῶν, τοῦ περισσεύματος τούτου θέλει γενῆ χρῆσις ἄλλη, μὴ ἀποβλέπουσα τὴν βελτίωσιν τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τὴν κοινὴν ἐκπαίδευσιν· ἐπιφυλάττεται διὰ ταῦτα εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἐτησίως γνῶσιν τῆς καταστάσεως τῶν προσόδων τούτων, καὶ νὰ προτείνῃ τὰ δέοντα συνεννοούμενος μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ τῆς αὐξήσεως καὶ βελτιώσεως αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἀπριλίου 1843

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

216. *Περὶ κιβδηλαποιΐας τοῦ ἐνσήμου χάρτου.*

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1836 περὶ χαρτοσήμου Νόμου προσδιωρισμένη ἀχρώματος σφραγὶς δὲν εἶναι ἀποχρῶν ἔλεγχος κατὰ τοῦ κιβδήλου ἐνσήμου χάρτου, καὶ θέλοντες νὰ προλάβωμεν τὰς συνεπείας τῆς κιβδηλοποιΐας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἕκαστον φύλλον σφραγιστοῦ χάρτου θέλει φέρει εἰς τὴν ἀριστερὰν γωνίαν τῆς πρώτης σελίδος, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, δύο σφραγίδας, μίαν μέλαιναν ἢ ἐρυθρὰν, καὶ ἑτέραν ἀχρώματον.

2. Ἡ πρώτη, ἔχουσα ἐν τῷ μέσῳ τὰ παράσημα τοῦ Βασιλείου, θέλει ἐμφαίνει εἰς τὸ ἄνω ἡμικύκλιον τὴν κατηγορίαν τοῦ τέλους διὰ τῶν λέξεων « χαρτόσημον τάξεως ἢ ἀξίας, » εἰς δὲ τὸ κάτω ἡμικύκλιον τὸ ποσὸν τοῦ τέλους δι' ἀριθμοῦ εἰς δραχμὰς ἢ λεπτὰ, ἡ δευτέρα θέλει παριστάνει τὴν Ἑλλάδα ἐν εἴδει γυναικός.

3. Εἰς τὸν μέχρι τοῦδε σφραγισθέντα χάρτην θέλει προστεθῇ ἡ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερομένη ἀχρώματος σφραγὶς κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τῆς πρώτης σελίδος.

4. Ἑκάστη ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἐχορηγήθη ἐπὶ πιστώσει σφραγιστὸς χάρτης, καὶ ἕκαστος ἰδιώτης ὅστις κατέχει τοιοῦτον χάρτην, ὀφείλει νὰ τὸν παρουσιάσῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον μέχρι τῆς πρώτης τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου διὰ νὰ τὸν ἀνταλλάξῃ μὲ νέον χαρτόσημον.

5. Μετὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν νόμιμος σφραγιστὸς χάρτης θέλει εἶσθαι μόνος ὁ φέρων τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαταταγμένας σφραγίδας, ὁ δὲ φέρων ἄλλας θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἁπλοῦς χάρτης, ἐκτὸς τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τοῦ ὁποίου ἔγειναν ἤδη ἢ θέλει γίνει χρῆσις πρὸ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένης προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1843.

---

217. *Ν. Περὶ τιμωρήσεως τῶν ἄνευ ἀδείας κατασκευαζόντων χάρτην μὲ τὸ ὑδάτινον σημεῖον*

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἄρθρον 52 τοῦ ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1836 περὶ χαρτοσήμου Νόμου, τιμωρεῖ τοὺς ἄνευ ἀδείας κατασκευάζοντας καὶ διαδίδοντας χάρτην μὲ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὡρισμένον ὑδάτινον σημεῖον· παρατηρήσαντες, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον αὐτὸ δὲν τιμωροῦνται ὅσοι ἐκτελοῦν μίαν μόνην, τῶν δύο τούτων ἀξιοποίνων πράξεων, τὴν κατασκευὴν ἢ τὴν διάδοσιν τοῦ χάρτου μὲ τὸ ῥηθὲν ὑδάτινον σημεῖον, οὕτω δὲ χωρηγεῖται μεγίστη πρὸς ὑπεκφυγὴν τῆς ποινῆς εὐκολία.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας. Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὅσοι χωρὶς ἄδειαν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας κατασκευάζουσι χάρτην μὲ τὸ ὑδάτινον σημεῖον, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1836 περὶ χαρτοσήμου Νόμου, τιμωροῦνται μὲ τὴν προσδιωρισμένην εἰς τὸ ἄρθρον 52 τοῦ ῥηθέντος Νόμου ποινήν.

2. Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται, καὶ ὅσοι εἰσάγουσιν εἰς τὸ Κράτος ἄνευ ἀδείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, διαδίδουσι καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον, ἢ ἁπλῶς κατέχουσι χάρτην φέροντα τὸ ῥηθὲν ὑδάτινον σημεῖον.

3. Εἰς ὅλας τὰς ῥηθείσας περιστάσεις δημεύεται ὁ τοιοῦτος χάρτης κατὰ τὸ μνησθὲν ἄρθρ. 52.

4. Δίδεται εἰς τοὺς ἤδη κατέχοντας τοιοῦτον χάρτην εἴκοσιν ἡμερῶν προθεσμία ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως τοῦ παρόντος Νόμου,

διὰ νὰ παρουσιάσωσι καὶ παραδώσωσιν ἐντὸς αὐτῆς τὸν κατεχόμενον χάρτην εἰς τὸ Ἡμέτερον Νομισματοκοπεῖον ἢ τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους, λαμβάνοντας ἀμέσως παρ' αὐτῶν τὸ τίμημά του, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὰς τρεχούσας τιμὰς τοῦ χάρτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1843.

---

218 Ν'. Περὶ φορολογίας τῶν μελισσίων διὰ τὸ 1843 ἔτος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ εἰκοσιπέντε τὸ κοφίνιον.

2. Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν κοφινίων θέλει γενῆ ἐπιμελείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων διὰ τῶν ἀναγκαίων ἐπιστατῶν εἰς τὰς καταλλήλους ἐποχὰς ὡς πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις ἑκάστης ἐπαρχίας, ἡ δὲ εἴσπραξις τοῦ φόρου θέλει γενῆ τὴν 1 Αὐγούστου παρὰ τῶν ἁρμοδίων ταμιακῶν ὑπαλλήλων.

3. Ὅστις τῶν φορολογουμένων ἤθελε φωραθῆ ὑποκρύπτων τὰ κοφίνιά του, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἁπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου π. ε. Νόμου.

4. Αἱ περὶ ἐκδόσεως τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν διατάξεις ἄρθρ. 35 τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου, ἐφαρμόζονται καθ' ὅλα καὶ εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαΐου 1843.

---

219. Δ. Περὶ σχηματισμοῦ καὶ διαιρέσεως τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ κατάργησις τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῶν μετακομιζομένων ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐμπορευμάτων ἐπέφερεν εἰς τινας τελωνιακὰς θέσεις τὴν ἐλάττωσιν, καὶ εἰς ἄλλας πάλιν τὴν παντελῆ παῦσιν τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων, καὶ ὡς τούτου τὴν ἀνάγκην τῆς μεταρρυθμίσεως, ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος θέσεων.

Παρατηροῦντες, ὅτι οἱ διωρισμένοι εἰς τὰ πλειότερα ὑποτελωνεῖα βοηθοὶ ἀποκαθίστανται περιττοί· ὅτι ὁ προσδιορισμένος μισθὸς τῶν σταθμαρχῶν καὶ τῶν εἰς τὰ φυλακεῖα διαμενόντων φυλάκων κατήντησε δυσανάλογος, καὶ ὅτι αἱ κανονισμέναι ἐπιχορηγήσεις διὰ τὴν γραφικὴν ὕλην καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα τῶν τελωνιακῶν καταστημάτων εἶναι ὑπέρογκοι.

Ἀκούσαντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1844 περὶ σχηματισμοῦ τῶν τελωνείων Ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους μετὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὰ ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων διαιροῦνται εἰς ἓξ τμήματα· τὰ δὲ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις κατὰ τὸν ἀπέναντι πίνακα.

2. Ἡ τελώνισις καὶ εἰσαγωγὴ τῶν ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κομιζομένων ἐμπορευμάτων θέλει ἐξακολουθεῖ ὡς μέχρι τοῦδε διὰ τοῦ ὑποτελωνείου Ἰτάμου, τὸ ὁποῖον ἂν καὶ ὑπόκηται εἰς τὸ τελωνεῖον Λαμίας, διὰ τὴν εὐκολίαν ὅμως τῆς ὑπηρεσίας, θέλει ἀνταποκρίνεσθαι κατ' εὐθεῖαν μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

3. Εἰς τὰ τελωνεῖα τῆς τρίτης τάξεως, ὅπου τυχὸν αἱ γραφικαὶ ἐργασίαι εἶναι ἀσήμαντοι, εἰς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. ἑξήκοντα ἀναπληροῖ τὴν θέσιν τοῦ ἐλεγκτοῦ καὶ γραμματέως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τμῆμα	Τελωνεῖα	Τάξις	Ὑποτελωνεῖα	Τάξις	Τελωνιακοὶ σταθμοὶ	Φυλακεῖα
1. Πειραιῶς.	Πειραιεὺς	1	Αἴγινα	2	Ἐλευσὶς	Πορτοράφτη
			Κόρινθος	1	Μέγαρα	Ἀνάβυσσος
			(ἔδρα Λουτράκιον)		Σαλαμὶς	Μαραθὼν
					Ἐπίδαυρος	Ὀρωπὸς καὶ Κάλαμος
					Καλαμάκιον	Πιάδα
					Κιάτος	Σοφικὸν
					Ζάχολη	
	Χαλκὶς	3	Σκόπελος	2	Λίμνη	Αἰδηψὸς
			Σκίαθος	2	Ἁγία Ἄννα	Ἡλιοδρόμια
			Ὡραιοὶ	3	Γλῶσσα	Πάνορμον
						Ἀγνώντας
	Κύμη	3	Κάρυστος	2	Ἀλιβέρι	Στούρα
			Σκύρος	3		
	Λαμία	2	Ἀταλάντη	3	Θρόνιον	Χαμάκον
			Στυλὶς	2		Φούρκα
			Ἀμαλιούπολις	2		Ῥοβολιάρι
			Ἴταμος	3		Βαρυμπόμπη
			(ἔδρα Μολόχα)			Γιαννιτζοῦ
						Μελισσίνη
						Λιβανάτα
						Σούρπη
						Γαρδίκι
						Μῶλος
						Καλλιδρόμη
						Ἴταμος
2. Σύρας.	Σύρα	1	Κέα	2	Κίμωλος	Κύθνος
			Μύκωνος	2	Νάουσα	Σέριφος
			Σίφνος	2	Παροικία	Ἀπείρανθος
			Μῆλος	2		Φιλώτιον
			Νάξος	1		Ἀντίπαρος
						Κέφαλος
	Τῆνος	3	Ἄνδρος	1	Κόρθιον	
					Γαύριον	
					Πάνορμον	
	Θήρα	2			Ἀμουργὸς	Ἀνάφη
					Ἴος	Φολέγανδρος
						Σύκινος
						Ἀθήναιον
						Ἐπάνω Μεριά

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τμῆμα	Τελωνεῖα.	Τάξις	Ὑποτελωνεῖα	Τάξις	Τελων. σαθμοί	Φυλακεῖα
3. Ναυπλίας.	Ναύπλιον	2	Ἄστρος	3	Λεωνίδιον	Ἅγιος Ἀνδρέας
						Μῦλοι
						Τουλών
						Τυρὸς
						Πούλιθρα
	Ὕδρα	3	Πόρος	4	Ἐρμιόνη	Μέθαινα
						Σαμπάριζα
	Πέτζαι	2	Κορωνὶς	4	Ἐπίδ. Διμηρὰ	Κυπαρίσσι
						Ἱέραξ
						Πορτοχέλι
4. Καλαμῶν.	Καλάμαι	2	Νησίον		Ἁλμυρὸς	Κυτριαὶ
			Κορώνη	3		Πεταλίδι
			Πύλος	3		Πρώτη
			Τριφυλία (Φιλιατρὰ)	4		Μεθώνη
			Κυπαρισσία	2		
	Γύθειον	3	Λιμένι	3	Βάτικα Καρδαμύλη	Ἀρχάγγελος
5. Πατρῶν.	Πάτραι	1	Αἴγιον	4	Ἀκράτα	Καραβοστάσι
			Ἄμφισσα	4	Βιτρινίτζα	Ψαθόπυργος
			Γαλαξείδιον	4		Διθαράκια
			Ναύπακτος	3		Τεμένη
			Ἀντίκυρρα	3		Τροιξόνια
			Δομβρένα	3		Ἀντίρριον
						Βουδόρευμα
						Ψάθα
						Χώστια
						Λειβαδόστρα
	Κυλλήνη	3	Κατάκωλον	4	Πυργὶ	Ἀλφειὸς
						Κοινουπέλι
						Ἅγιος Ἰσίδωρος
6 Μεσολογγίου.	Μεσολόγ.	3	Ἀνατολικὸν	2	Νεοχῶρι καὶ Κατοχὴ	Βασιλάδιον
	Βόνιτσα	3	Μακρυνόρος	2	Δουτράκι	Ἄκτιον
			Καρβασσαρᾶ	3		Χελοβίβαρον
			Παλαιοχαλιά	3		Βλόχα καὶ Ἀράπι
						Ἀγριελαῖαι
						Χελῶνα
						Μενίδι
						Ζαβέρδα
	Ἀστακὸς	3	Μύτικας	2		Ἅγιος Παντελεήμων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

4. Ὁ μισθὸς τῶν σταθμαρχῶν κανονίζεται ἀνὰ δραχ. πεντήκοντα ἕως ἑβδομήκοντα· ὁ δὲ τῶν εἰς τὰ φυλακεῖα διαμενόντων φυλάκων ἀνὰ δραχ. τεσσαράκοντα ἕως πεντήκοντα κατὰ μῆνα, ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου.

5. Αἱ θέσεις τῶν β ηθῶν εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς πρώτης τάξεως ὑποτελωνείων καταργοῦνται· τὰ δὲ χρέη αὐτῶν ἀνατίθενται εἰς τοὺς ἰδίους ἐπιστάτας τῶν ὑποτελωνείων.

6. Διὰ τὴν γραφικὴν ὕλην (πλὴν τῶν ἐντύπων βιβλίων καὶ γραμματίων τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας) διὰ θέρμασμα, φῶτα, κάθαρσιν καὶ τὰ παρόμοια προσδιορίζονται εἰς ἕκαστον τελωνιακὸν κατάστημα, αἱ ἐξῆς μηνιαῖαι ἐπιχορηγήσεις, περὶ τῆς χρήσεως τῶν ὁποίων δὲν ἀποδίδεται λογαριασμός.

Εἰς τὰ τελωνεῖα Α΄. τάξεως (συμπεριλαμβανομένου τοῦ καταστήματος τῆς διαμετακομίστεως) δρ. 25. Ἐξαιρετικῶς δὲ εἰς τὸ τῆς Σύρας) » 80. Εἰς τὰ τελωνεῖα Β΄. τάξεως » 45. Εἰς τὰ τελωνεῖα Γ΄. τάξεως » 10. Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Α΄. Β. καὶ Γ΄. τάξεως » 5. Εἰς τοὺς τελωνακοὺς σταθμοὺς » 4.

7. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὴν πρώτην τοῦ ἐλευσομένου Ἰουλίου μηνὸς, ἄτε, οἱ μὲν βοηθοὶ τῶν ὑποτελωνείων (ἐκτὸς ἐκείνων τῆς Α΄. τάξεως) παύουν τῆς ὑπηρεσίας, οἱ δὲ λοιποὶ ἤδη ὑπάρχοντες τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι θέλουν ἔχει τὸν βαθμὸν καὶ θέλουν ἀπολαμβάνει τὸν μισθὸν ὡς προσδιορίζεται διὰ τοῦπαρόντος Διατάγματος, διὰ τὴν ὁποίαν κατέχουν θέσιν· οἱ δὲ σταθμάρχαι καὶ οἱ κατὰ τὰ φυλακεῖα φύλακες θέλουν ἀπολαμβάνει τὸν προσδιωρισμένον κατὰ τὸν κατώτερον ὅρον μισθὸν, καὶ τοῦτο μέχρις ὅτου διαταχθῇ ἄλλως πως περὶ αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουνίου 1843.

---

220. Δ. Περὶ σχηματισμοῦ καὶ διαιρέσεως τῶν Δασονομείων τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ καταστήσωμεν τὴν Δασονομικὴν ὑπηρεσίαν τακτικωτέραν, παρέχοντες συντελεστικώτερα μέσα ἐπιτηρήσεως καὶ ἐλέγχου, καὶ πλειοτέρας εὐκολίας εἰς τὰς ἐκδόσεις τῶν τῆς ὑλοτομίας ἀδειῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐπιφέρωμεν τὴν δυνατὴν εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς οἰκονομίαν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Εἰς τὴν δασονομικὴν ὑπηρεσίαν θέλουν ὑπάρχει εἰς τὸ ἑξῆς· 1. Δύο Ἐπιθεωρηταὶ δασῶν. 2. Δέκα Δασάρχαι. 3. Τεσσαράκοντα τέσσαρες δασονόμοι. 4. Ἑβδομήκοντα δασονομικοὶ φύλακες.

2. Ἡ περιφέρεια καὶ ἡ κυρία ἕδρα ἑκάστης Ἐπιθεωρήσεως, Δασαρχείου καὶ Δασονομείου προσδιορίζονται κατὰ τὸν ὄπισθεν πίνακα.

Τὰ ὅρια ἑκάστης περιφερείας θέλουν ὁριστικῶς διαγραφῆ δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος· οἱ δὲ δασονομικοὶ φύλακες θέλουν διανεμηθῆ εἰς τὰς κακαλλήλους θέσεις διὰ διαταγῶν τῆς Γραμματείας.

4. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς.

Τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ 280 δραχμάς.

Τοῦ Δασάρχου 160 δραχ.

Τοῦ Δασονομικοῦ φύλακος 30 δραχ.

Τὰ χρέη τῶν δασονόμων θέλουν ἀνατεθῆ ἰδίως εἰς μὴ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ λαμβάνοντας ἐπιμίσθιον δραχ. ἑβδομήκοντα κατὰ μῆνα, ἐκτὸς τῶν ἀκολούθων μερῶν, Δραγαμέστου, Ναυπάκτου, Λίγιου καὶ Μολάων, ὅπου ἡ ὑπηρεσία αὕτη θέλει ἀνατεθῆ εἰς τοὺς αὐτόθι ἐδρεύοντας οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες θέλουν λαμβάνει ἐπιμίσθιον κατὰ μῆνα δέκα δραχμῶν εἰς ἀποζημίωσιν γραφικῶν ἐξόδων.

4. Παρεκτὸς τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ὁριζομένης μισθοδοσίας οἱ δεμία χορη-

Ἐπιθεωρήσεις	Ἕδρα	Δασαρχεῖα	Ἕδρα	Δασονομεῖα
				Ἀθῆναι
		Ἀττικῆς	Ἀθῆναι	Μέγαρα
				Θῆβαι
				Λεβαδία
				Κάρυστος
		Εὐβοίας	Χαλκίς	Κύμη
				Ἁγία Ἄννα
				Πτελεὸς
				Βουδουνίτσα
Στερεᾶς Ἑλλάδος	Λαμία	Φθιώτιδος	Λαμία	Ὑπάτη
				Ἀταλάντη
				Οἰχαλία
				Λοιδωρίκιον
		Φωκίδος	Ἄμφισσα	Ἀράχοβα
				Σουβάλα
				Ναύπακτος
				Πλάτανος
		Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας	Μεσολόγγιον	Ἀγρίνιον
				Μαχαλᾶς
				Βόνιτσα
				Δραγαμέστον
				Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος
				Κόρινθος
		Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας	Ναύπλιον	Τρίκαλα
				Ἅγιος Γεώργιος
				Καστρὶ
				Περαχώρα
				Κοσμᾶς
		Λακεδαίμονος	Σπάρτη	Ἅγιος Πέτρος
				Χρυσάφι
				Μολάους
				Δημητσάνα
Πελοποννήσου	Τρίπολις	Ἀρκαδίας	Τρίπολις	Βυτίνα
				Λεοντάριον
				Ἀνδρίτζαινα
		Μεσσηνίας	Καλάμαι	Κυπαρισσία
				Λιγούδιστα
				Κρέστενα
				Πύργος
				Ἀλῆ Τζελεπῆ
		Ἀχαΐας	Πάτραι	Λεχαινᾶ
				Δίβρι
				Καλάβρυτα
				Αἴγιον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γησις, λόγῳ ἐξόδων περιοδείας ἢ γραφείου θέλει ἀποδοθῆ.

5. Οἱ δασονόμοι διατελοῦντες ὑπὸ τὰς ἀμέσους τῶν Δασαρχῶν διαταγὰς, θέλουν ἀναφέρεσθαι ἀμέσως πρὸς αὐτούς. Εἰς αὐτοὺς θέλουν καθυποβάλλει τοὺς μηνιαίους των λογαριασμοὺς, καὶ παρ' αὐτῶν λαμβάνει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δασονομικῶν διατάξεων.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ περιηγῶνται ἐννέα μῆνας τοὐλάχιστον τοῦ ἐνιαυτοῦ· οἱ δασάρχαι μῆνας ὀκτὼ, καὶ οἱ δασονόμοι ἓξ. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει φροντίζει, ὥστε εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκ τῆς ἕδρας αὐτῶν ἀπουσίας τῶν δύο τελευταίων, ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐκδόσεως τῶν τῆς ὑλοτομίας ἀδειῶν ν' ἀνατίθεται εἰς ἄλλον τινὰ ἐκ τῶν ἐκεῖ ὑπαλλήλων.

6 Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ὀφείλουσι δὶς τοὐλάχιστον τὸ ἔτους νὰ μεταβαίνωσιν εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ πληροφορῶσι καὶ προφορικῶς τὴν Γραμματείαν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν περιηγήσεών των.

7. Παρεκτὸς τούτου, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ὁσάκις τὸ νομίζει καταλλήλον, δύναται ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐξέλεγξιν δασονομικῶν πράξεων καὶ εἰς τὸν ἕτερον τῶν ἐπιθεωρητῶν, ἢ καὶ εἰς ἄλλον εἴτε ἐντὸς, εἴτε ἐκτὸς τῆς δασοναμικῆς ὑπηρεσίας ὑπάλληλον.

8. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει φροντίσει ὥστε ἡ ἐπιτήρησις τῶν δασῶν τῶν μερῶν ἐκείνων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἔκδοσις τῶν ἀδειῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ ἄλλους ὑπαλλήλους, ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς Δασονόμους τῶν πλησιοχώρων περιφερειῶν, ἐκτὸς τῆς γενικῆς τοῦ Δασάρχου ἐπιτηρήσεως.

9. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ νέου Δασονομικοῦ κανονισμοῦ αἱ μέχρι τοῦδε ἰσχύει διατάξεις θέλουν ἰσχύσει καὶ τοῦ ἐξῆς, καθ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα.

10. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουνίου 1843.

221. Ν. περὶ πωλήσεως σφραγιστοῦ χάρτου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ καταστήσωμεν τὴν μὲν πώλησιν τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου οἰκονομικωτέραν, τὴν δὲ διάδοσιν τοῦ κιβδήλου δυσκολωτέραν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ ἀπὸ 14 (26) Αὐγούστου 1836 περὶ χαρτοσήμου Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ πώλησις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς ὄχι μόνον ἀπὸ τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον καὶ ἀπὸ τὰ διοικητικὰ καὶ ἐπιτροπικὰ ταμεῖα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς τελώνας, ὑποτελώνας, σταθμάρχας, εἰρηνοδίκας, συμβολαιογράφους, δημοτικοὺς εἰσπράκτορας, καὶ, κατὰ τὴν ἀνάγκην, εἰδικοὺς παρέδρους.

2. Εἰς τοὺς τελευταίους θέλει χορηγηθῆ ἐπὶ πιστώσει ὁ ἀναγκαῖος εἰς πώλησιν σφραγιστὸς χάρτης, τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν θέλει προσδιορίσει ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, ἀφοῦ δοθῇ παρ' αὐτοῦ ἀποχρῶσα ἐγγύησις διὰ τὴν πίστωσιν ταύτην.

3. Οἱ τελῶναι καὶ λοιποὶ, οἱ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ἐκτὸς τῶν ἐκπληρούντων χρέη ταμιῶν, θέλουν λαμβάνει λόγῳ προμηθείας, δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ παρ' αὐτῶν πωλουμένου σφραγιστοῦ χάρτου.

4. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 14 Αὐγούστου περὶ χαρτοσήμου Νόμου χορηγουμένη προμήθεια δέκα τοῖς ἑκατὸν εἰς πάντα ἐμπορευόμεναν σφραγιστὸν χάρτην παύει εἰς τὸ ἑξῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1843.

---

222. Ν. περὶ παραταύσεως τῆς χορηγηθείσης πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου τ. ἐ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ διακριθῇ ὁριστικώτερον τὸ μέρος ἐκεῖνο τῶν ἐθνικῶν

γαιῶν, τὸ ὁποῖον ὡς ἀπαιτούμενον διὰ τὴν χρῆσιν τῶν καλλιεργούντων αὐτὸ γεωργῶν, δὲν δύναται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου τ. ε. Νόμου νὰ προσκτηθῇ παρὰ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ δὲ ἑκάστην γεωργικὴν οἰκογένειαν ὡς ἀναγκαῖον εἰς τὴν χρῆσιν αὐτῆς θεωρούμενον μέρος ἐθνικῶν γαιῶν εἶναι τὸ παρ' αὐτῆς συνήθως καλλιεργούμενον μέχρι τεσσαράκοντα μὲν στρεμμάτων, ἀνίσως ὦσι ποτιστικαὶ γαῖαι, ὀγδοήκοντα δὲ, ἀνίσως ὦσι πεδιναὶ μὲν, ἀλλ' ὄχι ποτιστικαὶ, καὶ ἑκατὸν εἴκοσιν ἀνίσως ὦσι ὀρειναί.

2. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου τ. ε. Νόμου χορηγηθεῖσα προθεσμία διὰ τὴν δήλωσιν τῆς ἐπιθυμίας τῶν Φαλαγγιτῶν τὸ ν' ἀνταλάττωσι τὸν μισθόν των εἰς κτήματα παρατείνεται εἰς τρεῖς εἰσέτι μῆνας μετὰ τὴν ἔκπνευσιν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου 1843.

---

223. Δ. Περὶ διευθύνσεως τοῦ Β'. Τυπογραφείου καὶ Λιθογραφείου καὶ προσδιορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Η Β. Τυπογραφία καὶ Λιθογραφία θέλει ἐπιτηρεῖται καὶ διευθύνεται εἰς τὸ ἑξῆς ἀπὸ ἀνώτερόν τινα ὑπάλληλον προσδιοριζόμενον ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, μὴ λαμβάνοντα ἐπιμίσθιον διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν του.

2. Καταργοῦνται αἱ θέσεις τοῦ διορθωτοῦ καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ ἀνατίθενται τὰ ἔργα τοῦ μὲν πρώτου εἰς τὸν βοηθὸν τῆς διευθύνσεως, τοῦ δὲ δευτέρου εἰς τὸν διανομέα τῶν Β. ἐφημερίδων.

3. Τὸ προσωπικὸν τῶν ἐργοσασίων τῆς Τυπογραφίας περιορίζεται εἰς 1 ἐργοστασιάρχην λαμβάνοντα κατὰ μῆνα δρ. 120. 1 στοιχειοθέτην ἀ. τάξεως ὁμοίως δρ. 90. 2 στοιχ. Β'. τάξ. ὁμοίως ἀνὰ δραχ. 75. 1 στοιχ. γ'. τάξ. ὁμοίως ἀνὰ δραχ. 50. 1 Τυπωτὴν ἀ. τάξ. ὁμοίως ἀνὰ δραχ. 90. 3 Τυπ. Β'. τάξ. ὁμοίως ἀνὰ δραχ. 65. 4 Μελανωτὰς » » 40

4. Τὸ προσωπικὸν τῆς Λιθογραφίας περιορίζεται εἰς 1 Ἐργοστασιάρχην λαμβάνοντα κατὰ μῆνα δρ. 120. 2 Τυπωτὰς ἀ Τάξεως ὁμοίως ἀνὰ δραχ. 80. 1 Τυπ. Β'. τάξ. ὁμοίως ἀνὰ δραχ. 65. 2 Βοηθοὺς ἀ. τάξεως ὁμοίως ἀνὰ δραχ. 60. 2 Βοηθ. Β'. τάξεως ὁμοίως ἀνὰ δραχ. 50.

5. Τὸ προσωπικὸν τοῦ χυτηρίου περιορίζεται εἰς 1 προϊστάμενον μηχανικὸν λαμβάνοντα κατὰ μῆνα δραχ. 200. 2 στοιχειοχύτας ἀνὰ δραχ. 50. 2 Στιλβωτὰς ἀνὰ δραχ. 40.

6. Διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν προσδιορίζεται κατ' ἔτος δραχ. 5,000. Δι' ἔξοδα γραφείου δραχ. 300. Διὰ ὑλικὸν καθημερινῆς χρήσεως δραχ. 2,500. Καὶ δι' ἐπισκευὰς δραχ. 100. Τὸ ὅλον εἰς δραχ. 7,900.

7. Ἡ ἰδιαιτέρα ἀντιμισθία τοῦ λιθογράφου περιορίζεται εἰς τὸ τέταρτον τῆς ὁλικῆς τιμῆς τῆς ἐργασίας διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ γενόμενα σχέδια, ἀντὶ τοῦ ἡμίσεως, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἐλάμβανεν.

8. Ἡ διεκπεραίωσις τῶν Β. ἐφημερίδων θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς παρὰ τοῦ Οἰκονόμου τῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας· ἐπομένως ἡ θέσις τοῦ παρὰ τῷ Γεν. Ταχυδρομείῳ διεκπειραιωτοῦ καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἰουνίου 1843.

---

224. Δ. Περὶ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ ε'. παραλίου τμήματος εἰς τὸ δ'. καὶ τῆς συσταθείσης ὑπολιμεναρχείου ἐν Πύλῳ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ

τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατάσσομεν νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς ἓν τὸ ϛ'. καὶ έ. παράλιον τμῆμα τοῦ Βασιλείου καὶ νὰ μετασχηματισθῇ τὸ κεντρικὸν λιμεναρχεῖον Πύλου εἰς ὑπολιμεναρχεῖον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουνίου 1843.

---

224. Δ. Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατάττομεν νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τὸ τρίτον ἡ δύναμις τοῦ λόχου τῶν ναυτικῶν τεχνιτῶν, καὶ νὰ διοργανισθῇ ἐκ νέου τὸ σῶμα τοῦτο κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον καὶ ἰδίᾳ χειρὶ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθὲν σχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουνίου 1834.

Ὀργανισμὸς τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν δι' αὐτὸν ἀπαιτουμένων ἐτησίων ἐξόδων.

Ἀριθμός	Βαθμολογία	Μηνιαῖαι ἀποδοχαὶ ἀξιωματικῶν: Μισθὸς δρ.	Ἐνοίκιον δρ.	Τὸ ἄλογον δρ.	Κρατήσεις δρ.	λ.	Ἡμερούσιαι ἀποδοχαὶ ὑπαξιωματικ. καὶ τεχνιτῶν: Μισθὸς λεπ.	Ἐπιδόμα λεπ.	Ἀρτοδοσία λ.	Ἡμερομίσθιον ἑκάστου δραχ.	λ.	Κατ' ἔτος: Ἀποδοχαὶ δραχ.	λ.	Κρατήσεις δρ.	λ.	Ἔξοδον ἀναγκαῖον δραχ.	λ.
1	Λοχαγὸς	220	40	260	16	80											
1	Ἀνθυπολοχαγὸς	100	20	120	6												
1	Λοχαγιστὴς	80		80													
1	Ἐπιλοχίαι ὑπηρεσίας						170	40	43	7	2	40	3420		219	60	2870	40
2	Ἐπιλοχίαι ἐργασίας						170	200	43	47	4		1440		72		1368	
4	Λοχίαι						130	140	43	47	3		960				960	
6	Δεκανεῖς						90	120	13	47	2	40	876				876	
2	Τυμπανισταὶ						44		13	14		74	3920				3920	
22	Τεχνῖται ά. τάξεως						66	100	13	14	1	93	4380				4380	
22	» β'. »						48	80	13	14	1	55	5256				5256	
16	Μαθητευόμενοι						40		13	14		67	3942	80			3942	80
78													Τὸ ὅλον δραχμὰς	52005	90		52005	90
													Δι' ἰματισμὸν 75 ἀτόμων δραχμὰς 4210					
													Δι' ὁπλισμὸν » »	470			4680	
													Τὸ ὅλον κατ' ἔτος δραχμὰς				56685	90

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουνίου 1843.

Ιστορικό Κέντρικη Βιβλιοθήκη Βέροιας

225. Δ. *Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ά. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων τῶν νεωρίων καὶ τοῦ λιμένος, περὶ ὧν ἀναφέρει ἡ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου τοῦ 1833 ἔτους καταστατικὴ τοῦ ναυτικοῦ Διευθυντηρίου διάταξις ἀνατίθενται τοῦ λοιποῦ εἰς ἕνα μόνον ἀξιωματικόν, ναυτικὸν ἔφορον καλούμενον, τὰ δὲ ἔργα τοῦ ἐφόρου τοῦ προσωπικοῦ θέλει ἐκτελεῖ ὁ ἐπὶ τούτῳ διορισθησόμενος ὑπασπιστὴς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

β'. Γ' ἀφορῶντα τὴν ἀστυνομίαν τοῦ ναυστάθμου χρέη τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος καθὼς καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἐφόρου τοῦ προσωπικοῦ, θέλει ἐκτελεῖ ὁ εἰρημένος ὑπασπιστὴς ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

γ'. Τὸ συμβούλιον τοῦ ναυτικοῦ Διευθυντηρίου θέλουσιν ἀπαρτίζει ὁ Διευθυντὴς τοῦ ναυστάθμου, ὁ ναυτικὸς ἔφορος καὶ ὁ ἐλεγκτής· συγκαλοῦνται δὲ εἰς αὐτὸ καὶ οἱ ἁρμόδιοι τῶν συζητουμένων κλάδων τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας εἰσηγηταί, δὲν ἔχουσιν ὅμως ψῆφον, οὔτε τῶν συνεδριάσεων τὰ πρακτικὰ ὑπογράφουσιν.

δ'. Τὸ ἀνώτερον καὶ κατώτερον προσωπικὸν τῶν ὑπαλλήλων τοῦτε ναυτικοῦ διευθυντηρίου καὶ τοῦ ναυστάθμου προσδιορίζεται διὰ τοῦ ἐνταῦθα ἐπισυναπτομένου καὶ ἰδίᾳ χειρὶ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθέντος καταστατικοῦ διοργανισμοῦ, ὅστις ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 τοῦ ἐλευσομένου Ἰουλίου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις ταῦ παρόντος Ἡμῶν Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουνίου 1843.

. . . Ὀργανισμὸς τῶν μελῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου καὶ τῶν δι' αὐτοὺς ἀπαιτουμένων ἐτησίων ἐξόδων.

	Μισθοὶ κατ' ἔτος
1 Διευθυντὴς . . .	3480
1 Ναυτικὸς ἔφορος . . .	2833
1 Οἰκονομικὸς ἐπιμελητὴς .	4680
1 Ὑπασπιστὴς τ ῦ διευθυντοῦ .	1764
1 Γραμ. τοῦ διευθυντηρίου . .	2580
1 Ταμίας . . .	2580
1 Λογιστὴς τοῦ ὑλικοῦ . .	2580
1 » τοῦ προσωπικοῦ . .	2580
1 Τροφοδότης τοῦ ναυστάθμου .	2580
2 Ἐπιστάται τῶν ἀποθηκῶν. .	3528
1 Βοηθὸς τοῦ γραμματέως τοῦ διευθυντηρίου . . .	1200
4 » τοῦ λογιστ. τοῦ προσωπικοῦ	1543
1 » τοῦ οἰκονομ. ἐπιμελητοῦ	1200
2 Βοηθοὶ τοῦ λογιστοῦ τοῦ ὑλικοῦ	2400
1 Βοηθὸς τοῦ ἱματισμοῦ . .	960
1 Γραφεὺς τοῦ λογιστοῦ τοῦ ὑλικοῦ	720
1 » » τοῦ προσωπικοῦ	720
3 Βοηθοὶ τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἀποθηκῶν . . .	2160
1 Βοηθὸς ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου .	480
5 Φύλακες ἀπόμαχοι . .	1260
1 Ναυπηγὸς . . .	2580
1 Ἐπιστάτης τοῦ ὁπλοστασίου	1440
Τὸ ὅλον κατ' ἔτος δραχ.	34816

Ἐγκρίνεται ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουνίου 1843.

---

226. Δ. *Περὶ τῆς μὴ χορηγήσεως ἐξόδων τραπέζης εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν ἐν Πάρῳ ἐπισκευαζομένων Β. Πλοίων.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας διατάσσομεν νὰ μὴ χορηγῶνται πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς τραπέζης ἔξοδα ἐν ὅσῳ τὰ ὑπ' αὐτῶν διοικούμενα Ἡμέτερα πλοῖα ἐπισκευαζόμενα εἰς Πάρον ναυλοχοῦσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουνίου 1843.

---

227. *Περὶ τῆς στολῆς τοῦ Ὑπαναυάρχου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν διατάξεων τοῦ κατὰ τὴν 3 Νοεμβρίου τοῦ 1833 ἔτους ἐκδοθέντος Β. Διατάγματος, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

4. Ὁ Ὑποναύαρχος φέρει περὶ τὸ χεῖλος τοῦ πίλου, ἐκτὸς τοῦ χρυσοῦ σειρητίου καὶ μικρὰ πτερὰ μελανὰ 6'. Ἀντὶ τοῦ μέλανος στιλπνοῦ ζωστῆρος, ἐξ οὗ οἱ ναυτικοὶ ἀξιωματικοὶ ἐξαρτῶσι τὴν σπάθην των, ὁ Ὑποναύαρχος περιζώννεται ζωστῆρα χρυσοκέντητον.

Γ. Ὡς σημεῖον τῆς ὑπηρεσίας ὁ Ὑποναύαρχος φέρει ζώνην ῥαβδωτὴν ἀργυροκέντητον, τέσσαρας μὲν ἀργυρᾶς, τρεῖς δὲ κυανᾶς ῥαβδώσεις περιέχουσαν· ἡ ζώνη τῶν Ὑποναυάρχων ἀπολήγει εἰς δύο μεγάλους ἀργυροῦς θυσάνους, ἐκτείνεται δὲ κατὰ πλάτος γραμμὰς εἰκοσιοκτώ. δ'. Αἱ ἐπωμίδες τῶν Ὑποναυάρχων συνίστανται ἐκ μεγάλων κροσσῶν· φέρουσι δὲ εἰς τὸ ἄνω μέρος αὐτῶν στέμμα ἀργυροῦν καὶ δύο ἀστέρας ἐπίσης ἀργυρούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουνίου 1843.

---

228. *Περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ Ἡμετέρου πεζικοῦ καὶ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν τὰ ἑφεξῆς.

Τίτλ. Ι. Σχηματισμὸς τοῦ πεζικοῦ. Ἀριθμὸς καὶ εἶδος τῶν ταγμάτων.

1. Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ταγμάτων τοῦ Ἡμετέρου πεζικοῦ προσδιορίζεται εἰς τέσσαρα.

2. Ἐκ τῶν τεσσάρων ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ θέλουν ὑπάρχει δύω ὡς τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, δύω ὡς τάγματα ἀκροβολιστῶν, σχηματισμένα κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τῶν παρόντων ὁρισμῶν καὶ ἔχοντα τὴν δὶ αὐτῶν προσδιωρισμένην δύναμιν.

3. Τὰ τάγματα σημειοῦνται ὡς ἕπεται. Τὸ 1 καὶ 2 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς. Τὸ 3 καὶ 4 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί). Σχηματισμὸς τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

4. Ἕκαστον τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς σχηματίζεται ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ ὀκτὼ λόχων.

5. Οἱ ἐπιτελεῖς τοῦ τάγματος θέλουν σύγκεισθαι ὡς ἕπεται.

Βαθμοὶ	Ἀριθμὸς ἀξιωματικοὶ	ὑπαξιωματικοὶ	μουσικοὶ	στρατιῶται	σύνολον ἀνδρῶν
Ἀντισυνταγματάρχης Διοικ. τάγματος	1				2
Ταγματάρχης Πρόεδρος τῆς οἰκονομίας.	1				1
Ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγὸς Ὑπασπιστὴς τάγματος	1				1
Ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχ. Ἀξιωματικὸς εἰσηγητὴς	1				
Ἰατρὸς τάγμ. ἀ. τάξ.	1				
Ἰατροὶ τάγμ. β'. τάξ.	2				
Στρατιωτικὸς ἱερεύς	1				
Καταλυματίας	1				
Ἀνθυπασπιστὴς		1			
Λογισταὶ ἀ. τάξεως		1			
Ἀρχιτυμπανιστὴς			1		
Ὁπλοποιὸς		1			
Δεσμοφύλαξ		1			
Ὑποδεσμοφύλαξ				1	
	9	4	1	1	4
	15				

6. Οἱ ὀκτὼ λόχοι ἑκάστου τάγματος σχηματίζουν Ἕνα (1) λόχον ἐπιλέκτων, Ἓξ (6) λόχους ὁπλιτῶν (τοῦ κέντρου,) Ἕνα (1) λόχον εὐζώνων.

Ἐν παρατάξει λαμβάνουν τὴν σειρὰν ἐκ τοῦ δεξιοῦ πρὸς τὸ ἀριστερὸν κατὰ τὴν τάξιν ταύτην.

7. Ἕκαστος τῶν λόχων θέλει σύγκεισθαι ὡς ἕπεται

Βαθμοὶ	Ἀριθμὸς			
	ἀξιωματικοί	ὑπαξιωματικοί	μουσικοί	στρατιῶται
Λοχαγὸς Διοικητὴς λόχου	1			
Ὑπολοχαγὸς . . .	1			
Ἀνθυπολοχαγὸς . . .	1			
Ἐπιλοχίας		1		
Σιτιστὴς		1		
Λοχίαι		2		
Δεκανεῖς		6		
Τυμπανισταὶ ἢ ἀντ' αὐτῶν εἰς τοὺς λόχους τῶν εὐζώνων σαλπιγκ.			2	
Ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται				125
Τὸ ὅλον τοῦ λόχου	3	10	2	125
		140		

8. Ἡ ὁλικὴ δύναμις ἑνὸς τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς συμποσοῦται ἑπομένως ὡς ἕπεται.

	Ἀριθμὸς				
	ἀξιωματικοί	ὑπαξιωματικοί	μουσικοί	ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται	ὑποζύγια
Ἐπιτελεῖς . .	9	4	1	1	4
Ὀκτὼ λόχοι . .	24	80	16	1000	
	33	84	17	1001	4

Σχηματισμὸς τῶν ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν.

9. Ἕκαστον τῶν δύο ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν σχηματίζεται ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ τεσσάρων λόχων.

10 Οἱ ἐπιτελεῖς τοῦ τάγματος θέλουν σύγκεισθαι ὡς ἕπεται.

Βαθμοὶ	Ἀριθμὸς				
	ἀξιωματικοί	ὑπαξιωματικοί	μουσικοί	στρατιῶται	ὑποζύγια
Ἀντισυνταγματάρχ. ἢ ταγματ. διοικ. τάγμ.	1				2
Λοχαγ. ἀ. τάξεως πρόεδρος τῆς οἰκονομίας.	1				
Ὑπολοχαγ. ἢ ἀνθυπολ. Ὑπασπις. τάγματος	1				1
Ὑπολοχαγ. ἢ ἀνθυπολ. ἀξιωματ. εἰσαγγελεύς.	1				
Ἰατρὸς τάγματ. ἀ. τάξ.	1				
» » β'. »	1				
Στρατιωτικὸς ἱερεύς.	1				
Καταλυματίας.	1				
Ἀνθυπασπιστὴς.		1			
Λογιστὴς β'. τάξεως.		1			
Ἀρχισαλπιγκτὴς.			1		
Ὁπλοποιός.		1			
Δεσμοφύλαξ.		1			
Ὑποδεσμοφύλαξ.				1	
	8	4	1	1	3
		14			

11. Οἱ τέσσαρες λόχοι σχηματίζουν Ἕνα (1) λόχον ἐκλεκτῶν· τρεῖς (3) λόχους ἀκροβολιστῶν· Ἐν παρατάξει λαμβάνουν τὴν σειρὰν ἐκ τοῦ δεξιοῦ πρὸς τὸ ἀριστερὸν κατὰ τὴν τάξιν ταύτην.

12. Ἕκαστος τῶν λόχων τούτων θέλει σύγκεισθαι ὡς ἕπεται

Βαθμοὶ	σύνολον	ἀξιωματικοί	ὑπαξιωματικοί	μουσικοί	στρατιῶται
Λοχαγὸς—Διοικητὴς λόχου.	1	1			
Ὑπολοχαγὸς	1	1			
Ἀνθυπολοχαγὸς	1	1			
Ἐπιλοχίας.	1		1		
Σιτιστὴς.	1		1		
Λοχίαι.	2		2		
Δεκανεῖς.	6		6		
Σαλπιγκταί.	2			2	
Ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται.	125				125
	140	3	10	2	125

13. Ἡ ὁλικὴ δύναμις ἑνὸς τάγματος τῶν ἀκροβολιστῶν συμποσοῦται ὡς ἑπομένως.

	Ἀριθμὸς				
	ἀξιωματικοὶ	ὑπαξιωματικοὶ	Μουσικοὶ	ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται	ἵπποι ἀξιωμ.
Ἐπιτελεῖς	8	4	1	1	3
Τέσσαρες λόχοι	12	40	8	500	
	20	44	9	501	3

Ὁλικὴ ὀργανικὴ δύναμις τοῦ πεζικοῦ.

14. Ἡ ὁλικὴ δύναμις τοῦ πεζικοῦ ἐν γένει συμποσοῦται ἑπομένως εἰς 106 ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικοὺς συμπεριλαμβανομένων τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων. 256 ὑπαξιωματικοὺς συμπεριλαμβανομένων τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων. 52 Μουσικοὺς συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀρχιτυμπανιστῶν καὶ ἀρχισαλπιγκτῶν. 3004 ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιώτας μὲ 14 ἵππους ἀξιωματικῶν.

Αὕτη ἡ δύναμις διαιρεῖται πρὸς τούτοις ὡς ἕπεται.

α. Μάχιμος δύναμις

6. Ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἤγουν 3 ἀντισυνταγματάρχαι καὶ 3 ταγματάρχαι· 58 κατώτεροι ἀξιωματικοί, 4 ἀνθυπασπισταί, 208 ὑπαξιωματικοί, 52 αὐλητάι, 3000 ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται,

β. Μὴ μάχιμος δύναμις

4 ἀξιωματικοὶ εἰσηγηταί, 18 ὑπάλληλοι μὲ βαθμὸν ἀξιωματικοῦ, 4 ὑπάλληλοι μὲ βαθμὸν ἀνθυπασπιστοῦ, 40 ὑπαξιωματικοί, ἤγουν 32 σιτισταί, 8 ὁπλοποιοὶ καὶ δεσμοφύλακες, 4 στρατιῶται (ὑποδεσμοφύλακες).

ΤΙΤΛΟΣ. Β.

Σχηματισμὸς τῶν ἐπιτελῶν τῶν φρουραρχείων. Διαίρεσις καὶ ἀριθμὸς τῶν φρουραρχείων.

15. Αἱ ἄρρακτοι καὶ ὀχυραὶ πόλεις καὶ τὰ φρούρια τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου διαιροῦνται εἰς τρεῖς ἐλάττους ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῆς σημασίας αὐτῶν καὶ τῆς θέσεως ἑκάστου, ὡς ἐνδιαλαμβάνεται εἰς τὸν ἑπόμενον πίνακα.

Κλάσις	ἀριθμ. τάξεως ἀρχικῆς	ἀριθμ. Ἀὐξων	Ἔνδειξις τῶν φρουραρχείων	Παρατηρήσεις
Πρώτη	1	1	Ἀθῆναι μὲ τὸν Πειραιᾶ	
	2	2	Ναύπλιον μὲ τὰ φρούρια Παλαμηδ. καὶ Βουρτζίου	
Δευτέρα		3	Χαλκὶς μὲ τὸ φρούρ. Καράβ.	
	2	4	Λαμία μὲ Ἀκρολαμίαν	
	3	5	Μεσολόγγιον	
	4	6	Πάτραι	
	5	7	Πύλος	
	6	8	Καλόμαι	
	7	9	Σπάρτη	
	8	10	Τρίπολις	
Τρίτη	1	11	Βόνιτζα	
	2	12	Ἀγρίνιον	
	3	13	Ναύπακτος	
	4	14	Ῥίον μὲ Ἀντίῤῥιον	
	5	15	Μεθώνη	
	6	16	Ἀργόπολις	
	7	17	Γύθειον	
	8	18	Ἐπίδαυρος Λιμηρά	
	9	19	Ἄργος	
	10	20	Ἀκροκόρινθος	

16. Μέχρι νεωτέρων ὁρισμῶν ἐκδοθησομένων, ὁπόταν ἡ διαταχθεῖσα σχεδίασις, ἐξέτασις καὶ περιγραφὴ τῆς καταστάσεως τῶν ὀχυρῶν καὶ φρουρίων προοδεύσῃ ἀρκούντως, θέλουν θεωρεῖσθαι ἐκ τῶν ἄνωθεν φρουραρχείων τὰ ἑπόμενα ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν τάξιν τῶν ὀχυρῶν καὶ φρουρίων (places de guerre, citadelles, forts et chateaux:

Χαλκὶς μὲ τὸ φρούριον Καράβαν, τὸ φρούριον Ἀκρολαμίας, τὸ φρούριον Βονίτζης, Μεσολόγγιον, Ναύπακτος, τὰ φρούρια Ἀντιῤῥίου καὶ Ῥίου, τὸ φρούριον Πύλου, Ἐπίδαυρος Λιμηρά, Ναύπλιον μὲ τὰ φρούρια Βούρτζι καὶ Παλαμήδιον, τὸ φρούριον Ἀκροκορίνθου.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Προσωπικὸν τῶν φρουραρχείων.

17. Τὸ προσωπικὸν τῶν φρουραρχικῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων τῶνδιωρισμένων δι' εἰδικῶν διατάξεων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὑγείας, τῆς θρησκείας καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, διορίζεται ἀναλόγως τῆς κλάσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ἡ πόλις ἢ τὸ φρούριον ὅπου θέλει ὑπάρχει φρουραρχεῖον.

18. Κατὰ συνέπειαν τούτου ἐκδίδονται οἱ ἑπόμενοι ὁρισμοὶ διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς γενικὸς κανὼν διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν φρουραρχείων.

α. Φρουραρχεῖα πρώτης κλάσεως.

1. Φρούραρχος συνταγματάρχης τοῦ στρατοῦ, 1 δεύτερος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῆς πλατείας— ταγματάρχης. 1 Λοχαγὸς πλατείας ὡς ὑπασπιστής, 1 ἀξιωματικὸς εἰσηγητὴς (ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγός), 1 ἀνθυπασπιστής, 1 γραμματεὺς διὰ τὸ πρωτόκολλον. 1 Γραμματεὺς διὰ τὸν ἀξιωματικὸν εἰσηγητήν, ἀμφότεροι μὲ βαθμὸν λοχίου, 1 δεσμοφύλαξ (ἐπιλοχίας ἢ λοχίας) 1 ὑποδεσμοφύλαξ.

β'. Φρουραρχεῖα δευτέρας κλάσεως

1. Φρούραρχος—ἀντισυνταγματάρχης ἢ ταγματάρχης, 1 ὑπασπιστὴς πλατείας—ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγός, 1 ἀνθυπασπιστής.

γ'. Φρουραρχεῖα τρίτης κλάσεως
(forts—citadelles—chateaux)

1 Φρούραρχος—λοχαγὸς ἀ. ἢ β'. τάξεως, 1 ἀνθυπασπιστής.

19. Συνήθως καὶ κατὰ τὰς παρούσας οἰκονομικὰς περιστάσεις τοῦ Κράτους θέλει ὑπάρχει εἰδικὸν προσωπικὸν φρουραρχείου μόνον εἰς τὰς ἑπομένας πόλεις καὶ φρούρια.

α Εἰς ἀμφότερα τὰ φρουραρχεῖα πρώτης κλάσεως

Ἀθήνας καὶ Ναύπλιον μὲ τὸ φρούριον Παλαμηδίου β'. Ἐκ τῶν φρουραρχείων δευτέρας κλάσεως. Εἰς μηδέν. γ'. Ἐκ τῶν φρουραρχείων τρίτης κλάσεως. Εἰς Ῥίον μὲ Ἀντίῤῥιον.

20. Εἰς τὰς λοιπὰς κλάσεις καὶ φρούρια φρουραρχεῖ ὁ ἀνώτερος ἢ κατώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ φρουροῦντος τμήματος τοῦ στρατοῦ, διοριζόμενος παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματείας, λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν τοὺς περὶ τούτου ὁρισμοὺς τοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰ φρούρια.

21. Κατὰ τοὺς ἄνωθι ὁρισμοὺς ἡ πρέπουσα δύναμις τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν θέλει σύγκεισθαι ὡς ἕπεται.

Κλάσις	Ἐνδειξις τῶν φρουραρχείων	ἀνώτεροι ἀξιωματ. ταξιάρχης	ἀνώτεροι ἀξιωματ. ταγματάρχης	κατώτερ. ἀξιωματ. λοχαγὸς	κατώτερ. ἀξιωματ. ὑπολοχαγὸς	κατώτερ. ἀξιωματ. ἀνθυπασπιστὴς	ὑπαξιωματ. γραμματεῖς	ὑπαξιωματ. δεσμοφύλακες	ὑπαξιωματ. ὑποδεσμοφύλακες
Πρώτη	Ἀθῆναι	1	1	1	1	1	2	1	1
	Ναύπλιον	1	1	1	1	1	2	1	1
	ἐξ. φρουρίου Παλαμηδίου			1		1			
Τρίτη	Ῥίον μὲ Ἀντίῤῥιον			1	1	1			
	Τὸ ὅλον	2	2	4	3	4	4	2	2

22. Οἱ φρούραρχοι εἰς τὰς πλατείας 1 κλάσεως, καθὼς οἱ δεύτεροι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς πλατείας καὶ οἱ ὑπασπισταὶ (λοχαγοὶ πλατείας) παρ' αὐτοῖς θέλουν εἶσθαι ἔφιπποι καὶ προσδιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων ὡς ἕπεται.

Διὰ τὸν φρούραρχον εἰς 2 » » δεύτερον ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τῆς πλατείας, » 1 ὑπασπιστὴν πλατείας » 1.

Οἱ φρούραρχοι καὶ οἱ ὑπασπισταὶ εἰς τὰς πλατείας β'. καὶ γ'. κλάσεως μένουν ὡς τοιοῦτοι ἄνευ ἵππων.

ΤΙΤΛ. ΙΓ'

Ὁλικὴ ὀργανικὴ δύναμις τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν ἐπιτελῶν τῶν φρουραρχείων. Ἄθροισις τῆς δυνάμεως.

23. Ἡ ὁλικὴ ὀργανικὴ δύναμις τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν καὶ τοῦ πεζικοῦ εἰς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὑγείας, τῆς θρησκείας καὶ τῆς οἰκονομίας

ἀναγκαίων στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων συμποσοῦται κατὰ τοὺς προηγουμένους παραγράφους εἰς 10 ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς, 30 λοχαγοὺς, ἐκ τῶν ὁποίων δύναται ν' ἀνήκῃ τὸ ἥμισυ εἰς τὴν ἀ. τάξιν καὶ τὸ ἥμισυ εἰς τὴν β'. τάξιν, 59 ὑπολοχαγοὺς, καὶ ἀνθυπολοχαγοὺς, 8 ἀνθυπασπιστὰς, 254 ὑπαξιωματικοὺς ἀπὸ τὸν ἐπιλοχίαν καὶ κάτω, 52 μουσικοὺς συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀρχιτυμπανιστῶν, καὶ ἀρχισαλπιγκτῶν 3006 ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιώτας, ὡς ὁ ἑπόμενος πίναξ τὸ ἀποδεικνύει.

Ἐπιτελεῖς τῶν φρουραρχείων καὶ πεζικ.	ἀνώτεροι ἀξιωματ. ταξιάρχαι (ὑποστράτηγοι)	ταξίαρχοι (ὑποστράτηγοι)	κατώτερ. ἀξιωματ. τακτικοὶ ταξίαρχοι	λοχαγοὶ	ὑπολοχαγοὶ	ἀνθυπολοχαγοὶ	ἀνθυπασπισταὶ	ὑπαξιωματικοὶ	μουσικοὶ	ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται
Ἐπιτελεῖς τῶν φρουραρχείων	2		2	4	3	4	6		2
2 τάγματα τοῦ πεζικ. τῆς γραμ.		2	2	16	18	18	2	164	34	2002
2 τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν.		1	1	10	10	10	2	84	18	1001
Τὸ ὅλον τοῦ πεζικ.		3	3	26	28	28	4	248	52	3003
γενικ. ὅλον		3	5	30	59	8		54	3006

Ἀπεσπασμένοι ἀξιωματικοὶ ἐκτὸς τῆς δυνάμεως.

24. Δὲν εἶναι συγχωρημένη μηδεμία ὑπέρβασις τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνθυπασπιστῶν καὶ ἀξιωματικῶν τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν καὶ τοῦ πεζικοῦ ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸν ἑπόμενον παράγραφον 25 ὡς ἐκτὸς τῆς δυνάμεως θεωρηθησομένων ἀξιωματικῶν τῆς κατηγορίας ταύτης.

25 Ὡς ἐκτὸς τῆς δυνάμεως θέλουν θεωρεῖσθαι οἱ εἰς τὰς κάτωθι κλάσεις εὑρισκόμενοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν καὶ τοῦ πεζικοῦ, καὶ ἑπομένως νὰ μὴν ληφθῶσιν ἐξ αὐτῶν χωρὶς ν' ἀναπληρωθῶσιν αἱ θέσεις των. ἀ. Οἱ Ἡμετεροι ὑπασπισταὶ καὶ ἀξιωματικοὶ διαγγελεῖς, β'. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ διωρισμένοι δὶ εἰδικὰ καθήκοντα εἰς ἄλλα σώματα, ἀλλάδους τοῦ στρατοῦ κτλ. ὅταν κατέχωσιν εἰς αὐτὰ θέσεις ὑπαρχούσας ὡς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ, ἅμα μετατεθῶσιν ὁριστικῶς εἰς τὴν δύναμιν αὐτῶν ἢ τεθῶσιν εἰς τὴν ἐφεδρείαν παρὰ τῷ σώματί των. Τοιοῦτοι εἶναι. 1. Οἱ πλησίον τῇ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεία διωρισμένοι, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν παρ' αὐτῇ ἀπεσπασμένων διὰ προσωρινὴν ὑπηρεσίαν. 2. Οἱ παρὰ τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ διωρισμένοι, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀξιωματικῶν ἐπιθεωρητῶν, 3. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐν αὐτῇ. 4. Οἱ ἀξιωματικοὶ εἰσηγηταὶ καὶ ἀντεισηγηταὶ παρὰ τοῖς διαρκέσι στρατοδικείοις, 5. Οἱ εἰς οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν ἐνασχολημένοι, τέλος, 6. Οἱ εἰς ὑπηρεσίαν ὑπαγομένην εἰς ἄλλην Γραμματείαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐνασχολημένοι ἀξιωματικοί.

26. Αἱ θέσεις τῶν μετατιθεμένων εἰς ἐφεδρείαν ἄνευ μισθοῦ, εἰς ἀργίαν ἢ εἰς διαθεσιμότητα ἀξιωματικῶν ἀναπληροῦνται, καθότι οὗτοι διαγράφονται ἐνταυτῷ τῆς δυνάμεως τῶν ταγμάτων καὶ φρουραρχείων.

ΤΙΤΛ IV.

Τοποθέτησις καὶ κατάλυσις τοῦ πεζικοῦ. Τοποθέτησις τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ.

27. Ὡς μονίμους φρουρὰς τῶν ἐπιτελῶν τῶν τεσσάρων ταγμάτων τοῦ Ἡμετέρου πεζικοῦ μ. ὅλον τὸ ἀνῆκον εἰς αὐτοὺς πρασωπικὸν διορίζομεν, Τὴν Ἡμετέραν πρωτεύουσαν, Ναύπλιον, Μεσολόγγιον καὶ Νεόκαστρον, ὥστε εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας πόλεις νὰ ὑπάρχωσιν οἱ ἐπιτελεῖς ἀνὰ ἑνὸς τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, εἰς δὲ τὰς δύο τελευταίας ἀνὰ ἑνὸς τάγματος τῶν ἀκροβολιστῶν.

28. Ἐκτὸς τῶν ἀποστολῶν τμημάτων τοῦ στρατοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἐκτάκτων σκοπῶν τῆς ὑπηρεσίας ὁρίζονται τὰ ἑφεξῆς ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῶν λόχων τῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

ταγμάτων τοῦ Ἡμετέρου πεζικοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς συνήθους ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ θέλουν φρουρεῖ Ὀκτὼ λόχοι εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ, Εἷς λόχος εἰς Χαλκίδα, Εἷς λόχος εἰς Ἀκρίαν, συντεθειμένοι ἐξ ἑνὸς τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καὶ ἐξ ἑνὸς λόχου ἐξ ἑκάστου τῶν δύο ταγμάτων τῶν ἀκροβολιτσῶν.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι δύο λόχοι θέλουν εὑρίσκεσθαι εἰς τὴν πρωτεύουσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διορισμοῦ των ταύτου καὶ θέλουν σχηματίζει ἰδίαν διλοχίαν, διοικουμένην διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς φρουρᾶς, τὸν στρατωνισμόν, τὴν θεωρητικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὰ γυμνάσια παρὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου λοχαγοῦ των. Ἓξ λόχοι εἰς Ναύπλιον, Δύο λόχοι εἰς Τρίπολιν. Ἓξ αὐτῶν ἓν ἀπόσπασμα εἰς Σπάρτην, σχηματίζοντες ἓν τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Εἷς καὶ ἥμισυς λόχος εἰς Μεσολόγγιον. Ἥμισυς λόχος εἰς Πάτρας, Εἷς λόχος εἰς τὸ φρούριον Ῥίου μὲ Ἀντίρριον, σχηματίζοντες ἓν τάγμα τῶν ἀκροβολιστῶν ἔχον ἕνα λόχον του ἀπεσπασμένον εἰς τὴν πρωτεύουσαν, Δύο λόχοι εἰς Νεόκαστρον, ἐκ τούτων Ἀπόσπασμα εἰς Μεθώνην, Εἷς λόχος εἰς Καλάμας, ἐξ αὐτοῦ Ἀπόσπασμα εἰς Ἀργειούπολιν· σχηματίζοντες ἓν τάγμα τῶν ἀκροβολιστῶν ἔχον ἕνα λόχον του ἀπεσπασμένον εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

29. Τὰ τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ὡς καὶ τὰ τῶν ἀκροβολιστῶν θέλουν ἀνταλλάττεσθαι. Ἡ ἀλλαγὴ θέλει διατάττεσθαι παρ' Ἡμῶν. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει μᾶς ὑποβάλλει ἐν καιρῷ τῷ δέοντι τὰς ἀνηκούσας προτάσεις, στηριζομένας ἐπὶ τῇ ἑπομένῃ βάσει ἀ. Κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ §. 28 τὰ τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς θέλουν ἀνταλλάττει μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίου, τὰ δὲ τῶν ἀκροβολιστῶν μεταξὺ Νεοκάστρου καὶ Μεσολογγίου· β' Οὐδὲ τῶν ταγμάτων θέλει μένει περισσότερον τῶν τεσσάρων ἐτῶν εἰς τὰς αὐτὰς φρουράς.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία διατάττει τὴν ἀλλεπάλληλον ἀλλαγὴν τῶν λόχων ἐκείνων, οἵτινες εἶναι μακρὰν τῶν ἐπιτελῶν τοῦ τάγματός των δι' ἄλλων ἐκ τῆς ἕδρας τῶν ἐπιτελῶν τῶν ταγμάτων.

30. Συνήθως οὐδεὶς λόχος δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἀποσπασμένος περισσότερον τοῦ ἑνὸς ἔτους. Ἰδίως δὲ ἰσχύει ὁ κανὼν οὗτος διὰ τοὺς εἰς τὴν καθέδραν ἀποσπασμένους λόχους τῶν ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν, οἵτινες πάντοτε μετὰ παρέλευσιν ἑτησίου ἐνταῦθα διαμονῆς των θέλουν ἀλλάττεσθαι ἕκαστος παρ' ἄλλου λόχου τοῦ σχετικοῦ τάγματος.

31. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία διατάττει ἐπίσης τὴν διανομὴν (τοποθέτησιν) μικροτέρων ἢ μεγαλητέρων τμημάτων πρὸς ἐκπλήρωσιν προσωρινῶν σκοπῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ δι' ἀπροσδιόριστον καιρόν.

32. Διὰ κάθε μόνιμον τροποποίησιν τῆς τοποθετήσεως τῶν ἐπιτελῶν ἢ λόχων τῆς προσδιοριζομένης διὰ τοῦ § 28 ἀπαιτεῖται ἡ Ἡμετέρα Ὑψηλὴ εἰδικὴ ἔγκρισις.

Κατάλυσις.

33. Μόνον εἰς τὰς εἰς τὸ ἄρθ. 8 σημειουμένας πόλεις θέλει πληρωθῆ φροντὶς νὰ ὑπάρχωσι διαρκῶς εἰδικὰ καταστήματα διὰ τὸ πεζικόν.

ΤΙΤΛΟΣ V.

Παροῦσα δύναμις καὶ σύστημα ἀδείων.
Παροῦσα δύναμις.

34. Εἰς συνήθεις περιστάσεις ἡ παροῦσα δύναμις ὑποδεκανέων καὶ στρατιωτῶν ὅλων τῶν λόχων τῶν τεσσάρων ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ κατὰ μέσον ὅρον ἐντὸς τῆς διαρκείας τοῦ ἔτους τὸν ἀριθμὸν **2550** ἀνδρῶν.

35. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ καιροῦ τῶν γυμνασίων πρέπει νὰ ὑπάρχῃ παροῦσα ἡ ὁλικὴ πραγματικὴ δύναμις ὑποδεκανέων καὶ στρατιωτῶν ἑκάστου τάγματος.

Διὰ τὸν ἐπίλοιπον καιρὸν τοῦ ἔτους δὲν θέλουν εἶσθαι εἰμὴ τόσοι γυμνασμένοι ἄνδρες, ὅσους ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία εἰς τὰς

πλατείας, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ, ὅτι ὁ στρατιώτης πρέπει νὰ ἦναι ἐλεύθερος αὐτῆς τοὐλάχιστον δύο νύκτας κατὰ συνέχειαν, τοῦτέστι νὰ ἐμβαίνῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ φυλακείου μόνον ἑκάστην τρίτην ἡμέραν.

Σύστημα ἀδειῶν.

36. Κατὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ καιροῦ τῶν γυμνασίων ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει κανονίζει κατ' ἔτος τὰ περὶ ἀδειῶν τῶν ἀνδρῶν διὰ τοὺς λοιποὺς μῆνας, κατὰ τοὺς εἰς τοὺς ἄνωθι παραγράφους ἐνδιαλαμβανομένους ὁρισμούς.

37. Οἱ νεοκαταταττόμενοι πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε παρόντες τὸ πρῶτον ἔτος μεταξὺ τῶν λοιπῶν πρέπει νὰ δίδηται πάντοτε ἡ προτίμησις εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας ἤδη τὸ τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος, χωρὶς ὅμως νὰ ἐξαιρεθῶσιν ὡς ἐκ τούτου τῶν πλεονεκτημάτων τῆς ἀδείας ἐντελῶς οἱ ὑπηρετοῦντες τὸ δεύτερόν των ἔτος, πρέπει ἑπομένως νὰ δίδωνται αἱ ἄδειαι ἁρμοδίως λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν οἰκογενειακῶν περιστάσεων τοῦ ἀνδρὸς χωρὶς ὅμως νὰ ὑποφέρῃ ἡ ἐκπαίδευσίς του εἰς τὰ τῶν γυμνασίων.

38. Ἂν ἔκτακτοι περιστάσεις ἀπαιτήσουν ὑπέρβασιν τῆς ὡς ἀνωτάτου ὅρου προσδιορισθείσης παρούσης δυνάμεως ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ταγμάτων, τοῦτέστιν ἂν ἐξαιρουμένων τῶν ἐποχῶν τῶν γυμνασίων ἀπαιτηθῇ ἡ ἀνάκλησις τῶν ἐν ἀδείᾳ διὰ ν' αὐξηνθῇ ἡ δύναμις τῶν λόχων ὑπεράνω τῆς προσδιορισθείσης παρούσης δυνάμεως, τότε πρέπει να ληφθῶσι παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας αἱ Ἡμέτεραι διαταγαὶ διὰ δικαιολογημένης προτάσεως.

39. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἔχει τὸ κύρος ν' ἀναβάλῃ προσωρινῶς τὴν ἐκοῦσιον κατάταξιν εἰς τὰ τάγματα, ὅπου ἀπαντῶνται δυσκολίαι εἰς τὴν χορήγησιν ἀδειῶν τόσαι, ὥστε νὰ δυνηθῇ ἐκ τούτου νὰ προκύψῃ ὑπέρβασις τῆς προσδιορισθείσης παρούσης δυνάμεως κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

40. Τὸ μέτρον τοῦτο ἠμπορεῖ νὰ ἐπεκτανθῇ εἰς ὅλα τὰ τάγματα ἂν ὑπαγορευθῇ παρὰ τῆς ἀνάγκης, τοῦτέστι διὰ νὰ μὴν ὑπερπηδηθῇ ἡ διὰ τὸ πεζικὸν διωρισθεῖσα δύναμις τῶν παρόντων, θέλει ἀκουσθῆναι ὅμως ἑκάστοτε ἅμα δὲν ὑπάρχῃ ἡ προσκαλοῦσα αὐτὸ αἰτία.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

41. Ἀκυροῦνται διὰ τῆς παρούσης ἅπαντες οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὸ παρὸν διάταγμα προηγούμενοι ὁρισμοὶ περὶ σχηματισμοῦ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν καὶ τοῦ πεζικοῦ.

42. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν μὲ τὴν 1 Ἰουλίου 1843.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουνίου 1843.

---

229 Περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 9 (21) Ἰουνίου τρ. ἔτους περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

1. Τὸ μέχρι τοῦδε ὑπάρξαν ἰδιαίτερον φρουραρχικὸν προσωπικὸν Πειραιῶς, Χαλκίδος, Λαμίας, Βονίτζης, Μεσολογγίου, Πατρῶν, Πύλου, Μεθώνης, Τριπόλεως, Μονεμβασίας, Ἀκροναυπλίας, Βουρτζίου καὶ Ἀκρο-Κορίνθου διαλύεται.

Εἰς τὸ Ἀντίρριον μένει εἰς τὸ ἑξῆς μόνον εἷς ὑπασπιστὴς πλατείας ὑποτασσόμενος εἰς τὸν φρούραρχον Ἰθάκης, ὅθεν διαλύεται ἐπίσης ὡς αὐθόπαρκτος ἀρχὴ τὸ μέχρι τοῦδε ὑπάρξαν φρουραρχεῖον Ἀντιρρίου.

2. Περὶ τῆς περαιτέρω θέσεως τῶν εἰς αὐτὸ ἀνηκόντων ἀξιωματικῶν, ὑπαλλήλων καὶ ἀνθυπασπιστῶν διετάχθησαν τὰ δέοντα διὰ τοῦ Ἡμετέρου σημερινοῦ διατάγματος περὶ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου 1843.

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

230 Περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ ἱππικοῦ ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ Ἡμετέρου ἱππικοῦ τὰ ἑφεξῆς.

1. Τὸ Ἡμέτερον ἱππικὸν θέλει σύγκεισθαι εἰς τὸ ἑξῆς ἐκ μιᾶς μοίρας, συνισταμένης ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ δύο ἴλων μὲ τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 2. Ἑκάστη ἴλη διαιρεῖται εἰς δύο οὐλαμούς.

2. Οἱ ἐπιτελεῖς τῆς μοίρας θέλουν σύγκεισθαι ὡς ἕπεται.

Βαθμοὶ	Ἀριθμὸς				
	ἱππικοί			ἵπποι	
	ἀξιωματικοὶ	ὑπαξιωματικοὶ	στρατιῶται	ἀξιωματικῶν	ὑπηρέται
Διοικητὴς τῆς μοίρας ἀνώτερος ἀξιωματικός.	1			1	
Ἰατρός.	1				
Καταλυματίας.	1				
Ἱππιατρός.	1			1	
Ἀνθυπασπιστὴς, ἐκτελῶν χρέη ὑπασπιστοῦ.		1			1
	4	1		3	1
	5			4	

Ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν θέλουν εἶσθαι ἐν ἀδείᾳ εἰς ἑκάστην ἴλην καὶ κατὰ μέσον ὅρον εἰς τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 6 ἄνδρες.

4. Ἡ ὁλικὴ δύναμις τοῦ Ἡμετέρου ἱππικοῦ συμποσοῦται ἐπομένως ἀπό

Βαθμοὶ	Ἀριθμὸς					
	ἱππικοί				ἵπποι	
	ἀξιωματικοὶ	ὑπαξιωματικοὶ	σαλπιγκταὶ	ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται	ἀξιωματικῶν	ὑπηρέται
Ἐπιτελεῖς τῆς μοίρας.	4	1			3	1
Δύω ἴλαι.	6	20	6	132	8	120

Ἡ δύναμις αὕτη διαιρεῖται πρὸς τούτοις ὡς ἕπεται.

Α'. *Μάχιμος δύναμις.*

1 Ἀνώτερος ἀξιωματικὸς· 6 κατώτεροι ἀξιωματικοί, 1 ἀνθυπασπιστὴς, 18 ὑπαξιωματικοί, 5 Σαλπιγκταί, 128 ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται, ἐκ τῶν ὁποίων 32 μένουν ἄνευ ἵππων.

Β'. *Μὴ Μάχιμος δύναμις.*

3 στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι μὲ βαθμὸν ἀξιωματ. 2 ὑπαξιωματικοὶ (σιτισταὶ) 4 στρατιῶται (πεταλωταὶ καὶ σαγματοποιοί).

3. Ἑκάστη ἴλη θέλει σύγκεισθαι ὡς ἕπεται.

| Βαθμοὶ | Ἀριθμὸς | | | | |

5. Πάντες οἱ προλαβόντως ἐκδοθέντες καὶ ἀνιβαίνοντες ὁρισμοὶ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἱππικοῦ τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ μένουν ἄκυροι.

Ὁ παρὼν σχηματισμὸς θέλει ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν τὴν ἀ. Ἰουλίου τ. ε.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουνίου 1843.

---

231. Δ. Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἱππικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπὸ 9 (21) Ἰουνίου τρ. ἔτους, περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Ἡμετέρου ἱππικοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρξασαι δύο μοῖραι τοῦ ἱππικοῦ ἀρ. Ι. (Ἀττική) καὶ ἀριθ. ΙΙ. (Ἀργολίς) ἑνόνονται εἰς μίαν, ἥτις σχηματίζει εἰς τὸ ἑξῆς ὅλον τὸ ἱππικὸν τῆς γραμμῆς καὶ λαμβάνει τὴν ὀνομασίαν.

« Μοῖρα λογχιστῶν. »

2. Ἡ μεταβίβασις εἰς τὸν νέον σχηματισμὸν τοῦτον μιᾶς μοίρας ἐκ δύο ἴλων θέλει λάβει χώραν εἰς τρόπον, ὥστε ἡ ἀ. ἴλη ἑκάστης τῶν μέχρι τοῦδε δύο μοιρῶν νὰ θεωρηθῇ ὡς τὰ στοιχεῖα νεοσχηματισθησομένων δύο ἴλων καὶ ἑπομένως νὰ περιλάβῃ τὴν μέχρι τοῦδε 2 ἴλην ἑκάστης μοίρας δι' ἑνώσεως ὅλων τῶν ἀνδρῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

Εἰς τὴν νεοσχηματισθεῖσαν μοῖραν λαμβάνει ἡ ἑνωθεῖσα 1 καὶ 2 ἴλη τῆς 2 μοίρας τὸν ἀρ. 1. Ἡ ἑνωθεῖσα 1 καὶ 2 ἴλη τῆς 1 μοίρας τὸν ἀρ. 2.

3. Οἱ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ἀνθυπασπισταὶ καὶ οἱ λογισταὶ μεταβαίνουσιν εἰς τὴν θέσιν τὴν προσδιορισθεῖσαν εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦ Ἡμετέρου σημερινοῦ Διατάγματος περὶ προσωπικοῦ τοῦ ἱππικοῦ.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει ἐκδώσει τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς περὶ τῆς περαιτέρω ἐνασχολήσεως ἢ μὴ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῶν ὑποτελῶν τῆς διαλυθείσης μοίρας.

4. Ὡς πρὸς τοὺς ἄνδρας, ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας οἵτινες καθίστανται ὑπεράριθμοι, ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει λάβει τὰ κατάλληλα μέτρα, ὅπως ἡ δύναμις τῶν παρόντων φθάσῃ ὅσον τάχος ἴσῃ μὲ τὴν προσδιωρισμένην διὰ τοῦ σχηματισμοῦ.

Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλουν σταλῇ ἀμέσως τόσοι ἄνδρες ἐκ τῶν τῆς ἀπογραφῆς, ὅσοι εἶναι ὑπεράριθμοι ἐξ ἐκείνων μὲ ἄδειαν δι' ἀπροσδιόριστον καιρὸν εἰς τὰς ἑστίας των.

Οἱ ἤδη εἰς τὸ 4 ἔτος τῆς ὑπηρεσίας εὑρισκόμενοι στρατιῶται ἐκ τῶν τῆς ἀπογραφῆς ἠμποροῦν νὰ μετατεθῶσιν ἀμέσως εἰς τὴν ἐφεδρείαν ἄνευ ἀποδοχῶν, μὴ ὑποκείμενοι πλέον μέχρι τῆς προθεσμίας των εἰς ἀνάκλησιν διὰ νὰ ἀναλάβωσιν ὑπηρεσίαν, καθόσον τοῦτο δὲν ἤθελον ἀπαιτήσει ἔκτακτοι περιστάσεις.

5. Ὡς πρὸς τὴν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ στρατοῦ τῶν ἐξόδων τῆς φορβῆς τῶν ἵππων, ὅσοι καθίστανται ὑπεράριθμοι, περιμένομεν εἰδικὴν πρόταξιν τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματείας, λαμβανούσης ὡς βάσιν τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου 1843.

---

232. Ν. Περὶ φορολογίας τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ Κράτος ζώων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν ἰσχύει τελωνιακὴν διατύπωσιν τῆς 25 Μαρτίου 1830 δυνάμει τῆς ὁποίας τὰ πλεῖστα εἴδη τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον ζώων δὲν ὑποβάλλονται εἰς τέλος.

Θεωροῦντες ὅτι εἶναι εὔλογον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἀνάλογον μὲ τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα φόρον καὶ τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον ζῶα, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ προστατεύσωμεν τὴν χωρίαν κτηνοτροφίαν

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ

τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον ζῶα ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἑξῆς εἰς τὸ κατωτέρω σημειούμενον τελώνιον.

Αἰγιδοπρόβατα τὸ κεφάλι λ. 70. Ἀρνία καὶ ἐρίφια λεπτὰ 35. Ἵπποι δὲ ἱππασίαν καὶ ὀχήματα δρ. 30. Λοιποὶ ἵπποι δρ. 10. Πῶλοι αὐτῶν δρ. 5. Βόες δρ. 15 Ἀγελάδες δρ. 12. Μόσχοι δρ. 5 Βουβάλια δρ. 12. Ἡμίονοι δρ. 15. Ὄνοι δρ. 4. Χοῖροι δρ. 2.

Αἱ περὶ διαμετακομίσεως τοῦ τελωνιακοῦ Νόμου διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὸ Κράτος πρὸς ἐξαγωγὴν ζῶα.

3. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν καταχώρισίν του εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐ Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου 1843.

---

233. Περὶ τῆς προικοδοτήσεως τῶν φαλαγγιτῶν καὶ τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ

Ο ΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1838 Νόμου περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν κτλ. εἰς φαλαγγίτας, ὡς καὶ τὸν ἀπὸ 5 (17) Ἀπριλίου τ. ε. Νόμον περὶ προικοδοτήσεως τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, καὶ θεωροῦντες ὅτι ὁ μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα μηνιαίου μισθοῦ περιορισμὸς τοῦ καταλογισμοῦ τῆς φαλαγγιτικῆς προικοδοτήσεως, ὡς καὶ τῆς τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, ἀφῆκεν εἰς βάρος τοῦ ταμείου σημαντικὰς πληρωμὰς μισθοδοσιῶν καὶ μετὰ τὴν αἰτηθεῖσαν καὶ λαβοῦσαν χώραν εἰς ἐθνικὰ κτήματα προικοδότησιν.

Θέλοντες νὰ συμβιβάσωμεν τὰς ἀνάγκας τοῦ Ταμείου μὲ τὴν ἀσφαλῆ καὶ διαρκῆ ὕπαρξιν τῶν ῥηθέντων ἀξιωματικῶν, τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐζήτησαν τοῦτο.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φαλαγγος καὶ οἱ διαθέσιμοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ οἱ πλέον τῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα δραχ. κατὰ μῆνα μισθοδοτηθέντες, καὶ μέχρι καταλογισμοῦ τῆς ὑποθέσης ποσότητος εἰς ἐθνικὰ κτήματα προικοδοτηθέντες, ὡς καὶ οἱ προικοδοτηθησόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἐθνικὰ κτήματα καὶ διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν μέρος μέχρι τῶν δραχ. 250 μηνιαίου μισθοῦ, συμπεριλαμβανομένου εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ τοῦ εἰς κτήματα ἀνταλλαχθέντος ἤδη μέρους τῆς μισθοδοσίας των κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ ἐν ἰσχύϊ διατάξεις τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838. ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου, ἀπὸ 5 Ἀπριλίου καὶ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1843 Νόμων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουλίου 1843.

---

234. Περὶ καταργήσεως ὑγειονομικῶν τινων θέσεων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους καὶ θεωροῦντες, ὅτι τὰ ὑγειονομικὰ καὶ λιμεναρχικὰ χρέη δύνανται εἰς τινα μέρη νὰ ἐκτελῶνται ἀπὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1) Καταργοῦνται αἱ θέσεις τῶν ἰδιαιτέρων ὑγειονόμων Ἀμαλιουπόλεως, Χαλκίδος, Θήρας, Καλαυρίας, Σπετσῶν, Ναυπλίας καὶ Πατρῶν καὶ ἀνατίθεται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἡ ὑγειονομικὴ καὶ λιμεναρχικὴ ὑπηρεσία.

2) Οἱ ἐπιφορτιζόμενοι μὲ ὑγειονομικὴν καὶ λιμεναρχικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους ὑπάλληλοι, θέλουν ὀνομάζεσθαι ὑγειονομολιμεναρχαὶ καὶ θέλουν διορίζεσθαι κα-

τὰ πρότασιν τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαΐου 1843.

---

235. Δ. Περὶ πληρωμῆς τοῦ δανείου τῶν ἐν Πεταλιδίῳ συνοικισθέντων Σπαρτιατῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες τὴν ἐνδεᾶ κατάστασιν τῶν ἐν Πεταλιδίῳ συνοικισθέντων Σπαρτιατῶν, θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν εἰς αὐτοὺς νέας εὐκολίας πρὸς ἀπότισιν τοῦ χορηγηθέντος αὐτοῖς δανείου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α) Ἡ πρώτη δόσις τοῦ δανείου, τὴν ὁποίαν οἱ ἄποικοι ὤφειλον νὰ πληρώσουν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1840 κατὰ τὸ ἀπὸ 4 (16) Ἰανουαρίου 1840 Ἡμέτερον Διάταγμα θέλει πληρωθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους 1843 ἐν καιρῷ τῆς συγκομιδῆς τῶν πρωΐμων δημητριακῶν καρπῶν. Αἱ δὲ λοιπαὶ δόσεις θέλουν πληρωθῇ καθ' ἕκαστον τῶν ἑπομένων ἐτῶν κατὰ τὴν ἰδίαν ὥραν τοῦ χρόνου, μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἀποσβέσεως τοῦ δανείου.

β) Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ θέλουν φροντίσει ὥστε εἰς τὴν λῆξιν τῶν προθεσμιῶν νὰ πραγματοποιῆται ἡ πληρωμὴ ἑκάστης δόσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1843.

---

236. Δ. Περὶ διατηρήσεως δύο ὁδῶν κατὰ τὸ προάστειον Χαλκίδος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. ΟΔ'. πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου Χαλκίδος ἀφορῶσαν τὴν διατήρησιν δύο ἀρχαίων ὁδῶν, ἀποκλεισθεισῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 4 (16) Ἀπριλίου 1842 ἐγκριθὲν σχέδιον, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐγκρίνομεν. α) Τὴν διατήρησιν καὶ διεύθυνσιν δύο παλαιῶν ὁδῶν τοῦ προαστείου Χαλκίδος τῆς μὲν κειμένης κατὰ τὴν συνοικίαν τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ Σουβάλα, τῆς δὲ κατὰ τὸ δημοτικὸν κατάστημα β). Τὴν διεύθυνσιν τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῆς πλατείας τοῦ ἁγίου Νικολάου κατὰ τὴν γραμμὴν ε.ζ.η. ἀμφότερα κατὰ τὰ συνταχθέντα ἐπὶ τούτῳ σχέδια παρὰ τοῦ μηχανικοῦ τῆς πλατείας Χαλκίδος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1843.

---

237. Δ. Περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ πυροβολικοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ Ἡμετέρου πυροβολικοῦ τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ Ἡμέτερον πυροβολικὸν διαιρεῖται εἰς τὸ ἑξῆς εἰς

πεδινὸν } πυροβολικόν.
καὶ ὀρεινὸν }

Τὸ πρῶτον θέλει σύγκεισθαι·

Ἐκ μιᾶς κανονοστοιχίας, θέλουν δὲ διατηρεῖσθαι διὰ μόνην τὴν ἡμίσειαν κανονοστοιχίαν τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ὑποζύγια.

καὶ τὸ τελευταῖον

Ἐκ μιᾶς ἐντελῶς ἐφωδιασμένης ὀρεινῆς κανονοστοιχίας.

2. Ὁ μέχρι τοῦδε ὑπάρχων λόχος τῶν ζευγιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ διαλύεται καὶ οἱ ἄνδρες του — ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται — θέλουν ταχθῇ κατ' ἀναλογίαν εἰς τοὺς διὰ τὰς ἄνω κανονοστοιχίας μένοντας λόχους τοῦ πυροβολικοῦ.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν λόχων τοῦ πυροβολικοῦ προσδιορίζεται κατὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην εἰς τρεῖς ἐκ τῶν ὁποίων εἰς λόχος πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς ἄνδρας διὰ τὸ πεδινὸν, δύο λόχοι — ἐκείνους διὰ τὸ ὀρεινὸν πυροβολικόν.

4. Ὁ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πεδινοῦ πυροβολικοῦ, τουτέστι τῆς ἡμισείας κανονοστοιχίας, προσδιορισθεὶς λόχος θέλει σύγκεισθαι ὡς ἕπεται.

1 Λοχαγὸς ἀ. τάξεως — διοικητὴς, 1 Ὑπολοχαγὸς, 2 Ἀνθυπολοχαγοὶ, 1 Ἀνθυπολοχαγὸς τῶν ζευγιτῶν, 1 Ἐπιλοχίας, 1 Συντιστὴς, 3 Ἀρχίαι, 6 Δεκανεῖς, τού-

τέστι 4 ἀρχηγοὶ πυροβόλου 2 ζευγιτῶν, 2 Σαλπισταὶ, 1 Πεταλωτὴς, 1 Σαγματοποιὸς, 12 Πυροτεχνῖται, 74 Πυροβολισταὶ, τουτ' ἔστι 84 διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πυροβόλων 20 ὡς ζευγῖται, τὸ ὅλον 108 ἄνδρες.

Ἀπὸ τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν πυροτεχνιτῶν καὶ πυροβολιστῶν — 86 ἀνδρῶν — θέλουν εἶσθαι ἐν ἀδείᾳ κατὰ μέσον ὅρον εἰς τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 20 ἄνδρες.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων προσδιορίζεται·

Διὰ τὸν διοικητὴν καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἀνὰ ἕνα ἵππον ἱππασίας δι' ἕκαστον,

Διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ σαλπιστὰς ὁμοῦ εἰς 8 ἵππους ἱππασίας,

Διὰ τὴν ζεῦξιν τῶν πυροβόλων καὶ ἁμαξῶν εἰς 36 ἵππους ἁμάξης,

5. Ὁ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὀρεινοῦ πυροβολικοῦ, τουτέστι τῶν ἐντελῶς ἐφοδιασμένων δύο ἡμισείων ὀρεινῶν κανονοστοιχιῶν προσδιορισθέντες δύο λόχοι θέλουν σχηματισθῆ ἤγουν ἕκαστος λόχος των ἀπὸ 1 Λοχαγὸν β'. τάξεως — διοικητὴν, 1 Ὑπολοχαγὸν, 2 Ἀνθυπολοχαγοὺς, 1 Ἐπιλοχίαν, 1 Σιτιστὴν, 2 Λοχίας, 6 Δεκανεῖς, 2 Σαλπιστὰς, 1 Πεταλωτὴν, 1 Σαγματοποιὸν, 12 Πυροτεχνίτας, 68 Πυροβολιστὰς, συμπεριλαμβανομένων τῶν ὁδηγῶν τῶν φορτηγῶν ζώων, Τὸ ὅλον 95 ἄνδρες.

Ἀπὸ τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν πυροτεχνιτῶν καὶ πυροβολιστῶν ἑκάστου λόχου — 77 ἀνδρῶν — θέλουν εἶσθαι ἐν ἀδείᾳ κατὰ μέσον ὅρον εἰς τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 20 ἄνδρες.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων καὶ φορτηγῶν ζώων προσδιορίζεται·

Διὰ τὸν διοικητὴν καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἀνὰ ἕνα ἵππον ἱππασίας δι' ἕκαστον,

Διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ σαλπιστὰς τῶν δύω λόχων εἰς 8 ἵππους ἱππασίας καὶ εἰς 24 φορτηγὰ ζῶα, ὥστε ἕκαστος λόχος νὰ ἔχῃ εἰς τὴν δύναμίν του, 4 ἵππους ἱππασίας ἀξιωματικῶν 4 » » ὑπαξιωματικῶν καὶ σαλπιστῶν, 12 φορτηγὰ ζῶα,

6 Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄνωθι σχηματισμοῦ τὸ πυροβολικὸν τάγμα διαλύεται ὡς τοιοῦτον, καὶ οἱ μένοντες τρεῖς λόχοι σηματίζονται εἰς τμῆμα τὸ ὁποῖον εἰς τὸ ἑξῆς θέλει φέρει τὴν ὀνομασίαν.

« Μοῖρα πυροβολικοῦ. »

7 Ἡδιοίκησις τῆς μοίρας καὶ οἱ ἐπιτελεῖς αὐτῆς θέλουν σχηματισθῆ ὡς ἕπεται· 1 Ἀνώτερος ἀξιωματικὸς — διοικητὴς, 1 Λοχαγὸς α'. τάξ — πρόεδρος τῆς οἰκονομίας, 1 Ὑπασπιστὴς (ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγὸς) 1 Ἰατρὸς, 1 Καλυμματίας, 1 Ἱππιατρὸς, 2 Ἀνθυπασπισταὶ, 1 Λογιστὴς, 1 Δεσμοφύλαξ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων προσδιορίζεται· διὰ τὸν Διοικητὴν τῆς μοίρας εἰς 2 » » λοχαγὸν » 1 » » ὑπασπιστὴν » 1 » » ἱππιατρὸν » 1

8 Ἡ ὁλικὴ δύναμις τῆς μοίρας τοῦ πυροβολικοῦ συμποσοῦται ἐπομένως κατὰ τὰ προηγούμενα ὡς ἕπεται.

9 Ἅπαντες οἱ προλαβόντως ἐκδοθέντες καὶ ἀντιβαίνοντες ὁρισμοὶ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Ἡμετέρου πυροβολικοῦ ἔνουν ἄκυροι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουνίου 1843.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁλικὴ δύναμις τῆς μοίρας τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἔκθεσις.	Ἀξιωματικοὶ					Ὑπάλληλοι				Στρατιῶται		Ἵπποι		
	ἀνώτερος	λοχαγοὶ α' τάξεως	λοχαγοὶ β' τάξεως	ὑπολοχαγοὶ τοῦ πυροβολικοῦ	Ἀνθυπολοχ. τῶν ξυνταγ.	ἀνθυπασπιστὴς	ὑπασπισταὶ τῶν ἀξιωματικῶν	ὑπαξιωματικοὶ	σαλπιστὴς	πυροβολισταὶ	ὑπασπισταὶ τῶν ἀξιωματικῶν	ἱππικοὶ	ὑπασπισταὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ σαλπιστῶν	ἵπποι ξένοι	ἵπποι ἴδια
Ἐπιτελεῖς τῆς μοίρας	1	1		1			3	1	1						
Πεδινὸν πυροβολικὸν 1 λόχος		1		1	2	1			10	2	2	12	54	20			36	
Ὀρεινὸν πυροβολικὸν 2 λόχοι			2	2	4				20	4	4	24	106	24				24
Τὸ ὅλον	1	2	2	6	6	1	2	3	31	6	6	36	160		18		36	24
		4											204					
												Ἐξ αὐτῶν μένουν		240 60 180	ἐν ἀδείᾳ		

238. *Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ.*

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς 9 (21) Ἰουνίου τρέχοντος ἔτους, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς

1. Τὸ μέχρι τοῦδε 2 πεζικὸν τάγμα (τῆς γραμμῆς) διαλύεται.

Τὸ μέχρι τοῦδε 3 πεζικὸν τάγμα τοῦ πεζικοῦ (τῆς γραμμῆς) λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 2

Τὸ 4 καὶ 5 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ) λαμβάνουν τὴν ἑξῆς ὀνομασίαν.

Τὸ 4—3 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

Τὸ 5—4 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

2 Κατὰ τὸν νέον σχηματισμὸν τῶν διατηρουμένων 2 Ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς Γραμμῆς ἀνὰ 8 λόχους ἕκαστον, ἡ διάλυσις τοῦ μέχρι τοῦδε 2 τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς θέλει λάβει χώραν εἰς τρόπον ὥστε ἀ. Οἱ ἐπίλεκτοι καὶ ὁ 1 καὶ 4 λόχος ὁπλιτῶν μεταβῶσιν εἰς τὸ μέχρι τοῦδε 3 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς. β'. Οἱ εὔζωνοι καὶ ὁ 2 καὶ 3 λόχος ὁπλιτῶν εἰς τὸ 1 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ εἰρημένοι δύο ἐκλεκτοὶ λόχοι ἐγκατατάττονται εἰς τοὺς ὁμωνύμους λόχους τῶν σχετικῶν ταγμάτων.

Οἱ ἄνω εἰρημένοι λόχοι τῶν ὁπλιτῶν τοῦ διαλυμένου τάγματος θέλουν εἶσθαι τὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν θέλουν σχημα ισθῆ ὁ 5 καὶ 6 λόχος ὁπλιτῶν (τοῦ κέντρου) τῶν σχετικῶν ταγμάτων.

3. Ἡ ἐλάττωσις τῶν μέχρι τοῦδε 4 καὶ 5 ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ) ἀπὸ 6 εἰς 4 λόχους πραγματοποιεῖται δι' ἑνώσεως τῶν δύο ἐκλεκτῶν λόχων ἑκάστου τάγματος εἰς ἕνα λόχον ἐκλεκτῶν, προσέτι διὰ διαλύσεως τοῦ 4 λόχου τῶν ἀκροβολιστῶν ἑκάστου τῶν δύο ταγμάτων, διανεμομένων τῶν ὑπαξιωματικῶν, μουσικῶν καὶ στρατιωτῶν εἰς τοὺς μένοντας τρεῖς λόχους ἀκροβολιστῶν.

4. Οἱ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιω-

ματικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ἀνθυπασπισταὶ καὶ λογισταὶ τοῦ διαλυθέντος 2 τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὡς καὶ τῶν διαλυομένων δύο λόχων ἑκάστου τῶν 2 ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν μεταβαίνουσιν εἰς τὴν θέσιν τὴν προσδιορισθεῖσαν εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦ Ἡμετέρου σημερινοῦ διατάγματος περὶ προσωπικοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ διὰ τῶν ἐφορουραρχείων.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει ἐκδώσει τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς περὶ τῆς περαιτέρω ἀνασταλήσεως τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπιτελῶν τοῦ διαλυθέντος τάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου 1843.

---

239 Περὶ συνοικισμοῦ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Βορλοβᾶ τοῦ δήμου Δαφνησίων εἰς τὴν θέσιν Γράδος.

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Βορλοβῆ τοῦ δήμου Δαφνησίων τοῦ νὰ συνοικισθῶσι κατὰ τὸ παράλιον εἰς τὴν θέσιν Γράδος, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Βορλοβᾶ, ὡς καὶ εἰς τοὺς θέλοντας ἐκ τῶν παρακειμένων χωρίων κατοίκους, νὰ συνοικισθῶσιν εἰς τὴν θέσιν Γράδος.

2. Εἰς ἑκάστην τῶν οἰκογενειῶν, ἥτις ἤθελε παρουσιάσει ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος αἴτησιν τοῦ νὰ συνοικισθῇ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν θέσιν θέλει παραχωρηθῇ δωρεὰν ἓν Β. στρέμμα γῆς διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς οἰκίαν καὶ κῆπον· ἐκτὸς τούτου καὶ ἓν Β. στρέμμα γῆς θέλει τῇ δοθῇ κατ' ἐκτίμησιν διὰ καλλιέργειαν καὶ κτηνοτροφίαν.

3. Οἱ συνοικισθησόμενοι ὑποχρεοῦνται ἅμα γενῇ εἰς αὐτοὺς ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων, νὰ ἀνεγείρωσι τὰς οἰκίας των καὶ νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς αὐτὰς οἰκογενειακῶς ἐντὸς ἑνὸς ἔτους.

4. Τὰ παραχωρηθέντα οἰκόπεδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἀνηγέρθησαν οἰκίαι ἢ δὲν ἀπεπερατώθησαν αὗται ἐντελῶς ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προθεσμίας ὡς καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτὰ διὰ καλλιέργειαν γήπεδα ἐπανέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

5. Ἅμα κηρύξωσιν οἱ κάτοικοι τὴν πλήρη συγκατάθεσίν των εἰς τὰ ἐν τῷ παρόντι ὁριζόμενα θέλει συνταχθῇ τὸ ἀνῆκον σχέδιον τῆς νέας κώμης μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὁποίου θέλει καταβληθῇ ἡ ἀνήκουσα φροντὶς περὶ τῆς διαχαράξεως του ἐπὶ τοῦ τόπου, καθὼς καὶ περὶ τῆς διανομῆς τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν διὰ καλλιέργειαν γηπέδων εἰς τοὺς συνοικισθησομένους κατοίκους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουνίου 1848.

---

240. Συνθήκη ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.

Μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν (Ὁλλανδίας) ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 10 (22) Φεβρουαρίου 1843 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι, συντεθείσης μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν συνθήκης περὶ ἐμπορίας ναυτιλίας ἧς τὸ περιεχόμενον ἕπεται.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Κάτω-χωρῶν ἀφ' ἑτέρου, κινούμενοι ἐπίσης ἀπὸ τῆς προθέσεως τοῦ νὰ ἐμπεδώσωσι καὶ ἐπεκτείνωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν τὰς μεταξὺ τῶν Ὑπικρατειῶν των καὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀμοιβαίων ὑπηκόων των φιλικὰς ἐμπορικὰς καὶ ναυτιλιακὰς σχέσεις, καὶ κρίναντες ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ σκοποῦ τούτου δὲν δύναται καλήτερον νὰ ἐπιτευχθῇ εἰμὴ διὰ συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας στηριζομένης ἐπὶ τῶν ἀρχῶν δικαίας ἀμοιβαι-

ότητος, διώρισαν πρὸς τοῦτο πληρεξουσίους των.

Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κ. Πέτρον Δελιγιάνην Σύμβουλον Αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ Βασιλικ. αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ διακεκριμένου Τάγματος τοῦ Καρόλου ΙΙΙ τῆς Ἱσπανίας, Ταξιάρχην τοῦ Τάγματος τῆς Πολιτικῆς Ἀρετῆς τῆς Σαξωνίας, Ἱππότην τοῦ Τάγματος τοῦ Πολικοῦ Ἀστέρος τῆς Σουηκίας, καὶ τοῦ Τάγματος τοῦ Χριστοῦ τῆς Πορτογαλίας, Ἀξιωματικὸν τοῦ Τάγματος τοῦ Λεοπόλδου τοῦ Βελγίου, Ἱππότην τοῦ Τάγματος τοῦ Σιδηροῦ Στέμματος τῆς Αὐστρίας γ'. κλάσεως καὶ τοῦ Τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ τῆς Πρωσίας γ'. ὡσαύτως κλάσεως κλπ.

Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Κάτω-Χωρῶν τὸν Κ. Θεόδωρον Ἰωάννην Τράβερς Ἱππότην τοῦ Τάγματος καὶ τοῦ Νεερλανδικοῦ Λέοντος, καὶ τοῦ Δανικοῦ Τάγματος τοῦ Δαμβρόγ γ'. κλάσεως, ἐπιτεταγμένον Αὐτοῦ τὰς ὑποθέσεις καὶ Γεν. Πρόξενον εἰς τὴν Ἑλλάδα κτλ.

Οἵτινες μετὰ τὴν ἀμοιβαίαν ἀνακοίνωσιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων εὑρεθέντων ἐν τάξει συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

1. Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν μεταξὺ τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Ἐπικρατείας καὶ τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειοτάνου Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν.

2. Οἱ ὑπήκοοι τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ ὑπήκοοι τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν δύνανται ἀμοιβαίως νὰ διαμένωσιν εἰς τοὺς λιμένας, ὅρμους (mouillages, rades) πόλεις, πολίχνια καὶ ἄλλα τῶν δύο Βασιλείων μέρη, νὰ ἐμπορεύωνται ἐν αὐτοῖς, καὶ νὰ ἔχωσιν εἴτε δι' ἐνοικίων, εἴτε ἐν πλήρει ἰδιοκτησίᾳ, κατοικίας καὶ ἄλλα ἀκίνητα κτήματα ἀναγκαῖα εἰς τὸ ἐμπόριόν των. Θέλουσιν ἀπολαμβάνει πληρεστάτην ἀσφάλειαν δι' ἑαυτοὺς καὶ ἀς ἰδιοκτησίας των καὶ δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς ἄλλα δικαιώματα, τέλη, βάρη ἢ οἱαδήποτε ἔξοδα, εἰς ὁποιονδήποτε ἢ ὑφ' ὁποιαδήποτε ὀνομασίαν συμπεριλαμβανόμενα ἢ προσδιοριζόμενα, εἰμὴ εἰς ὅσα ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ μέρη οἱ ὑπήκοοι τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

Ἰσαύτως οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρου τῶν συνομολογούντων ὑψηλῶν μερῶν θέλουν ἀπολαύσει εἰς τὸ ἕτερον βασίλειον ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν διαμηχανίαν των τῶν αὐτῶν προνομίων, ἐλευθεριῶν, χαρίτων, ἐξαιρέσεως καὶ ἀτελειῶν, αἵτινες χορηγοῦνται ἢ ἤθελον χορηγηθῆ εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῷ ἄρθρ. ἐνδεκάτῳ τῆς παρούσης συνθήκης, δι' ἃ συνεφωνήθη ἡ πρὸς τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον ἔθνος ὁμοίωσις ἤθελεν αὐτὴ συμπέσει εἰς ἓν τῶν δύω ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν νὰ ταυτίζεται μὲ τὴν πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ὁμοίωσιν δηλαδὴ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελεν εἶσθαι εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἐλευταίου τούτου οὐδεμία διαφορὰ μεταξὺ τῆς ὁμοιώσεως μετὰ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν, καὶ τῆς μετὰ τῶν ἰθαγενῶν, ἐνῷ εἰς τὸ ἕτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν τοῦτο δὲν ἤθελεν ὑπάρχει, τὸ τελευταῖον αὐτὸ μέρος δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἄλλο, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη στάσις τῶν πραγμάτων ἤθελεν ὑπάρχει, εἰμὴ τὸ νὰ ὁμοιῶνται οἱ ὑπήκοοί του ὡς πρὸς τὰ ῥηθέντα ἀντικείμενα ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ τοῦ ἑτέρου μετὰ τοῦ ἔθνους τὸ ὁποῖον ἤθελεν εἶναι τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον μεταξὺ ἐκείνων ἄτινα δὲν συνέθεντο μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μετὰ τῶν ἰθαγενῶν ὁμοιώσεως.

3. Συνεφωνήθη ἀμοιβαίως ὅπως ἥ τε θαλάσσιος καὶ ἡ διὰ ποταμῶν ἀκτεμπορία θέλει γείνεσθαι ὑπὸ μόνης τῆς ἐγχωρίου ναυτιλίας.

4. Τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἄτινα, ἐξ οἱουδήποτε μέρους προερχόμενα ἤθελον εἰσέλθει κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς ἕνα τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ λιμένων τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω χωρῶν, ἢ ἤθελον ἐξέλθει τούτου, καὶ ἀμοιβαίως τὰ ὁλλανδικὰ πλοῖα, ἄτινα ἐξ οἱουδήποτε μέρους προερχόμενα ἤθελον εἰσέλθει κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἤθελον ἐξέλθει τούτων, θέλουν θεωρεῖσθαι ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια καθ' ὅσον ἀρορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, σημαίας, λιμένος, ἀγκυροβολίου, ναυηγεσίων, ῥυμουλκίας, ἁλεωρίου (balise) καταῤῥάκτου (ecluse) διώρυχος, καθάρσεως, ἀποθηκῶν, ἢ ἄλλα βάρη ὁπωσδήποτε φύσεως ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, δημοσίων ὑπαλλήλων, κοινοτήτων, ἢ οἱωνδήποτε καταστημάτων.

5. Θέλουν εἶσθαι ἐντελῶς ἀπηλλαγμένα εἰς τὰ ἀμοιβαῖα κράτη τῶν δικαιωμάτων τῆς χωρητικότητος, καὶ τῶν ἀποδημητηρίων

Α'. Τὰ πλοῖα ἄτινα εἰσελθόντα ἐξ οἱουδήποτε τόπου κενὰ, ἤθελον ὡσαύτως ἐξέλθει κενά. Β' Τὰ πλοῖα ἄτινα μεταβαίνοντα ἀφ' ἑνὸς τῶν λιμένων ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν, εἰς ἕτερον ἢ εἰς πολλοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, εἴτε διὰ νὰ ἀποθέσωσι τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ φορτίου των, εἴτε διὰ νὰ σχηματίσωσιν ἢ συμπληρώσωσι τὸ φορτίον των, ἤθελον ἀποδείξει ὅτι ἐτελήρωσαν ἤδη τὰ ῥηθέντα δικαιώματα Γ'. Τὰ πλοῖα ἄτινα εἰσελθόντα μὲ φορτίον εἰς τινα τῶν λιμένων εἴτε ἐκουσίως εἴτε ἐξ ἀνάγκης ἤθελον ἐξέλθει πάλιν χωρὶς νὰ ἐνεργήσωσιν οὐδεμίαν ἐμπορικὴν πρᾶξιν

Δὲν θέλουν θεωρεῖσθαι ἐν περιπτώσει καταναγκασμένης προσορμίσεως, ὡς πράξεις ἐμπορικαὶ, ἡ ἕνεκα ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου ἀποβίβασις καὶ ἡ ἐκ νέου εἰσβίβασις ἐμπορευμάτων, ἢ ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον πλοῖον μετεμβίβασις αὐτῶν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἄνευ τούτου τὸ πλοῖον ἐξ οὗ γίνεται ἡ μετεμβίβασις δὲν ἤθελε δύνασθαι νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν θαλασσοπλοΐαν του, αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς ζωοτροφίαν τῶν πληρωμάτων δαπάναι, καὶ ἡ πώλησις βεβλαμμένων ἐμπορευμάτων, ὁπόταν ληφθῇ ἡ ἐπὶ τούτῳ ἄδεια τῆς ἁρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς.

6. Πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος οἱασδήποτε καταγωγῆς εἰσερχόμενον ἀπ' εὐθείας ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων ἀφ' ἑνὸς τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἕνα τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ λιμένων τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω-Χωρῶν, καὶ ἀμοιβαίως τὰ εἴδη τὰ εἰσερχόμενα ἀπ' εὐθείας ἐπὶ Ὁλλανδικῶν πλοίων ἀφ' ἑνὸς τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ λιμένων τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω-Χωρῶν εἰς ἕνα τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆ Ἑλλάδος, καθὼς καὶ πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, ἄνευ διακρίσεως καταγωγῆς ἐξερχόμενον ἀπ εὐθείας ἐκ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ λιμένων τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων, διὰ τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν τελευταίων τούτων λιμένων ἐπὶ Ὁλλανδικῶν πλοίων διὰ τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ λιμένας τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν, δὲν θέλουν πληρώνει εἰς τοὺς ἀμοιβαίους τούτους λιμένας ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα εἰμὴ τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐν περιπτώσει εἰσαγωγῆς ἐξαγωγῆς ἢ διαμετακομίσεως εἰς τὰ αὐτὰ ἐμπορεύματα μεταφερόμενα ἐπὶ ἐθνικῶν πλοίων.

7. Ὑπομένως αἱ ἀμοιβαὶ (primes) αἱ ἐπιστροφαὶ δικαιωμάτων (remboursement de droits) ἢ ἄλλαι τοιαύτου εἴδους χάριτες τὰς ὁποίας ἤθελεν ἀπολαμβάνει εἰς τὰς Ἐπικρατείας ἑκατέρου τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἡ ἐπὶ ἐθνικῶν πλοίων εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγή, θέλουν ὡσαύτως χορηγεῖσθαι καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου μέρους εἰσαγωγὴν, ὁπόταν ὅμως ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ αὕτη γίνεται ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν δύο Ἐπικρατειῶν.

Αἱ ῥηθεῖσαι χάριτες καθὼς καὶ αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 διαλαμβανόμεναι δὲν θέλουν χορηγεῖσθαι, εἰμὴ καθ' ὅσον ἤθελεν ἀ-

ποδειχθῆ εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ὅτι τὰ ἐμπορεύματα ἐπεβιβάσθησαν πραγματικῶς εἰς τοὺς λιμένας ἔνθα τὰ πλοῖα ἔλαβον ἀμοιβαίως τ' ἀποδημητήρια των.

8. Ἐξαιροῦνται τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 6 καὶ 7 συμφωνιῶν οἱ διάφοροι τῆς ἐθνικῆς ἁλιείας κλάδοι καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ ἅλατος· ὡς πρὸς ἀμφότερα τὰ εἴδη ταῦτα ἑκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων ἐπιφυλάττεται τὸ νὰ χορηγήσῃ εἰδικὰς χάριτας καὶ προνόμια ἐξαιρετικὰ χωρὶς νὰ δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι ταῦτα καὶ οἱ ὑπήκοοι τῆς ἑτέρας.

9 Τὰ προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος θέλουν ἀπολαμβάνει κατὰ τὴν εἰσαγωγήν των εἰς τὰς Ὁλλανδικὰς ἀποικίας ὅλας τὰς ὠφελείας καὶ χάριτας αἵτινες χορηγοῦνται ἤδη, ἢ ἤθελον χορηγηθῆ ἐπομένως εἰς τὰ προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας παντὸς ἄλλου Εὐρωπαϊκοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου, καὶ ἐν γένει τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα φθάνοντα ἐξ οἱουδήποτε λιμένος εἰς τὰς ἀποικίας τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν, κενὰ ἢ μὲ φορτίον θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς καὶ τὰ πλοῖα παντὸς ἄλλου Εὐρωπαϊκοῦ ἔθνους μᾶλλον εὐνοουμένου κατὰ τὰς αὐτὰ περιστάσεις

10 Τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη ὑποχρεοῦνται ἀμοιβαίως ὁσάκις χορηγῶσι κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον, τὰ τελωνεῖα αἱ τὴν ναυτιλίαν, χάριτας, προνόμια ἢ ἀτελείας εἰς ὑπηκόους ὁποιασδήποτε δυνάμεως νὰ ἐπεκτείνωσιν ἐπίσης καὶ ταὐτοχρόνως ταῦτα εἰς τοὺς ἀμοιβαίους αὐτῶν ὑπηκόους, δωρεὰν, ἂν ἡ ὑπερ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄλλου Κράτους τοιαύτη παραχώρησις ἐγένετο δωρεάν, ἢ ἐπὶ ὅσον οἷόν τε ἀκριβεῖ ἀντιστοιχούσῃ παραχωρήσει ἂν ἡ παραχώρησις ἐγένετο ἐπὶ ὅρῳ τινὶ τοιούτῳ.

11. Δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι οὐδὲν δικαίωμα, ἐκτὸς τῶν ὅσα πληρώνουσιν ἢ θέλουσι πληρώνει τὰ μᾶλλον εὐνοούμενα ξένα ἔθνη, ἐπὶ ἐμπορευμάτων παντὸς εἴδους καὶ οἱασδήποτε καταγωγῆς, εἰσερχομένων εἰς τὰς παρακαταθήκας ἑκατέρου τῶν δύο Βασιλείων, διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου μέχρι τῆς ἐκ νέου ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἢ τῆς καταναλώσεώς των.

12 Τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη προτίθενται τὸν σκοπόν, τοῦ νὰ μὴ παραδεχθῶσιν, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ 8 ἄρθρῳ ἀναφερομένης ἐξαιρέσεως, μεταξὺ τῶν πλοίων τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν τῶν οὐδεμίαν διάκρισιν, λόγῳ τῆς ἐθνικότητος τῶν πλοίων τούτων ὡς πρὸς τὴν ἀγορὰν τῶν ἐθνικῶν προϊόντων ἢ ἄλλων εἰδῶν ἐμπορίου, ἐπομένως δὲν θέλει χορηγεῖσθαι, ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, οὔτε ἀπ' εὐθείας οὔτε ἐκ πλαγίου, οὐδὲν προνόμιον οὐδὲ προτίμησίς τις εἰς τὰς δι' ἐθνικῶν πλοίων εἰσαγωγάς, εἴτε ὑπὸ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἑτέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, εἴτε ὑπὸ ἑταιρείας τινὸς ἢ σωματείου ἢ πράκτορος ἐνεργοῦντος ἐν ὀνόματί των ἢ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Αὐτῶν.

13. Ἡ ἐθνικότης τῶν πλοίων θέλει εἶσθαι παραδεκτὴ παρὰ τοῦ ἑνὸς καὶ παρὰ τοῦ ἑτέρου μέρους κατὰ τοὺς ἰδίους αὐτῶν νόμους καὶ διατάξεις δυνάμει τῶν τίτλων τῶν ἐκδεδομένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν εἰς τοὺς πλοιάρχους (patrons) καὶ τοὺς πορθμεῖς (bateliers)

14. Εἰς τὴν Ἐπικράτειαν ἑκατέρου τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, τὰ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἑτέρου μέρους, δὲν θέλουν ἐπιβαρύνεσθαι μὲ δικαιώματα εἰσαγωγῆς ἄλλα ἢ ἀνώτερα τῶν ἤδη ἐπιβαλλομένων ἢ τῶν ἐπομένως ἐπιβληθησομένων εἰς τὰ αὐτὰ εἴδη τὰ προερχόμενα ἀπὸ ἄλλας Ἐπικρατείας. Ἡ αὐτὴ ἀρχὴ θέλει διατηρηθῆ ἀμοιβαίως καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγήν, καὶ δὲν θέλει ὡσαύτως γίνεσθαι οὐδεμία ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς ὡς πρός τινα προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, χωρὶς συγχρόνως νὰ ἐπεκτείνεται ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη εἰς τὰ αὐτὰ εἴδη παντὸς ἄλλου ἔθνους.

15. Οἱ ὑπήκοοι τῶν ὑψηλῶν συνομο-

λογούντων μερῶν δύνανται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν ἀμοιβαίων Βασιλείων νὰ διαθέτωσιν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν καὶ τὰ κτήματά των διὰ πωλήσεως, ἀνταλλαγῆς, δωρήσεως, διαθήκης ἢ δι' ὁποιουδήποτε ἄλλου νομίμου τρόπου· θέλουν ἀπολαμβάνει εἰς τὰς διαφόρους ταύτας περιστάσεις τὰ αὐτὰ μὲ τοὺς ἰθαγενεῖς προνόμια καὶ ἐλευθερίας. Δύνανται ὡσαύτως νὰ μεταφέρωσι τὰς περιουσίας των ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν τῶν δύο ἐπικρατειῶν, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται κατὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις ἢ περιστάσεις εἰς κρατήσεις ἢ τέλη ἄλλα ἢ ἀνώτερα τῶν ἤδη προσδιωρισμένων ἢ προσδιορισθησομένων διὰ τοὺς ἰθαγενεῖς

16. Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων φθάνοντες εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἴς τινα λιμένα, ἢ εἰσελθόντες ν' ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρχωνται καὶ νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξείδιόν των, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα ἕνεκα τοῦ σκάφους καὶ τοῦ φορτίου παρὰ τὰ τῶν ναυηγεσίων καὶ τὰ πρὸς διατήρησιν τῶν ἀκτῶν (quayage) φάρων καὶ ἀλεωρίου (balise) καθ' ὅσον τὰ δικαιώματα αὐτὰ ἐπιβάλλονται κατὰ τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε πρὸς τοὺς ἀφορῶντας τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ μέρη ἢ τοὺς λιμένας ὅπου εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ εἰσέλθωσι, κανονισμοὺς καὶ διατάξεις, ὑπάρχοντας ἤδη ἢ ἐκδοθησομένους ἐπομένως διὰ τὰ ἐγχώρια πλοῖα· καὶ ὅτι προσέτι θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς ἅπαντα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἤθελον νομισθῆ ἀναγκαῖα διὰ νὰ προληφθῆ κατὰ παράνομος ἐμπορία, ἐφ' ὅσον διαμένουσι τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ῥηθέντων μερῶν ἢ λιμένων. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου ἤθελεν ἐπιθυμήσει ν' ἀποβιβάσῃ ἓν μέρος μόνον τοῦ φορτίου του, δύνανται νὰ πράξῃ τοῦτο ἐλευθέρως, καὶ ν' ἀναχωρήσῃ ἐπομένως ἄνευ κ λύματος μετὰ τοῦ ὑπολοίπου φορτίου, χωρὶς νὰ ὑποβληθῆ εἰς ἄλλα δικαιώματα δασμοὺς ἐπὶ τροφίμων (ass ses) ἢ φόρους οἱουσδήποτε εἰμὴ διὰ τ ἀποβιβασθέντα μόνον ἐμπορεύματα, ἅτινα θέλουν σημειοῦσθαι καὶ σβύνεσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τὸ ὁποῖον πρέπει ἐπὶ τούτῳ νὰ παρουσιάζεται ὁλόκληρον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου τοῦ τόπου τῆς ἀποβάσεως ὑπαλλήλους· ἂν τὸ αὐτοῦ πλοίου τὸ φορτίον ἦναι προσδιωρισμένον διὰ ν' ἀποβιβασθῇ εἰς διαφόρους τῆς μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν λιμένας, τὰ εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν λιμένα ἔνθα τὸ πλοῖον ἀφίχθη κατὰ πρῶτον, εἰς οὐδὲν δὲ δικαίωμα σκάφους δὲν θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τοὺς ἄλλους λιμένας, εἰμὴ καθ' ὅσον καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα ἤθελον ὡσαύτως ὑποκεισθαι εἰς τοιοῦτον δικαίωμα κατὰ τὰς αὐτὰς περιστάσεις.

17. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῶν Κάτω-Χωρῶν, διορισθέντες ἤδη ἢ μέλλοντες ἐπομένως ν διορισθῶσι καὶ ἀμοιβαίως οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες τῶν Κάτω-Χωρῶν εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος διορισθέντες ἤδη ἢ μέλλοντες ἐπομένως νὰ διορισθῶσι θέλουσιν ἀμοιβαίως ἀπολαμβάνει ἅπαντα τὰ εἰθισμένα δικαιώματα, προνόμια, προστασίαν καὶ συνδρομὴν, τῶν ὁποίων ἐξ ἀνάγκης χρήζουσιν εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἐνέργειαν τῆς ὑπηρεσίας των, καὶ ὡς πρὸς τοὺς λειποτάκτας ἀκόμη τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους των πολεμικῶν τε καὶ ἐμπορικῶν.

18. Ἐν περιπτώσει ναυαγίου ἢ ναυσιβλαβείας, ἑκατέρα τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων θέλει χορηγεῖ εἰς τὰ πλοῖα τῆς θατέρας πολεμικὰ τε καὶ ἐμ-

πορικὰ τὴν αὐτὴν βοήθειαν καὶ συνδρομὴν τὰς ὁποίας χορηγεῖ εἰς τοιαύτας περιστάσεις καὶ εἰς τὰ ἴδια αὐτῆς πλοῖα. Τὰ ναυαγήσαντα πλοῖα ἢ τὰ ναυσιβλαβηθέντα αὐτῶν μέρη, καθὼς καὶ πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς τὴν συσκευασίαν καὶ τροφοχορήγησιν (avitaillement) προσέτι δὲ καὶ τὰ διασωθέντα εἴδη καὶ ἐμπορεύματα, ἢ αἱ χρηματικαὶ ποσότητες, αἵτινες ἤθελον προέλθει ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν θέλουσιν ἀποδίδεσθαι ἀκριβῶς καὶ τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν προσηκόντως διωρισμένων ἐντολοδόχων των· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ ἐπίτροποί των δὲν ἤθελον εὑρίσκεσθαι ἐπὶ τοπίου, τὰ ῥηθέντα εἴδη καὶ ἐμπορεύματα ἢ αἱ ἐκ τῆς πωλήσεώς των προελθοῦσαι χρηματικαὶ ποσότητες, καθὼς καὶ ἅπαντα τὰ ἔγγραφα ἅτινα ἤθελον εὑρεθῆ ἐντὸς τῶν ναυαγησάντων πλοίων, θέλουσι παραδίδεσθαι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἢ τὸν Ὀλλανδικὸν πρόξενον, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου ἤθελε συμβῆ τὸ ναυάγιον. Οἱ ῥηθέντες πρόξενοι, ἰδιοκτῆται ἢ ἐπίτροποι αὐτῶν, δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς ἄλλα ἔξοδα παρὰ τὰ γενόμενα πρὸς διάσωσιν τῶν πραγμάτων καὶ περὶ πλέον εἰς τὸ δικαίωμα τῶν σώστρων εἰς ἃ ὑποβάλλονται ἐν περιπτώσει ναυαγίου καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα. Τὰ ἐμπορεύματα καὶ ἄλλα εἴδη δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς οὐδὲν δικαίωμα, εἰμὴ ἐν περιπτώσει μόνον καθ' ἣν ἤθελον διακηρυχθῆ ὡς καταναλωθησόμενα εἰς τὸν τόπον.

19. Τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συμφωνοῦσι νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς τοὺς λιμένας μυχοὺς ἢ ἀγκυροβόλια τῶν ἀμιγαίων αὐτῶν Ἐπικρατειῶν καὶ νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμιων αὐστηρὰς ποινὰς πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατείᾳ ἐγνωσμένους, καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς Ἐπικρατείας Λύτῶν κατοικοῦντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἑκατέρων τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ, καὶ μεταφέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των ἢ τοὺς προσηκόντως διωρισμένους πληρεξουσίους τούτων· ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκεται εἰς τρίτου χεῖρας· ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῇ τι ὁ ἀποκτήσας αὐτὸ ἐγίνωσκεν ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ ὅτι τὸ πρᾶγμα τοῦτο προήρχετο ἐκ πειρατείας.

20. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἑκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελεν εἶσθαι εἰς πόλεμον μετά τινος Δυνάμ. ἔθνους ἢ Ἐπικρατείας, οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑτέρου θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν θαλασσοπλοΐαν των μετὰ τῶν Ἐπικρατειῶν τούτων ἐξαιρουμένων μόνων τῶν πόλεων ἢ λιμένων τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, αἵτινες ἤθελον εἶσθαι πραγματικῶς ἀποκλεισμένοι ἢ πολιορκημένοι κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν. Ἀλλὰ τὸ ἐμπόριον τῶν εἰδῶν ἅτινα γενικῶς θεωροῦνται ὡς λαθρεμπόριον πολέμου δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς οὐδεμίαν τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων.

21. Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἰσχύει δι' ἐννέα ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων καὶ περαιτέρω τῆς προθεσμίας ταύτης μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν ἀφ' ὅτου θάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελε δηλώσει τῷ ἑτέρῳ τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του.

22. Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν ἀνταλλαχθῆ εἰς Ἀθήνας ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατὸν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπογραφῆ.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 10 (22) Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τρίτου Σωτηρίου ἔτους.

(Τ. Σ.) Πέτρος Δελιγιάννης.

(Τ. Σ.) Θεόδωρος Ἰωάννης Τράβερς.

Ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν

εἰρημένην συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐ αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα ὑποσχόμενοι νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ προσβάλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ συγχωρῶμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπελάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπεθέσαμεν τὴν τοῦ βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τ ν 4 ς (24) Ἰουνίου ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ τῆς δὲ Ἡμετέρας βασιλείας τῷ δεκάτῳ.

---

241. Ν. Τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης πλειοτέραν ἀνάπτυξιν καὶ νὰ καταστήσωμεν αὐτὴν ἐπωφελεστέραν εἰς τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν·

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841 καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, καὶ τὸ ἀπὸ 22 Ἰουνίου ε. ε. ὑποβληθὲν εἰς Ἡμᾶς νέον καταστατικὸν τῆς Τραπέζης συνταχθὲν ὑπὸ τῆς Γενικῆς τῶν Μετόχων Συνελεύσεως.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας,

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπέζης συνίστανται ἀ. Εἰς προεξοφλήσεις συναλλαγματικῶν καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν γραμματίων πληρωτέων ἐντὸς τοῦ κράτους ε'. Εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων κειμένων ἐντὸς τοῦ Κράτους γ'. Εἰς δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου· δ'. Εἰς πιστώσεις χορηγουμένας δι ἀνοικτῶν λογαριασμῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων, ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ ἐπὶ ὁμολογίᾳ φερούσῃ τὰς ὑπογραφὰς δύο τοὐλάχιστον ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν, ἐξ ὧν ἡ μία πρέπει νὰ ἦναι ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου· ε. Εἰς τὸ νὰ δέχηται παρακαταθέσεις χρημάτων δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἀτόκως ἢ μὲ τόκον καὶ νὰ πληρώνῃ ἀνεξόδως πᾶν ἔνταλμα ἢ ἐπιταγὴν πρὸς αὐτὴν μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τῶν εἰς πίστωσιν τοῦ ἐκδότου κατατεθέντων ποσῶν· ς'. Εἰς τὸ νὰ ἐκδίδῃ τραπεζικὰ γραμμάτια, ἀνώνυμα, πληρωτέα εἰς τὴν ἐμφάνισιν ἢ μεθ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως, καὶ γραμμάτια εἰς διαταγὴν πληρωτέα ὡρισμένως εἰς τὴν ἐμφάνισιν ἢ μεθ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως· ζ'. Εἰς τὸ νὰ δέχηται προαιρετικὰς παρακαταθήκας τίτλων, χρημάτων, ἀκατεργάστων τεμαχίων χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ παντὸς εἴδους χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν σκευῶν καὶ ἄλλων πολυτίμων πραγμάτων.

2. Τὸ πρὸς χορήγησιν ἐνυποθήκων δανείων ποσὸν δὲν θέλει εἶσθαι οὔτε πλέον τῶν 3/4 οὔτε ἔλαττον τῶν 2/3 τοῦ ὁλικοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης.

3. Ὁ ἀνώτατος ὅρος τοῦ τόκου διὰ τοὺς ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς προσδιορίζεται εἰς 10 τοῖς 0/0 ὁ ὅρος οὗτος δύναται νὰ αὐξηθῇ κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου καὶ συγκαταθέσει τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ παρὰ τῆς Τραπέζης ἐκδιδόμενα γραμμάτια, πληρωτέα μεθ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως, δύνανται νὰ φέρωσι τόκον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ δύο τρίτα τοῦ προσδιωρισμένου τόκου διὰ τὰς προεξοφλήσεις. Διὰ δὲ τὰς εἰς τὴν Τράπεζαν κατατεθειμένας ποσότητας εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμόν, ἡ Τράπεζα δὲν θέλει πληρώνει τόκον ἀνώτερον τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ προσδιωρισμένου διὰ τὰς προεξοφλήσεις.

4. Ἡ διάρκεια τῶν ἐνυποθήκων δανείων δὲν ἐκτείνεται ἐπέκεινα τῶν 20 ἐτῶν, ἡ δὲ ἀπόδοσίς των γίνεται διὰ χρεολυσίου πληρωτέου καθ' ἑξαμηνίαν. Τὸ χρεολύσιον ἠμπορεῖ νὰ πληρώνηται καὶ ἐτησίως, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰ ἐπὶ διετίᾳ διδόμενα δάνεια.

Οἱ τόκοι ὅμως τῶν δανείων ἐν γένει πληρώνονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑξαμηνίας.

6. Ὁ ὀφειλέτης δύναται καὶ πρὶν τῆς

προθεσμίας νὰ πληρώσῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ πρὸ 30 ἡμερῶν τὴν Τράπεζαν.

6. Τὸ ἐναποταμίευμα τῆς Τραπέζης δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἦναι ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ εἰς ἐμφάνισιν ἀπαιτητοῦ παθητικοῦ της, συγκειμένου ἀπὸ γραμμάτια καὶ ἀνοικτοὺς λογαριασμούς.

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐν γένει παθητικοῦ της πρέπει νὰ ἀντιπροσωπεύηται εἰς τὸ ταμεῖον ἀπὸ ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ὁμολογίας μὲ προθεσμίαν ὄχι μακροτέραν τῶν τριῶν μηνῶν καὶ φέροντα καὶ ἑνὸς τοὐλάχιστον ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου ὑπογραφήν.

Τὸ ὅλον τῶν παρὰ τῆς Τραπέζης ὀφειλομένων ποσοτήτων διὰ τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια, διὰ τὰ παραδοθέντα εἰς αὐτὴν κεφάλαια εἰς ἀνοικοὺς λογαριασμοὺς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην παρακατάθεσιν χρημάτων, ἀφαιρέσει τοῦ ἐναποταμιεύματος δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ὑλικὸν ποσὸν τῶν πραγματικῶν κεφαλαίων της.

7. Τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης δὲν εἶναι κυρίως ὑπόχρεα εἰμὴ εἰς ἐκείνων τῶν γραμματίων τὴν ἐξαργύρωσιν, τὰ ὁποῖα αὐτὰ ἤθελον βάλει εἰς κυκλοφορίαν δι' ἰδίας των σημάνσεως.

8. Τὰ γραμμάτια τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἔχουν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα κυκλοφορίας ἐπὶ 25 ἔτη, λογιζόμενον ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1842, ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπου ἡ Τράπεζα ἔχει τὸ κατάστημα ἢ τὰ ὑποκαταστήματά των.

9. Ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι διατάξεις τῶν ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου καὶ 19 Αὐγούστου 1841 περὶ συστάσεως ἐθνικῆς Τραπέζης Νόμων ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Ἰουλίου 1843.

---

242. Δ. περὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 19 (31) Αὐγούστου 1841 καὶ ἀπὸ 7 (19) Ἰουλίου τ. ἔ. περὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Νόμους, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνομεν τὸ ἐπισυναπτόμενον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καταστατικόν, τὸ προταθὲν εἰς Ἡμᾶς ἀπὸ τὴν γενικὴν τῶν μετόχων συνέλευσιν κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν αὐτῆς σύνοδον.

2. Ἡ Τράπεζα διὰ τὴν ἀριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ καταστατικῷ ἐνδιαλαμβανομένων διατάξεων ὑπάγεται εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ παρ' αὐτῇ διορισμένου Β. Ἐπιτρόπου.

3. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 99 καὶ 102 τοῦ καταστατικοῦ διδόμενος ὅρκος παρὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν συμβούλων τῆς Τραπέζης εἶναι ὁ ἀκόλουθος.

« Ὀρκίζομαι νὰ διευθύνω τὰς ὑποθέ-» σεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τιμίως καὶ » εὐσυνειδότως καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς περὶ » αὐτῆς Νόμους καὶ κανονονισμούς. »

4. Ἡ σφραγὶς τῆς Τραπέζης θέλει φέρει ἐν τῷ μέσῳ τὰ παράσημα τῆς Κυβερνήσεως, περιξ δὲ τὰς λέξεις « Προνομιακὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα. »

5. Ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπέζης ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν τὸν παρ' αὐτῆς συνταχθησόμενον ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τῆς Τραπέζης, ὡς καὶ τοὺς κανονισμοὺς τῶν ὑποκαταστημάτων καὶ πρακτορείων της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουλίου 1843.

---

243. ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ.

Τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῆς Τραπέζης διοργανισμοῦ καὶ διάρκειας αὐτῆς.

1. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶναι κατάστημα ἰδιωτικὸν κατὰ τύπον ἀνωνύμου ἑταιρίας, ἔχουσα δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν τραπεζικὰ γραμμάτια, κυρίαν δὲ ἕδραν της τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος· δύναται νὰ ἔχῃ καὶ ὑποκαταστήματα ἢ πρακτορεῖα καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τοῦ Κράτους.

2. Τὰ γραμμάτια ἔχουσιν ἀποκλειστι-

κ'ν δικαίωμα κυκλοφορίας ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν ὅπου ἡ Τράπεζα ἔχει τὸ κατάστημα ἢ τὰ ὑποκαταστήματά της.

3. Ἡ διάρκεια τῆς Τραπέζης προσδιορίζεται διὰ εἴκοσι πέντε ἔτη λογιζόμενα ἀπὸ ά. Ἰαννουαρίου 8ᾗ2.

Περὶ τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης

4. Τὰ κεφάλαια τῆς Τραπέζης προσδιορίζονται εἰς πέντε ἑκατομμύρια δραχμῶν, διαιρούμενα εἰς πέντε χιλιάδας μετοχῶν ἀνὰ χιλίας δραχμὰς ἑκάστη. Γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων δύναται νὰ ψηφίσῃ τὴν αὔξησιν τῶν κεφαλαίων τῆς τραπέζης διὰ ἐκδόσεως νέων μετοχῶν τῶν ὁποίων ὅμως ἡ ἀξία δὲν θέλει εἶναι κατωτέρα τῆς προσδιορισθείσης ὡς ἄνω.

Περὶ τοῦ μέτρου τούτου ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως.

5. Οἱ μέτοχοι τῆς Τραπέζης ἀπολαύουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

6. Αἱ μετοχαὶ εἶναι ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι, ἐγγραφόμεναι εἰς ἐπίτηδες βιβλίον καὶ ἐκδιδόμεται εἰς διπλότυπον.

7 Ἡ μεταβίβασις τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν ἐνεργεῖται κατὰ συνέπειαν δηλώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ ὑπογραφομένης εἰς τὸ βιβλίον τῶν μεταβιβάσεων· μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς μεταβιβάσεως οἱ πρότεροι τίτλοι ἐξαφανίζονται καὶ νέοι ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ νέου ἰδιοκτήτου.

Μετὰ τὴν κατάσχεσιν ὀνομαστικῆς τινὸς μετοχῆς, καὶ τὴν κατὰ νόμον ἐπίδοσιν τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Τραπέζης, ἡ μετοχὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ μεταβιβασθῇ ἐν ἄσῳ διαρκεῖ ἡ κατάσχεσις.

8. Αἱ ἀνώνυμοι μετοχαὶ μεταβιβάζονται διὰ μόνης τῆς παραδόσεως τοῦ ἐγγράφου.

Ἐργασίαι τῆς Τραπέζης.

9. Αἱ ἐργασίαι τὰς ὁποίας δύναται νὰ κάμῃ ἡ Τράπεζα συνίστανται·

ά. Εἰς προεξοφλήσεις συναλλαγματικῶν καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν γραμματίων, πληρωτέων ἐντὸς τοῦ Κράτους.

β'. Εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων κειμένων ἐντὸς τοῦ Κράτους.

γ'. Εἰς δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

δ. Εἰς πιστώσεις χορηγουμένας δι' ἀνοικτῶν λογαριασμῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων, ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ ἐπὶ ὁμολογίᾳ μὲ ἐγγύησιν δύο τοὐλάχιστον ἀξιοχρέων ὑπογραφῶν, ἐξ ὧν ἡ μία θέλει εἶσθαι ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου.

ε. Εἰς τὸ νὰ παραδέχεται παρακαταθέσεις χρημάτων δι' ἀνοικτῶν λογαριασμῶν ἀτόκως ἢ μὲ τόκον, καὶ νὰ πληρώνῃ ἐξόδως πᾶν ἔνταλμα ἢ ἐπιταγὴν (assignation) πρὸς αὐτὴν μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τῶν εἰς πίστωσιν τοῦ ἐκδότου κατατεθέντων π σῶν.

ς'. Εἰς τὸ νὰ ἐκδίδῃ τραπεζικὰ γραμμάτια ἀνώνυμα πληρωτέα εἰς τὴν ἔμφανισιν ἢ μεθ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως καὶ γραμμάτια εἰς διαταγὴν πληρωτέα ὁμοίως εἰς τὴν ἐμφάνισιν, ἢ μεθ' ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως.

ζ'. Εἰς τὸ νὰ δέχηται εἰς τὸ ταμεῖόν της προαιρετικὰς παρακαταθήκας, τίτλων, χρημάτων, ἀκατεργάστων τεμαχίων χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ παντὸς εἴδους χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν σκευῶν καὶ ἄλλων πολυτίμων πραγμάτων.

10. Τὸ συμβούλιον ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως ἐφ' ὅλων τῶν γινομένων εἰς αὐτὸ προτάσεων καὶ δύναται ἐντὸς τῶν διαγεγραμμένων παρὰ τοῦ κανονισμοῦ ὁρίων νὰ πιβάλῃ ὁποιανδήποτε προθεσμίαν ἢ περιορισμοὺς κρίνει ἀναγκαίους, δύναται δὲ νὰ ὑπαιτῇ καὶ μεγαλητέρας ἐγγυήσεις.

11. Ἡ Τράπεζα δὲν προεξοφλεῖ εἰμὴ γραμμάτια ἐμπορικὰ ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου μὲ προθεσμίαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς τρεῖς μῆνας, καὶ φέροντα τοὐλάχιστον τρεῖς ὑπογραφὰς, ἐξ ὧν αἱ δύο ἐμπόρων ὁμολογουμένων ἀξιοχρέων, ἐκ τούτων δὲ εἷς νὰ ἦναι σταθερῶς ἀποκατεστημένος εἰ Ἀθήνας, εἴτε εἰς ἄλλην πόλιν ὅπου ὑπάρχει ὑποκατάστημα ἢ πρακτορεῖον τῆς Τραπέζης· ὁ κατάλογος τῶν δε-

κτῶν πρὸς προεξόφλησιν ἐμπορικῶν συντάττεται παρὰ τοῦ συμβουλίου.

12. Τὸ προεξόφλημα θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ λόγον τοῦ ποσοῦ τῶν ἡμερῶν ἢ καὶ μιᾶς μόνης ἡμέρας.

Ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν γραμματίων ὅσα εἶναι πληρωτέα ἐκτὸς τοῦ τόπου, ὅπου ἔγινεν ἡ προεξόφλησις ἐμπορεῖ ν' ἀπαιτηθῇ ποσοστόν τι λόγῳ προμηθείας κανονιζόμενον μὲν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, μὴ ὑπερβαῖνον δὲ τὸ 1[2 τοῖς 0[0.

13. Ἡ Τράπεζα δὲν δανείζει ποτὲ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἐπέκεινα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν προσφερομένων κτημάτων, ὡς πρὸς τὴν ἐξέλιξιν δὲ τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας δύναται νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (14 Ἀπριλίου) 1841 Νόμου, περὶ ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος κλπ. ὁσάκις τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας δὲν κρίνονται τακτικὰ καὶ ἀναμφισβήτητα.

14. Ἡ ἀξία τῶν κτημάτων προσδιορίζεται ἀπὸ ἐκτιμητὰς ἐκλεγομένους ἀπὸ τὸ συμβούλιον, οἵτινες ὀφείλουν νὰ ἐνεργοῦν τὰς ἐκτιμήσεις σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἐκδοθησομένου ἰδίως κανονισμοῦ· τὰ ἔξοδα ὅλα ἐν γένει τῆς ἐκτιμήσεως τῶν συμβολαίων, τῆς ὑποθήκης καὶ τὰ λοιπὰ εἶναι εἰς βάρος τοῦ δανειζομένου.

15. Ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ὑποθηκευθέντος κτήματος ἤθελεν αὐξήσει μετὰ τὸ πρῶτον δάνειον, δίδεται καὶ δεύτερον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος, ἀλλὰ τηρουμένου τοῦ ἐν τοῖς ἄρθροις 13 καὶ 14 ὁρου.

16. Ἡ διάρκεια τῶν ἐνυποθήκων δανείων δὲν ἐκτείνεται ἐπέκεινα τῶν εἴκοσι ἐτῶν, ἡ δὲ ἀπόδοσίς των γίνεται διὰ χρεωλυσίου πληρωτέου καθ' ἑξαμηνίαν· τὸ χρεωλύσιον δύναται νὰ πληρώνεται καὶ ἐτησίως, ἀλλὰ διὰ μόνα τὰ ἐπὶ διετείᾳ διδόμενα δάνεια.

Οἱ τόκοι ὅμως πληρώνονται ἐν γένει εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑξαμηνίας.

17. Ὁ ὀφειλέτης δύναται καὶ πρὶν τῆς προθεσμίας νὰ πληρώσῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ὀφειλομένου, ἀλλ' ἀφοῦ εἰδοποιήσει πρὸ τριάκοντα ἡμερῶν τὴν Τράπεζαν· ὁ ὀφειλέτης ἀναγγέλλων τοῦτο πρέπει ὡς ἐγγύησιν νὰ προκαταθέσῃ ἐν τοῖς 0[0 ἐπὶ τῆς ἀποδοθησομένης ποσότητος· τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο μένει εἰς ὄφελος τῆς Τραπέζης, ἐὰν ἡ προαγγελθεῖσα πληρωμὴ δὲν ἤθελε πραγματοποιηθῇ εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν ἐποχήν.

18. Ἐὰν ὁ ἐπὶ ὑποθήκῃ ὀφειλέτης δὲν πληρώσῃ ἐμπροθέσμως τοὺς τόκους ἢ τοὺς τόκους καὶ τὸ χρεώλυτρον, εἰσπράττονται ταῦτα δυνάμει ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τοῦ συμβολαίου διὰ ἐκποιήσεως τῶν κινητῶν αὐτοῦ πραγμάτων· ἐὰν δὲ ἡ καθυστέρησις συμβῇ καὶ δεύτερον, ἢ ἅπαξ μὲν, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχῃ ἱκανὴ κινητὴ περιουσία πρὸς ἀναγκαστικὴν εἰσπραξιν τῶν καθυστερούντων, τὸ δάνειον ὅλον λογίζεται ἀπαιτητὸν καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος.

Ἡ ἐκποίησις γίνεται καὶ μὲ συμβιβαστικὸν τρόπον, ἂν στέργῃ ὁ ἰδιοκτήτης, καὶ τὸ συμβούλιον τὸ κρίνῃ συμφέρον.

19. Τὸ πρὸς χορήγησιν ἐνυποθήκων δανείων ποσὸν δὲν θέλει εἶσθαι οὔτε πλέον τῶν τριῶν τεταρτων, οὔτε ἔλαττον τῶν δύο τρίτων τοῦ ὁλικοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης.

20. Ἡ Τράπεζα δὲν θέλει δανείζει ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐπέκεινα τῶν ἐκτὸς δεκάτων τῆς ἀξίας αὐτοῦ προσδιωρισμένης ἀπὸ ἐκτιμητὰς ἐκλεγομένους ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, οἵτινες θέλουν ἐνεργεῖ τὰς ἐκτιμήσεις κατὰ τὰς ὁποίας θέλουν λάβει εἰδικὰς ὁδηγίας, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δανειζομένου.

21. Ἡ προθεσμία τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων δὲν εἶναι μακροτέρα τοῦ ἑνὸς ἔτους, ἀλλ' οἱ τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν.

22. Ἐὰν ὁ ἐπὶ ἐνεχύρῳ ὀφειλέτης δὲν πληρώσῃ ἐμπροθέσμως τοὺς τόκους ἢ τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους, τὰ κατατεθέντα ἐνέχυρα ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν παρὰ τῆς Τραπέζης ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως, φυλαττομένων ὅμως κατὰ

τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἐκποιήσεως κινητῶν κτημάτων ὑπαρχουσῶν διατάξεων τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Τὸ περίσσευμα μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν Τράπεζαν τόκων ὑπερημερίας ἀποδίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην.

23. Τὰ ἐνέχυρα ἅπαξ κατατεθέντα εἰς τὴν Τράπεζαν θεωροῦνται ὑπέγγυα τῆς δανεισθείσης ποσότητος, ὁποιοσδήποτε ἂν ἦναι ὁ ἰδιοκτήτης.

24. Πᾶσα δολία ἐκτίμησις ἀκινήτων κτημάτων ἢ ἐνεχύρων συνεπιφέρει ἐκτὸς τῶν ποινικῶν καταδιώξεων καὶ τὴν διὰ παντὸς ἀποβολὴν τοῦ ἐκτιμητοῦ ἀπὸ τοιαύτης φύσεως ὑπηρεσίαν.

25. Αἱ δι' ἀνοικτῶν λογαριασμῶν χορηγήσεις γίνονται ἀνοιγομένης πιστώσεως, τῆς ὁποίας ὁ πιστωθεὶς κάμνει χρῆσιν κατ' ἀρέσκειαν καθ' ὅσον καὶ ὁπότε θελήσῃ.

Ἡ ἀπόδοσίς των ἐκτελεῖται παρομοίως καὶ χωρὶς νὰ ὑπόκηται εἰς ὡρισμένας προθεσμίας ἐκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων ὅρων τοὺς ὁποίους ἤθελε τυχὸν θέσει τὸ συμβούλιον· ὀφείλει ὅμως ὁ πιστούχος εἰς τὸ διάστημα ἑνὸς ἔτους νὰ ἐνεργήσῃ τόσας πρὸς τὴν Τράπεζαν πληρωμάς, ὅσων ἡ ποσότης νὰ ἦναι τοὐλάχιστον ἴση μὲ τὴν πίστωσιν τῆς ὁποίας ἔκαμε χρῆσιν.

26. Οἱ τόκοι τῶν ἐπὶ πιστώσει χορηγήσεων λογίζονται καθ' ἡμέραν καὶ ἐπὶ μόνων τῶν ποσοτήτων, ὅσας πραγματικῶς ἐχορήγησεν ἡ Τράπεζα· οἱ τόκοι οὗτοι κανονίζονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑξαμηνίας κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου καὶ (31 Δεκεμβρίου) καὶ πληρώνονται ἀμέσως εἴτε διὰ μετρητῶν, εἴτε καταλογιζόμενοι ἐπὶ τοῦ ἐλευθέρου τυχὸν ποσοῦ τῆς πιστώσεως.

27. Αἱ πιστώσεις εἶναι πρόσκαιροι, δι' ὡρισμένην περίοδον χρόνου ἢ διαρκεῖς.

Αἱ πρῶται ἐὰν δὲν ἀνανεωθῶσι, κλείονται εἰς τὸ τέλος τοῦ ὡρισμένου χρόνου καὶ τὸ εἰς χρέος τοῦ πιστούχου προκύπτον ποσὸν ἀμέσως ἐξοφλεῖται.

Αἱ διαρκεῖς κλείονται κατ' αἴτησιν τοῦ πιστούχου, ἀποδίδοντος συγχρόνως ὅσον ἤθελεν ὀφείλει πρὸς ἐξόφλησιν κεφαλαίων καὶ τόκων.

Οἱ τοιοῦτοι λογαριασμοὶ καὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου εἴδους δύνανται ὁμοίως νὰ κλεισθῶσι καὶ εἰς παντὸς ἄλλην καιρόν, ἅμα τὸ συμβούλιον ἤθελε τὸ ἀποφασίσει διὰ παράβασιν τῶν διαγεγραμμένων συμφωνιῶν, ἢ δι' οἱανδήποτε ἄλλην αἰτίαν τῆς ὁποίας δὲν χρεωστεῖ νὰ δώσῃ λόγον.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας δοθῇ εἰς τὸν πιστοῦχον ἡ εἴδησις τῆς περαιώσεως τοῦ λογαριασμοῦ του ὀφείλει οὗτος νὰ πληρώσῃ τὸ εἰς χρέος του προκύπτον ποσὸν μετὰ τῶν τόκων λογαριαζομένων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς, ἐντὸς μὲν ἓξ μηνῶν, ἂν αἱ προκαταβολαὶ ἔγιναν ἐπὶ ὑποθήκῃ· ἐντὸς δὲ ἑνὸς μηνὸς ἂν αἱ προκαταβολαὶ ἔγιναν ἐπὶ οἱαδήποτε ἄλλῃ ἐγγυήσει.

28, Ὅλαι αἱ περὶ ἐνυποθήκων καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων διατάξεις ἄρθρ. 12 ἕως 23 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς πιστώσεις τὰς στηριζομένας εἰς τὰ δύο ταῦτα εἴδη τῶν ἐγγυήσεων.

29. Αἱ ἐπὶ ἀτομικῇ ἐγγυήσει πιστώσεις στηρίζονται εἰς γραμμάτιον ἐκδιδόμενον κατὰ τύπον ἐμπορικὸν ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν δανειζόμενον καὶ τοὺς ἐγγυητάς του, καὶ πληρωτέον μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀφ' ἧς μετέπειτα παρουσιασθὲν θεωρηθῇ παρὰ τοῦ ἐκδότου· τὸ γραμμάτιον τοῦτο συμπεριλαμβάνει τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους μιᾶς ἑξαμηνίας.

Ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ κατὰ τὴν περαίωσιν λογαριασμοῦ τινός, ἡ Τράπεζα ἐνεργεῖ ἀναγκαστικὴν εἴσπραξιν ἐπὶ τοῦ ὑπεγγύου γραμματίου.

30. Οἱ ὀφειλέται τῆς Τραπέζης καὶ οἱ ἐγγυηταὶ αὐτοῦ διατελοῦν ὑπόχρεοι πρὸς αὐτὴν δι' ὁλόκληρον τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ὁποιασδήποτε φύσεως ἤθελον εἶσθαι αἱ δοθεῖσαι ἐγγυήσεις· ἐὰν δὲ ἐκποιουμένων τῶν ὑπεγγύων πραγμάτων δὲν ἤθελε παραχθῇ ἡ ἀρκοῦσα πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους ποσότης, οἱ ῥηθέντες ὀφειλέται καὶ ἐγγυηταὶ ἀποκαλοῦνται ἀτομικῶς καὶ

ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ τὸ ἐλλεῖπον, πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ὁποίου θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας των.

34. Ὁ τόκος τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ δανείων δὲν θέλει ποτὲ ὑπερβαίνει τὰ 10 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος.

Ὁ διὰ τὰς προεξοφλήσεις τόκος δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ 8 τοῖς 0|0· ὁ δὲ διὰ τὰς χορηγήσεις δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ 10 0|0· ἀλλ' οἱ δύο τελευταῖοι οὗτοι ὅροι δύνανται νὰ αὐξηθῶσι κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου τῆς Τραπέζης καὶ συγκαταθέσει τῆς Κυβερνήσεως.

Πᾶσα περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ τόκου μεταβολὴ θέλει ἀναγγέλλεσθαι πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν.

35. Εἰς πᾶν ἄτομον ὁμολογουμένως ἀξιόχρεων ἀνοίγεται, ἂν τὸ συμβούλιον τὸ ἐγκρίνῃ, πίστωσις ἐπὶ παρακαταθέσει χρημάτων μὲ τόκον ἢ ἀτόκως.

Ὅσα ποσὰ κατατίθενται ἀτόκως ἀποδίδονται παρὰ τῆς Τραπέζης ἀμέσως κατὰ διαταγὴν τοῦ πιστούχου εἰς μετρητά, ἢ διὰ μεταφορᾶς ἐπὶ ἄλλου λογαριασμοῦ, τὰ δὲ μετὰ τόκου δὲν ἀποδίδονται εἰμὴ μετὰ εἰδοποίησιν δοθεῖσαν πρὸ τριάκοντα ἡμερῶν, δύνανται δὲ καὶ νὰ μεταβιβασθῶσιν εὐθὺς διὰ μεταφορᾶς εἰς ἄλλον λογαριασμόν. Αἱ ἐπὶ παρακαταθέσει πιστώσεις μὲ τόκον ἢ ἀτόκως συμπεφωνημέναι κλείονται κατ' αἴτησιν τοῦ πιστούχου ἢ κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου.

36. Τὸ ποσὸν τοῦ παρὰ τῆς Τραπέζης χορηγουμένου τόκου ἐπὶ τῶν κατατιθεμένων ποσοτήτων εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν δὲν ὑπερβαίνει ποτὲ τὰ τρία τέταρτα τοῦ λαμβανομένου διὰ τὰς προεξοφλήσεις.

37. Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια εἶναι 500, 100, 50 καὶ 25 δραχμῶν πληρωτέα ὅλα εἰς τὴν ἕδραν τῆ Τραπέζης εἰς Ἀθήνας.

Τὰ ὑποκαταστήματα δὲν εἶναι κυρίως ὑπόχρεα εἰμὴ εἰς ἐκείνων τῶν γραμματίων τὴν ἐξεργύρωσιν, τὰ ὁποῖα αὐτὰ ἤθελον θέσει εἰς κυκλοφορίαν δι' ἰδίας αὐτῶν τημάνσεως.

Εἰς διαταγὴν γραμμάτια δὲν ἐκδίδονται κατώτερα τῶν 100 δραχ. οὔτε ἀνώτερα τῶν 10,000 δύνανται δὲ νὰ καταστραθῶσι πληρωτέα εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐξεδόθησαν ἢ εἰς πᾶν ἄλλο ταμεῖον τῆς Τραπέζης. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν τὸ συμβούλιον ἀπαιτεῖ λόγῳ προμηθείας ἀμοιβὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ 1|2 τοῖς 0|0.

38. Τὰ γραμμάτια πληρωτέα μεθ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως δύνανται νὰ φέρωσι τόκον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ δύο τρίτα τοῦ λαμβανομένου διὰ τὰς προεξοφλήσεις.

39. Τὸ ἐναποταμίευμα τῆς Τραπέζης δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἦναι ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ εἰς ἐμφάνισιν ἀπαιτητοῦ παθητικοῦ της, συγκειμένου ἐκ γραμματίων καὶ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν.

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐν γένει παθητικοῦ τῆς Τραπέζης θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ταμεῖόν της ἀπὸ ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ὁμολογίας μὲ προθεσμίαν ὄχι μακροτέραν τῶν τριῶν μηνῶν καὶ φέροντα καὶ ἑνὸς τοὐλάχιστον ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου ὑπογραφήν.

Τὸ ὅλον τῶν παρὰ τῆς Τραπέζης ὀφειλομένων ποσοτήτων διὰ τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια διὰ τὰ παραδοθέντα εἰς αὐτὴν κεφάλαια δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην παρακατάθεσιν χρημάτων, ἀφαιρέσει τοῦ ἐναποταμιεύματος, δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ πραγματικά της κεφάλαια.

37. Ἡ Τράπεζα διὰ τὰς εἰς αὐτὴν γενομένας παρακαταθήκας πραγμάτων ἐκδίδει ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς ὀνομαστικά, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνεπίδεκτα μεταβιβάσεως εἰς ἄλλον δι' ὀπισθογραφήσεως.

Ἡ Τράπεζα λαμβάνει ἐπὶ τῇ κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας τῶν τοιούτων παρακαταθηκῶν δικαίωμα τηρήσεως μὴ ὑπερβαῖνον τὸ 1|4 τοῖς 0|0 δι' ἑκάστην τριμηνίαν.

38. Πᾶν ὅ,τι εἴτε εἰς τὴν Τράπεζαν ἀνῆκον εἴτε παρ' ἄλλων εἰς αὐτὴν ἐμπιστευόμενον, οἱονδιεύρως εἴτινοι ἐγγράφως

ἐπίσημα ἢ ὅ,τι δήποτε ἄλλο ἀξίας ἀντικείμενον, καθὼς καὶ τὰ τελειωμένα ἢ ἀτελείωτα γραμμάτια Τραπεζικὰ καὶ τὰ χρήματα, ὅσα δὲν εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν καθημερινὴν χρῆσιν, κατατίθενται εἰς κιβώτια ἢ θησαυροφυλάκιον ἔχον τρεῖς κλεῖδας, τῶν ὁποίων μίαν κρατεῖ ὁ Διευθυντής, μίαν ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος, καὶ τὴν τρίτην ὁ ταμίας.

39. Εἰς τὰς πληρωμὰς καὶ εἰσπράξεις της, ἔχει ἡ Τράπεζα ὡς βάσιν τὴν σημερινὴν ἀξίαν τῆς δραχμῆς κατὰ τὸν ἀπὸ 8 (20) Δεκεμβρίου Νόμον τοῦ 1833.

40. Τὸ συμβούλιον εἰς τὰς ἐνεργουμένας προεξοφλήσεις, δάνεια καὶ χορηγήσεις δύναται νὰ συμφωνήσῃ ὥστε αἱ πρὸς αὐτὴν πληρωμαὶ νὰ γίνωνται εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

Περὶ μερίσματος καὶ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

41. Τὰ κατάστιχα τῆς Τραπέζης καὶ οἱ λογαριασμοί της κλείονται καὶ ἰσολογίζονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑξαμηνίας, κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου καὶ 31 Δεκεμβρίου, ὅτε γίνεται καὶ ἡ διανομὴ τοῦ μερίσματος πρὸς τοὺς μετόχους συγκειμένη ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη τὰ ἀποκτηθέντα εἰς τὸ διάστημα τῆς ἑξαμηνίας.

Ὅταν τὰ κέρδη ταῦτα ὑπερβαίνωσι κατὰ τὴν ἑξαμηνίαν τὸν ὅρον 3 [2 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ πλεονάσματος 25 τοῖς 0[0 καὶ τὸ περιπλέον μόνον διανέμεται ὁμοίως εἰς τοὺς μετόχους.

42. Τὸ ἀφαιρούμενον τοῦτο ποσὸν τῶν 25 τοῖς 0|0 κατὰ τὸν προηγούμενον παράγραφον διατίθεται ὡς ἑξῆς· 20 τοῖς 0|0 ἀποταμιεύεται ὡς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον καὶ 5 τοῖς 0[0 ἰανέμονται ἐξ ἡμισείας εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Τραπέζης καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῆς.

43. Ὁπόταν τὸ μέρισμα δὲν φθάνει τὸν ὅρον τῶν 3 1[2 τοῖς 0[0 ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου, ἀναπληροῦται ὁ ὅρος ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ· ἅμα τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐξισωθῇ μὲ τὸ πέμπτον τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπέζης, τότε ἡ ἀφαίρεσις τῶν 20 τοῖς 0|0 παύει καὶ αὐτὰ τὰ 20 τοῖς 0[0 διανέμονται εἰς τοὺς μετόχους ὁμοῦ μὲ τὰς λοιπὰς ὠφελείας, ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ὁσάκις ποτὲ τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον κατὰ συνέπειαν οἱασδήποτε χρήσεως ἤθελεν ἐκπέσει ἀπὸ τὸν διαγραφέντα ἀνώτατον ὅρον του.

44. Τὸ μέρισμα πληρώνεται κατ' ἐκλογὴν τῶν μετόχων, εἰς τὴν ἕδραν μὲν τῆς Τραπέζης ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς 6 Ἰουλίου καὶ τῆς 6 Ἰανουαρίου, εἰς τὰ ὑποκαταστήματά της ἀπὸ τῆς 11 Ἰουλίου καὶ τῆς 11 Ἰανουαρίου· εἰς Βιέννην καὶ εἰς Παρισίους ἀπὸ τῆς 6 Αὐγούστου καὶ τῆς 6 Φεβρουαρίου.

Τὰ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος πληρωνόμενα μερίσματα ὑπόκεινται εἰς ἀμοιβὴν προμηθείας.

45. Διὰ τὴν πληρωμὴν μερισμάτων ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ λαμβάνῃ συναλλαγματικὰς πληρωτέας ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ νὰ δέχεται ὅσας διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐπ' αὐτῆς διατίθενται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Διοίκησις τῆς Τραπέζης.

Περὶ γενικῆς συνελεύσεως.

46. Ἡ ὁμὰς τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὴν συνέλευσιν.

47. Δικαιωματικῶς δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου, πᾶς μέτοχος, ὅστις πρὸ ἑνὸς τοὐλάχιστον μηνὸς ἀπέκτησε πέντε μετοχὰς ὀνομαστικὰς ἢ δέκα ἀνωνύμους.

48. Ὁ προσήκων ἀριθμὸς ψήφων εἰς ἕκαστον μέτοχον κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετοχῶν του κανονίζεται ὡς ἑξῆς·

Διὰ τὰς ὀνομαστικὰς μετοχάς.

5 μεταχαὶ 1 ψῆφος, 15 μετ. 2 ψῆφοι. 30 μετ. 3 ψῆφ., 50 μετ. 4 ψῆφ., 75 μετ 5 ψῆφ., 00 μετ 6 ψῆφ., 160 μετ. 7 ψῆφ., 00 μετ. 8 ψῆφ., 250 μετ. 9 ψῆφ., 300 μετ. 10 ψῆφοι.

Διὰ τοὺς ἀνωνύμους.

10 μετοχαὶ 1 ψῆφος, 25 μετ. 2 ψῆφ. 50 μετ. 3 ψῆφ., 60 μετ. 4 ψῆφ., 80 μετ 5 ψῆφ, 00 μετ. 6 ψῆφ. 150 μετ. 7 ψῆφ., 00 μετ. 8 ψῆφ., 250 μετ. 9 ψῆφ., 300 μετ 10 ψῆφοι.

Ἂν ὁ αὐτὸς μέτοχος ἔχῃ ὀνομαστικὰς καὶ ἀνωνύμους μετοχάς, δύναται κατ' ἀρέσκειαν νὰ λογίσῃ αὐτὰς εἴτε κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἢ νὰ λογίσῃ δύο ἀνωνύμους ἀντὶ μιᾶς ὀνομαστικῆς.

49. Κανὲν μέλος τῆς συνελεύσεως δὲν ἔχει πλειοτέρας τῶν 12 ψήφων ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ ἀριθμὸς τῶν μετοχῶν, τὰς ὁποίας φέρει ὡς μέτοχος ἢ καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος πολλῶν ὁμοῦ.

50. Ἡ γενικὴ τῶν μετοχῶν συνέλευσις θεωρεῖται πλήρης, ὅταν συνέλθωσι τριάκοντα τοὐλάχιστον μέλη συμπληροῦντα εἴτε ὡς μέτοχοι εἴτε ὡς ἀντιπρόσωποι τὸν ἀριθμὸν 50 μετόχων. Ἂν δὲν συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἡ συνέλευσις ἀναβάλλεται διὰ 15 ἡμέρας καὶ τοῦτο ἀναγγέλλεται διὰ τῶν ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν. Ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ ἀριθμὸς τῶν μετόχων καὶ τῶν ἀντιπροσωπευομένων κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην συνάθροισιν ἡ συνέλευσις τότε θεωρεῖται πλήρης, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐνασχοληθῇ εἰμὴ εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ ἀντικείμενα διὰ τὰ ὁποῖα ἐσυγκαλέσθη.

51. Οἱ φέροντες ἀνωνύμους μετοχὰς θέλοντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν ὀφείλουν ἕνα μῆνα τοὐλάχιστον πρὶν γίνῃ ἔναρξις συνεδριάσεως νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει τοὺς τίτλους των, ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Τράπεζαν κατ' εὐθεῖαν ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστήματά της, ἐκτὸς δὲ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς Πρέσβεις ἢ Προξένους.

Οἱ τίτλοι οὗτοι δὲν θέλουν ἀποδοθῆ εἰς τοὺς καταθέσαντας παρὰ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συνελεύσεως· εἰς δὲ τοὺς ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς διαλύσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἢ καὶ ἐπὶ πιστοποιήσει τοῦ Διευθυντοῦ.

Λί περὶ ὧν ὁ λόγος ἀποδείξεις καταθέσεως, καθὼς καὶ τὰ πληρεξούσια τῶν ἀντιπροσώπων πρέπει νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν πέντε ἡμέρας πρὶν γίνῃ ἡ ἔναρξις τῶν συνεδριάσεων.

52. Ὁ κατάλογος τῶν ἐχόντων δικαίωμα νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν καὶ τῶν προσηκουσῶν εἰς ἕκαστον ψήφων, συντάττεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου καὶ ἐκθέτεται τοιχοκολλούμενος εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων· εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον ἐμφαίνονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀντιπροσωπευόντων τοὺς ἀπόντας μετόχους.

Ἐὰν μέτοχός τις ἢ πληρεξούσιος μετόχου ἔχῃ νὰ κάμῃ ἐνστάσεις κατὰ τοῦ καταλόγου δύναται νὰ παραστήσῃ αὐτὰς εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς συνελεύσεως.

53. Ἡ γενικὴ συνέλευσις συγκαλεῖται ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς Τραπέζης ἀπὸ τὸ συμβούλιον ἢ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· ἡ περὶ τούτου ἀγγελία ἐκδίδεται δύο μῆνας προτήτερα διὰ τῶν ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν, ἐπαναλαμβανομένη καὶ παρά τινων Γαλλικῶν καὶ Γερμανικῶν.

54. Συγκροτηθεῖσα ἡ συνέλευσις ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἰδιαιτέρως δὶ ἕκαστον, ἕνα πρόεδρον, ἕνα ἀντιπρόεδρον καὶ δύο γραμματεῖς· μετὰ δευτέραν διεξαγωγὴν τῆς ψηφοφορίας ἂν δὲν ἤθελε σχηματισθῆ ἀπολύτως πλειονοψηφία, ἡ συνέλευσις προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν διὰ ψηφηφορίας, μεταξὺ δύο τῶν λαχόντων τὰς πλειοτέρας ψήφους κατὰ τὴν τελευταίαν ψηφηφορίαν· ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας κατὰ τὴν ἐσχάτην ψηφηφορίαν ὁ μεγαλήτερος μέτοχος προτιμᾶται· ἐν περιπτώσει ἰσότητος μετόχων ὁ ἀρχαιότερος, καὶ τῆς ἀρχαιότητος ἐκλειπούσης ὁ πρεσβύτερος. Μέχρις ὅτου δὲ οὗτοι διορισθῶσιν ἐπληροῖ τὰ καθήκοντά των ἐπιτροπή, συγκειμένη ἀπὸ τὸν πρεσβύτερον τῶν μετόχων, ὡς πρόεδρον καὶ ἀπὸ δύο γραμματεῖς διοριζομένους ἀπὸ τὸ συμβούλιον.

55. Εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον δύναν-

ται νὰ προστεθῶσι καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τῶν μετέπειτα μέχρι τῆς δευτέρας συνεδριάσεως τῆς συνελεύσεως παρουσιασθησομένων μετόχων ἢ πληρεξουσίων, αἱ κατὰ τῶν ὁποίων ἐνστάσεις θέλουν γενῆ κατὰ τὴν τρίτην τὸ πολὺ συνεδρίασιν. Οἱ μετὰ τὴν δευτέραν συνεδρίασιν παρουσιαζόμενοι δὲν θέλουν εἶσθαι δεκτοὶ εἰς τὴν συνέλευσιν.

56. Γενικὴ συνέλευσις συνέρχεται εἰς Ἀθήνας ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐντὸς τῆς δευτέρας δεκαπενταέδος τοῦ Ἰανουαρίου, ζητεῖ λόγον τῶν πράξεων τῆς Τραπέζης καὶ ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς διαχειρίσεως τῆς Τραπέζης· ἀποφασίζει ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη συστάσεως ἢ διαλύσεως ὑποκαταστημάτων· ἐκλέγει διὰ μυστικῆς καὶ ἰδιαιτέρας δι' ἕκαστον ψηφοφορίας τὸν Διευθυντὴν καὶ τοὺς ἀναγκαίους συμβούλους πρὸς ἀντικατάστασιν ὅσων ἡ ὑπηρεσία των ἔληξεν, ἢ ὅσων αἱ θέσεις ἔμειναν κεναί.

57. Ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν ἄρθρ. 4, 72, 73, 74, 104, 105, 106 καὶ 109 προβλεπομένων περιπτώσεων, συγκαλεῖται γενικὴ συνέλευσις καὶ ὁσάκις ὁ Διευθυντὴς, τὸ Συμβούλιον ἢ ἡ Κυβέρνησις τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον. Εἰς τὴν ἀγγελίαν τῆς συγκαλέσεως ἀναφέρεται τὸ ἀντικείμενον, δι' ὃ συγκαλεῖται.

Περὶ τοῦ Συμβουλίου.

58. Ἡ Τράπεζα διοικεῖται ἀπὸ Συμβούλιον συγκείμενον ἀπὸ Διευθυντὴν, ἀπὸ ἐννέα Συμβούλους καὶ ἀπὸ Βασιλικὸν Ἐπίτροπον. Ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ Σύμβουλοι ἔχουν ψῆφον ὁριστικὴν, ὁ δὲ Βασιλικὸς ἐπίτροπος γνωμοδοτεῖ μόνον.

Πατὴρ καὶ υἱὸς, θεῖος καὶ ἀνεψιὸς, γαμβρὸς καὶ πενθερὸς, ἀδελφοὶ ἢ σύγγαμβροι, γυναικάδελφοι καὶ ἁπλῶς συνεταῖροι, ἢ ὑπάλληλοι τοῦ αὐτοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσι συγχρόνως μέρος τῆς διευθύνσεως.

59. Ὁ Διευθυντὴς ἐκλέγεται διὰ δύο ἔτη· οἱ Σύμβουλοι ἐκλέγονται διὰ τρία ἔτη καὶ ἀνανεόνονται ἀνὰ τρεῖς κατ' ἔτος.

Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος διορίζεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ Σύμβουλοι δύνανται καὶ αὖθις νὰ ἐκλεχθῶσι.

60. Ἡ ὑπηρεσία τῶν συμβούλων εἶναι ἄμισθος.

61. Πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρέη των ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ σύμβουλοι πρέπει νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι εἶναι ἰδιοκτῆται, ὁ μὲν δέκα μετοχῶν οἱ δὲ ἀνὰ πέντε. Αἱ μετοχαὶ των αὗται πρέπει νὰ ἦναι ἐλεύθεραι διατελοῦσαι ἀναπαλλοτρίωται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των ὡς ἐγγύησις τῆς διαχειρίσεώς των.

62. Ὁ Διευθυντὴς προεδρεύει εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου, ἀπόντος δὲ αὐτοῦ τὸν ἀντικαθιστᾷ ἄλλο μέλος τοῦ Συμβουλίου ἐκλεγόμενον διὰ πλειονοψηφίας τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ ἑκάστοτε.

63. Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ ψῆφος τοῦ Διευθυντοῦ νικᾷ.

64. Οἱ ἐννέα Σύμβουλοι διαιροῦνται εἰς τρία τμήματα ἀνὰ τρεῖς· ἕκαστον τμῆμα ἐργάζεται κατὰ τακτικὸν ἕνα μῆνα καὶ μετέπειτα τὸ διαδέχεται τὸ ἕτερον καὶ οὕτως ἑξῆς.

65. Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται εἰς γενικὰς καὶ μερικὰς συνεδριάσεις· ὅλα τὰ μέλη ἐξ ὅσων σύγκειται τὸ συμβούλιον προσκαλοῦνται εἰς τὰς γενικὰς συνεδριάσεις, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσι πλήρεις καὶ ἐπομένως αἱ ἀποφάσεις των δὲν ἰσχύουν, ἂν δὲν ἦναι παρόντα ἓξ μέλη καὶ ὁ Β. ἐπίτροπος.

Οἱ τρεῖς σύμβουλοι τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ Διευθυντὴς ἀποτελοῦν τὰς μερικὰς συνεδριάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὁ Β. Ἐπίτροπος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκηται· πλήρης δὲν λογίζεται ἡ μερικὴ συνεδρίασις ἂν δὲν ἦναι παρόντα τρία μέλη ἔχοντα ψῆφον ἀποφασιστικήν.

66. Καθήκοντα τοῦ συμβουλίου εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίασιν εἶναι τὰ ἑξῆς·

Προσδιορίζει τὰ ποσὰ, ὅσων πρέπει νὰ γείνῃ χρῆσις εἰς τὰς διαφόρους ἐργασίας τὰς ἐπιτρεπομένας ἀπὸ τοὺς κανονισμοὺς, καὶ θέτει τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς αἱ ἐργασίαι

αὔξαι θέλουν ἐκπληροῦσθαι. Προσδιορίζει τὴν τιμὴν τῶν διαθεσίμων μετοχῶν. Κανονίζει τὸ ποσοστὸν τοῦ προεξοφλήματος καὶ τῶν τόκων· διαγράφει τοὺς ἀναγκαίους κανονισμοὺς τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος· συντάττει τὸν κατάλογον τῶν πιστώσεων παραδεκτῶν εἰς προεξοφλήσεις ὑπογραφῶν· ἐπιτρέπει συμφωνίας καὶ συναλλαγάς· ἀποφασίζει περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς ἑτοιμασίας (création) ἐκδόσεως, ἀνακλήσεως καὶ ἀκυρώσεως τῶν τραπεζιτικῶν γραμματίων. Προτείνει περὶ συστάσεως ὑποκαταστημάτων καὶ ἀποφασίζει τὴν σύστασιν πρακτορείων. Προσδιορίζει τὸ ποσὸν καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ἐπιτρεπομένων εἰς αὐτὰ κεφαλαίων. Ἐπιτηρεῖ καὶ ἐξετάζει τὴν ἀνταπόκρισιν, καὶ ἀποφαίνεται ἐφ' ὅλων τῶν περὶ ἐνικοῦ συμφέροντος ζητημάτων. Ἐκλέγει ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τὸν δικηγόρον, τὸν ταμίαν καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης καὶ δύναται νὰ τοὺς παύῃ. Ἐκλέγει καὶ παύει τοὺς Διευθυντὰς, Συμβούλους καὶ τοὺς ταμίας τῶν ὑποκαταστημάτων, τοὺς πράκτορας, τοὺς ἀνταποκριτὰς καὶ τοὺς ἐκτιμητάς. Κανονίζει τὸν κανονισμὸν τῶν γραφείων τῆς Τραπέζης καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων. Προσδιορίζει τὰς ἀπαιτουμένας ἐγγυοδοσίας, τοὺς μισθοὺς, τὰς ὠφελείας καὶ τὰς ἀμοιβάς, καὶ τὰς ἀντιμισθίας. Ψηφίζει τὴν διανομὴν τῶν τυχηρῶν κερδῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων, καὶ ἀποφασίζει τὰς ὑποβλητέας εἰς τὴν Συνέλευσιν μεταῤῥυθμίσεις τῶν κανονισμῶν. Ἐγκρίνει τὰ ἔξοδα τῆς διαχειρίσεως, κλείει τὸν ἐτήσιον λογαριασμὸν τῶν τραπεζικῶν πράξεων, καὶ ἑτοιμάζει τὸν ὑποβληθησόμενον εἰς τὴν Συνέλευσιν ἐτήσιον προϋπαλογισμόν.

67. Καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου εἰς μερικὴν συνεδρίασιν εἶναι τὰ ἑξῆς.

Ὑπὸ τῶν διαγεγραμμένων παρὰ τοῦ κανονισμοῦ ὅρων καὶ τῶν ἀποφασισθέντων ὑπὸ τοῦ γενικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπει ὅλας τὰς ἐργασίας περὶ προεξοφλήσεων, δανείων, χορηγήσεων καὶ παρακαταθέσεων· λαμβάνει γνῶσιν τῆς ἀνταποκρίσεως καὶ προσδιορίζει τὰς εἰς τὰ ὑποκαταστήματα καὶ πρακτορεῖα δοθησομένας ὁδηγίας καὶ ἐγκρίνει τὰς ἰδιαιτέρας συμφωνίας καὶ ἐπὶ χρηματικῶν ἀντικειμένων διαπραγματεύσεις.

Διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἀναγομένην εἰς δάνεια καὶ χορηγήσεις, καθὼς καὶ διὰ πᾶν συναλλαγμα ὑποχρεῶνον κατ' εὐθεῖαν τὰ κεφάλαια τῆς Τραπέζης ἀπαιτεῖται ἀναγκαίως ἡ συναίνεσις τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ περὶ τούτου προτάσεις τῆς πλειονοψηφίας τοῦ συμβουλίου δὲν ἤθελον τύχει τῆς συναινέσεως τοῦ Διευθυντοῦ, ἡ ῥηθεῖσα πλειονοψηφία δύναται ν' ἀναθέσῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου εἰς γενικὴν συνεδρίασιν, ἀλλὰ τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ ἀφεύκτως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ πολύ.

68. Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται εἰς γενικὴν συνεδρίασιν ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς, συγκαλεῖται δὲ ἐκτάκτως ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου εἰς μερικὴν συνεδρίασιν ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ Βκσ. Ἐπιτρόπου. Αἱ μερικαὶ συνεδριάσεις προσδιορίζονται δι' ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ.

69. Πᾶσα ἀπόφασις περὶ σχηματισμοῦ καὶ ἐκδόσεως γραμματίων ἐγκρίνεται παρὰ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου.

70. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τῶν μὲν γενικῶν εἰς τὸ τέλος ἑκάστης, τῶν δὲ μερικῶν εἰς τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν.

71. Ὁσάκις κωλύεται ὁ Διευθυντὴς διὰ λόγον ἀσθενείας ἢ δι' οἱανδήποτε ἄλλην αἰτίαν μέχρι δύο μηνῶν, ἀναπληροῖ τὴν θέσιν εἰς τὸν Συμβούλων τὸν ὁποῖον προσδιορίζει ὁ ἴδιος δι' ἐγγράφου δηλώσεώς του.

Ὁ Σύμβουλος οὗτος τὸν ἀντικαταστήσει καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν καθηκόντων του.

Ἂν τὸ κώλυμα παραταθῇ ἐπέκεινα τῶν δύο μηνῶν, ἀντικαθίσταται προσωρινῶς

διά τινος τῶν Συμβούλων ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐν γενικῇ συνεδριάσει· Οὗτος ἀντικαθιστᾷ τὸν Διευθυντὴν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν του.

72. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Κυβέρνησις κατὰ πρότασιν τοῦ Β. Ἐπιτρόπου ἀποφασίζει ἂν ὑπάρχῃ αἰτία συγκαλέσεως γενικῆς συνελεύσεως πρὸς ὁριστικὴν ἀντικατάστασιν. Ὁ Διευθυντὴς ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ τὴν ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως ὁσάκις ἀπομακρύνεται ἐπέκεινα τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν τῆς ἕδρας τῆς Τραπέζης.

Ἐν περιπτώσει βαρείας συγκρούσεως μεταξὺ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν πλειόνων Συμβούλων, ἡ Κυβέρνησις δύναται ἐπ' ἀναφορᾷ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου νὰ συγκαλέσῃ γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων, διὰ νὰ ἀναθέσῃ εἰς αὐτὴν τὴν νέαν ἐκλογὴν ὅλων τῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα τὴν ἀντιπροσωπεύουν εἰς τὸ Συμβούλιον.

73. Ἂν ὁ Διευθυντὴς ἤθελε παύσῃ ἐνεργῶν τὰ χρέη του, εἴτε παραιτηθείς, εἴτε δι' ὁποιανδήποτε ἄλλην αἰτίαν ἡ γενικὴ συνέλευσις συγκαλεῖται ἀμέσως διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἄλλον Διευθυντήν· ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τὰ χρέη τοῦ Διευθυντοῦ ἐκπληροῦνται παρ' ἄλλου προσωρινῶς, καθὰ ἐρρέθη εἰς τὸν 6ον § τοῦ 71 ἄρθρου.

74. Ἐὰν διὰ παραιτήσεως ἢ δι' οἱανδήποτε ἄλλην αἰτίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν Συμβούλων ἐλαττωθῇ μέχρι τῶν ἓξ, ἡ γενικὴ συνέλευσις συγκαλεῖται ὁμοίως διὰ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν ἐλλειπόντων μελῶν.

75. Οἱ ἐκλεχθέντες πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Συμβούλων, καθὰ ἐρρέθη εἰς τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα, διὰ τόσο μόνον καιρὸν θέλουν ὑπηρετήσει, ὅσος ἐλλείπεται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν προκατόχων των

Περὶ τοῦ Διευθυντοῦ.

76. Ὁ Διευθυντὴς προεδρεύει ὅλας τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου, διευθύνει ὅλας τὰς ὑποθέσεις τῆς Τραπέζης καὶ τῶν γραφείων αὐτῆς, προτείνει τοὺς ἀναγκαίους ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης καὶ ἔχει δικαίωμα νὰ τοὺς παύσῃ, ὀφείλει ὅμως νὰ δίδῃ τοὺς περὶ τούτου λόγους εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου· ὑπογράφει τὴν ἀνταπόκρισιν, τὰ γραμμάτια τὰ συμβόλαια, τὰ συναλλάγματα, ἐξοφλεῖ καὶ ὀπισθογράφει συναλλάγματα, ἐκδίδει παντὸς εἴδους ἐξοφλητικά, ὑπογράφει τὰς μεταβιβάσεις τῶν μετοχῶν, φροντίζει περὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν δικῶν τῆς Τραπέζης καὶ ἀντιπροσωπεύει αὐτὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

77. Δὲν ὑγχωρεῖται εἰς τὸν Διευθυντὴν ὁποιονδήποτε ἐμπόριον δι' ἰδιαίτερόν του λογαριασμόν, κἀνὲν συνάλλαγμα ἢ ἄλλο ὑπ' χρεωτικὸν ἔγγραφον ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἦναι δεκτὸν εἰς προεξόφλησιν, οὔτε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐγγύησις πρὸς χρηματικὴν χορήγησιν ἀπὸ μέρους τῆς Τραπέζης.

78. Εἰς τὰς θέσεις τοῦ πρώτου λογιστοῦ ἢ ταμίου καὶ γραμματέως δὲν συγχωρεῖται νὰ διορίζωνται ἄνθρωποι συγγενεῖς μὲ τὸν Διευθυντὴν μέχρι τετάρτου βαθμοῦ εἰς εὐθεῖαν ἢ πλαγίαν γραμμήν ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστείας· ἡ διάταξις ὅμως αὕτη δὲν πρέπει νὰ προσβάλῃ εἰς τὸ μέλλον τὰ δικαιώματα τῶν ὑπαρχόντων ὑπαλλήλων, ἂν οἱ ἀκολούθως εἰς τὴν διεύθυνσιν ἐκλεγόμενοι ἤθελον εὑρεθῇ συγγενεῖς.

Περὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου

79. Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν, ἐπιβλέπει καθ' ὅλα τὰ τῆς Τραπέζης εἰς Ἀθήνας ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα ἢ πρακτορεῖά της, ὑπὸ τὸν ὅρον ἀπριβεστέρας ἐχεμυθείας, ἐξετάζει τὴν κατάστασιν τῶν ταμείων, τὰ χαρτοφυλάκια καὶ τὰ κατάστιχα τῆς Τραπέζης, παρίσταται εἰς τὰς γενικὰς καὶ παρευρίσκεται εἰς τὰς μερικὰς, ἂν θέλῃ, συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου. Ὀφείλει ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην του, νὰ ἐπαγρυπνῇ ἰδίως τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεων περὶ ἐκδόσεως γραμματίων, τὰ ὁποῖα προσυπογράφει πρὶν ἐκδοθῶσιν. Ἐὰν συμβῇ παράβασις τῶν κανονισμῶν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν παραδεχθεισῶν πράξεων

παρὰ τοῦ Συμβουλίου, ὁ Β. Ἐπίτροπος κάμνει τὰς παρατηρήσεις του, καὶ ἂν τὸ Συμβούλιον δὲν θελήσῃ νὰ τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἀναφέρεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἕως οὗ δὲ αὕτη ἀποφασίσει περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀμφισβητήσεως ἀναβάλλεται ἡ ἐνέργεια, ἀλλ' ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀποφασίσῃ ἐντὸς 30 ἡμερῶν, τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπέζης δύναται νὰ προβῇ ἀκωλύτως εἰς τὴν ἐνέργειαν.

Περὶ τοῦ Ταμείου

80. Ὁ ταμίας εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνατεθειμένην διαχείρισιν, ὀφείλει διὰ τοῦτο νὰ δώσῃ ἐγγύησιν ὅσην καὶ ὁποίαν τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπέζης προσδιορίσει· προσυπογράφει δὲ καὶ τὰ γραμμάτια τῆς Τραπέζης.

Περὶ ὑποκαταστημάτων καὶ πρακτορείων.
Ὑποκαταστήματα.

81. Τὰ ὑποκαταστήματα συσταίνονται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου καὶ κατ' ἔγκρισιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως

82. Ὅλαι αἱ ἐπιτρεπόμεναι πράξεις εἰς τὴν Τράπεζαν δύνανται νὰ συγχωρηθῶσι καὶ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων καὶ χορηγήσεων καὶ τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματείων, διότι ταῦτα ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ κεντρικὸν κατάστημα.

83. Εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ὑποκαταστημάτων δύναται τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπέζης νὰ θέσῃ ὁποιουδήποτε ἐγκρίνει περιορισμόν.

84. Ἡ διεύθυνσις τῶν ὑποκαταστημάτων συσταίνεται ἀπὸ Συμβούλιον συγκείμενον ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ καὶ τριῶν μέχρις ἑννέα Συμβούλων.

85. Ὁ Διευθυντὴς πρέπει νὰ ἦναι μέτοχος ὃ ἕως 8 μεριδίων, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ μένωσιν ἐλεύθεραι καὶ ἀναπαλλοτρίωτοι, ἐφ' ὅσον εὑρίσκεται εἰς ὑπηρεσίαν.

86. Ὁ Διευθυντὴς οἱ Σύμβουλοι καὶ οἱ ταμίαι τῶν ὑποκαταστημάτων ἐκλέγονται ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπέζης, τὸ ὁποῖον προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν συμβούλων, τὸν ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν, ὅσας ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ Σύμβουλοι πρέπει νὰ ἔχουν, τὴν ἐγγύησιν, τὴν ὁποίαν ἐμπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν καὶ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ δώσῃ ὁ ταμίας.

87. Τὸ συμβούλιον τῆς Τραπέζης διαγράφει δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ τὸν ὀργανισμὸν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου τῶν ὑποκαταστημάτων καὶ τῶν γραφείων, τῶν προσδιορίζει τοὺς μισθοὺς καὶ συντάττει τὸν προϋπολογισμὸν ἑκάστου ὑποκαταστήματος.

88. Διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἀναγομένην εἰς προεξοφλήσεις, δάνεια καὶ χορηγήσεις, καθὼς καὶ διὰ πᾶν ὑποχρεοῦν κατ' εὐθεῖαν τὰ κεφάλαια ὑποκαταστήματος τινὸς ἀπαιτεῖται ἀναγκαίως ἡ ἄμεσος συναίνεσις τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ.

89. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος ὑπογράφει τὴν ἀνταπόκρισιν, ἐξοφλεῖ καὶ ἀπισθογράφει συναλλάγματα, συμβόλαια καὶ γραμμάτια εἰς διαταγήν, ἐκδίδει παντὸς εἴδους ἐξοφλητικὰ καὶ διεξάγει πᾶσαν δικαστικὴν ἀγωγήν.

90. Ἡ μερὶς τοῦ ὑποκαταστήματος ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν, ὅσα προκύψουν ἀπὸ τὰς ἐργασίας ἑνὸς ὑποκαταστήματος διανέμονται εἰς τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς ὑπαλλήλους.

Περὶ Πρακτορείων.

91. Τὰ πρακτορεῖα συσταίνονται κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου.

92. Αἱ ἐργασίαι αὐτῶν συνίστανται εἰς τὸ νὰ πληρώνουν καὶ εἰσπράττουν χρήματα διὰ λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης κατὰ τὰς δοθησομένας εἰς αὐτὰ ὁδηγίας.

93. Ἡ Διεύθυνσις τῶν πρακτορείων σύγκειται ἐξ ἑνὸς Πράκτορος ἐνεργοῦντος καὶ χρέη Ταμείου, καὶ ἑνὸς ἢ δύο συμβούλων λαμβανομένων ὅλων μεταξὺ τῶν μετόχων.

94. Οἱ πράκτορες καὶ οἱ σύμβουλοι ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Τραπέζης, τὸ ὁποῖον προσδιορίζει καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὅσων πρέπει νὰ ἔχωσι μετοχῶν, αἱ ὁποῖαι πρέπει να μένωσιν ἐλεύθεροι καὶ ἀναπαλλοτρίωτοι.

Ἀπὸ τοὺς πράκτορας ἐμπορεῖ νὰ ζητη-

θῇ ἐγγύησις.

95. Αἱ ἐργασίαι τῶν Πρακτορείων ὀργανίζονται δ' εἰδικοῦ Κανονισμοῦ.

96. Τὰ μέλη τῶν Πρακτορείων δὲν λαμβάνουσι τακτικὸν μισθὸν, ὡς ἀντιμισθία δύναται νὰ τοῖς δοθῇ ποσὸν 5 μέχρι 10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν, ὅσα προκύψουν ἀπὸ τὰς ἀνατεθειμένας εἰς αὐτὰ πράξεις, ἢ ποσοστόν τι προμηθείας ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως μὴ ὑπερβαῖνον 1|2 τοῖς 0|0.

Περὶ τῶν Ἀνταποκριτῶν.

97. Οἱ ἀνταποκριταὶ ἐκλέγονται ἀπὸ τὸ συμβούλιον τῆς Τραπέζης καὶ φροντίζουσι τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης ἢ πρακτορεῖα.

Τὰ καθήκοντά των προσδιορίζονται δι' εἰδικοῦ Κανονισμοῦ.

98. Ἐμπορεῖ νὰ τοῖς χορηγηθῇ ἀμοιβὴ πρὸς ἀποζημίωσιν μὴ ὑπερβαίνουσα 5 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν ὠφελειῶν, ὅσαι ἤθελον πηγάσῃ ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τὰς διεξαχθείσας ὑποθέσεις διὰ τῆς ἐπιμελείας των.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ ὁρκοδοσίας.

99. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Τραπέζης, οἱ Σύμβουλοι καὶ ὁ Βασ. Ἐπίτροπος, πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρέη των ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως.

100. Οἱ Διευθυνταὶ καὶ οἱ Σύμβουλοι τῶν ὑποκαταστημάτων, τὰ μέλη τῶν πρακτορείων καὶ οἱ ἀνταποκριταὶ, δίδουν τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν Διοικητῶν ἢ ἐν ἐλλείψει ἐνώπιον τῶν εἰρηναδικῶν.

101. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ, οἱ δὲ ὑπάλληλοι τῶν ὑποκαταστημάτων ἐνώπιον τοῦ Διευθυνταῦ αὐτῶν· οἱ ἐκτιμηταὶ ἐνώπιον τῶν ἀνταποκριτῶν, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ὑποκαταστήματα ἢ πρακτορεῖα.

102. Ὁ τύπος τοῦ ὅρκου τοῦ δοθησομένου παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Συμβούλων προσδιορίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὁ δὲ τοῦ ὅρκου τοῦ δοθησομένου παρὰ τῶν λοιπῶν προσδιορίζεται παρὰ τοῦ γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Γενικαὶ Διατάξεις.

103. Εἷς ἢ πλείονες μέτοχοι 500 μερίδων ἔχουν τὸ δικαίωμα ἢ οἱ ἴδιοι ἢ διὰ ἀντιπροσώπου των νὰ ζητῶσι πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Τραπέζης καὶ τῶν ταμείων της, καὶ νὰ ἐπεξεργάζωνται αὐτὰ καὶ τὰ κατάστιχα τῆς Τραπέζης.

104. Ἂν τρία ἔτη κατὰ συνέχειαν τὸ ἐτήσιον μέρισμα προκύψῃ ἔλαττον τῶν 4 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν, εἴτε ἂν κατὰ συνέπειαν ὁποιωνδήποτε περιστάσεων τὰ κεφάλαια τῆς Τραπέζης ἤθελον ἐλαττωθῇ καθ' ἓν τέταρτον, γενικὴ συνέλευσις συγκροτεῖται ἀμέσως διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἂν ὑπάρχῃ λόγος πρὸς διάλυσιν τῆς ἑταιρίας.

105. Ἂν τὰ κεφάλαια ἐλαττωθῶσι κατὰ τὸ ἥμισυ ἡ διάλυσις λαμβάνει χώραν αὐτοδικαίως καὶ οἱ μέτοχοι συγκαλοῦνται πρὸς ἐκκαθάρισιν.

106 Πέντε ἔτη πρὶν λήξει ἡ ὡρισμένη διάρκεια τῆς Τραπέζης οἱ μέτοχοι συγκαλούμενοι εἰς γενικὴν Συνέλευσιν, ἀποφασίζουν ἂν πρέπῃ νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἀνανέωσις τοῦ προνομίου τῆς ἑταιρίας ἢ ἂν πρέπῃ νὰ γίνῃ ἡ διάλυσίς της.

107 Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἀπόφασις ἤθελεν εἶσθαι ὑπὲρ τῆς ἀνανεώσεως, ὅσοι τῶν μετόχων δὲν ἤθελον εἰς αὐτὴν συναινέσει, ὀφείλουν νὰ δηλώσουν τοῦτο ἐντὸς ἓξ μηνῶν μετὰ τὴν διμοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως. Ὅσοι δὲν ἤθελον δηλώσει τὴν μὴ συναίνεσιν αὐτῶν θέλουν θεωρηθῇ ὡς συναινοῦντες.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως ἡ γενικὴ Συνέλευσις διορίζει ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τριῶν μελῶν της διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συμπεριλαμβάνουσα καὶ τὸν Β. Ἐπίτροπον, ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας παύσει ἡ ὕπαρξις τῆς ἑταιρίας.

Τὸ ἀντίτιμον τῶν γραμματίων, ὅσα

εὑρίσκονται εἰς κυκλοφορίαν κατατίθενται εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους, τὰ ὁποῖα ἔκτοτε ἀναλαμβάνουν τὴν ἐξαργύρωσίν των.

Ὅσα γραμμάτια δὲν παρουσιασθῶσι πρὸς ἐξόφλησιν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν μετὰ τακτικὴν πρόσκλησιν παραγράφονται εἰς ὄφελος τῆς Τραπέζης καὶ τὸ ἀντίτιμόν των ἀποδίδεται πρὸς αὐτήν.

108. Τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπέζης εἰς γενικὴν συνεδρίασιν θέλει σκεφθῆ περὶ συστάσεως ταμιευτηρίου (Caisse d' epargne) τὸ ὁποῖον δεχόμενον ἐπὶ τόκῳ ὅλα τὰ ἀπὸ καθημερινὰς οἰκονομίας περισσεύματα πάσης τάξεως ἀνθρώπων, σχηματίζει ἐξ αὐτῶν κεφάλαια.

Ὁ τόκος, τὸν ὁποῖον χορηγεῖ ἡ Τράπεζα ἐπὶ τοιούτων καταθέσεων, δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸν παρὰ τοῦ ἄρθρου 35 τεθέντα ὅρον

Τὰ ταμιευτήριον θέλει ὀργανισθῆ δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ.

109. Ὅσας μεταβολὰς ἐπὶ τῶν παρόντων κανονισμῶν ἀναδείξει μετέπειτα ἡ πεῖρα ἀναγκαίας, τὸ Συμβούλιον ὑποβάλλει αὐτὰς εἰς τὴν γενικὴν Συνέλευσιν καὶ ἀφοῦ παραδεχθῶσι, ζητεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως.

ΜΕΡΟΣ ς'.

Προσωριναὶ διατάξεις.

110. Ἡ κατάθεσις τῆς ἀξίας τῶν ἐγγραφεισῶν μετοχῶν γίνεται ὁπότε καὶ καθόσον τὸ Συμβούλιον ἀποφασίσει.

Αἱ μετοχαὶ τῶν καθυστερούντων πωλοῦνται πρὸς ὄφελος ἢ ζημίαν αὐτῶν.

111. Αἱ ἐκδοθησόμεναι μετοχαὶ ἐπιφέρουσι τὴν ἀπολαυὴν τοῦ μερίσματος ὅλα κλήρου τῆς ἐξαμηνίας, διὰ τοῦτο αἱ προσκτώμενοι τὰς μετοχὰς ταύτας ὑποχρεοῦνται νὰ προπληρώσωσι ποσότητά τινα ἴσην μὲ τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ μερίσματος, τὸ ἀναλογοῦν μὲ τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξαμηνίας καὶ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν αἱ νέαι μετοχαὶ θέλουν πληρωθῆ. Τὴν ποσότητα δὲ ταύτην θέλει προσδιορίζει τὸ Συμβούλιον ἐν γενικῇ συνεδριάσει· ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσι καὶ ποσότητα ἴσην μὲ τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἑκάστην τῶν προεκδοθεισῶν μετοχῶν μέρος τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, ὡς μέλλοντες νὰ συμμεθέξωσι καὶ τούτου ὁμοῦ μὲ τοὺς ἔχοντας τὰς παλαιὰς μετοχάς.

112. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν τράπεζαν νὰ εἰσπράξῃ διὰ συναλλαγματικῶν πληρωτέων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τὸ ἀντίτιμον τῶν μερίδων, τὰς ὁποίας οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐδρεύοντες μέτοχοι ἤθελον λάβει.

113. Αἱ μετοχαὶ δὲν παραδίδονται εἰς τοὺς μετόχους, εἰμὴ ἀφ' οὗ οὗτοι πληρώσουν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς ἀξίας αὐτῶν, πρὶν τούτου δὲν λαμβάνουν παρὰ ὑπόσχεσιν μετοχῆς, ἥτις δὲν μεταβιβάζεται.

114. Τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπέζης ἐν γενικῇ συνεδριάσει, δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἔκδοσιν τῶν διαθεσίμων μετοχῶν, καθὼς καὶ ν' αὐξήσῃ τὴν τιμήν των.

115. Θέλει γίνει νέα ἐκλογὴ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου παρὰ τῆς γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων.

Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας λογίζεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

116. Οἱ κατὰ τὰ πρῶτα δύο ἔτη ἐξερχόμενοι Σύμβουλοι προσδιορίζονται διὰ κλήρου, μετέπειτα δὲ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀρχαιότητος τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν.

117. Ἡ Πρώτη μετὰ τὴν παροῦσαν τακτικὴ γενικὴ Συνέλευσις θέλει συνέλθει κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1844.

118. Ὅλοι οἱ προγενέστεροι κανονισμοὶ τῆς Τραπέζης ἀκυροῦνται.

Μέχρις οὗ δὲ ἐκδοθῶσιν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 60 ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ ἰσχύουσιν αἱ ἀνάλογοι διατάξεις τῶν ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουνίου 1843.

---

244. Περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ ὁπλοστασίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ συμφώνως μὲ τὰς ἐλαττώσεις τὰς ἐνεργηθείσας

σας εἰς τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὴν ἑξῆς τροποποίησιν τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ὁπλοστασίου καὶ τῶν εἰς αὐτὸ ἀνηκόντων κλάδων.

1. Τὸ διὰ τὸν Ἡμέτερον στρατὸν τῆς ξηρᾶς ὑπάρχον καὶ εἰδικῶς εἰς τὸ ὅπλον τοῦ πυροβολικοῦ ἀνῆκον ὁπλοστάσιον μένει συγκείμενον κατὰ τὸν μέχρι τοῦδε σχηματισμὸν ἐκ

Τῆς διευθύνσεως τοῦ ὁπλαστασίου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν κλάδων καὶ τμημάτων ἄτινα εἰσὶ ά. Τὰ τεχνικὰ καταστήματα τοῦ πυροβολικοῦ καὶ αἱ ἐφορεῖαι τοῦ ὑλικοῦ, β'. Ὁ λόχος τῶν τεχνιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ.

2. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ὁπλοστασίου θέλει σύγκεισθαι ὡς ἕπεται·

Ὑπηρεσία καὶ βαθμὸς	ἀριθμὸς ἀξιωματικοὶ	ὑπαξιωματ.	στρατιῶται	ἵπποι ἀξιωμ.
Διευθυντ. ταγματάρ. τοῦ πυροβ.	1			
Διαφυλακτὴς ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ ἐκτελεῖ συγχρόνως τὰ χρέη τοῦ ἱππασπιστοῦ παρὰ τῇ διευθύνσει	1			
Οἰκονόμος	1			
Ταμίας	1			
Λογισταὶ		2		
	4	2		1

3. Διὰ τὰ πυροτεχνουργεῖα καὶ καταστήματα τοῦ πυροβολικοῦ τουτέστι πυριτιδόμυλον καὶ νιτροκαθαρτήριον, προσδιορίζεται τὸ προσωπικὸν ὡς ἕπεται·

Ἔκθεσις	Ὑπηρεσία καὶ βαθμὸς	ἀριθμὸς (ἀξιωματικ.	(ὑπαξιωματ.	(στρατιῶται.
Προστεγμον. εἰς Ναύπλιον	Ἀρχιπυροτεχνίτης ἀνθυπολοχ.	1		
	Ὑπαρχιπυροτεχνίτης ἀνθυπασπιστὴς τοῦ πυροβολικ.	1	1	
		1	1	
Κατασήματα εἰς Κεφαλάρι	Ἀξιωματικὸς ἐπιτηρητὴς ἀνθυπολοχαγὸς	1		
	Πυριτοδοποιὸς ἐργοστασιάρχης		1	
		1	1	
		2	2	

4. Διὰ τὰς ἐφορείας τοῦ ὑλικοῦ καὶ τὰς ἀποθήκας τῶν πολεμοφοδίων προσδιορίζεται τὸ προσωπικὸν ὡς ἕπεται

Ἔκθεσις	Ὑπηρεσία καὶ βαθμὸς	Ἀριθμὸς (ἀξιωματικ.	ὑπαξιωμ.	στρατιῶτ.
Ἐφορεῖαι ὑλικοῦ εἰς Πύλον καὶ Ἀνάβρυτα	Ἀρχιαποθηκοφύλαξ 2 τάξ.	1		
	Ἀποθηκοφύλαξ ἀνθυπολ.	1		
	Ὑποθηκοφύλακες ἐπιλοχίας καὶ λοχίας		2	
	Ὑπηρ. τοῦ ὑλικοῦ πυροτεχ			4
εἰς Ναύπλιον	Ἀποθηκοφύλαξ ὑπολοχ.	1		
	Ἐπιτηρηταὶ τῶν πυροβόλ ἐπιλοχίας καὶ δεκανεύς.		2	
	Ὑπηρέτης τοῦ ὑλικ. πυροπ.			1
εἰς Ρίον καὶ Ἀνάβρυτα	Ἀποθηκοφύλαξ ἀνθυπολοχαγός.	1		
	Ἐπιτηρηταὶ τῶν πυροβόλων ἐπιλοχ καὶ δεκαν.		2	
	Ὑπηρέτης τοῦ ὑλικοῦ πυροτεχνίτης.			1
Ἀποθῆκαι τῶν πολεμοφοδίων εἰς Ἄβαν Καλιάδα (εἰς Ἄβαν	Ἐπιτηρητὴς τῶν πολεμοφοδίων ἐπιλοχίας.		1	
	Ὑπηρέτης τῆς ἀποθήκης πυροτεχνίτης.			1
	Ἐπιτηρητὴς τῶν πολεμοφοδίων λοχίας.		1	
	Ὑπηρέτης τῆς ἀποθήκης πυροτεχνίτης			1
εἰς Ἀνάβρυτα Βενιζέλειος Μεσογ. (εἰς Λεμονιὰ Καλιάδα	Ἐπιτηρητὴς τῶν πολεμοφοδίων λοχίας.		1	
	Ἐπιτηρητὴς τῶν πολεμοφοδίων λοχίας		1	
	Ἐπιτηρητὴς τῶν πολεμοφοδίων δεκανεύς.		1	
εἰς Ἀνάβρυτα	Ἐπιτηρητὴς τῶν πολεμοφοδίων δεκανεύς.		1	
		4	12	8

5. Ὁ λόχος τῶν τεχνιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ θέλει σύγκεισθαι ἐξ 1 Λοχαγ. 1 τάξ. 1 Ὑπολοχαγοῦ, 2 Ἀνθυπολοχαγῶν, 1

Λογιστοῦ 2 τάξεως, 4 Ἐργοστασιαρχῶν μὲ τάξιν ἀνθυπασπιστοῦ ἐκ τῶν ὁποίων δύο 1 καὶ δύο 2 κλάσεως, 2 Ἐργοστασιαρχῶν ἐπιλοχιῶν 1 Ἐπιλοχίου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόχου, 7 Λοχιῶν, 10 δεκανέων, 1 σαλπιγκτοῦ 1 κλάσεως, 1 Σαλπιγκτοῦ 2κλ. 10 Τεχνιτῶν 1 κλ. 40 Τεχνιτῶν 2 κλ. 40 Μαθητευομένων 1 κλάσεως, 10 Μαθητευομένων 2 κλ. 131 ἀνδρῶν τὸ ὅλον.

Τὴν διαμοίρασιν τῶν ἀνδρῶν εἰς τὰ ἐργοστάσια κατὰ ἀναλογίαν τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων ἀποδεικνύει ὁ ἀπέναντι πίναξ

6. Ἡ ὁλικὴ δύναμις τοῦ ὁπλοστασίου συμποσοῦται ἑπομένως κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων ὡς κάτωθι.

7. Ἅπαντες οἱ προλαβόντως ἐκδοθέντες καὶ ἀντιβαίνοντες ὁρισμοὶ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ὁπλοστασίου μένουν ἄκυροι

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουλίου 1843.

Ἐργοστάσια	Ἀριθμὸς: ἐργοστασιάρ.	λοχίαι	δεκανεῖς	τεχνῖται	μαθητευόμ.	τὸ ὅλον	παρατηρήσεις
1 Κλειδουργοὶ	1	1	2	15	4	23	
» Σιδηρουργοὶ	»	1	1	12	4	18	
2 Ξυλουργ. καὶ λεπτουργοὶ	1	1	2	11	2	17	
3 Ἀμαξοποιοὶ	1	1	1	10	2	15	
4 Ὁπλοποιοὶ	1	1	2	10	3	17	
5 Ὀρειχαλκεῖς	1	1	1	10	2	15	
6 Σφυρηλατεῖον καὶ χωνευτήριον	1	1	1	12	3	18	
	6	7	10	80	20	129	

Ὁπλοστάσιον	Ἀριθμὸς: Ἀξιωματικοὶ Τοῦ πυροβολικ. τῆς γραμμῆς ἀνώτεροι	κατώτεροι	Τοῦ ὑλικ. κατώτεροι	ἀνθυπασπισταὶ τοῦ πυροβολ.	ἐργοστασιάρχαι	ἐπιλοχίαι	λοχίαι	δεκανεῖς	σαλπιγκταὶ	πυροτεχνίται	τεχνῖται	μαθητευόμενοι	ὑπηρετοῦντες ἀξιωματικῶν
Διευθυντὴς	1	1											1
Τεχνικὰ καταστήματα			2	1	1								
Ἐφορεῖαι τοῦ ὑλικοῦ			4			4	4	4		8			
Λόχος τῶν τεχνιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ		4			6	1	7	10	2		80	20	
Τὸ ὅλον	1	5	6	1	7	5	11	14	2	8	80	20	1

245. *Ν. Περὶ ἐκπληρώσεως ἔργων συμβολαιογράφου παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, θεωροῦντες ὅτι κατὰ τὸ ἄθροον 168 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρ. 492 τῆς πολιτικῆς δικονομίας οἱ εἰρηνοδίκαι δὲν δύνανται νὰ ἐκπληρῶσιν ἔργα συμβολαιογράφου εἰμὴ ὅταν εἰς τὴν περιφέρειάν των δὲν ὑπάρχῃ διωρισμένος εἰδικὸς συμβολαιογράφος, θεωροῦντες ὅτι εἰς ἕνια τῶν εἰρηνοδικείων

προέκυψεν ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ διορισθῶσι συμβολαιογράφοι ἐκτὸς τῆς καθέδρας τοῦ εἰρηνοδικείου, καὶ ὅτι εἰ τοιαύτην περίστασιν τὰ συμφέροντα τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ κατοικούντων ἤθελον βλαφθῇ πολὺ ἐὰν ἠναγκάζοντο νὰ μακρύνωνται τῆς κατοικίας των διὰ νὰ συντάττωσι τὰ συμβόλαιά των ἐνώπιον συμβολαιογράφου, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ὁ διορισμὸς καὶ ἄλλου εἰδικοῦ τοιούτου ὑπαλλήλου ἐν τῇ καθέδρᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου ἤθελεν ἐλαττώσει πολὺ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ τελευταίου τούτου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ εἰρηνοδίκαι θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκπληρῶσιν ἔργα συμβολαιογράφου καὶ ὅταν ἐντὸς τῆς περιφερείας των ὑπάρχωσιν εἰδικοὶ συμβολαιογράφοι μὴ διωρισμένοι ὅμως ἐν αὐτῇ τῇ καθέδρᾳ των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουλίου 1853.

---

246. Ν. Περὶ ὑπαγωγῆς τῶν δημοτικῶν διαφορῶν εἰς τὰ διοικητικὰ δικαστήρια.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀφοῦ ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 7 Μαΐου 1837 Νόμον περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ὡς πρὸς τὰς ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις, καὶ τὸν ἀπὸ 8 Ἰουλίου Νόμον, περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων.

Θεωροῦντες ὅτι ἀναφύονται πολλάκις διενέξεις μεταξὺ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν δημοτικῶν φόρων, ὡς καὶ μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν φορολογουμένων δημοτῶν, αἵτινες δι' ἔλλειψιν ἁρμοδίου δικαστηρίου μένουσιν ἐκκρεμεῖς, καὶ ὡς ἐκ τούτου πολλοὶ δῆμοι τίθενται εἰς ἀμηχανίαν, στερούμενοι τῶν προσδιωρισμένων διὰ τὰς δημοτικὰς ἀνάγκας προσόδων των.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Ὅλαι αἱ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν δημοτικῶν φόρων προκύπτουσαι διαφοραὶ, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, μεταξὺ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν ἢ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν, μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν, μεταξὺ ἐνοικιαστῶν, ὑπενοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶσα περὶ ὁρίων μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν, μεταξὺ διαφόρων ὑπενοικιαστῶν, ἢ μεταξὺ ἐνοικιαστῶν καὶ ὑπενοικιαστῶν δημοτικῶν φόρων, ὡς καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν δήμων διαφορὰ θέλει ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ διοικητικῶν δικαστηρίων.

Β'. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ δημοτικῶν φόρων ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων θέλουν ἐφαρμόζεσθαι αἱ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ δημασίων φόρων ἀποφάσεων τῶν αὐτῶν διακαστηρίων διατάξεις.

Γ'. Ὁσάκις ἡ διένεξις πηγάζει ἀπὸ φόρους τοῦ δήμου τῆς πρωτευούσης τῆς διοικήσεως, εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου θέλει λαμβάνεσθαι ὡς μέλος ἀντὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης, ὁ δήμαρχος τοῦ πλησιεστέρου δήμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1843.

---

247. Δ. Περὶ τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ χωρίου Μαλανδρίνου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εἰρηνοδικείου Δωρίδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ χωρίον Μαλανδρίνου τὸ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εἰρηνοδικείου Ποτιδανείας μέχρι τοῦδε ὑπαγόμενον, θέλει ὑπάγεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εἰρηνοδικείου Δωρίδος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἰουλίου 1843.

---

248. Δ. Περὶ διορισμοῦ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ

τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας καὶ ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὸν ἀπὸ 7 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου παρ' Ἡμῶν ἐγκριθέντα νέον διοργανισμὸν τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν τοῦ Ναυτικοῦ, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν μικρὰν δύναμιν αὐτοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

α) Τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν τοῦ Ναυτικοῦ θέλει τοῦ λοιποῦ διοικεῖ εἷς ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε διοικοῦντος αὐτὸν λοχαγοῦ.

β) Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ αὐτοῦ λόχου θέλουσι προσληφθῆ δύο ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ πυροβολικοῦ, ἀντὶ τοῦ ἑνὸς, τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸν κατὰ τὴν 7 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου παρ' Ἡμῶν ἐγκριθέντα νέον τοῦ λόχου διοργανισμόν.

γ) Οἱ εἰρημένοι τρεῖς ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ θέλουσι παραχωρηθῆ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας εἰς τὴν Ναυτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰουλίου 1843.

---

249. Δ. Περὶ ἐκπαιδεύσεως νέου τινὸς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1842 πρᾶξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Γόρτυνος περὶ ὑποτροφίας χορηγητέας εἰς ἕνα παῖδα τῆς ἐπαρχίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἐγκρίνομεν ὥστε ἡ ἐπαρχία Γόρτυνος νὰ πληρώνῃ ἐκ τοῦ ἐπαρχιακοῦ της προϋπολογισμοῦ ἑκατὸν δραχμὰς (100) κατὰ μῆνα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἑνὸς νέου εἰς ἓν τῶν γυμνασίων τοῦ Κράτους ἢ εἰς τι ἑλληνικὸν πανεπιστήμιον, ἢ εἰς τοιοῦτο ἐκπαιδευτήριον τῆς Εὐρώπης.

Β'. Ὁ ὑπότροφος θέλει λαμβάνεσθαι μεταξὺ τῶν εὐφυεστέρων καὶ χρηστοηθεστέρων τῆς ἐπαρχίας. Πρέπει νὰ ἦναι υἱὸς γονέων ἀπόρων καὶ εἰ δυνατὸν, ἀγωνισθέντων ὑπὲρ πατρίδος· θέλει δὲ διδαχθῆ μίαν ἐπιστήμην καὶ ἰδίως τὴν ἰατρικήν.

Γ. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του ὁ ὑπότροφος ὑποχρεοῦται νὰ διαμείνῃ ἐπὶ πενταετίαν ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος, ἐξασκῶν τὴν ὁποίαν ἐδιδάχθη ἐπιστήμην, λαμβάνων διὰ τοῦτο μισθὸν ὄχι ἀνώτερον τῶν ἑκατὸν (100) δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Δ'. Πρὶν ἢ διορισθῆ ὑπότροφος θέλει δίδει ἀξιόχρεον ἔγγυητὴν ὑποχρεούμενον νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ὅλην τὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ νέου γενομένην δαπάνην, ἂν οὗτος ἤθελε διακόψῃ ἑκουσίως τὰς σπουδάς του ἢ ἤθελεν ἀρνηθῆ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν πρὸς τὴν ἐπαρχίαν ὑποχρέωσίν του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Αὐγούστου 1843.

---

250. Ν. Περὶ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος τῆς σταφίδος διὰ τὸ 1843 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα διὰ τὸ ἔτος 1843 θέλουν εἰσπραχθῆ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους κατὰ τὴν ἀκόλουθον βάσιν, καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν δέκα τοῖς 0]0 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ ἓξ τοῖς 0]0 διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς.

2. Παρὰ τοῦ διοικητοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἑκάστης ἐπαρχίας, συμπεριλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν, καὶ τριῶν ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐϋποληπτοτέρων ἐμπόρων καὶ τριῶν ἰδιοκτητῶν σταφίδων, θέλει συντάττεται κατὰ μῆνα πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπτομένης τιμῆς, εἰς ἣν προστίθεται καὶ ἓν ἐννατημόριον περιπλέον· ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἐκδίδει αὕτη τὴν προσδιορίζουσαν τὴν ῥηθεῖσαν τιμὴν ἀπόφασίν της, ἥτις θέλει ἰσχύει δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ μηνός.

3. Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ ἰδιοκτῆται προσκαλοῦνται νὰ δώσωσι τὰς ἀναγκαίας πλαροφορίας, αἵτινες θέλουν

καταγράφεσθαι εἰς τὸ πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἔχουν γνώμην ἀποφασιστικὴν ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῆς τιμῆς.

4. Ἐὰν πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀποφάσεως τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος ἐπείγεταί τις νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα θέλει ἐπιτρέπεσθαι μὲν εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῆς σταφίδος, διδομένης ὅμως προηγουμένης ἐγγυήσεως ἀξιοχρέου, ὅτι θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος κατὰ τὴν ἀνωτέρω γεννησομένην ἀπόφασιν διὰ τὸν μῆνα, καθ' ὃν ἐγένετο ἡ ἐξαγωγή.

5. Ἐὰν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἑνὸς δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς, καθ' ὃν ἰσχύει τὸ ὡς ἀνωτέρω πρωτόκολλον τῆς τιμῆς, συμβῇ αἰφνιδία αὐξομείωσις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ Τελώνου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 σημειουμένων Ἀρχῶν, συντάττεται νέον πρωτόκολλον, ἰσχύον διὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῆ ἄνευ ἀναβολῆς ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας· ἀλλ' ἡ ἐξαγωγὴ γίνεται ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ Ἄρθρ. 4.

6. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τῆς Γραμματείας.

7. Αἱ ἐπικαρπίαι τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων ὑποκειμένων εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἄρθρου 1. ταῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1843 Νόμου ὁριζομένην φορολογίαν, θέλουν ἐνοικιασθῆ διὰ δημοπρασίας κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας· οὐχ ἧττον ὅμως ὑπόκεινται οἱ ἐξ αὐτῶν καρποὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου κατὰ τὰ ἀνωτέρω διατεταγμένα.

8. Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ σταφίδος ὑποκειται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος.

Ἐπίσης θέλουν ἐπιβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικαὶ ποιναὶ κατὰ τὴν εἰς τὸν περὶ Τελωνείων Νόμον ὁριζομένην ἀναλογίαν. τὸ τεταρτημόριον τοῦ ὡς ποινῆς λαμβανομένου ποσοῦ ἀνήκει εἰς τὸν καταμηνύσαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις ἰδιώτην, τελωνιακὸν φύλακα ἢ ἄλλον δημόσιον ὑπηρέτην.

9. Αἱ ὡς ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῆς ἐπικαρπίας διενέξεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Αὐγούστου 1843.

---

251. Περὶ τῆς εἰς τὸ ταμεῖον Μεσσηνίας ὑπαγωγῆς τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ αἰτιολογημένῃ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν ἡ ἐπαρχία Οἰτύλου τῆς διοικήσεως Λακωνίας νὰ ἀποσπασθῇ οἰκονομικῶς ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τοῦ ταμείου τῆς Λακεδαίμονος καὶ νὰ ταχθῇ εἰς τὴν τοῦ ταμείου τῆς Μεσσηνίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουλίου 1843.

---

252. Περὶ ἐμπορικῶν πλοιάρχων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως, καὶ ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὸ 14 ἄρθρον τοῦ κατὰ τὴν 15 Δεκεμβρίου τοῦ 1836 ἔτους ἐκδοθέντος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος, καὶ τὴν περὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοιάρχων Ἡμετέραν ἀπόφασιν, τὴν ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὴν 31 Ἰουλίου τοῦ 1837

ληδόμενοι τῶν συμφερόντων τῶν ἐπ' ἐμπορίᾳ ναυτιλλομένων Ἡμετέρων ὑπηκόων, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ρ) Μέχρι νεωτέρας διαταγῆς Μας δύναται καὶ τοῦ λοιποῦ ὁ μὴ γινώσκων τὴν θεωρίαν τῆς τέχνης του ναυτικὸς, ἀλλ' ἐμπειρικῶς τὴν ναυτιλίαν μετερχόμενος, νὰ ἐναμασθῇ καὶ νὰ ἀναγνωρισθῇ ἐμποροπλοίαρχος, ἂν ἔχῃ τὰς λοιπὰς ἰδιότητας τὰς ἐν τῷ 14 ἄρθρῳ τοῦ κατὰ τὴν 15 Δεκεμβρίου 1836 ἐκδοθέντος διατάγματος ἀναφερομένας, καὶ ἂν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος διατάγματος συνεπλήρωσεν ἤδη τὸ εἰκοστὸν δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1843.

---

253. Δ. Περὶ ἀνεγέρσεως θεάτρου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἐργολάβου Ἰωσὴφ Καμηλιέρη, καὶ ἐπὶ τῇ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου τ. ε. προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Παραχωρεῖται εἰς τὸν Κ. Ἰωσὴφ Καμηλιέρην δωρεὰν, καὶ εἰς ἰδιοκτησίαν του ἓν γήπεδον ἐκ τριῶν χιλιάδων διακοσίων τριάκοντα ἑπτὰ π. ⌐¬. πήχεων, ἤτοι 1821 Βασιλικῶν ⌐¬. πήχεων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἡρώδου κατὰ τὴν θέσιν Γεράνι, κατὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

2. Ἐπὶ τοῦ γηπέδου τούτου ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ ἀνεγείρῃ ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον, λίθινον θέατρον κατὰ τὸ δοθησόμενον εἰς αὐτὸν σχέδιον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

3. Παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον πενταετὲς προνόμιον, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται εἷς τινα ἄλλον νὰ ἀνεγείρῃ εἰς τὰς Ἀθήνας θέατρον κατὰ τὸ διαληφθὲν διάστημα. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς ἄλλον τινὰ νὰ παραστήσῃ ἐπὶ θεατρικῆς σκηνῆς μουσικὰ μελοδράμματα (operas), τραγῳδίας, κωμῳδίας καὶ κάθε ἄλλου εἴδους ποιήματα, εἴτε διὰ στίχων εἴτε εἰς τὸ πεζὸν, καθὼς καὶ τὸ νὰ δώσῃ μουσικὰς συμφωνίας (concerts) ἐπὶ πληρωμῇ εἰσόδου, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ἤθελε προηγουμένως συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ θεάτρου, τοῦ λαβόντος τὸ προνόμιον. Ἐὰν μολαταῦτα ἐθελονταὶ (amateurs) ἡ ἑταιρία τις (compagnie) ἤθελον παρουσιασθῇ ἐπιθυμοῦντες νὰ παραστήσουν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν, ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ τοῖς παραχωρῇ τὸ θέατρόν του μὲ ὅλα τὰ κοσμήματα κλτ, τὰς ἑσπέρας, καθ' ἃς δὲν τὸ μεταχειρίζεται ὁ ἴδιος, συμφωνῶν μετ' αὐτῶν περὶ τῆς ἀναλογούσης ἀμοιβῆς του.

4. Διὰ τοῦ ἄνω εἰρημένου προνομίου δὲν ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐθελοντὰς (amateurs) τὸ νὰ παραστήνουν ὁσάκις θέλουν μεταξὺ των εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, καὶ ὄχι εἰς δημόσια μέρη ἢ καταστήματα ἐπὶ πληρωμῇ εἰσόδου. Δὲν ἐμποδίζονται ἐπίσης τὰ λοιπὰ παιγνίδια, τὰ ὁποῖα δὲν γίνονται ἐπὶ θεατρικῆς σκηνῆς.

5. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου, τὸ θέατρόν του ἀρκούντως προμηθευμένον μὲ τὰ ἀπαιτούμενα κοσμήματα, νὰ ἔχῃ ὀκτὼ μῆνας τοῦ ἔτους, ἐξαιρουμένων τῶν κατὰ τὸ θέρος τεσσάρων μηνῶν, ἀναλόγους συντροφίας, καὶ καλῶς ὠργανισμένην ἐρχίστραν, καὶ νὰ παρέχῃ πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς τὸν σκοπὸν ἑνὸς θεάτρου ἀνηκόντως διατηρουμένου.

6. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος ἀθετήσῃ τὰς ἄνω σημειωθείσας συμφωνίας, ὑπόκειται εἰς τὸ νὰ χάσῃ τὰ παραχωρηθέντα γήπεδον καὶ προνόμιον, ἄνευ ἀπαιτήσεώς τινος ἀποζημιώσεως ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Μαΐου 1838.

---

254. Δ' Περὶ ἀνεγέρσεως θεάτρου εἰς Ἀθήνας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 1 Μαρτίου τ. ε. προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐγκρίνομεν τὴν ἀκύρωσιν τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Μαΐου π. ε. Διατάγματος Μας ἐγκριθείσης χορηγήσεως μέτων εἰς τὸν ἐργολάβον Καμηλιέρην

πρὸς ἐνέγερσιν θεάτρου ἐνταῦθα, καὶ διατάττομεν νὰ μεταβιβασθῶσιν ὅλαι αἱ διαλαμβανόμεναι εἰς τὸ ἀνωτέρω Διάταγμα παραχωρήσεις τὸν Κ. Βασίλειον Σανσώνην, ὅστις εἶναι ὑπόχρεος μὲ τὰς ἰδίας συμφωνίας, ἀρχομένου τοῦ προνομίου ἀπὸ τῆς σήμερον, νὰ ἀναγείρῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος θέατρον εἰς τὸ προσδιωρισμένον οἰκόπεδον, κατὰ τὸ ἐσωκλειόμενον ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχ. Α. τροποποιημένον σχέδιον ἐντὸς ἑπτὰ μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον, ἤτοι θέλει ἀρχίσει μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τοῦδε τὴν οἰκοδομὴν καὶ θέλει ἀποπερατώσει ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν,

Παραγγέλλεται ὅθεν ἡ ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Γραμματεία νὰ συνδέσῃ μετ' αὐτοῦ τὸ ἀνῆκον συμφωνητικὸν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰρημένου Διατάγματος, λαμβάνουσα συγχρόνως καὶ ἐγγυητήν· τὴν 29 Μαρτίου 1839.

---

255. Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ προνομίου τοῦ ἐν Ἀθήναις θεάτρου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις θεάτρου περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ χορηγηθέντος εἰς τὸ θέατρον ἀποκλειστικοῦ προνομίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α) Τὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Μαΐου 1838 καὶ τοῦ ἀπὸ 29 Μαρτίου 1839 Ἡμετέρων Διαταγμάτων χορηγηθὲν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον ἀποκλειστικὸν προνόμιον ἐπεκτείνεται, ἐκτὸς τῶν σημειωμένων περιστάσεων καὶ συμφωνιῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἱπποδρομίων, σχοινοβασιῶν, δημοσίων χορῶν καὶ ἐν γένει ἐπὶ πάσας δημοσίαις διασκεδάσεσι γενομέναις ἐπὶ πληρωμῇ εἰσόδου ἐντὸς τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν· ἑπομένως εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς πάντα νὰ χορηγῇ τοιαῦτα δημόσια θεάματα ἢ διασκεδάσεις, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ θεάτρου.

β) Τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τοῦ θεάτρου θέλει ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς διαρκείας τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1842 Ἡμετέρου Διατάγματος ἐγκριθείσης ἀνωνύμου ἑταιρίας τοῦ θεάτρου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Αὐγούστου 1843.

---

256. Προκήρυξις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἕλληνες!

Τέλος πάντων αἱ εὐχαὶ Ὑμῶν εἰσηκούσθησαν· ὁ λαός, ὁ στρατὸς τῆς πρωτευούσης καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐξέφρασαν σήμερον πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σεβαστὸν ὑμῶν Βασιλέα τὰς περὶ συγκαλέσεως Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ περὶ ὁριστικοῦ Συντάγματος ἐφέσεις τοῦ Ἔθνους τὰς ὁποίας καὶ εὐχαρίστως ἀπεδέχθη ἡ Α. Μ εὐδοκίσασα ἅμα καὶ νὰ καλέσῃ Ἡμᾶς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων. Σπεύδοντες λοιπὸν νὰ Σᾶς δώσωμεν τὴν εὐχάριστον ταύτην ἀγγελίαν, Σᾶς προσκαλοῦμεν εἰς συντήρησιν τελείαν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας, ἵνα συμπληρωθῇ ὁ μέγας σκοπὸς τῆς Ἐθνικῆς εὐημερίας, καὶ ἵνα δυνηθῶμεν ν' ἀποδείξωμεν ὅτι γνωρίζομεν νὰ ἐκτιμῶμεν καὶ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς πατρίδος μας καὶ τὸν εὐσχήμονα τρόπον, καθ' ὃν αὐτὰ δύνανται νὰ πραγματοποιηθῶσιν· οὕτω φερόμενοι καὶ τὸ προσῆκον σέβας εἰς τὰς καθεστώσας Ἀρχὰς ἀποδίδοντες, θέλετε δώσει καὶ εἰς Ἡμᾶς καιρὸν καὶ βοήθειαν πρὸς παρασκευὴν εὐχερεστέραν τῆς ἐντὸς τριακονθημέρου προθεσμίας συγκλήσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, παρ' ἧς περιμένεται ἡ παγίωσις τοῦ Συνταγματικοῦ Θρόνου εἰς τὴν Ἡμετέραν Πατρίδα καὶ τὸ εὐτυχὲς μέλλον αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος Α. Μεταξᾶς, Λ. Λόντος, Ρ. Παλαμίδης, Δ. Μανσόλας, Α. Μελᾶς Μ, Σχινᾶς.

. . . Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐν τῷ τακτῷ τῶν συνεδριάσεων καταστήματι τὴν 3 Σεπτεμβρίου περὶ τὴν 4 ὥραν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Π. Μ ἔκρινεν ὁμοφώνως εὔλογον πρὶν ἢ προβῇ εἰς ἄλλας κατὰ τὴν ἔκτακτον ταύτην περίπτωσιν ἀναγκαιούσας ἐργασίας νὰ ἐκφράσῃ ἐν πρώτοις ἐπ' ὀνόματι τῆς Πατρίδος εὐχαριστίας πλήρεις εἰς τὸν λαὸν τῆς Πρωτευούσης καὶ τὴν ἐν τῇ Πρωτευούσῃ φρουρὰν καὶ λοιπὸν στρατόν, διὰ τὴν ἀξιοθαύμαστον διαγωγὴν, τὴν ὁποίαν ἔδειξαν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ἐνεργήσαντες ἀφ' ἑνὸς μὲ πατριωτισμὸν κατὰ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, καὶ διατηρήσαντες ἀφ' ἑτέρου τὴν μεγαλητέραν ἰσχὺν καὶ τάξιν. Ἰδίως κ.θ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν στρατὸν τὸ Συμβούλιον κηρύττει ὅτι εἰς τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν εἰς τὸ ἐθνικὸν τοῦτο κίνημα ὑπηγορεύθη ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τῆς ἀνάγκης καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους καὶ ἔπραξε σύμφωνα μὲ τὴν τιμὴν καὶ τὸ καθῆκον καὶ μὲ τὰ παρὰ τῶν ἐθνικῶν συνελεύσεων προαποφασισθέντα, ἐνθυμηθεὶς, ὅτι ὁ στρατιώτης ἐλευθέρου ἔθνους εἶναι πολίτης πρὶν ἢ ἦναι στρατιώτης.

Τὸ Συμβούλιον προσδοκᾷ τὴν αὐτὴν διαγωγὴν καὶ τὴν αὐτὴν εὐταξίαν καὶ εἰς τὸ μέλλον μέχρις οὗ παγιωθῇ ἡ τύχη τῆς πατρίδος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν καθιέρωσιν τῶν θεσμοθεσιῶν της· ἐπ' αὐτῷ τούτῳ παραγγέλλει νὰ προσφέρῃ ὁ στρατὸς ὅλος τὸν ἑξῆς ὅρκον·

«Ὀμνύω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὸν Συνταγματικὸν Θρόνον καὶ ἀπαραβίαστον ἀφοσίωσιν εἰς τοὺς κατὰ τὰ σήμερον ἐγκριθισόμενα μέτρα διὰ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καθιερωθησομένους Συνταγματικοὺς θεσμούς.»

Ἐπομένως τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κηρύττει τὴν 3 Σεπτεμβρίου ἡμέραν ἑορτασίμου εἰς τὸ Ἔθνος ὡς παραγωγὸν λαμπροῦ μέλλοντος καὶ κατατάττει αὐτὴν μετὰ τῶν λοιπῶν ἐθνικῶν ἑορτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

---

257. Δ. Περὶ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Θέλει συγκαλεσθῇ ἐντὸς τὸ πολὺ τριάκοντα ἡμερῶν Ἐθνικὴ Συνέλευσις διὰ συνταξωμεν μετ' αὐτῆς τὸ Σύνταγμα τοῦ Κράτους.

Αἱ ἐκλογικαὶ σύνοδοι θέλουν γίνει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου περὶ ἐκλογῶν Νόμου τοῦ ἐκδοθέντος πρὸ τοῦ 1833 μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ ἐκλογικαὶ αὗται σύνοδοι θέλουν προεδρεύεσθαι ἀπὸ τὸν κατὰ τὴν πλειονοψηφίαν αὐτῶν διορισθησόμενον.

2. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὴν παροῦσαν μας ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

---

258. Δ. Περὶ συγκαλέσεως τῆς Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Δυνάμει τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Διατάγματος ὁποὺ Μας ἐπιτρέπομεν εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ συγκαλέσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, λαμβάνον πρὸς τοῦτο ὅλα τὰ πρόσφορα μέτρα.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θέλει προσυπογράψει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

---

259. Δ. Περὶ καθιερώσεως τῆς 3 7βρίου ως Ἐθνικῆς Ἑορτῆς καὶ περὶ διανομῆς ἀριστείου εἰς τοὺς κατ' αὐτὴν ἀριστεύσαντας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ θέλοντες νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν ἡμέραν τῆς 3 Σεπτεμβρίου ὡς ἡμέραν Ἐθνικῆς Ἑορτῆς καὶ ὡς ἡμέραν ἀριστεύσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν πολιτῶν τῆς πρωτευούσης καὶ ἁπάντων τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην πραχθέντα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἡ ἡμέρα τῆς 3 Σεπτεμβρίου ὡς παραγωγὸς λαμπροῦ μέλλοντος διὰ τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον καθιεροῦται ὡς ἡμέ-

ρα Ἐθνικῆς Ἑορτῆς.

2. Ἀριστεῖον σιδηροῦν, φέρον ἐπιγραφὴν ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους « 3 Σεπτεμβρίου 1843 » καὶ ἀφ' ἑτέρου « Συνταγματικὸς Θρόνος » καὶ κρεμμάμενον ἀπὸ ταινίας πορφυρᾶς θέλει διανεμηθῆ εἰς τὸν Ἡμέτερον τῆς πρωτευούσης Στρατὸν καὶ εἰς τοὺς Πολίτας τῆς πρωτευούσης, καὶ ὅσους ἄλλους ἔλαβον μέρος εἰς τὰ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν πραχθέντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

---

260. Δ. Περὶ ἀπολύσεως τῶν ξένων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων φιλελλήνων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Θέλουσιν ἀπολυθῆ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους οἱ μέχρι τοῦδε ἐν αὐτῇ διατελοῦντες ξένοι, ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων φιλελλήνων.

2. Οἱ Ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας θέλουσιν ἐνεργήσει ὅσαν οὔπω τὸ παρὸν Διάταγμα, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὸν κλάδον ἑκάστου, προσυπογράφοντες καὶ δημοσιεύοντες τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

---

261. Δ. Περὶ παραθέσεως τῆς Μεγάλης Σφραγίδος τοῦ Κράτους, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους παρατίθεται εἰς τὴν Ἡμετέραν Γραμματείαν τῆς Δικαιοσύνης, ὁ δὲ Γραμματεὺς τῆς Δικαιοσύνης θέλει διαφυλάττει αὐτὴν καὶ σφραγίζει τὰ παρ' Ἡμῶν ἐκδιδόμενα ἔγγραφα, ἀφορῶντα πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει προσυπογράφει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

---

262. Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μαγειότητα τὸν Βασιλέα.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Μεγαλειότατε,

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας συμμετέχον καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν εὐχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἀναλαμβάνον τὴν ὁποίαν ἡ ἀκατάσχετος φορὰ τῶν πραγμάτων τὸ ἀναγκάζει νὰ ἐνδυθῆ ἔκτακτον δύναμιν πρὸς τοῦ Θρόνου καὶ τοῦ Ἔθνους τὴν Σωτηρίαν, σπεύδει νὰ καθυποβάλη εὐσεβάστως εἰς τὴν ἄμεσον καὶ πλήρη παραδοχὴν τῆς Ὑμετέρας μεγαλειότητος τὰ ἀπόλουθα μέτρα.

Α'. Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης θέλει εὐδοκήσῃ νὰ ἐγκαταστήσῃ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς νέον Ὑπουργεῖον, ὡς καταλληλότερα μέλη αὐτοῦ, καθ' ὃ ἀπολαμβάνοντα τῆς γενικῆς ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας συνιστᾷ εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς Υ. Μ. τοὺς Κυρίους Ἀνδρέαν μετεξὲν ὡς πρόεδρον τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Ἀνδρέαν Λόντον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Κ. Κανάρην ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, Ῥήγαν Παλαμήδην ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Δ. Μαυρομιχάλην ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Λέοντα Μελᾶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Μ. Σχινᾶν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως.

Β'. Ἡ Υ. Μ. θέλει εὐδοκήσει νὰ ὑπογράψῃ συγχρόνως πρᾶξιν ἐπιβάλλουσαν ὡς πρώτιστον χρέος εἰς τὸ νέον Ὑπουργεῖον τὴν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς συγκλησιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, μελλούσης νὰ σκεφθῆ καὶ νὰ συναποφασίσῃ μετὰ τῆς Βασιλικῆς ἀρχῆς τὸ διωρισμένον Σύνταγμα, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ὁποίου θέλουν τεθῆ σιν εἰς τὸ ἑξῆς ὁ Θρόνος καὶ τὸ Ἔθνος· τὸ ἔκτακτον καὶ κατεπείγον τῶν περιστάσεων δὲν ἐπιτρέπουν τὴν σύνταξιν νέου περὶ ἐκλογῶν πληρεξουσίων ἀντιπροσώπων Νόμου· ὅθεν ἡ Υ. Μ. θέλει ἐπιτρέψει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ νὰ προσκαλέσῃ αὐτὰς συμφώνως μὲ τὰς βάσεις καὶ διατάξεις τοῦ τελευταίου περὶ ἐκλογῶν Νόμου τοῦ ἐκδοθέντος πρὸ τῶν 1833, μὲ μό-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

νην τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ ἐκλεκτικαὶ συνελεύσεις θέλουν προεδρεύεσθαι ἀπὸ τὸν κατὰ τὴν πλειονοψηφίαν αὐτῶν διοριζόμενον· τὸ νέον Ὑπουργεῖόν τῆς Υ. Μ. ἐνισχυόμενον μὲ πληρεξουσιότητα ἐνεργείας Κυβερνητικῆς ἀνάλογον μὲ τὴν δεινότητα τῶν περιστάσεων, ἅτις προσκαλεῖ τὴν σύστασίν του, θέλει δώσει λόγον τῶν πράξεών του ἐνώπιον τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῇ ἐπιμελίᾳ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Τὰ μέτρα ταῦτα Βασιλεῦ! σ μπεριλαμβάνονται σήμερον μὲ τὸν καθαρώτερον τρόπον εἰς τὰς ζωηρὰς ἐκφράσεις τῶν εὐχῶν καὶ ἀναγκῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τῶν ὁποίων τὸ Συμβούλιον γίνεται ἤδη ὁ πιστὸς διερμηνεὺς ἐνώπιον τῆς Υ. Μ. εἶναι συνέπεια ἀναπόφευκτος τῆς δικαιοτάτης ἀπαιτήσεώς του διὰ τὴν ἄμεσον πραγματοποίησιν ὅλων τῶν ἐγγυήσεων, ἃς αἱ προλαβοῦσαι Ἐθνικαὶ του Συνελεύσεις, αἱ πράξεις τῆς Συμμαχίας καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀναδεχθέντος τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον καθιέρωσαν· εἶναι τέλος μέτρα, τὰ ὁποῖα τὸ συμβούλιον σύμφωνον μὲ τὸ ἔθνος θεωρεῖ ἐν πεποιθήσει ὄχι μόνον ὡς κατεπείγοντα, ἀλλὰ καὶ ὡς τὰ μόνα σωτήρια. Εἴθε ὡς τοιαῦτα νὰ τὰ ἐγκρίνῃ καὶ Υ. Μ. καὶ νὰ δικτάξῃ τὴν ἄμεσον ἐνέργειάν των διὰ τὴν κοινὴν εὐχαρίστησιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίου τάξεως καὶ ἡσυχίας. Ὑπὲρ τούτου εὔχεται καὶ ὑπὲρ τούτου τὸ Συμβούλιον ἀπευθύνει εὐσεβάστως τὰς ἐπανειλημμένας θερμὰς αἰτήσεις του εἰς τὴν Υ. Μ.

Ἀν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

---

263. Δ. Περὶ τῶν εἰρηνοδικείων Ποτιδανείας καὶ Λωρίδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ποτιδανείας θέλει σύγκειται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τοὺς δήμους Ποτιδανείας καὶ Κρουσσίδος.

2. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Λωρίδος θέλει περιλαμβάνει ἤδη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τοὺς δήμους Λιγγιτίου καὶ Τολοφῶνος.

3. Ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου Ποτιδανείας μετατίθεται ἀπὸ Βιτρινίτσης εἰς Κάτω Παλαιοχάρι.

4. Τὰ ὑποθηκικὰ βιβλία τῶν μεταβαλόντων ἤδη δικαιοδοσίαν δήμων Λιγγιτίου καὶ Τολοφῶνος, θέλουν ἀποσταλῆ εἰς τοὺς οἰκείους εἰρηνοδίκας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1843.

---

264. Περὶ συντάξεως εἰς ἁπλοῦν χάρτην τῶν περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐκλογέων καὶ πληρεξουσίων πράξεων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐγκρίνομεν νὰ συνταχθῶσιν εἰς ἁπλοῦν χάρτην ὅλαι αἱ περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐκλογέων καὶ πληρεξουσίων πράξεις καὶ ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1743.

---

265. Δ. Περὶ χαρτοσήμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ ἀπὸ τὰς ἕδρας τῶν δημοσίων ταμιῶν μικραὶ ἀποστάσεις τῶν τόπων, εἰς τοὺς ὁποίους διαμένουν πολλοὶ ἐκ τῶν ἀπορράσεων ὀφειλόντων τέλη χαρτοσήμου κατὰ συνέπειαν ποινικῶν δικαστηρίων προερχόμενα, καθιστῶσι τὴν εἴσπραξιν τῶν τελῶν αὐτῶν εἰς μὲν τοὺς ταμίας δύσκολοι, εἰς δὲ τοὺς ὀφειλέτας ἐπαχθῆ, καὶ θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Χορηγοῦμεν εἰς ὅλους τοὺς δημοσίους ταμίας ποσοστὸν ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τοῦ εἰσπραττομένου διὰ τέλη χαρτοσήμου δυνάμει ἀποφάσεων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων.

2. Οἱ ταμίαι ὀφείλουν ν' ἀναθέτωσιν εἰς εἰδικοὺς εἰσπράκτορας τὴν εἴσπραξιν ἐκείνων ἐκ τῶν ῥηθέντων τελῶν ὁπόσ δὲν

δύνανται νὰ εἰσπράξωσιν ἀμέσως αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, καὶ τότε θέλουν τοὺς πληρόνει ἐκ τοῦ ποσοστοῦ τῶν ὀκτὼ τοῖς ἑκατόν. Οἱ εἰσπράκτορες αὐτοὶ θέλουν μεταβαίνει εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ὀφειλετῶν διὰ νὰ ἐνεργῶσι τὴν εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων, καὶ νὰ γνωττοποιοῦν εἰς τοὺς ταμίας τοὺς δυστροποῦντας εἰς τὴν πληρωμὴν, διὰ νὰ ἐνεργῶνται κατ' αὐτῶν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεων Νόμου.

3. Αἱ προσδιωρισμέναι ἀπὸ τὸ Διάταγμα τῆς **17** Αὐγούστου **1836** ἀποδοχαὶ τῶν εἰρηνοδικείων θέλουν ὑπολογίζεσθαι ἐπὶ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων, ἤτοι ἐπὶ τῶν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀναφαιρομένου ποσοστοῦ, μενόντων ποσῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **5** Αὐγούστου **1843**.

---

266. Δ. Περὶ συστάσεως νοσοκομείου εἰς Θεραπείαν ὀφθαλμιώντων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνεται ἡ σύστασις τῆς πρὸ σύγκαιρον καὶ διατήρησιν νοσοκομείου χρησίμου εἰς Θεραπείαν ὀφθαλμιώντων ἐπιτροπῆς κατὰ τὸν ὧδε ἐπισυναπτόμενον κανονισμὸν αὐτῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει φέρει τὴν ἐξῆς ἐπωνυμίαν.

« Ἡ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος ἐνεργοῦσα ἐπιτροπὴ περὶ ἀναγέρσεως καὶ διατηρήσεως τοῦ περὶ ὀφθαλμιώντων νοσοκομείου ἐν Ἀθήναις. »

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **14** Αὐγούστου **1843**.

---

267. Δ. Περὶ χειμερινῆς ἕδρας τοῦ δήμου Ἀρήνης.

ΟΘΩΝ κλπ

Ἀκούοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. **7729** ἀφορᾶν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, περὶ θερινῆς ἕδρας τοῦ δήμου Ἀρήνης, θεωροῦντες ὅτι διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν περισσοτέρων οἰκογενειῶν τοῦ δήμου Ἀρήνης εἰς τὸ χωρίον Ζαχάρω κατὰ τὸν χειμῶνα εἶναι ἀνάγκη παρὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἕδραν τοῦ δήμου τούτου νὰ προσδιορισθῇ καὶ ἑτέρα χειμερινὴ, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς εἰρημένης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου ὡς καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ὀλυμπίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

α) Προσδιορίζεται ἕδρα χειμερινὴ τοῦ δήμου Ἀρήνης τὸ χωρίον Ζαχάρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **14** Αὐγούστου **1843**.

---

268. Δ. Περὶ τῆς ἕδρας τοῦ δήμου Λυκοσούρας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Λυκοσούρας τῆς διοικήσεως Γορτυνίας, διὰ νὰ προσδιορισθῇ ὡς ἐαρινὴ καὶ θερινὴ ἕδρα τοῦ δήμου τὸ χωρίον Ἰσαρι, θεωροῦντες ὅτι τὸ χωρίον Χωρέμι, πρωτεύουσα τοῦ δήμου, εἶναι νοσῶδες κατὰ τὰς ὥρας ταύτας τοῦ ἔτους καὶ ζερεῖται καθαροῦ ποτίμου ὕδατος, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Γορτυνίας, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ **7964** προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν.

α) Τὸ χωρίον Ἰσαρι προσδιορίζεται ἐαρινὴ καὶ θερινὴ ἕδρα τοῦ δήμου Λυκοσούρας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **14** Αὐγούστου **1843**.

---

269. Δ. Περὶ τῆς ἕδρας τῶν δήμων Αὐλῶνος καὶ Τριπύλης.

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ συμβουλίου τῶν δήμων Αὐλῶνος καὶ Τριπύλης περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ μὲν δήμου Αὐλῶνος ἀπὸ τὸ χωρίον Σιδηρόκαστρον εἰς τὸ χωρίον Καραμοσταφᾶ, τοῦ δὲ δήμου Τριπύλης ἀπὸ τὸ χωρίον Σελᾶ εἰς Σαρκινάδα.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Τριφυλίας, ἥτις εἶναι ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Αὐλῶνος καὶ κατὰ τῆς αἰτήσεως τοῦ

δημοτικοῦ συμβουλίου Τριπόλης.

Ἐπειδὴ τὸ χωρίον Σιδηρόκαστρον, νῦν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Αὐλῶνος, εἶναι κεντρικώτερον ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ χωρία τοῦ δήμου, πλησιέστερον δὲ εἰς τὴν πρωτεύουσα τῆ: διοικήσεως παρὰ τὸ χωρίον Καραμουσταφᾶ, καὶ ἐν ταύτῳ πολυπλη θέστερον.

Ἐπειδὴ τὸ χωρίον Σαρακινάδα εἶναι κεντρικώτερον ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ χωρία τοῦ δήμου Τριπόλης καὶ ὑγιεινότερον ἀπὸ τὸ χωρίον Σελᾶ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν. α) Τὸ χωρίον Σιδηρόκαστρον θέλει διατελεῖ καὶ τοῦ λοιποῦ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Αὐλῶνος. β) Ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Τριπόλης μετατίθεται ἀπὸ τὸ χωρίον Σελᾶ εἰς τὸ χωρίον Σαρακινάδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1843.

---

270. Δ. Περὶ τοῦ χωρίου Δραγουμάνου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ χωρίον Δραγουμάνου τὸ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εἰρηνοδικείου Ὑψοῦντος μέχρι τοῦδε ὑπαγόμενον, θέλει ὑπάγεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀνδριτσαίνης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Αὐγούστου 1843

---

271. Δ. Περὶ συστάσεως ναυτιοῆς σχολῆς εἰς Σύρον.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

1. Καθίσταται ἐκ νέου εἰς Σύρον παρὰ τῷ ἑλληνικῷ σχολείῳ ἡ καθέδρα τῆς διδασκαλίας τοῦ ἐμπορικοῦ ναντικοῦ.

2. Ἡ διδασκαλία θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸ Ἡμέτερον διάταγμα τῆς 31 Ἰουλίου 1837.

Ἐν Ἀθήναις, τὴ 24 Σεπτεμβρίου 1843.

---

272. ΑΝΑΦ. Τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα.

Μεγαλειότατε.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν ὅλον τὸν χαρακτῆρα τῆς Ἐθνικῆς ἑνότητος εἰς τὰς πράξεις μας, ἔχοντες μάλιστα ὑπ' ὄψιν τὰς σημερινὰς σοβαρὰς περιστάσεις τῆς Πατρίδος, ἐθεωρήσαμεν ὁμοψήφως ἀναγκαῖον νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Υ. Μ. ἵνα ἐγκρίνῃ διὰ Βασιλικοῦ Αὐτῆς Διατάγματος νὰ συμπαραλάβωμεν ὡς συνεργοὺς εἰς τὰς ὑπουργικὰς ἡμῶν συνδιασκέψεις καὶ ἀποφάσεις τοὺς Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας Κυρίους Α. Μαυροκορδάτον καὶ Ἰω. Κωλέττην.

Τοῦτο ἔχοντες τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλωμεν εἰς τὴν Υ. Μ., πεπείσμεθα ὅτι ἐκτιμῶσα τὸ βάρος τῆς αἰτήσεως ἡμῶν θέλει εὐδοκήσει νὰ ἐπιθέσῃ τὴν Βασιλικὴν Αὐτῆς ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1843.

Τῆς Υ. Μ. Εὐπειθέστατοι θεράποντες καὶ πιστοὶ ὑπήκοοι.

Α. Μεταξᾶς, Α. Λόντος, Κ. Κανάρης, Ρ. Παλαμίδης ΔΡ. Μανσόλας, Δ. Μελᾶς. Μ. Σχινάς.

---

273. Δ. Περὶ διορισμοῦ τῶν Κ. Κ. Α. Μαυροκορδάτου καὶ Ι. Κωλέττου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν α. Ὁ ἐνταῦθα μὲ ἄδειαν ἀπουσίας εὑρισκόμενος Ἡμέτερος Πρέσβυς παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐλῇ καὶ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας Κ ρ ιος Α. Μαυροκορδάτος, καὶ ὁ Ἡμέτερος Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κύριος Ι. Κωλέττης θέλουν λαμβάνει μέρος εἰς τὰς γενικὰς διασκέψεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἔχοντες καὶ ψῆφον ὁριστικήν. β'. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1843.

274. Δ. Περὶ συστάσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἐνεστώσας περιστάσεις.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ ληφθῇ πρόνοια πρὸς τακτοποίησιν ἐκ τοῦ προχείρου, ἕνεκα τῆς ἀνάγκης, τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐθνοφυλακῆς, μέχρι τῆς ἐιδόσεως τοῦ ὁριστικοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς διὰ νόμου.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς περὶ αὐτῆς ὑπαρχούσας διατάξεις.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

1. Συσταίνεται Ἐθνοφυλακὴ πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας καὶ εὐταξίας καὶ πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Συνταγματικοῦ Θρόνου τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, καὶ τῶν θεμελιωδῶν νόμων τοῦ Κράτους.

2. Ἡ ἐθνοφυλακὴ διοργανίζεται κατὰ δήμους, ἀλλ' ἠμποροῦν νὰ συγκεντροθῶσιν εἰς ἓν οἱ ἐθνοφύλακες τῶν δήμων μιᾶς Ἐπαρχίας, δυνάμει Β. Διατάγματος.

3. Ἡ Ἐθνοφυλακὴ ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Διοικητῶν καὶ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

Ὁσάκις δὲ ἡ ἐθνοφυλακὴ προσκαλεῖται νὰ ἐκπληρώσῃ ἔργα ἐνεργητικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου ἢ τῆς Ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος ἀνήκει, ἢ εἰς ἄλλας Ἐπαρχίας, ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Ἡ περίστασις αὕτη λαμβάνει χώραν, ὅταν παρουσιασθῇ ἀνάγκη διὰ νὰ συνδράμῃ ἡ Ἐθνοφυλακὴ τὸν στρατὸν πρὸς ἀπόκρουσιν ἐξωτερικῶν προσβολῶν, ἢ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας.

ΜΕΡΟΣ Β'.

4. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ 20 μέχρι 50 ἐτῶν, ἔχοντες ἀκίνητον περιουσίαν, πληρόνοντες ἀμέσους φόρους, ἢ φέροντες τὸ ἀριστεῖον κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 Β. Διάταγμα, ὑπόκεινται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ὅπου ἔχουν τὴν νόμιμον διαμονήν των.

Ἐξαιροῦνται δὲ μόνον. α) Ὁ κλῆρος καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ σχολείου β) Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, γ) Οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῶσι τὴν συνδρομὴν τῆς Ἐθνοφυλακῆς δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι. δ) Οἱ μαθηταὶ τῶν γυμνασίων καὶ τῶν κατωτέρων σχολείων. ε) Οἱ μαθηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκτὸς ἂν παρουσιάσωσιν ἔγγραφον ἄδειαν τῶν γονέων των. ς) Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ὀφείλουν νὰ ἀποποιῶνται τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ὁσάκις ἐκ τούτου βλάπτεται ἡ κυρία ὑπηρεσία των. Ἀποκλείονται· α) Οἱ φυτικῶς, ἢ νοερῶς ἀνίκανοι β) Οἱ καταδικασμένοι ἐπὶ κακουργήματι, ἢ πλημμελήματι κατὰ τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ ποιν. νόμου. γ) Οἱ οἰκιακοὶ ὑπηρέται. δ) Οἱ ἀγύρται, τυχοδιῶκται καὶ ἀργοί.

5. Ὁ δήμαρχος, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς παρέδρους τῶν κωμοπόλεων ἢ χωρίων, τῶν ἀποτελούντων μέρος τοῦ δήμου των καὶ ἀπὸ τέσσαρα μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀπὸ τοῦ ἰδίου συμβουλίου ἐκλεγόμενα, θέλει συντάξει ἅμα μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, κατάλογον ὅλων τῶν ἐχόντων τὰς ἰδιότητας τοῦ ἐθνοφύλακος κατοίκων τοῦ δήμου, καὶ ἐκθέσει αὐτὸν εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν ἁπάντων.

6. Ὅλοι οἱ ἔχοντες τὰς ἰδιότητας τοῦ ἐθνοφύλακος, δύνανται νὰ κάμωσιν, ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ καταλόγου, ἐνστάσεις περὶ παραλείψεως ἱκανῶν καὶ περὶ ἐγγραφῆς ἀνικάνων εἰς τὸν κατάλογον.

7. Ὁ δήμαρχος, λαμβάνων τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν παρέδρων καὶ τῶν εἰρημένων τεσσάρων μελῶν τοῦ δημοσικοῦ συμβουλίου κατὰ τὸ ἄρθρ. 5, ἀποφασίζει, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἐπὶ τῶν γενομένων ἐνστάσεων.

Αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις τοῦ δημάρχου

ήμπορῶν νὰ ἐκκαλεσθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου διοικητοῦ ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των.

Ὁ διοικητὴς, βοηθούμενος ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ διοικητοῦ δικαστηρίου ἀποφασίζει ὁριστικῶς ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἐπὶ τῶν γενομένων ἐφέσεων.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ τε δημάρχου καὶ τοῦ διοικητοῦ πρέπει νὰ ἦναι αἰτιολογημέναι.

Ἀφοῦ κατασταθῶσιν ὁριστικοὶ οἱ κατάλογοι, ἐγγράφονται τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν ἐθνοφυλάκων τοῦ δήμου κατὰ πόλιν, κωμόπολιν καὶ χωρίον εἰς κλήρους καὶ τίθενται εἰς κάλπην καὶ, ἐνώπιον τοῦ δημάρχου, τῶν εἰδικῶν παρέδρων, τῶν εἰρημένων 4 μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἑνὸς ἱερέως, ἐξάγονται οἱ κλῆροι καταγράφονται δὲ τὰ ὀνόματα ἑνὸς ἑκάστου ἐθνοφύλακος κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν κλήρων καὶ κατ' αὐτὴν τὴν σειρὰν σχηματίζεται ὁ κατάλογος τῆς ὑπηρεσίας ἐθνοφυλάκων κατὰ κοινότητας.

8. Οἱ ἐθνοφύλακες ἑκάστου χωρίου, ἑκάστης πόλεως καὶ κωμοπόλεως διοικοῦνται ἀπὸ ὁδηγούς, καὶ ὅπου ὑπάρχουν ἐθνοφύλακες μέχρι τῶν πεντήκοντα, διορίζεται εἷς ὁδηγός, δύω εἰς τὰ ἀπὸ πεντήκοντα, μέχρις ἑκατόν, καὶ οὕτω καθεξῆς, προστιθεμένου ἑνὸς ὁδηγοῦ ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης πεντηκοντάδος ἕκαστος δῆμος, τοῦ ὁποίου ἡ Ἐθνοφυλακὴ φθάνει τοὺς ἑκατὸν, θέλει ἔχει ἕνα ἀρχηγὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα « Ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνοφυλακῆς τοῦ δήμου »

Ἑκάστη ἐπαρχία ἔχει ὡσαύτως ἕνα ἀρχηγὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα « Ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνοφυλακῆς τῆς Ἐπαρχίας »

Εἰς ὅσας δὲ πόλεις ἀπαιτεῖται, εἴτε διὰ τὸν πληθυσμὸν, εἴτε διὰ τὴν ἔκτασίν των ἢ κατὰ τμήματα διαίρεσις θέλει διαρίζεσθαι ἀφ' ἑνὸς ἑκάστου τμήματος εἰς ὑπαρχηγός.

Μεταξὺ τῶν ὁδηγῶν ὁ νεώτερος κατὰ τὸν στρατιωτικὸν βαθμὸν ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ὁ πρεσβύτερος λαβάνει τὴν διοίκησιν. Ἐν περιπτώσει δὲ ὁμοιοβάθμων στρατιωτικῶν, ὁ ἀρχαιότερος.

9. Οἱ ὁδηγοὶ ὑπαρχηγοὶ καὶ ἀρχηγοὶ ἐν γένει λαμβάνονται ἐκ τῶν μᾶλλον εὐϋπολήπτων πολιτῶν ἢ ἐκ τῶν ἀρχαίων στρατιωτικῶν, οἵτινες ὑπηρέτησαν εἴτε εἰς τὰ ἐλαφρὰ σώματα, εἴτε εἰς τὰ τάγματα τῆς γραμμῆς, εἴτε ἄλλως ἠγωνίσθησαν στρατιωτικῶς εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα καὶ εἶναι κάτοικοι τῶν μερῶν ὅπου ἐκλέγονται.

10. Οἱ ὁδηγοὶ ἐκλέγονται διὰ πλειοψηφίας τῶν Ἐθνοφυλάκων, διευθυνομένης τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου ἢ παρέδρων, καὶ ἐπικυρουμένης παρὰ τῶν διοικητῶν, εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν καθυποβάλλεσθαι τὰ περὶ ταύτης πρακτικά. Οἱ δὲ ἀρχηγοὶ καὶ ὑπαρχηγοὶ ἐν γένει διορίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου τετραπλασίου ἀριθμοῦ ὀνομάτων, συνταχθησομένου διὰ πλειονοψηφίας παρὰ τοῦ δημάρχου, τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ὁδηγῶν τῆς Ἐθνοφυλακῆς καὶ ὑποβαλλομένου διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

11. Ἡ ὑπηρεσία τῆς Ἐθνοφυλακῆς ἐνεργεῖται ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν δήμων καὶ ἐκτὸς αὐτῶν, ὅταν ἤθελε ζητηθῇ ἡ συνδρομή της εἴτε ἀπὸ τοὺς ὁμόρους δήμους, εἴτε ἀπὸ τὴν χωροφυλακήν.

12. Οἱ Ἐθνοφύλακες τίθενται εἰς κίνησιν μόνον ὅταν ἦναι ἀνάγκη, ἤτοι εἰς τὰς περιπτώσεις, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 (§ γ') τοῦ παρόντος Διατάγματος· καὶ, ἐντὸς μὲν τοῦ δήμου, κατὰ πρόσκλησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς· ἐντὸς δὲ τῆς Ἐπαρχίας, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ διοικητοῦ· ἐκτὸς δὲ τῆς Ἐπαρχίας, προκειμένης τῆς ἀνάγκης τῆς κινήσεως τοῦ ὅλου σώματος τῆς Ἐθνοφυλακῆς ἢ μέρους αὐτῆς, ἀπαιτεῖται Β. Διάταγμα, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρ. 15.

13. Οἱ ἐθνοφύλακες δὲν δύνανται, κατ' οὐδένα τρόπον, οὔτε νὰ ὁπλισθῶσιν, οὔτε νὰ συνέλθωσιν εἰς ἓν, ἂν δὲν

λάβουν ἐπὶ τούτῳ πρόσκλησιν ἀπὸ τὸν ἀνώτερόν των, καὶ οὗτος ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν διοικητικὴν ἢ δημοτικὴν ἀρχὴν κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρ. 12.

Ἡ πρόσκλησις αὕτη ἀναγινώσκεται εἰς τοὺς ἐθνοφύλακας. Οἱ ἐθνοφύλακες, οἱ ὁδηγοί, ὑπαρχηγοὶ καὶ ἀρχηγοὶ αὐτῶν δίδουν ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων πολιτικῶν ἀρχῶν τὸν ἀκόλουθον ὅρκον: « Ὀμνύω καὶ πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα, εἰς τὸν Συνταγματικὸν Θρόνον τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, εἰς τοὺς θεμελιώδεις Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρῶ τὴν ὑπηρεσίαν μου συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος. »

14. Οἱ δήμαρχοι δὲν δύνανται νὰ βάλλουν εἰς κίνησιν τοὺς ἐθνοφύλακας τοῦ δήμου των, εἰμὴ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Τῆς μὲν πρώτης τάξεως οἱ δήμαρχοι μέχρις ἑκατόν, τῆς δὲ δευτέρας μέχρις ἑξήκοντα πέντε, καὶ τῆς τρίτης τάξεως μέχρι πεντήκοντα, καθ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἓν τρίτον τῶν ἐθνοφυλάκων τοῦ δήμου. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἠμπορεῖ νὰ διαπλασιασθῇ μόνον δι' ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου διοικητοῦ.

15. Ἡ χωροφυλακὴ δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς Ἐθνοφυλακῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας της, ὅταν δὲν εὑρίσκηται προχείρως ἱκανὴ στρατιωτικὴ δύναμις συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 53 καὶ 54 τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς. Καὶ οἱ δήμαρχοι τῶν ὁμόρων δήμων τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης Ἐπαρχίας δύνανται ὡσαύτως νὰ ζητήσουν ἀμοιβαίως τὴν συνδρομὴν τῆς Ἐθνοφυλακῆς καὶ αἱ ἁρμόδιαι δημοτικαὶ ἀρχαί, πρὸς τὰς ὁποίας θέλει γίνεσθαι ἡ περὶ συνδρομῆς αἴτησις, ὀφείλουν νὰ παρέχωσιν αὐτὴν ἑτοίμως· τάσσει δὲ ἡ χωροφυλακή, καθὼς καὶ αἱ ὅμοραι δημοτικαὶ ἀρχαί, ὀφείλουν εἰς τὴν αἴτησίν των, νὰ προσδιορίζουν τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν ἐθνοφυλάκων.

Καὶ οἱ διοικηταὶ ὡσαύτως δύνανται, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, νὰ διατάξωσι τὴν μετάβασιν ἐθνοφυλάκων ἐκ τῶν ὁμόρων δήμων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ὁμόρων Ἐπαρχίαν, εἴτε ἐντὸς τῆς ἰδίας διοικητικῆς περιφερείας, εἴτε καὶ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς τὰς ὁμόρους διοικήσεις, ἀλλὰ πάντοτε ἐντὸς τῶν ὅρων τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 14 περιλαμβανομένων. Περὶ τούτου δὲ ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ ἀμέσως τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, ἐκθέτων καὶ τοὺς λόγους τῆς ἀνάγκης.

16. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθνοφυλακῆς ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν δήμων, καθὼς καὶ διὰ τὴν χορήγησιν ἀποσπασμάτων, ἡ δημοτικὴ ἀρχή, ὁμοῦ μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐθνοφυλακῆς τοῦ δήμου, προσκαλεῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοὺς ἐθνοφύλακας, κατὰ τὴν τάξιν καθ' ἣν εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ, ὅταν πρόκηται κοινὴ ἀνάγκη τοῦ δήμου, τότε λαμβάνονται ἐθνοφύλακες ἀφ' ἑκάστης κοινότητος, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐθνοφυλάκων αὐτῆς.

17. Οἱ ἐθνοφύλακες, ὁδηγοί, ὑπαρχηγοὶ καὶ ἀρχηγοὶ αὐτῶν ὀφείλουν ἄκραν ὑπείθειαν εἰς τὰς προσκλήσεις τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν. Ἐπὶ τῶν προτεινομένων λόγων ἐμποδίου εἴτε παρ' ἐθνοφυλάκων, εἴτε παρ' ὁδηγῶν, ὑπαρχηγῶν καὶ ἀρχηγῶν τοῦ δήμου ἀποφασίζει εἰς τὴν στιγμὴν ὁριστικῶς ὁ δήμαρχος, περὶ δὲ τῶν παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαρχίας, ὁ ἁρμόδιος διοικητής.

18. Οἱ μὴ ὑπακούοντες εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, καθὼς καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὰς θέσεις των ἢ ἀπουσιάσαντες αὐθαιρέτως ἀπὸ τὰ σώματά των, τιμωροῦνται ἐπὶ ἀπειθείᾳ εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἀρχῆς, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 164 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

19. Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δὲν ἠμπορεῖ νὰ διαρκέσῃ ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐθνοφυλάκων πλειότερον τῶν 8 ἡμερῶν, ἐκτὸς ἂν ἤθελον ἐξέλθῃ τῆς ἐπαρχίας. Διὰ τοῦτο ἡ ἁρμοδία δημοτικὴ ἀρχὴ, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ πρόνοιαν διὰ νὰ ἀντικαθιστᾷ τοὺς ἐθνοφύλακας.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

20. Διὰ σφάλματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνοφυλακῆς, τὰ ὁποῖα δὲν προβλέπονται παρὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐπιβάλλονται πειθαρχικαὶ ποιναί,

21. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι διὰ τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ὑπαρχηγοὺς ἐπίπληξις, περιορισμὸ καὶ στενὸς περιορισμός. Διὰ τοὺς ὁδηγοὺς καὶ ἐθνοφύλακας ἐπίπληξις, ἁπλοῦς περιορισμὸς εἰς τὸ κατάλυμα, κράτησις εἰς τὴν δημοτικὴν φυλακήν. Ὁ περιορισμὸς καὶ ἡ κράτησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι κατώτερος τῶν 24 ὡρῶν καὶ ἀνώτερος τῶν 5 ἡμερῶν.

22 Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἀπὸ τοὺς ἀμέσως ἀνωτέρους εἰς τοὺς κατωτέρους.

23. Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται ἀμέσως· καὶ, ἂν τις νομίζῃ ἑαυτὸν ἠδικημένον, ἠμπορεῖ νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὸν ἀξιωματικὸν, ὅστις εἶναι ἀμέσως ἀνώτερος τοῦ ἐπιθέσαντος εἰς αὐτὸν τὴν ποινήν.

Ἀκροτελευταῖοι ὁρισμοί.

24. Ἡ Κυβέρνησις πρὸς μὲν τοὺς πραυματιζομένους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐθνοφύλακας χορηγεῖ τὰ ἔξοδα τῆς θεραπείας καὶ ἀνάλογον ἀποζημίωσιν, πρὸς δὲ τὰς οἰκογενείας τῶν φονευομένων προσδιορίζει σύνταξιν ἀνὰ ἓξ (6) δραχμὰς δι' ἕκαστον ἄτομον κατὰ μῆνα· χορηγοῦνται δὲ καὶ ὁμοίως εἰς τοὺς διακριθέντας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν των ἐθνοφύλακας.

25. Μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, οἱ ἐθνοφύλακες θέλουν φέρει τὰ συνήθη ἅπλα· διὰ νὰ γνωρίζωνται δὲ ὡς ἐθνοφύλακες, πρέπει νὰ ἦναι ἐφωδιασμένοι μὲ ἔγγραφον τοῦ ἰδίου, Δημάρχου, προσυπογραφομένου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς ἑκάστου δήμου, καὶ νὰ φέρουν ἐπὶ τοῦ στήθους πάφιλον ἄσπρον, ἔχοντα ἔντυπα τὰ σύμβολα τοῦ Κράτους.

26. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν καὶ λογίζεται ὡς ἀξιόποινος πρᾶξις, πᾶσα ὁποιαδήποτε συνδιάσκεψις, συζήτησις ἢ γνωμοδότησις περὶ δημοσίων ὑποθέσεων τοῦ Κράτους, τῆς Ὑπαρχίας, ἢ τοῦ Δήμου. Καθ' ἣν δὲ περίστασιν ἡ ἐθνοφυλακὴ ἤθελε πράξει ἐναντίον τοῦ ὁρισμοῦ τούτου ἢ ἀπειθήσει εἰς τὰς κατὰ νόμους προσκλήσεις τῶν ἀνηκουσῶν ἀρχῶν, οἱ διοικηταὶ δύνανται, εἰς ὡρισμένα μέρη, νὰ ἐνεργήσι προσωρινῶς τὴν διάλυσίν της, ὁ δὲ πότε παρεκτεινομένην περαιτέρω τῶν τριῶν ἑβδομάδων εἰδοποιοῦντες ἀμέσως περὶ τούτου τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἡ Γραμματεία αὕτη, δυνάμει Β. Διατάγματος, δύναται εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις νὰ παρατείνῃ τὴν διάλυσιν τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ μέχρι τριῶν μηνῶν.

27. Ἡ διὰ τὴν σύστασιν καὶ συντήρησιν τῆς ἐθνοφυλακῆς δαπάνη ἀνατίθεται εἰς βάρος τῶν δήμων. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ἡ ἐθνοφυλακὴ ἤθελε κινηθῇ κατὰ πρόσκλησιν τῶν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς ἢ τῆς χωροφυλακῆς, κατὰ τὰ ἄρθρ. 3 καὶ 16 τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἡ δαπάνη τῆς κινήσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς πίπτει εἰς βάρος τοῦ Δήμου.

28. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ἐθνοφυλακὴ θέλει διοργανισθῆ κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ μέρη τοῦ Κράτους, εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελεν ἀναγνωρισθῆ ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεώς της.

29. Ἡ ὑπηρεσία τόσον τῶν ἐθνοφυλάκων, καθὼς καὶ τῶν ὁδηγῶν, ὑπαρχηγῶν καὶ ἀρχηγῶν αὐτῶν, εἶναι ἄμισθος.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1843.

---

276. Δ. Περὶ Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς ἑταιρίας Δόυδ Κ. Σχαίφφερ (Schaffer) περὶ αὐξήσεως τῶν συγκοινωνιῶν, τὰς ὁποίας διετήρουν μέχρι τοῦδε τὰ ἀτμόπλοια τῆς εἰρημένης ἑταιρίας.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ ῥηθεῖσαι προτάσεις δὲν παρέχουν κανὲν ἀποκλειστικὸν πρα-

νόμιον ὑπὲρ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας· καὶ

Ὅτι ἡ παραδοχὴ αὐτῶν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξέφρασαν γνώμην τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια θέλει παρέξει ἀξιολόγους ὠφελείας εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν.

1. Ἐγκρίνομεν τὸ καθυποβληθὲν σχέδιον συμφωνητικοῦ, τὸ ὁποῖον συνέταξεν ὁ Ἡμέτερος Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς ἑταιρίας Λόϋδ Κ. Σχαίφφερ, συγκείμενον ἐξ εἴκοσι ἑνὸς ἄρθρων.

2. Κατὰ συνέπειαν ἐπιτρέπομεν εἰς μὲν τὸν εἰρημένον Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων Κ. Γ. Σκοῦφον νὰ συνυπογράψῃ μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς ἑταιρίας Κ. Σχαίφφερ τὸ εἰρημένον συμφωνητικόν, εἰς δὲ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κ. Δ. Χρηστίδην νὰ ἐπικυρώσῃ αὐτό, καὶ μετὰ τὴν πλήρη παραδοχὴν ἐκ μέρους τῆς ἑταιρίας Λόϋδ, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ αὐτοῦ συμφωνητικοῦ.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει ἀθετήσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως ἑνὸς ἢ πλειοτέρων ὅρων τοῦ συμφωνητικοῦ ἐκ μέρους τῆς ἑταιρίας Λόϋδ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἀπριλίου 1843.

---

276. Ταχυδρομικὴ σύμβασις

Μεταξὺ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑταιρίας τοῦ Λὺτ καὶ Β Αὐστριακοῦ Λόϋδ τοῦ προνομιούχου εἰς Τεργέστην.

Ὁ Κύριος Γ. Σκοῦφος, Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Κύριος Φ. Χ. Σχαίφφερ, ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ καὶ Βασιλικοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ προνομιούχου εἰς Τεργέστην, λαβόντες τὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ εἰσάξωσι τινὰς μεταρρυθμίσεις ὡς πρὸς τὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι διάπλουν των ἀτμοκινήτων τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας καὶ νὰ εὐκολύνωσι καὶ ἐπαυξήσωσι τὰς ὑπαρχούσας συγκοινωνίας μεταξὺ τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστριακῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, διὰ νέας ἄλλης γραμμῆς ἀτμοκινήτων διερχομένης διὰ τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου καὶ διὰ τακτικῶν ταξειδίων μεταξὺ ἄλλων τινῶν τῆς Ἑλλάδος λιμένων ῥητῶς προσδιωρισμένων, ἀφοῦ ἐκοινοποίησαν ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσιά των ἐσυμφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

1. Ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ α) Μίαν συγκοινωνίαν δὶς τοῦ μηνὸς (ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως τῆς ἀνωτέρας δυνάμεως) μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἀθηνῶν (Πειραιῶς), διὰ τῆς Ἀγκῶνος Κερκύρας, Πατρῶν, Βοστίτζης καὶ Λουτρακίου εἰς τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον, καὶ ἐκεῖθεν μεπὰ τὴν ἀνάβασιν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ἀπὸ Καλαμάκιον μέχρι τοῦ Πειραιῶς συμφώνως μὲ τὴν γραμμὴν 1 τοῦ πινάκος τοῦ προσηρτημένου εἰς τὴν παροῦσαν συνθήκην· β) Ἄλλην δευτέραν συγκοινωνίαν δὶς τοῦ μηνὸς (ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως τῆς ἀνωτέρας δυνάμεως) μεταξὺ Τεργέστης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τῆς Κερκύρας τῆς Σύρου (μὲ πλάγιον γραμμὴν μέχρι τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σμύρνης) συμφώνως μὲ τὴν γραμμὴν 2 τοῦ αὐτοῦ πίνακος· γ) Τέλος μίαν συγκοινωνίαν ἐκτὸς ἐκείνης τοῦ Καλαμακίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν (Πειραιῶς) τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸν παράγραφον α. τοῦ 1 ἄρθρου μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου τετράκις τοῦ μηνὸς, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως τῆς ἀνωτέρας δυνάμεως. Τὰ ταξειδία ταῦτα μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου, καὶ Πειραιῶς καὶ Καλαμακίου, θέλουν γίνεσθαι διὰ ἀτμοκινήτου προσωρμισμένου εἰς Πειραιᾶ συμφώνως μὲ τὴν γραμμὴν 3 τοῦ ῥηθέντος πίνακος.

Τὸ εἰς Πειραιᾶ προσωρμισμένον ἀτμοκίνητον θέλει κάμει τακτικὰ ταξείδια με-

ταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίας δὶς τοῦ μηνὸς ἐξαιρουμένης πάντοτε τῆς περιστάσεως τῆς ἀνωτέρας δυνάμεως, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελεν μποδισθῆ ἀπὸ τὰς τυχαίας ἀργοπορίας τῶν ἀτμοκινήτων τῆς Τεργέστης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἢ ἀπὸ κάμμιαν ἀναπόφευκτον ἐπισκευήν.

Τὰ εἰς Ναύπλιον ταῦτα ταξείδια θέλουσι κανονισθῆ κατὰ τὸν ἁρμοδιώτερον τρόπον, ἀφοῦ ὀργανισθῶσιν ἐντελῶς αἱ νέαι συγκοινωνίαι.

3. Αἱ ἡμέραι καὶ ὧραι τῆς ἀφίξεως καὶ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοκινήτων τοῦ Λόϋδ τῶν προσδιωρισμένων μεταξὺ τῶν λοιπῶν καὶ εἰς τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας ἐκανονίσθησαν ἤδη εἰς τὸν πίνακα τὸν προσαρτημένον εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν. Ἀλλ' ἡ Διεύθυνσις τοῦ Λόϋδ δύναται νὰ τὰς μεταβάλῃ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ πρὸς τὸ συμφέρον πάντοτε τῆς ἀλληλογραφίας, ἀφοῦ πρῶτον κοινοποιήσῃ τὸν σκοπόν της τοῦτον εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος· εἰς περίστασιν καθ' ἣν κατεπείγουσαι ἀνάγκαι ἤθελον ἀπαιτήσει ἀκολούθως τινὰς μεταβολὰς ἢ μεταῤῥυθμίσεις εἰς τὸν διάπλουν τῶν ἀτμοκινήτων τοῦ Λόϋδ, καθόσον ἀφορᾷ τὰ ταξείδια αὐτῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἑταιρία ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ τὰς εἰσάξῃ, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ βάλλῃ εἰς ἐνέργειαν τὰς μεταβολὰς ἢ μεταῤῥυθμίσεις ταύτας, εἰμὴ μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μὲ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὰ δύο ταξείδια μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἑλλάδος διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ τὰ δύο ἄλλα μεταξὺ Τεργέστης καὶ Τουρκίας διὰ τῆς Σύρου, θέλουν διατηρηθῆ εἰς πᾶσαν περίστασιν.

4. Τὰ ἔξοδα τοῦ ἐφοδιασμοῦ, τῆς ἀποσκευῆς καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν προσδιωρισμένων ἀτμοκινήτων τοῦ Λόϋδ καὶ ἐν γένει πᾶσα δαπάνη ἀφορῶσα τὰ ἀτμοκίνητα ταῦτα θέλει εἶσθαι εἰς βάρος τῆς ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ.

5. Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ἀτμοκίνητα θέλουσι θεωρεῖσθαι καὶ λαμβάνει ὑποδοχὴν εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως εἰς Πάτρας, Βοστιτζαν, Λουτράκι, Καλαμάκι, Πειραιᾶ, Σύρον καὶ Ναύπλιον, ἐν ὅσῳ ἀνήκουσιν εἰς τὴν περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπηρεσίαν ὡς πολεμικὰ πλοῖα, καὶ θέλουσι χαίρει ἐντελῆ ἀτέλειαν παντὸς δικαιώματος ναυτιλίας, διαμετακομίσεως ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς κατανάλωσιν αὐτῶν καρβούνων καθὼς ἐπίσης θέλουσιν ἀπολαμβάνει ὅλας τὰς εὐκολίας ὅσας ἐχαίροντο μέχρι τοῦδε κατὰ συνέπειαν τῶν ὑπαρχόντων Διαταγμάτων τῶν ἀφορώντων τὰ πλοῖα ταῦτα, οὐδεμία ἐποιαδήποτε ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ τὰ ἀποτρέψῃ ἀπὸ τὸν εἰδικόν των προσδιορισμόν, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν ἐπιβατῶν, τῶν πραγματειῶν, γρούππων κτλ.

6. Τὰ ἀτμοκίνητα τῆς ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ δύνανται νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ νὰ ἀποβιβάζωσιν εἰς Πάτρας, Βοστίτζαν, Λουτράκι, Καλαμάκι, Ναύπλιον, Πειραιᾶ καὶ Σύρον νομίσματα, ὕλας ἀργυρᾶς καὶ χρυσᾶς καὶ πραγματείας, καθὼς ἐπίσης ἐπιβάτας ὁποιουδήποτε ἔθνους μὲ τὰ φορέματα καὶ πράγματα, τὰ πρὸς ἰδίαν των χρῆσιν ἐπὶ συμφωνίᾳ, ὥστε οἱ πλοίαρχοι νὰ συμμορφόνωνται εἰς πᾶσαν περίστασιν μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῶν ὑγειονομείων, τῶν τελωνείων, καὶ τῆ ἀστυνομίας τῶν λιμένων τοὺς ἀφορῶντας τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν πραγματειῶν. Ἐὰν κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄρθρου 3. τῆς παρούσης συμβάσεως ἤθελε συμφωνηθῆ νὰ προσαρμίζωνται τὰ ἀτμοκίνητα τοῦ Λόϋδ καὶ εἰς κανένα ἄλλον λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ἐννοεῖται ὅτι θέλουσιν ἔχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσι τὰς αὐτὰς ἐργασίας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

7. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον δὲ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας καὶ ὡς πρὸς ὅλας τὰς περὶ τούτου λεπτομερείας θέλουσιν ἐκτελεισθαι

αὐστηρῶς αἱ διατάξεις τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν, ἢ ὁποίων ἤθελον γίνει εἰς τὸ ἑξῆς μεταξὺ τῶν δύο ἀξιοτίμων Διευθύνσεων τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστρίας ἐξαιρουμένης τῆς μεταβολῆς τῆς ὁδοιπορίας.

8. Ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μεταφέρῃ διὰ τῶν ἀτμοκινήτων της τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐσφραγισμένους φακέλλους διὰ τὴν Ἀγκῶνά, Κέρκυραν, Σμύρνην καὶ Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀπὸ τοὺς διαφόρους τούτους τόπους διὰ τὴν Ἑλλάδα.

9. Ἡ αὐτὴ ἑταιρία ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ μεταφέρῃ ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν ὁποίαν ἤθελον ἐμπιστευθῆ εἰς τὰ ἀτμοκίνητά της, εἰς ἐσφραγισμένους φακέλλους τὰ διάφορα ταχυδρομικὰ γραφεῖα τὰ εὑρισκόμενα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου αὐτὰ τὰ ἀτμοκίνητα θέλουν προσορμίζεσθαι διὰ τὰ ἄλλα ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ αὐτοῦ Κράτους.

10. Ἡ πληρωθησομένη τιμὴ ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λόϋδ διὰ τοὺς ἐσφραγισμένους φακέλλους τοὺς παραδιδομένους εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι πράκτορας τῆς ἑταιρίας ταύτης καὶ διευθυνομένους εἰς τοὺς τόπους τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸ ἄρθρ. 8 προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως· § 1. Διὰ τὴν Κέρκυραν πρὸς 4 Κρεϊτζέρια τὸ ἥμισυ λῶτον ἰσοδυναμοῦν μὲ 7 1/2 γραμμάς § 2. Διὰ τὴν Ἀγκῶνα πρὸς 18 Κρεϊτζέρια τὸ ἥμισυ λῶτον. § 3. Διὰ τὴν Σμύρνην καὶ Κωνσταντινούπολιν πρὸς 12 Κρεϊτζέρια τὸ ἥμισυ λῶτον.

11 Ἡ πληρωθησομένη τιμὴ ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λόϋδ διὰ τοὺς ἐσφραγισμένους φακέλλους τοὺς παραδιδομένους εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι πράκτορας τῆς ἑταιρίας καὶ διευθυνομένους εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἄρθρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρ. 1, καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἔγεινεν ἐπίσης μνεία εἰς τὸ ἄρθρ. 9 προσδιορίζεται χωρὶς καμμίαν διάκρισιν πρὸς 4 Κρεϊτζέρια τὸ ἥμισυ λῶτον.

12. Ἡ βαθμολογία τοῦ δικαιώματος τῶν φακέλλων περιεχόντων τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ μέρη τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἄρθρ. 10, 11 καὶ 16 προσδιορίζεται ἀναλόγως μὲ τὸ βάρος των κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· ἤτοι

1. Ἀνωτέρω τοῦ ἡμίσεως λώτου, μίαν φορὰν τὸ δικαίωμα.

2. Ἀπὸ ἡμίσεως λώτου μέχρι ἑνὸς, μίαν καὶ ἡμίσειαν φορὰν τὸ δικαίωμα.

3. Ἀπὸ ἑνὸς λώτου μέχρι ἑνὸς καὶ ἡμίσεως, δύο φορᾶς τὸ δικαίωμα.

4. Ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μέχρι δύο λώτων, δύω καὶ ἡμίσειαν φορὰν τὸ δικαίωμα.

5. Καὶ οὕτως ἀπὸ ἡμίσεως εἰς ἥμισυ λώτου, τὸ ἥμισυ τοῦ δικαιώματος περιπλέον.

13. Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγραμμάτων, ἀδέτων βιβλίων, φυλλαδίων, χάρτου μουσικῆς, καταλόγων, προγραμμάτων, ἀγγελιῶν καὶ εἰδήσεων διαφόρων λιθογραφημένων ἢ αὐτογράφων τῶν διευθυνομένων ὑπὸ ἑταιρίαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τοῦ Βασιλείου, ὅπου συχνάζουσι τὰ ἀτμοκίνητα τοῦ Λόϋδ, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν διευθυνομένων εἰς τὴν Τουρκίαν προσδιορίζεται ἀνὰ ἓν Κρεϊτζάριον τὸ φύλλον. Τὰ φύλλα ταῦτα θέλουσι παραδίδεσθαι, ὑπὸ τινίαν ἀπὸ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Βασιλείου εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι διαφόρους πράκτορας τῆς ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ καὶ θέλουσι διευθύνεσθαι εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν πληρωμένης τῆς ῥηθείσης τιμῆς τοῦ ἑνὸς Κρεϊτζερίου δι' ἕκαστον φύλλον.

14. Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος παραδίδουσα κάθε φακέλλαν ἀλληλογραφίας ἢ ἐφημερίδων ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Λόϋδ τὸ ἀνάλογον δικαίωμα τῶν ῥηθέντων φακέλλων κατὰ τὴν ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσαν τάξιν, εἰς τὰ συμφωνηθέντα νομίσματα ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν τῶν νο-

μισμάτων τούτων.

15. Ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ὑποχρεοῦται ἐπίσης ὁσάκις τὸ ζητήσει ἡ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, νὰ δέχεται τὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀλληλογραφίαν τοῦ Λιγκώνος εἰς ἐσφραγισμένους φακέλλους καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον θέλει πληρωθῇ ἀκολούθως ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθ. 10 καὶ 12.

16 Ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ὑποχρεοῦται νὰ ἐλιγοστεύσῃ τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἑλλάδος, ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει ἔμβει εἰς ἐνέργειαν ἡ παροῦσα συνθήκη, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ πληρώνεται ἓν μόνον καὶ ἴσον δικαίωμα (18 Κρεϊτζέρια διὰ πᾶσαν ἁπλῆν ἐπιστολὴν ἡμίσεως λώτου) δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ὅσα ἐπισκέπτονται τὰ ἀτμοκίνητα τῆς ἑταιρίας ταύτης,

17. Θέλει παραχωρηθῇ εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λόϋδ κατ' ἐκτίμησιν καὶ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου ἡ ἀναγκαία γῆ (4 ἢ 5 στρέμματα) πλησίον εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα τοῦ Λουτρακίου διὰ νὰ ἀνεγείρῃ αὐτὴ ἀποθήκας, διὰ τοὺς γαιάνθρακας, ἁμάξας, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐπιβατῶν, τῶν πραγμάτων, τῶν γρούππων, τῶν πραγματειῶν καὶ τῆς ἀλληλογραφίας. Εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἤθελε λάβει ἀκολούθως ἀνάγκην πρὸς τὴν αὐτὴν χρῆσιν τῆς ἄλλης γῆς εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ Ἰσθμοῦ, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει τὴν χορηγήσει ἐπίσης κατ' ἐκτίμησιν ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη.

18. Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις χορηγεῖ ἐπίσης εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λόϋδ·

1. Πλήρη ἐλευθερίαν ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἀποθηκῶν της, καὶ ἀτέλειαν διὰ τὴν ξυλικὴν καὶ λοιπὸν ἀναγκαιοῦν δι' αὐτὰς ὑλικόν.

2 Ἐλευθέραν εἰσαγωγὴν τῶν ἁμαξῶν καὶ τῶν σκευοφόρων τῶν προσδιωρισμένων διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἐπιβατῶν, τῆς ἀποσκευῆς, τῶν γρούππων καὶ πραγματειῶν, εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἡ ἑταιρία ἤθελε διασθῇ νὰ φραντίσῃ μόνη της, περὶ τῶν μέσων τούτων τῆς μεταφορᾶς ὡς πρὸς τὴν διάδοσιν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.

3 Ἐλευθερίαν τοῦ νὰ κανονίσῃ μὲ τὸν ἁρμοδιώτερον τρόπον τὴν ἄνω μνησθεῖσαν μεταφορὰν τῶν ἐπιβατῶν, ἀποσκευῆς γρούππων καὶ πραγματειῶν.

4. Διατήρησιν εἰς καλὴν κατάστασιν τῆς ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀμέσως ἐπισκευάζει ὁσάκις φθαρῇ ἀπὸ τὸν κακὸν καιρόν.

5. Πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τὰς ἐργασίας τῶν τελωνείων καὶ λιμεναρχείων καὶ ὑγειονομείων, διὰ νὰ γίνεται ἡ διὰ τῆς ξηρᾶς μεταφορὰ μὲ ταχύτητα καὶ χωρὶς διακοπήν.

6. Τὰ πρὸς κατάρτισιν καὶ πρὸς ζωοτροφίαν ἀναγκαῖα τῶν ὁποίων ἤθελε λαμβάνει χρείαν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα εὑρισκόμενον ἀτμοκίνητον καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελε φέρει δι' αὐτὸ ἄλλο ἀτμοκίνητον τῆς ἑταιρίας, θέλουσι μεταβιβάζεσθαι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀτμοκινήτου, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται εἰς κανένα δικαίωμα ἢ φόρον τελωνιακὸν ἢ ἄλλον ὁποιονδήποτε.

19 Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν εἰρημένων ἀτμοκινήτων ὁσάκις προσορίζονται εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι πράκτορας τοῦ Λόϋδ τοῦ νὰ λαμβάνωσι κάμμιαν ἐπιστολὴν ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων παραδιδομένων. Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης, τὰ διπλωματικὰ καὶ προξενικὰ ἔγγραφα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Αὐστριακὴν Κυβέρνησιν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῆς ἑταιρίας.

20. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἔχει ἰσχὺν διὰ ὀκτὼ ἔτη μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἰσχύει δι' ἕτερα πέντε ἔτη καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῆς ἐναντίας κοινοποιήσεως παρ' ἑνὸς τῶν δύω

συμβαλλομένων μερῶν, ἥτις πρέπει νὰ γείνῃ ἐξ μηνῶν πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως πάσης προθεσμίας. Εἰς τοὺς τελευταίους τούτους ἐξ μῆνας ἡ συνθήκη θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ τὴν πλήρη καὶ ἐντελῆ ἐκτέλεσίν της χωρὶς τὴν παραμικρὰν βλάβην τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν λογαριασμῶν καὶ μετὰ τὴν παέλευσιν τῶν ἐξ μηνῶν.

21. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῆ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὸ Οἰκονομικὸν συμβούλιον τῆς ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ. Αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαχθῆ ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ διάστημα δύο μηνῶν ἢ καὶ ταχύτερα, ἂν τοῦτο ἦναι δυνατόν, θέλει ἔμβει εἰς ἐνέργειαν τὸ πολὺ εἰς τὸ διάστημα τῶν τριῶν μέχρι τῶν πέντε μηνῶν, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστιν τῶν ἀνωτέρω οἱ δύο συμφωνήσαντες τὴν παροῦσαν Συνθήκην, ὁ Κ. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ Κ. Ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ τὴν ὑπέγραψαν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1843.

(Τ. Σ.) Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ. (Τ. Σ.) ΣΧΑΙΦΕΡ.

---

277. Ἡμεῖς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Θεωρήσαντες τὴν σύμβασιν τὴν ὑπογραφθεῖσαν ἐν Ἀθήναις τὴν 15 (27) Ἀπριλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους ὑπὸ τοῦ Κ. Γεωργίου Σκούφου, Διευθυντοῦ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου, δεόντως πρὸς τοῦτο ἐπιτετραμμένου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ Κ. Σ. Σχαίφφερ (S. Schaffer) ἐπιτετραμμένου τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐν Τεργέστῃ ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ (Lloyd) ἐρωδιασμένου ὡσαύτως μετὰ τὰ ἀναγκαῖα πληρεξούσια ἔγγραφα· ἡ ὁποία σύμβασις ἄρχεται ἐκ τῶν λέξεων «Ὁ Κ. Γεώργιος Σκοῦφος,» καὶ τελειώνει διὰ τῶν λέξεων «ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των».

Θεωρήσαντες τὸ ἀπὸ 14 (29) Ἀπριλίου 843 βασ. Διάταγμα δι' οὗ εἴμεθα ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐγκρίνωμεν καὶ ἐπικυρώσωμεν τὴν μνησθεῖσαν Σύμβασιν, ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης πράξεώς μας ἀνταλλαχθησομένης δὲ ἐκείνης ἥτις θέλει σταλῆ ἐπὶ τούτῳ ἐκ μέρους τοῦ συμβουλίου τῆς Διευθύνσεως τῆς ἐν Τεργέστῃ ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ.

Πρὸς πιστωσιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὴν παροῦσαν ἐπιθέσαντες καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Γραμματείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαΐου 1843.

---

278. Περὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Λόϋδ πεμπομένων φακέλλων κλ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν μεταξὺ τοῦ Ἡμετέρου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς ἑταιρίας Λόϋδ ταχυδρομικὴν σύμβασιν, συνομολογηθεῖσαν κατὰ τὴν 15 (27) Ἀπριλίου 1843.

Θεωρήσαντες τὸ ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1837 Ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ θαλάσσιον ταχυδρομικὸν δικαίωμα τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος περαπομένων γραμμάτων μὲ τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας Λόϋδ εἰς Σμύρνην, Δαρδανέλια, Κωνσταντινούπολιν, Κέρκυραν, Ἀγκῶνα καὶ Τεργέστην καὶ ἐναλλὰξ προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως· α) Ἐξ Ἑλλάδος διὰ Κέρκυραν, Δαρδανέλια καὶ Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐναλλὰξ πρὸς λεπτὰ ἑξήκοντα (ἀρ. 60) δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα 7 1|2 γραμμῶν ἀποκλειστικῶς. β) Ἐξ Ἑλλάδος δι' Ἀγκῶνα, Τεργέστην καὶ ἐναλλὰξ πρὸς λεπτὰ ἐννενήκοντα (ἀρ. 90) δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα 7 1|2 γραμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

μῶν ἀποκλειστικῶς.

2. Τὸ θαλάσσιον δικαίωμα διὰ τὰς περπομένας ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐφημερίδας, περιοδικὰ συγγράμματα, βιβλία ἄδετα, φυλλάδια, χαρτία μουσικῆς, καταλόγους, προκηρύξεις, εἰδοποιήσεις, ἀγγελίας διαφόρους τυπωμένας, λιθογραφημένας ἢ χειρογράφους ὁπόταν στέλλωνται ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Ἑλλάδος μὲ τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας Λόϋδ, διὰ τὴν Γαυρκίαν, Κέρκυραν καὶ Ἀγκῶνα, καθὼς καὶ τὸ θαλάσσιον δικαίωμα διὰ τὰς ἐφημερίδας καὶ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω ἔντυπα τὰ στελλόμενα ἀπὸ τοὺς ῥηθέντας τόπους εἰς τὴν Ἑλλάδα προσδιορίζεται πρὸς πέντε λεπτὰ (ἀρ. 5) ἕκαστον φύλλον.

3. Εἰς τὴν διαβάθμισιν τοῦ δικαιώματος τῶν κατὰ τὰ ἄρ. 1 καὶ 2 γραμμάτων θέλου ἐφαρμοσθῆ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρ. 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 2 Δεκεμβρίου 1836 Διατάγματος

4. Τὸ δικαίωμα τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος περπομένων γραμμάτων, ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων, κατὰ τὸ ἄρ. 2 διὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρ. 1 μνημονευομένους τόπους προπληρώνονται πάντοτε.

5. Τὰ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας Λόϋδ μετακομιζόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα γράμματα, ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἔντυπα παραδίδονται εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Κράτους, ἐλεύθερα παντὸς ταχυδρομικοῦ δικαιώματος, ὑποβάλλονται δὲ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διατίμησιν κατὰ τὰ ἄρθρ. 6, 7 καὶ 8 τοῦ ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1836 Διατάγματος, καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 16 (28) Δεκεμβρίου 1837 δύο Διαταγμάτων

Τὰ ῥηθέντα γράμματα δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρ. 7 μνησθέντος Διατάγματος ἀπὸ 16 Αὐγούστου 1836 θαλασσίου δικαιώματος τῶν δέκα (ἀρ. 10) λεπτῶν.

Τὸ ἐσωτερικὸν δικαίωμα τῶν εἰρημένων γραμμάτων, ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων πληρώνεται ἀπὸ τοὺς παραλαμβάνοντας αὐτά.

6. Αἱ διὰ τὴν Τουρκίαν, Κέρκυραν καὶ Ἀγκῶνα περπόμεναι διὰ τῶν ἀτμοπλοίων Λόϋδ ἀνταποκρίσεις ἀπὸ τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Ἑλλάδος θέλουν κλεισθῆ εἰς φακέλλους καὶ παραδίδεσθαι εἰς τοὺς ἀνήκοντας πράκτορας τῆς ἑταιρίας Λόϋδ ἐπὶ πληρωμῇ καὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τοῦ ποσοῦ τῶν φακέλλων ὡς καὶ τῶν πληρωθέντων δικαιωμάτων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βάρους καὶ τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου, εἰς ὃν διευθύνονται οἱ φάκελλοι, συμφώνως μὲ τὴν εἰς τὴν ταχυδρομικὴν σύμβασιν, ἄρ. 10 καὶ 12 ἐνδιαλαμβανομένην διατίμησιν καὶ διαβάθμισιν.

7 Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς μετακομίσεως τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας καθὼς καὶ ὅλας τὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀναφερομένας λεπτομερείας, θέλουν διατηρεῖσθαι ἀκριβῶς αἱ διατάξεις τῶν ὑπαρχουσῶν συμβάσεων μεταξὺ τῶν δύο Γενικῶν Διευθύνσεων τῶν Ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.

8. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ σήμερον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰουνίου 1843.

---

279. Δ. Περὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Λόϋδ περπομένων φακέλλων κλ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν μεταξὺ Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων καὶ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς ἑταιρίας Λόϋδ συνομολογηθεῖσαν ταχυδρομικὴν σύμβασιν κατὰ τὴν 15 (27) Ἀπριλίου 1837.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ θαλάσσιον ταχυδρομικὸν δικαίωμα τῶν γραμμάτων τῶν περπομένων διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας Λόϋδ ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ὅπου καταπλέουν τὰ ῥηθέντα ἀτμόπλοια, προσδιορίζεται πρὸς (20 εἴκοσι λεπτὰ δι ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα 7 1|2 γραμμῶν ἀποκλειστικῶς.

2. Τὸ θαλάσσιον δικαίωμα τῶν ἐφημε-

ρίδων, περιοδικῶν συγγραμμάτων, βιβλίων ἀδέτων, φυλλαδίων, χαρτίων μουσικῆς, καταλόγων, προκηρύξεων, εἰδοποιήσεων, ἀγγελιῶν διαφόρων τυπομένων λιθογραφημένων ἢ χειρογράφων, τῶν περιπαμένων ὑπὸ ταινίαν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐτθείσης ἑταιρίας Λόϋδ ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ὅπου τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα καταπλέουν προσδιορίζεται πρὸς 5) πέντε λεπτὰ τὸ φύλλον.

3 Τὰ ἄρθρα 3. 4, 6 καὶ 8 τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ διατιμήσεως τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων Λόϋδ περιπομένων γραμμάτων, ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων ἐφαρμόζονται καὶ ἐν αὐτῷ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰουνίου 1843.

— — —

280. *Περὶ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις σχολείου τῶν τεχνῶν.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837) περὶ συστάσεως σχολείου τῶν τεχνῶν ἐν Ἀθήναις Ἡμέτερον Διάταγμα, ἐπιθυμοῦντες ὥστε τὸ εἰρημένον σχολεῖον νὰ ὀργανισθῇ καὶ ἀναπτυχθῇ εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀνταποκρίνηται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς του καὶ τὰς σημερινὰς χρείας τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἐπὶ τε προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Τὸ ἐν Ἀθήναις σχολεῖον τῶν τεχνῶν θέλει διαιρεθῇ εἰς τρία τμήματα

1. Εἰς σχολεῖον τῶν κυριακῶν καὶ ἑορτῶν, προσδιωρισμένον διὰ τὴν τελειοποίησιν τῶν ἐπαγγελλομένων διαφόρους τέχνας.

2. Εἰς σχολεῖον καθημερινόν, ὅπου θέλουν διδάσκεσθαι μεθοδικῶς παῖδες προωρισμένοι εἰς τὰς βιομηχανικὰς τέχνας.

3. Εἰς σχολεῖον ἀνώτερον διὰ καθημερινὴν διδασκαλίαν τῶν ὡραίων τεχνῶν

Β'. Εἰς τὰ ῥηθέντα τρία τμήματα θέλουν διδάσκεσθαι τὰ ἀκόλουθα·

1. Εἰς τὸ τῶν κυριακῶν· α) Ἀριθμητικὴ καὶ τινες στοιχειώδεις γνώσεις ἀλγέβρας, ἐξήγησις γεωμετρικῶν σχημάτων, καὶ ἀρχαὶ πρακτικῆς γεωμετρίας ἐφηρμοσμέναι εἰς τὰς τέχνας. β) Γραμματικὴ καὶ καλλιγραφία. γ) Ἰχνογραφία. δ) Χημεία τῶν τεχνῶν. ε) Ἐξήγησις τῶν μηχανῶν καὶ οἰκοδομῶν. ς) Προπλαστική.

2 Εἰς τὸ καθημερινόν· α) Ἀριθμητικὴ μὲ ἀρχὰς ἀλγέβρας καὶ γεωμετρίας ἐφηρμοσμένας εἰς τὰς τέχνας. β) Γραμματικὴ καὶ καλλιγραφία γ) Ἰχνογραφία γραμμικὴ καὶ ἐκ ἐλευθέρας χειρός. δ) Στοιχειώδεις γνώσεις θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς μηχανικῆς. ε) Χημεία τῶν τεχνῶν. ς) Προπλαστική. ζ Πρακτικὴ διδασκαλία εἰς ἐργοστάσιον διὰ μεταλλουργούς, ξυλουργούς, ὡρολογοποιούς, πλάστας καὶ λιθοξόους.

3 Εἰς τὸ ἀνώτερον· α) Ζωγραφικὴ ἀνωτέρα β) Ἀγαλματοποιία. γ) Ἀρχιτεκτονική. δ) Λιθογραφία. ε) Χωρομετρία, περιλαμβάνουσα στοιχειώδη μαθηματικὴν μετὰ πρακτικῆς γεωμετρίας καὶ ἰχνογραφίαν γεωγραφικῶν καὶ ὑδρογραφικῶν πινάκων. ς) Βαθμηδὸν θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο τμῆμα ξυλογραφία καὶ χαλκογραφία.

Γ'. Τὸ σχολεῖον τίθεται ὑπὸ τὴν ἐφορείαν ἑνὸς διευθυντοῦ, ἔχοντος ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησίν του καὶ ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην ὅλας τὰς ἐν τῷ καταστήματι συλλογὰς προπλασμάτων, προτύπων, εἰκόνων, βιβλίων καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ εἰς τὸ κατάστημα ἀνήκοντα ἀντικείμενα.

Ὁ διευθυντὴς θέλει ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγάς του ἕνα ἐπιστάτην, διοριζόμενον ὑπὸ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν.

Δ'. Ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ διδάσκαλοι τοῦ σχολείου ὀφείλουν ὡς πρὸς τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας καὶ τὴν ἄλλην ἐσωτερικὴν τάξιν νὰ συμμορφοῦνται μὲ τοὺς περὶ τούτου κανονισμοὺς οἵτινες θέλουν ἐκδίδεσθαι ἑκάστοτε παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐπὶ τῶν βάσεων τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ε' Ἡ ἐτησία δαπάνη τοῦ καταστήματος καταχωριζομένη εἰς τὸ ἀνήκον κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας θέλει πραγμα-

τοποιεῖσθαι κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεις.

ΣΤ' Εἰς ἃς θέσεις τῶν ὑποτρόφων τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν εἶναι δεκτοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν οἱ διακεκριμμένοι κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν, τὴν εὐφυΐαν καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη. Προτιμῶνται δὲ μεταξὺ αὐτῶν οἱ παῖδες τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1843.

---

281. *Λόγος Ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν Ἔναρξιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὴν 8 Νοεμβρίου 1843.*

Κύριοι Πληρεξούσιοι τοῦ Ἔθνους.

Ἐμφανίζομαι εἰς τὸ μέσον ὑμῶν μὲ τὴν εὐφρόσυνον πεποίθησιν, ὅτι ἡ Συνέλευσις αὕτη θέλει εἶσθαι ἀγαθοῦ πρόξενος εἰς τὴν φιλτάτην ἡμῶν Ἑλλάδα.

Ἐξ αὐτῆς τῆς καθιδρύσεως τῆς Βασιλείας διάφοροι ἐλεύθεροι θεσμοὶ ἐτέθησαν, σκοπὸν ἔχοντες νὰ προπαρασκευάσωσι τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ τελειωτικοῦ Συντάγματος. Ἐλευθέρα δημοτικὴ θεσμοθεσία, ἐπαρχιακὰ συμβούλια, ὁρκωτὰ δικαστήρια, ὑπῆρξαν πρόδρομοι τοῦ ἀντιπροσωπικοῦ πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος.

Ἤδη πρόκειται νὰ ἐπιθέσωμεν εἰς τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο τὴν κορωνίδα διὰ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ καθιερώσεως τοῦ Συντάγματος.

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ὑψίστου ἃς ἐνώσωμεν ἤδη τὰς προσπαθείας μας διὰ τὴν σύστασιν θεμελιώδους Νόμου ἁρμόζοντος εἰς τὰς ἀληθεῖς χρείας καὶ περιστάσεις τοῦ Κράτους καὶ ἐπιτηδείου νὰ προάγῃ καὶ ἀσφαλίζῃ τὰ δίκαια συμφέροντα ἑκάστου.

Ναί! Ἃς βασιλεύῃ ἐν ἰσχύϊ ἡ σοφία καὶ δικαιοσύνη καὶ ἃς περιζώσῃ ὅλους Ἡμᾶς ὁ κοινὸς δεσμὸς τῆς ἀγάπης.

Σχεδιάζοντες τὸ Σύνταγμα τῆς κοινῆς Ἡμῶν Πατρίδος ἃς μὴ φειδωλευθῶμεν περὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους παραχωρήσεις, ἀλλ' ἃς ἐμψυχώσῃ καὶ ὁδηγήσῃ Ἡμᾶς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο μόνη ἡ κοινὴ ἐπιθυμία τοῦ νὰ προαγάγωμεν καὶ στερεώσωμεν τὴν εὐτυχίαν τοῦ Κράτους.

Γνωρίζετε, Κύριοι, τὴν πρὸς τὸ Ἔθνος ἀγάπην Μου, τὴν ὁποίαν εἰς κάμμίαν περίστασιν δὲν ἀπηρνήθην. Λύτη μὲ κάμνει νὰ μὴν ἐπιθυμῶ μήτε μεγαλητέραν μήτε μικροτέραν ἐξουσίαν παρ' ἐκείνην, ἥτις εἶναι ἀναγκαία πρὸς τὴν ἀσφάλειαν καὶ εὐημερίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἃς συνομολογήσωμεν πρὸς ἀλλήλους συνθήκην, τῆς ὁποίας ἡ σκοπιμότης νὰ φέρῃ τὰ ἐχέγγυα τῆς διαμονῆς αὐτῆς καὶ διαρκείας.

Ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος ἀτενίζει εἰς Ἡμᾶς τοὺς ὀφθαλμούς του, ἡ δὲ ἱστορία θέλει κρίνει τὸ ἔργον Μας ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ.

Πεποιθὼς εἰς τὸν ἔμφρονα πατριωτισμόν σας ἀνοίγω τὴν παροῦσαν Συνέλευσιν.

Ἡ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ εἴθε νὰ ἀναδείξῃ σύτὴν σωτήριον καὶ ὠφέλιμον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τῆς Ἑλλάδος ἡ εὐημερία εἶναι ἡ εὐχή μου εἶναι ἡ δόξα μου.

---

282. *Δ Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ δήμου Πειραιῶς εἰς τὸ κατὰ τὴν βορείαν πλευρὰν τῶν Ἀθηνῶν εἰρηνοδικεῖον.* (α)

---

283. *Ν. Περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. τοῦ Κράτους*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, τῇ συναινέσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ ἰχθυοτροφεῖα, θυννεῖα, ἰχθυοτρόφοι ποταμοὶ ἢ λίμναι, ἰχθυοτρόφα ὕδατα κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, ὅσων ἡ μίσθωσις ἔληξεν, ἢ ὅσα δύνανται νὰ διατεθῶσι, θέλουν ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν ἐκμισθώσεως, κατὰ τὸν ἀπὸ 23 Μαρτίου (4 Ἀπριλίου) 1839 περὶ τούτου Νόμον.

2. Ἐπειδὴ τινὰ τῶν ἰχθυοτροφείων ἀπαιτοῦσιν, ἕνεκα τοπικῶν δυσχερειῶν, μεγαλητέρας προκαταβολὰς πρὸς πλήρη

(α) Σ. Β. κατηργήθη ἀνατεθέντος ἰδίου εἰρηνοδικείου Μαραθῶνος.

ἁλίευσιν, παρ' ὅσας δύναται ν' ἀνταποδώσῃ εἰς τὸν μισθωτὴν μία πενταετία, δίδομεν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τὴν ἄδειαν νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν χρόνον τῆς ἐκμισθώσεως κατὰ τὸ συμφερώτερον τῷ δημοσίῳ καὶ μέχρι δεκαετίας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐνέργεια τοῦ παρόντος Νόμου

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **27** Ἰανουαρίου **1844**.

---

284. Ν. Περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κ τ λ. τοῦ Κράτους

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ ἰχθυοτροφεῖα, θυννεῖα, ἰχθυοτρόφοι ποταμοὶ ἢ λίμναι, ἰχθυοτρόφα ὕδατα, κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, ὅσων ἡ ἐνοικίασις ἔληξεν, ἢ ὅσα δύνανται νὰ διατεθῶσι, θέλουν ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως καὶ παραχωρηθῆ, κατ' ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὸν πλειοδοτήσοντα, ἂν ἡ ἐνοικίασις φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον καὶ δώσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν καὶ πληρωτήν.

2. Ἡ ἐνοικίασις θέλει γενῆ χωριστὰ δι' ἓν ἕκαστον, ἐκτὸς μόνον, ὅπου καὶ ὅταν ἀπαιτῆται ἡ ἕνωσις δύω ἢ καὶ πλειοτέρων συνάμα πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιζημίων διενέξεων.

3. Οἱ ὅροι καθ' οὓς ἕκαστον ἐκ τῶν ἰχθυοτροφείων θυννείων κ. τ. λ. θέλει ἐνοικιασθῆ, πρέπει νὰ σαφηνισθῶσιν εἰς ἰδιαιτέραν διακήρυξιν ἐκδοθησομένην καὶ δημοσιευθησομένην διὰ τῆς πρὸς δημοσίευσιν τῶν ἀγγελιῶν προσδιωρισμένης φημερίδος, διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ κηρύξεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἀνηκούσης διοικήσεως, καθὼς καὶ εἰς τὸν τόπον, ὅπου εὑρίσκεται τὸ ἰχθυοτροφεῖον, δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς δημοπρασίας. Εἰς τὴν διακήρυξιν αὐτὴν πρέπει νὰ ληφθῶσι πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν αἱ τοπικαὶ περιστάσεις, ὅσαι θέλουν ἀπαιτήσει διαφόρους ἐξηγήσεις καὶ διασαφήσεις, τεινούσας εἰς τὸ νὰ ἀρθῶσιν ἐκ μέσου προηγουμένως ὅλαι αἱ ὡς ἐκ τῆς ἀσαφείας ἀμφιβολίαι, περὶ δικαιωμάτων, ἢ ὑποχρεώσεων τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

4. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῆ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης διοικήσεως κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ τύπους τῶν δημοπρασιῶν, ἢ καὶ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν. Ἀλλὰ περὶ τούτου ἀπαιτεῖται ῥητὴ ἄδεια τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκον. Γραμματείας.

5. Ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει παραλάβει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς δημοπρασίας, τὸ ἐνοικιασθησόμενον ἰχθυοτροφεῖον κτλ. ὁμοῦ μὲ ὅλην τὴν ἐνυπάρχουσαν ὕλην, οἰκίσκους, κλησίας, φραγμοὺς, κτλ. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐνταεῦθεν ἐνοικιάσεως θέλει ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν καὶ διάθεσιν αὐτοῦ.

6. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἁλίευσις ἐντὸς τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. καὶ ἐκτὸς αὐτῶν μέχρι βολῆς τουφεκίου λογιζομένης μέχρι διακοσίων Βασ. πήχεων. Ἐάν τις φωραθῇ ἢ συλληφθῇ ἁλιεύων, ἐντὸς τῆς ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθείσης ἀποστάσεως, ἡ πρᾶξις του θεωρεῖται ὡς λαθραλιεία, καὶ αὐτὸς ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἀπὸ πέντε μέχρι πεντήκοντα δραχ. ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ὡς πρὸς τὸν ἐνοικιαστήν. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως, ἡ ἐπιβολὴ τοῦ προστίμου καὶ αἱ ἀποζημιώσεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, οἵτινες δικάζουσι τὰς τοιαύτας παραβάσεις ἐκκλήτως ἢ ἀνεκκλήτως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας.

7. Εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῶν ἰχθυοτροφείων, θυννείων κτλ. δὲν ἀνήκει ἄλλη πρόσοδος, παρὰ τὴν πρόσοδον τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν θαλασσίων ἢ λιμναίων καρ-

πῶν. Ἡ ἄγρα τῶν βδελλῶν ὑπόκειται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἢ ἐκδοθησομένους κανονισμούς.

8. Τὰ καλάμια σωμάκια ἢ φλοῦδα εἴτε ἐπὶ ἐθνικῶν εἴτε ἐπὶ ἰδιοκτήτων κτημάτων, δὲν ἐννοοῦνται συνενοικιασμένα ὡς πρότερον, μὲ τὰ ἰχθυοτροφεῖα. Ἡ ἐξ αὐτῶν πρόσοδος θέλει δικτεθῆ ἀμέσως παρὰ τοῦ δημοσίου, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ τῶν ἰχθυοτροφείων θέλουν φροντίσει νὰ τὰ προμηθεύωνται ἐξ ἰδίων των.

9. Τὰ ἐκ τῶν ἐνοικιασμένων ἰχθυοτροφείων, θυννείων, λιμνῶν κτλ. προερχόμενα ὀψάρια, αὐγοτάραχα καὶ ἄλλοι θαλάσσιοι ἢ λιμναῖοι καρποί, ἀποτελοῦντες τὴν πρόσοδον τῶν ἰχθυοτροφείων, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀγορανομικὴν διατίμησιν ἀλλὰ πωλοῦνται ἐλευθέρως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

10. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἢ ὑπ' ἄλλου δηλητηριώδους βοτάνου ἁλιεία. Ὁ φωραθεὶς παραβάτης τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως ὑποβάλλεται ἐνώπιον τῶν πταισματοδικῶν εἰς πρόστιμον, τοῦ ὁποίου ὁ ἐλάχιστος ὅρος εἶναι πεντήκοντα δραχμαί, ὁ δὲ ἀνώτατος πεντακόσιαι, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, αἵτινες θέλουν ζητηθῆ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, κατ' ἀναλογίαν τῆς προσγενησομένης φθορᾶς εἰς τὸ δημόσιον κτῆμα, ὡς ἐκ τῆς χρήσεως τῶν τοιούτων ἁλιευτικῶν μέσων.

11 Εἰς ὁποιανδήποτε ἐπαχὴν τῆς ἐνοικιάσεως, ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐπὶ ποινῇ πρωστίμου ἀπὸ πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχ. ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, ἡ χρῆσις ἐκτάκτων ἁλιευτικῶν μέσων ἄλλων, παρὰ τὰ συνήθως ἐν χρήσει, καὶ ἐὰν ἦναι τοιαῦτα, ὥστε νὰ προξενήσωσι τὴν ἐλάττωσιν τῆς εἰς τὸ μέλλον προσόδου τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. εἴτε δι' ὑπερμέτρου καὶ ἐκβιασμένης ἁλιεύσεως, εἴτε διὰ τῆς χρήσεως ἁλιευτικῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς καταστρεπτικὰ τοῦ γόνου τῶν ἰχθύων. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως καὶ ἡ ἐπιμέτρησις τῆς ποινῆς, καθὼς καὶ αἱ ἀποζημιώσεις, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, οἵτινες δικάζουσιν ἐκκλήτως ἢ ἀνεκκλήτως, συμφώνως μὲ τὰς περὶ τούτου γενικὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

12 Αἱ Διοικητικαὶ καὶ αἱ Οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὡς πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν καὶ χρείας τυχούσης, νὰ παύωσι πρὸς καιρὸν τὴν ἁλιεύσιν, μεχρισότου ἀναφέρωσι πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ζητήσωσι τὰς διαταγάς της. Ἀλλὰ προαπαιτεῖται νὰ συντάξωσι πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὁποίου ν' ἀποδεικνύεται ἡ ὕπαρξις τῶν ἀνωτέρω περιστάσεων, αἵτινες κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν παῦσιν τῆς ἁλιεύσεως. Ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ κἀνενὸς εἴδους ἀποζημιώσεις, ἐκτὸς μόνον, ἐὰν ἀποδειχθῇ αὐθαίρετος καὶ ἀναιτιολόγητος ἡ διακοπὴ τῆς ἁλιεύσεως.

13. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι περὶ τὸ τέλος τῆς ἐνοικιάσεως, ὅσα ἰχθυοτροφεῖα εἶναι ἐπιδεκτικὰ φραγμῶν, εἰς καλὴν κατάστασιν, μὲ φράκτας στερεοὺς, τοὺς αὐλακας καθαρισμένους καὶ τὰς κλισίας καλῶς κατασκευασμένας. Ἓξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως, θέλει γενῇ πρωτόκολλον τακτικὸν παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, περὶ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὑρίσκεται ἕκαστον ἰχθυοτροφεῖον καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

14. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως προκύψῃ, ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὑποχρεώσεις του, τὸ δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν διαχείρισιν τοῦ ἰχθυοτροφείου, τὸ δὲ μέχρι τῆς λήξεως τῆς τελευταίας ἐξαμηνίας προϊὸν χρησιμεύει εἰς τὴν πίστωσιν αὐτοῦ, καὶ τὸ μὲν περισσεῦον ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, τὸ δὲ ἔλλειπον ἀναπληροῦται παρ' αὐτοῦ.

15. Ἡ ἐνοικίασις λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ πέμπτου καὶ τελευταίου ἔτους τῆς ἐνοικιάσεως.

16. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ εἰς δὲ-

κα ἴσας δόσεις, πληρωτέας καθ' ἑξαμηνίαν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς λογιζομένης τῆς πρώτης ἑξαμηνίας ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν γενῇ ἡ ἔγκρισις τῆς ἐνοικιάσεως· ἡ δευτέρα δόσις τοῦ τελευταίου ἔτους θέλει πληρωθῇ συναμα μὲ τὴν πρώτην τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον ἀποκλειστικῶς, ἂν καὶ ἡ διαχείρισις τοῦ ἰχθυοτροφείου μεταβῇ εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἑξαμηνίαν.

17. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ πληρώνῃ εἰς τὰς προθεσμίας τὸ συμφωνηθησόμενον νοίκιον· ἐὰν δὲ, μ' ἐξοφληθείσης τῆς ἰδίας δόσεως, ἐπέλθῃ ἡ δευτέρα, ἡ ἐνοιμίασις θέλει λύεσθαι αὐτοδικαίως, καὶ τὸ ἰχθυοτροφεῖον, θυννεῖον κτλ. θέλει ἐκτίθεσθαι ἐξ ὑπαρχῆς εἰς δημοπρασίαν, ἐκτὸς ἐὰν δοθῇ προθεσμία. Ἡ ὡς ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψουσα ἐλάττωσις τῆς τιμῆς θέλει θεωρηθῇ εἰς βάρος τοῦ καθυστερήσαντος ἐνοικιαστοῦ, ἡ δὲ αὔξησις εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

18. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἀναβάλλει τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν μέτρων τῆς καταδιώξεως, ὅσα λαμβάνονται καὶ ἐναντίον τῶν λοιπῶν ἐνοικιαστῶν ἢ ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

19. Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει μόνον, ὅσον καὶ ἡ δι' αὐτοῦ ἐνεργηθησομένη πενταετὴς ἐνοικίασις.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαρτίου 1839.

---

285. Δ. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1843.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ μένωσι καὶ ἐφέτος ἀπαλλαγμένοι ὅσον ἔνεστιν οἱ ἀγαπητοὶ Ἡμῶν ὑπήκοοι ἀπὸ τὰς καταπιέσεις, αἵτινες συνήθως συνοδεύουν τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως τῶν φόρων· πρὸς δὲ, νὰ μετριάσωμεν τὸν ποιμνιακὸν φόρον, καθόσον αἱ παροῦσαι οἰκονομικαὶ τοῦ Κράτους περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσιν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1843 ἔτος προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν.

§. 1. α) Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἶγας καὶ πρόβατα) 30 (τριάκοντα) λεπτὰ κατὰ κεφαλήν. β) Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν· γ) διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν· δ) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

§. 2. Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου· α) Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων· β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων, καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι μέχρι τῆς ἡλικίας τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων· γ) Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἂν καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας· δ) Ἀνὰ ἕνα οἰκόσιτον χοῖρον εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν.

§. 3. Ὁ φόρος ἑνὸς ὡς ἀχθοφόρου χρησιμεύοντος ὄνου, ἡμιόνου ἢ ἵππου διὰ πᾶσαν γεωργικὴν οἰκογένειαν ἐλαττοῦται καθ' ἡμίσειαν δραχμήν.

2. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῆ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰνομικῶν Ἐπιτρόπων ἢ διοριζομένων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἰδιαιτέρων ἐπιστατῶν, ὅπου ἤθελε τὸ κρίνει ὠφέλιμον.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἑκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων πρέπει νὰ γείνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως διορισθησόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον παρεχείμασαν καὶ ἐγέννησαν· τὰ δὲ ἀγωγιατικὰ ζῶα ἀπαριθμοῦνται, ὅπου καὶ ἂν εὑρεθῶσιν.

4. Ἡ ἀπαρίθμησις ἐν γένει τῶν ζώων λιανικῶν τε καὶ χονδρικῶν θέλει ἀρχίσει ἀπὸ τὰς 20 τοῦ Ψεβρουαρίου.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρώνεται εἰς μίαν δόσιν, τῶν μὲν χοίρων εὐθὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, τῶν μεγάλων ζώων ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν δὲ λοιπῶν ζώων ἐν γένει τὴν 1 Μαΐου.

6. Ἡ φροντὶς πρὸς εἴσπραξιν τῶν χρημάτων ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν Ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει τὸ τμῆμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ ἀπαρίθμησις, ἀλλὰ τῶν ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν Ταμία τοῦ τμήματος ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς διομηχανίας των.

7. Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφαγέντα ἢ ἄλλως ἀπολεσθέντα ζῶα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν.

8. Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσει τὰ ἴδιά του ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς βόσκει ζῶα ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησιν, ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησιν ὑπάλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ. ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου εὑρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἴδιά του ἢ τὰ παρ αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποφύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις κατὰ ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀπάτης ζημιοῖ τὸ δημόσιον κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἁπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινήν, ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου ὅσον ἐπροσπάθησε τοιουτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς χρηματικῆς ποινῆς τὸ ἓν τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελεν εἶναι οὗτος, εἴτε δημόσιος ὑπηρέτης πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλε διὰ νὰ μὴν ἀποστερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων. Ἐπίσης ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν τοιαύτην ἀνταμοιβὴν οἱ ἰδιαίτεροι ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ἐπιστάται. Ἐκτὸς τῶν τὴν πρώτην ἀπαρίθμησιν ἐνεργούντων, καὶ ὅταν ἀκόμη ἤθελον ἐνεργήσει οἱ αὐτοὶ καὶ δευτέραν τῶν αὐτῶν ζώων ἀπαρίθμησιν.

9. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα. αἱ δὲ περὶ τοῦ ἁπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων Ἡ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ μέρους θέλει ὅμως πάντοτε προηγεῖσθαι τῆς περὶ τοῦ ἁπλοῦ φόρου δίκης. ἀλλ' ἡ ἀθωωτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἁπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου διοικητικοῦ δικαστηρίου.

Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι ἢ οἱ τὴν πρώτην ἀπαρίθμησιν ἐνεργοῦντες ἰδιαίτεροι ἐπιστάται θεωροῦνται, καθὸν ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 8 ἀναφερόμενα παραπτώματα ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἁρμοδίου παρὰ Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελέως.

Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐνεργεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας. θέλουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατόνει αὐτὴν ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως.

11. Οἱ ἐπιφορτισθησόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, Ταμίαι, ὑπισχνοῦνται καὶ εἰσπράκτορες θέλουν ἐφοδιασθῆ μὲ διπλότυπα βιβλία καὶ πίνακας, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδίδουσα ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας.

12. Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλος ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχμῶν 5 ἕως 200 ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

13. Πᾶσα διένεξις ἀναφυεῖσα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου μεταξὺ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, δικάζεται ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον τῆς Διοικήσεως ἢ Ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ἀνήκει, ἀντιπροσωπευομένου τοῦ δημοσίου παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων. Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Φεβρουαρίου 1842.

---

286. Ν. περὶ καταφυγῆς τῶν ἐπὶ τῶν καυσοξύλων κλπ. φόρου.

ΟΘΩΝ κλπ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ

τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματίας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Ἀπὸ τῆς ά. τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου καταργεῖται ὁ φόρος· ά) Ὁ ἐπὶ τῶν καυσοξύλων. β'. Τῶν φουρκάδων, ὅσαι χρησιμεύουν εἰς ἀμπέλους, σταφιδαμπέλους καὶ καλύβας. γ') Τῆς χρησιμευούσης εἰς ἐργαλεῖα τῆς γεωργίας ξυλικῆς, καθόσον τὰ εἴδη ταῦτα ξυλικῆς ὑλοτομοῦνται πρὸς τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους χρῆσιν.

2. Πᾶς μέχρι τοῦδε Νόμος ἢ Διάταγμα περὶ τούτων τηρεῖται μόνον καθόσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1844.

---

287. Δ. *Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐν Ἑρμουπόλει ἑταιρίας ἡ Ἑλλὰς.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐγκρίνεται ἡ ἀνανέωσις τῆς ἐν Ἑρμουπόλει ἀνωνύμου ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἡ Ἑλλὰς καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀρ. 15954 καταστατικοῦ α τῆς τοῦ συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖσε συμβολαιογράφου Κ. Ἀνδρέου Δαυΐδ, τὸ ὁποῖον θέλει μένει προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι.

2. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐνεργείας τῶν ὅρων τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ καὶ ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός

3. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ ὑποβάλλῃ περιληπτικὴν ἔκθεσιν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ὡς καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Σύρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1844.

---

288. Δ. *Περὶ συστάσεως ἀσφαλιστικοῦ καταστήματος εἰς Ἑρμούπολιν.*

ΟΘΩΝ κλπ

1, Ἐγκρίνεται ἡ ἐν Ἑρμουπόλει συστηθεῖσα ἀνώνυμος ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὁ Τρίτων καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀρ. 335 καταστατικοῦ αὐτῆς τοῦ συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖσε συμβολαιογράφου Κ. Μιχαὴλ Α. Ἰωαννοπούλου, τὸ ὁποῖον θέλει μένει προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι.

2. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐνεργείας τῶν ὅρων τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ καὶ ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

3. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ ὑποβάλλῃ περιληπτικὴν ἔκθεσιν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ὡς καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Σύρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1844.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν

1. Τὸ σχέδιον τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον συζητηθὲν ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐπαρουσιάσθη εἰς Ἡμᾶς τὴν 21 Φεβρουαρίου ε. ε. παρὰ τῆς ἐπὶ τούτου σταλείσης παρὰ τῆς Συνελεύσεως Ἐπιτροπῆς·

2. Τὰς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου γενομένας παρ' Ἡμῶν παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας διὰ τοῦ ἀπ 28 Φεβρουαρίου ε. ε. Διαγγέλματος ἀνεκοινώσαμεν πρὸς τὴν Συνέλευσιν.

3. Τὰς ἐπί τινων τῶν παρατηρήσεων τούτων εὐχὰς τῆς Συνελεύσεως, ἃς ὁποίας διὰ τῶν ἀντιπροέδρων αὐτῆς καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκοινοποίησε πρὸς Ἡμᾶς τὴν 4 Μαρτίου ε. ε. καὶ

4. Τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρὸς τὴν συνέλευσιν διακοίνωσιν Ἡμῶν, δι' ἧς ἀπεδέχθημεν τὰς παρ' αὐτῆς ἐκφρασθείσας εὐχάς.

Λαοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνωμολογήθη μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων τοῦ Ἔθνους τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ά) Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὡς ἕπεται·

289. ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Περὶ Θρησκείας.

1. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ τῆς ἀνατολικῆς ρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τε οὖνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ, καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

2. Ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα ὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὑπάρχει ἀναποσπάστως ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαραλλάκτως ὡς ἐκείναι τούς τε ἱεροὺς, ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις, εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερέων.

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

3. Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἀναλόγως τῆς περιουσίας των· μόνοι δὲ οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα.

Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

4. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, ἢ ἄλλως πως περιορίζεται, εἰμὴ ὁπόταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὁρίζῃ.

5. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ αὐτοφώρου ἐγλήματος οὐδεὶς συλλαμβάνεται οὐδὲ φυλακίζεται, εἰμὴ δι' αἰτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως.

6. Οἰκία δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ Νόμου, ὁρίζοντος προηγουμένως αὐτήν.

7. Ἕκαστος, ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρωνται ἐγγράφως εἰς τὰς ἀρχὰς, τηροῦντες τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

8. Ἡ κατοικία ἑκάστου εἶναι ἄσυλος· οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος διατάσσῃ.

9. Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος. Ἀργυρώνητος, ἢ δοῦλος παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεύθερος, ἅμα πατήσῃ ἐπὶ Ἑλληνικῆς ἐδάφους.

10. Πᾶς τις δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς τε, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του, τηρῶν τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ λογοκρισία δὲν ἐπιτρέπεται.

Οἱ ὑπεύθυνοι συντάκται, ἐκδόται καὶ τυπογράφοι ἐφημερίδων δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς οὐδεμίαν χρηματικὴν προκαταβολὴν λόγῳ ἐγγυήσεως.

Οἱ ἐκδόται ἐφημερίδων θέλουν εἶσθαι πολῖται Ἕλληνες.

11. Ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις ἐνεργεῖται δαπάνῃ τοῦ Κράτους· εἰς δὲ τὴν δημοτικὴν συντρέχει καὶ τὸ Κράτος κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀνάγκης τῶν δήμων.

Ἕκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συσταίνῃ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, συμμορφούμενος μὲ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

12. Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας του εἰμὴ διὰ δημόσιον ἀνάγκην, προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος διατάσσῃ, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.

13. Αἱ δάσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται.

14. Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπαραβίαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

15. Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται συναμα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

16. Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν

Νόμων ἀνήκει εἴς τε τὸν Βασιλέα, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν. Πᾶς Νόμος, ἀφορῶν τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμούς, τὰ ἔσοδα ἢ ἔξοδα τοῦ Κράτους, διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας, τὸν ἐτήσιον προσδιορισμὸν τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τὴν Στρατολογίαν καὶ Ναυτολογίαν, εἰσάγεται πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ψηφίζεται παρ' αὐτῆς.

17. Οὐδεμία πρότασις ἀφορῶσα αὔξησιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας.

18. Ἐὰν πρότασις Νόμου ἀπορριφθῇ ὑπὸ μιᾶς τῶν τριῶν νομοθετικῶν δυνάμεων, δὲν παρουσιάζεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν Βουλευτικὴν Σύνοδον.

19. Ἡ ἐπίσημος ἑρμηνεία τῶν Νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

20. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων Ὑπουργῶν.

21. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

22. Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον, οἱ δὲ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

23. Οὐδεμία πρᾶξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν δὲν ἦναι προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος.

Ἐν περιπτώσει δὲ ἀλλαγῆς ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργείου, ἂν οὐδεὶς τῶν παυσάντων Ὑπουργῶν συγκατατεθῇ εἰς τὸ νὰ προσυπογράψῃ τὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Ὑπουργείου Διάταγμα, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ νέου Ὑπουργείου, ἀφοῦ οὗτος διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως δώσῃ τὸν ὅρκον.

24. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς Ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

25. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος Ἄρχων τοῦ Κράτους· ἄρχει τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας· ἀνακοινώνει δὲ αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν.

Αἱ περὶ ἐμπορίας ὅμως συνθῆκαι, καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσι παραχωρήσεις περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ τι ἄνευ Νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχύν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

26. Οὐδεμία παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ χώρας δύναται νὰ γενῇ ἄνευ Νόμου.

Οὐδέποτε τὰ μυστικὰ ἄρθρα συνθήκης τινὸς δύνανται νὰ ἀνατρέψωσι τὰ φανερά.

27. Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς βαθμούς, διορίζει καὶ παύει τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ Νόμου ὡρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν.

28. Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τ' ἀναγκαῖα Διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων, δὲν δύναται δὲ ν' ἀναστείλῃ ποτὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν, μηδὲ νὰ ἐξαιρέσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεώς των.

29. Ὁ Βασιλεὺς κυρώνει καὶ δημοσιεύει τοὺς Νόμους.

30. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις τὸ κρίνει εὔλογον. Κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἔναρξιν καὶ λῆξιν ἑκάστης Βουλευτικῆς συνόδου, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλήν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως Διάταγμα πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν συγκλεσιν, τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς δύο, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

31. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἔναρξιν, ἢ νὰ διακόπτῃ τὴν

ἐξακολούθησιν τῆς ἐτησίας Βουλευτικῆς Συνόδου. Ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ ἀνακοπὴ δὲν δύνανται νὰ διαρκέσωσιν ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας, οὐδὲ ν' ἀνανεωθῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

32. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίζῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττώνῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγινωσκομένας ποινάς, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ Ὑπουργῶν διατεταγμένων· πρὸς δὲ καὶ νὰ χορηγῇ ἀμνηστείαν ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργείου.

33. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονέμῃ τὰ κανονισμένα παράσημα, κατὰ τὸν Νόμον.

35 Ἡ Βασιλικὴ χορήγησις προσδιορίζεται διὰ Νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ διάρκεια δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὸν χρόνον, καὶ ὅστις δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ, εἰμὴ μετὰ δεκαετίαν.

36. Ὁ Βασιλεὺς Ὄθων μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παρόντος Συντάγματος, θέλει δώσει ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ὅρκον·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγιοτάτης »καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύσω »τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς »Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν Ἐθνικὴν αὐ»τονομίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλ»ληνικοῦ Κράτους.»

Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.

37. Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικὰ καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας.

38. Ἐν ἐλλείψει γνησίου καὶ νομίμου ἀπογόνου τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας.

Ἐν περιπτώσει θανάτου καὶ τούτου ἄνευ γνησίων καὶ νομίμων ἀπογόνων κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας.

39. Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μὲ τὴ συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων, παρόντων τοὐλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν ἑκάστης, καὶ διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων μελῶν.

40. Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ἀπαιτεῖται νὰ πρεσβεύῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

41. Οὐδέποτε τὰ Στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βαυαρίας δύνανται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

42. Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνήλιξ κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον. Πρὶν ἢ ἀναβῇ τὸν Θρόνον, ὀμνύει ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν, τὸν ἐν τῷ 36 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενον ὅρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν τὸν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν Βουλευτῶν καὶ τῶν Γερουσιαστῶν συνηγμένων ἐπὶ τούτῳ.

3. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδοχος ἦναι ἀνήλιξ, ἢ ἀπὼν, καὶ δὲν ὑπάρχῃ Ἀντιβασιλεὺς ἤδη ὡρισμένος, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ἄνευ συγκαλέσεως τὴν δεκάτην τὸ βραδύτερον ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Βασιλέως· ἡ δὲ Συνταγματικὴ Βασιλικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν εὐ-

θύνην αὐτοῦ μέχρι τῆς ὁρκωμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου.

44. Ἐὰν, ἀποβιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ ἦναι ἀνῆλιξ, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ὁμοῦ διὰ νὰ ἐκλέξωσιν ἐπίτροπον· ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνῆλιξ διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα, μένουσαν εἰς τὴν χηρείαν της, ἥτις καλεῖται τε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου της αὐτοδικαίως.

Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνήλικος Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι πολίτης Ἕλλην τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος.

Ἰδιαίτερος Νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ Ἀντιβασιλείας.

45. Ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ Θρόνου ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, εἰς ἓν συνερχόμεναι, ἐκλέγουσι προσωρινῶς Ἀντιβασιλέα πολίτην Ἕλληνα τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος· τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην του, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἔθνους, τὴν Συνταγματικὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ὁρκώμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως.

Ἐντὸς δὲ δύο μηνῶν, τὸ βραδύτερον, ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν Βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἰς ἓν μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συνερχόμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου.

Περὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

46. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἦναι συγχρόνως Βουλευτὴς καὶ Γερουσιαστής.

47 Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, ἐκτὸς ἂν ὁ Βασιλεὺς τὰς συγκαλέσῃ πρότερον, ἢ ἀναβάλῃ τὴν ἔναρξίν των κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 τοῦ παρόντος Συντάγματος. Ἡ διάρκεια ἑκάστης Συνόδου δὲν δύναται νὰ ἦναι βραχυτέρα τῶν δύο μηνῶν.

48 Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν δημοσίᾳ· δύνανται ὅμως νὰ διασκέπτωνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἡ μὲν Βουλὴ, κατ' αἴτησιν δέκα, ἡ δὲ Γερουσία, πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν· μετὰ ταῦτα ἀποφασίζουσι κατὰ πλειοψηφίαν, ἂν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπῃ νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν.

49. Οὔτε ἡ Βουλὴ οὔτε ἡ Γερουσία δύνανται νὰ συζητήσωσι καὶ ἀποφασίσωσί τι ἄνευ τῆς παρουσίας τοὐλάχιστον τοῦ ἡμίσεος πλέον ἑνὸς, τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ἐν περιπτώσει διχοψηφίας ἡ πρότασις περὶ ἧς ὁ λόγος, ἀπορρίπτεται.

50. Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας διὰ ν' ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως· ἀναφοραὶ ὅμως παρουσιάζονται διά τινος Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, ἢ παραδίδονται εἰς τὰ γραφεῖα.

Ἥ τε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλωσιν εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τὰς πεπιστευμένας πρὸς αὐτὰς ἀναφορὰς, αἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διασαφήσεις, ὁσάκις ζητηθῶσιν.

51 Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν ἰδίᾳ, ἡ μὲν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἡ δὲ ἐν τῷ συνεδρίῳ αὐτῆς.

Μόνον δὲ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξεως τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου καὶ ὁσάκις τὸ Σύνταγμα ὁρίζῃ, συνέρχονται ὁμοῦ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

52 Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται, ἐὰν προηγουμένως δὲν ψηφισθῇ παρά τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

53. Κατ' ἔτος ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ψηφίζουσι τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζουσιν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμόν.

54. Οὐδεμία σύνταξις ἢ ἀμοιβὴ δίδεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἄνευ νόμου.

55. Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς δὲν

καταδιώκεται, οὐδ' ὁπωσδήποτε ἐξετάζεται, ἕνεκα γνώμης ἢ ψήφου, δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

56. Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, δὲν καταδιώκεται, συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται, ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκει· τοιαύτη ἄδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα.

Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

57. Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ ὀμνύουν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὸν ἑξῆς ὅρκον.

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ
» ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν
» εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν
» εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ
» Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδό-
» τως τὰ καθήκοντά μου.»

Ὁ ὅρκος δίδεται, παρὰ μὲν τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, παρὰ δὲ τῶν Γερουσιαστῶν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς Γερουσίας, εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν.

58. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία προσδιορίζουν διὰ κανονισμοῦ πῶς ἑκάστη αὐτῶν θέλει ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά της.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

59. Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ Βουλευτῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον.

60. Οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ Ἔθνος καὶ ὄχι μόνον τὴν ἐπαρχίαν ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

61. Ὁ περὶ ἐκλογῆς Νόμος προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν Βουλευτῶν, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ· πώποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐλάσσων τῶν ὀγδοήκοντα.

62. Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατὰ τριετίαν.

63. Διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται, νὰ ἦναι πολίτης Ἕλλην, ἐγκαταστημένος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπολαμβάνων τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, ἔχων συμπληρωμένον τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ πρὸς τούτοις τὰ παρὰ τοῦ Νόμου τῶν ἐκλογῶν ἀπαιτούμενα προσόντα.

64. Βουλευταὶ, διοριζόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν καὶ δεχόμενοι αὐτὴν, παύουν ἀμέσως τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων, καὶ τότε μόνον ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ, ὅταν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

65. Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν Βουλευτῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης Βουλευτικῆς Συνόδου τὸν Πρόεδρον, τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς αὐτῆς.

66. Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν Βουλευτῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀναφυομένων ἀμφισβητήσεων.

67. Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρέη των Βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἀποζημίωσιν δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα κατὰ μῆνα, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου.

68. Οἱ Βουλευταὶ οἱ τάττοντες πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι, δὲν λαμβάνουσιν εἰμὴ τὸ τυχὸν ἔλλειπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὁριοθείσης μηνιαίας ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῆς Γερουσίας.

69. Ἡ Γερουσία εἶναι μέρος ἀναπόσπαστον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

70. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει τοὺς Γερουσιαστὰς ἰσοβίους. Τὰ Διατάγματα τοῦ διορισμοῦ των προσυπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

71. Ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῶν Γερουσιαστῶν ὁρίζεται εἰς εἴκοσι καὶ ἑπτά· δύναται δὲ ὁ Βασιλεὺς ν' αὐξήσῃ αὐτὸν, κατὰ τὰς ἀνάγκας, μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Μόνον συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πλείονες Γερουσιασταὶ τοῦ εἰρημένου ἀριθμοῦ.

72. Διὰ νὰ διορισθῇ τις Γερουσιαστὴς πρέπει 1) Νὰ ἦναι πολίτης Ἕλλην, 2)

Νὰ ἦναι ἐγκαταστημένος ἐν τῇ Ἑλλάδι, 3) Ν' ἀπολαμβάνῃ τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, 4) Νὰ συνεπλήρωσε τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ 5) Ν' ἀνεδείχθῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι, α') Εἴτε μέλος, ἢ Ὑπουργὸς τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐθνικῶν Κυβερνήσεων τοὐλάχιστον ἅπαξ μέχρι τέλους τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἑβδόμου ἔτους. β') Εἴτε Πληρεξούσιος, ἐκλεχθεὶς δὶς εἰς ἐθνικὰς Συνελεύσεις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς παρούσης, ἢ Βουλευτὴς εἰς δύο τοὐλάχιστον περιόδους, παρελθούσας καὶ μελλούσας, ἢ ἅπαξ Πληρεξούσιος καὶ ἅπαξ Βουλευτής· γ') Εἴτε Ἀρχηγὸς Στρατοπέδου, ἢ Στόλου, ἢ Ναυτικῆς μοίρας ὁδηγήσας τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα εἰς παλιορκίας ἢ μάχας· δ') Εἴτε ἀνὴρ ἱστορικὸς διὰ λαμπρῶν ἀνδραγαθημάτων, ἢ ἀδροτάτων χρηματικῶν θυσιῶν· ε) Εἴτε Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, εἰς δύο Βουλευτικὰς Συνόδους, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Συντάγματος· ς') Εἴτε Ὑπουργὸς μετὰ τετραετίαν ὡς τοιοῦτος· ζ') Εἴτε Στρατηγός, Ἀντιστράτηγος, Ὑποστράτηγος, Ναύαρχος, Ἀντιναύαρχος, ἢ Ὑποναύαρχος, μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του ὡς τοιούτου· η') Εἴτε Πρέσβυς, μετὰ πενταετῆ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος· θ) Εἴτε Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, μετὰ ἑξαετῆ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος· ι) Εἴτε Εἰσαγγελεὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἢ Πρόεδρος Ἐφετῶν, ἢ Νομάρχης μετὰ ὀκταετῆ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος· ια') Εἴτε Ἐπίτροπος παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, Εἰσαγγελεὺς παρ' Ἐφέταις, ἢ Ἀρειοπαγίτης, μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος· ιβ') Εἴτε Πρόεδρος Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, τρὶς ὡς τοιοῦτος ἐκλεχθεὶς καὶ ἓξ ἔτη ὡς Νομαρχιακὸς Σύμβουλος ὑπηρετήσας· ιγ') Εἴτε Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου, δὶς ὡς τοιοῦτος ἐκλεχθεὶς καὶ μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν ὡς Καθηγητής· ιδ') Εἴτε Ἀντιπρόεδρος Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, δὶς ὡς τοιοῦτος ἐκλεχθεὶς καὶ μετὰ ἑξαετῆ ὑπηρεσίαν ὡς ἐπιμελητής.

Η Ἔναρξις τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις γ'. μέχρι ιδ' ἀναφερομένων ὑπηρεσιῶν θέλει λογίζεσθαι ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ πρασόντα τοῦ Γερουσιαστοῦ θέλουν ἀναθεωρηθῆ μετὰ δεκαπενταετίαν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

73 Ὁ διατελέσας εἰς πλείονας τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ἑνώσῃ τὰς χρονικὰς αὐτοῦ διαρκείας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ παρὰ τῆς διαρκεστέρας ὑπηρεσίας, κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὁριζόμενα, ἀπαιτουμένου χρόνου.

74. Διὰ τὸν διορισμὸν ἑκάστου Γερουσιαστοῦ ἀπαιτεῖται χωριστὸν διάταγμα, διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὰς ἐκδουλεύσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται κατὰ τὸ 72 ἄρθρον ὁ διορισμός.

75. Οἱ Βασιλόπαιδες καὶ ὁ ἐπίδοξος τοῦ Θρόνου Διάδοχος εἶναι αὐτοδικαίως Γερουσιασταί, ἅμα συμπληρώσωσι τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ψηφοφορῶσιν, εἰμὴ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου.

76. Ἡ Βουλευτικὴ Σύνοδος τῆς Γερουσίας ἄρχεται καὶ λήγει συγχρόνως μὲ τὴν τῆς Βουλῆς.

77 Πᾶσα συνεδρίασις τῆς Γερουσίας ἐκτὸς τοῦ χρόνου καθ' ὃν συνεδριάζει ἡ Βουλή, εἶναι παράνομος, καὶ πᾶσα πρᾶξις γινομένη ἐν τοιαύτῃ συνεδριάσει, εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἐκτὸς ὅταν ἡ Γερουσία συνέρχεται ὡς δικαστικὸν σῶμα, ὅτε μόνον τὰ παρὰ τοῦ Σύνταγματος ὡρισμένα δικαστικὰ αὐτῆς καθήκοντα δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ.

78. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει ἐκ τῶν Γερουσιαστῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας κατὰ τριετίαν· αὕτη δὲ κατὰ πᾶσαν Βουλευτικὴν Σύνοδον ἐκλέγει ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν δύο Ἀντιπροέδρους καὶ δύο Γραμματεῖς.

79. Οἱ Γερουσιασταὶ λαμβάνουσιν ἀπο-

ζημίωσιν πεντακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον ἐκάστοτε διαρκέσωσι αἱ νομοθετικαὶ ἢ δικαστικαὶ ἐργασίαι αὐτῶν.

Οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι Γερουσιασταὶ δὲν λαμβάνουσιν, εἰμὴ τὸ τυχὸν ἐλλεῖπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

80. Οὐδεὶς ἐκ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῇ Ὑπουργός.

81. Οἱ Ὑπουργοὶ ψηφοφοροῦν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, τότε μόνον ὅταν ἦναι μέλη αὐτῶν. Ἔχουσι δὲ εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδριάσεις των καὶ ἀκούονται, ὁσάκις ζητήσωσι τὸν λόγον. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

82. Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἔγγραφος ἢ προφορικὴ δὲν ἀπαλλάττει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

83. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργοὺς ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ἥτις δικάζει αὐτοὺς εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν. Δὲν λαμβάνουσι δὲ μέρος εἰς τὴν δίκην οἱ Γερουσιασταί, οἵτινες διωρίσθησαν τυχόν, ἀφοῦ ἐπροτάθη ἡ εἰς δίκην εἰσαγωγή.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει ὁρίσει τὰ περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν, τὰς ἐπιβλητέας ποινὰς καὶ τὴν διαδικασίαν.

84. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ εἰδικοῦ περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν Νόμου, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κατηγορῇ αὐτοὺς καὶ ἡ Γερουσία νὰ τοὺς δικάζῃ ἕνεκεν ἑ χάτης προδοσίας, καταχρήσεως δημοσίας περιουσίας, παρανόμου εἰσπράξεως καὶ πάσης παραβάσεως τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος.

85. Ὁ Βασιλεὺς δύναται ν' ἀπονείμῃ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα ὑπὸ τῆς Γερουσίας μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῆς ἢ τῆς Βουλῆς.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

86. Ἡ Δικαιοσύνη πηγάζει ἀπὸ τοῦ Βασιλέως ἐνεργεῖται διὰ Δικαστῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων.

87. Οἱ Δικασταὶ καθὼς καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θέλουν εἶσθαι ἰσόβιοι. Ὁ χρόνος καθ' ὃν θέλουν καταστῆ ὡς τοιοῦτοι, θέλει ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ Νόμου, ἐκδοθησομένου μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ Δικασταὶ καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καταστῶσιν ἰσόβιοι, δὲν δύνανται νὰ παύσωσιν, ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

88. Εἰσαγγελεῖς. Ἀντεισαγγελεῖς καὶ Εἰρηνοδίκαι δὲν ἀπολαμβάνωσι τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰσοβιότητος.

89. Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ Νόμου ὡρισμένου εἰς αὐτὸν Δικαστοῦ· ὅθεν δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἔκτακτα δικαστήρια ὑφ' ὁποιονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσιν.

90. Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιοι, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ἤθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη καὶ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀπόφασιν.

91. Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ ἦναι αἰτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

92. Τὸ ὁρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

93. Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων· ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὁσάκις ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

94. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ὑπηρεσίαν ἔμμισθον, ἐκτὸς τῆς τοῦ Καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ.

95. Εἰδικὸς Νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ Στρατοδικείων καὶ Ναυτοδικείων.

96. Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ Νόμου.

Γενικαὶ διατάξεις.

97. Εἰδικὸς Νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν Γερουσιαστῶν καὶ ἰσοβίων Δικαστῶν, ἕνεκα γήρατος, ἢ διαρκῶν νοσημάτων.

98. Ἄνευ Νόμου, στρατὸς ξένος οὔτε

εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὔτε δύναται νὰ διαμείνῃ εἰς τὸ Κράτος, ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

99. Μόνον ὅπως καὶ ὅταν ὁ Νόμος διατάσσῃ οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιτλων καὶ τῶν συντάξεών των.

100. Οὐδεὶς ὅρκος ἐπιβάλλεται, ἄνευ Νόμου, ὁρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

101. Τὰ ὑπάρχοντα διοικητικὰ δικαστήρια καταργοῦνται· αἱ δὲ ὑπαγόμεναι εἰς αὐτὰ περὶ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἀνατίθενται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων καὶ θέλουν δικάζεσθαι ὡς κατεπείγουσαι. Νόμοι ἰδιαίτεροι ἐκδοθησόμενοι ἐντὸς τῆς πρώτης Βουλευτικῆς περιόδου θέλουν ὑπαγάγει ἐπίσης ὅλας τὰς λοιπὰς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια καὶ κανονίσει τὴν διαδικασίαν.

Αἱ ἄρσεις συγκρούσεως θέλουν δικάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Κἀνὲν δικαστήριον, κἀμμία δικαιοδοσία τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ τοῦ λοιποῦ ἄνευ Νόμου.

102. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας παύει, καὶ διαλύεται αὐτοδικαίως, ἅμα παρέλθωσι τρεῖς μῆνες, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ Μόσει ὁ Βασιλεὺς τὸν τοῦ Συντάγματος ὅρκον, ἢ καὶ πρὶν τῶν τριῶν μηνῶν, ἂν πρὸ τῆς λήξεως τούτων συγκροτηθῇ ἡ πρώτη Βουλευτικὴ Σύνοδος.

103. Ὅλοι οἱ Νόμοι καὶ τὰ Διατάγματα καθ' ὅσον ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

104. Ἡ πρώτη Βουλευτικὴ Σύνοδος θέλει συγκροτηθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

105. Δι' ἰδιαιτέρων Νόμων, καὶ ὅσον ἔνεστι ταχύτερον, πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν ἑξῆς ἀντικειμένων. α) Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἐπισκόπων τοῦ Κράτους· τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κληρικῶν, ἀναλόγως μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ χαρακτῆρός των, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργούντων ἢ μοναζόντων. β) Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. γ) Περὶ τῆς διαθέσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀποσβέσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χρεῶν. δ) Περὶ τοῦ τύπου. ε) Περὶ βελτιώσεως τοῦ φορολογικοῦ συστήματος. 2 Περὶ ἁπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας, τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας καὶ πάσης ἄλλης ἐν γένει. ζ) Περὶ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων πρὸς διεκδίκασιν τῶν ἐγκλημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης. ζ) Περὶ ὀργανισμοῦ Ἐθνοφυλακῆς. η) Περὶ στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς νομοθεσίας. θ) Περὶ ἐμψυχώσεως τῆς γεωργίας, βιομηχανίας ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας. ι) Περὶ ὁριστικῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων.

106. Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

107. Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀφιεροῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Πρόεδρος Π. Νοταρᾶς. Οἱ Ἀντιπρόεδροι Α. Μαυροκορδάτος, Α. Μεταξᾶς, Ι. Κωλέττης, Δ. Λόντος. Οἱ Γραμματεῖς Δ. Ν. Δρόσος, Κ. Θ. Κολοκοτρώνης, Γ. Αἰνιάν, Γ. Δοκός.

2ον. Δ. Περὶ συστάσεως γραφείου ὑποθηκῶν

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τὴν ἕδραν τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀρσανείας ὑπαγομένου μέχρι τοῦδε, ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὑποθηκῶν εἰς τὰ τῆς Λαμπίας, συσταίνεται γραφεῖον ὑποθηκῶν.

2. Ὁ εἰρηνοδίκης Λαμπίας θέλει ἀποδώσει εἰς τὸν τῆς Ἀρσανείας τὰ ἐν τῷ γραφείῳ του ὑποθηκικὰ βιβλία, καὶ λοιπὰ τῆς ὑποθηκικῆς ὑπηρεσίας ἔγγραφα, τὰ ἀφο-

ρῶντα τοὺς ἀπαρτίζοντας τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀρκαδείας δήμους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν παρὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ζητηθέντα καὶ ψηφισθέντα περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμον, ἔχοντα οὕτω·

220. Ν. Περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

1. Εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἐννοουμένην κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἐκλέγεται ἀνάλογος ἀριθμὸς βουλευτῶν κατὰ τοὺς ἑξῆς ὅρους.

Ἐπαρχίαι ἔχουσαι πληθυσμὸν μέχρι τῶν δέκα χιλιάδων ψυχῶν ἐκλέγουσιν ἕνα βουλευτήν· αἱ ἔχουσαι πλέον τῶν δέκα μέχρι τῶν εἴκοσι, δύο· αἱ ἔχουσαι πλέον τῶν εἴκοσι μέχρι τῶν τριάκοντα, τρεῖς· αἱ ὑπεράνω τῶν 30, τέσσαρας.

2. Αἱ νῆσοι Ὕδρας, Πετσῶν, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι Ψαρριανοὶ ἐκλέγουν βουλευτὰς κατὰ τὸ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου ε. ε. ψήφισμα τῆς συνελεύσεως, ἤτοι ἡ μὲν Ὕδρα τρεῖς, αἱ Πέτσαι δύο, καὶ οἱ Ψαρριανοὶ δύο.

Οἱ δῆμοι Κρανιδίου καὶ Ἐρμιόνης ἡνωμένοι ἀποτελοῦσιν ἰδίαν ἐκλεκτικὴν περιφέρειαν πρὸς ἐκλογὴν βουλευτοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς τὸ 1 ἄρθρον πληθυσμοῦ.

3. Οἱ κατὰ τὴν ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου ε. ε. ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως μετανάσται ἐκλέγουσιν ἰδιαίτερον βουλευτήν, ἅμα συνοικισθέντες πραγματικῶς ἀποτελέσωσι δῆμον, πόλιν ἢ ἐπαρχίαν, χωριστὴν καὶ παρουσιάσωσι πληθυσμὸν ἴσον μὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς ἐχούσης τὸν μικρότερον πληθυσμὸν περιφερείας ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ 1 ἄρθρου ἰσχύουσιν ἅμα ὁ ἀριθμὸς τῶν συνοικισθησομένων ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιφερείας ἐπαρχιακοῦ τινὸς συμβουλίου.

4. Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται ἀμέσως ὑπὸ τῶν πολιτῶν, τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν.

5. Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου γεννηθέντας Ἕλληνας, ἢ τοὺς ἀποκτήσαντας τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς καθεστῶτας Νόμους, συμπληρώσαντας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἔχοντας προσέτι ἰδιοκτησίαν τινὰ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας, ὅπου ἔχουσι τὴν πολιτικὴν διαμονήν των, ἢ ἐξασκοῦντας ἐν αὐτῇ ὁποιονδήποτε ἐπάγγελμα, ἢ ἀνεξάρτητον ἐπιτήδευμα.

Ἐξαιροῦνται α') οἱ διατελοῦντες ὑπὸ ἀνάκρισιν ἐπὶ κακουργήματι· β') οἱ προσκαίρως ἢ διὰ παντὸς στερηθέντες κατὰ συνέπειαν δικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν· γ') οἱ στερούμενοι τῆς ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ ἐκλεκτικῶν καταλόγων.

6. Ἅμα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου οἱ δήμαρχοι παραλαμβάνοντες τοὺς δημοτικοὺς καὶ εἰδικοὺς παρέδρους ἑκάστης κοινότητος, καὶ τοὺς ἐφορεῖς τῶν ἐνοριῶν ὀφείλουν νὰ συντάξωσι κατάλογον τῶν ἐχόντων δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν.

7. Ὁ κατάλογος περιέχει, α') τὸν αὔξοντα ἀριθμόν, β') τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐγγραφομένου, γ') τὴν ἡλικίαν, δ') ἂν ἦναι αὐτόχθων, ἢ ἀπὸ ποίας ἐποχῆς ἔχει τὴν διαμονήν του εἰς τὸν δῆμον, ε') ἐὰν ἔχῃ ἰδιοκτησίαν, ς') τὸ ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα, ζ') τὰς τυχὸν παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὴν στέρησιν τῆς ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας του ἢ τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν.

Ὁ κατάλογος συντάττεται καθαρὸς, καὶ ἄνευ διαγραφῶν, ἢ προσθηκῶν, καὶ ὅμοιον τούτῳ ἀντίγραφον καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν μνησθέντων δημάρχου, παρέδρων καὶ ἱερέων πέμπεται ἀμέσως μετὰ τὴν σύνταξιν εἰς τὸν Διοικητήν.

8. Ὁ καταλογος θέλει ἐκτεθῆ εἰς τὸ δημαρχεῖον ἑκάστου δήμου τὴν 25 τὸ βραδύτερον ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιτοπίου καὶ ἐπισήμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ ἀποσπάσματα εἰς πᾶσαν παρεδρίαν περιέχοντα τοὺς ἐν αὐτῇ ψηφοφόρους· διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἔτη τὴν 15 Ἀπριλίου.

Ἡ ἔκθεσις γνωστοποιεῖται διὰ δημοσίας κηρύξεως καὶ διὰ προγράμματος τοῦ δημάρχου, ἐν ᾧ συναμα προσδιορίζεται καὶ δεκαήμερος προθεσμία διὰ τὴν παραδοχὴν ἐνστάσεων κατὰ τοῦ καταλόγου· ἀντίγραφον δὲ τοῦ προγράμματος πέμπει αὐθημερὸν εἰς τὸν Διοικητήν.

9. Πᾶς ἔχων τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι τὸ δικαίωμα, δύναται νὰ κάμῃ προφορικῶς, ἢ ἐγγράφως παραπονα κατὰ τοῦ ἐκτεθέντος καταλόγου διὰ παραλείψεις ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα, ἢ δι' ἐγγραφὴν μὴ ἐχόν ων ταῦτα, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τὰ ὑποστηρίξῃ μὲ τὰς ἀνηκούσας ἀποδείξεις.

10. Τὰ παράπονα ταῦτα γίνονται ἐνώπιον πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, παράντος καὶ τοῦ δημάρχου, καὶ ἐγγράφονται εἰς ἴδιον πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ παραπονουμένου.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνονται διὰ κλήρου ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν περίοδον δημοτικῶν Συμβούλων καὶ τῶν χρηματισάντων κατὰ τὰς προηγηθείσας δύο περιόδους, ἢ καὶ μιᾶς μόνης, ἂν δὲν ὑπῆρξαν εἰς τινας δήμους δύο. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει τὸν πρόεδρόν της.

11. Τὴν ἐνδεκάτην ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐν τῷ 8 ἄρθρῳ ἀναφερομένου προγράμματος, τὸ πρωτόκολλον τῶν παραπόνων ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ δήμου. ὑγχρόνως δὲ διὰ νέου προγράμματος προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ προτείνωσι τὰς ἀντιρρήσεις των ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Αἱ ἀντιρρήσεις γίνονται καθ' ὃν τρόπον τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁρίζει.

12. Τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένης προθεσμίας, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου ἐξάγει διὰ κλήρου δεκαπέντε ὀνόματα ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων μέχρι τοῦδε ἐπαρχιακῶν συμβούλων, δημάρχων, παρέδρων, δημοτικῶν συμβούλων καὶ ὁρκωτῶν· ἐκ δὲ τῶν οὕτω κληρωθέντων συντάσσεται δικαστήριον ὁρκωτῶν πρὸς ἐκδίκασιν ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων.

Συγχρόνως θέλουν ἐξαχθῆ ἐκ τῆς κάλπης ἕτερα δεκαπέντε ὀνόματα, τὰ ὁποῖα θέλουν χρησιμεύσει ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου.

13. Οἱ κληρωθέντες εἰδοποιούμενοι ἀμέσως παρὰ τοῦ δημάρχου, ὀφείλουσι νὰ συνέλθωσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου, καὶ δίδοντες ἐνώπιον τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ ἱερέως εἰς τὸ δημοτικὸν κατάστημα τὸν διὰ ταῦτ' ἐνόρκους προσδιωρισμένον ὅρκον, δικάζουσιν ἀνεκκλήτως τὰ παράπονα λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ πρωτόκολλα τῶν ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων καὶ ὅλα τὰ παρουσιασθέντα ἔγγραφα. Ἡ διάρκεια τῆς ἐκδικάσεως ὅλων τῶν ἐνστάσεων δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν 8 ἡμερῶν.

14. Ἐκ τῶν κληρωθέντων δεκαπέντε ὀνομάτων ἑκάτερον τῶν μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσῃ ἀνὰ πέντε· τὰ δὲ μένοντα πέντε, ἔχοντα πρωϊστάμενον τὸν πρῶτον κληρωθέντα δικάζουσι συνοπτικῶς δημοσίᾳ. Αἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ ἦναι συντόμως αἰτιολογημέναι, καὶ καταχωρίζονται εἰς ἐπὶ τούτῳ συνταττόμενον πρωτόκολλον.

Ἐὰν τὰ μέλη δὲν ζητήσωσιν ἐξαίρεσιν, τὰ πέντε μέλη ἐξάγονται διὰ κλήρου, ὁ δὲ πρῶτος ἐξαχθεὶς προεδρεύει.

15. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τούτων ὁ κατάλογος διορθοῦται ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ ὁ δήμαρχος ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποφάσεων, νὰ σημειώσῃ τὴν διόρθωσιν

ἐπὶ τοῦ καταλόγου τοῦ ἐκτεθειμένου εἰς τὸ δημαρχικὸν κατάστημα, καὶ νὰ πάρῃ ἀντίγραφον ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν διοικητήν.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ ψηφοφορίας καὶ διαλογῆς τῶν ψήφων.

16. Ὁ διοικητής, ἅμα εἰδοποιηθῇ παρὰ τῶν δημάρχων τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξελέγξεως τῶν καταλόγων καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν, θέλει προσδιορίσει τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως, τὸν εὐρυχωρότερον ναὸν τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου ὡς τόπον τῆς ψηφοφορίας, καὶ τὴν διάρκειαν τῶν περὶ ἔκλο γῆς ἐργασιῶν. Ἡ διάρκεια τῶν ἐκλογῶν θέλει εἶσθαι ὀκταήμερος.

Ὁ διοικητὴς θέλει ἀποστείλει ὁμοῦ μὲ τὰς προκηρύξεις καὶ μίαν κάλπην εἰς ἕκαστον δῆμον ἐσφραγισμένην μὲ τὴν σφραγῖδα τῆς Διοικήσεως ἐφ' ὅλων τῶν γωνιῶν.

17. Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουν τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς παραλαβῆς τῆς προκηρύξεως τοῦ διοικητοῦ νὰ κοινοποιήσουν αὐτὴν ἐγγράφως καὶ διὰ κηρύξεως εἰς ὅλον τὸν δῆμον.

18. Ἡ ψηφοφορία ἐφαρμόζεται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἐξάγονται διὰ κλήρου παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δημοσίως, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου, ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων δημάρχων, παρέδρων, δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν συμβούλων καὶ ὁρκωτῶν. Προεδρεύει δὲ ταύτην ὁ πρῶτος λαχὼν τὸν κλῆρον.

Αὕτη ἐκλέγει τὸν γραμματέα της.

19. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδελτίων.

Ἕκαστος ψηφοφόρος γράφει μόνος, ἢ δι' ἄλλου τῆς ἐμπιστοσύνης του ἰσάριθμα ὀνόματα τῶν βουλευτῶν, τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ δώσῃ ἡ ἐπαρχία, καὶ ῥίπτει αὐτὸς ὁ ἴδιος εἰς τὴν κάλπην· τὸ ὄνομα τοῦ ψηφοφόρου σημειοῦται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἐὰν ψηφοδέλτιόν τι περιέχῃ ἀριθμὸν ὀνομάτων ἀνώτερον τοῦ ἀπαιτουμένου, παραλείπονται τὰ τελευταῖα περιττεύοντα ὀνόματα. Ἐὰν δὲ περιλαμβάνῃ ὀλιγώτερα, παραδέχονται ταῦτα μόνον.

20. Πᾶσα παρατήρησις, ἡ ἔνστασις γινομένη ὑπὸ τῶν ψηφηφόρων σημειοῦται εἰς πρωτόκολλον, ὅπου καταχωροῦνται ὡσαύτως καὶ αἱ γνωμοδοτήσεις τῆς ἐφορευούσης ἐπιτροπῆς, συντόμως αἰτιολογημέναι· περὶ δὲ τοῦ κύρους αὐτῶν ἀποφασίζει ἡ Βουλή.

21. Ἕκαστος ψηφοφορεῖ εἰς τὸν δῆμον του· δύναται δὲ νὰ ἐξασκήσῃ τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ εἰς ἄλλον δῆμον, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ κάμῃ τὴν ἐπὶ τοῦ φ δήλωσίν του εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους πρὸ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων. Οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ ψηφηφορήσῃ εἰς δύο δήμους, ἢ διὰ ἀντιπροσώπου.

22. Ἡ ἐνσφράγιστος παρὰ τοῦ Διοικητοῦ κάλπη, σφραγίζεται ἐξ ὑπαρχῆς ἐφ' ὅλων τῶν γωνιῶν ὑπὸ τῆς ἐφορευούσης τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτροπῆς, καὶ ὅσων τῶν παρευρισκομένων τὸ ἀπαιτήσωσι.

Κατὰ τὴν ἐν τῷ προγράμματι τῆς ἐπιτροπῆς ὡρισμένην ὥραν τῆς παύσεως τῆς ψηφοφορίας ἑκάστης ἡμέρας, ἡ ὀπὴ τῆς κάλπης σφραγίζεται δημοσίως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξ ὅσων ἐκ τῶν παρευρισκομένων ψηφοφόρων τὸ ἀπαιτήσωσιν.

Ἡ δὲ ἀποσφράγισις αὐτῆς ἐπαναλαμβάνεται ἑκάστην πρωΐαν δημοσίως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὴν σφράγισιν καὶ ἀποσφράγισιν συντάσσεται ἔκθεσις παρόντος τοῦ δημάρχου, ὑπογραφομένη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξ ὅσων ἐκ τῶν παρόντων ψηφοφόρων τὸ ἀπαιτήσωσιν.

Ἡ κάλπη φυλάττεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτῆς.

23. Εἰς τὴν λῆξιν τῆς πρὸς ἐκλογὴν προθεσμίας ὅλαι αἱ κάλπαι μεταφέρονται μετὰ τῶν πρακτικῶν ἀφαλῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἑκάστου δήμου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, καὶ κατατίθενται ἐν τῷ ἐν αὐτῇ προσδιωρισμένῳ διὰ τὰς ἐκλογὰς κασαστήματι, ὅπου ἀποσφραγίζονται. Ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων γίνεται ἀμέσως

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μετὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῶν καλπῶν δημοσίᾳ ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ διοικητοῦ, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἐφορευουσῶν τὰς ψηφοφορίας ἐπιτροπῶν ὅλων τῶν δήμων.

24. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων τὰ πρακτικὰ διευθύνονται εἰς τὸν Διοικητὴν, ὅστις ὀφείλει νὰ τὰ ἐξαποστείλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ αὕτη πάλιν εἰς τὴν Βουλήν.

Ὁ Διοικητὴς δημοσιεύει διὰ προγράμματος καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, καὶ συγχρόνως εἰδοποιεῖ τοὺς ἐκλεχθέντας.

25. Εἰς τοὺς δήμους Κρανειδίου, καὶ Ἑρμιόνης ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων θέλει γενῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ πρώτου δήμου· οἱ δὲ Ψαρρῖανοὶ θέλουν συνέλθει διὰ τὴν πρώτην περίοδον εἰς τὴν Ἑρμιόνα πόλιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Βουλευτῶν αὐτῶν.

26. Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, τῶν πραγματικῶς ψηφοφορησάντων.

Ἐὰν μετὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν ἀναδειχθῶσιν ὅλοι οἱ Βουλευταὶ ἢ μέρος αὐτῶν ἐν ἀπολύτῳ πλειοψηφίᾳ, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία ἐπὶ διπλασίων τοῦ ζητουμένου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν ὀνομάτων, λαμβανομένων ἐκ τῶν λαβόντων κατὰ τὴν προλαβοῦσαν ψηφοφορίαν τὴν πλειονοψηφίαν σχετικῶς, μέχρις οὗ ἀναδειχθῶσιν ὅλοι οἱ Βουλευταὶ ἐν ἀπολύτῳ πλειοψηφίᾳ.

Ἰσοψηφίας οὔσης ἀποφασίζει ὁ κλῆρος.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν βουλευτῶν τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου ἰσχύει, μὴ ὑπαρχούσης ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἡ σχετική. »

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περὶ βουλευτικῆς ἱκανότητος.

27. Διὰ νὰ γένῃ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται· α) Νὰ ἔχῃ τὰς ἐν τῷ 63 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ὁριζομένας ἰδιότητας. β) Νὰ μὴν ὑπάγηται εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἄρθρου 5. τοῦ παρόντος Νόμου. γ) Νὰ ᾖναι. 1 ἢ αὐτόχθων τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται 2) Ἢ ἐκ τῶν πολιτικῶς ἢ στρατιωτικῶς ἀγωνισθέντων, καὶ διαμεινάντων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1827 ἔτους, καὶ ἐγκαταστημένων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἀφ' ἧς ἐκλέγονται πρὸ ἑνὸς ἔτους, καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς ἕνα τῶν δήμων αὐτῆς·

3) ἢ αὐτόχθων τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἐγκαταστημένος πρὸ ἑνὸς ἔτους εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται. 4) ἢ α) ἐκ τῶν πολιτικῶς ἢ στρατιωτικῶς ἀγωνισθέντων καὶ διαμεινάντων ἐν Ἑλλάδι μέχρι τέλους τοῦ 1827. β) ἐκ τῶν ἐλθόντων εἰς Ἑλλάδα καὶ διαμεινάντων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ αὐτοῦ ἔτους, γ) ἐκ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὰς μετὰ ταῦτα μάχας μέχρι τέλους τοῦ 1829, ἀλλὰ κατοικούντων ὅλων τῶν ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις α. β'. γ' κατηγορίαις τοῦ παραγράφου 4. περιλαμβανομένων πρὸ ἑνὸς ἔτους εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλέγονται, καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς ἕνα τῶν δήμων αὐτῆς· 5) ἢ νὰ ἐκατοίκησεν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἓξ ἔτη ἐγγραφεὶς εἰς ἕνα τῶν δήμων, ἐξ ὧν τὰ τρία ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται καὶ νὰ ἀπέκτησεν ἐν αὐτῇ πραγματικὴν ἀκίνητον περιουσίαν δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

28. Διοικητικοὶ, οἰκονομικοὶ, δικαστικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταὶ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας εἰς ἣν ἐκτελοῦσι τὰ καθήκοντά των. Οὔτε μετὰ τὴν παραίτησιν, ἢ παῦσίν των οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι ἐκλέγονται ἐκ τῶν μερῶν ὅπου ἐτέλουν τὰ τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου καθήκοντα, εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ἐξαμηνίας· ἀλλ' αὕτη ἡ περὶ τῆς παραιτήσεως καὶ παύσεως διάταξις δὲν ἰσχύει διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου, εἰμὴ ἂν ὁ ὑπάλληλος παραιτηθῇ, ἢ παύσῃ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου. Οἱ διὰ δημόσιον χρέος συλακισμένοι ἀνήκοντες εἰς τοὺς ψηφοφόρους τῆς ἐπαρχίας των, ἐξέρχονται τῶν

φυλακῶν μὲ ἄδειαν, ἂν τὸ ζητήσωσι, κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, δίδοντες ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν διὰ τὴν εἰς τὴν φυλακὴν ἐπάνοδόν των,

Γενικαὶ διατάξεις.

29. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως, παραιτήσεως, ἢ ἀνικανότητος βουλευτοῦ γίνεται νέα ἐκλογὴ περὶ ἀναπληρώσεως ἐντὸς δύο μηνῶν κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγραφομένας διατυπώσεις.

Ἡ Βουλὴ ἔχει μόνη τὸ δικαίωμα νὰ δέχηται τὴν παραίτησιν τῶν μελῶν της.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

30. Οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ὄθωνος ἐκλέγουσιν ἴδιον Βουλευτὴν κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

31. Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω συνέρχονται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ διοικητοῦ τῆς Καθέδρας τοῦ Βασιλείου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς Συνέλευσιν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐνεργοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ ἐκλογαὶ τοῦ Κράτους.

Ὁ μὲν Πρύτανις προεδρεύει τὴν Συνέλευσιν, ὁ δὲ Γραμματεὺς κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον.

Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδελτίων.

Ὁ ὡς Βουλευτὴς ἐκλεχθησόμενος ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 τοῦ Συντάγματος ἰδιότητας.

32. Οἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀπολαμβάνοντες τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκλέγειν δὲν δύνανται νὰ ἐξασκήσωσι τὸ αὐτὸ καὶ εἰς ἄλλην ἐκλογήν.

33. Ὅλαι αἱ πράξεις τῶν ἐκλογῶν γράφονται εἰς ἁπλοῦν χάρτην.

34. Οἱ κληρικοὶ δὲν δύνανται νὰ ψηφοφορήσουν οὐδὲ νὰ ἐκλεχθῶσιν.

35. Πᾶσα ἐκλογή, ἥτις ἤθελεν ἐνεργηθῇ ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, δὲν ἔχει κῦρος.

36. Ὁ παρὼν νόμος δὲν εἶναι ἀμετάβλητος.

Καὶ ἀποδεχόμενοι αὐτόν. Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου 1844.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῇ δεκάτῃ ὀγδόῃ Μαρτίου, ὥρᾳ δευτέρᾳ μ. μ. συνῆλθον ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως οἱ Κ. Κ. πληρεξούσιοι τοῦ Ἔθνους, ὅπως δεχθῶσι τὸν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ὅρκον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος. Παρῆσαν τὸ διπλωματικὸν Σῶμα, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἅπαντες οἱ ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ἀνώτεροι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι. Αἱ Α. Α. Μ. Μ. εἰσῆλθον, καὶ ἡ μὲν Α. Μ. ἡ Βασίλισσα μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῆς ἀνέβη εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προπαρασκευασμένον θεωρεῖον, ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, προπορευομένων τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς παρ' αὐτῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκλεχθείσης Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Ὑπουργῶν, καὶ παρακολουθούντων τῶν Ὑπασπιστῶν καὶ Διαγγελέων αὐτῆς, ἀνέβη ἐπὶ τοῦ Θρόνου.

Ἅπαντες ἀσκεπεῖς καὶ ὄρθιοι ἐδέχθησαν μετ' ἀνευφημιῶν τὰς Α. Α. Μ. Μ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καθήσας ἐπὶ τοῦ Θρόνου καὶ νεύσας πρὸς ἅπαντας νὰ καθήσωσιν εἰς τὰς ἕδρας των, ἐξεφώνησε τοὺς ἑξῆς λόγους.

«Χαίρων διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς συντάξεως τοῦ πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος, ἐμφανίζομαι ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν διὰ νὰ ἐπισφραγίσω αὐτὸ διὰ τοῦ ὡρισμένου ὅρκου.»

Ἀκολούθως δὲ ἀναστὰς ὄρθιος καὶ ἀσκεπὴς, θέσας τὴν δεξιὰν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἔχων ἐνώπιον Αὐτοῦ τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα ὤμοσε τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 τοῦ Συντάγματος διαλαμβανόμενον Βασιλικὸν ὅρκον, ἔχοντα οὕτω.

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου

καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν Ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.»

Ζωηρότατα ἀνευφημίαι ἐπηκολούθησαν τὴν ὁρκοδοσίαν καὶ ἡ αἴθουσα ἀντήχησεν ἀπὸ τὰ «ζήτω ὁ Βασιλεύς.»

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καθήσας πάλιν ἐπὶ τοῦ Θρόνου ἀπήγγειλε τὰ ἑξῆς.

«Εὔχομαι ὥστε τὸ Σύνταγμα, ὁ ἱερὸς οὗτος καὶ ἀδιάῤῥηκτος δεσμὸς μεταξὺ Βασιλέως καὶ Ἔθνους νὰ στερεώσῃ καὶ προαγάγῃ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος.»

Περατωθέντος ἤδη τοῦ ἔργου, διὰ τὸ ὁποῖον συνεκάλεσα τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, κηρύττω τὴν λῆξιν αὐτῆς.»

Τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις ἐπανέλαβε μεγαλοφώνως καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, εἰπὼν «περατωθέντος ἤδη τοῦ ἔργου, διὰ τὸ ὁποῖον συνεκάλεσα τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, κηρύττω τὴν λῆξιν αὐτῆς.»

Τότε αἱ Α. Α. Μ. Μ. ἀνεχώρησαν, ἡ δὲ συνεδρίασις διελύθη ἐν τῷ μέσῳ ζωηροτάτων καὶ ἐπανειλημμένων ζητοκραυγῶν.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτων ἁπάντων, συνετάχθησαν τρία ὅμοια τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου τῆς ὁρκωμοσίας, ὑπογεγραμμένα παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὄθωνος, παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει κατατεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, τὰ δὲ δύο ἕτερα θέλουν κατατεθῆ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ νὰ παραδοθῶσι τὸ μὲν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Γερουσίας, τὸ δὲ εἰς τὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Μαρτίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως Μανούσος Νοταρᾶς. Οἱ Ἀντιπρόεδροι Α. Μαυροκορδάτος, Α. Μεταξᾶς, Ι. Κωλέττης. Ἀνδρέας Λόντος. Οἱ Γραμματεῖς Δρ. Ν. Δρύσου, Κωνστ. Κολοκοτρώνης, Γ. Λίνιαν, Γ. Δοκός. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Εὐβοίας Νεόφυτος Κ. Κανάρης, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Γραμματεὺς τῶν Ναυτικῶν. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Γεώργιος Κοντουριώτης. Ἀνδρέας Λόντος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεύς. Δρύσος Μανσόλας, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Λεών Μελᾶς, Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

Κατὰ τὸ ἀκροτελεύτιον ἐδάφιον τοῦ ΙΗ'. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, δημοσιεύονται κατωτέρω ἅπαντα τὰ δεκαοκτὼ τὸν ἀριθμὸν ψηφίσματα τῆς Συνελεύσεως ταύτης.

293. Ψήφισμα Α'.

Η ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Ἐκπληροῦσα καθῆκον δικαιοσύνης πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας πολιτικούς τε καὶ στρατιωτικοὺς τοὺς ἔν τε τῇ Πρωτευούσῃ καὶ κατὰ τὰς Ἐπαρχίας συντελέσαντας εἰς εὐόδωσιν τῆς ἀπομνημονεύτου καὶ ἐθνοσωτηρίου μεταβολῆς τῆς 3 Σεπτεμβρίου, καὶ θέλουσα νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μέχρι σήμερον σειρὰν τῶν πατριωτικῶν πράξεων διὰ τῆς πρεπούσης εἰς αὐτὰς μνήμης καὶ ἀμοιβῆς, ἀφοῦ προηγουμένως, κλίνασα γόνυ, θύσῃ πρὸς τὸν Ὕψιστον θυσίαν βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης καὶ αἰνέσεως διὰ τὰς ἀπείρους καὶ αἰωνίους πρὸς τὸν πιστὸν αὐτὸν λαὸν χάριτας,

Δημοτική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ψηφίζει.

Α'. Περιφανὴς ἔπαινος καὶ εὐγνωμοσύνη ἀπονέμεται, καὶ ἀνεξάλειπτος μένει πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας πολιτικούς τε καὶ στρατιωτικοὺς τοὺς ἐν τῇ Πρωτευούσῃ καὶ κατὰ τὰς Ἐπαρχίας συντελέσαντας εἰς προπαρασκευὴν, ἐκτέλεσιν καὶ εὐόδωσιν τῆς ἐθνοσωτηρίου μεταβολῆς τῆς 3 Σεπτεμβρίου.

Β'. Ὡς ἰδιαίτερον δεῖγμα τῆς Ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν φρουρὰν τῆς Πρωτευούσης διὰ τὴν ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦδε πατριωτικὴν καὶ ἀνεπίληπτον διαγωγήν της ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας καὶ ὡς ἀπόδειξιν τῆς πληρεστάτης πεποιθήσεως, ἣν ἔχει ἡ Συνέλευσις, ὅτι καὶ ὡς φρουρὰ αὐτῆς, φρουρὰ τῆς Πρωτευούσης θέλει διατηρήσει μέχρι τέλους τῶν ἐρ ασιῶν της ἀπαρασαλεύτως τὴν αὐτὴν ἀξιέπαινον διαγωγὴν, ἐξασφαλίζει διὰ βίου ὡς Ἐθνικὴν ἀμοιβὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικοὺς αὐτῆς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς αὐθαιρέτου αὐτῶν παραιτήσεως, ἢ τῆς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως καθαιρέσεως.

294. Ψήφισμα Β'.

Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος νὰ σχηματίσῃ τὸ προσωπικὸν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, διορίζουσα ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς ἑξῆς κατηγορίας· α) Τοὺς αὐτόχθονας κατοίκους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας καὶ τοὺς μέχρι τέλους τοῦ 1827 ἀγωνισθέντας ἐν αὐτῇ, ἢ ἐλθόντας καὶ διαμείναντας μέχρι τοῦ αὐτοῦ ἔτους· πρὸς δὲ καὶ τοὺς λαβόντας στρατιωτικῶς καὶ ἀποδεδειγμένως μέρος καὶ εἰς τὰς μετὰ ταῦτα ἤτοι μέχρι τοῦ 1829 κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν γενομένας κατὰ τῶν ἐχθρῶν μάχας. β) Τοὺς μεταναστεύσαντας κατοίκους καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς τῶν μερῶν τῆς Στερεᾶς καὶ τῶν νήσων, τῶν λαβόντων τὰ ὅπλα εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἐλθόντας μέχρι τοῦ 1827, καὶ ἐγκατασταθέντας οἰκογενειακῶς εἰς ἕνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου, καὶ τὰ τέκνα ὅλων τῶν εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας ὑπαγομένων. γ) Τοὺς μὴ ἐμπεριλαμβανομένους εἰς τοὺς ἀνωτέρω δύο παραγράφους ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ μὴ διατηρήσῃ οὐδὲ νὰ διορίσῃ εἰς τὰς θέσεις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, εἰμὴ τοὺς μὲν ἐλθόντας καὶ ἐγκατασταθέντας εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1827 μέχρι τέλους τοῦ 1832 μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος· τοὺς δὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1832 μέχρι τέλους τοῦ 1837 μετὰ τρία ἔτη, καὶ τοὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1837 μέχρι τέλους τοῦ 1843 μετὰ τέσσαρα ἔτη.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας γενικῶς ὁ στρατὸς τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διοριζόμενοι εἰς διερμηνευτικὰς καὶ προξενικὰς θέσεις, τὰς ὁποίας ὁ τοῦ ἀγῶνος Ἕλλην δὲν δύναται ν' ἀναπληρώσῃ, καὶ οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ τῶν ὡραίων τεχνῶν ὡς πρὸς τὰς εἰδικὰς θέσεις των.

Β'. Τὸ παρὸν ψήφισμα ἰσχύει ὡς ἐὰν ἦτο καταχωρημένον αὐτολεξεὶ εἰς τὸ Σύνταγμα, καὶ ἡ παράβασις αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου θεωρεῖται ὡς παράβασις τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος.

295. Ψήφισμα Γ'.

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Συντάγματος ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ Ἀντιβασιλείας.

Ψηφίζει

Ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία, μένουσα εἰς τὴν χηρείαν της καλεῖται αὐτοδικαίως εἰς τὴν Ἀντιβασιλείαν ἐν περιπτώσει ἀνηλικότητος, ἢ ἀπουσίας τοῦ κατὰ τὸ 40 ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος διαδόχου τοῦ Θρόνου.

296. Ψήφισμα Δ'.

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 61 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν δ'. παράγραφον τοῦ 7 Νόμου τοῦ ἐκτελεστικοῦ σώματος τῶν 1822.

Ψηφίζει

Α'. Εἰς τὰς νήσους Ὕδρας καὶ Πετσῶν διατηρεῖται ὁ διὰ τοῦ εἰρημένου περὶ ἐκ-

λογῆς παραστατῶν Νόμου ὁριζόμενος ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα διατηρεῖται καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ψαριανῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ συνοικισθῶσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης Βουλευτικῆς περιόδου.

Νόμος ἰδιαίτερος ἐκδοθησόμενος ἐντὸς τῆς αὐτῆς περ ὁδου θέλει προσδιορίσει τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν συνοικισθησομένων.

Β'. Τὸ παρὸν ψήφισμα ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχὺν τοῦ Συντάγματος.

297. Ψήφισμα Ε'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τοὺς παραγράφους ρζ', ρή, καὶ ρθ', πς', πθ', καὶ ρ', τῶν πρασωρινῶν πολιτευμάτων τῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ ἐν Ἄστρει Ἐθνικῶν Συνελεύσεων καὶ τὰ ἄρθρα 147 καὶ 148 τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος τῆς ἐν Τροιζῆνι, καὶ θεωροῦσα, ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τούτων ἐπεβλήθη τὸ χρέος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ εὑρεθῇ σταθερὸς πόρος ζωῆς εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων στρατιωτῶν, προλαμβάνουσα πᾶσαν πρὸς τοῦτο κατάχρησιν, νὰ ἀντιβραβεύσῃ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ὅλους, ὅσοι συνεισέφεραν εἰς θεραπείαν τῶν χρηματικῶν χρειῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἀνταμείψῃ τοὺς προφανῶς δυστυχήσαντας.

Λαβοῦσα προσέτι ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. ΙΑ'. ψήφισμα τῆς ἐν Τροιζῆνι Συνελεύσεως, κατὰ τὸ ὁποῖον ὀφείλεται περίθαλψις καὶ ἀνταμοιβὴ εἰς τοὺς ἄχρι τέλους ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ἀθλήσαντας καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανόντων, τὸν Ε'. §. τῶν πρακτικῶν τῆς ΚΔ'. συνεδριάσεως τῆς ἰδίας Συνελεύσεως, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου· πρὸς δὲ καὶ τὸ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1829 ὑπὸ στοιχ. έ τῆς ἐν Ἄργει Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καθ' ὃ ἐδόθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἡ πληρεξουσιότης νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἔρευναν τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἀποκτηθέντων δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν εἰς τὰς ἀποζημειώσεις· 1) αἱ νῆσοι Ὕδρας, Πετσῶν καὶ Ψαρῶν. 2) Τὸ στρατιωτικὸν σῶμα τοῦ Μεσολογγίου 3) Τὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀοιδήμου Καραΐσκου στρατιωτικὰ σώματα. 4) Οἱ πλοίαρχοι τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων, τὰ στρατιωτικὰ σώματα τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῶν νήσων, τῶν πολιτικῶν Ὑπουργῶν, τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν κοινοτήτων τῆς Ἐπικρατείας, ὅσαι ἔχουν ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων κτλ.

Αἰσθανομένη ἔργον αὐστηρᾶς δικαιοσύνης νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ ὅσων αἱ εἰρημέναι διατάξεις τῶν προλαβουσῶν ἐθνικῶν συνόδων προέβλεψαν, καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ δικαιώματα τῶν μηκέτι ἀποζημιωθέντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐκκαθαρίσῃ ἐκεῖνα τῶν μέχρι τοῦδε ἀποζημιωθέντων διὰ νὰ ἐξελεγχθῇ πᾶσα κατάχρησις, λαβοῦσα κατὰ τὸ παρελθὸν χώραν ὡς πρὸς τὰς βαθμολογίας, ἢ τὰς διὰ γαιῶν κτημάτων, χρημάτων ἀποζημιώσεις, ἢ ἄλλας παραχωρήσεις.

Ψηφίζει

Α'. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ὡς πρώτιστον χρέος της νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ὅσον ἐνεστι ταχυτέρας ἐκτελέσεως τῶν εἰρημένων διατάξεων τῶν προλαβουσῶν Ἐθνοσυνελεύσεων, καθ' ὅσον αὐταὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἐξετελέσθησαν, καὶ νὰ ἐκκαθαρίσῃ κατὰ τὸ δίκαιον τὰς μέχρι τοῦδε δοθείσας ἀποζημιώσεις.

Β'. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἡ Κυβέρνησις θέλει διορίσει ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ὑπὸ στρατιωτικῶν, ναυτικῶν, καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν, διαπρεψάντων κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα (ἀπὸ τοῦ 1821 ἔτους μέχρι τοῦ 1827) τῆς ὁποίας καθῆκον θέλει εἶσθαι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐξακρίβωσις τῶν δικαιωμάτων, τῶν ἐχόντων κατὰ τὰς εἰρημένας ἐθνικὰς διατάξεις ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων, μὴ ἐξακριβωθείσας, καὶ μὴ ληφθείσας εἰσέτι ὑπ' ὄψιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐξέλεγξις καὶ ἐκκαθάρισις τῶν ἄχρι τοῦδε δοθεισῶν ἀποζημιώσεων

Γ'. Τῶν ἀποθανόντων ἀγωνιστῶν, οἵτινες εἶχον δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἀπὸ στρατιωτικὸν βαθμόν, οἱ νόμιμοι κληρονόμοι ἀποκαθίστανται εἰς τὰ δίκαια ἐκείνων.

Δ'. Δὲν ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας ἀπαίτησις ἀποδεικτικοῦ πενίας διὰ τὴν βαθμολογίαν ἢ ἀποζημίωσιν ὁποιουδήποτε ἀγωνιστοῦ.

Ε'. Ἡ Κυβέρνησις μετὰ τὴν τοιαύτην ἐξακρίβωσιν καὶ ἐκκαθάρισιν θέλει μὲν φροντίσει νὰ ὁρισθῶσι διὰ Νόμου τὰ μέσα καὶ ὁ τρόπος τῆ ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ψηφίσματος, ὡς πρὸς τὰς ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις, θέλει δὲ ἐνεργήσει ὅ,τι δίκαιον διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἄχρι τοῦδε ἀποζημιωθέντων.

297. Ψήφισμα ς'.

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 401 τοῦ Συντάγματος καὶ θεωροῦσα ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον τοῦ νὰ μὴν ἀναβάλληται ἡ ἐκδίκασις οὐδεμιᾶς τῶν διοικητικῶν διαφορῶν ἕως οὗ διὰ Νόμου ὑπαχθῶτι καὶ αὐταὶ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Ψηφίζει.

Α'. Ἄχρις οὗ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία κανονίσει διὰ Νόμου τὴν διαδικασίαν τῶν λοιπῶν διοικητικῶν διαφορῶν καὶ παραπέμψῃ αὐτὰς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, αἱ ἁρμόδιαι διοικητικαὶ ἀρχαὶ θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ δικάζωσιν αὐτὰς ὡς τὰς ἐδίκαζον καὶ πρότερον.

Ὡς τοιαῦται θεωροῦνται αἱ περὶ φόρου τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων διαφοραὶ, αἱ περὶ στρατευσίμων, αἱ περὶ δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἀρχαιρεσιῶν, καὶ περὶ χαρτοσήμου, λαθρεμπορίων, καὶ παντὸς ἐμμέσου δημοσίου φόρου, καὶ ὅσαι ἄλλαι τῆς αὐτῆς φύσεως θεωροῦνται ὡς διοικητικαί.

Β'. Πᾶσα δὲ ἄλλη τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ διαφορὰ μεταξὺ ἰδιωτῶν καὶ τοῦ δημοσίου, ἢ τῶν δήμων, ὑπάγεται ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ θέλει δικάζεσθαι ὡς κατεπείγουσα κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ πολιτ. δικανομίαν.

Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπαγόμεναι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διαφοραὶ ὑπάγονται τοῦ λοιποῦ, ὅσας μὲν αὐτὸ ἐδίκαζεν κατ' ἔφεσιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐφετείων τοῦ Κράτους, ὅσας δὲ κατ' ἀναίρεσιν εἰς τὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Γ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει ἐνεργηθῆ καὶ δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως συγχρόνως μὲ τὸ Σύνταγμα.

298. Ψήφισμα Ζ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος.

Ψηφίζει.

Α'. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει τῇ εὐθύνῃ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ διατρέξαντα ἐπίσημα ἔγγραφα μεταξὺ τῆς Αὐλῆς τῆς Βαυαρίας καὶ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίου τῶν Τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἀφορῶντα τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Βασιλείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ καθυποβάλῃ λεπτομερῆ ἔκθεσιν ἐντὸς τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως παντὸς λογαριασμοῦ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐγγράφων πηγάζοντος.

Β'. Ἐπιβάλλεται τὸ χρέος εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐξετάσῃ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον καὶ νὰ ἐπιμεληθῆ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ καὶ τῇ μεσολαβήσει τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων περὶ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἐξ αὐτοῦ πηγάσοντος χρέους τῆς Βαυαρίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ψήφισμα Η'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους προτάσεις περὶ διανομῆς ἀριστείου καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ τὴν 29 Φεβρουαρίου Συζητήσεως.

Ψηφίζει.

Ἡ Διορισθησομένη κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως πρὸς ἐξέτασιν τῶν παλαιῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπὴ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της τὰ περὶ συντάσεως καὶ διανομῆς τοῦ ἀριστείου τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1835 Βασιλικὸν Διάταγμα, καὶ ἐξετάζουσα ἀκριβῶς τὰς περὶ ἀργυροῦ καὶ χαλκίνου ἀριστείου διατάξεις. α) Νὰ προ-

τείνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐπικύρωσιν τῶν καλῶς δοθέντων. β) Τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἀποληφθῆς κατὰ τὸ διάταγμα. γ) Τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ ἀφ' ὅσων ἐναντίον τῶν ὅρων τοῦ ῥηθέντος Διατάγματος τὸ ἔλαβον.

Τὸ σιδηροῦν ἀριστεῖον νὰ διανεμηθῇ εἰς ἅπαντας τοὺς ἔχοντας συμπληρωμένον τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ λαβόντας ὅπως δήποτε μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα μέχρι τοῦ 1829.

Οὐδεὶς ἔχων ἡλικίαν ὀλιγώτερον τῶν 30 ἐτῶν δύναται νὰ φέρῃ ἀριστεῖον τοῦ ἀγῶνος. Ἡ ἡλικία τῶν 30 ἐτῶν προσδιορίζεται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρόντος ἔτους.

299. Ψηφίζει Θ'

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος.

Ψηφίζει.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως Νόμου κανονίζοντος ὁριστικῶς τὸν ὅρκον τοῦ πολίτου Ἕλληνος, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ τῶν στρατιωτικῶν τ ς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης οἱ πολιτογραφούμενοι ὡς πολῖται Ἕλληνες οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τ ς θαλάσσης θέλουν ὁρκίζεσθαι ὡς ἑφεξῆς.

Ὅρκος τοῦ πολίτου Ἕλληνος

Ὀρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα, καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου διάγων καθ' ὅλα ὡς χρηστὸς καὶ πιστὸς πολίτης.

Ὅρκος τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ὀρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, τηρῶν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρασαλεύτως τοὺς ὅρους αὐτοῦ καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου, καὶ διαχειρίζων εὐσυνειδότως τὴν ἐμπιστευθεῖσάν μοι ὑπηρεσίαν.

Ὅρκος Στρατιωτικός.

Ὀρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστην εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ σύνταγμα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους μου, νὰ ἐκτελῶ προθύμως καὶ ἄνευ ἀντιλογίας τὰς διαταγάς των, νὰ ὑπερασπίζω μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν μέχρι τῆς τελευταίας ῥανίδος τοῦ αἵματός μου τὰς σημαίας, νὰ μὴ τὰς ἐγκαταλείπω, μηδὲ ν' ἀποχωρίζωμαι ποτὲ ἀπὸ αὐτὰς· νὰ φυλάττω δὲ ἀκριβῶς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους καὶ νὰ διάγω ἐν γένει ὡς πιστὸς καὶ φιλότιμος στρατιώτης.

Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία δύναται νὰ κανονίσῃ ὅπως ἄλλως ἐγκρίνει, τοὺς ἐν τῷ παρόντι ψηφίσματι περιεχομένους ὅρκους.

300. Ψήφισμα Ι.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι πολλοὶ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατιωτικῶς ὑπηρετησάντων κατὰ τὸν ἀγῶνα, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα κατετάχθησαν εἰς τὰ περὶ βαθμολογίας διάφορα μητρῶα παρὰ τῶν διαφόρων ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπῶν δὲν ἔλαβον τὸν ἀνήκοντα εἰς ἕκαστον τούτων στρατιωτικὸν βαθμόν, καὶ ἐπομένως οὔτε τὰ γραμμάτια τῆς ἀντιμισθίας ἐδόθησαν εἰς αὐτούς.

Θεωροῦσα ὅτι τὸ ἐπαχθὲς τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ κατὰ τὸ 1834 Νόμου, περὶ στρατιωτικῆς προικοδοτήσεως δὲν συμβιβάζεται μὲ τὸ ὑπαγορεῦσαν τὸν νομοθέτην πνεῦμα.

Ψηφίζει.

Α'. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος ν' ἀποδώσῃ τὸν ἀνήκοντα καὶ προσδιορισθέντα βαθμὸν ἑκάστου κατὰ τὰ διάφορα μητρῶα, καθὼς καὶ τὰ γραμμάτια τῆς ἀνηκούσης μισθοδοσίας των ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838 Γ Β. Διατάγματος, χωρὶς νὰ ἦναι ὑπόχρεοι νὰ παρουσιάσωσι ἐνδεικτικὰ πενίας.

Β'. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀπέθανον καὶ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματά των εἰς ὁποιονδήποτε ἐκ τῶν εἰρημένων μητρώων, νὰ δοθῇ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν ἐννοουμένους κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 28 Φεβρουαρίου τὸ γραμμάτιον τῆς ἀντιμισθίας τῶν βαθμῶν των ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τῶν

λοιπῶν ζώντων.

Γ'. Εἰς ὅσους ἐκ τῶν βαθμολογηθέντων ἐδόθησαν μέχρι τοῦδε ραμμάτια ἀπέναντι τοῦ βαθμοῦ των κατὰ τὸν Νόμον τοῦ 1834, νὰ ὑπαχθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Δ'. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν πρώτην Βουλευτικὴν Σύνοδον τὸν κατὰ τὸ 1834 Νόμον περὶ στρατιωτικῆς προικοδοτήσεως, καὶ θέλει τὸν τροπολογήσει καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαχθεῖς ἐν αὐτῷ ὑποχρεώσεις.

301 Ψήφισμα ΙΑ'.

Θεωροῦσα, ὅτι ἡ πατρὶς ὀφείλει νὰ δώσῃ πραγματικὰ δείγματα εὐγνωμοσύνης καὶ πρὸς τοὺς πολιτικῶς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ αὐτῆς ἐν καιρῷ τοῦ μακροχρονίου ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Ψηφίζει.

Α'. Ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως στρατιωτικῶν Νόμου, νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τοὺς πολιτικῶς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἐκδουλεύσεων ἑκάστου.

Β'. Ἀνατίθεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδώσῃ νόμον ἐντὸς τῆς πρώτης περιόδου, ὁρίζοντα τὰ καθ' ἕκαστα.

302. Ψήφισμα ΙΒ'.

Συναισθανομένη ἐν ἑαυτῇ τὴν ὀφειλομένην εἰς τὰς τρεῖς συμμάχους καὶ κραταιὰς τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους εὐγνωμοσύνην δι' ὅσα ἐπεδαψίλευσαν εἰς αὐτὸ εὐεργετήματα εἴτε ταῖς συνοχαῖς τοῦ πολέμου ἐκτείνασαι αὐτῷ σωτήριον χεῖρα, καὶ ταῖς μετὰ τοῦτον περιστάσεσι παρασχοῦσαι αὐτῷ κραταιὰν προστασίαν καὶ ἀδιαλείπτως κηδόμεναι αὐτοῦ, προσενεγκοῦσα ἐν κατανύξει ψυχῆς θυσίαν αἰνέσεως εἰς τὸν Ὕψιστον.

Ψηφίζε

Εὐγνωμοσύνη αἰωνία ὀφείλεται εἰς τὰς τρεῖς συμμάχους καὶ προστάτιδας τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας διὰ τὰ μεγάλα αὐτῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος εὐεργετήματα.

303. Ψήφισμα ΙΓ'.

Ἀκροῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν ἀκάματον ζῆλον καὶ τὸν παντὸς ἐπαίνου ἀνώτερον πατριωτισμὸν μεθ' ὧν ἡ τε φρουρὰ τῆς πρωτευούσης καὶ ὁ φρούραρχος αὐτῆς Κ. Δ. Καλέργης διήγαγον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ψηφίζει

Εὐγνωμοσύνη καὶ χάρις ὀφείλεται εἰς τὴν γενναίαν τῆς πρωτευούσης φρουρὰν καὶ τὸν φρούραρχον αὐτῆς Κύριον Δ. Καλλέργην διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ μετὰ ἀμιμήτου πατριωτισμοῦ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἀποτελούντων τὴν φρουρὰν τῆς Συνελεύσεως.

304. Ψήφισμα ΙΔ'.

Ψηφίζει.

Ἓν τῶν πρωτίστων χρεῶν τῆς Βουλῆς θέλει εἶσθαι τὸ νὰ προσκαλέσῃ ἐντὸς τῆς πρώτης Βουλευτικῆς Συνόδου τὰ μέλη τοῦ συστηθέντος κατὰ τὴν Γ'. Σεπτεμβρίου Ὑπουργείου, ἵνα δώσωσιν ἐνώπιον αὐτῆς λόγον ὅλων τῶν πράξεών των ἐν γένει καὶ ἰδίως τῆς παρ' αὐτῶν γενομένης καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπουργίας των χρηματικῆς διαχειρίσεως.

Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει τυπωθῇ καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως συγχρόνως μὲ τὸ Σύνταγμα.

305. Ψήφισμα ΙΕ'.

Ἀκροῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. ς'. ψήφισμα τῆς ἐν Ἄργει Δ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως περὶ τῶν χρεῶν τῶν καινοτήτων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους.

Θεωροῦσα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν χρεῶν αὐτῶν εἰς τρόπον συμβιβάζοντα τὸ συμφέρον τῶν τε δανειστῶν καὶ τῶν διαφόρων ὀφειλετίδων κοινοτήτων.

Ψηφίζει.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία τροποποιοῦσα ἐπὶ τὸ καταλληλότερον τὸ μνησθὲν ψήφισμα, θέλει ἐκδώσει ἐντὸς τῆς πρώτης, εἰ δυνατὸν, Βουλευτικῆς Συνόδου Νόμον κανονίζοντα τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τῶν προτι-

θεμένων χρεῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀποδειχθῶσιν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῶν πρὸς τὴν πληρωμὴν προθεσμιῶν τὴν ποσότητα τοῦ χρέους καὶ τὴν κατάστασιν τῶν τε δανειστῶν καὶ τῶν κοινοτήτων.

306. Ψήφισμα Ις'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν ἐφ' ὅλων τῶν σοβαρῶν καὶ δυσχερῶν ἐργασιῶν της ἀκάματον ζῆλον, τὴν πολιτικὴν σύνεσιν καὶ τὴν πολλὴν ἐμπειρίαν τῆς Προεδρίας καὶ τοῦ γραφείου.

Ψηφίζει.

Εἰλικρινεῖς εὐχαριστίαι καὶ πλήρης εὐγνωμοσύνη ἀπονέμονται πρὸς τὸν Πρόεδρον, τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διὰ τὴν εὐτυχῆ καὶ καθ' ὅλα εὐάρεστον πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν καὶ πολυμόχθων καθηκόντων αὐτῶν.

307. Ψήφισμα Ιζ'.

Ἐκπληροῦσα χρέος ἱερὸν ὡς πρὸς τὴν διαιώνισιν τοῦ μεγάλου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐξαιρέτου εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος σώζουσιν εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀοιδήμου Ι. Α. Καποδίστρια ποτὲ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος,

Ψηφίζει.

Κατὰ τὴν ἐν Ναυπλίῳ πλατείαν τῶν τριῶν Ναυάρχων νὰ ἀνεγερθῇ ἐπιμελείᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἀνδριὰς τούτου ὡς εὐεργέτου τῆς πατρίδος.

308. Ψήφισμα Ιη'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν δυσχέρειαν τῶν περιστάσεων, καθ' ἃς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, καὶ ἐκτιμῶσα ἀποχρώντως τὴν ἔμφρονα καὶ πατριωτικὴν διαγωγήν, ἣν ἐπεδείξατο εἴς τε τὴν συγκάλεσιν καὶ συγκρότησιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν τοῦ Κράτους ἀσφάλειαν κατὰ τὰς ἀκροσφαλεῖς ἐκείνας περιστάσεις.

Ψηφίζει

Ἀπονέμεται ἡ Ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη εἴς τε τὸν Πρόεδρον Κ. Ἀνδρέαν Μεταξᾶν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

Ἅπαντα τὰ παρόντα δεκαοκτὼ τὸν ἀριθμὸν ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀθήναις τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως θέλουσι δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως συγχρόνως μὲ τὸ Συνταγμα.

---

309. Ν. Περὶ ὀρκοδοσίας τῶν πολιτῶν, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ψηφισθὲν θ'. ψήφισμα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἅπαντες οἱ πολῖται Ἕλληνες, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης θέλουν δώσει ἄνευ ἀναβολῆς τὸν ἐν τῷ ῥηθέντι ψηφίσματι ὅρκον, εἴτε ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν τῶν παρὰ τῶν Νόμων ὡρισμένων, εἴτε διὰ τὸ κατεπεῖγον καὶ τὴν εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐνώπιον ἄλλων Ἀρχῶν, εἰς ἃς οἱ ἁρμόδιοι Ὑπουργοὶ ἤθελον ἐπιτρέψει νὰ δεχθῶσιν αὐτόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἀπριλίου 1844.

---

310. Δ. Περὶ τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Δωρίδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου Δωρίδος, προσδιορίζεται, ἀπὸ μὲν τοῦ τέλους Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Ἀπριλίου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Ἰολοφῶνος, Βιτρινίτσαν, ἀπὸ δὲ τοῦ Μαΐου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου εἰς Λιδωρίκιον, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Αἰγινήτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἀπριλίου 1844.

---

311. Περὶ τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Ἤλιδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου Ἤλιδος

μετατίθεται ἀπὸ Ντερβιστσελεπῆ εἰς Γαστούνην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἀπριλίου 1844.

---

312. Ν. Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1844.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1844 εἰσπαρχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον.

Α'. Ἔγγειος φόρος.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς ἐν γένει κτήματος.

Β'. Δικαίωμα τῆς Ἐπικαρπίας.

α) Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν ἐθνικῶν γαιῶν· β) εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς εἴδους φυτείας, ὅταν τὰ κτήματα ὄντα τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως· γ) δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς εἴδους φυτείας, ὅταν τὰ κτήματα ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐπ' ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἔγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

3. Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουν πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια ὅρους.

4. Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 0/0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου καὶ τοῦ Νόμου τῶν 3/15 Νοεμβρίου 1836 καὶ εἰς τὰς ὡρισμένας προθεσμίας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς.

5. Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου α) τὰ ἄχυρα, β) ἥμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικὰ καὶ ὅσπρια δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητήν, ὅπου καὶ ἂν κῆται καὶ δι' ὁποιονδήποτε χρῆσιν καὶ ἂν ἦναι τὸ προϊὸν αὐτοῦ· γ) τὰ σποράδην, ὄχι μόνον ἐντὸς τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ στρέμματος, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀγροὺς καὶ αὐλὰς κείμενα ὀπωροφόρα δένδρα, ὅταν ἀποδεδειγμένως ὁ καρπός των δὲν χρησιμεύῃ εἰς πώλησιν· δ) τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτζα ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐξάγεται ἔλαιον· ε) τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύο μόναν κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον, ἐὰν οὗτοι ἦναι ὁμολογουμένως ἐνδεεῖς· ς) ὁ λινόσπορος καὶ ὁ κανναβόσπορος· ζ) ὁ ῥιζαρόσπορος· η) τὰ φύλλα τῶν συκαμινομωραιῶν καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον· θ) εἴκοσι δεμάτια ῥόβης ἢ δίκου τοῦ συνήθους ὄγκου δι' ἕκαστον ἀροτῆρα βοῦν ἄνευ ἐκλογῆς ἐκ τῶν θημωνιῶν· ι) τὰ πρὸς βρῶσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν χρησιμεύοντα σταφύλια.

6 Κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρων νόμων ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων· 1) οἱ φόροι τῶν δασικῶν προϊόντων· 2) ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βαλακικιδοδένδρων· 3) ὁ ἔγγειος φόρος τῶν σταφιδαμπέλων· 4) τὰ περὶ τῶν βοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβαδίων.

7. Τὰ περὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων θέλουν διαταχθῆ ὁριστικῶς δι' ἰδιαιτέρου Νόμου ἐκ-

δοθησομένου κατὰ τὴν πρώτην Βουλευτικὴν Σύνοδον.

8. Ἐπὶ κτημάτων τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις ἀμφισβητεῖ ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸ δημόσιον χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν κατοχὴν αὐτῶν, ἀδιάφορον δὲ πότε ἡ ἀμφισβήτησις αὕτη ἔλαβε χώραν, ὑποχρεοῦται ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ταμεῖον ἕνεκα τῆς ἐπικαρπίας αὐτῶν δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ ἀναλόγου μέρους κτημάτων ἀδιαφιλονεικήτων ἢ κτημάτων δὲ τὰ ὁποῖα ἀμφισβητοῦν ἰδιῶται, ἐνῷ ὑπάρχουν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἀποδίδεται εἰς τὸ δημόσιον ἡ ἐπικαρπία, ἥτις ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιώτην, ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀμφισβητουμένου κτήματος, δι' ἀποφάσεως τελεσιδίκου. Τὰ δικαστήρια τῶν Πρωτοδικῶν ἐν περιπτώσει διενέξεως περὶ τὴν κατοχὴν θέλουν ἀποφασίζει προσωρινῶς περὶ ἀποδόσεως ἢ μὴ τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὸ δημόσιον ἢ τὸν ἐνοικιαστήν, καὶ ἡ ἀπόφασίς των θέλει εἶσθαι ἐκτελεστή· αἱ τοιαῦται ὑποθέσεις θέλουν διακάζεσθαι ὡς συνοπτικαὶ καὶ κατεπείγουσαι. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀναστα λῇ ἡ εἰσπραξις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἕνεκα τῆς τοιαύτης ἐγωγῆς ἀπαιτεῖται νὰ προσαχθῇ ἐπίσημος ἀπόδειξις ὅτι ὁ ἀντιποιούμενος τὴν κατοχὴν ἔκαμε τὴν αὐτὴν ἀντιποίησιν καὶ πρὸ ἑνὸς τοὐλάχιστον ἔτους. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐπιφυλάσσεται εἰς τοὺς διαδίκους τὸ δικαίωμα νὰ κινήσωσιν ἀκολούθως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσωρινῆς ἀποφάσεως τὴν περὶ κατοχῆς τακτικὴν ἀγωγήν των.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

9. Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι θέλουν διατεθῆ διὰ τὸ 1844 ἔτος α) ἢ διὰ δημοπρασίας β) ἢ δι' ἀμέσου εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

10. Αἱ δημοπρασίαι τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ ἐκτιμήσει εἰς χρήματα λαμβανομένων α) γίνονται κατὰ χωρίον ἢ χωρία, ὅπου ἀπαιτεῖται ἡ συνένωσις πλειοτέρων τοῦ ἑνὸς χωρίου διὰ τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων, ἢ τὸ ἀπήμαντον τῶν φόρων αὐτῶν· β) δημοσιοῦνται δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποίου οἱ φόροι δημοπρατοῦνται, διὰ διακηρύξεως τοιχοκολλημένης ἢ διακηρυττομένης διὰ ζώσης φωνῆς εἰς τὰ διασημότερα μέρη τῶν χωρίων καὶ πόλεων ἢ κωμοπόλεων. Ἡ δημοποίησις αὕτη πρέπει νὰ βεβαιωθῇ ἐπὶ ἀκυρότητι τῆς δημοπρασίας δι' ἀποδείξεως ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου· ἕνεκα δὲ τῆς ἐνδεχομένης ἐνστάσεως ἀκυρώσεως τῶν δημοπρασιῶν ἐπιβάλλεται πρόστιμον δραχμῶν 50 ἕως 200 εἰς τὸν διοικητικὸν ἢ δημοτικὸν ὑπάλληλον, ὅστις ὑπῆρξεν αἴτιος τῆς τοιαύτης ἐλλείψεως περὶ τὰς δημοποιήσεις· γ) ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν κατὰ ῥητὴν διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ τοῦ κατ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει ταύτης, τοῦ εἰρηνοδίκου· δ) κηρύττονται διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὸν διὰ τὰς δημοπρασίας ὡρισμένον τόπον, καὶ διαρκοῦν τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 ὡρῶν μέχρι τῶν 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῶν 4 μέχρι τῆς 6 μ. μ.

11. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν διακηρυχθῆ κατὰ τὰ ὅρια, καθὰ ἐκηρύχθησαν πέρυσιν αἱ κατὰ χωρίον δημοπρασίαι, ἐκτὸς τῶν τραπολαγιῶν τὰς ὁποίας αἱ Οἰκονομικαὶ καὶ Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρωσιν· ἀλλ' ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασκοφήσεις κρίνωσιν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων. Ἡ καταγραφὴ τῶν νέων ὁρίων πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν. Καθίσαν ἀφορᾷ τ' ἀμφισβητούμενα κτήματα,

εἰς τὴν ἐνοικίασιν συμπεριλαμβάνονται ἐκεῖνα ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 8, θέλει ληφθῆ ἀμέσως δικαίωμα ἐπικαρπίας.

12. Ἐὰν κάτοικος χωρίου καλλιτεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου.

13. Αἱ δημοπρασίαι κηρύττονται ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

14. Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, ἢ παρὰ τῶν ἀντ' αὐτῶν ἐνεργησάντων τὴν δημοπρασίαν ἀντιπροσώπων, καὶ ἐπισυνημμένων τῶν διακηρύξεων, θέλουν ὑποβάλεσθαι διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

15. Ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν δημοπρασίαν, ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἐπαρουσιάσθῃ ἀνωτέρα προσφορὰ, καὶ ἂν κατὰ τὰς ὁποίας ἔχει πληροφορίας θεωρηθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ὠφέλιμον· ἄλλως διατάττεται νέα δημοπρασία, ἢ εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξις. Ὅταν ἡ δημοπρασία δὲν ἦναι πρώτη, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ διατάξῃ νὰ ἐνεργηθῇ αὐτὴ τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον, καὶ τότε, μόνον, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ὡς ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν πρακτικῶν παραβίασις οὐσιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου δοθεισῶν ὁδηγιῶν, ἀκυροῖ τὰ πρακτικὰ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσωσιν εἰς τὸ γραφεῖόν του διὰ ἀποφάσεως αἰτιολογημένης καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

16. Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω πενθημέρου προθεσμίας εἰς ἣν ὁποίαν προστίθενται καὶ αἱ ἕνεκα τῆς διὰ τοῦ ταχυδρομείου παραπομπῆς τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως, ἢ ὑποδιοικήσεως ἀπαιτούμεναι ἡμέραι, πᾶσα ἐνεργηθεῖσα δημοπρασία θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς ἔχουσα κῦρος, ὁ δὲ πλειοδότης δύναται νὰ ζητήσῃ τὸ ἐνοικιαστήριον, νὰ δώσῃ ὁμολογίας ἢ νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῶν δικαιωμάτων του.

Ἐπιφυλάττεται εἰς τὸ δημόσιον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐκουσίως ἢ ἐξ ἀμελείας προξενήσαντος τὴν ἀναβολὴν ὑπαλλήλου, παρεκτὸς τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, ἢ καὶ τῆς ἀποπομπῆς του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνδέχεται νὰ ὑποβληθῇ.

17. Πλειότεραι τῶν δύο δημοπρασιῶν δὲν συγχωρεῖται οὐδαμῶς νὰ γενοῦν, ἐκτὸς τῆς τελειωτικῆς καὶ ὑποχρεωτικῆς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον ὁριζομένης ἑνωτικῆς δημοπρασίας.

18. Ἑνωτικὴ πολλῶν συναμμα χωρίων μέχρις ἀπαρτισμοῦ ὁλοκλήρου δήμου δημοπρασία θέλει διατάττεσθαι μόνον μετὰ τὰς κατὰ χωρίων τελεσθείσας δημοπρασίας, ὅταν παρουσιασθῇ προσφορὰ ἐπὶ προσθήκῃ 10 0|0

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἅμα παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτὸ τὰ πρακτικὰ τῆς ἑνωτικῆς δημοπρασίας, ὀφείλει ἐντὸς τῆς πενθημέρου προθεσμίας ἢ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἔγκρισίν του, ἢ νὰ διατάξῃ δημοπρασίαν τελειωτικὴν καὶ ὑποχρεωτικὴν διὰ τὸ δημόσιον, ἢ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξιν. Ἐπανάληψις τῆς ἑνωτικῆς δημοπρασίας, χωρὶς νὰ ἦναι αὐτὴ τελειωτικὴ καὶ ἀποχρεωτικὴ, δὲν συγχωρεῖται.

19. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ν' ἀναθέσῃ κατ' ἐντολὴν εἰς τὰς κατὰ τὰς Κυκλάδας, καὶ Βορείους Σποράδας διοικητικὰς Ἀρχὰς τὴν ἀνωτέρω ἐξέλεγξιν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, καὶ τὴν ἔγκρισιν ἢ ἀκύρωσιν αὐτῶν συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων καὶ τὰς δοθησομένας ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Τὰ πρακτικὰ ταῦτα στέλλονται ἀκολούθως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν τύπων, ἕνεκα τῆς ὁποίας

εἶναι ὑπεύθυνος ἡ ἐγκρίνασα τὴν δημοπρασίαν διοικητικὴ Ἀρχή.

20. Ἕκαστος πλειστηριαστὴς ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ ἕνα ἢ πλειοτέρους ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς καὶ πληρωτάς. Αἱ διενεργοῦσαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ ὑπόκεινται εἰς ποινὴν καθαιρέσεως καὶ ἀποζημιώσεως ἕνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὸ ἀναξιόχρεων τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ ἐγγυητοῦ τοῦ τελευταίου πλειοδότου, ἐκτὸς ἐὰν τὸ μὴ ἀξιόχρεων τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐπῆλθε μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ. Ἡ εὐθύνη αὕτη καθίσταται βαρυτέρα ὁσάκις οἱ γινόμενοι εἰς τὴν δημοπρασίαν δεκτοὶ ὑπάρχουσιν ὀφειλέται, καθυστεροῦντες εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἀπὸ προηγουμένας ἐνοικιάσεις. Οἱ χορηγοῦντες πιστοποιητικὰ περὶ τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δήμαρχοι θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἕνεκα ψευδῶν ἢ δολίων δηλώσεων καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθ. 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

21. Τὸ δημόσιον ἔχει δυνάμει τοῦ Νόμου δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν αὐτῶν· ἡ δυνάμει τοῦ δικαιώματος τούτου ἐγγραφησομένη ὑποθήκη ἐπιμελείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν θέλει περιορίζεσθαι εἰς κτήματα τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν θέλει ὑπερβαίνει πλέον τοῦ ἑνὸς τρίτου, τό ποσὸν δι' ὃ κατέστη ὑπόχρεως ὁ ἐνοικιαστὴς εἰς τὴν δημοπρασίαν.

22. Μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως, ὁ ἐνοικιαστὴς θεωρεῖται ἀναδικαίως ὡς μυσεγγυοῦχος τῶν ἀπὸ τὴν ἐνοικίασιν προερχομένων καρπῶν· δὲν δύναται ἑπομένως νὰ διαθέτῃ αὐτοὺς ἄνευ τῆς ἀδείας τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν, αἵτινες δὲν θέλουν ἐπιτρέψει τὴν ἀπαλλοτρίωσιν εἰμὴ διὰ μετρητῶν εἰσαγομένων ἀμέσως εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἢ διὰ συναλλαγματικῶν εἰς διαταγὴν τοῦ Ταμείου φερουσῶν τὰς ὑπογραφὰς τριῶν ἀξιοχρέων προσώπων, ἐξ ὧν οἱ δύο ἔμποροι, καὶ τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν τῆς ἀνακηρύξεως δόσεως τοῦ ἐνοικίου.

Διὰ τὰ πρὸ τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου εἰσαγόμενα εἰς τὸ ταμεῖον χρήματα, πληράνεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τόκος προεξοφλήσεως 8 0|0 τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τῶν χρημάτων τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων τοῦ ἐνοικιαστοῦ προνόμιον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένου ποσοῦ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως.

23. Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἀποποιηθῇ ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας καὶ νὰ παρουσιάσῃ τοὺς ὁποίους ὑπεσχέθη ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς διὰ νὰ συνυπογράψωσι μετ' αὐτοῦ, αἱ πρόσοδοι ἀναπλειστηριάζονται εἰς βάρος του, 24 ὥρας ἀφοῦ κοινοποιηθῇ εἰς αὐτὸν ἡ περὶ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀπόφασις· Ἀλλ' εἰς ταιαύτην περίπτωσιν μετὰ τὸν ἀναπλειστηριασμόν, καὶ ἀφοῦ προσκληθῇ ὁ πλειοδότης ν' ἀποτίσῃ εἰς τὸ δημόσιον τὴν διαφοράν τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, συγχωρεῖται εἰς αὐτὸν νὰ ἐνάξῃ τὸ δημόσιον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἢ νὰ προτείνῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικά, ἢ νὰ δώσῃ τοὺς ἐγγυητάς του ἢ κατ' αὐτοῦ καταδιώξῃς παύει μόνον μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς.

Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἰσχύουν, καὶ ὅταν προσκληθεὶς ἐν καιρῷ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ὑπογράψῃ τὰς ὁμολογίας μετὰ τῶν ἐγγυητῶν του, ἤθελεν ἀποποιηθῇ.

24. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ξηρῶν σύκων τῆς Μεσσήνης καὶ Καλαμῶν, ὀρυζίων, κουκουλίων καὶ ἐλαιῶν ἐξαιροῦνται τῆς ὁλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἐκτὸς ὅπου ἐγκριθῇ νὰ συνενωθῶσι μὲ τοὺς λοιποὺς ἐγκατητικοὺς φόρους διὰ τὸ ἀσήμαντον τοῦ ἐξαιρουμένου εἴδους. Ἀλλ' ἡ συμπαραλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν.

25. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν λεμονιῶν καὶ

πορτοκαλλίων Τριπολιτσίας, Ἄνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστίας διὰ τὸ ἔτος 1844 θέλει εἰσπραχθῆ εἰς τ' ἀρμόδια τελωνεῖα κατὰ τὴν πρὸς μετακομισιν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγήν. Ὁ φόρος οὗτος λαμβάνεται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης συμφώνως μὲ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων ὡσαύτως πληρόνεται ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς. Ὁ φόρος οὗτος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

26. Ὁ φόρος τῶν δεκάτων τῶν διαλυομένων καὶ διαιρουμένων μοναστηρίων συμφωνίζεται μὲ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἢ δήμων ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ εἰς τὰ μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι.

Ἡ ἐπὶ παντὸς τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων ἐνοικιάζεται χωριστὰ ἢ εἰσπράττεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

27. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὰ ἐνίκια τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς 4 δόσεις τοιαύτας, τὴν 1 Σεπτεμβρίου τὴν 1 Ὀκτωβρίου τὴν 1 Νοεμβρίου τὴν 1 Δεκεμβρίου 1845.

Τῶν δὲ ἐλαιῶν εἰς δύο δόσεις· τὴν 1 Μαρτίου, τὴν 1 Ἀπριλίου 1845.

28. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς εἰδικοὺς παρέδρους νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τῶν χωρίων αὐτῶν, εἴτε ὡς ἐνοικιασταὶ εἴτε ὡς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταί, εἴτε καὶ ὡς συνεταῖροι, αὐτῶν.

Ὅστις δὲ ἀνακαλυφθῇ ὡς λαβὼν ἅμεσον ἢ ἔμμεσον μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις ταύτας, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 μέχρι 1,000 δραχμῶν γενόμενος ἔκπτωτος τῆς θεσεώς του, καὶ στερούμενος ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους περιόδους τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ἐκλέγηται διὰ παραμονὴν θέσιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ὑποχρεώσεις ἐν γένει τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων.

29. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὅστις δὲν ἀναγνωρισθῇ ἐνοικιαστὴς παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ χωρίον κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν γίνεται ἔναρξις τοῦ θέρους.

Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

30. Διὰ τὴν συγκομιδήν, τὸ ἁλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσωσι τὴν ἄδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἤθελεν τὴν δώσει ἐντὸς 24 ὡρῶν, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἁλωνίσῃ, λυχνίσῃ καρπολογήσῃ ἢ κοπανίσῃ· ἐπίσης ἔχει τὴν ἄδειαν ὁ φορολογούμενος ν' ἀποσωρεύσῃ τοὺς ἁλωνισμένους καρπούς του, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς προσκληθεὶς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ἤθελεν ἐναβάλλει ἐπὶ 24 ὡρας μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νὰ μετρήσῃ, πλὴν ἀπαιτεῖται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ ζητήσῃ προηγουμένως ὁ φορολογούμενος τὴν παρουσίαν τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου ἢ παρέδρου καὶ ὁ ἀξιοπίστων μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν μέρος εἰς τὸ μέτρημα. Ἐπομένως ὁ ἱερεὺς καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ πάρεδρος, ἐκδίδει ἀπόδειξιν εἰς τὸν φορολογούμενον, ὅτι ἐμετρήθη τὸ ἁλώνι του, σημειῶν εἰς ταύτην ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τοῦ μετρηθέντος προϊόντος. Τὴν ἀπόδειξιν ταύτην ὑπογράφοντες ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ πάρεδρος καὶ οἱ δύο μάρτυρες, ἐγχειρίζουν εἰς τὸν φορολογούμενον, ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς πέμπεται εἰς τὸν Δήμαρχον, ὅστις τὸ κοινοποιεῖ εἰς τὸν ἐνοικιαστήν. Ἐὰν κατὰ τὰς ἀνωτέρω δύο περιπτώσεις τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οὗτος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ δὲν ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς τὸ χωρίον, πιστοποιεῖται τοῦτο παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου κάτωθεν τῆς κλήσεως καὶ ἐπιστρέφεται αὕτη εἰς τοὺς φορολογουμένους δυναμένους τότε νὰ ἐνεργήσωσι τὴν συγκομιδήν, ἁλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ἢ νὰ προβῶσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἱερέως ἢ Δημάρχου, ἢ παρέδρου καὶ τῶν δύο μαρτύρων εἰς τὴν ἀποσώρευσιν καὶ

τὸ μέτρημα τῶν καρπῶν.

Ἐὰν ὁ ἱερεὺς, ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ πάρεδρος ἀποποιηθῶσι καὶ οὗτοι τὴν παρουσίαν των, τὴν συνδρομὴν ἢ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀποδείξεως, ὑποβάλλονται εἰς ποινικὴν ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας καταδίωξιν. Οἱ δὲ φορολογούμενοι δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐργασίας των φροντίζοντες νὰ ἔχωσιν ἀποχρώσας ἀποδείξεις τόσον περὶ τῆς ἀρνήσεως ταύτης, καθὼς καὶ περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς παρὼν τυχὸν εἰς τὸ χωρίον ἠρνήθη τὰς ζητηθείσας ἀδείας.

31. Ἡ παράβασις τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ὑχάρχῃ ἡ περίπτωσις τοῦ ἑπομένου, μὲ πρόστιμον 3-5 δραχμῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου

32. Ὁστις ἐκ τῶν φορολογουμένων συγκόμισει λαθραίως ἢ κρύψει προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ἢ δι' ὁποιουδήποτε τρόπου προσπαθήσει νὰ στερήσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν, ἢ ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου τῶν ὀφειλομένων φόρων, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἁπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου. ὅσον ἐπροσπάθησε τοιουτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ ἀνακάλυψις τῆς ὑπεξαιρέσεως ἔγινεν ἐπὶ προσόδων εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελεν εἶσθαι οὗτος, εἴτε φύλαξ, εἴτε ἐπιστάτης ἢ ὑποεπιστάτης τῆς εἰσπράξεως ἢ ἐπιθεωρητὴς αὐτῆς, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω χρηματικὴ ποινὴ ἡ ἀναφερομένη θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα.

Αἱ δὲ περὶ τοῦ ἁπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. Ἡ ἐνώπιον τούτων ἀγωγὴ δύναται νὰ κινηθῇ καὶ πρὸ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως· ἀλλ' ἡ ἀθωωτικὴ ἢ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἁπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου· ἡ ἀνάκρισις τῶν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφερομένων παρανομημάτων θέλει ἐκτελεῖσθαι παρὰ τῶν Δημάρχων ἢ δημοτικῶν παρέδρων ἢ τῶν λοιπῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ὅταν οἱ φόροι εἰσπράττωνται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, παρὰ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως. Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐκτελεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας· θέλουν δὲ ἀρχίσει καὶ ἀποπερατώσει αὐτὴν ἄνευ προτιγουμένης παραγγελίας τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως.

Περὶ τῶν ἤδη λαμβανομένων φόρων.

33. Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἴδη λαμβανομένων ἐγκτητικῶν φόρων ἐξακριβοῦται ὡς ἕπεται· α) Τὰ μὲν ἀσταχυφόρα γεννήματα συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμποκίου, τὰ λαθούρια καὶ ῥεβύθια μετροῦνται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἁλωνίων· β) Ὁ ἀραβόσιτος ὅστις κοπανίζεται ἀμέσως δεκατίζεται ἅμα κοπανισθῇ, ὁ δὲ μένων προσωρινῶς ἀκοπάνιστος δεκατίζεται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον. Πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ μετρηθῇ εἰς κώνους, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἑνὸς κοφινίου μὲ τὰς σφραγίδας τοῦ Δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φορολογουμένου· τὸ δὲ κοφίνιον παρακατατίθεται, ὅπου προσδιορίσῃ ἡ δημοτικὴ ἀρχή· ἀφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος, ἀναίγεται τὸ ἐσφραγισμένον κοφίνιον ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ δύο ἡμέρας, κοπανίζεται ἐντὸς σακκίου, ζυγίζεται, καθαρίζεται καὶ ἀκολούθως ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος ν' ἁλωνίσῃ, λυχνίσῃ ἢ κοπανίσῃ δι' ἰδιαιτέρων του ἐξόδων. γ') Τὰ ὄσπρια, οἷον, ὀρύζιον, κίμυνον, σήσαμον κλπ. δεκατίζονται ξηρὰ μετρού-

μενα ἢ ζυγιζόμενα εἰς τὸ ἀλώνι· δ΄.) Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἢ εἰς ἐλαίας ἁλατισμένας, ὅταν αὗται χρησιμεύωσιν εἰς βρῶσιν· Εἰς ἐπαρχίας ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, ἡ φορολογία ἐνεργεῖται κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν. ε) Τὰ σύκα τῆς Μεσσήνης καὶ Καλαμῶν, ὅσα ξηραίνονται διὰ νὰ ἀποταμιευθῶσιν, ἀποδεκατίζονται εἰς εἴδη, καὶ παραδίδονται εἴτε εἰς τὸ παράλιον ὅθεν ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἀποταμιεύονται· ς΄) Τὰ κουκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινοὺς μαγγάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἴδος ἐπ' ἐκτιμήσει, ἐὰν συμφωνίσωσιν ὅ τε ἐνοικιαστὴς καὶ ὁ φορολογούμενος.

34. Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν ὑπὸ στιχ. Α. Β Γ. ἐδαφίων τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, παραδίδονται ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἀλώνι εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν εἰς τὰ χωρία ὀφείλει νὰ προμηθεύσῃ ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις ἡ κοινότης ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρῆσιν καταλληλοτέρων ἀποθηκῶν ἢ καλυβῶν τοῦ χωρίου. Ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριμμένους μέχρι διαστήματος πέντε ὡρῶν, διὰ δὲ τὸ περαιτέρω διάστημα, τὸ ὁποῖον δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε ὥρας, ὀφείλει νὰ τοὺς μετακομίσῃ τότε μόνον, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς προκαταβάλῃ τὸ ἀγώγιον ὑπολογιζόμενον πρὸς δύω λεπτὰ τὴν ὀκὰ διὰ πᾶσαν ὥραν.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν α) νὰ ζητῇ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κατάθλιψιν ἢ αἰσχροκέρδειαν, μετακόμισιν διὰ δυσβάτων δρόμων· β) νὰ ζητῇ τὴν μετακόμισιν ταύτην εἰς ἡμέρας καθ' ἃς οἱ φορολογούμενοι ἀσχολοῦνται εἰς γεωργικὰς ἐργασίας μὴ ἐπιδεχομένας ἀναβολήν, οἷον εἰς σπορὰν γαιῶν, θέρος, συλλογὴν, συγκομιδὴν καρπῶν καὶ τὰ παρόμοια· γ) νὰ κάμῃ χρῆσιν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ φορολογουμένου ὅλων τῶν πρὸς μετακόμισιν ὡρισμένων δέκα ὡρῶν, ὅταν ἐντὸς μικροτέρου διαστήματος ὑπάρχῃ ὁ συνήθης διὰ τὴν ἐναποταμίευσιν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν γεννημάτων λιμήν. δ) ν' ἀπαιτῇ παρὰ τοῦ φορολογουμένου χρήματα ἀντὶ τῆς εἰς εἴδη μετακομιδῆς τῶν προϊόντων.

Ὁ παραβαίνων τὴν τελευταίαν ταύτην διάταξιν ἐνοικιαστὴς θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον 50—200 δραχ. παρὰ τοῦ Πταισματοδικείου.

35. Ὁ μὲν φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν μετακόμισιν τῶν καρπῶν ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως ἀπὸ τοῦ ἁλωνίσματος, τὸ ὁποῖον θέλει πιστοποιεῖσθαι παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς· ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς ἂν δὲν ζητήσῃ τὴν μετακόμισιν ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς μετακομίσεως.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος προσκληθεὶς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἀποποιηθῇ τὴν μετακόμισιν καὶ παρέλθωσιν αἱ 60 ἡμέραι ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ μετακομίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἀφοῦ ἀποδείξῃ δεόντως ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, θέλει λάβει παρὰ τοῦ φορολογουμένου δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως Νόμου.

36. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς δεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἴδος, ἢ ζυγίζονται κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου. Ὁ φόρος τοῦ βαμβακίου λαμβάνεται πάντοτε εἰς ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπόν, ἡ δὲ παράδοσις εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1844.

37. Ἐνοικιασταὶ καὶ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κάμωσιν ἰδιαιτέρως συμφωνίας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτισιν. Αἱ ἐκ τῆς ἀθετήσεως τοιούτων συμφωνιῶν γινόμεναι διενέξεις θέλουν διαλύεσθαι διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

38. Ἅμα ἐξακριβωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου σημειοῦται ὁλογράφως εἰς τὴν ἁμαξιδίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἑνὸς διπλοτύπου βιβλίου τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐν περιπτώσει ἀμαθείας ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορολογουμένου, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ μετὰ προηγουμένην ἐξαρι-

ζωσιν τοῦ σημειωθησομένου ποσοῦ, ἄλλως ἐνώπιον δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων, οἵτινες εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἐκλέγονται παρὰ τοῦ φορολογουμένου, ὅπου εὑρίσκεται ἱερεὺς ὑπογράφει αὐτὸς ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, καὶ ἀφοῦ τὸ ὑπογράψῃ, τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου, ἥτις γίνεται ἐνώπιον δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τ' ὄπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου ἢ εἰς ἰδιαίτερον ἔγγραφόν.

Ἅμα δὲ γενῇ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 35 μετακόμισις τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει ἐπίσης νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσουν τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμόδιον Διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ 400 μέχρι 1,000 δραχ ἐπιβαλλομένῳ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ ὅταν παραδώσωσι τὰ βιβλία ἐλλειπῆ καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον ἢ ἀτάκτως καταστρωμένα.

Ἐπίσης ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπιστάτης ὅταν οἱ φόροι εἰσπράττωνται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 25—200 ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως

39. Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἔγγραφον ἀπόδειξιν, θεωρεῖται ὡς ἄδικος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

40. Μετακόμισις ἐλαίου, κουκουλοδικάτων, ξυλινοκατραμίων, βαμβακίων καὶ καπνῶν δὲν γίνεται μήτε προμήθεια ἀποθήκης δι' αὐτά.

41 Ὅταν πρόκειται περὶ εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον διορίζει ἐπὶ τούτου τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ φύλακας.

42. Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται πρὸς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς καὶ πρὸς τὸν ἐνοικιαστήν.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδομένων φόρων.

43. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, λαχανοκήπων, περιβολίων τῶν ἐντὸς αὐτῶν ἢ σποράδην κειμένων κλημάτων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τῶν γρασιδίων καὶ λοιπῶν προϊόντων ὅσα κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις δὲν φορολογοῦνται εἰς εἶδος, θέλουν εἰσπραχθῆ εἰς χρήματα.

44 Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων προσδιορίζεται διὰ καταμετρήσεως τοῦ μούστου, γενομένης κατ' ἀρέσκειαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ἢ εἰς τὰ ληνοστάσια, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων εἰς τοὺς κάδους διὰ μετρήματος, ἢ εἰς τὰ βουτζία διὰ τοῦ πήχεως. Ἀλλ' ὅπου ὑπάρχει κίνδυνος συγχύσεως προϊόντων, ἀμπέλων ὑποκειμένων κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ παρόντος Νόμου εἰς διάφορον ἀναλογίαν ἐπικαρπίας, τὸ τῆς ἐπικαρπίας δικαίωμα προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ μούστου γενομένης πρὸ τοῦ τρυγητοῦ κατὰ τὰς κατωτέρω διατάξεις.

45 Ὁ εἰς χρήματα προσδιορισμὸς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον ὅπου μετρεῖται βεβαιουμένης διὰ πρωτοκόλλου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου. Καθ' ἣν περίπτωσιν δὲ εἰς τὸ χωρίον ὅπου ὁ μοῦστος μετρεῖται δὲν ὑπάρχει ὡρισμένη τιμὴ, λαμβάνεται

ὡς βάσις ἡ τρέχουσα τιμὴ τοῦ πλησιεστέρου χωρίου ἢ πόλεως.

46. Ἐπὶ τῶν σταφυλῶν, ὅταν κόπτονται ἢ πωλοῦνται διὰ βρῶσιν, εἴτε ἐκ τῶν ἐντὸς τῶν ἀμπέλων, εἴτε ἐκ τῶν ἐντὸς τῶν περιβολίων ἢ σπαράδην κειμένων κτημάτων, θέλει ληφθῆ ὁ μὲν ἔγγειος φόρος πρὸς ἕνα λεπτὸν τὴν ὀκᾶν, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας κατὰ τὰς ἀναλογίας τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ παρόντος Νόμου, μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος. Ἂν ὅμως ὁ φορολογούμενος προτιμᾷ νὰ πληρώσῃ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῆς ἀξίας, δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ βεβαιωθῇ διὰ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἀρχῶν ἡ εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ ωρίον, ἢ τὸ πλησιέστερον χωρίον ἡ ὁλίγη τρέχουσα τιμὴ τῶν σταφυλῶν, διὰ νὰ πληρώσῃ κατ' αὐτὴν τοὺς εἰρημένους φόρους ἡ ἐκτίμησις τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος θέλει γενῇ κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 51 καὶ ἑπομένοις διατυπώσεις.

47. Οἱ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ εἰδοποιοῦν τὸν ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρυγητοῦ, διὰ νὰ λάβῃ τὰ ἀνήκοντα μέτρα περὶ τῆς κατακμετρήσεως καὶ ἐκτιμήσεως. Ὅστις δὲ ἤθελε τρυγήσει χωρὶς νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸ παρὸν ἄρθρον, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος Νόμου. Παρελθούσης δὲ τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας μετὰ τὴ εἰδοποίησιν γενομένην ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δύναται ὁ φορολογούμενος νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸν τρυγητόν.

48. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43, ὁριζομένων κτημάτων, θέλει προσδιορισθῇ εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως.

49. Αἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμήσεις γίνονται ἅπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος 1844, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως τοῦ κήπου ἢ περιβολίου, γεωσιδοτόπου κτλ. καὶ τῆς ὅλης ἐντιτίας προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν ὑπαρχόντων, καὶ τῶν ἐντὸς τῶν διαφόρων ὡρῶν τοῦ ἔτους παραχθησομένων προϊόντων καὶ ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τόσῳ τοῦ δεκάτου, ὅσῳ καὶ τοῦ τυχὸν ὀφειλομένου δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

50. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου εἰς εἴδη φορολογητέα προϊόντα δὲν ὑπεβάλλονται εἰς τὰς περὶ εἰσπράξεως εἰς χρήματα διατάξεις, ἂν καὶ ἤθελον εὑρίσκεσθαι ἐντὸς περιτοιχισμένων πατισικῶν ἀγρῶν τοὐναντίον θέλουν συμπεριληφθῆ εἰς τὴν εἰς χρήματα εἴσπραξιν τὰ ἐντὸς ἀμπελώνων ἢ περιβολίων φυόμενα δσπρια, γαιόμηλα, ἀραβόσιτα (πωλούμενοι νωποὶ εἰς κώνους) κλπ. προϊόντα, ἅτινα διὰ τὸ ἀσήμαντον ξαιροῦνται τῆς ἐνοικιάσεως.

51. Ὅλαι αἱ ἐκτιμήσεις τῶν ἄρθρων 44, 46 καὶ 48 γίνονται ὡς ἀκολούθως·

Ὁ Διοικητὴς προσκαλεῖ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τοῦ Δημάρχου ἢ Δημαρχικοῦ παρέδρου νὰ προτείνῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς εἰδοποιηθῇ, ἐννέα ὀνόματα εἰδημόνων εὐσυνειδότων καὶ ἱκανῶν ἐκτιμητῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Διοικητὴς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτευούσης θέλει κληρόνει ἀνὰ τρία ὀνόματα διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐκτιμηταὶ ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων εἰς τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου κατὰ τὸ τρέχον ἔτος γενησομένας ἐκτιμήσεις, ὅσας διατάττει ὁ παρὼν Νόμος.

52. Ἐὰν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἐντὸς τῶν τριῶν ἡμερῶν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου δὲν προτείνῃ τὰ ἐννέα ὀνόματα, ὁ Διοικητὴς ἐκλέγει αὐτὰ ἐξ ἰδίας ἁρμοδιότητος καὶ τὰ ὑποβάλλει εἰς κλῆρον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτευούσης.

53. Τὰ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ κλήρου προσδιορισθέντα ὀνόματα τῶν ἐκτιμητῶν τοιχοκολλοῦνται καὶ γνωστοποιοῦνται εἰς ὅλους τοὺς φορολογουμένους, οἵτινες δύνανται ὅταν λάβωσι γνῶσιν νὰ ἐξαιρέσωσιν ἐκείνους ἐξ αὐτῶν, οἵτινες δι' ἔχθραν θεωροῦνται παρ' αὐτῶν ὡς ἐξαιρετέοι τὸν τόπον τοῦ ἐξαιρεθέντος καταλαμβάνει ὁ μετ' ἐκεῖνον ἐπιλαχὼν καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τοῦ τελευταίου, ἐναντίον τοῦ ὁποίου

δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προταθῇ ἐξαίρεσις.

54. Συγχρόνως ὁ Διοικητὴς, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος καὶ ὁ Ταμίας θέλουν διορίσει διὰ πλειοψηφίας ἕνα ἢ πλειοτέρους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου, οἵτινες μεταβαίνοντες εἰς τὰ κτήματα τῶν φορολογουμένων, συνάμα μὲ τὸν ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων ἐκτιμητὴν διὰ τὸν δῆμον, ἢ διὰ τμῆμα τοῦ δήμου, θέλουν ἐνεργήσει τὰς ἐκτιμήσεις.

55. Ἐπιτρέπεται εἰς ἕκαστον φορολογούμενον νὰ ἐκλέξῃ προηγουμένως ἐκτιμητὴν, τὸν ὁποῖον θέλει προτείνῃ ἅμα μεταβῶσιν εἰς τὸν κῆπον, τὸ περιβόλιον, ἢ τὴν ἄμπελόν του οἱ ἐκ μέρους τοῦ δήμου κατὰ τὰ ἄρθρα 51 καὶ 52, καὶ τοῦ δημοσίου κατὰ τὸ ἄρθρον 54 ἐκτιμηταί. Ὁ ἰδιαίτερος οὗτος ἐκτιμητὴς μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου ἐνεργεῖ τὴν ἐκτίμησιν, ἐὰν δὲ ἐν εὑρεθῇ παρὼν ὁ ἰδιαίτερος τοῦ φορολογουμένου ἐκτιμητὴς προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν οἱ κατὰ τ' ἄρθρα 51 52 καὶ 54 ἐκτιμηταί.

56. Τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν θέλει ἐκλέξει δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν ἐννέα ἄτομα, ἐξ ὧν ὁπάκις ὑπάρχει διαφωνία μεταξὺ τῶν ἐκτιμητῶν τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων, θέλουν λαμβάνεσθαι οἱ τρίτοι ἐκτιμηταί, κληρούμενοι ἑκάστοτε παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, Ὑποδιοικητοῦ ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅπου δὲν ὑπάρχει Διοικητὴς ἢ Ὑποδιοικητής, ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς θέλει παραδέχεσθαι τὴν ἑτέραν τῶν γνωμῶν, ἢ θέλει σχηματίζει ἄλλην ἐντὸς τοῦ ὅρου τῶν δύο τούτων, καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

57. Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμηταὶ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ τρίτοι ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι ν' ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγε-
« λίου νὰ ἐκτελέσω τὴν ἐμπιστευθεῖσαν
« εἰς ἐμὲ ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυ-
« νειδησίαν, χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλά-
« βην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμε-
« νον, καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς
« ὄφελος τοῦ δημοσίου δι' ὁποιονδήποτε
« λόγον. »

58 Τόσῳ ὁ ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων, κατὰ τ' ἄρθ. 51, 52 καὶ 54 ἐκτιμητὴς, ὅσῳ καὶ ὁ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου δὲν θέλουν πληρωθῆ ἕκαστος ὑπὲρ τὰς 6 δραχ. ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν τοῦ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 56 τρίτου ἐκτιμητοῦ ἡ ἀντιμισθία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχ. 10 ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, τὸν δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 55 ἐκτιμητὴν θέλει πληρώσει ὁ φορολογούμενος ἐξ ἰδίων του, κατ' ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.

59 Ὁ μὲν Διοικητὴς θέλει προσδιορίσει τὴν ἐντὸς τοῦ ἀνωτάτου ὅρου, κατὰ τὸ ἄρθ. 58 ἀντιμισθίαν τοῦ ἐκτιμητοῦ τῶν φορολογουμένων, ὁ δὲ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου. Ἀμφότεροι συνάμα θέλουν προσδιορίσει εἰς τοὺς ἐκτιμητὰς ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὴν ἐποχὴν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουν ν' ἀποπερατώσωσι τὰς ἐκτιμήσεις τοῦ δήμου ὅσας ἐπερωτήσθησαν νὰ κάμωσιν.

Οἱ ἐκτιμηταὶ δὲν θέλουν πληρωθῆ τὸ ὅλον τῆς προσδιορισθείσης διὰ τὴν ἐργασίαν ἀντιμισθίας, πρὶν ἀποπερατώσωσι τὰς ἐκτιμήσεις. Ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει δὲν θέλουν πληρωθῆ ἰδίως δὲ ὅσας ἡμέρας ἐργασθῶσιν ἐπέκεινα τῆς προσδιορισθείσης ὡς ἀνωτέρω ἐποχῆς.

60. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τρίτοι θέλουν πληρωθῆ, οἱ μὲν πρῶτοι τὸ ὅλον, οἱ δὲ δεύτεροι ἐκτιμηταὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀντιμισθίας των παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου δι' ἐνσήμων ἐκδιδομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεως καὶ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

61. Τὸ ὅλον τῆς πληρωθησομένης ἀντιμισθίας εἰς τὸν ἐκτιμητὴν τῶν φορολογουμένων θέλει διανεμηθῆ κατ' ἀναλογίαν τοῦ φόρου ἑνὸς ἑκάστου, ὅσων μετέβησαν διὰ νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ προϊόντα. Τὸ ἥμισυ τῆς εἰς τὸν τρίτον ἐκτιμητὴν πληρωθησομένης ἀντιμισθίας, θέλει ὡσαύτως διανεμηθῆ μεταξὺ τῶν φορολογουμένων ἐπὶ τῆς

ροσολογίας τῶν ὁποίων εἰργάσθη· ἡ διανομὴ αὐτὴ θέλει γίνεσθαι δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ, ἥτις ἀποστέλλεται εἰς τὸν Ταμίαν, ὅστις ὀφείλει νὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ ἕκαστον φορολογούμενον τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτὸν μέρος, καὶ νὰ παραδώσῃ τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸν ἐκτιμητὴν εἰς ὃν ὀφείλονται.

62. Αἱ γενόμεναι ἄχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐκτιμήσεις τῶν προϊόντων διὰ τὸ ἔτος 1844 κηρύττονται ὑπόχρεωτικαὶ καὶ οἱ προσδιορισθέντες φόροι κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου, θέλουν προστεθῆ εἰς τὰς γενομένας δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἐκτιμήσεις τῶν προϊόντων τῶν αὐτῶν κτημάτων.

63. Οἱ εἰς χρήματα φόροι ἐπὶ μὲν τῶν περιβολίων, κήπων, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς πώλησιν κοπτομένων σταφυλῶν θέλουν εἰσπραχθῆ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1844, οἱ δὲ φόροι τοῦ μούστου κατὰ τὸ ἄρθρον 44. θέλουν εἰσπραχθῆ τὴν 15 Νοεμβρίου 1844.

64. Εἰς τὰς αὐτὰς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρθρα διατυπώσεις τῶν ἐκτιμήσεων ὑπάγονται καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττόμεναι ἐκτιμήσεις τῶν βαμβακίων καὶ καπνοῦ ἐννοουμένου τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τ' ἀνήκοντα ἄρθρα ἀντὶ τοῦ δημασίου, ἢ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος αὐτὸ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου· ἡ ἀντιμισθία τοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ διορισθησομένου ἐκτιμητοῦ προσδιορίζεται ἐλευθέρως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

65. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ ἐπισάτας τόσῳ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν φόρων, ὅσῳ καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν ἢ εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν εἰς τὰς περιστάσεις εἰς τὰς ὁποίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου γίνεται ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ δημασίου εἴσπραξις.

66. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἀπριλίου 1844.

313. ΣΥΜ. Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας κλεισθεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Φεβρουαρίου ε. ε. τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Γνωστοποιοῦμεν ὅτι κλεισθείσης καὶ ὑπογραφεῖσης τὴν 18 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἀφ' ἑνὸς μέρους ὑπὸ τοῦ Κ. Δρόσου Μανσόλα, Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασ. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἡμετέρου Πληρεξουσίου, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μουσούρου, Ὑπουργοῦ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας ἐδρεύοντος παρὰ τῇ Ἡμετέρᾳ Αὐλῇ καὶ Πληρεξουσίου τῆς Κυβερνήσεώς του, Συμβάσεως ἀφορώσης τὴν διάλυσιν τῶν περὶ τῶν βακουφίων Εὐβοίας καὶ τῶν κατὰ τὴν Φθιώτιδα κτημάτων ὑπαρχουσῶν ἀμφισβητήσεων μεταξὺ τῆς Ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς

Λαβόντες γνῶσιν τῶν ἄρθρων τῆς Συμβάσεως ταύτης, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Κωνσταντῖνος Κανάρης θέλει ἐπικυρώσει ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Ὀνόματι τὴν εἰρημένην Σύμβασιν κλεισθεῖσαν καὶ ὑπογραφεῖσαν, ὡς εἴρηται, ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὴν 18 Φεβρουαρίου 1844 καὶ ἐπισυνημμένην εἰς τὴν παροῦσαν Ἡμετέραν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1844.

———

Ὁ Κ. Δρόσος Μανσόλας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφ' ἑνὸς μέρους, καὶ ἀφ'

έτέρου.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Μουσούρος, Ὑπουργὸς τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας ἐδρεύων παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, συνῆλθον κατὰ προηγουμένην πληρεξουσιότητα τῶν Κυβερνήσεών των εἰς συνεδρίασιν σήμερον, δεκάτην ὀγδόην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, καὶ σκεφθέντες περὶ τῆς διαλύσεως τῶν περὶ τῶν βακουφίων Εὐβοίας καὶ τῶν κατὰ τὴν Φθιώτιδα κτημάτων ὑπαρχουσῶν ἀμφισβητήσεων μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας καὶ τῆς ὁριστικῆς ἀποπερατώσεως τῶν οὐσιωδῶν τούτων ὑποθέσεων κατὰ τὰ ἤδη συμφωνηθέντα διὰ διαφόρων πρωτοκόλλων μεταξὺ τῶν πρώην Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ΚΚ. Ι. Ρ. Ράλλη, καὶ τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος Ὑπουργοῦ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας Κ. Μουσούρου, συνέθεντο ὁμοφώνως τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

1. Δι' ὅλα τὰ κατὰ τὴν νῆσον Εὔβοιαν Ἔβλατ Βακούφια ἐφ' ὧν διετηρήθη κατὰ τὰ πρωτόκολλα, τὸ δικαίωμα τῆς ὑπὲρ θέσεως τῶν ὁποίων εἶχον ὠφελειῶν εἰς τοὺς ἐπικαρπωτὰς ἢ διαδοχικοὺς διαχειριστὰς αὐτῶν, θέλει ἀποθῆ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ ὀφείλοντα αὐτὰ ἅπαξ καὶ διὰ παντὸς εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ὑπαρξάντων ποσοτήτων γροσίων τουρκικῶν ἑξακοσίων χιλιάδων, ἀλλ' ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης θέλουν ἐκπεσθῆ.

α) Ἑκατὸν πέντε χιλιάδες γρόσια, τιμὴ κτημάτων παλαιὸν τελωνεῖον, φοῦρνος ἀμπελότοποι δύο καὶ πέντε ζευγάρια εἰς Καστέλαν, τὰ ὁποῖα ὄντα Ἔβλατ Βακούφια ἐπωλήθησαν διὰ χοτζετίων ὑπὸ τῶν πρώην Ἐπιτρόπων τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, καὶ τοῦ Ἀλιβερίου, τὰ ὁποῖον Εὐκάρι-Σερὶ ὄν, ἐπωλήθη ἐπίσης διὰ χοτζετίων πρὸς τοὺς κατοίκους.

β) Εἴκοσι μία χιλιάς γρόσια, τιμὴ ληφθεῖσα κατ' ἀναλογίαν τοῦ μέσου ὅρου τῶν δύο ἐκτιμήσεων τῶν Βακουφίων, τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν πρώην Ὀθωμανικῶν Ἐπιτρόπων καὶ τοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς ἀποκαισθείσας ἑξακοσίας χιλιάδας διὰ τὰ ἐν χωρίᾳ Μαλακοῦντα καὶ Ἁγία Σορία, τὰ ὁποῖα ὄντα Εὐκάρι-Σερὶ κατεπάχθησαν μολαταῦτα ὑπὸ τῶν πρώην Ἐπιτρόπων τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ἔβλατ Βακουφίων.

2. Τὸ μετὰ τὰς ἐν ἀνωτέρῳ ἐκπτώσεις μένον ποσὸν τετρακοσίων ἑβδομήκοντα τεσσίρων χιλιάδων γροσίων μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ πρὸς 8 τοῖς 0|0 ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1839, ἐποχῆ καθ' ἣν ἐγένετο ἡ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης τελευταία συνδιάλεξις μεταξὺ τῶν εἰδικῶν Ἐπιτρόπων Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1841 ὁπότε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔκαμε εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν τὴν προσφορὰν τῆς ἀνωτέρω πληρωμῆς ὁ ὁποῖος διετὴς τόκος ἀναβαίνει εἰς γρόσια ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας ὀκτακόσια τεσσαράκοντα, ὁμοῦ τὸ ὅλον ποσὸν γρόσια πεντακόσια τεσσαράκοντα ἕνδεκα χιλιάδες ὀκτακόσια τεσσαράκοντα, θέλει πληρωθῆ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν ἐνταῦθα πρεσβείαν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας εἰς ἓξ ἴσας δόσεις, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη θέλει ἀρχίσει ἀπὸ μιᾶς ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως· αἱ δὲ λοιπαὶ θέλουν πληρωθῆ ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα. Τὰ χρήματα ὅσα ἔλαβον οἱ πρώην Ἐπίτροποι τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας ὑπὸ τῶν χωρικῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀλιβερίου διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς γενομένην πώλησιν αὐτοῦ τοῦ κτήματος καὶ τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 5500 θέλουν ἐκπεσθῆ ὁμοῦ μὲ τὸν τόκον αὐτῶν διὰ δύο ἔτη, πρὸς 8 τοῖς 0|0 ἐκ τῆς πρώτης δόσεως τῶν τόκων τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πληρωθησομένων ὡς ἀνωτέρω διὰ νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τοὺς χωρικοὺς κατὰ τὸ δίκαιον.

3. Ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν χρημάτων ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, αὐτὴ καὶ οἱ ὑπήκοοί της ἀποκλείονται παντελῶς

μα ἐφ' ὅλων τῶν Βακουφίων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ κειμένων, καθὼς καὶ πᾶσαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀπαίτησιν ἕνεκα τῶν κτημάτων τούτων.

4. Τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατεχόμενα ἐν ταῖς πρώην ἐπαρχίαις Ζητουνίου καὶ Πατρατζικίου κτήματα, τοῦτέστι Κομποτάδες, Καταβόθρα, Φραντζῆ, Βαρδάταις, Δέλφινος, Δαμάστα, Αλωπόσπιτα, Χὰν Γαρδίκι, Μυαλὸς, Μουσταφάμπεη, Μουσκοχῶρι, Κωσταλέξι, Κομαρίστι, Σκλιθράκι, Κούβελο, Νευρόπολις, Ἁγιοσώστης, τὸ ἥμισυ τοῦ χωρίου Καρυὰ Παλαιοβράχα, τὸ ἥμισυ τοῦ χωρίου Ἀγᾶ. Προσέτι μύλος καὶ ἔκτασις γῆς εἰς Φραντζῆ, ἓν ζευγάρι εἰς Κομποτάδες, γεωμάδι εἰς Μουσταφάμπεη, μύλος εἰς Βαρδάταις, μύλος καὶ ἓν ζευγάρι εἰς Μουσταφάμπεη, δύο ζευγάρια εἰς Γδαρμένη Ῥάχη, τέσσαρα ζευγάρια εἰς Κομποτάδες χωράρια κατὰ τὸ Θέρμα, λειβάδι κατὰ τὴν Ὑπάτην ἓν ζευγάρι εἰς Παλαιοβράχα, λειβάδι παράτσα εἰς Ὑπάτην, λειβάδι φλύκατα εἰς Ὑπάτην, λειβάδι αὐδιλάκια εἰς Ὑπάτην, λειβάδι (ἀκονάκι) εἰς Ὑπάτην, μία Βάσταινα εἰς Παλαιοβράχα, δύο ζευγάρια γαιῶν εἰς Γιὰς-Ἀγᾶ, καὶ ἓν μερίδιον ἐκ τοῦ τσιφλικίου Θέρμα· θέλουν παραδοθῆ παρ' αὐτῆς πρὸς τοὺς δι' ἐπισήμων τίτλων ἀγοραστὰς αὐτῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως· οἱ δὲ ἀγοραταὶ ὅσοι ὑπεσχέθησαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ δώσωσι δεκαπέντε στρέμματα γῆς εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην χωρικὸν ὑπάρχοντα ἐγκάτοικον κατὰ τὴν 10 Νοεμβρίου 1844 θέλουν παραχωρήσει τὰ δεκαπέντε ταῦτα στρέμματα, ἅτινα καὶ θέλουν θεωρεῖσθαι τοῦ λοιποῦ ὡς ἰδιοκτησία χωριστὴ τῶν χωρικῶν. Ὅσων δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων κτημάτων αἱ ἀγοραὶ διελύθησαν ἢ θέλουσι διαλυθῆ τῇ ἐλευθέρᾳ συγκαταθέσει τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τοῦ πωλητοῦ, αὐτὰ θέλουν παραδοθῆ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας Ὀθωμανοὺς χωρὶς νὰ δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τούτου βλάβη ὡς πρὸς τὰ δεκαπέντε στρέμματα τῶν χωρικῶν.

5. Ὁσάκις τὸ αὐτὸ κτῆμα ἐπωλήθη, διὰ δύο ἢ πλειοτέρων χοτζετίων ἢ ἐπισήμων τίτλων πρὸς διαφόρους ἀγοραστὰς, τὸ μὲν τοιοῦτον κτῆμα θέλει μένει εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μεχρισοῦ ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ, ἂν τὸ κτῆμα κεῖται εἰς τὴν πρώην ἐπαρχίαν Ζητουνίου, ἀποφασίσῃ ὁποῖος ὁ ἀρχαιότερος ἀγοραστὴς τοῦ ὁποίου τὸ χοτζέτι ἢ ὁ τίτλος εἶναι ἀληθῶς καὶ μὴ προχρονολογημένως ἀρχαιότερος, πρὸς ὃν καὶ θέλει παραδοθῆ τὸ κτῆμα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδοθησομένην ἀπόφασιν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ δὲ μεταγενέστερα ἔγγραφα ἢ χοτζέτια θέλουν θεωρεῖσθαι ἄκυρα καὶ μὴ γενόμενα. Οἱ μεταγενέστεροι τῶν ἐνταῦθα ἀναφερομένων ἀγοραστῶν δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ πωλητοῦ Ὀθωμανοῦ ἄλλην ἀποζημίωσιν εἰμὴ τὴν μετὰ τόκου πρὸς 8 τοῖς 0|0 ἀπόδοσιν τοῦ ἀπέναντι τῆς ἀγορᾶς πληρωθέντος ἀντιτίμου· εἰ δὲ ἀντὶ χρημάτων ἔδοσαν ἐγγράφα, τὴν αὐτούσιον ἐπιστροφὴν τῶν ἐγγράφων τῶν ὁποίων θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμουν πᾶσαν νόμιμον χρῆσιν ἄνευ βλάβης αὐτῶν προκυπτούσης ὡς ἐκ τῆς διακατοχῆς τῶν ῥηθέντων ἐγγράφων παρὰ τοῦ πωλητοῦ Ὀθωμανοῦ. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁσάκις ἂν ἤθελεν ἐνεργηθῆ ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ πωλητοῦ Ὀθωμανοῦ πρὸς τὸν ἀποδειχθησόμενον μεταγενέστερον ἀγοραστὴν ἐπιστροφὴ τοῦ ἀπέναντι τοῦ τιμήματος δοθέντος ποσοῦ ἢ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τῶν πηγαζουσῶν εἰς βάρος τοῦ πωλητοῦ Ὀθωμανοῦ καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ μεταγενεστέρου ἀγοραστοῦ ἐκ τῶν ἀντὶ χρημάτων δοθέντων ἐγγράφων, τότε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται κατ' αἴτησιν τοῦ τοιούτου μεταγενεστέρου ἀγοραστοῦ νὰ κρατήσῃ πρὸς ἀσφάλειάν του ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον 16 ἄρθρον τῆς παρούσης Συμβάσεως πληρωθησομένων πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας Ὀθωμανοὺς χρημάτων ποσὸν ἀνάλογον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ πληρώσῃ τὸν τοιοῦτον ἀγοραστὴν ἀφ' οὗ νομίμως ὁ πωλητὴς Ὀθωμανὸς ἀποδειχθῇ ὀφειλέτης αὐτοῦ.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ὃ ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ὅρων εἴτε ἡ κατὰ τοὺς ὅρους τούτους διεκδίκασις τῶν διενέξεων τῶν μεταξὺ πωλητῶν καὶ μεταγενεστέρων ἀγοραστῶν, ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ μνημονευομένην Μικτὴν Ἐπιτροπήν, τὰ δὲ τακτικὰ δικαστήρια θέλουν δικάζει ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τὰς ὁποίας ἤθελεν ἔχει ὁ μεταγενέστερος ἀγοραστὴς κατὰ τοῦ πωλητοῦ Ὀθωμανοῦ δυνάμει τῶν ἐπιστραφησομένων αὐτῷ ἐγγράφων, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ δ΄. παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐὰν αἱ τοιαῦται ἀπαιτήσεις δὲν ὑπάρχουν ἤδη ἐκκρεμεῖς εἰς τὴν Μικτὴν Ἐπιτροπήν.

7. Οἱ ἀγορασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν εἰς τὴν ἐνταῦθα Ὀθωμανικὴν Πρεσβείαν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας λάβωσι τὴν κατοχὴν τῶν κτημάτων, τὸ πρὸς τοὺς πωλητὰς ὀφειλόμενον τίμημα λαμβάνοντες ἔνδειξιν τῆς πληρωμῆς καὶ ἐξοφλήσεως. Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν τεσσάρων μηνῶν δὲν πληρωθῇ τὸ πρὸς τὸν πωλητὴν Ὀθωμανὸν ὀφειλόμενον τίμημα, ὁ τελευταῖος οὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πωλήσῃ τὸ κτῆμα δι' ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀγοραστοῦ ὑποχρέου ὄντος εἰς τὴν ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος, ἡ δὲ ἐπὶ ἀναγκαστικῷ πλειστηριασμῷ πώλησις θέλει γίνεσθαι διὰ τοῦ ἁρμοδίου Διοικητοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν ἐκτελοῦνται αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν ἀποφάσεις τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἄνευ ὅλων τῶν δικαιωμάτων τῶν χωρικῶν ἐπὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν ὑποσχεθέντων δεκαπέντε στρεμμάτων. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς διπλᾶς ἀγοράς, ὁσάκις εἷς τῶν μεταγενεστέρων ἀγοραστῶν ὑπεσχέθη, πρὸς τοὺς χωρικοὺς τὰ δεκαπέντε στρέμματα τότε καὶ ὁ ἀναγνωρισθησόμενος ἀρχαιότερος ἀγοραστὴς θεωρεῖται ὡς ὑπόχρεως νὰ κάμῃ πρὸς τοὺς χωρικοὺς τὴν αὐτὴν παραχώρησιν.

8. Εἰς τοὺς πωλητὰς Ὀθωμανοὺς παραχωρεῖται δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως δι' ἀσφάλειαν αὐτῶν πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν τίτλος πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἐνταῦθα λόγος κτημάτων ἐγγραφομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν, ἀλλὰ μὴ ἐπεκτεινομένης ἐπὶ τῶν ἄνω ῥηθέντων δεκαπέντε στρεμμάτων.

9. Οἱ ἀγορασταὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων δὲν δύνανται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, νὰ ἀναβάλωσι τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν τοῦ τιμήματος. Ὅσάκις δὲ διατείνονται ὅτι δὲν περέλαβον ὁλόκληρον τὸ πωληθὲν κτῆμα κατὰ τὰ ὅρια τὰ ἐν τῷ χοτζετίῳ, ἐν τοιαύτῃ καὶ μόνῃ περιπτώσει δύνανται νὰ κινήσωσι τὰς ἀγωγὰς των κατὰ τῶν πωλητῶν ἐνώπιον τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναπίθεται ἡ διεκδίκασις τῶν τοιούτων διαφορῶν. Ἀλλὰ καὶ τότε οἱ ἀγορασταὶ δὲν δύνανται νὰ ἀναβάλωσι τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος. Παρὰ δὲ τῇ ἐνταῦθα Πρεσβείᾳ τῆς Ὑψηλῆς Πύρτας θέλει μένει παρακατατεθειμένον τόσον μέρος ἐκ τοῦ τιμήματος ὅσον ἀνάλογει μὲ τὸ διαφιλονικούμενον μέρος τοῦ κτήματος διὰ ν' ἀποδοθῇ πρὸς ὃν ἀνήκει μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

10. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει πληρώσει λόγῳ ἀποζημιώσεως πρὸς τοὺς Ὀθωμανοὺς πωλητὰς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων ἐτήσιον τόκον πρὸς 8 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ τιμήματος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους **1833** μέχρι τέλους τοῦ **1841**. ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν τόκων τούτων θέλει ἐκπεσθῇ ἀναλόγως· α) Ὁ τόκος τοῦ ὅλου τιμήματος τῶν κτημάτων τὰ ὁποῖα οἱ ἰδιοκτῆται Ὀθωμανοὶ ἐπώλησαν μὲ ὅλους τοὺς καρπούς· ἡ ἔκπτωσις δὲ αὕτη θέλει λογίζεσθαι ἀπ' ἀρχῆς τοῦ **1833** ἄχρι τῆς ἐποχῆς τῆς ἐκδόσεως τῶν χοτζετίων τῶν οὕτω πωληθέντων κτημάτων. β) Ὁ τόκος τοῦ πληρωθέντος μέρους ἢ ὅλου ἐκ τοῦ τιμήματος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐγένετο ἡ μερικὴ ἢ ὁλικὴ πληρωμὴ ἄχρι τέλους τοῦ **1841**. γ) Ὅσα ἐν εἴδει δανείου ἐδόθησαν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς διαφόρους πωλητὰς Ὀθωμανοὺς ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους των διὰ τὴν προ-

κειμένην ὑποθεσιν. Ἡ ὁλικὴ ποσότης τοῦ τόκου τούτου μετὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. α, β, γ ἐκπτώσεις ἀναβαίνουσα εἰς γρόσια 1,096, 215 ἤτοι γρόσια ἓν ἑκατομμύριον ἐννενήκοντα ἓξ χιλιάδες καὶ διακόσια δεκαπέντε, καὶ καθόσον δὲν ἔλαβον οἱ ῥηθέντες πωληταὶ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ τιμήματος, τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰσοδημάτων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰσέπραξε κατὰ τὰ 1842, 1843 ἔτη, θέλει πληρωθῆ πρὸς τὴν ἐν ταύθα Πρεσβείαν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας διὰ νὰ διανεμηθῆ πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας Ὀθωμανοὺς ἐντὸς τοῦ ἔτους 1845, τὰ μὲν δύο τρίτα αὐτῆς, εἰς ἴσας δόσεις κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον, Μάϊον καὶ Ὀκτώβριον· τὸ δὲ ἄλλο τρίτον κατὰ τὸν Δεκέμβριον.

11. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐξετάσῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως περὶ τοῦ τιμήματος τῆς ἀγορᾶς καὶ περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ὅλου ἢ μέρους αὐτοῦ τῶν ἀκολούθων τεσσάρων χωρίων Δέλφινο, Κωσταλέξι, Κουμαρίτζι καὶ Κ ύβελον ὡς προφορὶ ὡς πρὸς τοὺς κατοίκους πωληθέντων καὶ μὴ ὑπαρχόντων ἀντεγγράφων δι' αὐτά. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας τῆς ἄνωθι ὁρισθείσης, παύει πᾶσα ἔνστασις ὡς πρὸς ταῦτα μὴ ἐμπροθέσμως γενομένη ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Συμφωνεῖται δὲ ἐνταῦθα ὅτι τὸ δι' ὁμολογίας πρὸς τὴν Κυρίαν Εἰρήνην Βαλτινοῦ πρὰ τοῦ ἀποθανόντος Χαλίλ-Μπέη ὀφειλόμενον ποσὸν ἀναβαῖνον εἰς 405 χιλιάδας γρόσια θέλει ἐκπεσθῆ ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνήσεως τόκων, τὸ μὲν ἥμισυ πρώτης δόσεως, τὸ δὲ ἕτερον ἐκ τῆς δευτέρας· οἱ δὲ ἀνάχειρας τῆς Κυρίας Βαλτινοῦ ὑπάρχοντες πρωτότυποι τίτλοι θέλουν ἐπιχαρῆ πρὸς τὴν Πρεσβείαν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, μενόντων τῶν κληρονόμων τοῦ Χαλίλ Μπέη καὶ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτῶν ἀπηλαγμένων οἱασδήποτε ἀπαιτήσεως ὡς πρὸς τὰ χρέος τοῦτο.

12. Ἀπὸ τοῦ νῦν παύει πᾶσα ἀπαίτησις ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τόσον ἀπὸ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, ὅσον καὶ ἀπὸ μέρους τῶν ὑπηκόων της ἐπὶ κτημάτων κειμένων ἐντὸς τῶν πρώην ἐπαρχιῶν Ζητουνίου καὶ Πατρατζικίου. Ἂν δέ τινες Ὀθωμανοὶ ἔχωσιν εἰσέτι ἀπαιτήσίν τινα ἐπὶ κτήματος κειμένου εἰς τὰς ῥηθείσας Ἐπαρχίας ὡς Ἐβλάτ Βακουφίου, ὀφείλουν ἐντὸς πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης Συμβάσεως νὰ παρουσιάσωσιν αὐτὰς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνησιν συνωδευμένην μὲ τοὺς ἀπαραιτήτους τίτλους πρὸς ἀπόδειξιν διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν οἱ ὅροι τῶν Πρωτοκόλλων. Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, πᾶσα τοιαύτη ἀπαίτησις θέλει εἶσθαι ἐντελῶς ἀπαράδεκτος.

13. Συμφωνεῖται τελευταῖον ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Χατζῆ Μεχμὲτ Ἀγᾶ, Σαὶτ Ἀγᾶ καὶ Ἀφὲρ Μπεντζαδὲ Ὀσμὰν Μπέη καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῆς κατὰ τὴν Ἀκρίαν ἁλικῆς Χαλίμπεη τοῦ Τερφὶκ Μπέη θέλουν ἐξετασθῆ καὶ ἀποφασισθῆ ἀκολούθως.

14. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ὑπογεγραμμένη καὶ ἐσφραγισμένη ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Δρόσου Μανσόλα ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Κ. Κ. Μουσούρου ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας θέλει ἐπικυρωθῆ, ἡ δὲ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων θέλει γίνει ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σήμερον, εἴτε πρότερον εἰ δυνατόν.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1844.

Ἡμεῖς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν Σύμβασιν τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις τὴν 18 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους παρὰ τοῦ Κυρίου Δρόσου Μανσόλα ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας πληρεξουσίου ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος ὑπὸ τῆς Α. Μ. καὶ ἀφ' ἑτέρου παρὰ τοῦ Κυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρίου Κωσταντίνου Μουσούρου Ὑπουργοῦ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας ἡ ὁποία Σύμβασις ἀφορᾷ τὴν διάλυσιν τῶν περὶ τῶν Βακουφίων Εὐβοίας καὶ τῶν ἐν Φθιώτιδι κτημάτων ὑπαρχουσῶν ἀμφισβητήσεων μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς. Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου ε. ε. Βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ηὐδόκησε ν' ἀναθέσῃ εἰς Ἡμᾶς τὸ νὰ ἐπικυρώσωμεν ἐν ὀνόματί Του τὴν ῥηθεῖσαν Σύμβασιν, ἐπικυροῦμεν καθ' ὁλοκληρίαν τὴν εἰρημένην Σύμβασιν, ἥτις θέλει ἀνταλλαχθῆ ἐνταῦθα.

Εἰς ἔνδειξιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπιθέσαντες καὶ τὴν ἡμέτεραν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1844

---

314. Δ. Περὶ τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Κάμπου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου Κάμπου μετατίθεται εἰς Καρδαμύλην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἀπριλίου 1844.

---

315. Δ. Περὶ τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Ποτιδανείας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ Πληροφορηθέντες ὅτι ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους Ἡμετέρου Διατάγματος γενόμενος προσδιορισμὸς τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Ποτιδανείας δὲν ἀνταποκρίνεται ἀκριβῶς μὲ τὸν τόπον τῆς θερινῆς καὶ χειμερινῆς διαμονῆς τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας του, καὶ θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὰ περὶ τούτου ἐπὶ τὸ καταλληλότερον, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

Ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου Ποτιδανείας προσδιορίζεται ἀπὸ μὲν τὸ τέλος Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Ἀπριλίου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Ποτιδανείας, Ἄνω Πλαιοξάρι, ἀπὸ δὲ τὰς ἀρχὰς Μαΐου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου εἰς Πενταγιοὺς πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Κρομυλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἀπριλίου 1844.

---

316. Περὶ τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Λρτανείας

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ μεταθέτομεν τὴν ἕδραν τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀρταναείας εἰς τὸ χωρίον Καρνέσι τοῦ δήμου Κλειτορείας, ἀνατιθέμενοι τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰς τὸν εἰρημένον Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Απριλίου 1844.

---

317. ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ.

Πρὸς τὰς Διοικητικὰς τοῦ Κράτους Ἀρχάς,

Περὶ τῶν σχέσεων τῶν μετὰ τοῦ Ὑπουργείου καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν καθηκόντων των ἐν γένει.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Διοικητὰς τοῦ Κράτους.

Κύριοι Διοικηταί!

Ἡ σπουδαιότης τῶν καθηκόντων τὰ ὁποῖα ἐνεπιστεύθη πρὸ μικροῦ εἰς ἐμὲ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἡ συναίσθησις τῆς εὐθύνης, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβα ἀπέναντι τοῦ Θρόνου καὶ τοῦ Ἔθνους μὲ ὑποχρεοῦσι ν' ἀπευθύνω εἰς ὑμᾶς παρατηρήσεις τινὰς περὶ τῶν σχέσεών σας μὲ τὸ ὁποῖον διευθύνω Ὑπουργεῖον, καὶ ἰδίως περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν καθηκόντων σας ἐν γένει. Θέλω δὲ σᾶς ὁμιλήσει μὲ ἐκείνην τὴν εἰλικρίνειαν καὶ παῤῥησίαν, αἵτινες ἀριθμοῦσι πρὸ πάντων εἰς τὸ νέον εἶδος τοῦ πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον θέλει κυβερνήσει τοῦ λοιποῦ τὴν Ἑλλάδα, καὶ αἱ ὁποῖαι μόναι εἶναι ἱκαναὶ νὰ γεννήσωσι καὶ διατηρήσωσι τὴν μεταξὺ τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας καὶ τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην, τὴν τόσον ἀναγκαίαν εἰς τὴν ἑνότητα καὶ τὴν ἰσχὺν τῆς διοικητικῆς ἐνεργείας.

Διὰ νὰ ἐκτελέσητε ἐπαξίως τὰ καθήκοντά σας, εἶναι ἀνάγκη νὰ κατανοήσητε πρῶτον τὴν θέσιν σας καὶ τὴν ἐντολήν σας, καὶ κατὰ τοῦτο συντείνει τὰ μέγι-

στα ὁ ἑξῆς στοχασμός, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχητε πάντοτε εἰς τὴν μνήμην σας παρόντα, ὅτι ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις, ἐπιστήσασα τὴν ἐκλογήν της εἰς ὑμᾶς, ἀνέθεσεν εἰς τὴν σύνεσίν σας ἀφ' ἑνὸς τὴν διεξαγωγὴν σπουδαιοτάτων ἀντικειμένων τῆς ἐσωτερικῆς Διοικήσεως, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν εὐτυχίαν τῶν πολιτῶν. Ἀλλ' ὅσον μεγατητέρα ὑπῆρξεν ἡ πρὸς ὑμᾶς ἐμπιστοσύνη, τόσον μ. γαλήτερον χορηγεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ παρ' ὑμῶν πίστιν καὶ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν σας ἄνευ τῶν ὁποίων καὶ οἱ καλήτεροι νόμοι καὶ οἱ ἀγαθώτεροι σκοποὶ ἀποβαίνουσιν ἄκαρποι.

Αἱ μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Βασιλείου ἀναφυεῖσαι ἀνάγκαι, τὰ ἔκτοτε δημιουργηθέντα νέα συμφέροντα ἔδωκαν βαθμιδὸν, ὡς γνωρίζετε, ὕπαρξιν εἰς πολλοὺς ἄλλους νόμους καὶ διατάγματα, τῶν ὁποίων αἱ διατάξεις τύξησαν τὰ καθήκοντα καὶ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ὑπηρεσία σήμερον δὲν δύναται νὰ προοδεύσῃ εἰμὴ διὰ πλειοτέρας τάξεως καὶ ταχύτητος κατὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων. Ἡ ἔκδοσις καὶ ἄλλων νόμων, τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ προκαλέσωσι τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, ἡ ἀναπόφευκτος ἀνάγκη τοῦ νὰ λάβωσι βαθμηδὸν οἱ ἤδη ὑπάρχοντες ἐκτέλεσιν ἀκριβεστέραν καὶ πληρεστέραν, θέλουν ἐπαυξήσει βεβαίως ἔτι μᾶλλον τὰ χρέη τοῦ Ὑπουργείου καὶ τὰ ἰδικά σας, καὶ ζητοῦσιν ἐπιμόνως τὸ νὰ συναυξήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦδε τὴν ἀγρυπνίαν καὶ δραστηριότητά μας, ἀφιεροῦντες εἰς τὴν μελέτην καὶ προαγωγὴν τῶν κοινῶν πραγμάτων τὰς σκέψεις καὶ τὸν καιρόν μας.

Αἱ διοικήσεις εἶναι τὰ κυριώτερα ὄργανα διὰ τῶν ὁποίω. πραγματοποιοῦνται αἱ περὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς γενικῆς εὐδαιμονίας ἀποφάσεις τῆς ἐξουσίας. Ἰδοὺ διατί ἀπαιτῶ τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἔντονον σύμπραξίν σας καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι τὰ φῶτα, ἡ ἀφοσίωσις καὶ ἡ προθυμία σας θέλουσιν εὐκολύνει τὸν μέγαν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον ἀνεδέχθημεν, διὰ νὰ ἐφαρμόσωμεν καὶ καταστήσωμεν καρποφόρους τοὺς Συνταγματικοὺς Θεσμούς.

Τὸ πρώτιστον καθῆκόν σας εἶναι ἡ ἔννομος ἐνέργεια τῆς ἀνατεθείσης εἰς ὑμᾶς ἐξουσίας· ὡς πρὸς τοῦτο ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἐπιστήσητε τὴν προσοχήν σας εἰς τὴν ἀρραδιότητα. Ἀναγινώσκοντες μετ' ἐπιστασίας τοὺς Νόμους καὶ τὰ διατάγματα θέλετε καταγνῶτε ὅτι ἐν γένει δὲν ἀνετέθη εἰς ὑμᾶς εἰμὴ μόνον μέρος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Ἤγουν ἐξουσία καθαρῶς διοικητικὴ, καὶ ὅτι ἑπομένως δὲν ἔχεται κἀνὲν καθῆκον νομοθετικὸν ἢ καθαρῶς δικαστικόν. Ὁ νομοθέτης ἔθεσεν ὡς βάσιν θεμελιώδη τοῦ κυβερνητικοῦ ὀργανισμοῦ τὴν ἀξιόλογον ἀρχὴν τῆς διαιρέσεως τῶν δημοσίων ἐξουσιῶν, καὶ ἐφρόντισε νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ εἶναι ἡ τάξις, ἡ ζωὴ τῆς κυβερνήσεως, εἶναι ἐγγύησις ἰσχυρὰ τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν. Σεβασθῆτε αὐτὴν, διότι ἀπ' αὐτὴν ἐξαρτᾶται ἡ τακτικὴ καὶ εὔρυθμος κίνησις ὅλων τῶν τροχῶν τῆς διοικητικῆς μηχανῆς· ἡ παραμικροτέρα προσβολὴ εἶναι ἱκανὴ νὰ βάλῃ εἰς σύγχυσιν τὰς ἐξουσίας, νὰ συγχύσῃ τὰ καθήκοντα τῶν ἀρχῶν καὶ νὰ ἐξασθενήσῃ τὴν κυβερνητικὴν δύναμιν, ἥτις διατηρεῖται καὶ κραταιοῦται διὰ μόνης τῆς εὐτάκτου ἐνεργείας τῶν ὀργάνων της.

Ἡ νομοθεσία μας ἀνεγνώρισε καὶ ἄλλην τινὰ ἐξουσίαν ἀνεξάρτητον, καὶ τρόπον τινὰ φέρουσαν χαρακτῆρα καὶ τύπον ἰδιωτικῆς ἐξουσίας, ἐννοῶ τὴν δημοτικήν· ὡς πρὸς αὐτὴν δὲν ἔχετε εἰμὴ δικαίωμα ἐπιβλέψεως. Ὁ Νόμος μὴ θελήσας νὰ σᾶς χορηγήσῃ τὴν διοίκησιν τῶν ἀλλων, σᾶς ἠρνήθη τὴν δύναμιν τοῦ νὰ ἐνεργῆτε οἰκοθεν πράξεις τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως· αὕτη ὑπάκειται μὲν εἰς τὴν ἐφορείαν σας ἀλλὰ δὲν ἀποτελεῖ μέρος τῆς διοικήσεώς σας· ἡ ἐνέργειά της ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς Δημάρχους καὶ εἰς τὰ δημοτικὰ συμβούλια κατὰ τὴν τάξιν τῶν καθηκόντων των. Ἡ ἀνεξαρτησία

τοῦ δήμου, καθιερωθεῖσα διὰ τοῦ Νόμου, συνεφέλκεται μεθ' ἑαυτῆς τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τῶν ἀρχῶν καὶ ἀποκρούει πᾶσαν αὐθαίρετον ἐπέμβασιν. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας ὅμως καὶ κατὰ τὰς διαταγάς σας ἐνεργοῦνται ὅλα ἐκεῖνα τὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἀνετέθησαν εἰς τοὺς δήμους ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν καὶ ἀφορῶσιν ἀντικείμενα τῆς γενικῆς τοῦ Κράτους διοικήσεως, εἰς τρόπον ὥστε αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ δὲν δύνανται ὡς πρὸς αὐτὰ νὰ ἐνεργήσωσιν ἄλλως, εἰμὴ κατὰ τὴν ὥθησιν, τὴν ὁποίαν ἤθελον λάβει παρὰ τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἀλλ' ἡ ψυχὴ τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ, ἥτις ζωογονεῖ τὸ κοινωνικὸν σῶμα καὶ συνέχει τὰ μέλη αὐτοῦ, εἶναι ἡ ἐκτέλεσις τῶν Νόμων, τῶν διαταγμάτων, τῶν κανονισμῶν καὶ τῶν διαταγῶν. Ἐνταῦθα, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νομοθετικῶν καὶ κυβερνητικῶν διατάξεων, ἀποκαλύπτονται ἡ ἱκανότης καὶ τὰ προτερήματα τοῦ ὑπαλλήλου· ἐνταῦθα ἀνοίγεται τὸ στάδιον εἰς τὸ ὁποῖον τὰ ὄργανα τῆς Κυβερνήσεως θέλουν δικαιώσει τὴν εἰς αὐτὰς ἐμπιστοσύνην της διὰ τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς των εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα, ἢ ψεύσει τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας συνέλαβεν εἰς τὸν διορισμόν των. Ἡ φρόνησις, ἥτις προβλέπει τὰς δυσκολίας καὶ διαλύει τὰ προσκόμματα, πρὶν ἀναφανῶσι, καὶ τὸ βλέμμα, τὸ ὁποῖον ἀποκαλύπτει καὶ σταθμίζει ὅλας τὰς ἐκ τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου ἀναφυομένας περιστάσεις, εἶναι δῶρα σπάνια καὶ δὲν ἀνατίθενται μετὰ τῆς ἐξουσίας· μολονοτοῦτο σύντονος μελέτη τῶν Νόμων, τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου καὶ τοῦ πνεύματος τῶν διοικουμένων, ἑνωμένη μὲ εὐπείθειαν εἰς τὰς κυβερνητικὰς διαταγὰς, δραστηριότητα εἰς τὴν ἐνέργειαν καὶ συνετὴν ἐπιμονὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, δύναται νὰ κατορθώσῃ πολλὰ καὶ μεγάλα.

Ἐρευνήσατε ἂν εἰς τὴν διοίκησίν σας ἐνεργήθησαν ὅλοι οἱ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐκδοθέντες Νόμοι καὶ διατάγματα, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸ Σύνταγμα, ἂν ἐξετελέσθησαν ὅλαι αἱ διατάξεις αὐτῶν, καὶ ἂν ἐφημοσθησαν εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ τμήματός σας· ἀνίσως ὑπάρχωσιν, ἐν γένει ἢ ἐν μέρει, ἀνενέργητοι διατάξεις, ἀπευθύνατε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἔκθεσιν λεπτομερῆ περὶ αὐτῶν ἀναφέρουσαν καὶ τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἐνεργήθησαν.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ νομίσητε ὅτι νόμος τις, ἐπειδὴ ἔμεινε πολὺν καιρὸν ἀνεκτέλεστος, κατηργήθη τρόπον τινὰ διὰ τοῦ χρόνου καὶ τῆς μὴ ἐνεργείας του· ἠθέλατε καταπατήσει τὰ χρέη σας, ἀνίσως ἐβλέπατε τὰς διατάξεις αὐτοῦ καταπατουμένας ὡς μὴ ὑπαρχούσας. Πᾶς Νόμος καὶ πᾶν Διάταγμα διατηρεῖ τὴν ὑποχρεωτικήν του δύναμιν, ἐν ὅσῳ δὲν ἀκυρωθῇ διὰ νεωτέρων διατάξεων· δύναται μὲν νὰ κοιμᾶται, ἀλλ' ὑπάρχει· καὶ ἰσχύει διότι ὑπάρχει· ἡ παραμεληθεῖσα ἐκτέλεσίς του μάλιστα πρέπει νὰ ἦναι δι' ὑμᾶς εἰς λόγος περιπλέον διὰ νὰ ἐπισπεύσητε τὴν ἐνέργειάν του.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, τὸ ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν, εἶναι τὸ οὐσιωδέστερον καθῆκον τῆς Διοικήσεως, ἡ μᾶλλον εἶναι ἡ Διοίκησις αὐτή. Μὴ παραμελήσετε κἂν μέσον τεῖνον εἰς τὴν ἀκριβῆ τοῦ καθήκοντος τούτου ἐκπλήρωσιν· ἐμβαθύνατε εἰς τὸ πνεῦμα αὐτῶν· ζητήσατε, ὁσάκις εἶσθε εἰς ἀμφιβολίαν, διασαφήσεις ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ θέλετε τὰς λάβει ἀνυπερθέτως· κάμετε γνωστὰς τὰς διατάξεις αὐτῶν ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς τοὺς διοικουμένους, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς καταλλήλου δημοσιεύσεώς των, καὶ ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁδηγιῶν καὶ ἐγκυκλίων, αἵτινες νὰ ἀναπτύσσουν καὶ ἐξηγοῦν τὴν ἔννοιαν καὶ τὸν σκοπόν των, εἰς τὴν ἐκτέλεσίν των ἀκολουθήσατε ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς ὑποδεεστέρας ἀρχὰς τῆς περιφερείας σας, ποτὲ μὲν προτρέποντες καὶ νουθετοῦντες αὐτὰς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, ἄλλοτε δὲ, κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς ἀνάγκας, ἀπειλοῦντες, ἐπιπλήττοντες ἢ καὶ μεταχειριζόμενοι τὸ πειθαρχικὸν δικαίωμα καὶ ὅλην τὴν δύναμιν, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ νόμοι σᾶς ὡπλισαν κατὰ τῆς

ἀμελείας, ἀδρανείας καὶ κακοβουλίας τῶν ὑποτεταγμένων εἰς τὴν ἐξουσίαν σας ἀρχῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐστάθμισεν ὕλην τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀντικειμένου καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἦναι αὐστηρόν· ὡς πρὸς τοῦτο δὲν θέλει, δὲν τῷ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ κάμῃ οὐδεμίαν παράβλεψιν.

Καθῆκον δέ ὑμᾶς ὄχι ὀλιγώτερον ἔντιμον καὶ διὰ τὴν Κυβέρνησιν πολυτιμώτατον εἶναι ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ φωτίζητε αὐτὴν μὲ τὰ φῶτα, τὰ ὁποῖα ἀντλεῖτε ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν διὰ τῆς πείρας καὶ τῆς παρατηρήσεως. Ἔχοντες τὴν ἕδραν σας ἐν τῷ μέσῳ τῶν τοπικῶν περιφερειῶν τοῦ Βασιλείου, εὑρίσκεσθε πλησιέστεροι τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων, καὶ ἐπιφορτισμένοι τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν νόμων, εἴσθε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζητε ἀκριβῶς τὴν διοικητικὴν κατάστασιν τοῦ τμήματός σας, τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ, τοὺς εὐκολωτέρους τρόπους τῆς θεραπείας, τὰς προσφορωτέρας βελτιώσεις. Αἱ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πληροφορίαι καὶ γνῶμαί σας, ὅταν στηρίζωνται εἰς τῶν πραγμάτων τὴν ἀλήθειαν, εἶναι διὰ τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν θησαυρὸς ἀνεκτίμητος διότι ἀποτελοῦν τὴν ὕλην τῆς καλῆς Διοικήσεως, τὰ στοιχεῖα τῆς εὐδαιμονίας τῶν διοικουμένων, τὴν βάσιν τῆς γενικῆς προόδου τοῦ Βασιλείου. Τῆς ἀπαραιτήτου λοιπὸν ἀνάγκης εἶναι νὰ μὴ λησμονῆτε ποτέ, ὅτι ὀφείλετε, εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας ἀπευθύνετε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ προσθέτετε τὴν γνώμην σας καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς. Τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει χρείαν τῆς συνδρομῆς σας ταύτης καὶ τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἀπαιτῇ. Κανεὶς ὑπάλληλος δὲν πρέπει νὰ φοβῆται, καὶ μάλιστα σήμερον, τὴν εὐθύνην τῆς γνώμης του.

Αἱ προσπάθειαι τὰς ὁποίας ὁ τόπος κατέβαλεν ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς προόδου, αἱ αὐτοθέλητοι συνεισφοραὶ τοῦ ἔθνους, ὁσάκις πρόκειται περὶ προαγωγῆς τῆς παιδείας, δακτυλοδεικτοῦν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ βαδίσῃ ὡς πρὸς τὰ μεγάλα ἠθικὰ συμφέροντα· ἀλλὰ καὶ τὰ συμφέροντα τὰ ὑλικὰ δὲν εἶναι εἰς τὸ ἔθνος ὀλιγώτερον πολύτιμα καὶ περισπούδαστα. Ἡ Ἑλλὰς διψᾷ, ἀναμφιβόλως, παιδείαν καὶ πολιτισμόν· ἀλλὰ συγχρόνως θέλει νὰ ἦναι εὔπορος, εὐτυχὴς καὶ εὐδαίμων. Ἐπιτήσατε λοιπὸν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχήν σας εἰς τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ἀντικείμενον· καὶ διὰ τὴν γεωργίαν, καὶ διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ διὰ τὸ ἐμπόριον μένουσι πολλὰ νὰ πραχθῶσιν ἀκόμη, καὶ πᾶσαν πρόταση τείνουσαν εἰς τὸ νὰ δώσῃ ἀνάπτυξίν τινα εἰς τὰς τρεῖς ταύτας πηγὰς τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου θέλω ἀσπασθῆ προθύμως καὶ ὑποστηρίζει αὐτὴν μὲ ὅλα τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα χορηγεῖ ἡ θέσις μου.

Ὡς πρὸς τὴν προαγωγὴν τῶν ὑλικῶν συμφερόντων ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιστήσητε ἐξαιρέτως τὴν προσοχήν σας πρὸς τὰ παρὸν εἰς τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, χωρὶς τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποκτήσῃ ὁ τόπος τὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας ὑπάσχεται εἰς αὐτὸν ἡ γεωγραφικὴ θέσις του, ἡ πρόοδος τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου· στρέψατε πρὸ πάντων τὴν φροντίδα σας εἰς τοὺς δημοτικοὺς δρόμους, ἡ σύστασις αὐτῶν εἶναι εὐκολωτέρα· ὁ Νόμος κατέταξε τὴν καταλευὴν καὶ διατήρησίν των μεταξὺ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν δήμων. Ὁ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμος σᾶς χορηγεῖ τὴν δύναμιν νὰ ἐκτείνητε τὰς προσπαθείας σας εἰς μέτρα γενικωτέρας ὠφελείας, εἰς σύστασιν δρόμων ἐπαρχιακῶν. Γνωρίζω τὰς περὶ τούτου δυσκολίας· ἀλλ' ἐλπίζω πολλὰ ἀπὸ τὰ φῶτα καὶ ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῶν συμβούλων πρὸς τὴν πρόοδον τῆς ἐπαρχίας των, καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι θέλετε εὕρει αὐτοὺς προθύμους βοηθοὺς καὶ συμμάχους, ἴσως ἀπὸ δεῖξητε ἐναργῶς τὴν ἀνάγκην καὶ τὰς ὠφελείας καταστημάτων, τὰ ὁποῖα θέλουσι χρησιμεύσει ὡς σύνδεσμος ζωηφόρος μεταξὺ τῶν διαφόρων δήμων τῆς ἐπαρχίας των.

Καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ἀσφάλεια καὶ ἡ εὐταξία ἀπαιτοῦσι τὴν ἄγρυπνον προσοχὴν καὶ τὴν ἀκατάπαυστον ἐνέργειαν ὑμῶν· τὴν ἄγρυπνον προσοχήν, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ

κακοβουλία, ὅτι κανεὶς παράνομος σκοπὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαφύγῃ τὸ βλέμμα σας· τὴν ἀκατάπαυστον ἐνέργειαν, διὰ νὰ μὴ κλονισθῇ ποτὲ ἡ πίστις καὶ τὸ θάρρος τῶν πολιτῶν εἰς τὴν βοήθειαν τῆς ἐξουσίας. Τὸ ὄνομα σας πρέπει νὰ περιπέρεται ἄγρυπνον καθ' ὅλην τὴν περιφέρειάν σας διὰ νὰ προβλέπῃ καὶ αὐτὸν τὸν ἀπώτατον κίνδυνον, ὅτις ἑτοιμάζεται μακρόθεν διὰ ν' ἀπειλήσῃ τοὺς διοικουμένους, καὶ διὰ νὰ προλαμβάνεται τὸ κακὸν εἰς αὐτήν του τὴν γένεσιν· ἐν γένει πρέπει νὰ δεικνύετε ἐκείνην τὴν δραστηριότητα τὴν περίνοιαν καὶ εὐτολμίαν, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἡ κακία δειλιᾷ καὶ οἱ καλοὶ πολῖται ἐμψυχώνονται, πεπεισμένοι ὅτι εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις ἡ συνδρομὴ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι πάντοτε παροῦσα διὰ νὰ προστατεύσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν, τὰ δικαιώματα, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἡσυχίαν αὐτῶν.

Ἐπὶ τέλους ἐλκύω τὴν προσοχήν σας εἰς ἓν τῶν σπουδαιοτέρων ἀντικειμένων τῆς κοινωνίας μας, τὴν ἕνωσιν τοῦ Ἔθνους. ἀσχολίαι ἐντιμοτέρα καὶ πλειοτέρου λόγου ἀξία παρὰ ταύτην δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῇ διὰ τὰς φροντίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς προσπαθείας τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, καὶ οὐδενὸς σκοποῦ ἐπιτυχία, παρὰ τούτου, δὲν εἶναι εἰς τὸν τόπον σωτηριωδεστέρα, οὔτε προσφιλεστέρα εἰς τὴν πατρικὴν τοῦ Βασιλέως καρδίαν. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ βλέπῃ, καὶ δὲν βλέπει εἰς τοὺς Ἕλληνας, εἰμὴ Ἕλληνας, παραδώσασα εἰς λήθην αἰωνίαν τὰ παρελθόντα, ἔδειξεν ὅτι χάσμα βαθὺ καὶ μέγα πρέπει νὰ χωρίσῃ τὰ νῦν ὑπάρχοντα ἀπὸ τὰ ὑπάρξαντα, καὶ ὅτι ὅλοι οἱ πολῖται, ὁποιουδήποτε φρονήματος καὶ ἂν ἦναι, ἔχουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα εἰς τὴν προστασίαν καὶ περιποίησιν αὐτῆς. Ὁ σκοπός Της σᾶς εἶναι γνωστός· ἡ δὲ γνῶσις αὐτοῦ σᾶς ὑποδεικνύει τὴν ὁδόν, ἥτις φέρει εἰς αὐτόν, καὶ τὴν ὁποίαν ἐπιθυμῶ νὰ βαδίσετε μὲ βῆμα σταθερόν. Ἀλλ' ἡ πόσον ἐπιθυμητὴ ἕνωσις δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πολύ, ὅταν μεταξὺ τῶν πολιτῶν παρεισφρήσωσι τὰ πολιτικὰ πάθη, γεννήματα ἐποχῆς μὴ ὑπαρχούσης πλέον. Κατευνάσατε λοιπὸν αὐτὰ διὰ τῆς συνετῆς διαγωγῆς σας, αἱ δὲ λυπηραὶ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὰς ὁποίας πηγάζουν εἴτε τρέφονται ἂς ἐξαφανισθῶσι διὰ παντὸς ὡς παρελθόντων χρόνων ἀνωφελῆ λείψανα.

Μόνον ὅταν ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ εὐπνοια ὅλων τῶν πολιτῶν φυγαδεύσωσιν ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ἐμφύλια πάθη, τὰ ὁποῖα δὲν χρησιμεύουν εἰς ἄλλο εἰμὴ μόνον εἰς τὸ νὰ διαιρῶσι τὸν λαὸν καὶ νὰ παραλύωσι, διὰ τῆς διαιρέσεως, τὰ νεῦρα τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, τότε, καὶ τότε μόνον, ὑπάρχει ἐλπὶς προόδου ἀξίας τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν τοῦ ἔθνους, διότι τότε ὅλων αἱ καρδίαι δύνανται νὰ ἑνωθῶσιν εἰς ἓν μόνον αἴσθημα, τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ ἕνα μόνον παλμόν, τὴν εἰλικρινῆ πρὸς τὸν Θρόνον ἀφοσίωσιν, καὶ τοιουτοτρόπως ν' ἀναδείξωσι τὴν μὲν ἐξουσίαν ἰσχυρὰν εἰς τὰ ἔσω καὶ σεβαστὴν πρὸς τὰ ἔξω, τὴν δὲ Ἑλλάδα τρέχουσαν τὸν ἔνδοξον τοῦ προορισμοῦ της δρόμον.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀνάγκη ὅμως αὐτοὶ πρῶτοι ν' ἀπεκδυθῆτε πάσης φιλοπροσωπίας ἢ ἀντιπαθείας, προστατεύοντες ὅλους ἐξίσου, ἐξίσου ὅλων τὰ παράπονα ἀκούοντες, καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις σας μὴν ἔχοντες ἄλλον ὁδηγόν, εἰμὴ τοῦ Νόμου τὴν δικαιοσύνην, ἥτις δι' ὅλους εἶναι μία καὶ ἡ αὐτή. Τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὰ φρονήματα, δὲν θέλει νὰ ὑποσείσῃ τὰς πεποιθήσεις οὐδενός· ἀλλὰ ποτὲ δὲν θέλει ὑποφέρει νὰ παρενείρωσιν οἱ ὑπάλληλοι τὰς πολιτικὰς δοξασίας των εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων των. Ἡ διοικητικὴ ἐξουσία εἶναι τόσον ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν πολιτικὴν ὅσον καὶ ἡ δικαστική. Ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐκτέλεσιν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων, καὶ αἱ δύο ἀποκρούουσιν ἀπὸ τὴν ἐνεργειάν των τὴν ἐπιρροὴν τῶν πολιτικῶν συστημάτων. Ὅτι πρὸ πάντων τὸ Ὑπουργεῖον ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὰς ὑπαλλήλους ἀρχάς, καὶ ἔχει δικαίωμα καὶ χρέος νὰ τὸ ἀπαιτῇ, εἶναι ἡ ἐντελὴς εὐπείθεια εἰς τὰς διαταγάς του. Διὰ νὰ ἦναι ἰσχυρὰ ἡ διοίκησις πρέπει ἀπὸ τὰς κορυφὰς

μέχοι τῆς ἐσχάτης θέσεως νὰ ζωηγονῆται ἀπὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, καὶ ὅλοι οἱ τροχοὶ τῆς μηχανῆς νὰ κινῶνται πρὸς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, εἰς τὰ διοικητικὰ ἐνότης ἐνεργείας καὶ ἐπιτυχία εἶναι πράγματα σχεδὸν συνώνυμα.

Ὁμιλήσας ἀνωτέρω περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν ὑπαλλήλων, δὲν ἠθέλησα ν' ἀναφέρω τι ἰδίως περὶ τῶν προτερημάτων τῶν ἠθικῶν, μολονότι ταῦτα εἶναι πλειοτέρου λόγου ἄξια, διότι ἡ ἱκανότης, ὅταν δὲν συνοδεύηται ἀπὸ ἠθικὰς ἀρετὰς, ἀποβαίνει βλαβερὰ διὰ τὴν διοίκησιν καὶ τὸ κράτος μᾶλλον ἐπιζήμιος ἢ ὠφέλιμος· ἀλλ' ἡ πίστις, ἡ τιμιότης, ὁ ἔρως τῆς δικαιοσύνης, τὸ ἠθῶν ἡ χρηστότης, ἡ εὐσχημοσύνη καὶ εὐπρέπεια διαγωγὴ εἶναι προτερήματα, τὰ ὁποῖα ὑποτίθενται εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἀνωτέρους, διότι δι' αὐτῶν γίνεται εἰς τοὺς διοικουμένους πρόσφιλὴς καὶ σεβαστὴ ἡ ἐξουσία, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ἐνεργοῦσιν.

Τὸ βλέμμα τοῦ Ὑπουργείου πλανᾶται ἄγρυπνον ἐφ' ὑμᾶς ἀκαταπαύστως θέλει ἀκολουθεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐφαρμογῆς των, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μέρους ἡ ἱκανότης, ὁ ζῆλος περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, ἡ ἀφιλοπροσωπία, ὁ ἔρως τῆς εὐταξίας, ἡ προσήκουσα ἐχεμύθεια, ἡ ἄκαμπτος τροθυμία, ἡ σταθερότης τοῦ χαρακτῆρος, καὶ ἡ πρὸς τὸν Θρόνον καὶ τὰ κοινὰ συμφέροντα ἀφοσίωσις ἑκάστου ὑπαλλήλου νὰ εὑρίσκωσι πάντοτε τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον καὶ τὴν δικαίαν ἀμοιβήν· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἔλλειψις τῶν ἀρετῶν αὐτῶν καὶ ἡ παράβασις τῶν χρεῶν νὰ γίνωνται γνωσταὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ νὰ προσκαλῶνται μέτρα αὐστηρὰ κατ' αὐτῶν.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ θεμελιώδεις στοχασμοὶ τοῦ Ὑπουργείου, οἵτινες θέλουν τὸ ὁδηγεῖ πάντοτε ἐνόσῳ θέλω προϊστασθαι αὐτοῦ. Λύτὴ εἶναι ἡ πολιτικὴ του ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν Διοίκησιν. συμμορφωθῆτε μὲ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ· ὁ δρόμος εἶναι διαγεγραμμένος· συμβαδίσατε θαρραλέως καὶ εἰλικρινῶς, καὶ διὰ τῆς συνεργείας σας ἐλπίζω νὰ κατορθωθῇ τὸ ἔργον τῆς ὑψηλῆς ἐντολῆς μας.

Στηρίζομαι εἰς τὴν σύμπραξίν σας, στηριχθῆτε εἰς τὴν συνδρομήν μου· ποτὲ δὲν θέλετε τὴν ἐπικαλεσθῇ εἰς μάτην ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀνάγκης. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι εἰς μικροῦ χρόνου διάστημα θέλετε μοὶ δώσει ἀφορμὴν νὰ ὑποβάλλω ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Μ. τὰς ὑπὲρ τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐκδουλεύσεις σας, καὶ θέλω νομίσει ἑαυτὸν εὐτυχῆ, ἂν ἴσως ἡ εὐάρεστος αὐτὴ ἀφορμὴ μοὶ δοθῇ ἀπὸ ὅλους ὑμᾶς ἀνεξαιρέτως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἀπριλίου 1844.

---

818. Περὶ συστάσεως ἐφετείου εἰς Πάτρας.

Ο Θ Ω Ν κλπ

Ἀκούοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπεται καὶ τρίτου δικαστηρίου ἐφετῶν ἡ σύστασις· θεωροῦντες, ὅτι ἡ σύστασις τοῦ δικαστηρίου τούτου εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία διὰ τὴν εὐκολωτέραν διεξαγωγὴν τῆς τε πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικαιοσύνης, καὶ ὅτι δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ αὐξήσεως τῶν δαπανῶν, καθότι ὡς ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῆς περιφερείας τῶν ἐφετῶν θέλουν ἐλαττωθῇ οὐσιωδῶς τὰ ἔξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης· Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς·

1. Συνίσταται εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν δικαστήριον ἐφετῶν περιλαμβάνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν Πατρῶν, Μεσολογγίου, καὶ Καλαμῶν.

2. Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει τὰς ἐργασίας του τὸ δικαστήριον τοῦτο θέλει προσδιορισθῇ συγχρόνως μὲ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἅλαι αἱ ἀπὸ τῶν πρωτοδικῶν Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Καλαμῶν ἐφέσεις ὅταν εἶναι ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Ναυπλίῳ ἐφετῶν, χωρὶς

νὰ ἦναι ὥριμοι πρὸς ἐκδίκασιν, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ ἐν Πάτραις δικαστήριον τῶν ἐφετῶν. Τὰ περὶ τῶν ἐκκρεμῶν ποινικῶν δικῶν θέλουν κανονισθῆ δι' ἰδιαιτέρου Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1843.

---

319. Δ. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1843 Νόμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1843 περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου νόμον, καὶ τὸν ἀπὸ 24 Μαρτίου 1843 περὶ εἰδικῶν ἐμποροδικείων.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκτελέσεως τοῦ πρώτου τῶν εἰρημένων Νόμων ἀποβαίνει ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μᾶλλον κατεπείγουσα.

Καὶ, θέλοντες νὰ θεραπεύσωμεν τὴν ἀνάγκην ταύτην χωρὶς νὰ ἐπαυξήσωμεν τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὁ περὶ συστάσεως τρίτου δικαστηρίου ἐφετῶν, ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1843, Νόμος, θέλει δημοσιευθῆ ἀνυπερθέτως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὸ διὰ τοῦ Νόμου τούτου συσταινόμενον δικαστήριον τῶν ἐν Πάτραις ἐφετῶν, θέλει ἀρχίσει τὰς ἐργασίας τῇ 1 Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους.

3. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὰ δικαστήρια τῶν ἐμποροδικῶν Σύρου, Ναυπλίου καὶ Πατρῶν μετασχηματίζονται, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ εἰρημένου 24 Μαρτίου 1843 Νόμου, εἰς τμήματα τῶν ἐν ταῖς αὐταῖς πόλεσι πρωτοδικῶν, παύοντα τοῦ νὰ ἔχωσι τοῦ λοιποῦ εἰδικὸν πρόεδρον, γραφεῖον καὶ κατάστημα.

4. Δι εἰδικοῦ Διατάγματος ὅσον οὔπω ἐκδοθησομένου θέλομεν διορίσει τὸ προσωπικὸν τοῦ συσταινομένου ἐν Πάτραις ἐφετείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1844.

---

317. Δ. Περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Διορίζεται ἐπιτροπὴ καθῆκον ἔχουσα νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀληθῆ στάσιν τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ Ἡμετέρου πολεμικοῦ ναυτικοῦ, καὶ συσκεπτομένη κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας θέλει δώσει εἰς αὐτὴν τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον, νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις περὶ τῆς τὸ βέλτιον, διαρρυθμίσεως τοῦ σπουδαιοτάτου αὐτοῦ ἀντικειμένου, καὶ κυρίως· α) Περὶ τοποθεσίας καὶ κατασκευῆς Ναυστάθμου· β) Περὶ διοργανώσεως καταλληλοτέρας καὶ οἰκονομικωτέρας τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου, καὶ τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων καταστημάτων· γ) Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν πολεμικῶν πλοίων· δ) Περὶ συστάσεως σχολείων ναυτικῶν καὶ περὶ γυμνασίων· ε) Περὶ ναυτολογίας, ἐμπατισμοῦ καὶ τροφοδοσίας· ς) Περὶ ταντοποιήσεως τῶν βαθμολογιῶν καὶ τῶν προβιβασμῶν· ζ) Περὶ διαιρέσεως τῶν ὑπαρχόντων ἀξιωματικῶν εἰς συνταξιούχους, ἀπομάχους, διαθεσίμους καὶ εἰς ἐν ἐνεργείᾳ, περὶ τῆς διαρκείας τῆς ὑπηρεσίας τῶν τελευταίων αὐτῶν καὶ περὶ μισθοδοσίας· η) Περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ καιροῦ τῶν προβιβασμῶν τῶν ναυτῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν· θ) Περὶ ἀπομαχικοῦ ταμείου· ι) Περὶ ναυτοδικείων καὶ ἐν γένει περὶ παντὸς ἄλλου, σχέσιν ἔχοντος πρὸς τὸν ἀξιόλογον αὐτὸν κλάδον τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διορίζομεν τοὺς Κυρίους· 1) Γ. Σαχίνην, πλοίαρχον πρώτης κλάσεως, καὶ Ἡμέτερον Ὑπασπιστήν, πρόεδρον· 2) Κ. Νικόδημον, πλοίαρχον πρώτης κλάσεως· 3) Ν. Ἄλβα, ἀνώτερον ἐπιμελητήν· 4) Ν. Ῥαπτην, πλοίαρχον πρώτης κλάσεως· 5) Ἀθ. Μιαούλην, ὑποπλοίαρχον καὶ Ἡμέτερον Διαγγελέα.

Οὗτοι νὰ εἰδοποιηθῶσιν ἀμέσως περὶ

τοῦ διορισμοῦ των, διὰ νὰ συνέλθωσιν ἄνευ ἀναβολῆς καὶ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἀπριλίου 1844.

———

318 *Περὶ δημοτικῶν φόρων.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου (7 Μαρτίου) 1840 περὶ δημοτικῶν φόρων Ἡμέτερον Διάταγμα διαμένει ἐν ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1844 ἔτος μὲ τὰς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις προσθήκας.

2. Ὅταν τὰ φορολογήσιμα ὤνια, μεταφερόμενα διά τινος δήμου, ἀποτίθενται προσωρινῶς εἰς αὐτὸν, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ πωληθῶσιν καὶ καταναλωθῶσιν εἰς ἄλλον, ὀφείλει ὁ κομιστὴς αὐτῶν νὰ κοινοποιῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου, ἀκριβῆ σημείωσιν τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, καὶ τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον μέλλει ν' ἀποθέσῃ αὐτὰ, ὥστε νὰ γίνεται παρ' αὐτῶν ἡ ἐξέλεγξις.

3. Ὅσάκις οἱ δῆμοι δὲν κρίνωσι συμφέρον νὰ ἐπιβάλωσι τὴν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς εἰσφορὰν τὰ ἔξοδα τῆς ἀγροφυλακῆς πληρόνονται παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀγρῶν καὶ φυτειῶν, διανέμοντες αὐτὰ μεταξύ των κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν, ἢ, μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης, ἀναλόγως τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Μαΐου 1844.

———

ΟΔΗΓΙΑΙ

319 *Περὶ εἰσπράξεως δημοσίων εἰσοδημάτων.*

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τοὺς Διοικητὰς Ὑποδιοικητὰς καὶ τοὺς ταμίας τοῦ Κράτους.

Καὶ διὰ προλαβούσης ἐγκυκλίου διαταγῆς ἐφειλκύσαμεν τὴν προσοχήν σας εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ληρωθῶσιν ἐντονώτερα μέτρα διὰ τὴν ταχείαν καὶ ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, λαβόντες εἰς τοῦτο ἀφορμὴν ἀπὸ τὰς ὁποίας εἴχομεν ὑπ' ὄψιν καταστάσεις τοῦ ταμείου, καθ' ἃς ἡ εἴσπραξις αὐτὴ παρίστανεν ἐπαισθητὴν ἐλάττωσιν.

Παρατηροῦντες καὶ πάλιν ὅτι ἡ λυπηρὰ αὕτη κατάστασις ἐξακολουθεῖ καὶ ἔτι μᾶλλον προβαίνει ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἀναγκαζόμεθα καὶ διὰ τῆς παρούσης νὰ σᾶς ἐπαναλάβωμεν, ὅτι δὲν ἀνεχόμεθα κατ' οὐδένα τρόπον νὰ μένωσιν ἀνεκτέλεστοι αἱ περὶ τούτου διατάξεις τῶν ἐν ἰσχύϊ Νόμων, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν ὁποίων εἴσθε βαρέως ὑπεύθυνοι.

Ἀλλὰ λέγοντες ταῦτα δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι τὸ μόνον χρέος σας εἶναι νὰ περιορίζεσθε εἰς μόνην τὴν τυπικὴν νέργειαν τῶν διατασσομένων, καλύπτοντες οὕτω μηχανικῶς τὴν εὐθύνην σας καὶ εἰς ἄλλους ἀφίνοντες τὴν φροντίδα περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐνεργείας σας. Τοιοῦτος βέβαια δὲν εἶναι ὁ σκοπὸς εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ τείνωσι αἱ πράξεις τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀξίων ὑπαλλήλων. Ἐκτελοῦντες τοὺς νόμους πρέπει νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις περιμένει ἀπὸ τῶν Νόμων αὐτῶν τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ κατὰ νοῦν πάντοτε ἔχοντες καὶ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ συμφέροντα τῆς κοινωνίας· νὰ οἰκειοποιῶνται μετὰ ζήλου, εἰλικρινείας καὶ φρονήσεως, τὰς ὑποθέσεις, ἡ διεξαγωγὴ τῶν ὁποίων ἀνετέθη, εἰς αὐτούς, ὡς ἂν ἐπρόκειτο περὶ πραγμάτων ἰδίων. Τί ἤθελε πράξει, φέρ' εἰπεῖν, φρόνιμος καὶ ἐπιμελὴς ἰδιώτης, ἔχων νὰ εἰσπράξῃ παρ' ἄλλων τὰ εἰς αὐτὸν ὀφειλόμενα; Καίτοι δυνάμενος νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διεκδίκασιν τῶν δικαιωμάτων του διὰ τῶν μέσων τοῦ Νόμου, δὲν ἀφίνει κατὰ πρῶτον ἀμεταχείριστα τὰ μέσα ὅλα τῆς πειθοῦς καὶ τῆς προτροπῆς μετριάζων αὐτὸς διὰ τὸ συμφέραν του τὴν αὐστηρότητα τῶν Νόμων, καὶ πάντοτε εἰς ἕνα μόνον ἐμβλέπων σκοπὸν τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ ταμεῖόν του τῶν ἐλλειπόντων χρημάτων. Πολλοὶ ἐξ ὑμῶν, ὀρθῶς, σκεπτόμενοι ἔκαμον χρῆσιν τῶν μέσων τούτων, καὶ ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι οὗτοι ἀπέβησαν οἱ πλέον ἐπιτυχεῖς εἰς τὰς ἐνεργείας των, κατορθώσαντες καὶ πλειότερα

νὰ εἰσπράξωσι, καὶ τὸ ὄνομα τῆς Κυβερνήσεως ἀγαπητότερον νὰ διατηρῶσιν εἰς τοὺς λαούς, ἀποφεύγοντες τὰ αὐστηρὰ μέτρα. Ὁ Νόμος βεβαίως περιέχει καὶ πρέπει νὰ περιέχῃ μέτρα αὐστηρά, διότι ἡ ἀδιόρθωτος δυστροπία τῶν ὀφειλετῶν πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ καταβληθῇ· ἀλλ' ὅταν τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα δύναται νὰ κατορθωθῇ διὰ μέσων ἡπιωτέρων, καὶ νὰ κατορθωθῇ μάλιστα καὶ εὐκολώτερα καὶ ταχύτερα, ποῖος τῶν φρονίμων ὑπαλλήλων δὲν θέλει νοήσει ὅτι προτιμῶν τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐνεργεῖ συμφωνότερα μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Κυβερνήτεως; Ὁ Νόμος π. χ. δὲν ὑποχρεοῖ τὸν Ταμίαν νὰ μηνύῃ εἰς τὸν ὀφειλέτην τὴν ἐπελθοῦσαν λῆξιν τῆς προθεσμίας του, ἀλλὰ τῷ χορηγεῖ δικαίωμα ἀ ἐπιληρθῇ τῶν ἐκβιαστικῶν μέσων εὐθὺς μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς λήξεως. Πολλοὶ τῶν Ταμιῶν, γνωρίσαντες ἐκ πείρας ὅτι ἡ διὰ τῆς μηνύσεως προτροπὴ καὶ ἐνθύμησις εἰς τὸν ὀφειλέτην, συντελεῖ νὰ πείσῃ αὐτὸν, ν' ἀποτίσῃ ἄνευ ἐξόδων καὶ ἐκβιαστικῶν μέσων τὸ χρέος του μετεχειρίσθησαν ἐπωφελῶς τὸ μέσον τοῦτο τῆς μηνύσεως, καὶ ἡ Κυβέρνησις ὄχι μόνον δὲν ἔλαβεν αἰτίαν νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐνέκρινε καὶ παρεδέχθη τὸν τρόπον αὐτὸν τῆς ἐνεργείας. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ ὡς πρὸς τοὺς ποινήτορας. Ὁ Νόμος διὰ νὰ ἀπειλήσῃ τοὺς ὀφειλέτας ὥστε νὰ διασθῶσιν οὗτοι νὰ πληρώσωσι χωρὶς νὰ ὑποπέσωσιν εἰς τὰς περαιτέρω αὐστηρότητας τῶν ἐκβιαστικῶν μέσων, διέταξε τὰ ποινήτρα νὰ πληρώνωνται ὁλόκληρα παρ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὀφειλετῶν. Σκοπὸς βέβαια τοῦ Νόμου δὲν ἦτο νὰ πλάσῃ πορισμὸν διὰ τοὺς ποινήτορας, καὶ ν' ἁρπάσῃ ἀπὸ τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου ποσότητας διὰ νὰ τὰς δώσῃ εἰς τρίτους· καὶ μολαταῦτα εὑρέθησαν Ταμίαι, τόσαν κακῶς ἐννοήσαντες τοῦ Νόμου τὸν σκοπὸν, ὥστε παρέσχον εἰς ποινήτορας μέσα νὰ πλουτίσωσι, καὶ ἁρπᾶκαν τὸ ταμεῖον εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν τῆς καθυστερήσεως εἰς ἣν καὶ πρότερον ἦτον· ὅτι ἐναντίας οἱ φρόνιμοι τῶν ταμιῶν δὲν ἐσυγχώρησαν νὰ εἰσπράττωσιν οἱ ποινήτορες, εἰμὴ ποσότητα μετρίαν, καὶ τὴν προτοχὴν των ἔστρεψαν εἰς τὴν ἀληθῆ τῆς ἐνεργείας των σκοπὸν, τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ὀφειλομένων ποσῶν.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα σᾶς ἀναφέρομεν, Κύριοι, διὰ νὰ σᾶς δείξωμεν ὁποίαν ἐνέργειαν ἀπαιτοῦμεν παρ' ὑμῶν, καὶ πῶς θέλομεν νὰ κρίνωμεν τὰς πράξεις σας. Βεβαίως οὔτε τὸ πλῆθος τῶν ἀποστελλομένων ποινητόρων οὔτε αἱ ἐπανειλημμένως ἐνεργούμεναι κατασχέσεις τῆς περιουσίας, οὔτε αἱ συλλήψεις διαταστόμεναι κρατήσεις τῶν ὀφειλετῶν, θέλουν μᾶς δώσει τοσαύτην αἰτίαν ν' ἀναγνωρίσωμεν τὴν ἐπιτηδειότητα καὶ τὸν ζῆλον καὶ τὴν δραστηριότητα τῶν Κ. ταμιῶν καὶ τῶν συντρεχόντων εἰς τὰς ἐνεργείας των Κ. Διοικητῶν, ὅσην αἱ ἐλλειπουσαι καθυστερήσεων ταμιακαὶ καταστάσεις.

Φροντίσατε λοιπὸν νὰ συμμορφωθῆτε μὲ τὸ πνεῦμα τῆς παρούσης μας διατάξεως, καὶ ἐνεργοῦντες ὑπερφρονήσιν τὰ καθήκοντά σας δείχθητε μαλακοὶ μὲν καθ' ὅσον ἀρμόζει τὴν χρῆσιν μέτρων, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων δὲν ἀποβαίνει ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, αὐστηροὶ δὲ καὶ δραστήριοι εἰς πᾶν ὅ,τι συντείνει νὰ ἐπιταχύνῃ πραγματικῶς τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀποσπασμάτων ἐκείνων τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ συμβῶσιν, ὅταν αἱ μὲν δημόσιαι δαπάναι ἐκτελοῦνται εἰς ὡρισμένον καὶ ἀμεταβλητον χρόνον, οἱ δὲ δι' αὐτὰς προσδιορισμένοι δημόσιοι πόροι δὲν εἰσπράττωνται εἰς τὸ ταμεῖον, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους προσδιόρισεν ἐποχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαΐου 1844.

---

321. Δ. Περὶ ἀνανεώσεως ἑταιρίας τῶν φίλων ἀσφαλιστῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ καθυποβληθέντα Ἡμῖν ἔγγραφα περὶ τῆς ἀνανεώσεως τῆς ἐν Ἑρμουπόλει ἀνωνύμου ἑταιρίας τῶν φίλων ἀσφαλιστῶν, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα

29. 37, 40 καὶ 45 τοῦ ἐμποτικοῦ Κώδικος, ἐπ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνεται ἡ ἀνανέωσις τῆς ἐν Ἑρμουπόλει ἀνωνύμου ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « ἡ ἑταιρία τῶν φίλων Ἀσφαλιστῶν » καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ π' ἀρ. 15968 καταστατικοῦ αὐτῆς τοῦ συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐκ ἴσε συμβολαιογράφου κυρίου Ἀνδρέου Δακιδ, τὸ ὁποῖον θέλει μένει προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι.

2. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐνεργείας τῶν ὅρων τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ καὶ ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

3. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ ὑποβάλλῃ περιληπτικὴν ἔκθεσιν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ὡς καὶ εἰς τὴν Διοικητὴν Σύρου

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Φεβρουαρίου 1844

— —

322. Περὶ δημοσίων ὀφειλετῶν.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τοὺς Διοικητὰς τοῦ Κράτους

Τὸ ἄρθ. 7 τοῦ ἀπὸ 7 Φεβρ 1835 περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμου, συμφωνισθέντος μὲ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1837 περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἑτέρου Νόμου νεδ σεν ὑμᾶς μὲ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ καθῆκον νὰ διατάξετε κατ' αἴτησιν τῶν ἀρμοδίων ταμιῶν τὴν προσωπικὴν κράτησιν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν.

Ἡ ἐξουσία αὕτη τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς δὲν ἔπαυσε μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Συντάγματος, καθότι τὸ 4 ἄρθρον τούτου ἀναγνωρίζει τὸν περιορισμὸν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας εἰς τὰς παρὰ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις. Πληροφορούμεθα ὅμως ὅτι ὀφειλέται τινὲς ἀντιτείνουσιν εἰς τὴν δυνάμει διοικητικῆς διαταγῆς ἐνεργουμένην προσωπικὴν κράτησιν, ἐπὶ λόγῳ ὅτι καὶ ἀ τὸ 5 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ Συντάγματος οὐδεὶς φυλακίζεται ἄνευ αἰτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος. Εἶναι ὅμως φανερὸν ὅτι ἐσφαλμένως ἐπικαλοῦνται τὸ ἄρθρον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὡς φαίνεται ἐκ τῶν λέξεων, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως προσέτι δὲ ἐκ τῆς περὶ αὐτῆς ἐντὸς τῆς ἐννέκης Συνελεύσεως γενομένης συζητήσεως, ἀφορᾷ τὴν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν τῶν ἐπὶ ἐγκλήματι κατηγορουμένων.

Ἂν λοιπὸν οἱ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν σας ὑπαγόμενοι ἀντιτάξωσι τοιαύτας ἐνστάσεις εἰς τὰς περὶ προσωπικῆς αὐτῶν κρατήσεως διαταγὰς ὑμῶν, ἢ ἂν ἡ χωροφυλακὴ ἀποποιηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὰς ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἀπαιτεῖται δικαστικὸν ἔνταλμα, θέλετε ἐξηγήσει εἰς αὐτοὺς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν μνησθέντων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος.

Διὰ νὰ γνωρίζωσι ὅμως οἱ τοιοῦτοι φειλέται διὰ ποῖον λόγον καὶ δυνάμει τίνος ἐξουσίας περιορίζεται ἡ προσωπικὴ αὐτῶν ἐλευθερία, πᾶς προσκαλοῦμεν, Κ Διοικητά, νὰ ἐκδίδεται εἰς τὸ ἑξῆς κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον τὴν περὶ προσωπικῆς κρατήσεως διαταγήν.

Ὁ Διοικητὴς . . . . . λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ . . . . . ὑπ' ἀρ. . . . αἴτησιν τοῦ διοικητικοῦ ταμίου . . . . . δί ἧς μετὰ ματαίαν ἀποστολὴν τοῦ ποινήτορος ἐξαιτεῖται τὴν προσωπικὴν κράτησιν τοῦ Ν. Ν κατοίκου . . . . . τὸ ἐπάγγελμα . . . . . ὀφείλοντος εἰς τὸ δημόσιον δραχ. . . . . προερχομένας ἀπὸ . . . . . Δυνάμει τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1835 περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμου καὶ τοῦ 9 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1837 Νόμου περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Διατάσσομεν τὴν προσωπικὴν κράτησιν τοῦ διαληφθέντος Ν. Ν. καὶ τὴν ἀπαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὴν . . . διὰ τῶν παλιτικῶν κρα-

τουμένους προσδιωρισμένην φυλακήν.

Αντίγραφον τῆς παρούσης διαταγῆς θέλει ἐγχειρισθῆ εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαΐου 1844.

---

323. Δ. *Περὶ συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 30 καὶ 104 τοῦ Συντάγματος καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς. ά. Συγκαλοῦμεν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν εἰς Ἀθήνας. β'. Οἱ Βουλευταὶ καὶ οἱ Γερουσιασταὶ θέλουσι συνέλθει ἐνταῦθα ἀμέσως διὰ νὰ γένῃ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν των ἅμα συμπληρωθῇ ὁ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀπαιτούμενος ἀριθμός.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ἰουνίου 1844.

---

324. Δ. *Περὶ διαλύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Συντάγματος κυρύττομεν ἀπὸ τὴν σήμερον διαλελυμένον τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Κατὰ τὴν περίστασιν δὲ ταύτην εὐδοκοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν εἰς τὸ Σῶμα τοῦτο τὴν Ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν μετὰ ζήλου πολιετῆ ὑπηρεσίαν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουνίου 1844.

---

325. Δ. *Περὶ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος τῆς σταφίδος τοῦ 1844.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα διὰ τὸ ἔτος 1844 θέλουν εἰσπραχθῆ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους κατὰ τὴν ἀκόλουθον βάσιν καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν 10 τοῖς 0/0 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον, καὶ ἐξ τοῖς 0/0 διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς.

2. Παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἑκάστης ἐπαρχίας, συμπεριλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν, καὶ τριῶν ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐϋποληπτοτέρων ἐμπόρων καὶ τριῶν ἰδιοκτητῶν σταφίδων, θέλει συνταχθῆ πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς ἅμα κατὰ πρῶτον ἀποκοπῇ αὐτῆ, διακρινομένης ἑκάστης ποιότητος καὶ περιπλέον τῆς στεγνῆς ἀπὸ τὴν τυχὸν βρεγμένην σταφίδα, εἰς ἣν τιμὴν θέλει προστίθεσθαι καὶ ἓν ἐννατημόριον περιπλέον· ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐκδίδει τοῦτο τὴν ἀναγνωρίζουσαν τὴν ῥηθεῖσαν τιμὴν ἀπόφασίν του, ἥτις θέλει ἰσχύει μόνον διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος.

3. Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ ἰδιοκτῆται προσκαλοῦνται νὰ δώσωσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, αἵτινες θέλουν καταγράφεσθαι εἰς τὸ πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἔχουν γνώμην ἀποφασιστικὴν ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῆς τιμῆς.

4. Ἐὰν πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος ἐπείγεταί τις νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα, θέλει ἐπιτρέπεσθαι μὲν εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῆς σταφίδος, διδομένης ὅμως προηγουμένης ἐγγυήσεως ἀξιόχρεου, ὅτι θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος, κατὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω γενησομένην ἀπόφασιν.

5. Ἐὰν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβῇ αἰφνιδία αὔξομείωσις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν σταφιδεμπόρων εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ Τελώνου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 σημειουμένων ἀρχῶν, συντάττεται νέον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῆ ἄνευ ἀναβολῆς ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ ἐξαγωγὴ γίνεται ἐν τῷ δια-

στήματι τούτῳ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἄρθρ. 4.

6. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

7. Αἱ ἐπικαρπίαι τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοκτήτων σταφιδαμπέλων ὑποκειμένων εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου 1844 Νόμου ὁριζομένην φορολογίαν, θέλουν ἐνοικιασθῆ διὰ δημοπρασίας κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου· οὐχ ἧττον ὅμως ὑπόκεινται οἱ ἐξ αὐτῶν καρποὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου κατὰ τ' ἀνωτέρω διατεταγμένα.

8. Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ σταφίδος ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος. Ἐπίσης θέλουν ἐπιβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικαὶ ποιναὶ κατὰ τὴν εἰς τὴν περὶ τελωνείων Νόμον ὁριζομένην ἀναλογίαν· τὸ τεταρτημόριον τοῦ ὡς ποινῆς λαμβανομένου ποσοῦ ἀνήκει εἰς τὸν καταμηνύσαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις ἰδιώτην, τελωνιακὸν φύλακα ἢ ἄλλον δημόσιον ὑπηρέτην.

9. Αἱ ὡς ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῆς ἐπικαρπίας διενέξεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουνίου 1844.

---

326. Δ. περὶ φορολογίας τῶν βαλανοκιδοδένδρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκιδοδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτήτων ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ τελωνεῖα.

2. Ὁ φόρος οὗτος, ὡς καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα, λαμβάνονται κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χιλίων λιτρῶν ἰσοδυναμουσῶν μὲ καντάρια 8 $\frac{2\,3}{4\,7}$.

Α'. Διὰ τὴν νῆσον Κέαν, Ἐπὶ τῆς χαμάδος. εἰς ἣν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ῥαβδιστόν. δὶ ἔγγειον φόρον Δρ. 13. διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα Δρ. 7. Λ. 80 Ἐπὶ τοῦ χονδροῦ δὶ ἔγγειον φόρον Δρ. 8. διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα Δρ. 4. Λ. 80

Β'. Διὰ τὴν Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα Ἐπὶ τῆς χαμάδος εἰς ἣν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ῥαβδιστόν· δὶ ἔγγειον φόρον δραχ. 12. λεπτ. 50 διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα δραχ. 7 Λ. 50 Ἐπὶ τοῦ χονδροῦ δὶ ἔγγειον φόρον 7. Λ. 70 διὰ τελωνισκὸν διδαίωμα 4. λ. 62

Γ'. Διὰ τὴν Ἀχαΐαν, Ἀττικὴν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα. Ἐπὶ τοῦ ψιλοῦ καρποῦ, δὶ ἔγγειον φόρον 11. Δ. 50 διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα 6. Λ. 90 Ἐπὶ τοῦ χονδροῦ δὶ ἔγγειον φόρον 7. διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα 4. Λ. 20

Δ'. Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν Ἐπὶ τοῦ ψιλο, ἐγκτητικὸς φόρος ἄνευ διακρίσεως ἐγγείου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας 27. Λ. 0 τελωνιακὸν δικαίωμα 6 Λ. 60 Ἐπὶ τοῦ χονδρο ἐγκτητικὸς φόρος 15. Λ. 25 τελωνιακὸν δικαίωμα 3. Λ. 66.

Ἐπὶ τῶν κικιδίων.

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν φόρος ἐγκτητικὸς ἀνὰ λεπτὰ 2. τὴν ὀκαν, δὶ ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἀνὰ λεπτὰ 10 ἔγγειος φόρος, καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπτὰ ἀνὰ πᾶσαν ὀκάν.

3. Ἕως πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βαλανοκικιδίων θέλουν τηρηθῆ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19|31 Μαρτίου π. π. ε. τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει φροντίσει νὰ πληρθῶσι τ' ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

4. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν βαλανοκικιδοδένδρων ἐξαιρουμένων τῶν τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας,

περὶ ὧν ὁρίζει ὁ δ' § τοῦ ἄρθρ. 2 θέλει ἐκτεθῆ διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίαν ἢ τμήματα, συμφώνως μὲ τὰς δοθησομένας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ὁδηγίας.

5. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ εἰς δύο ἴσας δόσεις τὴν ά. Ὀκτωβρίου καὶ τὴν ά. Δεκεμβρίου τ. ε.

6. Ὡς πρὸς τὴν λαθραίαν ἐξαγωγὴν καὶ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις ἐφαρμόζονται αἱ περὶ λαθρεμπορίου καὶ λοιπῶν τελωνιακῶν παραβάσεων διατεταγμέναι χρηματικαὶ ποιναὶ, προστιθεμένων εἰς τὰ τελωνιακὰ πρόστιμα καὶ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν βάσιν ἀναλογούντων εἰς τὸν ἔγγειον φόρον προστίμων.

7. Ἐὰν ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς συμβῆ διένεξις μεταξὺ ἐμπόρου καὶ τελώνου ὡς πρὸς τὴν διάκρισιν τῆς ποιότητος τοῦ βαλανιδίου, συντάττεται πρωτόκολλον αὐτοψίας, διοριζομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ τελωνιακοῦ νόμου δύο ἐκτιμητῶν, ἐν δὲ περιπτώσει διχοψηφίας καὶ τρίτου ἐκτιμητοῦ.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ προθέσεως σύμμιξις βαλανοκικιδίων διαφόρων ποιοτήτων κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ὅστις ἀντιβῆ εἰς τὴν διάταξιν ταύτην, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον καὶ τὸ τελώνιον τοῦ καρποῦ, θεωρουμένου ὁλοκλήρου ὡς τῆς πολιτιμωτέρας ἐκ τῶν συμμίκτων εἰδῶν ποιότητος. Οἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διοριζόμενοι ἐκτιμηταὶ ἀποφασίζουσιν ἂν ἡ σύμμιξις ἔγεινεν ἐκ προθέσεως. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελον ἀποφανθῆ ὅτι ἡ σύμμιξις, δὲν ἔγεινεν ἐκ προθέσεως θέλουν ἐκτιμήσει πόσον ἐφ' ἑκάστης ποιότητος ἐμπεριέχεται, ὥστε νὰ πληρωθῆ κατ' ἀναλογίαν τὸ ἀνῆκον τέλος.

9. Ὅστις φορτωθῆ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδοδένδρων ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ στοιχ. δ'. ἄνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου ἢ ἐνοικιαστοῦ, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς τριπλασίας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελε συναζει.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἰουνίου 1844.

---

327. *Ν. Περὶ φορολογίας τῶν μελισσίων.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ 2½ τὸ κοφίνιον.

2. Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν κοφινίων θέλει γενῆ ἐπιμελείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων διὰ τῶν ἀναγκαίων ἐπιστατῶν εἰς τὰς καταλλήλους ἐποχάς, ὡς πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις ἑκάστης ἐπαρχίας, ἡ δὲ εἴσπραξις τοῦ φόρου θέλει γενῆ τὴν 1 Αὐγούστου παρὰ τῶν ἁρμοδίων ταμιακῶν ὑπαλλήλων.

3. Ὅστις τῶν φορολογουμένων ἤθελε φωραθῆ ὑποκρύπτων τὰ κοφίνιά του ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 32 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀπὸ 17 Ἀπριλίου τ. ε. Νόμου.

4. Αἱ περὶ ἐπιδόσεως τῶν διπλωτύπων ἀποδεικτικῶν διατάξεις τῶν ἄρθρ. 38 καὶ 39 τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου, ἐφαρμόζονται καθ' ὅλα καὶ εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουνίου 1844.

---

328. *Ν. Περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐν Πατρῶν δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν μέχρι τῆς 1 τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 14 Μαΐου ε. ε. Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ τρίτου δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν καὶ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1843 Νόμου, κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ περὶ τῶν ἐκκρεμῶν ποινικῶν δικῶν ἔμελλον νὰ κανονισθῶσι δι' ἰδιαιτέρου Νόμου·

Θεωροῦντες ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ἕνεκα τῆς ἐπισυμβάσης βραδύτητος κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς πρώτης

Βουλευτικῆς συνόδου καὶ ὅτε ἡ ἐν λειψει αὐτοῦ ἐγκαθίδρυσις τοῦ τρίτου δικαστηρίου τῶν ἐρετῶν ἤθελεν ἐπιφέρει ἀναβολὰς ἐπιζημίους.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

1. Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Πάτραις Δικαστηρίου τῶν ἐρετῶν ἀναβάλλεται μέχρι τῆς 1 τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.

2. Τὸ ἄρθρον ὅμως 3 τοῦ ἀπὸ 14 Μαΐου ε. ε. Βασιλ Διατάγματος περὶ τοῦ μετασχηματισμοῦ τῶν εἰδικῶν ἐμπορδικείων εἰς τριήματα τῶν ἐν ταῖς αὐταῖς πόλεσι πρωτοδικῶν θέλει ἐκτελεσθῆ ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου ν. ε.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουνίου 1844.

---

328. *Δ. Περὶ Νεαπολιτικῶν ταλλήρων.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκροάντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1848 Διατύπωσιν τῶν ξένων νομισμάτων, παραλληλιζομένων μὲ τὸ νέον Ἑλληνικὸν νόμισμα, καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν Διάταγμα περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ νομισματικοῦ συστήματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπιτρέπομεν νὰ γίνωσι δεκτὰ εἰς ὅλα τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους τὰ τάλληρα τῆς Νεαπόλεως τῶν 120 σπιρίων τοῦ ἔτους 1805 κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς 8 Φεβρουαρίου 83 ἤτοι πρὸς δραχ. 5.72.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουλίου 1844.

---

329. ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ.

Γενομένη ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Μαΐου 1844. καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 28 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. προσθέτου εἰς τὴν κατὰ τὴν 2 Ἰανουαρίου 1838 γενομένην ἐν Παρισίοις

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Κοινοποιοῦμεν εἰς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι συντεθείσης τὴν 20 (1 Ἰουνίου) τρέχοντος ἔτους μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως προσθέτου εἰς τὴν γενομένην τὴν 2 Ἰανουαρίου 1838 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων τῆς ὁποίας προσθέτου Συνθήκης συνισταμένης εἰς τριάκοντα δύο ἄρθρα τὸ περιεχόμενον ἕπεται·

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Γάλλων, ἀναγνωρίσαντες ὅτι βελτιώσεις δύνανται νὰ εἰσαγθῶσιν εἰς τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας συσταθεῖσαν ἤδη Ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ θέλοντες νὰ δώσουν νέαν κίνησιν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν δ' ὡ τούτων Ἐπικρατειῶν σχέσεις, ἀπεφάσισαν νὰ παρεισάξωσι τοιαύτας διὰ συμβάσεως προσθέτου εἰς τὴν ἤδη γενομένην κατὰ τὴν 2 Ἰανουαρίου 1838, Ταχυδρομικὴν Σύμβασιν.

Διώρισαν ἐπομένως ἐπὶ τούτῳ ὡς πληρεξουσίους των, ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Γεώργιον Σκοῦρον Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, Ἱππότην τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, ἀξιωματικὸν τοῦ Γαλλικοῦ ταγματοφύλου Λεγεῶνος τῆς τιμῆς κλ. ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Γάλλων, τὸν Κύριον Θεοδόλιον Πισκατόρην Ὑπουργὸν αὐτοῦ πληρεξούσιον παρὰ τῷ Μεγαλειοτάτῳ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, Ἀξιωματικὸν τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, Ταξιάρχην τοῦ Ἑλληνικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος κλ. κλ. κλ. οἵτινες διακηνύσσοντες ἀμοιβαίως πρὸς ἀλλήλους τὰ πληρεξούσια των, εὑρεθέντα κατὰ τοὺς πρεπουμένους τόπους συνέθεντο τ' ἀκόλουθα ἄρθρα.

1. Νέον Γραφεῖον ἀνταλλαγῆς θέλει προστεθῆ ἐκ μέρους τῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, τὰ προσδιορισμένα ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ τῆς κατὰ τὴν 24 Ἰανουαρίου 1838 κλεισθείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας Συμβάσεως· τὸ Γραφεῖον τοῦτο θέλει συστηθῆ εἰς Πειραιᾶ.

Ἐν Ἑκάστῳ τῶν Γραφείων ἀνταλλαγῆς

τῶν προσδιωρισμένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς Συμβάσεως τῆς 2 Ἰανουαρίου 1838, καὶ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον δύνανται ἐπίσης νὰ συστηθῶσι τοιαῦτα κατὰ συνεννόησιν τῶν δύο ἀμοιβαίων Ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῶν δύο Ἐπικρατειῶν μερῶν εἰς τὰς ὁποίας ἄμεσοι σχέσεις ἤθελον κριθῆ μετὰ ταῦτα ἀναγκαῖα.

3. Τὸ ἐν Πειραιεῖ Γραφεῖον ἀνταλλαγῆς θέλει ἀνταποκρίνεσθαι ἀφ' ἑνὸς μετὰ τῶν ἐν Παρισίοις καὶ Μασσαλίᾳ Γραφείων, καὶ ἀφ' ἑτέρου μετ' ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἡ Γαλλία διατηρεῖ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, Κωνσταντινούπολιν, Ἑλλήσποντον, καὶ Σμύρνην.

Τὸ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖον δὲν θέλει τοῦ λοιποῦ ἀνταποκρίνεσθαι, εἰμὴ μετὰ τῶν ἐν Παρισίοις καὶ Μασσαλίᾳ Γραφείων.

4. Τὰ συνήθη καὶ ἀπλήρωτα γράμματα, προερχόμενα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὴν Ἀλγερίαν διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος θέλουν τοῦ λοιποῦ παραδίδεσθαι εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα ἐπὶ τιμῇ φράγκων τεσσάρων δι' ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐκ τῶν ὁποίων φράγκα δύο θέλουν λογίζεσθαι διὰ τὸ διὰ θαλάσσης κόμιστρον.

Τὰ συνήθη καὶ ἀπλήρωτα γράμματα προερχόμενα ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, καὶ διευθυνόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ παραδίδωνται ἀπὸ τὰ Ταχυδρομεῖα τῆς Γαλλίας, εἰς τὰ Ταχυδρομεῖα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τιμῇ ἑνὸς φράγκου δι' ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, σύμφωνα μὲ τοὺς ἐν τῷ δευτέρῳ παραγράφῳ τοῦ 18 ἄρθρου τῆς Συμβάσεως τῆς 2 Ἰανουαρίου 1838 διαλαμβανομένους ὅρους.

5. Αἱ δύο Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας θέλουν παύσει τοῦ νὰ κρατῶσι ἀμοιβαίως λογαριασμὸν τῶν Ταχυδρομικῶν τελῶν διὰ τὰ συνήθη γράμματα, τὰ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῆς μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, κατὰ τὰς ἐν χρήσει διατιμήσεις ἐκείνου τοῦ ἔθνους ὑπὲρ οὗ πρέπει νὰ γίνεται ἡ πληρωμή· ἡ πληρωμὴ δὲ αὕτη θέλει τοῦ λοιποῦ προσδιορισθῆ κατὰ τὰς τιμὰς τὰς ἀμοιβαίως παρὰ τοῦ προηγουμένου 4 ἄρθρου, καὶ παρὰ τοῦ ἀρ. 19 τῆς Συμβάσεως τῆς 2 Ἰανουαρίου 1838 δι-δομένας εἰς ἑκάστην ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν διὰ τὰ ἀπλήρωτα γράμματα.

6. Ἡ πληρωμένη τιμή, περὶ ἧς αἱ δύο Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας θέλουν κρατεῖ ἀμοιβαίως λογαριασμὸν διὰ τὰ τέλη τῶν συστημένων γραμμάτων, ἅτινα στέλλονται ἀπὸ τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον τόπον, θέλει εἶσθαι διπλασία τῆς παρὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προσδιωρισμένης διὰ τὰ συνήθη γράμματα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των πληρωμένα.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ τέλους διὰ τὰ δείγματα πραγματειῶν ἀπὸ τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον τόπον παραδιδόμενα ἀμφοτέρωθεν πληρωμένα, θέλει εἰσπράττεσθαι τοῦτο ἀμοιβαίως ἐπὶ τῷ τρίτῳ τῆς τιμῆς τῶν συνήθων γραμμάτων, τῶν παραδιδομένων ὡσαύτως ἐπὶ πληρωμῇ.

7. Τὰ γράμματα τῆς Γαλλίας τὰ παραδιδόμενα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα, πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των, καὶ τὰ γράμματα τῆς Ἑλλάδος, ἅτινα προσδιωρισμένα διὰ τὴν Γαλλίαν παραδίδονται ἀπλήρωτα εἰς τὰ Γαλλικὰ Ταχυδρομεῖα, δὲν θέλουν ἐπιβαρύνεσθαι δι' ἄλλων τελῶν, εἰμὴ διὰ τῶν προσδιωρισμένων παρὰ τῶν ἐν ἰσχύει Γαλλικῶν διατιμήσεων, ἄνευ μέλλα ταῦτα βλάβης τῆς εἰσπράξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ τέλους, εἰς ὃ τὰ γράμματα ταῦτα ἤθελον ὑπόκεισθαι.

Καὶ ἀμοιβαίως τὰ γράμματα τῆς Ἑλλάδος τὰ παραδιδόμενα εἰς τὰ Γαλλικὰ Ταχυδρομεῖα, πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των, καὶ τὰ γράμματα τῆς Γαλλίας, καθὼς καὶ τὰ τῶν Ἐπικρατειῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἀνταποκρίσεις διέρχονται ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, ὅσα παραδίδονται ἀπλήρωτα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὰ διὰ τῆς ἤδη ἐν ἰσχύϊ διατιμήσεως

προσδιωρισμένα Ἑλληνικὰ τέλη, ἄνευ μόλα ταῦτα βλάβης τῆς εἰσπράξεως τῶν Γαλλικῶν τελῶν, καὶ τῶν διαφόρων τελῶν τῆς διαμετακομίσεως εἰς τὰ ὁποῖα τὰ γράμματα ταῦτα ἤθελον εἶσθαι ὑποκείμενα.

Εἶναι ἐννοούμενον, ὅτι πᾶσα ἐλλάττωσις, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, ἤθελον κρίνει μετὰ ταῦτα κατάλληλον νὰ παραδεχθῶσιν εἰς τὰς διατιμήσεις καὶ διατάξεις τῶν τελῶν ὡς πρὸς τὰ κυκλοφοροῦντα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν Ἐπικρατειῶν των γράμματα, θέλει ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐθνῶν ἀνταποκρίσεις, καθὼς καὶ εἰς τὰς ξένας ἀνταποκρίσεις, τῶν ὁποίων οἱ περὶ ἀνταλλαγῆς ὅροι προσδιορίζονται διὰ τῆς παρούσης προσθέτου Συμβάσεως.

8. Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ὑποχρεοῦνται νὰ εἰσπράττωσιν ἐπὶ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν ὑπηκόων ὡς ξένον δικαίωμα διὰ πᾶν γράμμα χαρακτηριζόμενον κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύει εἰς ἕκαστον τῶν δύο ἐθνῶν Νόμους, καὶ διατάξεις, ὡς ἁπλοῦν, τὸ τέταρτον μόνον τῆς τιμῆς ἑκάστου ἐκ τριάκοντα γραμμῶν βάρους, ἥτις εἶναι προσδιωρισμένη εἴτε διὰ τῆς παρούσης προσθέτου Συμβάσεως εἴτε διὰ τοῦ ἄρθρου 19 τῆς Συμβάσεως τῆς 2 Ἰανουαρίου 1838· καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ γράμματα, τῶν ὁποίων τὸ βάρος ἤθελεν ὑπερβαίνει τὸ τῶν ἁπλῶν γραμμάτων, ἡ βαθμολογία τοῦ ῥηθέντος δικαιώματος θέλει εἶσθαι ὁμοία μὲ τὴν ἐν χρήσει ὑπάρχουσαν εἰς τὰ δύο ἔθνη διὰ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν διατάξεων, καὶ διατιμήσεων.

Εἶναι ὅμως ἐννοούμενον, ὅτι ὁπόταν ἡ διαίρτσις τῆς τιμῆς τοῦ βάρους διὰ τὰς ἀνταλλαττομένας μεταξὺ τῶν δύο Διευθύνσεων ἀνταποκρίσεις, ἐφαρμοζομένη ὡς πρὸς τὰ πληρωμένα, ἢ ἀπλήρωτα γράμματα, δώσῃ ἓν κλάσμα ἑνὸς δεκάτου τοῦ φράγκου διὰ τὰ τέλη μέλλοντα νὰ εἰσπραχθῶσιν εἰς βάρος ἐγχωρίων Γάλλων, ἢ δέκα λεπτῶν, διὰ τὰ τέλη τὰ μέλλοντα νὰ εἰσπραχθῶσιν εἰς βάρος ἐγχωρίων Ἑλλήνων, θέλει εἰσπράττεσθαι ἀμφοτέρωθεν ἓν δέκατον τοῦ φράγκου, ἢ δέκα λεπτὰ ὁλόκληρα, ἂν τὸ κλάσμα εἶναι ἑνὸς ἡμίσεως δεκάτου τοῦ φράγκου, ἢ πέντε λεπτῶν τὸ πολύ· ἂν δὲ τὸ κλάσμα τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ ἡμίσεως τοῦ δεκάτου τοῦ φράγκου, ἢ τῶν πέντε λεπτῶν, τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν θέλει παντελῶς εἰσπράττεσθαι.

Ὁ ὅρος οὗτος θέλει ἐφαρμόζεσθαι τόσον ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τῶν τῆς ξηρᾶς ἀμοιβαίων τελῶν, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν τῶν τελῶν τῆς διαμετακομίσεως, καὶ τῶν τῆς διὰ θαλάσσης μὲ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τὰ μεταξὺ τῶν δύω Ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἀνταλλαττόμενα γράμματα.

9. Τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, ἢ ἐκ τῶν ἀποικιῶν, καὶ ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὑρισκομένων μερῶν, καὶ προσδιορισμένα διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, δύνανται νὰ στέλλωνται διὰ τῆς Γαλλίας ἀπλήρωτα, ἢ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των κατ' ἐκλογὴν τῶν στελλόντων αὐτά.

10. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ προσδιωρισμένα διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ἢ διὰ τὰς Ἀποικίας, καὶ ἄλλα μέρη ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὑρισκόμενα δύνανται νὰ στέλλωνται διὰ τῆς Γαλλίας ἀπλήρωτα ἢ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των κατ' ἐκλογὴν τῶν στελλόντων αὐτά.

11. Ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις τῆς Ἑλλάδος θέλει πληρώνει εἰς τὴν τῆς Γαλλίας, ὡς δικαίωμα τῶν ἀπληρώτων ἐπιστολῶν μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των ἐν τῇ Ἑλλάδι.

Διὰ τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας τὴν ποσότητα πέντε φράγκων καὶ εἴκοσι ἑκατοστῶν, πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐξ ὧν ἓν φράγκον καὶ εἴκοσι ἑκατοστὰ παριστῶν

σι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Διεύθυνσιν.

2. Διὰ τὰ γράμματα τῶν Ἀποικιῶν, ἢ ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὑρισκομένων μερῶν μόνον ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῶν ἐκ τοῦ λιμένος τῶν ἀποικιῶν τούτων ἢ ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν μερῶν, ἐξ ὧν ἤθελον ἀποδοκεθῇ, τὴν ποσότητα ὀκτὼ φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐξ ὧν τέσσαρα φράγκα παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Διεύθυνσιν.

Θ λει προστεθῇ εἰς τὴν ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσαν ποσότητα τῶν ὀκτὼ φράγκων καὶ ἐκείνη τῶν ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν ὡς ἐσωτερικὸν δικαίωμα ἐκείνων ἐκ τῶν εἰρημένων γραμμάτων, ὅσα ἤθελον προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἰαμαϊκαν, Καναδὰ, νέον Βρουσβίκον, τὴν νῆσον τοῦ Ἡγεμόνος Ἐδουάρδου καὶ τὴν Νέαν Γῆν, τὸ ὅλον ὀκτὼ φράγκα καὶ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

12. Ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐπίσης πληρώνει εἰς τὴν Ταχυδρομικὴν τῆς Γαλλίας Διεύθυνσιν.

1. Διὰ τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ πληρωμένα ὄντα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των ἐν τῷ Ἡνωμένῳ Βασιλείῳ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλλανδίας τὴν ποσότητα πέντε φράγκων καὶ εἴκοσι ἑκατοστῶν πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος ἐξ ὧν ἓν φράγκον καὶ εἴκοσιν ἑκατοστὰ παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Διεύθυνσιν.

2. Διὰ τὰ πληρωμένα γράμματα τὰ διευθυνόμενα εἰς πᾶς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὑρισκόμενα μέρη (ἀλλὰ πληρωμένα μόνον μέχρι τοῦ λιμένος τῆς ἐποβάσεώς των εἰς τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν μέρη) τὴν ποσότητα ὀκτὼ φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος ἐξ ὧν τέσσαρα φράγκα παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Διεύθυνσιν· θέλει δὲ προστεθῇ εἰς τὴν ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσαν ποσότητα τῶν ὀκτὼ φράγκων, καὶ ἐκείνη τῶν ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν ὡς ἐσωτερικὸν δικαίωμα ἐκείνων ἐκ τῶν εἰρημένων γραμμάτων, ὅσα ἤθελον εἰσθαι προσδιορισμένα ὑπὸ τὴν Ἰαμαϊκαν, Καναδὰ, νέον Βρουσβίκον τὴν νέαν Σκωτίαν, τὴν Νῆσον τοῦ Ἡγεμόνος Ἐδουάρδου καὶ τὴν Νέαν Γῆν· τὸ ὅλον ὀκτὼ φράγκα καὶ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

13. Ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις τῆς Γαλλίας θέλει ὡσαύτως πληρώνει εἰς τὴν τῆς Ἑλλάδος ὡς δικαίωμα τῶν ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλλανδίας, ἢ τῶν ἀποικιῶν καὶ ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν μερῶν προερχομένων γραμμάτων, ἅτινα ἤθελον εἰσθαι πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των ἐν τῇ Ἑλλάδι, τὴν ποσότητα ἑξήκοντα ἑκατοστῶν, πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

14. Ἡ ταχυδρομικὴ τῆς Γαλλίας διεύθυνσις θέλει ἐπίσης πληρώνει εἰς τὴν τῆς Ἑλλάδος ὡς δικαίωμα τῶν ἀπληρώτων γραμμάτων τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ προσδιορισμένων διὰ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλλανδίας, ἢ τὰς ἀποικίας καὶ ἄλλα ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὑρισκόμενα μέρη τὴν ποσότητα ἑξήκοντα ἑκατοστῶν πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

15. Τὰ γράμματα καὶ αἱ ἐφημερίδες τὰ δι' ὑπερθαλάσσια μέρη προσδιορισμένα, ἄνευ διακρίσεως παραλίων καὶ τὰ ὁποῖα τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος θέλει νὰ διαβιβάσῃ εἴτε δι' ἐμπορικῶν πλοίων εἴτε διὰ τῶν τακτικῶν ταχυπλόων τῶν ἀναχωρούντων ἐκ τῶν λιμένων τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ

Ἑλλανδίας πρέπει νὰ φέρωσιν ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τὰς λέξεις διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀγγλίας (Voie d' Angleterre).

16. Ὁπόταν οἱ πέμποντες γράμματα προσδιωρισμένα διὰ τὰς ἀποικίας, καὶ ἄλλα ὑπερθαλάσσια μέρη ἀναφερόμενα εἰς τὸ πραγτούμενον ἄρθρον, θέλωσι νὰ διαβιβάσωσι ταῦτα δι' ἐμπορικῶν πλοίων, ἀναχωρούντων ἐκ τῶν λιμένων τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ὁ σκοπὸς τῶν οὕτως πρέπει νὰ ἐκφράζεται ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς διὰ τῶν λέξεων δι' ἐμπορικῶν πλοίων ἢ Private Ships.

Ἐν ἐλλείψει τοῦ τοιούτου προδιορισμοῦ τὰ ἐρημένα γράμματα θέλουν στέλλεσθαι διὰ τῶν τακτικῶν ταχυπλόων, τῶν διατρουμένων, ἢ ναυλωμένων παρὰ τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ πληρωμὴ τῶν γραμμάτων αὐτῶν δὲν ἤθελεν εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὴν ὁποίαν περίπτωσιν ἐπιστρέφονται ταῦτα εἰς τὴν Ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζεται εἰς τὸ ἄρθρον 25 τῆς Συμβάσεως τῆς 2 Ἰανουαρίου 1838.

17. Ἡ πληρωμὴ τῶν προσδιωρισμένων διὰ τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια μέρη γραμμάτων, τῶν ὁποίων ἡ διαβίβασις θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν τακτικῶν ταχυπλόων τῶν ἀναχωρούντων ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς Μεγάλης Βρεταννίας εἶναι ἐκουσία, ἡ ὑποχρεωτική.

Εἶναι ἐκουσία διὰ τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν μέρη, ἅτινα εἰσὶ προσδιωρισμένα εἰς τὸν ἐν τῇ παρούσῃ προσθέτῳ Συμβάσει συνημμένον πίνακα ὑπ' ἀρ. 1.

Ὑποχρεωτικὴ δὲ διὰ τὰ μέρη καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια καταστήματα, ἔνθα ἐκτείνεται ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐρημένων ταχυπλόων, καὶ τὰ ὁποῖα εἰσὶ προσδιωρισμένα εἰς τὸν πίνακα ὑπ' ἀρ. 2.

Ἡ πληρωμὴ τῶν προσδιωρισμένων γραμμάτων διὰ τὰς ἀποικίας καὶ ὑπερθαλάσσια μέρη, ἄνευ διακρίσεως παραλίων, ἅτινα γράμματα θέλουν διαβιβάζεσθαι κατὰ τὴν θέλησιν τῶν στελλόντων αὐτὰ δι' ἐμπορικῶν πλοίων ἀναχωρούντων ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς μεγάλης Βρεταννίας, θέλει εἶσθαι πάντοτε ὑποχρεωτική.

18. Τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα ἀπὸ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ Γερμανικὰ Κράτη, ἅτινα μεταχειρίζονται τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος Τούρ καὶ Ταξίς, προσδιορίζονται δὲ εἰς τὸν ὑπεισυνημμένον ἐν τῇ παρούσῃ προσθέτῳ Συμβάσει πίνακα ὑπ' ἀρ. 3, καὶ διὰ τὰ Κράτη τῆς Ἄρκτου ἅτινα μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν τῶν ῥηθέντων ταχυδρομείων προσδιορίζονται δὲ ὡταύτως εἰς τὸν αὐτὸ πίνακα ὑπ' ἀρ. 4 δύνανται νὰ διαβιβασθῶσι διὰ τῆς Γαλλίας ἀπλήρωτα, ἢ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῶν κατ' ἐκλογὴν τῶν στελλόντων αὐτά.

19. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα μὲν ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ Κράτη, ἅτινα μεταχειρίζονται τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τούρ καὶ Ταξίς ἢ ἀπὸ τὰ Κράτη τῆς Ἄρκτου μεταχειριζόμενα τὴν μεσολάβησιν τῶν εἰρημένων ταχυδρομείων διευθυνόμενα δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα, δύνανται νὰ διαβιβασθῶσι διὰ τῆς Γαλλίας ἀπλήρωτα ἢ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῶν κατ' ἐκλογὴν τῶν στελλόντων αὐτά.

20. Ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις τῆς Ἑλλάδος θέλει πληρώνει εἰς τὴν Γαλλικὴν Διεύθυνσιν διὰ γράμματα προερχόμενα ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελεν εἶσθαι πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῶν τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα.

1. Διὰ τὰ γράμματα τὰ διευθυνόμενα εἰς τὰ Κράτη, ἅτινα μεταχειρίζονται τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τούρ καὶ Ταξίς καὶ προσδιωρισμένα εἰς τὸν πίνακα ὑπ' ἀρ. 3 τὴν ποσότητα ἓξ φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐξ ὧν δύο φράγκα παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς ἐκείνην τῆς Α. Γ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τούρ καὶ Ταξίς.

2. Διὰ τὰ γράμματα τὰ διευθυνόμενα εἰς τὰ Κράτη τῆς Ἄρκτου ἅτινα μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν τῶν εἰρημένων ταχυδρομείων, καὶ προσδιοριζόμενα εἰς τὸν πίνακα ὑπ' ἀριθ. 4 τὴν ποσότητα ὀκτὼ φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὰν βάρος, ἐξ ὧν τέσσαρα φράγκα παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὴν ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν τῆς Γαλλίας εἰς ἐκείνην τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τούρ καὶ Ταξις.

24. Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει ἐπίσης πληρώνει εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Γαλλίας διὰ γράμματα ἀπλήρωτα προερχόμενα ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ Κράτη ἢ τὰ τῆς Ἄρκτου, ἅτινα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφέρονται καὶ διευθυνόμενα εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα.

1. Διὰ τὰ ράμματα τῶν Γερμανικῶν ἐπικρατειῶν, τῶν μεταχειριζομένων τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Α. Γ. Υ τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τούρ καὶ Ταξις καὶ προσδιωρισμένα εἰς τὸν πίνακα ὑπ' ἀριθ. 3. τὴν ποσότητα ἓξ φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐξ ὧν δύο φράγκα παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον παρὰ τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τούρ καὶ Ταξις.

2. Καὶ διὰ τὰ γράμματα τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Ἄρκτου, αἵτινες μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν τῶν εἰρημένων Ταχυδρομείων καὶ προσδιορίζονται ἐν τῷ πίνακι ὑπ ἀριθ. 4 τὴν ποσότητα ὀκτὼ φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐξ ὧν τέσσαρα φράγκα παριστῶσι τὸ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τούρ καὶ Ταξις ὀφειλόμενον δικαίωμα.

22. Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Γαλλίας Διεύθυνσις θέλει πληρώνει ὡσαύτως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑλλάδος διὰ γράμματα προερχόμενα ἐκ τῶν Γερμανικῶν ἐπικρατειῶν καὶ τῶν τῆς Ἄρκτου, αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, καὶ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των ἐν τῇ Ἑλλάδι τὴν ποσότητα ἑξήκοντα ἑκατοστῶν πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

23. Ἡ Γαλλικὴ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις θέλει ἐπίσης πληρώνει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν διὰ γράμματα ἀπλήρωτα προερχόμενα ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ διευθυνόμενα εἰς τὰ Γερμανικὰ Κράτη καὶ τῆς Ἄρκτου τὰ προσδιωρισμένα εἰς τοὺς πίνακας ὑπ' ἀριθμὸν 3 καὶ 4, τὴν ποσότητα ἑξήκοντα ἑκατοστῶν πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν βάρος.

24. Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει πληρώνει εἰς τὴν τῆς Γαλλίας μίαν τιμὴν ἀμετάβλητον ὀκτὼ φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος ὡς δικαίωμα διαμετακομίσεως ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, καὶ ὡς δικαίωμα τοῦ διὰ θαλάσσης κομίστρου διὰ γράμματα διευθυνόμενα εἰς τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια μέρη ἄνευ διακρίσεως παραλίων, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον παραδοθῆ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Γαλλικὴ Διεύθυνσιν ὅπως διαβιβασθῶσιν εἴτε δι' ἐμπορικῶν πλοίων, εἴτε διὰ πλοίων τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Γαλλίας, ἢ Ἀγγλίας εἴτε καὶ δι' ἄλλων διατηρουμένων εἰς βάρος τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ἀναχωρούντων δὲ ἀπὸ τοὺς λιμένας ἑκατέρων τῶν δύο εἰρημένων ἐθνῶν.

Ἡ αὐτὴ τῶν ὀκτὼ φράγκων ποσότης πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος θέλει ἐπίσης πληρώνεσθαι παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως πρὸς τὴν Γαλλικὴν, ὡς δικαίωμα τοῦ διὰ θαλάσσης κομίστρου καὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, διὰ γράμματα ἀπλήρωτα προερχόμενα ἀπὸ τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια μέρη, ἄνευ διακρίσεως παραλίων, διευθυνόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μετακομισθέντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Γαλλίας εἴτε δι' ἐμπορικῶν

πλοίων εἴτε διὰ πλοίων τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Γαλλίας ἢ Ἀγγλίας.

25. Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει πληρώνει εἰς τὴν τῆς Γαλλίας ὡς δικαίωμα τοῦ διὰ θαλάσσης κομίστρου καὶ τῆς διαμετακομίσεως γραμμάτων, προερχομένων ἐκ τῆς Ἑλλάδος στελλομένων εἰς τὴν Ἱσπανίαν, τὴν Πορτογαλλίαν, Γιβραλτὰρ καὶ διευθυναμένων διὰ τῆς Γαλλίας τὴν ποσότητα τεσσάρων φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

26. Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει ἐπίσης πληρώνει εἰς τὴν Γαλλικὴν ὡς δικαίωμα διατετακομίσεως καὶ τοῦ διὰ θαλάσσης κομίστρου γραμμάτων προερχομένων ἀπὸ τὴν Ἱσπανίαν, τὴν Πορτογαλλίαν, καὶ Γιβραλτὰρ στελλομένων εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ διευθυνομένων διὰ τῆς Γαλλίας, τὴν ποσότητα τεσσάρων φράγκων πρὸς ἕκατον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

27. Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει ἀπαλλαχθῆ τῆς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Γαλλίας πλὴ ωμῆς τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προσδιωρισμένου τέλους, ὡς δικαίωμα τοῦ διὰ θαλάσσης κομίστρου, καὶ διαμετακομίσεως, διὰ γράμματα προερχόμενα ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ στελλόμενα εἰς τὴν Ἱσπανίαν, τὴν Πορτογαλλίαν καὶ Γιβραλτὰρ, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Κυβέρνησις τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τῆς Ἱσπανίας συγκατατεθῆ εἰς τὸ νὰ κρατῆ περὶ τοῦ δικαιώματος τούτου λογαριασμὸν εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ἐμβῆ ἐπὶ τοῦτο μετὰ τῆς Ἱσπανικῆς εἰς διαπραγματεύσεις

28. Συνεμονήθη ὅπως αἱ προσδιοριζόμεναι διὰ τῆς παρούσης προσθέτου Συμβάσεως τιμαὶ διὰ τὴν μεταξὺ τῶν δύο Ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἀνταλλαγὴν τῶν ξένων ἀνταποκρίσεων τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους ἐλαττωθῶσιν ἐπὶ τῷ τρίτῳ διὰ τὰ δείγματα πραγματειῶν, τὰ ἀποτελοῦντα μέρος τῶν εἰρημένων ἀνταποκρίσεων.

Ἐξαιροῦνται ὅμως τοῦ ὅρου τούτου τὰ δείγματα πραγματειῶν, τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, τῶν ἀποικιῶν, καὶ τῶν ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὑρισκομένων τόπων, ἢ διευθυνόμενα εἰς τὰ μέρη ταῦτα· διὰ τὰ εἰρημένα δείγματα οὐδεμία ἐλάττωσις εἶναι ἐπιτετραμμένη.

29. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων ὑπόσχεται νὰ μεσολαβήσῃ παρὰ ταῖς Κυβερνήσεσι τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων αἱ Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις ἔχουσι σχέσεις μὲ τὴν τῆς Γαλλίας, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κατορθωθῇ νὰ δοθῶσι διὰ τὰς ἀνταποκρίσεις τὰς προερχομένας ἀπὸ τὰ ῥηθέντα ἔθνη, διευθυνομένας δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τ' ἀνάπαλιν, εὐκολίαι ἀνάλογοι μὲ τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνουσιν, ἢ θέλουσιν ἀπολαύσει οἱ ἐγχώριοι Γάλλοι δι' ἀνάμεσι Συμβάσεων, αἵτινες ὑπάρχουσιν ἤδη ἢ ἤθελον κλεισθῆ κατόπιν.

Εἶναι ὅμως ἐννοούμενον, ὅτι ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις τῶν ἐπικρατειῶν, αἵτινες μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν τῆς Γαλλίας ἤθελον τροποποιήσει τὰς διὰ ξηρᾶς διατιμήσεις, εἰς τρόπον ὥστε ἡ τοιαύτη τροποποίησις νὰ ἐπηρεάσῃ τὰ διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως κανονισμένα τέλη, ἢ δικαιώματα διαμετακομίσεως, διὰ τὰς ἀνταποκρίσεις τῆς Ἑλλάδος εἰς διευθυνομένας εἰς τὰς εἰρημένας ἐπικρατείας, καὶ ἀμοιβαίως, τὰ ἐκ τῶν τροποποιήσεων τούτων προκυψόμενα νέα δικαιώματα ἢ τέλη, θέλει παραδεχθῆ ἡ Ἑλληνικὴ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις κατὰ τοὺς ὁποίους θέλει τῇ δώσει ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις τῆς Γαλλίας προσδιορισμοὺς καὶ αἰτιολογίας.

30 Αἱ ἐφημερίδες καὶ ἄλλα ἔντυπα δημοσιευόμενα ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ διευθυνόμενα εἰς ἄτομα, διαμένοντα εἰς ξένα μέρη, ἅτινα μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν τῆς Γαλλίας, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὴν Γαλλικὴν Διεύθυνσιν, ὡς τὰ ἔντυπα

θωνται εἰς τὴν Γαλλίαν ἐλεύθερα ἀπὸ τοὺς ταχυδρομικοῦ δικαιώματος.

Ἐξαιροῦνται ὅμως αἱ ἐφημερίδες, καὶ τὰ ἔντυπα ἅτινα σημειωνται κατωτέρω.

1) Ὅσα ἤθελον εἰσθαι προσδιωρισμένα διὰ τὴν Ἱσπανίαν, τὴν Πορτογαλλίαν καὶ Γιβραλτάρ. 2) Ὅσα ἡ Ἑλληνικὴ Διεύθυνσις ἤθελε διαβιβάζει εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐπὶ σκοπῷ οὐ νὰ σταλῶσι δι' ὁποιουδήποτε μέσου εἰς τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια μέρη.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει πληρώνει εἰς τὴν τῆς Γαλλίας ὡς δικαίωμα διαμετακομίτεως καὶ μεταφορᾶς τῶν ἐφημερίδων, καὶ ἐντύπων τῆς πρώτης κατηγορίας δέκα ἑκατοστῶν φράγκου δι' ἑκάστην ἐφημερίδα ἢ φύλλον ἔντυπον, καὶ εἴκοσιν ὡσαύτως ἑκατοστὰ δι' ἑκάστην ἐφημερίδα, ἢ φύλλον ἔντυπον ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν.

31. Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει ἐπίσης πληρώνει εἰς τὴν τῆς Γαλλίας διὰ πᾶν δικαίωμα διαμετακομίσεως, καὶ τοῦ διὰ θαλάσσης κομίστρου ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων πάσης φύσεως ἅτινα διευθυνόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἤθελον διέρχεσθαι ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους τὰς κατωτέρω προσδιωρισμένας τιμάς.

1) Ὡς πρὸς τὰς ἐφημερίδας καὶ ἔντυπα προερχόμενα ἐκ διαφόρων ἐπικρατειῶν τῆς στερεᾶς, εἴτε καὶ ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, δέκα ἑκατοστῶν φράγκου δι' ἑκάστην ἐφημερίδα, ἢ φύλλον ἐντύπου. 2) Ὡς πρὸς τὰς ἐφημερίδας, καὶ ἔντυπα, ὁποῖα προερχόμενα ἐκ τῶν ἀποικιῶν, καὶ ἄλλων ὑπερθαλασσίων μερῶν ἄνευ διακρίσεως παραλίων ἤθελον μεταπομισθῆ εἰς τὴν Γαλλίαν δι' ὁποιουδήποτε μέσου, εἴκοσιν ἑκατοστὰ διὰ ἑκάστην ἐφημερίδα, ἢ φύλλον ἔντυπον.

32. Ἡ παροῦσα Σύμβασις, ἥτις θέλει διωρηθῆ ὡς πρόσθετος εἰς τὴν κατὰ τὴν 2 Ἰανουαρίου 1848 γενομένην καὶ ἥτις θέλει ἔχει τὴν ἰδίαν ταύτης διάρκειαν, θέλει ἐπικυρωθῆ, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουν ἀνταλλαχθῆ εἰς Ἀθήνας ἐν διαστήματι δύο μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον ἐὰν δυνατόν. Θέλει δὲ ἐμβῆ εἰς ἐκτέλεσιν μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς τὸ πολὺ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν εἰρημένων ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων ἀμφότεραι αἱ ἐξοχότητες ὑπογράψαντες τὴν Σύμβασιν ταύτην ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν πρωτότυπον ἐν Ἀθήναις τὴν εἰκοστὴν τοῦ μηνὸς Μαΐου 1 Ἰουνίου οὗ 1844 ἔτους.

Ἐγκρίνομεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν ῥηθεῖσαν πρόσθετον ὑμβασιν καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη καὶ ἄρθρα ὑποσχόμενοι διὰ ἡμᾶς αὐτοὺς, τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους μας, νὰ τὴν τηρῶμεν καὶ φροντίζωμεν περὶ τῆς διατηρήσεώς της, χωρὶς νὰ ἐπιτρέπωμεν νὰ ἐπενεχθῆ ἡ παραμικρὰ εἰς αὐτὴν προσβολή.

Πρὸς πίστωσιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν ἐπιθέσαντες καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου.

Ἐξεδόθη ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἀνακτόροις Ἡμῶν τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Ὀκτωβρίου (πέμπτην Νοεμβρίου τ. ε.) τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς Ἡμετέρας δὲ Βασιλείας τῷ δεκάτῳ τρίτῳ.

---

329 Δ. Περὶ χαρακτηρίσεως τῆς μεταξὺ Ἄστεως καὶ Πειραιῶς ἁμαξωτῆς ὁδοῦ ὡς ὁδοῦ Βασιλικῆς.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 25 Ἰουλίου πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηνῶν, καὶ τὴν ἀκμὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Πειραϊκὴ ὁδὸς κατήντησεν ἀφ' ἧς ἀνετέθη ἡ διατήρησις αὐτῆς εἰς τὸν δῆμον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἡ μεταξὺ Ἄστεως καὶ Πειραιῶς ἁμαξωτὴ ὁδὸς χαρακτηρίζεται καὶ εἶναι ὁδὸς Βασιλικὴ· μεταβαίνει δὲ ὡς τοιαύτη ὑπὸ πάντα καὶ πρότερον εἰς τοῦ δημοσίου τὴν κυριότητα, ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1845.

Ι'. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει λάβει ταχίστην πρόνοιαν περὶ τῆς ῥιζικῆς ἐπισκευῆς αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Δεκεμβρίου 1844.

---

330 *Δ. Περὶ διατιμήσεως σχετικῶς μὲ τὴν Ταχυδρομικὴν σύμβασιν τῆς 20 Μαΐου πρόσθετον εἰς τὴν ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου 1838 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1844 γενομένην ταχυδρομικὴν Σύμβασιν, πρόσθετον εἰς τὴν ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου 1838 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.

Θεωρήσαντες τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838 Ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἡ ἐξωτερικὴ Ταχυδρομικὴ διατίμησις διὰ γράμματα παραδιδόμενα εἰς τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου διὰ νὰ ἀποσταλῶσι διὰ τῶν Γαλλικῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὴν Γαλλίαν, τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν, Ἀλεξάνδρειαν καὶ Δαρδανέλια καὶ πληρονόμενα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῶν γραμμάτων, προσδιορίζεται ὡς ἑρτζῆς·

α) Διὰ μὲν τὰ γράμματα τὰ διευθυνόμενα ἐπὶ πληρωμῇ εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις καὶ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, εἰς λεπτὰ 112 δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα ζυγίζον ὀλιγώτερον τῶν 7 1|2 γραμμῶν.

β) Διὰ δὲ τὰ διευθυνόμενα ἐπὶ πληρωμῇ εἰς Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν Ἀλεξάνδρειαν καὶ Δαρδανέλια, εἰς λεπτὰ 30 δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα ζυγίζον ὀλιγώτερον τῶν 7 1|2 γραμμῶν.

2. Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ταχυδρομικοῦ δικαιώματος, θέλει εἰσπράττεσθαι ἐκ μέρους τῶν Ἡμετέρων ταχυδρομείων καὶ τὸ ἀνῆκον ἐξωτερικὸν δικαίωμα διὰ τὴν διέλευσιν τοῦ γράμματος ἀπὸ τὸ Ταχυδρομεῖον τῆς παραθέσεως μέχρι τοῦ ἀνήκοντος Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 καὶ 28 Αὐγούστ. 1837 Διαταγμάτων.

3. Ἡ αὐτὴ εἰς τὰ προηγούμενα 1 καὶ 2 περιεχομένη διατίμησις θέλει ἐφαρμοζεσθαι καὶ εἰς τὰ ἁπλήρωτα γράμματα τὰ πεμπόμενα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις καὶ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν, Ἀλεξάνδρειαν, καὶ Δαρδανέλια εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοὺς πρὸς οὓς ἐπιγράφονται.

4. Οἱ μὲ δείγματα ἐμπορευμάτων φάκελλοι θέλουν διατιμᾶσθαι κατὰ τὸ τρίτον τῆς τιμῆς τῶν συνήθων πληρωμένων γραμμάτων.

5. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν 16 (28) Δεκεμβρίου τ. ε. ὁπότε καὶ ἀκυροῦνται ὅλα τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς αὐτὸ Ἡμέτερα Διατάγματα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει καταχωρηθῆ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1844.

---

331 *Περὶ διατιμήσεως τῶν ἀπὸ Ἑλλάδος εἰς τοὺς ἀγγλικοὺς τόπους περαιουμένων γραμμάτων σχετικῶς μὲ τὴν Ταχυδρομικὴν Σύμβασιν τῆς 20 Μαΐου κτλ.*

ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1844 γενομένην Ταχυδρομικὴν Σύμβασιν πρόσθετον εἰς τὴν ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου 1838 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.

Ἐπὶ τῇ πρατάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Πᾶς τις θέλων νὰ διευθύνῃ γράμματα ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, Ἰρλανδίας, τὰς ἀποικίας καὶ εἰς ἄλλους ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὑρισκομένους τόπους, δύναται κατ' ἀρέσκειαν ἀφῆσαι ἐλεύ-

κληρον τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα εἰς βάρος τοῦ λαμβάνοντος, ἢ νὰ πληρώνῃ αὐτὸ μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῶν γραμμάτων, καὶ τοῦτο κατ' ἀμοιβαιότητα τῆς χορηγουμένης ἰδίας εὐκολίας εἰς τοὺς κατοίκους τῶν εἰρημένων ἐπικρατειῶν, διὰ τ' ἀποστελλόμενα παρ' ἐκείνων γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

2. Ὁ εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον προσδιορισθεὶς ἐλεύθερος ἢ κατὰ θέλησιν τρόπος τῆς πληρωμῆς διὰ τὰ συνήθη γράμματα, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ γράμματα καὶ τοὺς φακέλλους ἐν οἷς ἐμπεριέχονται δείγματα πραγματειῶν.

3 Τὸ δημόσιον δύναται νὰ πέμπῃ γράμματα ἐπὶ συστάσει διὰ τὰ ἀνωτέρω μέρη, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα αὐτῶν θέλει εἶσθαι τὸ διπλοῦν τῶν συνήθων γραμμάτων, καὶ προπληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των.

4. Ἡ πληρωμὴ τοῦ δικαιώματος τῶν γραμμάτων τῶν ἀποστελλομένων ἐκ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰς ἀποικίας καὶ τοὺς ὑπερθαλασσίους τόπους καὶ τ' ἀνάπαλιν, τῶν ὁποίων ἡ διαβίβασις θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν ταχυπλόων τῶν ἀναχωρούντων ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς Μεγάλης Βρετανίας, εἶναι ἐκουσία, ἢ ὑποχρεωτική.

Εἶναι ἐκουσία, διὰ τὰς ἀποικίας καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν τόπους οἵτινες εἰσὶ προσδιωρισμένοι εἰς τὸν πίνακα ὑπ' ἀριθ. 1, ἀποτελοῦντα μέρος τῆς ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1844 προσθέτου Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως τῆς καταχωρηθείσης εἰς τὸν ἀριθ. 35 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· εἶναι δὲ ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς τόπους καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια καταστήματα, ἔνθα ἐκτείνεται ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰρημένων ταχυπλόων, καὶ τὰ ὁποῖα εἰσὶ προσδιωρισμένα εἰς τὸν 2 πίνακα τῆς ἀνωτέρω προσθέτου Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ δικαιώματος τῶν γραμμάτων διὰ τὰς ἀποικίας καὶ τοὺς ὑπερθαλασσίους τόπους, ἄνευ διακρίσεως παραλίων, ἅτινα γράμματα θέλουν διαβιβάζεσθαι κατὰ θέλησιν τῶν ἀποστελλόντων αὐτὰ δι' ἐμπορικῶν πλοίων ἀναχωρούντων ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς Μεγάλης Βρετανίας, εἶναι πάντοτε ὑποχρεωτική.

5. Ἡ ἐξωτερικὴ ταχυδρομικὴ δ ατίμησις διὰ γράμματα καὶ φακέλλους μὲ δείγματα πραγματειῶν, παραδιδόμενα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα διὰ ν' ἀποσταλῶσι διὰ τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, Ἰρλανδίαν, τὰς ἀποικίας καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν τόπους, προσδιορίζεται, δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα ὀλιγώτερον τῶν 7 1|2 γραμμῶν, ὡς ἀκολούθως. α. Διὰ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν καὶ Ἰρλανδίαν, εἰς δρ. 4, 50|00. β'. Διὰ τὰς ἀποικίας καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν τόπους, μέχρι τοῦ ἐλιμενισμοῦ τῶν ταχυπλόων, εἰς τὰς αὐτὰς ἀποικίας καὶ τόπους εἰς δρ. 2, 24|00. γ'. Διὰ τὴν Ἰαμάϊκαν, Καναδᾶν, Νέον Βρουσβίκον, τὰς Νήσους τοῦ Ἡγεμόνος Ἐδουάρδου καὶ τὴν νέαν γῆν εἰς δρ. 2, 50|00 συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ δικαιώματος τῶν μερῶν ἐκείνων.

6. Ἡ ἐξωτερικὴ ταχυδρομικὴ διατίμησις διὰ γράμματα παραδιδόμενα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα διὰ ν' ἀποσταλῶσι διὰ τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰς ἀποικίας καὶ τοὺς ὑπερθαλασσίους τόπους, ἄνευ διακρίσεως παραλίων μεταχομιζόμενα εἴτε δι' ἐμπορικῶν πλοίων, εἴτε διὰ πλοίων τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Γαλλίας ἢ Ἀγγλίας, εἴτε δι' ἄλλων διατηρουμένων δι' ἐξόδων τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ἀναχωρούντων δὲ ἀπὸ τοὺς λιμένας ἑκατέρων τῶν δύο εἰρημένων ἐθνῶν προσδιορίζεται δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα ὀλιγώτερον τῶν 7 1|2 γραμμῶν, εἰς δρ. 2, 24|00

7 Ἐκτὸς τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος τοῦ ἀρισθέντος εἰς τ' ἀνωτέρω δύο ἄρθρα 4 καὶ 5 θέλει εἰσπράττεται ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὸ ἀνῆκον ἐσωτερικὸν δικαίωμα διὰ τὴν διέλευσιν τοῦ γράμματος ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς παραθέσεως μέχρι τοῦ ἀνήκοντος ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 20

Νοεμβρίου 1836 καὶ 28 Αὐγούστ. 1837 Διαταγμάτων.

8. Ἡ αὐτὴ εἰς τὰ προηγούμενα 4, 5 καὶ 6 ἄρθρα διατύπωσις θέλει ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ ἁπλᾶ γράμματα τὰ περπόμενα ἀπὸ τ' ἀνωτέρω Κράτη εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοὺς πρὸς οὓς διευθύνονται.

9 Φάκελλοι ἐμπεριεκλείοντες δείγματα πραγματειῶν δὲν ἀπολαμβάνουσιν οὐδεμίαν ἐλάττωσιν ταχυδρομικοῦ δικαιώματος, ἐπομένως διατιμῶνται ὡς καὶ τὰ συνήθη γράμματα.

10. Ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἔντυπα προερχόμενα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, καὶ πέμπόμενα διὰ τῆς γαλλικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἰρλανδίαν, θέλουν διατιμᾶσθαι μὲ μόνον τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα τὸ προσδιοριζόμενον ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 16 (28) Δεκεμβρίου 1837 δύο Ἡμετέρων Διαταγμάτων.

11. Ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἔντυπα προερχόμενα ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ διευθυνόμενα εἰς τὴν γαλλ. ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, διὰ νὰ σταλῶσι παρ' αὐτῆς δι' ὁποιουδήποτε μέσου εἰς τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια μέρη, καὶ τ' ἀνάπαλιν ἀπὸ τ' ἀνωτέρω διὰ τὴν Ἑλλάδα θέλουν διατιμᾶσθαι πρὸς 26 λεπτὰ ἕκαστον φύλλον ἐφημερίδος ἢ ἐντύπου, συμπεριλαμβανομένου εἰς τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα καὶ ἐκείνου τῆς ἑλλ. ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 16 (28) Δεκεμβρίου 1837 δύο Ἡμετέρων Διαταγμάτων.

12. Ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἔντυπα προερχόμενα ἀπὸ τὰ διάφορα Κράτη τῆς στερεᾶς, εἴτε καὶ ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας, καὶ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς γαλλικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, θέλουν διατιμᾶσθαι πρὸς 16 λεπ. δι ἕκαστον φύλλον, ἐφημερίδος, ἢ ἐντύπου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ δικαιώματος τῆς ἑλλ. ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

13. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 16 (28) Δεκεμβρίου 1844, ὁπότε καὶ ἀκυροῦνται ὅλα τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς αὐτὸ Ἡμέτερα Διατάγματα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1844.

---

332. Δ. Περὶ διατιμήσεως τῶν ἀπὸ Ἑλλάδος εἰς τὰ Γερμανικὰ κράτη περπομένων γραμμάτων σχετικῶς μὲ τὴν ταχυδρομικὴν σύμβασιν τ. ς' 20. Μαΐου κλπ.

ΟΘΩΝ κ λ π.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 20 Μαΐου 1 Ἰουνίου 1844 γενομένην Ταχυδρομικὴν Σύμβασιν, πρόσθετον εἰς τὴν ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου 1838 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Πᾶς τις θέλων νὰ διευθύνῃ γράμματα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰ Γερμανικὰ Κράτη, τὰ σημειούμενα εἰς τοὺς πίνακας 3 καὶ 4, τοὺς ἀποτελοῦντας μέρος τῆς ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1844 προσθέτου Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας καταχωρηθείσης εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 35 ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται κατ' ἀρέσκειαν νὰ ἀφήσῃ ὁλόκληρον τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα εἰς βάρος τοῦ λαμβάνοντος ἢ νὰ πληρώσῃ αὐτὸ μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῶν γραμμάτων, καὶ τοῦτο κατ' ἀμοιβαιότητα τῆς χορηγουμένης ἰδίας εὐκολίας εἰς τοὺς κατοίκους τῶν εἰρημένων ἐπικρατειῶν διὰ τὰ ἀποστελλόμενα παρ' ἐκείνων γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

2. Ὁ εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον προσδιορισθεὶς ἐλεύθερος ἢ κατὰ θέλησιν τρόπος τῆς πληρωμῆς διὰ τὰ συνήθη γράμματα ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ γράμματα καὶ τοὺς φακέλλους ἐν οἷς περιέχονται δείγματα πραγματειῶν.

3. Τὸ δημόσιον δύναται νὰ πέμπῃ γράμματα ἐπὶ συστάσει εἰς τὰ ἀνωτέρω κράτη, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα αὐτῶν θέλει

εἶσθαι τὸ διπλοῦν τῶν συνήθων γραμμάτων, καὶ πάντοτε πληρωμένων μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των.

4. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πεμπομένων ὑπὸ ταινίαν ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων εἰς τὰ Γερμανικὰ Κράτη τὰ σημειούμενα εἰς τοὺς πίνακας 3 καὶ 4 εἶναι ὑποχρεωτικὴ μέχρι Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 16|28 Νοεμβρ. 1837 δύο Ἡμετέρων διαταγμάτων.

5. Ἡ ἐξωτερικὴ ταχυδρομικὴ διατίμησις διὰ γράμματα παραδιδόμενα εἰς τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα διὰ νὰ ἀποσταλῶσι προπληρωμένα, διὰ τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὰ Κράτη τὰ ἀναφερμενα εἰς τὸ ἀρ. 1, τοῦ παρόντος διατάγματος, προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς·

1. Διὰ γράμματα πεμπόμενα εἰς τὰ Κράτη τὰ σημειούμενα εἰς τὸν πίνακα 3, τὸν ἀποτελοῦντα μέρος τῆς ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1844 προσθέτου Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας καταχωρηθείσης εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 35 ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, προσδιορίζεται εἰς δραχ. 1, 70 0|0 δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα ὀλιγώτερον τῶν 7 1|2 γραμμῶν.

2. Διὰ γράμματα πεμπόμενα εἰς τὰ κράτη τὰ σημειούμενα εἰς τὸν πίνακα 4, τὸν ἀποτελοῦντα μέρος τῆς ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) προσθέτου Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως, καταχωρηθείσης εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 35 ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, προσδιορίζεται εἰς δραχ. 2, 24 0|0 ἑ ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα ὀλιγώτερον τῶν 7 1|2 γραμμῶν.

6. Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ταχυδρομικοῦ δικαιώματος θέλει εἰσπράττεται ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὸ ἀνῆκον ἐσωτερικὸν δικαίωμα διὰ τὴν διέλευσιν τοῦ γράμματος ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς παραθέσεως μέχρι τοῦ ἀνήκοντος ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 καὶ 28 Αὐγούστου 1837 Διαταγμάτων.

7. Ἡ αὐτὴ εἰς τὰ προηγούμενα 5 καὶ 6 ἄρθρα περιεχομένη διατίμησις θέλει ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὰ ἀπλήρωτα γράμματα τὰ πεμπόμενα ἀπὸ τὰ εἰς τὸ ἄρ. 1 σημειούμενα Γερμανικὰ κράτη διὰ τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοὺς πρὸς οὓς ἐπιγράφονται.

8. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 19 (28) Δεκεμβρίου 1844, ὁπότε καὶ ἀκυροῦνται ὅλα τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς αὐτὸ Ἡμέτερα διατάγματα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1844.

---

333. Δ. Περὶ διατιμήσεως τῶν ἀπὸ Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἱσπανίαν κτλ. πεμπομένων γραμμάτων σχετικῶς μὲ τὴν ταχυδρομικὴν Σύμβασιν τῆς ἀπὸ 20 Μαΐου κτλ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1844 γενομένην ταχυδρομικὴν Σύμβασιν, πρόσθετον εἰς τὴν ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου 1838 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πεμπομένων συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων δειγμάτων ἐμπορίας, καὶ ἐφημερίδων διὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἱσπανίαν, Πορτογαλλίαν καὶ Γιβραλτάρ, εἶναι ὑποχρεωτικὴ μέχρι τῶν συνόρων τῶν ἀνωτέρω ἐπικρατειῶν.

Ἐπίσης εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ πληρωμὴ τῶν ἀπὸ τὴν Ἱσπανίαν, Πορτογαλλίαν καὶ Γιβραλτὰρ πεμπομένων συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων καὶ δειγμάτων ἐμπορίας διὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, ἀπὸ τοὺς πρὸς οὓς ἐπιγράφονται ἐν τῇ Ἑλλάδι.

2. Τὸ πληρωθησόμενον Ταχυδρομικὸν δικαίωμα τῆς διὰ θαλάσσης μετακομίσεως καὶ τοῦ τῆς διαμετακομίσεως, διὰ γράμματα παραδιδόμενα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Τα-

χυδρομεῖα, διὰ νὰ σταλῶσι διὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὴν Ἱσπανίαν, Πορτουγαλλίαν καὶ Γιβραλτάρ, προσδιορίζεται εἰς λεπ. 112 δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα ζυγίζον ὀλιγώτερον τῶν 7 1|2 γραμμῶν.

3. Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ταχυδρομικοῦ δικαιώματος, θέλει εἰσπράττεσθαι ἐπὶ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὸ ἀνῆκον ἐσωτερικὸν Ταχυδρομικὸν δικαίωμα διὰ τὴν διέλευσιν τοῦ γράμματος ἀπὸ τὸ Ταχυδρομεῖον τῆς παρ' θέσεως μέχρι τοῦ ἀνήκοντος Ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 καὶ 28 Αὐγούστου 1837 Διαταγμάτων.

4. Ἡ αὐτὴ εἰς τὰ προηγούμενα 2 καὶ 3 ἄρθρα περιεχομένη διατύπωσις, θέλει ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὰ ἀπὸ τὴν Ἱσπανίαν, Πορτουγαλλίαν καὶ Γιβραλτὰρ ἐρχόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα γράμματα διὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ Δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοὺς πρὸς οὓς ἐπιγράφονται τὰ γράμματα.

5. Οἱ μὲ δείγματα ἐμπορίας φάκελλοι θέλουν διατιμᾶσθαι κατὰ τὸ τρίτον τῆς τιμῆς τῶν συνήθων πληρωμένων γραμμάτων.

6. Τὸ δικαίωμα τῶν ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων τῶν προερχομένων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ περνομένων διὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἱσπανίαν, Πορτουγαλλίαν καὶ Γιβραλτάρ, καὶ τ' ἀνάπαλιν ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω μέρη διὰ τὴν Ἑλλάδα, διορίζεται εἰς λεπ. 10 δι' ἕκαστον φύλλον ἐφημερίδος ἢ ἐντύπου.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω πληρωμὴν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα τὸ εἰσπραττόμενον συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16 (28 Δεκεμβρίου) 1837 Διατάγματος.

7. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν 16 (28 Δεκεμβρίου) 1844 ὁπότε καὶ ἀκυροῦνται ὅλα τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς αὐτὸ Ἡμέτερα Διατάγματα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1844.

---

334. Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Νυνάκριδος ἀπὸ τοῦ χωρίου Βαρβάρας εἰς τὴν κωμόπολιν Σόλον.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου Νυνάκριδος μετατίθεται ἀπὸ τὸ χωρίον Βαρβάραν εἰς τὴν κωμόπολιν Σόλον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου 1844.

---

335 Δ. Περὶ τῆς κατὰ τὴν 7 Σεπτεμβρίου ἐναρξεως τῶν Βουλῶν.

ΟΘΩΝ κλπ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 16 Ἰουνίου Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ συγκλήσεως τῶν Βουλῶν καὶ πληροφορηθέντες, ὅτι συνῆλθεν ἤδη εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου ὁ παρὰ τοῦ Συντάγματος ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ ἑβδόμη Σεπτεμβρίου προσδιορίζεται διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν Βουλῶν.

Ἀθῆναι, τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1844.

---

336 Δ. Περὶ τῆς ἐπωνυμίας νέας κώμης Ἀχίλλειον.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν νὰ ὀνομασθῇ Ἀχίλλειον ἡ εἰς τὴν θέσιν Τραχῆλι τοῦ δήμου Πτελεατῶν ἀνεγερθεῖσα νέα κώμη.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1844.

---

337 Δ. Περὶ ἀπουσίας τῆς Α. Μεγαλειότητος.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπισκεφθῶμεν μέρη τινα τοῦ Βασιλείου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει ἀποφασίζει προσωρινῶς κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἡμετέρας ἀπουσίας περὶ ὅλων τῶν ὑποθέσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἀναβολὴ ἦθελεν εἶσθαι ἐπιζήμιος, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐπικυρώσεως Ἡμῶν.

2. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἰσχύει ἡ πλειοψηφία· ἰσοψηφίας δὲ οὔσης, ὑπερισχύει ἡ γνώμη, ὑπὲρ τῆς ὁποίας δίδει ὁ Πρόεδρος τὴν ψῆφόν του.

3. Τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει συντάττεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ ἀπὸ 3|15 Ἀπριλίου τοῦ 1833 περὶ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν Ἡμετέρου Διατάγματος, ἀλλ' ἐπιρυλάττεται εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ νὰ προσδιορίσῃ ἰδιαίτερον ὑπάλληλον πρὸς σύνταξίν του· τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων θέλει ὑποβληθῆ εἰς Ἡμᾶς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν Ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1844.

———

338. Δ. Περὶ πληρωμῆς λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων εἰς Πειραιᾶ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπειδὴ δὲν παραχωροῦνται πλέον ἔμπλα εἰς τοὺς ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ Πειραιῶς καθαριζομένους ἐπιβάτας· καὶ ἐπειδὴ ἐκλείψασης τῆς εὐκολίας ταύτης, οἱ καθαριζόμενοι ἐπιβάται δὲν πρέπει νὰ πληρώνουν, ὅσα μέχρι τοῦδε ἐπλήρονον τοιαῦτα δικαιώματα· ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ εὐαρεστούμεθα νὰ ἐγκρίνωμεν ὅπως εἰς τὸ ἑξῆς οἱ ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ Πειραιῶς καθαριζόμενοι ἐπιβάται νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀκολούθων δικαιωμάτων Α'. Διὰ τὴν μεγάλην αἴθουσαν καθ' ἑκάστην ἡμέρ. δρ. 1. Β'. δι' ἕκαστον δωμάτιον πρώτης τάξ. ὁμοίως » 3. Γ'. Δι' ὅμοιον δευτέρας τάξεως ὁμοίως 1, 50.

Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ ἰατρικὰ καὶ τῶν φυλάκων τὰ δικαιώματα ταῦτα θέλουν πληρώνεσθαι ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

Ἀθῆναι, τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1844.

———

339. Δ. Περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ὀρφανοτροφείου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Βλέποντες ὅτι διὰ τὴν μακρὰν ἡμῶν ἀπόστασιν ἐκ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου ὠλιγόστευσαν τὰ τοιαῦτα παιδία, ὥστε περιωρίσθη ὅλη ἡ φιλανθρωπία εἰς 15 μόνον ὀρφανά, ἐνῷ ἐξ ἑνὸς μὲν γίνεται δαπάνη 15000 δραχμῶν καὶ ἐπέκεινα ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἐτησίως ἄνευ τινὸς καρποῦ ἀναλόγου, ἐξ ἑτέρου δὲ ἡ ἐνεστῶσα οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Κράτους μόλις ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀπολύτους ἀναγκαίας χρείας τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας· πληροφορηθέντες τέλος ἐκ τῆς πείρας, ὅτι τὸ εἰρημένον κατάστημα ἀπαιτεῖ μεταρρύθμισιν γενικὴν, ἥτις δὲν ὑπάρχει δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ἤδη ἀμέσως κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύτεως διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ὀρφανοτροφείου, ὡς μὴ πληροῦντος πλέον τὸν ἀρχαῖον αὐτοῦ προορισμὸν, διακόπτονται πρὸς τὸ παρὸν, διὰ νὰ μετασχηματισθῇ τοῦτο ἐν καιρῷ ἐπὶ τὸ σκοπιμώτερον, ἅμα ὑπάρξωσι τὰ παιτούμενα μέσα.

Ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ σήμερον περιθαλπομένων ὀρφανῶν ὅσα μὲν ἐξεπλήρωσαν ὡς ἔγγιστα τὸν ὡρισμένον τῆς ἐνδιαιτήσεως χρόνον, πέμπονται πρὸς τοὺς εἰκείους των· ὅσα δὲ ἐκ τῶν ὑπολειπομένων ἐξετασθέντα φανῶσιν εὐμαθῆ, θέλουσι διορισθῆ ὑπότροφοι εἰς τὰ Γυμνάσια ἢ παραδοθῶσιν εἰς τεχνίτας, διὰ νὰ σπουδάσωσι τέχνας κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν κλίσιν καὶ εὐφυΐαν, τὴν ὁποίαν εἰς τοὺς δύο τούτους κλάδους δείξωσιν.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ προκείμενον κατάστημα ἔχει ἤδη τινὰ κληροδοτήματα ἀφορῶντα τὴν περιθαλψιν τῶν ὀρφανῶν, εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον σκοπὸν προορίζονται καὶ τοῦ λοιποῦ ταῦτα πάντα. Ὅθεν ὡς προκειμένου μόνον νὰ μεταρρυθμισθῇ ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὸ Ὀρφανοτροφεῖον, μὴ καταργουμένης δὲ, οὔτ' ἐπηρεαζομένης παντελῶς τῆς ἀγαθοεργοῦ προθέσεως, διὰ τὴν ὁποίαν συνεστάθη, ἐκ τοῦ ἐτησίου προϊόντος τῶν εἰρημένων ἀναθημάτων οὐχὶ μόνον τοὺς ὑπάρχοντας ἤδη ἐν αὐτῷ ὀρφανοὺς, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἔχοντας τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ ἀξίους περιθάλψεως θέλει συνταξιοδοτεῖ εἰς τὸ μέλλον ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐκμάθησιν βιομηχανικῶν ἐπιτηδευμάτων ἐν-

τὰς ἢ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, προάγουσα αὐτοὺς μέχρι νεανικῆς ἡλικίας, διὰ νὰ καταστῶσι χρήσιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν.

Ἡ διευθέτησις τῆς περιουσίας τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀνατίθεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον· ἡ δὲ πρόσοδος αὐτοῦ θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν εἰρημένον σκοπὸν διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ εὑρισκομένων πραγμάτων, τὰ μὲν βιβλία θέλουσι προσωρινῶς μετατεθῇ εἰς τὴν βιβλιοθήκην, ἔν τινα ἐξ αὐτῶν δὲν κριθῇ καλὸν νὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Γυμνασίου. Τὰ δὲ ἔπιπλα, ὅσα ἐμποροῦσι νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ ἐνταῦθα πολυτεχνικὸν Σχολεῖον θέλουσι παραδοθῇ εἰς αὐτό. Καὶ τὰ λοιπά, οἷον σκεύη μαγειρικὰ καὶ ἔπιπλα διάφορα θέλουσι πωληθῇ ταχτικῶς ἐπὶ δημοπρασίας· τὰ δὲ συναχθησόμενα χρήματα θέλουσι κατατεθῇ εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τὸ αὐτὸ πάντοτε τέλος.

Ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ ὑπηρέται τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας πάντες. Διὰ δὲ τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ θέλει ζητηθῇ ἡ ἔγκρισις ἀναλόγου συντάξεως παρὰ τῶν Βουλῶν.

Ἀθήνησι 16 Ὀκτωβρίου 1844.

---

340. Δ. Περὶ σχηματισμοῦ ἐκ νέου τῶν δήμων Βερβαίνων καὶ Δολιανῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Νοεμβρ. (9 Δεκεμβρίου) 1840 Ἡμέτερον Διάταγμα γενομένη συγχώνευσις τῶν δήμων Δολιανῶν καὶ Βερβαίνων δὲν ἐπέτυχε τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον αὕτη προὐθέτο.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπὸ στοιχ. Γ. καὶ Η. καὶ στοιχ. Ζ. πράξεις τοῦ τε ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Κυνουρίας καὶ τοῦ τῆς Μαντινείας, τὰ ὁποῖα συμφώνως μὲ τὰς παρατηρήσεις τῶν πρώην δήμων Δολιανῶν καὶ Βερβαίνων γνωμοδοτοῦσι τὴν διατήρησιν τῶν δήμων Δολιανῶν καὶ Βερβαίνων.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ διατάττομεν·

α) Ὁ διὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων Βερβαίνων καὶ Δολιανῶν σχηματισθεὶς δῆμος, διαλύεται, καὶ σχηματίζονται ἐκ νέου οἱ δῆμοι Δολιανῶν καὶ Βερβαίνων, ὡς λεπτομερέστερον καταφαίνεται εἰς τὸν ἐγκλειόμενον ἐνταῦθα πίνακα (α).

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Νοεμβ. 1844.

---

341. Δ. Περὶ κατατάξεως τοῦ δήμου Χαλκίδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, κατὰ τὸν ὁποῖον δῆμοι ἔχοντες πληθυσμὸν δέκα τοὐλάχιστον χιλιάδων κατοίκων, εἰσὶ δῆμοι ά. τάξεως, καὶ παρατηροῦντες ὅτι ὁ Ε'. τάξεως δῆμος Χαλκίδος τῆς διοικήσεως Εὐβοίας, διὰ τὴν παρουσιασθεῖσαν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ του ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ὁ μέχρι τοῦδε Ε'. τάξεως δῆμος Χαλκίδος κατατάττεται εἰς τοὺς ά. τάξεως δήμους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Νοεμβ. 1844.

---

342. Περὶ κατατάξεως τοῦ δήμου Θέρμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 7, τοῦ περὶ δήμων Νόμου, κατὰ τὸ ὁποῖον δῆμοι ἔχοντες πληθυσμὸν δύο τοὐλάχιστον χιλιάδων ψυχῶν εἰσὶ Ε'. τάξεως, καὶ παρατηροῦντες ὅτι ὁ γ'. τάξεως δῆμος Θέρμου τῆς διοικήσεως Αἰτωλίας, διὰ τὴν παρουσιασθεῖσαν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ του ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Υ-

(α) Παρελήφθη ὁ πίναξ καθόσον ἐν τέλει τοῦ βιβλίου τεθήσεται γενικὸς πίναξ τῆς διαιρέσεως τῶν δήμων.

πουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ὁ μέχρι τοῦδε γ'. τάξεως δῆμος Θέρμου κατατάττεται εἰς τοὺς τῆς β'. τάξεως δήμους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Νοεμβρίου 1844.

---

343. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Κραββάρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς·

Ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου Κραββάρων προσδιορίζεται, ἀπὸ μὲν τῆς πρώτης Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου, εἰς μεγάλην Λαμποτινᾶν, ἀπὸ δὲ τῆς 1 Ἀπριλίου, μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, εἰς Πλάταναν, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Προσχίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1844.

---

344. Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀροανείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ μεταθέτομεν τὴν ἕδραν τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀροανείας ἀπὸ τὸ χωρίον Καρνέσι εἰς Σωποτόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1844.

---

345. Δ. Περὶ τῆς ἐν Ἑρμουπόλει σχηματισθείσης ἀνωνύμου ἑταιρίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρ. 29, 37, 40 καὶ 45 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνεται ἡ σύστασις τῆς ἐν Ἑρμουπόλει σχηματισθείσης ἀνωνύμου ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « ἡ φιλεμπορικὴ ἑταιρία », καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 445() καταστατικοῦ τοῦ συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐκείσε συμβολαιογράφου Κ. Μιχαὴλ Ἰωαννοπούλου, τὸ ὁποῖον θέλει μένει προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι.

2. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν μας ταύτην, ἐν περιπτώσει παραβιάσεως, ἢ μὴ ἐνεργείας τῶν ὅρων τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ ἄνευ βλάβης δικαιωμάτων τρίτου τινος.

3. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ ὑποβάλλῃ περιληπτικὴν ἔκθεσιν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὸ Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Σύρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Δεκεμβρ. 1844.

---

346. Ν. Δ. Περὶ τῶν πιστώσεων διὰ τὰ ἔξοδα τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ 1845.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Διὰ τὰ ἔξοδα τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ 1845 χορηγοῦνται πιστώσεις τριῶν ἑκατομμυρίων τεσσαράκοντα τριῶν χιλιάδων τετρακοσίων ὀγδοήκοντα δραχμῶν καὶ ἐννενήκοντα ἓξ λεπτῶν, καταλογιζόμεναι κατὰ τοὺς ἐπισυνημμένους ὑπ' ἀριθ 1 ἕως 7 εἰδικοὺς προϋπολογισμούς, ὡς ἑξῆς, Εἰς τὰς συντάξεις Δρ. 402, 516. — Τὰς χορηγήσεις, τὴν Βασιλικὴν καὶ τὴν τῶν βουλευτικῶν σωμάτων » 326, 489. — Εἰς τὴν Γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων, τουτέστι, τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν » 34,963 30, τῆς Δικαιοσύνης » 210,637.50, τῶν Ἐσωτερικῶν » 234,830.43, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν » 147,866. 5, τῶν Στρατιωτικῶν » 1,149,579. — τῶν Ναυτικῶν » 308, 414,83, τῶν Οἰκονομικῶν » 113,156 — Εἰς τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεως, ἐπιστασίας, καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἀμέσων τε καὶ ἐμμέσων » 367, 274.30 Εἰς ἔκτακτα ἔξοδα » 78,557 55 Τὸ ὅλον Δρ. 3,043,480.96

2. Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμεναι πιστώσεις θέλουν διανέμεσθαι καθ' ἕκαστον μῆνα καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑπουργῶν δυνάμει Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

3. Αἱ πιστώσεις αὗται ἠνωμέναι μὲ τὰς ψηφισθησομένας διὰ τοὺς ὑπολοίπους

ἐννέα μῆνας τοῦ ἔτους, θέλουν ἀπαρτίσει τὸν ἐνιαύσιον τῶν ἐξόδων τοῦ 1845 προϋπολογισμόν.

4. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον πρῶτον ὁριζόμενα ἔξοδα θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν παρελθουσῶν χρήσεων καὶ τῶν πρώτων τριῶν μηνῶν τῆς ἐνεστώσης χρήσεως, τῶν εἰσπραττ μένων δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων φορολογικῶν Νόμων.

Ὁ παρὸν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Φεβρουαρίου 1845.

---

347 *Δ. Περὶ ἰδρύσεως πρὸς σύστασιν ἑταιρίας τῶν ὡραίων τεχνῶν κτλ.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ, εὐαρεσούμεθα νὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν σύστασιν ἑταιρίας, σκοπὸν ἐχούσης τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι πρόοδον τῶν ὡραίων τεχνῶν καὶ τὴν σύστασιν τεχνοδιδακτικοῦ σχολείου καὶ συλλογῶν τῶν καλλιτεχνημάτων· ἑταιρίας, εἰς τὰς ὁποίας τὴν σύστασιν οὐ μόνον τὴν Ἡμετέραν συγκατάθεσιν χορηγοῦμεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδιαιτέρας Ἡμῶν προστασίας καὶ εὐνοίας αὐτὴν ἀξιοῦμεν.

Ὁ ὀργανισμὸς τῆς εἰρημένης ἑταιρίας θέλη ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἔγκρισιν Ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1844.

---

348. *Δ. Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ διοργανισμοῦ τῆς ἑταιρίας τῶν ὡραίων τεχνῶν.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἐγκρίνομεν τὸν ὑποβληθέντα Ἡμῖν διοργανισμὸν τῆς ἑταιρίας τῶν ὡραίων τεχνῶν, τῆς δυνάμει τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 17 Ὀκτωβρίου π. ε. συστάσης ἐν Ἀθήναις, ὁπλοῦντες εἰς τὰ μέλη αὐτῆς, ὡς ἐκ περισσοῦ, τὴν ἰδιαιτέραν Βασιλικὴν Ἡμῶν εὐαρέσκειαν ἕνεκεν τῆς εἰς τὸ πρόσωπον τῆς πεφιλημένης Ἡμῖν συζύγου, Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος, γενομένης ἐπιλογῆς τοῦ Προέδρου αὐτῆς τῆς ἑταιρίας· καὶ διατάττομεν, ἵνα ὁ εἰρημένος διοργανισμὸς δημοσιευθῇ ἐν συνεχείᾳ τοῦ παρόντος Διατάγματος, διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Φεβρουαρίου 1845.

ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

349. Δ. Τῆς ἑταιρίας τῶν ὡραίων τεχνῶν, τῆς δυνάμει Βασιλ. Διατάγματος 17 Ὀκτωβρίου 1844 συσταινομένης νῦν ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προστασίαν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος

ΟΘΩΝΟΣ.

Α'. Σύστασις καὶ ὄνομα τῆς Ἑταιρίας.

1. Συσταίνεται ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπίκλησιν Ἑταιρία τῶν Ὡραίων Τεχνῶν, ἔχουσα τὴν ἕδραν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Βασιλείου.

2. Ἡ ἑταιρία προστάτην ἔχει τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος. Καὶ διοικεῖ μὲν ἀνεξαρτήτως τὰ ἑαυτῆς, κεῖται δὲ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ συμμορφοῦται ἐντελῶς μὲ τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῆς σχέσιν ἔχοντα Βασιλικὰ Διατάγματα καὶ Διατάξεις.

Β'. Σκοπὸς τῆς Ἑταιρίας.

3. Σκοπὸς τῆς ἑταιρίας εἶναι· ἡ ἐν τῇ Ἑλλάδι πρόοδος τῶν κυρίως λεγομένων ὡραίων τεχνῶν, τῆς Ζωγραφικῆς ταυτοῦ, τῆς Γλυπτικῆς, τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῆς Μουσικῆς. Συλλογαὶ καλλιτεχνημάτων καὶ σύστασις τεχνοδιδακτικοῦ σχολείου, προσκόντως διωργανισμένου κατὰ σχολάς, ἅμα ὅτε οἱ πόροι τῆς ἑταιρίας ἐπιτρέπουσι τοῦτο. Ἑπομένως ἡ ἑταιρία θέλει ἀσχολεῖσθαι κυρίως· α) Εἰς τὸ νὰ εὐκολύνῃ τὴν πρόοδον τῶν ὡραίων τεχνῶν κατὰ τὴν εἰς διάφορα τμήματα διαίρεσιν ἑκάστης τούτων ἰδίως· β) Εἰς τὸ νὰ συλλέγῃ ὅθεν εἶναι δυνατὸν, καὶ ἀναλόγως τῆς εὐκολίας τῶν χρηματικῶν πόρων της, τὰ πρὸς τὴν τοιαύτην πρόοδον ἀναγκαῖα βοηθήματα, οἷον ἀγάλματα, προτομὰς ἐγγλύφους, ἀνάγλυφα, προπλάσματα, πίνακας, εἰκόνας, καὶ εἴτι ἄλλο καλῆς τέχνης ἔργον· πρὸς δὲ καὶ βιβλία ἐξόχων συγ-

γραφέων, πραγματευόμενα ἰδίως περὶ μιᾶς ἑκάστης τῶν ὡραίων τεχνῶν. γ) Εἰς τὸ νὰ ἐμψυχώνῃ τοὺς καταγινομένους εἰς ἀνεύρεσιν τῶν κανόνων ἢ συστημάτων, τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὡραίων τεχνῶν. δ) Εἰς τὸ νὰ ἐνισχύῃ τοὺς ἐξόχους τεχνίτας καὶ ἀνταμείβῃ τοὺς περὶ τὴν καλλιτεχνίαν διὰ συναγωνισμοῦ χριστεύοντας. ε) Εἰς τὸ νὰ διεγείρῃ τὴν ἄμιλλαν τῶν μαθητῶν δι' ἐνιαυσίων βραβείων. ϛ'. Εἰς τὸ νὰ βοηθῇ τοὺς, ὅσοι τῶν ὁμογενῶν, ἄποροι ὄντες, ἔχουσιν ἐμπλαγουμένους ἰδιάζουσαν κλίσιν πρὸς τὰς ὡραίας τέχνας, ὅταν οἱ χρηματικοὶ πόροι της ἐπιτρέπωσι τοῦτο.

Γ'. Μέλη τῆς ἑταιρίας καὶ καθήκοντα αὐτῶν.

4. Μέλος τῆς ἑταιρίας γίνεται ὁ βουλόμενος, εἴτε ἐν τῇ Ἑλλάδι, εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικῶν, καὶ προαιρούμενος νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν ἐπίδοσίν της.

Διὰ νὰ γένῃ δὲ δεκτὸς, ἢ αὐτὸς ἑαυτὸν προβάλλει, ἢ ὑπ' ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς ἑταιρίας προβάλλεται, εἰς τὴν Ἐφορείαν.

5. Εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν δίδοται δίπλωμα ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως· τὰ δὲ ὀνόματα τῶν μελῶν καταγράφονται εἰς τὸ μητρῷον τῆς ἑταιρίας. Κατὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ διπλώματος δίδει ἕκαστος ὅ,τι προαιρεῖται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς ἑταιρίας.

6. Ἐκ τῶν μελῶν τὰ μὲν εἶναι τακτικὰ, τὰ δὲ ἀντεπιστέλλοντα.

7. Ἕκαστον τακτικὸν μέλος ὑποχρεοῦται εἰς πληρωμὴν ἐτησίου συνεισφορᾶς, ὁριζομένης εἰς δραχμὰς εἴκοσι. Πᾶσα ἀνωτέρα συνδρομὴ ἀρίεται εἰς τὴν ἐλευθερίότητα ἑκάστου.

8. Τὰ ἀντεπιστέλλοντα μέλη ἐκλέγονται ἐξ ἐκείνων τῶν ἀλλοδαπῶν, οἵτινες διὰ τῶν γνώσεών των, ἢ δι' ἄλλων πλεονεκτημάτων των, δύνανται καὶ φιλοτιμοῦνται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἑταιρίας. Ταῦτα δὲ τὰ μέλη, ὡς ἐπὶ τιμῇ διοριζόμενα, δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς χρηματικὴν συνεισφοράν.

9. Ὅσοι προσφέρωσιν ἅπαξ 250 τοῦλάχιστον δραχμὰς, ἢ ἄλλο τι κριθὲν ὑπὸ τῆς Ἐφορείας ἰσότιμον τοιαύτης ποσότητος· ἢ, ὅσα ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν πληρώσωσι τὴν συνδρομήν των ἐπὶ δώδεκα ἔτη συνεχῆ, ὀνομάζονται Εὐεργέται, καὶ λαμβάνουσι τὸ δίπλωμα τοῦ εὐεργέτου, ἀπολαμβάνοντες καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ τακτικοῦ μέλους.

10. Ὅσοι προσφέρωσι μικροτέραν ποσότητα τῆς τριετοῦς, λέγονται Συνδρομηταί. Ἐὰν δὲ συμπληρώσωσι τὴν τριετῆ συνδρομήν των, λέγονται μέλη τακτικὰ καὶ λαμβάνουσι τὸ τακτικὸν δίπλωμα.

11. Ὅλα τὰ μέλη εἶναι ἰσότιμα ἐπὶ τῶν συνελεύσεων, καὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ προβάλλωσιν εἰς αὐτὰς ὅ,τι κρίνουσι συντελεστικὸν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἑταιρίας.

12. Ἡ ἑταιρία δέχεται καὶ δωρήματα εἰς χρήματα, ἐγγλυφα, ἀναγλυφα, ἀγάλματα, καὶ προτομὰς παντὸς εἴδους καὶ ὕλης, προπλάσματα, εἰκόνας, πίνακας, βιβλία καὶ πάντα ὅσα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῆς· εἶναι δὲ ὑπόχρεως νὰ τὰ διαθέτῃ κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ δωρητοῦ θέλησιν.

Δ'. Συμβούλιον διοικητικὸν ἢ Ἐφορεία καὶ καθήκοντα αὐτῆς.

13. Ἡ διοίκησις τῶν τῆς ἑταιρίας πραγμάτων ἀνατίθεται εἰς συμβούλιον ἐννεαμελές, συγκείμενον ἐκ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου, Γραμματέως, Ταμίου, Ἀλεγκτοῦ, καὶ τεσσάρων ἄλλων μελῶν, λαμβανομένων ὅλων ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἑταιρίας κατὰ πλειονοψηφίαν. Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν Ἐφορείαν τῆς ἑταιρίας.

14. Ὁ βαθμὸς τοῦ Προέδρου δύναται, ἐν γενικῇ τῶν μελῶν συνελεύσει, νὰ ἀπονεμηθῇ καὶ εἰς ἔξοχον πρόσωπον, σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως χάριν. Πλὴν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐκλέγονται ἀνθ' ἑνὸς δύο, πρῶτος τοὐτέστι καὶ δεύτερος, Ἀντιπρόεδροι.

15. Τιμῆς χάριν δύναται νὰ ἀπονείμῃ ἐπίσης ἡ ἑταιρία εἰς ἔξοχα πρόσωπα, ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου διαμένοντα, τὸν βα-

ρῶν τοῦ Ἀντιπροέδρου.

16. Τῆς Ἐφορείας καθήκοντα καὶ χρέη εἶναι τὰ ἑξῆς·

Ὁ Πρόεδρος· ἀ) ἐπαγρυπνεῖ εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν πρόοδον τῆς ἑταιρίας καὶ ἐπιμελεῖται τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς.

β') Διευθύνει τὰς συζητήσεις, καὶ προσέχει εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας τόσον εἰς τὰς συνελεύσεις τῆς ἑταιρίας, καθὼς καὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐφορείας.

γ') Συγκαλεῖ εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις τὰ μέλη τῆς Ἐφορείας· ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς τε καὶ τῶν συνελεύσεων· ἐκδίδει τὰ πρὸς πᾶσαν χρῆσιν τῶν τῆς ἑταιρίας χρημάτων ἢ πραγμάτων ἔγγραφα, ὡς καὶ πᾶν περὶ πληρωμῆς χρηματικὸν ἔνταλμα.

δ') Κρατεῖ διὰ τοῦ Γραμματέως τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς ἑταιρίας. Ἡ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀλληλογραφία γίνεται πρὸς μόνον τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον, καὶ ἡ αὐτοῦ μὲ τοὺς λοιπὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους. Ζητεῖ τὴν συναίνεσιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ χρήζοντα τῆς συναινέσεως τῆς Κυβούσης· ταῦτα δὲ λογίζονται ἐκεῖνα τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἑταιρία ἀφ' ἑαυτῆς, κατὰ τοὺς νόμους, πρὸς τὸν σκοπὸν της χωρὶς τῆς βοηθείας ἢ τῆς διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως.

17. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐκτελεῖ τὰ χρέη τοῦ Προέδρου ἀπόντος ἢ ἄλλως κωλυομένου.

18. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 14, ὁ πρῶτος τῶν Ἀντιπροέδρων ἐκτελεῖ τὰ τοῦ Προέδρου χρέη ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ. Κωλυομένου δὲ ἢ ἀσθενοῦντος τοῦ πρώτου, ὁ δεύτερος Ἀντιπρόεδρος ἐκτελεῖ τὰ ἔργα ἐκείνου.

19. Ὁ Γραμματεὺς α) προσυπογράφει τὰ ἔγγραφα μετὰ τοῦ Προέδρου, καὶ κρατεῖ τὴν σφραγῖδα τῆς ἑταιρίας.

β') Ἑτοιμάζει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐφορείας· κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ τὰ πρωτόκολλα· φυλάττει τὰ ἔγγραφα τῆς ἑταιρίας, καὶ διεκπεραιοῖ κατὰλλήλως πᾶν ἔγγραφον.

γ) Κρατεῖ τὸ γενικὸν μητρῶον ὅλων τῶν μελῶν, εὐεργετῶν, συνδρομητῶν καὶ δωρητῶν, καὶ ἀναγγέλλει ἑκάστοτε εἰς τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Ἐλεγκτὴν τὰ ὀνόματα παντὸς νέου μέλους, εὐεργέτου, συνδρομητοῦ καὶ δωρητοῦ· κρατεῖ δὲ ἰδίᾳ καταλόγους τῶν δωρημάτων, οἱ ὁποῖοι κατ' ἔτος δημοσιεύονται·

δ) Ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν ὅλων τῶν συλλογῶν τῆς ἑταιρίας, καὶ κρατεῖ ἰδίως τοὺς καταλόγους αὐτῶν κατ' εἶδος.

ε) Εἶναι ἰσόψηφος μ' ἕκαστον μέλος τόσον εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐφορείας, καθὼς καὶ εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις καὶ

ς') Ἐκτελεῖ χρέη εἰσηγητοῦ τῆς Ἐφορείας εἰς τὰς συνελεύσεις.

Ὅταν κωλύεται ὁ Γραμματεύς, διορίζει ἀντ' αὐτοῦ ὁ πρόεδρος ἓν τῶν μελῶν τῆς Ἐφορείας.

20. Ὁ Ταμίας καὶ ὁ Ἐλεγκτὴς κρατοῦσιν· ὁ μὲν τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν, ὁ δὲ τὸ λογιστικὸν τῆς ἑταιρίας. Ἀμφότεροι διανέμουσι μεταξὺ των τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἦναι πάντοτε ἐνήμεροι, οὐ μόνον εἰς τὰς ἐγγραφὰς τῶν συναγομένων ἀπὸ τὰς συνδρομὰς τῶν τακτικῶν μελῶν ἢ ἀπὸ τὰς χρηματικὰς προσφορὰς τῶν εὐεργετῶν, συνδρομητῶν καὶ δωρητῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κρίτησιν τῶν τακτικῶν λογιστικῶν βιβλίων, κατὰ τὰς περὶ τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ διατυπώσεις.

21. Αἱ εἰσπράξεις τῆς ἑταιρίας ἐνεργοῦνται διὰ διπλοτύπου, τοῦ ὁποίου τὸ μὲν στέλεχος, τὸ παρὰ τῇ Ἐφορείᾳ τηρούμενον, φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πληρόνοντος· ἡ δὲ ἀπόδειξις, ἡ εἰς τὸν πληρόνοντα διδομένη, φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ Ἐλεγκτοῦ.

22. Πᾶσα πληρωμὴ ἐνεργεῖται διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἐκδεδομένου ἀπὸ τὸν Πρόεδρον ἐπὶ τοῦ ταμείου τῆς ἑταιρίας, δεικνύοντος τὸ εἶδος τῆς δαπάνης, κατὰ τὰς διαιρέσεις τοῦ ἐγκριθέντος ἐνι-

αυσίου περὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἑταιρίας προϋπολογισμοῦ, καὶ φέροντος ἐπισυνημμένα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Τὰ ἐνταλματα ταῦτα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ Ἐλεγκτοῦ, καὶ ἐξοφλοῦνται ἀπὸ τὸν πληρωνόμενον.

23. Τὰ λοιπὰ τέσσαρα μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς ἑταιρίας, εἶναι εἰσηγηταὶ τῶν τεσσάρων διαφόρων τμημάτων, ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς προόδου τῶν ὁποίων ἀσχολεῖται κυρίως ἡ ἑταιρία· καὶ ὁ μὲν εἰσηγεῖται κυρίως παρὰ τῇ Ἐφορείᾳ τὰς ὑποθέσεις τὰς εἰς τὴν Ζωγραφικὴν, ὁ δὲ τὰς εἰς τὴν Γλυπτικὴν, ὁ δὲ τὰς εἰς τὴν Ἀρχιτεκτονικὴν, καὶ ὁ τέταρτος τὰς εἰς τὴν Μουσικὴν ἀναγομένας· ἐκλέγονται δὲ ὡρισμένως διὰ τὸ ἴδιον ἔργον ἕκαστος.

24. Ἡ Ἐφορεία βουλεύεται καὶ ἀποφασίζει περὶ ὅλων τῶν διοικητικῶν πραγμάτων τῆς ἑταιρίας.

Φροντίζει περὶ τῶν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἑταιρίας συντελούντων, καὶ διατάττει τὴν χρῆσιν τῶν χρημάτων αὐτῆς ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἐγκριθέντος ἐνιαυσίου προϋπολογισμοῦ.

Σκέπτεται καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν προτάσεων τῶν ἐν ταῖς συνελεύσεσι γινομένων ἀπὸ τὰ μέλη, καὶ ἀνατιθεμένων εἰς τὴν ἀπόφασίν της, καθὼς ἀκόμη καὶ ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων καὶ γνωροδοτήσεων τῶν εἰσηγητῶν.

Πληροφορεῖται καθὰ μῆνα περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου.

Ἀποφασίζει περὶ πάσης συμπιπτούσης ἐκ ἄκτου κατεπειγούσης δαπάνης, καὶ δίδει περὶ αὐτῆς λόγον εἰς τὴν ἑταιρίαν ἐν γενικῇ συνελεύσει.

Συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἑταιρίας καὶ τὸν ὑποβάλλει εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς συνελεύσεως, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους τὸν ἐνιαύσιον ἀπολογισμόν.

Συντάσσει τὸν κανονισμὸν τῶν σχολῶν τοῦ τεχνοδιδακτικοῦ σχολείου, καὶ τῶν μαθημάτων· πρὸς δὲ καὶ τὰ περὶ συναγωνισμῶν προγράμματα ἐνιαυσίως, προσδιορίζουσα ἀκριβῶς τὸ μέτρον καὶ τὰ ἀντικείμενα, ἐφ' ὧν μέλλουν νὰ ἐνασχοληθῶσιν οἱ συναγωνισθησόμενοι, καὶ καθυποβάλλει ταῦτα εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως.

Προεξετάζει καὶ ἐπεξεργάζεται πᾶν ὅ,τι μέλλει νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τῶν συνελεύσεων.

Δίδει λόγον τῶν πράξεών της εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους· καὶ μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ τεχνοδιδακτικοῦ σχολείου ἡ Ἐφορεία ἐγκρίνει τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων, καὶ κανονίζει τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων.

25. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐνεργείᾳ μελῶν τῆς Ἐφορείας εἶναι τριετὴς, ἀλλασσομένου κατ' ἔτος τοῦ τριτημορίου· κατὰ δὲ τὴν πρώτην περίοδον ἀπφασίζει ὁ λαχνὸς τοὺς ἐξελευσομένους.

Αἱ ἐκλογαὶ γίνονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 11 μέχρι 15 τοῦ παρόντος διαγωνισμοῦ ὁριζόμενα.

Ε'. Συνεδριάσεις καὶ συνελεύσεις.

α) Συνεδριάσεις τῆς Ἐφορείας.

26. Ἡ Ἐφορεία συνέρχεται δὶς τοῦ μηνὸς, διὰ νὰ συσκέπτηται περὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐπιτετραμμένων εἰς αὐτήν.

27 Ἡ Ἐφορεία συνεδριάζει τακτικῶς μὲν περὶ τὰ μέσα καὶ τὰ τέλη ἑκάστου μηνὸς· ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

28. Αἱ συνεδριάσεις αὐτῆς λογίζονται πλήρεις, ὅταν παρευρίσκωνται πέντε μέλη.

29 Ἂν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐφορείας δὲν παρουσιασθῇ τις εἰς τρεῖς συνεχεῖς συνεδριάσεις ἄνευ αἰτίας εὐλογοφανοῦς (περὶ τῆς ὁποίας ἀποφασίζει αὐτὴ ἡ Ἐφορεία) ἢ παραιτηθῇ, ἢ δι' ὁποιανδήποτε ἄλλην αἰτίαν παύσῃ, τότε ὁ Πρόεδρος προσκαλεῖ εἰς τὴν θέσιν ἐκείνου τὸν κατὰ τὴν ἐν ταῖς ἀρχαιρεσίαις ψηφοφορίαν ἐπιλαχόντα· ἐὰν δὲ ὦσι δύο ἢ πλείονες οἱ ἰσαρίθμους ψήφους λαβόντες, τότε κληροῦται ὑπὸ τῆς Ἐφορείας ὁ προσκληθησόμενος.

β) Συνελεύσεις τῆς ἑταιρίας.

30. Αἱ τακτικαὶ συνελεύσεις τῆς ἑταιρίας εἶναι τέσσαρες· καὶ γίνονται ἡ μὲν

πρώτη τὴν μεταξὺ τῆς 24 καὶ τῆς 28 Νοεμβρίου πρώτην Κυριακήν· ἡ δὲ δευτέρα ἐντὸς τῆς δευτέρας δεκαημερίας τοῦ Δεκεμβρίου· ἡ τρίτη περὶ τὸ μέσα τοῦ Μαρτίου· καὶ ἡ τετάρτη περὶ τὰ μέσα ἢ τέλη Αὐγούστου.

34. Εἰς τὴν πρώτην τῶν συνελεύσεων, ἐκλέγεται ἐλεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία ἀναφέρει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελέγξεως τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως ἐν τῇ δευτέρᾳ συνελεύσει.

32. Εἰς τὴν δευτέραν συνέλευσιν, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται τὰ νέα μέλη τῆς Ἐφορείας καὶ συζητεῖται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ νέου ἔτους.

33. Εἰς τὴν τρίτην καὶ τὴν τετάρτην συνέλευσιν δίδεται πληροφορία τῶν πράξεων τῆς Ἐφορείας εἰς τὰ μέλη τῆς ἑταιρίας.

34. Εἰς τὰς συνελεύσεις τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 31, 32 καὶ 33 συγκροτουμένας, ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐφορείας καὶ τῆς προηγουμένης συνελεύσεως, καὶ γίνονται διάφοροι προτάσεις παρὰ τῶν μελῶν. Ἐκ τούτων δὲ τῶν προτάσεων, ὅταν ἡ συνέλευσις, παραδεχθεῖσα εἰς σκέψιν, δὲν ἀποφασίζει ἀμέσως, τὰς παραπέμπει ἢ εἰς τὴν ἐφορείαν, παρὰ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ περὶ ἐνεργείας σκέψις καὶ ἡ περὶ ἐκτελέσεως ἀπόφασις, ἢ εἰς ἰδιαιτέραν ἐπιτροπὴν ἐν τῇ αὐτῇ συνελεύσει ἐκλεγομένην, ἥτις ἐκθέτει τὰς σκέψεις της εἰς τὴν προσεχῆ συνέλευσιν.

35. Αἱ ἔκτακτοι συνελεύσεις συγκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐφορείας, ἢ κατ' αἴτησιν δέκα μελῶν τοὐλάχιστον.

36. Πάσης συνελεύσεως καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος καὶ τὸ ἀντικείμενον δι' ὃ συγκαλεῖται, ἀναγγέλλονται πρὸ πέντε ἡμερῶν τοὐλάχιστον, ἢ διὰ προσκλητηρίου, ἢ διά τινος τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων.

37. Πᾶσα συνέλευσις λογίζεται πλήρης, ὅταν παρευρίσκωνται τοὐλάχιστον 21 μέλη, μὴ συμπεριλαμβανομένων εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τῶν μελῶν τῶν ἀπορτιζόντων τὴν Ἐφορείαν, ἅτινα ὀφείλουσι νὰ ἦναι παρόντα, παρεκτὸς μόνον ἀσθενείας, ἢ ἄλλου αἰτιολογημένου κωλύματος, περὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἀπὸν μέλος τῆς Ἐφορείας ὀφείλει νὰ προειδοποιήσῃ ἐν καιρῷ τὸν γραμματέα ἐγγράφως.

38. Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31, τὰ μέλη τῆς ἑταιρίας δὲν ψηφοφοροῦσι.

39. Ἐὰν ἓν ἢ πλείω τοῦ ἑνὸς μέλη τῆς ἑταιρίας τύχωσι παρόντα εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐφορείας, γνωμοδοτοῦσι μὲν, οὐ ψηφοφοροῦσι δέ.

40. Αἱ ἀποφάσεις γίνονται κατὰ πλειονοψηφίαν· ἐν δὲ ἰσοψηφίᾳ, ὁ Πρόεδρος φέρει τὴν νικῶσαν.

Γ'. Ἐκλογαί,

41 Ἐκλέγονται διὰ ψήφων, ὁ μὲν Πρόεδρος κατ' ἀπόλυτον· ὁ δὲ Ἀντιπρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἐφορείας, κατὰ σχετικὴν πλειονοψηφίαν.

Ἐκλέγονται δὲ χωριστὰ, πρῶτον ὁ Πρόεδρος· καὶ ἔπειτα, ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς, ὁ Ταμίας, ὁ Ἐλεγκτὴς καὶ ἕκαστον τῶν τεσσάρων ἄλλων μελῶν τῆς Ἐφορείας.

42. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 41 ἡ ἐκλογὴ γίνεται κατ' ἀπόλυτον μὲν διὰ τὸν Α'. Ἀντιπρόεδρον· κατὰ σχετικὴν δὲ πλειονοψηφίαν διὰ τὸν Β'. Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα, τὸν Ταμίαν, τὸν Ἐλεγκτὴν καὶ τὰ ἄλλα τέσσαρα μέλη τῆς Ἐφορείας.

43. Τὰ ἤδη ὑπάρχοντα μέλη τῆς Ἐφορείας κατὰ τὸ ἄρθρον 25 δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι καὶ πάλιν εἰς νέαν περίοδον.

44. Ἐν συνελεύσει τῆς ἑταιρίας ἐκλέγονται διὰ ψήφων κατὰ πλειονοψηφίαν σχετικὴν οἱ βραβευδίκαι καὶ πᾶσα ἄλλη ἐπιτροπή.

45. Δικαίωμα πρὸς τὸ ψηφοφορεῖν ἔχουσι τὰ τακτικὰ μέλη, καὶ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ζ. Συλλογαὶ καλλιτεχνημάτων καὶ βιβλίων.

46. Ὅλαι αἱ συλλογαὶ τῆς ἑταιρίας, ἤτοι δωρηθεῖσαι, ἢ διὰ τῶν χρημάτων αὐτῆς ἀποκτηθεῖσαι, τίθενται εἰς τὰς καταλλήλους αἰθούσας ἐντὸς τοῦ ἰδίου καταστήματος τῆς ἑταιρίας· καὶ οὔτε παραχωροῦνται εἴς τινα πρὸς μελέτην ἐκτὸς, οὔτε μετακινοῦνται ἐντὸς τοῦ καταστήματος. Μεταφέρονται μόνον, ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν αἴθουσαν εἰς τὸ σπουδαστήριον, ἐκεῖναι τῶν συλλογῶν, ὅσαι εἰς τὰς σπουδὰς τῶν μαθητῶν ἤθελον εἶσθαι χρήσιμοι, ἀλλὰ καὶ τοῦτο, ἐπὶ αἰτήσει τοῦ ἀνήκοντος διδασκάλου πρὸς τὴν Ἐφορείαν, καὶ ἀδείᾳ τῆς Ἐφορείας αὐτῆς καὶ ἐπὶ εὐθύνῃ τοῦ διδασκάλου.

Η'. Βραβεῖα.

47. Ἡ ἑταιρία διανέμει δύο εἰδῶν μετάλλια εἰς βραβεῖα· τὸ μὲν χρυσοῦν, τὸ δὲ ἀργυροῦν.

48. Τὸ χρυσοῦν μετάλλιον εἶναι διαφόρων μὲν βαθμῶν, τοὺς ὁποίους θέλει προσδιορίσει ὁ κανονισμὸς τῶν σχολῶν, ἀξίας δὲ ἀπὸ 60 μέχρι 40 δραχμῶν· καὶ ἀπονέμεται εἰς ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὰ ἔργα, ἐν συναγωνισμῷ, κριθῶσιν ὑπὸ τῶν βραβειοδικῶν ὡς ἔξοχα καλλιτεχνήματα ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς κλπ.

Τὰ βραβευόμενα καλλιτεχνήματα εἶναι ἰδιοκτησία τῆς ἑταιρίας· καὶ, διακρινόμενα μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἀριστεύσαντος, τίθενται μετὰ τῆς ἀνηκούσης τιμῆς εἰς κατάλληλον αἴθουσαν.

49. Τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον ἔχει ἀξίαν πενταδράχμου καὶ δίδονται εἰς τοὺς ἐπιτηδειοτέρους σπουδαστὰς τῶν σχολῶν.

50. Τὰ μετάλλια ἐξ ἑνὸς μὲν θέλουσι φέρει τὴν προτομὴν τοῦ ἐκ τῶν ἀρχαίων προγόνων ἡμῶν ἐξόχου ἐπὶ τῇ βραβευομένῃ τέχνῃ· ἐξ ἑτέρου δὲ δύο κλάδους τὸν μὲν δάφνης, τὸν δὲ ἐλαίας· ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸ ἔτος, καὶ πέριξ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἑταιρίας.

51. Τῶν βραβείων ἡ διανομὴ κατὰ τὰ τροποποιούμενα ἄρθρα 48 καὶ 49 γίνεται πανηγυρικῶς, μετὰ τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν τῶν ἐπὶ τούτῳ διοριζομένων εἰς ἐπιτροπὴν βραβειοδικῶν.

Θ'. Ὑποτρόφοι.

52. Ἡ ἑταιρία ἐπιδαψιλεύει τὰς δωρεάς της εἰς ὑποτρόφους κατὰ τὸν § τοῦ 3 ἄρθρου, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἀρμοδίου διδασκάλου καὶ τοῦ ἀρμοδίου εἰσηγητοῦ τῆς σχολῆς, πιστοποιάντων ὅτι καὶ ἐπιδίδει, καὶ κλίσιν ἰδιάζουσαν ἔχει ὁ σπουδαστὴς πρὸς τὴν τελειοποίησίν του.

53. Οἱ ὑπότροφοι, ὡς Ἕλληνες, ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζωσι τοὐλάχιστον τὴν γλῶσσαν τῶν προγόνων των καὶ νὰ ἔχωσι κοσμίαν διαγωγὴν καὶ ἤθη ἄμεμπτα.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

54. Ἡ ἑταιρία λογίζεται ὑπάρχουσα ἐνόσῳ ἔχει 30 τοὐλάχιστον μέλη.

55. Ἡ ἑταιρία ἔχει ἴδιον κατάστημα κλήτορα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει· καὶ ἐπιτηρητὴν τῶν συλλογῶν ἄξιον πίστεως, καὶ ὑπεύθυνον, καὶ διαμένοντα ἐντὸς τοῦ καταστήματος.

Ὁ κλήτωρ καὶ ὁ ἐπιτηρητὴς διορίζονται ὑπὸ τῆς Ἐφορείας ἐπὶ μισθῷ.

56. Τὰ μέλη τῆς Ἐφορείας ἐκτελοῦσι τὴν ὑπηρεσίαν των ἀμισθί.

57. Τὰ περὶ συναγωνισμῶν προγράμματα ἀποφασίζονται πάντοτε ἐν τῷ τελει τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν ἐνιαύσιον δευτέραν γενικὴν συνέλευσιν (Βλ. ἄρθρ. 30 καὶ 32) καὶ δημοσιεύονται διὰ τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων.

58. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ἐκλείονται τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐφορείας καὶ διανέμονται δωρεὰν εἰς τὰ μέλη.

---

350 Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς γεωργίας ἐν Ἑλλάδι.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν τὸν ὑποβληθέντα εἰς Ἡμᾶς ὀργανισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἑταιρίας ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς γεωργίας ἐν Ἑλλάδι, ἐκτὸς τοῦ ἄρθρου 36 περὶ τοῦ

ὁποίου ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀποφασίσωμεν ἐπομένως, καὶ διατάττομεν νὰ δημοσιευθῇ οὗτος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀφορῶντες εἰς τὸν ἀξιέπαινον καὶ ἀξιόλογον σκοπὸν τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρίας ταύτης ἐκφράζομεν τὴν εὐαρέσκειάν μας εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπὶ ταύτῳ γενομένην συνέλευσιν, καὶ ἀσμένως ἀποδεχόμεθα τὴν αἴτησιν αὐτῆς, κηρυττόμενοι προστάτης τῆς εἰρημένης ἑταιρίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1845.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ.

331 Τῆς Ἑλληνικῆς ἑταιρίας ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς γεωργίας ἐν Ἑλλάδι.

Α'. Σύστασις καὶ σκοπὸς τῆς ἑταιρίας.

1. Συνίσταται ἑταιρία καλουμένη «Ἑλληνικὴ ἑταιρία ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς γεωργίας ἐν Ἑλλάδι.» ταύτης δὲ ἡ κεντρικὴ ἕδρα θέλει εἶσθαι ἐν Ἀθήναις.

2. Ἡ ἑταιρία κατὰ λόγον τῶν εἰσοδημάτων αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους,

α') Ἀποστέλλει εἰς τὰ κατὰ τὴν Εὐρώπην πανεπιστήμια, ἀκαδημίας, τεχνουργεῖα καὶ γεωργικὰ καταστήματα, νέους ὁμογενεῖς καὶ διακρινομένους ἐπ' ἀρετῇ καὶ εὐφυΐᾳ, οἵτινες διὰ διαγωνισμοῦ ἤθελον ἀναδειχθῆ ἄξιοι τῆς προστασίας αὐτῆς, διὰ νὰ τελειοποιηθῶσι περὶ τὰς ἐπιστήμας ἐν γένει καὶ ἰδίως περὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν, ὡς καὶ περὶ τὰς τέχνας, τὰ ἐπιτηδεύματα καὶ τὴν γεωργίαν.

Ἐὰν κατὰ τὴν προκηρυχθεῖσαν ἡμέραν τοῦ διαγωνισμοῦ δὲν παρουσιασθῇ εἰμὴ εἷς μόνος, τότε οὗτος ὑποβάλλεται εἰς ἐξετάσεις καὶ κριθεὶς ἄξιος ἀποστέλλεται.

Οἱ ἀποστελλόμενοι εἰς τὰ κατὰ τὴν Εὐρώπην πανεπιστήμια καὶ τὰς ἀκαδημίας χρέος νὰ ἔχωσιν ἀποπερατωμένας ἤδη τὰς ἐν Ἑλλάδι σπουδὰς αὐτῶν, οἱ μὲν εἰς τὸ πανεπιστήμιον, οἱ δὲ εἰς τὸ πολυτεχνεῖον ἢ τὸ συστηθησόμενον ὑπὸ τῆς ἑταιρίας τῶν ὡραίων τεχνῶν διδασκαλεῖον.

Δύναται δὲ ἡ ἑταιρία καὶ νὰ καλῇ ἐκ τῆς Εὐρώπης ὡς διδάσκαλον δι' εἰδικόν τι ἀντικείμενον τῶν τεχνῶν καὶ τῆς γεωργίας ἄνδρας εἰδήμονας. β') Σκέπτεται περὶ τῆς προόδου καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας, συντελεῖ παντοιοτρόπως εἰς τὴν τούτων ἐνίσχυσιν καὶ δημοσιεύει τὰς σκέψεις αὐτῆς διὰ τοῦ τύπου. γ') Βραβεύει ὅσα ἐγκρίνει ἄξια βραβεύσεως ἐπιστημονικά, φιλολογικὰ ἢ ἄλλου εἴδους συγγράμματα, ἀφορῶντα τὴν διάδοσιν τῶν κοινοφελῶν γνώσεων συγγραφόμενα ἢ μεταφραζόμενα παρ' ὁμοεθνῶν, καθὼς καὶ ἔργα καλλιτεχνίας Ἑλλήνων τεχνιτῶν. δ') Βραβεύει εἰς ὁρισθησομένην ἐπὶ τούτῳ ἀθλα τῆς Κυβερνήσεως πανήγυριν τὰς ἐν Ἑλλάδι βελτιώσεις τῶν προϊόντων τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας, τὰς περὶ αὐτὰς ὠφελίμους ἀνακαλύψεις τῶν ὁμοεθνῶν, καὶ τὰς ἔξωθεν εἰσαγομένας χρησίμου γεωργικὰς ἢ βιομηχανικὰς βελτιώσεις.

Τὰ βραβεῖα συνίστανται. 1) Εἰς νομισματόσημα χρυσᾶ τριῶν τάξεων ἀξίας δραχμῶν 100, 50 καὶ 25, καὶ ἀργυρᾶ δύο τάξεων ἀξίας δραχμῶν 10 καὶ 5. 2) Εἰς ἤδη χρήσιμον εἰς τοὺς βραβευομένους ἀξίας ἀπὸ 5 ἕως 100 δραχμῶν. 3) Εἰς χρήματα ἀπὸ 5 μέχρι 100 δραχμῶν.

Δι' ὁμοιβὰς ἀνωτέρω τῶν 100 δραχμῶν ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς ἑταιρίας.

Β'. Μέλη, εὐεργέται, θεμελιωταὶ καὶ συνδρομηταὶ τῆς ἑταιρίας.

3. Μέλη τῆς ἑταιρίας εἶναι ὅσοι πληρώνουσιν εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς δραχμὰς 24 κατ' ἔτος, προκαταβάλλοντες τὸ 1|4 κατὰ τριμηνίαν. Ὁ κατὰ πρῶτον ἐγγραφόμενος ὡς μέλος τῆς ἑταιρίας ὑποχρεοῦται νὰ διατελῇ ὡς τοιοῦτος πέντε κατὰ συνέχειαν ἔτη, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἦναι μέλος καὶ δι' ἓν μόνον ἔτος πληρώνων τὴν ἐτησίαν συνδρομήν.

Μέλη διὰ βίου εἶναι ὅσοι πληρώσωσιν ἅπαξ εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς δραχμὰς 240.

Εὐεργέται τῆς ἑταιρίας εἶναι ὅσοι πληρώνουσιν εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς δραχμὰς 60 κατ' ἔτος, προκαταβάλλοντες τὸ 1|4 κα-

τὰ τριμηνίαν. Ὁ κατὰ πρῶτον ἐγγραφόμενος ὡς εὐεργέτης τῆς ἑταιρίας ὑποχρεοῦται νὰ διατελῇ ὡς τοιοῦτος πέντε κατὰ συνέχειαν ἔτη, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἦναι εὐεργέτης καὶ δι' ἓν μόνον ἔτος πληρόνων τὴν ἐτησίαν συνδρομήν.

Εὐεργέται διὰ βίου εἶναι ὅσοι πληρώνουσιν ἅπαξ εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς δραχ. 600.

Συνδρομηταί τῆς ἑταιρίας εἶναι ὅσοι κατ' ἔτος προσφέρουσιν εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς τουλάχιστον δραχ. ἓξ, ἀλλ' οὗτοι δὲν ἔχουσι ψῆφον.

Ὅσοι ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρίας καταγραφῶσι μέλη διὰ βίου ἢ εὐεργέται αὐτῆς διὰ βίου, προσαγορεύονται θεμελιωταὶ τῆς ἑταιρίας, τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφονται εις τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς κεντρικῆς ἐφορείας.

4. Ἡ ἑταιρία δέχεται καὶ δωρήματα παντὸς εἴδους τὰ ὁποῖα ἐκθέτει κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ δωρητοῦ. Ἐὰν τὸ δώρημα ρθάνῃ τὴν ἀξίαν τῶν 600 δραχμῶν, τὸ ὄνομα τοῦ δωρητοῦ ἀναγράφεται εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐεργετῶν.

Γ'. Διοίκησις τῆς ἑταιρίας.

5. Ἡ Διοίκησις τῆς ἑταιρίας ἀνατίθεται εἰς κεντρικὴν ἐφορείαν συγκειμένην ἐξ ἑνὸς προέδρου, δύο ἀντιπροέδρων, δέκα ἐφόρων καὶ ἑνὸς γραμματέως.

Οἱ ἀντιπρόεδροι καὶ τὰ μέλη τῆς ἐφορείας διαιροῦνται εἰς τέσσαρα τμήματα τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν, τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ταμείου.

Ἡ κεντρικὴ ἐφορεία ἐκλέγεται ἐν Ἀθήναις εἰς γενικὴν τῶν μελῶν καὶ εὐεργετῶν τῆς ἑταιρίας συνέλευσιν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ κατὰ σχετικὴν πλειονοψηφίαν. Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τῆς κεντρικῆς ἐφορείας εἶναι τριετὴς καὶ ἄμισθος. Τὸ τριτημόριον ἑκάστου τμήματος τῆς ἐφορείας ἀνανεοῦται κατ' ἔτος. Τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔτος ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρίας τὸ τριτημόριον ἐξέρχεται διὰ κλήρου. Οἱ ἐξερχόμενοι εἶναι ἐκ νέου ἐκλέξιμοι.

Δ'. Κατὰ τόπους ἐφορεῖαι καὶ ἐπίτροποι.

6. Ὅπου ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμένουσι σταθερῶς 12 τοὐλάχιστον εὐεργέται τῆς ἑταιρίας δύνανται συνερχόμενοι κατὰ τὸν ἐκεῖ μελῶν νὰ συστήσωσι τοπικὴν ἐφορείαν ἐξ ὅσων μελῶν ἐγκρίνουσιν ἔχουσα ἴδιον πρόεδρον.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν τε προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς ἐφορείας ἀναγγέλλεται εἰς τὴν κεντρικὴν ἐφορείαν, ἥτις ἐκδίδει ἐπ' ὀνόματι ἑκάστου αὐτῶν τὰ διπλώματα.

Ὅπου δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν εὐεργετῶν καὶ μελῶν εἶναι ὀλιγώτερος τῶν 12, ἡ κεντρικὴ ἐφορεία διορίζει ἐπίτροπόν της ἕνα ἐκ τῶν εὐεργετῶν ἢ τῶν μελῶν, ἂν δὲν ὑπάρχουσιν εὐεργέται.

Ε'. Καθήκοντα τῆς κεντρικῆς ἐφορείας.

7. Ἡ κεντρικὴ ἐφορεία συντάττει τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς καὶ συνεδριάζει τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνός. Αἱ δὲ συνεδριάσεις αὐτῆς λογίζονται πλήρεις ὁσάκις παρευρίσκωνται ἑπτὰ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς.

8. Ἡ κεντρικὴ ἐφορεία βουλεύεται καὶ ἀποφασίζει κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν περὶ πασῶν τῶν ὑποθέσεων τῆς ἑταιρίας, ἰδίως δὲ, α) σκέπτεται περὶ τῆς προόδου καὶ τῶν εἰς τοῦτο συντεινόντων ἔργων τῆς ἑταιρίας β) ἐξετάζει τὰς παρὰ τῶν μελῶν καὶ τῶν εὐεργετῶν γενομένας εἰς αὐτὴν προτάσεις. γ) πληροφορεῖται κατὰ μῆνα περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου, κανονίζει τὰς μηνιαίας τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους δαπάνας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἐγκριναμένου ἐτησίου προϋπολογισμοῦ. δ) Προπαρασκευάζει πᾶν ὅ,τι μέλλει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τῶν ἐτησίων γενικῶν συνελεύσεων καὶ δίδει εἰς αὐτὰς λόγον τῶν πράξεών της. ε) ἐκτελεῖ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 σκοποὺς τῆς ἑταιρίας· ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα προγράμματα καὶ διατάττει τὴν χρῆσιν τῶν ἐτησίων πόρων τῆς ἑταιρίας ὡς ἑφεξῆς. Τὸ 1|3 αὐτῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐπιστημῶν καὶ τὰ 2|3 πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν τεχνῶν καὶ τῆς γεωργίας.

9. Τὸ ἄπαξ προσδιορισθὲν ποσὸν δι' ἓν τῶν ῥηθέντων ἀντικειμένων ἐὰν δὲν δαπανηθῇ ὁλόκληρον κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς ἔτους, χρησιμεύῃ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἀκόλουθον ἢ τὰ ἀκόλουθα ἔτη διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

10. Ἐτήσιοι πόροι τῆς ἑταιρίας λογίζονται 1) αἱ ἐτήσιοι συνδρομαὶ τῶν μελῶν, εὐεργετῶν καὶ συνδρομητῶν· 2) οἱ ἐτήσιοι τόκοι τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα ὡς διὰ βίου εὐεργέται καὶ τὰ διὰ βίου μέλη καταβάλλουσι· 3) τὰ ἐτησίως γινόμενα εἰς τὴν ἑταιρίαν δωρήματα, ἂν ἄλλως πῶς δὲν διατεθῶσι παρὰ τοῦ δωρητοῦ· 4) ὅσα δι' ἄλλων μέσων εἰσπράττει ἐτησίως ἡ ἑταιρία.

Τὰ καταβαλλόμενα χρήματα παρὰ τῶν διὰ βίου εὐεργετῶν καὶ μελῶν θέλουσι μένει διὰ παντὸς τοκιζόμενον κεφάλαιον.

11. Ἡ κεντρικὴ ἐφορεία θέλει προσπαθήσει νὰ συνδέσῃ σχέσεις καὶ ἄμεσον ἀλληλογραφίαν μὲ ἄλλας ὁμοειδεῖς εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης εὑρισκομένας ἑταιρίας διὰ νὰ ὠφελῆται ἀπὸ τὰς ἀνακαλύψεις αὐτῶν. Ἰδίως δὲ κοινοποιεῖ εἰς τὰς τοπικὰς ἐφορείας τῆς ἑταιρίας τὰς ἐν Ἑλλάδι προόδους τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς γεωργίας καὶ διαβιβάζει στατιστικὰς περὶ Ἑλλάδος πληροφορίας καὶ πᾶν ἄξιον τῆς περιεργείας τῶν ἐκτὸς Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων.

12. Ἕκαστον τμῆμα τῆς ἐφορείας ἐξετάζει καὶ γνωμοδοτεῖ περὶ τῶν τοῦ κλάδου του καὶ ὑποβάλει τὰς σκέψεις αὐτοῦ εἰς τὴν κεντρικὴν ἐφορείαν.

13. Τὸ ταῦ ταμείου τμῆμα κρατεῖ τὸ ὀνοματολόγιον τῶν μελῶν, εὐεργετῶν, συνδρομητῶν καὶ δωρητῶν, ἔχει τὸ λογιστικόν, εἰσπράττει τὰς συνεισφοράς, ἐνεργεῖ τὰς ἐγκεκριμένας δαπάνας τῆς ἑταιρίας καὶ κρατεῖ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐξέλεγξιν πάσης πράξεώς του βιβλία.

14. Ὁ Πρόεδρος τῆς κεντρικῆς ἐφορείας ἔχει τὰ ἑξῆς καθήκοντα. α) συγκαλεῖ εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις τὴν κεντρικὴν ἐφορείαν. β) προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τῆς κεντρικῆς ἐφορείας καὶ τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῆς ἑταιρίας, διανέμει τὰ ἔργα εἰς τὰ διάφορα τμήματα, ἐκθέτει τὰ προκείμενα εἰς σκέψιν, διευθύνει τὰς ψηφοφορίας καὶ εἰς διχοψηφίαν ἔχει τὴν νικῶσαν. γ) ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς κεντρικῆς ἐφορείας καὶ τῶν συνελεύσεων. Ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα προγράμματα καὶ πᾶν χρηματικὸν πρὸς τὸ ταμεῖον ἔνταλμα προσυπογεγραμμένον καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως. δ) κρατεῖ τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς ἐφορείας μὲ τὴν Κυβέρνησιν, τὰς τοπικὰς ἐφορείας, τοὺς ἐπιτρόπους καὶ τὰ μέλη καὶ τοὺς εὐεργέτας τῆς ἑταιρίας. ε) συγκαλεῖ διὰ προγράμματος δημοσιευμένου διὰ τοῦ τύπου πρὸ ἑνὸς μηνὸς τὰ μέλη τῆς ἑταιρίας εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις κατὰ τὰς κατωτέρω ὁριζομένας ἐποχάς.

15. Ὁ πλειονοψηφῶν Ἀντιπρόεδρος ἐκπληροῖ τὰ χρέη τοῦ Προέδρου κωλυομένου ἢ ἀπόντος.

16. Ὁ γραμματεὺς ἔχει τὰ ἑξῆς καθήκοντα· α) Συντάττει καὶ προσυπογράφει τὰ παρὰ τοῦ Προέδρου ἐκδιδόμενα ἔγγραφα καὶ κρατεῖ τὴν σφραγῖδα τῆς ἑταιρίας φέρουσαν τὴν Ἑλλάδα, στήλην ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι γεγραμμέναι αἱ λέξεις, ἐπιστῆμαι, τέχναι, γεωργία καὶ χεῖραν ἄνωθεν δεικνύουσαν τὴν στήλην· β) Κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς κεντρικῆς ἐφορείας καὶ τῶν συνελεύσεων τῆς ἑταιρίας· γ) Ἀναγγέλλει εἰς τὸ ταμεῖον τὰ ὀνόματα τῶν νέων μελῶν, εὐεργετῶν, συνδρομητῶν καὶ δωρητῶν κρατῶν τὰ ἀναγκαῖα βιβλία.

ς'. Καθήκοντα τῶν τοπικῶν ἐφορειῶν καὶ ἐπιτρόπων.

17. Αἱ τοπικαὶ ἐφορεῖαι καὶ οἱ ἐπίτροποι ὀφείλουν· α) Νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἐγκαίρου εἰσπράξεως τῶν συνδρομῶν τῆς περιφερείας των καὶ περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀριθμῶν τῶν μελῶν καὶ εὐεργετῶν τῆς ἑταιρίας· β) νὰ κοινοποιῶσι κατ' ἔτος εἰς τὴν κεντρικὴν ἐφορείαν τὰ πρακτικά των καὶ πᾶν ὅ,τι θεωρῶσι συντελεστικὸν καὶ εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς ἑται-

ρίας· γ) νὰ ἐπιβλέπωσι τὴν διαγωγὴν καὶ τὰς προόδους τῶν κατὰ τὴν περιφέρειάν των σπουδαζόντων δι' ἐξόδων τῆς ἑταιρίας καὶ ν' ἀναφέρωσι περὶ αὐτῶν εἰς τὴν κεντρικὴν ἐφορείαν τὰ δέοντα.

18. Αἱ τοπικαὶ ἐφορεῖαι δύνανται νὰ ἐξοδεύσωσι ἐπιτοπίως μέχρι τοῦ [4 τῶν αὐτόθι εἰσπραττομένων ἐν γένει συνδρομῶν, δίδουσι κατ' ἔτος λόγον εἰς τὴν κεντρικὴν ἐφορείαν τῶν εἰσπράξεων καὶ ἐξόδων.

Ζ'. Συνελεύσεις τῆς ἑταιρίας.

19. Τοπικαὶ γενικαὶ συνελεύσεις τῆς ἑταιρίας γίνονται κατ' ἔτος δύο ἐν Ἀθήναις, ἡ μὲν τὴν 12 τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, ἡ δὲ τὴν 30 τοῦ Ἰανουαρίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Εἰς μὲν τὴν πρώτην ὑποβάλλονται ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ λήγοντος ἔτους μετὰ τῶν δικαιολογιτικῶν ἐγγράφων καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπιοῦντος, καὶ ἐκλέγεται τριμελὴς ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐξελέγξῃ τοὺς ἀπολογισμοὺς καὶ νὰ ἐπεξεργασθῇ τοὺς προϋπολογισμούς. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν· 1) ἀναγινώσκεται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀποφασίζει ἡ συνέλευσις· 2) ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς κεντρικῆς ἐφορείας καὶ τῆς προηγουμένης συνελεύσεως· 3) γίνονται αἱ ἐκθέσεις τῶν ἔργων τῆς ἑταιρίας ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τμημάτων· 4) γνωστοποιοῦνται τὰ νέα μέλη, οἱ νέοι εὐεργέται, συνδρομηταὶ καὶ δωρηταὶ τῆς ἑταιρίας· 5) γίνονται νέαι προτάσεις, αἵτινες ἢ ἀποφασίζονται ἐν τῇ συνελεύσει ἢ παραπέμπονται εἰς τὴν σκέψιν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς κεντρικῆς ἐφορείας· 6) ἀναγινώσκεται διὰ ἐκλογῆς τὸ τριτημόριον τῶν τμημάτων τῆς κεντρικῆς ἐφορείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

20. Εἰς πᾶσαν γενικὴν συνέλευσιν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι παρόντα 30 τοὐλάχιστον μέλη ἢ εὐεργέται, ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς ἐφορείας.

21. Τὰ πρακτικὰ ἑκάστης γενικῆς συνελεύσεως δημοσιεύονται διὰ τοῦ τύπου καὶ στέλλονται εἰς τὰς τοπικὰς ἐφορείας, τοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς εὐεργέτας.

Η'. Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

22. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκδοθῇ ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἑταιρία λαγίζεται συστημένη.

23. Ἐντὸς 15 ἡμερῶν μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ θέλουν συνέλθει οἱ καταγραφησόμενοι καὶ προκαταβαλόντες τὸ 1[4 τῆς συνδρομῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 εὐεργέται καὶ μέλη πρὸς συγκρότησιν τῆς πρώτης γενικῆς συνελεύσεως, ἥτις θέλει ἐκλέξει τὴν κεντρικὴν ἐφορείαν.

24. Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνεισφορῶν συλλεχθησόμενα χρήματα φυλάσσονται ἀνέπαφα μέχρι τῆς συστάσεως τῆς κεντρικῆς ἐφορείας παρὰ τοῦ προσωρινοῦ προέδρου καὶ τοῦ προσωρινοῦ γραμματέως τῆς συνελεύσεως.

25. Συγχρόνως μὲ τὴν αἴτησιν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ὀργανισμοῦ θέλει παρακληθῇ ἡ Α Μ ὁ Βασιλεὺς νὰ ἐπιγραφῇ προστάτης τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας.

26. Θέλει γείνει αἴτησις ὡσαύτως εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν ἑταιρίαν 1) τὸ νὰ ἔχῃ ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους, αἵτινες νὰ ἦναι ὑπ χρέοι νὰ δημοσιεύωσι τὰ προγράμματα αὐτῆς καὶ νὰ χορηγῶσιν εἰς αὐτὴν τὰς ζητουμένας πληροφορίας περὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἀρμοδιότητός της· 2) τὸ νὰ ἦναι ἐλεύθερα ταχυδρομικοῦ τέλους ὅλα τὰ γράμματα τῆς κεντρικῆς ἐφορείας τὰ φέροντα ἐπὶ τῶν φακέλλων τὴν σφραγῖδα αὐτῆς, καθὼς καὶ τὰ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας εἰς τὴν ἐφορείαν στελλόμενα, 3) τὸ νὰ χορηγῆται ἐτήσιος χρηματικὴ συνεισφορὰ εἰς τὴν ἑταιρίαν, οἵαν ἐγκρίνει ἡ Κυβέρνησις.

27. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ σχήματος, τοῦ τύπου καὶ τῶν ἐμβλημάτων τῶν νομισματοσήμων ἀναπίθεται εἰς τὴν φροντίδα τῆς κεντρικῆς ἐφορείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Φεβρουαρ 1845.

Δημόσιος Βιβλιοθήκη Βόλου

352. *N. Β. Τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1845 ἔτος.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ἐμφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1845 ἔτος προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν καὶ κατὰ κεφαλήν.

§ 1. α) Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἶγας καὶ πρόβατα) 25 λεπ. β) διὰ τοὺς ὄνους λεπ. 50· γ) διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχ. 1 μίαν.

§ 2. Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου α) ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων· β) οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι μέχρι τῆς ἡλικίας δύο τῶν συμπληρωμένων· γ) Τ' ἀροτικὰ ζῶα, βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια ἂν καὶ σφάζονται διὰ γῆρας· δ) ἀνὰ εἷς οἰκόσιτος χοῖρος εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν.

2. Ὁ ἐπὶ τῶν ζωων φόρος ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῆ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, ἢ διοριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἰδιαιτέρων ἐπιστατῶν, ἢ ὅπως ἄλλως ἤθελε τὸ κρίνῃ ὠφέλιμον.

3. Ἡ ἀπαρίθμησις ἑκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμίσεως διορισθησόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος εἰς τὸ ὁποῖον παρεχείμασαν καὶ ἐγέννησαν, τὰ δὲ ἀγωγιατικὰ ζῶα ἀπαριθμοῦνται ὅπου καὶ ἂν εὑρεθῶσιν.

4. Ἡ ἀπαρίθμησις ἐν γένει τῶν ζώων μικρῶν τε καὶ μεγάλων ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἢ δὲ κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου ἀπὸ α. Δεκεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους ἐνεργηθεῖσα ἀπαρίθμησις τῶν χοίρων εἶναι ὁριστική.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρώνεται εἰς μίαν δόσιν, τῶν μὲν χοίρων μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου, τῶν δὲ ἀγωγιατικῶν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν δὲ λοιπῶν ζώων ἐν γένει ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου μέχρι 20 Μαΐου.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐξερχόμενα τοῦ Κράτους, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ πληρώνωσι κατὰ τὴν 15 Ἀπριλίου καὶ τὰ ἀπ' ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μεταβαίνοντα, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουσι σταθερὰν διαμονήν, ἂν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου αὐτῶν δὲν δοθῇ ἀξιόχρεως ἐγγύησις.

6. Ἡ φροντὶς πρὸς εἴσπραξιν τῶν χρημάτων ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει τὸ τμῆμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ ἀπαρίθμησις· ἀλλὰ τῶν ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν ταμίαν τοῦ τμήματος, ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιοτεχανίας των.

7. Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφαγέντα ἢ ἄλλως ἀπολεσθέντα ζῶα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν.

8. Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσει τὰ ἰδιά του, ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς βόσκει ζῶα ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησιν, ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησιν ὑπάλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ ὅλας τὰς θέσεις ὅπου εὑρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἰδιά του, ἢ τὰ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποφύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀπάτης ζημιοῖ τὸ Δημόσιον κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νομίμου φόρου, εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἔπρεπε νὰ μὴ πληρώσῃ.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ προστίμου, τὸ ἓν τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, ξαιρουμένου τοῦ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως προσωπικοῦ, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλε διὰ νὰ μὴν ἀποστερηθῇ τὸ Δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως παρὰ τοῦ Δημάρχου, Ἀστυνόμου, ἢ Παρέδρου

τοῦ τόπου ὅπου συνέβησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποιν. Δικονομίᾳ διαγεγραμμένα, ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸ αὐτόθι πταισματοδικεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς Δικονομίας, φυλαττομένων τῶν περὶ ἐνδίκων μέσων διατάξεων αὐτῆς.

9. Οἱ ἐπιφορτισθησόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, Ταμίαι, Ἐπιστάται καὶ Εἰσπράκτορες, θέλουν ἐφοδιασθῆ μὲ διπλότυπα βιβλία καὶ πίνακας, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδίδον ἐπὶ τούτου ὁδηγίας.

10 Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλος, ὅστις θέλει ἀμελήσει τὴν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀπαριθμήσεως ἔκδοσιν τοῦ διπλοτύπου, ἢ ἐγγραφὴν εἰς τὸ στέλεχος περιβεβλημένα μὲ τὰς ἀναγκαίας ὑπογραφὰς, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 25—200, ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

11. Ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἴς τε τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς γίνεται παρὰ τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων ἑκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τούτου εἰς τὴν πρωτεύουσαν, καθ' ἡμέραν προσδιοριζομένην παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς· τὸν δὲ σύλλογον τοῦτον θέλει προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος· τὰ δὲ παφάπονα περὶ τοποθετήσεως κρίνει ὁριστικῶς ἡ Διοικητικὴ Ἀρχή.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαρτίου 1845.

---

353. Δ. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης.

Ο Θ Ω Ν κλπ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν Ὑπουργῶν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν εἰς Ἡμᾶς ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς Δ'. συνεδριάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Ἐγκρίνομεν τὴν πρότασιν τῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῦ νὰ παραταθῆ ἡ διάρκεια τοῦ διευθυντοῦ εἰς ἑπτὰ ἔτη ἀντὶ τῶν δύο ἐτῶν· ἐπομένως τὸ ἄρθρον 59 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1843 καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως·

« Ἄρθρον 59. Ὁ Διευθυντὴς ἐκλέγεται ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη κλπ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Μαρτίου 1845.

---

354. Ν. Περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων διὰ τὸ 1845.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἡ ἐκλογὴ τῶν διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1845 δέκα ὑποψηφίων ἐνόρκων, ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1836 Νόμου ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῆ παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων κατὰ τὸ προπερασμένον ἔτος 1844, θέλει ἐνεργηθῆ ἤδη παρ' αὐτῶν ἐπὶ ταύτῳ καὶ μόνῳ συγκαλουμένων· ἔνθα δὲ, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετοῦς περιόδου τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, δὲν ἐνεργήθη εἰσέτι ἡ ἐν αὐτῷ ὁριζομένη ἀνανέωσις τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, θέλουσι συγκαλεσθῆ τὰ μέλη τῆς ληξάσης αὐτῆς περιόδου.

2. Ἡ παρουσία τοῦ ἡμίσεως, πλέον ἑνός, τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν κατὰ τὴν δριαθεῖσαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἡμέραν, ἀρκεῖ πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ταύτης.

3. Διὰ δὲ τὴν ταχεῖαν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων συγκρότησιν θέλουσι λῆφθῆ κατ' ἐξαίρεσιν, διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους αὐτοῦ σύνοδον οἱ διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐνορκασθέντες ὑποψήφιοι, ἐξαιρέσει τῶν ἐκπληρωσάντων κατ' αὐτὰ τὸ ἔτος τὰ καθήκοντα ταῦτα.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ θέλουσι διατηρηθῆ οἱ τύποι καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 Ὀκ-

κτωβρίου 1836 περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαρτίου 1845. (Ἐκυρώθη τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ).

---

355. *Ν. Περὶ Ναυταπάτης καὶ περὶ πειρατείας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Κεφ. Α'. Περὶ Ναυταπάτης.

Ἄρθρ. 1. Καταδιώκεται καὶ δικάζεται ἕνεκα Ναυταπάτης.

§.1. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους ἀμέσως ἢ ἐμμέσως βυθίζει, ἐγκαταλείπει, προσαράσσει (καθίζει), ῥίπτει εἰς τὴν ξηρὰν τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει ἢ ἐνεργεῖ τὴν παντελῆ ναυαγίαν ἢ ὁποιανδήποτε ἄλλην καταστροφὴν αὐτοῦ.

§.2. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις σφετερισθῇ ἢ ἀπαλλοτριώσῃ τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει, καὶ διὰ νὰ καλύψῃ τὸν σφετερισμὸν ἢ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν παραστήσῃ πλαστὴν ναυαγίαν ἢ ἄλλην πλαστὴν ἀπώλειαν ἢ βλάβην τοῦ πλοίου.

§.3. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις, ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους καὶ ἄνευ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ διαλαμβανομένης ἀπάτης, σφετερίζεται ἢ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ 237 ἄρθρου, τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου ἀπαλλοτριώνει τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει.

§.4. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου ὅστις θέλων νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐφοπλιστῶν τοῦ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοίου, τῶν φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, παριστᾷ ἐν γνώσει πλαστὴν καταστροφὴν ἢ πλαστὸν δυστύχημα τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ ἐνεργεῖ πρόντι τὴν καταστροφὴν ἢ τὸ δυστύχημα καὶ ἐντεῦθεν προξενεῖ βλάβην εἰς αὐτοὺς ἢ περιποιεῖται εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον ἀθέμιτον ὠφέλειαν.

§.5. Πᾶς πλοίαρχος κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐφοπλιστῶν, φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, ῥίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν ἢ καταστρέψῃ ἄνευ ἀνάγκης τὸ φορτίον, τὰς τροφάς, τὰ σκεύη τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου.

6. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ὑπεξαιρέσῃ ἢ νοθεύσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον κυβερνᾷ φορτίον ἢ μέρος αὐτοῦ

Ἄρ. 2. Ὁ ἔνοχος Ναυταπάτης τιμωρεῖται.

§.1. Μὲ θάνατον, ἐὰν ἐκ τῆς ναυαγίας ἢ ἄλλης καταστροφῆς ἢ βλάβης τοῦ πλοίου, προξενηθείσης ἐπίτηδες, ἐχαθῇ ἄνθρωπος τῆς ζωῆς, ἢ ἐβλάφθη καιρίως, καθ' ὅσον ὁ ἔνοχος τῆς πράξεως ἠδύνατο νὰ προίδῃ τοῦτο.

§.2. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἐδαφίων 1, 2, 4 καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἡ ζημία ἢ ὠφέλεια ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμὰς, ἄλλως δὲ μὲ εἱρκτήν.

§.3. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἡ ἀξία τοῦ σφετερισθέντος ἢ ἀπαλλοτριωθέντος πλοίου ἢ τοῦ μέρους αὐτοῦ ἢ τῶν ὑπεξαιρεθέντων ἢ νοθευθέντων ἐμπορευμάτων ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμὰς· ἐὰν ἡ ἀξία αὕτη δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμὰς ἀλλ' εἶναι ἀνωτέρα τῶν τετρακοσίων μὲ εἱρκτήν, καὶ μὲ φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον, ἐὰν ἡ ἀξία μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς 400 δραχμὰς εἶναι ἀνωτέρα τῶν 20.

Ἄρ. 3. Τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ Α'. κεφαλαίῳ Δ'. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους, καὶ συνεργοὺς τῆς ναυταπάτης, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ συναυτουργοὺς ναύτας ἢ ἐπιβάτας ποινὴν καθ' ἕνα βαθμὸν μικροτέραν, καὶ ἂν οὗτοι ἢ οἱ συνεργοὶ καὶ συναίτιοι αὐθόρμητοι ἀνήγγειλαν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν γενομένην ναυταπάτην πρὶν ἔτι λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς κατὰ δύω βαθμοὺς μικροτέραν.

Ἄρ. 4. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 386 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 4.

§. 3 καὶ 6.

Ἄρ. 5 Τὸ ἄρθρον 51 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καταργεῖται.

Κεφ. Β Περὶ Πειρατείας.

Ἄρ. 6 Μὲ θάνατον τιμωροῦνται πειραταὶ, οἵτινες ἐθανάτωσαν, ἐ λήγωσαν καιρίως, ἐβασάνισαν, ἔβαλον εἰς προφανῆ κίνδυνον ζωῆς, ἢ διά τῆς ὁποίας μετεχειρίσθησαν κατά τινος βίας, ἐπέφερον εἰς αὐτὸν ερεθισμὸν ἢ σωματικὴν νόσον βεβαίως ἢ πιθανῶς ἀνιάτους.

Ἄρ. 7. Μὲ δεσμὰ διὰ βίου τιμωροῦνται·

§. 1. Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ συμμορίας τινὸς πειρατῶν ἐὰν δὲν πρόκηται νὰ καταδικασθῶσιν εἰς θάνατον, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

§. 2. Οἱ πειραταὶ οἵτινες ἐξετέλεσαν τρεῖς τοὐλάχιστον πειρατικὰς πράξεις, ἢ ἔβλαψάν τινα ὀλιγώτερον ἀφ' ὅ,τι διαλαμβάνει τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρ. 8. Οἱ πειραταὶ καὶ καδικάζονται εἰς δεσμὰ πρόσκαιρα κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, μὴ διαλαμβανομένην εἰς τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα, ἢ εἰς εἱρκτὴν, ἐὰν δὲν ἐξετέλεσαν εἰσέτι πειρατικὴν πρᾶξιν.

Ἄρ. 9. Τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ Δ'. κεφαλαίῳ Δ'. τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῆς πειρατείας. Ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ἁπλοῦς συναιτίους καὶ συναυτουργοὺς, καθ' ὅσον εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι δὲν ἔπραξαν οὗτοι τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἢ 7 §. 2 τοῦ παρόντος Νόμου διαλαμβανομένας κακώσεις, ποινὴν καθ' ἕνα βαθμὸν μικροτέραν.

Ἄρ. 10 Τὸ ἄρθρον 364 §. 4. τοῦ ποινικοῦ Νόμου ἀκυροῦται,

Κ Ε Φ. Γ'.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως καὶ δικαιώσεως τῶν κακουργημάτων τῆς Ναυταπάτης καὶ Πειρατείας.

Τμῆμα Α'. Περὶ ἁρμοδιότητος.

Ἄρ 11. Τὰ Δικαστήρια τῶν ἐφετῶν δικάζουν τοὺς αὐτουργοὺς, συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῶν κακουργημάτων τῆς πειρατείας καὶ Ναυταπάτης καὶ τῶν μὲ ταύτας τὰς πράξεις συναφῶν ἄλλων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

Ἄρ 12. Ἀρμόδιοι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ διὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ διαλαμβανόμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα εἶναι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἀναφερόμενοι. Προσέτι δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ κατὰ θάλασσαν συλλαμβανομένους ὑπαιτίους τῶν τοιούτων πράξεων ἀρμόδιοι, πρὸς μὲν τὸ ἀνακρίνειν εἶναι καὶ οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, εἰς οὓς κατὰ πρῶτον παρεδόθησαν καὶ τὸ αὐτόθι Δικαστικὸν Συμβούλιον, πρὸς δὲ τὸ ἐκδικάζειν τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐδρεύουν οἱ ἐπιληφθέντες τῆς ἀνακρίσεως ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι.

Τμῆμα Β'. Περὶ τῆς ἀνακρίσεως.

Ἄρ.13. Ἡ ἀνάκρισις μέχρι τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον διαδικασίας γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποιν. Δικονομίᾳ ὡρισμένα, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρ. 14. Οἱ περὶ κακουργημάτων ὁρισμοὶ τοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1841 Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ κακουργήματα τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πραχθέντα.

Ἄρ.15. Ὁ παρ' Ἐφέταις εἰσαγγελεὺς προδιορίζει τὴν δικάσιμον καὶ ἀναγγέλλει αὐτὴν ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Ἐφετῶν ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσίας συνεδριάσεως.

Ἄρ.16. Τὰ ἄρθ. 413 καὶ 414 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν γνωστοποίησιν τῶν μαρτύρων εἰς τοὺς κατηγορουμένους καὶ εἰς τὸν πρόεδρον.

Τμῆμα Γ'. Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ Διαδικασίας

Ἄρ.17. Εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 262 ἐδαφ. 2. τῆς Ποιν. Δικονομίας ὡρισμένα.

Ἀλλ' οἱ ἐφέται οἱ συνδικάσαντες περὶ τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον παραπομπῆς τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἐξαιροῦνται ὡς ἐκ τούτου μόνου.

Ἄρ. 18. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἐξῆς ἄρθρα τῆς Ποιν. Δικονομίας 364 μέχρι τοῦ 370 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ 374, 421, 423, 424, 378, μέχρι τοῦ 402 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ 455 καὶ 456.

Ἄρ. 19. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντες μάρτυρες δὲν κλητεύονται, ἀλλ' ἡ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ληφθεῖσα ἐνόρκως μαρτυρία των ἀναγινώσκεται.

Τμῆμα Δ'. Περὶ φυγοδίκων καὶ ἀπόντων.

Ἄρ 20 Ἀνὸ κατηγορούμενος εἶναι φυγόδικος, πράττονται περὶ αὐτοῦ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 463 μέχρι 474 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, τῆς Ποιν. Δικονομίας ὁρισμένα μὲ τὴν ἑξῆς διαφοράν, ὅτι, ἂν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 470 τῆς Ποιν. Δικονομίας ὁ ἐρήμην καταδικασθεὶς συλληφθῇ ἢ ἐμφανισθῇ, δικάζεται πάλιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διατεταγμένα.

Ἄρ. 21. Ἐὰν μεταξὺ πολλῶν συγκατηγορουμένων τινὲς μὲν ἦναι παρόντες, τινὲς δὲ φυγόδικοι, οὗτοι συνδικάζονται μετὰ τῶν παρόντων ἂν παρῆλθεν ἡ ἐν τῷ κλητηρίῳ ἐπικρίματι, προσηκόντως γνωστοποιηθέντι, διαλαμβανομένη προθεσμία.

Τμῆμα Γ'. Περὶ ἀναιρέσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων

Ἄρ 22. Εἰς τὴν ἀναίρεσιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 457 καὶ 458 ἐδαφίοις 1. 2. 3. 6. 7. 8. 14. 5. 16 17. 18. 19. καὶ τελευταίῳ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡρισμένα. Προσέτι δὲ λόγος ἀναιρέσεως ὑπάρχει καὶ ἕνεκεν ἀναρμοδιότητος τῶν ἐφετῶν.

Ἄρ 23. Ἂν γείνῃ ἀναίρεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, καὶ πρόκειται νὰ γείνῃ παραπομπὴ, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφετῶν πρὸς νέαν συζήτησιν καὶ ἐκδίκασιν κατὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ ὡρισμένα.

Ἄρ. 24. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 459 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡρισμένα.

Τμῆμα ΣΤ'. Προσωρινοὶ ὁρισμοί.

Ἄρ. 25. Οἱ κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἐπὶ πειρατείᾳ καὶ ναυτοπάτῃ κατηγορούμενοι, ἢ οἱ ἐρήμην καταδικασθέντες φυγόδικοι συλλαμβανόμενοι ἢ ἐμφανιζόμενοι, δικάζονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου 1845.

(Ἐκυρώθη αὐθημερόν)

---

336. Α. Περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀφιερωθέντων χρημάτων εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις βιβλιοθήκην.

Ο Θ Ω Ν κλπ

Ἐπειδὴ διάφοροι ὁμογενεῖς καὶ φιλέλληνες ἀπὸ ἀξιέπαινον κινούμενοι ζῆλον ὑπὲρ τῆς δημοσίου ἐν Ἀθήναις βιβλιοθήκης ἀφιέρωσαν εἰς αὐτὴν χρηματικὰς ποσότητας, ἐλπίζεται δὲ ὅτι καὶ ἄλλοι θέλουσι μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τοῦτο· κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως διατάττομεν.

1. Τὰ προσενεχθέντα μέχρι τοῦδε καθὼς καὶ τὰ προσενεχθησόμενα τοῦ λοιποῦ, εἰς τὴν δημόσιον βιβλιοθήκην χρηματικὰ κεφάλαια προσδιορίζονται ἀποκλειστικῶς εἰς χρείας τοῦ προκειμένου καταστήματος, καὶ θεωροῦνται διὰ παντὸς ὡς περιουσία αὐτοῦ ἀναφαίρετος.

2. Τὰ κεφάλαια ταῦτα θέλουσι κατατεθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ὁ δὲ τόκος αὐτῶν εἰσπραττόμενος τακτικῶς παρὰ τοῦ κεντρικοῦ Ταμείου κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας λογιστικοὺς κανόνας, θέλει δαπανᾶσθαι δι' ἐνταλμάτων τοῦ εἰρημένου Ὑπουργείου εἰς ἀγορὰν ἐπιστημονικῶν, φιλολογικῶν ἢ ἄλλων ὠφελίμων βιβλίων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων, καὶ εἰς δέσιμον τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ βιβλίων.

3. Τὰ ἀγοραστέα συγγράμματα θέλουσιν ὁρίζεσθαι ἑκάστοτε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐφόρου τῆς δημοσίου βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἁρμοδίων σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

4. Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς γενομένης χρήσεως θέλει στέλλεσθαι κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον, καὶ θέλει ἐλέγχεσθαι παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, κατὰ τὰς γενικὰς περὶ ἀφιερωμάτων διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Μαρτίου 1845.

---

357. Ν. Ε' *Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1845.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Τμῆμα Α'. προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1845 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἑπόνται·

ἀ. Ἔγγειοι φόροι, Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς κτήματος·

β'. Δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας,

ἀ) Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β') Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, παντὸς εἴδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὄντα, τὸ πάλαι ἐθνικὰ ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν δικαιούχους μὲ ἔγκρισιν, ἢ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς, μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς.

2 Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἔγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγηται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

3. Οἱ φόροι τῶν κτημάτων ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφων ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουν πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια ὅρους.

4. Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν τριῶν τοῖς 0[0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ τοῦ Νόμου 3 (15) Νοεμβρίου 1836· καὶ εἰς τὰς ὡρισμένας προθεσμίας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγηται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς.

5. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω φορολογίας, ἀ) Τὰ ἄχυρα β') Ἥμισυ στρέμμα γῆς ὅπου καὶ ἂν κεῖται, δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητήν, πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων, καὶ δι' ὁποιανδήποτε χρῆσιν του. γ') Ὅλα τὰ σποράδην κείμενα ὁπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ἡμίσεως στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς ἀγροὺς αὐλὰς καὶ ἀμπελῶνας. δ') Τὰ ἀσταχυλόγια, ἀνὰ δύο μόνον καιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχυλόγιον. ε) Ὁ λιναρόσπορος καναβόσπορος καὶ ριζαρόσπορος. ς') Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομωραιῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον. ζ') Ἡ ῥόβη καὶ ὁ βίκος, ὅταν δὲν ἀλωνίζεται. η) Ἡ φακὴ τὸ κεχρὶ λαθούρι, καὶ ἀγριολάθουρον, τὰ κρομμύδια καὶ σκόρδα, ὅσα καλλιεργοῦνται ἐκτὸς τῶν περιβολίων, τὸ ὄπιον ὁ ἀρακᾶς, ἡ φάβα, τὰ σαρώματα, τὸ βουρλί, τὰ λούπινα, τὸ σύσαμον, τὸ λινάρι, τὸ κανάβι τὰ γεώμηλα καὶ αἱ πρὸς βρῶσιν χρήσιμαι ἐλαῖαι.

6. Κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων· 1) Οἱ φόροι τῆς ῥητινοκατράμης καὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων. 2) Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βαλανοκιστοδένδρων. 3) Τῆς μετάξης ἢ τῶν κουκουλίων. 4) Τῶν ξηρῶν σύκων. 5) Τῶν σταφίδων, τοῦ ριζαρίου, τοῦ πρινοκοκκίου καὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων. 6) Τὰ περὶ τῶν βοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβαδίων.

Τμῆμα Β'. Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

7. Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1845, θέλουν εἰσπραχθῆ διὰ λογαριασμοῦ τοῦ δημοσίου. Τὸ Ὑπουργεῖον

τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσει ἐπὶ τούτῳ, τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως προσωπικόν.

8. 1) Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἴσπραξιν ἐπὶ βαρυτάτῃ αὐτῶν εὐθύνῃ καὶ ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ 1 ἕως 50 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς ἃ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους, τῆς συγκομιδῆς εἰς τὰ ἁλώνια, τοῦ κοπανίσματος καὶ ἁλωνίσματος, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἁλωνίων, μέχρις οὗ εἰσπράξωσι τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους καὶ ἐναπαθέσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας.

2) Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουσιν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἁλωνίσματος τῶν προϊόντων των, ἀλλ' ὀφείλουν ἐκεῖνοι μόνον ὅσοι καλλιεργοῦν ἐθνικοὺς καὶ ἰδιωτικοὺς ἀγροὺς συναμα, ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει τούτων πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, νὰ λάβουν τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὁποίαν φείλει παρευθὺς νὰ δώσῃ οὗτος, ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸν θερισμόν.

Ἡ σφράγισις καὶ ἀποσφράγισις τῶν ἁλωνίων καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν, δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι, εἰμὴ ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἴσπραξιν. Ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθορμῶνται, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προσκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν ὁ φορολογούμενος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἑνὸς αὐτῶν ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων συνταττομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν.

9. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων κρύψει ἢ ἀφαιρέσει προϊόντα, ἀποσφράγισει ἢ ἀφαιρέσει τοὺς ἁλωνισμένους καρποὺς, ἢ δι' ὁποιουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθήσει νὰ στερήσῃ τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νομίμου φόρου, εἰς πρόστιμον πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἴσον μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἀπεπειράθη νὰ μὴ πληρώσῃ.

4) Τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου τούτου δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλων, πρὸς ἀνταμοιβὴν τοῦ ζήλου καὶ τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλον διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων του.

5) Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως, παρὰ τοῦ δημάρχου, ἀστυνόμου ἢ παρέδρου τοῦ τόπου, ὅπου συνέβησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ διαγεγραμμένα, ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸ αὐτόθι πταισματοδικεῖον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας, φυλασσομένων τῶν περὶ ἐνδίκων μέσων διατάξεων αὐτῆς.

6) Ἐὰν τὰ παρανόμως ἀφαιρεθέντα προϊόντα προέρχωνται ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ δημοσίου, ὁ εἰρηνοδίκης τότε κάμνει μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἐπιβάλλει τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον ὡς ἐπὶ ἰδιοκτήτων προϊόντων, τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ἠθέλησε κηρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ὅτι εἶναι ἐθνικόν.

9. Περὶ τῶν εἰς εἴδη λαμβανομένων φόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἴδη λαμβανομένων φόρων ἐξακριβοῦται ὡς ἕπεται· α) Τὰ μὲν ἀσταχυφόρα γεννήματα συμπεριλαμβανημένου καὶ τοῦ καλαμβοκίου καὶ τῶν ὀσπρίων ἐν γένει μετρῶνται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἁλωνίων· β) Ὅσος ἀραβόσιτος κοπανίζεται ἀμέσως εἰς τὰ ἁλώνια, δεκατίζεται ἅμα κοπανισθῇ καὶ ξηρανθῇ διὰ τοῦ κοιλοῦ, ὁ δὲ μὴ κοπανιζόμενος εἰς τὰ ἁλώνια δεκατίζεται κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος ἐπὶ τῶν ἀγρῶν καὶ παραδίδεται ὁ φόρος ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους κοπα-

νισμένος καὶ ξηραμένος· γ) Τὸ ὀρύζιον, κίμηνον, γλυκάνισον κλπ. δεκατίζονται ξηρὰ, μετρούμενα ἢ ζυγιζόμενα εἰς τὸ ἀλῶνι.

10. Τοὺς ἀνωτέρω ἐγκτητικοὺς φόρους ὀφείλουσιν οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίζωσι καὶ παραδίδωσιν ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἀλῶνι εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσδιωρισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς ἑκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου· ἢ

Τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογήν του καὶ εἰς τὸν πλησιέστερον τοῦ οἰκείου δήμου τοῦ φορολογουμένου τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν οὗτος δὲν ἀπέχῃ πλειότερον, ἀφ' ὅσον ἀφίστανται τὰ χωρία τῶν φορολογουμένων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου των. Ὅσοι τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσουν νὰ μὴ μετακομίσωσι τοὺς φόρους των ἀμέσως καὶ διὰ μιᾶς εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην δύνανται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσιν εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον εἶναι εἰς βάρος τῶν ἰδίων, ἀλλ' ἐντὸς εἰκοσαημέρου προθεσμία. ὀφείλουν νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν κεντρικήν· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς, καταλογίζον τὰ ἔξοδα τῶν ἀγωγίων εἰς βάρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

Ἕκαστος δῆμος ὀφείλει ὑποχρεωτικῶς νὰ χορηγῇ εἰς τὸ δημόσιον τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ καὶ Οἰκονομικὴ ἀρχὴ θέλουσι προσδιορίσει ἐπὶ ἀναλόγῳ ἀποζημιώσει λόγῳ ἐνοικίου, ὁριζομένῃ παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου. ἂν ἡ ἀποθήκη ἦναι ἰδιόκτητος· ἐν δὲ περιπτώσει ἀσυμφωνίας ἀποφασίζει ὁ εἰρηνοδίκης.

11 α)Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου,ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἴσπραξιν ἐπιστάτης σημειοῖ αὐτὸν ὁλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ δισέλιδον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀποσπασμα ὁ πιστάτης, τὸ ὁποῖον ἐκκόπτων ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν· β) Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἦναι ἀγράμματος ἢ ἀποπαιτηθῇ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὅπου δὲ εὑρίσκεται ἱερεὺς, ὑπογράφεται αὐτὸς μόνος ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου· γ) Ἅμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθρον **10** ἡ μετακόμισις τοῦ φόρου, ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου· δ) Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου, θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

12. Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχμῶν **25** ἕως **200**, ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναφυῇ ἀσυμφωνία περὶ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου ἐπιφυλάττεται δὲ καὶ ἡ ποινικὴ καταδίωξις.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδομένων φόρων

13. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, λαχανοκήπων, περιβολίων, μποστανίων, ἐλαιοδένδρων, καπνῶν, βαμβακίων καὶ γρασιδίων λαμβάνεται εἰς χρήματα.

14. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ στρέμμα βασιλικόν.

Ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων ἑκάστου ἰδιοκτήτου θέλει γίνεσθαι ὡς ἑξῆς·

α) Ἕκαστος ἰδιοκτήτης ἢ καλλιεργητὴς ὀφείλει ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐπὶ ἄκλου χάρτου διὰ

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ἀρχὴν τὴν θέσιν εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ ἀμπελός του, τὴν ὁροθεσίαν της καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων ἐξ ὧν σύγκειται, καθὼς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὀκάδας μούστου. Ἡ δήλωσις θέλει γίνει εἰς διπλοῦν πρωτότυπον· καὶ τὸ μὲν ἓν θέλει κρατεῖ ὁ δήμαρχος, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου ἐπιθεωρημένον

β) Ἂν ὁ αὐτὸς ἔχῃ ἀμπέλους εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλει νὰ κάμῃ χωριστὴν δήλωσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

γ) Εἰς τὸ δημαρχεῖον θέλει κρατηθῇ βιβλίον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ διῃρημένον κατὰ χωρία· εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουν ἐγγράφεσθαι ἐν περιλήψει αἱ δηλώσεις, κατὰ δὲ τὴν 30 Ἰουνίου θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ἀρχήν. Καθ' ὅλον τὸν Μάϊον ἢ Ἰούνιον τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

δ) Ὅστις ἤθελε παραμελήσει νὰ κάμῃ ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου τὴν δήλωσίν του, ἢ ἤθελε δηλώσει ὀλιγώτερον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῶν στρεμμάτων τῆς ἀμπέλου ἢ τῶν ἀμπέλων του, ὑποβάλλεται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσεν ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέκρυψε· τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφερείας, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελον, ἢ τὰ ἀποκρυφθέντα στρέμματα.

ε) Ἡ Οἰκονομικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὅλαι αἱ ἀμπελοι ἐδηλώθησαν, ἢ αἱ δηλώσεις ἦναι ἀκριβεῖς. Ὁσάκις δὲ συλλάβῃ εὐλόγους ὑποψίας ἢ λάβῃ πληροφορίας ὅτι δὲν ἐδηλώθη ἀμπελός τις ἢ μέρος, διατάττει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν δι' εἰδημόνων καταμέτρησιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτόπιον συνήθειαν.

ς) Ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, διορίζουσι διὰ πλειοψηφίας ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου τρεῖς πραγματογνώμονας δι' ἕκαστον δήμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦν ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπέλων, καὶ καταστρόνουν πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικά, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς ζ) Ὅλαι αἱ ἀμπελοι τοῦ Κράτους θέλουν διαιρεθῇ εἰς πέντε ποιότητας· 1. Αἱ τῆς πρώτης ποιότητος ἄμπελοι ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον δραχμῶν τεσσάρων κατὰ στρέμμα· 2. Αἱ τῆς δευτέρας ποιότητος εἰς δραχμὰς τρεῖς κατὰ στρέμμα· 3) Αἱ τῆς τρίτης εἰς δραχμὰς δύο κατὰ στρέμμα· 4) Αἱ τῆς τετάρτης εἰς δραχμὴν μίαν κατὰ στρέμμα· 5) Αἱ τῆς πέμπτης ποιότητος εἰς λεπτὰ πεντήκοντα κατὰ στρέμμα.

6. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφ. Β'. τοῦ § 2. ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

7. Ἐντὸς τῆς δευτέρας δεκαπενθημερίας τοῦ Ἰουλίου ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ἡ Οἰκονομικὴ Ἀρχὴ, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, καὶ συμβουλευόμεναι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους ά καὶ Β'. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φοραλογουμένων ἑκάστου δήμου, κατὰ κλῆρον ἐκλεγομένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανομένους, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα ἑκάστης ἀμπέλου, καταστρόνουσαι ταυτικὰ τὰ πρωτόκολλα, τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεστὰ· δύναται ὅμως τὸ Ὑπουργεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον θέλουν παραπέμπεσθαι παραγράμματα ἐκεῖνα μόνα ἐξ αὐτῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελε καταχωρισθῇ ἢ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φοραλογουμένων, καὶ κρίνῃ

ἀνηκούτας ἐπὶ τούτου μεταῤῥυθμίσεις

ἡ) Ἧς βάσιν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῆς ἀμπέλου θέλουν λάβει τὴν καρπιμότητα ἑκάστης ἀμπέλου καὶ τὴν κατὰ τόπον συνήθη τιμὴν τοῦ μούστου.

θ') Αἱ φυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων εἶναι ἐλεύθεροι φόρου.

15. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν λοιπῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ἀναφερομένων θέλει προσδιορισθῆ εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως ὡς ἀκολούθως.

α) Ἡ ἐκτίμησις τῶν προϊόντων τῶν λαχανοκήπων, περιβολίων καὶ μποστανίων γίνεται ἅπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως ἑκάστου κήπου καὶ περιβολίου, καὶ τῆς ὅλης ἐτησίας προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων, ἐντὸς τῶν διαφόρων ὡρῶν τοῦ ἔτους προϊόντων καὶ ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τόσον τοῦ δεκάτου ὅσον καὶ τοῦ τυχὸν ὀφειλομένου δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

β') Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς χρήματα εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, ἐξακριβουμένου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐλαίου, πρὸς λεπτὰ ἑπτὰ τὴν ὀκάν.

γ) Τὸ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ § β', τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ αὐτῶν πρὸς λεπτὰ ἑπτὰ τὴν ὀκάν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα καὶ ἡ ἐκπίεσις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον.

16. Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν, οἱ ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊὸν ἑκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ὀκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ μὲν καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου εὐγαλμένου ἀπὸ τὸ καρύδι· ἑπομένως ὁ ἔγγειος φόρος θέλει ἀποδίδεσθαι, ἐπὶ μὲν τοῦ βαμβακίου ἀνὰ λεπτὰ τρία τὴν ὀκάν, ἐπὶ δὲ τοῦ καπνοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουν δι' ἑκάστην κοινότητα ἡ Διοικητικὴ καὶ ἡ Οἰκονομικὴ ἀρχὴ μετὰ τοῦ δημάρχου ἑκάστου δήμου, καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ἰδιοκτητῶν καπνοφυτείας ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εὐϋποληπτοτέρων, προσλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀντιτέρω.

Περὶ τῆς προσδιορισθείσης οὕτω τιμῆς συντάσσεται πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπογράφονται ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω καὶ εἶναι ἐκτελεστόν.

17. Ἡ Διοικητικὴ καὶ ἡ Οἰκονομικὴ ἀρχή, καὶ ὁ Διοικητικὸς ταμίας θέλουν διορίσει διὰ πλειοψηφίας ἄπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, καὶ προσδιορίσει τὸν μισθὸν αὐτῶν ὄχι ἀνώτερον τῶν τεσσάρων δραχμῶν τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως, ἡ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ διακηρύττει ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας, τὴν προτελευταίαν κυριακήν· οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ ἔχουν προχείρους τοὺς ἐκ μέρους των ἐκτιμητὰς ἂν δὲν θέλουν νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου. Ἂν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος οὔτε ὁ ἐκτιμητής του, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ δημοσίου προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τὴν ὁποίαν ἐπιδίδει εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δὲν ἐμφανισθῇ αὐτὸς διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ, ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική· ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου, τοιχοκολλᾶται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον ὑπο-

γεγραμμένον ἀπὸ ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν κτίμησιν, κατὰ τὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τ' ὄν, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπεγγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἂν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἐκτιμητής του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, διορίζεται, αἰτήσει ἑνὸς τῶν μερῶν, ἐπιδιαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 19 ὅρκον, καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς παραδεχόμενος τὴν θατέραν τῶν γνωμῶν. Κατὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαίρεσις κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

18. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ πληρώνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἓξ δραχμὰς τὴν ἡμέραν, ἡ ὁποία προσδιορίζεται ἅπαξ πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως.

19. Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ τρίτοι, ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

«Ὁρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ χαριεθῶ πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, δι' ὁποιανδήποτε λόγον.»

Ὁ ὅρκος γράφεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

20. Οἱ εἰς χρήματα πληρωνόμενοι φόροι ἐπὶ τῶν ἀμπελίων θέλουσιν εἰσπραχθῆ τὴν 15 Φεβρίου· οἱ δ' ἐπὶ τῶν κήπων, περιβολίων καὶ μποσκνίων τὴν 1 Ὀκτωβρ. Οἱ εἰς χρήματα φόροι τῶν ἐλαιοδένδρων πληρώνονται καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μετακομισθῇ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἰς τὰς οἰκίας, τοῦ δὲ μὴ ἐκθλιβομένου εἰς τὰ συνήθη ἐλαιοτριβεῖα ὁ φόρος πληρώνεται κατὰ τὴν 15 Δεκεμ. Δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγὴ ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοτριβείων ἄνευ προηγουμένης πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Ἐὰν τινος οἱ ἐλαῖαι ἐκθλίβωνται ἐκ διαλειμμάτων ὁ φόρος πληρώνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἔκθλιψιν.

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαίου ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἴσπραξιν ἐγγράφει τὸ ὁλικὸν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν καταλογισθησόμενον εἰς χρήματα φόρον εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ προόντος Νόμου ὡρισμένα.

Οἱ φόροι τῶν καπνῶν πληρώνονται τὴν 1 Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ βαμβακίων τὴν 1 Νοεμβρίου.

2. Οἱ προειρημένοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξιν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μεταφερθῶσιν, ἐνόσῳ εὑρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

22. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διαταφήσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἀρχὰς καὶ εἰς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν εἰς τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμήν.

23. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας τοῖς μετρητοῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς φορολογουμένους ἄνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἑκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, Οἰκονομικῆς ἀρχῆς καὶ Διοικητικοῦ ταμίου.

24. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10 ἕως 50 δραχμῶν νὰ προτείνωσιν αὐθορμήτως τὴν ἐξαίρεσίν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τῆς περὶ ἐξαιρέσεως

διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρας ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

25. Ἡ ἐπικαρπία τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων θέλει εἰσπράττεσθαι σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Μαΐου 1845.

Ἐκυρώθη τὴν 6 καὶ ἐδημοσιεύθη τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

---

358. Ν. *Περὶ τῶν κατ' ἐπαρχίαν Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

1. Αἱ μέχρι τοῦδε Οἰκονομικαὶ Ἐπιτροπεῖαι καταργοῦνται.

2. Ἀνταὐτῶν ἡ κατὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους Οἰκονομικὴ ὑπηρεσία θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀπὸ Οἰκονομικοὺς κατ' ἐπαρχίαν Ἐφόρους, ὑπαγομένους ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀναφερομένους εἰς αὐτό.

3. Εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Ἔφορον δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ Ἐφορεία δύο ἢ καὶ πλειοτέρων ἐπαρχιῶν.

4. Οἱ Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίας Ἔφοροι διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις ὡς ἀκολούθως.

Α'. Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίαν Ἔφοροι Α'. τάξεως. 1. Τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν, 2. Τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους, 3. Τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, 4. Τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, 5. Τῆς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος, 6. Τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης, 7. Τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος.

Β'. Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίαν Ἔφοροι Β'. τάξεως. 1. Τῆς ἐπαρχίας Αττικῆς, 2. Τῆς ἐπαρχίας Δεβαδείας, 3. Τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος, 4. Τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, 5. Τῶν ἐπαρχιῶν Βάλτου Βονίτζης καὶ Ξηρομέρου, 6. Τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, 7. Τῆς ἐπαρχίας Π[illegible] νησίδος, 8. Τῶν ἐπαρχιῶν Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου, 9. Τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας, 10. Τῆς ἐπαρχίας Γάρτυνος, 11. Τῆς ἐπαρχίας Ἀιδαύρου Λιμηρᾶς. 12. Τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν, 13. Τῶν ἐπαρχιῶν Σύρου καὶ Κέας.

Γ'. Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίαν Ἔφοροι Γ'. τάξεως.

1. Τῆς παρχίας Εὐρυτανίας, 2. Τῆς παρχίας Ἰριχωνίας, 3. Τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας, 4. Τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, 5. Τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος, 6. Τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας, 7. Τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας 8. Τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας 9. Τῆς ἐπαρχίας Πυλίας, 10. Τῶν παρχιῶν Ἁλιζωνίας καὶ Ὕδρας. 11. Τῶν ἐπαρχιῶν Πετζῶν καὶ Ἑρμιονίδος 12. Τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας 13. Τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως, 14. Τῶν ἐπαρχιῶν Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης 15. Τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου, 16. Τῶν ἐπαρχιῶν Τήνου καὶ Ἄνδρου, 17. Τῆς ἐπαρχίας Νάξου, 18. Τῆς ἐπαρχίας Θήρας, 19. Τῆς ἐπαρχίας Μήλου.

5. Οἱ βαθμοὶ καὶ μισθοὶ τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἐπαρχίαν Ἐφόρων προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς.

Οἱ Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίαν Ἔφοροι Α'. τάξεως ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως Α'. τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν διακοσίων.

Οἱ Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίαν Ἔφοροι Β' τάξεως ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως Β'. τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα.

Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίαν Ἔφοροι Γ'. τάξεως ἔχουν μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν ἑκατόν.

6. Διὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ ἐνοίκια καταστήματος παραχωρεῖται εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς κατ' ἐπαρχίαν Ἐφόρους σταθερὰ προσεπιχορήγησις, διὰ τὴν χρῆσιν τῆς ὁποίας δὲν δίδουν λόγον, καὶ ἥτις κανονίζεται ὡς ἑξῆς.

Διὰ τοὺς Οἰκονομικοὺς κατ' ἐπαρχίαν Ἐφόρους Α'. τάξεως δραχμαὶ τεσσαράκοντα κατὰ μῆνα.

Διὰ τοὺς Οἰκονομικοὺς κατ' ἐπαρχίαν Ἐφόρους Β'. τάξεως δραχμαὶ τριάκοντα πέντε κατὰ μῆνα.

Διὰ τοὺς Οἰκονομικοὺς κατ' ἐπαρχίαν Ἐφόρους Γ' τάξεως δραχμαὶ τριάκοντα κατὰ μῆνα.

Ἐκτὸς τούτου, ἅμα ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν ὁ παρὼν Νόμος θέλουν χορηγηθῇ εἰς ἕκαστον Οἰκονομικὸν κατ' ἐπαρχίαν Ἔφορον αἱ ἔξοδα πρώτης ἀποκαταστάσεως αἱ ἑξῆς ποσότητες· Εἰς τοὺς τῆς Α' τάξεως δραχμαὶ 50. Εἰς τοὺς τῆς Β'. » 40. Εἰς τοὺς τῆς Γ'. » » 30

Οἵτινες θέλουν χρησιμεύσει εἰς προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ἐπίπλων τοῦ γραφείου, καὶ τὰ ὁποῖα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου.

7. Αἱ ἕδραι τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἐπαρχίαν Ἐφόρων προσδιορίζονται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

8. Τὰ καθήκοντα τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἐπαρχίαν Ἐφόρων καὶ αἱ πρὸς τὰς Διοικητικὰς Ἀρχὰς σχέσεις των θέλουν κανονισθῇ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθεστώτων Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1845.

Ἐκυρώθη τὴν 17 καὶ ἐδημοσιεύθη τὴν 19 Μαΐου.

---

359. *Σχέδιον Ὀργανισμοῦ Διατάγματος περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ἕδρας τῶν Ἐπαρχιακῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Νόμον περὶ συστάσεως Ἐπαρχιακῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι εἶναι τὰ ἄμεσα ὄργανα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου πρὸς βεβαίωσιν ὅλων τῶν δημοσίων φόρων, ἐκτὸς ἐκείνων ὅσων ἡ βεβαίωσις ἀνετέθη εἰς ἄλλας ἀρχάς, καὶ πρὸς εἰσπραξιν καὶ διαχείρισιν τῶν εἰς εἶδη ἀποδιδομένων ἀμέσων φόρων καθὼς καὶ πρὸς διατήρησιν καὶ διαχείρισιν ὅλης τῆς ἀκινήτου ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας· ἰδίως δὲ καθήκοντα αὐτῶν εἶναι.

α') Ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐνέργεια ὅλων τῶν περὶ ἀμέσων φόρων Νόμων. β') Ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐνέργεια τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων τῶν ἀφορώντων τὴν κάρπωσιν, ἐκποίησιν, ἢ διάθεσιν τῶν ἐθνικῶν καὶ μοναστηριακῶν κτημάτων.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ὑπάγονται ἑπομένως.

1. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν περιουσίαν τοῦ Κράτους ἢ τοὺς δημοσίους πόρους.

2. Ἡ διατήρησις τῆς ἀκεραιότητος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ ἡ ἀνακάλυψις ἢ ἡ προφύλαξις αὐτῶν ἀπὸ γινομένους ἢ ἐνδεχομένους σφετερισμούς.

3. Ἡ σύνταξις βιβλίων ἐλέγχου καὶ ἀπογραφῆς ἐν γένει τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ δικαιωμάτων.

4. Ἡ ἀνάπτυξις ὅλων τῶν δημοσίων πόρων πηγαζόντων εἴτε ἀπὸ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ φορολογικοὺς Νόμους, εἴτε ἀπὸ τὴν διάθεσιν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

5. Ἡ γνωμοδότησις πρὸς βελτίωσιν κανονισμῶν καὶ τακτοποίησιν παντὸς μέρους τῶν δημοσίων προσόδων. γ') Ἡ διασάφησις τῶν οἰκονομικῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων πρὸς τοὺς φορολογουμένους. δ') Ἡ ὑμπραξις εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν χωρογραφικῶν βιβλίων. ε') Ἡ ἄμεσος ἢ ἔμμεσος ἀντιπροσώπευσις τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν προσβαλλομένων αὐτῶν δικαιωμάτων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἐκτὸς τῶν δι' ἰδιαιτέρων Νόμων ἢ Βασ. Διαταγμάτων κανονισθέντων ἄλλως περὶ τούτου· ἐξαιροῦνται ῥητῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος αἱ ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου προκύπτουσαι δίκαι, αἵτινες διεξάγονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων πρὸς

τῶν ταμιῶν. ς') Ἡ διεύθυνσις τῶν δημοπρασιῶν πρὸς παραχώρησιν τῶν διὰ τὸ δημόσιον ἐργασιῶν, προμηθειῶν καὶ ἐργολαβιῶν, ὅταν δὲν ἀνατεθῶσιν αὗται δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου εἰς ἄλλας δημοσίας ἀρχάς. ζ') Ἡ συλλογὴ καὶ χορήγησις στατιστικῶν πληροφοριῶν καὶ ἡ σύνταξις καὶ κατάθεσις εἰς τὰ ἀρχεῖα στατιστικῶν πινάκων, ἀφορώντων τὴν φορολογίαν, τὴν κατάστασιν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ ἄλλων κτημάτων καὶ δικαιωμάτων.

ἡ) Ἡ ἐπιτήρησις ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἀνέλαβον πρὸς τὸ δημόσιον ἐργολάβοι, πολυετεῖς ἢ μονοετεῖς ἐνοικιασταὶ ἐθνικῶν κτημάτων, ἀγορασταὶ δημοσίων φόρων ἢ δημοσίων κτημάτων καὶ ἄλλοι. Ὡς πρὸς τοῦτο ἔχουσι χρέος νὰ συντάττωσι πρωτόκολλα μὲ τὴν σύμπραξιν τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν καὶ νὰ ὑποβάλλωσι κατ' ἔτος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἔκθεσιν, ἐκ τῆς ὁποίας θέλει ἐξάγεσθαι ἡ ἀκριβὴ ἢ ἐλλειπὴς ἐκτέλεσις τῶν συμφωνιῶν καὶ ὑποχρεώσεων.

θ') Ἡ πρότασις καταλλήλων μέτρων ὑπαγορευομένων ἀπ' τὴν ἐπιτόπιον πεῖραν καὶ συντεινόντων εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ ἡμοσίου πλούτου, εἰς αὔξησιν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων καὶ εἰς βελτίωσιν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

ι') Ἡ διεύθυνσις, ἐπιτήρησις καὶ ἐπιστασία τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ὅσα διαχειρίζονται δι' ειδικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἀνακάλυψις τῶν καταχρήσεων ἢ ἄλλων ἐλαττωμάτων προσβαλλόντων τὰ συμφέροντα ἢ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ δημοσίου.

2 Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι εἶναι μὲν ἀνεξάρτητοι ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν· ἀλλ αἱ τελευταῖαι ὀφείλουν νὰ ἐπιτηρῶσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν φορολογικῶν Νόμων κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων, εἰς τὴν ἀνεπαχθῆ ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ συντελεστέραν ὡς πρὸς τὸ δημόσιον διεύθυνσιν τῶν δημοτικῶν εἰσοδημάτων, καὶ ν' ἀποτείνωσι παρατηρήτεις πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους. Ἔχουσιν ὲπομένως δικαίωμα νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν ὅλων τῶν διατρεχόντων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν, χωρὶς νὰ παραβάλλωσι κανὲν πρόσκομμα, καὶ ὀφείλουσι, χρείας τυχούσης, ἂν δὲν εἰσακουσθῶσι καὶ ἐπακόλουθοι ὑποπτεύουσι καταχρήσεις, ν' ἀναφέρωσι πρῶτα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων, τὰς δὲ καταχρήσεις θέλουν ἐξετάσει παρευθὺς ἀφ' ἑαυτῶν.

3. Ὡσαύτως οἱ Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι ὀφείλουσι νὰ προσπαθῶσι τὴν γνῶσιν τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν, καὶ νὰ ζητῶσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

4 Ὑποχρεοῦνται οἱ Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι μετὰ τὴν ἀπολογιστικὴν καὶ ἐνέργειαν ἑνὸς ἐκάστου οἰκονομικοῦ Νόμου, νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἔκθεσιν ἀκριβῆ τοῦ ἀποτελέσματος, συνοδεύοντες αὐτὴν μὲ τὰς ὁποίας ἔκριναν παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειάν του, καὶ ὡς πρὸς τας ὁποίας ἐπαιτεῖ ἐπιδιορθώσεις ἢ τροπολογίας. Ὀφείλουσιν ὡσαύτως νὰ ὑποβάλωσι γενικὴν ἔκθεσιν, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ εἰς τὸ ἔδαφος ἢ διαγραφέντα ἀντικείμενα, καὶ ἐξάγοντες γενικὸν πόρισμα περὶ τῆς ἐντὸς τοῦ ἔτους οἰκονομικῆς διαχειρίσεως δι' ὅλας συνάμα τὰς ἐπαρχίας τῆς περιφερείας των

5. Αἱ ἕδραι τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς·

Τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου

Τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν αἱ Πάτραι, τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους τὸ Ναύπλιον, τῆς ἐπαρχίας Ἠλίδος ὁ Πύργος, τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας ἡ Κόρινθος, τῆς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος ἡ Σπάρτη, τῶν ἐπαρχιῶν Καλαβρύτων καὶ Μεσσηνίας αἱ Καλάμαι, τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος ἡ Λαμία, τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς αἱ Ἀθῆναι, τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας ἡ Λεβαδεία, τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος ἡ Ἀταλάντη, τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας ἡ Τρίπολις, τῶν ἐπαρχιῶν Βάλτου, Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου ἡ Βόνιτσα, τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύ-

των τὰ Καλάβρυτα, τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδης ἡ Ἀμφισσα, τῶν ἐπαρχιῶν Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου ἡ Χαλκίς, τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας ἡ Κυπαρισσία, τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος ἡ Καρύταινα, τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς Μολάους, τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν αἱ Θῆβαι, τῆς ἐπαρχίας Σύρου καὶ Κέας ἡ Ἑρμούπολις, τῆς Εὐρυτανίας ἡ Καλιδρόμη, τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας τὸ Ἀγρίνιον, τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας ἡ Ναύπακτος, τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου τὸ Μεσολόγγιον, τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος τὸ Αἰδωρίκι, τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας ἡ Κάρυστος, τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας τὸ Ἄστρος, τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας ἡ Ἀνδρίτζαινα, τῆς ἐπαρχίας Πυλίας ἡ Πύλος, τῆς ἐπαρχίας Τροιζηνίας καὶ Ὕδρας ὁ Πόρος, τῆς ἐπαρχίας Σπετσῶν καὶ Ἐρμιονίδος ἡ Κορωνίς, τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλίας τὸ Αἴγιον, τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως τὸ Λεοντάρι, τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης τὰ Μέγαρα, τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου ἡ Σκόπελος, τῆς ἐπαρχίας Τήνου καὶ Ἄνδρου ἡ Ἄνδρος, τῆς ἐπαρχίας Νάξου ἡ Νάξος, τῆς ἐπαρχίας Θήρας ἡ Θήρα, τῆς ἐπαρχίας Μήλου ἡ Μῆλος.

6. Οἱ ἔφοροι ὁσάκις ἀπομακρύνωνται τῆς ὑπηρεσίας των εἴτε λόγῳ ἀδείας εἴτε ἄλλου κωλύματος, ἀναπληροῦνται δι' ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου κατ' ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁσάκις δὲ συμβῇ αἰφνίδιον κώλυμα ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὴν ὑπηρεσίαν ὁ ταμίας, εἰδοποιῶν ἀμέσως τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1845.

---

360. Ν. Περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Μαΐου, καὶ Ἰουνίου ε. ἔ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Μαΐου καὶ Ἰουνίου τ. ἔ. εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1845.

---

361. Ν. Περὶ τῆς Βασιλικῆς χορηγήσεως.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἡ Βασιλικὴ χορήγησις προσδιορίζεται κατ' ἔτος εἰς ἓν ἑκατομμύριον δρ. πληρωτέων εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς κατὰ δωδεκατημόριον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1845.

---

362. Ν. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου τοῦ 1845.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ εἴκοσι τὸ κοφφίνιον.

2. Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν κοφφινίων θέλει γενῇ ἐπιμελείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἐπαρχίαν Ἐφόρων διὰ τῶν ἀναγκαίων ἐπιστατῶν εἰς τὰς καταλλήλους ἐποχάς, ὡς πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις ἑκάστης ἐπαρχίας, ἡ δὲ εἴσπραξις τοῦ φόρου θέλει γενῇ τὴν 1 Ὀκτωβρίου παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ταμιακῶν ὑπαλλήλων.

Ὡς πρὸς τοὺς ὑποκρύπτοντας τὰ κοφφινιά των ἐπὶ σκοπῷ ἀποφυγῆς τῆς ἐπιβολῆς τοῦ νομίμου φόρου, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν διπλοτύπων ἰσχύουν τὰ ἄρθρα 8, 11 καὶ 12 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1845.

---

363. Ν. Περὶ τοῦ ἐγγείου φόρου τῆς σταφίδος, τῶν βαλανοκιδίων, τῆς μετάξης, τοῦ ῥιζαρίου καὶ τοῦ πρινοκόκκου, καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τῆς Μεσσηνίας καὶ τῶν λιμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστείας διὰ τὸ ἔτος 1845.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ὁ Ἐγγειος φόρος τῆς σταφίδος τῶν βαλανοκιδίων, τῆς μετάξης, τοῦ ῥιζαρίου, καὶ τοῦ πρινοκόκκου, διὰ τὸ

ἔτος 1845 λαμβάνεται εἰς τὰ τελωνεῖα εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

2. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ξηρῶν σύκων τῆς Μεσσηνίας καὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας διὰ τὸ ἔτος 1845 λαμβάνεται εἰς τὸ πρῶτον τελωνεῖον εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν ἢ τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφορὰν αὐτῶν διὰ διαθλάσσης.

3. Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον βάσιν καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν δέκα τοῖς 0[0 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ ἓξ τοῖς 0[0 διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς.

4. Ἅμα κατὰ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης ταύτης τιμῆς, παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, τοῦ Οἰκονομικοῦ κατ' ἐπαρχίαν ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἑκάστης ἐπαρχίας, ἀφοῦ γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εὐπορωτέρων ἐμπόρων καὶ τρεῖς ἄλλοι ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει διακρίνεσθαι ἑκάστη ποιότης καὶ ἡ σεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχὸν βρεγμένην σταφίδα, ἐνδιαλαμβάνον ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐνεννατημορίων περιπλέον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, τοῦτο δὲ ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασίν του.

5. Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ ἰδιοκτῆται ὀφείλουσι νὰ ὑπογράφωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐνῷ καταγράφονται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίαι περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

6. Ἐὰν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβῇ αἰσθητὴ αὔξησις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ τελωνείου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 σημειουμένων ἀρχῶν, συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ ἄνευ ἀναβολῆς ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

7. Ἐὰν πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4. ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, θελήσῃ τις νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα, θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγή· ἀλλὰ διὰ τῆς προγουμένης ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ὅτι θέλει πληρώσει τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

8. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν, ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιευθέντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

9. Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκισσοδενδρῶν συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτήτων ἢ ἐθνικῶν εἰσπραττόμενον εἰς τὰ τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς, λαμβανόμενον ἐπὶ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου, λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδ. ἄνευ διακρίσεως ποιότητος.

α) Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν καὶ Δακεδαίμονα ἔγγειος φόρος Δρ. 1 Λεπ. 10, τελωνιακὸν δικαίωμα » 65,

β'. Διὰ τὴν Ἀχαΐαν, Ἀττικὴν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, ἔγγειος φόρος Δρ. 1 Λεπ. 5, τελωνιακὸν δικαίωμα » 60,

γ') Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν, ἐγκτητικὸς φόρος Δρ. 2 » — τελωνιακὸν δικαίωμα » 60.

Ἐπὶ τῶν κικιθρῶν.

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριφυλίαν, φόρος ἐγκτητικὸς ἀνὰ λεπτὰ 25 τὴν ὀκὰν καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπτὰ 6. δι' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἀνὰ λεπτὰ 10. ἔγγειος φόρος καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα 6 λεπτὰ ἀνὰ πᾶσαν ὀκάν.

10. Εἰς πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βαλανοκικιδίων, θέλουν τηρηθῆ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου 1843 τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει φροντίσει νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

11. Ὅστις φωραθῆ συλλέγων ἐκ τῶν βαλανοκικιδοδένδρων ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 στοιχ. γ ἄνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλασίας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὁποῖ ν ἤθελε συνάξει κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων Νόμου, τὸ δὲ ἥμισυ αὐτῆς δίδε αι εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου.

12. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μετάξης πληρόνεται εἰς τὰ Τελωνεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀκάδος ἐκ 400 δραμίων.

α. Ἐπὶ τῆς ψιλῆς κλωθομένης κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον δραχ. 4.

β'. Ἐπὶ τῆς ψιλῆς κλωθομένης κατὰ τὸν ἐπιτόπιον συνήθη τρόπον, οἷον τῆς λεγομένης Σκεπίτικον τῆς τοῦ Πύργου καὶ ἄλλων ὁμοίων δραχ. τρεῖς.

γ'. Ἐπὶ τῆς χινδρῆς, ἤτοι τῆς λεγομένης Ἰμπρισὲμ καὶ τῆς ταύτης ὁμοίας δραχ. δύω, τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτέρω διὰ τὸν ἔγγειον φόρον κανονισθείσης τιμῆς πρὸς 6 τοῖς 0]0 ἤτοι· Ἐπὶ τῆς α' ποιότητος δρ. 2 καὶ .0 0]0 Ἐπὶ τῆς β'. » » 4 » 80 0]0 Ἐπὶ τῆς γ'. » » 1 » 20 0]0,

Ἡ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγὴ τῶν κουκουλίων ἀπαγορεύεται.

13. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρινοκοκκίου προσδιορίζεται εἰς 1. 4]2 δραχμὴν τὴν κάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτὰ 90.

14. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ ῥιζαρίου προσδιορίζεται εἰς δρ. 4 τὸ καντάριον ἐξ ὀκάδων 44, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς δραχ. 2. 40.

15. Ὁ ἐπὶ τῶν σύκων ἔγγειος φόρος, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα, λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καντα ρίου ἐξ ὀκάδων 44, ἑκάστη δὲ ὀκὰ ἐκ 400 δραμίων, δι' ἔγγειον φόρον δραχ. 1. διὰ τελωνιακὸν ἰικαίωμα λεπ. 60.

16. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας λαμβάνεται εἰς τ' ἁρμόδια τελωνεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ δημηνίαν ἀπὸ τὴν διοικητικὴν καὶ τελωνιακὴν Ἀρχὴν καὶ τὸν Δήμαρχον· ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων, ὡσαύτως πληρόνεται ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

17. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταριδαμπέλων, βαλανοκικιδοδένδρων καὶ σύκων, ὑποκειμένων εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου Νόμου ὁριζομένην φορολογίαν θέλει προσδιορισθῆ δί ἐκτιμήσεως ἐνεργηθησομένης σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ 17, 18 καὶ 19 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου, καὶ εἰσπραχθῆ εἰς χρήματα διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προσδιωρισμένου ἐγγείου φόρου. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μωρεοδένδρων προσδιορίζεται εἰς 5 λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου δένδρου ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας, ἂν δὲν ἦναι πολυετῶς διατεθειμένη, καὶ εἰσπράττεται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς εἶδος, ἢ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

18. Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐνδιαλαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μετακροὰ σύκων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς Μεσσηνίας καὶ τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρ. 16 ὑπαγομένων πορτοκαλλολεμονίων, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὰς ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος. Ἐπίσης θέλει ὑποβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινὴ καθ' ὁριζομένην ἀναλογίαν, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνίων Νόμον. Τὸ τριτημόριον τοῦ ὡς ποινὴ λαμβανομένου ποσοῦ, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις λόγῳ ἀποζημιώσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ἰουνίου 1845.

Ἐδημοσιεύθη τὴν 7 Ἰουνίου.

---

364. Δ. Περὶ μεταθέσεως τοῦ εἰρηνοδικείου Κραββάρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Α'. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κραββάρων μετατίθεται ἀπὸ μὲν τῆς 1 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου εἰς τὸ χωρίον Μεγάλην Λομποτινᾶ, ἀπὸ δὲ τῆς 1 Ὀκτωβρ. μέχρι τέλους Μαρτίου εἰς τὴν κωμόπολιν Πλάτανον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαΐου 1845.

---

365. Ν. Περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ δημοτικοῦ Νοσοκομείου Σύρου.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπὶ τῶν εἰς Σύρον εἰσαγομένων καὶ εἰς τελώνιον ὑποκειμένων πραγματειῶν ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ δημοτικοῦ Νοσοκομείου φόρος πρὸς ἓν τέταρτον τῆς ἑκατὸν κατὰ τὴν τελωνιακὴν διατίμησιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ (1850) ἔτους.

2. Ὁ φόρος οὗτος θέλει εἰσπράττεσθαι συνάμα μὲ τὸ δημόσιον τελώνιον ὑπὸ τῆς ἐν Σύρῳ τελωνιακῆς πιστασίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἰουνίου 1845.

---

366. Ν. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων τοῦ 1845 προσδιορίζεται εἰς 1785.

2. Ἐξ αὐτῶν οἱ 1285 ἄνδρες θέλουν ἀναλογισθῆ εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ, οἱ δὲ πεντακόσιοι θέλουσι ληφθῆ ἀπὸ τοὺς καθυστεροῦντας νεοσυλλέκτους τῶν παρελθόντων ἐτῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν καθυστερούντων ἑκάστης ἐπαρχίας καὶ δήμου καὶ κατὰ κλῆρον, ἐνεργηθησόμενον σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου 1845.

---

367. Περὶ δικαιώματος τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου Ναυπλίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπὶ τῶν εἰς Ναύπλιον εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων καὶ εἰς τελώνιον ὑποκειμένων πραγματειῶν ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου φόρος πρὸς ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὴν τελωνιακὴν διατίμησιν, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ (1850) ἔτους.

2. Ὁ φόρος οὗτος θέλει εἰσπράττεσθαι συνάμα μὲ τὸ δημόσιον τελώνιον ὑπὸ τῆς ἐν Ναυπλίῳ τελωνιακῆς ἐπιστασίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου 1845.

---

368. Δ. Περὶ ὁπλοφορίας ἐφίππων καὶ πεζῶν ταχυδρόμων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐκ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς ἐφίππους καὶ πεζοὺς ταχυδρόμους νὰ φέρουν ὅπλα πρὸς ἀτομικὴν ὑπεράσπισιν αὐτῶν καὶ τῶν ἐμπιστευθέντων εἰς αὐτοὺς ταχυδρομικῶν

σάκτων καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰουνίου 1845.

---

380 Δ. περὶ διοργανισμοῦ τοῦ λόχου τῶν πρεσβυτῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὅψιν ἔχοντες τὸν εἰς τὰς Βουλὰς ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν τῆς Ναυτικῆς ὑπηρεσίας, διατάσσομεν νὰ διοργανισθῇ ὁ λόχος τῶν πρεσβυτῶν τοῦ Ναυτικοῦ ὡς ἑφεξῆς· 1. ὑποπλοίαρχος, 1 σημαιοφόρος. 1 ναύκληρος ἀ. τάξεως, 3 Ναύκληροι Β'. τάξ 8 ναῦται ἀ. τάξ. 32 ναῦται Β' τάξ. τὸ ὅλον 46.

Ὁ παρὰ τῷ λόχῳ μέχρι τοῦδε ὑπηρετῶν λογιστὴς ἀπολύεται τῆς ἐν τῷ λόχῳ ὑπηρεσίας, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ ἀνατίθενται παρὰ τῷ ἐν Πόρῳ Βασιλικῷ Ναυστάθμῳ, εἰς τὸν λογιστὴν τοῦ προσωπικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἰουλίου 1845.

---

370. Δ. Περὶ περιορισμοῦ τοῦ πληρώματος τοῦ ναυστάθμου.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὸν εἰς τὰς Βουλὰς ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, διατάσσομεν νὰ περιορισθῇ τὸ πλήρωμα τοῦ Ναυστάθμου εἰς τεσσαράκοντα μόνον ἄνδρας ὡς ἕπεται·

Εἷς 4 ναυκλήρους ἀ. τάξεως, 4 ὁμοίους β'. τάξ., 10 ναύτας ἀ. τάξ., 10 ὁμ. Β'. τάξ, 10 ὁμ. γ'. τάξ, 2 αὐλητὰς καὶ τυμπανιστάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουλίου 1845.

---

371. Ν. Περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν ταμείων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

1. Τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα Διοικητικὰ καὶ ἐπιτροπικὰ ταμεῖα καταργοῦνται.

2. Ἀντ' αὐτῶν θέλουν συστηθῇ Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα ὑπαγόμενα ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Τὰ Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα διαιροῦνται εἰς Ταμεῖα Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως.

4. Τὸ εἰς τὴν πρωτεύουσαν Κεντρικὸν Ταμεῖον διατηρεῖται, ὁ δὲ Κεντρικὸς Ταμίας θέλει ἐνεργεῖ καὶ τὰ ἔργα Ἐπαρχιακοῦ Ταμία Ἀττικῆς.

5. Τὰ καθήκοντα Ταμιῶν Γ'. τάξεως δύνανται ν' ἀνατεθῶσι καὶ εἰς Τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους, εἰς τοὺς ὁποίους θέλει χορηγηθῇ ἀνάλογον ἐπιμίσθιον, προσδιοριζόμενον παρὰ τοῦ Νόμου.

6 Δύναται πρόσετι νὰ συστηθῇ ἐν Ταμεῖον διὰ δύο ἢ καὶ πλειοτέρας Ἐπαρχίας.

7. Τὰ Ταμεῖα διαιροῦνται ὡς ἑφεξῆς.

Α. Κεντρικὸν Ταμεῖον (Ἀττικῆς.)

Β'. Ταμεῖα Α'. τάξεως.

1 Ταμεῖον τῆς Ἐπαρχίας Πατρῶν, 2 Ἠλείας, 3 Ναυπλίας καὶ Ἄργους. 4 Κορινθίας, 5 Λακεδαίμονος, 6 Μεσσήνης καὶ Καλαμῶν, 7 Μαντινείας, 8 Φθιώτιδος, 9 Σύρου.

Γ. Ταμεῖα Β'. τάξεως.

1 Ταμεῖον τῆς Ἐπαρχίας Θηβῶν 2 Λεβαδείας, 3 Παρνασσίδος, 4 Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου, 5 Μεσολογγίου, 6 Βονίτζης, Ξηρομέρου καὶ Βάλτου, 7 Γόρτυνος, 8 Καλαβρύτων, 9 Τριφυλίας, 10 Ηυλίας, 11 Ἐπιδαύρου-Λιμηρᾶς 12 Λοκρίδος.

Δ. Ταμεῖα Γ'. τάξεως.

1 Ταμεῖον τῆς Ἐπαρχίας Εὐρυταν·ίας 2 Τριχωνίας 3 Δωρίδος 4 Μεγαλουπόλεως 5 Ὀλυμπίας 6 Θήρας.

Ε. Ταμεῖα Γ'. τάξεως διευθυνόμενα παρὰ Τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

1 Ταμεῖον τῆς Ἐπαρχίας Αἰγιαλείας 2 Κυνουρίας 3 Καρυστίας 4 Νάξου 5 Πετσῶν καὶ Ἐρμιονίδος 6 Τροιζηνίας καὶ Ὕδρας 7 Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης 8 Τήνου 9 Ἄνδρου 10 Σκοπέλου 11 Ναυπακτίας 12 Μήλου 13 Κέας 14 Γυθείου καὶ Οἰτύλου.

8 Τὸ προσωπικὸν, ἡ μισθοδοσία καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Κεντρικοῦ καὶ τῶν Ἐ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

παρχιακῶν Ταμείων κανονίζονται ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Κεντρικὸς Ταμίας μὲ βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Συμβούλου ά. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 400. Εἷς ὑπουργικὸς γραμματεὺς ά. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 200. Εἷς ὑπουργικὸς γραμματεὺς β'. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. 160. Εἷς γραφεὺς ά. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ 100. Εἷς ὅμοιος β'. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. 80. Εἷς βοηθὸς μηνιαῖον μισθὸν δρ. 60. Δύω κλητῆρες μὲ μηνιαῖον μισθὸν ἀνὰ δρ. 50 εἰς ἕκαστον. Σταθερὰ μηνιαία προσεπιχορήγησις δρ. 60 διὰ γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν κτλ.

Β'. Ἐπαρχιακὰ ταμεῖα ά. τάξεως· Εἷς ταμίας μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως ά. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. 200. Εἷς γραφεὺς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. 60. Εἷς βοηθὸς » » » 40 Σταθερὰ μηνιαία προσεπιχορήγησις δρ. 20 διὰ γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν κλτ.

Γ'. Ἐπαρχικὰ Ταμεῖα β'. τάξεως· Εἷς ταμίας μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως β'. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ 160. Εἷς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ 40. Σταθερὰ μηνιαία προσεπιχορήγησις δρ 25 διὰ γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν κτλ.

Δ'. Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα γ'. τάξεως· Εἷς ἐπαρχιακὸς Ταμίας μὲ μισθὸν δραχ. 100. Σταθερὰ μηνιαία προσεπιχορήγησις δρ 20 διὰ γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν κτλ. Αἱ ἀνωτέρω προσεπιχορηγήσεις δὲν ὑπάγονται εἰς λογοδοσίαν.

Ε' Οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθενται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου τὰ ἔργα Ἐπαρχιακῶν Ταμιῶν, θέλουν λαμβάνει πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων των καὶ ἀμοιβήν των, μηνιαῖον ἐπιμίσθιον ὡς ἐφεξῆς· Οἱ ἐπιτεταγμένοι τὰ ταμεῖα Αἰγιαλείας, Κυνουρίας, Καρυστίας, Νάξου, Ἐρμιονίδος καὶ Πετσῶν, Τροιζηνίας καὶ Ὕδρας, Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης μηνιαῖον ἐπιμίσθιον δρ. 60. Οἱ ἐπιτεταγμένοι τὰ ταμεῖα Τήνου, Ἄνδρου, Σκοπέλου, Ναυπακτίας, Μήλου, Κέας, Γυθείου καὶ Οἰτύλου μηνιαῖον ἐπιμίσθιον δρ 45. Τὰ μέχρι τοῦδε χορηγούμενα ποσοστὰ καταργοῦνται.

9. Οἱ γραφεῖς, βοηθοὶ καὶ κλητῆρες τῶν Ταμείων, διορίζονται κατὰ πρότασιν τῶν Ταμιῶν.

10. Αἱ ἕδραι τῶν ἐπαρχιακῶν Ταμείων καὶ αἱ πρὸς τὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς σχέσεις των προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

11. Οἱ Ταμίαι θέλουν ὑποβληθῆ εἰς ἐγγύησιν, εἴτε διὰ χρηματικῆς καταβολῆς, ἢ δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτων, κατὰ τὸν περὶ ἐγγυήσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων Νόμον, τῆς 24 Αὐγούστου 1836, κατὰ τὰς ἐφεξῆς ἀναλογίας.

Α. Ὁ Κεντρικὸς Ταμίας εἰς ἐγγύησιν δρ. 2,000, Β'. Ὁ Ταμίας ά. τάξεως εἰς ἐγγύησιν δρ. 6 000, Γ'. Ὁ Ταμίας β'. τάξεως εἰς ἐγγύησιν δρ. 3,000, Δ'. Ὁ Ταμίας γ'. τάξεως εἰς ἐγγύησιν δρ. 1,500. Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Αὐγούστου 1846.

---

372 Α. Περὶ προσδιορισμοῦ ἑδρῶν τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Αἱ σχέσεις τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων ὡς πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν μένουν ἀπαραλλάκτως ὁποῖα ἐκανονίσθησαν διὰ τοῦ ἐν ἰσχύϊ Διατάγματος, καὶ διὰ τῶν κατὰ συνέπειαν ἐκδοθεισῶν ὁδηγιῶν καὶ διατάξεων.

2. Αἱ ἕδραι τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων προσδιορίζονται ὡς ἐφεξῆς·

Ταμεῖα ά. τάξεως.

1. Ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν ἕδρα Πάτραι, 2. ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας ἕδρα Πύργος, 3. ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας καὶ Ἄργους ἕδρα Ναύπλιον, 4. ταμ. τῆς ἐπαρ. Κορινθίας ἕδρα Κόρινθος,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

5. ταμ. τῆς ἐπαρ. Λακεδαίμονος ἕδρα Σπάρτη, 6. ταμεῖον τῆς ἐπαρ. Μεσσήνης καὶ Καλαμῶν ἕδρα Καλάμαι, 7. ταμ. τῆς ἐπαρ. Μαντινείας ἕδρα Τρίπολις, 8. ταμ. τῆς ἐπαρ. Φθιώτιδος ἕδρα Λαμία, 9 ταμ. τῆς ἐπαρχ. Σύρου ἕδρα Ἑρμούπολις.

Ταμεῖα β'. τάξεως.

1. Ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν ἕδρα Θῆβαι, 2. ταμεῖον τῆς ἐπαρ. Λεβαδίας ἕδρα Λεβαδία, 3. ταμ. τῆς ἐπαρ Παρνασσίδος, ἕδρα Ἄμφισσα, 4. ταμ τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου ἕδρα Χαλκίς 6. ταμ. τῆς ἐπαρ. Μεσολογγίου ἕδρα Μεσολόγγιον, 7. ταμεῖον τῆς ἐπαρ. Ἀνίτσης Ξηρομέρου καὶ Βάλτου ἕδρα Βόνιτσα, 8 ταμεῖον τῆς ἐπαρ. Γόρτυνος ἕδρα Καρύταινα, 7. ταμεῖον τῆς ἐπαρ Καλαβρύτων ἕδρα Καλάβρυτα, 9. ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Τριφυλίας ἕδρα Κυπαρισία, 10 ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Πυλίας ἕδρα Πύλος, 11. ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς ἕδρα Μονεμβασία, 12. ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Λοκρίδος ἕδρα Ἀταλάντη.

Ταμεῖα γ'. τάξεως.

1 Ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας ἕδρα Καλλιδρόμη, 2 ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Τριχωνίας ἕδρα Ἀγρίνιον, 3 ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Δωρίδος ἕδρα Λοιδωρίκι, 4 ταμ. τῆς ἐπαρχ. Μεγαλουπόλεως ἕδρα Λεοντάρι, 5 ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Ὀλυμπίας ἕδρα Ἀνδρίτζαινα, 6 ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Θήρας ἕδρα Θήρα.

Ταμεῖα γ' τάξεως διευθυνόμενα παρὰ τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων

1. Ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας ἕδρα Βοστίτζα, 2 ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Κυνουρίας ἕδρα Ἄστρος, 3 ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας ἕδρα Κούμη, 4 ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Νάξου ἕδρα Νάξος, 5 ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Πετζῶν καὶ Ἐρμιονίδος ἕδρα Ἐρμιόνη, 6 ταμεῖον τῆς ἐπαρ Τροιζινίας καὶ Ὕδρας ἕδρα Πόρος, 7 ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Μεγάρων καὶ Αἰγίνης ἕδρα Μέγαρα, 8 ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Τήνου ἕδρα Τῆνος, 6 ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Ἄνδρου ἕδρα Ἄνδρος, 10 ταμεῖον τῆς ἐπαρ. Σκοπέλου ἕδρα Σκόπελος, 11 ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Ναυπακτίας ἕδρα Ναύπακτος, 12 ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Μήλου ἕδρα Μῆλος 13 ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Κέας ἕδρα Κέα, 14 ταμεῖον τῆς ἐπαρχ. Γυθείου καὶ Οἰτύλου ἕδρα Γύθειον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1871.

---

373. Δ. Περὶ ἐκποιήσεως τῶν δημοσίων γεννημάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Κεφ. Α'. Γενικαὶ ὁδηγίαι.

1. Πάσης δημοπρασίας ἐκποιήσεως γεννημάτων τοῦ δημοσίου θέλει προηγεῖσθαι διακήρυξις.

2. Ἡ διακήρυξις αὕτη θέλει δημοσιεύεσθαι α) ἐν περιλήψει μὲν διά τινος ἐφημερίδος, ὁλόκληρος δὲ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης ὅπου πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ δημοπρασία ὁσάκις τὰ ἐκποιούμενα εἴδη ὑπερβαίνουσι τὴν ἀξίαν δραχμῶν 10,000· β) διὰ μόνης τοιχοκολλήσεως, ὡς ἀνωτέρω, ὁσάκις πρόκειται περὶ εἰδῶν κατωτέρας τῶν 10,000 δρ. ἀξίας.

3 Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν ὁ Ἔφορος διευθύνει τὴν διακήρυξιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον θέλει φροντίζει διὰ τὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα καταχωρησίν της ἐν περιλήψει.

4. Ἡ τοιχοκόλλησις τῆς διακηρύξεως θέλει γίνεσθαι ἐπιμελείᾳ τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν διὰ πράξεως βεβαιουμένης τῇ ὑπογραφῇ τοῦ Δημάρχου· ἡ πρᾶξις αὕτη ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Ἔφορον.

5. Ἡ διακήρυξις πρέπει νὰ περιέχῃ α) τὸ εἶδος τοῦ ἐκποιουμένου πράγματος, β) Τὸ ποσὸν αὐτοῦ, γ) Τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκεται, καὶ ὅπου μέλλει νὰ παραδοθῇ, δ) Τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξεως καὶ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς δημοπρασίας, ε) Ἐὰν ἡ ἐνεργουμένη δημοπρασία ἦναι τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Δημόσιον ἢ μένῃ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ς) Τὰς λοιπὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀγοραστοῦ ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐκποιουμένου εἴδους, καὶ

τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀντιτίμου κατὰ τὸν παράγραφον **16**.

6. Ἡ δημοπρασία θέλει ἄρχεσθαι α) Δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τῆς διακηρύξεως, ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐκποιήσεως εἰδῶν ἀξίας ἀνωτέρας τῶν δρ. **10,000**, β) Ἐξ ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως, ὁσάκις πρόκειται περὶ εἰδῶν κατωτέρας τῶν **10,000**, δρ. ἀξίας, Ὁσάκις δὲ πρόκειται περὶ εἰδῶν ἀξίας μέχρι **500** δραχ. τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ διατάξῃ καὶ μονοημέρους δημοπρασίας καὶ ν' ἀναθέτῃ τὴν ἔγκρισιν εἰς τοὺς Διοικητὰς καὶ Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους.

7. Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον τόπον παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ὁποίας ὑπάγεται ἡ δημοπρασία, καὶ ὑπὸ τὸν διὰ προσωπικῆς παρουσίας ἔλεγχον τοῦ Διοικητοῦ, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐλλείψει αὐτῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

8. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἐπαναλαμβάνεσθαι ἄπαξ ἑκάστην ἡμέραν ἀπὸ τῆς 9 Π. Μ. μέχρι τῆς 12. Κατὰ τὰς ὥρας ταύτας οἱ συναγωνιζόμενοι θέλουν ἀποτείνει τὰς προσφοράς των εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα, αἱδὲ προσφοραὶ καθόσον ἐπαναλαμβάνονται παρ' αὐτοῦ, ἐγγράφονται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ προσφέροντος εἰς τὰ πρακτικά.

9. Αἱ σελίδες τῶν πρακτικῶν θέλουν ἀριθμεῖσθαι, μονογράφεσθαι παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, καὶ κρατεῖσθαι παρὰ τῆς ἐνεργούσης τὴν δημοπρασίαν ἀρχῆς. Ἑκάστην δὲ ἡμέραν θέλουν βεβαιοῦσθαι διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἀμφοτέρων. Εἰς τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας σημειοῦται τὸ ὄνομα τοῦ τελευταίου ὑπερθεματιστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, καὶ ὁλογράφως τὸ ποσὸν τῆς κατακυρώσεως Τὰ δὲ πρακτικὰ ὑπογράφονται παρ' ἀμφοτέρων, καὶ βεβαιοῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν δημοπρασίαν ὑπαλλήλου κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον τύπον.

ΚΕΦ. Β'.

Ὑποχρεώσεις τοῦ δημοσίου.

10 Τὰ πρακτικὰ ταῦτα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπισυνάπτεται ἡ διακήρυξις ἡ βεβαιοῦσα τὴν δημοπρασίαν πρᾶξις (παραγρ **4**) καὶ τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος (παραγρ.) ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

11. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφοράν του ἐντὸς τῶν πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον παραλήψεως τῶν πρακτικῶν προστιθεμένων εἰς αὐτὰς καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως ἡμερῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν παραλαβὴν τῆς ἐγκρίσεως.

12. Τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει τὸ δικαίωμα ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας νὰ ἐγκρίνῃ ἢ μὴ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας χωρὶς νὰ αἰτιολογήσῃ τὴν ἀπόφασίν του ἢ καὶ νὰ διατάξῃ νέαν δημοπρασίαν τοῦ προκειμένου εἴδους.

13 Ἡ κοινοποίησις τῆς ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου ἐγκρίσεως εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην πρέπει νὰ γίνεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ἐφόρου ἐγγράφως Ἐὰν δὲ πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐγγράφου τούτου παρουσιασθῇ ἀνωτέρα προσφορά, ἐνεργεῖται νέα δημοπρασία τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον γνωστοποιουμένη διὰ νέας συνοπτικῆς διακηρύξεως κατὰ τὰ ἐν τοῖς παραγράφοις **2**, **3**, **4** καὶ **5** ὡρισμένα.

14. Τὸ Ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ ἐγκρίνῃ δημοπρασίαν εἰς ἣν δὲν ἐφυλάχθησαν οἱ ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι ὡρισμένοι τύποι. Εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τῆς τελειωτικῆς καὶ ὑποχρεωτικῆς δημοπρασίας ὀφείλει μάλιστα ὑπὸ εὐθύνην αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἐν τῷ παραγράφῳ ἑνδεκάτῳ ὡρισμένων ἡμερῶν ν' ἀκυρώσῃ τὰ πρακτικὰ δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως, ἥτις κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἐφόρου εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην ἐντὸς τῶν ἐν τῷ παραγράφῳ ἑνδεκάτῳ διὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ὡρισμένων ἡμερῶν.

15. Ἡ τοιουτοτρόπως ἀκυρωθεῖσα δημοπρασία θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, καὶ γίνεται νέα δημοπρασία, τηρουμένων τῶν ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι διατάξεων.

ΚΕΦ. Γ'.

Ὑποχρεώσεις τῶν ἀγοραστῶν.

16. Πέντε τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ παραλάβῃ ἀπὸ τὰς ἀποθήκας τοῦ δημοσίου τὰ παρ' αὐτοῦ ἀγορασθέντα γεννήματα, ἀφοῦ πρῶτον προσαγάγῃ εἰς τὸν Ἔφορον ἀπόδειξιν τοῦ ταμίου ὅτι ἐπλήρωσεν ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον

Μετὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προσκαλεῖ τὸν ἀγοραστὴν νὰ παραλάβῃ τὰ γεννήματα ἐντὸς **24** ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τῆς διατυπώσεως του. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ δυστροπίας, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐκθέτει εἰς τὸν ἀναπλειστηριασμὸν τὰ προκείμενα γεννήματα. Ἐὰν δὲ πληρώσας ὁ ἀγοραστὴς τὸ ἀντίτιμον δὲν θέλει νὰ παραλάβῃ τὰ γεννήματα, τότε πίπτουσιν εἰς βάρος αὐτοῦ τὸ ἀναλογοῦν τῶν εἰς τοὺς μισθοὺς ἀποθηκαρίων, φυλάκων καὶ ἐνοικίων γενομένων ἐξόδων μεχρισοῦ παραλάβῃ ταῦτα.

17. Οἱ ἀναπλειστηριασμοὶ ἐνεργοῦνται ὡς καὶ αἱ δημοπρασίαι κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι ὡρισμένα, ἡ δὲ ἐξ αὐτῶν πηγάζουσα διαφορὰ πρὸς ζημίαν τοῦ δημοσίου πίπτει εἰς βάρος τοῦ ὀλιγωρήσαντος πρώτου ἀγοραστοῦ, ὅστις καὶ θέλει καταδιώκεσθαι δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεων τῶν καθυστερούντων Νόμου.

18. Αἱ εἰς τοὺς ἀγοραστὰς γινόμεναι παραδόσεις τῶν ἐκποιηθέντων γεννημάτων γίνονται διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλλου συνταχθησομένου παρὰ τοῦ ἀποθηκαρίου ἐνώπιον ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ, καὶ ὑπογεγραμμένου παρὰ τῶν τριῶν.

19. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἐκποιήσεις τῶν προερχομένων ἀπὸ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα προϊόντων καὶ εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων, σταφιδῶν, βαλανιδίων κτλ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **8** Αὐγούστου **1845**.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

874. Περὶ ἀδείας ὑπογραφῆς τῶν ἐγγράφων τῶν παρὰ τῶν δικασ. κλητήρων ἐπιδιδομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι ἐδόθη εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως τοῦ Ὑπουργείου τούτου ὑπάλληλον ἐντολὴ νὰ ὑπογράφῃ ἀντὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τὰ Ἐπιδοτήρια τῶν δικαστικῶν κλητήρων. Ἡ παροῦσα δηλοποίησις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **4** Αὐγούστου **1845**.

---

875 Ν. ΙΕ'. Περὶ δημοτικῶν φόρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν δημοτικῶν φόρων.

1. Ἐπιβάλλονται κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος **1845** οἱ ἑξῆς δημοτικοὶ φόροι.

α. Οἱ ἄμεσοι, ἤτοι ὁ ἔγγειος, ὁ ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων. β'. Ὁ ἔμμεσος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν ἀμέσων δημοτικῶν φόρων.

2. Ὁ ἔγγειος δημοτικὸς φόρος προσδιορίζεται εἰς δέκα ἑκατοστὰ τοῦ ἐγγείου δημοσίου φόρου.

3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων δημοτικὸς φόρος προσδιορίζεται εἰς τέσσαρα μὲν λεπτὰ ἐπὶ τῶν μικρῶν, ἓξ κατὼ δὲ ἐπὶ τῶν ὄνων καὶ δεκαὲξ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μεγάλων ζώων κατὰ κεφαλήν.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν ποιμνίων δημοτικὸς φόρος ἐπιβάλλεται κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν μόνον εἰς τοὺς δήμους, ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ὁποίων παρεχείμασαν μόνον καὶ ἐγέννησαν τὰ ζῶα, κατὰ τὸ ἥμισυ δὲ εἰς ἐκείνους ἐν οἷς βόσκουσι τὸ θέρος μόνον.

5. Ἐξαιροῦνται τῶν ἀμέσων δημοτικῶν φόρων ὅσα καὶ τῶν δημοσίων προϊόντα ἢ ζῶα.

6. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων δημοτικὸς φόρος προσδιορίζεται εἰς τρία λεπτὰ τὸ κοφίνι.

Ψηφιακή Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ ἐμμέσου δημοτικοῦ φόρου

7. Ὁ ἔμμεσος φόρος ἐπιβάλλεται εἰς ἐκείνους μόνον τοὺς δήμους, οἵτινες εἶναι πρωτεύουσαι ἐπαρχιῶν, ἢ παρ' οἷς εἶναι καθιδρυμένη τελωνιακὴ ἀρχὴ ἐννοουμένου καὶ τοῦ σταθμάρχου· προσδιορίζεται δὲ εἰς ἓν ἑκατοστὸν τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων καὶ εἰς τὰς ἑξῆς πέντε κατηγορίας ὑπαγομένων εἰδῶν, ἤτοι· ά. Τῶν πνευματωδῶν ποτῶν καὶ τῶν ῥευστῶν. β'. Τῶν τροφίμων.

Ἐξαιροῦνται τούτων οἱ δημητριακοὶ καρποί, τὰ ἄλευρα, ὁ ἄρτος, τὰ λάχανα, τὰ χλωρὰ ὄσπρια, αἱ χλωραὶ ὀπῶραι, ὁ χλωρὸς τυρός, τὸ γάλα, τὸ ἅλας, τὰ ὀρνίθια, τὰ ὠὰ καὶ λοιπὰ μικρὰ εἴδη. γ'. Τῶν καυσίμων, ἐξαιρουμένων τῶν διὰ φορτηγῶν ζώων εἰσαγομένων. δ'. Τῆς ζωοφορβίας· ἐξαιρουμένης τῆς διὰ φορτηγῶν ζώων εἰσαγομένης. ε. Τῶν οἰκοδομικῶν ὑλῶν, ἐξαιροῦνται τούτων αἱ πρὸς ναυπηγίαν.

8. Εἰς τοὺς δήμους Ἑρμουπόλεως Ὕδρας, Πετσῶν καὶ Ἁμαλιουπόλεως ἐπεκτείνεται ὁ ἔμμεσος δημοτικὸς φόρος καὶ εἰς τοὺς σίτους καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου μὴ ἐξαιρουμένων εἰδῶν, κατὰ γνωμοδότησιν τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν συμβουλίων καὶ ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς.

9. Ἡ διατίμησις τῶν ὑποκειμένων εἰς ἔμμεσον φόρον εἰδῶν ψηφίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς προεστώσης διοικητικῆς ἀρχῆς πρέπει δὲ νὰ περιέχῃ ὀνομαστὶ τὰ εἰς τὸν φόρον ὑποβαλλόμενα εἴδη καὶ τὸ δι' ἓν ἕκαστον αὐτῶν καθ' ὡρισμένον σταθμὸν ἢ μέτρον πληρωτέον τέλος.

10. Δὲν καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου οἱ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ Νόμοι καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν διατάγματα περὶ δημοτικῶν φόρων καὶ ἄλλων εἰς τοὺς δήμους παραχωρηθέντων δικαιωμάτων.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ἐπαυξήσεως τῶν δημοτικῶν φόρων

11. Ἐὰν αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων πρόσοδοί τινος δήμου δὲν ἐπαρκοῦν εἰς θεραπείαν τῶν ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν αὐτοῦ, ἐπιτρέπεται ν' αὐξηνθῶσι κατὰ ψῆφισιν τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς μέχρι τοῦ διπλασίου τῶν ἀνωτέρω τεθέντων ὅρων εἴτε ἄμεσοι καὶ οἱ ἔμμεσοι δημοτικοὶ φόροι, ἤτοι οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 1—8 τοῦ παρόντος περιλαμβανόμενοι, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ τελευταίῳ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν δήμον τῆς Ἑρμουπόλεως· καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μικρῶν ζώων φόρου, ὅστις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ λεπτὰ ἓξ· ἡ αὔξησις αὕτη θέλει ἐνεργηθῇ ἐπὶ ὅλων τῶν φορολογητέων εἰδῶν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοτικῶν φόρων.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἀμέσων δημοτικῶν φόρων

12. Ὁ ἔγγειος δημοτικὸς φόρος θέλει εἰσπραχθῆ εἴτε εἰς εἴδη εἴτε εἰς χρήματα συνάμα μετὰ τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῆς συγκομιδῆς ἢ ἐν τοῖς τελωνείοις, κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου γενησομένης μετρήσεως, ἐκτιμήσεως καὶ ἐξελέγξεως.

13. Ἡ ἐκποίησις τῶν εἰς εἴδη εἰσπρατομένων δημοτικῶν φόρων θέλει γίνει καθ' ὃν τρόπον καὶ χρόνον καὶ ἡ τῶν τοῦ δημοσίου, καὶ παρὰ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ χρεωστοῦν νὰ ἐκποιῶσι τὸ ὂν ἢ μέρος τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς δήμους ἀνηκόντων εἰδῶν, ἐπὶ δικαιολογημένῃ αἰτήσει τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, συμμορφούμεναι μὲ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα.

14. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος τῶν μὲν δήμων, ἐν οἷς παρεχείμασαν μόνον τὰ ζῶα, θέλει εἰσπραχθῆ συνάμα μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων δημοσίου φόρου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρὰ τοῦ δημοσίου γενομένης

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη

ἀπαριθμήσεως· τῶν δὲ δήμων ἐν οἷς βόσκουσι τὸ θέρος, ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίας ἀπαριθμήσεως γενησομένης ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

15. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων δημοτικὸς φόρος θέλει εἰσπρᾱχθῆ συναμα μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου γενησομένης ἀπαριθμήσεως.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐμμέσου δημοτικοῦ φόρου

16. Ὁ ἔμμεσος δημοτικὸς φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὰς τῶν δήμων εἰσόδους, ἔνθα πρέπει νὰ εὑρίσκηται πάντοτε ἐκτεθειμένη ἡ φορολογικὴ διατίμησις· ἐπὶ δὲ τῶν φορολογητέων εἰδῶν, ἅτινα εἰσέρχονται εἰς τὸν σχετικὸν δῆμον, ἀμέσως διὰ τῶν τελωνείων ὁ δημοτικὸς φόρος εἰσπράττεται διὰ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν.

17. Ὅσάκις τὰ εἰς ἔμμεσον φόρον ὑποκείμενα εἰσάγονται εἰς τινα δῆμον, ἄνευ προθέσεως τοῦ νὰ πωληθῶσιν ἐντὸς αὐτοῦ, δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ ὅσα κατανalωθῶσιν ἐν αὐτῷ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1845. Ἐκυρώθη τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ.

---

376 Δ. Περὶ *μεταθέσεως τοῦ εἰρηνοδικείου Κουρίτιδος.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν νὰ μετατεθῇ ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου Κουρίτιδος ἀπὸ τὸ χωρίον Πετροχώρι εἰς τὸ χωρίον Κεφαλόβρυσον, ἀνατιθέμενοι τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Σεπτεμβρ. 1845.

---

377 Δ. Περὶ *συστάσεως συμβολαιογραφείου.*

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ εἰρηνοδικείου Τρικάλλων, συσταίνεται εἰδικὸν συμβολαιογραφεῖον.

2. Ἕδρα τοῦ συμβολαιογραφείου τούτου προσδιορίζεται ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Ζαχόλης.

3. Ὁ κ. Ἀπόστολος Γεωργαντόπουλος ὑπογραμματεὺς ἐφετῶν, διορίζεται συμβολαιογράφος εἰς τὴν θέσιν ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουνίου 1845.

---

378. Ν. ΙΗ'. *Περὶ τῆς φορολογίας τῆς ῥητινοκατράμης καὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

1. Οἱ φόροι τῆς ῥητινοκατράμης καὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, οἷον, καστάνων, κέρνων, κουκουναρίων, ποτάσσης, πεντραγκάθης, φλοιοῦ, κυτρινοκοκκίου (ἀλατζοχαίρι) κλπ. θέλουν διατεθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1836 περὶ ὑλοτομίας καὶ φόρου ξυλείας Διατάγματος, κατὰ τὰς ἐκδοθείσας παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἀδείας, δι' ἐνοικιάσεως ἢ ἀπ' εὐθείας εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Νοεμβρίου 1845. Ἐκυρώθη τὴν 3 Νοεμβρίου.

---

379. Ν. *Περὶ παραχωρήσεως 30 χιλιάδων κοιλῶν καρπῶν παντὸς εἴδους εἰς τοὺς γεωργούς.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Δίδεται ἡ ἄδεια εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ διαθέσῃ μέχρι τριάκοντα χιλιάδων κοιλῶν δημοσίου καρποῦ παντὸς εἴδους, διὰ νὰ χορηγῶνται ἐξ αὐτῶν ὡς δάνειον οἱ ἀναγκαῖοι σπόροι εἰς τοὺς γεωργούς, ὅσοι ἀποδεδειγμένως στεροῦνται αὐτῶν ἕνεκα τῆς ἐφετεινῆς ἀκαρπίας.

Ὁ μέγιστος ὅρος τοῦ εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην γεωργὸν δοθησομένου σπόρου δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ 10 κοιλά.

2. Οἱ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δανειζόμενοι καρποὶ θέλουν ἀποδοθῇ εἰς εἶδος εἰς τ' ἅλώνια τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

3. Αἱ αἰτήσεις καὶ τὰ περὶ παραλαβῆς

καὶ παραδόσεως τοῦ σπόρου ἔγγραφα θέλουν συντάττεσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Νεμβρίου 1845. καὶ ἐκυρώθη τὴν 3.

---

380. Ν. Περὶ ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων τῶν ἀπὸ δημοσίων καταστημάτων, κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικωτέρων ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων, θέλει ἐξακολουθήσει ἡ εἴσπραξις κατὰ τὸ 1845 ἔτος δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων περὶ ἑκάστου αὐτῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Βουλευτικῇ Συνόδῳ κυρωθέντων Νόμων.

2. Τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους 1845 ὑπολογίζονται κατὰ χρῆσιν μὲν εἰς δραχ. δεκατέσσαρα ἑκατομμύρια εἰκοσιμίαν χιλιάδα ἑπτακοσίας πεντήκοντα ἓξ (14,021,756 κατὰ διαχείρισιν δὲ εἰς δραχ. δεκατρία ἑκατομμύρια τριάκοντα τέσσαρας χιλιάδας ἑκατὸν ἐννενήκοντα ἐννέα καὶ λεπτὰ τριάκοντα τρία (13,334,199, 33) κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων διαλαμβανόμενα.

3. Ἡ διάρκεια τῆν χρήσεως τοῦ 1845 παρατείνεται μέχρι 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κλείονται τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων ταύτης τῆς χρήσεως, τὰ δὲ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα θέλουν καταλογίζεσθαι εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων τῆς ἑπομένης χρήσεως ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένῳ « ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων. »

4. Τὰ περὶ τῆς λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κατά τε χρῆσιν καὶ ἐνιαύσιον διαχείρισιν κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1845 Νόμου.

5. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἔλθῃ εἰς δασολυψίαν μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καταθέτουσα μὲν τὸ περίσσευμα τοῦ ταμείου ὁσάκις τὸ νομίσει συμφέρον κατὰ τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθ. 9 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης προηγουμένου Νόμου, κανονίζοντος τὰς βάσεις τῶν ἐκ τούτου σχέσεων μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Τραπέζης λαμβάνουσα δὲ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης πίστωσιν μέχρι τῆς ποσότητος διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν 200,000 κατὰ τὸ ἐδάφ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ καταστατικοῦ.

6. Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου παρὰ τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα ἐπαγορεύονται ἐπὶ ὁποιαδήποτε λόγῳ ἡ εἴσπραξις ἐπὶ κατεπείγει κατὰ παντὸς ὑπαλλήλου εἴτε διατάξαντος, εἴτε ἐνεργήσαντος τὴν εἴσπραξιν χωρὶς ν ἀπαιτῆται πρὸς καταδίωξιν ἰδιαιτέρα ἄδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἐπιφυλαττομένης δὲ πρὸς τούτοις καὶ τῆς ἐντὸς τριετίας ἀγωγῆς ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Νοεμβρίου 1845, καὶ ἐκυρώθη τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ.

---

381 Ν. Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1845.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1845, προσδιορίζεται εἰς δραχ. δεκαεπτὰ ἑκατομμύρια διακοσίας ἐννενηκοντα πέντε χιλιάδας ἑξήκοντα τρεῖς (ὡς ἑρεξῆς·

1. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τόκους καὶ χρεολύσια τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου· Τῶν Ῥοτσχίλδ δραχ 4,022,686. διὰ τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους δρ. 11,43[illegible]. διὰ συντάξεις δρ. 411,565, 12, διὰ τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν 1,000,000, διὰ τὰς χορηγήσεις τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων ἤτοι τῆς Βουλῆς δρ. 188,000, τῆς Γερουσίας δρ. 251 755, διὰ διαφόρους πληρωμὰς καὶ ἔκτακτα ἔξοδα δραχμὰς 705,940, 39. διὰ τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου καὶ ἔξοδα διοικήσεως, ἐπιστασίας καὶ εἰσπράξεις τῶν φόρων 2,241,075, 86. 2. Εἰς τὸ τῶν Ναυτικῶν δρ. 1,056,622, 80. 3. Εἰς τὸ τῆς Δικαιοσύνης δραχ. 841,198, 83. 4. Εἰς τὸ τῶν Ἐσωτερ. δρ. 1,530,956, 91.

Δημοσιεύσεις Κυβερνητικών Εφημερίδων

5. Εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν 270.13″, 92. 6. Εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως δρ. 610,872, 47. 7. Εἰς τὸ τῶν Στρατιωτικῶν δραχ. 4,058,847, 69. Τὸ ὅλον ὡς ἄνω δρ. 47,295,063

Εἰς λογαριασμὸν τῶν ὁποίων, ἐξαιρουμένων τῶν ἀφορώντων τὸ ἐξωτερικὸν δάνειον, καὶ καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἔξοδα τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου, ἐδόθησαν τέσσαρες πιστώσεις τῆς Βουλῆς διὰ τῶν ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου κλπ Νόμων.

2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ 1 ἄρθρον καὶ εἰς τοὺς προσαρτημένους πίνακας ἔξοδα διὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1845, κατὰ τὸν περὶ ἐσόδων ἰδιαίτερον Νόμον.

3. Τὸ ὑπόλοιπον τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένων πιστώσεων, μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῶν γενομένων ἐξόδων διὰ τοὺς ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου δέκα μῆνας, δυνάμει τῶν ἐκδοθέντων, ὡς εἴρηται, περὶ πιστώσεων τῶν ἀφορώντων τὰ ἔξοδα ταῦτα Νόμων, θέλουν διανέμεσθαι καθ' ἕκαστον τῶν ἑπομένων δύο μηνῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑπουργείων δυνάμει Β. Διαταγμάτων.

4. Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1845 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, ὁπότε κλείονται ὁριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν Ὑπουργείων.

5. Ὅσαι πιστώσεις τῆς χρήσεως ταύτης μείνωσιν ἀπραγματοποίητοι κατὰ τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1846 θέλουν μὲν ἀκυρωθῆ ἐπὶ τῶν βιβλίων τῶν Ὑπουργείων, ἀλλ' οἱ ὑπουργοὶ ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὰς διὰ δικαιώματα κεκτημένα ἐντὸς τῆς διαρκείας τῆς χρήσεως 1845 καταλογίζοντες τὴν δαπάνην ἐπὶ τῶν βιβλίων τῆς ἑπομένης χρήσεως εἰς εἰδικὸν κεφάλαιον ἐπονομαζόμενον ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων.

6. Ἕκαστος ὑπουργὸς ὀφείλει, ἐντὸς μὲν τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τοῦ ἔτους 1846 νὰ συντάξῃ τὸν προσωρινὸν ἀπολογισμὸν τῆς κατὰ τὸ ἐνεστὸς διαχειρίσεως τῶν χρηγηθεισῶν αὐτῷ πιστώσεων ἐντὸς δὲ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1846, τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως τῶν αὐτῶν πιστώσεων καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως διὰ νὰ κοινοποιήσῃ ἀμφοτέρους εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐντὸς μὲν τοῦ Μαρτίου μηνὸς τοῦ ἔτους 1846 τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1845 οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διὰ νὰ ὑποβληθῆ ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 διαλαμβανομένους προσωρινοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν Ὑπουργείων εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς πληροφορίαν αὐτῶν, ἐντὸς δὲ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τοῦ ἔτους 1846 τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων τῆς ἐνεστώσης χρήσεως, ὅστις πάλιν μετὰ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ὁριστικῶν ἀπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὰς Βουλὰς διὰ νὰ ἐκδοθῆ ὁ κυρῶν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1845 Νόμος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Νοεμβρίου 1845.

Ἐκυρώθη τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ.

---

382. Δ. Περὶ ἀμοιβῆς τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ θυσιασάντων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ε'. Ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου καὶ ἰδίως τοὺς περιεχομένους εἰς τὸ Β'. ἄρθρον αὐτοῦ περὶ διορισμοῦ Ἐπιτροπῆς συγκειμένης ὑπὸ στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν διαπρεψάντων κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαιτήσεων, καὶ ἐξέλεγξιν τῶν γενομένων ἀποζημιώσεων.

Προθυμοποιούμενοι νὰ φροντίσωμεν διὰ τοὺς ἀγωνισαμένους καὶ θυσιάσαντας ὑπὲρ πατρίδος.

Ιστορική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Συνιστᾶται ἐπιτροπὴ, μέλη τῆς ὁποίας διορίζομεν τὸν Ἡμέτερον Πρόεδραν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κύριον Ἰω. Κωλέττην, κλπ.

Ἄρθρ. 2. Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης διορίζομεν τὸν Ἡμέτερον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κύριον Ἰωάννην Κωλέττην, Γενικὸν Γραμματέα τὸν Κ. Δ. Χρηστίδην, πρῶτον Γραμματέα τὸν Κ. Π. Σπανόπουλον καὶ δεύτερον Γραμματέα τὸν Λοχαγὸν Κ. Ν. Κασιμούλην.

Ἄρθρ. 3. Καθῆκον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλει εἶσθαι τὸ νὰ ἐξετάσῃ ταχυμὴ ἐξακριβωθείσας ἢ ἐξακριβωθείσας, ἀλλὰ μὴ ἐκτελεσθείσας, ἀπαιτήσεις περὶ χορηγήσεως σταθεροῦ πόρου ζωῆς εἰς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, περὶ ἀντιβραβεύσεως τῶν συνενεγκόντων πρὸς θεραπείαν τῶν χρηματικῶν χρειῶν τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἀμοιβῆς τῶν προφανῶς δυστυχησάντων, περὶ πληρωμῆς μισθῶν τῆς φρουρᾶς Μεσολογγίου καὶ Ἀνατολικοῦ, περὶ περιθάλψεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀποθανόντων, περὶ ἀπολυτρώσεως τῶν τυχὸν διατελούντων εἰσέτι ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ περὶ ἀπονομῆς παρασήμου εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν αὐτῆς, περὶ περιθάλψεως καὶ ἀνταμοιβῆς εἰς τοὺς ἄχρι τέλους ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ἀθλήσαντας, καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανόντων, περὶ τῶν δικαιωμάτων ἀποζημιώσεως, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν ἀγῶνα ἀπέκτησαν ἀ. αἱ νῆσοι Ὕδρας, Πετσῶν καὶ Ψαρρῶν· β'. τὸ στρατιωτικὸν σῶμα τοῦ Μεσολογγίου, γ'. τὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀοιδίμου Καραϊσκάκη στρατιωτικὰ σώματα· δ'. οἱ πλοίαρχοι τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων, τὰ στρατιωτικὰ σώματα τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῶν νήσων, οἱ πολιτικῶς ὑπηρετήσαντες, οἱ πολῖται καὶ αἱ κοινότητες ὅσαι ἔχουσιν ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων, καὶ νὰ ἐξελέγξῃ πᾶσαν κατάχρησιν λαβοῦσαν χώραν κατὰ τὸ παρελθὸν ὡς πρὸς τὰς ἀποζημιώσεις ἢ ἄλλας παραχωρήσεις, σύμφωνα μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ψηφίσματος.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐξετάσει καὶ ἐξελέγξει ὡσαύτως καὶ τὰ περὶ ἀριστείων τοῦ ἀγῶνος κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Η'. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει γνωμοδοτήσει αἰτιολογημένως ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης ἀπαιτήσεως ἢ ἐξελέγξεως καὶ θέλει ὑποβάλει ἐξηκριβωμένην ἔκθεσιν περὶ ὅλων τούτων εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἅμα τελειώνουσα τὰς ἐργασίας της, τὸ ὁποῖον θέλει γενέσθαι ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Ἄρθρ. 5. Διὰ νὰ ἔχουν κῦρος αἱ πράξεις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ ἡμίσεως πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς· ἀλλ' εἰς ἑκάστην συνεδρίασιν πρέπει νὰ προσκαλῶνται ὅλα τὰ ἐν τῇ πρωτευούσῃ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει κάμει ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν της τὴν 1 Φεβρουαρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους, ἡ δὲ μισθοδοσία τῶν γραμματέων καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὅσα δὲν μισθοδοτοῦνται παρὰ τοῦ δημοσίου, θέλει προσδιορισθῆ ἀκολούθως.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἔχοντες ἀπαιτήσεις ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλωσιν αὐτὰς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐντὸς ἓξ μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος· ἄλλως θέλουν εἶσθαι ἀπαράδεκτοι.

Ἄρθρ. 8. Τὰ ἔγγραφα καὶ ἀποδεικτικὰ τῶν ἀπαιτήσεων θέλει παραδίδει ἕκαστος ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὸν διοικητὴν τῆς κατοικίας του, ὅστις ὀφείλει νὰ τὰ ὑποβάλλῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Τοῦτο δὲ θέλει παραπέμπει αὐτὰ εἰς τὴν ἐπιτροπήν. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ νὰ δέχηται ἀπευθείας ἔγγραφα ἀποδεικτικὰ ἀπαιτήσεων. Δύναται μ' ὅλον τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ νὰ προσκαλέσῃ διὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, ὅσους ἐκ τῶν ἐχόντων ἀπαιτήσεις κρίνει ἀναγκαῖον, δι-

νὰ λάβῃ καὶ προφορικὰς πληροφορίας περὶ τῶν ἀπαιτήσεών των.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἑδρεύει εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ Βασιλείου.

Τὰ Ἡμέτερα Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν θέλουν ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα, καὶ θέλουν ἐφοδιάσει τὴν ἐπιτροπὴν μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, σύμφωνα μὲ τὴν ἔννοιαν τῶν διαληφθέντων ψηφισμάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Νοεμβ. 1845.

---

383 *Δ. Περὶ ἐξετάσεως τῶν ἀπαιτήσεων περὶ στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν βαθμολογιῶν.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ ὄψιν τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ ἐκτελέσεως τῶν ψηφισμάτων Ε'. καὶ Η'. τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ συστηθεῖσα διὰ τοῦ εἰρημένου Διατάγματος ἐπιτροπὴ θέλει ἐξετάσει καὶ τὰς ἀπαιτήσεις περὶ στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν βαθμολογιῶν ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἀγῶνος, ὅσαι ἢ δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν, ἢ δὲν λογίζονται ἀποχρώντως δικαιωμέναι, καὶ γνωμοδοτήσει περὶ αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναι τῇ 18 Νοεμβρ. 1845.

---

384. *Δ. Περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Πόρῳ καθιδρυμένου ναυτικοῦ διευθυντηρίου τοῦ ναυστάθμου.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ὑπ' ὄψιν δὲ ἔχοντες τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ περὶ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Πόρῳ καθιδρυμένου ναυτικοῦ διευθυντηρίου Ἡμέτερα διατάγματα, τὰ κατὰ τὴν 20 Ἰουλίου 1833 ἔτους καὶ τὴν 12 Ἰουνίου 1843 ἔτους καὶ τὴν 28 Σεπτεμβ. τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐκδοθέντα, θέλοντες δὲ νὰ καταρτίσωμεν τὰς διεπούσας τὰ ναυτικὰ ἀρχὰς πρὸς τὸν στόλον συμμέτρους, καὶ νὰ μεταρρυθμίσωμεν ἐπὶ τὰ κρείττω τῆς θαλασσίου Ἡμῶν δυνάμεως τὴν ὑπηρεσίαν, πρὸς τὰς ἐφισταμένας τοῦ Κράτους οἰκονομικὰς ἀνάγκας ἀποβλέποντες, ἄχρις οὗ ἐκδώσωμεν, συναινέσει τῶν Βουλῶν, τοὺς ἀναγκαίους περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ναυστάθμου νόμους, διατάττομεν τάδε

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸ ἐν Πόρῳ ναυτικὸν ἁρμοστήριον θέλει ἑδρεύει ἀρχὴ, διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου καλουμένη, ἔργον δὲ ἔχουσα τὴν παρασκευὴν τῆς Ἡμετέρας ναυτικῆς δυνάμεως.

Ἄρθρ. 2. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ναυστάθμου συνίσταται.

Πρῶτον· ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ διευθυντηρίου· ἤτοι ἐξ 1 διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου, ὑποναυάρχου, ἢ πλοιάρχου α. τάξεως, 1 ἐφόρου, πλοιάρχου β' ἢ γ' τάξεως, 1 ἐπιστάτου τῶν νεωρίων ὑποπλοιάρχου, 1 ἐπιστάτου τοῦ λιμένος ὁμοίως, 1 ὑπασπιστοῦ τοῦ διευθυντοῦ ὁμοίως, 1 ναυπηγοῦ, 1 γραμματέως ὑποπλοιάρχου, 2 λογιστῶν φροντιστῶν α. τάξεως, 1 ἐπιστάτου τῶν ἀποθηκῶν, φροντιστοῦ α. τάξεως, ἢ πλοιάρχου γ' τάξεως, 2 ἀποθηκοφυλάκων, 1 βοηθοῦ τοῦ γραμματέως, φροντιστοῦ β'. τάξεως, 1 ἀντιγραφέως.

Δεύτερον· ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ ναυστάθμου, ἤτοι ἐκ 4 ναυκλήρων α. τάξ. 4 ναυκλήρων β' τάξεως, 10 ναυτῶν α. τάξεως. 10 ναυτῶν β' τάξεως, 10 ναυτῶν γ' τάξεως, 2 τυμπανιστῶν.

Τρίτον· ἐκ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν, ἤτοι ἐξ 1 λοχαγοῦ, 1 ὑπολοχαγοῦ, 1 ἀνθυπολοχαγοῦ, 1 λογιστοῦ, 1 ἐπιλοχίου τῆς ὑπηρεσίας, 4 ἐπιλοχιῶν τῶν ἐργασιῶν, 4 λοχιῶν ὡσαύτως, 6 δεκανέων ὡσαύτως, 15 τεχνιτῶν α. τάξεως, 15 τεχνιτῶν β' τάξεως, 2 σαλπιγκτῶν, 16 μαθητευομένων.

Τέταρτον· ἐξ 1 ξυλογλύφου, 2 πυροσυργῶν, 1 βαφέως.

Καθήκοντα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

Ἄρθρ. 3. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ναυστάθμου

ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν, ἔχει δὲ ὑπὸ τὰς διαταγάς του ὅλον τοῦ ναυστάθμου τὸ προσωπικὸν, καὶ ἐκτελεῖ καθ' ὅσον αὐτὸν ἀφορᾷ τοὺς περὶ ναυστάθμων νόμους, κανονισμοὺς καὶ διατάγματα· ἐπαγρυπνεῖ δὲ καὶ φροντίζει εἰς τὸ νὰ ἐκπληρῶσιν οἱ ὑπαδεέστεροί του ἀκριβῶς τὰ χρέη των.

Ἄρθρ. 4 Τὰ ἐν τῷ λιμένι τοῦ ναυστάθμου ὁρμῶντα βασιλικὰ πλοῖα καὶ τὰ πληρώματα αὐτῶν ὁ ἄγονται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ ἀστυνομικὰς διατάξεις, εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου, καὶ ἂν οὗτος κατώτερος τῶν διευθυντῶν τῶν πλοίων ᾖναι.

Ἄρθρ. 6. Ἐνεργεῖ ὅ,τι ὁ νόμος εἰς αὐτὸν ἀνατίθησιν, ὡς πρὸς τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν τῶν πταιστῶν, καὶ τὴν εἰς δίκην παραπομπὴν τῶν βαρυτέρων παραπτωμάτων ἐνόχων.

Ἄρθρ. 6 Φροντίζει νὰ διαγράφωνται τὰ σχέδια τῶν κατασκευαζομένων βασιλικῶν πλοίων καὶ πάσης ἄλλης δημοσίας τοῦ ναυστάθμου οἰκοδομῆς καὶ ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, ἀναμένων τὰς περαιτέρω διαταγὰς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 7. Ἀποστέλλει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν, τοῦ ὁποίου τὰς ἐντολὰς ἀπεκδέχεται, τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν κατασκευῶν, τῶν ἀνακαινίστεων, τῶν ἐπισκευῶν καὶ πάσης ἄλλης ἐπιδιορθώτεως τοῦ τε στόλου καὶ τῶν ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ ναυτικῶν καταστημάτων· πρὶν ὅμως συντάξῃ τοὺς περὶ τούτων προϋπολογισμοὺς, συμβουλεύεται, περὶ μὲν τῶν πλοίων, τοὺς διευθυντὰς καὶ αὐτῶν, περὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ δημοσίων οἰκοδομῶν, τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδήμονας.

Ἄρθρ. 8. Φροντίζει νὰ ναυπηγῶνται, ἀνακαινίζωνται, ἐπισκευάζωνται ἢ οἰκοδομῶνται, κατὰ τοὺς ἐγκριθέντας προϋπολογισμοὺς καὶ τὰ εἰς αὐτοὺς πεκρητημένα σχέδια, ἀπὸ τῶν ὁ- ων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρεκτραπῇ ποσῶς, τὰ βασιλικὰ πλοῖα καὶ αἱ ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ οἰκοδομαὶ, καὶ λαμβάνει παρὰ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τὰς ὀφειλομένας περὶ τῆς ὑπηρεσίας των εὐθύνας

Ἄρθρ. 9. Διατάττει κατὰ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας τὰς ἀνάγκας, τὴν συλλογὴν ἡμερομισθίων τεχνιτῶν ἢ ἐργατῶν, καθ' ὅσον τὸ τακτικὸν τοῦ ναυστάθμου προσωπικὸν δὲν ἐξαρκεῖ διὰ τὰς μὴ ἐπὶ μισθοσίᾳ διδομένας ἐργασίας· ἅμα δὲ ἀπερατωθῇ ἡ ἐργασία, δι' ἣν ἐκτάκτως οἱ τεχνῖται ἢ ἐργάται προσελήφθησαν, ὀφείλει νὰ τοὺς ἀπολύῃ πάραυτα.

Ἄρθρ. 10 Προσδιορίζει τὸ μίσθωμα τῶν ἡμερομίσθων τεχνιτῶν καὶ τὸ τῶν ἐργατῶν, ἀφ' οὗ ἐρωτήσῃ τὸν ἔφορον, τὸν ἐπιστάτην τῶν νεωρίων καὶ τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν ἐργασίαν ναυπηγόν.

Ἄρθρ. 11 Διανέμει τοὺς τεχνίτας, κατὰ τῆς ὑπηρεσίας τὰς χρείας.

Ἄρθρ. 12 Φροντίζει ὥστε οἱ ἐπιστάται τῶν νεωρίων, οἱ ναυπηγοὶ καὶ οἱ τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰς ἐπισκευὰς ἐπιστατοῦντες, προσέτι δὲ οἱ τὰ ἅρμενα εὐτρεπίζοντες καὶ μεταχειρίζωνται ὕλην καὶ σκεύη δόκιμα, διαστάσεων δὲ πρὸς τὰς χρείας ἀναλόγων καὶ νὰ μὴ κατατρίβηται τῶν τεχνιτῶν ὁ χρόνος εἰς ἀναρμόστων πραγμάτων προσαρμογὴν καὶ εἰς ἐκμέτρων ἀπολέπτυνσιν, νὰ μὴ καταφθείρηται δὲ ἡ ὕλη καταδαπανωμένη ἀτόπως.

Ἄρθρ. 13 Ἐπισκέπτεται ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος τὰ νεώρια τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰς ἀποθήκας τοῦ ναυστάθμου, καὶ ἰδίοις ὄμμασι πληροφορεῖται, ἐὰν οἱ ἀξιωματικοὶ, οἱ ὑπάλληλοι, οἱ τεχνῖται καὶ οἱ λοιποὶ ναυτικοὶ ὑπηρέται παρευρίσκωνται εἰς τὰ ἔργα των.

Ἄρθρ. 14 Ἐξετάζει καὶ βεβαιοῦται ἐὰν ἕκαστος τῶν ἡμερομίσθων τεχνιτῶν λαμβάνῃ τὸ ὡρισμένον αὐτοῦ μίσθωμα

Ἄρθρ. 15 Προσέχει νὰ μὴ ὑποκλέπτῃ τίς τι δημόσιον καὶ νὰ μὴ μεταχειρίζηται πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ χρῆσιν τὰ δημόσια σκεύη.

Ἄρθρ. 16. Πληροφορεῖται αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ, ἢ διὰ τοῦ ἐφόρου περὶ τῆς ἀφομειώσεως, τὴν ὁποίαν πάσχει ἡ ἀκατέργαστος ὕλη, κατεργαζομένη καὶ μεταποιουμένη εἰς σκεύη, καὶ δι' ἐπανειλημμένων

δοκιμασιῶν προσδιορίζει μετὰ τοῦ ἐφόρου τοὺς μεγίστους καὶ ἐλαχίστους ὅρους τῆς διαφθορᾶς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐξελέγχει τὴν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις διαχείρισιν· ἐν περιπτώσει δὲ διχογνωμίας εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν μεγίστων ὅρων, ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ζητεῖ τὴν ἀπόφασίν του.

ἄρθρ. 17. Διατάττει νὰ τίθηται ἐπὶ τῶν δημοσίων σκευῶν ἰδιαίτερόν τι σήμαντρον πρὸς διάκρισιν.

ἄρθρ. 18. Παρατηρεῖ, ἐὰν οἱ τὰ διάφορα ἔργα ἐπιτετραμμένοι ἐκτελῶσιν αὐτὰ κατὰ τὰ διαγεγραμμένα σχέδια καὶ τοὺς παραδεδεγμένους τύπους.

ἄρθρ. 19. Καθελκομένων, ἢ ἀνελκομένων τῶν βασιλικῶν πλοίων, λαμβάνει ὅλα τὰ πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς δυστυχήματος ἀπαιτούμενα μέτρα, τὴν αὐτὴν δὲ λαμβάνει πρόνοιαν καὶ περὶ τῶν πρὸς ἐπισκευὴν περιτρεπομένων πλοίων.

ἄρθρ. 20. Ἐπιμελεῖται τῶν πλοίων τῶν ἀπεσκευασμένων, προφυλάττων αὐτὰ ἀπὸ πάσης τῶν καιρῶν ἐπηρείας.

ἄρθρ. 21. Φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν νεωρίων, τοῦ ναυστάθμου, τοῦ λιμένος, τοῦ προσόρμου καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ναυλοχούντων πλοίων.

ἄρθρ. 22 Παραγγέλλει νὰ ὑπάρχωσι πάντοτε ἕτοιμα καὶ πρόχειρα τὰ σβεστήρια μηχανήματα οἷον ἀντλίαι, κάδδοι, πελέκεις καὶ ἄλλα πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς ἐπιτήδεια.

ἄρθρ. 23. Προσδιορίζει τὸν τόπον ὅπου πρέπει νὰ ἀγκυροβολῶσι τὰ προσορμιζόμενα πλοῖα, ἐν ἀνάγκῃ δὲ χορηγεῖ πᾶσαν εἰς αὐτὰ συνδρομήν.

ἄρθρ. 24. Τοποθετεῖ εἰς ὅλα τὰ ἐπικίνδυνα καὶ δυσπροτόρμιστα τοῦ λιμένος μέρη σημαντῆρας πρὸς ὁδηγίαν τῶν καταγομένων

ἄρθρ. 25. Διατάσσει νὰ ἀποβιβάζωνται καὶ νὰ παρακατατίθενται εἰς τοῦ ναυστάθμου τὰς ἀποθήκας τῶν ἐπισκευαζομένων καὶ τῶν ἀπασκευαζομένων πλοίων τὰ ὅπλα, τὰ σκεύη, ἡ πυρῖτις καὶ πᾶσα ἄλλη εὐρλεκτος ὕλη.

ἄρθρ. 26. Μετὰ τὴν ἑσπερινὴν ἀνάκλησιν δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀποβῇ τις, ἢ νὰ ἐπιβῇ τῶν ἐν τῷ λιμένι ὁρμώντων βασιλικῶν πλοίων, ἢ νὰ μεταβῇ ἀπό τινος πλοίου εἰς ἄλλο· δὲν συγχωρεῖ δὲ ὡσαύτως νὰ πλησιάσῃ τις τὴν νύκτα εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ ναυστάθμου, εἰς τὰς ἀποθήκας, ἢ τὰ νεώρια.

ἄρθρ. 27. Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν δίδει τὸ νυκτερινὸν σύνθημα καὶ κανονίζει τὰ ἔργα τῆς ἐπιούσης.

ἄρθρ. 28. Συντάσσει, καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸν τοὺς καταλόγους τῶν προμηθειῶν, ὅσων χρείαν ἔχει ὅ, τε ναύσταθμος καὶ ὁ στόλος.

ἄρθρ. 29. Ἐκ τῶν προμηθευομένων σκευῶν, ἐφοδίων, ξύλων ναυπηγησίμων καὶ παντὸς εἴδους ἄλλου ὑλικοῦ δὲν παραδέχεται εἰμὴ τὰ δόκιμα καὶ χρήσιμα κατὰ τὰ δείγματα καὶ τὰς τῆς ἀγορᾶς συμφωνίας παραδεκτέα.

ἄρθρ. 30. Ὑπολογίζει τῶν προμηθευομένων πρὸς χρῆσιν τοῦ ναυστάθμου καὶ τοῦ στόλου τὸ τίμημα. καὶ ὑποβάλλει τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὰς περὶ τῆς πληρωμῆς διαταγάς του.

ἄρθρ. 31. Συγκροτεῖ κατὰ τοὺς παραδεδεγμένους ὀργανισμοὺς τὰ πληρώματα τοῦ τε στόλου καὶ τοῦ ναυστάθμου· ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν δὲ καὶ τὰς μεταθέσεις τῶν ὑπαξιωματικῶν, ζητεῖ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Ἐπιμελεῖται δὲ τῆς τε διατροφῆς καὶ τῆς ἐνδυμασίας τῶν πληρωμάτων.

ἄρθρ 32. Ἐξελέγχει τὴν χρηματικὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην τοῦ τε ναυστάθμου, τῶν πλοίων καὶ τῶν λιμεναρχείων διαχείρισιν, καὶ ὑποβάλλει τοὺς περὶ αὐτῆς ἀπολογισμοὺς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον.

ἄρθρ 33. Ἐπιθεωρεῖ τὰ πληρώματα τῶν προσορμιζομένων βασιλικῶν πλοίων καὶ πληροφορεῖται, ἐὰν οἱ ἔλεγχοι αὐτῶν ἦναι ἀκριβεῖς καὶ πιστοί.

ἄρθρ 34. Κρατεῖ μίαν τοῦ ἐν τῷ ναυστάθμῳ ταμείου κλεῖδα.

ἄρθρ. 35. Ἐπιθεωρεῖ τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους τὸ ταμεῖον καὶ τὰς τοῦ ναυστάθμου ἀποθήκας καὶ ἐξετάζει, ἐὰν τὰ ἐν αὐταῖς περιεχόμενα συμφωνῶσι κατά τε τὸν ἀριθμὸν, τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος μὲ τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις γεγραμμένα.

ἄρθρ. 36. Φροντίζει νὰ διαφυλάσσωνται τὰ εἰς φθορὰν ὑποκείμενα ἐφόδια καὶ σκεύη, καὶ προνοεῖ περὶ τῆς συντηρήσεως τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν.

ἄρθρ. 37. Ἐπικυροῖ τοὺς μισθοδοτικοὺς πίνακας τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετούντων καὶ διατάσσει τὴν ἐν καιρῷ πληρωμήν των· διατάσσει ἐπίσης τὴν πληρωμὴν διὰ τὰς κατ' ἀποκοπὴν συμφωνηθείσας ἐργασίας, ἀφ' οὗ βεβαιωθῇ ὅτι ἐτηρήθησαν οἱ ὅροι τῆς συμφωνίας.

ἄρθρ. 38. Ἐκδίδει ἐν ὀνόματι του ὅλας τὰς πρὸς τοὺς προϊσταμένους αὐτοῦ ἀναφορὰς καὶ τὰς πρὸς τοὺς ὑποδεεστέρους αὐτοῦ διαταγὰς καὶ προστάγματα.

ἄρθρ. 39. Ἐπικυροῖ διὰ τῆς προσυπογραφῆς του τὴν ἐπεξεργασίαν ὅλων τῶν ἀπολογισμῶν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχομένης τῶν ναυτικῶν διαχειρίσεως.

ἄρθρ. 40. Ἐπισκέπτεται μετὰ τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ναυπηγοῦ τὰ ἐπισκευῆς, ἢ ἀνακαινίσεως δεόμενα βασιλικὰ πλοῖα καὶ τὰ ἀπανορθώσεως χρήζοντα ναυτικὰ καταστήματα.

ἄρθρ. 41. Εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους ἀναφέρεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν καὶ ὑποβάλλει εἰς αὐτὸν γενικὴν καὶ λεπτομερῆ ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ναυτικοῦ.

ἄρθρ. 42. Ἀποφαίνεται περὶ τοῦ προβιβασμοῦ τῶν ὑπ' αὐτὸν τεταγμένων ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, τεχνιτῶν καὶ ναυτῶν.

ἄρθρ. 43. Παραδέχεται, ἢ ἀπορρίπτει τὰς περὶ ὑλικοῦ αἰτήσεις τῶν ἐργοεπιστατῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν πλοίων καὶ διατάσσει νὰ ἀποσταλῶσιν, ἢ νὰ παραδοθῶσι τὰ αἰτούμενα.

ἄρθρ. 44. Ἐκδίδει τὰς περὶ ἀσφαλείας τοῦ τε ὁρμητηρίου καὶ τοῦ λιμένος ἀστυνομικὰς διατάξεις.

ἄρθρ. 45. Χωρὶς τῆς ἀδείας αὐτοῦ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναχωρήσῃ τις τῶν εἰς τὰ τακτικὰ πρόσωπὰ τοῦ ναυστάθμου ἀνηκόντων.

Καθήκοντα τοῦ ἐφόρου.

ἄρθρ. 46. Ὁ ἔφορος ἕπεται τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου, ἀπόντος δὲ αὐτοῦ τὸν ἀντικαθιστᾷ καὶ τὸν ἀντιπροσωπεύει.

ἄρθρ. 47. Μεταδίδει τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ εἰς τοὺς ὑποδεεστέρους του ἀξιωματικοὺς καὶ λοιποὺς τοῦ ναυστάθμου ὑπαλλήλους, καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἐντελοῦς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

ἄρθρ. 48. Καταγγέλλει εἰς τὸν διευθυντὴν τοὺς ἀμελεῖς, τοὺς ῥαθύμους, τοὺς πταίστας, τοὺς πλημμελοῦντας ἢ κακουργοῦντας· λαμβάνει δὲ καὶ οἰκοθεν τὰ πρὸς καταστολὴν τῶν καταχρήσεων καὶ τῶν ἀταξιῶν ἔννομα πρόσφορα μέτρα.

ἄρθρ. 49. Διευθύνει πᾶ ἂν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν.

ἄρθρ. 50. Ἐπιμελεῖται τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, τῶν ἀπεσκευασμένων βασιλικῶν πλοίων καὶ τοῦ λιμένος.

ἄρθρ. 51. Ὁσάκις ἐξαρτίζονται τὰ μπαχαμήματα, ἢ τὰ πλοῖα, καθέλκονται τὰ ναυπηγούμενα σκάφη καὶ ἀνέλκονται, ἢ περιτρέπονται τὰ ἐπισκευῆς ἢ ἀνακαινίσεως δεόμενα, ὁ ἔφορος παρίσταται καὶ διευθύνει τὴν ἐργασίαν.

ἄρθρ. 52. Φροντίζει περὶ τῆς εὐτρεπίσεως τῶν πρὸς καταρτισμὸν τῶν πλοίων ἀναγκαιούντων ἱστίων, τῶν κρεμαστῶν καὶ τῶν ξυλίνων σκευῶν, καὶ ὅλων τῶν πρὸς πλοῦν, ἢ πόλεμον ἐπιτηδείων.

ἄρθρ. 53. Ἐπισκοπεῖ τὸ ὁρμητήριον καὶ τοὺς παρακειμένους προστάρμους.

ἄρθρ. 54. Προγυμνάζει καὶ ἐκπαιδεύει εἴς τε τὰ πολεμικὰ καὶ τὰ ναυτικὰ τοὺς νεοσυλλέκτους ναύτας, ἐν ὅσῳ δὲν ἐπέβησαν τῶν πλοίων.

ἄρθρ. 55. Ναυτολογεῖ τοὺς ναύτας τῶν πλοίων καὶ τοῦ ναυστάθμου καὶ συλλέγει τοὺς ἀναγκαιοῦντας εἰς τὸν ναύσταθμον τεχνίτας καὶ ἐργάτας, τοὺς κατὰ τὴν ἐν-

ναιαν τοῦ 9 ἄρθρου ἐκτάκτως προσλαμβανομένους.

ἄρθρ. 56. Ἐπιθεωρεῖ τῶν ἀπερχομένων καὶ κατερχομένων ναυτικῶν τὰς ἐγγράφους ἀδείας καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν φύλλα.

ἄρθρ. 57. Κρατεῖ μίαν τοῦ ἐν τῷ ναυστάθμῳ ταμείου κλεῖδα.

ἄρθρ. 58. Ἔχει πάντοτε ἕτοιμα τὰ πρὸς σωτηρίας καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ ὁρμητηρίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ναυλοχούντων πλοίων ἀναγκαῖα μηχανήματα καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς ἄμυναν μέσα.

ἄρθρ. 59. Ἐπιτηρεῖ τοὺς τὰ νεώρια, τὰς ἀποθήκας καὶ τὰ ἐργοστάσια τηροῦντας καὶ ὅλους τοὺς λοιποὺς τοῦ ὁρμητηρίου φρουρούς

ἄρθρ. 60. Ἐξαποστέλλει ἀνὰ πᾶσαν ἑσπέραν καλῶς καὶ ὡς εἰς πόλεμον ἐσκευασμένας τὰς καθ' ὅλην τὴν νύκτα περιπολούσας τὸν λιμένα καὶ τὰς πέριξ ἀγκάλας ἀκάτους.

ἄρθρ. 61. Ἐπασχολεῖ εἰς τὰ βαρύτερα ἔργα τοῦ ναυστάθμου τοὺς ναυτικοὺς καταδίκους, ὑπαξιωματικούς, ναύτας, παῖδας καὶ στρατιώτας.

ἄρθρ. 62. Φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλοῦς αὐτῶν φυλακῆς καὶ λαμβάνει τὰ πρὸς σύλληψιν τῶν δραπετευόντων ἀναγκαῖα μέτρα.

ἄρθρ. 63. Συμπράττει κατὰ τὸ ἄρθρον 16 μετὰ τοῦ διευθυντοῦ εἰς τὸν δι' ἐπαναληφθέντων δοκιμασιῶν προσδιορισμὸν τῶν μεγίστων καὶ ἐλαχίστων ὅρων τῆς αὐξομειώσεως, τὴν ὁποίαν πάσχει ἡ ἀκατέργαστος ὕλη, κατεργαζομένη ἐν τοῖς ἐργοστασίοις καὶ μεταποιουμένη εἰς σκεύη.

ἄρθρ. 64. Ἐπιθεωρεῖ καθ' ἡμέραν τοὺς ἡμερομισθους καὶ τοὺς τακτικοὺς τεχνίτας, τοὺς ἐργάτας, τοὺς ναύτας καὶ πάντα ἄλλον ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετοῦντα καὶ βεβαιοῦνται ἐὰν ἕκαστος τῶν εἰρημένων παρευρίσκηται εἰς τὰ ἔργα του καὶ ἐκπληροῖ αὐτὰ κατὰ τάξιν καὶ ἀκριβῶς.

ἄρθρ. 65. Ἐπιθεωρεῖ, κατὰ παραγγελίαν τοῦ διευθυντοῦ, τῶν προσορμιζομένων βασιλικῶν πλοίων τὰ πληρώματα καὶ βεβαιοῦται περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ἐλέγχων αὐτῶν.

ἄρθρ. 66. Βοηθεῖ τὸν διευθυντὴν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν σχεδίων καὶ τῶν προϋπολογισμῶν τὴν σύνταξιν, καὶ μετὰ τὴν παραδοχὴν καὶ τὴν ἔγκρισιν αὐτῶν φροντίζει περὶ τῆς ἀκριβοῦς αὐτῶν πραγματοποιήσεως.

ἄρθρ. 67. Τὸ πρωῒ καὶ τὸ ἑσπέρας συγκαλεῖ ἐνώπιόν του τοὺς τεχνίτας τοὺς τακτικοὺς καὶ τοὺς ἡμερομίσθους, τοὺς ναύτας καὶ τοὺς ἐργάτας καὶ τὸ μὲν πρωῒ διατάσσει αὐτοὺς εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας, κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τὰ παραγγέλματα, τὸ δὲ ἑσπέρας, πρὶν ἢ ἀπολύσῃ αὐτούς, πληροφορεῖται περὶ τῶν ἀπόντων.

ἄρθρ. 68. Ὁ δί ὁποιανδήποτε αἰτίαν ἀναγκαζόμενος νὰ παύσῃ τῶν ἔργων του, δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν τάξιν αὐτοῦ πρὶν ἢ εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ὁ ἔφορος καὶ δώσῃ τὴν περὶ ἀναχωρήσεως ἄδειαν.

ἄρθρ. 69. Ἐὰν ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἀποπερατωθῇ, ἢ διά τινα αἰτίαν παύσῃ ἡ ἐργασία, δι' ἣν προσελήφθησαν ἡμερόμισθοι ἐργάται, ἢ τεχνῖται, ἀπολύονται πάραυτα καὶ μισθοδοτοῦνται μόνον δι' ὅσον εἰργάσθησαν χρόνον.

ἄρθρ. 70. Ὁ ἔφορος ἐπιθεωρεῖ καὶ ὑπογράφει τοὺς μισθοδοτικοὺς πίνακας τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετούντων καὶ ὑποβάλλει αὐτοὺς εἰς τὸν διευθυντήν.

ἄρθρ. 71. Ἐπιθεωρεῖ ὡσαύτως τὰ γραμμάτια τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑλικοῦ καὶ τὰς αἰτήσεις τῶν ἐργοεπιστατῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν βασιλικῶν πλοίων, καὶ σημειώσας ἐπ' αὐτῶν τὴν ἔγκρισιν, ἢ τὰς τυχὸν παρατηρήσεις του, τὰ ὑποβάλλει εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου.

ἄρθρ. 72. Ὑπογράφει τὰς περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸ 142 ἄρθρον ἐκθέσεις τοῦ εἰς τὰς ἀποθήκας εἰσαγομένου καὶ ἐξ αὐτῶν ἐξαγομένου ὑλικοῦ.

ἄρθρ. 73. Παρακολουθεῖ τὸν διευθυντὴν εἰς γενικὰς τοῦ ναυστάθμου ἐπιθεωρήσεις.

ἄρθρ. 74. Προσυπογράφει ὅλους τοὺς

ἀπολογισμοὺς τοῦ τε ναυστάθμου, τοῦ στόλου καὶ τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας· ἐρωτᾷ δὲ τὴν ὑπὸ τῶν λογιστῶν κατὰ τὰ νεναρμοθετημένα ἐπεξεργασίαν αὐτῶν καὶ ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸν διευθυντήν. Καθήκοντα τοῦ ἐπιστάτου τῶν νεωρίων.

ἄρθρ. 75. Ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων ἐκτελεῖ τὰ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, ἢ τοῦ ἐφόρου παραγγελλόμενα, ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ναυπηγίαν, τὴν ἐπισκευὴν, ἢ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ σώματος τῶν πλοίων καὶ τὴν οἰκοδομὴν, ἢ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν ναυτικῶν καταστημάτων.

ἄρθρ. 76. Ἐπισκοπεῖ τοὺς εἰς τὰ νεώρια ἐργαζομένους καὶ συντάσσει κατ' ἐκάστην τοὺς καταλόγους αὐτῶν, τοὺς ὁποίους καὶ ὑπογράφει.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων τούτων τοὺς ὁποίους ἐπιθεωρεῖ ἀνὰ πᾶσαν ἑσπέραν ὁ ἔφορος, ὁ λογιστὴς τοῦ προσωπικοῦ ἀνασυντάσσει τοὺς ἑβδομαδιαίους μισθοδοτικοὺς πίνακας τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἡμερομίσθων τεχνιτῶν.

ἄρθρ. 77. Τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἑσπέρας ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων περιεπίσκεται εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν, καὶ παραλαμβάνει ἐξ αὐτῶν ὅσους ὁ ἔφορος προσδιορίσει διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν νεωρίων. Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου τούτων ἀναφέρεται ἐγγράφως πρὸς τὸν διευθυντὴν τὸ πρωΐ, τὸ δὲ ἑσπέρας σημειοῖ τὰς τυχούσας ἐν τῇ ἡμέρᾳ μεταβολάς.

ἄρθρ. 78. Προΐσταται καὶ ἄρχει τῶν ὑπ' αὐτὸν τεταγμένων ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν, τῶν ὁποίων διευθύνει καὶ ἐπιβλέπει τὰ ἔργα.

ἄρθρ. 79. Φροντίζει, ὥστε αἱ ναυπηγίαι, αἱ ἀνακαινίσεις καὶ αἱ ἐπισκευαὶ τῶν βασιλικῶν πλοίων καὶ τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ οἰκοδομῶν νὰ συντελῶνται τὴν ταχίστην κατὰ τὰ παραδεδεγμένα σχέδια καὶ τοὺς ἐγκεκριμένους προϋπολογισμούς.

ἄρθρ. 80. Αἰτεῖ καὶ παραλαμβάνει ἀπὸ τῶν ἀποθηκῶν τὴν ἀναγκαίαν ναυπηγήσιμον ὕλην καὶ φροντίζει περὶ τῆς καταλλήλου αὐτῆς χρήσεως καὶ ἐφαρμογῆς.

ἄρθρ. 81. Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ναυπηγησίμου ὕλης ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων ὀφείλει εὐθύνας, τὰς ὁποίας καὶ ἀποδίδει μετὰ τὸ τέλος πάσης κατασκευῆς, ἀνακαινίσεως, ἢ ἐπισκευῆς.

ἄρθρ. 82. Ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων συνοδεύει τὸν διευθυντὴν καὶ τὸν ἔφορον εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν ἀνακαινίσεως, ἢ ἐπισκευῆς δεομένων πλοίων· ἐργάζεται δὲ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἀφορώντων τὸ ἔργον τῶν προϋπολογισμῶν.

ἄρθρ. 83. Ἀναφέρεται πρὸς τὸν διευθυντὴν καὶ τὸν ἔφορον περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς δραστηριότητος ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετούντων, καὶ γνωματεύει περὶ τοῦ μισθώματος τῶν ἡμερομίσθων τεχνιτῶν καὶ τῶν κατὰ τὰς χρείας προσλαμβανομένων ἐργατῶν.

ἄρθρ. 84. Τὸ ἑσπέρας πάσης ἡμέρας πληροφορεῖ τὸν διευθυντὴν, ἢ τὸν ἔφορον περὶ τῆς προόδου τῶν ὁποίων προΐσταται ἔργων, καὶ ἐρωτᾷ περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιούσης.

ἄρθρ. 85. Μετὰ τὸ τέλος ναυπηγίας τινὸς, ἀνακαινίσεως, ἢ ἐπισκευῆς, ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων ἀποδίδει εἰς τὰς ἀποθήκας τὴν περισσεύσασαν ὕλην.

ἄρθρ. 86. Ὁ καταρτισμὸς τῶν ὑπηρεσίᾳ πλοίων ἐπισκοπεῖται καὶ διευθύνεται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν πλοίων καὶ τῶν λοιπῶν αὐτῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀπομακρυνθῶσι τοῦ ναυστάθμου, εἰμὴ ἐὰν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἐπιτρέπῃ, ἀδεία τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

Καθήκοντα τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λιμένος.

ἄρθρ. 87. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου εὐτρεπίζει τὰ ἄρμενα, ἑτοιμάζει τὰ σκεύη καὶ καταρτίζει τὰ βασιλικὰ πλοῖα, ὅσα πρόκειται νὰ ἐξοπλισθῶσιν.

ἄρθρ. 88. Ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν παρασκευαζόντων τὰ ἄρμενα καὶ τὰ σκεύη ναυτικῶν ὑπηρετῶν

τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, τὴν παραλαβὴν καὶ τὴν χρῶσιν τῆς ναυπηγησίμου ὕλης, τὰς περὶ αὐτῆς εὐθύνας, τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀνακαινίσεως ἢ ἐπισκευῆς δεομένων πλοίων, τὴν σύνταξιν τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν πραγματοποίησιν, ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος ἔχει τὰ αὐτὰ μὲ τὸν ἐπιστάτην τῶν νεωρίων καθήκοντα.

Ἄρθρ. 89. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος μετὰ τὸν ἐντελῆ εὐτρεπισμὸν παντὸς βασιλικοῦ πλοίου συντάσσει τὴν λεπτομερῆ αὐτοῦ ἀπογραφήν, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ὑπογεγραμμένον παρ αὐτοῦ καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου ἐγχειρίζει εἰς τὸν παραλαμβάνοντα τὸ πλοῖον διευθυντήν.

Ἄρθρ. 90. Εἰς τὰς ἀπογραφὰς τῶν πλοίων ἀναγράφονται κατ εἴδος, κατ' ἀριθμὸν καὶ κατὰ μέγεθος ὅλα τὰ ἄρμενα, τὰ σκεύη, τὰ κρεμαστὰ καὶ τὰ ἐύλινα, καὶ πᾶν ἐφόδιον καὶ πᾶν πρὸς πλοῦν ἢ πόλεμον ἐπιτήδειον.

Καθήκοντα τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου.

Ἄρθρ. 91. Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ διευθυντοῦ παρακολουθεῖ εἰς τὰς παρατάξεις καὶ τὰς ἐπισήμους ἐπισκέψεις τὸν διευθυντὴν καὶ ἐκτελεῖ τὰ προστάγματά του, ὑπηρετῶν καὶ ἐργαζόμενος παρ' αὐτῷ.

Ἄρθρ. 92 Ἀστυνομεῖ ἐν τῷ ναυστάθμῳ καὶ τῷ λιμένι καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 93. Ἐπιμελεῖται τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς φυλακῆς τῶν ἀπεσκευασμένων πλοίων, τοῦ λιμένος καὶ τοῦ ναυστάθμου.

Ἄρθρ. 94. Φροντίζει περὶ τῆς ταχείας καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν περὶ πειθαρχίας ἐντολῶν τοῦ διευθυντοῦ, ἢ τοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρ. 95 Ποοΐσταται τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως καὶ καταστέλλει δι αὐτῆς τοὺς παρεκτρεπομένους ἢ ἀπειθοῦντας.

Ἄρθρ. 96. Περιπολεῖ τὴν νύκτα τὸν λιμένα καὶ τὸν ναύσταθμον, καὶ παρατηρεῖ ἐὰν οἱ φρουροῦντες μένωσι εἰς τὰς τάξεις των καὶ ἀγρυπνῶσιν.

Ἄρθρ. 97 Ἀνοίγει καὶ κλείει τὸν ναύσταθμον καὶ ἀναπετασννύει τὴν σημαίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 98. Παρευρίσκεται εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις καὶ κλήσεις τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετούντων καὶ προσυπογράφει τα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἐμφαίνοντα φύλλα.

Ἄρθρ. 99. Ποδηγετεῖ τὰ ἀναγόμενα καὶ καταγόμενα βασιλικὰ πλοῖα, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ τα ἐμπορικὰ, τὰ ἐγχώρια, ἢ ξένα.

Ἄρθρ. 100. Διευθύνει τὰς τελετὰς καὶ τὰς παρατάξεις, κατὰ τὰς περὶ τούτων διατάξεις τοῦ διευθυντοῦ, ἢ τοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρ. 101. Ἄρχει τοῦ πληρώματος τοῦ ναυστάθμου καὶ διευθύνει τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, καθ' ὅσον τὸ πλήρωμα δὲν ἐτέθη ὑπὸ τας ὁδηγίας τῶν ἁρμοδίων ἐργοεπιστατῶν· διανέμει δὲ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ καὶ ἐπαγρυπνεῖ νὰ τηρῶνται οἱ περὶ τῆς ἐνδυμασίας αὐτοῦ κανονισμοὶ καὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 102. Μεταδίδει διὰ σημάτων πρὸς τὰ ἐν τῷ λιμένι, ἢ τὰ παραμείβοντα βασιλικὰ πλοῖα τὰ προστάγματα τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἐρωτᾷ περὶ παντὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἀφορῶντος.

Ἄρθρ. 103 Παρίσταται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ναυτοδικείων καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλοῦς φυλακῆς τῶν κρατουμένων.

Ἄρθρ. 104. Κατὰ διαταγὴν τοῦ διευθυντοῦ συλλαμβάνει καὶ ἀνακρίνει τοὺς ἐν τῷ ναυστάθμῳ παραπτοίοντας καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τῶν ἀξιοποίνων πράξεών των τὸν διευθυντὴν, ἢ τὸν ἔφορον.

Ἄρθρ. 105 Τηρεῖ τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ ναυστάθμου μηχανήματα, ὅτα δὲν ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπιστάτου τῶν νεωρίων καὶ τοῦ λιμένος, καὶ φροντίζει νὰ ἀνάπτωνται καὶ νὰ μένωσιν ἀναμμένοι ὅσαν δεῖ οἱ φάροι καὶ οἱ φανοί.

Ἄρθρ. 106. Πληροφορεῖ περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν ὑπηρεσίαν του τὸν τε

διευθυντὴν καὶ τὸν ἔφορον.

Καθήκοντα τοῦ διοικητοῦ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

ἄρθρ. 107. Ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν προΐσταται τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων.

ἄρθρ. 108. Διευθύνει τὴν κατεργασίαν τῶν ναυτικῶν σκευῶν καὶ τῶν πρὸς πλοῦν, ἢ πόλεμον ἐπιτηδείων, κατὰ τὰ πρὸς αὐτὸν διδόμενα σχέδια καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ διευθυντοῦ.

ἄρθρ. 109. Ἐπαγρυπνεῖ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς ἀνάγκας τοὺς τεχνίτας τοῦ λόχου εἰς τὰς ναυπηγίας, τὰς ἐπισκευὰς καὶ τὰς ἀνακαινίσεις τῶν πλοίων.

ἄρθρ. 110. Διευθύνει τὸ λογιστικὸν τοῦ λόχου καὶ τὴν ἐσωτερικὴν τῶν διαφόρων ἐργοστασίων ὑπηρεσίαν, κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθησόμενον ἰδιαίτερον κανονισμόν.

ἄρθρ. 111. Προγυμνάζει καὶ ἐκπαιδεύει εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἔργα τὸν λόχον, ὁσάκις οἱ τεχνῖται ἀργοῦντες εὐκαιροῦσιν.

ἄρθρ. 112 Μισθοδοτεῖ ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα τοὺς τεχνίτας τοῦ λόχου, κατὰ τὰς παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυςάθμου ἐγκεκριμένας ἑβδομαδιαίας μισθοδοτικὰς καταστάσεις.

ἄρθρ. 113. Τὸ πρωῒ ἑκάστης ἡμέρας κοινοποιεῖ πρὸς τὸν διευθυντὴν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ λόχῳ παρόντων, τὸ δὲ ἑσπέρας ἀναγγέλλει τὰς τυχούσας μεταξὺ μεταβολάς.

ἄρθρ. 114 Οἱ τεχνῖται τοῦ λόχου καὶ συγκαλούμενοι καὶ διαλυόμενοι ἐπιθεωροῦνται παρ' αὐτοῦ, παρόντος καὶ τοῦ ἐφόρου.

ἄρθρ 115 Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κατασκευασθῇ τι ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τοῦ λόχου χωρὶς ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

ἄρθρ. 116. Ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου ὑποβάλλει εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου προτάσεις περὶ προβιβασμοῦ τῶν μαθητευομένων, τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν.

ἄρθρ 117. Περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐν τοῖς ἐργοστασίοις ὑλικοῦ, ὁ διοικητὴς ἀποδίδει εὐθύνας πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου.

ἄρθρ. 118. Ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου συντάσσει καὶ ἔχει ἐνήμερον τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις σκευῶν καὶ ἐργαλείων.

ἄρθρ. 119. Καὶ παραλαμβάνων καὶ παραδίδων ναυπηγήσιμον ὕλην, ἢ σκεύη, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου δίδει καὶ λαμβάνει τὴν πρέπουσαν τῆς παραλαβῆς, ἢ τῆς παραδόσεως ἀπόδειξιν.

ἄρθρ 120. Συντάσσει τῶν ἐν τοῖς ἐργοστατίοις κατασκευαζομένων σκευῶν τὸ τιμολόγιον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταδαπανηθείσης ἀκατεργάστου ὕλης, τῆς φθορᾶς τῶν ἐργαλειῶν καὶ τῶν ὡρῶν τῆς ἐργασίας.

ἄρθρ. 121. Βοηθεῖ τὸν διευθυντὴν καὶ τὸν ἔφορον εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀπομειώσεως καὶ τῆς διαφθορᾶς, εἰς ἣν ἡ ἀκατέργαστος ὕλη κατεργαζομένη ὑπόκειται· περὶ δὲ τούτων συντάσσεται πρωτόκολλον.

ἄρθρ 122 Ὁσάκις ἀπὸ τῶν δημοσίων ἔργων εὐκαιρεῖ, κατασκευάζει εἰς τὰ ἐργοστάσια τοῦ λόχου, κατ' ἔγγραφον τοῦ διευθυντοῦ ἄδειαν, σκεύη ἰδιωτικά.

ἄρθρ. 123. Διοικεῖ κατὰ τοὺς στρατιωτικοὺς κανονισμοὺς τὸν λόχον καὶ ἀναφέρεται περὶ παντὸς τὰ ἔργα του ἀφορῶντος εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου, ἢ τὸν ἔφορον, εἰς οὓς ἀμέσως ὑπάγεται.

ἄρθρ. 124. Ἐφορεύει τὴν ἐν τῷ ναυστάθμῳ πολεμικὴν ὕλην, τὰ ὅπλα καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἐφόδια, καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλοῦς καὶ καλῆς αὐτῶν διατηρήσεως.

ἄρθρ. 125. Χωρὶς τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν, οὔτε νὰ παραλάβῃ, οὔτε νὰ παραδώσῃ δύναται ὕλην πολεμικὴν, ἢ ὅπλον, ἢ ἄλλο πολέμου ἐφόδιον.

ἄρθρ. 126. Ἐρωτᾶται εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν προμηθευομένων πραγμάτων, τῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τοῦ λόχου κατερ-

γασίων, καὶ τῶν πολεμικῶν ἐφοδίων, καὶ ἀποφαίνεται περὶ τῆς καλῆς, ἢ κακῆς αὐτῶν καταστάσεως, περὶ τῶν δοκίμων, ἢ ἀδοκίμων.

Καθήκοντα τοῦ γραμματέως τοῦ διευθυντηρίου.

ἄρθρ. **127.** Ὁ γραμματεὺς διευθύνει τὸ γραφεῖον τοῦ Ναυστάθμου· κρατεῖ τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων τὰ πρωτόκολλα, τὰ μητρῶα, καὶ τοὺς ἐλέγχους ὅλων ἐν γένει τῶν ναυτικῶν· συντάσσει, προσυπογράφει καὶ διεκπεραιοῖ τὰ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἐκδιδόμενα ἔγγραφα· τηρεῖ τὰ ἀρχεῖα, τὰς ὑπογραφὰς τῶν πλοίων καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ ναυστάθμου.

Καθήκοντα τοῦ λογιστοῦ τοῦ ὑλικοῦ.

ἄρθρ. **128.** Ὁ λογιστὴς τοῦ ὑλικοῦ ἐπεξεργάζεται τοὺς περὶ προμηθειῶν ἀπολογισμούς, οἵτινες ὑποβάλλονται πρὸς ἐξόφλησιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον· συντάσσει τὸ τιμολόγιον τῶν σκευῶν καὶ παντὸς εἴδους ναυπηγησίμου ὕλης· ἐργάζεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τῶν ναυπηγίων, τῶν ἐπισκευῶν καὶ τῶν ἀνακαινίσεων, εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀπορειώσεως τῆς ἀκατεργάστου ὕλης, τῆς κατεργαζομένης ἐν τοῖς ἐργοστασίοις, καὶ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐπιστάτου τῶν ἀποθηκῶν.

ἄρθρ. **129.** Κρατεῖ μίαν τοῦ ἐν τῷ ναυστάθμῳ ταμείου κλεῖδα.

ἄρθρ. **130.** Διαχειρίζεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου κατὰ τὰς καθεστώσας διατάξεις καὶ τοὺς περὶ ταμείων λογιστικοὺς τύπους, τοῦ ἐν τῷ ναυστάθμῳ ταμείου, τὰ χρήματα κεφάλαια καὶ μισθοδοτεῖ κατ' ἐντολὴν τοῦ διευθυντοῦ τοὺς ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετοῦντας, τοὺς μὲν τεχνίτας καὶ τοὺς ἐργάτας καθ' ἑβδομάδα, τοὺς δὲ ἀξιωματικοὺς, ὑπαλλήλους, τοὺς ὑπαξιωματικοὺς, καὶ τοὺς ναύτας κατὰ μῆνα.

ἄρθρ. **131.** Εἰς τὰς παραλαβὰς καὶ τὰς ἐξαγωγὰς τῶν χρημάτων παρίστανται ὅ,τε διευθυντὴς, καὶ ὁ ἔφορος καὶ ὁ ταμίου ἔργα ἐκπληρῶν λογιστὴς, παρόντων δὲ ὅλων ἐνεργοῦνται αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία, ἅτινα κλείονται ἐντὸς τοῦ ταμείου.

ἄρθρ. **132.** Παρίσταται εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῆς προμηθευομένης ὕλης, καὶ ἂν αὕτη ἀδόκιμος κριθῇ, συντάσσει τὸ περὶ τούτου πρωτόκολλον.

ἄρθρ. **133.** Συντάσσει καὶ τηρεῖ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τοῦ ναυστάθμου τὴν γενικὴν ἀπογραφήν.

ἄρθρ **134.** Ἐξελέγχει τὴν ὑλικὴν διαχείρισιν τῶν ἐργοεπιστατῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν πλοίων.

Καθήκοντα τοῦ λογιστοῦ τοῦ προσωπικοῦ.

ἄρθρ. **135.** Ὁ λογιστὴς τοῦ προσωπικοῦ ἐπεξεργάζεται κατ' ἐξέλεγξιν τὴν προμήθειαν καὶ τὴν ἐπὶ τῶν βασιλικῶν πλοίων διανομὴν τῶν τροφίμων καὶ τοὺς μισθοδοτικοὺς τῶν πληρωμάτων πίνακας, οἵτινες ὑποβάλλονται πρὸς ἐξόφλησιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον.

ἄρθρ. **136.** Ὑπολογίζει τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετούντων τὴν ὀφειλομένην μισθοδοσίαν.

ἄρθρ. **137.** Συνοδεύει τὸν διευθυντὴν ἢ τὸν ἔφορον εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν πληρωμάτων καὶ τῶν ἐν τοῖς νεωρίοις καὶ τοῖς ἐργοστασίοις ἐργαζομένων.

Καθήκοντα τοῦ ἐπιστάτου τῶν ἀποθηκῶν.

ἄρθρ. **138** Ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν παραλαμβάνει καὶ διαχειρίζεται ἅπασαν τὴν ναυπηγίσιμον ὕλην, τὰ σκεύη, τὰ ὅπλα, τὰ ἐφόδια, τὰ τρόφιμα καὶ πᾶν ἄλλο πρὸς πλοῦν ἢ πόλεμον ἐπιτήδειον.

ἄρθρ. **139.** Τὸν τρόπον τῆς παραλαβῆς καὶ τῆς παραδόσεως διαγράφουσιν οἱ ἐν τῷ παρόντι παρηρτημένοι πίνακες.

ἄρθρ. **140.** Ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν διατάσσει κατὰ τάξιν τὰ ἐν αὐταῖς περιεχόμενα καὶ διαθέτει οὕτως, ὥστε νὰ ἦναι εὔληπτα καὶ εὐαρίθμητα καὶ ἀπὸ πάσης ἐπηρείας ἀπρόσβλητα.

ἄρθρ. **141.** Κρατεῖ τὴν βίβλον τοῦ ὑλικοῦ, εἰς ἣν ἀναγράφει κατ' εἶδος, κατ' ἀριθμὸν, κατὰ βάρος ἢ κατὰ μέγεθος ἅ-

πασαν τὴν ὑλικὴν ναυτικὴν περιουσίαν.

ἄρθρ. 142. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραδοθῇ ἢ νὰ παραληφθῇ τι χωρὶς τακτικῆς τοῦ παραλαμβάνοντας ἢ τοῦ παραδίδοντος ἐκθέσεως, ὑπογεγραμμένης παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου καθ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 125 ἀναφερομένων πολεμεφοδίων καὶ λοιπῶν προσαπαιτεῖται καὶ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ διοικητοῦ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

ἄρθρ. 143. Ἐκ τῶν προμηθευομένων πραγμάτων ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν δὲν ἀποδέχεται, εἰμὴ τὰ χρήσιμα καὶ δόκιμα, περὶ δὲ τῶν ἀδοκίμων καὶ τῶν ἀχρήστων ἀναφέρεται πρὸς τὸν διευθυντὴν καὶ συντάσσεται πρωτόκολλον.

ἄρθρ. 144. Τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων, τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ μηχανημάτων ἐξαγόμενα παλαιὰ, ἢ ἀδόκιμα σκεύη καταγράφονται εἰς βίβλον ἰδιαιτέραν· τὰ δὲ ὁλοτελῶς ἄχρηστα πράγματα ἢ πωλοῦνται, ἢ ἂν δὲν δύνανται νὰ πωληθῶσιν ἀπορρίπτονται καὶ σημειοῦνται ἐν ταῖς βίβλοις τοῦ ὑλικοῦ ἡ ἐκποίησις ἢ ἡ ἀπόρριψίς των.

ἄρθρ. 145. Ὁ ἔφορος, ὁ λογιστὴς τοῦ ὑλικοῦ καὶ ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν ἀποφαίνονται περὶ τῆς ἀχρηστείας τῶν σκευῶν, καὶ ἂν ταῦτα δὲν δύνανται νὰ πωληθῶσι· τὸ ἐπὶ τούτου πρωτόκολλον ὑποβάλλεται εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ διευθυντοῦ, ὅστις τὸ ἀποστέλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον.

ἄρθρ. 146. Ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν παρίσταται εἰς τὰς παραλαβὰς καὶ παραδόσεις· θεωρεῖται δὲ προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν διαφθοράν, ἢ ἔλλειψιν προελθοῦσαν ἐξ ἀμελείας ἢ ῥαθυμίας αὐτοῦ.

ἄρθρ. 147. Εἰς τὰς παραλαβὰς καὶ τὰς παραδόσεις ἀπαγορεύεται τῶν στατήρων ἡ χρῆσις διὰ πλαστίγγων δὲ πρέπει καὶ νὰ παραλαμβάνωνται καὶ νὰ παραδίδωνται τὰ διὰ σταθμῶν διαχειριζόμενα.

Καθήκοντα τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου καὶ τῶν ἀποθηκοφυλάκων.

ἄρθρ. 148. Ὁ βοηθὸς τοῦ γραμματέως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ γραφείου δευτερεύοντες ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἀποθηκοφύλακες συνεργοῦσι, καθ' ὅσον εἰς αὐτοὺς ἀνάγεται, εἰς τὴν ταχεῖαν καὶ ἀκριβῆ τῆς ὑπηρεσίας ἐκτέλεσιν.

ἄρθρ. 149. Ἄχρις οὗ ληφθῇ ἡ δέουσα φροντὶς περὶ στρατιωτικῆς φρουρᾶς τοῦ ναυστάθμου, φύλακες τῶν ἀποσκευασμένων πλοίων, τῶν νεωρίων, τῶν ἀποθηκῶν, τῶν ἐργοστασίων καὶ παντὸς ἄλλου ναυτικοῦ καταστήματος τάσσονται πρεσβύται, ἢ ναῦται, ἢ στρατιῶται ἐκ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

Καθήκοντα τοῦ ναυπηγοῦ.

ἄρθρ. 150. Ὁ ναυπηγὸς ἰχνογραφεῖ καὶ σχεδιάζει τῶν πλοίων, τῶν μηχανημάτων καὶ τῶν σκευῶν τὰ σχέδια καὶ ἐργάζεται εἰς τὴν σύνταξιν τῶν περὶ αὐτῶν προϋπολογισμῶν, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ.

ἄρθρ. 151. Φροντίζει περὶ τῆς στερεᾶς καὶ καλῆς κατασκευῆς τῶν ναυπηγουμένων, καὶ τῆς καταλλήλου ἐπιδιορθώσεως τῶν ἐπισκευῆς δεομένων πλοίων.

ἄρθρ. 152. Μεταχειρίζεται κατὰ τὰ εἴδη καὶ τὰ μεγέθη τὴν ναυπηγήσιμον ὕλην διασκευάζει δὲ καὶ προσαρμόζει αὐτὴν πρεπόντως.

ἄρθρ. 153. Ἐπασχολεῖ τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς τεχνίτας, κατὰ τὴν τεχνικὴν αὐτῶν ἐμπειρίαν καὶ τὴν δεξιότητα ἑνὸς ἑκάστου, καὶ οἰκονομεῖ ὅσον ἔνεστι τῆς ἐργασίας τὸν χρόνον

ἄρθρ. 154. Διευθύνει καθ' ὕπον ἀφορᾷ τὴν τέχνην, τὰς ναυπηγίας καὶ τὰς ἐπισκευάς.

ἄρθρ. 155. Ἐφαρμόζει ἀκριβῶς τὰ παραδεδεγμένα σχέδια καὶ τοὺς ἐγκεκριμένους προϋπολογισμοὺς τῶν κατασκευαζομένων πλοίων.

ἄρθρ. 156. Συμπηγνύει στερεῶς καὶ ἀμετακινήτως τῶν καθελκομένων, ἢ ἀνελκομένων πλοίων τὰς ἐσχάρας, καὶ παρασκευάζει τὰ πρὸς χρείαν ἐπιτήδεια μηχανήματα.

ἄρθρ. 157. Καθοδηγεῖ τοὺς τεχνίτας καὶ διαγράφει τὰ σχήματα, καθ' ἃ πρέπει

νὰ ἐργασθῶσι πρὸς οἰκοδομὴν καὶ σύμπραξιν τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 15ον. Ἐξετάζει μετὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου τὰ ἐπισκευῆς δεόμενα πλοῖα καὶ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπιδιορθώσεώς των.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 159. Τὸ ἐν Πόρῳ δυνάμει τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 20 Ἰουλίου τοῦ 1835 ἔτους καθιδρυμένον ναυτικὸν διευθυντήριον καταλύεται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Νοεμβρίου 1845.

— — —

385. Δ. *Περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ ναυτικοῦ Διευθυντηρίου.*

ΟΘΩΝ κλπ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ διατάσσομεν τάδε·

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου θέλουσι μισθοδοτεῖσθαι καθ' ἃ εἰς τὸ ἐξηγητικὸν φύλλον τοῦ ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἐπεξεργασθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ φθίνοντος ἔτους ἐμφαίνεται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Νοεμβρίου 1845.

---

386. Δ. *Περὶ μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης*

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 5 Νοεμβρίου ε. ε. Νόμον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους 1845 καὶ θεωροῦντες ὅτι ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐτροποποιήθη ἀπὸ 1 Νοεμβρίου ε. ε. διὰ τοῦ εἰρημένου Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν τ' ἀκόλουθα.

Α'. Ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου καὶ ἐφεξῆς ὁ μισθὸς τῶν παραπατουσῶν θέσεων θέλει πληρωθῆ ὡς ἀκολούθως ἄνευ ἐκπτώσεως σύμφωνα μὲ τὸν διὰ τοῦ εἰρημένου Νόμου κυρωθέντα προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς δραχμὰς 800

Τοῦ παρέδρου τοῦ Ὑπουργ εἰς δραχ. 300. Τοῦ Ὑπουργικοῦ γραμ. ἀ. τάξεως ὁμοίως 200. Τοῦ Ὑπουργικοῦ γραμ. β'. τάξεως εἰς δραχ. 160. Τοῦ γραφέως ἀ. τάξεως εἰς δραχ. 100, τοῦ γραφέως β'. τάξεως εἰς δραχ. 80, τοῦ γραφέως γ'. τάξεως εἰς δραχ. 60, τοῦ κλητῆρος τοῦ Ὑπουργείου ἀ. τάξεως εἰς δραχ. 60 τοῦ κλητῆρος β'. τάξεως εἰς δραχ. 50, τοῦ Προέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἑκάστου εἰς δραχ. 500, τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς δραχ. 400 τοῦ Προέδρου καὶ εἰσαγγελέως Ἐφετείου εἰς δραχ. 400

Β'. Ἡ μισθοδοσία τῶν λοιπῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλει ξακολουθεῖ νὰ πληρόνηται ὡς μέχρι τοῦδε.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Νοεμβρίου 1845.

---

387. Δ. Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἴδωμεν τὴν μὲν θαλασσίαν Ἡμῶν δύναμιν συγκεκροτημένην ἐξ ἀνδρῶν τὰ ναυτικὰ καὶ τὰ κατὰ θάλασσαν πολεμικὰ καλῶς ἠσκημένων, τοὺς δὲ ἐπ' ἐμπορίᾳ ναυτιλλομένους δεόντως εἰς τὰ ἔργα τῶν κατηρτισμένους, καὶ θέλοντες ν' ἀνκστείλωσι τὴν εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ ἀνεξέτκστον κατάταξιν· ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ διατάσσομεν τάδε.

Ἄχρις οὗ διοργανισθῇ τὸ Ναυτικὸν σχολεῖον εἰς ὃ θέλουσιν ἐκπαιδεύεσθαι οἱ μέλλοντες νὰ ὑπηρετήσωσι κατὰ θάλασσαν τὴν πατρίδα, ἐπιτρέπομεν νὰ προπαιδευθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐξοπλιζομένης μεγάλης Κορβέτας, ὁ Λαυδοβίκος δέκα νεανίαι, δόκιμοι καλούμενοι.

Διὰ νὰ γίνωσιν οὗτοι δεκτοὶ πρέπει νὰ ἦναι Ἕλληνες ἰθαγενεῖς, κράσεως ὑγειοῦς, ἡλικίας δὲ δέκα μέχρι δεκαοκτὼ ἐτῶν, πρέπει δὲ νὰ γνωρίζωσι τὰ ἀκόλουθα μαθήματα.

Τὰ στοιχεῖα τῆς νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης ἤτοι τὴν τεχνολογίαν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν.

Τὰ στοιχειώδη μαθηματικά.

Τὰς ἀρχὰς τῆς γεωγραφίας.

Εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα πρέπει, πρὶν ἢ πιβῶσι τοῦ πλοίου, ἐξεταζόμενοι νὰ εὐδοκιμήσωσι· καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν οἱ εὐδοκιμήσαντες ἤθελον εἶσθαι πλείονες τῶν δέκα προτιμηταῖοι μεταξὺ αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἰδίως εἰς τὰ μαθηματικὰ ἀριστεύσαντες· ἐκ τῶν δέκα δὲ τούτων νέων οἱ ἐνδεεῖς, οἱ ἐκ τῶν ἰδίων τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἔξοδα νὰ πορίζωνται ἀδυνατοῦντες, θέλουσιν ἀπολαμβάνει ταῦτα ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπερβῇ τοὺς τέσσαρας, ἐὰν δὲ πλείονες τῶν τεσσάρων ἤθελον εὑρεθῇ ἐνδεεῖς, θέλουσι προτιμηθῇ οἱ εἰς τὰ μαθηματικὰ δοκιμωτέρους ἑαυτοὺς ἀναδείξαντες· ἐν περιπτώσει δὲ ἴσης ἱκανότητος, οἱ πατρικὰς ἐκδουλεύσεις ἢ θυσίας ἀπαριθμοῦντες.

Ὡς διάρκεια τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐκπαιδεύσεως τῶν νεανιῶν τούτων προσδιορίζομεν ἔτη τέσσαρα, ἀφ' ἧς ἐπιβῶσιν ἡμέρας.

Οἱ δημοσίᾳ δαπάνῃ ἐκπαιδευόμενοι δόκιμοι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσι μετὰ τὴν ἐκπαίδευσίν των εἰς τὸ Ἡμέτερον Πολεμικὸν Ναυτικόν, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τὸ ἀπαιτῇ. Εἰς αὐτὸ δὲ θέλουσι καταταχθῇ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ σημαιοφόρου, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξετασθῶσι καὶ ἀναδειχθῶσιν ἱκανοί.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ δίδῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑξαμηνίας, λεπτομερεῖς περὶ τῶν νεανιῶν τούτων πληροφορίας· ὅσοι δ' ἐξ αὐτῶν δὲν ἤθελον καὶ προοδεύει δεόντως, ἢ ἤθελαν ἀτακτεῖ εἰς τρόπον ὥστε δὲν μένει ἐλπὶς διορθώσεως, θέλουσιν ἀποπέμπεσθαι, ἄλλοι δὲ, συμφώνως μὲ τὰ ἐν τῷ παρόντι, ἀντ' αὐτῶν παραδέχεται.

Ἐπιβαίνοντες τοῦ πλοίου πρέπει νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτοῦ ἕκαστος

Τὴν στολὴν τῆς ὑπηρεσίας

Τὰ ἀπαραίτητα εἰς ναυτιλλόμενον ναυτικὰ καὶ ἀστρονομικὰ ἐργαλεῖα

Τὰ ἀναγκαῖα τῆς τραπέζης σκεύη.

Οἱ νεανίαι θέλουσιν ἐξετασθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος διορισθησομένης· ὡς τελευταίαν δὲ προθεσμίαν τῆς ἐνάρξεως τῶν πρὸς παραδοχὴν τούτων ἐξετάσεων προσδιορίζομεν τὴν 10 Ἰανουαρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Νοεμβρίου 1841.

---

388 Ν. Ὑγειονομικὸς καὶ ποινικὴ αὐτοῦ διαπάξεις.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1 Πᾶν ὅ,τι ἔρχεται ἢ μεταπομπεύεται διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, δὲν δύναται νὰ κοινωνήσῃ μήτε νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν ἄνευ ἀδείας τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς. Μόναι αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἢ νὰ ἐπιβάλλωσι κάθαρσιν, νὰ ἀποπέμπωσι πλοῖα, ἀνθρώπους, ζῶα, πράγματα, συμμορφούμεναι μὲ τὸν παρόντα Νόμον καὶ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ.

2. Τὰ ἐρχόμενα ἢ μεταπομπεύόμενα ἀπὸ τόπους θεωρουμένους ὑγειονομικῶς ἀνόσους ἂν συνοδεύωνται μὲ ἐλευθέρας ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, καὶ δὲν ἔλαβε χώραν καθ' ὁδὸν συγκοινωνία ἢ ἄλλο συμβὰν ἐξ ὧν καθίσταται ἡ ὑγειονομικὴ αὐτῶν κατάστασις ὕποπτος, λαμβάνουσιν ἀμέσως ἐλευθέραν κοινωνίαν, προηγηθείσης τῆς νομισμένης ἐξετάσεως καὶ ἀδείας τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς.

Ἄνοσοι τόποι θεωροῦνται ὅσοι εἶναι ἐλεύθεροι πάσης λοιμώδους νόσου, καὶ προφυλάττονται διὰ τακτικοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος παρέχοντος ἀποχρώσας περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς δημοσίας ὑγείας ἐγγυήσεις.

3 Τὰ ἐρχόμενα ἢ μεταπομπεύόμενα ἀπὸ τόπους μὴ θεωρουμένους ὑγειονομικῶς ἀνόσους, ὑπάγονται εἰς τὰς ἑξῆς τρεῖς κα-

τηγορίας.

α) Εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς καθαρᾶς πιστοποιήσεως, ἐὰν ἔρχωνται ἀπὸ τόπου, οὗτινες δὲν προφυλάττονται μὲν διὰ πακτικοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος, δὲν παρέχουσιν ὅμως ὑποψίαν λοιμώδους νόσου, οὔτε αὐτοί, οὔτε τὰ περίχωρα αὐτῶν καὶ δὲν εἶναι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μὲ τόπους εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάρχει τοιοῦτον νόσημα, καὶ ἐὰν δὲν ἐκοινώνησαν καθ' ὁδὸν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ τόπους ὑπόπτους, ἢ ἀκαθάρτους, ἢ μὲ ἀνθρώπους, πλοῖα, ζῶα ἢ πράγματα ἐρχόμενα ἀπὸ μεμολυσμένους ἢ ὑπόπτους τόπους, καὶ τέλος ἂν δὲν καθίστανται ὕποπτοι ἕνεκα ὁποιασδήποτε ἄλλης περιστάσεως.

β) Εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποιήσεως, ἐὰν ἔρχωνται ἀπὸ τόπον ἐντὸς τοῦ ὁποίου, ἢ τῶν περιχώρων αὐτοῦ ὑπάρχει ὑποψία λοιμώδους νοσήματος, ἢ ὅπου παρῆλθον μὲν 15 ἡμέραι ἀπὸ τοῦ τελευταίου κρούσματος, δὲν συνεπληρώθησαν δὲ εἴσετι τεσσαράκοντα, ἢ εὑρίσκεται ὁ τόπος οὗτος εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μὲ τόπους, ὅπου ὑπάρχουσι λοιμώδεις νόσοι, καὶ ἐὰν ἔρχωνται μὲν ἀπὸ τόπον ἄνοσον ἢ καθαρὸν, ἐκοινώνησαν δὲ καθ' ὁδὸν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ τόπους θεωρουμένους ὑπόπτους, ἢ μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων.

γ) Εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἂν ἔρχωνται ἀπὸ τόπον, ὅπου εἴτε ἐντὸς αὐτοῦ, εἴτε εἰς τὰ περίχωρα ὑπάρχει πραγματικῶς ἢ πανώλης, ἢ ἄλλα λοιμώδη νοσήματα, ἢ καὶ βαρεῖαι ὑποψίαι τοιούτων νοσημάτων, ἢ δὲν εἶχον προέλθει δέκα πέντε ἡμέραι, ἀφ' ἧς προσεβλήθη ὁ τελευταῖος παρὰ τοῦ λοιμοῦ καὶ ἂν ἦλθον μὲν ἀπὸ τόπον ἄνοσον, καθαρὸν ἢ ὕποπτον, ἐκοινώνησαν δὲ καθ' ὁδὸν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ ἄλλους τόπους, ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα μεμολυσμένα, ἢ καὶ ἀκάθαρτα θεωρούμενα, καὶ τέλος ἐὰν ἀνεφάνη ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ καὶ εἰς τὴν συνοδίαν νόσημα, λογισθέν λοιμῶδες.

4. Τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰς τρεῖς κατηγορίας τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὑποβάλλονται ὑπὸ καθαρὸν διαφόρου διαρκείας, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ ἁρμοδία ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ, κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπαπειλουμένου κινδύνου ὡς ἐκ τῆς κατηγορίας τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τῶν ὑπὸ κάθαρσιν ἀνθρώπων, καθὼς καὶ ἐξ ἄλλων, ὧν ἔχει πληροφορίαν, συμμορφουμένη ἑκάστοτε μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ.

5. Πᾶν πλοῖον Ἑλληνικὸν μεμολυσμένον εἶναι ὑπόχρεων, προσορμισθὲν εἴς τινα τοῦ Κράτους λιμένα νὰ ἐκπληροῖ τὴν κάθαρσίν του εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένα Λοιμοκαθαρτήρια.

6. Τὰ ὑπὸ ξένην σημαίαν μεμολυσμένα πλοῖα, τὰ προσορμιζόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁσάκις ἀποποιοῦνται νὰ ἐκκαθαρισθῶσι κατὰ τὰς ὑγειονομικὰς τοῦ Βασιλείου διατάξεις, θέλουν ἀποπέμπεσθαι πέραν τῶν Ἑλληνικῶν ὑδάτων.

7. Αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ δύνανται νὰ ἀναβάλλωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, τὰς ὁποίας ἐκδίδουν αἱ προϊσταμέναι Ἀρχαί, ὁσάκις ἐπαπειλεῖται κίνδυνος διαδόσεως μολύσματος ὡς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν· ὀφείλουσι δὲ εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ ἀναφέρωσιν ἀναπερθέτως εἰς τὴν διατάξασαν Ἀρχὴν τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς.

8. Δύνανται ὡσαύτως καὶ ὀφείλουν μάλιστα μετὰ προηγηθεῖσαν γνωμοδότησιν τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ καίωσιν ὅσα πράγματα φέρουν προφανῶς μόλυσμα λοιμοῦ καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν, ἢ νὰ μεταποιισθῶσιν ἀσφαλῶς διὰ καθαρισμόν.

Δύνανται ἐπίσης νὰ φωνεύωσιν ὅσα ζῶα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθαρισθῶσιν ἢ νὰ μεταποιισθῶσι διὰ καθαρισμόν, ἄνευ κινδύνου μολύσματος, ἢ ὅσα ἀπολύμανα εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μεταδώσωσι τὸ μόλυσμα.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν διὰ τοὺς μνησθέντας λόγους φονευομένων ζώων, ἢ καιομένων πραγμάτων, δὲν ἔχουσι κανένα δί-

καίωμα ἀποζημιώσεως.

9. Ἀφοῦ δοθῇ ἡ ἄδεια τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας τῶν καθαριζομένων εἰς τὸ Δοιμοκαθαρτήριον πραγματειῶν, ἢ ἄλλων πραγμάτων, πρέπει νὰ ἐξάγωνται αὐθημερὸν παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τοῦ καταστήματος· ἐὰν δὲ ἦναι τόπος ἱκανὸς εἰς αὐτὸ, δύνανται νὰ μείνωσιν ἀκόμη ἐπὶ ὀλίγον, ἀλλὰ τότε πληρόνουν δι' ἑκάστην ἡμέραν τὸ τριπλοῦν δικαίωμα καθάρσεως εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον.

10 Πράγματα ἐκκαθαρισθέντα ἐντὸς τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ ἐγκαταλειφθέντα, ἢ μὴ ἔχοντα κύριον, ἂν ἦναι ὑποκείμενα εἰς φθοράν, δημοπρατοῦνται ἀμέσως· τοὐναντίον δύνανται νὰ μένουν τὸ πολὺ τρεῖς μῆνας ἐ τὸς τῶν ἀποθηκῶν, ἀλλὰ καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα, θέλει πληρόνεσθαι τριπλοῦν τέλος κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος αὐτῶν, δημοπρατοῦνται ἐπίσης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ ἀφαιρεθέντων τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων, ἐκ τοῦ ληφθησομένου ἀντιτίμου, τὸ ὑπόλοιπον παραδίδεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ φυλάττεται ἐκεῖ πέντε ἔτη, μετὰ παρέλευσιν δὲ καὶ τούτων, ἂν δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος τῶν πραγμάτων, τὸ παρακατατεθὲν ποσὸν μένει ὡς ἰδιοκτησία τοῦ δήματίου.

11. Πᾶν πλοῖον ἢ πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἀπεπειράθη νὰ εἰσέλθῃ, ἢ νὰ κοινωνήσῃ μὲ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ εὑρισκόμενος εἰς τόπον τῆς Ἑλλάδος ὑγειονομικῶς ἀποκλεισμένον, ἤθελεν ἀποπειραθῇ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ τόπου, ἢ νὰ κοινωνήσῃ μὲ τόπον ἐλεύθερον, θέλει ἀποκρούεσθαι διὰ τῆς βίας, ἐὰν προσκληθεὶς διὰ τῆς ἁρμαδίας Ἀρχῆς νὰ ὑποχωρήσῃ δὲν ὑπακούσῃ, ἐπιφυλαττομένης κατ' αὐτοῦ καὶ τῆς νομίμου ποινικῆς καταδιώξεως.

12. Κατὰ τὰ μεθόρια δὲν ἐπιτρέπεται νὰ οἰκοδομηθῶσιν οἰκίαι, ἰδιωτικὰ καταστήματα, χωρία καὶ πόλεις πλησιέστερον τῆς ἡμισείας ὥρας εἰς τὴν ὀροθετικὴν γραμμήν.

13. Αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους, καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ καθὼς καὶ ἡ βαθμολογικὴ τάξις αὐτῶν θέλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρου Νόμου, οἱ δὲ Βασιλικῶν Διαταγμάτων θέλουν προσδιορισθῇ α) Οἱ τόποι μὲ τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια θέλει εἰσθαι εἰς ἐλευθέρεν κοινωνίαν. β') Ποῖα θέλει εἶσθαι ἡ ἐπὶ τῶν μεθορίων καὶ τῶν παραλίων ὑγειονομικὴ γραμμή. γ') Οἱ τόποι εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν διορισθῇ αἱ ἀνήκουσαι ὑγειονομικαὶ Ἀρχαί· δ') Ὁ ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῶν Ὑγειονομείων καὶ Λοιμοκαθαρτηρίων, καθὼς καὶ τὰ καθήκοντα καὶ ἡ δικαιοδοσία αὐτῶν. ε) Τὰ ἐναντίον αἱασδήποτε εἰσβολῆς λοιμώδους νοσήματος συνήθη καὶ ἔκτακτα προφυλακτικὰ μέτρα, καθὼς καὶ τὰ πρὸς περιορισμὸν καὶ ἐξάλειψιν τοῦ ἐνσκήψαντος τυχὸν νοσήματος εἰς τινα μέρη τοῦ Βασιλείου.

14 Τὰ Βασιλικὰ Διατάγματα καὶ ἅπασαι αἱ διοικητικαὶ πράξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον (ιδ' ἄρθρ. ε.) προσωρινὴν ἐνέργειαν τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν ἄλλων ὑγειονομικῶν διατάξεων, εἰς δῆμον ἢ τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου πρέπει προηγουμένως νὰ δημοσιεύωνται διὰ κηρύξεως καὶ τοιχοκολλήσεως, εἰς τὸν δῆμον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν κάθαρσιν τόπος.

Ποιναὶ καὶ Διατάξεις.

15 Ὁ παραβάτης τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὁρισμῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων ἢ κανονισμῶν τιμωρεῖται·

α') Μὲ θάνατον, ἐὰν ἐν γνώσει ἔβλαψεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους ζῶα πλοῖα ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐκ δὲ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος·

β'. Ἡ δεσμὰ διὰ βίου, ἐὰν ἔβλαψεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τινὰ τοῦ Βασι-

λείου εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐκ δὲ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

γ'. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πράγματα, ἢ πλοῖα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων πιστοποιήσεων, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

δ'. Μὲ εἱρκτὴν, ἐὰν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τῆς καθαρᾶς πιστοποιήσεως τὴν κατηγορίαν, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Ἄρθ. 16 Ἐὰν ἐκ τῆς συγκοινωνίας δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ά. § τοῦ ἀνωτέρω ἄρθ. μὲ δεσμὰ διὰ βίου, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ β'. §. μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ γ'. § μὲ εἱρκτὴν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § δ'. μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τεσσάρων ἐτῶν.

Ἄρθρ. 17. Ἐὰν ἡ παραβίασις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνεπιτηδειότητος, καὶ ἐκ ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ά. § τοῦ ἄρθρ 15 μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τεσσάρων ἐτῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ β'. § μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι τεσσάρων ἐτῶν, εἰς τὴν τοῦ §. γ'. μὲ φυλάκισιν δύο μέχρι τριῶν ἐτῶν, καὶ εἰς τὴν τοῦ §. δ'. περίπτωσιν μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθ. 18. Ἐὰν ἡ παραβίασις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνεπιτηδειότητος, καὶ ἐκ ταύτης δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ά. § τοῦ ἄρθρου 15 μὲ φυλάκισιν δύο μέχρι τεσσάρων ἐτῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ §. β'. μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρι δύο ἐτῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ γ'. §. μ. φυλάκισιν ἓξ μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ δ'. §. μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρις ἓξ μηνῶν.

Ἄρθ 19. Ὅστις διὰ τῶν ἐξαμολογήσεών του ἐνώπιον τῆς Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, ἢ διὰ τῶν πρὸς τὰς ἁρμοδίας Ἀρχὰς ἀναφορῶν του ἀναγγέλει ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ, ἢ ἐν γνώσει παραμορφόνει, ὑποκρύπτει παρασιωπᾷ τὴν ἀλήθειαν ἢ νοθεύει, ἢ πλαστογραφεῖ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα καθυπέβαλεν εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἀρχὴν, καὶ ὡς ἐκ τούτου παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς τὰ πρόσφορα ὑγειονομικὰ μέτρα, ἐὰν ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διακρίσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15, ἄλλως κατ' ἐκείνας τοῦ ἄρθρου 16, θεωρουμένης πάντοτε ὡς ἰδιαιτέρας ἐπιβαρυντικῆς περιπτώσεως τῆς γενομένης πρὸς τὴν Ἀρχὴν ἀπάτης.

Ἄρθ. 20. Ἐὰν μεταξὺ τῶν παραδιδομένων εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ τραγμάτων εὑρεθῶσι κεκρυμμένα πράγματα μὴ ἐλεύθερα, πρὶν ἢ ἀναγγελθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχὴν, ἐκτὸς τῆς νομίμου ποινικῆς καταδιώξεως, τὰ εὑρεθέντα ταῦτα πράγματα δημεύονται, ὁ δὲ ἀνακαλύψας λαμβάνει τὸ τρίτον τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Ἄρθ 21. Τιμωρεῖται μὲ θάνατον, ὅστις διὰ βίας, διὰ ῥήξεως, ἢ διὰ λαθραίας ἀναβάσεως ἢ καταβάσεως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐὰν ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου, ἐὰν δὲν ἐπήγασε τοιαύτη.

Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ὅστις διὰ τῶν αὐτῶν μέσων ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποιήσεως, καὶ ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· μὲ δεσμὰ δὲ πρόσκαιρα ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης

νόσος.

Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ὅστις διὰ τῶν αὐτῶν μέσων ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινα τοῦ Κράτους, μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν καθαρὰν πιστοποίησιν, καὶ ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ εἰρκτὴν δὲ, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Ἄρθρ. 22. Τιμωροῦνται μὲ θάνατον οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπάλληλοι τοῦ Βασιλείου, οἱ πλοίαρχοι τῶν Βασιλικῶν πλοίων, ἢ οἱ ἐκπληροῦντες τὰ χρέη τούτων, οἱ ἰατροὶ ὑγειονομείων, ἢ ἄλλοι ἐν γένει ὑπάλληλοι ὑγειονομικοὶ καὶ μὴ, τόσον στρατιωτικοὶ καθὼς καὶ πολιτικοὶ, οἵτινες ἐν γνώσει εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις των, εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἐπίσημα πιστοποιητικὰ, ἢ ἄλλας ὁποίας δήποτε δηλώσεις, ἀναφέρουν ψευδῆ πράγματα, ἢ ἐν γνώσει παραμορφώνουν, ὑποκρύπτουν ἢ παρασιωπῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐὰν ἕνεκα τῶν ψευδῶν πληροφοριῶν, ἢ τῶν ἄσων παρεσιώπησαν περιστατικῶν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν ἀκάθαρτον πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτων ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου, ἐὰν κατὰ συνέπειαν τῶν ἐν γνώσει παρ' αὐτῶν δοθεισῶν ψευδῶν πληροφοριῶν ἢ παρασιωπηθέντων περιστατικῶν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν ὕποπτον πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα καὶ ἐκ τούτου ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα.

Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἐκ τῶν ψευδῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἐν γνώσει ἐχορήγησε, ἢ ἕνεκα τῶν περιστατικῶν, τὰ ὁποῖα ἐν γνώσει ὁμοίως παρεσιώπησαν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν καθαρὰν πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτου ἐπήγασε λοιμώδης νόσος ἐὰν δὲν ἐπήγασε τοιαύτη νόσος, μὲ εἰρκτήν.

Ἄρθρ. 23. Μένουν ἀτιμώρητοι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 19 καὶ 22 ἀναφερόμενοι, ἐὰν ἀνακαλέσουν τὰ ὅσα ψευδῶς ἀνήγγειλον, καὶ ἀναφέρουν ὅλην τὴν ἀλήθειαν, πρὶν ἢ παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς λυθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ μέτρον δυνάμενον νὰ ἐκθέσῃ τὴν δημόσιον ὑγείαν, καὶ πρὶν αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ πληροφορηθῶσι ταύτην δι' ἄλλου μέσου· ἐὰν δὲ ἦσαν ἤδη πληροφορημέναι καὶ τοῦτο ἦτον ἄγνωστον εἰς τὸν παραβάτην, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας.

Ἄρθρ. 24. Ὅστις ἐν γνώσει ἀπεδέχθη κατὰ παράβασιν τῶν ἐν ἰσχύϊ Ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἀνθρώπους, ζῶα, ἢ πράγματα ἐπιδεκτικὰ ἢ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ, ὑποκείμενα δὲ εἰς τὴν κάθαρσιν, ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου δὲν θεωρῆται ὡς συνεργὸς τῶν ὁρισθεισῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ παραβάσεων τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρ. 49 καὶ 50 τοῦ ποιν. Νόμου· μόνη δὲ ἡ ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως ἀποδοχὴ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιαιτέρα ἐλαφρυντικὴ περίστασις κατὰ τὰ διαληφθέντα ἄρθρ. 49 καὶ 50.

Ἄρθρ. 25. Ὅστις διατελῶν ὑπὸ κάθαρσιν συγκοινωνήσει μὲ πράγματα, ἀνθρώπους ἢ ζῶα εὑρισκομένους ἐπίσης ὑπὸ κάθαρσιν, διαχωρισμένους δὲ ἀπ' αὐτῶν κατὰ τὰς Ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἐὰν ἡ συγκοινωνία ἐ ἐνετο ἄνευ ἀδείας τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, δὲν ἐτέθη δὲ εἰς κοινωνίαν τόπος τις τοῦ Βασιλείου, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τοῦ ἄρθρ. 15, ἁπάπαν ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης διεδόθη εἰς τινα τῶν ἄλλων εὑρισκομένων ὑπὸ κάθαρσιν λοιμώδης νόσος· ἄλλως μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τοῦ ἄρθρου 16.

Τιμωρεῖται μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς, ὅστις διατελῶν ὑπὸ κάθαρσιν ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς ἐπιτηρούσης αὐτὸν Ἀρχῆς, ἢ τινος ὑγειονομικοῦ φύλακος, ἀλλ' ἄνευ

τῆς ἀδείας αὐτῆς κοινωνήσει μέ τινα τῶν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ τεθῇ εἰς συγκοινωνίαν τόπος τις τοῦ Βασιλείου.

Ἐὰν αἱ παραβάσεις αὗται ἐγένοντο ἐξ ἀμελείας, καὶ διεδόθη εἰς τοὺς ἄλλους λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται ὁ παραβάτης μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 17 ἠλαττωμένην μέν, ἀλλ' ὄχι κατωτέραν τοῦ ἡμίσεως αὐτῆς, ἄλλως δὲ μὲ κράτησιν καὶ πρόστιμον τοὐλάχιστον 50 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 26. Ἐάν τις ἐκ τῶν συγκοινωνησάντων κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἥτις δὲν ἤθελε τῷ δοθῇ, ἂν ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἐγνώριζε τὴν γενομένην παράβασιν, τιμωρεῖται μὲ τὴν πλήρη ποινὴν τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 κατὰ τὰς εἰς αὐτὰ ἐνδιαλαμβανομένας διακρίσεις.

Ἄρθρ. 27 Ὅλοι οἱ φύλακες τῶν ὑγειονομείων, ὑγειονομικῶν σταθμῶν, φυλακείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων, καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ ὑγειονομικοὶ καὶ ἄλλοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπιφορτισμένοι μὲ ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, οἵτινες ἤθελον ἐγκαταλείψει τὴν ἰδίως ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτοὺς θέσιν, ἢ ἐν γνώσει παραβιάσει τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἢ μὴ τηρήσει τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐκβῇ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, τόπον τοῦ Βασιλείου, ἢ ἄνθρωπόν τινα εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους ζῶα ἢ πράγματα μὴ ὑπαγόμενα εἰς ἐλευθέραν πιστοποίησιν, ἢ ἐν γνώσει συνδράμει ἄλλους εἰς τὴν παραβίασιν τῶν τοιούτων διατάξεων τιμωροῦνται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 22.

Ἄρθρ. 28 Ἐὰν δὲν ἀπέβη συγκοινωνία καθ' ὃ διάστημα οἱ ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, ἢ οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ἐγκατέλειψαν τὴν θέσιν των, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 29. Τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν πᾶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ, ἢ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς χωροφυλακῆς, ὅστις προσκληθεὶς παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς νὰ παρέξῃ τὴν συνδρομήν του διὰ ὑγειονομικήν τινα ὑπηρεσίαν, δὲν ὑπακούσει.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται οἱ Ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν των, ἄνευ νομίμου κωλύματος, δὲν ἤθελον ὑπακούσει εἰς τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων των ἢ ἤθελον ἀμελήσει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρ 30. Τιμωροῦνται μὲ κράτησιν δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμερῶν ἢ πρόστιμον 400—200 δραχμῶν, ὅσοι λαβόντες γνῶσιν λοιμώδους τινὸς νοσήματος, ἀγνώστου εἰσέτι εἰς τὴν ἀρχήν, συμβάντος ἐντὸς τοῦ Κράτους, δὲν ἤθελαν πάραυτα ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑγειονομικὴν ἢ διοικητικὴν ἀρχήν.

Ἐὰν ὁ τοιοῦτος εἶναι ἰατρὸς τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν τοὐλάχιστον μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 200 μέχρι 500 δραχμῶν, περιπλέον στερεῖται ἀπὸ 6 μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μετέρχηται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ.

Ἄρθρ. 31. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ Πράκτορες, οἵτινες ἐξ ἀμελείας δὲν ἤθελον χωρὶς ἀναβολὴν ἀναφέρει εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοῦ Κράτους ἀρχὴν τὴν εἰσβολὴν πανώλους, ἢ ἄλλου λοιμώδους νοσήματος εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι διωρισμένοι, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ περιστατικὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται τὰ λαμβανόμενα παρὰ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑγειονομικῶν ἀρχῶν μέτρα, ἐὰν ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης διεδόθη μόλυσμα, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος Νόμου, ἐὰν δὲν διεδόθη μόλυσμα, ἐκινδύνευσε δὲ ἡ δημόσιος ὑγεία, ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 500 — 3000 δραχ. ἐὰν δὲ δὲν ἐκινδύνευσεν ἡ δημόσιος ὑγεία, ὑποβάλλονται εἰς κράτησιν τοὐλάχιστον 20

ἡμερῶν, καὶ ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας

ἄρθρ. 32. Ὅστις εὑρεθεὶς εἷς τινα τῶν παρὰ τῶν ἄρθρων 96 καὶ 106 τοῦ ποιν. Νόμου ὁριζομένων περιπτώσεων, παραβιάσει τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ὀφείλει ἅμα παύσει ἡ βία, ἢ παρέλθῃ ὁ κίνδυνος, νὰ ἀναγγείλῃ τὴν παραβίασιν εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἀρχὴν, ἄλλως τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον 2 ἐτῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν 1000—3000 δραχμῶν, ἐὰν ἐκ τῆς συμβάσης συγκοινωνίας ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· εἰς φυλάκισιν δὲ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν 300 μέχρι 1000 δραχμῶν, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

ἄρθρ 33. Ὅστις ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ποινικῶν διατάξεων παραβιάσει τὰ περὶ λοιμοῦ, ἢ ἄλλων μολυντικῶν νοσημάτων ὑπάρχοντα Διατάγματα, Κανονισμοὺς, ἢ διατάξεις, τιμωρεῖται σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 570—580 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ.

Γενικαὶ διατάξεις.

ἄρθρ. 34. Ὁ Ὑγειονόμος, ἢ ὁ ἐκπληρῶν χρέη Ὑγειονόμου, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐνεργῇ ἔργα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, καθόσον ἀφορᾷ τὰ κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ πταίσματα τὰ πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ἄλλων πρὸς κάθαρσιν προσδιωρισμένων τόπων, ἢ ὑπὸ κάθαρσιν εὑρισκομένων πλοίων, συμμορφούμενος ὡς πρὸς ταῦτα, μὲ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς Δικονομίας.

Ἐπίσης καὶ οἱ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρτηρίων ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐνεργοῦν χρέη ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ὡς πρὸς τὰ κακουργήματα, τὰ πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τὰ πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι διωρισμένοι.

35. Τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου γεννήσεων, γάμων καὶ ἀποβιώσεων, ὀφείλει νὰ κρατῇ ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, συμμορφούμενος ὡς πρὸς ταῦτα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν βιβλίων Νόμου

ἄρθρ. 36 Ὁ Ὑγειονόμος δύναται καὶ ὀφείλει ὁσάκις προσκληθῇ νὰ συντάττῃ τὰς διαθήκας τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ εὑρισκομένων, συμμορφούμενος μὲ τὸν περὶ διαθηκῶν Νόμον.

ἄρθρ. 37. Τὸ ἄρθρον 348 τοῦ ποινικοῦ Νόμου καταργεῖται.

Ἀθῆναι τῇ 25 Νοεμβρίου 1845. Ἐδημοσιεύθη τὴν 3 Δεκεμβρίου.

---

389. Ν. Περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἐν γένει.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Περὶ ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν ἐν γένει.

ἄρθρ. 1. Αἱ ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ συνίστανται.

1. Εἰς Ἐπιθεωρητὰς. 2. Εἰς Ὑγειονομεῖα, 3. Εἰς ὑγειονομικὰς ἐπιτροπὰς, 4 Ὑγειονομικοὺς σταθμοὺς, 5. Εἰς Ὑγειονομικὰ φυλακεῖα, 6. Εἰς Ἐπισκοπὰς Λοιμοκαθαρτηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

ἄρθρ. 2. Δύο ἐπιθεωρηταὶ διορίζονται καθ ὅλον τὸ Κράτος, μισθοδοτουμένου ἑνὸς ἑκάστου κατὰ μῆνα μὲ δραχμὰς διακοσίας πεντήκοντα. Εἰς τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ἦναι ἰατρός.

Τὸ ἔργον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἕνα τῶν ἀνωτέρων ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων μὲ ἐπιμίσθιαν πεντήκοντα δραχμῶν κατὰ μῆνα καθόσον διαρκεῖ ἡ περιοδεία του.

Ἔξοδα ὁδοιπορίας χορηγοῦνται κατ' ἔτος εἰς ἕκαστον ὑγειονομοεπιθεωρητὴν δραχμαὶ πεντακόσιαι περὶ τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ὑπάγονται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

Περὶ τῶν Ὑγειονομείων

1. Διαίρεσις αὐτῶν.

ἄρθρ. 3. Τὰ Ὑγειονομεῖα διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης.

Καὶ πρώτης μὲν εἶναι δύω, δευτέρας δὲ δώδεκα καὶ τρίτης δώδεκα.

2. Προσωπικὸν καὶ μισθοδοσία αὐτῶν.

ἄρθρ. 4 Τὸ προσωπικὸν ἑκάστου Ὑγειονομείου προσδιορίζεται καὶ μισθοδοτεῖται ἀναλόγως τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκει τὸ Ὑγειονομεῖον ὡς ἑφεξῆς

ἄρθρ. 5. Τὸ Ὑγειονομεῖον Α΄. τάξεως σύγκειται 1. Ἐξ ἑνὸς Ὑγειονόμου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 200, 2. ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ 120 3. ἐξ ἑνὸς γραμματέως 120, 4. ἐξ ἑνὸς γραφέως 80, 5. ἐξ ἑνὸς βοηθοῦ 60, 6. ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος 50, 7. ἐξ ἑνὸς καπνιστοῦ 50, 8. ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν Ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα, 9. ἐκ τριῶν κακτικῶν φυλάκων μισθοδοτουμένου ἑκάστου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 40. 10. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα τυχηρὰ κατὰ τὴν Ὑγειονομικὴν διατίμησιν.

ἄρθρ. 6. Ἕκαστον Ὑγειονομεῖον Β΄. τάξεως σύγκειται 1. ἐνὸς Ὑγειονόμου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 120, 2. ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ 100, 3. ἐξ ἑνὸς Γραμματέως 90, 4. ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος 45, 5. ἐξ ἑνὸς καπνιστοῦ, ἂν ἦναι χρεία 45, 6. ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἂν ἦναι χρεία, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν Ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα, 7. ἐκ δύω κακτικῶν φυλάκων μισθοδοτουμένου ἑκάστου μηνιαίως μὲ δραχμ. 35, καὶ 8. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα τυχηρὰ κατὰ τὴν Ὑγειονομικὴν διατίμησιν.

ἄρθρ. 7. Ἕκαστον Ὑγειονομεῖον Γ΄. τάξεως σύγκειται· 1. Ἐξ ἑνὸς Ὑγειονόμου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχ. 100, 2. ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ 80, 3. ἐξ ἑνὸς γραμματέως, ἂν ἦναι χρεία δρ. 80, 4. ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἂν ἦναι ἀνάγκη τοιούτου, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν Ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα. 5. Ἐκ δύω κακτικῶν φυλάκων μισθοδοτουμένου ἑκάστου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 30 καὶ 6. ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν Ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.

ἄρθρ. 8. Εἰς ὅσα τῶν Ὑγειονομείων οἱασδήποτε τάξεως ἀναγκαιοῦσιν εἰδικοὶ κωπηλάται θέλουσι διορίζεσθαι παρὰ τοῦ ἀριθμοῦ Ὑπουργείου, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μὲ δραχμὰς 25. Ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος δὲν θέλει ὑπερβαίνει τοὺς δεκαπέντε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ Ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν.

ἄρθρ. 9. Παρ' ἑκάστῳ Ὑγειονομείῳ διατελεῖ καὶ Ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ συγκειμένη· 1. Παρὰ τοῦ Ὑγειονόμου· 2. Παρὰ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Ὑγειονομείου· 3. Παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. 4. Παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν Παρέδρου 5. Παρ' ἑνὸς πολίτου Ἕλληνος ἐκλεγομένου κατὰ τριετίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρ. 10 Τῶν Ὑγειονομικῶν τούτων ἐπιτροπῶν προεδρεύει ὁ Ὑγειονόμος.

ἄρθρ. 11. Εἰς τόπους, ὅπου τυχὸν δὲν ὑπάρχει συστημένον Εἰρηνοδικεῖον, ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται μόνον ἐκ τῶν 4 ἄλλων μελῶν αὐτῆς ἐν περιπτώσει διχοψηφίας ἢ ψῆφος τοῦ Προέδρου νικᾷ.

ἄρθρ. 12. Τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἐπιτροπὴν μέλη ἐκπληροῦσι τὰ ἀνατεθέντα εἰς αὐτοὺς καθήκοντα ἀμισθί.

ΚΕΦΑΛ. Δ΄.

Περὶ τῶν Ὑγειονομικῶν σταθμῶν.

ἄρθρ. 13. Οἱ Ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ διαιροῦνται· α΄ Εἰς ἁπλοῦς Ὑγειονομικοὺς σταθμούς· β΄) Εἰς σταθμοὺς εἰς οὓς εἶναι προσηρτημέναι ἐπιστασίαι Ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων.

Α. Περὶ τῶν ἁπλῶν Ὑγειονομικῶν σταθμῶν.

Ἄρθρ. 14. Οἱ ἁπλοῖ ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ προσδιορίζονται ὅλοι τὸν ἀριθμὸν ἑξήκοντα τέσσαρες.

Ἄρθρ. 15. Ἑκάστου τῶν Ὑγειονομικῶν σταθμῶν προΐσταται εἷς σταθμάρχης μισθοδοτούμενος μηνιαίως μὲ δραχμὰς 60

Ἐὰν ἡ χρεία τὸ καλῇ διορίζονται ὑπ' αὐτὸν εἷς ἢ καὶ πλειότεροι κατὰ τὰς περιστάσεις τακτικοὶ φύλακες μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 30.

Β'. Περὶ τῶν σταθμῶν εἰς οὓς εἶναι προσηρτημέναι ἐπιστασίαι Ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων.

Ἄρθρ. 16. Οἱ σταθμοὶ εἰς οὓς εἶναι προσηρτημέναι ἐπιστασίαι Ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων προσδιορίζονται ἅπαντες εἰς τέσσαρας τὸν ἀριθμόν

Ἄρθρ. 17. Ἑκάστου τῶν Ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων ἐφορεύει εἷς σταθμάρχης μισθοδοτούμενος μηνιαίως μὲ δραχμὰς 60.

Χρείας δὲ καλούσης διορίζονται ὑπ' αὐτὸν εἷς ἢ καὶ πλειότεροι κατὰ τὰς περιστάσεις Ὑγειονομικοὶ φύλακες, μισθοδοτούμενοι μηνιαίως ἕκαστος μὲ δραχμὰς 30.

ΚΕΦΑΛ. Ε.

Περὶ Ὑγειονομικῶν φυλακείων.

Ἄρθρ. 18. Τὰ Ὑγειονομικὰ φυλακεῖα προσδιορίζονται ἅπαντα τὸν ἀριθμὸν ἑξήκοντα δύω.

Ἄρθρ. 19. Εἰς ἕκαστον τῶν Ὑγειονομικῶν φυλακείων διορίζεται εἷς φύλαξ μισθοδοτούμενος μηνιαίως μὲ δραχμὰς 40.

ΚΕΦΑΛ. ΣΤ'.

Περὶ τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων.

1. Διαίρεσις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 20. Τὰ Λοιμοκαθαρτήρια διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης.

Καὶ πρώτης μὲν εἶναι ἓν, δευτέρας δὲ ὀκτὼ καὶ τρίτης δύο.

Εἰς τὴν τρίτην τάξιν ὑπάγονται καὶ ὅλα τὰ ὑπὸ τῶν Δήμων συντηρούμενα Λοιμοκαθαρτήρια.

2. Προσωπικὸν καὶ μισθοδοσία.

Ἄρθρ. 21. Τὸ προσωπικὸν τῆς Α' τάξεως σύγκειται· 1 ἐξ ἑνὸς Ἐπιστάτου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχ. 200, 2. ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ 120, 3. ἐξ ἑνὸς γραμματέως 100, 4. ἐξ ἑνὸς ἐφόρου τῶν ἀποθηκῶν 80, 5. ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος 50, 7. ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα. 7. Ἐκ τριῶν τακτικῶν φυλάκων μισθοδοτουμένου ἑκάστου μὲ δραχμὰς 40 καὶ 8. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κανονισμένα τυχηρὰ δικαιώματα κατὰ τὴν διατίμησιν.

Ἄρθρ. 22. Τὸ προσωπικὸν τῆς Β' τάξεως σύγκειται· 1. ἐξ ἑνὸς Ἐπιστάτου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 120, 2. ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ 100, 3. ἐξ ἑνὸς γραμματέως 80, 4. ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος 45, 5. ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ κατὰ τὴν χρείαν ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα. 6. Ἐκ δύω τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου μηνιαίως ἑκάστου μὲ δραχμὰς 35. καὶ 7. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν νενομισμένα δικαιώματα.

Ἄρθρ. 23. Τὸ προσωπικὸν τῆς Γ'. τάξεως σύγκειται. 1. ἐξ ἑνὸς ἐπιστάτου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 100, 2. ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ 80, 3. ἐξ ἑνὸς γραμματέως, ἂν ἦναι χρεία, 60, 4. Ἐκ δύω τακτικῶν φυλάκων μισθοδοτουμένου μηνιαίως ἑκάστου μὲ δραχμὰς 30, 5. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν νενομισμένα δικαιώματα.

Ἄρθρ. 24. Οἱ Ὑγειονόμοι, οἱ ἰατροὶ τῶν ὑγειονομείων καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, ὅταν δὲν προσγίνεται βλάβη εἰς τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα, ἐπιφορτίζονται καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων

λαμβάνοντες διὰ τοῦτο ἐπιμίσθιον κατὰ μῆνα οἱ μὲν Ὑγειονόμοι ἀπὸ δραχ. 40—80, οἱ δὲ ἰατροὶ ἀπὸ 30—60· οἱ δὲ γραμματεῖς, ὁποιουδήποτε βαθμοῦ καὶ ἂν ὦσι, 15—30.

ἄρθρ. 25. Οἱ γραμματεῖς τῶν Ὑγειονομείων ἢ Λοιμοκαθαρτηρίων, ὅταν ἐκπληρῶσι χρέη ἐπιστάτου Λοιμοκομείου, λαμβάνουν ἐπιμίσθιον 15 —30 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ βαθμολογίας τῶν Ὑγειονομικῶν. ἐν γένει ὑπαλλήλων.

ἄρθρ 26. Ἡ βαθμολογία τῶν Ὑγειονομικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων κανονίζεται ὡς ἑφεξῆς· 1. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ ἔχουν βαθμὸν τμηματάρχου Β'. τάξεως. 2. Οἱ Ὑγειονόμοι καὶ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρτηρίων πρώτης τάξεως ἔχουν βαθμὸν Ἐπάρχου. 3. Οἱ Ὑγειονόμοι καὶ ἐπιστάται τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων τῆς Β'. τάξεως καθὼς καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν Ὑγειονομείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων ἀ. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως Β'. τάξεως.

ἄρθρ. 27. Οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ τῶν Ὑγειονομείων ἔπονται εἰς τοὺς τμηματάρχας Β' τάξεως. Οἱ Ὑγειονόμοι ἀ. τάξεως ἕπονται εἰς τοὺς Ἐπάρχους. Οἱ μὲν τοὺς Ὑγειονομικοὺς Ὑπαλλήλους ἰσόβαθμοι ὑπάλληλοι τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων ἕπονται εἰς αὐτούς.

ἄρθρ. 28. Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος θέλουν κανονισθῆ τὰ διακριτικὰ σημεῖα, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἑνὸς ἑκάστου.

ἄρθρ. 29. Οἱ παρὰ ταῖς Ὑγειονομικαῖς καὶ Λοιμοκαθαρτικαῖς Ἀρχαῖς γραφεῖς καὶ βοηθοί, καπνισταί, τακτικοὶ φύλακες καὶ προμηθευταί, διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ. Παρὰ δὲ τοῦ Ἐπάρχου διορίζονται οἱ ἔκτακτοι φύλακες καὶ οἱ ἀεριταί, ἀλλὰ θέλει ἀκούει πάντοτε καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἁρμοδίου Ὑγειονόμου, ἢ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου περὶ τοῦ διορισθησομένου· ὁσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων φυλάκων καὶ τῶν ἀεριστῶν δὲν ἐξαρκεῖ, προσλαμβάνει οἰκόθεν τοὺς ἀναγκαίους.

ἄρθρ. 30. Εἰς τοὺς Ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους, ἂν ἦναι δυνατόν, ἀνατίθενται καὶ ἔργα οἰκονομικῶν ἢ ναυτικῶν ὑπαλλήλων, ἄνευ ἰδιαιτέρου ἐπιμισθίου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1845.

---

390 Ν. Περὶ διατιμήσεως τῶν Ὑγειονομικῶν καὶ Λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ, διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

ΚΕΦ. Α'.

Ὑγειονομικὰ δικαιώματα.

ἄρθρ. 1. Διὰ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ἀ. Πλοίων μέχρι 5 τόνων λεπτὰ 10, Β'. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων καὶ ἐπέκεινα δι' ἕκαστον τόνον λεπτὰ 2,

2. Διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς πιστοποιήσεως ἀ. Πλοίων μέχρι 5 τόνων λ. 0, Β' Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων καὶ ἐπέκεινα δι' ἕκαστον τόνον λεπ 1.

3. Δι' ἕκαστον ἐπιβάτην μὴ συναριθμούμενον εἰς τὸ ναυτολόγιον λεπτὰ 10, Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς ταύτης οἱ στρατιῶται τοῦ Β. Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, οἵτινες ταξειδεύουν δι' ὑπηρεσίαν.

4. Δ' ἕκαστον ἀποδεικτικὸν, μαρτυρικὸν, ἢ ἀντίγραφον ἐπισήμου ἐγγράφου, ἐκδιδομένου παρὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς. δρ. 2.

5. Διὰ τὴν ἄδειαν τῆς ἀκτοπλοΐας ἀ. Πλοίων μέχρι τῶν 5 τόνων λεπτὰ 40, Β'. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων μέχρι 25 τόνων 20,

ΚΕΦ. Β'

Καθαρτικὰ δικαιώματα.

ἄρθρ. 1. Διὰ πλοῖα εὑρισκόμενα εἰς τὸν λιμένα ὑπὸ κάθαρσιν δι' ἕκαστον τόνον καθ' ἑκάστην λεπτὰ 1,

2. Τὰ ἀκοινώνητα πληρώνουν ἀντὶ ὅλων τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων καθ' ἑκάστην λεπτὰ 50,

3. Ἕκαστος ἐπὶ τῶν πλοίων καθαριζόμενος ἐπιβάτης καθ' ἑκάστην λεπτὰ 50, 4. Ἕκαστος ἐπὶ τῶν ἀκοινωνήτων ἐπιβάτη; μὴ συναριθμούμενος εἰς τὸ ναυτολόγιον ἅπαξ λεπτὰ 25,

5. Διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν. ἀ. Πλοίων μέχρι 5 τόνων λεπτὰ 0, 6'. Ἀπὸ 6 τόνων μέχρι τῶν 25 δραχμὴν 1 γ'. ἀπὸ 26 τόνων μέχρι τῶν 50 δραχ. 1 λεπτὰ 50, δ' Ἀπὸ 51 τόνων μέχρι τῶν 100 δραχμὰς 3 ε. Ἀπὸ 101 τόνων καὶ ἐπέκεινα δραχμὰς 6. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἰατρικῆς ἐπισκέψεως πληρόνεται καὶ ἂν τὸ πλοῖον ἀναχωρήσῃ ὑπὸ κάθαρσιν.

6. Δι ἑκάστην τηρητικὴν λέμβον, διοριζομένην παρὰ τῆς Ἀρχῆς εἰς ἐπιτήρησιν πλοίων εὑρισκομένων ὑπὸ κάθαρσιν καθ' ἑκάστην δραχμὰς 5

7. Δι ἕκαστον φύλακα διοριζόμενον ἐπὶ τῶν πλοίων καθ' ἑκάστην δραχμὴν 1 λεπτὰ 50. Ὅταν ὅμως τὸ πλοῖον ἦναι μεμολυσμένον δραχμὰς 4.

8. Δι' ἕκαστον φύλακα διοριζόμενον εἰς τὸ νὰ ἐπιτηρῇ ἀποβιβαζόμενα μὴ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα δραχμὴν 1 λεπτὰ 50. Ὅταν ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ διαρκῇ ὀλιγώτερον τῶν 6 ὡρῶν, δι' ἑκάστην ὥραν λεπτὰ 25.

9. Ἕκαστος ἐπιβάτης καθαριζόμενος εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον καθ' ἑκάστην ἀ. Ὅταν εὑρίσκηται ὁμοῦ μ' ἄλλους εἰς αὐτὸ λεπτὰ 50. Ὅταν ζητήσῃ νὰ λάβῃ ἰδικώτερον δωμάτιον δι' αὐτόν, δραχμὰς 3

10. Ἕκαστος καθαριζόμενος ἐπιβάτης εἴτε ἐπὶ τοῦ πλοίου εἴτε εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον δι ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν ἅπαξ, δραχμὰς 2.

11. Ἕκαστος ἐπιβάτης διὰ τὴν ἀπόδυσιν συμπεριλαμβανομένων τῶν καυσοξύλων καὶ τοῦ ὕδατος δραχμὰς 6:

12. Ἀπαλλάττονται ὅλων τῶν Λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων παιδία μέχρι τῶν δύω ἐτῶν· ὅσα δὲ εἶναι 3—12 πληρόνουν τὸ ἥμισυ τῶν δικαιωμάτων.

13 Δι' ἕκαστον φύλακα διοριζόμενον εἰς τοὺς ἐπιβάτας καθ' ἑκάστην δραχμὴν 1 λεπτὰ 50,

14. Ὅταν οἱ ἐπιβάται εἶναι μεμολυσμένοι δραχμὰς 4

15. Δι ἕκαστον ἀεριστὴν τῶν πραγματειῶν καθ' ἑκάστην δραχμὰς 2 καὶ λεπτὰ 50

16. Ὅταν αἱ πραγματεῖαι εἶναι μεμολυσμέναι δραχμὰς 5.

17. Πᾶν ὅ,τι ἐκκαθαρίζεται εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ πᾶν ὅ,τι ἐκκαθαρίζεται ἰδίως δι' ὑποκαπνισμοῦ ἢ καταδύσεως εἰς ὑγρὸν, πληρώνει 1|0 τοῖς 0|0

18. Τὸ δικαίωμα τῆς καθάρσεως διὰ τὰ ζῶα, εἶναι ἀ. Διὰ τοὺς βόας, τοὺς βουβάλους, τοὺς ἵππους, τοὺς ἡμιόνους, τοὺς ὄνους καὶ τὰ ὅμοια τετράποδα ἕκαστον δραχμὴν 1. β' Διὰ τὰ πρόβατα, τὰς αἶγας, χοίρους καὶ τὰ ὅμοια τετράποδα ἕκαστον λεπτὰ 4.

19. Ὅλοι οἱ μεμολυσμένοι ἄνθρωποι ἀπαλλάττονται τῶν Λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μεταφορμίσεως αὐτῶν εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον καὶ πληρόνουν μόνον τὰ ἔξοδα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκασμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ διὰ τὴν κάθαρσιν αὐτῶν.

20. Ἀπαλλάττονται ὡσαύτως τῶν Λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων, ὅσοι ἐπιβάται ἀποδείξουν δι ἀποδεικτικῶν πενίας κατὰ τὸν νόμον ἐκδεδομένων παρὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου των, ἢ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς τὴν πενίαν αὐτῶν.

21. Διὰ τὸν προμηθευτὴν τοῦ Ὑγειονομείου πληρώνουν τὰ ὑπὸ κάθαρσιν πλοῖα, ὅταν μεταχειρίζωνται αὐτὸν καθ' ἑκάστην δι ἕκαστον ἐπ' αὐτῶν ἄνθρωπον (ἐπιβάτην ἢ ναύτην). λεπτὰ 8.

22. Διὰ τὸν προμηθευτὴν τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου ἕκαστος ἐπιβάτης ὅταν μεταχειρίζεται αὐτὸν καθ' ἡμέραν λεπτὰ 15

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1846 Κυρωθὲν τὴν 3 Δεκεμβρίου.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Πειραιώς

890. Ν. ΚΕ'. *Περὶ Διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1836 περὶ Διοικητικοῦ διοργανισμοῦ Νόμος ἀκυροῦται· ἡ δὲ ἐπικράτεια διαιρεῖται διοικητικῶς εἰς 10 Νομοὺς καὶ 49 ἐπαρχίας καὶ εἰς δήμους, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων προσδιορίζεται ἡ ἀνήκουσα περιφέρεια.

Ἄρθρ. 2. Οἱ Νομοὶ τοῦ Βασιλείου εἶναι· 1. ὁ νομὸς τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, 2. ὁ νομὸς τῆς Εὐβοίας, 3. ὁ νομὸς τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, 4. ὁ νομὸς τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, 5. ὁ νομὸς τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, 6. ὁ νομὸς τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, 7. ὁ νομὸς τῆς Ἀρκαδίας, 8. ὁ νομὸς τῆς Μεσσηνίας, 9. ὁ νομὸς τῆς Λακωνίας, 10. ὁ νομὸς τῶν Κυκλάδων.

Ἄρθρ. 3. Α'. Ὁ νομὸς τῆς Ἀττικῆς περιλαμβάνει τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας

1. Τὴν ἐπαρχίαν Αἰγίνης, 2. Τὴν ἐπαρχίαν Μεγαρίδος, 2. Τὴν ἐπαρχίαν Ἀττικῆς, 4. Τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν, 5. Τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδείας

Ἄρθρ. 4. Β'. Ὁ Νομὸς τῆς Εὐβοίας περιλαμβάνει. 1. Τὴν ἐπαρχίαν Χαλκίδος, 2. Τὴν ἐπαρχίαν Ξηροχωρίου, 3. Τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας, 4. Τὴν ἐπαρχίαν Σκοπέλου.

Ἄρθρ. 5 Γ'. Ὁ Νομὸς τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος περιλαμβάνει. 1. Τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος, περιλαμβάνουσαν καὶ τὸ Γαλαξείδιον, 2. Τὴν ἐπαρχίαν Δωρίδος, 3. Τὴν ἐπαρχίαν Λοκρίδος. 4. Τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδος.

Ἄρθρ. 6. Δ. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας περιλαμβάνει. 1. Τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου, 2. Τὴν ἐπαρχίαν Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου, 3. Τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου. 4. Τὴν ἐπαρχίαν Ναυπακτίας, 5. Τὴν ἐπαρχίαν Τριχωνίας, 6. Τὴν ἐπαρχίαν Εὐρυτανίας.

Ἄρθρ. 7. Ε'. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας περιλαμβάνει. 1. Τὴν ἐπαρχίαν Ναυπλίας, 2. Τὴν ἐπαρχίαν Ἄργους, 3 Τὴν ἐπαρχίαν Ὕδρας· 4. Τὴν ἐπαρχίαν Τροιζηνίας, 5. Τὴν ἐπαρχίαν Σπετσῶν καὶ Ἐρμιονίδος, 6 Τὴν ἐπαρχίαν Κορινθίας.

Ἄρθρ. 8. ΣΤ'. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος περιλαμβάνει. 1. Τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν, 2. Τὴν ἐπαρχίαν Αἰγιαλείας, 3. Τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων, 4. Τὴν ἐπαρχίαν Ἤλείας

Ἄρθρ. 9. Ζ'. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀρκαδίας περιλαμβάνει. 1 Τὴν ἐπαρχίαν Μαντινείας, 2 Τὴν ἐπαρχίαν Κυνουρίας, 3. Τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυνος, 4. Τὴν ἐπαρχίαν Μεγαλοπόλεως.

Ἄρθρ. 10. Η'. Ὁ Νομὸς τῆς Μεσσηνίας περιλαμβάνει. τὴν ἐπαρχίαν Τριφυλίας, 2. Τὴν ἐπαρχίαν Ὀλυμπίας, 3. Τὴν ἐπαρχίαν Πυλίας, 4 Τὴν ἐπαρχίαν Μεσσηνίας, 5 Τὴν ἐπαρχίαν Καλαμῶν.

Ἄρθρ. 11. Θ'. Ὁ Νομὸς τῆς Λακωνίας περιλαμβάνει. 1. Τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαίμονος, 2 Τὴν ἐπαρχίαν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, 3 Τὴν ἐπαρχίαν Γυθείου, 4. Τὴν ἐπαρχίαν Οἰτύλου.

Ἄρθρ. 12. Ι'. Ὁ Νομὸς τῶν Κυκλάδων περιλαμβάνει. 1. Τὴν ἐπαρχίαν Σύρου, 2. Τὴν ἐπαρχίαν Κέας, 3. Τὴν ἐπαρχίαν Ἄνδρου, 4. Τὴν ἐπαρχίαν Τήνου, 5 Τὴν ἐπαρχίαν Νάξου, 6. Τὴν ἐπαρχίαν Θήρας, 7. Τὴν ἐπαρχίαν Μήλου.

Ἄρθρ. 13. Ἡ περιφέρεια ἑκάστης ἐπαρχίας διατηρεῖται ὡς ὡρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 3/15 Ἀπριλίου 1833 Διατάγματος, καὶ διὰ μεταγενεστέρων ἀποφάσεων Πᾶσα δὲ κατὰ τοῦτο μεταβολὴ δὲν θέλει γίνεσθαι εἰμὴ διὰ νόμου, προαγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ ἢ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου

Ἄρθρ. 14. Αἱ ἕδραι τῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπάρχων θέλουν προσδιορισθῆ διὰ Β Διατάγματος. Πᾶσα δὲ κατὰ τοῦτο μεταβολὴ δὲν θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς, εἰμὴ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου Νομαρχιακοῦ ἢ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 15. Ἑκάστου Νομοῦ ἡ ὑπερτάτη Διοικητικὴ Διεύθυνσις ἀνατίθεται

ἕνα Νομάρχην. Εἰς τὸν Νομάρχην ἀνατίθεται ἡ ἀπ' εὐθείας Διοίκησις τῆς ἐπαρχίας ὅπου κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, καθὼς δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλης ἐπαρχίας ἡ Διοίκησις. Εἰς ἕκαστον Νομὸν καθίσταται Συμβούλιον Νομαρχιακὸν κατὰ τὸν περὶ τούτων Νόμον.

ἄρθρ. 16. Ἑκάστης ἐπαρχίας προΐσταται εἷς Ἔπαρχος. Ἀλλ' ὁ αὐτὸς Ἔπαρχος δύναται νὰ διοικῇ συγχρόνως πλειοτέρας ἐπαρχίας. Εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν ὑφίσταται ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον κατὰ τὸν περὶ τούτων Νόμον.

ἄρθρ. 17. Ἡ Διοίκησις ἑκάστου δήμου ἀνατίθεται εἰς ἕνα δήμαρχον διοριζόμενον κατὰ τὸν περὶ δήμων Νόμον. Παρὰ τῷ Δημάρχῳ ὑφίσταται δημοτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸν περὶ τούτων Νόμον.

ἄρθρ. 18. Εἰς ἑκάστην Νομαρχίαν διορίζεται Γραμματεὺς μὲ βαθμὸν τμηματάρχου Β'. τάξεως, ὅστις πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει ἀναπληροῖ τὸν Νομάρχην ἀπόντα ἢ κωλυόμενον. Διορίζεται ὡσαύτως εἰς ἕκαστον Νομὸν εἷς ἰατρὸς ἔχων θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις τῆς ἰατρικῆς, τῆς χειρουργίας καὶ τῆς μαιευτικῆς. Διορίζεται πρὸς τούτοις εἷς ὑπογραμματεύς, εἷς πρωτοκολλιστὴς, καὶ γραφεῖς, ὄχι πλειότεροι τῶν τριῶν, καὶ εἷς κλητήρ.

ἄρθρ. 19. Οἱ εἰς τὸ γ'. ἐδάφιον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑπάλληλοι διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομάρχου

ἄρθρον 20. Παρ' ἑκάστῳ ἐπάρχῳ διορίζεται ὡσαύτως Γραμματεὺς μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως Β'. τάξεως, οὗτος πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει ἀναπληροῖ τὸν ἔπαρχον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, διορίζεται ὡσαύτως εἷς πρωτοκολλιστὴς καὶ γραφεῖς ὄχι πλειότεροι τῶν δύο καὶ εἷς κλητήρ.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὑπάλληλοι διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐπάρχου.

ἄρθρ. 21. Εἰς ἕκαστον Νομὸν θέλουν διορισθῇ καὶ μηχανικοὶ ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης.

Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐμβολιασταί.

ἄρθρ. 22. Τὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν, Ἐπάρχων, Ἰατρῶν, Ἐμβολιαστῶν καὶ Μηχανικῶν θέλουν προσδιορισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ἄρθρ. 23. ά. Ἡ Μισθοδοσία τοῦ Νομάρχου προσδιορίζεται κατὰ μῆνα εἰς Δραχμὰς 400, β'. Ἡ τοῦ Γραμματέως ἕως τῆς Νομαρχίας 200, γ'. Ἡ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Νομοῦ 150, δ'. Ἡ τοῦ Ἐπάρχου 200, ε'. Ἡ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ 120, ς'. Ἡ τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ Νομάρχου 120, ζ'. Ἡ τοῦ πρωτοκολλιστοῦ τοῦ Νομάρχου καὶ Ἐπάρχου κατὰ μῆνα 60 ἡ. Ἡ τοῦ γραφέως τοῦ Νομάρχου καὶ Ἐπάρχου 50, θ'. Ἡ τῶν ἐμβολιαστῶν, ὄχι ἀνωτέρω τῶν 60, ι. Ἡ τοῦ κλητῆρος τοῦ Νομάρχου καὶ ἐπάρχου 30.

ἄρθρ. 24. Ἔξοδα περιοδείας χορηγοῦνται. Εἰς μὲν τὸν Νομάρχην κατ' ἔτος Δρ. 600. Εἰς δὲ τὸν Ἔπαρχον 200.

ἄρθρ. 25. Δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης καὶ θερμάνσεως Εἰς μὲν τὸν Νομάρχην κατὰ μῆνα Δραχμαὶ 50, Εἰς δὲ τὸν Ἔπαρχον 25, Εἰς τοὺς ἐπάρχους τοὺς διευθύνοντας πλειοτέρας Ἐπαρχίας 35

ἄρθρ. 26. Διὰ τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας καὶ τῆς γραφικῆς ὕλης δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ δώσουν λόγον, οὔτε ὁ Νομάρχης, οὔτε ὁ Ἔπαρχος.

ἄρθρ. 27. Εἰς τὸν Νομάρχην καὶ Ἔπαρχον θέλει δοθῇ τὸ ἀναγκαῖον κατάστημα δημοσίαις δαπάναις, καθὼς καὶ τὰ σκεύη διὰ τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν τοῦ Γραφείου αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1845.
Ἐκυρώθη τὴν 8 Δεκεμβρίου.

---

391. Ν. Περὶ τῆς φορολογίας τῶν οἰκοδομῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος προσδιορίζεται εἰς 4 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου δήματος.

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

2. Εἰς τὸν φόρον τοῦτον ὑπόκεινται μόνον· α) Αἱ ὁλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος ἐνοικιαζόμεναι οἰκοδομαί· β') Αἱ οἰκοδομαὶ καὶ τὰ μέρη τῶν οἰκοδομῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων (καὶ τοι μὴ ἐνοικιαζομένων) μετέρχεται αὐτὸς ὁ ἰδιοκτήμων ὁποιανδήποτε κλάδον βιομηχανίας.

3. Ὁ φόρος τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ β' ἐδαφίου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑπαγομένων οἰκοδομῶν προσδιορίζεται καθ' ὑπολογισμὸν τοῦ εἰσοδήματος, τὸ ὁποῖον ἠδύναντο ἐνοικιαζόμενοι νὰ παράγωσι.

4. Εἰς τοὺς δήμους τῶν πρωτευουσῶν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις ὁ ἐπαρχιακὸς ἔφορος ἢ ἐπὶ τούτου ὁ ὑπάλληλος διοριζόμενος παρὰ τοῦ ὑπουργείου, εἰς δημοτικὸς πάρεδρος καὶ τρίτος τις διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, συντάσσουν κατὰ δήμους τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους τῶν εἰς φορολογίαν ὑποκειμένων οἰκοδομῶν σημειώνοντος ἐπ' αὐτοῦ τὸ πραγματικῶς καὶ τὸ καθ' ὑπολογισμὸν ἐνοίκιον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου προσδιορίζεται ὁ φόρος, εἰς δὲ τοὺς χωρικοὺς ἡ σύνταξις τοῦ καταλόγου καὶ ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ εἰσοδήματος γίνεται ἀπὸ μόνον τὸν δήμαρχον ἐπὶ εὐθύνῃ του.

5. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξακριβώσεως ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐπιτροπὴ περιέρχεται ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους ἐξετάζουσα περὶ τῶν οἰκοδομῶν, ὅσαι ἐνοικιάσθησαν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἢ ἐχρησίμευσαν εἰς τοὺς ἰδιοκτήμονας κατὰ τὸ ἐδάφιον β', τοῦ 2 ἄρθρου καὶ καταγράφει αὐτὰς καὶ τὸ εἰσόδημα ἢ τὸ καθ' ὑπολογισμὸν εἰσόδημα αὐτῶν εἰς ὡρολόγιον βιβλίον, σημειώνουσα καὶ ὅλας τὰς μεταβολὰς, ὅσας τυχὸν ὑπέστη ἡ ἐνοικίασις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐπιτροπῆς πρέπει ν' ἀποπερατωθῶσι μέχρι τέλους τοῦ μηνός.

6. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου θέλει βασίζεσθαι εἴτε εἰς ἔγγραφον συμβόλαιον, εἴτε εἰς τὴν σύμφωνον ὁμολογίαν τοῦ οἰκοδεσπότου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ· ὅπου δὲ συμβόλαια ἐλλείπουν καὶ ὁ οἰκοδεσπότης ἢ ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν θελήσουν νὰ ὁμολογήσουν τὸ συμπεφωνημένον ἐνοίκιον, ἢ ὅπου ἡ ἐπιτροπὴ συλλάβει ὑπονοίας δόλου, γίνεται παρ' αὐτῆς ἐκτίμησις τοῦ ἐνοικίου ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τῶν πλησίων καὶ τῆς αὐτῆς καταστάσεως τῶν οἰκοδομῶν.

7. Περαιωθείσης τῆς ἐξετάσεως ἡ ἐπιτροπὴ συντάσσει τὸν φορολογικὸν κατάλογον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸ πρόχειρον βιβλίον καταγραφῆς, περιέχοντα κατ' αὔξοντα ἀριθμόν· 1) Τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον τοῦ ἰδιοκτήμονος καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ· 2) Τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ· 3) Σημείωσιν τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν διαιρέσεων αὐτῆς· 4) Διάρκειαν τῆς ἐνοικιάσεως· 5) Ἐνοίκιον συμπεφωνημένον ἢ καθ' ὑπολογισμὸν ἐνοίκιον ὁλογράφως καὶ μὲ ἀριθμούς· 6) Φόρον οἰκοδομῆς ἀνὰ ℓ 0[0· 7) Παρατηρήσεις.

8. Τὴν 1 Δεκεμβρίου ὁ φορολογικὸς κατάλογος ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας, καὶ τοιχοκολλῶνται ἀντίγραφα αὐτοῦ ἐπίσημα διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ φορολογούμενοι καὶ κάμωσι τὰς ἐνστάσεις αὐτῶν. Γνωστοποιεῖται δὲ ἡ τοιχοκόλλησις καὶ διὰ διακηρύξεως ἠχομοιευομένης προσκόντως καὶ ἐπ' ἐκκλησίας, ἀναγινωσκομένης ἐπιμελείᾳ τοῦ δημάρχου καὶ τῶν εἰδικῶν παρέδρων τῶν χωρίων τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ά Δεκεμβρίου κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

9. Οἱ ἔχοντες ἐνστάσεις φέρουν αὐτὰς εἰς τὸν δήμαρχον ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου γεγραμμένης ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐναριακὴν ἐκκλησίαν ἀναγνώσεως τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, πᾶσα ἔνστασις ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων εἶναι ἀπαράδεκτος.

10. Τὴν 20 Δεκεμβρίου αἱ δοθεῖσαι ἐνστάσεις διαβιβάζονται εἰς τὸν Ἔπαρχον καὶ δικάζονται ἀπὸ ἐπιτροπὴν συγκροτουμένην ἀπ' αὐτὸν, τὸν εἰρηνοδίκην τῆς πρωτευούσης καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ δημο-

τικοῦ συμβουλίου τοῦ ἀρμοδίου δήμου, παρόντος καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἐφόρου ἔχοντος τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του, ὅταν ἦναι πεπεισμένος ὅτι αἱ ἐνστάσεις τῶν φορολογουμένων εἰσὶν ἄδικοι, ἢ ὅταν καὶ ὁ ἴδιος αὐτὸς ἔχῃ ἐνστάσεις κατὰ τοῦ καταλόγου.

Ἡ ἐκδίκησις τῶν ἐνστάσεων δὲν πρέπει νὰ παρατείνηται ἐπέκεινα τῶν 10 ἡμερῶν ἐπὶ ἰδίᾳ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εὐθύνῃ.

14. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκδικάσεως ὁ ἔπαρχος κηρύττει ἐκτελεστὸν τὸν φορολογικὸν κατάλογον γράφων τὴν λέξιν «ἐκτελεσθήτω» καὶ διευθύνει αὐτὸν εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ἔφορον.

12. Ὁ ἐπαρχιακὸς ἔφορος παραπέμπει πρὸς τὸν ταμίαν τὸν πρωτότυπον κατάλογον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἴσπραξιν.

13 Ἐποχὴ τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων προσδιορίζεται ἡ 1—15 Δεκεμβρίου. Τὰ εἰσπραττόμενα δὲ εἰσέρχονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους ἀποδιδομένων ἐξ αὐτῶν 16 τοῖς 0|0 εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον.

14. Ὁ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836 Νόμος καταργεῖται μετὰ τὴν νόμιμον δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Δεκεμβρίου 1845. Ἐκυρώθη τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ.

---

392. Δ. Περὶ ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῶν Ἐπάρχων.

Ο Θ Ω Ν κλπ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 22 τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου ε. ε. νόμου περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

1. Οἱ ἔπαρχοι ἐκπληροῦν ἐντὸς τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτοὺς ἐπαρχίας, ἢ ἐπαρχιῶν, τὰ αὐτὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα καὶ οἱ Νομάρχαι ἐντὸς τοῦ Νομοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν Νομαρχῶν, πρὸς οὓς διευθύνουν τὰς ἀναφοράς των.

2. Οἱ ἔπαρχοι ὀφείλουν νὰ προεξετάζουν ὅλα τὰ εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των ὑπαγόμενα ἀντικείμενα νὰ λαμβάνουν τὰ ἀναγκαῖα νόμιμα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατιθεμένων εἰς αὐτοὺς καθηκόντων, νὰ ἐπιτηροῦν ἀμέσως τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας των δημοτικὰς ἀρχάς, νὰ προτρέπουν αὐτὰς εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των, νὰ ἐνεργοῦν τὰ περὶ πειθαρχίας ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀμελούντων ἢ παραβαινόντων τὰ χρέη των δημοτικῶν ὑπαλλήλων, συμμορφούμενοι περὶ τούτων πάντων μὲ τοὺς Νόμους, τὰ Βασιλικὰ Διατάγματα καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Νομάρχου. Ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποβάλλωσι τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὸν Νομάρχην κατὰ τὰς περιπτώσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίας Διατάγματος περὶ καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν συμμορφούμενοι ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν αὐτῶν μὲ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Πρὸς τούτοις ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδουν ἀποφάσεις καὶ νὰ ἐνεργῶσιν αὐτοθεν τὰ τῆς ὑπηρεσίας των καθήκοντα, καθόσον ὁ Νόμος ἀνέθεσεν εἰς αὐτοὺς τοιοῦτον δικαίωμα· ὁ δὲ Νομάρχης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεταρρυθμίζει καὶ ἀκυροῖ, εἴτε κατὰ συνέπειαν παραπόνων εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως, τὰς ἀποφάσεις καὶ ἐν ἐνεί τὰς πράξεις αὐτῶν ἐκτὸς ἐκείνων, αἵτινες καθίστανται κατὰ Νόμον ἐκτελεσταί, ἐὰν δὲν ἔγιναν ἐμπροθέσμως ἔφεσις εἰς τὴν Νομαρχίαν.

3. Εἰς ἐκτάκτους καὶ κατεπειγούσας περιστάσεις δύνανται νὰ στέλλωνται κατ' εὐθεῖαν πρὸς τοὺς ἐπάρχους παρὰ τῶν ὑπουργείων διαταγαί· εἰς ὁμοίας περιστάσεις, οἱ Ἔπαρχοι θέλουν ὑποβάλλει τὰς ἀναφορὰς των ἀμέσως καὶ πρὸς τὰ ὑπουργεῖα.

4. Οἱ ἔπαρχοι ὀφείλουν νὰ περιέρχωνται, δὶς τοὐλάχιστον κατ' ἔτος, τὰ διάφορα μέρη τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησίν των ἐπαρχιῶν, νὰ ὑποβάλλουν ἔκθεσιν μετὰ τὸ τέλος τῆς περιοδείας των εἰς τὸν Νο-

μάρχην.

ἄρθρον 5. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἐπάρχου ἐκτελεῖ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας τὰ αὐτὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας ἐντὸς τοῦ Νομοῦ. Οἱ ἔπαρχοι δίδουν τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Νομαρχῶν, οἱ δὲ γραμματεῖς τῶν ἐπάρχων ἐνώπιον τῶν προϊσταμένων αὐτῶν. Κατὰ τὸν πρῶτον διορισμὸν τῶν ἐπάρχων ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ διατάξῃ νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος ἐκ μέρους αὐτῶν καὶ ἐνώπιον ἄλλων ἀρχῶν ἐκτὸς τοῦ Νομάρχου.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Δεκεμβρίου 1845.

---

393. *Δ. Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἑδρῶν τῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπάρχων.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου ε. ε. Νόμου περὶ Διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν. Αἱ ἕδραι τῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπάρχων προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως.

1. 1 τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, αἱ Ἀθῆναι, 2 τοῦ ἐπάρχου Μεγαρίδος, τὰ Μέγαρα, 3 τοῦ ἐπάρχου Θηβῶν, αἱ Θῆβαι, 4 τοῦ ἐπάρχου Λεβαδείας, ἡ Λεβαδεία,

2. 1 Τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας, ἡ Χαλκίς, 2 τοῦ ἐπάρχου Καρυστίας, ἡ Κύμη, 3 τοῦ ἐπάρχου Σκοπέλου, ἡ Σκόπελος.

3. 1 Τοῦ Νομάρχου Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, ἡ Λαμία. 2 τοῦ ἐπάρχου Παρνασσίδος, ἡ Ἀμφισσα, 3 τοῦ ἐπάρχου Δωρίδος, τὸ Λιδωρικι, 4 τοῦ ἐπάρχου Ἀκαρνίδος, ἡ Ἀτταλάντη.

4. 1 Τοῦ Νομάρχου Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τὸ Μεσολόγγιον. 2 τοῦ ἐπάρχου Βονίτζης καὶ Ξηρομέρου καὶ Βάλτου, ἡ Βόνιτζα.

Ὁ Ἐπαρχος δύναται νὰ ἐδρεύῃ εἰς Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου μέχρι τέλους Ὀκτωβ. 3 τοῦ ἐπάρχου Ναυπακτίας, ἡ Ναύπακτος. 4 τοῦ ἐπάρχου Εὐρυτανίας, τὸ Καρπενήσι.

5. 1 Τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, τὸ Ναύπλιον, 2 τοῦ ἐπάρχου Ὕδρας, Σπετσῶν, Ἐρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας, ἡ Ὕδρα, 3 τοῦ ἐπάρχου Κορινθίας, ἡ Κόρινθος.

6. 1 τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, αἱ Πάτραι, 2 τοῦ ἐπάρχου Καλαβρύτων, τὰ Καλάβρυτα. Ὁ Ἔπαρχος δύναται νὰ ἐδρεύῃ εἰς Κερπινὴν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Μαΐου μέχρι τέλους Αὐγούστου. 3 τοῦ ἐπάρχου Ἠλείας, ὁ Πύργος.

7. 1 Τοῦ Νομάρχου Ἀρκαδίας, ἡ Τρίπολις, 2 τοῦ ἐπάρχου Κυνουρίας, τὸ Λεωνίδιον. ὁ ἔπαρχος δύναται νὰ ἐδρεύῃ εἰς τὸ χωρίον ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἀπὸ τὴν 1 Ἀπριλίου μέχρι 1 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους. 3 τοῦ ἐπάρχου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, ἡ Καρύταινα.

8. 1 Τοῦ Νομάρχου Μεσσηνίας, αἱ Καλάμαι, 2 τοῦ ἐπάρχου Τριφυλίας, ἡ Κυπαρισσία, 3 τοῦ ἐπάρχου Ὀλυμπίας, ἡ Ἀνδρίτζαινα, 4 τοῦ ἐπάρχου Πυλίας, τὸ Νεόκαστρον.

9. 1 τοῦ Νομάρχου Λακωνίας, ἡ Σπάρτη, 2 τοῦ ἐπάρχου Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, οἱ Μολάοι, 3 τοῦ ἐπάρχου Οἰτύλου καὶ Γυθίου, τὸ Λιμένι.

10. 1 τοῦ Νομάρχου τῶν Κυκλάδων, ἡ Ἑρμούπολις, 2 τοῦ ἐπάρχου Ἄνδρου, ἡ Ἄνδρος. 3 τοῦ ἐπάρχου Τήνου, ἡ Τῆνος, 4 τοῦ ἐπάρχου Νάξου, ἡ Νάξος, 5 τοῦ ἐπάρχου Θήρας, ἡ Θήρα,

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1845.

---

394. *Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.*

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου τ. ε. νόμου περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἕκαστος Νομάρχης ἔχει τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῆς διοικήσεως τοῦ ὑπαγομένου εἰς αὐτὸν νομοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν διοικητικῶν κλάδων ἐπείνων, ὧτινες

ἀνετέθησαν εἰς ἄλλας ἀρχάς.

2 Ἐκτὸς τῆς γενικῆς διοικήσεως τοῦ νομοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν νομάρχην καὶ ἡ διοίκησις τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται· ἡ πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ δύναται δὲ ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸν νομάρχην ἡ διοίκησις καὶ ἄλλης ἐπαρχίας ἐκ τῶν συγκροτουσῶν τὸν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του νομόν.

3 Ὁ νομάρχης θέλει ἀπέχει ἀπὸ πᾶσαν ἐπέμβασιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα δικάζουν πολιτικὰς διενέξεις ἢ ποινικὰς ὑποθέσεις· ἐπίσης δὲν δύναται νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὴν ἐνδίκασιν τῶν εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια ὑπαγομένων ὑποθέσεων τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ· ἀπαγορεύεται ἐν γένει εἰς αὐτὸν νὰ ἐγγίζῃ τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὰ δικαστήρια ταῦτα ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των δικαστικὴν ἀνεξαρτησίαν, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε εἰς αὐτὰ νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰ διοικητικὰ καθήκοντα, νὰ ἐμποδίζωσι διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ διατάξεων τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτὰς ἐξουσίας ἢ νὰ τὰς παρακαλοῦν ἐνώπιον τοῦ βήματός των διὰ πράξεις διοικητικάς.

Ἐκ τούτου ὅμως δὲν ἐμποδίζεται ἡ δικαστικὴ ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων εἰς τὰς μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν διενέξεις ἀφορώσας τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον, ἢ τὸ ἀμφισβητούμενον διοικητικόν, καθὼς καὶ εἰς ἐγκλήματα καὶ πταίσματα τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς περὶ τούτων νόμους.

Οἱ Νομάρχαι ἔχουσιν ἐν τούτοις τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιλαμβάνωνται τῆς ἀνακρίσεως ἀξιοποίνων πράξεων, κατὰ τὰ περὶ τούτων ἐν τῷ ποινικῷ δικονομίᾳ ὡρισμένα, καὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ αἴρωσι τὰς συγκρούσεις μεταξὺ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ νὰ ἀντιπροσωπεύωσι τὴν κυβέρνησιν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων εἰς δίκας τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ἀφορώσας τὴν ὑπαρξίαν των συμμορφούμενοι μὲ τὰς περὶ τούτου διατάξεις.

4 Ὁ Νομάρχης δὲν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάττῃ περὶ τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ στόλου καὶ περὶ τῶν εἰς αὐτὰ ἀνηκόντων καταστημάτων ἢ νὰ ἐπεμβαίνῃ αὐθαιρέτως εἰς ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἀφορῶσι τὴν διοίκησιν, τὴν πειθαρχίαν, τὸν κανονισμὸν ἢ τὰς κινήσεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου ἢ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὰ ἔχει μόλον τοῦτο τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ τὴν σύραξιν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως εἰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας προσδιορίζουσι νόμοι ἢ Β. Διατάγματα.

5. Ὁ Νομάρχης δὲν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδώσῃ πρᾶξιν ἢ ἀπόφασιν ἀντικειμένην εἰς νόμον, Βασιλικὸν Διάταγμα, ἀπόφασιν ἢ διαταγὴν ἐκδοθεῖσαν παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων. Πᾶσα δὲ πρᾶξις καὶ ἀπόφασις τοῦ νομάρχου δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ ἢ ν' ἀκυρωθῇ ἐκ μέρους τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου, ἐκτὸς τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων τοῦ νομάρχου αἵτινες καθίστανται κατὰ νόμον ἐκτελεσταί, ἐὰν δὲν ἐγκρίνεν ἐμπροθέσμως ἔφεσις εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον.

6. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐμβριθῶν καθηκόντων των οἱ νομάρχαι θέλουν ἀκολουθεῖ τὴν ἀρχήν, ὅτι κανεὶς τῶν πολιτῶν δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τῆς ἰδιοκτησίας του καὶ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, παρ' ὅσον τὸ ἀπαιτοῦν οἱ ὑπάρχοντες νόμοι.

Χρεωστοῦσι δὲ νὰ φροντίζωσιν ὥστε ἡ κανὼν οὗτος νὰ ἀκολουθῆται ἀπὸ τὰς ὑποδεεστέρας αὐτῶν ἀρχάς, νὰ συγχωρῶσιν εἰς ἕκαστον τῆς περιφερείας των κατοίκους ἢ ἐντὸς τοῦ νόμου ὅσον τὸ δυνατὸν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῶν δυνάμεών του, καὶ νὰ ἀπορεύγωσι πᾶσαν παρέμβασιν εἰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις, ἥτις δὲν διατάττεται ῥητῶς παρὰ τοῦ νόμου.

7 Τὰ γενικὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν εἶναι τὰ ἑξῆς· α) Νὰ φροντίζωσιν εἰς τὸ νὰ δημοσιεύωνται παντὸς κλάδου οἱ Νόμοι καὶ τὰ Βασιλικὰ Διατάγματα, ὅσα πρέπει νὰ δημοσιευθῶσι, καὶ νὰ προσπαθῶσι νὰ ἐννοῶνται ἀκριβῶς ἀπὸ τοὺς διοι-

Δημοτική Βιβλιοθήκη Βόλου

κουμένους. ε') Νὰ τηρῶσι τοὺς νόμους καὶ τὰ Βασιλικὰ Διατάγματα, τὰ ὁποῖα ἀφορῶσιν ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητός των. ς') Νὰ δέχωνται τὰ ἐναντίον τῶν ἐν τῷ νομῷ ἀρχῶν, εἴτε ὑπαγομένων εἰς αὐτὸν εἴτε μὴ, γινόμενα ὑπὸ τῶν διοικουμένων παράπονα, ἀφορῶντα παράβασιν καθηκόντων περὶ τὴν ὑπηρεσίαν. ζ') Νὰ συμβοηθοῦν τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ νὰ στερεώνῃ καὶ ἐπαυξάνῃ τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν.

8. Ὁ νομάρχης χρεωστεῖ νὰ ἐνεργῇ εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ ὑπ' αὐτὸν νομοῦ διὰ τῶν ὑποτεταγμένων εἰς αὐτὸν ὑπαλλήλων ἀρχῶν τοὺς Νόμους καὶ τὰ Β. Διατάγματα τ' ἀφορῶντα ἀντικείμενα τῆς ἁρμοδιότητός του.

Ὅθεν ὀφείλει

1. Νὰ σαφηνίζῃ εἰς τὰς ὑποδεεστέρας ἀρχὰς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν καὶ πνεῦμα αὐτῶν. νὰ τὰς ἐφοδιάζῃ μὲ τὰς τυχὸν ἀναγκαίας ὁδηγίας, καὶ νὰ προλαμβάνῃ ἐγκαίρως πᾶσαν παρεξήγησιν.

2. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται ἀπὸ τὰς ὑποδεεστέρας ἀρχὰς οἱ εἰρημένοι νόμοι καὶ τὰ Β. Διατάγματα· νὰ ἐξετάζῃ τὰ ἐναντίον τῶν ἀρχῶν τούτων ὑπὸ τῶν διοικουμένων γενόμενα παράπονα ἀφορῶντα παράβασιν τῶν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καθηκόντων, καὶ ἐὰν εὑρεθῶσι βάσιμα, καὶ δὲν ἀνάγωνται εἰς ὑποθέσεις ἀποφασισθείσας ἤδη ἐλεσιδίκως, νὰ τὰ κατακρίνῃ. Ὅσακις δὲ πρόκειται περὶ παραπόνων κατὰ ἀποφάσεων, αἵτινες κατεστάθησαν ἤδη τελεσίδικοι, ὀφείλει μόνον νὰ ὑποβάλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς γενομένης ἐξετάσεως εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον.

3. Νὰ ἐπιτηρῇ ἐνγένει εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν, νὰ τὰς προτρέπῃ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, ν' ἀκυρόνῃ τὰς πράξεις καὶ ἀποφάσεις των τὰς ἀντιβαινούσας εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ Β. Διατάγματα ἢ εἰς τὰς παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων ἐκδοθείσας ἀποφάσεις ἢ διαταγὰς, ἂν καὶ δὲν ἤθελε προσκληθῇ εἰς τοῦτο ἀπὸ τοὺς βλαπτομένους πολίτας, καὶ νὰ ὑπερασπίζεται τὰ δικαιώματα τῶν διοικουμένων ἐναντίον τῆς ἀφροντισίας τῶν ἀρχῶν καὶ ἐναντίον πάσης καταχρήσεως τῆς δοθείσης εἰς αὐτὸς ἐξουσίας.

4. Νὰ ἐνεργῇ τὰ περὶ πειθαρχίας ὡρισμένα ἐναντίον ἐκείνων τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἁρμοδιότητός του, οἵτινες παραμελοῦσι τὰ καθήκοντά των. Ἂν δὲ ἤθελε συμβῇ τῶν καθηκόντων των παράβασις ὑπαγομένη εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, νὰ προκαλῇ τὴν προσωρινὴν παῦσίν των καὶ τὴν εἰς τὰ ἁρμόδια δικαστήρια παραπομπὴν τοῦ ἐνόχου συμμορφούμενος κατὰ ταῦτα πάντα μὲ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους καὶ Β. Διατάγματα.

9. Ἐὰν τὰ τῶν διοικουμένων παράπονα ἦναι κατά τινος ἐν τῷ νομῷ ἀρχῆς, μὴ ὑπαγομένης εἰς τὸν νομάρχην, ὀφείλει οὗτος νὰ συνεννοῆται μετ' αὐτῆς, διὰ νὰ ἐπάγηται ἡ ἀνήκουσα θεραπεία. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀποτυχίας, ἢ ἐὰν πρόκηται περὶ ἀξιοποίνου πράξεως ἢ παραλείψεως, νὰ διαβιβάζῃ τὰ παράπονα εἰς τὴν ἀρχὴν, εἰς ἣν ὁ κατηγορούμενος ἀμέσως ὑπάγεται· ἐὰν δὲ ἡ ἀξιόποινος πρᾶξις ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, νὰ ἀναφέρῃ αὐτὴν εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον.

10. Διὰ νὰ συμβοηθῇ δὲ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ πορίζεται ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ τοῦ ἐμπιστευθέντος εἰς αὐτὸν νομοῦ καὶ περὶ τῆς διοικητικῆς καταστάσεώς του, περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν κατὰ τοῦτο ἐλλείψεων καὶ τῶν καταλληλοτέρων διὰ τὴν ἀναπλήρωσίν των μέσων. Νὰ φροντίζῃ διὰ νὰ ἐξαπλωθῶσιν αἱ κοινωφελεῖς γνώσεις, καθὼς καὶ ἐνγένει αἱ συντείνουσαι εἰς τὴν εὐζωΐαν· νὰ φροντίζῃ διὰ τὸν ἐξευγενισμὸν τοῦ ἀνθρώπου διὰ διαδόσεως συγγραμμάτων καὶ ἄλλων πρὸς τοῦτο καταλλήλων μέσων, διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐπιβλαβῶν προλήψεων, διὰ τὴν ἀναζωογόνησιν τῆς γεωργίας, τῶν ἐπαύσεων καὶ ὡρα-

τεχνῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου, διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ὅλων ὅσα ἐμποδίζουσι τὴν ἀκμὴν τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας, νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ὅσας ἤθελε συνάξει περὶ τούτων πάντων πληροφορίας, νὰ εἰδοποιῇ αὐτὴν ἀκαταπαύστως περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὸν νομὸν ἀξιοπερίεργων συμβεβηκότων, νὰ ὑποβάλλῃ αἰτιολογημένας προτάσεις, ἂν ὡρίμως σκεφθεὶς περὶ τῶν τοιούτων ἤθελε νομίσῃ ἀναγκαῖον ἢ κατάλληλον νὰ τροποποιηθῶσι νόμοι καὶ Β. διατάγματα, νὰ ἐκδοθῶσι νέα, ἢ νὰ ληφθῶσιν ἄλλα μέτρα, καὶ νὰ συστηθῶσιν ἢ νὰ διοργανισθῶσιν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὰ ὑπάρχοντα ἐθνικὰ καταστήματα.

Ὁσάκις δὲ πρόκειται περὶ μέτρων ἀποβλεπόντων τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Νομοῦ, ἐπαρχίας ἢ δήμου τινὸς ἀποκλειστικῶς, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ προτρέπῃ τὰ ἀρμόδια νομαρχιακὰ, ἐπαρχιακὰ ἢ δημοτικὰ συμβούλια, νὰ λαμβάνωσι τοιαῦτα μέτρα. Ἐὰν δὲ συζητήσεως γενομένης, τὰ συμβούλια ταῦτα δὲν ἐγκρίνωσιν τὰ παρὰ τοῦ νομάρχου προτεινόμενα, οὗτος δ' ἀφ' ἑτέρου τὰ νομίζῃ ἀναγκαῖα, θέλει ἀναφέρει εἰς τὴν κυβέρνησιν περὶ τούτου τὰ δέοντα.

14. Ὁ Νομάρχης δὲν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδίδῃ οἰκοθεν Διατάγματα, νὰ φορολογῇ τοὺς διοικουμένους, νὰ μεταχειρίζεται μέσα βίας ἢ ποινὰς, εἰμὴ μόνον εἰς ἐκείνας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἐπιτρέπουν οἱ νόμοι, ἐνθυμούμενος πάντοτε, ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχει εἰμὴ νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν. Ἂν συμπέσωσιν ἄξιαι λόγου ἀπορίαι ἢ ἀμφιβολίαι περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων, θέλει ζητεῖ διατάφησιν αὐτῶν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν· ἐκ τοὐναντίου δὲν θέλει ἀργοπορεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διοικητικῶν καθηκόντων του μὲ περιττὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀναφοράς. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου μέρους ὁ Νομάρχης δὲν πρέπει νὰ ἀναχαιτίζῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων ἀρχῶν ἐπεμβαίνων ἀκαταλλήλως εἰς τὰ καθήκοντά των ἐκ τοὐναντίου μάλιστα θέλει ἀποφεύγει μετὰ προσοχῆς πᾶσαν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐπέμβασιν.

12. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν νομαρχῶν ἀνήκουν ἰδίως τὰ ἑξῆς.

Α'. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

1. Νὰ φροντίζει ἁρμοδίως νὰ ἐνεργῶνται τὰ διατεταγμένα περὶ μεταναστεύσεως καὶ ἐξαγωγῆς τῆς περιουσίας, φυλάττων τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας περὶ ἐλευθέρας ἀναχωρήσεως συνθήκας. 2. Νὰ συνάζῃ καὶ νὰ διευθύνῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐκείνας τὰς πληροφορίας καὶ ἔγγραφα, αἱ ὁποῖαι ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι, διὰ νὰ προστατευθῶν αἱ ὑποθέσεις τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας, ἢ παρὰ ταῖς ξέναις κυβερνήσεσιν· ἐπομένως ἔχουν τὴν ἄδειαν εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ν' ἀνταποκρίνωνται μὲ τὰς μεθορίους ἀρχὰς τῶν γειτονικῶν ἐπικρατειῶν καὶ μὲ τοὺς Πρεσβευτὰς προξένους, συμφώνως μὲ τὰς ὁδηγίας τὰς δοθείσας εἰς τοὺς ἐλευτσίους ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. 3. Ὅταν τις θέλῃ νὰ μεταναστεύσῃ ἔξωθεν εἰς τὸ κράτος, καὶ νὰ εἰσάξῃ τὴν περιουσίαν του, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἤθελον ἀναφανῆ δυσκολίαι καὶ παράπονα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διαλυθῶσιν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ ταῦτα πάντα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν. 4. Ὁ νομάρχης φροντίζει, καθ' ὅσον εἰς αὐτὸν ἀπόκειται περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν μετὰ ξένων δυνάμεων συνθηκῶν καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν σχέσεων μετὰ τῶν ἐντὸς τοῦ νομοῦ προξενικῶν ἀρχῶν ξένων δυνάμεων σύμφωνα μὲ τὰς ὑπαρχούσας συνθήκας καὶ ὁδηγίας τοῦ ὑπουργείου τούτου. Νὰ ἐπικυρόνῃ τὰ ἐκδιδόμενα ἀπὸ τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς καὶ προσδιωρισμένα διὰ τὰς ξένας ἐπικρατείας ἐτήσια ἔγγραφα περὶ διοικητικῶν πράξεων καὶ νὰ ἐκδίδῃ τὰ δι' ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας διαβατήρια κατὰ τοὺς περὶ τούτου κανονισμοὺς καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

6. Νὰ ὑποβάλλῃ τὰς ἀναφορὰς τῶν ὁποίων ζητοῦν νὰ λάβουν τὴν ἄδειαν διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς ξένην πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ νὰ δεχθῶσι ξένα παράσημα, τιμὰς, ἀμοιβὰς, ἢ συντάξεις, καὶ ἐν γένει νὰ ἀναφέρῃ περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου τούτου, συναδεύων πάντοτε τὰς ἀναφορὰς του μὲ τὰς ἀνηκούσας γνωμοδοτήσεις.

7. Νὰ ὑποβάλλῃ τὰς περὶ πολιτογραφήσεως αἰτήσεις.

13. Β'. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

1. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν συνόρων τῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Βασιλείου ἀπέναντι τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπικρατειῶν, καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐν τάχει τὰς παρεμπιπτούσας περὶ τούτου ὑποθέσεις.

Δύναται δὲ πρὸς τοῦτο νὰ ἀνταποκρίνηται μὲ τὰς μεθορίους ἐξωτερικὰς ἀρχὰς νὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτῶν ἀπ' εὐθείας τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας καὶ νὰ κάμνῃ εἰς αὐτὰς τὰς ἀναγκαίας διακοινώσεις.

Ἐὰν συμβῶσι προσβολαὶ καὶ βλάβαι τῶν ὁρίων τῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἐὰν ζητηθῇ ἡ παράδοσις ξένων ὑπηκόων, ἢ γενῇ πρόταξις περὶ μεταβολῆς ὁρίων, ἢ τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν, θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει συνεννοεῖσθαι μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, διὰ νὰ ἐνεργῶνται ἐκ συμφώνου τὰ δέοντα· εἰς κατεπειγούσας ὅμως περιπτώσεις χρεωστεῖ ὁ νομάρχης νὰ ἀναφέρῃ παρευθὺς καὶ ταὐτοχρόνως ἀπ' εὐθείας καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

2. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως περὶ τῆς τηρήσεως καὶ ὑπερασπίσεως τοῦ συντάγματος καὶ περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν ἐσωτερικῶν ἡγεμονικῶν τοῦ Βασιλέως δικαιωμάτων.

3 Νὰ φυλάττῃ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῶν νομῶν, ἐπαρχιῶν καὶ δήμων καὶ τῶν πολιτῶν κατὰ μέρος.

4. Νὰ ἔχῃ τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῶν ἐκλογῶν τῶν νομαρχικῶν, ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ τῶν λοιπῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, νὰ ἐνεργῇ τὰ περαιτέρω περὶ διοργανισμοῦ τῶν τελευταίων τούτων, καθόσον ἀπόκειται εἰς αὐτὸν, καὶ νὰ πράττῃ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑλυτῶν, ὅσα ὁ νόμος τῷ ἀνατίθησι ῥητῶς.

5 Νὰ συγκαλῇ τὰς συνόδους, καὶ νὰ συμμετέχῃ τῶν συζητήσεων τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου, τηρῶν τοὺς περὶ τούτου νόμους καὶ Β. διατάγματα.

6. Νὰ ἐπιτηρῇ τὰς συζητήσεις τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τούτου νόμων καὶ Β. διαταγμάτων.

7. Νὰ προτείνῃ περὶ τῆς καταλλήλου διορθώσεως τῶν νομῶν, ἐπαρχιῶν καὶ δήμων, καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τοῦ κατὰ νόμον προσδιορισμοῦ ἀναλόγου ἑκάστου βοσκημάτων δι' ἑκάστην κοινότητα.

8. Νὰ ἐκτελῇ τοὺς περὶ στρατιωτικῆς ἀπογραφῆς νόμους, καθόσον ἀπόκειται εἰς αὐτόν.

9 Νὰ διατάττῃ τὰ δέοντα διὰ νὰ συλλαμβάνωνται οἱ λειποτάκται τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, καὶ νὰ ἐκτελῶνται οἱ περὶ τούτου νόμοι· ἂν δὲ πρόκειται περὶ λειποτακτῶν ξένου στρατοῦ, νὰ ἐνεργῇ τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας περὶ ἀνταποδόσεως τῶν λειποτακτῶν συνθήκας.

10. Νὰ ἐνεργῇ τοὺς περὶ νίτρου καὶ περὶ κατασκευῆς πυρίτιδος ὑπάρχοντας νόμους καὶ Β. διατάγματα.

14. Νὰ σχηματίζῃ τὴν ἐθνοφυλακὴν κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμους καὶ Β. διατάγματα, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας της.

12. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως καὶ ἐπιτηρῇ τὰ περὶ στασιαθμεύσεως καὶ πορείας στρατιωτῶν, καὶ περὶ ἀναλόγου καὶ δικαίας διανομῆς τῶν κατὰ τοῦτο ὑποχρεώσεων μεταξὺ τῶν διοικουμένων.

13. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως καὶ ἐπιτηρῇ ὡσαύτως, ὅπως διανέμωνται ἀναλόγως τὰ ἐκ τοῦ πολέμου προκύπτοντα ἔξοδα, σύμφωνα μὲ τοὺς περὶ τούτου

νόμους.

14. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται συνεννοήσεις μὲ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐπικρατείας, ἢ νὰ συνδέωνται σχέσεις ἀδέουτοι μὲ τὰς ἐξωτερικὰς ἀρχὰς, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰ ὅσα οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα προσδιορίζουν κατὰ τῶν τοιούτων, καὶ κατὰ τῶν ἀναγνωριζόντων ξένην κυριαρχίαν ἐντὸς τοῦ κράτους.

15 Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴ σφετερίζωνται ἄπλοῖ πολῖται δικαιώματα ἀρχῶν καὶ δημοσίας ὑπηρεσίας.

16. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως εἰς τὸ νὰ μὴ γίνεται παράνομος χρῆσις ἐπωνυμιῶν ἢ ἐπιγραφῶν εἰς ἐμπορικὰ ἢ ἄλλα οἱαδήποτε βιομηχανικὰ καταστήματα εἰς τὸ νὰ μὴ ἐξασκῇ τις ἐπιτήδευμα ἄνευ ἐκπληρώσεως τῶν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ νόμου τεθέντων ὅρων, μήτε νὰ ἐπιχειρίζηται τι ἀντιβαῖνον εἰς τὰ προνόμια τὰ χορηγηθέντα παρὰ τῆς κυβερνήσεως δι' ἐφευρέσεις ἢ βελτιώσεις περὶ τὴν βιομηχανίαν.

17. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ καταμήνυσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν δικαστικὴν ἀρχὴν ἐκείνων, οἵτινες ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τοῦ βασιλέως ἀναλαμβάνουν δημοσίαν θέσιν ἢ ὑπηρεσίαν ξένης κυβερνήσεως, ἢ δέχονται παρ' αὐτῆς παράσημα, ἢ ἄλλας τιμὰς, ἀμοιβὰς, δῶρα, μισθοὺς ἢ συντάξεις.

18. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ καταμήνυσιν εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν τῶν ἀθεμίτων συνοικεσίων

19. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως νὰ προσλαμβάνωσιν ἐπώνυμα ὅσοι τῶν πολιτῶν δὲν ἔχουσι τοιαῦτα, καὶ νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴ γίνηται αὐθαίρετος ἀλλαγὴ τῶν ἅπαξ προσληφθέντων, ὑποβαλλόντων μετὰ γνωμοδοτήσεως τὰς πρὸς ἐπίτευξιν τῆς βασιλικῆς ἐγκρίσεως διὰ τὴν ἀλλαγὴν αὐτῶν αἰτήσεις.

20. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας, λαμβάνων τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα νόμιμα μέτρα ἐν γένει δι' ὅλην τὸν Νομὸν, καὶ ἰδιαιτέρως δι' ἐκεῖνα τὰ μέρη ὅπου ἡ ἀνάγκη ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει. Ἰδίως δὲ νὰ διατάσσῃ περιπόλους καὶ ἄλλα μέτρα ἐναντίον κλεπτῶν καὶ ληστῶν μεταχειριζόμενος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὴν χωροφυλακὴν καὶ τὴν ἐθνοφυλακὴν καὶ πρακαλῶν κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους καὶ κανονισμοὺς τὴν σύμπραξιν τῶν πλησιεστέρων ἀποσπασμάτων τοῦ στρατοῦ ἐν περιπτώσει διαταράξεως τῆς κοινῆς ἀσφαλείας ἢ ἡσυχίας

21. Νὰ διευθύνῃ τὰ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας τῶν χωροφυλάκων, καὶ νὰ συνεννοῆται μετὰ τοῦ μοιράρχου περὶ τῆς διανομῆς καὶ τοποθετήσεως αὐτῶν εἰς τὴν νομὸν κατὰ τὸν καταλληλότερον τρόπον.

22 Νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀναγκαῖα ὁμοιόμετρα διὰ νὰ φυλάττηται ἡ εὐταξία εἰς μεγάλας συναθροίσεις τοῦ λαοῦ ἢ δημοσίας πελετάς.

23. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως διὰ νὰ διατηρῶνται ἀκριβῶς τὰ περὶ ἐσωτερικῶν διαβατηρίων.

24. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως διὰ νὰ ἐκτελῶνται ἀκριβῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ βασ διατάγματα κατὰ τῆς ἐπαιτείας, φυγοπονίας, ἀγυρτείας καὶ γοητείας

25. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως περὶ στάσεως καὶ καταλλήλου διοργανισμο δημοσίων καταστημάτων, εἰς τὰ ὁποῖ νὰ ἐργάζωνται οἱ πτωχοὶ, ὅσοι ἔχουσι κατὰ τοῦτο δυνάμεις, καὶ νὰ σωφρονίζωνται οἱ ῥάθυμοι καὶ ἐπικίνδυνοι εἰς τ κοινωνίαν, νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν διοίκησ τῶν καταστημάτων τούτων, καὶ εἰς τ ἐκτέλεσιν τῶν Διαταγμάτων περὶ τῆς ἐ σωτερικῆς αὐτῶν ἀστυνομίας, καὶ περὶ τ εἰς αὐτὰ ἀναγκαίας πειθαρχίας.

26 Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως διὰ τὴν τ στασιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀναγκαίω ποινικῶν εἰρκτῶν, καὶ διὰ τὸν καταλλή λον αὐτῶν ὀργανισμὸν νὰ διευθύνῃ ὡς ἀ νωτέρα ἀρχὴ τὴν διοίκησιν αὐτῶν, καὶ ν ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν ἀ στυνομίαν καὶ πειθαρχίαν.

27. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως ὑπὲρ τῶ πτωχῶν, διὰ τὴν περίθαλψιν ἀνιάτων π νητῶν, διὰ τὴν διασίτισιν καὶ ἰατρικ

ἐπίσκεψιν ἀπόρων ἀσθενῶν, διὰ τὴν ἀνατροφὴν πτωχῶν παίδων, πρὸ πάντων ὀρφανῶν, καὶ νὰ ἐρευνᾷ εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν διὰ τοὺς πτωχοὺς ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

28. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑρισταμένων νόμων καὶ διαταγμάτων κατὰ μυστικῶν καὶ ἀπηγορευμένων ἑταιριῶν, καὶ κατὰ μὴ ἐπιτετραμμένου συνδέσμου δημοσίων σωματείων.

29. Νὰ ἐπαγρυπνῇ, ὥστε αὐθαιρέτως νὰ μὴ μεταβάλλωνται οἱ κανονισμοὶ ἐγκεκριμένων ἑταιριῶν, νὰ μὴ κρύπτεται ἡ περιουσία των, καὶ νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ αὐτῶν νόμων καὶ διαταγμάτων.

30. Νὰ διορίζῃ τὰ ἐναντίον ἐπιβλαβῶν ζώων ἀσφαλιστικὰ μέτρα καὶ νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσίν των.

31. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ προφυλάττωνται οἱ διοικούμενοι ἀπὸ πυρκαϊάς, φροντίζων κατὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα, νὰ κατεδαφίζωνται οἰκοδομήματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπειλεῖται πυρκαϊά, ἐνεργῶν πυρασφαλιστικὰς ἐξετάσεις, ἐπιτηρῶν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ πυρός, τῶν πυροβόλων, τῆς πυρίτιδος, καὶ ἄλλων καυστικῶν ὑλῶν, διὰ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ ἀπευκταῖόν τι ἐκ τῆς περὶ τὴν χρῆσιν τοῦ πυρὸς ἀπροσεξίας.

32. Νὰ λαμβάνῃ πρόνοιαν διὰ νὰ δίδηται ταχεῖα βοήθεια, ἀφοῦ ἐκραγῇ πυρκαϊά, νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν παρὰ τῶν ἀνηκόντων δήμων προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς σκευῶν, διὰ τὴν διατήρησίν των καὶ διὰ τὴν πρόχειρον προαγωγὴν καὶ προσήκουσαν χρῆσιν αὐτῶν, καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν διασωθέντων ἐπίπλων καὶ ἄλλων πραγμάτων.

33. Νὰ φροντίζῃ ὁρμοδίως ὥστε νὰ περιθάλπωνται οἱ ἀπὸ πυρκαϊὰν παθόντες καὶ ν' ἀνταμείβωνται ὅσοι διεκρίθησαν βοηθοῦντες καὶ διασώζοντες τοὺς διακινδυνεύσαντας, θέλει δὲ προσπαθεῖ νὰ ἐξιχνιάζῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰ τοῦ Νόμου.

34. Νὰ λαμβάνῃ μέτρα ἀσφαλιστικὰ ἐναντίον πάσης ἐκ τῶν ὑδάτων ζημίας καὶ ἐναντίον πλημμυρῶν, ἐμποδίζων τοῦ ν' ἀποστρέφωνται τὰ ὕδατα τῶν ποταμῶν ἢ νὰ μεταβάλληται αὐθαιρέτως ὁ ῥοῦς αὐτῶν διὰ τάφρων ἢ ὀχετῶν εἰς αὐτὸ ἀνατίθεται καὶ ἡ φροντὶς περὶ διορύξεως καὶ διατηρήσεως τῶν κατὰ τὰ τέλματα ὀχετῶν.

35. Νὰ φροντίζῃ ὁρμοδίως εἰς τὸ νὰ κατεδαφίζωνται, συμφώνως μὲ τὰ διατεταγμένα, σεσαθρωμένα καὶ ἑτοιμόῤῥοπα κτίρια, εἰς τὸ νὰ κλείωνται ἢ νὰ ἐξασφαλίζωνται ἐπικίνδυνοι δρόμοι καὶ δίοδοι, νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τοὺς δρόμους ἐπικίνδυνα ἀντικείμενα, νὰ ἐκτελῶνται οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ἐναντίον τῆς ὑπὲρ τὸ δέον ταχείας ἱππασίας εἰς ἐποχὰς ἢ μέρη, ὃ ου διακινδυνεύεται ἡ προσωπικὴ καὶ κτηματικὴ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν.

36. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται τὰ περὶ οἰκοδομῶν κατὰ τὰ ἐγκριθέντα σχέδια, καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ γίνωνται τοιαῦτα σχέδια, ὅπου δὲν ὑπάρχουν.

37. Νὰ φροντίζῃ ὁρμοδίως διὰ τὸν κατάλληλον εἰς τὰς πόλεις φωτισμόν.

38. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται αἱ περὶ καθαριότητος διατάξεις.

39. Νὰ προλαμβάνῃ πᾶσαν ἐνδεχομένην βλάβην, ἥτις δύναται νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς τηρήσεως ἢ ἐκ τῆς ἐναντίων τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων πωλήσεως ἢ κατασκευῆς φαρμάκων.

40. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰ φαρμακοπωλεῖα εἰς τὰς ἰατρικὰς καὶ φαρμακοπωλικὰς διατυπώσεις, καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ διορισμοῦ ἐμπείρων φαρμακοποιῶν καὶ διὰ τὴν σύστασιν φαρμακοπωλείων, ὅπου εἶναι ἀνάγκη.

41. Νὰ φροντίζῃ ὁρμοδίως διὰ νὰ ἐμποδίζωνται αἱ κολλητικαὶ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἀσθένειαι, καθὼς καὶ αἱ ἐπιζωοτίαι, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ πρὸς θεραπείαν μέτρα.

42. Νὰ φροντίζῃ ὁρμοδίως διὰ νὰ διορίζωνται ἰατροὶ, χειρουργοὶ, κτηνιατροὶ

καὶ μαιεύτριαι ἐκ τῶν ἀναγνωρισμένων νομίμως ὡς τοιούτων, καὶ νὰ ἀπομακρύνηται πᾶσα ἰατρικὴ ἀπειροτεχνία, ἐπιτρυπῶν συγχρόνως εἰς τοὺς ἐπαγγελλομένους τὴν ἰατρικὴν, καὶ φυλάττων καὶ ἐκτελῶν τοὺς περὶ τούτου ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα.

43. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰ νοσοκομεῖα, ἀσθενοτροφεῖα καὶ ὀρφανοκομεῖα, καὶ νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν αὔξησιν τῶν τοιούτων καταστημάτων.

44. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως νὰ γίνεται κατάλληλος τῶν νεκρῶν αὐτοψία, καὶ νὰ συστηθῶσι τακτικὰ νεκροταφεῖα.

45 Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς ὅλα τὰ ὑγειονομικὰ καταστήματα, καὶ εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται τὰ περὶ δικαστικῆς ἰατρικῆς, φυλαττομένων ἀκριβῶς τῶν ὁρισμῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς ποινικῆς δικονομίας.

46. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς τὰ διατεταγμένα περὶ νομισμάτων, μέτρων καὶ σταθμῶν.

47. Νὰ ἐνεργῇ δραστηρίως τὴν ἐπὶ τῶν τροφίμων ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

48. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τοὺς μύλους.

49. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰ ὅσα ἁρμόζωσι τοὺς ὑπηρέτας, κατὰ τὰ περὶ τούτου ὑπαρχούσας ἀστυνομικὰς διατάξεις.

50. Νὰ ἐνεργῇ τὰς περὶ βιομηχανίας διατάξεις καὶ νὰ καταπαύῃ ὅσας κατανοεῖ καταχρήσεις.

51. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὑπαρχόντων ἐπιτηδευμάτων καὶ αὔξησιν αὐτῶν, ἐξελκύων τὴν προσοχὴν τῶν διοικουμένων εἰς τὰς ἐπικερδεστέρας τέχνας καὶ ἐπιχειρήσεις, ἀπομακρύνων τοὺς περιορισμοὺς αὐτῶν, ἐνόσῳ οὗτοι δὲν εἶναι διὰ νόμου διατεταγμένοι.

52. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως εἰς τὴν τελειοποίησιν τῆς ἀγρονομίας, ἐξαπλόνων τὰς περὶ αὐτῆς γνώσεις, προτρέπων εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν ἀναλόγως τῆς ὑπαρχούσης ἢ προσδοκωμένης ζητήσεως καὶ τῶν τοπικῶν περιστάσεων ἐπικερδεστέρων προϊόντων, ἐπινοῶν τὰ πρὸς αὔξησιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀναγκαῖα μέσα, καταπαύων τὰς περὶ ἀγρονομίας ἐπιπλοκὰς προλήψεις, ὑποστηρίζων τὰς ἀγρονομικὰς ἀποπείρας, ἀναπτύσσων εἰς τοὺς διοικουμένους τὰ ἐκ τῆς βελτιώσεως τῶν ἀγρῶν πλεονεκτήματα, φροντίζων διὰ τὴν κατασκευὴν ὀχετῶν πρὸς ποτισμὸν τῶν ἀγρῶν, προάγων τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν καλλιέργειαν τῆς μεταξῆς, τὴν δενδροκομίαν, τὴν φύτευσιν διαφόρων διὰ τὸ ἐμπόριον διωρισμένων φυτῶν καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν μελισσῶν.

53. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως περὶ εἰσαγωγῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας ἐπιτρέπων εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περὶ τούτων διατεταγμένα.

54. Νὰ ἐξιχνιάζῃ ὅτα ἐμποδίζουν τὴν τελειοποίησιν τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ ἀπομακρύνωνται τὰ ἐμπόδια.

55. Εἰς αὐτὸν ἐναπόκειται ἡ φροντὶς νὰ εὐκολύνῃ τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ τὰ κατὰ τοῦτο ἐνδεχόμενα ἐμπόδια.

56. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως περὶ ἀποξηράνσεως τῶν ἑλῶν καὶ βάλτων.

57 Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν τεχνῶν, νὰ ἐξιχνιάζῃ τὰς αἰτίας τῆ ἀπονεκρώσεώς των, νὰ προσπαθῇ νὰ τὰς ἀπομακρύνῃ, καὶ νὰ φροντίζῃ διὰ τῶν κατὰ μέλη προτρεπτικῶν μέσων περὶ τῆς προαγωγῆς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν τεχνῶν ἐνισχύων καὶ τὰς ὠφελίμους γνώσεις καὶ ἐφευρέσεις.

58. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως διὰ τὴν σύστασιν, συντήρησιν καὶ ἐπίδοσιν τῶν πιστωτικῶν καταστημάτων, ἐπαγρυπνῶν εἰς τοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν, ἐξετάζων καὶ γνωμοδοτῶν περὶ αὐτῶν ἐν καιρῷ συστάσεως νέων καταστημάτων, ἢ ἑταιριῶν τοιούτου εἴδους, καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν πρὸ πάντων τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸν ἐμπορικὸν Νόμον.

59. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως διὰ τὴν μεγαλητέραν ἀσον τὸ δυνατὸν ὑποστήριξιν καὶ πρόοδον τῆς ναυτιλίας, καὶ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ τηρῶνται οἱ περὶ τούτου νόμοι καὶ διατάγματα.

60. Νὰ διευθύνῃ τὰς ἐκλογὰς καὶ ἐργασίας τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων, ὅπου τοιαῦτα ὑπάρχουσι.

61. Νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ὁρκωτῶν κατὰ τοὺς περὶ τούτων νόμους.

62. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως διὰ τὸ ἀπαραβίαστον τῶν ἐπιστολῶν.

63. Νὰ ὑπερασπίζεται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰς καταχρήσεις αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐνεργῇ πρὸς περιστολὴν αὐτῶν, συμφώνως μὲ τὰ παρὰ τῶν νόμων ὁριζόμενα.

64. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰ τῶν ταχυδρομείων, φροντίζων διὰ τὴν δυνατὴν βελτίωσιν τοῦ ὀργανισμοῦ των, καὶ ἀναφέρων περὶ τῶν ἀνακαλυπτομένων ταχυδρομικῶν ἐλλείψεων.

65. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως διὰ τὴν κατάλληλον κατασκευὴν καὶ διατήρησιν τῶν δημοσίων ὁδῶν, καὶ τῶν κατὰ νομοὺς, ἐπαρχίας καὶ δήμους ὁρόμων, τῶν γεφυρῶν, τῶν μοναπατίων καὶ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων ὁσάκις δὲ ἡ κατασκευὴ τῶν τοιούτων ἤθελε διαταχθῇ νὰ γείνῃ δι' ἐλαχιστηριασμοῦ, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν τήρησιν τῶν περὶ τούτου διατάξεων.

66. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως διὰ τὴν συντήρησιν τῶν πολιτικῶν οἰκοδομῶν τῶν δήμων, τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ νομοῦ καὶ τῆς ἐπικρατείας, καθόσον αὗται δὲν ἀνετέθησαν δι' ἰδιαιτέρων διορισμῶν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἐπιστασίαν καὶ ἐπιτήρησιν ἄλλου, καὶ διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τούτων ὅπου εἶναι ἀνάγκη.

67. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως διὰ τὴν σύστασιν νέων συνοικισμῶν εἰς τοὺς καταλληλοτέρους τόπους καὶ νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπ' αὐτῷ τοιούτων σχεδίων.

68. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τῆς δημοσίου ἀσχημοσύνης νόμων καὶ Β. διαταγμάτων, νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ φυλάττηται ἡ ἠθικὴ εὐπρέπεια μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ὅταν εὐθυμίστης μεταξὺ τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ φροντίζῃ εἰς τὸ νὰ ὑποβάλλωνται αἱ κοινωνικαὶ ἀρεταὶ βραβευόμεναι κατ' ἀξίαν.

69. Νὰ γνωμοδοτῇ περὶ διορισμοῦ τῶν ὑποκειμένων εἰς αὐτὸν ὑπαλλήλων τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, νὰ φροντίζῃ ὥστε νὰ δίδωσιν οὗτοι τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, καὶ νὰ ἐνεργῆται ἡ ἐγκαθίδρυσις αὐτῶν.

70. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ὑπηρεσίαν ὁδηγιῶν καὶ νὰ διαλύῃ πᾶσαν περὶ αὐτὴν μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν ἀμφισβήτησιν.

71. Εἰς τὸν νομάρχην ἀποτείνονται καὶ ὅσοι τῶν εἰς αὐτὸν ὑπαγομένων ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσιν ἀδείας ἀπουσίας, καὶ δι' αὐτοῦ τὰς λαμβάνουσι.

72. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπιμελῶς ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

73. Νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῶν δήμων, συντρέχων αὐτοὺς εἰς ἀνεύρεσιν καὶ πραγματοποίησιν τῶν ἀναγκαίων μέσων, καὶ φροντίζων περὶ τῆς ἀπομακρύνσεως παντὸς κατὰ τοῦτο ἐμποδίου.

74. Νὰ ἀναθεωρῇ τὰν ὑπάρχοντα σχηματισμὸν τῶν δήμων, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τοὺς ὁριθμοὺς τοῦ περὶ δήμων Νόμου.

75. Νὰ ὑπερασπίζεται τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, νὰ τοὺς ὑποστηρίζῃ ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός των καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὰ καθήκοντά των.

76. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως περὶ καταγραφῆς, διατηρήσεως, διαχειρίσεως, καλῆς χρήσεως καὶ τῆς αὐξήσεως τῆς περιουσίας τῶν καταστημάτων τῶν δήμων ἢ ἄλλων κοινοτήτων.

77. Νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, καὶ νὰ τοὺς δίδῃ ἐν καιρῷ ἀκριβεῖς περὶ τούτου ὁδηγίας.

78. Νὰ διευθύνῃ τ' ἀφορῶντα τὰ οἰκονομικὰ τοῦ νομοῦ, καὶ νὰ συντάττῃ τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ, ὑποβάλλων αὐτὸν

εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου.

79. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν δήμων, καὶ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτῶν.

80. Νὰ συντάττῃ ἀκριβῆ πολιτειογραφίαν τοῦ νομοῦ, πρὸ πάντων δὲ νὰ συλλέγῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ περὶ τῆς ἐκτάσεώς του.

81. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ κρατῶνται ἀκριβεῖς κατάλογοι, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ καταγράφωνται ὅσοι καθ' ἑκάστην γεννῶνται, νυμφεύονται, ἢ ἀποθνήσκουσι, καὶ νὰ φροντίζῃ τὴν σύνταξιν γενικοῦ πίνακος ἐκ τῶν ῥηθέντων καταλόγων.

ΙΔ΄. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου.

1. Νὰ φυλάττῃ ἐν γένει τὰ δικαιώματα τῆς ἐξουσίας εἰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις.

2. Νὰ προστατεύῃ ἰδιαιτέρως τὴν ἀνατολικὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν, ὑπερασπίζων τὰ δικαιώματα αὐτῆς ἐναντίον προσβολῶν τῆς ἀνεξαρτησίας της, σύμφωνα μὲ τοὺς θεμελιώδεις νόμους τοῦ κράτους.

3. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴ σχηματίζωνται νέαι θρησκευτικαὶ κοινωνίαι, ἄνευ προηγουμένης συναινέσεως τοῦ Βασιλέως, νὰ ἐνεργῇ τὰ κατὰ νόμους ἐναντίον τῶν διοργανισάντων ἢ τῶν ὑποστηριζόντων τὰς τοιαύτας κοινωνίας, ἢ τῶν λαμβανόντων μέρος εἰς αὐτάς· ἂν δὲ ζητηθῇ ἡ βασιλικὴ συναίνεσις πρὸς σύστασιν θρησκευτικῆς κοινωνίας, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ ἐξετάζῃ τὸ θρησκευτικὸν δόγμα της, καὶ τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμόν της, καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν γνωμοδότησίν του.

4. Νὰ διαφυλάττῃ εἰς ἕκαστον πολίτην τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, καὶ νὰ ὑπερασπίζηται αὐτὸν ἐναντίον τῆς μισαλλοδοξίας καὶ τῆς θρησκομανίας.

5. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴ παράττηται ἡ εἰρήνη, οὔτε μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐν τῷ κράτει ὑπαρχουσῶν ἐκκλησιῶν, οὔτε ἐντὸς μιᾶς ἑκάστης αὐτῶν.

6. Νὰ ἐμποδίζῃ πάντα προσηλυτισμὸν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπέμβασιν κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

7. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτιμητικῆς δικαιοδοσίας ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν συνείδησιν καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν καθηκόντων, συμφώνως μὲ τὰ δόγματα καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν στηριζομένην ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν, νὰ διατηρῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξουσίας εἰς τὸ νὰ ἐξετάζῃ προηγουμένως καὶ ἐγκρίνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, καθόσον δι' αὐτῶν διατάττονται καταναγκαστικὰ μέτρα, ἔχοντα ἐπιρροὴν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἢ πολιτικὰς τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας σχέσεις, καὶ τοιαῦτα εἶναι πρὸ πάντων, οἱ ἀφορισμοί, καὶ νὰ ἐμποδίζῃ τοῦ νὰ ἐπιβάλλωνται διὰ τῆς βίας θρησκευτικαὶ διατάξεις.

8. Νὰ δέχηται καὶ νὰ ἐξετάζῃ τὰ παράπονα τῶν δικαιουμένων περὶ καταχρήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας καὶ ἡ ἀναφορὰ περὶ αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν διὰ τὰ περαιτέρω, καὶ νὰ προστατεύῃ τοὺς διοικουμένους διὰ νὰ μὴν ἐπιφορτίζωνται μὲ παρανόμους ἐκκλησιαστικοὺς φόρους καὶ συνεισφοράς.

9. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως εἰς τὸ νὰ ἐμποδίζηται πᾶσα μὴ ἐπιτετραμμένη παρέκβασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν εἰς τὸν διοργανισμὸν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν διδακτικῶν καταστημάτων.

10. Νὰ ἐφορᾷ εἰς τὸ νὰ δημοσιεύωνται καὶ εἰσάγωνται νέοι ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι καὶ κανονισμοί, ἡ διατάξεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ συγκατανεύσεως τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἀναφέρηται ὁσάκις ἡ τοιαύτη συγκατάνευσις ζητηθῇ.

11. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς αἱ κατὰ τῆς ἀμέσου σχέσεως τοῦ κλήρου πρὸς ἐξωτερικὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς διατάξεις.

12. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰς μόναν μὲ τὴν συγκατάνευσιν τοῦ Βασιλέως ἐπιτρεπομένας ἐκκλησιαστικὰς συνόδους, ἐὰν δὲν ἤθελαν διορισθῇ ἰδικίτεροι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐπίτροποι· νὰ ἐμποδίζῃ δὲ τὰς ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως συγκροτουμένας.

13. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴν ἐκτείνεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία, εἰμὴ εἰς καθαρὰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, οὔτε νὰ ἐνεργῆται παρὰ τὰς καθεστώσας κληρικὰς διατάξεις.

14. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς ὅσα ἐπιτάττουν οἱ νόμοι περὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν κληρικῶν, καὶ νὰ ἐμποδίζῃ τὰς περὶ τούτου καταχρήσεις.

15. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς αἱ περὶ τὴν ἐξωτερικὴν λατρείαν καὶ τὰς τελετὰς καθεστῶται διατάξεις, αἱ περὶ τῶν χρόνων καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑορτῶν, αἱ περὶ τὰς λιτανείας καὶ ἐκκλησιαστικὰς πανηγύρεις καὶ αἱ ἀφορῶσαι τὰς συνιστωμένας ἀδείᾳ βασιλικῇ θρησκευτικὰς κοινωνίας καὶ ἄλλα κληρικὰ κατασταλίματα καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς αὐτῶν ὑποσχέσεις· νὰ ἐφορᾷ τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν περίθαλψιν, καὶ σωφρονισμὸν τοῦ κλήρου καταστήματα, νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ τηρῶνται τὰ διατεταγμένα ὡς πρὸς τὴν διαίρεσιν τῶν ἐπισκοπῶν καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν περιφερειῶν καὶ νὰ διατηρῇ τὸ δικαίωμα τῆς κυβερνήσεως· τοῦ νὰ συμπράττῃ εἰς πᾶσαν νέαν διάταξιν περὶ τῶν εἰρημένων.

16. Νὰ διαφυλάττῃ τὸ δικαίωμα τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν.

17. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ χρῆσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου λογοδοσίαν.

18. Νὰ ὑπερασπίζεται τὰ δικαιώματα καὶ τὸν διοργανισμὸν τῶν ἐπιτετραμμένων ἐκκλησιαστικῶν κοινωνιῶν.

19. Νὰ ὑπερασπίζεται τὰς ἀναγνωρισμένας παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἐκκλησίας, διὰ νὰ μὴ παρενοχλῆται ποτὲ εἴτε ἡ ἰδιωτικὴ αὐτῶν, εἴτε δημόσιος λατρεία· νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ φυλάττωνται τὰ νὰ ὅσα αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις κανονίζουν περὶ τῶν ἀγορῶν κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἑορτάς.

20. Νὰ ὑπερασπίζῃ μὲ κατάλληλον τρόπον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς μεταξὺ τοῦ κλήρου πειθαρχίας καὶ εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ἀληθοῦς μεταξὺ τῶν πολιτῶν εὐσεβείας.

21. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ μὴν ἐπιβάλλωνται πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐναντίον τῶν περὶ τούτου διατεταγμένων.

22. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως εἰς τὸ νὰ συγκροτῶσι καὶ νὰ διατηρῶνται αἱ δι' ἐκκλησίας καὶ κατοικίας τῶν ἐφημερίων ἀναγκαῖαι οἰκοδομαί· ὁσάκις δὲ ἡ τῶν τοιούτων κατασκευὴ ἢ ἐπισκευὴ ἤθελε διαταχθῇ νὰ γίνῃ δι' ἐλαχιστηριασμοῦ, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν τήρησιν τῶν περὶ τούτου διατάξεων.

23. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν περὶ ἀνεγέρσεως καὶ ἐγκαινιάσεως τῶν ἱερῶν ναῶν διατάξεων.

24. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως περὶ ὅλων, ὅσα ἀφορῶσι τὰ σχολεῖα καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῶν παίδων καὶ περὶ βελτιώσεως τῶν ἐντὸς τῆς διοικητικῆς περιφερείας του δημοσίων τεχνολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν καταστημάτων.

25. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς ὅλα τὰ ἐντὸς τοῦ νομοῦ ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται οἱ περὶ διδασκαλίας κανονισμοὶ καὶ τὰ περὶ πειθαρχίας.

26. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως περὶ ἐνθαρρύνσεως τῶν διακρινόντων ἐξόχων εὐφυΐαν μαθητῶν καὶ νὰ γνωμοδοτῇ περὶ τῶν διοριστέων ὑπὲρ αὐτῶν χορηγημάτων.

27. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως περὶ συστάσεως βιβλιοθηκῶν κατὰ τὸν νομόν, περὶ ἀνευρέσεως τῶν ἀπολεσθέντων καὶ διατηρήσεως τῶν ὑπαρχόντων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ἀριστουργημάτων, ἐμποδίζων καὶ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν κατὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα.

28. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν διδακτικῶν καταστημάτων τοῦ νομοῦ· ἔτι δὲ νὰ διορίζῃ, νὰ μεταθέτῃ, ἢ νὰ πέμπῃ τοὺς

τοιούτους καθ' ὅσον δι' ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν ἀνετέθη εἰς τὸν νομάρχην ἡ ἐξουσία αὕτη· ἂν δὲ ἡ κυβέρνησις ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς αὐτὴν τὴν περὶ τούτων πάντων γνωμοδότησίν του.

29. Νὰ ἐκτελῇ τὴν περὶ πειθαρχίας ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ νομῷ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, συμμορφούμενος μὲ τοὺς ὑπάρχοντας περὶ τούτου κανονισμούς· νὰ χορηγῇ κατὰ τὰς καθεστώσας διατάξεις τὰς ἀπαιτουμένας ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸ ῥηθὲν προσωπικόν, καθόσον τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν καθηκόντων του· νὰ ἐπαγρυπνῇ δὲ εἰς τὸ νὰ τηρῶνται αἱ διατάξεις αὗται παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων ἀρχῶν, ἐὰν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀδείας χορήγησις ὑπάγεται εἰς αὐτάς.

30. Νὰ φροντίζῃ ἁρμοδίως, διὰ νὰ ἀνεγείρωνται καὶ διατηρῶνται αἱ ἀναγκαῖαι οἰκοδομαὶ δι' ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα· ἂν δὲ ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἤθελε διαπραχθῇ νὰ γίνῃ δι' ἐλαχιστηριασμοῦ ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν τήρησιν τῶν περὶ τούτου διατάξεων.

31. Νὰ ἐφορᾷ τὴν διοίκησιν καὶ χρῆσιν τῆς περιουσίας τῶν διδακτικῶν καταστημάτων ἐν γένει καὶ νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν συντήρησιν καὶ φύλαξιν αὐτῆς.

32. Νὰ προσέχῃ ἀκαταπαύστως εἰς τὰ περὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ἰδιαιτέρως νὰ προσπαθῇ ὥστε ἕκαστος δῆμος νὰ συστήσῃ ὅσον τάχιστα ἰδιαίτερον σχολεῖον καὶ νὰ τὸ διατηρῇ εἰς καλὴν κατάστασιν.

33. Νὰ ἐνεργῇ γενικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν σχολείων τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας του κατὰ τὴν διοικητικὴν περιοδείαν του.

15. Δ'. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

1. Νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ τὰ διατεταγμένα καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς διαταγὰς καὶ ἀποφάσεις τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

2. Νὰ συμπράττῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ φορολογίας νόμων κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις.

3. Νὰ ὑποστηρίζῃ τοὺς κατὰ τὸν νομὸν ταμίας εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων φόρων, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων καὶ κατ' αἴτησιν αὐτῶν.

4. Νὰ ὑποστηρίζῃ ὡσαύτως τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους εἰς τὴν ἐκπέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς οἰκονομικῆς στατιστικῆς τῆς περιφερείας των.

5. Νὰ συνεργῇ εἰς τὴν διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχώρησιν τῶν ἐργολαβιῶν τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα.

6. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν δασῶν καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν αὐτῶν κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμους καὶ Β. διατάγματα.

7. Νὰ προσέχῃ διηνεκῶς εἰς τὴν συντήρησιν, χρῆσιν, καὶ αὔξησιν τῆς δημοσίου περιουσίας, νὰ ὑποστηρίζῃ δραστηρίως τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, νὰ ἐξιχνιάζῃ τὰς καταχρήσεις καὶ παραβάσεις τῶν χρεῶν τὰς γινομένας εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς κλάδους ἐντὸς τῆς περιφερείας του καὶ νὰ ἀναφέρῃ περὶ αὐτῶν λαμβάνων ταχέως μέτρα, ὅταν ἡ ἀναβολὴ ἦναι ἐπικίνδυνος.

16. Οἱ νομάρχαι θέλουν ἐνεργεῖ οἱανδήποτε ὅλας τὰς ὑποθέσεις τῆς ἁρμοδιότητός των, διὰ τὰς ὁποίας παραχωρεῖται εἰς αὐτοὺς ῥητῶς τὸ δικαίωμα τοῦτο διὰ νόμων, ἢ Β. διατυμάτων καθ' ὅλας δὲ τὰς ἄλλας περιπτώσεις ὀφείλουν νὰ ἀναφέρωνται προηγουμένως εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον. Εἰς κατεπειγούσας ὅμως περιστάσεις θέλουν λαμβάνει προσωρινὰ μέτρα διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα ἐνδεχομένη βλάβη, μέχρις οὗ φθάσωσιν αἱ διαταγαὶ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου.

17. Ὁ νομάρχης ἔχει τὸ δικαίωμα, νὰ ἀναμορφάνῃ τὰς ἀποφάσεις του, ὁσάκις δι' αὐτῶν δὲν ἀπέκτησέ τις δικαίωμα, μήτε ἐχρησίμευσαν ὡς βάσεις πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματός τινος, μήτε ἔγιναν ἀμετάτρεπτοι δυνάμει ῥητῆς διατάξεως

τοῦ Νόμου· δύναται δὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὅρον νὰ ἀναμορφόνῃ καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν προκατόχων του.

18. Ὁ νομάρχης εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ νομοῦ τήρησιν τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητά του νόμων καὶ Β. διαταγμάτων, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διδομένων πρὸς αὐτὸν παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων διαταγῶν, καὶ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν λοιπῶν καθηκόντων του· ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποβάλλῃ παρατηρήσεις πρὸς τὰ ὑπουργεῖα, ὅταν κατὰ τὴν γνώμην του, ἡ πρὸς αὐτὸν διαταγὴ ἀντίκειται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας νόμους ἢ Β. διατάγματα, ἢ ἐξεδόθη καθ' ὑπέρβασιν ἁρμοδιότητος, ἢ προσβάλλῃ τὰ δημόσια συμφέροντα· ἐντεῦθεν ὅμως δὲν δύναται νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν, ὅταν ἤθελε παρατηρήσῃ ὅτι ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπαπειλεῖται βλάβη, ἢ ὅταν τὸ ὑπουργεῖον ἐχαρακτήρισε τὴν ἐκτέλεσιν ὡς κατεπείγουσαν, καὶ δὲν ὑπάρχουν περιστάσεις καθιστῶσαι αὐτὴν ἐπιζήμιον, τὰς ὁποίας πιθανὸν νὰ μὴ προεἶδε τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς διαταγῆς του.

19. Εἰς τὸν νομάρχην ὑπάγονται ὅλοι οἱ κατὰ τὸν νομὸν ἔπαρχοι, δήμαρχοι, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν διοίκησιν τῶν παντοειδῶν ἐπανορθωτικῶν, φιλανθρωπικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων. οἱ διοικοῦντες τὴν περιουσίαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Σχολείων, οἱ τοῦ ταχυδρομείου καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπηρέται, ὅσοι εἶναι διωρισμένοι εἰς ὁποιανδήποτε εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ νομάρχου ὑπαγόμενον κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, καθόσον οἱ ὑπηρέται οὗτοι δὲν ὑπάγονται διὰ ῥητῶν Β. διαταγμάτων εἰς τὴν ἄμεσον ἐφορείαν τῶν ὑπουργείων, ἢ ἄλλης τινος δημοσίου ἀρχῆς

20. Ἕκαστος τῶν νομαρχῶν χρεωστεῖ νὰ περιέρχηται τοὐλάχιστον δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὸν νομὸν, διὰ νὰ παρατηρῇ αὐτὸν αὐτοπροσώπως καὶ νὰ λαμβάνῃ δι' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως πλη-

ροφορίας περὶ τῆς διοικητικῆς τοῦ νομοῦ καταστάσεως, καθὼς καὶ περὶ τῆς δημοσίας διαγωγῆς καὶ ἱκανότητος τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει ὑποβάλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον γενικὴν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν παρελθοῦσαν διοίκησιν τοῦ νομοῦ· τὰ δὲ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων θέλει διακοινόνει ἄνευ ἀναβολῆς τὴν ἀναφορὰν ταύτην καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ὑπουργεῖα, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἁρμοδιότητα ἑκάστου.

21. Οἱ νομάρχαι ὑπάγονται μὲν εἰς ὅλα τὰ ὑπουργεῖα καὶ ὀφείλουν νὰ ἐκτελοῦν τὰς διδομένας παρ' αὐτῶν παραγγελίας· καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν των ἐν γένει ὑπάγονται ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ν' ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὸν νομὸν ἄνευ προλαβούσης ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τούτου.

22. Ὅλοι οἱ ὑπὸ τὸν νομάρχην διατελοῦντες δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ὀφείλουν νὰ τηρῶσιν αὐστηρὰν ἐχεμυθίαν περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας, ν' ἀπέχωσιν ἐπιμελῶς ἀπὸ πάσης ἀθεμίτου πρὸς τρίτον τινα διακοινώσεως καὶ πάσης ἰδιαιτέρας περὶ ταύτην ἀλληλογραφίας, καθὼς καὶ πάσης μυστικῆς ἢ φανερᾶς συνηγορίας καὶ παραδοχῆς δώρων προσφερομένων ἢ στελλομένων πρὸς αὐτοὺς χάριν τῶν ὑποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας ἢ πρὸς θήρευσιν τῆς εὐνοίας των.

Πᾶσα παράβασις ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τοῦ ἐνόχου, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν τυχὸν ὑπὸ τῶν καθεστώτων νόμων ὁριζομένων ποινῶν.

23. Ὁ γραμματεὺς τῆς νομαρχίας διευθύνει τὰ τοῦ γραφείου ἐν γένει, προσυπογράφει τὰ ἐκδιδόμενα ἔγγραφα καὶ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ νομάρχου ἀπόντος ἢ κωλυομένου. Ὁ νομάρχης δύναται νὰ ἀναθέτῃ εἰς αὐτὸν καὶ μέρος τῆς ὑπηρεσίας του.

24. Ὅλα τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα, ἀναφοραὶ καὶ αἰτήσεις καταβιβάζονται εἰς

τὸν νομάρχην, ἀνοίγονται παρ' αὐτοῦ, σημειοῦται ἐπ' αὐτῶν ἡ ἡμερομηνία τῆς παρουσιάσεως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

25. Τὸ πρωτόκολλον θέλει κρατεῖσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς τὸ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου) **1839** περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπουργείων βασιλικὸν διάταγμα ἐνδιαλαμβάνει· θέλει δὲ κρατεῖσθαι καὶ κατ' ἀλφάβητον πίναξ.

26. Ἀφοῦ καταγραφοῦν εἰς τὸ πρωτόκολλον τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα σημειοῦνται εἰς τὸ πρόχειρον τῆς καταχωρήσεως βιβλίον καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν εἰσηγητήν, ὁμοῦ μὲ τὰ λοιπὰ προηγούμενα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἔγγραφα.

27. Αἱ πρὸς τὰ ὑπουργεῖα ἀναφοραὶ θέλουν γράφεσθαι καθ' ὃν τρόπον ἐνδιαλαμβάνει τὸ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπουργείων βασιλικὸν διάταγμα.

28. Τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους νομάρχας ἢ πρὸς ἄλλας μὴ ὑποτεταγμένας εἰς αὐτὸν ἀρχὰς ἔγγραφα ἐκδίδονται ἐπιγραφόμενα

Ὁ Νομάρχης . . . . . .

Πρὸς . . . . . .

Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὴν μέσην τίθεται ὁ ἀριθμός.

Ἀριθμὸς τῆς διεκπεραιώσεως . .

Ἂν δὲ τυχὸν προηγεῖτο ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ νέου, τότε προστίθεται καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ τοῦ προηγουμένου ἐγγράφου, ἀμέσως δὲ κατωτέρω σημειοῦται ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐκδόσεως. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν σημειοῦται εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἡ σύντομος περίληψις τῆς ὑποθέσεως.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν φράσεων θέλουν φυλάττεσθαι οἱ ὅροι τῆς ὑποληψεως, τὴν ὁποίαν αἱ ἀρχαὶ πρὸς ἀλλήλας ὀφείλουσιν· εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐγγράφου ὅμως πρέπει νὰ λείψῃ πᾶσα συνήθης περὶ τοῦ σεβασμοῦ ἢ ὑποληψεως διαβεβαίωσις.

29. Τὰ πρὸς ὑπαλλήλους ἀρχάς, ἢ πρὸς ἰδιώτας ἔγγραφα ἐκδίδονται κατὰ τὸν ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 28 τρόπον

Τὸ ὕφος τοῦ γράφειν πρέπει νὰ ἦναι ἐφαρμοσμένον εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ γράφοντος ὡς πρὸς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν του καὶ ὡς πρὸς τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν. Ὁ γράφων θέλει προσέχει μολοντοῦτο νὰ μεταχειρίζηται τοιαύτας φράσεις, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐμπνεύσουν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην.

30. Προστακτικῶς τότε μόνον πρέπει νὰ γράφῃ ὅταν ἡ ὑπάλληλος ἀρχὴ ἢ ὁ ἰδιώτης παραβαίνουν τὰ τῆς ὑπαλληλίας καθήκοντα.

31. Αἱ ὑπάλληλοι ἀρχαὶ καὶ οἱ ἰδιῶται ὀφείλουν νὰ φυλάττωσιν εἰς τὰς ἀναφορὰς καὶ παραστάσεις των τοὺς τύπους τῆς ὑποταγῆς. Ἡ προσαγόρευσις εἶναι.

Πρὸς τὴν Βασιλ. Νομαρχίαν .

Ἡ ὑπογραφὴ δὲ

Εὐπειθέστατος (ὄνομα τῆς ἀρχῆς)

Εὐπειθέστατος (Ν. Ν.)

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τὴν περίληψιν τοῦ ἐγγράφου, ἐφαρμάζονται καθὼς πρὸς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 28

32. Αἱ ἔξωθεν ἐπιγραφαὶ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα οἱ νομάρχαι διευθύνουν πρὸς τὰς ὁμοιοβάθμους αὐτῶν ἀρχάς, ἢ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν πρὸς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχάς, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν παρουσιαζομένων πρὸς τοὺς νομάρχας ἀναφορῶν ἢ παραστάσεων θέλουν περιέχει ἁπλῶς τὸ ὄνομα τῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀτόμου ἄνευ ἄλλης τινὸς προσθήκης.

Π. Χ. Πρὸς τὸ κατὰ . . . . .

Βασ. δικαστήριον.

Πρὸς τὸ Βασιλ. Ἐπαρχεῖον . .

Πρὸς τὸν Κύριον . . . Εἰς . . .

33. Ἡ εἴσοδος εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τῆς καταχωρήσεως ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ξένον.

Ἀθῆναι τῇ 5 Δεκεμβρίου **1845**.

———

396 Δ. Περὶ διαιρέσεως τῶν μοιραρχιῶν τῆς χωροφυλακῆς κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου π. ε. Νόμον περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν Νομαρχιακῶν καὶ Ἐπαρχιακῶν ἀρχῶν·

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου **1841** Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ τῶν ὁρίων τῶν μοιραρχιῶν τῆς χωροφυλακῆς προσδιορισθεῖσα διαίρεσις τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἰς τὰς μοιραρχίας τῆς πρωτευούσης, τῆς Παρνασσίδος, τῆς Φθιωτιδοευρυτανίας, καὶ τῆς Ἀκαρνανοαιτωλίας δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν παροῦσαν διαίρεσιν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἰς τοὺς Νομοὺς τῆς Ἀττικοβοιωτίας, τῆς Φθιωτιδοφωκίδος καὶ τῆς Ἀκαρνανοαιτωλίας·

Θεωροῦντες ἐκ τοῦ ἄλλου, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὴν Ἡμετέραν πρωτεύουσαν ἀπαιτεῖ τὴν ὕπαρξιν εἰδικῆς δι' αὐτὴν μοιραρχίας·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Παύει ἡ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσα διαίρεσις τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἰς τὰς μοιραρχίας τῆς πρωτευούσης, τῆς Παρνασσίδος, τῆς Φθιωτιδοευρυτανίας, καὶ τῆς Ἀκαρνανοαιτωλίας. Ἀντὶ τῶν μοιραρχιῶν αὐτῶν καθίστανται 4 ἡ μοιραρχία τῆς Πρωτευούσης, 2 ἡ μοιραρχία Ἀττικοβοιωτίας, 3 ἡ μοιραρχία Φθιωτιδοφωκίδος, 4 ἡ μοιραρχία Ἀκαρνανοαιτωλίας.

Ἡ δικαιοδοσία τῆς μοιραρχ. τῆς πρωτευούσ. ἔχουσα τὴν ἕδραν τῆς διοικήσεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν περιλαμβάνει τὴν πλησιεστέραν περιφέρειαν τῆς πρωτευούσης, καὶ ἐκτείνεται ἀρχομένη ἀπὸ Πειραιῶς διὰ Δαφνίου, Κηφισσίας, καὶ Καισσαριανῆς μέχρι τοῦ Φαλήρου συμπεριλαμβανομένου.

Ἡ μοιραρχία Ἀττικοβοιωτίας ἔχουσα τὴν ἕδραν τῆς διοικήσεως εἰς Λεβαδίαν, περιλαμβάνει τὸν Νομὸν Ἀττικοβοιωτίας, ἐκτὸς ἐν τοῦ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς μοιραρχίας τῆς πρωτευούσης προσδιορισθέντος μέρους τοῦ Νομοῦ τούτου.

Ἡ μοιραρχία Φθιωτιδοφωκίδος ἔχουσα τὴν ἕδραν τῆς διοικήσεως αὐτῆς εἰς Λαμίαν περιλαμβάνει τὸν Νομὸν Φθιωτιδοφωκίδος.

Ἡ μοιραρχία Ἀκαρνανοαιτωλίας ἔχουσα τὴν ἕδραν τῆς διοικήσεως αὐτῆς εἰς Μεσολόγγιον περιλαμβάνει τὸν Νομὸν Ἀκαρνανοαιτωλίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7. Φεβρουαρίου **1846**.

———

396 Α. Περὶ ἀλλαγῆς ἐπωμίδων τῶν μουσικῶν

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν, ὅπως ἀπὸ τοῦδε οἱ Μουσικοὶ τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς φέρωσιν ἐπωμίδας, λοφεῖα καὶ κρανοπλεξίδας ἐρυθράς.

Ἀθῆναι, 21 Φεβρουαρίου **1846**.

ΟΔΗΓΙΑΙ

397 Ν. Περὶ τῆς περιοδίας τῶν νομαρχῶν καὶ ἐπάρχων.

ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Τὸ ἄρθρον **20** τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐπιβάλλει εἰς τὸν Νομάρχην τὸ χρέος τοῦ νὰ περιέρχεται δὶς τοὐλάχιστον τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὸν νομόν· μ' ὅλον ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐξηγεῖ ἐν συνόψει τὸν σκοπὸν τῆς περιοδίας, ἀλλὰ διὰ νὰ καταστήσωμεν αὐτὴν σκοπιμωτέραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς ἐφοδιάσωμεν μὲ τὰς παρούσας ὁδηγίας· διὰ νὰ κατασταθῇ δὲ καταφανέστερος ὁ σκοπὸς οὗτος, ἀνάγκη πᾶσα νὰ προτάξωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ νομάρχου.

Ὁ Νομάρχης ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, εἶναι ὁ ἐκτελεστὴς καὶ ὁ φύλαξ τῶν νόμων ἐντὸς τοῦ νομοῦ· χρησιμεύει ὡς μέσον συγκοινωνίας μεταξὺ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως· διὰ τῶν προσπαθειῶν αὐτοῦ ἀνακαλύπτονται αἱ κατὰ τὸν νομὸν ἐνεργούμεναι καταχρήσεις· δι' αὐτοῦ διαβιβάζονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἱ τοπικαὶ γνῶσεις, αἵτινες εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν καλὴν διοίκησιν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λόγω ὁ νομάρχης συμβοηθεῖ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ νὰ αὐξάνῃ καὶ στερεόνῃ τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν. Διὰ νὰ κατορθοῦται λοιπὸν εὐστόχως ὁ σκοπὸς τῆς περιοδείας σας, καὶ διὰ νὰ ἐκπληρῶνται ἀκριβῶς τὰ ἀνατεθέντα εἰς ὑμᾶς καθήκοντα, ὀφείλετε νὰ περιέρχεσθε ὅλας τὰς ἐπαρχίας καὶ ὅλους τοὺς δήμους τοῦ νομοῦ σας διὰ νὰ πληροφορῆσθε ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, ἐὰν οἱ ἔπαρχοι, αἱ ὑγειονομικαὶ, αἱ δημοτικαὶ καὶ ἄλλαι ὑπάλληλοι ἀρχαὶ ἐκπληροῦν ἀκριβῶς τὰ καθήκοντά των· ἐπὶ τούτῳ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιθεωρῆτε τὰ γραφεῖα ὅλων τῶν ὑπαλλήλων ὑμῶν ἀρχῶν, διὰ νὰ πληροφορῆσθε ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν πράξεων ἐὰν ἐγκαίρως καὶ ἀκριβῶς ἐκτελοῦν τοὺς νόμους, τὰ διατάγματα καὶ τὰς διαβιβαζομένας εἰς αὐτὰς διαταγὰς, καὶ ἐὰν φυλάττεται εἰς τὰ γραφεῖα των ἡ ἀπαιτουμένη τάξις σύμφωνα μὲ τὰ διατεταγμένα· ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἠθέλετε ἀνακαλύψει καθυστερήσεις εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑποθέσεων, στρεβλὰς ἐνεργείας, καταχρήσεις, ἢ ἀταξίας εἰς τὰ γραφεῖα, νὰ λαμβάνετε τ' ἀναγκαῖα πρὸς ἐπανόρθωσιν μέτρα· ἐπειδὴ δὲ αἱ ὑποδεέστεραι ἀρχαὶ, οὖσαι εἰς ἄμεσον συνάφειαν μὲ τοὺς λαοὺς, ἔχουν καὶ ἀκριβεστέρας γνώσεις περὶ τῶν τοπικῶν πραγμάτων, ὀφείλετε εἰς τὰς συνεντεύξεις σας νὰ πληροφορῆσθε ἀπὸ αὐτὰς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων κατὰ τὴν περιφέρειάν των, περὶ τῶν τυχὸν ἀνακαλυφθέντων ἐλαττωμάτων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, περὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταρρυθμίσεώς των καὶ περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων κενῶν εἰς τὴν νομοθεσίαν μας. καὶ ἐν γένει θέλετε φροντίζει νὰ λαμβάνετε ἀπὸ αὐτὰς ἀκριβεῖς τοπικὰς γνώσεις, αἵτινες δύνανται νὰ φωτίσωσι τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῶν ἀληθῶν χρειῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν πολιτῶν· θέλετε προσπαθεῖ ὡσαύτως νὰ ἐξηγῆτε καὶ ν' ἀναπτύσσετε εἰς αὐτὰς τὸ ἀληθὲς πνεῦμα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπικρατῇ εἰς ὅλας τὰς δικαστικὰς ἐνεργείας, ἤτοι ὅτι ὀφείλουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, νὰ σέβωνται τὰ δικαιώματα καὶ νὰ προστατεύουν τὰ συμφέροντα ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν πολιτῶν, χωρὶς νὰ ἀποβλέπωσιν εἰς πρόσωπα ἢ εἰς πολιτικὰ χρώματα καὶ προτέτι νὰ διεκπεραιοῦν ὅσον τάχιστα τὰς ὑποθέσεις Δι' αὐτοῦ μόνου τοῦ τρόπου ὁ νόμος καθίσταται σεβαστὸς εἰς τοὺς λαοὺς, οἱ ὑπάλληλοι ἐρελκύουν εἰς ἑαυτοὺς, τὴν ἀγάπην καὶ τὸ σέβας τῶν διοικουμένων, καὶ ἡ κυβέρνησις ἀποκτᾷ ἐκείνην τὴν σωτήριον ἐπιρροὴν, δι' ἧς πραγματοποιοῦνται ὅλοι οἱ δημόσιοι σκοποὶ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς δυσκολίας καὶ ἐναντιότητος.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται τῆς ἰσότητος ἐνώπιον τῶν νόμων, εἰσηγμέναι εἰς τὴν νομοθεσίαν μας πρὶν τῆς μεταπολιτεύσεως, καθιερώθησαν μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν καὶ διὰ τοῦ συντάγματος, καὶ οὐδεὶς τῶν ὑπαλλήλων δύναται νὰ παραβιάσῃ αὐτὰς δι' ὁποιονδήποτε λόγον καὶ ὑφ' ὁποιανδήποτε πρόφασιν, χωρὶς νὰ ἐπισύρῃ εἰς ἑαυτὸν βαρυτάτην εὐθύνην.

Τὸ κυβερνητικὸν ἐπίσης σᾶς ὑπαγορεύει, Κύριοι, νὰ ἔρχεσθε εἰς συνδιαλέξεις καὶ μετὰ τῶν πολιτῶν, νὰ προσπαθῆτε νὰ ἐμπνέετε εἰς αὐτοὺς τὸ πρὸς τοὺς νόμους σέβας καὶ τὴν ὑπακοὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν παριστῶντες, ὅτι ἡ ἀληθὴς εὐτυχία των ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πρόθυμον ὑπακοὴν καὶ εὐπείθειαν αὐτῶν εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὰς νομίμους διαταγὰς τῶν ἀρχῶν, καὶ ὅτι ἡ ἐναντία διαγωγὴ ἐπιφέρει καὶ μερικῶς καὶ γενικῶς τὰ πλέον ὀλέθρια ἀποτελέσματα· ἰδίως δὲ ὀφείλετε σήμερον νὰ συνιστᾶτε εἰς αὐτοὺς τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τοῦ περὶ ὁπλοφορίας Διατάγματος, καὶ νὰ παραινῆτε τοὺς πολίτας εἰς τὸ νὰ συντρέχωσι προθύμως πρὸς ἐξάλειψιν τῆς λῃστείας, ὅπου ἤθελε, ἀναφανῇ, καὶ πρὸς διατήρησιν τῶν δασῶν.

Ἐκ τῶν ἀνατεθειμένων εἰς ὑμᾶς ἔργων εἶναι καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν παραπόνων τῶν πολιτῶν· διὰ τοῦτο κατὰ τὴν περιοδείαν σας ὀφείλετε νὰ πληροφορῆσθε ἐὰν ὑπάρχουν τοιαῦτα παράπονα, νὰ ἐξε-

τάζετε ἐὰν ἦναι βάσιμα, καὶ νὰ θεραπεύετε ἀμέσως ὅλα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ θεραπεία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἁρμοδιότητά σας· ἐὰν δὲ τὰ παράπονα δὲν ἦναι βάσιμα, ὀφείλετε νὰ δίδετε τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις εἰς τοὺς πολίτας, ἐξ ὧν νὰ πληροφορῶνται τὸ ἀβάσιμον τῶν παραπόνων αὐτῶν· ὅταν ὑπάρχουν παράπονα κατὰ ἀρχῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητά σας, ὀφείλετε νὰ συνεννοῆσθε μὲ αὐτὰς καὶ νὰ φροντίζετε διὰ νὰ ἐνεργῆται καὶ ἐκ μέρους αὐτῶν ἡ τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν ἡ θεραπεία τῶν δικαίων παραπόνων τῶν πολιτῶν· ἀλλὰ διὰ νὰ δύνασθε νὰ πληροφορῆσθε περὶ ὅλων τῶν ὑπαρχόντων παραπόνων, ὀφείλετε νὰ ἀναγγέλλετε πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν τὴν εἰς ἕκαστον δῆμον μετάβασίν σας, διὰ νὰ λαμβάνουν γνῶσιν περὶ τούτου ὅλοι οἱ πολῖται καὶ προετοιμάζωνται ἐγκαίρως ὅσοι ἔχουν νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὸν νομάρχην παράπονα· προσέτι, διὰ νὰ δύνανται οἱ πολῖται νὰ ἐξηγῶνται ἐλευθέρως πρὸς ὑμᾶς, ὀφείλετε νὰ λαμβάνετε πρόνοιαν διὰ νὰ μὴ καταλύετε ποτὲ εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἀρχῶν κατὰ τῶν ὁποίων ἐνδέχεται νὰ γένωσι τὰ παράπονα, ἀλλὰ πάντοτε εἰς οἰκίας ὅσον τὸ δυνατὸν ἀμερολήπτων καὶ ἐντίμων πολιτῶν.

Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι πολλαὶ δημοτικαὶ ἀρχαὶ δὲν φυλάττουσι τὴν ἀπαιτουμένην δικαιοσύνην εἰς τὴν διανομὴν τοῦ βάρους τῶν Στρατιωτικῶν καταλυμάτων καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐθνοφυλακῆς· τοὺς μὲν ἀντιπάλους αὐτῶν ἐπιβαρύνουσι μὲ ὑπέρογκα κατὰ τοῦτο βάρη, τοὺς δὲ φίλους καὶ ὀπαδούς των μὴ ὑποβάλλουσι ἢ διόλου ἢ κατὰ τὸ ἀπαιτούμενον μέτρον εἰς τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας· διὰ ταῦτα ὀφείλετε νὰ ἐξετάζετε ἰδίως τὰ παράπονα ταῦτα, νὰ τὰ θεραπεύετε ὅσάκις εἶναι βάσιμα, καὶ νὰ προνοῆτε διὰ νὰ μὴν ἐπαναλαμβάνωνται τοιαῦτα ἀδικήματα. Περὶ τῆς δικαιοκρισίας τοῦ βάρους τῶν καταλυμάτων καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐθνοφυλακῆς ὑπάρχουν ἐκδεδομέναι ὁδηγίαι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Φεβρουαρίου 1843, καὶ κατ' αὐτὰς θέλετε φροντίζει νὰ συμμορφῶνται αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί.

Ἡ Δημοσία ἀσφάλεια εἶναι σπουδαιότατον καθῆκον ἀνατεθειμένον εἰς ὑμᾶς· διὰ τοῦτο ὀφείλετε νὰ ἐξετάζητε κατὰ τὴν περιοδείαν σας, ἐὰν οἱ κύριοι ἔπαρχοι καὶ οἱ Δήμαρχοι τοῦ Νομοῦ σας ἐκτελοῦν ἀκριβῶς τὰ ὡς πρὸς τοῦτο χρέη των, καὶ εἰς ἐναντίαν περίστασιν νὰ λαμβάνετε τὰ πρόσφορα μέτρα.

Ἡ πεῖρα ἀπέδειξε, Κύριοι, ὅτι ὅπου αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἐνήργησαν εἰλικρινῶς πρὸς ἐξάλειψιν τῆς ληστείας, ἡ ληστεία ἐν τῷ ἅμα ἐξηλείφθη, ἐξ ἐναντίας δέ, ὅπου ἠμέλησαν ἢ ὑπέθαλψαν κατ' εὐθεῖαν ἢ πλαγίως τοὺς λῃστάς, ἐκεῖ ἀπηντήθησαν ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας τὰ μεγαλήτερα προσκόμματα εἰς τὴν ἐξάλειψίν της. Οὗτος εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον τὸ ἄρθρον 1ον τοῦ ἀπὸ 2/14 Φεβρουαρίου 1840 Νόμου ἐπιτρέπει εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς νὰ παύωσι τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους οἵτινες ἤθελον δείξει καὶ τὴν παραμικρὰν ἀμέλειαν ἢ ἀδιαφορίαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ληστείαν.

Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ δὲν εἶναι μόνον ἐπιφορτισμέναι τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν δήμων, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐταξίαν, τὴν ὑγιεινότητα, τὴν καθαριότητα, τὴν ἐπὶ τῶν ὁδοδρόμων, τὴν ἐπὶ τῶν τροφίμων, τὴν ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν ἀγροτικὴν ἀστυνομίαν· ὅλα ταῦτα τὰ καθήκοντα διαγράφονται διὰ τῶν ἄρθρων 32—88 τοῦ ἀπὸ 24. Δεκεμβρίου 1836 Βασιλικοῦ Διατάγματος περὶ ἀστυνομικῶν καθηκόντων· ἐπειδὴ δὲ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἐκτελοῦν ὅλα ταῦτα τὰ καθήκοντα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησίν σας, ὀφείλετε νὰ ἐξετάζητε καὶ πληροφορῆσθε ἀκριβῶς ἐὰν ἐκτελῶσι δεόντως τὰ κατὰ τοῦτο χρέη των, καὶ νὰ λαμβάνετε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ ἀμελείας περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν· ἰδίως δὲ θέλετε φρον-

στήσει τὴν προσοχήν σας εἰς τοὺς νόμους καὶ διατάγματα περὶ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος, περὶ ὑγιεινῆς τῶν πόλεων καὶ χωρῶν καὶ περὶ ἐμποδισμοῦ μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν ἀσθενειῶν· ἐὰν ἠθέλετε ἀνακαλύψῃ, ὅτι αἱ περὶ ἐμβολιασμοῦ διατάξει δὲν ἐνεργοῦνται δεόντως, ὀφείλετε νὰ ἐκβιάζετε τὴν ἐκτέλεσίν των φροντίζοντες σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ νὰ τιμωρῶνται τόσον οἱ ἁπλοῖ πολῖται καθὼς καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες ἢ δὲν ἤθελον συμμορφοῦσθαι ἢ ἤθελον παραβιάζει τοὺς ὅρους αὐτοῦ· ὅπου ὑπάρχουν τέλματα ἢ λιμνάζοντα ὕδατα πλησίον πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων, ὀφείλετε νὰ λαμβάνετε πρόνοιαν διὰ ν' ἀποξηραίνωνται ὡς τὰ μέγιστα ἐπιζήμια εἰς τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων. Τὰ νεκροταφεῖα πρέπει νὰ τοποθετῶνται μακρὰν τῶν κατοικημένων μερῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 28 Μαρτίου 1834 διατάγματος· τὰ κρεωσφαγεῖα, τὰ βυρσοδεψεῖα, τὰ γναφεῖα καὶ ἄλλα ἐργαστήρια, ἀποφέροντα ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν ὑγείαν ἀναθυμιάσεις ἢ προξενοῦντα θόρυβον, πρέπει ὡσαύτως ν' ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὰ κατοικημένα μέρη σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα 19—23 τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1835 Διατάγματος· ὅπου ἠθέλετε ἀπαντήσει παραβάσεις τῶν διαταγμάτων τούτων ὀφείλετε νὰ ἐνεργῆτε τὰ δέοντα πρὸς ἐπανόρθωσιν.

Ἡ λέπρα εἶναι νόσος μεταδοτική, καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλετε νὰ ἐνεργῆτε, ὅπου ὑπάρχουν προφανῶς λεπροί, ν' ἀποκλείωνται ἀπὸ τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ νὰ λαμβάνετε ἐν γένει μέτρα διὰ νὰ ἐμποδίζωνται αἱ μεταδοτικαὶ ἀσθένειαι, καθὼς καὶ αἱ ἐπιζωοτίαι.

Ἡ Γεωργία εἶναι ἡ σημαντικωτέρα πηγὴ τοῦ πλούτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅθεν καθίσταται ἀξία τῆς ἰδιαιτέρας προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν· ὅθεν ὀφείλετε κατὰ τὴν περιοδείαν σας νὰ ἐξετάζετε περὶ τῆς καταστάσεώς της, νὰ φροντίζετε νὰ διασκεδάζωνται αἱ τυχὸν ὑπάρχουσαι προλήψεις ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, καὶ νὰ συλλέγετε ἀκριβεῖς πληροφορίας κατὰ ποῖον τρόπον δύναται νὰ συντελέσῃ σκοπιμώτερον ἡ κυβέρνησις διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξίν της ἰδίως δὲ ὀφείλετε νὰ ἐξετάζετε ἐὰν οἱ ἀγροφύλακες τῶν δήμων ἔχωσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836 προσόντα, καὶ ἐὰν ἐκπληρῶσι δεόντως τὰ χρέη των, καὶ εἰς ἐναντίαν περίστασιν νὰ φροντίζετε, διὰ νὰ λαμβάνωνται ἀξιομοδίως τὰ προσήκοντα μέτρα.

Παρετηρήθη, εἰς πολλὰ μέρη, ὅτι ἡ παραγωγὴ τῶν γεωργικῶν προϊόντων δὲν γίνεται ἀναλόγως τῆς ζητήσεως καὶ τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν, καὶ ἐκ τούτου συνέβησαν ζημίαι ἀνεπανόρθωτοι σχεδὸν εἰς πολλοὺς γεωργούς, ἐνῷ ἐὰν οὗτοι ἤθελον ἀφιερώσῃ τοὺς κόπους καὶ τὰ κεφάλαιά των εἰς τὴν παραγωγὴν ἄλλων ἐπικερδῶν καὶ ἀναγκαίων προϊόντων, ὄχι μόνον ἤθελον ἀποφύγει τὰ τοιαῦτα δυστυχήματα, ἀλλὰ καὶ ἤθελον ἔχει βελτιωμένην κατὰ πολὺ τὴν κατάστασίν των· τὰ περιστατικὰ ταῦτα σᾶς ἐπιτάλλουν, Κύριοι, τὸ χρέος νὰ ἐξετάζετε κατὰ τὴν περιοδείαν σας τὴν κατάστασιν τῆς παραγωγῆς τῶν διαφόρων γεωργικῶν προϊόντων, νὰ συνδιαλέγεσθε μετὰ τῶν νουνεχεστέρων γεωργῶν ἢ ἐργολάβων τῆς γεωργίας, καὶ νὰ τοὺς ἀποτρέπετε μὲν ἀπὸ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐπιζημίων, νὰ τοὺς προτρέπετε δὲ εἰς τὴν ἄρθρωσιν παραγωγῆς τῶν ἐπικερδῶν καὶ ἀναγκαίων προϊόντων.

Ἡ εἰσαγωγὴ τῆς καλλιέργειας τῶν γεωμήλων εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους εἶναι ἔργον ὠφελιμώτατον, καθότι, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ἀντὶ ἄρτου· περὶ τῆς καλλιεργείας αὐτῶν ἐξεδόθησαν, καὶ ἂσαν οὕπω δημοσιεύονται ἀκριβεῖς ὁδηγίαι. Ὅπου ἤδη ὑπάρχουν εἰσηγμέναι μηχαναὶ τελειοποιημέναι τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, θέλετε φροντίζει νὰ ἐπεκτείνεται ἡ χρῆσις αὐτῶν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον, παριστῶντες εἰς τοὺς γεωργοὺς τὴν ἐκ τῆς χρήσεως τῶν μηχανῶν τούτων μεγάλην ὠφέλειαν. Θέλκύομεν ἰδίως τὴν προσοχήν σας εἰς τὴν ἐνεργείαν πιστοποιητικῶν αὐστηρῶν ἀκριβείας περὶ συντάξεως αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, καὶ κυρίως τῶν ἐφημερίων, καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ προστατεύετε τὰ δικαιώματα τῆς κατοχῆς, νὰ ἐξομαλύνετε τὰς ἀναφυομένας κατὰ τοῦτο δυσκολίας, καὶ νὰ συλλέξετε πληροφορίας καὶ ὑποβάλετε προτάσεις εἰς τὴν κυβέρνησιν κατὰ ποῖον τρόπον μεταῤῥυθμιζόμενον τὸ σύστημα τοῦτο δύναται νὰ γείνῃ παραγωγὸν μεγαλητέρων ὠφελειῶν εἰς τὴν γεωργίαν· θέλκύομεν ὡσαύτως τὴν προσοχήν σας εἰς τὴν ἀνέγερσιν ὑδρομήλων καὶ ἄλλων ὑδροκινήτων μηχανῶν καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ ἐπαγρυπνῆτε διὰ νὰ μὴν ἐνεργῶνται τοιαῦται οἰκοδομαὶ ἄνευ τῆς ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ νομάρχου, σύμφωνα μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ περὶ ἀστυνομικῶν καθηκόντων Βασιλ. Διατάγματος.

Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία εἶναι ὡσαύτως σημαντικαὶ πηγαὶ τοῦ πλούτου διὰ τοῦτο ὀφείλετε νὰ ἐξετάζητε εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται, ἐὰν ἦναι εἰς κίνησιν ἢ ὄχι, ποῖα τὰ αἴτια τῆς ὑπαρχούσης κινήσεως ἢ ἀκινησίας, ποῖα μέσα δύνανται νὰ μεταχειρισθῇ ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐμψύχωσιν αὐτῶν, νὰ συλλέγετε ὅλας ταύτας τὰς πληροφορίας διὰ νὰ τὰς ὑποβάλλετε ἐν καιρῷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ παίρνετε πᾶσαν συνδρομὴν καὶ εὐκολίαν καθόσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ ὑμᾶς.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου, καὶ ἡ σύνταξις ληξιαρχικῶν βιβλίων διὰ τὰς γεννήσεις καὶ ἀποβιώσεις εἶναι ἀντικείμενα οὐσιωδέστατα, ἀνατεθειμένα κυρίως εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχάς· ὀφείλετε ἐπομένως νὰ ἐξετάζετε κατὰ τὴν περιοδείαν σας, ἐὰν εἰς τοὺς στρατολογικοὺς καταλόγους ἐγγράφωνται ὅλοι οἱ στρατεύσιμοι ἐὰν ἀνακρίνωνται οἱ κατάλογοι καὶ ἐνεργῶνται αἱ κληρώσεις κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου, πληροφορούμενοι καὶ κατὰ ταῦτα ἀπὸ τὰς ἰδίας πράξεις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν· ὁ περὶ ληξιαρχικῶν βιβλίων νόμος δὲν ἐτέθη εἰσέτι εἰς ἐνέργειαν διὰ τὰ ἀνακαλυφθέντα ἐλαττώματα μετὰ τὴν δημοσίευσίν του· ὑπάρχουν μ' ὅλον τοῦτο ὁδηγίαι περὶ συντάξεως αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, καὶ κυρίως τῶν ἐφημερίων, καὶ ὀφείλετε νὰ ἐρευνᾶτε ἐὰν ἡ σύνταξις αὐτῶν ἐνεργῆται κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ὁδηγίας, καὶ εἰς περίστασιν ἐναντίαν, νὰ λαμβάνετε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ ἀποφεύγωνται εἰς τὸ μέλλον τὰ κατὰ τὴν σύνταξιν συμβαίνοντα λάθη.

Ὁ ἁρμοδιώτερος καιρὸς διὰ νὰ ἐνεργῆτε ἀποτελεσματικῶς τὴν ἐπιτήρησίν σας περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ τῶν δήμων εἶναι ὁ τῆς περιοδείας σας· διὰ τοῦτο ὀφείλετε νὰ ἐξετάζετε ἐὰν οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες συμμορφῶνται μὲ τὰς ὑπαρχούσας ὁδηγίας ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τῶν ἀνηκόντων λογιστικῶν βιβλίων, νὰ ἐξελέγχετε μ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν καὶ αὐστηρότητα τὴν κατάστασιν τῶν δημοτικῶν ταμείων, νὰ ἐξετάζετε, ἐὰν οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες συντάττουν καὶ παραδίδουν ἐντὸς τῆς ὁριζομένης παρὰ τοῦ νόμου προθεσμίας εἰς τὰ δημοτικὰ Συμβούλιον τοὺς ἀπολογισμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐὰν τὰ δημοτικὰ Συμβούλια ἐπεξεργάζωνται αὐτοὺς ἐγκαίρως καὶ σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, καὶ ἐν περιπτώσει ἀμελείας ἢ παραβιάσεως τῶν περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων διατάξεων, νὰ λαμβάνετε τὰ νόμιμα μέτρα πρὸς διόρθωσιν.

Ἡ κατάστασις τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὁδῶν, τῶν ὑδραγωγείων καὶ γεφυρῶν εἰς τὰ πλείστα μέρη εἶναι ἀθλιωτάτη· διὰ τοῦτο ὀφείλετε νὰ πληροφορῆσθε ἀκριβῶς περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, καὶ καθόσον μὲν ἁφορᾷ τὰς δημοσίας ὁδοὺς, νὰ συντάττετε ἀκριβῆ ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεώς των καὶ νὰ τὴν ὑποβάλλετε εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ λαμβάνεται ἡ ἀνήκουσα πρόνοια περὶ τῆς διορθώσεως αὐτῶν. Καθ' ὅσον δ' ἁφορᾷ τὰς δημοτικὰς ὁδοὺς, τὰ ὑδραγωγεῖα καὶ γεφύρας νὰ ἐξετάζετε ὡσαύτως τὴν κατάστασίν των, καὶ νὰ λαμβάνετε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐφθαρμένων μερῶν. Δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, ὅτι ἐκ τῶν ὑποχρεωτικῶν δαπανῶν τῶν δήμων εἶναι ἡ κατασκευὴ καὶ διατήρησις τῶν δημοτικῶν ὁδῶν, τῶν γεφυρῶν καὶ τῶν ὑδραγωγείων κατὰ τὸ ἐδάφιον ς' τοῦ ἄρθρ. 18 τοῦ περὶ

δήμων νόμου. Ὑπαμένως, ὅπου αἱ δημοτικαὶ ὁδοί, τὰ ὑδραγωγεῖα καὶ αἱ γέφυραι εἶναι ἐφθαρμέναι, καὶ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ δὲν λαμβάνουν πρόνοιαν νὰ τὰς ἐπισκευάζωσιν, ὀφείλετε νὰ σημειοῦτε αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὴν ἀναγκαίαν χρηματικὴν ποσότητα συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 17 καὶ 107 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ νὰ λαμβάνετε τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς διορθώσεως. Εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐφελκύομεν ἰδίως τὴν προσοχήν σας, καθόσον καὶ μεγάλαι δυσκολίαι ἀπαντῶνται ἐκ μέρους τῶν δημοτῶν, καὶ πολλὰ δυστυχήματα συμβαίνουσιν ἕνεκα τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, καὶ τῆς ἀξιοκατακρίτου ἀμελείας πολλῶν δημοτικῶν ἀρχῶν εἰς τὸ νὰ τὰ ἐπισκευάζωσι.

Ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις εἶναι ἀντικείμενον οὐσιωδέστατον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐφελκύσῃ ἰδίως τὴν προσοχὴν τοῦ Νομάρχου· διὰ τοῦτο ὀφείλετε κατὰ τὴν περιοδείαν σας νὰ ἐπιθεωρῆτε τὰ σχολεῖα διὰ νὰ πληροφορῆσθε αὐτοπροσώπως, ἐὰν τὰ καταστήματα ὅπου ἐνεργεῖται ἡ διδασκαλία εὑρίσκωνται εἰς καλὴν κατάστασιν, ἐὰν ἦναι ἐφωδιασμένα μὲ τὰ ἀναγκαῖα βιβλία καὶ ὑλικόν, ἐὰν γίνεται ἡ ἀπαιτουμένη πρόοδος τῶν μαθητῶν, καὶ εἰς ἐναντίαν περίστασιν νὰ ἐξιχνιάζετε τὰς αἰτίας, αἱ ὁποῖαι ἐμποδίζουν τὴν πρόοδόν των. Ὀφείλετε ὡσαύτως νὰ λαμβάνετε ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῆς ἠθικῆς διαγωγῆς καὶ τῆς ἱκανότητος τῶν διδασκάλων, καὶ ἐὰν ἐκπληρῶσι προσηκόντως τὰ καθήκοντά των. Τὰς αὐτὰς πληροφορίας ὀφείλετε νὰ λαμβάνετε καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν κατὰ νόμον διωρισμένων ἐφόρων τῶν διαφόρων σχολείων.

Εἰς τὸν νομάρχην εἶναι ἀνατεθειμένα καθήκοντα καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν· διὰ τοῦτο κατὰ τὴν περιοδείαν σας ὀφείλετε νὰ ἐξετάζετε τὴν κατάστασιν τοῦ κλήρου, καθόσον ἀφορᾷ τὰς κοσμικὰς σχέσεις, νὰ ὑποστηρίζετε αὐτὸν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, νὰ ὑπερασπίζησθε τὰ δικαιώματά του, καθόσον ἐξαρτῶνται ἀπὸ ὑμᾶς, καὶ νὰ συλλέγετε πληροφορίας περὶ συμβαινουσῶν τυχὸν καταχρήσεων διὰ νὰ τὰς ὑποβάλλετε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν· ἐὰν ὑπάρχουν καταστήματα πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ κλήρου ἐντὸς τῆς περιφερείας σας, ὀφείλετε νὰ τὰ ἐπισκέπτεσθε καὶ νὰ ἐνεργῆτε τὰς ἀναγκαίας ἐξετάσεις περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν· ὀφείλετε ὡσαύτως νὰ ἐξετάζετε τὴν κατάστασιν τῶν Μοναστηρίων, τὰ περὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεώς της, σύμφωνα μὲ τὰς διαθείσας εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὁδηγίας, καὶ νὰ ὑποβάλλετε τὰς παρατηρήσεις σας περὶ πάντων τούτων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἡ συντήρησις καὶ αὔξησις τῆς δημοσίας περιουσίας, ἡ ἐξιχνίασις τῶν ἐνεργουμένων καταχρήσεων ἀπὸ οἰκονομικὰς ἀρχάς, ἡ ἐπιτήρησις τῶν δασῶν καὶ ἡ γνωροδότησις περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν φορολογικῶν Νόμων ἐν μέρει ἡ ἐν γένει εἶναι ὡσαύτως καθήκοντα ἀνατεθειμένα εἰς τὸν νομάρχην· διὰ τοῦτο κατὰ τὴν περιοδείαν σας ὀφείλετε νὰ ἐξετάζετε εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκεται ἡ δημοσία περιουσία, ἐὰν ἔγιναν ἢ γίνωνται καταπατήσεις ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ ἀπὸ ποίους, καὶ ποῖα μέτρα πρέπει νὰ λάβωσι διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐθνικῆς περιουσίας· προσέτι νὰ συλλέγετε πληροφορίας περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν, καὶ ἐὰν θέλετε ἀνακαλύψει παραβάσεις ἢ καταχρήσεις περὶ τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν νὰ πιστοποιῆτε ἀνηκόντως ταύτας, διὰ νὰ τὰς ὑποβάλλετε ἐγκαίρως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον· ἐν ἀνάγκῃ δὲ, θέλετε λαμβάνει καὶ ἀπευθείας μέτρα, ὅταν ἡ ἀναβολὴ ἦναι ἐπικίνδυνος. Ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν δασῶν εἶναι ἀξία νὰ ἐλκύσῃ τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν τοῦ νομάρχου· διὰ τοῦτο εἰς τὴν περιοδείαν σας ὀφείλετε νὰ ἐξετάζετε ἀκριβῶς ἐὰν

αἱ δασονομικαὶ ἀρχαὶ ἐκτελοῦν τὰ χρέη των ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τῶν δασῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν ὑλοτομίαν, καὶ νὰ ὑποβάλλετε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅσας ἠθέλετε συλλέξει περὶ τούτου πληροφορίας, γνωμοδοτοῦντες καὶ ποῖα μέτρα θεωρεῖτε πρόσφορα διὰ νὰ καταπαύσῃ ἡ ὑσημέραι προξενουμένη φθορὰ τῶν δασῶν· ὀφείλετε ἰδίως κατὰ τὴν περιοδείαν σας νὰ συλλέγετε πληροφορίας περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν φαρολογικῶν Νόμων, καὶ νὰ ὑποβάλλετε ταῦτα ὁμοῦ μὲ τὴν γνώμην σας εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Ταῦτα εἶναι ἐν συντόμῳ τὰ κυριώτερα ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ὀφείλετε νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν περιοδείαν σας, καὶ τὰ ὁποῖα συνιστῶμεν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν προσοχήν σας.

Αἱ συλλεχθησόμεναι κατὰ τὴν περιοδείαν σας πληροφορίαι, θέλουν ἀποτελεῖ κυρίως τὴν ὕλην, ἥτις χρησιμεύει εἰς τὴν σύνταξιν τῆς γενικῆς ἐκθέσεως, τὴν ὁποίαν ὀφείλετε νὰ ὑποβάλλετε κατ' ἔτος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, σύμφωνα μετὰ περὶ τούτου ἰδίως διατεταγμένα· ἀλλ' ἐν τοσούτῳ θέλετε καθυποβάλει εἰς τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα καὶ ἰδιαιτέραν ἔκθεσίν σας περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς περιοδείας σας, ἅμα μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ἑκάστης, καὶ μετὰ τὴν ἐπάνοδόν σας εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ.

Ὡς κατάλληλον καιρὸν προσδιορίζομεν διὰ μὲν τὴν πρώτην περιοδείαν σας τὸν μῆνα Μάρτιον ἑκάστου ἔτους, διὰ δὲ τὴν δευτέραν τὸν μῆνα Ὀκτώβριον.

Οἱ ἔπαρχοι ὀφείλουν ὡσαύτως νὰ περιοδεύωσι δὶς τοῦ ἔτους κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ περὶ καθηκόντων τῶν ἐπάρχων Βασιλικοῦ διατάγματος· ὁ προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου τῆς περιοδείας αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς ὑμᾶς. Αἱ παροῦσαι ὁδηγίαι θέλουν χρησιμεύει ἐπίσης καὶ διὰ τὴν περιοδείαν τῶν κυρίων ἐπάρχων.

Τόσον οἱ κύριοι νομάρχαι καθὼς καὶ οἱ κύριοι ἔπαρχοι ὀφείλουν νὰ κρατῶσιν ἀκριβὲς ἡμερολόγιον τῆς περιοδείας των, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν σημειοῦσθαι τὰ μέρη τοῦ νομοῦ, τὰ ὁποῖα ἐπεσκέφθησαν· πότε ἔφθασαν εἰς ἕκαστον μέρος, καὶ πόσον διέμειναν εἰς αὐτό, καὶ τὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα ἐξέτασαν εἰς ἕκαστον μέρος ἐν βραχυλογίᾳ ἐκτιθέμενα.

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο θέλει χρησιμεύει ὡς δικαιολογικὸν ἔγγραφον πρὸς πληρωμὴν τῆς χορηγίας τῆς προσδιωρισμένης διὰ τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας τῶν κυρίων νομαρχῶν καὶ ἐπάρχων, καὶ διὰ τοῦτο θέλετε τὸ ὑποβάλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μετὰ τὸ τέλος ἑκάστης περιοδείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1846.

---

308. *Ν. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου τοῦ 1846 ἔτους.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1846 ἔτος κανονίζεται ὡς ἀκολούθως· α) Διὰ τὰς αἶγας καὶ πρόβατα λεπτὰ 25 κατὰ κεφαλήν. β) Διὰ τοὺς ὄνους λεπτὰ 50. γ) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν.

2. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρω φόρου· α) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν προβάτων καὶ χοίρων. β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δύο ἐτῶν συμπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν, εἴτε μή. γ) Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια. δ) Ἀνὰ εἷς οἰκόσιτος χοῖρος διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν.

3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπιτροπευομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν, ἢ ὅπου τοιαῦται ἀρχαὶ δὲν ὑπάρχουσι, διοριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἰδιαιτέρων εἰσπρακτόρων. Εἰς φροντὶς δὲ πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἐκ τῶν φόρων χρημάτων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Ταμίαν.

4. Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ζώων γίνεται ὡς ἑξῆς· α) Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδιαιτῶνται τὰ

ζῶά του, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ ἀριθμητικῶς καὶ ὁλογράφως κατὰ γένος, οἷον, αἶγας, πρόβατα, ὄνους, ἵππους, κτλ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα εὑρίσκονται κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως. τὸν τόπον τῆς κατοικίας του, καθὼς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ βοσκοῦ. — Τοῦτ' αὐτὸ ὀφείλει νὰ πράττῃ καὶ ἕκαστος τῶν συνεταίρων, μικτῶν κτηνοτρόφων ὡς πρὸς τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐ ὸν μέρος ἐκ τῶν συμμετοχικῶν ζώων. Πρὸς τούτοις δὲ ὀφείλει νὰ δηλώσῃ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συνεταίρων αὐτοῦ. Ὅσα δὲ δὲν ἐνδιαιτῶνται καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὸ ἴδιον μέρος, περὶ τούτων πρέπει νὰ γίνεται δήλωσις ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐκείνης, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας παραχειμάζουν. Διὰ δὲ τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα νὰ γίνεται ἡ δήλωσις εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅπου ὁ κύριος αὐτῶν ἔχει τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας του.

β') Αἱ δηλώσεις συντασσόμεναι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου εἰς διπλοῦν, κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου

γ' Ἕκαστον δημαρχεῖον κρατεῖ βιβλίον, κατὰ τὸν τύπον, τὸν ὁποῖον θέλει δώσει τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ὅπου ἐγγράφονται τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα ζῶα, κατὰ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἐν αἷς εὑρίσκονται ὡς σημειοῦται εἰς τὴν δήλωσιν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς 31 Μαρτίου, καὶ παρεπέμπεται παρὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, συνωδευμένον μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις. Περίληψις δὲ αὐτοῦ, περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζώων, δημοσιεύεται παρὰ τοῦ δημάρχου, διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς ἕκαστον παρεδρεῖον· ἀναγινώσκεται προσέτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώτην ἑπομένην Κυριακήν.

Δήμαρχοι, οἵτινες ὅπως δήποτε ἀμελήσωσιν ἢ ἀρνηθῶσι νὰ λάβωσιν ἀμέσως τὰς εἰς αὐτοὺς παρουσιασθείσας δηλώσεις, καὶ ἐπιστρέψωσι τὴν ἑτέραν αὐτῶν εἰς τὸν παρουσιάσαντα, καταδιώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

δ. Ὁσάκις εἴτε Ἔπαρχος, εἴτε Οἰκονομικὸς Ἔφορος, συλλάβουν ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη ἀπαριθμήσεων, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι κτηνοτρόφοι τινες ὠλιγώρησαν νὰ δηλώσωσι τὰ ζῶά των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς διατάττουν ἐκ συμ. ώνου ἀμέσως νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαρίθμησις.

ε. Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου τὸ βραδύτερον ἀπὸ ἕνα ἀπαριθμητὴν καὶ δύο ὁπλοφόρους, διοριζομένους παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ Ἐπάρχου, ὅπου ὑπάρχει. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ, τῶν ὁπλοφόρων, καὶ δύο ἢ πλειοτέρων μαρτύρων, προσκεκλημένων παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου ἂν θέλῃ, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ ὁπλοφόρων, ἐντὸς τριῶν ὡρῶν τὸ βραδύτερον, τὸ ὁποῖον ἔχει πλήρη ἰσχύν, ἕως οὗ ἀποδειχθῇ ὡς πλαστόν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πρᾶξιν παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸν παρὰ τοῖς Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέα, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδικείου ἢ Πλημμελειοδικείου.

ζ. Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ ὁπλοφόροι θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται, καὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληφθῶσι τῶν ἀπαριθμήσεων.

Ἡ ἔκθεσις τῆς ὁρκοδοσίας θέλει συντάττεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ ὁπλοφόρων προσδιορίζεται πα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

ρὰ τοῦ Ἐπάρχου καὶ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου· ἀλλ' οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν διὰ τοὺς ἀπαριθμητάς, καὶ δύο διὰ τοὺς ὁπλοφόρους, προκαταβαλλομένη αὐτῆς εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως παρὰ τοῦ ταμείου.

9. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων ὀλιγωρήσει νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὰ ζῶά του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου, καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἐπροσπάθησε νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον. Τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὁσάκις ὁ στερούμενος φόρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἴκοσιν, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινή, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον. Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτήν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ ἀρχῆς.

10. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρώνεται ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου, τῶν δὲ ἐξερχομένων τοῦ Κράτους ὁ φόρος θέλει πληρώνεσθαι πρὶν τῆς ἐξελεύσεως αὐτῶν, καὶ ἂν προηγῆται αὕτη τοῦ Ἰουνίου. Ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουσι ἐπιτρέπει τὴν ἐξέλευσιν πρὶν παρουσιασθῇ εἰς αὐτὰς τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς ἀπὸ 1. Ἀπριλίου ἡ ἀπὸ Ἐπαρχίας εἰς Ἐπαρχίαν μετάβασις τῶν ζώων, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουν σταθερὰν διαμονήν, ἂν δὲν πληρώσουν προηγουμένως τὸν ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς φόρον, ἢ ἂν δὲν δοθῇ ἀξιόχρεως ἐγγύησις.

11. Ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἰς τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς γίνεται παρὰ τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων ἑκάστης Ἐπαρχίας συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον καὶ Αὔγουστον, καθ' ἡμέραν προσδιοριζομένην παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς. Τὸν σύνολον τοῦτον θέλει προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος, τὰ δὲ παράπονα περὶ τοποθετήσεως κρίνει ὁριστικῶς ἡ ἁρμοδία Διοικητικὴ ἀρχή.

12. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἀναγνωσθῆ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαρτίου. Ἐκυρώθη τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ.

Δ. 399. Περὶ μνημοσύνου τῶν ὑπὲρ αὐτονομίας τῆς πατρίδος ἀποθανόντων Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες καθῆκον ὀφειλῆς καὶ δικαιοσύνης τὸ νὰ τελῆται κατ' ἔτος μνημόσυνον ὅλων τῶν ἀποθανόντων ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς πατρίδος Ἑλλήνων τε καὶ Φιλελλήνων καὶ νὰ ἐκφωνῆται λόγος ἐπιτάφιος εἰς τιμὴν τῆς μνήμης τῶν μακαρίων ἐκείνων ἀνδρῶν.

Θεωροῦντες ὅτι ἁρμοδία πρὸς τοῦτο ἡμέρα εἶναι ἡ 25 Μαρτίου, καθ' ἣν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀποσείσας τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας ἐδράξατο τὰ ὅπλα πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας του. Διατάττομεν·

1. Κατὰ τὴν 25 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους θέλει τελεῖσθαι μνημόσυνον ὅλων τῶν ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς πατρίδος πεσόντων Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων, καὶ ἐπιτάφιος λόγος θέλει ἐκφωνεῖσθαι εἰς τιμὴν τῆς μνήμης αὐτῶν.

2. Ὡς τόπον τῆς τελετῆς τοῦ μνημοσύνου προσδιορίζομεν διὰ ὁ ἐνεστὼς ἔτος τὸ μέρος ὅπου ἐνταφιάσθησαν τὰ ὀστᾶ τοῦ ἀοιδήμου Καραϊσκάκη καὶ τῶν λοιπῶν εἰς τὰ περὶξ τῶν Ἀθηνῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος ἡρωϊκῶς πεσόντων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαρτίου 1846.

---

400 Ν. Περὶ δημοτικῶν φόρων τοῦ 1846 ἔτους.

Ο Θ Ω Ν κλτ.

1. Ὁ ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1845 ΙΕ΄. Νόμος περὶ δημοτικῶν φόρων, θέλει διατελεῖ ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐπὶ τοῦ 1846 ἔτους

μὲ τὰς ἑξῆς τροπολογίας·

Α'. Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ἐμπεριλαμβανομένους δήμους προστεθῶσι καὶ ὁ τῆς Σκιάθου καὶ ὁ τοῦ Πανόρμου.

Β'. Τὰ ἄρθρα 12, 14 καὶ 15 τροπολογοῦνται ὡς ἑφεξῆς·

« Οἱ ἄρεσοι δημοτικοὶ φόροι, ὅτε ἔγγειος, » ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ὁ ἐπὶ τῶν μελησ» σίων εἰσπράττονται συνάμα μετὰ τῶν » ἀντιστοιχούντων φόρων τοῦ δημοσίου » ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων, καὶ » ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου γε» νομένης μετρήσεως, ἐκτιμήσεως καὶ » ἐξελέγξεως· ὅπου δὲ οἱ τοιοῦτοι φόροι » τοῦ δημοσίου δὲν εἰσπράττονται κατὰ » δήμους, ἢ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσπρα» χθῶσι, καὶ οἱ ἀντιστοιχοῦντες δημοτι» κοὶ συγχρόνως μὲ τοὺς δημοσίους καὶ » ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων, ἡ μέ» τρησις, ἡ ἐκτίμησις, ἡ ἐξέλεγξις καὶ ἡ » εἴσπραξις αὐτῶν γίνεται διὰ τῶν ἁρμο» δίων δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Γ'. Τὸ ἄρθρον 13 τροπολογεῖται ὡς ἑξῆς.

» Ἡ ἐκποίησις τῶν εἰς εἴδη παρὰ τῶν » δημοσίων εἰσπρακτόρων εἰσπραττομένων » δημοτικῶν φόρων θέλει γίνει καθ' ὃν » τρόπον καὶ ἡ τῶν τοῦ δημοσίου, καὶ » εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστου δήμου » παρὰ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

« Αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ χρεωστοῦν νὰ ἐκ» ποιῶσι τὸ ὅ,τον, ἢ μέρος τῶν ἐκ τῶν » ἀνωτέρω εἰς τοὺς δήμους ἀνηκόντων » εἰδῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν δημοτικῶν » ἀρχῶν, προηγουμένων τῶν περὶ τούτου » πράξεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων » κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον.

« Αἱ γινόμεναι εἰσπράξεις παρὰ τῶν » ταμιῶν καὶ τελωνῶν θέλουν παραδίδε» σθαι εἰς τοὺς ἁρμοδίους εἰσπράκτορας » τῶν δήμων κατὰ μῆνα ἐπὶ ἀποδείξει » παραλαβῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἀπριλίου 1846. Ἐκυρώθη τὴν 4 Ἀπριλίου.

---

401 Ν. Περὶ ὑποδοχῆς τῶν πολιτῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ὅλοι οἱ ἐνήλικες Ἕλληνες οἱ ὀφείλοντες ἢ ἀποκτήσαντες τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας θέλουν δώσει τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὀρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς » τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπα» κοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νό» μους τοῦ Βασιλείου καὶ νὰ ἐκπληρῶ » εὐσυνειδότως τὰ τοῦ πολίτου καθή» κοντα. »

2. Ὁ ὅρκος θέλει δοθῆ ἐντὸς ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἀνήκοντος ἱερέως. Θέλει δὲ ἀναγνωσθῆ μεγάλῃ τῇ φωνῇ παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ ἐπαναληφθῆ κατὰ λέξει ἀπὸ τοὺς ὀρκιζομένους· ἐὰν δὲ ὁ ὀρκιζόμενος δὲν γνωρίζῃ γράμματα, γίνεται περὶ τούτου μνεία ἐν τῇ περὶ τούτου ἐκθέσει ὑπογραφομένῃ παρὰ τῆς παρευρεθείσης δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ παρὰ τοῦ ἱερέως· ὅσοι δὲ πολῖται Ἕλληνες πρεσβεύουσιν ἄλλην γνωστὴν θρησκείαν παρὰ τὴν χριστιανικὴν, θέλουν ὀρκισθῆ κατὰ τὸν εἰθισμένον εἰς αὐτοὺς τρόπον τοῦ ὅρκου. Οἱ μὴ παρευρεθέντες εἰς τὸν δῆμόν των ὀρκίζονται εἰς τὸν δῆμον ὅπου ἂν τύχωσι παρεπιδημοῦντες.

3. Περὶ τῆς ὀρκωμοσίας θέλουν συνταχθῆ διπλᾶ πρωτόκολλα, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει περμφθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους, διὰ νὰ τεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖά του, τὸ δὲ ἄλλο θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα ἑκάστου δήμου. Διὰ τοὺς ὀρκιζομένους εἰς ἄλλον δῆμον θέλει πέμπεσθαι ἀπόσπασμα τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ὀμωμοσίας εἰς τὸν δῆμον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται ὁ ὀρκισθείς.

4. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολῖται Ἕλληνες θέλουν ὀρκισθῆ ἐνώπιον τῶν προξενικῶν ἢ πρεσβευτικῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν, καὶ τῶν πρωτοκόλλων τὸ μὲν θέλει πέμπεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θέλει δίδειν ἀποσπάσματα εἰς τοὺς οἰκείους δήμους, τὸ δὲ θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἰδικὰ αὐτῆς ἀρχεῖα.

5. Οἱ ἑκάστοτε ἡλικιούμενοι Ἕλληνες θέλουν ὀρκίζεσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τύπον, καὶ τὰ πρωτόκολλα θέλουν πέμπεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

6. Οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι οὐδὲ τοῦ διορίζεσθαι εἰς δημόσιον ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, ἂν δὲν δώσῃ προηγουμένως τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὅρκον.

7. Οἱ Διοικηταὶ θέλουν προσδιορίσει ὡς ἡμέραν τῆς πρώτης ὁρκωμοσίας εἰς ἕκαστον δῆμον τὴν πρώτην ἢ δευτέραν κυριακὴν μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φύλλου τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ὁποίου θέλει δημοσιευθῆ ὁ παρὼν νόμος.

Ὁμοίως θέλουν ἐνεργήσει καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἑλληνικαὶ ἀρχαί.

8. Ὁ ὁρκισθεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ὁρκωμοσίας ὑπάλληλον ἀπόδειξιν περὶ τούτου ἐπ' ἀπλοῦ χάρτου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἀπριλίου 1846. Ἐκυρώθη τὴν 1 Μαΐου.

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ.

Μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τοῦ Ἀνοβέρου συνομολογηθεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) 1846, καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 6(18) Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Γνωστοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει, ὅτι συνομολογηθεῖσης τὴν 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τοῦ Ἀνοβέρου Συνθήκης Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας, ἧς τὸ περιεχόμενον ἕπεται.

« Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ μεγαλειότατος Βασιλεὺς τοῦ Ἀνοβέρου κινούμενοι ἐξ ἴσου ἀπὸ τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ ἐπεκτείνωσι καὶ παγιώσωσι τὰς μεταξὺ τῶν Ὑπικρατειῶν των ἐμπορικὰς σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι, ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως, εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς ἀμοιβαίας περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴ ναυτιλίαν ἐλευθερίας, βάσιν ἔχούσης τὴν ἀρχὴν τελείας ἀμοιβαιότητος, διώρισαν Πληρεξουσίους των ὅπως συναιολογήσωσιν ἐπὶ τούτῳ Συνθήκην, ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Πέτρον Δελιγιάννην Διευθυντὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργείου, Ὑπότην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Ἀνώτερον Ἀξιάρχην τοῦ Τάγματος τοῦ Ὁλλανδικοῦ Δεσμοῦ καὶ τοῦ Τάγματος τοῦ Χριστοῦ τῆς Πορτογαλλίας, κεκοσμημένον μὲ τὰ Διάσημα τῶν ἐκ τοῦ τακτικοῦ ἀριθμοῦ Ἱπποτῶν τοῦ ἱδρυθέντος Ταγματος Καρόλου τοῦ Γ'. τῆς Ἱσπανίας, Τακτιάρχην τοῦ Τάγματος τῆς Πολιτικῆς Ἀξίας τῆς Σαξωνίας, τοῦ Τάγματος τοῦ Πολιτικοῦ Ἀστέρος τῆς Σουηκίας καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ Τάγματος τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου τῆς Σαρδηνίας, Ἀξιωματικὸν τοῦ Τάγματος τοῦ Λεοπόλδου τοῦ Βελγίου, Ἱππότην τοῦ Τάγματος τοῦ Σιδηροῦ Στέμματος τῆς Αὐστρίας γ'. κλάσεως, καὶ τοῦ Τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ τῆς Πρωσσίας γ'. ὡσαύτως κλάσεως κτλ. κτλ. ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τοῦ Ἀνοβέρου, τὸν Κύριον Φριδερῖκον Στρόγκ Γενικὸν αὐτοῦ Πρύξενον ἐν τῇ Ἑλλάδι, Ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος καὶ τοῦ Τάγματος τῆς ἀξίας τοῦ Οἴκου τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Ὁλδενβούργου κτλ. κτλ. οἵτινες μετὰ τὴν ἀμοιβαίαν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων εὑρεθέντων ἐν τάξει, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα·

1. Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν θέλουν ἀπολαύει δι' ἑαυτοὺς καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν Ὑπικρατειῶν των τὴν αὐτὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐνεργεῖν, τὴν

ὁποίαν ἀπολαμβάνουσι καὶ ἰθαγενεῖς καὶ θέλουν θεωρεῖσθαι διά τε τὰς ἰδιοκτησίας των καὶ τὸ ἐμπόριόν των ὡς οἱ ἰθαγενεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑπείκωσιν εἰς τοὺς ἐν ἰσχύϊ Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν.

2. Δύνανται νὰ ἐνοικιάσωσιν, ἀποκτήσωσι καὶ καθέξωσιν οἰκίας καὶ ἄλλα ἀκίνητα κτήματα πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου των ἢ τῆς βιομηχανίας των εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν. Θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσωσι κατ' ἀρέσκειαν τὰ πράγματα καὶ κτήματά των, διὰ πωλήσεως, ἀλλαγῆς, δωρεᾶς, διαθήκης ἢ δι' οἱουδήποτε ἄλλου μέσου χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς περιορισμοὺς, φόρους καὶ βάρη ἄλλα ἢ ἀνώτερα τῶν διὰ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς. Δύνανται νὰ μεταφέρουν κατ' ἀρέσκειαν τὴν περιουσίαν των ἐκτὸς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην τῶν συνομολογουσῶν Ἐπικρατειῶν χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται λόγῳ τῆς μεταφορᾶς ταύτης εἰς κἀνένα δασμὸν ἢ φόρον. Δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς οὐδεμίαν περίστασιν εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ φόρους τῶν εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἐπιβαλλομένων. Θέλουν ἐξαιρεῖσθαι ἀπὸ πᾶσαν στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ἀπογραφήν. Οὐδὲν βίαιον δάνειον θέλει τοῖς ἐπιβληθῇ, αὐτοί τε δὲ καὶ αἱ ἰδιοκτησίαι των δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς κἀνὲν ἄλλο βάρος, ἢ ἀπαίτησιν, ἢ φόρον, εἰμὴ εἰς ὅσα ὑποβάλλονται οἱ ἰθαγενεῖς δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των. Ὅσοι ἐξασκῶσι τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ πλωτῆρος ἢ ναύτου ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἑτέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων θέλουν ἐξαιρεῖσθαι ἀπὸ τὴν πληρωμὴν φόρου δι' ἑαυτοὺς καὶ τὸ ἐπιτήδευμά των.

3. Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κενὰ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας ὅρμους, ποταμοὺς καὶ διώρυγας τοῦ Ἀννοβέρου, καὶ ἀμοιβαίως τὰ Ἀννοβερικὰ κενὰ ἢ μετὰ φορτίου εἰς τοὺς τῆς Ἑλλάδος, ἐξ οἱουδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ εἰς οἱουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των θέλουν θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἄριξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ὁ προορισμός των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, κατὰ πάντα καὶ κυρίως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τοῦ ἐλέγχου, τῆς εἰσπράξεως τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπιβαλλομένων δικαιωμάτων, τιμῶν (ταὶξ), φόρων καὶ πᾶν ἄλλο βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ τῶν δικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε.

4. Θέλουν εἶσθαι ἐξηρημένα εἰς τὰ ἀμοιβαῖα Κράτη πληρωμῆς δικαιωμάτων χωρητικότητος καὶ λιμένος α) τὰ πλοῖα ἄτινα εἰσελθόντα ἐξ οἱουδήποτε τόπου κενὰ ἤθελον ὡσαύτως ἐξέλθει κενά· β) τὰ πλοῖα ἄτινα μεταβαίνοντα ἀφ' ἑνὸς τῶν λιμένων ἑκατέρων τῶν Βασιλείων, εἰς ἕτερον ἢ εἰς πολλοὺς λιμένας τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου, εἴτε διὰ νὰ ἀποθέσωσι τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ φορτίου των, εἴτε διὰ νὰ σχηματίσωσιν ἢ συμπληρώσωσι τὸ φορτίον των, ἤθελον ἀποδείξει ὅτι ἐπλήρωσαν ἤδη τὰ ῥηθέντα δικαιώματα εἰς τὸν λιμένα ὅπου τὸ πρῶτον προσωρμίσθησαν, πλὴν κτὸς ἂν καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα ἤθελον ὑποκεισθαι κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν εἰς ἄλλα τινὰ δικαιώματα πλὴν τῶν εἰρημένων· γ') τὰ πλοῖα, ἄτινα εἰσελθόντα μὲ φορτίον εἴς τινα τῶν λιμένων ἐξ ἀνάγκης ἤθελον ἐξέλθει πάλιν χωρὶς νὰ ἐνεργήσωσιν οὐδεμίαν ἐμπορικὴν πρᾶξιν.

Δὲν θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πράξεις ἐμπορικαὶ ἢ ἕνεκα ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου ἡ μεταβίβασις καὶ ἡ ἐκ νέου εἰσβίβασις ἐφοδίων, ἢ ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον πλοῖον μετεμβίβασις αὐτῶν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἐξ οὗ γίνεται ἡ μεταβίβασις δὲν ἤθελε δύνασθαι νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν θαλασσοπλοΐαν του, αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς ζωοτροφίαν τοῦ Πληρώματος δαπάναι καὶ ἡ πώλησις βεβλαμμένων ἐμπορευμάτων, ἥτις θέλει ἐπιτρέπεσθαι μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ τὴν ἄφιξιν τῶν τύπων

των ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν τελωνιακῶν Νόμων.

8. Φθάνοντες οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἑτέραν ἀνηκουσῶν ἀκτῶν μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰσελθόντες, μὴ προθέμενοι νὰ ἀποβιβάσωσιν αὐτὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξείδιόν των χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποιαδήποτε ἕνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου εἰμὴ εἰς τὰ κατὰ τας αὐτὰς περιπτώσεις ἐπιβαλλόμενα εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε καὶ μὲ τοὺς ἀφορῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φρούρια ἢ τοὺς λιμένας ἐνῷ ἤθελον προσορμισθῇ κανονισμοὺς καὶ διατάγματα ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβωσιν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, καὶ ὅτι θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ὑγειονομείων καὶ Τελωνείων νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα ταῦτα, νὰ μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις, ὁποῖαι ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίας ὑγείας τοῦ τόπου καὶ διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία ἐρῶσαν μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

6. Συμφωνεῖται, ὅτι τὰ πλοῖα ἑκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης, δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ νὰ ἀποβιβάσωσιν ἓν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελεν ἐπιθυμήσει, καὶ νὰ ἀπέρχωνται ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπὸν ἀφοῦ πληρώσωσι μόνον ἐπὶ τοῦ ἀποβιβασθέντος εἰς τὴν γῆν μέρους τοῦ φορτίου, τὰ δικαιώματα, φόρους καὶ βάρη μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιβαρύνονται αἱ πραγματεῖαι, ἥτις ἐξόφλησις θέλει βεβαιοῦσθαι κατὰ τὸν τρόπον ὁρίζεται ὑπὸ τῶν Νόμων καὶ τῶν διατ γμάτων τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι κάμμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μεθ' οὗ δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ἄλλου φορτίου του, ἂν σύγκηται ἀπὸ εἴδη, τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται, πληρῶνον τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἐκεῖ εἶσὶν ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ νὰ ἀπέλθῃ εἰς ὁποιανδήποτε ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα, ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη ὁποιαδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ θέλουν ἐξαφλεῖσθαι εἰς τὸν λιμένα, ὅπου τὸ πρῶτον προσωρμίσθησαν, σύμφωνα μὲ τὴν 6'. διάταξιν τοῦ δ'. ἄρθρου.

7 Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον ἑκατέρας τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ἢ νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου δι' ἐγχωρίων πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ διὰ τῶν πλοίων τῆς ἑτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχομένων, ἐξ οἱουδήποτε τόπου καὶ ἂν ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των καὶ οἱασδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμός των, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα, ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ ἤθελε γείνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

8. Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ καὶ Ἰονοβερικὰ ὅσα πλέουν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ἐπικρατείας των καὶ εἶναι ἐφοδιασμένα μὲ τὰ ναυτιλιακά των ἔγγραφα καὶ ἀποδεικτικὰ τὰ ἀπαιτούμενα ὑπὸ τῆς ἰδίας ἑκάστης Ἐπικρατείας, νομοθεσίας πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐθνικότητός των. Τὰ δὲ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα Μέρη ἐπιφυλάττονται νὰ ἀνταλλάξωσι διακρίξεις περιεχούσας τὴν ἐπαρίθμησιν τῶν ἐγγράφων τούτων. Ἂν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ταύτην, γενησομένην μετὰ τρεῖς τὸ

πολὺ μῆνας ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συνθήκης, τὸ ἓν τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ἤθελε τυχὸν ἐπιφέρειμεταβολάς, ἢ τροπολογίας εἰς τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατάξεις του θέλει γίνει ἐπίσημος τούτων κοινοποίησις εἰς τὸ ἕτερον Μέρος.

9 Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκτεμπορίαν, δηλαδὴ μεταφορὰν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων ἐπιβιβαζομένων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς, καὶ στελλομένων εἰς ἕτερον λιμένα τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα Μέρη συνέθεντο νὰ παραχωρήσωσιν ἀμοιβαίως τὸ δικαίωμα τοῦτο καθ' ἅπασαν τὴν ἔκτασιν τῶν Ἐπικρατειῶν ἑκατέρα εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς ἑτέρας ὅπως ἐξασκῶσι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἰδίων των πλοίων, ὑποβαλλόμενοι εἰς τοὺς ἐν ἰσχύϊ περὶ τοῦ εἴδους τούτου τῆς θαλασσοπλοΐας νόμους καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν.

10. Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰ μέρη τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἑκατέρας τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶ. Δυνάμεων ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἑτέρας, οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγήν των, οὐδὲν δικαίωμα ἄλλο ἢ ἀνώτερον ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας εἰμὴ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

11. Πᾶσα εὐκολία ἀποθήκης (entrepôt) καὶ διαμετακομίσεως (transit), πᾶσα χάρις ἀφορῶσα τὰ πληρωτέα κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας δικαιώματα καὶ τὴν εἰσπραξίν των, πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων (primes et remboursements de droits) καὶ πᾶσα ἄλλη ὠφέλεια, ἥτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ἑκατέρας τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ τὴν ἐξαγωγὴν ὁποιουδήποτε ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἑτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως, καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῆς εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα.

12. Συμφωνεῖται, ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν χορηγεῖ εἰς τὰ κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα ἑτέρας Ἐπικρατείας περιωρισμένην ἢ ἀπεριόριστον ἄδειαν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, εὐκολίαν ἀποθήκης ἢ διαμετακομίσεως, ἐλάττωσιν ἢ ἐπιστροφὴν δικαιωμάτων ἢ ἄλλην χάριν ἀφορῶσαν ταῦτα ἢ ἀμοιβὴν, ἐπὶ τῇ βεβαιώσει ἰδίων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων, τὸ ἕτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ διὰ τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως προϊόντα αὐτοῦ τὴν ἰδίαν περιωρισμένην ἢ ἀπεριόριστον ἄδειαν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, τὴν ἰδίαν εὐκολίαν ἀποθήκης ἢ διαμετακομίσεως, ἐλάττωσιν, ἐπιστροφὴν ἢ ἄλλην χάριν ἀφορῶσαν τὰ δικαιώματα ἢ τὰς αὐτὰς ἀμοιβὰς εἰμὴ καθ' ὅσον ἤθελε προσφέρει ὠφελείας τοιούτας ὡσαύτως ὑπολογιζομένης ἐπίσης τῆς ἀξίας, τὴν ὁποίαν αἱ ζητούμεναι παραχωρήσεις ἤθελον ἐπιφέρει εἰς τὰ συνομολογοῦντα Μέρη ἡ συμφωνία ἥτις ἤθελε γείνει εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, νὰ ἦναι διὰ τὸ ἓν Μέρος σχετικῶς πρὸς τὴν διὰ τὸ ἕτερον Μέρος μέλλουσαν ὡς ἐκ τούτου νὰ προκύψῃ ὠφέλειαν τοσοῦτον ἐπωφελὴς ὅσον εἶναι διὰ τὸ πρῶτον Μέρος ἡ συμφωνία, τὴν ὁποίαν ἔκαμε μετὰ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἑτέρας τρίτης Ἐπικρατείας σχετικῶς ὡσαύτως πρὸς τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπικράτεια αὕτη ἀπολαμβάνει ἐκ τούτου.

13. Ἑκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἀπονέμῃ περὶ τὰς ἀπὸ μέρους του ἢ ἀπὸ μέρους Ἑταιριῶν ἢ Πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, γινομένας ἀγοράς ἢ πωλήσεις, οὐδεμίαν προτίμησιν εἰς τὰ προϊόντα ἄλλης τινὸς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ εἴδους τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογουσῶν Μερῶν, μήτε εἰς τὰ διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ πλοίων ἢ διὰ τῶν ἄλ-

λης τινὸς Ἐπικρατείας εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων ἐπὶ τῶν διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου συνομολογοῦντος Μέρους εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων.

14. Συμφωνεῖται, ὅτι ἑκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας Γενικοὺς Προξένους, Προξένους Ὑποπροξένους καὶ Προξενικοὺς Πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των. Οἱ Πρόξενοι ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦσι, τακτικῶς διωρισμένοι ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας Κυβερνήσεις των, καὶ ἀπολαύσαντες τὸ Ἐκτελεστήριον ἐκείνης, εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας θέλουν διαμένει θέλουν ἀπολαύει, διά τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, προνόμια ὅσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου. Οἱ εἰρημένοι Γενικοὶ Πρόξενοι Πρόξεναι, Ὑποπρόξενοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες δύνανται νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους, καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βίβλων τῶν πλοίων, ἢ τῶν Ναυτολογίων (rôles d' equipage), ἢ δι' ἑτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων, τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυμένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις, ἐκτὸς μόνων ἂν τὰ ἄτομα ταῦτα ἤθελον εἶσθαι ὑπήκοοι τοῦ τόπου, ἔνθα ἐδραπέτευσαν. Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Γενικῶν Προξένων, Προξένων, Ὑποπροξένων, ἢ Προξενικῶν Πρακτόρων. Δύνανται δὲ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοὺς διὰ νὰ περιφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν, ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των. θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Ἐννοεῖται μὲ ὅλα ταῦτα ὅτι ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημά τι ἢ πλημμέλημα, ἢ ἂν κρατῆται διὰ χρέη, ἠμπορεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσίς του μεχρισοῦ τὰ ἐπιληφθέν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελε ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὕτη ἐκτελεσθῇ.

15. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἤθελε ναυαγήσει, ἢ ἤθελεν ὑποφέρει ἄλλην τινὰ βλάβην, ἢ ἤθελεν ὠθηθῇ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας Ἐπικρατείας, θέλει χορηγηθῇ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγήσαντας ἢ τρέχοντας κίνδυνον, θέλουν πιστρερθῇ αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ πρὸ αὐτοὺς ὡς πρὸς τοὺς ἰδιαγενεῖς καὶ θέλουν τοῖς χορηγήσει διαβατήρια διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ αἱ πραγματειαὶ ἢ τὸ προκύψαν ἐξ αὐτῶν, ἐὰν ἐπωλήθησαν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς Κυρίους αὐτῶν, ἢ εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους των, ἢ καὶ εἰς τὸν Πρόξενον τοῦ Ἔθνους των, τὸν εὑρεύοντα εἰς τὸν Νομὸν ἢ τὴν Ἐπαρχίαν, ἔνθα συνέβη τὸ ναυάγιον, ἐὰν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας ἐπὶ τῷ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγικαίρεσιν δαπανῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυαγαιρέσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν, καθὼς ἤθελε προτιμηθῇ ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγχωρίων πλοίων. Ἄλλως τε ἑκάτεραι αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπιτηρεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὐτῶν ἀπέρχωνται εἰς τοὺς ἀξίους παρευρισκόντας, ἢ εὐλαβεστέρους τρόπους.

Τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμήν τινα δικαιωμάτων, εἰμὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον διατεθῆ ἐπομένως ταῦτα πρὸς κατανάλωσιν ἢ πώλησιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα συνέβη τὸ ναυάγιον. Ἐκεῖνα τῶν ἀντικειμένων τούτων, τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελεν εἶσθαι ἀπηγορευμένη, πρέπει νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ νέου, ἐκτὸς μόνον ἂν εἶχον ἐξαχθῆ τοῦ Βασιλείου, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ ταύτότης αὐτῶν ἤθελεν ἀποδειχθῆ. Εἰς πᾶσαν ἐν τοσούτῳ περίστασιν τὰ ἄρμενα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς κανὲν δικαίωμα

16. Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τοῦ Ἀνοβέρου, συμφωνοῦν νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς ὅλην τῶν νόμων τὴν αὐστηρότητα πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατείᾳ ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς Ἑπικρατείας αὐτῶν κατοικοῦντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ αὐτῶν.

Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἑκατέρων τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων συλλάβωσιν οἱ πειρατὰι καὶ φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας ἑκατέρας τῶν Ἑπικρατειῶν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν εἰς τὸν Πρόξενον τοῦ Ἔθνους των ἄμα ἤθελεν ἀποδειχθῆ ἡ ταύτότης τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τρίτου.

17 Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἑκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ἤθελεν εἶ θαι εἰς πόλεμον μετά τινος Δυνάμεως, Ἔθνους ἢ Ἑπικρατείας, οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑτέρου θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν θαλασσοπλοΐαν του μετὰ τῶν Ἑπικρατειῶν τούτων, πλὴν τοῦ ἐμπορίου τῶν εἰδῶν, ἅτινα γενικῶς θεωροῦνται ὡς λαθρεμπόριον πολέμου, καὶ πλὴν τοῦ μετὰ πόλεων ἢ λιμένων τῶν πραγματικῶς ἀποκλεισμένων ἢ πολιωρκημένων κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν Ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως τῆς διαχωριζούσης ἑκατέραν τῶν Ἑπικρατειῶν τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, συμφωνεῖται ὅτι πλοῖον ἐμπορικὸν ἀνῆκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προσδιωρισμένον διά τινα λιμένα ἀποκεκλεισμένον, δὲν θέλει κυριεύεσθαι ἢ καταδικάζεσθαι ὡς ἀποπειραθὲν πρώτην φορὰν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, παρεκτὸς ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῆ ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἔμαθεν ἢ ἠδύνατο νὰ μάθῃ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἢ καθ' ὁδὸν ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μέρος ἦτον ἀποκεκλεισμένον.

18. Συμφωνεῖται μεταξὺ τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ὅτ ἐφ' ὅσον ἐξακολουθήσωσι νὰ διατηρήσωσι ὑγειονομικὸν τακτικὸν σύστημα προσφέρον ὅλας τὰς πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίας ὑγείας ἀποχρώσας ἐγγυήσεις, τὰ πλοῖα των φθάνοντα κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῆς μιᾶς Ἑπικρατείας εἰς τὴν ἄλλην, καὶ ὄντα συμμεθυσμένα ἀπὸ ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν, ἐκδεδομένην ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς τῶν μερῶν, ὅθεν ἐξέπλευσαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα, καὶ βεβαιοῦσαν ὅτι οὐδεμία λοιμώδης νόσος ὑπῆρχεν εἰς τὰ μέρη ταῦτα, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην κάθαρσιν, εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένος ὅπου ἤθελον προσορμισθῆ. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην θέλει ἐπιτραπῆ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα νὰ εἰσέλθωσιν ἀμέσως εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι ὁπόταν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλασσοπλοΐας των τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἤθελον λάβει οὐδεμίαν ὕποπτον συγκοινωνίαν, καὶ δὲν ἤθελε τίποτε συμβῆ, ὅπερ ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ ὕποπτον τὴν ὑγειονομικὴν στάσιν των

19. Ἡ παροῦσα Συνθήκη θέλει ἰσχύσει δι' ἑπτὰ ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων καὶ περαιτέρω τῆς προθεσμίας ταύτης μέχρι τῆς παραλεύσεως δώδεκα μηνῶν ἀφ' ὅτου θάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελε δηλώσει τῷ ἑτέρῳ τὴν περὶ τῆς καύσεως τῆς Συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του.

20. Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης Συν-

θήκης θέλουν ἀνταλλαχθῆ εἰς Ἀθήνας ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπογραφῆ.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ Πληρεξούσιοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην, ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς Διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἀννουαρίου (10 Φεβρουαρίου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου Σωτηρίου ἔτους.

(Τ. Σ.) ΠΕΤΡΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

(Τ. Σ.) ΦΡ ΔΕΡΙΚΟΣ ΣΤΡΟΓΓΥΛ

Ἐγαρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα ὑποσχόμενοι νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ προσβάλλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ συγχωροῦμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν Πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπεβέσαμεν τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν Σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἡμετέροις Ἀνακτόροις τὴν 2 (14) τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ.

---

402 Δ. Περὶ ναυτικῶν ἐξετάσεων.

ΟΘΩΝ κλτ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ διοργανίσωμεν ἐπὶ τὸ τελειότερον τὸ Βασιλικὸν Ἡμῶν ναυτικόν, καὶ θέλοντες νὰ ἀναπτείλωμεν τὴν εἰς αὐτὸ κατάταξιν τῶν περὶ τὰ ναυτικὰ καὶ τὰ πολεμικὰ ἀδοκίμων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ διατάσσομεν τάδε·

Α'. Διὰ νὰ καταταχθῇ τις ἀξιωματικὸς εἰς τὸ Ἡμέτερον πολεμικὸν ναυτικὸν πρέπει· 1 Νὰ παρουσιάσῃ ἀποδείξεις, ὅτι ὑπηρέτησεν ἐπὶ πολεμικῶν πλοίων δύο τοὐλάχιστον ἔτη· 2 Νὰ ἔχῃ συμπεπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του· 3 Νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐξετάσεις καὶ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι καλῶς ἐπίσταται τὰ ἑξῆς· τὰ στοιχεῖα τῆς μαθηματικῆς, τὴν ναυτικὴν ἀστρονομίαν, τὴν θεωρίαν τῆς ναυτιλίας, τὴν κυβερνητικὴν τέχνην, τὸν τρόπον τοῦ καταρτίζειν τὰ πολεμικὰ πλοῖα τὴν ναυτικὴν τακτικὴν, τὴν μέθοδον τῆς διὰ σημάτων ἀνταποκρίσεως, τὰς ἀρχὰς τῆς ὑδρογραφίας καὶ, τὴν θεωρίαν τῶν ἀτμομηχανῶν.

Περὶ τῶν μαθημάτων τούτων θέλει ἐκδώσει ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς ἰδιαίτερον πρόγραμμα, ἐνδιαλαμβάνον, πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τῶν ἐξεταστηθησομένων, λεπτομερέστερον τὰ διάφορα ζητήματα, εἰς ἃ θέλει περιστραφῆ ἡ ἐξέτασις.

Β'. Πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ καταταχθῶσιν ἀξιωματικοὶ εἰς τὸ Ἡμέτερον ναυτικὸν, θέλομεν ἑκάστοτε διορίζει ἐπιτροπὴν τριμελῆ, ἐκ τῶν εἰδημονεστέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Ἡμετέρου ναυτικοῦ συγκειμένην.

Γ'. Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων εἰς ἐξετάσεις οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ τὸν βαθμὸν τοῦ σημαιοφόρου, ἂν, εἰς τὰ εἰρημένα μαθήματα ἐξεταζόμενος, δὲν ἀποκριθῇ ἄριστα ἢ καλῶς. Διὰ νὰ διορισθῇ δέ τις δόκιμος ἀπαιτεῖται νὰ ἀποκριθῇ τοὐλάχιστον μετρίως· μετὰ μονοετῆ δὲ ἐπὶ τῶν Ἡμετέρων πολεμικῶν πλοίων ὑπηρεσίαν, οἱ δόκιμοι ἐξετάζονται ἐκ νέου περὶ τῶν αὐτῶν μαθημάτων, καὶ δὲν δύνανται νὰ προβιβασθῶσιν, ἂν δὲν ἀποκριθῶσι καλῶς· ἀπολύονται δὲ τῆς ὑπηρεσίας ἂν κακῶς ἀποκριθῶσιν.

Δ'. Καὶ εἰς τῶν δοκίμων καὶ εἰς τῶν ἀξιωματικῶν τὴν παραδοχὴν καὶ κατάταξιν λαμβάνονται πάντοτε ὑπ' ὄψιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας αἱ ἀνάγκαι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1846.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τῶν ναυτικῶν ἐξετάσεων

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Ὑπ' ὄψιν ἔχον τὸ περὶ ἐξετάσεων, τῶν εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ καταταξομένων, ὑψηλὸν διάταγμα τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασι-

λέως συνέταξε καὶ ἐκδίδει τὸ παρὰ πόδας πρόγραμμα τῶν μαθημάτων, εἰς ἃ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀπαιτουμένων προσόντων, ἐξεταζόμενός τις πρέπει ἄριστα ἢ καλῶς νὰ ἀποκριθῇ, διὰ νὰ λάβῃ τὸν βαθμὸν τοῦ σημαιοφόρου.

Πρόγραμμα τῶν ναυτικῶν ἐξετάσεων.

1 Ἀριθμητική

1. Περὶ ἀναλογιῶν καὶ μεθόδων· γενικὴ περὶ ἀριθμῶν θεωρία. 2 Γεωμετρία ἐπίπεδος καὶ στερεά. 3 Ἄλγεβρα· ἐξισώσεις τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ· διώνυμον τοῦ Νεύτωνος· περὶ προόδων καὶ λογαρίθμων· κατασκευὴ καὶ χρῆσις τῶν λογαριθμικῶν πινάκων. 4 Τριγωνομετρία εὐθύγραμμος καὶ σφαιρική. 5 Ἀναλυτικὴ γεωμετρία· κωνικαὶ τομαί· γεωμετρικὴ κατασκευὴ ἀλγεβρικοῦ τινὸς τύπου. 6. Μηχανική· περὶ δυνάμεων· περὶ συνθέσεως καὶ ἀναλύσεως αὐτῶν· περὶ δυνάμεων παραλλήλων· περὶ κινήσεως· περὶ ταχύτητος· περὶ ἰσορροπίας· περὶ τριβῆς· περὶ βαρύτητος καὶ τοῦ κέντρου αὐτῆς· περὶ ἑκκρεμοῦς· περὶ δυνάμεως ἀποκέντρου· περὶ μολυβοῦ· περὶ τροχαλιᾶς καὶ πολυσπάστων· περὶ σφηνός· ἐν γένει δὲ καὶ ἐν συνόψει περὶ στατικῆς, δυναμικῆς, ὑδροστατικῆς καὶ ὑδραυλικῆς.

2 Ναυτικὴ ἀστρονομία.

1 Περιγραφὴ τοῦ οὐρανοῦ· περὶ ἄστρων καὶ ἀστερισμῶν· περὶ τῶν κύκλων τῆς οὐρανίου σφαίρας. 2 περὶ ἀστρονομικῶν συστημάτων περὶ γενικῆς βαρύτητος καὶ τοῦ νόμου αὐτῆς. 3 περὶ τῶν κύκλων τῆς γηΐνης σφαίρας καὶ τῶν γεωγραφικῶν κλιμάτων. 4 περὶ κινήσεως τῶν ἄστρων. 5 περὶ μήκους, πλάτους, ὀρθῆς ἀναβάσεως καὶ ἀποκλίσεως τῶν ἄστρων 6 περὶ ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων καὶ ἀστρονομικῶν ἐργαλείων. 7 περὶ ἀστρονομικῆς διαθλάσεως 8 περὶ παραλλάξεως τῶν ἄστρων ἐν γένει· 9 περὶ τῶν νόμων τοῦ Κέπλερ καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν· 10 περὶ τοῦ μεγέθους τῆς γῆς καὶ τῆς καταμετρήσεως τοῦ μεσημβρινοῦ αὐτῆς· 11 περὶ ταχύτητος τοῦ φωτός· 12. περὶ ἀνέμων καὶ παλιρροιῶν· 13 περὶ καταμετρήσεως τοῦ χρόνου· 14· περὶ χρόνου ἐν γένει καὶ τῆς χρονικῆς ἐξισώσεως·

3. Περὶ ναυτιλίας.

1 Περὶ τοῦ γενικοῦ τῆς ναυτιλίας ζητήματος· 2 περὶ μαγνητικῆς βελόνης καὶ τῆς πυξίδος· 3 περὶ δρομομέτρου· 4 περὶ παρεκτροπῆς τοῦ πλοίου καὶ τῆς ἀποκλίσεως τῆς βελόνης· 5 περὶ ναυτικῶν χαρτῶν καὶ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν· 6 Λύσις τῶν ναυτικῶν προβλημάτων διὰ τῶν διαφόρων ἐν χρήσει μεθόδων 7 Εὕρεσις τοῦ ἀφετηρίου καὶ τῆς στάσεως τοῦ πλοίου 8 Σύνταξις τοῦ ναυτικοῦ ἡμερολογίου 9 ἀρχαὶ τῆς κατοπτρικῆς. ἐφ ὧν στηρίζεται ἡ θεωρία τῶν ναυτικῶν ἐργαλείων· 10 Κατασκευὴ καὶ χρῆσις τῶν κατοπτρικῶν ναυτικῶν ἐργαλείων· 11 περὶ τοῦ τεχνητοῦ ὁρίζοντος 12 περὶ τῶν ναυτικῶν ἐφημερίδων καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν· 13 περὶ εὑρέσεως τοῦ χρόνου ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ· 14 περὶ ὡριαίας γωνίας· 15 περὶ διαβάσεως τῶν ἄστρων ἐκ τοῦ μεσημβρινοῦ· 16 περὶ εὑρέσεως τοῦ ἀληθοῦς χρόνου, καθ' ὃν ἀνατέλλουσι καὶ δύουσιν οἱ ἀστέρες· 17 περὶ ναυτικῶν ὡρολογίων καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν· 18 περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποκλίσεως τῆς βελόνης διὰ τοῦ ὁριζοντίου πλάτους, ἢ τοῦ ἀζιμουθ τοῦ ἡλίου· 19 περὶ εὑρέσεως τοῦ πλάτους τόπου τινὸς διὰ τοῦ ὕψους τῶν ἄστρων· 0 περὶ εὑρέσεως τοῦ μήκους διὰ τῶν ναυτικῶν ὡρολογίων, ἢ διὰ τῶν ἀποστάσεων τῆς σελήνης ἀπὸ τῶν ἄστρων.

4. Κυβερνητικὴ τέχνη.

1 Θεωρία τοῦ πλοίου περὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἱστίων ἐνεργείας τοῦ ἀνέμου, καὶ τοῦ οἰακίσματος τῶν κεραιῶν· 2 Θεωρία τῶν κινήσεων τοῦ πλοίου· 3 περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου λογιζομένων διαφόρων κέντρων· 4 περὶ κεκλιμένων ἱστῶν 5 περὶ πηδαλίου· 6 περὶ ἐξαρτίσεως τῶν ἱστίων· 7 περὶ ἐκπετάσματος αὐτῶν 8 περὶ ἀπόπλου· 9 περὶ τῆς κατὰ τοῦ χειμῶνος παρασκευῆς· 10 περὶ τῶν διαφόρων ἐν ὅρμῳ καὶ ἐν πλῷ ναυτικῶν ἐπιτηδευμάτων· 11 περὶ ἀντιστροφῆς· 12 περὶ ἀνακωχῆς· 13 περὶ καταλύματος· 14 περὶ ναυαγίων καὶ τῆς ἀπ' αὐτῶν σωτηρίας· 15 περὶ κατασκευῆς σχεδιῶν· 16 περὶ τῆς ἀπὸ τοῦ καταποντισμοῦ καὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ σωτηρίας τοῦ πλοίου. 17 περὶ ἀγκυροβολίων· 18 περὶ ἐπισκευῆς τῶν πλοίων.

5. Περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν πλοίων.

1 περὶ καταρτισμοῦ τῶν ἱστῶν· 2 περὶ καταρτισμοῦ τῶν κεραιῶν· 3 περὶ εὐτρεπισμοῦ τῶν ἀρμένων.

6. Ναυτικὴ τακτικὴ καὶ σήματα.

1 περὶ σημάτων· 2 περὶ παρατάξεων ἐν γένει· 3 περὶ διώξεως· 4 περὶ ἀποχωρήσεως· 5 περὶ φυγῆς· 6 περὶ ἐμβολῆς· 7 περὶ ναυμαχίας· 8 περὶ τῆς ἐν ὅρμῳ, ἢ λιμένι ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν παρατάξεως· 9 περὶ αἰχμαλωσίας τῶν ἐχθρικῶν πλοίων.

7. Ἀρχαὶ τῆς ὑδρογραφίας.

1 Περὶ τῆς τριγωνομετρικῆς διαγραφῆς τόπου τινός· 2 Προσδιορισμὸς τῆς θέσεως ὁρατοῦ τινός, σημείου, 3 Εὕρεσις τοῦ ὕψους σημείου τινός, γνωστῆς οὔσης τῆς ἀποστάσεως αὐτοῦ, καὶ τ' ἀνάπαλιν· 4 Τρόπος, καθ' ὃν βολίζουσι πρὸς εὕρεσιν τοῦ βάθους.

8. Θεωρία τῶν ἀτμομηχανῶν.

1 περὶ ἀτμοσφαίρας καὶ τοῦ βάρους αὐτῆς· περὶ κενοῦ· 2 περὶ βαρομέτρου· 3 περὶ θερμότητος 4 περὶ θερμομέτρου καὶ πυρομέτρου· 5 περὶ ἀντλιῶν 6 περὶ ἐντάσεως τοῦ ὑδατώδους ἀτμοῦ· 7 περὶ κατασκευῆς καὶ κινήσεως τῶν ἀτμομηχανῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαΐου 1846.

— - —

413. Δ. Περὶ διαλύσεως τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πληροφορηθέντες ἐκ τῆς ἀπὸ 27 Ἀπριλίου ἐκθέσεως τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 11—12 Ἀπριλίου λαβόντος χώραν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν κινήματος τῶν μαθητῶν αὐτῆς,

Θεωροῦντες, ὅτι κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔλαβε χώραν εἰς τὴν σχολὴν στάσις ἔνοπλος ἐκ προμελέτης ἐκ μέρους ὅλων τῶν μαθητῶν ἐξαιρουμένων τῶν Γεωργίου Σούτζου καὶ Ἰωάννου Γενισαρλῆ τῆς 7 κλάσεως.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ ἐν Πειραιεῖ Στρατιωτικὴ Σχολὴ διαλύεται προσωρινῶς.

2. Οἱ μέχρι τοῦδε μαθηταὶ αὐτῆς ἀποπέμπονται εἰς τὰς οἰκίας τῶν γονέων καὶ συγγενῶν αὐτῶν.

3. Πρὸ τῆς εἰς τὰς οἰκίας τῶν γονέων, ἢ συγγενῶν των ἀποπομπῆς θέλει ἐπιβληθῇ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀνάλογος πειθαρχικὴ ποινὴ εἰς τοὺς πρώτους λαβόντας μέρος εἰς τὴν στάσιν, Ἰωάννην Βαρούχαν, Γεώργιον Πετμεζᾶν, Δημήτριαν Τζαβέλλαν, Δημήτριον Γρίβαν, Ξενοφῶντα Μωραΐτην, Μιλτιάδην Μινῶτον, καὶ Ἰάκωβον Κώπαν, καὶ εἰς τοὺς Ἀθανάσιον Γ. Πετμεζᾶν, καὶ Περικλῆν Κυργούσιον, ἀποπειραθέντας μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς στάσεως νὰ προσβάλωσι τὸν σκοπὸν τὸν τοποθετηθέντα ἔμπροσθεν τῆς φυλακῆς τῶν ὑπὸ ἀνακρισιν φυλάκισιν μαθητῶν.

4 Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ θέλει σχηματισθῇ ἐκ νέου ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

5. Ἐγκρίνομεν ἀπὸ τοῦδε νὰ ἦναι δεκτοὶ εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτῆς, οἱ μὴ λαβόντες μέρος εἰς τὴν στάσιν πρῶην μαθηταὶ Γεώργιος Σούτζος καὶ Ἰωάννης Γενισαρλῆς, καὶ οἱ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 11—12 Ἀπριλίου δι' ἀδείας ἀπόντες ἐκ τῆς Σχολῆς μαθηταί.

6. Δὲν δύνανται νὰ ἀνακαταταχθῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὸν νέον σχηματισμὸν αὐτῆς οἱ ὡς ἀνωτέρω λαβόντες πρῶτοι μέρος εἰς τὴν στάσιν Ἰωάννης Βαρούχας, Γεώργιος Πετμεζᾶς, Δημήτριος Τζαβέλλας, Δημήτριος Γρίβας, Ξενοφῶν Μωραΐτης, Μιλτιάδης Μινῶτος καὶ Ἰάκωβος Κώπας.

7. Ἐπίσης δὲν θέλουσιν ἀνακαταταχθῆ

εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὸν νέον σχηματισμὸν αὐτῆς οἱ Παντολέων Γεωργαντᾶς καὶ Ἐμμανουὴλ Βουδούρης διὰ τὴν αἰσχρὰν διαγωγήν των.

8 Τὸ προσωπικὸν τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Διδασκαλίας θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ λαμβάνῃ μέχρι νεωτέρων περὶ ἑκάστου ὁρισμῶν τὸν μισθὸν ἐνεργείας ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς θέσεως ἑνὸς ἑκάστου, παυομένης τῆς χορηγίας παντὸς ἐπιμισθίου ἢ ἐπιχορηγήσεως.

Ἀθῆναι τὴν 16 Μαΐου 1846.

———

404 ΚΟΙ Ν. Περὶ παραδοχῆς δοκίμων ἐθελοντῶν ἐπὶ τῆς Βασ. κορβέτας Ὁ Λουδοβίκος.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Πρὸς τοὺς λιμενάρχας, ταὺς ὑπολιμενάρχας καὶ τοὺς ἐπιστάτας τῶν λιμένων τοῦ Κράτους.

Παραγγέλλεσθε νὰ κοινοποιήσητε πρὸς τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν σας ναυτικοὺς τὸ ἐν ταύτῃ παρηρτημένον Ὑψηλὸν Διάταγμα τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως, δι' οὗ ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβῶσι τῆς ἐν ἐνεργείᾳ μεγάλης Βασιλικῆς κορβέτας, ὡς δόκιμοι ἐθελονται, καὶ νὰ παιδευθῶσιν ἐπ' αὐτῆς, ἰδίοις ἀναλώμασι, τὰ ναυτικὰ καὶ τὰ πολεμικὰ οἱ τῶν ναυτικῶν ὀρεγόμενοι Ἕλληνες νεανίαι.

Οἱ νέοι οὗτοι, διὰ νὰ γίνωσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου δεκτοί, πρέπει νὰ ὦσιν Ἕλληνες ἰθαγενεῖς, κράσεως ὑγιεινοῦς, ἡλικίας δὲ δώδεκα μέχρι δεκαοκτὼ ἐτῶν· ἀπαιτεῖται δὲ νὰ γνωρίζωσι τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἤτοι τὴν τεχνολογίαν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν, τὰ στοιχειώδη μαθηματικὰ καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς γεωγραφίας.

Διὰ νὰ ἐπιβῇ δὲ τοῦ πλοίου, ὀφείλει ἕκαστος τῶν ἐθελοντῶν δοκίμων νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὴν στολὴν τῆς ὑπηρεσίας, τὰ ἀπαραίτητα εἰς ναυτιλλόμενον ναυτικὰ καὶ ἀστρονομικὰ ἐργαλεῖα, καὶ τὰ ἀναγκαῖα τῆς τραπέζης σκεύη.

Ἐπειδὴ δὲ πράκειται νὰ σχηματισθῇ ἐπὶ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Βασιλικῆς κορβέτας ναυτικὸν σχολεῖον, δύνανται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ σπουδάσωσι τὴν ναυτικὴν τέχνην καὶ οἱ θέλοντες νὰ ὑπηρετήσωσι κατὰ θάλασσαν τὴν πατρίδα των, νὰ ἐπιβῶσι τοῦ πολεμικοῦ αὐτοῦ πλοίου, ἐὰν ἐξετασθέντες ἀποδείξωσιν, ὅτι ἔχουσι τὰ κατὰ τὰ εἰρημένα ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου 1846.

———

405 Ν. Περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως κατὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

ΜΕΡΟΣ Α'.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ὑπουργείων προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς· α) Τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. β' Τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης. γ' Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν. δ') Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως· ε) Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. ς') Τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ζ') Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

2. Ἑκάστου Ὑπουργείου προϊσταται εἷς Ὑπουργὸς δύναται μ' ὅλον τοῦτο ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς νὰ διευθύνῃ συγχρόνως πλειότερα Ὑπουργεῖα.

3. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῶν Ὑπουργείων, διαιρουμένη εἰς τμήματα, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἔχοντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τὸ ἀκόλουθον προσωπικόν· ἕνα Γενικὸν Γραμματέα. Τμηματάρχας Α'. Β'. τάξεως· Γραμματεῖς Α' καὶ Β'. τάξεως· Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως· καὶ Κλητῆρας Α'. καὶ Β'. τάξεως. Ὁ διορισμὸς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως συνεπάγει τὴν ἐλάττωσιν ἑνὸς τῶν Τμηματαρχῶν, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα ἀναδέχεται αὐτός.

4. Οἱ Γραφεῖς καὶ οἱ Κλητῆρες διορίζονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

5. Ὅταν εἷς ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ διοριζομένων ὑπαλλήλων διετηρήθη ὑπηρετήσας διαρκῶς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ

δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη, δὲν δύναται ν' ἀπολυθῇ εἰμὴ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

6. Οὐδεὶς ὑπάλληλος δύναται νὰ διορισθῇ ἢ προαχθῇ εἰς θέσιν ἀνωτέραν, εἰς ἣν διορίζει Ὑπουργὸς ἐξ ἰδίας ἁρμοδιότητος, ἂν δὲν ὑπηρέτησε τοὐλάχιστον δύο ἔτη εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέραν, μεταξὺ δὲ τῶν ὁμοιοβάθμων προτιμᾶται ὁ ἱκανώτερος, ἠθικώτερος καὶ ἐπιμελέστερος.

7. Οἱ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ἀκόλουθοι τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργείου ὀφείλουν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ ἐξ τοὐλάχιστον μῆνας· ἂν δὲ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν δώσωσι δείγματα ἱκανότητος, ἢ δὲν φανῶσι κατάλληλοι, ἀπολύονται καὶ ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλων.

8. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου σύγκειται ἀπὸ τρεῖς Τμηματάρχας, τρεῖς Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως, τρεῖς ἀκολούθους καὶ δύο Κλητῆρας.

9. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου σύγκειται ἀπὸ ἕνα Τμηματάρχην τρεῖς Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως, τέσσαρας Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως καὶ δύο Κλητῆρας.

10. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν σύγκειται ἀπὸ τέσσαρας Τμηματάρχας· δέκα Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως· δέκα Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως, καὶ δύο κλητῆρας.

11. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως σύγκειται ἀπὸ δύο τμηματάρχας, τρεῖς Γραμματεῖς Α' καὶ Β'. τάξεως. τρεῖς γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως, καὶ δύο κλητῆρας.

12. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, σύγκειται ἀπὸ πέντε Τμηματάρχας, δώδεκα Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως· δεκαπέντε Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ καὶ Γ'. τάξεως καὶ τρεῖς κλητῆρας.

13. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν σύγκειται ἀπὸ τέσσαρας Τμηματάρχας, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Λογιστηρίου. Ἕνα ἀρχιατρόν.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ οἱ Τμηματάρχαι θέλουν εἶσθαι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, οἱ ἰσοβάθμιοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι· ἕνα ὑπασπιστὴν τοῦ Ὑπουργοῦ· δεκαὲξ ἀξιωματικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς καὶ ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους ἀντὶ Γραμματέων.

Ὅλοι οὗτοι θέλουν εἶσθαι κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἢ ἰσοβάθμιοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι τρεῖς ἑτέρους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους μὲ βαθμὸν Γραμματέως. Ἅμα δὲ κενωθῶσιν αἱ θέσεις αὗται, θέλουσι διορισθῇ καὶ εἰς αὐτὰς κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι δώδεκα ὑπαξιωματικοὺς ἢ στρατιώτας ἀντὶ Γραφέων καὶ βαθμῶν, καὶ δύο κλητῆρας.

14. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν σύγκειται ἀπὸ ἕνα Τμηματάρχην· δύο ἀξιωματικοὺς ἐκπληροῦντας ἔργα Γραμματέων.

Πρὸς τὸ παρὸν δὲ κατ' ἐξαίρεσιν αἱ σημειωθεῖσαι αὗται θέσεις δύνανται ν' ἀναπληρωθῶσι καὶ ἀπὸ πολιτικοὺς ὑπαλλήλους· ἕνα φροντιστὴν ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ· ἕνα ὑπασπιστὴν τοῦ Ὑπουργοῦ, δύο Γραφεῖς καὶ δύο κλητῆρας.

15. Ἐκτὸς τῶν ἄνω εἰρημένων ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων, διορίζεται εἷς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μὲ βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως Α'. τάξεως, καὶ δύο κλητῆρες· ὁ Γραμματεὺς προτείνεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ δὲ κλητῆρες διορίζονται παρ' αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

16. Οἱ μισθοὶ τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς Ὑπουργείοις προσδιορίζονται ὡς ἑφεξῆς·

Ὁ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουρ. Συμβου-

λίου κατὰ μῆνα Δραχ. 1.200, ὁ τοῦ Ὑπουργοῦ Δραχ. 800, ὁ τοῦ Γεν. Γραμματέως Δραχ. 400, ὁ τοῦ Τμηματάρχου Α΄. τάξεως Δραχ. 300, ὁ τοῦ Τμηματάρχου Β΄. τάξεως Δραχ. 250, ὁ τοῦ Γραμματέως Α΄. τάξεως Δραχ. 200, ὁ τοῦ Γραμματέως Β΄. τάξεως Δραχ. 160, ὁ τοῦ Γραφέως Α΄. τάξεως Δραχ. 100, ὁ τοῦ Γραφέως Β΄. τάξεως Δραχ. 80, ὁ τοῦ Γραφέως Γ΄. τάξεως Δραχ. 60.

Εἰς τοὺς παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ ἀκολούθους ἀντιμισθία οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 60 δραχμῶν κατὰ μῆνα ὁ τοῦ Κλητῆρος Α΄. τάξεως Δραχμὰς 60, ὁ τοῦ Κλητῆρος Β΄. τάξεως Δραχ. 50.

Οἱ Τμηματάρχαι καὶ λοιποὶ ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν τοῖς Ὑπουργείοις τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν δὲν λαμβάνουν, εἰμὴ τὸν τῆς ἐνεργείας μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των.

Οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργῶν λαμβάνουν τὸ κανονισμένον μηνιαῖον ἐπιμίσθιον ἀναλόγως τοῦ σώματος, εἰς ὃ ἀνήκει ἕκαστος.

Οἱ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείῳ ὑπαξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται, προσλαμβανόμενοι ἐκ τῶν σωμάτων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Στρατοῦ, λαμβάνουν μηνιαίαν ἀμοιβὴν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 30 δραχμῶν.

17. Ἡ διαίρεσις τῆς Ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων, ὡς καὶ ἡ ὑρμοδιότης καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστου τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπαλλήλων, θέλουν κανονισθῆ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, καὶ θέλουν δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

18. Ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε διδόμενοι βαθμοὶ Διευθυντοῦ, Ὑπουργικοῦ Συμβούλου καὶ Ὑπουργικοῦ Πρέδρου παύουν ἀφ' ἧς ἡμέρας διοργανισθῆ καὶ διορισθῆ τὸ προσωπικὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

19. Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις τῶν ἀπὸ 3|15. Ἀπριλίου 1833 καὶ ἑπομένων Διαταγμάτων ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Ἰουνίου 1846.
Ἐκυρώθη τὴν 4 Ἰουνίου.

---

406 Ν. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ τρέχον ἔτος

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην ἢ κοφφίνιον.

2. Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν κυψελῶν ἢ κοφφινίων γίνεται ὡς ἑξῆς.

α) Πᾶς μελισσοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου μηνὸς νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἔχει τὰς κυψέλας ἢ κοφφίνια, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ ἀριθμητικῶς καὶ ὁλογράφως.

β) Αἱ δηλώσεις αὗται, συντασσόμεναι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου εἰς διπλοῦν κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοτρόφον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

γ) Ἕκαστον δημαρχεῖον κρατεῖ βιβλίον κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, ὅπου ἐγγράφονται τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα κοφφίνια ἢ κυψέλαι κατὰ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἐν αἷς εὑρίσκονται, ὡς σημειοῦνται εἰς τὴν δήλωσιν· τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὴν ἑσπέραν τῆς τριακοστῆς τοῦ Ἰουλίου καὶ παραπέμπεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον, συνωδευμένον μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις· περίληψις δὲ αὐτοῦ περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ μελισσοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν κοφφινίων ἢ κυψελῶν δημοσιεύεται παρὰ τοῦ δημάρχου διὰ ποιχοκοπλήσεως εἰς ἕκαστον παρεληρεῖον· ἀναγινώσκεται προσέτι καὶ ἐπ ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώτην ἑπομένην Κυριακήν.

3. Ὅσάκις εἴτε Ἔπαρχος εἴτε ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος συλλάβωσιν ὑπανδίας, εἴτε

ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπαριθμήσεων, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι μελισσοτρόφοι τινὲς ὠλιγώρησαν νὰ δηλώσουν τὰ κοφίνια ἢ κυψέλας των ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς διατάττουν ἐκ συμφώνου ἀμέσως νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαρίθμησις.

4. Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῶν δηλώσεων εἰς τὸν Οἰκονομ.. ἔφορον ἀπὸ ἕνα ἀπαριθμητήν, διοριζόμενον παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Διὰ πᾶσαν δὲ ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ ἑνὸς τοὐλάχιστον μάρτυρος, προσκαλουμένου παρὰ τοῦ μελισσοτρόφου, ἂν θέλῃ. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πρᾶξιν, παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς κατάδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

5. Οἱ ἀπαριθμηταὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται, καὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπληρωθῶσι τῶν ἀπαριθμήσεων· ἡ ἔκθεσις τῆς ὁρκωμοσίας θέλει συντάττεσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

6. Ἡ ἡμερήσια ἀντιμισθία τοῦ ἀπαριθμητοῦ προσδιορίζεται παρὰ τοῦ Ἐπάρχου καὶ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου· ἀλλ' οὐδέποτε θέλ' εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν, προκαταβαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως.

7. Ὅστις τῶν μελισσοτρόφων ὀλιγωρήσει νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὰ κοφίνια ἢ κυψέλας του, ἢ δηλώσει αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἐπροστάθησε νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον. Τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὁσάκις ὁ στερούμενος φόρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἴκοσιν, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινὴ ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον· τὸ τρίτον τοῦ πραστίμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτήν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ ἀρχῆς.

8. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου γίνεται τὴν 1 Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ ῥοντὶς πρὸς εἴσπραξιν αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν.

9. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουνίου 1846.

Ἐκυρώθη αὐθημερόν

---

107. Ν Περὶ συστάσεως γεωργικοῦ σχολείου εἰς Τίρυνθον

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ κατάστημα τῆς Τιρύνθου καὶ τοῦ ἱπποφορβείου μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν προσηρτημένων δημοσίων γαιῶν προσδιορίζονται, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς σύστατιν προτύπου γεωργικοῦ σχολείου, ὅπου θέλει διδάσκεσθαι τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν μέρος τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας.

2. Τὸ προσωπικὸν τοῦ καταστήματος τούτου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς.

α) Εἷς διευθυντής, ὅστις θέλει παραδίδει τὰ ἀνώτερα τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφίας μαθήματα μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 350.

Εἷς τὸν διευθυντὴν θέλει χορηγεῖσθαι καὶ δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ καθαροῦ κέρδους τοῦ καταστήματος, ὅταν τοῦτο ἀρχίσῃ νὰ δίδῃ κέρδος.

β) Δύο ἕτεροι καθηγηταὶ τῆς γεωργικῆς μὲ μηνιαῖον μισθόν, ὁ μὲν 200, ὁ δὲ 150 δραχμῶν.

γ) Εἷς καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν μὲ ἐπιμίσθιον δραχ. 50.

δ) Εἷς καθηγητὴς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν μὲ ἐπιμίσθιον δρ. 50.

ε) Εἷς καθηγητὴς τοῦ ἀγροτικοῦ ἐμπορικοῦ λογιστικοῦ μὲ ἐπιμίσθιον δρ. 50.

ς) Εἷς καθηγητὴς τοῦ ἀγροτικοῦ δικαίου μὲ ἐπιμίσθιον δρ. 80.

ζ) Εἷς καθηγητὴς τῆς ὑγιεινῆς τοῦ ἀνθρώπου μὲ ἐπιμίσθιον δρ. 50.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ζευγιτῶν καὶ ὑπηρετῶν τοῦ καταστήματος, καὶ ἡ μισθοδοσία ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν, θέλει προσδιορίζεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ διευθυντοῦ.

Ἐν Καλάμαις, τὴν 2 Μαΐου 1846· Ἐκυρώθη τὴν 9 Ἰουνίου.

---

408 Δ. Περὶ σχηματισμοῦ στρατολογικῶν συμβουλίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 33 τοῦ ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1838 Ἡμετέρου Διατάγματος, κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ Στρατολογικὰ συμβούλια σύγκεινται ἀπὸ τὸν Διοικητὴν, τὸν Μοίραρχον ἢ Ὑπομοίραρχον τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀπὸ τὸν διοικητικὸν ἰατρὸν καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, ἀπὸ ἕνα τῶν κανονικῶν ἰατρῶν

Θεωροῦντες ὅτι, καταργηθέντος τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ, ἀπαιτεῖται νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ συγκροτήσεως τῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν εὐκολίαν τῆς ἐξετάσεως τῶν νεοσυλλέκτων καὶ τὴν ταχεῖαν κατάταξιν αὐτῶν εἰς τὸν στρατὸν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἄρθρον 33 τοῦ εἰρημένου Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς· α) Ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων εἰς ἑκάστην πρωτεύουσαν Νομοῦ στρατολογικῶν συμβουλίων, συγκειμένων ἐκ τοῦ ἀριμοδίου Νομάρχου, τοῦ Μοιράρχου ἢ Ὑπομοιράρχου τῆς χωροφυλακῆς καὶ τοῦ νομοϊατροῦ, θέλουν σχηματισθῇ στρατολογικὰ συμβούλια εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν, ὅπου ἔδρευει ἔπαρχος, συγκείμενα ἐκ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ διοικοῦντος τὴν δημοσίαν ἔναπλον δύναμιν ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ, καὶ ἑνὸς ἐπιστήμονος ἰατροῦ, ἐκλεχθέντος εἰς τοῦτο παρ' Ἡμῶν.

Τὸ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Νομοῦ στρατολογικὸν συμβούλιον θέλει ἐξετάζει τὰ τοὺς ὅρους τοῦ ρηνημονευθέντος Διατάγματος τοὺς νεοσυλλέκτους τῆς ἐπαρχίας ἢ ἐπαρχιῶν, τῶν διατελουσῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον διοίκησιν τοῦ Νομάρχου· τὸ δὲ στρατολογικὸν συμβούλιον τὸ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας θέλει ἐξετάζει τοὺς νεοσυλλέκτους τῆς ἐπαρχίας ἢ ἐπαρχιῶν, τῶν ἐμπιστευθεισῶν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἀριμοδίου ἐπάρχου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Μαΐου 1846.

---

409 Δ. Περὶ τῆς τῶν ἀξιωματικῶν καὶ δοκίμων τοῦ ναυτικοῦ στολῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀνακουφίσωμεν τὰ βάρη τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ἡμετέρου πολεμικοῦ ναυτικοῦ καὶ νὰ καταστήσωμεν τὴν μὲν καθημερινὴν στολὴν αὐτῶν ἁπλουστέραν, τὸν δὲ ὁπλισμὸν αὐτῶν εὐχερέστερον, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ διατάσσομεν τάδε.

α) Ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ νὰ φέρωσιν εἰς τὴν καθημερινὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν, καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας, ἐπὶ πολιτικῶν ἱματίων, ναυτικὰ ἐπιχρυσωμένα ἐχόντων κομβία, τὰς ἐπωμίδας τοῦ βαθμοῦ των· ἐπιτρέπομεν ὡσαύτως εἰς τοὺς Ἡμετέρους ναυτικοὺς ἀξιωματικοὺς, οὕτω ἐνδεδυμένους, νὰ περιζωννύωνται ἀντὶ σπάθης ἐγχειριδίου.

β) Τὰ πολιτικὰ ἱμάτια, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συγχωρεῖται νὰ φέρωσι τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ οἱ ἀξιωματικοὶ, πρέπει νὰ ἦναι ὁμοιόμορφα, χρώματος δὲ κυανοῦ βαθέος, τὸ δὲ σχέδιον αὐτῶν θέλει εἶσθαι ὅμοιον τῷ τῶν Ἀγγλων ναυτικῶν ἀξιωματικῶν

γ) Ἡ Τοιαύτη τῶν Ἡμετέρων ναυτικῶν ἀξιωματικῶν στολὴ λογίζεται ὡς δευτέρα, ἤτοι ὡς τῆς καθημερινῆς ὑπηρε-

πίας στολῆ, ἀντικαθιστᾷ δὲ τὴν ἤδη ἐν χρήσει, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φέρῃ τις πλέον μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς σήμερον.

δ) Ἀπὸ τοῦ ναυτικοῦ σκιαδίου διατάσσομεν ν' ἀφαιρεθῶσι τὰ κάκκινα ἐπίβλημα· νὰ συρράπτωνται δὲ κατὰ μέτωπον αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ μεταξὺ κλάδων δρυὸς καὶ ἐλαίας περιεχομένου στέμματος, δύο μικροὶ διεσταυρωμένοι καὶ ἐπὶ τῆς ἄνω γωνίας ἐστεμμένοι χρυσοῦφαντοι ἀγκυρῶν.

ε) Πρὸς διάκρισιν τῶν δύο τάξεων τῶν δοκίμων τοῦ Ἡμετέρου ναυτικοῦ, οἱ μὲν τῆς πρώτης τάξεως δόκιμοι θέλουσι φέρει, ἐπὶ τῆς μεγάλης αὐτῶν στολῆς, ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου ἐξηρτημένον, πλέγμα χρυσοῦν, κατὰ τὸν Γαλλικὸν τρόπον· οἱ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως θέλουσι φέρει ὅμοιον καὶ οὗτοι πλέγμα καὶ ὁμοίως ἐξηρτημένον, ἀλλὰ τὸ πλέγμα αὐτῶν θέλει εἶσθαι κατὰ διαστήματα καὶ ἐναλλὰξ χρυσοῦν καὶ μεταξωτὸν, χρώματος κυανοῦ.

Τὸ αὐτὸ πλέγμα δύνανται νὰ φέρωσι καὶ ἐπὶ τῆς καθημερινῆς στολῆς των οἱ δόκιμοι, κατὰ τὰς περὶ τούτου καθημερινὰς τοῦ προϊσταμένου των διαταγάς.

ς) Καὶ οἱ δόκιμοι, εἴτε τῆς πρώτης καὶ οἱ τῆς δευτέρας τάξεως, τὴν καθημερινὴν των στολὴν ἐνδεδυμένοι, θέλουσι φέρει ἀντὶ σπάθης ἐγχειρίδιον, ὅμοιον τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰουνίου 1846.

Νόμος Ν'. *Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1846.*

ΟΘΩΝ κ. π.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἑξῆς

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1846 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἑπονται

Α'. Ἔγγειοι φόροι. Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ποῦ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς κτήματος.

Β'. Δικαίωμα ἐπικαρπίας. α) Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν. β) Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς εἴδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὄντα τὸ πάλαι ἐθνικά, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς διακατόχους μὲ ἔγκρισιν, ἢ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἴτ' ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν. ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς, μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς.

2. Τὰ εἰς τοὺς ἀποίκους Κρῆτας ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἔγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδεθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην χορολογίαν.

3. Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουν πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια ὅρους.

4. Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 0[0] ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ ἀποτιμήσεως ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 16 Μαΐου 1835 Νόμου καὶ τοῦ Νόμου 3 (15) Σεπτεμβρίου 1836, καὶ εἰς τὰς ὡρισμένας προθεσμίας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς.

Ἀλλ' ἐὰν συνέβη καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρω φόρου κατὰ τὴν παρελθοῦσαν χρῆσιν, ἐπιτρέπεται καὶ πρὶν ἐτι λήξῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς νὰ ἐνεργηθῆ κατάσχεσις, καὶ ἐκποίησις ἀναλόγου μέρους τῶν παραχθησομένων καρπῶν, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλουμένου φόρου τῆς παρελθούσης χρήσεως καὶ τῆς ἐνεστώσης.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω φορο-

λογίαν· α) τὰ ἄχυρα· β) ἓν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κῆται, δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων, καὶ δι' ὁποιανδήποτε χρῆσιν του· γ) ὅλα τὰ σποράδην φυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ἑνὸς στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς, αὐλὰς καὶ ἀμπελῶνας· δ) Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύο μόναν κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον· ε) Ὁ λιναρόσπορος, καναβόσπορος καὶ ριζαράσπορος· ς) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομωρεῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον· ζ) Ἡ ῥόβη, καὶ ὁ βίκος, ὅταν δὲν ἁλωνίζωνται· η) Ὁ ἔγγειος φόρος 50 ὀκάδων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν ἑκάστου ἰδιοκτήτου χρῆσιν ἐκ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων.

6. Ἰδιαίτερος Νόμος κανονίζει τὰ περὶ τῶν βοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβαδίων.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

7. Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1846 θέλουν εἰσπραχθῆ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσει ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως προσωπικόν.

8. Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἴσπραξιν ἐπὶ βαρυτάτῃ αὐτῶν εὐθύνῃ καὶ ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ 5—50 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους, τῆς συγκομιδῆς εἰς τ' ἁλώνια, τοῦ κοπανίσματος καὶ ἁλωνίσματος, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἁλωνίων, μεχρισοῦ εἰσπράξωσι τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους, καὶ ἐναποθέσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας.

Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἁλωνίσματος τῶν προϊόντων των· ἀλλ' ὀφείλουν ἐκεῖνοι μόνον, ὅσοι καλλιεργοῦν ἐθνικοὺς καὶ ἰδιωτικοὺς ἀγροὺς συνάμα ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει τῶν πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, νὰ λάβωσι τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει παρευθὺς νὰ δώσῃ αὐτοῖς· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸν θερισμόν· ἀλλ' οἱ καλλιεργοῦντες ἀγροὺς ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ θερίζωσι πρῶτον τοὺς καρποὺς τῆς μιᾶς, καὶ εἶτα τῆς ἄλλης κατηγορίας.

Ἡ σφράγισις καὶ ἀποσφράγισις τῶν ἁλωνίων, καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι, εἰμὴ ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἴσπραξιν. Ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν πρόσκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν ὁ φορολογούμενος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ, ἐν ἐλλείψει ἑνὸς αὐτῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων συνταστομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων κρύψῃ ἢ ἀφαιρέσει προϊόντα, ἀποσφραγίσει ἢ ἀφαιρέσει τοὺς ἁλωνισμένους καρποὺς, ἢ δι' ὁποιουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθήσει νὰ στερήσῃ τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νομίμου φόρου, εἰς πρόστιμον, πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἴσον μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἀπεπειράθη νὰ μὴ πληρώσῃ.

Τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου τούτου δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλων, πρὸς ὁμοιοθὴν τοῦ ζήλου καὶ τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλον διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων του.

Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως παρὰ τοῦ δημάρχου, ἀστυνόμου, ἢ παρέδρου τοῦ τόπου, ὅπου συνέβησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ διαγεγραμμένα· ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον πταισμα-

ποδικεῖον, ἢ πλημμελειοδικεῖον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Ἐὰν τὰ παρανόμως ἀφαιρεθέντα προϊόντα προέρχωνται ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τότε κάμνει μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον ὡς ἐπὶ ἰδιοκτήτων προϊόντων, τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι ὅταν τὸ κτῆμα ἤθελε κηρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ὅτι εἶναι ἐθνικόν.

Περὶ τῶν εἰς εἴδη λαμβανομένων φόρων.

9. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν μὲν πρωΐμων καρπῶν, ἤτοι τοῦ σίτου τῆς κριθῆς τοῦ ρυιγοῦ, τοῦ διμήνου (μαρτιάτικου), τῆς καλέως (βρύζης), τῆς βρώμης, τοῦ κυμίνου, τοῦ γλυκανίσου, τοῦ σισαμίου, τῶν ὀσπρίων κλπ. πρὸς δὲ καὶ τῶν πρωΐμως συλλεγομένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμποκίου, ἤτοι τῶν ἀμέσως κοπανιζομένων εἰς τὰ ἀλώνια, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ μέτρου χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ· τῶν δ' ὀψίμως συλλεγομένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμπακίου, ἤτοι τῶν μὴ κοπανιζομένων ἀμέσως εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ ὀρυζίου, φασουλίων κτλ. δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, εἰς ὁκάδας προσδιοριζομένων.

Δύναται δὲ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τῆς δι' ἐκτιμήσεως φορολογίας καὶ ἐπὶ τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας ἀραβοσιτοκαλαμβακίων εἰς τοὺς ὁμίλους ἢ τὰ χωρία ἐκεῖνα, ὅπου ἡ ἀποφερομένη ποσότης εἶναι μικρὰ, ἀναλόγως τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως, ἡ δὲ ἐκτίμησις αὕτη ἀπόκειται εἰς τὸν ἁρμόδιον Ὑπάρχον, Οἰκονομικὸν Ἔφορον καὶ Δήμαρχον, οἱ ὁποῖοι διὰ πράξεώς των, ἀρκούντως αἰτιολογημένης, θέλουν ἐπιτρέπει τὴν δι' ἐκτιμήσεως φορολογίαν.

10. Τοὺς ἀνωτέρω φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι καὶ παραδώσωσι, τοὺς μὲν, ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἀλώνι, τοὺς δὲ, μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσίν των, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς ἑκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου.

Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογήν του καὶ εἰς τινα ἐκ τῶν πλησίον τοῦ οἰκείου δήμου τῶν φορολογουμένων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀπέχῃ πλειότερον τῶν τριῶν ὡρῶν ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ δήμου των, ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι των. Ἀλλ' ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν εὐκολύνονται νὰ μετακομίσωσιν ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς ἁλωνιζομένους καρποὺς των, δύνανται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσιν εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον εἶναι εἰς βάρος των· ἀλλ' ἐντὸς εἴκοσι τὸ πολὺ ἡμερῶν ὀφείλουν νὰ τοὺς μεταφέρουν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν, ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς καταλογίζον τὰ ἔξοδα τῶν ἀγωγίων εἰς βάρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

Τοὺς κατ' ἐντίμησιν ἀποδεκατουμένους καρποὺς, ἐὰν μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἀποξήρανσίν των δὲν τοὺς μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, προσκαλοῦνται εἰς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν· ἐὰν δὲ μετὰ παρέλευσιν ΞΙΙ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ τοὺς πληρώνωσιν εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπικρατουσῶν εἰς τὸν τόπον τιμῶν, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 43 τοῦ παρόντος Νόμου.

Πᾶς δῆμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται δημόσιοι καρποὶ, ὑποχρεωτικῶς χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαιούσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ προσδιορίζουσιν ὑπὸ ἀναλόγου ἐνοίκιον, ὁριζόμενον παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἂν αἱ ἀποθῆκαι ὦσι ἰδιωτικαί· ἐν

περιπτώσει δὲ ἀσυμφωνίας, ἀποφασίζει ὁ Εἰρηνοδίκης.

11. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἴσπραξιν ἐπιστάτης σημειοῖ αὐτὸν ὁλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐπιστάτης, τὸ ὁποῖον ἐκκόπτων, ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἦναι ἀγράμματος, ἢ ἀποποιηθῇ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὅπου δὲ εὑρίσκεται ἱερεύς, ὑπογράφεται αὐτὸς μόνος ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

Ἅμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθρ. **10** ἡ μετακόμισις τοῦ φόρου, ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος, καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

12. Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. **10**—**100**, ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναφυῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου· ἐπιφυλάττεται δὲ καὶ ἡ ποινικὴ καταδίωξις.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδομένων φόρων.

13. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, λαχανοκήπων, περιβολίων, μυστακινίων, ἐλαιοδένδρων, καπνῶν, βαμβακίων, γρασιδίων, κρομμύων, γαιωμήλων, καὶ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν κλπ. λαμβάνεται εἰς χρήματα.

14. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικὸν ὡς ἑξῆς· τῶν τῆς ά. ποιότητος ἀμπέλων Δρ. **5**, τῶν τῆς β'. ποιότητος ἀμπέλων Δρ. **4**, τῶν τῆς γ'. ποιότητος ἀμπέλων Δρ. **3**, τῶν τῆς δ'. ποιότητος ἀμπέλων Δρ. **2** τῶν τῆς ε. ποιότητος ἀμπέλων Δρ. **1**, τῶν τῆς ς'. ποιότητος ἀμπέλων Δρ. **50**. Θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἄμπελαι ά ποιότητος ἐκεῖναι, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα φθάνει εἰς δραχμὰς **50** κατὰ στρέμμα. β'. ποιότητος Δρ. **40** κατὰ στρέμ. γ'. ποιότητος Δρ. **30** κατὰ στρέμ. δ'. ποιότητος Δρ. **20** κατὰ στρέμ. ε. ποιότητος Δρ. **10**. κατὰ στρέμ. ς'. ποιότητος Δρ. **5** κατὰ στρέμ.

Ὁ δὲ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος προσδιορισμὸς γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καρποφορίμοτητος καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων, εἰσὶν ἐλεύθεραι φόρου.

Αἱ δὲ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι καὶ χερσωμέναι ἐθνικαὶ ἄμπελοι, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φορολογίαν.

Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατασταθεισῶν πέρυσιν ὁριστικῶν διανομῶν ἢ καταμετρήσεων καὶ τῶν κατὰ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων πρωτοκόλλων τοῦ αὐτοῦ ἔτους· ἐξαιρέσει τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον θεωρηθῇ ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὴν τῆς ά. ποιότητος, ἤτοι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δραχ. **5**, αἱ ὁποῖαι θέλουν προσδιορισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου § θ'. τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἀλλ' ἐὰν ἄμπελοι, αἵτινες συνεπλήρωσαν ἤδη τὰ πέντε ἔτη παρελείφθησαν νὰ σημειωθῶσι πέρυσιν εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι τότε συμπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγοῦσαι τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν· ἢ ἐὰν ἡ κατασταθ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

θεῖσα πέρυσιν ὁριστικὴ σημείωσις περὶ τε τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος δὲν ἦναι ἀκριβής· ἢ ἐὰν ἄμπελοι, οὖσαι εἰσέτι ἐθνικαὶ ἐσημειώθησαν πέρυσιν ὡς ἰδιόκτητοι, εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας·

α. Οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ἐὰν ἦναι ἐθνικαὶ, οἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν, ὀφείλουσιν ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου, 30 ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχὴν τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ παραλειφθεῖσα ἄμπελός των, τὴν ὁροθεσίαν της, τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ἑκάδας μούστου, καθὼς καὶ ἐπίσης ἂν τὸ κτῆμα ἦναι ἐθνικὸν ἢ ἰδιόκτητον.

Ἡ δήλωσις θέλει γίνει εἰς διπλοῦν πρωτότυπον, καὶ τὸ μὲν ἓν θέλει κρατεῖ ὁ δήμαρχος, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου ἐπιθεωρημένον.

β. Ἂν οἱ ἴδιοι ἔχουσι ἀμπέλους εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλουσι νὰ κάμωσι χωριστὴν δήλωσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

γ. Εἰς τὸ δημαρχεῖον θέλει κρατηθῇ βιβλίον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ διηρημένον κατὰ χωρία· εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουν ἐν περιλήψει ἐγγράφεσθαι αἱ δηλώσεις· εἴκοσι δὲ ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν. Καθ' ὅλον δ' αὐτὸ τὸ δικαστήριον τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

δ) Ὅσοι ἠθελον παραμελήσει νὰ κάμωσιν ἐντὸς τῆς τεθείσης τριακονθημέρου προθεσμίας τὴν δήλωσίν των, ἢ ἤθελον δηλώσει ὀλιγώτερον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῆς ἀμπέλου ἢ τῶν ἀμπέλων των, ἢ ἤθελον χαρακτηρίσει ἄμπελόν τινα ἐθνικὴν ἢ ἐθνικοϊδιόκτητον ὡς ἰδιόκτητον, ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσαν, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέκρυψαν. Τὴν ἴδιαν τῆς ποινῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἄμπελον, ἢ τὰ ἀποκρυφθέντα στρέμματα.

ε) Ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὅλαι αἱ ἄμπελοι ἐδηλώθησαν, ἢ αἱ δηλώσεις ἦναι ἀκριβεῖς· ὁσάκις δὲ συλλάβῃ εὐλόγους ὑποψίας, ἢ λάβῃ πληροφορίας ὅτι δὲν ἐδηλώθη ἄμπελός τις ἢ μέρος, διατάττει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν δι' εἰδημόνων κατανέμετρησιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτόπιον συνήθειαν. Ἐπίσης ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν αἱ ὡς ἰδιόκτηται δηλωθεῖσαι ἄμπελοι ἦναι ἐθνικαὶ ἢ ἐθνικοϊδιόκτητοι.

ς') Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταὶ, ἐὰν νομίζωσιν ὅτι εἰς τὰς πέρυσιν ὁριστικὰς καταταθείσας σημειώσεις ἀνεφέροντο περισσότερα στρέμματα παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουσι, δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀναθεώρησιν, ἀναφερόμενοι περὶ τούτου ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας· τοῦτ' αὐτὸ δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή.

ζ') Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναθεωρήσεως, τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν ἐνεργουμένης, καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἰδίων αὐτῶν, καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμιῶν, ὁσάκις τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ ἀνώτερον τῶν περισυνῶν δηλώσεων, ἐὰν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· ὁσάκις δὲ ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, ἐὰν δὲ ἀνώτερον, εἰς βάρος τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν.

η) Ἡ διοικητικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον ὑπ-

μαρχον, διορίζουσι διὰ πλειοψηφίας τρεῖς πραγματογνώμονας δι' ἕκαστον δῆμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦν ἐπ. τῇ προσκλήσει τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπέλων, καὶ καταστρώνουν πρωτόκολλα τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικά, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Ϛ΄) Ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῶν τεθεισῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἡ διοικητικὴ ἀρχή, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ὁ εἰρηναδίκης καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, καὶ συμβουλευόμεναι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους α. καὶ β΄. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τ. γ΄. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἑκάστου δήμου, κατὰ κλῆρον ἐκλεγομένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανομένους, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα α) τῶν παραλειρθεισῶν πέρυσιν ἀμπέλων β΄) τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἠθέλε ζητηθῇ παρά τε τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ καλλιεργητῶν ἢ τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἀναθεώρησις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § Β΄ καὶ γ΄) τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελαν ἀποδειχθῇ παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς, ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δραχ. 5, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, καταστρόνουσαι τακτικὰ πρωτόκολλα· τὰ πρωτόκολλα ταῦθα θεωροῦνται, ἐκτελεστά· δύναται ὅμως τὸ ὑπουργεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον θέλουν παραπέμπεσθαι παραγρήμα ἐξ αὐτῶν ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελε καταχωρισθῇ ἡ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτων μεταρρυθμίσεις.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφ. β΄. τοῦ §. 6 τοῦ ἄρθρ. 1 προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

15. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν περιβολίων θέλει προσδιορισθῇ κατὰ πλειοψηφίαν παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου. ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται ταῦτα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη 1843, 1844 καὶ 1845 γενομένων ἐκτιμήσεων.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ προσδιορισμοῦ θέλουσι σημειοῦσθαι, πρὸς τὰς ἄλλας ἰδιότητας τοῦ περιβολίου, τὰ ὅρια αὐτοῦ, ἡ ἔκτασις εἰς Βασ. στρέμματα, ἡ ἐπ' αὐτοῦ πρόσοδος τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, καὶ ὁ ἀποδοθησόμενος φόρος, χωριστὰ ὁ ἔγγειος καὶ χωριστὰ, ὁ τῆς ἐπικαρπίας.

Ὁ εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα προσδιορισμὸς τοῦ φόρου, ἀφοῦ ὑπογραφῶσιν ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω ἀρχάς, θεωρεῖται ὁριστικὸς καθόσον δὲν ἤθελον λάβει χώραν αἰτήσεις κατὰ τὸν ἑπόμενον παράγραφον· ἀπόπασμα δὲ αὐτῶν πέμπεται πρὸς τὸν ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν τοῦ φόρου.

Ὁ δὲ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 13 ἀναφερομένων προϊόντων λαχανοκήπων, μπαστανίων, κρομμύων, γαιωμήλων, γραμμιδίων κλπ. ἐκτιμᾶται ἅπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως ἑκάστου κτήματος καὶ τῆς ὅλης ἐτησίας προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὡρῶν τοῦ ἔτους προϊόντων, καὶ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τόσον τὸ δέκατον ὅσον καὶ τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας. Εἰς τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως ὑπάγονται καὶ τὰ περιβόλια, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸν § α΄ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁσάκις ἡ ἰδιοκτήτη, ἢ καλλιεργηταὶ αὐτῶν δὲν ἀπαιτήσωσιν· ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ κάμωσι τὴν περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν οἱ ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊὸν ἑκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ὑκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου ἐξαιρουμένου ἀπὸ τὸ καρύδι, ἑπομένως ὁ ἔγγειος φόρος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἀποδίδοσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουν, ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κοινότητα, ἐπὶ δὲ τῶν βαμβακίων κατ' ἐπαρχίαν, ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ μετὰ τοῦ δημάρχου ἑκάστου δήμου ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ἰδιοκτητῶν καπνοφυτείας ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εὐϋπολήπτοτέρων, προσλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω, συνταχσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον καθίσταται ἐκτελεστόν.

16 Ὁ Ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαιῶν ἐξαριβοῦται μετρουμένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα πρὸς λεπτὰ ἑπτὰ τὴν ὀκᾶν, τὸ δὲ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ §. 6΄. τοῦ ἄρθρου 1, τοῦ παρόντος νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ πρὸς λ. ἑπτὰ τὴν ὀκᾶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον. Αἱ δὲ πρὸς βρῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι ζυγίζονται ἢ ἐκτιμῶνται, κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὅπου ἐναπαταμιεύονται, λαμβανομένου φόρου πρὸς λ. 1 1/2 τὴν ὀκᾶν.

17. Ἡ Διοικητικὴ καὶ Οἰκονομικὴ ἀρχὴ θέλουν διορίσει ἅπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, καὶ προσδιορίσει τὸν μισθὸν αὐτῶν ὄχι ἀνώτερον τῶν 4 δραχμῶν τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως, ἡ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ διακηρύττει ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας τὴν πρωτελευταίαν Κυριακὴν, οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ ἔχωσι προχείρους τοὺς ἐκ μέρους των ἐκτιμητὰς, ἂν δὲν θέλουν νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου· ἂν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος οὔτε ὁ ἐκτιμητής του, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ δημοσίου προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἐπιδίδει εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐμφανισθῇ καὶ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου τοιχοκολλᾶται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, κατὰ τὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τύπον, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τοὺς φορολογουμένους. Ἂν ὁ φορολογούμενος, ἢ ὁ ἐκτιμητὴς του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, διαιρίζεται, αἰτήσει ἑνὸς τῶν μερῶν, ἐπιδιαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηναδίκου, ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθ. 19. ὅρκον καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς, παραδεχόμενος τὴν ἑτέραν τῶν γνωμῶν. Κατὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαίρεσις, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηναδίκου.

18. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ διοικητικὴ ἀρχή, πληρώνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογουμένου καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἓξ δραχμὰς τὴν ἡμέραν, ἡ ὁποία προσδιορίζεται ἅπαξ πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως.

19. Οἱ ἀνωτέρω ἐκτιμηταὶ τοῦ

δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ τρίτοι ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι ν' ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς ν' ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου δι' ὁποιανδήποτε λόγον. »

Ὁ ὅρκος γίνεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

20. Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι θέλουν εἰσπραχθῆ τῶν μὲν κατὰ περιβολίων, μποστανίων, κήπων, χαιμηλῶν, καὶ τῶν τοιούτων, τὴν 1 Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ βαμβακαίων, τὴν 15 Νοεμβρίου, καὶ τῶν ἐλαιοδένδρων, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μετακομισθῆ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἰς τὰς οἰκίας, τοῦ δὲ μὴ ἐκθλιβομένου εἰς τὰ συνήθη ἐλαιοτριβεῖα, ὡς καὶ τοῦ φόρου τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν, πληρόνεται κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς αὐτῶν. Δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγὴ ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοτριβείων, ἄνευ προηγηθείσης πληρωμῆς τοῦ φόρου· ἀλλ' ἐάν τινος αἱ ἐλαῖαι ἐκθλίβωνται ἐκ διαλειμμάτων, ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἔκθλιψιν.

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαίου ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἴσπραξιν ἐγγράφει τὸ ὁλικὸν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν καταλογισθησόμενον εἰς χρήματα φόρον, εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένα

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα τοῦ Κράτους εἰσπραττομένων φόρων.

21. Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος, βαλανοκιλιδίων, τῆς μετάξης, τοῦ ῥιζαρίου καὶ τοῦ προϊνοκομμένου λαμβάνεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἔκτος τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

22. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ξυρῶν σύκων, καθὼς καὶ ἐκεῖνος τῶν λερολίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστίας, εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἔκτος τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ μεταφορὰν αὐτῶν διὰ θαλάσσης.

23. Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἔκτος τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν δέκα 0/0 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ ἓξ 0/0 διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

24. Ἅμα κατὰ τὸ πρῶτον ἀποκοπὴ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἑκάστης ἐπαρχίας· ἀφοῦ γνωματεύσωσι τρεῖς ἐκ τῶν ἀγροτοτέρων καὶ εὐϋποληπτοτέρων ἐμπόρων, καὶ τρεῖς ἄλλοι ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει διακρίνεσθαι ἑκάστη ποιότης, καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχὸν βρεγμένην σταφίδα ἑνὸς διαλαμβάνον ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἓν ἐννατημόριον περιπλέον. Ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον· τοῦτο δὲ ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασίν του.

25. Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ ἰδιοκτῆται ὀφείλουν νὰ ὑπογράφωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ καταγράφονται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίαι περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

26. Ἐὰν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβῶσιν αἰφνιδία αὐξομειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ τελωνείου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 σημειουμένων ἀρχῶν, συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῆ ἀνευ ἀναβολῆς ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

27. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Υ

πουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος, ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ προσφυγὴ δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ ὑπουργείου.

28. Πρὶν προσδιορισθῇ καὶ ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ἐὰν τις θελήσῃ νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα, θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγὴ, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης, ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως ὅτι θέλει πληρώσει τὸν ἔγγειον φόρον, καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

29. Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκιδοδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπάκεινται εἰς ἔγγειον φόρον, ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτήτων ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ Τελωνεῖα μετὰ τοῦ πέλους τῆς ἐξαγωγῆς, λαμβανόμενον εἰς τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου, λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδας, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος.

α΄) Διὰ τὴν Κέαν, Ἀκαρνανίαν καὶ Λακεδαίμονα. Ἔγγειος φόρος. Δραχ. 1,10
Τελωνιακὸν δικαίωμα. 55

β΄) Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον Ἀττικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα. Ἔγγειος φόρος. Δραχ. 1, 5
Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

γ΄) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἐγκ. φόρος Δραχ. 3,
Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

δ΄) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν Αἰτωλίαν, καὶ Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος Δραχμ. 2,
Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

Ἐπὶ τῶν Κικιδίων· Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν φόρος ἐγκτητικὸς τὴν ὀκὰν, ἀνὰ 25
καὶ Τελωνιακὸν δικαίωμα 6

Δι' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἔγγειος φόρος, 10
καὶ Τελωνιακὸν δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν ὀκὰν. 6

30. Ὡς πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βαλανοκιδίων θέλουν τηρηθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19|31 Μαρτίου 1843 Τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει φροντίσει νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

31. Ὅστις φωραθῇ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκιδοδένδρων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 26 στοιχ. γ΄. καὶ δ΄. ἄνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλασίας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελε συνάξει, κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ παρόντος νόμου, τὸ δὲ ἥμισυ αὐτοῦ δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου.

32. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μετάξης εἰσπράττεται ὡσαύτως εἰς τὰ τελωνεῖα πρὸς δρ. 2, 50 κατ' ὀκὰν, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος ἐπὶ δὲ τῶν κουκουλίων, ὅταν ταῦτα ἐξάγωνται, λαμβάνεται πρὸς λ. 60 τὴν ὀκὰν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα δι' ἀμφότερα ὡς τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς προσδιορισθείσης, ὡς ἀνωτέρω, τιμῆς.

Ὁ μετακομίζων μετάξην, ἢ κοκκύλια, ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δρωμικὸν ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ἐνῶ μεταφέρεται, ἐμφαῖνον τὸ ποσὸν τῶν σάκκων, ἢ κιβωτίων, τὸ βάρος αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν ὅπου μετακομίζεται, ὑποχρεωμένος νὰ παρουσιάζῃ αὐτὸ εἰς μὲν τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, ὅταν ὁ τόπος, ἔνθα μεταφέρεται, ἦναι παράλιος, εἰς δὲ τὸν ἔφορον, ὅταν ἦναι μεσόγειος, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἀπόδειξιν ὀφείλει, ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐξ οὗ ἐδόθη τὸ δηλωτικόν.

Ἀλλ' ἐὰν, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθε-

σμίας, παραλείψῃ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον τὴν ῥηθεῖσαν ἀπόδειξιν, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὀφειλομένων φόρων.

Εἰς δὲ τὰς ποινὰς τοῦ λαθρεμπορίου θέλει ὑποβάλλεσθαι ὁ μετακομίζων, ὁσάκις δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ δηλωτικόν, ἢ ὁσάκις ἡ μετακομιζομένη μετάξη ἢ κουκούλια, εἶναι ποσότητος ἀνωτέρας ἢ κατωτέρας τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐμφαινομένης.

33. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρινοκοκκίου προσδιορίζεται εἰς 1 1]2 δραχμὴν τὴν ὀκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτὰ 90.

34. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ ῥιζαρίου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 4. τὸ καντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς δραχ. 2, 40.

35. Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καντάριου, δι' ἔγγειον φόρον δραχ. 1. διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λ. 60.

36. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστίας λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς βεβαιουμένης κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὴν διοικητικὴν καὶ τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρχον. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων ὡσαύτως πληρόνεται ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

37. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων καὶ συκῶν ἴσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἐγγείου φόρου θέλει προσδιορισθῆ δι' ἐκτιμήσεως σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 17, 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ εἰσπραχθῆ εἰς χρήματα ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ταμεῖα. Τὸδὲ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μωρεοδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου δένδρου ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

38. Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ τῶν ἐν τοῖς ἄρθρ. 34 καὶ 35 ἐνδιαλαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 36 πορτοκαλλολεμονίων, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος· ἐπίσης θέλει ὑποβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινὴ, καθ' ὁριζομένην ἀναλογίαν, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων νόμον. Τὸ τριτημόριον τῆς ὡς ποινὴ λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγῳ ἀποζημιώσεως.

39. Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ἐλαιῶν, βαλανοκικιδίων, μωρεῶν, κλπ. ἂν δὲν ἦναι πωλουμένη διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐν δημοπρατίας ἢ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ῥητινοκατράμμης.

40. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς ῥητινοκατράμμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10|00, καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκοπείσης παρὰ τοῦ ἐπάρχου τοῦ δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ θέλει κανονισθῆ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας 15|00.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ὑποπίπτει εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ παρόντος Νόμου διατασσόμενα θέλει ὑποκύψει εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας ποινάς.

ΤΜΗΜΑ ς'.

Γενικαὶ διατάξεις.

41. Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξιν καρπῶν

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Αθηνών

καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μετενεχθῶσιν, ἐνόσῳ εὑρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

42. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διασαφήσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου τόσον διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν εἰς τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμήν.

43. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας τοῖς μετρηταῖς ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρηταῖς εἰς τοὺς φορολογουμένους, κατ' αἴτησιν αὐτῶν, ἄνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀρροβῶνον τοὺς φόρους ἑκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς, καὶ τοῦ ταμίου.

44. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10—50 δρ. νὰ προτείνωσιν αὐθορμήτως τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας, ὡς πρὸς τοὺς δικαιοκτήτους ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

45. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διαλυμένων μοναστηρίων ἐξακριβοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους ἐκλαμβανομένους εἰς τὰ ἀνὰ χεῖρας τῶν ἐκλειτεργητῶν ἔγγραφα.

46. Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποστάται, φύλακες καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, οἵτινες ὅπως δήποτε ἤθελον ζημιώσει τὸ δημόσιον πρὸς ἴδιον ἢ ἄλλου τινὸς ὄφελος ὑπάκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ Νόμου ὁριζομέναις ποιναῖς καὶ εἰς στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἕως ἓξ ἐτῶν.

47. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουνίου 1846
Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

501 Ν. Περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐν ταῖς δημοσίοις ἀποθήκαις καρπῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον νὰ ἐκποιῇ διὰ δημοπρασίας, ἢ νὰ παραχωρῇ εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοὺς ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ δημοσίου ὑπάρχοντας εἰσέτι ἀνεκποιήτους καρποὺς ἐπὶ πιστώσει, λαμβανομένης ὅμως ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς, οἰκονομικῆς καὶ δημοτικῆς ἀρχῆς. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ μὲ τὰς αὐτὰς ἀσφαλείας τοῦ δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ παραχωροῦνται καρποὶ, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν λαμβανόντων αὐτοὺς τοῦ ν' ἀποδίδωσιν ἴσον ποσὸν καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἐν καιρῷ τῆς συλλογῆς τῶν καρπῶν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους· ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ δι' ἀνταλλαγῆς παραχωρούμενον ποσὸν δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς 500 ὀκάδας εἰς ἕνα ἕκαστον.

2. Ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς τοῦ τιμήματος ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς 90 ἡμέρας.

3. Αἱ περὶ τούτου ληφθησόμεναι ὁμολογίαι θέλουν συντάττεσθαι ἐπ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ ὑπογράφεσθαι παρὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἐγγυητῶν ἢ, ἀγραμμάτων ὄντων παρὰ δύο μαρτύρων.

4. Αἱ τοιουτοτρόπως συντεταγμέναι ὁμολογίαι ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν, καὶ ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως οἱ χρεῶσται καὶ οἱ ἐγγυηταὶ συνάμα κατα-

κονται ἀπὸ τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμίας σύμφωνα μὲ τὸν περὶ καταδιώξεως Νόμον.

Ἀθήναι, τὴν 25 Ἰουνίου 1846. Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

502 Ν. Περὶ ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ποινικοῦ Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἑφεξῆς.

«Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται διὰ τῆς »πλαιμητόμου, ἢ διὰ τουφεκισμοῦ· ἡ περι»ουσία τοῦ εἰς θάνατον καταδικασθέντος »ἅμα δημοσιευθείσης τῆς τελεσιδίκου ἀ»ποφάσεως, ἀνήκει εἰς τοὺς κληρονόμους »του· ὁ ἴδιος δὲ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης »καθίσταται ἀνίκανος νὰ διαθέσῃ, καὶ »πᾶσα πρᾶξις ἀφορῶσα συμβόλαιόν τι »μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ζώντων εἶναι ἄκυρος »

«Τὸ σῶμά του ἐνταφιάζεται ἡσύχως »καὶ ἄνευ τινὸς πομπῆς διὰ τῆς ἀστυνο»μίας, εἰμπορεῖ δὲ καὶ κατ' ἔγκρισιν τῆς »ἰδίας ἀρχῆς καὶ νὰ παραδοθῇ ζητηθὲν εἰς »χεῖρας τῶν συγγενῶν διὰ νὰ ἐνταφιασθῇ »παρ' αὐτῶν μὲ ἄκραν σιγήν. »

2.« Ἡ διάταξις τοῦ § 1 τοῦ ἀνωτέρω »ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς »ἐκδόσεως τοῦ παράντος Νόμου καταδι»κασθέντας εἰς θάνατον.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου 1846.

Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

503 Ν. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1846.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων διὰ τὸ ἔτος 1846 προσδιορίζεται εἰς 842.

2. Οἱ 842 οὗτοι ἄνδρες θέλουν ἀναλογισθῇ εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν Ἀρχῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουλίου 1846. Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

504 Α. Περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ὁ κανονισμὸς, περὶ συνοικισμοῦ [illegible] ἐκ καταγωγῆς Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων, πολιτῶν Ἑλλήνων, ἐγκρίνεται [illegible] Ἡμῶν μὲ τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις.

Τὸ ἄρθρον 8 τροποποιεῖται ὡς ἑφεξῆς.

Οἱ οἰκισταὶ συνέρχονται εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις τοὐλάχιστον δὶς τοῦ μηνὸς· αἱ συνεδριάσεις αὐτῶν λογίζονται πλήρεις ὁσάκις, προσκληθέντων προσηκόντως [illegible] λων τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ μελῶν, παρίσκονται τὰ ἑπτὰ ἐξ αὐτῶν· αἱ δὲ ἀποφάσεις των λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειψηφίαν.

Τὸ ἄρθρον 9. τροποιεῖται ὡς ἑφεξῆς.

Οἱ οἰκισταὶ σκέπτονται ἐν γένει [illegible] τῶν καταλληλίλων μέσων πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ συνοικισμοῦ, ἰδίως δὲ ἡ σκέψις καὶ ἀπόφασις τῶν οἰκιστῶν ἀφορᾷ τείται ὁσάκις πρόκειται.

α) Περὶ αὐξήσεως τῶν μελῶν. β) περὶ ἀνευρέσεως τῶν πρὸς ἀποκατάστασιν [illegible] συνοικιζομένων πόρων δι' ἐκουσίων συνδρομῶν ἢ δωρημάτων. γ) περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ καταλληλοτέρου διὰ τὸν συνοικισμὸν τόπου· δ) περὶ ἀνεγέρσεως [illegible] προκαταρκτικῶν, θρησκευτικῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ δημοτικῶν καταστημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἄρθρου 12 προστίθεται ἡ λέξις ἀλλογενοῦς, καὶ προσέτι τὰ ἑξῆς «οἱ οἰκισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παύσωσι [illegible] μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ παραμελήσεως [illegible] καθηκόντων αὐτῶν.»

Ἀπὸ τὸ ἄρθρον 16 ἐξαλείφεται ἡ ἑξῆς περικοπὴ «καὶ τῇ ἐγγυήσει ὅλων τῶν συνοικιζομένων, ἑκάστου κατὰ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος, καὶ προστίθενται τὰ ἑξῆς «οἱ συνοικισταὶ δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς συμπληρώσωσι δὶ ὑποχρεωτικῶν συνεισφορῶν τὸ ποσὸν τῶν δανείων, καθόσον δὲν ἤθελεν ἐπαρκέσει εἰς τοῦτο ἡ ὑποθήκη ἡ λοιπὴ περιουσία τῆς κοινότητος.

Τὸ ἄρθρον 20 τροποποιεῖται ὡς ἑφεξῆς. Καθίσταται ἐτησία πανήγυρις τὴν [illegible] Μαΐου, εἰς τὴν ὁποίαν συνέρχονται ὅλα τὰ παρόντα μέλη τοῦ συνοικισμοῦ καὶ τιμῶσιν αὐτὴν μὲ διαφόρους ἀγῶνας κατὰ τὰ πατρῷα ἔθιμα, ἀφοῦ προηγηθῇ ἔκθεσις περὶ τῆς γενομένης χρηματικῆς διαχειρίσεως καὶ περὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἔργων τῶν οἰκιστῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Περὶ τῆς πανηγύρεως θέλει ἐκδίδεσθαι τρὶ δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ ἀνῆκον πρόγραμμα παρὰ τῶν οἰκιστῶν.

Τὰ ἄρθρα 23 καὶ 25 ἐξαλείφονται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἰουλίου 1846.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

505 Τῶν ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων οἰκιστῶν.

1 Συγκροτηθείσης γενικῆς συνελεύσεως κατὰ τὴν ἐννάτην Σεπτεμβρίου 1845 εἰς τὸν ἐν τῇ καθέδρᾳ ναὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἡ Θησεῖον ἐκ τῶν παρευθέντων Θρᾳκῶν, Βουλγάρων καὶ Σέρβων τὴν κατ' ἀγωγὴν, ὅλων πολιτῶν Ἑλλήνων, τῇ συγκατατεθείσῃ καὶ πολλῶν τῶν εἰς διάφορα μέρη διαμενόντων ὁμοφύλων, ἐπίσης πολιτῶν Ἑλλήνων, ἐνεκρίθη δευτέραν ἤδη φορὰν, νὰ συνοικισθῶσιν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἅπαντες οἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχοῦ κατοικοῦντες πολῖται Ἕλληνες Θρᾷκες, Βούλγαροι καὶ Σέρβοι τὴν καταγωγήν.

2. Μέλη τοῦ συνοικισμοῦ δύνανται νὰ ὦσι, ὅσοι, ἀνήκοντες ὡς ἐκ τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς γεννήσεως εἰς τὰς ῥηθείσας τρεῖς ἑλληνικὰς φυλὰς τῶν Θρακῶν, Βουλγάρων καὶ Σέρβων καὶ ἀποκτήσαντες τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν κηρύξουσιν ἀνυπάρκτως τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ ἀποκατασταθῶσι σταθερῶς μέλη αὐτοῦ.

3. Ὁ συνοικισμὸς θέλει πραγματοποιηθῇ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, τὸ ὁποῖον οἱ οἰκισταὶ ἤθελαν προσδιορίσει ὡς καταλληλότερον.

Περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ συνοικισμοῦ.

4. Ἡ διεξαγωγὴ ὅλων τῶν ὑποθέσεων τοῦ συνοικισμοῦ ἀνατίθεται εἰς δώδεκα οἰκιστὰς, ἐν οἷς εἷς Πρόεδρος καὶ εἷς ἀντιπρόεδρος, ἐκλεγομένους τὸ πρῶτον ἅπαντας παρὰ τῆς γενικῆς τῶν μελῶν συνελεύσεως ἐν Ἀθήναις.

Ἐκτὸς τῶν οἰκιστῶν καθίστανται 12 συμπληρωτικοὶ καὶ ἰσάριθμοι σύμβουλοι, ἐκλεγόμενοι καὶ οὗτοι τὸ πρῶτον παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως.

Δὲν ἠμποροῦν νὰ ἦναι οἰκισταὶ, σύμβουλοι ἢ συμπληρωτικοὶ ἄλλοι, εἰμὴ ὅσοι διαμένουν ἐντὸς τοῦ Κράτους.

5. Οἱ οἰκισταὶ ἐκλέγουσιν ἐκ τῶν μελῶν των ἕνα γραμματέα καὶ τριμελῆ ἐπιτροπὴν τοῦ ταμείου, ἀνανεουμένους κατ' ἔτος.

Τὰ ἐξερχόμενα μέλη εἶναι ἐκ νέου ἐκλέξιμα.

6. Ἡ ὑπηρεσία τῶν οἰκιστῶν, συμβούλων καὶ συμπληρωτικῶν εἶναι ἄμισθος, διαρκεῖ δὲ μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ συνοικισμοῦ, καὶ τῆς κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους συστάσεως τῆς δημοτικῆς τῶν συνοικισθησομένων Ἀρχῆς.

7. Προσδιορίζεται ἕδρα σταθερὰ τῶν οἰκιστῶν αἱ Ἀθῆναι.

Καθήκοντα τῶν οἰκιστῶν.

8 Οἱ οἰκισταὶ συνέρχονται εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις τοὐλάχιστον δὶς τοῦ μηνός· αἱ συνεδριάσεις αὐτῶν λογίζονται πλήρεις ὁσάκις εἶναι παρόντα ἑπτὰ τῶν μελῶν, αἱ δὲ ἀποφάσεις των λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

9. Ὅλα ὅσα ἀφορῶσι τὴν πραγματοποίησιν τοῦ συνοικισμοῦ εἶναι ἀντικείμενα τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεων τῶν οἰκιστῶν· ἰδίως δὲ φροντίζουσι α) περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ· β) περὶ ἀνευρέσεως τῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν συνοικιζομένων ἀπαραιτήτων πόρων· γ) περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ καταλληλοτέρου διὰ τὸν συνοικισμὸν τόπου, καὶ δ) περὶ ἀνεγέρσεως τῶν προκαταρκτικῶν, θρησκευτικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ διοικητικῶν καταστημάτων.

10. Οἱ οἰκισταὶ ἀναφέρονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ ὅλων τῶν νομίμων συμφερόντων τοῦ συνοικισμοῦ καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν προστασίαν καὶ τὴν συνδρομήν της.

11. Συνδέουσι σχέσεις μὲ τὰ ἐκτὸς τῆς

Ἐπικρατείας μέλη τοῦ συνοικισμοῦ, ὡς καὶ μὲ πάντα ὁμογενῆ πρὸς ἐπίτευξιν συντελεστικῶν μέσων· ἐπὶ τούτῳ α) Σχηματίζουσι τοπικὰς ἐφορείας· β) Διορίζουσιν ἐπιτιμίους προέδρους καὶ ἀντιπροέδρους ἐκ τῶν διακριθέντων ὡς ἐκ τοῦ ζήλου καὶ τῶν χρηματικῶν καταβολῶν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ συνοικισμοῦ.

12. Οἱ οἰκισταὶ εἰσπράττουσι διὰ τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου τὰς μηνιαίας χορηγίας τῶν μελῶν τοῦ συνοικισμοῦ καὶ τὰ δωρήματα τὰ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ συνικισμοῦ χορηγούμενα παρὰ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους μελῶν, ὡς καὶ παντὸς ὁμογενοῦς.

Ἡ μηνιαία χορηγία δι' ἕκαστον μέλος προσδιορίζεται κατ' ἐλάχιστον ὅρον εἰς λεπτὰ πεντήκοντα· μέτρον δὲ τῆς χορηγίας τῶν εὐπορούντων εἶναι, ἡ προαίρεσις ἑκάστου.

Οἱ ἀποδεδειγμένως ἐνδεεῖς ἀπαλλάττονται πάσης χρηματικῆς συνδρομῆς.

13. Οἱ Οἰκισταὶ λαμβάνουσιν ἰδικωτέραν πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μελῶν τοῦ συνοικισμοῦ, χορηγοῦντες εἰς αὐτὰ πᾶσαν δυνατὴν προστασίαν καὶ βοήθειαν, ἰδίως δὲ θέλουσι φροντίζει περὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν ἐν καιρῷ ἀσθενείας.

14. Χορηγοῦσιν ὡσαύτως εἰς τὰ μέλη τοῦ συνοικισμοῦ τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, ὁσάκις ζητηθῶσι τοιαῦτα.

15 Συντάττουσι τακτικῶς τὸν μηνιαῖον προϋπολογισμὸν τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων διὰ τὸν ἀκόλουθον μῆνα, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ γίνονται αἱ δαπάναι αἵτινες θέλουν περιορίζεσθαι πάντοτε εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα.

16. Ἐὰν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ συνοικισμοῦ ἤθελε χρειασθῆ νὰ ἀγορασθῶσι γαῖαι, οἱ οἰκισταὶ δύνανται, εἴτε διὰ δανείων, εἴτε διὰ μερίδων, ἐὰν δὲν ἤθελον ὑπάρχῃ ἄλλα κεφάλαια διαθέσιμα, νὰ πορισθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τοῦτο χρηματικὰ μέσα ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ τῶν ἀγορασθησομένων γαιῶν καὶ τῇ ἐγγυήσει ὅλων τῶν συνοικιζομένων, ἑκάστου κατὰ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος.

16. Τὴν διανομὴν τῶν οἰκοπέδων τῆς ἀνεγειθησομένης τῶν συνοικιζομένων πόλεως θέλουσιν ἐνεργήσει οἱ οἰκισταὶ διὰ κλήρου ἐπὶ τῇ βάσει κανονικοῦ σχεδίου, ἀλλὰ τὰ οἰκόπεδα τῆς πρώτης σειρᾶς τῆς ἀγορᾶς ὡς καὶ ἄλλων σειρῶν κειμένων ἐπὶ τῶν πρωτίστων ὁδῶν θέλουν παραχωρηθῆ ἐπὶ δημοπρασίας εἰς τὸν πλειοδότην τὸ λαγαριαστὸν τοῦ συνοικισμοῦ. Δὲν συγχωρεῖται ὅμως εἰς τὸ αὐτὸ μέρος νὰ ἀγορασθῇ πλειότερα τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν τοιούτων οἰκοπέδων.

18 Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἢ παραιτήσεως ἑνὸς τῶν συμβούλων ἢ τῶν συμπληρωτικῶν, οἱ οἰκισταὶ διορίζουσι τὸν ἀντικαταστάτην αὐτοῦ ἐκ τῶν μελῶν πάντοτε τοῦ συνοικισμοῦ, τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ ὁσάκις σύμβουλος ἢ συμπληρωτικὸς ἀπομακρυνθῇ τῆς ἕδρας τῶν οἰκιστῶν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας, καὶ ὑπὲρ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας ἐὰν ὁ συμπληρωτικὸς ἀναπληροῖ προσωρινῶς θέσιν οἰκιστοῦ.

19. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἢ παραιτήσεως ἑνὸς τῶν οἰκιστῶν ὁ πρῶτος τῶν συμπληρωτικῶν, κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐκλογῆς ἢ τοῦ διορισμοῦ προσκαλεῖται καὶ καταλαμβάνει σταθερῶς τὴν θέσιν αὐτοῦ.

Ἐὰν δέ τις τῶν οἰκιστῶν ἀπομακρυνθῇ τῆς ἕδρας αὐτῶν ὑπὲρ τὸν μῆνα ἀναπληροῖ τοῦτον μέχρι τῆς ἐπανόδου του ὁ πρῶτος τῶν συμπληρωτικῶν, κατὰ τὸ εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον τάξιν.

20 Καθίσταται ἐτησία πανήγυρις τὴν 21 Μαΐου, εἰς τὴν ὁποίαν συνέρχονται ὅλα τὰ παρόντα μέλη τοῦ συνοικισμοῦ καὶ τιμῶσιν αὐτὴν μὲ διαφόρους ἀγῶνας κατὰ τὰ πατρῶα ἔθιμα, ἀφοῦ προηγηθῇ ἡ ἔκθεσις τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐργασιῶν τῶν οἰκιστῶν· ἡ ἔκθεσις αὕτη δημοσιεύεται μετὰ ταῦτα διὰ τοῦ τύπου.

Περὶ τῆς πανηγύρεως θέλει ἐκδίδεσθαι πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ ἀνῆκον πρόγραμμα παρὰ τῶν οἰκιστῶν.

Περὶ τῶν μελῶν τοῦ συνοικισμοῦ.

21. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 μέλη τοῦ συνοικισμοῦ ὀφείλουσι νὰ πληρώνωσι τὰ

Δημοσιευμένη Βιβλιοθήκη

κτικῶς τὰς μηνιαίας χορηγίας εἰς τὸ ταμεῖον τῶν οἰκιστῶν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

22. Ἕκαστον μέλος τοῦ συνοικισμοῦ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τοὺς οἰκιστὰς προφορικῶς ἢ ἐγγράφως γνώμας ἀφορώσας τὴν πρόοδον τοῦ συνοικισμοῦ· ἀπόκειται δὲ εἰς τοὺς οἰκιστὰς νὰ παραδεχθῶσιν ἢ μὴ ταύτας.

23. Ὁσάκις μέλος ἢ μέλη τοῦ συνοικισμοῦ προσκαλοῦνται ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν δι' ὑπηρεσίαν τινὰ τοῦ συνοικισμοῦ, ὀφείλουν νὰ συντρέχωσιν αὐτοῖς προθύμως.

Περὶ τῶν συμβούλων.

24. Οἱ Σύμβουλοι εἶναι βοηθοὶ τῶν οἰκιστῶν, καὶ ὡς τοιοῦτοι προσκαλοῦνται εἰς τὰς συνεδριάσεις των καὶ γνωμοδοτοῦσι περὶ ὅλων τῶν συζητουμένων ἀντικειμένων, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι ψῆφον.

25. Ὁσάκις οἱ σύμβουλοι ἐπιφορτίζονται ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν τοῦ συνοικισμοῦ, ὀφείλουσι νὰ τὴν ἐκπληρώσι προθύμως.

Περὶ τοῦ Προέδρου.

26. Ὁ Πρόεδρος τῶν οἰκιστῶν ἔχει τὰ ἑξῆς καθήκοντα· α) Συγκαλεῖ εἰς τὰς τακτικὰς καὶ ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσει εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις τοὺς οἰκιστάς· β) Προεδρεύει τὰς συνεδριάσεις· ἐκθέτει τὰ ἀντικείμενα τῆς συσκέψεως· διευθύνει τὰς συζητήσεις· κηρύττει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, καὶ ἐν περιπτώσει διιχοψηφίας φέρει τὴν νικῶσαν· γ) Ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῶν οἰκιστῶν· ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα προγράμματα καὶ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμείου, καὶ ἐν γένει ὑπογράφει πᾶν δίπλωμα, πιστοποιητικὸν ἢ ἔγγραφον ἐκδιδόμενον ἐν ὀνόματι τῶν οἰκιστῶν· δ) Ἐξελέγχει ὁσάκις τὸ κρίνει ἀναγκαῖον τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν οἰκιστῶν τὰς παρατηρήσεις του· ε) Κρατεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν Κυβέρνησιν, μὲ τὰς τοπικὰς ἐφορείας καὶ ἐν γένει μὲ ὅσα πρόσωπα ἤθελεν ὑπαγορεύσει ἡ ἀνάγκη τοῦ συνοικισμοῦ· ς) Συγκαλεῖ διὰ προγράμματος τὰ μέλη τοῦ συνοικισμοῦ εἰς τὴν ἐτησίαν πανήγυρην καὶ προεδρεύει τῆς συναθροίσεως ταύτης.

27. Εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας, ἀπουσίας ἢ ἄλλου κωλύματος τοῦ προέδρου ὁ ἀντιπρόεδρος ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

28. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀσθενείας, ἀπουσίας, ἢ ἄλλου κωλύματος τοῦ προέδρου συναμα καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου οἱ οἰκισταὶ ἐκλέγουν τὸν ἀναπληρωτὴν ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν.

Περὶ τοῦ Γραμματέως.

29. Τὰ ἔργα τοῦ Γραμματέως εἶναι τὰ ἑρεξῆς· α) Συντάττει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῶν οἰκιστῶν, τὰ ὁποῖα εἰς πᾶσαν συνεδρίασιν ὑπογράφονται ὑπ' αὐτῶν· β) Συντάττει καὶ προσυπογράφει ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τοῦ Προέδρου· γ) Κρατεῖ τὸ Μητρῶον τῶν μελῶν τοῦ συνοικισμοῦ, ἐγγράφει ἕκαστον παρουσιαζόμενον πρὸς ἐγγραφὴν μέλος καὶ δηλοποιεῖ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμείου τὸ καταγραφόμενα νέα μέλη τοῦ συνοικισμοῦ. δ) Κρατεῖ τὴν σφραγῖδα τῶν οἰκιστῶν.

Ἡ Σφραγὶς φέρει ἐν τῷ μέσῳ μὲν δέσμην ἀκοντίων ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ὑψοῦται πέλεκυς δίστομος· πρὸς δεξιὰ ὑφαίστιον ὄρος, ἐξ οὗ εὐωνύμων πρῴραν χαλκεμβόλου τριήρους καὶ κάτωθεν Λέοντα, ἐπιγραφὴν δὲ· «οἰκισταὶ Θρᾳκῶν, Βουλγάρων καὶ Σέρβων».

Περὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου.

30. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου κρατεῖ τὸ ὀνομαστολόγιον τῶν μελῶν τοῦ συνοικισμοῦ, εἰσπράττει τὰς μηνιαίας χορηγίας καὶ τὰ παντὸς εἴδους δωρήματα ἐπὶ ἀποδείξει διπλοτύπῳ· ἐνεργεῖ τὰς διαταττομένας διὰ τοῦ Προέδρου δαπάνας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μηνιαίου προϋπολογισμοῦ καὶ κρατεῖ τὰ ἀναγκαῖα πάσης πράξεώς της βιβλία.

31. Δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐτησίας πανηγύρεως συντάττει καὶ παραδίδει εἰς τὸν Πρόεδρον τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων

32. Τὰ συναζόμενα χρήματα εἰσέρχονται εἰς ἐπὶ τούτῳ κιβώτιον ἔχον τρεῖς κλεῖδας, τῶν ὁποίων μίαν κρατεῖ ἕκαστον μέλος, τὸ δὲ κιβώτιον παρακατατίθεται εἰς ἓν τῶν μελῶν, τὸ ὁποῖον ἤθελον προσδιορίσει οἱ οἰκισταί.

Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἱκανὰ χρηματικὰ κεφάλαια, οἱ οἰκισταὶ δύνανται νὰ τὰ τοκίσωσι μὲ τὸν ἐπωφελέστερον τρόπον.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

33. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἢ παραιτήσεως τοῦ Προέδρου, ἢ τοῦ ἀντιπροέδρου συνέρχονται εἰς ἓν οἱ οἰκισταί, οἱ σύμβουλοι καὶ οἱ συμπληρωτικοὶ καὶ ἐκλέγουσι δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τὸν νέον Πρόεδρον ἢ ἀντιπρόεδρον· ἡ πρᾶξις τῆς ἐκλογῆς ταύτης δημοσιεύεται ἀμέσως διὰ τοῦ τύπου.

34. Ὁπαρὼν κανονισμὸς συγκείμενος ἐξ ἄρθρων **34** θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς βασιλικῆς Κυβερνήσεως, εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν ἔγκρισιν ὁ μὲν κανονισμὸς θέλει τυπωθῇ εἰς διάφορα φυλλάδια καὶ διανεμηθῇ εἰς οὓς ἀνήκει, οἱ δὲ οἰκισταὶ θέλουν κάμει ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **23** Σεπτεμ. **1845**.

---

506 Δ. Περὶ ἀνιστάθμου βασιλικοῦ καὶ θαλασσίου τοῦ κράτους ὁρμητηρίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀποφασίσαντες νὰ λάβωμεν ὁριστικὰ καὶ μόνιμα περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς θαλασσίας Ἡμῶν δυνάμεως μέτρα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ διατάττομεν τάδε· Ναύσταθμος βασιλικὸς καὶ θαλάσσιον τοῦ Κράτους ὁρμητήριον ὁρίζεται ὁ ἐν Πόρῳ λιμήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **9** Αὐγούστου **1846**.

---

507 Περὶ ληψοδοτικῶν σχέσεων τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοπαδῇ ἀνταποκριτῶν της.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. **10** τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου **1841** Νόμου, περὶ συςάσεως ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὸ ὑποβληθὲν εἰς Ἡμᾶς ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης, κατὰ τὰ ὁποῖα ἀπεφασίσθη νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἐμβαίνῃ ἡ Τράπεζα εἰς ληψοδοτικὰς σχέσεις δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριτῶν της.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν νὰ ἐμβαίνῃ εἰς σχέσεις ἀμοιβαίας ληψοδοτικὰς δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριτῶν της, διὰ συναλλαγμάτων ἢ ἄλλως, καθόσον τὰ συμφέροντα τῆς Τραπέζης ὑπαγορεύσωσιν ἀναγκαίαν τὴν τοιαύτην ἐργασίαν, κατὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ γενικοῦ συμβουλίου αὐτῆς.

Εἰς τὴν περίστασιν δὲ ταύτην δύναται ἡ Τράπεζα νὰ ἀρκεσθῇ ἐξαιρετικῶς εἰς μίαν μόνην ὑπογραφὴν ὁσάκις πρόκειται περὶ τοιαύτης ληψοδοτικῆς σχέσεως μετὰ τῶν ἐξ ἧς διασημοτέρων ἀτόμων τραπεζιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν οἴκων. Μετὰ τοῦ ἱππότου Κ. Ἐϋνάρδου, μετὰ τοῦ Κυρίου Ροτσχίλδ, μετὰ τοῦ Κυρίου Σίνα, μετὰ τοῦ Κυρίου Γαβριὴλ Ὀδιὲρ καὶ Σ. καὶ μετὰ τοῦ ἐν Μονάχῳ Κυρίου Εἰχτάλ.

Ἀθήναις, τὴν **2** Σεπτεμβρίου **1846**.

---

508 ΝΜΓ. Περὶ συστάσεως βαμβακοκλωστικοῦ κατεσκήματος.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Δίδεται εἰς τὸν ἐργολάβον Π. Φωτεινὸν ἐπὶ ἀξιοχρέῳ ἐγγυήσει δάνειον δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν ἐπὶ τόκῳ ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν ἀποδοθησόμενον εἰς τὸ δημόσιον διὰ χρεωλυσίου εἰς δέκα ἐτησίας ἴσας δόσεις, πληρωτέας εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐτησίου τόκου, ἡ δὲ πληρωμὴ τῆς πρώτης τῶν δόσεων τούτων θέλει ἀρχίσει μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ δευτέρου ἔτους.

2. Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Σαραβάλιον τῶν Πατρῶν δημόσιος ὑδρόμυλος καὶ περὶ αὐτοῦ **80** (ὀγδοήκοντα) στρέμματα γῆς συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐρειπωμένου

Παλαιοπύργου θέλουν παραχωρηθῆ εἰς τὸν Π. Φωτεινὸν κατ' ἐκτίμησιν διὰ ν' ἀνεγείρῃ κατάστημα τῆς βαμβακοκλωστικῆς, καὶ καλλιεργῇ εἰς τὰς γαίας βαμβάκιον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἢ ἐν ἀποτυχίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐντόπιον.

Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ χρησιμεύσωσι τὰ παραχωρούμενα κτήματα ἐπὶ δώδεκα ἔτη πρὸς ἄλλον σκοπὸν, καὶ ἂν ποτὲ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο παύσῃ ἡ προσδιορισμένη χρῆσις των θέλουν ἐπανέρχεσθαι αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἐπιστρεφομένου μόνον τοῦ πληρωθέντος ἀντιτίμου αὐτῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ γενόμενα εἰς τὰ κτήματα ταῦτα ἔξοδα, ἐκτὸς ἂν ὁ ἐργολάβος ἤθελεν ὑποχρεωθῆ ὡς ἐκ τῶν συμφερόντων του νὰ μεταφέρῃ τὸ κατάστημα εἰς ἄλλο μέρος ἐντὸς τοῦ Κράτους. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ ἐργολάβος δύναται μὲν νὰ κάμῃ ἄλλην χρῆσιν τῶν εἰρημένων κτημάτων, οὐχὶ ὅμως νὰ ἐκποιήσῃ αὐτὰ ἐπὶ δωδεκαετίαν, καὶ ὀφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐν τῷ παρόντι διαλαμβανομένας ὑποχρεώσεις, ὡς πρὸς τὴν ἀνέργειαν τοῦ καταστήματος καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ βαμβακίου ἐπὶ γαιῶν τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως

Ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ὑδρομύλου τῶν γαιῶν καὶ τοῦ ἐρειπίου τοῦ Παλαιοπύργου ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος νὰ πληρώνῃ τόκον πέντε τοῖς ἑκατὸν, τὴν δὲ ἀπόδοσιν τοῦ κεφαλαίου μετὰ τοῦ τόκου θέλει ἐνεργήσει διὰ χρεωλυτίου κατὰ τὰς καὶ διὰ τὸ δάνειον προσδιορισθείσας προθεσμίας διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου· θέλει δὲ προσφέρει καὶ περὶ τούτου ἀξιόχρεων ἐγγύησιν.

3. Χαρίζεται ἀτέλεια ἐπὶ τῶν μηχανῶν τοῦ καταστήματος ἀξίας μέχρι τριάκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν, τὰς ὁποίας θέλει εἰσάξει εἰς τὸ Κράτος ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν· χαρίζεται ὡσαύτως πενταετὴς ἀτέλεια ἐπὶ ἓξ χιλιάδων ὀκάδων βαμβακίου τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸ ὁποῖον ὁ ἐργολάβος θέλει εἰσάγει κατ' ἔτος εἰς τὸ Κράτος πρὸς χρῆσιν τοῦ καταστήματος.

4. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ παραδεχθῆ εἰς τὸ κατάστημά του 30 (τριάκοντα) νέους ἡλικίας 13—15 ἐτῶν, τοὺς ὁποίους θέλει προσδιορίσει ἡ Κυβέρνησις, λαμβάνουσα ἀνὰ τρεῖς ἀφ' ἑκάστου νομοῦ, καὶ διδάξῃ αὐτοὺς χωρὶς ἀπαίτησιν τῶν ἐξόδων διατροφῆς, καὶ δίδακτρα, τὴν χρῆσιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν μηχανῶν τῆς βαμβακοκλωστικῆς, ὡς καὶ τὴν ἐκ νέου κατασκευὴν τῶν συσταικῶν αὐτῶν μερῶν τῶν δυναμένων νὰ κατασκευασθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

5. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διδασκομένους μαθητὰς ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν, ἀφ' οὗ γένῃ ἡ ἔναρξις τοῦ βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος, οὔτε νὰ κατασκευάσωσιν, οὔτε νὰ ἐπιδιορθώσωσι πρὸς χρῆσιν ἰδίαν, ἢ ἄλλων, μηχανὰς βαμβακοκλωστικὰς, ὅσας θέλει συστήσει ἐν τῷ Βασιλείῳ ὁ Π. Φωτεινὸς, οὔτε ἐργάζονται μὲ τοιαύτας μηχανὰς, εἰμὴ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ εἰρημένου ἐργολάβου.

6 Ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ δανείου, τοῦ ὑδρομύλου, καὶ λοιπῶν κτημάτων ὑπαχρεοῦται ὁ ἐργολάβος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ συμφωνίας νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὰς μηχανὰς τοῦ βαμβακοκλωστείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1846.

Ἐκυρώθη τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ.

---

509 Δ Περὶ ἐπωμίδων τῶν φροντιστῶν τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ·

ΟΘΩΝ. κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ διατάττομεν τάδε·

Τοῦ λοιποῦ οἵ τε πρώτης καὶ οἱ δευτέρας τάξεως φροντισταὶ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων διακριτικῶν τῆς στολῆς των σημείων, θέλουσι φέρει δύο ἀργυροπλέκτους, καὶ ἐστεμμένας ἀγκύρας ἐχούσας, πεταλοειδεῖς ἐπωμίδας, χωρὶς κροσῶν, ὁμοίας τῷ πετάλῳ τῶν ἐπωμίδων τῶν μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1846.

105 Ν ΜΕ'. Περὶ διορισμοῦ βοηθῶν παρὰ τοῖς Οἰκονομικοῖς Ἐφόροις.

1. Παρὰ τοῖς κατ' ἐπαρχίαν Οἰκονομικοῖς Ἐφόροις διορίζεται ἀνὰ εἷς βοηθός, τὰ καθήκοντα τῶν ὁποίων θέλουν εἶσθαι·

α) Τὸ νὰ διευθύνωσι καὶ ἐκπληρῶσι τὰς γραφικὰς ἐργασίας τῶν ἐφορειῶν, προσυπογραφομένων εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἐκτὸς τῶν αἰτιολογητέων περιπτώσεων, ἀπουσίας δηλαδὴ ἀσθενείας ἢ ἄλλης ἐκτάκτου αἰτίας·

β') Ν' ἀποστέλλωνται εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς ἐπαρχίας πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἀντικειμένων τῆς εἰς τὴν ἐφορείαν ἀνηκούσης ὑπηρεσίας.

2. Οἱ βοηθοὶ ἀναπληροῦν τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους ἀπόντας ἢ ἄλλως πως κωλυομένους.

3. Οἱ βαθμοὶ καὶ μισθοὶ τῶν βοηθῶν πρασδιορίζονται ὡς ἑξῆς·

Οἱ παρὰ τοῖς α' τάξεως ἐφόροις βοηθοὶ, ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως α. τάξεως καὶ μισθὸν δραχ. 100 κατὰ μῆνα.

Οἱ παρὰ τοῖς β' τάξεως ἐφόροις βοηθοὶ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως β'. τάξεως καὶ μισθὸν δραχ. 75.

Οἱ παρὰ τοῖς γ'. τάξεως, βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως γ'. τάξεως καὶ μισθὸν δραχ. 60.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1846.
Ἐκυρώθη τὴν 28 Ὀκτωβρίου.

---

511 Ν ΜΣΤ'. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπιτρέπεται νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου σῶν Οἰκομικῶν. 2, Τμηματάρχαι β'. τάξεως· 3, Ὑπουργικοὶ γραμματεῖς α. καὶ β'. τάξεως. 3, Γραφεῖς α. τάξεως. 6, Γραφεῖς β' τάξεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1846.
Ἐκυρώθη τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ.

---

512 Ν ΜΑ'. Περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846.

ΟΘΩΝ κλπ.

Τὰ ἔξοδα τοῦ ἔτους 1846 προσδιορίζονται κατὰ χρῆσιν εἰς δρ. 17,845,248. 52· καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐχορηγήθησαν καὶ χορηγοῦνται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς πιστώσεις διὰ τῶν ἀπὸ 2 Ἀπριλίου ΑΠ, 4 Ἰουνίου ΑΘ'. 14 Αὐγούστου ε. ε' ΜΓ'. καὶ τοῦ παρόντος Νόμου, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσκρτημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων, καὶ τοὺς παραγράφους τῶν εἰδικῶν ἑκάστου ἑνὸς πίνακος, ὡς ἐφεξῆς.

Εἰς τὸ δημόσιον χρέος.

Τόκους καὶ χρεολύσια τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν δυνάμεων δανείου δραχ.		3,835,473 58
Προμηθείας καὶ ἄλλα ἔξοδα αὐτοῦ δραχ.		50,376.42
Τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους	»	4,166,66
Συντάξεις	»	407,435.42
Βασιλικὴν χορήγησιν	»	1 000,000 —
Ἀποζημίωσιν τῶν	»	
Βουλευτ. σωμάτων	»	559.998.1

Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων.

Τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν	δρ.	359.851,—
Τῆς Δικαιοσύνης	»	896,110,75
Τῶν Ἐσωτερικῶν	»	1,774859,11
Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδ.	»	880, 114, 96
Τῶν Στρατιωτικῶν	»	4,428 340,37
Τῶν Ναυτικῶν	»	1,134,544,12
Τῶν Οἰκονομικῶν	»	448,954,48

Εἰς τὰ ἔξοδα διοικήσεως ἐπιστασίας καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἀμέσων τε καὶ ἐμμέσων δραχ. 1.,892,981,—

Εἰς τὰς διαφόρους πληρωμὰς καὶ τὰ ἔκτακτα ἔξοδα. δραχ. 195,007.92

Τὸ ὅλον δραχ. 17,845,248,52

Ἀνήκουν δ' εἰς τὴν χρῆσιν ἑκάστου ἔτους τὰ ἔξοδα μόνον ἐκεῖνα ὅσα ὀφείλονται δι' ὑπηρεσίας ἐκτελεσθείσας ἢ διὰ

πράγματα χορηγηθέντα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἔξοδα θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846 ἀναπληρουμένων ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τοῦ παρελθόντος ἔτους τῶν μὴ διατεθέντων εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τοῦ ἔτους ἐκείνου.

3. Ἕως ἀνωτέρω χορηγηθεῖσαι πιστώσεις θέλουν διανέμεσθαι καθ' ἕκαστον μῆνα καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν Ὑπουργῶν, δυνάμει Β. Διατάγματος.

4. Οἱ Ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δι' ὁποιουδήποτε εἰδικοῦ πόρου νὰ αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεισῶν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πιστώσεων· ἑπομένως ἐὰν κινητὰ ἢ ἀκίνητα, εἰς τὴν διάθεσιν των εὑρισκόμενα, πωληθῶσι, τὸ τίμημα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν τρέχουσαν χρῆσιν. Εἰς τὰ ἔσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστρεφόμενα χρήματα διὰ πληρωμὰς ἀνεπιτεύκτων, ἀκαταλλήλως ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐπιστροφὴ αὐτῶν γίνεται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς χρήσεως.

5. Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, ὁπότε κλείονται ὁριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν Ὑπουργείων.

6. Ὅσαι ἐκ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους 1845 διὰ δημόσια ἔργα καὶ βοηθήματα συμφωνηθεισῶν ποσοτήτων ἔμειναν ἀπραγματοποίητοι ἐντὸς τοῦ ἔτους θεωροῦνται ὡς πιστώσεις ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος καὶ μεταβιβάζονται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1846.

7. Τὰ περὶ προσωρινοῦ καὶ ὁριστικοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως καὶ περὶ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς ἐτησίας οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ὡρισμένα ἐν τοῖς ἄρθρ. 6 καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1845 Νόμου θέλουν ἐνεργηθῆ ὁμοίως καὶ διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1846

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Νοεμβρίου 1846.

---

513 Ν ΜΗ'. Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων τοῦ 1846.

ΟΘΩΝ κ.τ.π.

1. Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων καταστημάτων, κτημάτων καὶ νομισμάτων πρατόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων, τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων, θέλει ἐξακολουθήσει ἡ εἴσπραξις κατὰ τὸ 1846 ἔτος δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων περὶ ἑκάστου αὐτῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

2. Τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους 1846 ὑπολογίζονται κατὰ γρῆσιν εἰς δραχμὰς δεκατέσσαρα ἑκατομμύρια πεντακοσίας ἑβδομήκοντα τρεῖς χιλιάδας, πεντακοσίας ὀγδοήκοντα δραχμὰς ἀριθ. 14,573 580. Προστίθενται δὲ καὶ αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν δραχμῶν καὶ πεντήκοντα ὀκτὼ λεπτῶν ἀριθ. 3,835,473, 58, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων διαλαμβανόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν ἑκάστου ἔτους τὰ ἔσοδα μόνον ἐκεῖνα, ὅσα παράγονται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

3. Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους· τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα καταλογίζονται εἰς τὰ ἔσοδα τῆς ἑπομένης χρήσεως ἐν τῷ εἰδικῷ κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένῳ « ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων. »

4. Τὰ περὶ λογαδοσίας τῶν ἐσόδων κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1846 Νόμου.

5. Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου παρὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Νόμου κυρωθέντα ἀπαγορεύεται ἡ ἐστρα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ξις· τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπιέσει πᾶς ὑπάλληλος εἴτε διατάξας, εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἴσπραξιν, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται πρὸς καταδίωξιν ἰδιαιτέρα ἄδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς ἐπιφυλαττομένης δὲ πρυσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου·

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Νοεμβρίου 1846.

514, Ν ΜΘ'. Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας Ῥοστὰν ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως μεταξὺ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τοῦ Κυρίου Ἰουλίου Ῥοστὰν Ἐπιτρόπου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἑταιρείας συνομολογηθεῖσα σύμβασις τὴν 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) 1846 καὶ ἀφορῶσα τὴν δι' ἀτμοπλοίων σύστασιν ταχυδρομικῆς γραμμῆς διὰ τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας Ἑλλάδος κα Τουρκίας, ἐγκρίνεται. Κατὰ συνέπειαν ἅπασαι αἱ διατάξεις καὶ ἅπαντες οἱ ὅροι οἱ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὴν ῥηθεῖσαν σύμβασιν εἴτε πρὸς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, εἴτε πρὸς ὑποχρέωσιν τῆς Ἑταιρείας Ῥοστὰν, ἐκτελεσθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκριβῶς· ἡ δὲ σύμβασις αὕτη προσαρτᾶται εἰς τὸν παράντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου 1846.

---

515. Δ. Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας Ῥοσὶν ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Ἑταιρείας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας περὶ συστάσεως δι' ἀτμοπλοίων ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς Λιβόρνου, Μελίττης, Σύρου, Σμύρνης, καὶ Δαρδανελλίων.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ προτάσεις αὗται δὲν περιέχουν οὐδὲν ἀποκλειστικὸν προνόμιον ὑπὲρ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρείας ταύτης.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐπιτρέπεται εἰς μὲν τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων νὰ συνυπογράψῃ μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν Κυρίου Ἰουλίου Ῥοστὰν τὸ συνταχθὲν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐκείνου ὑπισυνημμένον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα σχέδιον ταχυδρομικῆς συμβάσεως συγκειμένης ἐξ ἄρθρων 16, καθὼς καὶ τὸν προσαρτώμενον πίνακα τῶν συγκοινωνιῶν. Εἰς δὲ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν νὰ ἐπικυρώσῃ αὐτὴν μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλῶν, καὶ μετὰ τὴν πλήρη παραδοχὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 16 τῆς συμβάσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παρὰ τῶν Βουλῶν τῆς Ἑλλάδος ἀναινέσεως.

2. Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως ἑνὸς ἢ πλειοτέρων ὅρων τῆς συμβάσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας Ῥοστάν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) 1846.

Ἡμεῖς Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος θεωρήσαντες τὴν Ταχυδρομικὴν σύμβασιν τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) τ. ἔ. ἀφ' ἑνὸς μέρους ὑπὸ τοῦ Κ. Γ. Σκούφου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος δεόντως πρὸς τοῦτο ἐπιτετραμμένου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἰουλίου Ῥοστὰν ἐπιτετραμμένου τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἑταιρίας τοῦ Ῥοστὰν καὶ συντροφίας, ἐφωδιασμένου ὡσαύτως μὲ τ' ἀναγκαῖα πληρεξούσια ἔγγραφα, ἡ ὁποία σύμβασις ἀρχίζει ἐκ τῶν λέξεων· Ὁ Κύριος Γ. Σκούφος Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τ. Ἑλλάδος, » καὶ τελειώνει

« ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των »

Θεωρήσαντες τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) τ. ἔ. Βασιλικὸν Διάταγμα δι' οὗ ἐμάθομεν ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐπικυρώσωμεν τὴν μνησθεῖσαν σύμβασιν μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλῶν καὶ τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν πλήρη παραδοχὴν αὐτῆς, θεωρήσαντες ἐπὶ τέλους ὅτι ἡ σύμβασις αὕτη ἐπεψηφίσθη ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν. Ἐπικυροῦμεν αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης πράξεώς μας, ἀνταλλαχθησομένης δι' ἐκείνης ἥτις θέλει σταλῇ ἐπὶ τούτῳ ἐκ μέρους τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἑταιρίας τοῦ Ῥοστὰν καὶ συντροφίας. Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπεγράψαμεν τὴν παροῦσαν ἐπιθέσαντες καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1846

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας ἐν Μασσαλίᾳ.

Ὁ Κύριος Γ. Σκοῦφος Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ Κύριος Ἰούλιος Ῥοστὰν, ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας ἐκ Μασσαλίας, ἔχων τὴν ἐντολὴν νὰ συστήσωμεν δι' ἀτμοπλοίων ταχυδρομικὴν γραμμὴν μεταξὺ Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, καινοποιήσαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσιά των συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

1. Ἑταιρία Ῥοστὰν καὶ συντροφίας ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ ἐπὶ τοῦ παράντος συγκοινωνίαν δὶς τοῦ μηνὸς, ἐξαιρέσει δυνάμεως ἀνωτέρας μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τῆς Λιβόρνου, Μελίττης, Σύρου Σμύρνης καὶ Δαρδανελλίων· θέλει εἶσθαι ὅμως ἐλευθέρα νὰ προπαυσίσῃ κατόπιν τὸ ἡμεροδρόμιον τοῦτο, εἴτ' ἐν μέρει εἴτε καθ' ὁλοκληρίαν, ἀλλ' εἰς πᾶσαν περίστασιν ὀφείλει νὰ διατηρήσῃ τὴν δὶς τοῦ μηνὸς συγκοινωνίαν, ἐξαιρέσει ἀνωτέρας δυνάμεως, μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Σύρου καὶ ἄλλην μεταξὺ Σύρου καὶ Τουρκίας, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὰ ὠφέλη, δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως τὰ ὁποῖα χορηγεῖ εἰς αὐτὴν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἑταιρία Ῥοστὰν ἤθελεν ἀφαιρέσει ἐν τῶν μνημονευθέντων ἀνωτέρω μερῶν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν ἕνα μῆνα πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως.

2 Αἱ διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας ἡμέραι καὶ ὧραι τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας ἐκανονίσθησαν εἰς τὸν προσαρτημένον εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν πίνακα· ἀλλ' οὐδεμία τροποποίησις δύναται νὰ γενῇ ἄνευ προαγουμένης εἰδοποιήσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων καὶ ἀμοιβαίας συναινέσεως.

3. Τῶν εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν προσδιωρισμένων ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας καταρτισμὸς καὶ ὁπλισμὸς, διατήρησις καὶ πᾶν ἄλλο δι' αὐτὰ ἔξοδον θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τῆς ἑταιρίας Ῥοστάν.

4 Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας θέλουν θεωρεῖσθαι καὶ δέχεσθαι εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καθόσον χρησιμεύουν εἰς τὴν περὶ ἧς πρόκειται ὑπηρεσίαν ὡς πολεμικὰ, καὶ θέλουν χαίρει ἐντελῆ ἀτέλειαν παντὸς δικαιώματος ναυτιλίας.

Οἱ πρὸς χρῆσιν των γαιάνθρακες, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἤδη ἐναποταμιευμένων εἰς Σύρον ὡς ἔγγιστα τετρακοσίων τόνων ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος, τοῦ τῆς διαμετακομίσεως ἢ ἄλλου τινὸς εἰς πάντα λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἡ ἑταιρία Ῥοστὰν καὶ συντροφίας ἤθελε θεωρήσει ἀναγκαῖον νὰ ἐναποταμιεύῃ αὐτούς.

Οὐδεμία ἀρχὴ δύναται νὰ ἀποστρέψῃ τ' ἀτμόπλοια ταῦτα ἀπὸ τὸν εἰδικὸν προορισμόν των, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν ἐπιβατῶν, τῶν πραγματειῶν καὶ χρυσῶν. Τὰ μνησθέν-

τα ἀτμόπλοια, φέροντα ἰατρόν, δὲν θέλουν ὑπάκειεσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν καὶ ἀναχώρησιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος εἰρὴ εἰς τὰς διατυπώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάκεινται τὰ πολεμικὰ πλοῖα τῶν Δυνάμεων.

Τὰ μνησθέντα ἀνωτέρω προνόμια ἀτελείας θέλουν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὰ γεγονότα ταξείδια τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας ταύτης, πρὸ τῆς παραδοχῆς τῆς παρούσης συμβάσεως.

5. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας δύνανται νὰ ἐπιβιβάζουν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου εἴδη καὶ ὕλας ἀργυρᾶς καὶ χρυσᾶς πραγματείας καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μὲ τὰ πρὸς ἰδίαν των χρῆσιν φορέματα καὶ πράγματα, συμμορφουμένων πάντοτε τῶν πλοιάρχων μὲ τοὺς Κανονισμοὺς τῶν ὑγειονομείων, τῶν τελωνείων, καὶ τῆς ἀστυνομίας τῶν λιμένων, τοὺς ἀφορῶντας τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν πραγματειῶν.

Ἐὰν, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄρθρου 4 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἤθελε συμφωνηθῆ νὰ προσορμίζωνται μετὰ ταῦτα τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας εἰς τινα ἄλλον λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ἐννοεῖται ὅτι δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι τὰς μνησθείσας εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον πράξεις.

6. Κλεισθείσης συμβάσεως μεταξὺ τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας καὶ ἐκείνης τοῦ Αὐστρ. Λοὺδ, διὰ τῆς ὁποίας αἱ δύο διευθύνσεις δύνανται νὰ παραλίδουν ἀμοιβαίως πραγματείας καὶ ἐπιβάτας, ἐννοεῖται ὅτι πᾶσα διαμετακομιστικὴ πρᾶξις μεταξύ των εἶναι ἐλευθέρα πάσης πληρωμῆς παντὸς δικαιώματος· ἂν τὰ ἀτμόπλοια τῶν δύο ἑταιριῶν, τὰ ὑπηρετοῦντα τὰς διαφόρους γραμμάς, ἤθελον συναντηθῆ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, δύνανται νὰ πλησιάσουν διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὰς ἀνταλλαγάς των· εἰς ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν αἱ δι' ἀνταλλαγὴν πραγματεῖαι καὶ γροῦποι θέλουν ἀποβιβάζεσθαι καὶ φυλάττεσθαι χωρὶς νὰ ὑπάκεινται εἰς οὐδεμίαν πληρωμὴν δικαιώματος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς εἰς ἰδιαίτερον μέρος, ἀνῆκον εἴτε εἰς τὴν πρακτορίαν τοῦ Αὐστρ. Λόϋδ, εἴτε εἰς τὴν ἑταιρίαν Ῥοστὰν καὶ συντροφίας, καὶ τοῦτο μέχρις τῆς ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταβάσεως· πάντοτε ὅμως αἱ ἐργασίαι αὗται θέλουν γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου.

7. Κατὰ τὰς συμφωνηθείσας εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον βάσεις, θέλουν γίνεσθαι ἐπίσης αἱ τῆς διαμετακομίσεως καὶ ἀνταλλαγῆς ἐργασίαι μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀτμοκινήτων τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας.

8. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εἰς τὴν ἑταιρίαν Ῥοστὰν καὶ συντροφίαν τὴν μετακόμισιν τῆς ἀνταποκρίσεως εἰς φακέλλους ἐσφαλισμένους μεταξὺ Σύρου, Μελίτης, Λιβούρνου, Μασσαλίας, Σμύρνης, Δαρδανελίων, Κωνσταντινουπόλεως καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Οἱ φάκελλοι θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὴν ἑταιρίαν Ῥοστὰν καὶ συντροφίαν ἥτις θέλει δίδει ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν.

9. Ἡ ἑταιρία Ῥοστὰν καὶ συντροφίας ὑποχρεοῦται νὰ δέχηται ἀπληρωτὶ ὅλας τὰς διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπιστολὰς καὶ φακέλλους τῆς ἀνταποκρίσεως, οἵτινες θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς ἀναχωρήσεως ἢ τῆς προσορμίσεως τῶν ἀτμοκινήτων.

Ἡ πρακτορία τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας θέλει παραδίδει τὰς ἀνταποκρίσεις, ἁμα φθάνουσιν τὰ ἀτμοκίνητα, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον, τὸ ὁποῖον δίδει τὴν αὐτὴν ἀπόδειξιν.

10. Θέλει πληρόνεσθαι ἀπὸ τὴν Ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑλλάδος διὰ παντὸς δικαίωμα δύο φράγκα διὰ κάθε τριάκοντα γραμμῶν βάρους καθαροῦ διὰ τοὺς φακέλλους τῆς ἀνταποκρίσεως, παραδοθέντας ἢ λη φθέντας, εἴτε ἐρχομένους ἐκ Μασσαλίας Λιβούρνου, καὶ Μελίτης· καὶ ἓν φράγκον διὰ κάθε τριάκοντα γραμμῶν βάρους καθαροῦ διὰ τοὺς φακέλλους τῶν ἀνταποκρίσεων, παραδοθέντας, ἢ λη φθέντας καὶ στελλομένους, εἴτε προερχομένους ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Δαρδανελίων καὶ Σμύρνης.

11. Τὰ τέλη τῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγραμμάτων, ἀδέτων βιβλίων, φυλλαδίων, χάρτου μουσικῆς, καταλόγων, προγραμμάτων, τὰ ὁποῖα θέλουν ἀποστέλλεσθαι ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τοὺς λιμένας τοὺς ἐπισκεπτομένους ἀπὸ τὰ ἀτμοκίνητα τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν, ἢ ἐξ ἐκείνων τῶν λιμένων διὰ τὴν Ἑλλάδα, προσδιορίζονται ἀδιακρίτως εἰς 40|0 ἀνὰ πᾶν φύλλον, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν θέλει πληρόνει ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων εἰς τὸν ἑταιρίαν Ῥοστὰν.

12. Ἡ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, παραδίδουσα τοὺς φακέλλους τῆς ἀνταποκρίσεως ἢ τῶν ἐφημερίδων, ὑποχρεοῦται νὰ πληρόνῃ εἰς τὸν πράκτορα τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας εἰς τὴν Σύρον, τὸ ἀνῆκον δικαίωμα τῶν ῥηθέντων φακέλλων, κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11.

13. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ἀτμοκινήτων Ῥοστὰν καὶ συντροφίας, κατὰ τὰς προσορμίσεις των εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς πράκτορας τῆς ἰδίας ἑταιρίας, νὰ δέχωνται ἐπιστολὰς ἐκτὸς τῶν φακέλλων, οἵτινες τοὺς παραδίδονται ἀπὸ τὰ Ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς Σύρου, ἐξαιρουμένων μόνων τῶν διπλωματικῶν καὶ τῶν προξενικῶν φακέλλων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλίας, καθὼς καὶ τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν πρακτόρων τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας.

14. Ἡ ἑταιρία Ῥοστὰν καὶ συντροφίας, ἐπιθυμοῦσα νὰ φανῇ εὐχάριστος εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσίν των ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, θέλει δέχεσθαι ἐντὸς τῶν ἀτμοπλοίων της ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ μόνους τοὺς ὑπαλλήλους τῆς εἰρημένης Γεν. Διευθύνσεως, οἵτινες ἤθελον ἀποστέλλονται εἰς τὰ μέρη, ὅπου καταπλέουν τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια· ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν τούτων, ἀποστελλομένων δωρεὰν, δὲν θέλει ὑπερβαίνε κατ' ἔτος τοὺς τρεῖς.

15. Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει δι' ἐννέα ἔτη μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἰσχύει δι' ἕτερα πέντε ἔτη, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῆς ἐναντίας κοινοποιήσεως παρ' ἑνὸς τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν, ἥτις πρέπει νὰ γείνῃ ἓξ μῆνας πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως πάσης προθεσμίας.

16. Ἡ παροῦσα σύμβασις, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλῶν τῆς Ἑλλάδος, θέλει ἐπικυρωθῆ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας· αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῆ εἰς Ἀθήνας ἐν διαστήματι δύο μηνῶν, ἢ καὶ ταχύτερον, ἐὰν τοῦτο ἦναι δυνατὸν, καὶ θέλει ἔμβει εἰς ἐνέργειαν ἐν διαστήματι ἑνὸς μηνὸς μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστιν τῶν ἀνωτέρω, αἱ δύο συμφωνήσαντες τὴν παροῦσαν συνθήκην, ὁ Κύριος Γεν. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Κύριος ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας, τὴν ὑπέγραψαν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν, ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ καταστήματι τῶν ταχυδρομείων, τὴν 30 Ἰουνίου (14 Ἰουλίου) 1846.

---

516 Δ. Περὶ συστάσεως Γυμνασίων, Ο.Ε.Ω.Ν κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ περὶ ἀνωτέρας παιδείας παρὰ τῶν Παυλῶν ἐψηφισμένα ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ περυσινοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς παιδείας διατάσσομεν τὰ ἀκόλουθα.

α'. Συνιστῶνται τόγε νῦν ἔχον τρία ἔτι Γυμνάσια τὸ μὲν ἐν Λαμίᾳ, τὸ δὲ ἐν Τριπόλει, τὸ δὲ ἐν Μεσολογγίῳ.

β'. Θέλουσι διορισθῆ εἰς αὐτὰ κατ' ἀρχὰς αἱ ἀναγκαιότατοι μόναι εἰς τὴν διδασκαλίαν καθηγηταί, ἔπειτα δὲ θέλει αὐξηθῆ τὸ προσωπικὸν κατ' ἔλεγχον, ἐφ'

ὅσον καταστα θῶσιν ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ἐτῶν αἱ νενομισμέναι τάξεις, χρείας δὲ τυχούσης, δύνανται νὰ διδαχθῶσι προσωρινῶς τινὰ μαθήματα καὶ ἀπὸ διδασκάλους τοῦ προσηρτημένου εἰς τὸ Γυμνάσιον Ἑλληνικοῦ Σχολείου.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς παιδείας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ὀκτωβ. 1846.

---

517 Δ. Περὶ συστάσεως νέων Ἑλληνικῶν Σχολείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ περὶ δευτεροβαθμίου παιδείας ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἐψηφισμένα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς παιδείας διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Μέχρις ὅτου ἀποφασισθῇ ὁριστικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑλληνικῶν Σχολείων ὑπὸ νέου νόμου, συνιστῶνται πρὸς τὸ παρὸν νέα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα εἰς τὰς ἀκολούθους πόλεις· Μέγαρα, Αἴγιναν, Γαλαξείδιον, Ἀταλάντην, Λοιδορίκι, Ἀγρίνιον, Βάλτον, Ἄργος, Αἴγιον, Τρίκαλα, Νησίον, Κορώνην, Στερνίτσαν, Γύθειον, Μύκωνον, Σέριφον, Κέαν, Κύθνον, Καρυστίαν.

Εἰς τὰ Σχολεῖα ταῦτα θέλουσι διορισθῇ εἷς ἢ δύο διδάσκαλοι κατὰ τὴν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων καὶ τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν.

Ἀνατίθεται τοῦ παρόντος διατάγματος ἡ ἐκτέλεσις εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου παιδείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Σεπτεμβ. 1846.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ.

518 Τῶν ἐπικυρώσεων τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Δανίας Συνθήκης.

Οἱ ὑποφαινόμενοι, Ἰωάννης Κωλέττης προσωρινὸς Ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Αὐτοῦ Συμβουλίου κτλ. καὶ Χριστοφόρος Δ. Φιχβρίκιος Ἀντισυνταγματάρχης ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Δανίας ἐπιτετραμμένος ἔκτακτον ἀποστολὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, συνελθόντες, κατ' ἐντολὴν τῶν ἀμοιβαίων κυβερνήσεών των, σήμερον 16 (28) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου, εἰς τὸ κατάσταμα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπως ἀνταλλάξωσι τὰς ἐπικυρώσεις τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Δανίας συνθήκης, συνομολογηθείσης καὶ ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Δεκεμβρίου 1843 (καὶ εἰς Κοπεναγὴν ὑπογραφείσης τὴν 2 Νοεμβρίου 1846) συνεφώνησαν κατὰ διαταγὴν θῶν Κυβερνήσεών των.

ά. Ὅτι, καὶ τοι λῆξάσης τῆς ἐν αὐτῇ τῇ συνθήκῃ ὡρισθείσης προθεσμίας πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων, ἡ βραδύτης αὕτη προελθοῦσα ἀπὸ ἀπροόπτους περιστάσεις, δὲν θέλει ἐπιφέρει κανὲν κώλυμα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων ὅρων τῆς συνθήκης καὶ ὅτι θέλει μείνει αὕτη ἐν πλήρει ἰσχύι κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ μνημονευομένην δεκαετίαν λογιζομένην ἀπὸ τῆς σήμερον.

β'. Ὅτι τὸ παρὸν πρωτόκολλον θέλει δημοσιευθῇ ταυτοχρόνως καὶ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς τῆς συνθήκης εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὴν τῆς Δανικῆς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς διακηρύξεως ταύτης οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀντήλλαξαν τὰς ἐπικυρώσεις τῆς συνθήκης ἐκδοθείσας ὑπὸ τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεών των, τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Δανικῆς, καὶ πρὸς πίστωσιν τούτων συνέταξαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 16 (28) Δεκεμβρίου 1843.

ΟΘΩΝ κτλ.

Γνωστοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι συνομολογηθείσης, τὴν 13 (25) Δεκεμβρίου 1843 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Δανίας Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας ἧς τὰ περιεχόμενον ἕπεται.

« Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Δανίας ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἐπεκτείνωσι τὰς φιλικὰς καὶ ἐμπορικὰς σχέσεις τὰς μεταξὺ τῶν ἀμοιβαίως Ἐπικρατειῶν των ὑφισταμένας ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσι συνθήκην ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους των.

Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Μεταξᾶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀμεριϰανικοῦ Τάγματος Ἰσαβέλλης καὶ Καθολικῆς καὶ τοῦ Πορτουγαλικοῦ Τάγματος τῆς Συλλήψεως κτλ.

Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Δανίας τὸν Κύριον Ἐβρίκον Κόμητα τοῦ Ῥεβεντλοῦ Κριμινὶλ Ὑπουργὸν Αὐτοῦ ἐξ ἀποβρήτων τῆς Ἐπικρατείας καὶ προϊστάμενον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργείου του Κλειδοῦχον Αὐτοῦ καὶ Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Δανεβρὸγ μετὰ τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ κτλ.

Οἵτινες ἀνταλλάξαντες τὰ ἀμοιβαῖα πληρεξούσιά των εὑρεθέντα ἐν τάξει συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἀ. Τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συνέθεντο νὰ παραχωρήσουν ἀμοιβαίως εἰς τοὺς ὑπηκόους των τοὺς ἐμπορευομένους εἰς ἀμφοτέρας τὰς Ἐπικρατείας ἢ τοὺς θέλοντας νὰ διαμείνωσιν ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἐγχωρίους νόμους καὶ διατάξεις, τὴν αὐτὴν προστασίαν, τ' αὐτὰ ὀφέλη ἀτελείας προνόμια καὶ χάριτας διά τε ἑαυτοὺς, τὴν οἰκοκτησίαν των καὶ τὰ πράγματά των καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις των, ἅτινα χορηγοῦνται ἢ χορηγηθήσονται εἰς τοὺς ἐγχωρίους.

Β'. Τ' ἀμοιβαῖα πλοῖα καὶ λέμβοι ὁποίας δήποτε χωριτηκότητος καὶ κατασκευῆς ῥθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας ἢ ἄλλα μέρη ἀποβιβάσεως ἑκατέρου τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν κενὰ ἢ φέροντα φορτίον θέλουσι θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄριξιν καὶ ἀπόπλευσιν ἀπαραλλάκτως ὡς τὰ ἐγχώρια πλοῖα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων ὅρμου, χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ναυαγιαιρέσεως, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποῖον δήποτε εἰσπραττόμενον πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, κοινοτήτων σωματείων ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων ἰδιωτικῶν καταστημάτων.

Γ'. Ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ καὶ Δανικὰ θέλουσι θεωρεῖσθαι τὰ διαπλέοντα ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ἐπικρατείας των καὶ ἐφωδιασμένα μὲ τ' ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας νομοθεσίας λιμενικὰ ἔγγραφα καὶ πιστοποιήσεις πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐθνικότητός των.

Δ'. Ἅπασαι αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ ἐμπορευόμενα εἴδη εἰς προϊόντα εἴτε τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν, εἴτε ἄλλου τινὸς μέρους τοῦ ὁποίου ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ συγχωρεῖται εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα θατέρου τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξάγωνται καὶ εἰσάγωνται διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου ἐξ ὁποίου δήποτε καὶ ἂν προέρχωνται μέρους καὶ εἰς ὁποῖον δήποτε καὶ ἂν διευθύνωνται χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς δικαιώματα εἰσόδου καὶ ἐξόδου ἀνώτερα ἢ ἄλλα ὁπαίας δήποτε ὀνομασίας ὡς τ' αὐτὰ εἴδη καὶ πραγματεῖαι νὰ εἰσήχθησαν ἢ ἐξήχθησαν διὰ πλοίων ἐγχωρίων.

Ε. Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν χορηγεῖ ὡς πρὸς τὰ μεταφερόμενα ἐμπορεύσιμα εἴδη ὑπὸ τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου πᾶσαν εὐκολίαν παρακαταθήκης καὶ διαμετακομίσεως πᾶσαν ἀμοιβὴν καὶ ἐπιστροφὴν δικαιώματος τὴν ὁποίαν ἤθελε χορηγεῖ εἰς τὴν ἐξαγωγὴν καὶ εἰσαγωγὴν αὐτῶν γενομένην ὑπὸ ἐγχωρίων πλοίων.

Ϛ'. Συνεφωνήθη ὅτι ἡ ἀμοιβαία πρὸς ἀκτοπλοΐαν εὐκολία ἀπὸ λιμένος εἰς λιμένα θέλει κανονισθῆ κατὰ τοὺς νόμους καὶ

τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας εἰς τὰς Ἐπικρατείας τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, ἐννοουμένου πάντοτε ὅτι ἀμφοτέρων τῶν Ἐπικρατειῶν τὰ πλοῖα θέλουν θεωρεῖσθαι ἀπαραλλάκτως ὡς τὰ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν, καθ' ὅσον δὲν ἦθελον ὑπάρχει προηγουμένη τις συμφωνία χορηγοῦσα ἰδια ὀφέλη, περίπτωσις καθ' ἣν θατέρα τῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων δὲν θέλει ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐκ τοιαύτης εἰδικῆς συμφωνίας προκυπτουσῶν ὠφελειῶν, εἰμὴ χορηγοῦσα καὶ αὕτη ἀναλόγους ὠφελείας εἰς τὴν ἑτέραν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἦνε εἰς ἀμφοτέρας τὰς Ἐπικρατείας ὠφέλιμος ἡ ἀνταλλαγή.

Ζ'. Οὔτε ἀμέσως οὔτε ἐμμέσως δὲν θέλει δίδεσθαι οἱα δήποτε προτίμησις εἰς τὴν ἀγορὰν οὐδενὸς ἐμπορεύματος λόγῳ τῆς ἐθνικότητος τοῦ πλοίου τὸ ὁποῖον ἦθελεν εἰσέλθει μὲ φορτίον νομίμως ἐπιστετραμμένον εἰς τινα τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν τῆς Δανίας καθ' ὅσον ὁ σκοπὸς τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν εἶναι τὸ νὰ μὴν ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τοῦτο οὐδεμία οἱα δήποτε διαφορά.

Η'. Ἡ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα συμφωνηθεῖσαν γενικὴ τοῦ ἐμπορίου ἐλευθερία δὲν ἐπεκτείνεται, μ' ὅλα ταῦτα εἰς τὰς ἀποικίας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Γροελανδίας, τῆς Ἰσλανδίας καὶ τῶν νήσων τῆς Φερόης. Ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καθὼς καὶ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα δύνανται νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ μέρη ταῦτα καὶ ἐξασκῶσιν ἐν αὐτοῖς τὸ ἐμπόριόν των ὑπὸ τὰς ἰδίας ἀπαραλλάκτως συμφωνίας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐμπορεύονται οἱ ὑπήκοοι καὶ τὰ πλοῖα ὁποίας δήποτε ἄλλης εὐνοουμένης Δυνάμεως.

Θ'. Κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ Σούντ καὶ τοῦ Βέλθου τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ τὰ φορτία αὐτῶν θέλουσι πληρώνει τὰ αὐτὰ δικαιώματα, καὶ θέλουσι θεωρεῖσθαι, ὡς τὰ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν.

Ι'. Συνεφωνήθη ὅτι τὰ πλοῖα τῶν δύο συνομολογούντων μερῶν νὰ μὴ ὑποβάλλωνται εἰς καταναγκαστικὰς ὑπηρεσίας καὶ αἱ ἀρχαὶ νὰ σπεύδωσιν ἐν περιπτώσει ναυαγίου ἢ ἄλλης ἀνάγκης νὰ τοὺς χορηγῶσι πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν εἴτε πρὸς διάσωσιν τοῦ πληρώματος καὶ τοῦ φορτίου, εἴτε πρὸς συλλογὴν τῶν λειψάνων εἴτε καὶ πρὸς ἐπισκευὴν τῶν πλοίων. Συνεφωνήθη ὡσαύτως, ὅτι τὰ πλοῖα τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον καθὼς καὶ τὰ πραγματεῖαι ἢ τὸ ἀντίτιμόν των ἂν ἐπωλήθησαν θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν ἢ εἰς τοὺς συμμετόχους (ayant cause) ἐὰν ζητηθῶσι ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ ἓξ ἑβδομάδων ἐπὶ τῇ ἀποτίμῃ τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα. Αἱ ἐπὶ τῆς ναυαγιαιρέσεως ἑταιρεῖαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι τὰς ὑπηρεσίας των εἰμὶ κατὰ τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν καθ' ἃς ἤθελε προσφέρεσθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς πλοιάρχους καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγχωρίων. Ἀλλὰ τε ἑκάτεραι αἱ Κυβερνήσεις θέλουσιν ἐπιγρυπνῇ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὗται ἀπέχωσι πάσης ἀδίκου παρεκκλίσεως ἢ αὐθαιρέτων πράξεων.

Ἄλλως τε ἅπασαι αἱ ἐργασίαι αἱ φορῶσαι τὴν ναυαγιαίρεσιν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ τῶν ἐπὶ τῶν Δανικῶν ἀκτῶν ναυαγησάντων φορτίων, καθὼς καὶ ἀμοιβαίως αἱ ἀφορῶσαι τὴν ναυαγιαίρεσιν τῶν Δανικῶν πλοίων καὶ τῶν ναυαγησάντων φορτίων ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἀκτῶν θέλουσι γίνεσθαι κατὰ τοὺς εἰς ἀμφοτέρας τὰς Ἐπικρατείας ἰσχύοντας νόμους καὶ διατάγματα καὶ εἰς τρόπον ὥστε οἱ ὑπήκοοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ν' ἀπολαύωσιν ὡς πρὸς τοῦτο τῶν ὠφελειῶν τῶν εἰς οἱον δήποτε ἄλλο ἔθνος χορηγουμένων.

ΙΑ'. Τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη ὑπαγορεύονται νὰ χορηγῶσι ἀδιακρίτως εἰς τε τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Δανικὰ πλοῖα τὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

προτασίαν τῆς ὑποίας ταῦτα ἤθελεν λάβει χρείαν καὶ τὴν ὁποίαν ἤθελον δυνηθῆ νὰ τοῖς χορηγῶσιν εἰς τὰς ἀμοιβαίας Ἐπικρατείας καὶ ἀκτὰς κατὰ τῶν πειρατῶν.

ΙΒ. Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν μιᾶς τῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἑτέρας μεταφερομένων ἀπὸ πλοίων Ἑλληνικῶν ἢ Δανικῶν οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τε τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποίου δήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις ὁ περιορισμὸς καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον συγχρόνως προσδιορισθῆ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Ὡσαύτως θέλει τοῖς χορηγηθῆ πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt) καὶ διαμετακομίσεως (transit) πᾶσα ἀμοιβὴ καὶ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων (primes et remboursement de droits), ἥτις ἤθελε χορηγεῖσθαι εἰς ὁμοειδῆ προϊόντα ὁποίου δήποτε ἄλλου ἔθνους.

ΙΓ. Μένει ἐννοούμενον ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν Θατέρα τῶν κυβερνήσεων ἤθελεν ἐλαττώσει δι' ἐπισήμου πράξεως ἐπὶ ἐξασφαλίσει ἰδίων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων τὰ ἐπὶ τῶν κατειργασμένων ἢ ἀκατεργάστων προϊόντων ἄλλου τινὸς τύπου ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα, ἢ ἤθελε παραχωρήσει ἄλλα ὠφελήματα, ἡ μεθ' ἧς συνομολογεῖται ἡ παροῦσα συνθήκη ἑτέρα κυβέρνησις θέλει εἶσθαι ὑποχρεωμένη, ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελε ῥητῶς παραιτηθῆ τῆς ἀπολαύσης τῶν ὠφελημάτων τούτων, νὰ χορηγῇ εἰς τὴν πρώτην ἀναλόγους ὠφελείας εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀνταλλαγὴ νὰ ἦναι ἐπίσης ἐπωφελὴς εἰς τὰς Ἐπικρατείας τῶν δύο συνομολογουσῶν δυνάμεων.

ΙΔ. Τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συμφωνοῦσι νὰ καταργήσωσι τὰ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιώματα, τὰ εἰσπραττόμενα ἐκ μέρους τῶν ἀμοιβαίων κυβερνήσεων, εἴτε ἐκ μέρους πόλεων, δήμων ἢ ἄλλων εἰδικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, αἵτινες ἤθελον παρουσιαθῆ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας θατέρου τῶν μερῶν ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων τοῦ ἑτέρου. Αἱ κληρονομίαι αὗται ἐπομένως ἐξερχόμεναι τῶν μερῶν ὅπου ἐπαρουσιάσθησαν δὲν θέλουσι πληρώνει δικαιώματα μεγαλείτερα ἢ ἄλλα παρὰ τὰ εἰσπραττόμενα ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν τῶν ὑπὲρ τῶν ἰθαγενῶν παρουσιαζομένων.

ΙΕ. Ἑκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ Προξένους οἵας δήποτε κλάσεως εἰς ὅλους τοὺς λιμένας καὶ πόλεις τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἄλλης, ὅπου αὐτὴ ἤθελε κρίνει εὔλογον νὰ παραδεχθῆ Προξένους ξένων δυνάμεων.

Οἱ Πρόξενοι ἐν τούτοις δὲν δύνανται ν' ἀναλάβωσι τὰ χρέη των πρὶν ἢ ἐπὶ τούτῳ λάβωσι τὸ ἐκτελεστήριον τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν χώραν τῆς ὁποίας μέλλουσι νὰ ἐδρεύσωσι. Θέλουν δὲ ἀπολαύει καθ' ὅλα εἰς ἀμφοτέρας τὰς Ἐπικρατείας τῶν αὐτῶν ὠφελημάτων τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς Προξένους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

Ις'. Ἡ παροῦσα συνθήκη ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ πλέον τῆς προθεσμίας ταύτης μέχρι τῆς λήξεως δώδεκα μηνῶν, ἀφ' οὗ μία τῶν ὑψηλῶν συναμολογουσῶν δυνάμεων δηλώσῃ εἰς τὴν ἑτέραν τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης θέλησίν της.

ΙΖ. Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῆ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῆ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι ἑννέα μηνῶν ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ προρρηθέντες πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν δεκάτην τρίτην (ε'κοστὴν πέμπτην) Δεκεμβρίου ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ (καὶ ἐν Κοπενάγῃ τὴν 31 Νοεμβρίου 1846.)

Ἐγκρίνομεν ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάν-

τα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' Ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν τὸ παραμικρὸν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐγένετο ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἡμετέροις Ἀνακτόροις τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δωδεκάτῳ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Περὶ ἐξοφλήσεως φαλαγγιτικῶν γραμματίων.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πρὸς τοὺς ταμίας τοῦ Κράτους.

Κατὰ τὰ ἀπὸ 4 (16) Μαρτίου 1838 καὶ ἀπὸ 18 (30) Νοεμβρίου 1841 Β διατάγματα οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φάλαγγος, οἵτινες ἠγόρασαν κτήματα ἐθνικὰ καὶ γαίας κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 13 (25) Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 ἢ 13 (25) Νοεμβρίου 1836 περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νόμους δύνανται νὰ πληρώσωσι τὸ ἀντίτιμον, καθ' ὅσον δὲν ἐξοφλήθη ἀκόμη, μὲ τὰ πιστωτικὰ γραμμάτια, τὰ ὁποῖα δυνάμει τοῦ περὶ φαλαγγιτῶν νόμου ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1838 ἔλαβον. Ἐνταῦθα ἐννοοῦνται οἱ φαλαγγῖται ἐκεῖνοι, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων εἶναι κατακυρωμέναι αἱ δημοπρασίαι, διότι τὰ διατάγματα περὶ αὐτῶν μόνον προβλέπουν, ἑπομένως τὸ τοιοῦτον πλεονέκτημα τοῦ συμψηφισμοῦ δὲν δύναται ὡς προσωπικὸν νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἐκείνους τοὺς φαλαγγίτας, οἵτινες ἠγόρασαν ἢ θέλουν ἀγοράσει παρ' ἄλλων μὴ φαλαγγιτῶν διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως προικοδότησίν τινα ἢ ῥιζικὸν κτῆμα, ἀλλ' αὐτὸς εἰς τοὺς προικοδοτουμένους ἢ ἀγοραστὰς ῥιζικῶν κτημάτων ἰδιώτας, οἵτινες ζητοῦν τὸν συμψηφισμὸν πιστωτικῶν γραμματίων τὰ ὁποῖα παρὰ φαλαγγιτῶν ἠγόρασαν. Πολλαὶ τοιαῦται αἰτήσεις ἔλαβον ἀφ' ἧς ἐδόθη χώραν καὶ ἐνηργήθησαν, ἐπειδὴ ὅμως τινὲς τῶν εἰς τὴν ἀνωτέρω κατηγορίαν ὑπαγομένων ἀγοραστῶν ἐξέφρασαν κατὰ καιροὺς παράπονα προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι ταμίαι δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὰς ταῖς μητρητοῖς πληρωθείσας ὑπ' αὐτῶν ἐτησίας δόσεις, ἀλλ' ἐξέπεσαν ἐκ τῶν γραμματίων τὴν ὅλην τιμὴν τοῦ κτήματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐκδοθέντος φαλαγγιτικοῦ παραχωρητηρίου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τινὰ ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαφόρους ἐρωτήσεις· θέλοντες δὲ νὰ κανονίσωμεν ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον τὸν τρόπον τοιούτου συμψηφισμοῦ ἐφοδιάζομεν ὑμᾶς μὲ τὰς ἑξῆς ὁδηγίας.

Ἐκ τῶν πολιτικῶν προικοδοτηθέντων ἄλλοι μὲν ἔλαβον τὰ παραχωρητήρια ἐγγραφα, ἄλλοι δὲ καίτοι ἔχοντες τὴν κατοχὴν τῶν ἐκποιηθεισῶν γαιῶν δυνάμει προσωρινῆς ἐγκρίσεως δὲν ἔλαβον ἀφ' ἧς τοῦδε ταῦτα, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει φθαρτὰ κτήματα ἀγοράσαντας, οἱ τοιοῦτοι ἐλάμβανον καὶ λαμβάνουν κατ' εὐθεῖαν τὰ παραχωρητήρια· ὑμεῖς καθ' ὅλας τὰς ἀναφερομένας περιπτώσεις, ὁσάκις αἰτῆς γίνεται αἴτησις συμψηφισμοῦ πιστωτικοῦ γραμματίου, θέλετε λαμβάνει παρὰ τοῦ αἰτοῦντος αὐτὸν φαλαγγίτου ἐπὶ ἀποδείξει τὸν τίτλον τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὸ φαλαγγιτικὸν γραμμάτιον καὶ διευθύνει αὐτὰ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν ἀρμόδιον ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ ταῦτα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας καὶ ἀπάντων τῶν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀναγομένων ἐγγράφων διὰ νὰ ἐκδοθῇ φαλαγγιτικὸν παραχωρητήριον· ἀφοῦ δὲ τὸ Ὑπουργεῖον ἐκδώσῃ τοῦτο, θέλει τὸ διευθύνει πρὸς ὑμᾶς μετὰ τοῦ πιστωτικοῦ γραμματίου, ὑμεῖς δὲ παραδίδοντες εἰς τὸν φαλαγγίτην τὸ νέον παραχωρητήριον θέλετε ἐνεργεῖ τότε τὸν συμψηφισμὸν κα-

μειοῦντες εἰς τὸ βιβλίον τῶν εἰσπρακτέων καὶ ἀντικρὺ εἰς τὰς μερίδας τοῦ ὀφειλέτου καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς χρεωστικῆς ὁμολογίας «ἐξωφλήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. πιστωτικοῦ γραμματίου δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. ἀπὸ Διατυγῆς τοῦ Ὑπουργείου» καὶ ταῦτα καθύσον ἀφορᾷ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ληξασῶν δόσεων. Ἐὰν ὅμως ὁ φαλαγγίτης ζητήσῃ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν ἐπομένων δόσεων, καὶ τότε τὴν αὐτὴν θέλετε κάμει ἐγγραφὴν ἐπὶ τῶν χρεωστικῶν ὁμολογιῶν, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι θέλετε ἀκυροῖ τὴν παλαιὰν ὁμολογίαν ἐκδίδοντες εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν, νέαν συμπληρωτικὴν διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρέους.

Ἐὰν τὸ συμψηφισθὲν ποσὸν τοῦ χρέους εἶναι ὀλιγώτερον τοῦ ἀντιτίμου τοῦ πιστωτικοῦ γραμματίου, θέλετε ἐκδίδει συμπληρωτικὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰδίου ἀξιωματικοῦ ὑπογεγραμμένον παρ' ὑμῶν, τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου κατὰ τὴν ἄχρι τοῦδε παραδεδεγμένην τάξιν καὶ παραδίδει αὐτὸ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἴδιον. Σημειωτέον, ὅτι εἰς τοὺς προκειμένους συμψηφισμοὺς θέλετε συμπεριλαμβάνει μετὰ τοῦ ὅλου χρέους τοῦ φαλαγγίτου καὶ τοὺς συμπεφωνημένους τόκους καὶ τοὺς τόκους τῆς ὑπερημερίας διὰ τὰς δόσεις, αἵτινες ἔληξαν πρὸ τῆς αἰτήσεως τοῦ συμψηφισμοῦ. Ἡ δὲ συμπεφωνημένος τόκος καθὼς καὶ ὁ τῆς ὑπερημερίας θέλουν λογίζεσθαι μέχρι τῆς πρὸς συμψηφισμὸν καταθέσεως τοῦ πιστωτικοῦ γραμματίου· ὅτι ἡ προεξόφλησις τῶν μήπω ληξασῶν δόσεων τοῦ ἐκ παλιτικῆς πραικαδοτήσεως προερχομένου χρέους θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ χρεολυτικοῦ πίνακος μὲ τὸ ὁποῖον ἐν καιρῷ ἐροδιάσθητε, ὅτι ἐπὶ τῶν ἐκ δεκαετοῦς πιστώσεως προερχομένων δόσεων τῶν προεξοφλουμένων θέλει εἰσπράττεσθαι ὁ συμπεφωνημένος τόκος, ἀφ' ἧς ἐβεβαιώθη τὸ χρέος, ἄχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐζητήθη ὁ συμψηφισμός· καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ συμψηφισθῇ ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ γραμματίου καὶ ὁ εἰς χρήματα 3 0/0 ὀφειλόμενος τυχὸν ἔγγειος φόρος, ἀλλ' οὗτος πρέπει νὰ ἀποδιδῶται τοῖς μετρητοῖς.

Σημείωσιν ἀκριβῆ καὶ λεπτομερῆ τοῦ χρέους τοῦ φαλαγγίτου, τοῦ ἐξοφληθέντος διὰ τοῦ πιστωτικοῦ γραμματίου θέλετε ἐκάστοτε ἀποστέλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς γνῶσίν του, ἅμα ἐνεργήσητε τὸν συμψηφισμόν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους θέλετε ἀποστέλλει πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τὰ πρωτότυπα πιστωτικὰ γραμμάτια ἐξοφληθέντα παρὰ τῶν ἰδίων φαλαγγιτῶν, λεπτομερῶς τὸν λογαριασμὸν ἑκάστου φαλαγγίτου, τὰς πρωτοτύπους ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας ἐχορηγήσατε εἰς τοὺς φαλαγγίτας, ὅτε κατέθεσαν τοὺς τίτλους καὶ τὰ γραμμάτιά των, τὰς ἐξοφληθείσας χρεωστικὰς ὁμολογίας, καὶ ἀντίγραφα τῶν διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐνεργήθη ὁ συμψηφισμός, καὶ ταῦτα διὰ νὰ χρησιμεύσουν ἐν καιρῷ τῆς ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν σας ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων δύο Β. Διαταγμάτων ὑπάρχει ἐκδεδομένον καὶ ἕτερον ὑπ' ἀριθ. 1450 ἀπὸ πρώτης Ἰουλίου 1843, τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον ἐκοινοποιήθη εἰς ὑμᾶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21,281 ἀπὸ 24 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐγκυκλίου τῆς πρώτης Γραμματείας τῶν οἰκονομικῶν, περὶ τοῦ ὁποίου διέλαβε καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 32, 143 ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου π. ε. ἀκυρουμένη ἤδη ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου, καθ' ἣν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φάλαγγος δύνανται νὰ ἐξοφλήσωσι πᾶν ἴδιον αὐτῶν πρὸς τὸ δημόσιον χρέος οἱασδήποτε φύσεως διὰ τῶν πιστωτικῶν γραμματίων τῆς ἐτησίας αὐτῶν μισθοδοσίας, τὰ ὁποῖα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀναφερομένου περὶ φαλαγγιτῶν Νόμου ἐδόθησαν πρὸς αὐτούς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκπεσθῇ ἐκ τοῦ γραμματίου τούτου ὁ ἀνάλογος διὰ τὴν προκαταβολὴν τόκος, ὁσάκις δὲ σᾶς παρουσιασθῇ αἴτησις συμψηφισμοῦ τοιούτου γραμματίου, ὀφείλετε νὰ παρατηρῆτε· α'. Ἐὰν τὸ γραμμάτιον καὶ τὸ χρέος ἀνήκουν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν

αἰτοῦντα τὸν συμψηφισμὸν, καὶ 6'. Ἐὰν τὸ γραμμάτιον εἶναι ἐκδεδομένον ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1843 μέχρι τῆς 12 Φεβρουαρίου 1855, διότι τῶν πρὸ ἢ μετὰ τὰς ἐποχὰς ταύτας ἐκδεδομένων δὲν ἐπιτρέπεται συμψηφισμὸς εἰς ἄλλα χρέη, εἰμὴ εἰς τὰ κανονιζόμενα διὰ τῶν προειρημένων δύο Β. Διαταγμάτων· τούτων δ' οὕτως ἐχόντων θέλετε παραδέχεσθε τὸ γραμμάτιον χορηγοῦντες εἰς τὸν φαλαγγίτην προσωρινῶς ἀπόδειξιν παραλαβῆς καὶ ὑποβάλλει αὐτὸ ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον δι' ἐκθέσεώς σας εἰς ἣν πρέπει νὰ ἀναφέρηται τὸ χρέος τοῦ φαλαγγίτου, ἡ ἐποχὴ, ἀφ' ἧς κατέστη ὑπερήμερον τὸ χρέος καὶ οἱ τυχὸν καθυστεροῦντες τόκοι ὑπερημερίας διὰ τὰς πληρωθείσας ἤδη δόσεις τοῦ χρέους. Τὸ Ὑπουργεῖον παραλαμβάνον τὸ γραμμάτιον θέλει παρατηρεῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις μήπως διὰ πράξεως αὐτοῦ ἠκυρώθη, ἐν περιπτώσει δ' ἐναντίᾳ θέλει ἐκπίπτει τὸν νενομισμένον τόκον καὶ ἐπιστρέφει εἰς ὑμᾶς τοῦτο διὰ νὰ ἐνεργήσητε τὸν συμψηφισμὸν κατὰ τὸν προεκτεθέντα τρόπον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Δεκεμβ. 1846.

---

519 Περὶ σχηματισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπὸ 4 Μαΐου π. ε. περὶ διαλύσεως τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν εὐελπίδων διατάσσομεν.

1. Ἡ στρατιωτικὴ σχολὴ τῶν εὐελπίδων σχηματίζεται ἐκ νέου.

2. Διὰ τὸ ἐνεστὼς σχολικὸν ἔτος θέλουσι σχηματισθῆ ἓξ τάξεις κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν διαίρεσιν πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς σχολῆς.

3. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἐπιτρέπομεν νὰ καταταχθῶσιν εἰς αὐτὴν οἱ ἐκπαιδευόμενοι διὰ τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς πλὴν τῶν 60 μαθητῶν, ἐξ ὧν 20 θέλουν εἶναι ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως, 40 θέλουσι πληρώνει ἓν τέταρτον τῶν διδάκτρων, ἤτοι 250 δραχμὰς, 10 κατ' ἔτος τὸ ἥμισυ, ἤτοι 500 δραχμὰς, 40 τρία τέταρτα, ἤτοι 750 δραχμὰς. καὶ 10 ὁλόκληρα δίδακτρα ἤτοι 1000 δραχμὰς κατ' ἔτος.

4. Τὸ προσωπικὸν τῆς σχολῆς θέλει σύγκειται ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τῆς σχολῆς· ἑνὸς δευτέρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ὑποδιοικητοῦ καὶ προϊδρου τῆς οἰκονομικῆς, καὶ τῆς τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς. Ἑνὸς ὑπολογαγοῦ, ἢ ἀνθυπολογαγοῦ ὑπασπιστοῦ τῆς σχολῆς.

Τεσσάρων ἀξιωματικῶν τῆς ἐπιθεωρήσεως ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν.

Ἑνὸς καταλυματίου τάγματος 1 ἢ 2 τάξεως· ἑνὸς ἰατροῦ τάγματος 1 ἢ 2 τάξεως· ἑνὸς λογιστοῦ· Πέντε καθηγητῶν 1. τάξεως Πέντε ὁμοίως 2. ταξ. Δέκα διδασκάλων· ἑνὸς ἐπιλοχίου οἰκουροῦ· δέκα ὑπηρετῶν.

5. Οἱ μαθηταὶ θέλουν σχηματίζει τρία ἐνωμοτίας.

6. Ὡς κατάστημα τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων προσδιορίζεται τὸ ἐν Αἰγίνῃ πρώην ὀρφανοτροφεῖον.

Ἡ σχολὴ μένει ἐν τούτοις προσωρινῶς εἰς Πειραιᾶ, ἕως οὗ λάβωσι χώραν εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ κατάστημα αἱ ἀπαιτούμεναι διασκευαί.

7. Οἱ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ διαληφθέντος Ἡμετέρου Διατάγματος δεκτοὶ εἰς τὴν σχολὴν ν οι θέλουσιν εἰσέλθει ἕκαστος εἰς τὴν τάξιν εἰς ἣν εὑρίσκετο κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς σχολῆς, καὶ μὲ τὴν πληρωμὴν τῶν αὐτῶν διδάκτρων, οἱ δὲ λοιποὶ πρώην μαθηταὶ τῆς διαλυθείσης στρατιωτικῆς σχολῆς ἐξαιρουμένων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ ἀνωτέρω Ἡμετέρου Διατάγματος δύνανται νὰ ἐξαιτηθῶσι τὴν κατάταξιν, συμμορφούμενοι μὲ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ διοργανισμοῦ τῆς σχολῆς, καὶ θέλουσιν ἐξετασθῆ ἕκαστος διὰ τὴν δευτέραν ἐξαμηνιαν τῆς τάξεως εἰς ἣν εὑρίσκετο κατὰ τὴν διάλυσιν.

8. Αἱ αἰτήσεις περὶ παραδοχῆς εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν εἶναι δεκταὶ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, μέχρι τέλους τοῦ Φεβρουαρίου ε. ε.

9. Ἅπαντες οἱ λοιποὶ ὁρισμοὶ τοῦ ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1834 Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ διοργανισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων μένουσιν ἐν πλήρει ἰσχύϊ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1847.

---

420 Ν'. Περὶ ἐπιβολῆς φόρου καὶ προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου νὰ ἐπιβάλῃ τοὺς ἑξῆς φόρους καὶ προσωπικὰς ἐργασίας· ἀ) Δέκα ἑκατοστὰ τοῦ ἐγγείου φόρου ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς περιοχῆς τοῦ δήμου· β'.) Ἓν ἑκατοστὸν τῆς τιμῆς ἐφ' ὅλων τῶν εἰσαγομένων πρὸς κατανάλωσιν εἰς τὸν δῆμον ἐμπορευμάτων γ'.) Πεντήκοντα λεπτὰ τὸν κάδδον (τόνον) ἐτησίως ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων τοῦ δήμου πλοίων· δ') Τρία ἡμερομίσθια ἐτησίως ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀρρένων κατοίκων τοῦ δήμου τῶν ἐχόντων ἀπὸ 18 ἕως 60 ἐτῶν ἡλικίαν, μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ τῶν ἀριστειούχων, ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν προσδιορισθησόμενον διὰ ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

2. Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰσπραχθησόμενα χρήματα καὶ προσωπικὴ ἐργασία προσδιορίζονται μόνον εἰς τὴν κατασκευὴν προκυμαίας πρὸς τελειοποίησιν τοῦ λιμένος αὐτοῦ τοῦ δήμου, ἐμπορίου καλουμένου.

3. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν τῆς προκυμαίας προσδιορίζονται καὶ τὰ μέχρι τοῦδε δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1838 ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἄνδρου ἐπὶ τούτῳ εἰσπραχθέντα καὶ ἀναποταμιευμένα χρήματα.

4. Ἡ εἴσπραξις καὶ ἀποταμίευσις τῶν ἐπιβληθησομένων φόρων καθὼς καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ἡμερομισθίων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐν Ἄνδρῳ δημόσιον ταμίαν, εἰς τὸν ὁποῖον θέλουσι παραδοθῆ καὶ τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 3 ἀποτεθειμένα χρήματα μετὰ τὴν προσήκουσαν ἐξέλεγξιν.

5. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους θέλει δίδεσθαι ἰδιαιτέρως λόγος τῆς ἐκτελεσθησομένης ἐργασίας, τῆς γενησομένης εἰσπράξεως, καὶ τῶν δαπανηθησομένων χρημάτων, παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Ἄνδρου εἰς τὴν ἁρμοδίαν διοικητικὴν ἀρχήν.

6. Ἡ κατασκευὴ τῆς προκυμαίας θέλει γίνει δι' ἐργολαβίας ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατὰ τὸν περὶ δήμου νόμον, καὶ σύμφωνα πρὸς τὸν παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ψηφισθέντα προϋπολογισμόν, καὶ τὸ ἐγκρίναν τὸ σχέδιον αὐτῆς Β Διάταγμα.

7. Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι ἰσχύουν ἐπὶ πενταετίαν.

Ἐκυρώθη τὴν 10 Φεβρουαρίου 1847

---

421 Ν. Δ'. Ὀργανισμὸς τοῦ διευθυντηρίου ταῦ Ναυστάθμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Εἰς τὸ ναυτικὸν τῆς ἐπικρατείας ὁρμητήριον καθιδρύεται ἀρχή, Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου καλουμένη, τὰ ἑξῆς δὲ καθήκοντα ἔχουσα.

ἀ) Τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου ναυπηγεῖ, ἐξαρτίζει, ἀνακαινίζει καὶ ἐπισκευάζει ὅλα τὰ βασιλικὰ πλοῖα, οἰκοδομεῖ δὲ ἢ ἐπανορθοῖ ὅ,τι ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ ναυτικὰ ἐργοστάσια, τὰς σκευοθήκας, τοὺς νεωσοίκους, τὰ φρούρια καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ δημόσια οἰκοδομήματα.

β'. Ἐπιμελεῖται τοῦ λιμένος, τῶν παρακειμένων ὅρμων καὶ τῶν ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ ἀπεσκευασμένων βασιλικῶν πλοίων.

γ'. Φροντίζει περὶ τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ ὁρμητηρίου καὶ τοῦ Ναυστάθμου.

δ'. Συγκροτεῖ τὰ πληρώματα τῶν βασιλικῶν πλοίων καὶ τὸ ταῦ Ναυστάθμου, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἰσοβάθμων αὐταῖς ὑπαλλήλων μὴ συμπεριλαμβανομένων· συλλέγει δὲ τοὺς τακτικοὺς καὶ τοὺς ἡμερομίσθους τεχνίτας, καὶ πάντα ἄλλον τακτικῶς ἢ ἐκτάκτως προσλαμβανόμενον ναυτικὸν ἐργάτην.

ε'. Παραλαμβάνει τὰ προμηθευόμενα,

παρασκευάζει, τηρεῖ καὶ διαφυλάσσει τὰ ναυτικὰ σκεύη, τὰ ἄρμενα, τὰ ἐφόδια, τὰς προφάσεις, τὰ ἱμάτια τῶν πληρωμάτων, καὶ πᾶν ἄλλο πρὸς πλοῖον ἢ πόλεμον ἐπιτήδειον.

ς'. Ἄρχει τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τεταγμένων βασιλικῶν πλοίων.

Ἐλέγχει ὅλων ἐν γένει τῶν ναυτικῶν, τοῦ Ὑπουργείου ἐξαιρουμένου, τήν τε χρηματικὴν καὶ ὑλικὴν διαχείρισιν.

η'. Διαχειρίζεται πᾶσαν πρὸς ναυπηγίαν, ἢ καταρτισμὸν τῶν βασιλικῶν πλοίων χρήσιμον ὕλην, καὶ πᾶν ἄρμενον, καὶ πᾶν σκεῦος, τὰ τρόφιμα, τὰ ἐκ τῶν δημοσίων ἀποθηκῶν χορηγούμενα, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἐφόδια.

θ'. Μισθοδοτεῖ τοὺς εἰς τὸν Ναύσταθμον, τὰ νεώρια ἢ τὰ ἐργοστάσια ἐργαζομένους, καὶ πάντα τοῦ ὁρμητηρίου ὑπηρέτην ἢ φρουρόν.

ι'. Ἐν ἀπολύτῳ μόνον καὶ κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ δύναται τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου νὰ προμηθεύσῃ χιλιοδράχμου τὸ πολὺ τιμήματος ὕλην, χωρὶς προγουμένης ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ.

ια'. Τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου πωλεῖ ἐπὶ δημοπρασίας, ἀδείᾳ καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ προηγουμένην δὲ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς εἰδημόνων, τὰ ἀποδεδειγμένως ἄπλοα σκάφη, τὰ ἀδόκιμα σκεύη, καὶ πᾶν ἄρμενον, καὶ πᾶν ἐφόδιον ἐφθαρμένον καὶ ἄχρηστον.

ιβ'. Ἀδείᾳ ὡσαύτως καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου ἀνατίθησιν εἰς ἐργολάβους, εἰς δημόσιον ἐπὶ μειοδοσίᾳ συναγωνισμὸν τὸ ἔργον ἀναλαβόντας, τὴν κατασκευήν, ἢ τὴν παρασκευασίαν τῶν πραγμάτων ἐκείνων, ὅσα καὶ παρ' ἰδιωτῶν νὰ κατασκευασθῶσι καλῶς καὶ οἰκονομικώτερον δύνανται,

2. Τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου ὑπάγεται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, χωρὶς τῆς ἐντολῆς τοῦ ὁποίου δὲ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸ νὰ ἐπιχειρήσῃ τι οἱκοθεν, εἰμὴ ἀνδύνου ἐπικειμένου, ἢ προφανοῦς ἀπωλείας ἐφισταμένης.

3. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Διευθυντηρίου τοῦ Ναυστάθμου συνίσταται·

α'. Ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Διευθυντηρίου· ἤτοι ἐξ 1. Διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου, ὑποναυάρχου ἢ πλοιάρχου α' τάξεως. 1. Ἐφόρου πλοιάρχου β'. ἢ γ'. τάξεως. 1. Ἐπιστάτου τῶν νεωρίων, ὑποπλοιάρχου. 1. Ἐπιστάτου τοῦ λιμένος, ὁμοίως. 1. Ὑπασπιστοῦ τοῦ Διευθυντοῦ, ὁμ. 1. Ναυπηγοῦ 1. Γραμματέως ὑποπλοιάρχου. 2. Λογιστῶν φροντιστῶν α. τάξεως. 1. Ἐπιστάτου τῶν ἀποθηκῶν, φροντιστοῦ α. τάξεως, ἢ πλοιάρχου γ'. τάξεως. 2. Ἀποθηκοφυλάκων. 1. Βοηθοῦ τοῦ γραμματέως, φροντιστοῦ β'. τάξεως. 1. Ἀντιγραφέως.

β'. Ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ Ναυστάθμου, ἤτοι ἐκ 4. Ναυκλήρων α. τάξεως. 4. Ναυκλήρων β'. τάξεως. 10 Ναυτῶν α. τάξεως 10. Ναυτῶν β'. τάξεως. 10. Ναυτῶν γ'. τάξεως 2. Τυμπανιστῶν.

γ'. Ἐκ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν· ἤτοι ἐξ 1 Λοχαγοῦ. 1 Ὑπολοχαγοῦ. 1 Ἀνθυπολοχαγοῦ. 1 Λογιστοῦ. 1 Ἐπιλοχίου τῆς ὑπηρεσίας. 4 Ἐπιλοχιῶν τῶν ἐργασιῶν. 6 Δεκανέων, ὡσαύτως. 15 Τεχνιτῶν α. τάξεως. 15 Τεχνιτῶν β'. τάξεως 2 Σαλπιγκτῶν. 16 Μαθητευομένων.

δ'. ἐξ 1 Ξοανογλύφου. 2 Πιθουργῶν. 1 Βαφέως.

4. Ἡ μισθοδοσία τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὑπαξιωματικῶν, τῶν τεχνιτῶν, τῶν ναυτῶν, καὶ παντὸς ἄλλου τακτικῶς ἐν τῷ Ναυστάθμῳ ἀσχολουμένου ὑπηρέτου προσδιορίζεται ὡς ἐν τῷ παρὰ πόδας πίνακι καταφαίνεται.

Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ναυστάθμου θέλει ἀπολαμβάνει κατὰ μῆνα . . . δραχ.	500
Ὁ Ἔφορος . . . . . »	300
Ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος ἕκαστος ἀνὰ	160
Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Διευθυντοῦ »	100

Ὁ ναυπηγὸς	»	200
Ὁ λογιστὴς τοῦ ὑλικοῦ (ὁ καὶ ταμίας) καὶ ὁ τοῦ προσωπικοῦ ἕκαστος		200
Ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν	»	200
Οἱ ἀποθηκοφύλακες, ὁ μὲν . .	»	100
ὁ δὲ . . .	»	60
Ὁ γραμματεὺς τοῦ Διευθυντηρίου.	»	200
Ὁ βοηθὸς τοῦ γραμματέως .	»	100
Ὁ ἀντιγραφεὺς	»	80

Πλήρωμα τοῦ Ναυστάθμου.

Οἱ ὑπαξιωματικοί, οἱ ναῦται, καὶ οἱ παῖδες, οἱ συγκροτοῦντες τὸ πλήρωμα τοῦ Ναυστάθμου, θέλουσι μισθοδοτεῖσθαι ὡς οἱ ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν πλοίων ὑπηρετοῦντες ὁμοιόβαθμοι αὐτῶν.

Λόχος τῶν τεχνιτῶν.

Ὁ λοχαγὸς τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα . .	δραχ.	200
Ὁ ὑπολοχαγὸς	»	120
Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς	»	100
Ὁ λογιστὴς	»	80
Ἕκαστος τῶν ἐπιλοχιῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν.	»	1,70
Ἕκαστος τῶν λοχιῶν	»	1,30
Ἕκαστος τῶν δεκανέων . λεπτὰ		90
Ἕκαστος τῶν τυμπανιστῶν	»	44
Ἕκαστος τῶν τεχνιτῶν ἁ. τάξεως.		66
Ἕκαστος τῶν τεχνιτῶν β'. τάξεως		48
Ἕκαστος τῶν μαθητευομένων	»	40
Ὁ ξυανογλύφος κατὰ μῆνα		70
Ἕκαστος τῶν πιθουργῶν ὁμ.	»	50
Ὁ βαφεὺς . . . . . ὁμ.	»	50

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν θέλουσι πρὸς τούτοις λαμβάνει καὶ μηνιαῖον ἐνοίκιον.

Ὁ μὲν λοχαγὸς.	δραχ.	40
Ὁ δὲ ὑπολοχαγὸς.	»	20
καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς.	»	20

Οἱ δὲ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ τεχνῖται τοῦ λόχου θέλουσι λαμβάνει δι' ἑκάστην ἐργάσιμον ὥραν, ὡς ἐπιμίσθιον ἐργασίας.

Ὁ μὲν ἐπιλοχίας.	λεπτὰ	20
Ὁ δὲ λοχίας,	»	14
Ὁ δὲ δεκανεύς.	»	12
Ὁ τεχνίτης ἁ. τάξεως	»	10
Ὁ τεχνίτης β'. τάξεως	»	8

Ὁ δὲ ἐπιλοχίας τῆς ὑπηρεσίας λεπ. 40 καθ' ἡμέραν.

Ἡ τροφοδοσία ὅλων ἐν γένει τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ τῶν τεχνιτῶν τοῦ λόχου λογίζεται δι' ἕκαστον ἄτομον πρὸς λεπτὰ 13, δι' ἑκάστην ἡμέραν.

Ὁ δὲ ἱματισμὸς τῶν μὲν ὑπαξιωματικῶν ὁρίζεται εἰς λεπτὰ 17 καθ' ἡμέραν, τῶν δὲ τεχνιτῶν, τυμπανιστῶν καὶ μαθητευομένων εἰς λεπτὰ 13 καθ' ἡμέραν.

Ὁ δὲ στρατωνισμὸς καὶ ὁ ὁπλισμὸς ἑκάστου ἀτόμου προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ 80 κατὰ μῆνα.

Τὰ καθήκοντα ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Ναυστάθμου προσδιορίζονται δι' εἰδικοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

6 Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἐκυρώθη τὴν 14 Ὀκτωβρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1847.

---

322 Ν. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1847 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1847 κανονίζεται ὡς ἀκολούθως· ἁ) Διὰ τὰς αἶγας καὶ πρόβατα λεπ. 25 κατὰ κεφαλήν. β') Διὰ τοὺς ὄνους λεπ. 50. γ') Διὰ τὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχμὴ μία.

2. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρω φόρου· ἁ') Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων· β') Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δύο ἐτῶν συμπεπληρωμένων εἴτε θηλάζουσιν εἴτε μή. γ') Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια.

3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῆ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τοὺς ταμίας σταλησομένων πινάκων τῆς εἰσπράξεως ἀπὸ τοὺς κατ' ἐπαρχίαν οἰκονομικοὺς ἐφόρους, στηριζομένων εἰς τὰς δηλώσεις ἢ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἀποφάσεις.

4. Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ζώων γίνεται ὡς ἑξῆς· Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει ἀπὸ τὰς 20 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου μέχρι 20 τοῦ μηνὸς Μαρτίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐκ τῆ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδιαιτῶνται τοῦ ζῶά του ἢ παραχειμάζουν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀλογράφως τε καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος, οἷον αἶγας, πρόβατα, ὄνους, ἵππους κλπ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἔνθα εὑρίσκονται καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του. Ἂν κτηνοτρόφος δέ τις τυχὸν ἔχῃ σμίκτας ὀφείλει νὰ σημειώσῃ παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως τὰ ὀνόματα αὐτῶν ὡς καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ὁ καθεὶς τούτων ἔχει, διαπεκριμένως κατὰ γένος· ἕκαστος δὲ τῶν κτηνοτρόφων σμίκτων εἶναι ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωριστὰ τὰ ἴδιά του ζῶα, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, μὲ τὰ ζῶα τοῦ ὁποίου εἶναι ἑνωμένα καὶ τὰ ἰδικά του.

Τὰ ἀγωγιατικὰ ζῶα θέλουν δηλωθῆναι κατ' ἐξαίρεσιν ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἐκείνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὁ κύριος αὐτῶν ἔχει τὴν διαμονήν του.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, κατὰ τὸν δοθησόμενον τύπον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

Ἕκαστος τῶν δημάρχων κρατεῖ βιβλίον, κατὰ τὸν τύπον τὸν ὁποῖον θέλει δώσει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνῷ γράφει τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα ζῶα κατὰ χωρίον, χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνῃ τὰ τυχὸν παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως σημειωμένα· τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς 20 τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἡμέρας, καὶ παραπέμπεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ πολὺ παρὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον συνωδευμένον μὲ τὰς παρουσιαθείσας δηλώσεις· ἀπόσπασμα δὲ αὐτοῦ, περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζώων του, ταχυκολλᾶται ἐπιμελείᾳ τοῦ δημάρχου εἰς ἕκαστον παρεδρεῖαν.

Ὅστις τῶν δημάρχων ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ καθ' ὁποίαν ὥραν τῆς ἡμέρας τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον θατέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην, ἀμελήσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποσπάσματος, ἢ βραδύνῃ τὸ κλείσιμον τοῦ βιβλίου παρὰ τὴν κανονισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, καταδιώκεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, πλὴν ἄνευ προηγουμένης ἀδείας περὶ τῆς δίκην εἰσαγωγῆς ἀπὸ τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν.

5. Ὁσάκις ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἢ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος συλλάβουν ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν ἀποστρατισμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, εἴτε ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι κτηνοτρόφοι τινὲς δὲν ἐδήλωσαν τὰ ζῶά των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς, διατάττουν μὲ συμφώνου νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαρίθμησις τῶν παρόντων αὐτῶν ῥητῶς ὀνομαζομένων, συντάσσοντες ἐπὶ τούτου τὸ ἀνῆκον πρωτόκολλον· οἱ δὲ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100.

6. Ἡ ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου ἀπὸ ἀπαριθμητὰς καὶ βοηθοὺς διοριζομένους παρὰ τῆς κατ' ἐπαρχίαν διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐὰν ἐγερθῶσιν ὑπόνοιαι, ἢ δοθῶσι πληροφορίαι περὶ ὑποκρύψεως ἢ ὑπεκγῆς. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τῶν παρακολουθούντων αὐτῷ δύο βοηθῶν, καὶ δύο μαρτύρων προσκεκλημένων παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου, ἂν θέλῃ, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν ἐντὸς ἓξ ὡρῶν τὸ βραδύτερον, τὸ ὁποῖον ἔχει πλήρη ἰσχύν, ἐὰν οὗ ἀποδειχθῇ ὡς πλαστόν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πρᾶξιν, παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸν παρ-

Δημόσιο Κεντρικό Βιβλιοθήκη Βόλου

τοὺς πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

7. Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ βοηθοὶ εἶναι ὡς δημόσιοι ὑπηρέται καὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληρθῶσι τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἡ ἔκθεσις τῆς ὁρκοδοσίας συντάσσεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

8. Ἡ ἡμερουσία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν προσδιορίζεται παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἥτις οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν διὰ τοὺς ἀπαριθμητὰς καὶ δύο διὰ τοὺς βοηθούς, πληρονομένους ἀπὸ τοὺς ταμίας μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως.

9. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψει νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ ἄρθ. 4 ὁριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶά του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ἐγγετικῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων τούτου, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα ἐπροσπάθησε νὰ ἀπακρύψῃ· καὶ τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὁσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἴκοσιν· ἡ δὲ χρηματικὴ ποινή, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον· τὸ τρίτον τῆς ποινῆς ἢ τοῦ προστίμου δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτήν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὴ ἀρχῆς.

10. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρώνεται ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἀπριλίου καὶ Μαΐου τῶν δ' ἐξερχομένων τοῦ Κράτους ὁ φόρος θέλει πληρώνεσθαι πρὶν τῆς ἐξόδου αὐτῶν, καὶ ἂν προηγῆται αὕτη τῶν ἀνωτέρω μηνῶν, ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἔξοδον, πρὶν παρουσιασθῇ εἰς αὐτὰς τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς φόρου· ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἢ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν διὰ βασις τῶν ζώων, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουν σταθερὰν διαμονὴν εἰς ἕνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου, ἂν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα φόρον, ἢ ἂν δὲν δώσωσιν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν.

11. Ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἴς τε τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐπισήμων τῆς χωρητικότητος πινάκων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν δηλώσεων καὶ προτιμωρένων πάντοτε τῶν κατοίκων καὶ συνεπαρχιωτῶν γίνεται παρὰ τῶν δημάρχων καὶ προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἑκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν κατὰ μόνον τὸν Ἀπρίλιον καὶ Αὔγουστον κατὰ ῥητὴν ἡμέραν προσδιοριζομένην παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς· τὸν σύλλογον τοῦτον θέλει προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος· τὰ δὲ περὶ τοποθετήσεως παράπονα κρίνει καὶ ἀποφασίζει αἰτιολογημένως καὶ τελεσιδίκως ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν Νομάρχην ἢ ἔπαρχον ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ τὸν εἰρηνοδίκην τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπεριμλαβάνονται αἱ βοσκαὶ, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὰ πρακτικὰ τοῦ συλλόγου ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτήν.

12. Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων διὰ τὸ ἔτος 1848 θέλει ἐνεργηθῇ ἀπὸ 1. Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ· ἡ δὲ ἀπαρίθμησις καὶ ἐξακρίβωσις αὐτῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον τοῦ τρέχοντος ἔτους, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου· ἡ δὲ ἐπιβολὴ καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου τῶν ζώων τούτων θέλει γίνει καθ' ὃν θέλει κανονίσει τρόπον ὁ φορολογικὸς νόμος τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

13. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

14. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελίσει τὸν παρόντα Νόμον καὶ δώσει τὰς περὶ τῶν

ἐκτέλεσιν ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ τύπους.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Μαρτίου 1847.

---

523 Α. Περὶ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Μεσολογγίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν ὅπως τὸ σχέδιον τῆς πόλεως Μεσολογγίου ἐπεκτανθῆ ἐπὶ τοῦ μὴ σχεδιογραφηθέντος μέρους τοῦ φρουρίου, σύμφωνα μὲ τὴν εὐθυγραμμίαν τὴν συνταχθεῖσαν ὑπὸ τῆς 3 διευθύνεως τοῦ Μηχανικοῦ κατὰ τὸ καθυποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν σχέδιον.

Εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Φεβρουαρίου 1847.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Τῆς μετὰ τῆς Πολιτείας Βρέμης ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς ἐν ἔτει 1843 τὴν 31 Μαΐου ἐν Ἀθήναις συνομολογηθείσης Συνθήκης μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι Π. Ῥάλλης γενικὸς Πρόξενος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος εἰς Λονδῖνον καὶ Παρίσι. Κολκούνης Δόκτωρ τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου καὶ Πληρεξούσιος τῆς ἐλευθέρας καὶ Ἀνσεατικῆς πολιτείας Βρέμης ἐπὶ τῆς διαπραγματεύσεως καὶ συνομολογήσεως τῆς προϋπαρχούσης Συνθήκης συνελθόντες κατ' ἐντολὴν τῶν ἀμφοτέρων Κυβερνήσεών των σήμερον τὴν 3 (15) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1846, ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐν Λονδίνῳ γενικοῦ Προξενείου τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἀνταλλάξωσι τὰ πλήρεξούσια ἔγγραφα τῶν διαπραγματευθέντων τὴν Συνθήκην καὶ τὰς ἐπικυρώσεις αὐτῆς, συνεφώνησαν κατὰ διαταγὴν τῶν Κυβερνήσεών των.

Ἀ. Ὅτι, καὶ τοι ληξάσης τῆς ἐν αὐτῇ τῇ Συνθήκῃ πρὸς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων ὁρισθείσης προθεσμίας, ἡ βραδύτης αὕτη δὲν θέλει ἐπιφέρει κανὲν κώλυμα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων ὅρων τῆς Συνθήκης καὶ ὅτι θέλει μένει αὕτη ἐν πλήρει ἰσχύϊ, καθ' ἅπασαν τὴν αὐτῇ ὁριζομένην δεκαετίαν ἀπὸ τῆς σήμερον, καθότι ἀμφότερα τὰ Ὑψηλὰ Μέρη τὰ συνομολογήσαντα αὐτὴν, ἐπικυρώσαντα καὶ ἐκδώσαντα τὰς ἐπικυρώσεις των μετὰ τὴν πρὸς τοῦτο τεθεῖσαν διορίαν ἀπέδειξαν οὕτω τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὸ κῦρος τῆς Συνθήκης χωρὶς ἀποβλέψωσιν εἰς τὴν πρὸς τὴν ἀνταλλαγὴν της ὁρισθεῖσαν προθεσμίαν.

Β'. Ὅτι ἐπειδὴ μόνη μέχρι τοῦδε ἡ Γερουσία τῆς ἐλευθέρας πόλεως Βρέμης παρεδέχθη καὶ ἐπεκύρωσε, μ' ὅλον ὅτι ἡ ἐπικύρωσις τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος προϋποθέτει τὴν ἐκ μέρους τῶν Γερουσιῶν καὶ τῶν τριῶν ἐλευθέρων πολιτειῶν Λυβέκης, Βρέμης καὶ Ἀμβούργου· διὰ ὅλα ταῦτα, τὸ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Λονδῖνον διαβιβασθὲν ἐπίσημον ἔγγραφον, δι' οὗ ἐλαδὴ ἡ πρᾶξις τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος περιέχουσα τὴν μετὰ τῶν τριῶν πολιτειῶν συνομολογηθεῖσαν Συνθήκην θέλει ἀνταλλαχθῆ μ' ἑτέραν πρᾶξιν ἐπικυρώσεως δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐλευθέρας πόλεως Βρέμης, ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον τοῦ ὅτι ἡ ἐπικύρωσις τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει θεωρηθῆ, κατὰ τὸν τρόπον, ὡς ἐφαρμοζομένη εἰμὴ μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτείαν Βρέμης καὶ ὅσον ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος Συνθήκη θέλει θεωρηθῆ, κατὰ τὸ παρὸν, ὡς συνομολογηθεῖσα μόναν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς ῥηθείσης πολιτείας Βρέμης.

Γ'. Ὅτι τὸ παρὸν πρωτόκολλον θέλει δημοσιευθῆ ταυτοχρόνως καὶ ἐπὶ κεφαλ... τῆς Συνθήκης αὐτῆς διὰ τῆς ἐφημερίδ...

τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς Βρέμης.

Κατὰ συνέπειαν τῆς διακηρύξεως ταύτης καὶ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀντήλλαξαν τὰς ἐπικυρώσεις τῆς Συνθήκης τὰς ἐκδοθείσας ὑπὸ τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεών των Ἑλλάδος καὶ Βρέμης, καθὼς καὶ τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα τῶν διαπραγματευθέντων τὴν ῥηθεῖσαν Συνθήκην. Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπέγραψαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Λονδίνῳ, τὴν 3 (15) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Γνωστοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι συνομολογηθείσης τὴν 31 Μαΐου [12 Ἰουνίου] 1843 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τῶν ἐλευθέρων Ἀνσεατικῶν πόλεων Λυβέκης, Βρέμης καὶ Ἀμβούργου Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἧς τὸ περιεχόμενον ἕπεται.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ ἐλεύθεραι Ἀνσεατικαὶ Πολιτεῖαι Λυβέκης, Βρέμης καὶ Ἀμβούργου, ἐμπνεόμενοι ἐπίσης ἐκ τῆς εἰλικρινοῦς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν των εὐτυχῶς ὑφισταμένην καλὴν ἁρμονίαν νὰ ἐπεκτείνωσι καὶ παγιώσωσι τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις, πεπεισμένοι δὲ ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο δὲν δύναται νὰ καταθωθῇ καταλληλότερον ἄλλως ἢ διὰ παραδοχῆς ἑκατέρωθεν συστήματος τελείας ἐλευθερίας πρὸς τὴν ναυτιλίαν καὶ ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος θεμελιουμένης ἐπὶ ἀρχῶν δικαιοσύνης, ἐπίσης ἐπωφελῶν διὰ τὰ ἀμοιβαῖα κράτη των, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι συνθήκην ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους των.

Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Πέτρον Δελιγιάνην Σύμβουλον Αὐτοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων, Ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, κεκοσμημένον μὲ τὰ παράσημα τῶν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ Ἱπποτῶν τοῦ διακεκριμένου τάγματος Καρόλου τοῦ Γ', τῆς Ἱσπανίας, Ταξιάρχην τοῦ τάγματος τῆς Ἀξίας τῆς Σαξωνίας, Ἱππότην τοῦ τάγματος τοῦ Πολικοῦ Ἀστέρος τῆς Σουηκίας, ἀξιωματικὸν τοῦ τάγματος τοῦ Ἀποστόλου τοῦ Βελγίου, Ἱππότην τοῦ τάγματος τοῦ σιδηροῦ στέμματος τῆς Αὐστρίας τῆς γ' τάξεως, τοῦ τάγματος τοῦ ἐρυθροῦ Ἀετοῦ τῆς Πρωσίας τῆς γ' τάξεως καὶ τοῦ τάγματος τοῦ Χριστοῦ τῆς Πορτογαλλίας κτλ. κτλ.

Ἡ δὲ Γερουσία τῆς ἐλευθέρας Ἀνσεατικῆς πόλεως Λυβέκης, ἡ Γερουσία τῆς ἐλευθέρας Ἀνσεατικῆς πόλεως Βρέμης καὶ ἡ Γερουσία τῆς ἐλευθέρας Ἀνσεατικῆς πόλεως Ἀμβούργου, τὸν Κύριον Πατρίκ Κόλκουουν Δόκτορα τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου, ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις Αὐτῶν παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Ὀθωμανικῇ Πύλῃ, καὶ εἰς ἔκτακτον ἀποστολὴν ἐν Ἀθήναις, οἵτινες συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

1. Οἱ ὑπήκοοι καὶ πολῖται τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν θέλουσιν ἀπολαύει ἀμοιβαίως, οἱ μὲν εἰς τῶν ἄλλων τὴν ἐπικράτειαν, πρός τε ἑαυτούς, τὴν ἰδιοκτησίαν, τὴν ἐμπορίαν, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν των, καὶ πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ θρησκεύματός των, πλήρη ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν καὶ τὰ αὐτὰ ὀφέλη καὶ προνόμια, ἅτινα χορηγοῦνται ἤδη ἢ ἤθελον χορηγηθῇ εἰς τὸ μέλλον εἰς τοὺς τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

Δύνανται νὰ διαθέσουν τὴν προσωπικὴν των ἰδιοκτησίαν ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν, διὰ πωλήσεως, δωρεᾶς ἢ ἄλλως πως, καὶ οἱ κληρονόμοι των ὑπήκοοι ἢ πολῖται τῆς ἄλλης ἐπικρατείας, θέλουσι κληρονομεῖ τὰ ῥηθέντα προσωπικὰ κτήματα εἴτε διὰ διαθήκης, εἴτε ἐξ ἀδιαθέτου. Δύνανται δὲ νὰ λάβωσι τούτων κατοχήν, εἴτε προσωπικῶς εἴτε δι' ἄλλων ἐνεργούντων ἀντ' αὐτῶν καὶ νὰ τὰ διαθέσωσι κατὰ τὴν θέλησίν των πληρώνοντες μόνον ὅσα δικαιώματα πληρώνουσιν εἰς ταιαύτην περίστασιν οἱ ἀγχώριοι τοῦ τό-

που, ἐν ᾧ κεῖνται τὰ ῥηθέντα κτήματα.

Ἂν δὲ προκειμένου περὶ ἀκινήτων κτημάτων οἱ μνημονευθέντες κληρονόμοι δὲν δύνανται νὰ λάβωσι τὴν κληρονομίαν ἕνεκα τῆς ξένης ἐθνικότητός των, θέλει τοῖς χαρηχθῇ προθεσμία τριῶν ἐτῶν ὅπως τὴν διαθέσωσι κατὰ τὴν βούλησίν των, καὶ ἀπάξωσι τὸ εἰσόδημα ἀνεμποδίστως καὶ ἐλεύθερον παντὸς τέλους ἐξαγωγῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν. Οὐδὲν δὲ δάνειον ἀναγκαστικὸν δὲν δύνανται ἐπίσης νὰ τοῖς ἐπιβληθῇ.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰ μνημονευόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τῆς παρούσης συνθήκης, δι' ἃ συνεφωνήθη ἡ πρὸς τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον ἔθνος ἀφομοίωσις, ἤθελεν αὕτη συμπέσει εἰς ἓν τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν νὰ ταὐτίζηται μὲ τὴν πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ἀφομοίωσιν, δηλ. ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελεν εἶσθαι εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ τελευταίου τούτου καιμία διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀφομοιώσεως μετὰ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν καὶ τῆς μετὰ τῶν ἰθαγενῶν, ἐν ᾧ εἰς τὸ ἕτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν τοῦτο δὲν ἤθελεν ὑπάρχει, τὸ τελευταῖον αὐτὸ μέρος δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἄλλο, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων στάσις ἤθελεν ὑπάρχει, εἰμὴ τὸ ν' ἀφομοιοῦνται οἱ ὑπήκοοί του ὡς πρὸς τὰ ῥηθέντα ἀντικείμενα ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ ἑτέρου μετὰ τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου μεταξὺ ἐκείνων, ἅτινα δὲν συνέβοντο μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μετὰ τῶν ἰθαγενῶν ἀφομοιώσεως.

2. Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν ἐξ οἱουδήποτε μέρους προερχόμενα καὶ ἐξ οἱουδήποτε μέρους ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των θέλουσι θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των ἀπαραλλάκτως ὡς τὰ ἐγχώρια ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους προερχόμενα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας καὶ ὡς πρὸς παν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὠφέλειαν τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ ἰδιωτικῶν οἱωνδήποτε καταστημάτων. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ πλοῖα τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κενὰ ἢ μετὰ φορτίου ἐξ οἱουδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ ἐξ οἱουδήποτε τόπου καὶ ἂν ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των θέλουσι θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των ἀπαραλλάκτως ὡς τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας καὶ πρὸς παν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ὁποιωνδήποτε ἰδιωτικῶν καταστημάτων.

3. Θέλουσιν ἀμοιβαίως θεωρεῖσθαι τὰ πλοῖα Ἑλληνικὰ ἢ Ἀνσεατικὰ ὅσα τοιαῦτα ἀναγνωρισθῶσιν εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν μέρη κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τὰς ἤδη καθιερωθείσας ἢ καθιερωθησομένας εἰς τὸ μέλλον. Ἐννοεῖται ὅτι ἕκαστον πλοῖον ὀφείλει νὰ ᾖναι ἐφωδιασμένον μὲ τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα ἢ μὲ διαβατήριον ἐκδεδομένον ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν ἀρχήν.

4. Ἅπασαι αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ εἴδη τοῦ ἐμπορίου, προϊόντα τῆς γῆς τῆς βιομηχανίας εἴτε τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἴτε τοῦ τόπου οὗτινος εἶναι ἀνάγκη ἐξαγώγιον ἢ ἐν γένει πάσης ἄλλης ἐπικρατείας, ἅτινα νομίμως δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὰς Ἀνσεατικὰς Πολιτείας διὰ πλοίων Ἀνσεατικῶν, δύνανται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῶσι καὶ δι' Ἑλληνικῶν πλοίων ἀφ' ὁποιουδήποτε καὶ ἂν προέρχωνται μέρους χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλα ἢ μὲ

γαλήτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας καὶ ἂν ἤθελον ταῦτα εἰσπράττεσθαι πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ ὁποιωνδήποτε ἰδιωτικῶν κατασημάτων, ὡς νὰ εἰσήγοντο διὰ πλοίων Ἀνσεατικῶν. Ὁμοιβαίως δὲ ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ εἴδη τοῦ ἐμπορίου προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας, εἴτε τῶν Ἀνσεατικῶν πόλεων εἴτε τῶν μερῶν τῶν ὁποίων εἶναι αὗται τὸ σύνηθες ἐξαγώγιον, τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπανδίας, ἢ τέλος ὁποιουδήποτε ἄλλου μέρους, ἅτινα νομίμως δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύνανται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῶσι καὶ δι' Ἀνσεατικῶν πλοίων, ἐξ οἱουδήποτε καὶ ἂν προέρχωνται μέρους χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλα ἢ μεγαλήτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας ἤθελαν εἰσθαι ταῦτα εἰσπραττόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ οἱωνδήποτε ἰδιωτικῶν καταστημάτων ὡς νὰ ἐγένετο ἡ εἰσαγωγὴ διὰ πλοίων Ἑλληνικῶν.

5. Ἅπασαι αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ εἴδη τοῦ ἐμπορίου, προϊόντα τῆς γῆς, ἢ τῆς βιομηχανίας εἴτε τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἴτε τῶν μερῶν ὧν εἶναι αὕτη τὸ ἐξαγώγιον, ἢ ἐν γένει οἱουδήποτε ἄλλου τόπου, ἅτινα δύνανται νομίμως νὰ ἐξάγωνται τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ πλοίων Ἑλληνικῶν, δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξάγωνται καὶ δι' Ἀνσεατικῶν πλοίων χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλα ἢ μεγαλήτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ ὁποιωνδήποτε ἰδιωτικῶν καταστημάτων ὡς νὰ ἐγένετο ἡ ἐξαγωγὴ διὰ πλοίων ἐγχωρίων. Ὁμοιβαίως δ' ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ εἴδη τοῦ ἐμπορίου, προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας, εἴτε τῶν Ἀνσεατικῶν πόλεων εἴτε τῶν μερῶν, ὧν εἶναι αὗται τὸ σύνηθες ἐξαγώγιον, τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπανδίας, εἴτε ἄλλου τινὸς μέρους, ἅτινα νομίμως δύνανται νὰ ἐξαχθῶσιν ἀπὸ τὰς Ἀνσεατικὰς πόλεις διὰ πλοίων Ἀνσεατικῶν, δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξάγωνται διὰ πλοίων Ἑλληνικῶν, χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλα ἢ μεγαλήτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς κυβερνήσεως τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ ὁποιωνδήποτε ἰδιωτικῶν καταστημάτων, ὡς νὰ ἐγένετο ἡ ἐξαγωγὴ διὰ πλοίων ἐγχωρίων.

6. Καθ' ὅσον ἡ ἀκτοπλοΐα ἐπιφυλάπτεται εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα, συνεφωνήθη ἑκατέρωθεν ὅτι οἱ ὑπήκοοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν θέλουν ἀπολαύει, ὡς πρὸς τοῦτο καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν εὐκολίαν τοῦ νὰ μεταχειρίζωνται τὰ τῆς ἀκτοπλοΐας πλοῖα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν πραγματειῶν των, τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἅτινα χορηγοῦνται ἤδη ἢ χορηγηθήσονται ἐπομένως εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

7. Οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς δύναται νὰ διαταχθῇ εἰς τὰς χώρας μιᾶς τῶν συνομολογούντων Δυνάμεων ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἑτέρας, οὔτε ἄλλα ἢ βαρύτερα δικαιώματα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας κατά τε τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ἄλλων τῶν εἰδῶν τῆς τε φυσικῆς καὶ βιομηχανικῆς παραγωγῆς τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης, παρὰ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσιν ἢ ἤθελον συγχρόνως ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν τῆς αὐτῆς φύσεως εἰδῶν, τῆς φυσικῆς ἢ βιομηχανικῆς παραγωγῆς ὁποιουδήποτε ἔθνους.

Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης καὶ διαμετακομίσεως, πᾶσα ἀμοιβὴ καὶ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων, ἥτις ἤθελε χορηγηθῇ εἰς τὰς χώρας τοῦ ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὁποιουδήποτε εἴδους, θέλουσιν ἐπίσης χορηγηθῇ καὶ εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως εἴδη προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆ βιομηχανίας τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν, καθὼς καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τὴν ὑπὸ τῶν

πλοίων του ἐνεργουμένην.

Πρὸς τούτοις συνεφωνήθη δι' ὅλα τ' ἀποτελέσματα τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὅτι θέλουσι θεωρεῖσθαι καὶ ὑπολαμβάνεσθαι ὡς φυσικὰ προϊόντα ἢ βιομηχανικὰ τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν, τὰ τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας ἐξαγόμενα ἀπὸ τοὺς Ἀνσεατικοὺς λιμένας, καθ' ἣν περίπτωσιν τ' ἀκατέργαστα ἢ κατειργασμένα προϊόντα τῆς Ἑλλάδος εἰσαχθέντα εἰς τοὺς Ἀνσεατικοὺς λιμένας, θέλουσιν ἀπολαμβάνει εἰς τὰ κράτη τῆς ῥηθείσης Ὁμοσπονδίας καθ' ὅλας τὰς ἀνωτέρω σημειωθείσας περιπτώσεις τὰ αὐτὰ ὀφέλη ὡς τὰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους προϊόντα πάσης ἄλλης ἐπικρατείας. Ἀμοιβαίως δὲ θέλουν ὡσαύτως θεωρεῖσθαι καὶ ὑπολαμβάνεσθαι ὡς φυτικὰ ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα τῆς Ἑλλάδος, τὰ τῶν ὁμόρων χωρῶν τῆς Ἑλλάδος ἐξαγόμενα ἀπὸ τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τ' ἀκατέργαστα ἢ κατειργασμένα προϊόντα τῶν Ἀνσεατικῶν πόλεων εἰσαχθέντα εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας θέλουν ἀπολαμβάνει εἰς τὰς μνημονευθείσας ὁμόρους χώρας κατὰ τὰς ἀνωτέρω σημειωθείσας περιπτώσεις τ' αὐτὰ ὀφέλη ὡς τὰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους προϊόντα πάσης ἄλλης ἐπικρατείας.

8. Ἑκάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴ ἀπονέμῃ ἀπὸ μέρους του ἢ ἀπὸ μέρους τῶν ἑταιριῶν ἢ πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματός του ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, ἀγορὰν ἢ πώλησιν ἀντικειμένων εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων διὰ των πλοίων αὐτοῦ ἢ διὰ τῶν πλοίων ἑτέρου τρίτου ἔθνους, οὐδεμίαν προτίμησιν ὡς πρὸς τ' αὐτὰ ἀντικείμενα εἰσερχόμενα διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον συνομολογοῦν μέρος. Ὡσαύτως οὐδεμία προτίμησις θέλει δίδεσθαι διὰ τὰς τοιαύτας ἀγορὰς εἰς τὰ ἀκατέργαστα ἢ κατειργασμένα προϊόντα τρίτου τινὸς ἔθνους ἐπὶ τῶν τῆς αὐτῆς φύσεως προϊόντων τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν.

9. Τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ Ἀνσεατικαὶ Πολιτεῖαι ἀμοιβαίως ὑποχρεοῦνται, ὁσάκις χορηγοῦσιν εἰς ἄλλα ἔθνη καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν ἰδίκα προνόμια ἢ ὠφελείας, νὰ ἐπεκτείνωσι ταῦτα ἀμέσως καὶ εἰς τοὺς ἀμοιβαίους ὑπηκόους αὐτῶν, οἵτινες θέλουσιν ἀπολαύει τούτων ἐλευθέρως ἂν ἡ παραχώρησις ἐγένετο ἐλεύθερος, ἢ ἐπὶ ὅσον οἷόν τε ἀκριβῆ ἀντισταθμίσει (compensation) ἢ ἀντιστοιχοῦσα παραχωρήσει, ἂν ἡ παραχώρησις ἐγένετο ἐπί τινι ταιούτῳ ὅρῳ, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀνταλλαγὴ νὰ ὑπάρχεται ἐπίσης ὠφέλειαν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐπικρατείας τὰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν συνομολογούσας.

10. Οἱ ὑπήκοοι ἢ πολῖται τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν ἀφικνούμενοι μὲ τὰ πλοῖα των εἰς τινα ἀκτὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἑτέραν, ἀλλὰ μὴ προθέμενοι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα ἢ εἰσελθόντες ν' ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των θέλουσι εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξείδιόν των χωρὶς νὰ πληρώνωσιν ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ ὁποῖα δήποτε ἄλλα βάρη διὰ τὸ σκάφος ἢ τὸ φορτίον παρὰ τὰ εἰσπραττόμενα ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων πλοίων· ἐννοεῖται δ' ὅτι ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται πάντοτε μὲ τὰς διατάξεις καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοὺς φορῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰς πόλεις ἢ λιμένας ὅπου ἤθελον προσορμισθῆ, ἰσχύοντας δὲ διὰ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, καὶ ὅτι συγχωρεῖται εἰς τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους νὰ τὰ ἐπισκέπτωνται, νὰ μένωσιν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνωσι τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις ὅπως προλαμβάνωσι πᾶν ἀθέμιτον ἐμπόριον· ἐνόσῳ τὸ πλοῖον θέλει εὑρίσκεσθαι ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας των.

11. Συνεφωνήθη ὡσαύτως ὅτι τὰ πλοῖα ἑκατέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν εἰσελθόντα εἰς τοῦ ἑτέρου τοὺς λιμένας δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσι μόνον ἓν μέρος τοῦ φορτίου των, καθ' ὅσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελεν ἐπιθυμήσει καὶ ν' ἀπέρχωνται ἐλευ-

ἤρως μὲ τὸ λοιπὸν χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα φόρους ἢ ὁποῖα δήποτε βάρη εἰμὴ τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβασθὲν μέρος, ὅπερ θέλει σημειοῦσθαι καὶ σβεννύεσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ ἐμπεριέχοντι τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν εἰδῶν, ἐξ ὧν ἦταν φορτωμένον τὸ πλοῖον καὶ τ' ὁποῖον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκληρον νὰ παρουσιάζηται εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ τόπου ἔνθα προσωρμίσθη τὸ πλοῖον. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι κάμμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον καὶ μεθ' οὗ δύναται ν' ἀπευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν σύγκηται ἀπὸ εἴδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται, πληρώνων τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα εἶσιν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὁποίαν δήποτε ἄλλην ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη οἱαδήποτε ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἔνθα ἠνοίχθη τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ἢ ἀποβιβάσθη ἓν μέρος αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ βάρη τοιαῦτα δὲν θέλουσι ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσέλθει, παρεκτὸς ἂν ἤθελον ὑπάκεισθαι καὶ τὰ ἐγχώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις, εἰς ἄλλα περαιτέρω δικαιώματα.

12. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ἑκάστη τῶν Λοιπῶν Πολιτειῶν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διορίζουσιν, ἵνα ἐξερεύωσιν εἰς τὰς ἀμοιβαίας ἐπικρατείας των, γενικοὺς πρόξενους, ὑποπροξένους καὶ προξενικοὺς πράκτορας, οἵτινες ἀφοῦ λάβωσι τὸ ἔκτε στηρίον των, θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἀμοιβαίως κατὰ τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, ὅλα τὰ δικαιώματα προνόμια, προστασίαν καὶ συνδρομήν, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνουσιν οἱ τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἂν τὰ δικαιώματα καὶ προνόμια ταῦτα δὲν παρεχωρήθησαν εἰς οὐδὲν ἄλλο ἔθνος εἰμὴ ὑπὸ εἰδικούς τινας ὅρους, ἢ ἑτέρα τῶν συνομολογουσῶν κυβερνήσεων, δὲν δύναται ν' ἀπαιτῇ τ' αὐτὰ εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

13. Οἱ ῥηθέντες γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι προξενικοὶ πράκτορες δύνανται νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῶν ἐπικρατειῶν των. Θέλουσιν ἀποτείνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς καὶ ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν καταλόγων (rôles de l'equipage) ἢ δι' ἄλλων ἐπισήμων ἐγγράφων ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν ῥηθέντων πληρωμάτων· τῆς δ' αἰτήσεως οὕτω δικαιολογουμένης δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις.

Συλλαμβανόμενοι οὕτως οἱ δραπέται θέλουν ἀμέσως τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Προξένων, ὑποπροξένων ἢ ὑποπροξενικῶν πρακτόρων· δύνανται δὲ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοὺς διὰ νὰ περιφρθῶσιν εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν πλοῖα ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους.

Ἀλλ' ἂν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των δὲν ἀποπεμφθῶσι θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι ἂν ὁ λειποτάκτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημά τι, πλημμέλημα ἢ παράβασιν ἀστυνομικήν, ἠμπορεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσις του ἕως οὗ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἐκδώσει τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὕτη ἐκτελεσθῇ.

14. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῶν ὑφηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελε ναυαγήσει ἢ ὑποστῇ ἄλλην τινὰ βλάβην ἢ ἤθελεν ὠθηθῇ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας ἐπικρατείας, θέλει χορηγεῖσθαι πᾶσα συν-

δρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγήσαντας ἢ διατρέχοντας κίνδυνον καὶ θέλουν τοῖς προμηθεύεσθαι διαβατήρια ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ πραγματεῖαι ἢ τὸ προκύψαν ἐξ αὐτῶν, ἂν ἐπωλήθησαν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ συμμετόχους ἂν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα· καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυαγιαιρέσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν καθ' ἃς ἤθελε προσφέρεσθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγχωρίων πλοίων. Ἄλλως τε ἑκάτεραι αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὗται ἀπέχωσι πάσης ἀδίκου παρενοχλήσεως ἢ αὐθαιρέτων πράξεων. Τὰ εἰρημένα εἴδη καὶ πραγματεῖαι, λείψανα τοῦ ναυαγίου, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμήν τινα δικαιωμάτων, εἰμὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον διατεθῇ ἐπομένως ταῦτα πρὸς κατανάλωσιν εἰς τὸν τόπον. Εἰς πᾶσαν ὅμως περίστασιν τὸ σκάφος καὶ τ' ἄρμενα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς οὐδὲν δικαίωμα.

Τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συνέθεντο νὰ ὑποβάλλωσιν ἐντὸς τῶν ἐπικρατειῶν των εἰς τὰς τῶν νόμων αὐστηρὰς ποινὰς πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατείᾳ ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς ἐπικρατείας Αὐτῶν κατοικοῦντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσιν ὡς συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν· ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους καὶ πολίτας ἑκατέρων τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ καὶ μεταφέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύο ἐπικρατειῶν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους των ἢ τοὺς προσηκόντως διωρισμένους πληρεξουσίους τούτων ἂν ἀποδείξωσι τὴν ταυτότητα τῆς ἰδιοκτησίας· ἡ δὲ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καθ' ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τρίτου, ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν· ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀποκτήσας αὐτὸ ἐγίνωσκεν ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ ὅτι τὸ ῥηθὲν πρᾶγμα προήρχετο ἐκ πειρατείας.

16. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἑκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελεν εἰσθαι εἰς πόλεμον μετά τινος Δυνάμεως, ἔθνους ἢ ἐπικρατείας, οἱ ὑπήκοοι καὶ πολῖται τοῦ ἑτέρου θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ἐμπόριον μὲ τὴν θαλασσοπλοΐαν των μετὰ τῶν ἐπικρατειῶν τούτων, ἐξαιρουμένων μόναν τῶν πόλεων ἢ λιμένων, οἵτινες ἤθελον εἶσθαι ἀποκλεισμένοι ἢ πολιορκημένοι κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν. Ἀλλ' ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δὲν ἐπιτρέπεται τὸ ἐμπόριον τῶν εἰδῶν, ἅτινα γενικῶς θεωροῦνται ὡς λαθρεμπόριαν πολέμου, κατὰ τὴν πλέον στενὴν ἔννοιαν τὴν καθιερωμένην ἀπὸ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν.

Συνεφωνήθη ὅτι πᾶν ὅ,τι τὸ διαμαχόμενον μέρος ἤθελε συμφωνήσει ἢ ἐσυμφώνησε μετ' ἄλλων Δυνάμεων πρὸς ὄφελος οὐδετέρας σημαίας, θέλει χρησιμεύσει ὡσαύτως ὡς κανὼν μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν.

17. Τὰ δύο ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη ἐπιθυμοῦντα ν' ἀπαλλάξωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ ἀμοιβαῖον ἐμπόριών των ἀπὸ πᾶν κώλυμα καὶ κινούμενα ἐπίσης ἀπὸ τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ ἐνεργῶσιν ἐπ' ἀρχῶν συναδουσῶν μὲ τὴν πλέον αὐστηρὰν δικαιοσύνην συνέθεντο ὅτι, ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως τῆς διαχωριζούσης τὰς ἀμερδαίας αὐτῶν ἐπικρατείας καὶ τῆς ἐντεῦθεν προκυπτούσης ἀδεβαιότητος ὡς πρὸς τὰ διάφορα ἀναφαινόμενα συμβάντα, ἐμπορικὸν πλοῖον ἀνῆκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προσδιωρισμένον διά τινα λιμένα ἀποκλεισμένον ὑπὸ τῆς ἄλλης κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἂν κατὰ τὴν ἔπαρχὴν καθ' ἣν τὸ ῥηθὲν πλοῖον ἄφησε τοὺς λιμένας ἐξ ὧν ἔλαβε τὸ φορτίον του, ἢ

εἰς οὓς προσωρίσθη κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν αὐτοῦ δὲν εἶχε φθάσει ἐπισήμως τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἡ εἴδησις, δὲν θέλει κυριεύεσθαι ἢ καταδικάζεσθαι ὡς ἀποπειραθὲν ἄπαξ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα. Ἀλλὰ τὰ ἅπαξ μὲν ἀποτεμφθέντα πλοῖα ὑπὸ τῆς ἐπιφορτισμένης τὸν ἀποκλεισμὸν μοίρας, ἀποπειραθέντα δὲ καὶ δεύτερον νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμένον λιμένα, διαρκοῦντος τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου, θέλουν εἶσθαι τότε ὑποκείμενα νὰ κρατηθῶσι καὶ καταδικασθῶσιν.

18. Ἡ παροῦσα συνθήκη θεωρεῖται κοινὴ καὶ ἐπίσης ἐφαρμοστέα κατὰ τὰς τρεῖς Πολιτείας τῆς Λυβέκης, Βρέμης, καὶ Ἀμβούργου. Συνεφωνήθη δ' ὅτι μεταξὺ τῶν κυριάρχων αὐτῶν Κυβερνήσεων δὲν ὑπάρχει ἀλληλεγγυότης, καὶ ὅτι αἱ τῆς συνθήκης ὑποχρεώσεις θέλουσι μένει ἐν πλήρει ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὰς ἄλλας Πολιτείας καὶ ἂν ἤθελον παύσῃ πρὸς μίαν ἐξ αὐτῶν.

19. Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἰσχύει διὰ δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ ἂν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐννέα πρώτων ἐτῶν θάτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν δὲν ἤθελε δηλώσει τῷ ἑτέρῳ δι' ἐπισήμου διακοινώσεως τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του, θέλει μείνει αὕτη ἓν πρωτέτι ἔτος ὑποχρεωτικὴ, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῆς παρελεύσεως τῶν δώδεκα μηνῶν μετὰ τὴν τοιαύτην δήλωσιν, εἰς ὁποιανδήποτε ἐποχὴν καὶ ἂν ἤθελε γίνῃ αὕτη.

20. Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῆ παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τῶν Γερουσιῶν τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαχθῆ ἐν Λονδίνῳ ἐν διαστήματι ἓξ μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ Πληρεξούσιοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην γεγραμμένην Γαλλιστὶ ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαΐου (12 Ἰουνίου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τρίτου σωτηρίου ἔτους.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην καθ' ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν ἢ ἐπιτρέψωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον· πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπεγράψαμεν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπιθέσαντες καὶ τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν τοῖς Ἡμετέροις ἐν Ἀθήναις Ἀνακτόροις, τὴν 27 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δωδεκάτῳ.

---

524 Ν. Περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνηγόρων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ πταισματοδικῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Αἱ μὲν Βουλαὶ ἐψηφίσαντο, Ἡμεῖς δὲ διατάσσομεν τάδε·

1. Ἐνώπιον τῶν τοῦ Κράτους εἰρηνοδικείων, ὅταν μὲν ταῦτα δικάζωσι πολιτικὰς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι, πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, εἰμὴ τὰ ἐν τῷ 94 ἄρθρῳ τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζόμενα πρόσωπα· ὅταν δὲ δικάζωσι πταισματικὰς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται ὡς συνήγοροι κατὰ τὰ ἄρθρα 333 καὶ 336 τῆς ποινικῆς δικονομίας, εἰμὴ δικηγόροι.

Τῶν διατάξεων τούτων γίνεται ἐξαίρεσις, ὁσάκις πρά τινι τῶν εἰρηνοδικείων δὲν ὑπάρχωσι διωρισμένοι πέντε τοὐλάχιστον δικηγόροι, τότε δὲ ἐπιτρέπεται νὰ παρίστανται ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς τοιοῦτου, ἢ ὡς πταισματοδικείου καὶ πᾶς Ἕλλην, ἀποκαταστημένος ἔν τινι δήμῳ τοῦ Βασιλείου, καὶ ἔχων τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 74. §. 4. τῆς πολιτ. δικονομίας διαλαμβα-

νόμενα προσόντα.

2. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μὴ δικηγόρους τὸ νὰ παρευρίσκωνται ὡς πληρεξούσιοι ἢ συνήγοροι ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων ἢ πταισματοδικείων, ὅταν ἔχωσι σχέσεις συγγενείας, ὡς τὴν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρθρον 273 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων βαθμῶν μὲ τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα πρόσωπα· ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχμῶν 10—50.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 Νόμου ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φεβρουαρίου 1847.
Ἐκυρώθη τή· 25 Φεβρουαρίου.

---

525 Ν. Περὶ χορηγίας δανείου εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ὑδάτων τῆς πόλεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν χορηγεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δάνειον ἐκ πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἄνευ τόκου (50,000).

2 Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει ἀποκλειστικῶς χρησιμεύσει διὰ τὰς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν καθαρισμὸν καὶ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ μεγάλου ὑδραγωγείου, δι' οὗ μετοχετεύονται τὰ ἐκ τοῦ Πεντελικοῦ πότιμα τῆς πόλεως ὕδατα.

3. Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου, ἅμα χορηγηθῇ τὸ δάνειον, ἡ πρόσοδος, ἥτις προκύπτει εἰς τὸν δῆμον ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ποτίμων ὑδάτων τῆς πόλεως ἀναβαίνουσα εἰς δεκαπέντε περίπου χιλιάδας δραχμῶν κατ' ἔτος μετὰ τῶν αὐξήσεων ὅσαι προκύψουσιν ἐκ τῆς αὐτῆς ἐργασίας, παραχωρεῖται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει ἀπ' εὐθείας εἰσπράττει αὐτὴν, μέχρις ὅτου ἀποπληρωθῇ ἐντελῶς τὸ δημόσιον.

4. Μετὰ τὴν οὕτως ἀποπληρωμὴν τοῦ δανείου, ἡ πρόσοδος αὕτη, ὡς δημοτικὴ περιουσία μεταβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ δήμου, ὅστις τότε θέλει διαχειρίζεσθαι αὐτὴν κατὰ τὰ περὶ τούτου ὡρισμένα περὶ δημοτικῶν φόρων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1847.

---

526 Ν. Περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι Μετοχίων, τῶν ἐν τῇ ἑλλοδαπῇ Μονῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας, διατάσσομεν.

Νὰ ἀποδοθῶσι μὲν ἀμέσως εἰς τὰς ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ ὑφισταμένας εὐαγεῖς μονὰς τὰ μετόχια, ὅσα αὐταὶ ἔχουσιν ἐντὸς τοῦ Βατικείου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἀπ' αὐτὰ ἐξαρτωμένων κτημάτων, καὶ ὑπὸ τὰ βάρη τῶν ἐνοικιάσεων καὶ συμφωνιῶν τῆς Κ βερνήσεως ἐν τυχὸν ὦσιν ἐνοικιασμένα κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδόσεώς των, ἐκτὸς ἐκείνων ἀπὸ τὰς ὁποίας αἱ ἐνοικιασταὶ ἤθελον παραιτηθῇ. Νὰ ἀπαιτηθῶσι δὲ κατ' ἀμοιβαιότητα τὰ μετόχια καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτώμενα κτήματα, ὅσα αἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἱεραὶ μοναὶ εἶχον ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως εἰς διάφορα μέρη τῆς Τουρκίας

Ἀθήνησι, τῇ 7 Μαρτίου 1847.
Ἐκυρώθη τὴν 10 Μαρτίου.

---

527 Ν. ΝΗ'. Περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς ἑκάστην τῶν εἰς Ἐρέτριαν συνοικισθησομένων διακοσίων πρώτων οἰκογενειῶν Ψαριανῶν παραχωρεῖται ἐν οἰκοπέδον ἑλβάδου Βασιλ. πήχεων 972 πρὸς ἀνέγερσιν οἰκίας, καὶ ἓν ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς, Βασ. πήχεων 432 ἐφ' ὅσον ἤθελον ὑπάρχει διαθέσιμα, πρὸς ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν, ἐν Βασιλικὸν στρέμμα ἐθνικῆς γῆς πλησίον τῆς πόλεως διὰ κῆπον καὶ 60—100 Β. στρέμματα ἐθνικῆς γῆς διὰ καλλιέργειαν· ὡς πρὸς τὰς παραχωρήσεις δὲ ταύτας θέλει τηρηθῇ ἡ ἀναλογία, ὥστε αἱ μὲν 100 ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἰκογενειῶν, αἵτινες ἤθελον συνοικισθῇ ἐκεῖσε πρὸ τῶν ἄλλων νὰ λάβουν τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν 100 στρεμμάτων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

γαιῶν, καὶ ἀπὸ ἓν ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς· αἱ δὲ ἔτεραι 100 οἰκογένειαι διαιρούμεναι ἀνὰ 25 εἰς τέσσαρας κατηγορίας κατ' ἀναλογίαν τοῦ χρόνου τῆς ἐκεῖσε ἀποκαταστάσεώς των, νὰ λάβουν αἱ μὲν τῆς Α'. κατηγορίας ἀνὰ 90 στρέμματα γῆς· αἱ δὲ τῆς Β'. κατηγορίας ἀνὰ 80 στρέμματα· αἱ δὲ τῆς Γ'. ἀνὰ 70 στρέμματα· καὶ αἱ τῆς Δ'. ἀνὰ 60 στρέμματα γῆς ἐκτὸς τῶν οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν οἰκιῶν, καὶ τῶν διὰ κῆπους γηπέδων, ἅτινα θέλουν λάβει ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω οἰκογένειαι ἐκτὸς ταύτων θέλει λάβει καὶ ἓν ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς, ἐὰν ἤθελον περισσεύσῃ.

Εἰς τὰς λοιπὰς οἰκογενείας μέχρι 1000, αἵτινες ἤθελον συνοικισθῆ ἀκολούθως ἐντὸς πέντε ἐτῶν, παραχωροῦνται ἀνὰ ἓν οἰκόπεδον τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως πρὸς ἀνέγερσιν οἰκίας, καὶ 50 Βασιλικὰ στρέμματα ἐθνικῆς γῆς διὰ καλλιέργειαν.

2. Εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γενησομένας παραχωρήσεις δὲν δύνανται νὰ διατεθῶσιν αἱ γαῖαι ἢ κτήματα, ὅτα ἐπιφυλάττονται, εἰς τοὺς καλλιεργοῦντας αὐτὰ γεωργοὺς κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 10 Μαρτίου καὶ 24 Ἰουνίου 1834 ἐκδοθέντων Νόμων, περὶ παραχωρήσεως προθεσμίας εἰς τοὺς φαλαγγίτας, ἐκτὸς ἐὰν αἱ γαῖαι αὗται ἢ τὰ κτήματα ἤθελαν ὑπάρχῃ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ταύτης, ὅτε θέλουν δίδεσθαι εἰς αὐτοὺς ἄλλαι γαῖαι τῆς αὐτῆς ἀξίας ἐκτὸς τῆς πόλεως· χορηγεῖται εἰς τοὺς αὐτοὺς καλλιεργητὰς γεωργοὺς καὶ ἀνὰ ἓν οἰκόπεδον ἐμβαδοῦ πήχεων Βασιλικῶν 972 πρὸς ἀνέγερσιν οἰκίας ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ ἓν στρέμμα γῆς πλησίον τῆς αὐτῆς πόλεως διὰ κῆπον ὡς καὶ εἰς τοὺς συνοικισθησομένους Ψαρριανοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1.

3. Οἱ λαμβάνοντες τὰ οἰκόπεδα εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἀνεγείρωσιν ἐπ' αὐτῶν τὰς οἰκίας των καὶ ν' ἀποκατασταθῶσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐκεῖσε ἐντὸς τῆς δοθησομένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προθεσμίας· τοὐναντίον θέλουν ἀφαιρεισθαι ἀπ' αὐτοὺς τὰ παραχωρηθέντα οἰκόπεδα καὶ αἱ γαῖαι, καὶ θέλουν δίδεσθαι εἰς ἄλλους μὲ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ἢ θέλουν μένει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου.

4. Δ ίδονται εἰς ἑκάστην τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν δραχμαὶ 300, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀνέγερσιν τῶν οἰκιῶν των.

Δίδεται ὡσαύτως εἰς ἕκαστον τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ προκαταβολὴ τριακοσίων μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἀποδοτέων ἄνευ τόκου εἰς τὸ δημόσιον διὰ μηνιαίας ἀφαιρέσεως τοῦ τεταρτημορίου τοῦ μισθοῦ των.

5. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερόμενα οἰκόπεδα καὶ ἓν στρέμμα γῆς διὰ κῆπον δίδονται δωρεάν· ἡ δὲ ἀξία τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ γαιῶν, καθὼς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4. ἐδαφιον α. εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας δοθησομένη χρηματικὴ βοήθεια θέλουν ἐκπεσθῆ ἐν καιρῷ τῆς ἐξαρλήστως τῶν ὅσων τυχὸν οἱ Ψαρριανοὶ ἔχουν ἀπὸ τὸ δημόσιον ἀπαιτήσεων, ἐξαιρέσει τῶν ἀπὸ χρηματικὰς συνεισφορᾶς.

6. Δίδεται τελωνιακὴ ἀτέλεια ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν ἐπὶ τῶν ἔξωθεν μετακομιζομένων εἰς Ἐρέτριαν πρὸς οἰκοδόμησιν ὑλῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἀπολύτως χρησίμων εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν ἐπίπλων καὶ σκευῶν.

7. Παραχωροῦνται εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαρριανῶν τὰ διὰ πλατείας καὶ ἀγορὰς ὡς πρὸς ἀνέγερσιν δημοτικῶν καταστημάτων ἀναγκαῖα οἰκόπεδα, καὶ ἡ ἄνωθεν τῆς παραλίου γραμμῆς σχηματισθησομένη σειρὰ 60 οἰκοπέδων, τὰ ὁποῖα θέλει διαθέτει ὁ δῆμος πρὸς σύστασιν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἄλλων κοινωφελῶν καταστημάτων.

8. Ὅσαι ἀρχαιότητες ἤθελον εὑρεθῆ εἰς Ἐρέτριαν μένουν εἰς τὸν δῆμον τῶν ψαρριανῶν πρὸς σύστασιν ἰδιαιτέρου δημοτικοῦ μουσείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1847.

528 Ν. ΝΘ'. *Περὶ τῆς μὴ ἐξαγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴ τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου τ. ε. ἢ καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐὰν ἤθελον ἐκλείψῃ οἱ λόγοι τῆς ἀπαγορεύσεως.

2. Πᾶς παραβάτης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διατάξεως τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δέκα λεπτῶν ἐπὶ ἑκάστης ὀκάδος. Ὁ δὲ πλοίαρχος ἰδίως ὑποβάλλεται εἰς τὴν παρὰ τοῦ Νόμου ὁριζομένην ποινήν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Μαρτίου 1847.

---

529 Δ. *Περὶ τοῦ ἐν Ἐρετρίᾳ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν.*

Ο Θ Ω Ν · κτλ.

1. Ἡ διανομὴ τῶν δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω νόμου παραχωρουμένων γηπέδων καὶ γαιῶν εἰς τοὺς ἐν Ἐρετρίᾳ συνοικιζομένους Ψαρριανοὺς θέλει ἀρχίσει ἀμέσως μετὰ τὴν μετάβασιν ἐκεῖσε τῆς ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ ἐπιτροπῆς· θέλει δὲ γίνει εἰς τοὺς αἰτοῦντας παρὰ τοῦ ἐκεῖσε διορισθησομένου γεωμέτρου κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῆς παρουσιάσεως τῶν αἰτήσεών των ἐπὶ τούτῳ ἕκαστος ἀρχηγὸς οἰκογενείας Ψαρριανὸς ἐπιθυμῶν νὰ συνοικισθῇ εἰς Ἐρέτριαν θέλει μεταβαίνει αὐτοπροσώπως ἐκεῖσε, ἢ θέλει ὑποβάλλει δι' πληρεξουσίου του τὴν περὶ τούτου ἀναφοράν του εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ ἐπιτροπὴν καὶ εἰς τὸν γεωμέτρην, καὶ καταγραφόμενος εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς παρουσιάσεως τῆς αἰτήσεώς του εἰς ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλουν κρατεῖ, θέλει λαμβάνει κατ' ἐκλογήν του παρὰ τοῦ γεωμέτρου τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτὸν γήπεδα καὶ γαίας κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ νόμου, προηγουμένων πάντοτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐχόντων προγενεστέρας αἰτήσεις.

2. Ἐὰν δύο ἢ πλειότεροι οἰκισταὶ συμπέσῃ νὰ παρουσιάσωσι συγχρόνως τὰς αἰτήσεις των, ἡ τάξις τῆς ἐκλογῆς τῶν γηπέδων καὶ γαιῶν θέλει κανονίζεσθαι διὰ λαχνοῦ.

3. Ἡ ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν ἐπιτροπὴ, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ οἰκισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα, ἐὰν μεταξὺ τῶν συνοικιζομένων ἤθελον εὑρεθῇ τινὲς μὴ ἔχοντες τὰ προσόντα τοῦ οἰκιαστοῦ, νὰ ἀναφέρωνται ἀμέσως εἰς τὸν νομάρχην Εὐβοίας διὰ νὰ ἀφαιρῶνται τὰ παραχωρηθέντα εἰς αὐτοὺς γήπεδα καὶ γαῖαι καὶ νὰ δίδωνται εἰς ἄλλους.

4. Ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ νόμου συνοικισθησομένων δικαιούχων πρώτων οἰκογενειῶν Ψαρριανῶν, αἱ ἑκατὸν πρῶται εἶναι ὑπόχρεοι λαμβάνουτα τὰ παραχωρούμενα εἰς αὐτοὺς γήπεδα καὶ γαῖαι νὰ ἀρχίσωσι τὰς οἰκοδομάς των ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραχωρήσεως καὶ νὰ φέρωσιν αὐτὰς εἰς πέρας καὶ ἀποκατασταθῶσιν ἐκεῖσε μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐντὸς τῆς 31 Ὀκτωβρίου τ. ε. ἀνυπερθέτως· αἱ δὲ ἄλλαι ἑκατὸν οἰκογένειαι ὀφείλουν νὰ ἐπιτοπερατώσουν τὰς οἰκοδομάς των καὶ ἀποκατασταθῶσιν οἰκογενειακῶς ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τῶν οἰκοπέδων καὶ γαιῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ μέχρι τῶν χιλίων οἰκογενειῶν θέλουν τηρήσει τὴν δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος ὁρισθησομένην ἀκολούθως δι' αὐτὰς προθεσμίαν.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω δὲν ἤθελον ἐκπληρώσει ἐμπροθέσμως τὰς ὑποχρεώσεις των ταύτας θέλουν χάνει πᾶν δικαίωμα ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς γηπέδων καὶ γαιῶν, καὶ θέλουν παραχωρεῖσθαι εἰς ἄλλους μὲ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ἢ θέλουν μένει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου· ῥητῶς δὲ θέλουν μεταβῇ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, χωρὶς νὰ παραχωρῶνται εἰς ἄλλους οἰκιστὰς τὰ εἰς τὰς πρώτας ἑκατὸν οἰκογενείας παραχωρημένα γήπεδα καὶ γαῖαι, ἐὰν αὐταὶ δὲν ἤθελον ἐκπληρώσῃ τὰς δι' αὐτὰς ἰδίως διατεταγμένας ὑποχρεώσεις των.

5. Οἱ λαβόντες τὰ οἰκόπεδα καὶ τὰς γαίας δὲν συγχωρεῖται νὰ πωλήσωσιν εἰς

ἄλλους εἰμὴ μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκείσε ἀποκαταστάσεώς των· δύνανται ὅμως νὰ τὰ ἀνταλλάξωσι μεταξύ των, ἀλλ' εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των.

6. Εἰς τὸν Νομάρχην Εὐβοίας θέλει ἀνοιχθῆ ἡ ἀναγκαία πίστωσις ἐκ μὲν τοῦ Πρωτέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου δὲ ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν χορηγίαν τῶν διδομένων χρηματικῶν βοηθειῶν εἰς τὰς ἐνδεεῖς οἰκογενείας Ψαρριανῶν· ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου, ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ προκαταβολὰς εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκιῶν των συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ νόμου.

Τὰ πιστοποιητικὰ περὶ τῆς ἐνδείας τῶν λαμβανόντων τὴν χρηματικὴν βοήθειαν ἀτόμων θέλουν ἐκδίδεσθαι παρὰ τῆς ἐν Ἐρετρίᾳ ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ ἐπιτροπῆς καὶ παρὰ τῶν Βουλευτῶν των.

7. Ἡ χορηγία αὕτη ὡς καὶ αἱ προκαταβολαὶ θέλουν δίδεσθαι παρὰ τοῦ νομάρχου Εὐβοίας εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν εἰς δύω ἴσας δόσεις· ἡ μὲν πρώτη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς οἰκοδομῆς, ἡ δὲ δευτέρα μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἥμισυ πρόοδον αὐτῆς βεβαιουμένην διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ γεωμέτρου.

8. Διατάττομεν ὥστε ἅπασαι αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ νὰ ἐκπληρώσι μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας τὰ ἀνατεθειμένα εἰς αὐτὰς καθήκοντα διὰ τὴν πρόοδον τοῦ προκειμένου συνοικισμοῦ καὶ νὰ διευκολύνωσι τὸ ἐπ' αὐταῖς τὴν ταχεῖαν καὶ ἄνετον ἀποκατάστασιν τῶν συνοικιζομένων· ἰδίως δὲ θέλει προσκληθῆ ἡ ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν ἐπιτροπὴ νὰ φροντίσῃ εἰς τὰ τοῦ συνοικισμοῦ καὶ νὰ ἐξομαλύνῃ διὰ τῆς γνώμης ἐπιρροῆς της τὰ μεταξὺ τῶν συνοικιζομένων παράπονα καὶ διενέξεις.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Μαρτίου 1847.

---

530. Περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος διαλύομεν τὴν Βουλὴν τῆς ἐνεστώσης περιόδου· διατάττομεν δὲ συγχρόνως, ὥστε οἱ μὲν ἐκλογεῖς νὰ συνέλθωσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ νὰ ἐκλέξωσι τοὺς Βουλευτὰς κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον, τὴν δὲ Βουλὴν συγκαλοῦμεν τὴν 10 Ἰουλίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Λόγοι σοβαροί, ἀφορῶντες τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν, ἐπροκάλεσαν τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν συγκάλεσιν νέας κατὰ τὴν 10 Ἰουλίου τ. ε. δυνάμει τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Βασιλικοῦ Διατάγματος, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος. Τοὺς λόγους τούτους φέρομεν διὰ τῆς παρούσης εἰς γνῶσιν ὑμῶν διὰ νὰ πληροφορηθῆτε ἀκριβῶς περὶ τῶν πραγμάτων, καὶ οὕτω νὰ προφυλαχθῆτε ἀπὸ εἰσηγήσεις καὶ παρεξηγήσεις τινων, οἵτινες τυχὸν θέλουσι προσπαθήσει νὰ σᾶς ἐξαπατήσωσιν.

Ὁ σκοπός, τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. πρὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν προέθετο, εἶναι ἡ παγίωσις τοῦ Συντάγματος, ἡ ἰσχὺς τῶν Νόμων καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς τοῦ λαοῦ εὐημερίας. Εἰς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἐνησχολήθη ἡ Κυβέρνησις, ἐπιστήσασα ἰδίως τὴν προσοχήν της εἰς τὴν παγίωσιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς δημοσίας τάξεως.

Νέον σύστημα φορολογίας, τὸ τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων καὶ ἐπικαρπίας φόρων, ἀντικατεστήσαν τὴν ἐνοικίασιν, τῆς ὁποίας τὰ λυπηρὰ ἀποτελέσματα ἐπιβαρύνουσιν εἰσέτι πολλὰς ἑλληνικὰς οἰκογενείας, ἀπήλλαξε τὸν λαὸν ἀπὸ τὰς μεγάλας καταπιέσεις, ἠλάττωσε κατὰ πολὺ διαφόρους φόρους, καὶ ἔθεσε τὴν πρώτην βάσιν καλητέρου φορολογικοῦ συστήματος.

Εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι ἡ ἀρχὴ παντὸς νέου πολιτικοῦ συστήματος εἶναι καὶ ἀκανθώδης καὶ δύσκολος, καὶ μολαταῦτα ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔφραττε διαγωγῆς· ἠδυνήθη νὰ διεξέλθῃ τὰς δύο πρώτας βουλευτικὰς συνεχεῖς παρὰ πᾶσαν προσδο-

κίαν καταστασθείσας, Συνόδους, νὰ ἐξομαλύνῃ μεγάλας δυσκολίας, καὶ νὰ θέσῃ ἐκ ποδῶν πολλὰ προσκόμματα, τὰ ὁποῖα οἱ παραγνωρίζοντες τοὺς σκοποὺς τῆς Κυβερνήσεως παρενέβαλον καθ' ἑκάστην εἰς τὴν πορείαν της.

Ἡ ἔναρξις τῆς τρίτης συνόδου ἐγένετο ὑπὸ τοὺς καλητέρους οἰωνοὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις, ὕλη ἔνθους βλέπουσα ὅτι ἔμελλε νὰ διατρέξῃ ταχύτερα τὴν σύνοδον ταύτην, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον μῆνα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους, μετὰ δὲ τοῦτον καὶ τοὺς φορολογικοὺς Νόμους ἐγκαίρως ἡ ἐπιψήφισις τῶν ὁποίων ἦτον ἡ οὐσιωδεστέρα καὶ προύργιτέρα τῶν ἐργασιῶν τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων, καθ' ὅσον τὸ τέλος τῆς πρώτης περιόδου προσήγγιζε. καὶ ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ διακηρύξῃ τὰς νέας ἐκλογὰς καὶ ἐπασχολήθῃ περὶ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν. Ἐν τούτοις πέντε ἤδη μῆνες παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς τρίτης Συνόδου, καὶ ἕνεκα τῶν συνεχῶν προσκομμάτων, τὰ ὁποῖα ἡ ἀντιπολίτευσις ἀνενδότως παρενέβαλε, παρεισάγουσα ἑκάστοτε ἐπουσιώδη ἀντικείμενα, ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἐψηφίσθη μέχρι τῆς σήμερον. Ἐκ τῆς ἀναβολῆς δὲ ταύτης τῶν Νομοθετικῶν ἐργασιῶν εἵπετο βεβαίως νὰ ἐπέλθῃ χαύνωσις εἰς τὴν πορείαν τῆς διοικητικῆς μηχανῆς, ἐπιβλαβεῖς ἔχουσα συνεπείας εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὑπὸ τὸ κράτος τοιούτων περιστάσεων ἐγένετο καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὰς ἐκφρασθείσας καὶ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων ἐπιθυμίας, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον δὲν ἠγνόει τὰς δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι τὸ περιέμενον· διὸ καὶ δὲν ἐδίσταζεν εὐθὺς μετὰ τὴν συμπλήρωσίν του, παρουσιασθὲν εἰς τὴν Βουλὴν, νὰ διακηρύξῃ ὅτι θεωρεῖ ὡς ζήτημα Ὑπουργικὸν τὴν ἐκκρεμῆ ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων Ὑπουργικοῦ Νομοσχεδίου, προαποφασίσαν ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας ἢ ἐπιτυχίας, ἀποκτηθείσης δι' ἀσημάντου πλειοψηφίας, νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἐξουσίαν ἢ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν χορήγησιν τοῦ χορηγουμένου ἀπὸ τὸ 30 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος δικαιώματος, προκαλοῦν τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, καὶ κάμναν ἔκκλησιν ἐνώπιον τοῦ ἔθνους.

Τὸ Ὑπουργεῖον, μὴ ἐπιτυχὸν εἰμὴ πλειοψηφίαν ἑκ μιᾶς ψήφου, ἤθελε προτιμήσει τὸ πρῶτον, τουτέστιν ἤθελεν ἀπασχοληθῆ τῆς ἐξουσίας, ἐὰν δὲν ἀπελάμβανε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Βασιλέως καὶ δὲν εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι χαίρει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους, καὶ προσέτι τὴν συναίσθησιν ὑπὲρ τῶν καλῶς ἐννοουμένων συμφερόντων αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ ὑποστηριχθεῖσα παρ' αὐτοῦ ἄμεσος εἴσπραξις τῶν ἐγγείων καὶ ἐπικαρπίας φόρων ἀπέναντι τοῦ καταθλιπτικοῦ τῆς ἐνοικιάσεως συστήματος.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, καὶ ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὴν ἀναφανεῖσαν ἐσχάτως σκανδαλώδη διαγωγὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν Βουλὴν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παρεμβάλῃ δεινότερα προσκόμματα εἰς τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως, ἐθεωρήσαμεν ὅτι ὀφείλομεν καὶ πρὸς τὸν Θρόνον καὶ πρὸς τὸ ἔθνος νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἐξουσίαν εἰς κρίσιμον ἐποχὴν, καθ' ἣν παρεγνωρίσθησαν ἐπὶ τοσοῦτον τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τὰ βουλευτικὰ καθήκοντα.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σκέψεων τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐδίστασε νὰ λάβῃ τὸ περὶ διαλύσεως μέτρον, καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν Νόμον ἡ διάρκεια τῆς παρούσης περιόδου λήγει τὸ τρέχον ἔτος· καὶ αἱ ἐκλογικαὶ ἐργασίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς τρόπον ὥστε ἐκ τῆς γενομένης διαλύσεως ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐκτίθεται εἰς ἔκτακτον βουλευτικὸν ἀγῶνα.

Οὗτοι εἶναι οἱ οὐσιωδέστεροι λόγοι, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔθεσαν εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ προκαλέσωμεν τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, καὶ πεποίθαμεν ὅτι ὁ φιλόνομος τῆς Ἑλλάδος λαὸς θέλει σταθμίσει δεόντως τὴν σοβαρότητα αὐτῶν.

Δεδόντες τὸ μέτρον τοῦτο διὰ τοὺς

ἄνω ἐκτεθέντας λόγους διαβεβαιοῦμεν ὅτι θέλομεν ἔχει ὁδηγὸν εἰς τὰς πράξεις μας τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς κειμένους νόμους, καὶ καθ' ὅσον ἰδίως ἀφορᾷ τὰς ἐν τῷ μεταξὺ δαπάνας θέλομεν ἔχει βάσιν τοὺς ψηφισθέντας κατὰ τὰς παρελθούσας δύο συνόδους προϋπολογισμοὺς, καὶ τὸν ὑποβληθέντα εἰς τὴν τρίτην σύνοδον, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου ἐδόθη ἤδη παρὰ τῶν βουλῶν καὶ τρίμηνος πίστωσις. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς φόρους, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἀντικείμενον τὸ μνησθὲν νομοσχέδιον, ἡ Κυβέρνησις, χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τοὺς κειμένους νόμους, θέλει λάβει τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέτρα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου πλούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἀπριλίου 1847.

---

531 Α. Περὶ βεβαιώσεως τῶν ἐφετεινῶν πρωΐμων καρπῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ συζήτησις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων Νόμου τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑποβληθέντος ἐν καιρῷ εἰς τὴν Βουλὴν δὲν ἀποπερατώθη, ἐπελθούσης τῆς διαλύσεως αὐτῆς, καὶ ἡ ἐπιψήφισις αὐτοῦ ἀναγκαίως ἀναβάλλεται μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς νέας Βουλῆς, συγκαλεσθείσης κατὰ τὴν 10 Ἰουλίου τ. ἐ.

Θεωροῦντες ὅτι μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐνεργεῖται ἡ συγκομιδὴ τῶν πρωΐμων προϊόντων, τὰ βουλευτικὰ σώματα δὲν δύνανται νὰ συνέλθωσι πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ ἐγκτητικῶν φόρων Νόμου· τοῦτο δὲ καθιστᾷ προφανῆ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ληφθῶσιν ἀπὸ τοῦδε μέτρα, ἐξασφαλίζοντα τὴν βεβαίωσιν τῶν προϊόντων αὐτῶν, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ μὴ καταστραθῇ ἐπαχθὴς εἰς τοὺς φορολογουμένους ἢ ἐπιβλαβὴς εἰς τὸ δημόσιον ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐπιψηφισθησομένου περὶ ἐγκτητικῶν φόρων Νόμου, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ προληφθῶσι διενέξεις, αἵτινες τυχὸν ἤθελον προκύψει κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων αὐτῶν, ἐὰν ἀπὸ τοῦδε δὲν ληφθῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος μέτρα.

Θεωροῦντες ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τοῦ § 8 τοῦ ἀπὸ 16 Μαΐου 1845 Ἡμετέρου Διατάγματος, ἐκδοθέντος δυνάμει τοῦ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν Νόμου περὶ συστάσεως τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ λαμβάνῃ καὶ ἐνεργῇ δι' αὐτῶν μέτρα πρὸς βεβαίωσιν ὅλων τῶν δημοσίων φόρων καὶ τὴν σύνταξιν πινάκων ἀφορώντων αὐτοὺς καὶ τ' ἄλλα τοῦ δημοσίου δικαιώματα.

Θεωροῦντες ὅτι ὁσάκις κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀνεβάλλετο ἡ ἐπιψήφισις καὶ δημοσίευσις φορολογικοῦ τινος ἐτησίου Νόμου, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐλάμβανε μέτρα προσωρινὰ πρὸς βεβαίωσιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς, διορίζον τοὺς ἀναγκαίους πρὸς τοῦτο ἐπιστάτας.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς προσφυγῆς εἰς τοιαῦτα μέτρα, ἀναγνωρισθείσης καὶ ὑπὸ τῶν βουλευτικῶν σωμάτων διὰ τῆς ῥητῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 4. τοῦ κατὰ τὴν 19 Μαρτίου 1845 δημοσιευθέντος Νόμου περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, ἐπίκειται μᾶλλον κατεπείγουσα ἤδη, ὅτε τὰ βουλευτικὰ σώματα δὲν δύνανται νὰ συνέλθωσι πρὸ τῆς συγκομιδῆς τῶν πρωΐμων καρπῶν.

Θεωροῦντες τέλος ὅτι τὸ δημόσιον ὡς ἰδιοκτήτης τῶν ἐθνικῶν γαιῶν χρεωστεῖ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν παραγωγὴν ὅλων αὐτῶν, ὅσαι καλλιεργοῦνται παρ' ἰδιωτῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει φροντίσει νὰ βεβαιωθῇ ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ τῶν πρωΐμων προϊόντων τῆς γῆς, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διορίσῃ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἑκάστου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν προσωρινῶν ἐπιστατῶν.

2) Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν βεβαίωσιν τῶν πρωΐμων προϊόντων προσωρινοὶ ἐπιστάται ἐπὶ βαρυτάτῃ αὐτῶν εὐθύνῃ καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικοῦ προστίμου ἀπὸ 5-50 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χωρία, τὰς πόλεις ἢ κωμοπόλεις κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους, τῆς συγκομιδῆς εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ κοπανίσματος καὶ ἀλωνίσματος, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἀλωνίων μεχρισοῦ βεβαιώσωσι καὶ καταγράψουν ἀκριβῶς εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν προϊόντων ἑνὸς ἑκάστου φορολογουμένου, μὲ τὴν διάκρισιν, ἐὰν τοῦτο παρήχθη ἀπὸ ἰδιωτικούς, ἢ ἐκκλησιαστικούς, ἢ ἐθνικοὺς ἀγρούς, ἡ δὲ καταμέτρησις τῶν προϊόντων θέλει γίνεσθαι διὰ τοῦ δημοσίου καιλοῦ (κοπτοῦ).

Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων των· ἀλλ' ὀφείλουν ἐκεῖνοι μόνον, ὅσοι καλλιεργοῦν ἐθνικοὺς καὶ ἰδιωτικοὺς ἀγροὺς συνάμα, ἢ ἐκκλησιαστικοὺς καὶ ἰδιωτικοὺς ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει των πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως τῶν προϊόντων ἐπιστάτην, νὰ λάβουν τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει παρευθὺς νὰ δώσῃ οὗτος, ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸν θερισμόν.

3) Ἡ σφράγισις καὶ ἀποσφράγισις τῶν ἀλωνίων καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι εἰμὴ ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν βεβαίωσιν τῶν προϊόντων ἐπιστατῶν· ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθορμήτως, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προσκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν ὁ φορολογούμενος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἑνὸς αὐτῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ δύω μαρτύρων συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.

4) Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τῶν προϊόντων ἑνὸς ἑκάστου τῶν φορολογουμένων, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν βεβαίωσιν ἐπιστάτης σημειοῖ κατ' εἴδος ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ καρποῦ καὶ δι' ἀριθμοῦ καὶ ὁλογράφως, εἰς τὸ κρατούμενον ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, εἰς τὸ στέλεχος τοῦ ὁποίου ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐπιστάτης, τὸ ὁποῖον ἐκκόπτων ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν· ἀρνουμένου δὲ τούτου νὰ τὸ λάβῃ πέμπεται ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς πρὸς τὸν δήμαρχον διὰ τοῦ ἔφορου. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἤναι ἀγράμματος ἢ ἀποποιηθῇ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο μαρτύρων.

5) Ὁ ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως τῶν προϊόντων ἐπιστάτης, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, ἢ ὅστις γνώσει χαρακτηρίσει ἐν αὐτῷ ὡς ἰδιωτικοὺς ἀγροὺς, ἐγνωσμένους ὡς ἐκκλησιαστικοὺς ἢ ἐθνικοὺς κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, θέλει τιμωρεῖσθαι πειθαρχικῶς μὲ πρόστιμον δραχμῶν 10—100, ἐκτὸς τοῦ τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως. Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναφανῇ ἀνομοφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγασεν ἐξ μέρους τῶν φορολογουμένων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ποινικῆς καταδιώξεως.

6) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτήτης ἢ καλλιεργητὴς ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν ἤθελε συγκομίσει τοὺς καρπούς του χωρὶς νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἐπιστάτην διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καταμέτρησιν αὐτῶν, ἢ μὴ ἐμφανισθέντος ἐντὸς τῆς ἡμέρας τοῦ προσκεκλημένου ἐπιστάτου ἤθελε παραλείψει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3 περὶ καταμετρήσεως τῶν καρπῶν ἐνώπιον τῶν αὐτόθι ἀναφερομένων προσώπων, ἢ ἄλλως πῶς ἤθελεν ἀποποιηθῇ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἐμφανισθέντος ἐπιστάτου καταμέτρησιν, γίνεται ἀμέσως ἐκτίμησις τοῦ ὡς ἔγγιστα ποσοῦ ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν συγκομισθέντων καρπῶν, ἐνεργουμένη ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ δη-

ρέρχου, τοῦ δημαρχικοῦ ἢ εἰδικοῦ παρέδρου καὶ ἑνὸς εἰδήμονος ὀνομαζομένου παρὰ τοῦ ἐπάρχου, ἢ ἐν ἐλλείψει καὶ ἑνὸς τῶν ἀνωτέρω δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἐκ δύω ἄλλων πολιτῶν προσλαμβανομένων παρὰ τοῦ ἐπιστάτου, καὶ συντασσομένου πρωτοκόλλου, εἰς ὃ γίνεται μνεία τῆς περιστάσεως, ἥτις ἐπροκάλεσε τὴν ἐκτίμησιν· αὐτὸ δὲ πέμπεται ἀκολούθως εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον· ἡ ἀνωτέρω ἐκτίμησις δύναται νὰ γενῇ, καὶ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν κατὰ τὰς περιστάσεις.

7) Δήμαρχοι, δημαρχικοὶ ἢ εἰδικοὶ πάρεδροι, οἵτινες ἤθελον ἀπροθυμηθῇ νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐκτίμησιν τῶν καρπῶν, καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην πρᾶξιν ἀπαιτουμένην ἀπὸ τὸ παρὸν Διάταγμα, θέλουν τιμωρεῖσθαι πειθαρχικῶς.

8) Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν θέλει ἐκδώσει τὰς χρειώδεις ὁδηγίας πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ ἐφοδιάσει τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν βεβαίωσιν τῶν προϊόντων ἐπιστάτας μὲ τὰ διπλότυπα βιβλία πρὸς καταγραφὴν τῶν προϊόντων.

9) Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὡς ἄμεσα ὄργανα τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, χρεωστοῦν ὑπ' εὐθύνην των νὰ ἐπιβλέπωσι τὰς ἐργασίας τῶν προσωρινῶς διοριζομένων ἐπιστατῶν, καὶ ἐπιτηρῶσι τὴν διαγωγὴν αὐτῶν μετὰ προσοχῆς κοινοποιοῦντες συνεχῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν τὰς ὡς πρὸς τοῦτο παρατηρήσεις των.

10) Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλίου 1847.

---

522 *Περὶ νέας προθεσμίας διὰ τὴν παρουσίασιν τῶν ἀπαιτήσεων καὶ θυσιῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 16 Νοεμβρίου π. ε. Ἡμέτερον Διάταγμα, δι' οὗ ἐδόθη νέα ἐξάμηνος προθεσμία εἰς τοὺς ἔχοντας νὰ παρουσιάσωσιν ἀπαιτήσεις περὶ ἐκδουλεύσεων καὶ θυσιῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ διορισθεῖσαν ἐπιτροπήν.

Θεωροῦντες ὅτι ἐνδέχεται νὰ ὑπάρχωσιν εἰσέτι ἀπαιτήσεις ἀγωνιστῶν ἀπαρουσίαστοι, τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων νὰ συνέλθῃ καὶ κάμῃ ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν της καὶ προνοοῦντες ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Χορηγοῦμεν νέαν προθεσμίαν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τρέχοντος ἔτους εἰς τοὺς ἔχοντας ἀπαιτήσεις, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουν νὰ ὑποβάλωσιν αὐτὰς διὰ τῆς ὡρισμένης ὁδοῦ εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαΐου 1847.

.... Πίναξ τοῦ Πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους κατὰ Νομοὺς τοῦ ἔτους 1845.

Στερεὰ Ἑλλὰς, Νομοί

Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας 88,441. Εὐβοίας 62,895. Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος 77,558. Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλ. 93,757

Τὸ ὅλον 322,642

Πελοπόννησος, Νομοί

Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας 106,265. Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος 147,565. Ἀρκαδίας 111,387. Μεσσηνίας 97,225. Λακωνίας 84,938. Τὸ ὅλον 543,380.

Κυκλάδες. Νομὸς Κυκλάδων 124,234.

Τὸ ὅλον τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους 960,256.

Πληθυσμὸς τοῦ Κράτους κατὰ τὸ 1846 ἔτος.

Στερεὰ Ἑλλὰς, Νομοί

Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας 89,569. Εὐβοίας 63,754. Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος 78,654. Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλ. 95,205.

Τὸ ὅλον 327,182.

Πελοπόννησος, Νομοί

Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας 106,810, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος 148,806, Ἀρκαδίας 113,221. Μεσσηνίας 98,941. Λακωνίας 83,135. Τὸ ὅλον 550,913

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κυκλάδες. Νομὸς Κυκλάδων 125,288.
Ὁλικὸς πληθυσμὸς τοῦ Κράτους 973,383

---

533 Α. *Περὶ συμπληρώσεως τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς κατὰ τὰ ὀργανικὰ αὐτῆς διατάγματα.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 28 Μαΐου τρέχοντος ἔτους πρᾶξιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' ἧς παριστῶν τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς δυνάμεως τῆς χωροφυλακῆς πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθειμένης εἰς αὐτὴν ὑπηρεσίας, καὶ ἰδίως κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν ὅτε ἐγγίζει ἡ ἔναρξις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, γνωμοδοτεῖ νὰ συμπληρωθῇ τὸ σῶμα τοῦτο κατὰ τὰ ὀργανικὰ αὐτῆς Ἡμέτερα Διατάγματα τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1833, τῆς 21 Μαρτίου 1834 καὶ τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1834.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς θέλει συμπληρωθῇ μέχρι τῆς δυνάμεως τῶν χιλίων ἑκατὸν πεζῶν καὶ ἑκατὸν πεντήκοντα ἐφίππων χωροφυλάκων, ἀνὰ δέκα χωροφύλακας εἰς ἑκάστην τῶν ὑπαρχουσῶν ἑκατὸν εἴκοσι πέντε ἐνωματιῶν.

Β'. Ἀνοίγεται εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἡ ἀναγκαία πίστωσις διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν προστιθεμένων οὕτω εἰς τὴν παροῦσαν δύναμιν τοῦ σώματος ἑκατὸν εἴκοσι χωροφυλάκων, τουτέστι ἑκατὸν πεζῶν καὶ εἴκοσιν ἐφίππων ὑποβληθησομένη κατὰ τὴν προσεχῆ βουλευτικὴν σύνοδον εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν βουλῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαΐου 1847.

---

534 Δ. *Περὶ ἀνακλήσεως ὑπὸ τὴν σημαίαν διακοσίων ὁροφυλάκων ἐκ τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ διατελούντων.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 26 Μαΐου τ. ἐ. ἐκδοθεῖσαν πρᾶξιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' ἧς ἐγνωμοδότησε περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ ν' ἀνακληθῶσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας ὑπὸ τὴν σημαίαν των διακόσιοι ὁροφύλακες ἐκ τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ διατελούντων ἀνὰ εἴκοσι πέντε εἰς ἕκαστον τῶν ὀκτὼ ταγμάτων τῆς ὁροφυλακῆς καθ' ὅσον ἡ ὑπάρχουσα δημοσία δύναμις εἶναι ἀνεπαρκὴς πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως καὶ μάλιστα κατὰ τὰς προσεχῶς ἐνεργηθησομένας βουλευτικὰς ἐκλογάς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Θέλουν ἀνακληθῇ ἄνευ ἀναβολῆς ὑπὸ τὴν σημαίαν των διακόσιοι ὁροφύλακες ἐκ τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ διατελούντων ἀνὰ εἴκοσι πέντε εἰς ἕκαστον τῶν ὑπαρχόντων ὀκτὼ ταγμάτων τῆς ὁροφυλακῆς.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν διακοσίων τούτων ὁροφυλάκων δὲν θέλει διαρκέσει πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, ἡ δὲ πρὸς μισθοδότησιν αὐτῶν ἀπαιτωμένη δαπάνη ἐκ δραχμῶν πέντε χιλιάδων διακοσίων κατὰ μῆνα θέλει πληρωθῇ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνοίγεται ἔκτακτος πίστωσις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου αὐτοῦ ἐκ δραχμῶν ὁλικῶς δεκαπέντε χιλιάδων ἑξακοσίων (15,600) ὑποβληθησομένη εἰς τὰς βουλὰς πρὸς ἔγκρισιν κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτῶν σύνοδον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαΐου 1847.

---

535 Δ. *Περὶ μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Σπετζῶν καὶ Ἐρμιονίδος.*

Ο Θ Θ Ν κλπ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀπὸ 16 Μαΐου 1845 Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ τῶν καθηκόντων τῶν κατ' ἐπαρχίαν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ὡς ἕδρα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Σπετζῶν καὶ Ἐρμιονίδος προσδιορίζεται ἡ Κορωνὶς, τοῦ δ' ἐπάρχου, κατὰ τὸ ἀπὸ 15 Ἰουνίου Π. Ε. Διάταγμα τὸ Κρανίδιον, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀπομάκρυνσις τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς ἀπὸ τὴν ἕδραν τῆς Διοικητικῆς παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν, ὁσάκις λαμβάνει μέρος εἰς αὐτὴν καὶ ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ, Δι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ταῦτα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ διατάττομεν·

Α'. Ἡ ἕδρα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Σπετζῶν καὶ Ἐρμιονίδος προσδιορίζεται τὸ Κρανίδιον, ὅπου ἐδρεύει καὶ ὁ ἔπαρχος κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουνίου 1847.

---

536 Α. *Περὶ βεβαιώσεως μετάξης καὶ ῥητινοκατράμης.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ἐγγίζει ἤδη ὁ καιρὸς τῆς ἐξαγωγῆς τῆς μετάξης καὶ ῥητινοκατράμης, τῶν ὁποίων ὁ φόρος εἰσπράττεται συνήθως εἰς τὰ Τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν των· ἡ αὐτὴ δὲ ἀνάγκη, ἥτις ἐπροκάλεσε τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου Β. Διατάγματος περὶ ἐξασφαλίσεως τῆς ἐκ τῶν ἐφετεινῶν πρωΐμων καρπῶν φορολογίας, παρουσιάζεται καὶ ἤδη ὡς πρὸς τὰ προκείμενα προϊόντα τῆς μετάξης καὶ ῥητινοκατράμης.

Θεωροῦντες ὅτι τῆς μετάξης ἐξαγομένης ἐκτὸς τοῦ κράτους καὶ δίκαιον εἶναι καὶ νόμιμον νὰ χορηγηθῇ ἀξιόχρεως ἐγγύησις ἀπὸ τοὺς ἐξάγοντας αὐτὴν περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν κανονισθησομένων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου.

Θεωροῦντες πρὸς τούτοις, ὅτι ἡ λῆψις ἐξασφαλιστικῶν μέτρων διὰ τὴν μετάξην ἰδίως ὑπαγορεύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ὑπάρχει ἤδη κανονισμένον διὰ τοῦ τελωνιακοῦ νόμου ἄρθρ. τὸ τῆς ἐξαγωγῆς τελωνιακὸν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν δύναται νὰ εἰσπραχθῇ πρὶν προσδιορισθῇ διὰ τοῦ φορολογικοῦ νόμου τὸ ποσὸν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου εἰσπράττεται.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1 Οἱ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου θέλοντες νὰ ἐξαγάγωσι διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν μετάξην, εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ προσφέρωσιν ἀξιό χρεων ἐγγύησιν πρὸς τὴν ἀρμόδιον τελώνην, ὅτι θέλουν πληρώσει τὸν κανονισθησόμενον ἔγγειον φόρον καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐκδοθησομένου φορολογικοῦ νόμου.

Οἱ λαμβάνοντες τοιαύτας ἐγγυήσεις τελῶναι ὑπόκεινται εἰς ἀποζημιώσεις πρὸς τὸ Δημόσιον, ὁσάκις οἱ ἐγγυώμενοι καταδειχθῶσιν ἀναξιόχρεοι.

2 Ὁ μετακομίζων μετάξην ἢ κουκούλια ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ διαβατικὸν ἀπὸ τὸν Οἰκον. Ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ἔνθεν μεταφέρεται, ἐμφαῖνον τὸ ποσὸν τῶν σάκκων ἢ κιβωτίων, τὸ βάρος αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου μετακομίζεται, ὑποχρεωμένος νὰ παρουσιάζῃ αὐτὸ εἰς μὲν τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, ὅταν ὁ τόπος ἔνθα μεταφέρεται ἦναι παράλιος, εἰς δὲ τὸν Ἔφορον ὅταν ἦναι μεσόγειος, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἀπόδειξιν ὀφείλει ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν οἰκονομ. ἔφορον, ἐξ οὗ ἐδόθη τὸ διαλωτικόν.

3 Διὰ τὴν ἐξαγομένην ἢ μεταφερομένην διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ῥητινοκατράμην, οἱ Οἰκονομ. Ἔφοροι θέλουν διορίσει ἐπιστάτας, ἢ ἐπιφορτίσει τοὺς τελώνας τῆς περιφερείας των, ὁσάκις ἡ ἐξαγωγὴ ἢ μεταφορὰ γίνεται διὰ θαλάσσης, καθὼς ἔχοντας νὰ καταγράφωσιν ἐπὶ διπλοτύπων βιβλίων τὸ ποσὸν τῆς ἐξαγομένης ἢ μεταφερομένης ῥητινοκατράμης, καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἐγγυήσεις ἀξιοχρέους, ὅτι θέλουν πληρώσει τὸν κανονισθησόμενον ἔγγειον φόρον κατὰ τὸν ἐκδοθησόμεναν φορολογικὸν νόμον.

Τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου θέλει ὑπογράφεσθαι ἀπὸ τὸν ἐξάγοντα ἢ μεταφέροντα, τὸ δὲ παράρτημα ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην ἢ τὸν τελώνην, τὸ ὁποῖον ἐκκοπτόμενον θέλει ἐγχειρίζεσθαι εἰς τὸν ἔμπορον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουνίου 1847.

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

537 *Περὶ ἐξακριβώσεως τῆς προσόδου τῶν κήπων καὶ περιβολίων τοῦ τρέχοντος ἔτους.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος ἐπεριορίσθημεν νὰ διατάξωμεν τὰ ἀφορῶντα τὴν βεβαίωσιν μόνων τῶν πρωΐμων καρπῶν·

Ἐπειδὴ πλησιάζει ἤδη ἡ ἐποχή, καθ' ἣν γίνεται ἡ συγκομιδὴ καὶ τῶν προϊόντων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ τῆς φορολογίας βεβαίωσις κατὰ τοὺς τῶν παρελθόντων ἐτῶν περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου ἐνεργεῖται δι' ἐκτιμήσεως, καὶ ἀνάγκη νὰ πληρωθῶσιν ἐγκαίρως μέτρα ἐξασφαλίζοντα τὴν μέλλουσαν καὶ αὐτῶν φορολογίαν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

α) Ἡ ἐτησία πρόσοδος τοῦ τρέχοντος ἔτους τῶν περιβολίων θέλει ἐξακριβωθῆ καὶ προσδιορισθῆ κατὰ πλειονοψηφίαν παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ περιβόλια, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη **1843, 1844, 1845** καὶ **1846** ἐτησίας αὐτῶν προσόδου.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐτησίας προσόδου θέλει σημειοῦσθαι πρὸς ταῖς ἄλλαις ἰδιότησι τῶν περιβολίων καὶ ἡ ἔκτασις αὐτῶν εἰς βασιλικὰ στρέμματα.

β) Ἡ ἐξακρίβωσις καὶ βεβαίωσις τῶν προϊόντων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους τῶν λαχανοκήπων, μποστανίων, κρομμύων, γαιωμήλων καὶ λοιπῶν τοιούτων, θέλει ἐνεργηθῆ δι' ἐκτιμήσεων ἅπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως ἑκάστου κτήματος, καὶ συμπεριλαμβανομένων εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὡρῶν τοῦ ἔτους προϊόντων· εἰς τὸν αὐτὸν δὲ τῆς ἐκτιμήσεως τρόπον ὑπάγονται καὶ τὰ περιβόλια, περὶ ὧν ἔγεινε λόγος εἰς τὸ ἀνωτέρω πρῶτον ἄρθρον ὁσάκις οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταὶ αὐτῶν τὸ ἀπαιτήσωσιν, ἀλλ' ὀφείλουν νὰ κάμωσι τὴν περὶ τούτου αἴτησίν των εἰς τὸν Ἔφορον τῆς ἐπαρχίας ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

γ) Ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ βεβαίωσιν τῶν καρπῶν καὶ βαμβακίων οἱ ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουσιν ἐπίσης ὅλην τὰ προϊὸν ἑκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ὀκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου ἐβγαλμένου ἀπὸ τὸ καρύδι.

δ) Ὡς πρὸς τὰς ἐθνικοϊδιοκτησίας ἀμπελοδαμπέλους καὶ συκᾶς, οἱ ἐκτιμηταὶ θέλουν ἐξακριβόνει ὅλον ἐπίσης τὸ προϊὸν αὐτῶν καὶ τὸ καταχωρεῖ εἰς τὰ πρωτόκολλα.

ε) Οἱ ἐκτιμηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ συντάττωσι τὰ πρωτόκολλα τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ καταδεικνύεται εὐκόλως τὸ ὁριζόμενον ποσὸν τῆς ἐτησίας προσόδου, διακρινομένης ἐὰν αὕτη ἦναι ἰδιοκτήτου, ἐκκλησιαστικοῦ ἢ ἐθνικοῦ κτήματος, διὰ νὰ ὑπολογισθῇ μετὰ τὴν παρὰ τῶν Βαλῶν ἐπιψήφισιν τοῦ φορολογικοῦ Νόμου εὐκόλως ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

ς) Ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ θέλουν διορίσει ἅπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς ἀπὸ μέρους τοῦ Δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Δημοσίου ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως· ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ διακηρύττει ταύτην ἐξ ἐκκλησίας τὴν προτελευταίαν κυριακήν, οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ ἔχωσι προχείρους τοὺς ἐκ μέρους των ἐκτιμητὰς, ἂν δὲν θέλουν νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι μετὰ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ Δημοσίου· ἂν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος, οὔτε ὁ ἐκτιμητής του, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ Δημοσίου προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἐπιδίδει εἰς

αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐμφανισθῇ, καὶ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου τοιχολλᾶται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς τὸ πρωτόκολλον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, κατὰ τὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑπουργείου τύπον, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τοὺς φορολογουμένους, ἂν ὁ φορολογούμενος, ἢ ὁ ἐκτιμητής του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, διορίζεται αἰτήσει ἑνὸς τῶν μερῶν ἐπιδιαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις ἀποφασίζει ὁριστικῶς παραδεχόμενος τὴν ἑτέραν τῶν γνωμῶν κατὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαίρεσις κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

ζ) Ἡ ἀντιμισθία τῶν τοῦ Δημοσίου ἐκτιμητῶν καὶ τῶν ἐπιδιαιτητῶν προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπὶ τῇ ἐπιφυλάξει τοῦ νὰ προσδιορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐκδοθησομένου φορολογικοῦ Νόμου αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ δαπάνη αὕτη ἠθέλεν εἶσθαι δίκαιον νὰ μὴ καταλογισθῇ εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, ἀλλὰ τῶν φορολογουμένων.

η) Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ Δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10—50 δραχ. νὰ προτείνωσιν αὐθορμήτως τὴν ἐξαίρεσίν των, ὅταν ὑπάρχωσιν λόγοι, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

θ) Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1847.

---

538 Δ. Περὶ τῆς νόσου Σπυροκώλου.

Ο Ω Ω Ν κλπ

Θεωροῦντες ὅτι ἡ νόσος Σπυρόκωλος ἐξετάσθη πολὺ εἰς τινας νομοὺς τοῦ Κράτους καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἀμέσως ῥυθμὸς διὰ τὴν θεραπείαν αὐτῆς.

Θεωροῦντες ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ εἰς τὰς ρμγ'. καὶ ρμς'. συνεδριάσεις της τῆς Β'. Συνόδου σελ 2178 καὶ 2014 ἐσύστησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ληφθῶσι μέτρα δραστήρια πρὸς ἐξάλειψιν τῆς νόσου.

Θεωροῦντες τελευταῖον ὅτι ἐὰν δὲν ληφθῶσιν ἤδη, ὅτε ἡ ἐποχὴ τοῦ χρόνου εἶναι κατάλληλος, μέτρα συντείνοντα εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς νόσου, θέλει παρέλθει τοὐλάχιστον ἓν ἔτος ἐπὶ ματαίῳ καὶ κατ' αὐτὸ θέλει μεταδοθῇ εἰς πλειοτέρους.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάπτομεν.

1 Θ λουν συσταθῇ τρία θεραπευτήρια εἰς τὰ μέρη ὅπου ἐπιπολάζει ἡ νόσος Σπυρώκολος, εἰς τὰ ὁποῖα θέλουν εἶσθαι δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν ὅλοι οἱ τὸν Σπυρόκωλον πάσχοντες.

2 Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ θέλουν ἐνοικιασθῇ τρεῖς ἢ ἓξ οἰκίαι κατάλληλοι, ὥστε νὰ νοσηλεύωνται ἐν αὐταῖς ἀποχωρισμένοι οἱ ἄνδρες ἀπὸ τὰς γυναῖκας, μιᾶς ἑκάστης τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 1000.

3 Διὰ τοὺς ἐν τοῖς θεραπευτηρίοις νοσηλευθησομένους, θέλουν μεταχειρισθῇ τρεῖς ἐκ τῶν εἰς ὑπηρεσίαν ὑπαρχόντων ἢ ἄλλων ἰδιωτικῶν ἐπιστημόνων ἰατρῶν, ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὁποίων ἡ ἐτησία ἀντιμισθία θέλει εἶσθαι τὸ πολὺ μέχρι 1800 δραχμῶν· πρὸς τούτοις θέλουσι μισθωθῇ ἀνὰ τέσσαρες τὸ πολὺ ὑπηρέται δι' ἕκαστον θεραπευτήριον, αἵτινες θέλουν ὑπηρετεῖ ἐν αὐτοῖς, ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὁποίων ὁ ἐτήσιος μισθὸς δὲν θέλει ὑπερβαίνει

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

δραχμὰς 360.

4. Ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἰατρῶν, θέλουν μισθωθῆ τρεῖς τοιοῦτοι ἐπιστήμονες, οἵτινες θέλουν περιοδεύει εἰς τὰ μέρη ὅπου ὑπάρχει ὑποψία ὅτι ὑπάρχουν πάσχοντες ἀπὸ τὴν νόσον ταύτην, διὰ νὰ τοὺς διευθύνωσιν εἰς τὰ θεραπευτήρια, ἢ νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν κατ' οἶκον θεραπείαν των, ὁ ἐτήσιος μισθὸς ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἰατρῶν τούτων δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 3000

5 Ἐπιτρέπεται νὰ μὴ μεταφερθῶσιν εἰς τὰ θεραπευτήρια ἐκεῖνοι τῶν πασχόντων, τῶν ὁποίων ἡ ἀσθένεια ἀποδεικνύεται διὰ τῶν περιοδευτικῶν ἰατρῶν, εἴτε παρ' ἰδιωτικῶν ἐπιστημόνων ἰατρῶν, ὅτι θεραπεύεται κατ' οἶκον, ἀποχωριζόμενοι ἀπὸ τοὺς ὑγιεῖς· ἀλλ' ὅταν θεραπεύωσι τοὺς πάσχοντας ἰδιωτικοὶ ἰατροί, πρέπει νὰ ἔχωσι τὴν ἐπιτήρησιν πάντοτε οἱ περιοδευτικοί, οἵτινες θέλουν ἐπιβεβαιοῖ τήν τε θεραπείαν καὶ τὴν ἴασιν αὐτῶν δι' ἀποδεικτικῶν.

6 Τὰ ἔξοδα τῆς πρώτης ἀποκαταστάσεως τῶν κλιναστρωμνῶν καὶ λοιπῶν ἐπίπλων, τῆς τροφῆς καὶ θεραπείας τῶν νοσούντων καὶ θεραπευομένων ἐν τοῖς θεραπευτηρίοις, θέλουν γενῆ δαπάνη τοῦ δημοσίου.

7 Εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν περιοδευόντων τριῶν ἰατρῶν θέλουν χορηγεῖσθαι ἐτησίως δραχμαὶ 300 λόγῳ ἐξόδων ὁδοιπορίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰουνίου 1847.

---

539 Δ. Περὶ ἐκτιμήσεως καρπῶν ἀναμιχθέντων δεματίων ἐκ διαφόρων κατηγοριῶν

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπειδὴ εἰς πολλὰς τοῦ Κράτους ἐπαρχίας διάφοροι ἰδιοκτῆται καὶ καλλιεργηταὶ ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν, ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος ἀνέμιξαν κατὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν δεματίων, δεμάτια ἐξ ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν προερχόμενα μὲ ἄλλα ἐξ ἰδιοκτήτων.

Ἐπειδὴ τοιαύτη ἀνάμιξις ἐγένετο ἀπὸ μόνην τὴν ἰδέαν τῆς ἀποστερήσεως τοῦ δημοσίου τῶν νομίμων αὐτοῦ δικαιωμάτων.

Ἐπειδὴ χρέος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ φροντίσῃ ὥστε ἡ διὰ τοῦ ληφθέντος Διατάγματος τῆς 23 Ἀπριλίου διαταχθεῖσα βεβαίωσις τῶν προϊόντων νὰ γένῃ μὲ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλητέραν ἀκρίβειαν πρὸς ἀποφυγὴν πάσης εἰς τὸ δημόσιον ζημίας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α'. Οἱ κατὰ τὰς ἐπαρχίας Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι παραγγέλλονται νὰ ἐπιστήσωσιν ἰδιαιτέραν προσοχὴν περὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἐξ ἐθνικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἰδιοκτήτων γαιῶν προερχομένων προϊόντων· ὁσάκις δὲ ἤθελον ἀνακαλύπτει, ὅτι ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταὶ ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν ἀνέμιξαν ἢ ἀναμιγνύουν δεμάτια διαφόρων κατηγοριῶν, χρεωστοῦν ἐν τῷ ἅμα νὰ προχωρῶσιν εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἀναμιχθέντων δεματίων δι' ἐκτιμήσεως.

Β'. Ἡ ἐκτίμησις γινομένη ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, θέλει ἐνεργεῖσθαι σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου ε. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος, καὶ πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ ποσὸν τῶν δεματίων χωριστὰ μιᾶς ἑκάστης κατηγορίας, τοὐτέστι, πόσα ἐκ τῶν συγκομισθέντων δεματίων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν παραχθέντων ἢ παραχθησομένων καρπῶν ἀνήκουν εἰς ἐθνικὰς, ἐκκλησιαστικὰς καὶ ἰδιοκτήτους γαίας.

Τὰ πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα θέλουν συντάσσεσθαι ἐπὶ τούτῳ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, ἐπιμελείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων θέλουν παραδίδεσθαι εἰς αὐτοὺς καὶ φυλάττεσθαι ὑπ' εὐθύνην των μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου, ὅτε καὶ θέλουν ἐκδοθῆ αἱ περὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν ὁδηγίαι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουλίου 1847.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Βέρροια

640 Δ. *Περὶ ἐκποιήσεως σμύριδος.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, κατὰ τὴν προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1) Τὸ εἰς τὴν νῆσον Νάξον ἤδη ἐξωργυμένον καὶ συσσωρευμένον παρὰ τῶν κατοίκων ποσὸν σμύριδος ὡς ἔγγιστα τριάκοντα χιλιάδας καντάρια θέλει ἐκποιηθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ μερίδας, ἑκάστης τῶν ὁποίων ὁ ἀνώτατος ὅρος δὲν θέλει ὑπερβῆ τὰς τρεῖς χιλιάδας καντάρια·

2) Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῇ εἰς Ἀθήνας, ἡ δὲ διακήρυξις αὐτῆς θέλει δημοσιευθῇ τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεώς της.

3) Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας θέλουν ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφοῦ τῷ ὑποβληθῶσι, νὰ τὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ τὰ ἀκυρώσῃ, ἐὰν δὲν θεωρῇ συμφέρουσαν τὴν προσενεχθεῖσαν τιμήν. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἤθελε παρέλθει ἐπὶ ματαίῳ ἡ προθεσμία αὕτη, θεωρεῖται ἄκυρον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας.

4) Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀντιτίμου θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ταμεῖον κατὰ δύο ἴσας δόσεις, ἡ μία ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, καὶ ἡ ἑτέρα ἅμα μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς παραλαβῆς τῆς σμύριδος, ἥτις πρέπει ν' ἀποπερατωθῇ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ἰουλίου 1847.

---

641 Δ. *Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἔναρξιν τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἐν Ἐρετρίᾳ συνοικιζομένων Ψαρριανῶν.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ·

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ 10 Μαρτίου ε. ε. νόμου, περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν εἰς Ἐρέτριαν, ὡς καὶ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 14 τοῦ αὐτοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος.

Πληροφορηθέντες, ὅτι δι' ἔλλειψιν κτιστῶν καὶ τῶν πρὸς οἰκοδομὴν ἀναγκαίων οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκεῖσε συνοικιζομένων Ψαρριανῶν δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀρχίσωσι τὰς οἰκοδομάς των, ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς οἰκοπέδων, ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης διὰ τοῦ ἄρθρ. τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματός Μας προθεσμίας·

Παρατηροῦντες, ὅτι ἡ ὑπέρβασις αὕτη προῆλθεν ἀπὸ περιστατικὰ ὅλως ἀνεξάρτητα τῆς θελήσεώς των, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1 Παρατείνομεν ἐπὶ ἕνα μῆνα εἰσέτι τὴν διὰ τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 14 τοῦ αὐτοῦ, Ἡμετέρου Διατάγματος ὁρισθεῖσαν προσθεσμίαν πρὸς ἔναρξιν τῶ οἰκοδομῶν τῶν λαβουσῶν οἰκόπεδα ἐν Ἐρετρίᾳ ἑκατὸν οἰκογενειῶν Ψαρριανῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου 1847.

---

642 Δ. *Περὶ διευθύνσεως τῶν τριῶν συστηθέντων θεραπευτηρίων διὰ τὴν νόσον σπυρόκωλον.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος, περὶ συστάσεως θεραπευτηρίων πρὸς νοσηλείαν τῶν ἀπὸ τὴν νόσον σπυρόκωλον πασχόντων, κατὰ τὸ ὁποῖον θέλουν μεταχειρισθῆ τρεῖς ἐκ τῶν εἰς ὑπηρεσίαν ὑπαρχόντων, ἢ ἄλλων ἰδιωτικῶν ἐπιστημόνων ἰατρῶν διὰ τοὺς ἐν τοῖς θεραπευτηρίοις νοσηλευθησομένους·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

α) Ἡ διεύθυνσις τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουνίου τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος συστηθέντων τριῶν θεραπευτηρίων εἰς Πάτρας, Μεσολόγγιον καὶ Λαμίαν καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῶν ἐν αὐτοῖς νοσηλευθησομένων ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐκεῖσε ὑπάρχοντας νομοϊατρούς.

ς') Ἡ μηνιαία ἀντιμισθία αὐτῶν θέ-

λει εἶσθαι δραχμαὶ (100).

γ'.) Ἡ χορήγησις τῆς ἀντιμισθίας αὐτῶν θέλει ἀρχίσει ἀφ' ἧς μεταφερθῶσιν εἰς τὸ θεραπευτήριον ἀσθενεῖς, καὶ ἀρχίσωσιν οἱ ἰατροὶ τὴν θεραπείαν αὐτῶν.

Ἀθῆναι τὴν 14 Αὐγούστου 1847.

---

543 Δ. Περὶ συστάσεως τριῶν θεραπευτηρίων διὰ τὴν θεραπείαν τῆς νόσου σπυρωκοίλου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουνίου τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος, περὶ συστάσεως τριῶν θεραπευτηρίων εἰς τὰ μέρη, ὅπου ἐπιπολάζει ἡ νόσος σπυρώκωλος, καὶ

Θεωροῦντες ὅτι, καθ' ἃ ἀνέφερον οἱ ἰατροὶ τῶν νομῶν, τὸ πλεῖστον μέρος τῶν πασχόντων εὑρίσκεται εἰς τοὺς νομοὺς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, τῆς Αἰτωλοακαρνανίας καὶ Φθιωτιδοφωκίδος.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ἀ) Εἰς ἑκάστην πρωτεύουσαν τῶν μνησθέντων ἀνωτέρω τριῶν νομῶν θέλουν συστηθῆ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ περὶ ὧν πρόκειται τρία θεραπευτήρια.

β'.) Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον θέλει ὁρισθῆ νὰ ἐνοικιασθῶσι κατάλληλοι οἰκίαι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον σύμφωνα μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ μνησθέντος ἀνωτέρω διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναι τὴν 14 Αὐγούστου 1847.

---

544 Δ. Περὶ συστάσεως ἐμπορικῆς πανηγύρεως εἰς Θήβας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀρθρ. 14, 15 Ἰουνίου ε. ε. πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Θηβαίων περὶ συστάσεως ἐνιαυσίου ἐμπορικῆς πανηγύρεως εἰς Θήβας, καθὼς καὶ τὴν 7 τοῦ ἐπαρχιακοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ δημοτικοῦ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ τοιαύτη πανήγυρις θέλει γίνει ἀφορμὴ νέας ὥθήσεως εἰς τὸ τοπικὸν ἐμπόριον, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1 Ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν ἐνιαυσίου ἐμπορικῆς πανηγύρεως εἰς τὴν θέσιν Κατστέλια εἰς τοὺς μεταξὺ τῶν προαστίων καὶ τῆς πόλεως Θηβῶν κειμένους λόφους ὑπὸ τὸ ὄνομα, Θηβαϊκὴ πανήγυρις.

Ἡ πανήγυρις αὕτη θέλει ἀρχεσθαι ἀπὸ τῆς 23 Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους, καὶ θέλει διαρκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας.

Ἀθήναις τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1847.

---

545 Περὶ χορηγήσεως συνδρομῆς πρὸς σύστασιν ἀγγειοπλαστικῶν καταστημάτων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 13 § 2 τοῦ ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου 1837, Β. Διατάγματός Μας.

Πληροφορηθέντες ἐκ τῆς ὑποβληθείσης εἰς Ἡμᾶς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπὶ τῆς ψυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς, ὅτι οἱ διὰ συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀγγειοπλαστικὴν ἐν Βιέννῃ καὶ Μονάχῳ διδαχθέντες Λ. Ἡρειώτης, Λεληούδης καὶ Α. Χελιώτης, ἂν καὶ ἔχουσι καὶ διακεκριμένοι τεχνῖται, κατὰ τὰ ὁποῖα ἔδωσαν δείγματα, στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων μηχανῶν καὶ ἐργαλείων πρὸς ἄσκησιν τῆς τέχνης των.

Θεωροῦντες συμφώνως μὲ τὸ ἀνωτέρω Β. Διάταγμα καθήκον τῆς Κυβερνήσεώς Μας, τὸ νὰ βοηθῇ τοιούτους βιομηχάνους ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1 Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσι τὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα καὶ μηχαναί, εἰς μὲν τὸν Α. Ἡρειώτην ἀξίας μέχρι χιλίων δραχμῶν πρὸς σύστασιν καταστήματος ἀγγειοπλαστικῆς ἐν Αἰγίνῃ, εἰς δὲ τοὺς Λ. Λεληούδην καὶ Α. Χελιώτην ἀξίας μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν, πρὸς σύστασιν ἑνὸς τοιούτου κοινοῦ καταστήματος τῶν ἐν Ἀθήναις ἐντὸς τοῦ Μουσείου τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν.

2. Οἱ εἰρημένοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ θέσουν εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὰ καταστήματα ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ σήμερον

ρχωρήσεως τῶν ἐργαλείων καὶ τῶν μηχανῶν.

3. Τὸ ἀντίτιμον τῶν παραχωρουμένων ἐργαλείων καὶ μηχανῶν ὀφείλουν νὰ ἀποδώσουν οὗτοι εἰς τὸ δημόσιον ἀτόκως εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις, πληρώνοντες τὴν πρώτην δόσιν ἐν ἔτος μετὰ τὴν σύστασιν τῶν καταστημάτων των· πρὸς ἐξασφάλισιν δὲ τοῦ δημοσίου θέλουν μείνει ὑπέγγυα τὰ καταστήματά των μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς μηχανῶν καὶ ἐργαλείων.

4. Τὰ καταστήματά των θέλουν διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐφορίαν τῆς ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει ἐξετάζει αὐτὰ περιοδικῶς καὶ ἀναφέρει τὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

5. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ εἰρημένοι δὲν ἤθελον τηρήσει τὰς ὑποχρεώσεις των ταύτας, θέλουν καταδιώκεσθαι διὰ τὴν ἀπόδοσιν ὅλου τοῦ ὀφειλομένου ἀντιτίμου, ἢ θέλουν ἀποπέμπεσθαι τῶν καταστημάτων των, τὰ ὁποῖα μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς μηχανῶν καὶ ἐργαλείων θέλουν μεταβῆ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

6. Αἱ εἰρημέναι ποσότητες θέλουν ληφθῆ ἐκ τοῦ κεφαλαίου 5, ἄρθρου 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου τοῦ 1847 ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1847.

---

340 *ΝΟΜ. ΞΒ'. Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1847.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

1. Ὁ ἀπὸ 25 ἰουνίου 1846 περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμος ἰσχύει καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1847 καθόσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα.

2. Οἱ φόροι τῶν προϊόντων ἐκείνων, ὁποὺ ἐβεβαιώθησαν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 12 καὶ 25 Ἰουνίου καὶ 30 Ἰουλίου Β. Διαταγμάτων καὶ τῆς ἀπὸ 21 Ἰουλίου ὑπ' ἀριθ. 2309 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, θέλουν εἰσπραχθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συνεπεία τούτων κρατηθέντων διπλοτύπων βιβλίων πρωτοκόλλων ἢ πινάκων τῆς βεβαιώσεως.

3. Αἱ δηλώσεις τῶν ἀμπέλων κατὰ τὸν § δ'. τοῦ περυσινοῦ νόμου, ὡς καὶ αἱ περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσεις κατὰ τὸν § ς'. θέλουν γίνεσθαι ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως καὶ τῆς κατὰ δήμους ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἡ δὲ καταμέτρησις τῶν ἀμπέλων κατὰ τὸν § ἡ. ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς ἀνωτέρω δεκαπενθημέρου προθεσμίας.

4. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαιῶν ἐξακριβοῦται μετρουμένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα λεπτὰ ἑπτὰ τὴν ὀκάν· τὸ δὲ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ τοῦ 25 Ἰουνίου π. ε. νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ λεπτὰ ἑπτὰ τὴν ὀκάν· κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἡ εἴσπραξις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον, ἢ, καὶ ἂν ὑπάρχωσιν, ἡ δυσπάνη τῆς ἐπὶ τῶν ἐλαιοτριβείων ἐξακριβώσεως, ὡς ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ἀφορίας, ἢ ὡς ἐκ τῆς ὀλιγότητος τῶν ἐλαιοδένδρων, εἶναι δυσανάλογος μὲ τὸ ἐλπιζόμενον εἰσόδημα.

Αἱ δὲ πρὸς ὄρῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι ζυγίζονται ἢ ἐκτιμῶνται κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὅπου ἐναποταμιεύονται λαμβανομένου τοῦ φόρου ἐν ἡμισυ λεπτὸν τὴν ὀκάν.

4. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν τῆς Αἰγίνης ἀμυγδάλων, καθὼς καὶ ἐκεῖνος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καρυστείας εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἔκτος τοῦ κράτους ἐξαγωγήν, ἢ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ μεταφορὰν αὐτῶν διὰ θαλάσσης.

6. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν λεμονίων

καὶ πορτακαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας, καὶ τῶν τῆς Αἰγίνης ἀμυγδάλων, λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς βεβαιουμένης κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὴν διοικητικὴν καὶ τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρχον ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων ὡσαύτως πληρώνεται ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

7. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1847.
Ἐκυρώθη τὴν 16 Ὀκτωβρίου.

---

547 Νομ. ΞΑ'. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ 1847.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος κανονίζεται, ἐξακριβοῦται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς βάσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1846 λ. ε. νόμου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μιλισσίων φόρου, καθόσον αὗται δὲν ἀντιβαίνουσι τὸν παρόντα.

2. Αἱ ἐν τῷ § ά. τοῦ ἄρθρ. 2. τοῦ ἀνωτέρω νόμου ὁριζόμεναι δηλώσεις τῶν μελισσοτρόφων, θέλουν γενῆ ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ὁ παρὼν νόμος δημοσιευθῇ, τὸ δὲ βιβλίον τῶν δηλώσεων κατὰ τὸν § γ'. τοῦ ἰδίου ἄρθρου θέλει κλεισθῇ τὸ ἑσπέρας τῆς 20 ἡμέρας, καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θέλει παραπεμφθῇ μετὰ τῶν δηλώσεων εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν Ἔφορον.

3. Ἡ ἀπαρίθμησις κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ νόμου ἐκείνου ἐνεργεῖται ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῶν δηλώσεων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀρχομένων.

4. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου γίνεται τὴν πρώτην Νοεμβρίου.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1847.
Ἐκυρώθη τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

548 Περὶ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς διὰ τὸν διορισμὸν τριάκοντα πέντε Γερουσιαστῶν, πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν §. Ε'. τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ Συντάγματος, κατὰ τὸν ὁποῖον δύνανται νὰ διορισθῶσι Γερουσιασταὶ πλείονες τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν μόνη τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς.

Θεωροῦντες ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ συμβῶσι περιστάσεις τοιαῦται, καθ' ἃς καὶ ὁ μέχρι τοῦ ἡμίσεως ἀριθμὸς τῶν Γερουσιαστῶν νὰ ἐξαντληθῇ, καὶ κατεπείγουσα ἀνάγκη νὰ παρασταθῇ τοῦτο νὰ διορισθῶσι Γερουσιασταὶ πλείονες τούτου.

Προνοοῦντες περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, δίδομεν τὴν ἐντολὴν εἰς τὸν Ἡμέτερον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν, Ὑποστράτηγον Κίτζον Τζαβέλλαν νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἐξαιτήσῃ τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς τοῦ νὰ δύνανται νὰ διορισθῶσι, χρείας τυχούσης, Γερουσιασταὶ μέχρι τῶν τριάκοντα πέντε περιπλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ὑπουργοὶ θέλουν ἀναπτύξει καὶ ὑποστηρίξει τοὺς λόγους, οἵτινες πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους ὑπαγορεύουν τὴν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προνοουμένην ἐπέκτασιν τοῦ Βασιλικοῦ δικαιώματος ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν

τῶν δυναμένων νὰ διορισθῶσι Γερουσιαστῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Νοεμβρίου 1847.

---

549 Δ. Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ 5 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων Ἡμετέρου Διατάγματος μεταβάλλεται ὡς ἑρεξῆς.

Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἴτησις δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὴ, ἐὰν δὲν ἐπισυνάπτωνται ἐν αὐτῇ· 1) δίπλωμα νομικῶν σπουδῶν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ ἢ ἀλλοδαπῷ τινὶ Πανεπιστημίῳ· 2) ἀποδεικτικὸν τῆς παρὰ δικηγόρῳ τινὶ ἐνιαυσίου τουλάχιστον πράξεως.

Ἡ αἴτησις αὕτη δίδεται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ὅστις συγκαλεῖ αὐτὴν εἰς ἑπτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ εἰδοποιεῖ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐξέτασιν νὰ ἐμφανισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Νοεμβρίου 1847.

---

550 Δ. Περὶ καθάρσεως τῶν ἀπὸ ἐπιχόλερα μέρη ἐρχομένων.

ΟΘΩΝ κτλ.

Πληροφορηθέντες, ὅτι εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐνέσκηψεν ἡ νόσος χολέρα, καὶ θέλοντες νὰ λάβωμεν τὰ πλέον ἐξασφαλιστικὰ μέσα τὰ δυνάμενα νὰ ἐμποδίσωσιν, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν, τὴν μετάδοσιν τῆς νόσου ταύτης εἰς τὸ Ἡμέτερον Κράτος, καὶ νὰ προφυλάξωμεν τὸν λαὸν ἀπὸ τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ ἐρχόμενα πλοῖα, πραγματεῖαι, πράγματα, καὶ ζῶα ἀπὸ μέρη, ὅπου ὑπάρχει ἡ χολέρα, ἢ ὑπῆρχε, καὶ δὲν παρῆλθον 15 ἡμέραι ἀπὸ τοῦ τελευταίου κρούσματος, θέλουν εἶσθαι δεκτὰ μόνον εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον Σύρου, Λιγίνης, Σκιάθου, καὶ τὸ δημοτικὸν τῆς Θήρας, ἀλλ' εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο θέλουν εἶσθαι δεκτὰ μόνον τὰ πλοῖα τὰ ἀνήκοντα εἰς τοὺς ἐντοπίους, ὅταν ὑπάγωνται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 69 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ. Εἰς ὄντινα δὲ ἄλλον λιμένα ἤθελον προσορμισθῇ τοιαῦτα, θέλουν παραπέμπεσθαι παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς εἰς αὐτὰ, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

2. Τὰ ἐρχόμενα πλοῖα ἀπὸ μέρη, ὅπου ὑπάρχει χολέρα, ἢ ὑπῆρχε καὶ δὲν παρῆλθον αἱ 15 ἡμέραι ἀπὸ τοῦ τελευταίου κρούσματος, δὲν ὑπάρχει δὲ μεταξὺ τῶν ναυτῶν, τοῦ πληρώματος, ἢ τῶν ἐπιβατῶν ἄῤῥωστός τις ἐκ χολέρας, θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς 11 ἡμερῶν κάθαρσιν. Ἂν δὲ ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, θέλουν παραπέμπεσθαι εἰς τὸ ἐν τῇ νήσῳ τῶν Δηλῶν λοιμοκομεῖον κατὰ τὸ ἄρθρον 186 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ διὰ νὰ καθαρισθῶσιν ἐκεῖ.

3. Οἱ ἐρχόμενοι ἐπιβάται ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω μέρη θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν αὐτὴν κάθαρσιν, λογιζομένην ἀφ' ἧς ἐξέλθωσιν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον· οἱ ἐπιβάται ὅμως οὗτοι δύνανται νὰ καθαρισθῶσι καὶ ἐπὶ τῶν πλοίων εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ὑπάρχει τόπος εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, διὰ νὰ ἐξέλθωσι· τοῦτο δὲ ἀποφασίζεται παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς. Ἅμα ὅμως κενωθῶσι δωμάτια εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, θέλουν ἐξέρχεσθαι καὶ τοποθετεῖσθαι εἰς αὐτὰ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐλλειπουσῶν ἡμερῶν τῆς καθάρσεώς των.

4. Οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων καθαριζόμενοι ἐπιβάται, καὶ τὰ πληρώματα τῶν πλοίων τούτων ὀφείλουν νὰ ἐξέρχωνται ἅπαξ τῆς ἡμέρας εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, διὰ νὰ ἐπισκέπτωνται ἀπὸ τὸν ἰατρὸν τοῦ καταστήματος.

5. Ὅλα τὰ πρὸς καθημερινὴν χρῆσιν τῶν ἐπιβατῶν πράγματα, ὡς καὶ αἱ στρωμναὶ αὐτῶν, θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ὑποκαπνισμὸν διὰ χλωρίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτή-

ριον· ἂν δὲ τυχὸν ὑπάρχωσι πράγματα, δυνάμενα νὰ βλαφθῶσιν ὡς ἐκ τοῦ ὑποκαπνισμοῦ, τὰ τοιαῦτα θέλουν εἶσθαι ἐκτεθειμένα εἰς διανοιξιν ἀερισμοῦ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς καθάρσεως.

Τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὰ ἐνδύματα, τὰς στρωμνάς, καὶ τὰ πράγματα τῶν τε καθαριζομένων ἐπὶ τῶν πλοίων ἐπιβατῶν, καὶ τῶν πληρωμάτων αὐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίζει ἡ κάθαρσις.

6. Αἱ ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ πραγματεῖαι, τὰ πράγματα, καὶ ζῶα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἕνδεκα ἡμερῶν κάθαρσιν. Ἡ διάκρισις τῶν ἐπιδεκτικῶν καὶ ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγματειῶν ἢ πραγμάτων θέλει γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

7. Ἡ ἐκκάθαρσις δύναται νὰ γενῇ καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 160 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

8. Ἡ δι' ἀποδύσεως (spoglio) κάθαρσις τῶν ἀπὸ τοιαῦτα μέρη ἐρχομένων ἀπαγορεύεται.

9. Τὰ κατὰ ξηρὰν λοιμοκαθαρτήρια μένουν ἐν ἐνεργείᾳ ὡς καὶ πρότερον, μέχρις οὗ λάβωμεν νεωτέρας πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς νόσου, καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ Τουρκικοῦ κράτους.

10. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα, καθὼς καὶ εἰς τοὺς δι' αὐτῶν ἐρχομένους ἀνθρώπους, τὰς μεταφερομένας πραγματείας, πράγματα καὶ ζῶα.

11. Τὰ μὴ θέλοντα νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος πλοῖα θέλουν ἀποπέμπεσθαι παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 84 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ πέραν τῶν Ἑλληνικῶν ὑδάτων.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Νοεμβρίου 1847.

---

551 Δ. Περὶ τῶν εἰς Ἑρέτριαν συναθροιζομένων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου Νόμου περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν

Πληροφορηθέντες ἐκ τῆς ὑποβληθείσης εἰς Ἡμᾶς ἀναφορᾶς τῆς ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ ἐπιτροπῆς, ὅτι τινὲς ἐκ τῶν ἐκ τῶν πρώτων οἰκογενειῶν δὲν ἐξεπλήρωσαν τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτοὺς ὑποχρεώσεις ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 15 Μαρτίου ε. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος, καὶ ὅτι ἄλλοι ἐκ τῶν συνοικιζομένων δειχθέντες προθυμότεροι ἐξεπλήρωσαν ἐμπροθέσμως τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

Θεωροῦντες δίκαιον ν' ἀνταμειφθῶσιν οὗτοι διὰ τὸν ζῆλον, τὸν ὁποῖον ἔδειξαν εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν·

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1 Ἐγκρίνομεν νὰ μεταβιβασθῶσι τὰ οἰκόπεδα καὶ αἱ γαῖαι τῶν μὴ ἐκπληρωσάντων τὰς ἐν τῷ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος ὑποχρεώσεις των οἰκογενειῶν εἰς τὰς ἀκολούθους οἰκογενείας τῶν Ψαριανῶν, ὅσαι ἐξεπλήρωσαν ἐμπροθέσμως τὰς ἀνωτέρω ὑποσχέσεις των.

Ἄρθρ. 2 Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Νοεμβρίου 1847.

---

552 Δ. Περὶ καθάρσεως τῶν ἐκ χολέρας μεταλυομένων ἀνθρώπων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1) Τὰ ἐρχόμενα πλοῖα ἀπὸ ἐπιχώλερα μέρη, φέροντα δὲ μεταξὺ τῶν δι' αὐτῶν ἐρχομένων ἐπιβατῶν, ἢ τῶν ναυτῶν τοῦ πληρώματος ἀσθενεῖς, πάσχοντας ἀπὸ χολέραν, ἢ ἀπολέσαντά τινα καθ' ὁδὸν ἀπὸ τὸν φθεῖραν νόσον θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς δεκατεσσάρων ἡμερῶν κάθαρσιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεως· ἐὰν δὲ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

δὲν ἀποχωρίζωνται ἀμέσως μετὰ τὴν ἄνοιξιν ἀπὸ τὸν ἀσθενοῦντα, ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς παύσεως ὅλων τῶν συμπτωμάτων ἢ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ ἀσθενοῦς.

2) Ὅλοι οἱ ἐπιβάται τῶν μεμολυσμένων τούτων πλοίων, καθὼς καὶ ὅσοι ἐκ τοῦ πληρώματος θελήσουν, θέλουν ἐξέρχεσθαι εἰς τὸ λοιμοκομεῖον καὶ ὑποβάλλεσθαι εἰς δεκατεσσάρων ἡμερῶν κάθαρσιν.

3) Αἱ ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ πραγματεῖαι, τὰ πράγματα καὶ τὰ ζῶα τὰ διὰ τοιούτων πλοίων ἐρχόμενα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς δεκατεσσάρων ἡμερῶν κάθαρσιν.

4) Ἡ ἐκκάθαρσις τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον πραγματειῶν, πραγμάτων καὶ ζώων θέλει γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 160 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ, ἀλλ' ὅταν ἤθελε γενῇ διὰ τῆς τρίτης τῶν εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀναφερομένων μεθόδων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς καθάρεως προσδιορίζεται εἰς δεκατέσσαρας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Νοεμβρίου 1847

ΔΔΔ. Περὶ ἀποθανόντων ἢ προσβληθέντων εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ἐκ χολέρας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι μεταξὺ τῶν καθαριζομένων εἰς τὰ λοιμοκαθαρτήρια τῆς χολέρας ἠδύνατο νὰ προσβληθῇ ἢ νὰ ἀπολαύσῃ τις ἀπὸ τὴν νόσον ταύτην, καὶ θέλοντες νὰ προνοήσωμεν περὶ τῆς θεραπείας τοῦ προσβληθέντος καὶ τοῦ ἐμποδισμοῦ τῆς μεταδόσεως τῆς νόσου εἰς τοὺς ἄλλους.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1) Ὀψέποτε ἤθελον προσβληθῇ τινες ἐκ τῶν ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ καθαριζομένων ἀπὸ τὴν χολέραν, ἢ ἀναφανῶσι συμπτώματα εἰς αὐτούς, καὶ ὁ ἀριθμὸς τούτων ἤθελεν εἶσθαι μικρὸς, οὗτοι θέλουν μεταφέρεσθαι εἰς ἀπόκεντρον δωμάτιον ἐντὸς τοῦ καταστήματος, ἢ εἴς τινα πλησίον μεμονωμένην καὶ ἀπόκεντρον οἰκίαν, οἱ δὲ λοιποὶ συγκαθαριζόμενοι θέλουν ἀποχωρίσει ἐκ νέου τὴν κάθαρσίν των. Ἂν δ' ὁ ἀριθμὸς τῶν προσβληθέντων ἦναι μεγαλήτερος, τὸ λοιμοκαθαρτήριον κλείει, καὶ δὲν δέχεται νέους ἐπιβάτας μέχρι νεωτέρων διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου, μεταφερομένων εἰς μέρος ἀπόκεντρον τοῦ αὐτοῦ καταστήματος, ἢ ἂν ἦναι δυνατὸν, εἰς οἰκίαν ἰδιαιτέραν ἀπόκεντρον, εἴτε τῶν ὑγειῶν, εἴτε τῶν νοσούντων, ὅπως αἱ περιστάσεις ἤθελον ὑδηγήσει, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν εὑρίσκωνται ποτε εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὑγιεῖς καὶ νοσοῦντες.

Οἱ τυχὸν δὲ φθάσαντες κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἐπιβάται, ἐπιτρέπεται, ἂν ἦναι δυνατὸν, νὰ καθαριοθῶσιν ἐντὸς τῶν πλοίων, ἢ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τ' ἄλλα λοιμοκαθαρτήρια τῆς χολέρας.

2) Ὁ ἰατρὸς καὶ οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν περιποίησιν τοῦ ἀῤῥώστου ἄνθρωποι ὀφείλουν νὰ τεθῶσιν ἅμα ἤθελεν ἀναφανῇ ἡ χολέρα, ὑπὸ κάθαρσιν, ἥτις θέλει διαρκεῖ, ἂν μὲν ἀποθάνῃ ὁ ἀῤῥώστος, δεκατέσσαρας πλήρεις ἡμέρας, λογιζομένας μετὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου, ἂν δὲ ζήσῃ, θέλουν λαμβάνει ἐλευθέραν κοινωνίαν δεκατέσσαρας ἡμέρας πλήρεις ἀφοῦ ἀποχωρίζωνται ἀπὸ τὸν ἀσθενῆ, ἢ παύσωσιν ὅλα τὰ συμπτώματα τῆς νόσου. Εἰς τὴν αὐτὴν κάθαρσιν ὑποβάλλεται καὶ ὁ προσβληθεὶς μετὰ τὴν παῦσιν ὅλων τῶν συμπτωμάτων.

3) Ὁ ἰατρὸς ὀφείλει νὰ πέμπῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀμέσως δι' ἕνα ἕκαστον ἀσθενῆ ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν συμπτωμάτων τῆς νόσου, καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς νεκροτομίας, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ εἰς τοὺς ἀποθνήσκοντας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Νοεμβρίου 1847.

ΔΔΔ. ΟΘΩΝ κλπ. Περὶ τῆς παρὰ τοῦ Φιλ. Ἱππάτου κ. Βασιλείου γενομένης πληρωμῆς τοῦ δανείου κτλ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισμένου ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Α. Ἡ παρὰ τοῦ φιλέλληνος Ἱππάτου Ρ. Ἐμπορίου γενομένη πληρωμὴ τῶν χρεῶν

γων 500,000 ἡ δρ. 538,400 εἰς λογαριασμὸν τῆς παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως γενομένης προκαταβολῆς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου Ῥοτσιλδ τῆς Α' Μαρτίου ε. ε. ἀναγνωρίζεται ὡς χρέος δημόσιον, καὶ ὡς τοιοῦτον θέλει ἐγγραφῆ εἰς τὰ δημόσια βιβλία.

Β'. Ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως γενομένη πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διαληφθείσης ποσότητος ἐνεχυρίασις ἴσης ποσότητος μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς ἀποσβέσεως τοῦ χρέους.

Γ'. Δίδεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἄδεια νὰ διαπραγματευθῇ ὁριστικῶς μετὰ τοῦ Ἱππότου Κ. Ἰωνάρδου τὰ περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐξοφλήσεως τῆς μνησθείσης ποσότητος μετὰ τόκου, μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 6 0|0.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Δεκεμβρίου 1847.

---

555. ΝΟΜ. ΞΕ. περὶ χορηγήσεως καρπῶν εἰς τοὺς ἀπόρους γεωργούς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ διανείμῃ ὡς δάνειον μέχρι 30 χιλιάδων κοιλῶν καρπούς, χρησιμεύσοντας ὡς σπόρους εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐκείνους ὅσοι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ προμηθευθῶσιν αὐτούς, ὡς ἐκ τῆς ἐφετεινῆς ἀκαρπίας, συμβάσης εἰς διαφόρους τοῦ Κράτους ἐπαρχίας.

2. Οἱ οὕτω πως δανειζόμενοι καρποὶ θέλουν ἀποδοθῇ ἢ ὁμοειδεῖς, ἐπὶ τῶν ἁλωνίων, κατὰ τὴν συγκομιδὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους, ἢ εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς, ὅστις εἶναι ὁ Ἰούλιος μήν.

3. Αἱ αἰτήσεις, καὶ τὰ περὶ παραλαβῆς καὶ παραδόσεως τοῦ σπόρου ἔγγραφα, θέλουν συντάττεσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελίσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Δεκεμβρίου 1847.

---

556. ΝΟΜ. ΞΖ'. περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ τῶν συνοικιστῶν Ψαριανῶν εἰς Ἐρέτριαν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ Ψήφισμα Δ'. τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου·

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνοικιστέων εἰς Ἐρέτριαν Ψαριανῶν, ὅστις ἀπαιτεῖται πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ Βουλευτικοῦ αὐτῶν δικαιώματος, προσδιορίζεται, διὰ μὲν τὴν ἐνεστῶσαν περίοδον τῆς Βουλῆς εἰς ψυχὰς διακοσίας πεντήκοντα, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς περιόδους εἰς ψυχὰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1847.

---

557. ΝΟΜ. ΞΗ'. περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

ΚΕΦ. Α'. περὶ ἐπιβολῆς τῶν δημοτικῶν φόρων.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ δημοτικοῦ δασμοῦ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δήμους, οἵτινες εἶναι πρωτεύουσαι ἐπαρχιῶν, ἢ πόλεις εἰς αἷς εἶναι καθιδρυμένη τελωνιακὴ ἀρχὴ μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ σταθμάρχου, καὶ τῶν ὁποίων τὰ τακτικὰ εἰσοδήματα δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας των, νὰ ἐπιβάλλωσιν ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων, καὶ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὁρισμένων ὠνίων δασμὸν, μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ δύω ἐπὶ τοῖς 0|0 τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2 Ὡς ἀντικείμενα τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως θεωροῦνται κυρίως καὶ δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν δασμὸν τὰ ἑξῆς·

α') Τὰ πνευματώδη ποτὰ, καὶ τὰ λοιπὰ ῥευστά.

β') Τὰ τρόφιμα, ἐκτὸς τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἀλεύρων, ἄρτου, λαχάνων, χλωρῶν ὀσπρίων, χλωρῶν ὀπωρῶν, χλωροῦ τυροῦ, γάλακτος, ἅλατος, ὀρνιθίων, ὠῶν, καὶ ἄλλων μικρῶν εἰδῶν.

Ἄρθρ. 3 Τῶν εἰς δασμὸν ὑποβαλλομένων

νων ὠνίων, εἴτε διὰ θαλάσσης κομίζονται, εἴτε διὰ ξηρᾶς, προσδιορίζεται ὀνομαστὶ τὸ δι' ἕκαστον εἶδος κατὰ σταθμὸν, καὶ μέτρον πληρωτέον τέλος διὰ ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίσει τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 4 Ὁ ἀνωτέρω εἰρημένος δημοτικὸς δασμὸς δύναται νὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς, τὸ πολὺ ἐπὶ τετραετίαν ἑκάστοτε.

Ἄρθρ. 5 Ἕνεκα ἰδιαιτέρων ἀναποφεύκτων περιστάσεων τινος δήμου, καθόσον αὗται διαρκοῦσι, δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ὁ δασμὸς καὶ εἰς τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς, τὰ ἄλευρα, καὶ εἰς ἄλλα ἐμπορεύματα ἐκ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων· ἀλλὰ τὸ περὶ τούτου ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἰσχύει μόναν ἀφοῦ ἐγκριθῇ διὰ Βασιλ. Διατάγματος, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Δὲν καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου οἱ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ Νόμοι, καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν Διατάγματα περὶ τῶν λοιπῶν δημοτικῶν φόρων καὶ ἄλλων εἰς τοὺς δήμους παραχωρουμένων δικαιωμάτων.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ δημοτικῆς εἰσφορᾶς.

Ἄρθρ. 6. Ἡ δημοτικὴ εἰσφορὰ (ἄμεσοι φόροι) ἐπιβάλλεται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἑκάστου δήμου ἐξίσου εἰς ὅλα τὰ πράγματα, ὅσα ὑπάκεινται εἰς τοὺς ἀμέσους δημοσίους φόρους, ἤτοι τὸν ἔγγειον, τὸν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τὸν ἐπὶ τῶν μελισσίων, ψηφίζεται δὲ καθ' ἕκαστον ἔτος ὑπὸ τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων, καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς· καὶ ὁ μὲν ἔγγειος δημοτικὸς φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἄλλου ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων, τὸ ἓν πέμπτον τοῦ ἀντιστοιχοῦντος δημοσίου φόρου.

Εἰς τὴν εἰσφορὰν ταύτην ὑπόκεινται καὶ τὰ προϊόντα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα παράγονται ἀπὸ γαίας πρώην μὲν ἐθνικὰς, ἤδη δὲ ἀποκτηθείσας παρ' ἰδιωτῶν ἐπὶ συμφωνίᾳ ἀποδόσεως τοῦ ἐγγείου φόρου εἰς χρήματα τριῶν τοῖς ἑκατὸν, κατὰ τὸν Νόμον τῆς προικοδοτήσεως γενομένης ἐξακριβώσεως τοῦ φόρου παρὰ τῆς ἁρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, καθ' ὃν τρόπον θέλει ἀποφασίσει τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐγκρίσει τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 7 Ἡ ἐπὶ τῶν ζώων δημοτικὴ εἰσφορὰ ἀποδίδεται εἰς τοὺς δήμους, ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ὁποίων διαιτῶνται ταῦτα· πληρώνεται δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐὰν κατὰ τὴν χειμερινὴν, ἢ τὴν θερινὴν μόνον ὥραν διαιτῶνται ἐν ταῖς νομαῖς τινὸς δήμου.

Ἄρθρ. 8 Καθ' ἣν περίπτωσιν δι' ὁποιανδήποτε αἰτίαν ὁ προϋπολογισμὸς ἑνὸς δήμου δὲν καταρτισθῇ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἔτους, αἱ δημοτικαὶ εἰσπράξεις, καὶ δαπάναι θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ γίνωνται μέχρι τῆς ἐπικυρώσεως αὐτοῦ, συμφώνως μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτος· ἐξαιροῦνται δὲ τὰ ἀποπληρωθέντα ὁλοκλήρως ἔκτακτα ἔξοδα, καὶ τὰ ψηφισθέντα ῥητῶς περὶ τῶν τοιούτων ἐξόδων, καθόσον ὁ σκοπὸς, δι' ὃν ἐψηφίσθησαν ἐξεπληρώθη.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοτικῶν φόρων.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ.

Ἄρθρ. 9. Ὁ δημοτικὸς δασμὸς εἰσπράττεται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δημ. Συμβουλίου δι' ἐκμισθώσεως, καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ αὐτῆς διὰ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, ἢ διὰ τῆς ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δήμου ἐγκαθιδρυμένης τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἥτις ὀφείλει νὰ παραδίδῃ τὰ εἰσπραττόμενα ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον κατὰ μῆνα.

Ἄρθρ. 10. Ἡ περιφέρεια, τὴν ὁποίαν δὲν δύνανται νὰ διέλθωσιν ἀφορολόγητα τὰ διὰ ξηρᾶς εἰσαγόμενα ὠνια, καὶ οἱ διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ δασμοῦ αὐτῶν σταθμοὶ προσδιορίζονται διὰ ψηφίσματος τοῦ ἁρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου τῇ ἐγκρί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σει τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

11. Ὅσάκις τὰ εἰς δασμὸν ὑπακείμενα τρόφιμα, ἢ ἐμπορεύματα μετακομίζονται διά τινος δήμου, ἢ ἀποτίθενται προσωρινῶς ἐντὸς αὐτοῦ, ὀφείλει ὁ εἰσάγων αὐτὰ νὰ προειδοποιῇ τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν εἴσπραξιν, δίδων εἰς αὐτὸν ἀκριβῆ σημείωσιν τῶν εἰδῶν, καθὼς καὶ τοῦ ποσοῦ ἑκάστου αὐτῶν, δύναται δὲ νὰ ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ καὶ ἀνάλογος ἐγγύησις· μετὰ παρέλευσιν δὲ τριῶν μηνῶν, ὅσων εἰδῶν ἡ ἐξαγωγὴ δὲν ἀποδειχθῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγαγόντος, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ νενομισμένου δασμοῦ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ εἰσπράξεως τῆς δημοτικῆς εἰσφορᾶς.

12. Ἡ δημοτικὴ εἰσφορὰ εἰσπράττεται ἐπὶ ἀποδείξει συνάμα μὲ τοὺς ἀντιστοιχοῦντας ἀμέσους φόρους τοῦ Δημοσίου ὑπὸ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου γενομένης μετρήσεως, ἐκτιμήσεως, καὶ ἐξελέγξεως· ὅπου δὲ οἱ τοιοῦτοι φόροι τοῦ δημοσίου δὲν εἰσπράττονται κατὰ δήμους, ἢ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῇ συγχρόνως μὲ αὐτοὺς καὶ ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων ἡ ἀντιστοιχοῦσα δημοτικὴ εἰσφορά, ἡ μέτρησις, ἐκτίμησις, ἐξέλεγξις, καὶ εἴσπραξις αὐτῶν γίνεται δι' ἐκτιμήσεως, ἢ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

13. Ἂν τις τῶν ἐνεργούντων τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοτικῶν φόρων δημασίων ὑπαλλήλων, ἕνεκεν ἀμελείας ἢ ἐκ προθέσεως, δὲν εἰσπράξῃ συνάμα μὲ τοὺς δημοσίους φόρους τοὺς ψηφισθέντας, καὶ ἐγκριθέντας δημοτικούς, ἢ εἰσπράξῃ αὐτοὺς ἐλλειπῶς, ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς ποινάς, αἵτινες ἐπιβάλλονται εἰς αὐτὸν καὶ διὰ τὰς περὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων φόρων τοιαύτας ἐλλείψεις των.

Πρὸς τοῦτο δὲ οὗτοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παρουσιάζωσι τὰ διπλότυπα καὶ λοιπὰ φορολογικὰ βιβλία των, εἰς τὴν ἁρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν εἰσπραχτέων, καὶ εἰσπραχθέντων ποσῶν, ὁσάκις ζητηθῇ σι.

14. Ἡ ἐκποίησις τῆς λόγῳ δημοτικῆς εἰσφορᾶς ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων εἰς εἴδη εἰσπραττομένων προϊόντων γίνεται ὁλικῶς, ἢ κατὰ μερίδας, ἐπὶ τῇ αὐτήσει τῆς ἁρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς ἐν ᾧ τόπῳ, καὶ καθ' ὃν τρόπον γίνεται αὐτὴ διὰ τοὺς τοῦ δημοσίου καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν· δύναται δὲ νὰ ἐνεργηθῇ ὡσαύτως καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων δημοτικῶν ἀρχῶν κατ' ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ εἰς ἄλλον καιρόν, καὶ ἀλλαχοῦ, ὅπου εἶναι ἐναποταμιευμένοι οἱ καρποί.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἐκποιηθέντων τῶν δημοσίων καρπῶν, μένουν εἰς τὰς ἀποθήκας μόνον οἱ δημοτικοί, τὸ ἐνοίκιον τῆς ἀποθήκης αὐτῶν λογίζεται πλέον εἰς βάρος τοῦ ἁρμοδίου δήμου.

15. Τὰ ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων εἰσπραττόμενα δημοτικὰ χρήματα παραδίδονται κατὰ μῆνα, χωρὶς νὰ γίνεται παρ' αὐτῶν οὐδεμία διαχείρησις, εἰς τὰ ἁρμόδια δημοτικὰ ταμεῖα.

16. Ἡ ἐκδίκασις τῆς ἀποτίσεως τῶν καθυστερούντων δημοτικῶν φόρων θέλει γίνεσθαι ἀπραλλάκτως, ὡς καὶ ἡ τῶν δημοσίων, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ καθυστερούντων νόμων.

ΚΕΦ. Γ'.

Ποιναὶ καὶ Διαπάξεις.

17. Κατὰ τῶν δι' ἀπάτης, ἢ ὁποιουδήποτε ἄλλου τρόπου ἀποφευγόντων ἢ προσπαθούντων νὰ ἀποφύγωσιν ὁλικῶς, ἢ ἐν μέρει τὴν πληρωμὴν τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων δημοτ. φόρων, ἐφαρμόζονται αἱ ποιναὶ, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται κατὰ νόμον οἱ παραβαίνοντες τὰς περὶ τῶν ἀντιστοιχούντων δημοσίων φόρων διατάξεις.

18. Ἐὰν οἱ ἐκμισθωταὶ δημοτικῶν φόρων, ἢ οἱ παρ' αὐτῶν διοριζόμενοι ἐπιστάται, ἢ ἄλλοι ὁποιοιδήποτε εἰσπράκτορες εἰσπράξωσι παρά τινος φόρου μὴ δικαίως ὀφειλόμενον, ἢ πλείονα τοῦ ὀφειλομένου, τιμωροῦνται κατὰ τὰ ὁρι- [illegible] καὶ ἐκ τοῦ ποιν. νόμου, χωρὶς νὰ ἀπαλλάττηται ἄλλως πῶς προϊσταμένης ἀρχῆς πρὸ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καταδίωξιν.

19. Ἡ εἰσπραξις τῶν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 1847 μέχρι ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰσπραξίμων δημοτικῶν φόρων θέλει γενῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1846 Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Δεκεμβρίου 1847.

---

558 Δ. Περὶ χορηγήσεως δωρεὰν τροφῆς καὶ ἄλλων ἀναγκαίων εἰς τοὺς ἀπὸ χολέραν καθαριζομένους ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις ἐνδεεῖς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι αἱ κατὰ δεκαημερίαν λαμβανόμεναι ἐπίσημοι πληροφορίαι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δὲν διαφέρουν ποσῶς τῶν ἀπ' ἀρχῆς ληφθεισῶν, περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς χολέρας ἐκεῖσε, καθ' ὅσον μάλιστα πλοῖα, ἀποπλεύσαντα ἐκεῖθεν, ἐπώλεσαν καθ' ὁδὸν ἀνθρώπους ἀπὸ χολέραν.

Θεωροῦντες, ὅτι πάντοτε σχεδὸν καθαρίζονται εἰς τὰ λοιμοκαθαρτήριά μας πάντῃ ἐνδεεῖς, μὴ ἔχοντες οὔτε τὰ πρὸς τὸ ζῆν, οὔτε τὰ πρὸς ὕπνον ἀναγκαῖα, καὶ ὅτι εἶναι πιθανὸν πολλοὶ τοιοῦτοι νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν τὸ νόσημα ἀναπτυχθῇ πλειότερον εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἄλλα μέρη.

Θεωροῦντες τέλος, ὅτι τὸ ψύχος, καὶ ἡ κακὴ τροφὴ δύνανται πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ συντείνωσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς νόσου, ἂν ἤθελεν ἀναφανῇ εἰς τοὺς προερχομένους ἀπὸ μέρη, ὅπου ἐπιπολάζει ἡ χολέρα, καὶ ἐπομένως ὡς ὄντας μᾶλλον προδιατεθειμένους.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἰατρὸς τοῦ καταστήματος νὰ παραγγέλλῃ τὴν ἁρμοδιωτέραν δίαιταν, καὶ νὰ μὴ συγχωρῇ νὰ δίδεται τροφὴ, δυναμένη νὰ προκαλέσῃ τὴν νόσον, ἢ νὰ βλάψῃ, ἐπιτηρῶν, ὅσον τὸ δυνατὸν, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τούτου παραγγελιῶν του, καὶ προσηλόνων τὴν προσοχήν του εἰς τοὺς ἔχοντας ἰδιαιτέραν διάθεσιν πρὸς τὴν νόσον.

2. Εἰς τοὺς ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις τῆς χολέρας καὶ τῷ λοιμοκομείῳ Δήλου καθαριζομένους ἐνδεεῖς, τοὺς μὴ δυναμένους νὰ προμηθευθῶσιν οἰκοθεν τὴν καταλληλον τροφὴν οὔτε νὰ ἔχωσι τ' ἀναγκαῖα τῆς κλινοστρωμνῆς, διὰ νὰ προφυλάττωνται, ὅσον ἔνεστιν, ἀπὸ τὴν ἐπιῤῥοὴν τοῦ ψύχους, νὰ χορηγῆται δωρεὰν ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἡμέρας μία δόσις ζωμοῦ (σούπας) ἐξ ὀρυζίου ἢ φιδὲ, εἰς τὸν ὁποῖον δύναται νὰ προστεθῇ καὶ μικρά τις δόσις βουτύρου, εἰς ὅσους δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ τὸν ἰατρὸν, καθὼς καὶ τ' ἀναγκαῖα στρώματα καὶ σκεπάσματα μάλινα, καὶ τὰ πρὸς θέρμασιν ἀναγκαῖα.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ παραγγέλλεται ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, νὰ φροντίσῃ νὰ προμηθευθῶσι τὰ μνησθέντα καταστήματα μὲ τ' ἀναγκαῖα εἴδη πρὸς τροφὴν, ὕπνον, καὶ θέρμασιν τῶν καθαριζομένων ἐνδεῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Δεκεμβρίου 1847.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

559 Περὶ ὁδηγιῶν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων Νόμου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ὁ περὶ δημοτικῶν φόρων ΞΗ. Νόμος τῆς 22 τοῦ λήγοντος Δεκεμβρίου ψηφισθεὶς καὶ ἐπικυρωθεὶς, ἐκδίδεται ἤδη διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Πέμποντες δὲ πρὸς ὑμᾶς ἱκανὰ ἀντίτυπα αὐτοῦ, ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς ὅλας τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς ἐφοδιάσωμεν μὲ τὰς ἑξῆς διασαφήσεις καὶ ὁδηγίας.

Ἐμπρώτοις παρατηροῦμεν, ὅτι ὁ παρὼν Νόμος δὲν εἶναι ἐτήσιος, ὡς οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἐκδοθέντες, ἀλλ' εἶναι διαρκὴς, θέτων τὰς βάσεις, καθ' ἃς πρέπει νὰ ἐπιβάλλωνται, καὶ νὰ εἰσπράττωνται καθ' ἕκαστον ἔτος οἵ τε ἔμμεσοι, καὶ οἱ ἄμεσοι δημοτικοὶ φόροι.

Διαφέρει πρωτίστως ὁ παρὼν Νόμος τῶν προηγουμένων καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι ὑπ' ἐ-

κείνων μὲν ἐπιβάλλοντο οἱ δημοτικοὶ φόροι κατὰ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἀνετίθετο δὲ εἰς τὰ δημοτικὰ συμβούλια, τὸ νὰ ἐπιτείνωσιν αὐτὸν ἐγκρίσει τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς μ:χρι τοῦ διπλασίου· ὑπὸ δὲ τοῦ παρόντος ὁ μ:γιστος ὅρος μόνον προσδιορίζεται, μένει δὲ εἰς τὴν κρίσιν τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, νὰ ψηφίζωσιν ἐντὸς αὐτοῦ, ἐγκρίσει ὡσαύτως τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, τὸν εἰς τὰς δημοτικὰς χρείας ἀπαιτούμενον ὅρον. Τοιουτοτρόπως συναρμόζονται αἱ περὶ φόρων γενικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ δήμων νόμου μὲ τὰς τοῦ ἐνεστῶτος, ἀφορῶντος τὴν ἐκτέλεσιν ἐκείνων.

Ἀντικείμενον τοῦ πρώτου κεφαλαίου τοῦ παρόντος Νόμου εἶναι τὸ νὰ προσδιορίσῃ εἰδικώτερον ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμόν, περὶ οὗ διαλαμβάνει γενικῶς τὸ ἄρθρ. 27 ἐδ. 3. § 2. τοῦ περὶ δήμων Νόμου, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν εἰσφοράν, ἤτοι τὸν ἄμεσον φόρον, περὶ οὗ τὸ ἄρθρ. 29 τοῦ εἰρημένου Νόμου.

Μεταξὺ τῶν ἐν γένει φορολογητέων τοῦ 2 ἄρθρ. δὲν διετήρησεν ὁ παρὼν Νόμος, οὔτε τὰ καύσιμα, οὔτε τὴν ζωοφορβίαν, οὔτε τὰς οἰκοδομικὰς ὕλας· διότι ἡ φορολογία αὐτῶν, ἐκτὸς ὅτι εἰς ὀλίγας μόνον πόλεις ἠδύνατο νὰ φέρῃ τ:ν πρόσοδον, ἀποβαίνει καὶ μᾶλλον ἐνοχλητικὴ, ὡς ἐπιβαρύνουσα ἀντικείμενα, συνεζευγνύντα εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις.

Διὰ τοῦ 4 ἄρθρου προσδιορίζεται εἰς τετραετίαν ἡ μεγαλητέρα περίοδος, καθ' ἣν δύναται νὰ ἐπιβάλλεται ἑκάστοτε ὁ δασμός. Τοιουτοτρόπως οὔτε οἱ δῆμοι ζημιοῦνται ἐκ τῆς πολλάκις συμβαινούσης περὶ τὴν ἐτησίαν ψήφισιν καὶ ἔγκρισιν αὐτοῦ βραδύτητος, οὔτε οἱ ἔμποροι ἀπαντῶσι προσκόμματα εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις των, μὴ πληροφορούμενοι ἐγκαίρως τίνα τὰ φορολογητέα εἴδη, καὶ τίς ὁ ὅρος τοῦ φόρου. Δὲν ἐτέθη δὲ μακροτέρα ἡ περίοδος διότι οἱ πόροι τῶν δήμων δύνανται νὰ βελτιωθῶσι, προϊόντος τοῦ χρόνου, ὥστε νὰ μὴν ἦναι χρεία τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ φόρου τούτου κατὰ τοὺς αὐτοὺς πάντοτε ὅρους.

Ἐπειδὴ τινὲς δῆμοι εὑρίσκονται εἰς πρὸ τῇ ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν οὐδεμίαν, ἢ ἀσήμαντον πρόσοδον ἔχουσιν ἐκ τῶν ἀμέσων φόρων καὶ λοιπῶν πόρων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπόκεινται, ἢ δύνανται νὰ ὑποκύψωσιν εἰς ὑποχρεώσεις ἀπαραιτήτους, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦ 5 ἄρθρου νὰ ἐπεκτείνωσι τὴν φορολογίαν, ἐγκρίσει τοῦ Βασιλέως, καὶ εἰς ἄλλα ἐμπορεύματα ἔτι δὲ, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς δημητριακοὺς καρπούς. καὶ τ' ἄλευρα ἐξαιρούμενα τῆς γενικῆς φορολογίας κατὰ τὸ ἄρθρ. 2. § 6.

Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προκειμένου ἄρθρ. ὀφείλουσιν οἱ Κύριοι Νομάρχαι νὰ καταβάλλωσι τὴν ἀπαιτουμένην φροντίδα, ὥστε νὰ ρωτίζωσι τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τῆς ἀληθινῆς ἀνάγκης τοῦ δήμου, ὅστις ἤθελε ζητήσει τοιοῦτον ἐξαιρετικὸν δικαίωμα, ἐξετάζοντες ἀκριβῶς τὰς ἀπαθεραὶς καὶ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας αὐτοῦ, τὰ ἐκ τῶν λοιπῶν πόρων εἰσοδήματα, τὸ πραγματικὸν ἐνδέον καὶ κατὰ λόγον αὐτοῦ τὸν ἐπιβλητέον ὅρον τοῦ φόρου, τὰ ὠνία, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν διατίμησιν, ἢ συμφέρει διὰ τοπικὰς τοῦ δήμου περιστάσεις νὰ μείνωσιν ἐξῃρημένα, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπὶ εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διαρκέσῃ ὁ φόρ.

Ἐπειδὴ συμφέρον τῶν τε δήμων καὶ τῶν φορολογουμένων εἶναι, τὸ νὰ εἰσπράττωνται οἱ ἄμεσοι δημοτικοὶ φόροι συνα μὲ τοὺς δημοσίους, εἶναι καλὸν νὰ προσδιορίζωνται οἱ δημοτικοὶ, ὡς ποσ στὰ αὐτῶν, εἴτε εἰς εἴδη εἰσπράττοντα εἴτε εἰς χρήματα. Τοιουτοτρόπως οἱ κατ λογοι τῆς δημοσίας φορολογίας θέλου χρησιμεύει ἐνταυτῷ, καὶ ὡς βάσις τῆς δη μοτικῆς, καὶ οὔτε οἱ δῆμοι θέλουσιν ὑπ κεισθαι εἰς ἰδιαιτέρας ἔξοδα διὰ τὸν προσ διορισμὸν τῶν εἰσπρακτέων καὶ τὴν εἴσ πραξιν αὐτῶν, οὔτε οἱ φορολογούμενοι θ λουσιν ὑποφέρει ἰδιαιτέρας ἐνοχλήσ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς δημοτικῆς εἰσ φορᾶς.

Τὸ β'. ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου 6 προλαμ

βύνει τὰς ἐνδεχομένας παρεξηγήσεις, ὡς πρὸς τὴν δημοτικὴν φορολογίαν τῶν προϊοντησιῶν, τῶν ὁποίων τὰ προϊόντα δὲν δεκατίζονται παρὰ τοῦ δημοσίου, δυνάμει τῆς μετ' αὐτοῦ συμφωνίας τῶν ἀγοραστῶν, τοῦ νὰ πληρώνωσιν ἀντὶ δεκάτου τρία τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ τιμήματος· διότι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ζημιῶνται οἱ δῆμοι ἐκ συμφωνίας, ἀφορώσης μόνα τοῦ δημοσίου τὰ συμφέροντα.

Τὸ ἄρθρ. 10ῆ τοῦ περὶ δήμων νόμου ἀπαιτεῖ νὰ ψηφίζεται ὁ προϋπολογισμὸς ἑκάστου ἔτους, καὶ νὰ παραδίδηται εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν πρὸς ἔγκρισιν δύο μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ. Ἀλλὰ πολλάκις ἐξ ἀμελείας, ἢ δυσκολίας τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, τὸ ἔτος ἄρχεται, καὶ ὁ προϋπολογισμὸς δὲν εἶναι ἔτι ὁριστικῶς ἐγκεκριμένος. Χωρὶς νὰ ἀπαγορεύσῃ τὸ ἄρθρον 8. τοῦ παρόντος νόμου ὅλα τὰ πειθαρχικὰ μέσα, δι' ὧν δύναται, καὶ ἀφείλει ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ νὰ προλάβῃ τὸ ἄτοπον τοῦτο, ἔθεσε τελευταῖον μέσον θεραπείας διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐπικυρώσεως τοῦ νέου. Σημειωτέον ὅμως, ὅτι ἡ ἰσχὺς αὕτη δὲν εἶναι γενικὴ καὶ ἀόριστος, ἀλλὰ περιορίζεται εἰς τὰ τακτικὰ, καὶ σταθερὰ εἰσοδήματα, καὶ εἰς τὰ κανονισμένα τῆς διαρκοῦς ὑπηρεσίας ἔξοδα.

Τρεῖς τρόπους ὑποδεικνύει τὸ ἄρθρ. 9. πρὸς εἴσπραξιν τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ, τὴν ἐκμίσθωσιν, (ἤτοι ἐνοικίασιν) τὴν ἀπ' εὐθείας διὰ τοῦ εἰσπράκτορος, καὶ τὴν διὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς. Ἐπιβάλλει δὲ εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τὸ καθῆκον, τοῦ νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ καταλληλοτέρου, καὶ εἰς τὸν δῆμον συμφερωτέρου. Ὅθεν καὶ ἐνταῦθα ὀφείλει ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ, εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ὁποίας θέλει ὑποβληθῇ τὸ περὶ τούτου ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, νὰ σταθμίσῃ προσεκτικῶς τοὺς λόγους δι' οὓς συμφέρει νὰ προτιμηθῇ οὗτος, ἢ ἐκεῖνος ὁ τρόπος.

Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρ. 10. ἀπαιτεῖται ὡσαύτως μεγίστη προσοχὴ ἐκ μέρους ὑμῶν, ὥστε διὰ τῶν πρὸς εἴσπραξιν τοῦ φόρου μέτρων, οὔτε ἡ κυκλοφορία τῶν ἐμπορευμάτων ν' ἀπαντᾷ πρασκόμματα, οὔτε οἱ δῆμοι νὰ ἐπιφορτίζωνται μὲ ἀνωφελῆ ἔξοδα.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 11 προσδιορίζονται οἱ ὅροι, οἵτινες πρέπει νὰ τηρῶνται εἰς τὴν προσωρινὴν παρακατάθεσιν, ἐντὸς τινὸς δήμου, ἐμπορευμάτων προωρισμένων νὰ μετενεχθῶσι, καὶ πωληθῶσιν εἰς ἕτερον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τοιαύτη ἀπαραίτητος, ὅταν ὑπάρχῃ πρόθεσις μεταφορᾶς, δὲν δύναται νὰ διαρκῇ ἐπὶ πολὺν χρόνον, διὰ νὰ μὴ χρησιμεύῃ αὕτη, ὡς πρόφασις πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ δημοτικοῦ φόρου, ἐτέθη προθεσμία τριῶν μηνῶν, ἀρκοῦσα εἰς τὴν ἐν ἀνέσει μεταφορὰν τῶν πραγματειῶν. Ἀλλὰ παρελθούσης τῆς τριμηνίας, ὁ δημοτικὸς δασμὸς εἰσπράττεται καὶ ἐξ αὐτῶν, ὅσα δὲν μετεφέρθησαν.

Ἡ εἴσπραξις τῆς δημοτικῆς εἰσφορᾶς, ἤτοι τοῦ ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων ἀμέσου δημοτικοῦ φόρου, ἀνατίθεται διὰ τοῦ ἄρθρου 12 εἰς τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας. Ἀλλ' εἰς περίστασιν, καθ' ἣν τὸ δημόσιον δὲν φορολογεῖ τινὰ προϊόντα ἐπὶ τόπου. οἷον τὴν Καρνθιακὴν σταφίδα, τὴν μέταξαν, καὶ τὰ λοιπὰ, ἢ καθ' ἣν ἔθασαν νὰ προεισπραχθῶσιν οἱ δημόσιοι φόροι, οἱ δημοτικοὶ ἐκμισθοῦνται τότε, ἢ εἰσπράττονται ἐπιμελείᾳ τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν. Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας περιπτώσεις ὀφείλουσιν αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ, νὰ λαμβάνωσιν ὅλα τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς βεβαίωσιν τῶν εἰσπρακτέων, ὥστε ἡ εἴσπραξις νὰ γίνηται ἐπὶ καταλόγων ἀκριβῶν, καὶ προσηκόντως νομιμοποιημένων.

Τὸ ἄρθρον 13, § ϛ'. δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς, ὁσάκις ἡ εἴσπραξις τῶν δημοτικῶν φόρων γίνεται ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων, νὰ ἐξελέγχωσιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν διπλοτύπων, καὶ λοιπῶν φορολογικῶν βιβλίων τοῦ θε-

Δημόσιο Κέντρο Δημοσιεύσεων Θέρμου

μοσίου. Οὐχ' ἧττον ὅμως πρέπει νὰ συμβουλεύωνται ταῦτα, ἐφ' ὅσον συντελοῦσιν εἰς ἀπόδειξιν, καὶ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῆς εἰσπράξεως, ὁσάκις αὕτη γίνεται διὰ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ Ποιν. Νόμος τιμωρεῖ τὴν καταπίεσιν πραττομένην ὑπὸ τῶν δημασίων, καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων· ἀλλ' οἱ ἐκμισθωταὶ τῶν δημοτικῶν φόρων, καὶ οἱ ὑπ' αὐτῶν πρὸς τὴν εἴσπραξιν διοριζόμενοι ἠδύναντο νὰ πράττωσιν ἀτιμωρητὶ τὸ ἔγκλημα τοῦτο. Ὅθεν διὰ τοῦ ἄρθρου 18 ἐξομοιοῦνται καὶ οὗτοι ὡς πρὸς τὴν πρᾶξιν ταύτην μὲ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ὀφείλετε δὲ νὰ φροντίζετε, ὅπως καταδιώκωνται αὐστηρῶς καὶ ἀμελητὶ ὅλοι οἱ τοιοῦτοι παραβάται τοῦ Νόμου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 19 ἐπικυροῦνται αἱ πράξεις τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν, δι' ὧν ἐκανονίσθησαν οἱ κατὰ τὸ λῆγον 1847 ἔτος ἐπιβληθέντες δημοτικοὶ φόροι, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1846 ΚΘ'. Νόμου.

Οἱ Κύριοι Νομάρχαι θέλουσι πέμψει τὴν παροῦσαν πρὸς ἁπάσας τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς, ἐκδίδοντες, χρείας καλούσης, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἰδιαιτέρας διασαφήσεις καὶ ὁδηγίας, πρὸς ἐντελῆ κατάληψιν τοῦ Νόμου καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς λεπτομερείας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Δεκεμβρίου 1847.

---

560 Ὁδηγίαι Περὶ λογιστικοῦ τῶν δήμων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Διὰ διαφόρων προηγουμένων ἐγκυκλίων ἐδόθησαν κατὰ καιροὺς αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν πρέπει νὰ κρατῶνται τὰ λογιστικὰ βιβλία, καὶ νὰ δίδεται ὁ κατ' ἔτος ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν. Ἐρχόμεθα ἤδη νὰ συμπληρώσωμεν αὐτὰς, ἐλπίζοντες, ὅτι οἱ κύριοι Νομάρχαι θέλουσι καταβάλει ἰδιαιτέραν προσπάθειαν εἰς τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐφαρμογήν.

Α'. Περὶ χρήσεως.

1. Ἡ χρῆσις ἄρχεται ἀπὸ τῆς α' Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους, τοῦ ὁποίου φέρει τὴν κλῆσιν· ἀλλὰ πρὸς συμπλήρωσιν ὅλων τῶν εἰς αὐτὸ ἀνηκουσῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν, παρατείνεται ἐπὶ δύω ἔτι μῆνας, ἤτοι ἀπερατοῦται ὁριστικῶς εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους.

2. Ὅθεν αἱ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ εἰδικῶν ψηφισμάτων προσηκόντως ἐγκεκριμένων χορηγηθεῖσαι εἰς τὸν δήμαρχον πιστώσεις ἑκάστου ἔτους μένουσιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ μέχρι 15 Φεβρουαρίου τοῦ ἐρχομένου· τοῦτο δὲ ἵνα ἐπεξεργασθῇ τὰς ἐκκρεμεῖς ἀπαιτήσεις, καὶ ἐκδώσῃ τὰ ἐντάλματα περὶ πληρωμῆς τῶν ἤδη ἐνηλίου τοῦ ἔτους πραγματοποιηθέντων ἐξόδων, εἰς ἃ ἦσαν προσδιωρισμέναι.

3. Δήξαντος δὲ τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς, αἱ μὴ ἀναλωθεῖσαι πιστώσεις ἀκυροῦνται, τὰ δὲ ὑπόλοιπα εἰσπρακτέα τε καὶ πληρωτέα ποσὰ τῆς ληξάσης χρήσεως μεταφέρονται, ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἐνεστώσης. Ὡσαύτως δὲ μεταφέρεται ἐγγραφόμενον ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον, εἰς τὸ μέρος τῶν ἐσόδων, καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς ληξάσης χρήσεως προϋπτὸν ἐν τῷ ταμείῳ χρηματικὸν λείανον. Ὥστε ὁ ὁριστικὸς ἀπολογισμὸς τῆς ληξάσης χρήσεως περιέχει ὅλας τὰς εἰσπράξεις, καὶ τὰς πληρωμὰς τὰς πραγματοποιηθείσας ἐν ὅλῳ τῶν εἰρημένων 14 μηνῶν. Διὰ τοῦτο καὶ κατὰ τοὺς δύο πρώτους μῆνας ἑκάστου ἔτους ὑπάρχουσιν ἐν ἐνεργείᾳ δύο συγχρόνως λογιστικὰ βιβλία, τὸ μὲν ἀναγόμενον εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ παρελθόντος, τὸ δὲ εἰς τὴν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

4. Τὰ μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου ἐπὶ τῶν πιστώσεων καὶ δι' ἔξοδα τοῦ παρελθόντος ἔτους παρὰ τοῦ δημάρχου ἐκδεδόμενα ἐντάλματα μέχρι τέλους μόνον αὐτοῦ τοῦ μηνὸς δύναται νὰ ἐξαγορασθῇ ὑπὸ εἰσπράκτορος. Μετὰ δὲ τὰς εἰρημένας προθεσμίας, οὔτε ἐκεῖνος ἐκδίδει, οὔτε οὗτος πληρώνει ἐντάλματα ἐπὶ τῆς παρελθούσης χρήσεως. Ἐκδίδονται δὲ αὖθις ἐν

ναι χρεία, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ἀφοῦ ἐγγραφῶσιν εἰς αὐτόν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, τὰ ὁ ὁλοιπα πληρωτέα, καὶ πληρώνονται ἐκ τῶν ὡταύτους μετενεχθέντων λειψάνων ἐκείνης τῆς χρήσεως χρημάτων τε καὶ εἰσπρακτέων.

Β'. Περὶ ἐντολῆς καὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων.

5. Κάμμια δημοτικὴ δαπάνη δὲν δύναται νὰ πληρωθῇ εἰμὴ ἐπὶ ἐντάλματι τοῦ δημάρχου.

Ἔνταλμα δὲ πληρωμῆς δὲν δύναται νὰ ἐκδώσῃ ὁ Δήμαρχος, εἰμὴ δι' ἐκεῖνα μόνα τὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἐψηφίσθησαν διὰ γενικῆς ἢ εἰδικῆς πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς προϊσταμένης Διοικητικῆς ἀρχῆς.

6. Πᾶν ἔνταλμα πρέπει νὰ ἐμφαίνῃ τὴν χρῆσιν καὶ τὸ ἄρθρον τῆς πιστώσεως εἰς ἃ ἀνάγεται ἡ δαπάνη, καὶ νὰ συνοδεύεται διὰ τὴν νομιμότητα τοῦ ὀφελήματος καὶ τὴν βεβαιότητα τῆς πληρωμῆς, μὲ ὅλα τὰ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

7. Τὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι καὶ πρὸς ὄφελος τῶν ἀμέσων πιστωτῶν τοῦ Δήμου. καὶ εἰς αὐτοὺς ὀφείλει ὁ Δήμαρχος, ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνῃ, νὰ τὰ παραδίδῃ.

8. Τὰ ἔξοδα δὲν δύνανται νὰ πληρωθῶσιν εἰμὴ ἐκ τῶν δι' ἕκαστον αὐτῶν κεχορηγημένων πιστώσεων· οὐδ' αἱ πιστώσεις δύνανται νὰ μεταφερθῶσιν εἰς πληρωμὴν ἄλλων ἐξόδων, εἰμὴ εἰς ἃ εἰσὶ προσδιωρισμέναι.

9. Ὁ Δημοτικὸς εἰσπράκτωρ δὲν δύναται ν' ἀποποιηθῇ, οὐδὲ ἀναλάβῃ τὴν ἐξαργύρωσιν ἐντάλματος, εἰμὴ ἐὰν ἡ ἐντελλομένη ποσότης διατάττεται ἐπὶ ἄλλου κεφαλαίου, καὶ ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ παρ' ἐκεῖνα, εἰς ἃ ἀνάγεται, ἢ καθ' ὑπέρβασιν τῆς ἐπ' αὐτοῦ πιστώσεως, ἢ ἐὰν τὰ ἐπισυνημμένα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα δὲν εἶναι ἀτοχρόντα, οὐδὲ ταυτικά, ἢ ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς χεῖρας του κατάσχεσις προσηκόντως ἐπιδεδομένη κατὰ τῆς ζητουμένης πληρωμῆς. Διὰ πᾶσαν τοιαύτην ἄτακτον πληρωμὴν εἶναι πρὸς τὸν Δῆμον ὑπεύθυνος ὁ εἰσπράκτωρ, ἐὰν ἤθελεν ἐνεργήσει αὐτήν. Ὀφείλει δὲ διὰ πᾶσαν ἀποποίησιν, ἢ ἀναβολὴν πληρωμῆς ἐντάλματος νὰ εἰδοποιήσῃ παραχρῆμα τὸν δήμαρχον, ἐκθέτων πρὸς αὐτὸν ἐγγράφως τὰς αἰτίας.

Γ'. Περὶ τῶν ἐγγράφων καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Δημάρχου.

10. Ἕκαστος Δήμαρχος ὀφείλει νὰ κρατῇ ἓν βιβλίον τῶν εἰσπρακτέων, καὶ ἕτερον τῶν ἐνταλμάτων. ἀμφότερα διηρημένα κατὰ τὰ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ εἰς ἐκεῖνο μὲν σημειώνει ὅλα τὰ ποσά, τῶν ὁποίων ἡ εἰσπραξις ἀνατίθεται εἰς τὸν Δημοτικὸν εἰσπράκτορα· εἰς τοῦτο δὲ, ὅλα τὰ ποσά, περὶ ὧν ἐκδίδει πρὸς αὐτὸν ἐντάλματα πληρωμῆς.

Ἀλλ' εἰς τοὺς σημαντικωτέρους Δήμους οἱ Δήμαρχοι πρέπει νὰ κρατῶσι πρὸς τούτοις καὶ καθημερινὸν, διὰ νὰ σημειώνωσιν ἐν αὐτῷ συνοπτικῶς ὅλας τὰς περ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων πράξεις των.

11. Ὁ ὑπὸ τοῦ Δημάρχου διδόμενος ἐτήσιος ἀπολογισμὸς, διηρημένος εἰς δύο γενικὰ μέρη, τὸ τῶν ἐσόδων καὶ τὸ τῶν ἐξόδων, πρέπει νὰ περιέχῃ κατὰ διακεκριμένας στήλας καὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Εἰς μὲν τὸ μέρος τῶν ἐσόδων· α'. Τὴν δήλωσιν τῶν ἀριθμῶν τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων ἤτοι τὰ εἴδη τῶν εἰσοδημάτων. β'. Τὸ προϋπολογισθὲν καθ' ἕκαστον ποσόν. γ'. Τὸ ὁριστικῶς ἀποδεχθὲν εἰσπρακτέον ποσὸν κατὰ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. δ'. Ὁ ἐντὸς τοῦ ἔτους καὶ τῶν δύο μηνῶν τοῦ β' εἰσπραχθὲν ποσόν. ε'. Τὸ ὑπολειπόμενον εἰσπρακτέον.

Εἰς δὲ τὸ μέρος τῶν ἐξόδων. α'. Τὴν δήλωσιν τῶν ἐξόδων. β'. Τὸ ποσὸν τῆς καθ' ἕκαστον πιστώσεως. γ'. Τὸ ποσὸν τῶν ἐπὶ τῆς πιστώσεως ταύτης διενεχθεισῶν καὶ ἐνεργηθεισῶν πληρωμῶν. δ'. Τὸ ὑπόλοιπον πληρωτέον, τὸ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἑπομένης χρήσεως μεταφερόμενον. ε'. Τὸ ποσὸν τῆς ἐν μέρει ἢ ὁλικῶς ἀκυρωτέας πιστώσεως, ὡς μὴ ἐμπροθέσμως ἀναλωθείσης.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὸν ἀπολογισμὸν τοῦτον συνοδεύει ὁ Δήμαρχος μὲ ἔκθεσιν περιέχουσαν ὅλας τὰς ἀναπτύξεις καὶ ἐξηγήσεις, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ ἡθικὸν μέρος τῆς εὐθύνης, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων μέλλουσι νὰ κρίνωσι τό τε δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ ἡ προϊσαμένη διοικητικὴ ἀρχὴ τὰς πράξεις τοῦ δημάρχου, ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς δημοτικῆς περιουσίας, καὶ τὴν διάθεσιν τῶν εἰς αὐτὸν δοθεισῶν πιστώσεων, ἐπὶ τῆς παρελθούσης χρήσεως.

Δ'. Περὶ τῶν βιβλίων καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ εἰσράκτορος.

12. Ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ ὀφείλει νὰ κρατῇ τὰ ἑξῆς βιβλία διὰ τὰς λογιστικὰς πράξεις του.

α) Ἓν διπλότυπον διὰ τὴν ἐγγραφήν, καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδεικτικῶν πάσης ὁποιασδήποτε ποσότητος] εἰσαγομένην εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον.

β) Ἓν καθημερινὸν, χρησιμεῦον ἐν ταὐτῷ καὶ ὡς βιβλίον ταμείου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγράφει τὰς καθεκάστην γινομένας εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς ἐπὶ δύο διακεκριμένων στηλῶν παραλλήλως κειμένων, καὶ σημειώνει καθ' ἑκάστην τὸ ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν δύο ἀθροισμάτων προκύπτον ὑπόλοιπον ἐν τῷ ταμείῳ χρηματικὸν ποσόν.

γ') Ἓν καθολικὸν, διηρημένον ἀπαραλλάκτως κατὰ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν τε ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον μεταφέρει ἐκ τοῦ καθημερινοῦ, καὶ κατατάττει εἰς τὰς ἁρμοδίας μερίδας, τὰς διαφόρους ἐγγραφὰς τῆς ληψοδοσίας του. Ἐπὶ κεφαλῆς δὲ ἑκάστου ἄρθρου πρέπει νὰ φαίνεται σημειωμένον τὸ ἐγκεκριμένον ποσὸν τῆς ἐτησίας πιστώσεως, καθὼς καὶ τὸ βεβαιωθὲν εἰσπρακτέον εἰσόδημα.

Εἰς τοὺς σημαντικωτέρους δὲ δήμους ὀφείλει ὁ εἰσπράκτωρ νὰ κρατῇ καὶ τὰ ἀναγκαῖα βοηθητικὰ βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα κατατάττονται λεπτομερῶς καὶ κατ' εἴδος τὰ διάφορα ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

13. Ὁ ἐτήσιος ἀπολογισμὸς τοῦ εἰσπράκτορος, διηρημένος εἰς κεφάλαια καὶ ἄρθρα ἀπαραλλάκτως, ὡς ὁ προϋπολογισμὸς, πρέπει νὰ περιέχῃ,

Εἰς μὲν τὸ μέρος τῶν ἐσόδων,

α) Τὴν δήλωσιν τῶν ἁρμοδίων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων, ἤτοι τὰ εἴδη τῶν εἰσοδημάτων.

β) Τὸ καθ' ἕκαστον βεβαιωθὲν εἰσπρακτέον ποσόν.

γ) Τὰ ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους καὶ τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ δευτέρου εἰσπραχθὲν ποσόν.

δ) Τὸ ὑπολειπόμενον εἰσπρακτέον ποσόν.

Εἰς δὲ τὸ μέρος τῶν ἐξόδων,

α) Τὴν δήλωσιν τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων, ἤτοι τὰ εἴδη τῶν ἐξόδων.

β) Τὸ ποσὸν τῆς καθ' ἕκαστον πιστώσεως

γ) Τὸ ποσὸν τῶν ἐπὶ τῆς πιστώσεως ταύτης ἐνεργηθεισῶν πληρωμῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ α' ἔτους μέχρι τέλους τῆς δωδεκάτης τοῦ β'.

δ') Τὸ ὑπόλοιπον πληρωτέον.

ε'. Τὸ ἀκυρωτέον ὑπόλοιπον τῆς πιστώσεως.

Ὁ γενικὸς οὗτος πίναξ πρέπει νὰ συνοδεύηται ἀπὸ τοὺς καθ' ἕκαστον ἄρθρον λεπτομερεῖς πίνακας τῶν ἐξαφληθέντων ἐνταλμάτων, καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰσπράκτορος, περιέχουσαν τὰς ἀπαιτουμένας διασαφήσεις περὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διαχειρίσεώς του.

Ε'. Περὶ ἐξελέγξεως τῶν ἀπολογισμῶν.

14. Ὡς μέσα ἐξελέγξεως τοῦ χρηματικοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ εἰσπράκτορος λαμβάνονται, ἐν γένει μὲν, ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Δημάρχου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετασθῇ οὗτος εἰδικώτερον δὲ αἱ περὶ εἰσπράξεως τῶν διαφόρων εἰσοδημάτων διαταγαὶ, κατάλογοι καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, καὶ τὰ περὶ πληρωμῆς ἐντάλματα μετὰ τῶν εἰς αὐτὰ ἐπισυνημμένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

15. Ἐὰν εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ ἔτους συμβῇ ἀλλαγὴ τοῦ εἰσπράκτορος, ὁ ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ δίδεται χωριστὰ ἀπὸ τὸν τοῦ διαδόχου· ἕκαστος δὲ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἰδίας αὐτοῦ

πράξεις. Ἅμα δὲ συμβῇ τοῦτο, παραδίδονται παρὰ τοῦ πρώην εἰς τὸν νέον εἰσπράκτορας ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου, τὸ Ταμεῖον τοῦ Δήμου, τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας, καὶ συντάσσεται περὶ τούτου ἔκθεσις εἰς τρία ἴσα, ὧν ἓν μὲν δίδεται εἰς τὸν παύσαντα, ἕτερον δὲ εἰς τὸν διορισθέντα, καὶ τὸ τρίτον κατατίθεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Δημαρχίας.

17. Ὅλα τὰ βιβλία τοῦ εἰσπράκτορος, καθὼς καὶ τὰ τοῦ Δημάρχου, δι' ἕκαστον ἔτος, πρέπει νὰ μονογραφῶνται, εἰς τὴν παραμονὴν τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου, ὅστις θέλει φροντίζει μάλιστα, διὰ τὸ ὁμοιογάρχον, νὰ προετοιμάζῃ, διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν Δημοσίων Ταμιῶν, τὰ εἰς ὅλους τοὺς Δήμους τῆς περιφερείας του ἀναγκαιοῦντα τοιαῦτα.

Διὰ δὲ τὸ παρὸν ἔτος θέλουσι μονογραφθῆ τὰ ἐν ἐνεργείᾳ βιβλία, ἀφοῦ διορθωθῶσιν αἱ τυχὸν εἰσχωρήσασαι περὶ τὴν σύνταξίν των ἀταξίαι.

Οἱ Κύριοι Νομάρχαι θέλουσι μᾶς ἀναφέρει ἐκ διαλειμμάτων περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν ἔγκαιρον καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ὁδηγιῶν. Θέλουσι δὲ φροντίσει, ὥστε νὰ ὁδηγῶνται πρακτικῶς οἱ ἀπειρότεροι τῶν δημοτικῶν ὑπολόγων, καὶ μεταχειρισθῇ ὅλην τὴν αὐστηρότητα κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον δείξει δυστροπίαν, ἢ ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουνίου 1847.

---

561 Ν. ΞΘ'. Περὶ πληρωμῆς διοδίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν, καὶ διατάττομεν τάδε·

1. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν, συντήρησιν, καὶ καλλωπισμὸν τῆς ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ἀγούσης ὁδοῦ ἐπιβάλλονται διόδια.

2. Τὰ διόδια ἐνοικιάζονται κατ' ἔτος, ἢ ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ εἰσπράττονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

3. Δι' ἕκαστον τῶν εἰς ἱππασίαν χρησίμων ἵππων, τῶν ὑποζυγίων καὶ παντὸς εἴδους φορτηγοῦ ζώου, μεταβαίνοντος ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, ἢ ἐκ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας, θέλουν πληρώνεσθαι ἀνὰ πέντε λεπτά.

4. Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς τοῦ δικαιώματος τούτου οἱ ἵπποι τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς, τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων δυνάμεων, ἢ τῆς συνοδείας των, τῆς χωροφυλακῆς, τοῦ ἱππικοῦ, τῶν ζευγιτῶν, τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, καὶ ὅλα τὰ διερχόμενα τὴν ὁδὸν ζῶα τῶν μεταβαινόντων εἰς τὴν ἐξοχὴν πρὸς ἐπίσκεψιν ἢ καλλιέργειαν τῶν κτημάτων, ἢ συγκομιδὴν τῶν καρπῶν.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1847.

---

562 Ν. Ο'. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς διὰ τὸ ἔτος 1847.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος προσδιορίζομεν τὴν δύναμιν τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς κατὰ τὸ ἔτος 1847, εἰς 9,169 ἀξιωματικοὺς, ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας διαιρουμένους ὡς ἑφεξῆς.

Α'. Εἰς πᾶς τετραρχίας τῆς φάλαγγος ἐκ 389· Β'. Εἰς τὰ πεζικὰ τάγματα 3497· Γ'. Εἰς τὸ ἱππικὸν 224· Δ'. Εἰς τὸ πυροβολικὸν μετὰ τοῦ ὁπλοστασίου 482· Ε'. Εἰς τὸ μηχανικὸν 54· ς'. Εἰς τὴν χωροφυλακὴν ἀ· Πεζὴν 1424· Ϛ'. Ἔφιππον 165· Ζ'. Εἰς τὴν ὁροφυλακὴν 2650· Η'. Εἰς τὰ φρουραρχεῖα 50· Θ'. Εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα 24· Ι'. Εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον 44· ΙΑ'. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ 6· ΙΒ'. Εἰς τὰ στρατοδικεῖα 9· ΙΓ'. Εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων 157.

Γενικὴ ἄθροισις ἀνδρες 9169.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ἰανουαρίου 1848.

---

563 Ν Ολ'. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς Ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ ἔτος 1847.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάτσομεν·

1 Ἡ Ναυτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἀνώτατον ὅρον διὰ τὸ 847 ἔτος εἰς ἄνδρας ἑπτακοσίους ὀγδοήκοντα τρεῖς, ἀξιωματικούς, ναυτικούς, ὑπαλλήλους, ὑπαξιωματικούς, καὶ ναύτας ἀποτελοῦντας, τὸ μὲν σῶμα τοῦ Ναυστάθμου ἐξ ἀνδρῶν 54· τὸ τοῦ λόχου τῶν τε νιτῶν 67· καὶ τὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Β. πλοίων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐν τοῖς λιμεναρχείοις ναυτῶν 662

Τὸ ὅλον . . 783.

Πρὸς ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυτολογία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίου 1848.

---

564 Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Ἀκραιφνίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκροάντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1846, καὶ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1847 συμφώνους γνωμοδοτήσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀκραιφνίου, καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Θηβῶν περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Ἀκραιφνίου ἀπὸ τὸ χωρίον Κοκκίνου εἰς τὸ χωρίον Καρδίτσης.

Πληροφορηθέντες, ὅτι τὸ χωρίον Καρδίτση εἶναι κεντρικώτερον τοῦ χωρίου Κοκκίνου· ἰδόντες τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Τὸ χωρίον Καρδίτση προσδιορίζεται εἰς τὸ ἑξῆς πρωτεύουσα τοῦ δήμου Ἀκραιφνίου, ἀντὶ τοῦ χωρίου Κοκκίνου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Δεκεμβρίου 1847

---

565 Δ Περὶ ἐγκρίσεως προτάσεων τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μετόχων ἐπὶ διατάξεών τινων τοῦ καταστατικοῦ της.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4 καὶ 109 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1843 καταστατικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὡς καὶ τὰς ὑποβληθείσας εἰς ἡμᾶς πράξεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐγκρίνομεν τὰς ἐξῆς προτάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης.

α) Ν αὐξήσωσι τὰ κεφάλαια τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καθ' ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν, διαιρούμενον εἰς μετοχάς, κατὰ τὰ διατεταγμένα.

β) Νὰ εἰσπράττηται δικαίωμα δύο δραχμῶν ϖ' ἑκάστης μετοχῆς τῆς Τραπέζης, εἴτε μεταβιβαζομένης εἰς ἄλλον, εἴτε τρεπομένης ἐξ ὀνομαστικῆς εἰς ἀνώνυμον καὶ ἐναλλάξ.

γ) Νὰ συγχωνευθῇ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ ἀνωτέρω καταστατικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὸ ἄρθρον 33 αὐτοῦ, τροποποιούμενον ὡς ἑρεξῆς.

«Τὸ ποσὸν τοῦ χορηγουμένου παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τόκου ἐπὶ τῶν κατατιθεμένων ποταπήτων, εἴτε εἰς ἀνοικτοὺς λογαριασμόν, εἴτε διὰ γραμματίου, πληρωτέου μεθ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ τρία τέταρτα τοῦ λαμβανομένου διὰ τὰς προεξοφλήσεις. »

2. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸ παρὸν διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Δεκεμβρίου 1847.

---

566 Ν. Περὶ διατιμήσεως τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων Ῥοσσὰν καὶ συντροφίας ἀποστελλομένων γραμμάτων. κλπ.

1. Τὸ ταχυδρομικὸν τέλος διὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων Ῥοσσὰν καὶ συντροφίαν μετακόμισιν τῶν παραδιδομένων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα γραμμάτων προσδιορίζεται ὡς ἑρεξῆς.

Α'. Διὰ μὲν τὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα

νήματα ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Μασσαλίαν, Λιβοῦρνον, ἢ Μελίτην, εἰς λεπτὰ 80 δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα βάρους ὀλιγώτερον τῶν 7 1|2 γραμμῶν.

Β'. Διὰ δὲ τὰ διευθυνόμενα διὰ Σμύρνην, Δαρδανέλια, ἢ Κωνσταντινούπολιν εἰς λεπτὰ 30 δι' ἕκαστον ἁπλοῦν βάρος ὀλιγώτερον τῶν 7 1|2 γραμμῶν.

Γ'. Διὰ τὰ πλέον τῶν 7 1|2 γραμμῶν γράμματα ἐφαρμόζονται οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος.

2. Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ταχυδρομικοῦ τέλους θέλει εἰσπράττεσθαι ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικ. ταχυδρομείων τὸ ἀνῆκον ἐσωτερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 καὶ 28 Αὐγούστου 1837 Διαταγμάτων.

3 Ἡ αὐτὴ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα Α, Β καὶ Γ περιεχομένη διατύπωσις θέλει ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὰ ἀπὸ Μασσαλίαν, Λιβοῦρνον, Μελίτην, Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν, ἢ Δαρδανέλια ἐρχόμενα γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν ἀτμοπλοΐων τῆς ἐταιρίας Ροστὰν καὶ συντροφίας.

4. Οἱ μὲ δείγματα ἐμπορίας φάκελλοι θέλουν διατιμᾶσθαι κατὰ τὸ γ'. τοῦ τέλους τῶν συνήθων γραμμάτων.

Τὸ ταχυδρομικὸν τέλος τῶν διὰ τῶν ἐφημένων ἀτμοκινήτων μετακομιζομένων ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων, τῶν προερχομένων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰ ἄνω ρω μέρη, καὶ τ' ἀνάπαλιν διὰ τὴν Ἑλλάδα, προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ ὀκτὼ δι' ἕκαστον φύλλον ἐφημερίδος, ἢ ἐντύπου.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω πληρωμὴν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τέλος, τὸ εἰσπραττόμενον συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16 (28) Δεκεμβρίου 1837 διατάγματος περὶ εἰσπράξεως τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν διὰ τὰς πεμπομένας ἐφημερίδας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1848.

---

567 Δ. Περὶ ἐγκρίσεως πρακτόσεων τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς ἐθν. Τραπέζης ἐπὶ διατάξεών τινων τοῦ καταστατικοῦ της.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς Ἡμᾶς πρᾶξιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς ἐθν. Τραπέζης, περὶ προτοποιήσεως τοῦ ἄρθρ. 71 τοῦ ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1843 καταστατικοῦ τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὸ τῆς γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς ἐθν. Τραπέζης προτεινομένην τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρ. 71 τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐθν. Τραπέζης, καὶ τροποποιοῦμεν αὐτὸ ὡς ἑφεξῆς.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης, ἕνεκα ἀσθενείας, ἢ ἄλλης ὁποιασδήτε αἰτίας θέλει διορίζεσθαι ὑπ' αὐτοῦ τριμελὴς ἐπιτροπή, ἐκλεγομένη ἐπὶ τούτῳ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης, καὶ ἀναπληροῦσα αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν καθηκόντων του ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Διευθύνουσα Ἐπιτροπή. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἐνεργεῖ κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν περιπτώσει δὲ ἀπουσίας, ἢ κωλύματος ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, τὰ λοιπὰ δύο μέλη ἀποτελοῦν πλήρη τὴν συνεδρίασιν.

Τὰ ῥηθέντα τρία ἄτομα πρέπει ν' ἀναδειχθῶσι προηγουμένως μέτοχα τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης πέντε ὀνομαστῶν μετοχῶν ἕκαστον, αἵτινες θέλουν διατελεῖ ἀναπαλλοτρίωτοι, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ὑπηρεσία των ὡς μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Δεκεμβρίου 1847.

---

568 Δ. περὶ ἀφαιρέσεως γεωργικῶν ἐργαλείων εὐρωπαϊκῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1837 Β. Διάταγμα, ὡς καὶ τὴν ὑ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

προβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐθνικῆς Βιομηχανίας ἐπιτροπῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνομεν νὰ ἀγορασθῶσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἴκοσι τελειοποιημένα ἄροτρα διὰ τὰς σπορὰς, εἴκοσιν ὅμοια διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου, εἴκοσι βωλοκόποι, καὶ εἴκοσιν ἱππασκαλιστήρια, ἵνα αἱ ἐν τῷ γεωργικῷ σχολείῳ τῆς Τύρινθος γενόμεναι δοκιμαὶ ἀπέδειξαν ὡς τὰ καταλληλότερα.

2. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐργαλείων θέλουν κατατεθῆ ἀνὰ ἓν ἐξ ἑκάστου εἴδους εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν γεωργικωτέρων νομῶν ἢ ἐπαρχιῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς πρότυπα, ἐπιτρεπομένου περιοδικῶς εἰς τοὺς μεγαλητέρους κτηματίας νὰ κάμνουν δοκιμὴν αὐτῶν εἰς τὰς ἰδιοκτησίας των, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀποτίσεως τῆς τυχὸν προξενηθησομένης ζημίας εἰς αὐτά. Τὰ λοιπὰ θέλουν κατατεθῆ εἰς τὸ ἐν Τίρυνθι γεωργικὸν σχολεῖον, καὶ εἰς τὸ ἐνταῦθα Β. Δενδρακομεῖον, διὰ νὰ χρησιμεύσουν, ὡς θραβεῖα, εἰς τοὺς διακεκριμένους εἰς τὰς γεωργικὰς ἐπιχειρήσεις κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Δεκεμβρίου 1847.

---

569. Νομ. ΟΖ'. περὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων (α)

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα τὸν ἀκόλουθον μισθόν.

§. Α'. Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀνὰ δραχ. 500, ὁ Ἀντιπρόεδρος δραχ. 400, ὁ Ἀρειοπαγίτης καὶ ὁ Ἀντεισαγγελεὺς ἀνὰ δραχ. 350, ὁ Γραμματεὺς δραχ. 200.

§. Β'. Τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀνὰ δραχ. 400 ὁ Ἔφετης καὶ ὁ Ἀντεισαγγελ. δραχ. 300, ὁ Γραμματεὺς δρ. 170.

§. Γ'. Τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀνὰ δρ. 300, ὁ Πρωτοδίκης καὶ ὁ Ἀντεισαγγελεὺς δραχ. 200, ὁ Γραμματεὺς 150.

2. Τὸ ἄρθρον 233 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων Νόμου καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1848. Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

570. Νομ. Π'. Περὶ χορηγήσεως ἑνὸς στρέμματος γῆς εἰς ἕνα ἕκαστον γεωργόν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τοὺς Ἕλληνας γεωργοὺς ὅσοι κατοικοῦν, ἢ θελήσουν νὰ κατοικήσωσιν εἰς χωρία, τῶν ὁποίων αἱ γαῖαι ἀνήκουσι καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ δημόσιον, ἐὰν ἔχωσιν ἰδιοκτήτους οἰκίας, ἢ οἰκόπεδα εἰς αὐτὰ, χορηγεῖται τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ἐκ τῶν ἐθνικῶν ἐρειπίων, ἢ ἀγρῶν, δωρεὰν ἓν βασιλ. στρέμμα, ἀποκλειστικῶς διὰ οἰκοδομὴν οἰκίας, διὰ αὐλὴν καὶ διὰ κῆπον, ἐντὸς ἢ πέριξ τοῦ χωρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Εἰς τοὺς γεωργοὺς τοὺς ἔχοντας οἰκίαν, γήπεδον ἢ ἀγρὸν, ἐντὸς ἢ πέριξ τοῦ χωρίου, ἐνῷ κατοικοῦσιν ἢ θελήσωσι νὰ κατοικήσωσιν, ἔλαττον τοῦ ἑνὸς στρέμματος καὶ εἰς τοὺς λαβόντας γῆν δι' οἰκίαν, καὶ λύβην, ἢ κῆπον δυνάμει τοῦ ΙΒ'. Ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου, ἢ τοῦ ἀπὸ 12 Ἰανουκρίου 1836 Β Διατάγματος ἔλαττον ἐπίσης τοῦ ἑνὸς στρέμματος, χορηγεῖται τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι τὸ ἐλλεῖπον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ πραλαβόντι ἀπονεμηθείσης ἐκτάσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Ἐὰν δύο ἢ καὶ πλειότεροι γεωργοὶ ζητήσωσι συγχρόνως ἓν καὶ τὸ αὐτὸ δημόσιον ἐθνικὸν γήπεδον ἢ ἀγρὸν, λαμβάνει αὐτὸ ὁ πρῶτος λαχὼν κατὰ κλῆρον, ἐνεργεῖται δὲ ἡ κλήρωσις διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου.

4. Ἐὰν ζητηθῶσιν ἐθνικὰ γήπεδα καὶ μενα μεταξὺ ἰδιοκτησιῶν δύο ἢ πλειοτέρ

(α) *Κατηργήθη διὰ τοῦ Νόμ. ΠΕ.*

γεωργῶν, διανέμονται εἰς τοὺς αἰτοῦντας αὐτὰ γειτνιάζοντας μέχρι τῆς ἀπαρτίσεως τοῦ ἑνὸς στρ μματος εἰς ἕκαστον· ἀλλ' ἐὰν τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν ἐθνικῶν τοιούτων γηπέδων ἦναι ἔλαττον τῆς ἀπαιτουμένης παρούσης, λαμβάνουν κατὰ προτίμησιν οἱ ἔχοντες ὀλιγώτερον ποσὸν εἰς τρόπον, ὥστε νὰ φθάσωσιν ὅλοι εἰς ἴσην ἔκτασιν· τὸ δὲ μένον ποσὸν διανέμεται μετὰ ταῦτα εἰς ὅλους κατ' ἴσην ἀναλογίαν.

5. Ἐξαιροῦνται τῶν παραχωρήσεων γαῖαι ἢ γήπεδα φέροντα ἢ κρύπτοντα ἀρχαιότητας ἢ ἄλλα ἱστορικὰ μνημεῖα, καὶ ὅσα δημόσιον ἢ δημοτικὸν συμφέρον ἀπαιτεῖ νὰ μὴ παραχωρηθῶσι.

6. Οἱ γεωργοὶ ὀφείλουν ἐντὸς μὲν τὸ πολὺ τοῦ δευτέρου ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπὶ τοῦ παραχωρηθέντος γηπέδου, ἐὰν δὲν ἔλαβον οἰκόπεδα ἐπὶ τῶν ὁποίων ᾠκοδόμησαν ἤδη, καὶ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὸ χωρίον ὅπου ἐγένετο ἡ παραχώρησις.

Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἀνωτέρω θέλει ἀποδεικνύεσθαι διὰ ἐκθέσεως πραγματογνωμόνων, ἐπιβεβαιουμένης ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

7. Ἐὰν οἱ γεωργοὶ δὲν ἐκπληρώσωσι τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτοὺς ὑποχρεώσεις, θέλουσι στερεῖσθαι ἄνευ ἀποζημιώσεως, τῶν εἰς αὐτοὺς παραχωρηθεισῶν γαιῶν ἢ γηπέδων, ἅμα δὲ καὶ οὐτινος ἤθελον οἰκοδομήσει ἢ φυτεύσει.

8. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ κάμωσιν ἄλλην χρῆσιν τῶν παραχωρηθέντων γηπέδων ἢ γαιῶν, παρὰ διὰ τὴν τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένην.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως, θέλουν ἐφαρμόζεσθαι εἰς αὐτοὺς αἱ φορολογικαὶ περὶ ἐθνικῶν γαιῶν διατάξεις.

9. Ὅσοι λαβόντες ἤδη γῆν δυνάμει τοῦ 18 ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου ἢ τοῦ ἀπὸ 12 (24) Ἰανουαρίου 1836 Βασ. Διατάγματος προσλάβωσι καὶ τὸ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἐλλεῖπον πρὸς συμπλήρωσιν, καὶ δὲν ἐκπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις των, θέλουσι στερεῖσθαι, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7. διατεταγμένα, ὅ,τι προσαπέκτησαν, μὴ παραβλαπτομένων ὅμως τῶν ἀποκτημένων ἤδη δικαιωμάτων των, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἀνωτέρω ψηφίσματος ἢ διατάγματος.

10. Τὸ τρίτον ἔτος, ἢ καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀφοῦ παραδοθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἔκθεσις βεβαιοῦσα τὴν ἐκπλήρωσιν των παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς Γεωργοὺς ὑποχρεώσεων, τὸ Ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὸν ἀπαιτούμενον τίτλον ἰδιοκτησίας, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν κτημάτων, ἐκτὸς ἂν πληροφορηθῇ, ὅτι τὰ ἐν τῇ διαληφθείσῃ ἐκθέσει περὶ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων δὲν ἔχονται ἀληθείας.

11. Τοῦ δικαιώματος τῆς δωρεᾶς, τὴν ὁποίαν χαρτὶ εἶ εἰς τοὺς γεωργοὺς ὁ παρὼν Νόμος, μετέχουσι καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀποβιωσάντων γεωργῶν κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

12. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Φεβρουαρίου 1848.
Ἐκυρώθη τὴν 6 Μαρτίου.

---

571. ΔΗΛ. Περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Διευθυντὴς αὐτῆς.

Κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων, ἐγκριθείσης διὰ Β. Διατάγματος τῆς 6 Δεκεμβρίου 1847, καθ' ἣν ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἄλλης ὁποιασδήποτε αἰτίας, τριμελὴς ἐπιτροπὴ ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένη ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης, ἀναπληροῖ αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν καθηκόντων του ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

« Διευθύνουσα Ἐπιτροπὴ » δηλοποιῶ, ὅτι κατέστησα ἤδη τὴν ῥηθεῖσαν ἐπιτροπὴν, συνισταμένην ἐκ τῶν Κυρίων Θεοφράστου Χαιρέτου, γενικοῦ Γραμματέως, Γεωργίου Α. Βασιλείου, εἰσηγητοῦ, καὶ Εὐθυμίου Ι. Κεχαγιᾶ, ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Τραπέζης, οἵτινες εἴτε ἀπόντα με, εἴτε παρόντα ἀλλ' ὅπωσδήποτε κωλυόμενον, θέλουν διατελεῖ ἀναπληροῦντές με καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν καθηκόντων μου· ἡ ὑπογραφὴ ἑπομένως αὐτῶν ὁμοῦ, ἢ καὶ μόνον τῶν δύο ἐξ αὐτῶν, ἐλλειπούσης τῆς τρίτης, θέλει ἰσχύει ὁμοίως ὡς ἡ τοῦ διευθυντοῦ εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς διευθύνσεως. Ἐν περιπτώσει μακρυνῆς ἀπουσίας ἑνὸς τῶν τριῶν, ὁ Κύριος Μιχαὴλ Τριανταφυλλίδης, Γενικὸς Ταμίας τῆς Τραπέζης, θέλει ἀναπληροῖ τὴν θέσιν τοῦ ἀπόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1848

---

572 ΝΟΜ. ΠΒ'. χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀειμνήστου ἀντιστρατήγου Π. Μαυρομιχάλη.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Εἰς τὴν Φωτεινὴν χήραν τοῦ ἀειμνήστου ἀντιστρατήγου Πέτρου Μαυρομιχάλη χορηγεῖται μηνιαία σύνταξις δραχμῶν πεντακοσίων, ἀριθ. 500, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς συντάξεως τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἀπριλίου 1848.

---

573 Δ. περὶ ἐγκρίσεως της μεταῤῥυθμίσεως δύο ὁδῶν εἰς τὸ σχέδιον της πόλεως Ναυπλίου

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ πρατάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, περὶ μεταῤῥυθμίσεως δύο ὁδῶν εἰς τὸ σχέδιον τῆς πόλεως Ναυπλίου, ἐκγρίνομεν

Α') Ἡ ἀπὸ δυσμὰς εἰς ἀνατολὰς ἄγουσα ὁδὸς πρὸς τὴν πλατείαν τῆς ἐκκλησίας ἡ Παναγία νὰ τροποποιηθῇ, ὥστε ἡ ἐκβολὴ αὐτῆς νὰ πλησιάσῃ τὴν ἀρκτικὴν πλευρὰν τῆς ῥηθείσης ἐκκλησίας.

Β') Ἡ πρὸς τὸ ἀνωφερὲς τῆς πόλεως ὁδὸς, ἡ διερχομένη ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ἡ Ἁγία Σοφία, νὰ κυρτωθῇ πρὸς τὸ μέρος τῆς ἐκκλησίας, διὰ νὰ διατηρηθῇ αὐτὴ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνοριτῶν.

Γ') Αἱ εἰς τοὺς παραγράφους Α. καὶ Β. ἀναφερόμεναι μεταῤῥυθμίσεις, νὰ ἐνεργηθῶσι σύμφωνα μὲ τὸ καθυποβληθὲν, καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν σχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Φεβρου. 1848.

---

574 Νομ. ΠΔ'. Περὶ διορισμοῦ κατ' ἔτος δύο ἐπιστημόνων ἰατρῶν εἰς τὰ θερμὰ λουτρὰ Κύθνου καὶ Ὑπάτης.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν.

Εἰς τὰ θερμὰ λουτρὰ τῆς Ὑπάτης καὶ Κύθνου θέλουν διορίζεσθαι κατ' ἔτος δύο ἐπιστήμονες ἰατροὶ, διὰ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς καταλλήλου χρήσεως τῶν λουτρῶν, καὶ νὰ συλλέγωσιν ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν. Τῶν ἰατρῶν δὲ τούτων ἡ μὲν ὑπηρεσία διαρκεῖ ἐφ' ὅσον εἰς τὰ λουτρὰ αὐτὰ φοιτῶσιν ἀσθενεῖς, ἡ δὲ μισθοδοσία ἡ ἀμοιβὴ ἑνὸς ἑκάστου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 150 κατὰ μῆνα, ἐνόσῳ διαρκεῖ ἡ ὑπηρεσία των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1848.

---

575 ΝΟΜ. Πε'. περὶ τοῦ ἐπὶ μελισσίων φόρου

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος κανονίζεται, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς βάσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Ἰανουίου 1846, — Αϛ'. νόμου, περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαΐου 1848.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

576 *Περὶ τῶν αἰτούντων νὰ ἐξετασθῶσιν εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.*

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Ἐπειδὴ πολλοὶ πολλάκις ἀναφέρονται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, ζητοῦντες νὰ ἐξετασθῶσι, διὰ νὰ λάβωσιν ἄδειαν τοῦ διδάσκειν καὶ βαθμόν τινα διδασκαλικόν, διὰ τοῦτο ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι πρὸς ἐνέργειαν τῆς αἰτήσεώς των, ὀφείλουσιν οἱ τοιοῦτοι νὰ παρουσιάζωσι συγχρόνως ἀπολυτήριον Γυμνασίου, ἐὰν ἐμαθήτευσαν εἰς Γυμνάσιόν τι, ἢ ἀποφοιτητήριον, ἐὰν ἐφοίτησαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἢ κἂν ἁπλοῦν ἐνδεικτικὸν τῆς ἐν αὐτῷ μαθητεύσεως αὐτῶν.

Τὰ γνωρίσματα ταῦτα ἀπαιτοῦνται εἰς τὸ ἑξῆς, καὶ ἐπομένως αἱ αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων θέλουσιν εἶσθαι συνωδευμέναι μὲ τοιούτου εἴδους ἀποδεικτικά, διότι εἶναι ἄτοπον τὸ νὰ αἰτῇ καὶ λαμβάνῃ ἄδειαν τοῦ διδάσκειν, ὅστις δὲν ἐκρίθη οὐδὲ ἀπολυτηρίου Γυμνασίου ἄξιος. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ νέος στερούμενος μὲν Γυμνασιακοῦ ἀπολυτηρίου, κρείττων δὲ γενόμενος ἑαυτοῦ μετὰ τὴν ἐν Γυμνασίῳ μαθήτευσιν αὐτοῦ, τούτου χάριν, τὸ Ὑπουργεῖον θέλει λαμβάνει ἐξαιρετικῶς ὑπ' ὄψιν τὴν σπανίαν ταύτην καὶ ἐξαιρετικὴν περίπτωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1848.

---

577 *Ν. ΠΖ' περὶ ἀποζημιώσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὴν ἀποζημίωσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὰ ἀφαιρεθέντα ὑπὸ τῶν στασιαστῶν χρήματα ἐκ τοῦ ἐν Πάτραις ὑποκαταστήματος αὐτῆς ἀναλαμβάνει εἰς βάρος του τὸ Δημόσιον, καὶ θέλει ἐνεργηθῇ ἀμέσως ἡ πληρωμὴ αὐτῆς εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπέζης μετὰ τὴν ἐπίσημον δήλωσιν τοῦ ἀφαιρεθέντος ποσοῦ τῶν χρημάτων.

2. Ἡ δοθησομένη ἀποζημίωσις θέλει ἐπιστραφῇ παρὰ τῆς Τραπέζης εἰς μέρει, ἢ καθολοκληρίαν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἅμα ὡς ἐκ τῶν ἐνεργηθησομένων κοινῶς καταδικῶν μετ' ὀλίγον θέλουν ἀποδοθῇ εἰς αὐτὴν τὰ ἀφαιρεθέντα χρήματα.

3. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χορηγεῖται συμπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχ. 120,800, εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τοῦ 1848.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1848.

---

578 *Δ. περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Μεσολογγίου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπ' ἀριθμὸν 50 καὶ 63 πράξεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Μεσολογγίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Διαρυλάττεται ὁδὸς πλάτους πέντε βασ. πηχῶν μεταξὺ δύο ἐκ τῶν τετραγώνων τῆς ἀ σχεδιαγραφήσεως τῆς πόλεως Μεσολογγίου, κατὰ τὴν προστεθέντων δι' οὗ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1847 Ἡμετέρου διατάγματος, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴν ἀποκλεισθῶσιν αἱ ὑπάρχουσαι οἰκοδομαὶ εἰς τὰ ῥηθέντα δύο τετράγωνα.

Β'. Καταργεῖται ἡ κατὰ τὴν ἀ σχεδιαγράφησιν τῆς αὐτῆς πόλεως τριγωνικὴ πλατεῖα, ἡ σχηματισθεῖσα ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου Ι. Μάνεση καὶ ὑθυγραμμεῖται παραλλήλως μὲ τὰς πλευρὰς τῆς παρακειμένης ἐκκλησίας ἡ περὶ αὐτὴν πλατεῖα.

Καὶ ταῦτα σύμφωνα μὲ τὸ καθυποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν σχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1848.

---

579 *Δ. Περὶ διαγωνισμοῦ τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ

τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ᾽ ὄψιν τὸ ἄρθρον ς΄. τοῦ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1843 ὀργανισμοῦ τοῦ Σχολείου τῶν Τεχνῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Πρὸς τοὺς κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἀριστεύσοντας μαθητὰς τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν θέλουν ἀπονεμηθῆ ὡς βραβεῖα τῆς ἐπιμελείας των ὑποτροφίας κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν.

1. Ἐλαιογραφία.

1. Εἰς τὴν πρώτην τάξιν αὐτῆς.

ά. Ὑποτροφία πρώτου βαθμοῦ βραβεῖον πρῶτον πρὸς δραχμὰς τριάκοντα (30) κατὰ μῆνα.

β΄. Ὑποτροφία δευτέρου βαθμοῦ βραβεῖον δεύτερον πρὸς δραχ. εἰκοσιτέσσαρας (24).

2. Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν.

ά. Ὑποτροφία πρώτου βαθμοῦ βραβεῖον πρῶτον πρὸς δραχ. εἴκοσι (20) κατὰ μῆνα.

β΄. Ὑποτροφία δευτέρου βαθμοῦ βραβεῖον δεύτερον πρὸς δραχ. δέκα ἑπτὰ (17)

2. Γυψογραφία.

1. Εἰς τὴν πρώτην τάξιν αὐτῆς.

ά. Ὑποτροφία πρώτου βαθμοῦ βραβεῖον πρῶτον πρὸς δραχ. δέκα ὀκτὼ (18) κατὰ μῆνα.

β΄. Ὑποτροφία δευτέρου βαθμοῦ βραβεῖον δεύτερον πρὸς δραχ. δεκατρεῖς (13).

γ΄. Ὑποτροφία τρίτου βαθμοῦ βραβεῖον τρίτον προς δραχ. δώδεκα (12)

2. Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν.

ά. Ὑποτροφία μοναδικὴ βραβεῖον ἓν πρὸς δραχμὰς δεκαπέντε (15) κατὰ μῆνα.

3. Στοιχειώδης γραφική.

1. Εἰς τὴν πρώτην τάξιν.

ά Ὑποτροφία πρώτου βαθμοῦ βραβεῖον πρῶτον πρὸς δραχμὰς δεκατέσσαρας (14).

β΄. Ὑποτροφία δευτέρου βαθμοῦ βραβεῖον δεύτερον πρὸς δραχ. δώδεκα (12).

2. Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν.

ά. Ὑποτροφία πρώτου βαθμοῦ βραβεῖον πρῶτον πρὸς δραχ. 10 κατὰ μῆνα.

β΄. Ὑποτροφία δευτέρου βαθμοῦ βραβεῖον δεύτερον πρὸς δραχ. ἓξ (6).

4. Ποικιλματογραφία.

1. Εἰς τὴν πρώτην τάξιν αὐτῆς.

ά. Ὑποτροφία πρώτου βαθμοῦ βραβεῖον πρῶτον πρὸς δραχ. εἴκοσι (20) κατὰ μῆνα

β΄. Ὑποτροφία δευτέρου βαθμοῦ βραβεῖον δεύτερον πρὸς δραχ. δεκαέξ (16).

2. Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν.

Ὑποτροφία πρώτου βαθμοῦ βραβεῖον πρῶτον πρὸς δραχ. δεκατρεῖς (13) κατὰ μῆνα.

β΄. Ὑποτροφία δευτέρου βαθμοῦ βραβεῖον δεύτερον πρὸς δραχ. ἑπτὰ (7).

3. Εἰς τὴν τρίτην τάξιν.

ά. Ὑποτροφία μοναδικὴ βραβεῖον ἓν πρὸς δραχμὰς ὀκτὼ (8) κατὰ μῆνα.

5. Πλαστική.

Εἰς τὴν μοναδικὴν αὐτῆς τάξιν.

ά. Ὑποτροφία πρώτου βαθμοῦ βραβεῖον πρῶτον πρὸς δραχ δεκαοκτὼ (18) κατὰ μῆνα.

β΄. Ὑποτροφία δευτέρου βαθμοῦ βραβεῖον δεύτερον πρὸς δραχ. δεκαέξ (16).

6. Ξυλογλυφία.

1. Εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς τάξιν.

ά. Ὑποτροφία πρώτου βαθμοῦ βραβεῖον πρῶτον πρὸς δραχ. δεκαπέντε (15) κατὰ μῆνα.

β΄. Ὑποτροφία δευτέρου βαθμοῦ βραβεῖον δεύτερον πρὸς δραχ. δώδεκα (12).

2. Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν.

ά Ὑποτροφία πρώτου βαθμοῦ βραβεῖον πρῶτον πρὸς δραχ. ἑνδεκα (11) κατὰ μῆνα.

β΄. Ὑποτροφία δευτέρου βαθμοῦ βραβεῖον δεύτερον πρὸς δραχ. ὀκτὼ (8).

Εἰς τὴν τρίτην τάξιν

ά Ὑποτροφία πρώτου βαθμοῦ βραβεῖον πρῶτον πρὸς δραχ. ἑπτὰ (7) κατὰ μῆνα.

β΄, Ὑποτροφία δευτέρου βαθμοῦ βραβεῖον δεύτερον πρὸς δραχ. πέντε (5).

7. Καλλιγραφία.

Εἰς τὴν μοναδικὴν αὐτῆς τάξιν.

ά. Ὑποτροφία μοναδικὴ βραβεῖον ἓν πρὸς δραχμὰς δώδεκα (12) κατὰ μῆνα.

2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἰουνίου 1848.

---

680. Δ. περὶ ἐπιβολῆς δασμοῦ τῶν ὠνίων καὶ ἐπί τινων ἐμπορευμάτων τοῦ δήμου Ἁμαλιαπόλεως.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1847 Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ τῇ γνώμῃ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἁμαλιαπόλεως νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν καὶ εἰς τὰ ἑξῆς πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα, ἤτοι.

ά. Τὰ ἄλευρα· β'. Τὰ πανικὰ καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους ὑφάσματα.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὠνία καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

3. Ὁ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐγκρινόμενος φόρος θέλει διαρκέσει ἀπὸ τοῦδε μέχρι τέλους τοῦ 1851 ἔτους.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐκδοθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰουνίου 1848.

---

681. Δ. περὶ συστάσεως δήμου τῶν Ψαρριανῶν εἰς Ἐρέτριαν.

ΩΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἰουλίου 1836 Ἡμετέρου διατάγματος περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν εἰς Ἐρέτριαν, καὶ πληροφορηθέντες, ὅτι συνῳκίσθη ἤδη εἰς Ἐρέτριαν ὁ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἄρθρου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς οἰκογενειῶν πρὸς σχηματισμὸν ἰδίου δήμου· ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Συσταίνεται εἰς Ἐρέτριαν δῆμος ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δῆμος Ψαρριανῶν».

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἰουνίου 1848.

---

582. ΝΟΜΟΣ ΚΒ'.

Περὶ τῶν καταλόγων καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Περὶ τῶν καταλόγων καὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐνόρκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων.

1. Ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ὅτι ἔχουν κατὰ τὸ ἄρθρον 46 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου, καταγράφονται ἀπὸ τὸν δήμαρχον ἐν ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ εἰς ἕκαστον δῆμον.

Οἱ ἰδιαίτεροι οὗτοι κατάλογοι στέλλονται εἰς τὸν ἔπαρχον, ὅστις τοὺς καταστρώνει εἰς ἐπαρχιακὸν κατάλογον.

2. Οἱ οὕτω συνταχθέντες κατάλογοι τῶν ἐνόρκων εἶναι διαρκεῖς, καὶ δὲν μεταβάλλονται· ἀποσβέσεις δὲ καὶ νέαι ἐγγραφαὶ δύνανται νὰ γένωσι μόνον κατὰ τὴν ἐτησίαν αὐτῶν ἀναθεώρησιν, ἐνεργουμένην κατὰ τὰς ἑξῆς διατυπώσεις.

3. Πᾶς Δήμαρχος χρεωστεῖ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τῆς 1 ἕως τῆς 14 Φεβρουαρίου ν' ἀναθεωρῇ τὸ μέρος τοῦ ἐπαρχιακοῦ καταλόγου, τὸ περιέχον τοὺς ἔχοντας προσόντα ἐνόρκου δημότας του, σημειῶν εἰς ἔκθεσιν ὅσους νομίζει ἐγγραπτέους ἢ ἀποσβεστέους, καὶ τοὺς λόγους τῆς ἐγγραφῆς ἢ ἀποσβέσεως αὐτῶν. Κατὰ δὲ τὴν 20 Φεβρουαρίου ὑποβάλλει τὸ ἔργον του εἰς τὸν ἔπαρχον.

4. Ὁ ἔπαρχος λαβὼν τὰ ἔργα τῶν δημάρχων τῆς ἐπαρχίας του, τὰ συνοδεύει μὲ τὰς παρατηρήσεις του, καὶ τὴν 10 Μαρτίου τὰ στέλλει εἰς τὸν Νομάρχην.

5. Ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν γενικὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐπαρχιακῶν καταλόγων, καὶ πρὸς τοῦτο ἐγγράφει καὶ αὐτοὺς τοὺς πολίτας, ὅσοι ἀπέκτησαν τὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

προσόντα τοῦ ἐνόρκου, ἢ εἶχον παραλειφθῇ κατὰ τὸ παρελθόν.

Ἀποσβένει δὲ 1. οὺς ἀποβιώσαντας. 2. Ἐκείνους, ὅσων ἡ ἐγγραφὴ ἀπεδείχθη ἄκυρος παρὰ ἁρμοδίων ἀρχῶν.

Καὶ σημειώνει ὡς ἀποσβεστέους 1. Τοὺς ἀπολέσαντας τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα. 2. Ὅσους νομίζει μὴ προσηκόντως ἐγγραφέντας, καὶ ἂν ἡ ἐγγραφὴ των δὲν προσεβλήθη ὑπό τινος.

Κρατεῖ βιβλίον ὅλων τούτων τῶν ἀποφάσεών του, ὅπου γίνεται μνεία τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων αὐτῶν.

6. Οἱ ἐπαρχιακοὶ κατάλογοι, διορθωθέντες οὕτω παρὰ τοῦ Νομάρχου, ἐκτίθενται τὴν 1 Μαΐου εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστου δήμου, ἀναγινώσκονται τὴν ἐπομένην πρώτην Κυριακὴν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν δήμων, καὶ παρακατατίθενται 1) εἰς τὸ γραφεῖον τῆς δημαρχίας, καὶ τὰς κατοικίας τῶν παρέδρων, καὶ 2) εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Νομαρχίας.

Πᾶς δὲ πολίτης δύναται νὰ λάβῃ ἀκωλύτως γνῶσιν τοῦ καταλόγου, ἢ καὶ νὰ τὸν ἀντιγράψῃ.

7. Πᾶσα ἀπόσβεσις ἐκ τοῦ καταλόγου καινοποιεῖται ἀπὸ τὸν Νομάρχην διὰ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν εἰς τὸν ἀποσβεσθέντα.

8. Οἱ κατάλογοι θέλουν περιέχει ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος ἑκάστου ἐγγεγραμμένου πολίτου σημείωσιν τῆς κατοικίας του, τῆς ἡλικίας του, τοῦ ἐπιτηδεύματός του, τῆς ἀκινήτου περιουσίας του, τοῦ εἴδους τοῦ εἰσοδήματός του, καὶ τῆς ἰδιότητος, τῆς παρεχούσης αὐτῷ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐνόρκου.

9. Ἂν ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων δὲν συμπληρωθῇ ἐκ τοῦ συνταχθέντος καταλόγου, ἀναπληροῦται ὁ ἀριθμὸς οὗτος [illegible] τὸ ἀπ' 22 Ἰανουαρίου 1837 Β' διάταγμα περὶ συμπληρώσεως τῶν ἐνόρκων, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

10 Τὴν 1ὴν Σεπτεμβρίου οἱ κατάλογοι ἀποπερατοῦνται ὁ Νομάρχης δημοσιεύει, ἐκθέτων εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαρχίας τὰς διορθώσεις τῶν καταλόγων, ὅσαι ἤθελον γενῇ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης διὰ τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου Κεφαλαίου· τὰ δὲ ἐπαρχιακὰ συμβούλια καὶ ὁ Νομάρχης ἐκλέγουν τοὺς ἐνόρκους ἐντὸς τοῦ ὑπάρχοντος ἀριθμοῦ τῶν περιεχομένων εἰς τοὺς καταλόγους προσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν παραπόνων.

11, Ὅστις τῶν δημοτῶν, ἀπολαύων τὰ πολιτικὰ καὶ δημόσια δικαιώματα, καὶ ἔχων συμπληρωμένον τὸ 25ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, νομίσει, εἴτε ὅτι ἐνεγράφη εἰς τοὺς καταλόγους, ἢ παρελείφθη, ἢ ὅτι πεσβέσθη ἀπ' αὐτῶν μὴ προσηκόντως, εἴτε ὅτι ἄλλοι ἐνεγράφησαν, ἢ παρελείφθησαν, ἢ ἀπεσβέσθησαν μὴ προσηκόντως, δύναται νὰ ζητήσῃ δι' ἀγωγῆς, εἰσαγομένης εἰς τὸ ἁρμόδιον πρωτοδικεῖον μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου τὸ πολὺ τὴν διόρθωσιν τῶν περὶ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων σφαλμάτων

12. Ἡ ἀγωγὴ ἐπιδίδεται εἴς τε τὸν Νομάρχην καὶ εἰς τὸν ἔχοντα συμφέρον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

13. Πᾶσα δίκη πηγάζουσα ἀπὸ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων προτιμᾶται ἀπὸ τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικάς, καὶ ἡ διαδικασία της εἶναι συνοπτική.

Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις ἄρχεται, ἀναγινωσκομένης ἐκθέσεως ὑπό τινος τῶν δικαστῶν, ἐπὶ τούτῳ διορίζομένου, μετὰ δὲ ταῦτα τὸ δικαστήριον, ἀφοῦ ἀκούσῃ τοὺς διαδίκους καὶ τὸν εἰσαγγελέα, ἀπαγγέλλει τὴν ἀπόφασιν.

Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ παραστῶσιν εἰς τὴν δίκην καὶ διὰ πληρεξουσίου, εἴτε δικηγόρου, εἴτε μή, ὁ δὲ Νομάρχης δύναται νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸ δικαστήριον διὰ τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ ὑπόμνημα ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται ἐν τῇ συνεδριάσει ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας.

14. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοδικείου συγχωρεῖται ἔφεσις εἰς τὰ ἀρ-

μάδια ἐφετεῖα, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποράσεως.

Ἡ παρὰ τοῖς ἐφέταις διαδικασία γίνεται, ὃν τρόπον καὶ ἡ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις.

15. Ἡ ἀγωγὴ καὶ ἡ ἔφεσις ἔχουν δύναμιν ἀνασταλτικήν, καὶ ἐμποδίζουσι τὴν τε διαγραφὴν τῶν κατὰ τὸ δοκοῦν τοῦ νομάρχου διαγραπτέων πολιτῶν, ὡς καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν κατ' αὐτὸν ἐγγραπτέων.

16. Εἰς τὰς δίκας, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, δὲν γίνεται χρῆσις ἐνσήμου χάρτου.

17. Ὁ νομάρχης, ἅμα λαμβάνων τελεσίδικον ἀπόφασιν, ἐκδικάζουσαν τὰ κατὰ τῶν καταλόγων παράπονα, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ οἰκείου καταλόγου τὴν προσήκουσαν διόρθωσιν, συμφώνως μὲ τὴν ἀπόφασιν, καὶ ἀρῶ ἀποπερατωθῶσι κατὰ τὸ 10 ἄρθρον οἱ κατάλογοι, ὁ νομάρχης, ἂν ἐπέλθωσιν ἀποφάσεις τελεσίδικοι, διορθώνει παραχρῆμα κατ' αὐτὰς τὸν οἰκεῖον κατάλογον.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων

18. Ὁ κατάλογος ἑκάστης ἐπαρχίας διορθωθεὶς κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις, καινοποιεῖται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν αὐτῆς συμβούλιον κατὰ τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ συνέλευσιν· τοῦτο δ' ἐκλέγει ἐκ τοῦ καταλόγου τοὺς πολίτας, οἵτινες θέλουν χρησιμεύσει κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος πρὸς συγκρότησιν τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων, λαμβάνον ἐπιμελῶς ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπαιτουμένας ἠθικὰς καὶ διανοητικὰς ἰδιότητας, καὶ κοινοποιεῖ τὰ ὀνόματα διὰ τοῦ ἐπάρχου εἰς τὸν νομάρχην.

19. Δεκαπέντε ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων δημοσιεύονται οἱ κατάλογοι διὰ τινος ἡμερησίου ἐφημερίδος, ἢ διά τινος ἡμερησίου περιοδικοῦ φύλλου, διοριζομένων παρὰ τοῦ νομάρχου.

Ἡ καταχώρισις γίνεται δωρεὰν ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ἄρθρ. 36 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ὡρισμένῃ χρηματικῇ ποινῇ.

20. Ἅπαντα τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἑκάστου νομοῦ ἐκλέγουσι τριάκοντα ἐνόρκους· ἕκαστον δ' ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν μόνον τὸν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του ἀνήκοντα ἀριθμόν, ἀναλογίας γενομένης μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ ὅλου νομοῦ· ἡ ἀναλογία αὕτη κανονίζεται κατὰ τριετίαν διὰ Β. Διατάγματος.

Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν δύνανται νὰ κατατάξωσι μεταξὺ τῶν ἐνόρκων τὰ ἴδια αὐτῶν μέλη.

21. Ὁ νομάρχης προσθέτει εἰς τοὺς παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τοῦ νομοῦ ἐκλεχθέντας ἐνόρκους, ἑτέρους τριάκοντα ἐκ τῶν διορθωθέντων ἐπαρχιακῶν καταλόγων. Κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐπιμελῶς ὑπ' ὄψιν τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 18 ἀναφερομένας ἰδιότητας.

22. Ὅσαι διατάξεις ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργοῦνται.

Ἄρθρον παραπληρωματικόν.

23. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἕκαστος δήμαρχος διὰ τὸ παρὸν μόνον ἔτος θέλει συντάξει, κατὰ τὸ 4 ἄρθρον, τὸν κατάλογον τῶν ἤδη ἀναγνωρισμένων ἐνόρκων τοῦ οἰκείου του δήμου.

Ἐπὶ τοῦ καταλόγου τούτου θέλει σημειώνει κατὰ τὸ 3 ἄρθρον ὅσους νομίζει ἐγγραπτέους ἢ ἀποσβεστέους.

Ἡ πρὸς σύνταξιν καὶ σημείωσιν τοῦ καταλόγου προθεσμία δύναται κατὰ τὴν χρείαν νὰ συντμηθῇ διὰ τὸ παρὸν ἔτος μέχρις ἓξ ἡμερῶν, ἡ δὲ διὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐπάρχου μέχρι πέντε, καὶ ἡ πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ νομάρχου, μέχρι δέκα.

Ἡ ἔκθεσις τῶν παρὰ τοῦ νομάρχου ἀναθεωρηθέντων καταλόγων δύναται νὰ παραταθῇ, ἀνάγκης καλούσης, μέχρι τῆς πρώτης Νοεμβρίου.

Ἡ ἐκ τοῦ καταλόγου ἀπόσβεσις θέλει κοινοποιηθῇ παρὰ τοῦ νομάρχου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰουλίου 1848.

Ἐκυρώθη ραθυμερόν.

567. ΝΟΜΟΣ ΜΓ'.

Περὶ ἀπομονῆς συντάξεως εἰς τὸν Κ. Δοσίθεον Μιχαλακόπουλον.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ὁ Κύριος Δοσίθεος Μιχαλακόπουλος, ὠφελήσας τὸ ἔθνος καὶ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν διὰ τῆς διδασκαλίας περιπεσὼν δὲ εἰς ἀμαυρωτικὴν ἀμβλυωπίαν, καὶ ἕνεκα τούτου ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας θέλει λαμβάνει σύνταξιν 80 (ἑβδοήκοντα) δραχμῶν κατὰ μῆνα, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουλίου 1848.

---

568. ΝΟΜΟΣ ΜΔ'.

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν Κ. Α. Γ. Λευκίαν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἐπειδὴ ὁ ἕνεκα τοῦ βαθέος γήρως καὶ τῆς ἐκ τούτου προερχομένης ἀνικανότητος ἐσχάτως ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου Κύριος Α. Γ. Λευκίας, διετέλεσεν ἐκπαλαι τιμῶν τὸ ἔθνος διὰ τῶν πολυειδῶν αὐτοῦ ἐπιστημονικῶν καὶ φιλολογικῶν συγγραμμάτων, ἀπὸ δὲ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου ὠφέλησε τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν διὰ τῆς διδασκαλίας, προσδιορίζεται εἰς αὐτὸν σύνταξις 150 (ἑκατὸν πεντήντα) δραχμῶν κατὰ μῆνα, ἀρχομένη ἐκ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἀπελύθη τῆς ἐν τῷ Βασιλ. Πανεπιστημίου Καθηγεσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Ἰουλίου 1848.

---

569. ΝΟΜΟΣ ΜΕ'.

Περὶ μεταβολῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ μεταβάλλεται ὡς ἑφεξῆς·

« Πᾶν δικαστήριον ἑφετῶν σύγκειται, » ἐξ ἑνὸς Προέδρου, πέντε τοὐλάχιστον » δικαστῶν, τριῶν προέδρων, ἑνὸς Εἰ» σαγγελέως, δύο τὸ πολὺ Ἀντεισαγγε» λέων, καὶ ἑνὸς γραμματέως. »

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ σήμερον παρ' Ἡμῶν κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἰσχύῃ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ἰουλίου 1848.

Ἐκυρώθη τὴν 22 Ἰουλίου

---

570. ΝΟΜΟΣ ΜΣ'.

περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ Κράτους τοῦ 1848 ἔτους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν·

1. Ἡ ναυτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἀνώτατον ὅρον διὰ τὸ 1848 ἔτος εἰς ἄνδρας 869, ἀξιωματικοὺς, ναυτικοὺς ὑπαλλήλους, ὑπαξιωματικοὺς, καὶ ναύτας, ἀποτελοῦντας τὸ μὲν σῶμα τοῦ ναυστάθμου ἐξ ἀνδρῶν 54· τὸ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν 67· καὶ τὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Β. πλοίων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τὰ λιμενάρχεῖα ναυτῶν 744. Τὸ ὅλον 869.

Πρὸς ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυτολογία.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν γραμματεὺς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον,

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουλίου 1848.

---

571. ΝΟΜΟΣ ΜΗ'.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ §. ά. τοῦ ἄρθρου τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τοῦ ε. ε.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ §. ά. ἑδαφ 2 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ε. ε. Νόμου ἔχοντος οὕτω· « Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα· ἔγγειος φόρος δραχ. καὶ λεπ. 10· τελωνιακὸν δικαίωμα λ. 50

Τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς· « ἔγγειος φόρος δραχ. 4 καὶ λεπ. 10· τελωνιακὸν δικαίωμα λεπ. 65.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1848

572. ΝΟΜΟΣ ΜΘ'.

Περὶ τῆς ἐξορύξεως τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Μήλου γύψου καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐνεργήσῃ καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος τὴν ἐξόρυξιν τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Μῆλου γύψου δι' ἐργολαβίας, ἢ ἐν ἀπιτυχίᾳ δι' ἡμερομισθίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1848.

---

573. ΝΟΜΟΣ ΡΑ'.

Περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου τ. ε. Νόμου περὶ ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ὁριζομένη προθεσμία παρατείνεται μέχρι τῆς 4ης Ἀπριλίου 1849.

2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος Νόμου ὁριζομένη ὑπερτίμησις τῶν τοῖς Ο|Ο ἐπὶ τῶν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα διὰ χρέη πρὸς αὐτὰ εἰσερχομένων τραπεζικῶν γραμματίων παύει τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐννοουμένης ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης εἰς τὴν ἕδραν ἑκάστου Ἐπαρχιακοῦ ταμείου.

3. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου τ. ε. Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ριζομένης προθεσμίας ὑποχρεοῦται ἡ Τράπεζα νὰ δέχηται τὰ γραμμάτια αὐτῆς εἰς παρακατάθεσιν ἐπὶ τόκῳ ἐνιαυσίῳ ἀκτὼ τοῖς ἑκατόν.

Οἱ δὲ κομισταὶ γραμματίων ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἤδη εἰς κυκλοφορίαν, διὰ νὰ λάβωσι τὸν κατὰ τὸ ῥηθὲν ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου Νόμου τόκον, ὀφείλουν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ καταθέσωσι ταῦτα ἢ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις κατάστημα τῆς Τραπέζης, ἢ εἰς τὸ ἐν Πάτραις ὑποκατάστημα αὐτῆς, ἢ εἰς τὸ ἐν Σύρῳ πρακτορεῖόν της. Εἰς δὲ τὸν καταθέτην θέλει ἐκδίδεσθαι ἀπόδειξις πρὸς ἀπόδοσιν τῶν κατατεθέντων γραμματίων καὶ πλήρωμὴν τοῦ τόκου κατὰ τὴν 4ην τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

4. Τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια τοῦ κεντρικοῦ τῆς Τραπέζης καταστήματος, καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς, δὲν θέλουν ὑπερβῆ εἰς οὐδεμίαν περίστασιν, καθ' ὅλον τὸ ἀνωτέρω διάστημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν γραμματίων, τὸ ποσὸν τῶν δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου ἡ Τράπεζα δύναται νὰ ἐκδώσῃ μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν τραπεζικὰ γραμμάτια, ἀξία, οὐχὶ κατωτέρας τῶν δέκα δραχμῶν ἕκαστον.

Ὅσα δὲ τραπεζικὰ γραμμάτια ἤθελε θέσει ἡ Τράπεζα εἰς κυκλοφορίαν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου θέλουν φέρει ἰδιαιτέραν σφραγῖδα πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι εἰσὶν ἐλεύθερα τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου Νόμου ἐπιβαλλομένου τόκου.

Μετὰ δὲ τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως, ἡ Τράπεζα θέλει συμμορφωθῆ ὡς πρὸς τὴν ποσότητα τῶν εἰς κυκλοφορίαν γραμματίων της μὲ τὸν καταστατικὸν περὶ αὐτῆς Νόμον (ὃ ἐστὶ ὑπάρχοντος ἀναλόγου μεταλλικοῦ).

5. Ἂν ἡ Τράπεζα πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὁριζομένης προθεσμίας ἐπαναλάβῃ τὴν ἑτοίμην ἐξαργύρωσιν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, αἱ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν μενουσῶν ἐν ἰσχύϊ διαταξέων τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου Νόμου ἐπιβαλλόμεναι εἰς αὐτὴν ὑποχρεώσεις παύουν αὐτοδικαίως τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν, ἀφ' ἧς δημοσιεύσει τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν της διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

6. Αἱ διατάξεις τῶν ἀπὸ 19 Ἀπριλίου 1844 περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Νόμου, καὶ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου περὶ ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, Νόμων, ὅσαι ἀντιβαίνουσι εἰς τὸν παρόντα Νόμον,

ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1848.
Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

574. *Νομ. ΡΒ'. Περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς Πειραιᾶ πραγματειῶν πρὸς κατασκευὴν τῆς προκυμαίας καὶ ἄλλων μερῶν αὐτοῦ.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἀφ' ὅλας τὰς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένας πρὸς κατανάλωσιν πραγματείας θέλει εἰσπράττεσθαι δικαίωμα προκυμαίας πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ πληρωμένου κατὰ τὸν Νόμον τελωνιακοῦ δικαιώματος.

2. Τὰ ἐντεῦθεν συναζόμενα θέλουν χρησιμεύσει· 1) Εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς κατασκευῆς τῆς προκυμαίας Πειραιῶς. 2) Εἰς τακτικὴν συντήρησιν τῆς προκυμαίας ταύτης. 3) Εἰς τὴν κάθαρσιν τοῦ λιμένος. 4.) Εἰς τὴν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διοχέτευσιν ποτίμου ὕδατος, καὶ κατασκευὴν καταλλήλων πρὸς ὕδρευσιν τῶν πλοίων βρύσεων. 5) Διὰ τὴν κατασκευὴν ὑπονόμων πρὸς ἐκροὴν τῶν ἐκ τῶν ὄμβρων ὑδάτων.

3. Εἰς εἰσπραξὶν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένου δικαιώματος προκυμαίας Θέλει ἐνεργεῖ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐξέλεγξιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

4. Αἱ εἰσπράξεις θέλουν κατατίθεσθαι εἰς τὸ τ λος ἑκάστου μηνὸς εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἥτις θέλει κρατεῖ μερίδα τῆς προκυμαίας Πειραιῶς, λογίζουσα πρὸς ὄφελος αὐτοῦ τὸν κανονισμένον τόκον.

5. Ὅσοι τῶν ἐμπόρων δὲν ἐπλήρωσαν εἰσέτι τὰ δ' α τοῦ ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836 Βασ. Διατάγματος ὡρισμένα δικαιώματα προκυμαίας, θέλουν ὑπ' χρεωθῆ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

6 Ἡ εἴσπραξις τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένου φόρου θέλει διαρκέσει μέχρι 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1850.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Αὐγούστου 1848.

575 Δ. *Περὶ προσδιορισμοῦ θερινῆς καὶ χειμερινῆς ἕδρας τοῦ δήμου Λυρκείας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, ἐπὶ ταῖς γνωμοδοτήσεσι τοῦ ὁρμοδίου ἐπαρχιακοῦ καὶ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ προσδιορίζομεν ὡς ἕδραν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τοῦ δήμου Λυρκείας τῆς ἐπαρχίας Ἄργους κατὰ μὲν τοὺς ἓξ μῆνας τοῦ ἔαρος καὶ τοῦ θέρους τὸ χωρίον Κ α ρ υ ά ν, κατὰ δὲ τοὺς ὑπολοίπους ἓξ τοῦ χειμῶνος καὶ φθινοπώρου τὸ χωρίον Κ ά τ ω Μ π έ λ ε σ ι, ἐν ᾧ μέχρι τοῦδε διαρκῶς καθιδρεύουν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ἰουλίου 1848.

---

576 *Νομ. ΡΓ'. περὶ τῆς νόσου Σπυροκαλίου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1 Πᾶς ἐντὸς τοῦ Κράτους εὑρισκόμενος πάσχων τὴν νόσον Σ π υ ρ ό κ ω λ ο ν ἢ ἀρχιδᾶν, κοινῶς λεγομένην (Scarlievo), ὀφείλει νὰ ὑποταχθῇ εἰς ἰατρικὴν θεραπείαν.

2. Ἡ θεραπεία αὕτη ἐνεργεῖται εἰς δημόσια θεραπευτήρια, ἐπὶ τούτῳ συστημένα εἰς τοὺς νομοὺς, ὅπου μᾶλλον ἐπικρατεῖ ἡ νόσος, ἢ εἰς ἰδιαίτερα θεραπευτήρια, ἐπὶ τούτῳ διατηρούμενα, ἰδίᾳ δαπάνῃ τοῦ πάσχοντος ἢ τῶν πασχόντων, ἀδε α τοῦ νομάρχου, ὅστις δὲν δύναται νὰ τὴν ἀρνηθῇ ἄνευ εὐλογοφανοῦς αἰτίας.

3. Ὅπου δὲν ὑπάρχει δημόσιον κατάστημα, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς θεραπευτήριον, θέλουν ἐνοικιασθῇ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πασχόντων ἰδιωτικὰ οἰκήματα τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 2,000.

4. Ἡ ἰατρικὴ ἐπιμέλεια τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις θεραπευτηρίοις νοσηλευομένων ἐνεργεῖται ὑπ' ἑνὸς ἐπιστήμονος ἰατροῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀντιμισθία δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 200 δραχ. κατὰ μῆνα, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νοσηλευομένων.

5. Οἱ νοσοκόμοι θέλουσι νὰ περιο-

διύωσι τὰ μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχει ὑποφία, ὅτι εὑρίσκονται πάσχοντες τὴν νόσον ταύτην, καὶ νὰ παραπέμπωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ σχετικὰ θεραπευτήρια, λαμβάνοντες ἐπιμίσθιον, καθόσον διαρκεῖ ἡ περιοδεία των, δραχ. ἀπὸ 80 μέχρι τῶν 100 κατὰ μῆνα, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοιπορίας.

6. Θέλουν προσέτι μισθωθῆ τρεῖς ἐκ τῶν ἐμπειρικῶν ἀνεγνωρισμένων ἀπὸ τὸ ἰατρασυνέδριον ἰατρῶν, διὰ νὰ χρησιμεύωσιν ὡς βοηθοὶ τῶν ἰατρῶν τῶν θεραπευτηρίων, ἐκτελοῦντες τὰς ὁδηγίας ἐκείνων, ἑκάστου τῶν ὁποίων ὁ ἐτήσιος μισθὸς θέλει εἶσθαι ἀπὸ 600 ἕως 1000 δραχμάς.

Ἀνὰ πέντε τὸ πολὺ ὑπηρέται δι' ἕκαστον θεραπευτήριον, ἑκάστου τῶν ὁποίων ὁ ἐτήσιος μισθὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 360.

Ὅπου ὅμως ἕνεκα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀσθενῶν ἠθελον ἐνοικιασθῆ δύο οἰκίαι, διὰ νὰ τοποθετηθῶσιν οἱ νοσοῦντες, θέλει προσθέσθαι καὶ ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὸ δεύτερον κατάστημα ἀριθμὸς τῶν ὑπηρετῶν, ὅστις δὲν θέλει ὑπερβαίνει ἐπίσης τὸν ἀριθμὸν τῶν πέντε.

7. Ὅστις τῶν ἀσθενῶν ἀποποιηθῆ τὴν εἰς τὸ θεραπευτήριον μετάβασίν του, θέλει μετάγεσθαι ἀναγκαστικῶς εἰς αὐτό.

8. Τὰ γενηθέντα καὶ γενησόμενα τυχὸν διὰ τὴν αὔξησιν τῶν κλινῶν ἔξοδα τῆς πρώτης ἀποκαταστάσεως, καὶ τῆς συντηρήσεως ἐν γένει τῶν θεραπευτηρίων εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· τὰ δὲ τῆς θεραπείας καὶ διατροφῆς τῶν ἐν τοῖς θεραπευτηρίοις νοσηλευθησομένων προκαταβάλλονται μὲν ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ θέλουν ἀποδίδεσθαι ὑπ' αὐτῶν μετὰ τὴν θεραπείαν· καθόσον δέ τις τούτων εὑρίσκεται εἰς παντελῆ ἔνδειαν, τούτου τὰ ἔξοδα πληρώνονται ἀπὸ τὸν δῆμον, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει, καθ' ὅσον δὲ ὁ δῆμος ἀποροῦμενον εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.

9. Ἡ εἰσπραξις τῶν εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀναφερομένων δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου ἐνεργεῖται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων χρέων ἐν ἰσχύϊ διατάξεις.

10. Οἱ βοηθοὶ τῶν ἰατρῶν, καὶ οἱ ὑπηρέται διορίζονται καὶ παύονται διὰ διαταγῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

11. Τὰ συνεπείᾳ τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1847 Διατάγματος γεγονότα μέχρι τοῦδε ἔξοδα διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ, διὰ τὴν διατροφὴν καὶ θεραπείαν τῶν νοσούντων, δι' ἐνοίκιον τῶν καταστημάτων, καὶ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κλινοστρωμνῶν καὶ λοιπῆς σκευῆς μένουν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Αὐγούστου 1848.

---

517. Νομ. ΡΕ'. περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος, τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Προσδιορίζεται ὡς ἀνώτατος ὅρος ὁ μὲν τῶν Ἱππατῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἡμετέρου τάγματος τοῦ Σωτῆρος ἀριθμὸς εἰς δυακοσίους τεσσαράκοντα, ὁ δὲ τῶν Ταξιαρχῶν εἰς ἑβδομήκοντα, καὶ ὁ τῶν ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν εἰς τριάκοντα.

2. Πᾶσα διάταξις τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος Ἡμετέρου Β. Διατάγματος τῆς 20 Μαΐου 1833 ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀκυροῦται.

3. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατιθέμεθα τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Αὐγούστου 1848.

---

518. Νομ. ΡΞΗ'. Ὑπὲρ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς Τραπέζης ἐκ δραχ. 500 χιλιάδων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς λῆψιν οὐσίαν μετὰ τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ μέχρι τῆς ποσότητος δραχ. πεντακοσίων χιλιάδων μὲ ἀμοιβαῖον ἐτήσιον τόκον 3 τοῖς ο[/o].

2. Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς Τραπέζης

πεντακόσιαι μετοχαὶ τῆς Τραπέζης ἐκ τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ δημόσιον.

3. Ὁ μετὰ τῆς Τραπέζης ἀνοικτὸς λογαριασμὸς θέλει ἐξακολουθήσει μέχρι τῆς τετάρτης Ἀπριλίου 1849, ὅτε πρέπει νὰ κλείσῃ ὁριστικῶς διὰ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

4. Ἂν τὸ κατὰ τὴν 4. Ἀπριλίου 1849 ὑπόλοιπον τοῦ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἐπιβαρύνῃ τὴν Κυβέρνησιν, αὕτη δὲ δὲν ἤθελεν εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ ἀποδώσῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ προχείρου, τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν θέλει συμψηφίζεσθαι αὐτοδικαίως, μὲ τόσας ἐκ τῶν ἐγχειριασθεισῶν μετοχῶν ὅσαι, λογιζόμεναι πρὸς δραχ. χιλίας, ἤθελον καλύψει τὸ ὀφειλόμενον ποσόν. Μένει δὲ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀνακτήσῃ εἰ. τὴν αὐτὴν ἀξίαν μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν τυχὸν συμψηφισθεισῶν μετοχῶν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ 4. Ἀπριλίου 1849.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Αὐγούστου 1848.

---

579. *Νομ. ΡΖ'. περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ 1847 ἔτους.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων καταστημάτων, κτημάτων καὶ νομισμάτων, προσόδων καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων καὶ τὰ προσηρτημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐξακολουθήσει ἡ εἴσπραξις κατὰ τὸ 1847 ἔτος, δυναμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, ὡς καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περί τινων ἐσόδων Νόμων.

2. Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1847 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς δεκατέσσαρα ἑκατομμύρια, ὀγδοήκοντα ἐννέα χιλιάδας, ἑξακοσίας ἑβδομήκοντα. καὶ λεπτὰ ἑβδομήκοντα ἐννέα ἀριθ. 14,089,670·79, προστιθεμένων δὲ εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν δωδεκάτων ἐκ δραχ. τριῶν ἑκατομμυρίων, ὀκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων, τετρακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν, καὶ πεντήκοντα ὀκτὼ λεπτῶν, ἀρ. 3,835 473 58, καὶ τὸ δάνειον τοῦ Ἱππότου Κὼνάρδου ἐκ δραχ. πεντακοσίων πεντήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων τετρακοσίων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν ἑκάστου ἔτους τὰ ἔσοδα μόνον ἐκεῖνα, ὅσα παράγονται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

3. Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους· τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα καταλογίζονται εἰς τὰ ἔσοδα τῶν ἑπομένων ἐτῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ εἴσπραξις· σημειοῦται δὲ ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένῳ « ἔσοδα κλειτμένων χρήσεων ».

4. Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου, παρὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα, ἀπαγορεύεται ἡ εἴσπραξις, τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ κατάπτωσει πᾶς ὑπάλληλος εἴτε διατάξας, εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἴσπραξιν, χωρὶς ν' ἀπαντᾶται πρὸς καταδίωξιν ἰδιαιτέρα ἄδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἐπιφυλαττομένης δὲ προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πεντηκονθημέρου ἀγωγῆς πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1848.

---

580 Δ. *περὶ μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπαρχείου Ἐπιδαύρου Δημητζάνης.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν νὰ μετατεθῇ ἡ ἕδρα τοῦ Ἐπαρχείου Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς ἀπὸ Μολάων, ἕως μέχρι τοῦδε διατελεῖ, εἰς Μονεμβασίαν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀναπίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἰουλίου 1848.

581 Δ. περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Καρύστου εἰς Ὀθωνούπολιν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Καρυστίας καὶ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Καρύστου

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Καρύστου μετατίθεται ἀπὸ Κάρυστον εἰς Ὀθωνούπολιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἰουλίου 1848.

---

582 Δ. περὶ τῆς διὰ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου Σπετσῶν ἀντικαταστάσεως τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου Σκιάθου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ χολέρα μετεδόθη εἰς πολλὰ μέρη τῆς Τουρκίας, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκεῖθεν ἐρχομένων πλοίων καὶ ἐπιβατῶν εἰς τὸ Κράτος εἶναι μέγας·

Θεωροῦντες, ὅτι τὰ λοιμοκαθαρτήρια Σύρου καὶ Αἰγίνης εἶναι μικρὰ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐρχομένων.

Θεωροῦντες, ὅτι ἕνεκα τῆς μεταδόσεως τῆς χολέρας εἰς Θεσσαλονίκην δὲν πρέπει νὰ καθαρίζωνται πλέον οἱ ἀπὸ ἐπιχόλερα μέρη ἐρχόμενοι εἰς Σκίαθον, πλησιόχωρον οὖσαν μ' ἐκείνην·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Τὸ λοιμοκαθαρτήριον Σκιάθου κλείεται μέχρι δευτέρας διαταγῆς.

Β'. Ἀνοίγεται τὸ λοιμοκαθαρτήριον Σπετζῶν, καὶ συγχωρεῖται εἰς αὐτὸ κάθαρσις διὰ πᾶν πλοῖον καὶ ἐπιβάτην, ἐρχόμενον ἀπὸ ἐπιχόλερα, καὶ μὴ, μέρη, συμφώνως μὲ τὸ ἀπὸ ἀ. Νοεμβρίου 1847 Ἡμέτερον Διάταγμα.

Γ'. Ὁσάκις εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον Σύρου συσσωρεύονται πολλὰ πλοῖα, ἢ ἐπιβάται καὶ τὰ ἐκεῖσε καταστήματα δὲν ἔχουσι τὰς ἀπαιτουμένας θέσεις διὰ νὰ τοποθετηθῶσιν ἄλλοι, ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ Σύρου θέλει παραπέμπει ἐκεῖσε, ὡς καὶ ἐκείνους, εἰς τὸ ἄνω μνησθὲν λοιμοκαθαρτήριον· ταὐτὸ αὐτὸ θέλει ἐνεργεῖ καὶ τὸ λοιμοκαθαρτήριον Σπετζῶν.

Δ'. Εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον Αἰγίνης δὲν ἐπιτρέπεται κάθαρσις ἄλλων, εἰμὴ τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων ἐρχομένων ἐπιβατῶν, ὡς καὶ τῶν πλοίων αὐτῶν.

Ε'. Τὰ καθαρτικὰ δικαιώματα τῶν καθαρισθησομένων εἰς τὸ δημοτικὸν λοιμοκαθαρτήριον Σπετσῶν θέλουν εἰσπράττεσθαι διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, τὸ ὁποῖον θέλει πληρώνει καὶ τοὺς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Αὐγούστου 1848.

---

583 NOM. ΡΙ'. Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους 1848.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὰ ἔξοδα τοῦ ἔτους 1848 προσδιορίζονται εἰς δραχ. δεκαεννέα ἑκατομμύρια, πεντακοσίας ἑξήκοντα τρεῖς χιλιάδας, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα δύο καὶ λεπτὰ ἑβδομήκοντα, καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων ὡς ἑρεξῆς·

Α'. Εἰς χρέος δημόσιον, ἤτοι εἰς τόκους καὶ χρεολύσιον τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων δανείου 3,835,473:58. Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἔξοδα αὐτοῦ 50,376:42. Εἰς ἀπόδοσιν προκαταβολ. τῶν τριῶν Δυνάμ. 1,278,491:20. Εἰς ἀπόδοσιν δανείου Ἐπιτάρδου 189,856. Εἰς τόκους αὐτοῦ κλπ. 27,000. Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους 3,666:96. Εἰς συντάξεις 399,141,12.

Β'. Εἰς τὴν Βασ. χορήγησιν 1,000,000.

Γ'. Εἰς τὰς ἀποζημ. τῶν βουλευτικῶν σωμάτων . . . . . 452,340.

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων 247,482. τῆς Δικαιοσύνης 942,015. τῶν Ἐσωτερικῶν

4,794,882·26. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως 850,453·40 τῶν Στρατιωτικῶν 4,995,658·68. τῶν Ναυτικῶν 1,273,416·01. τῶν Οἰκονομικῶν 771,803.03.

Ε'. Εἰς τὰ ἔξοδα διοικήσεως ἐπιστασίας καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων 1,743,342,32½, ΣΤ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς 134,614·42.

Τὸ ὅλον . . . δραχ. 19,563,182,50.

Ἀνήκουν δ' εἰς τὴν χρῆσιν ἑκάστου ἔτους τὰ ἔξοδα μόνον ἐκεῖνα ὅσα ὀφείλονται δι' ὑπηρεσίας ἐκτελεσθείσας, ἢ διὰ πράγματα χορηγηθέντα ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἔτους.

2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἔξοδα θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1848 ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὁποῖα δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

3 Αἱ ὡς ἀνωτέρω χορηγούμεναι πιστώσεις θέλουν διανέμεσθαι καθ' ἕκαστον μῆνα καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑπουργῶν, δυνάμει Βασ. Διαταγμάτων, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, τῶν στηριζομένων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους Β. Διατάγματα καὶ Κανονισμούς.

4. Οἱ Ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δι' οἱουδήποτε εἰδικοῦ πόρου ν' αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεισῶν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας των πιστώσεων' ἐπὶ μέρους κινητὰ ἢ ἀκίνητα, εἰς τὴν διάθεσιν των εὑρισκόμενα, πωληθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1848, τὸ τίμημα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους' εἰς τὰ ἔσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστρεφόμενα χρήματα, διὰ πληρωμὰς ἐνταλμάτων, ἀκαταλλήλως ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐπιστροφὴ αὐτῶν γίνεται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς ἀνηκούσης χρήσεως, ἢ ὅταν δὲν παρουσιάζεται ἀνάγκη ἐπαναφορᾶς τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου.

5. Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1848 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ παρόντος ἔτους, ὁπότε κλείονται ὁριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν Ὑπουργείων, καὶ θεωροῦνται ἄκυρα τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδοθέντα, μήπω δὲ πληρωθέντα ἔντάλματα.

6. Αἱ διὰ τῶν ἐτησίων προϋπολογισμῶν, εἴτε καὶ δι' εἰδικῶν νόμων χορηγούμεναι πιστώσεις διὰ δημόσια ἔργα καὶ γενικὰ βοηθήματα ἰσχύουν, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων, διὰ τὰ ὁποῖα ἐγκριθήσαν, τὰ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους μένοντα διαθέσιμα ὑπόλοιπα τοιούτων πιστώσεων, μεταβιβάζονται αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἑπομένου ἔτους. Τὰ Ὑπουργεῖα ὀφείλουν νὰ παρασιάζωσι μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ λογαριασμὸν ἰδιαίτερον τῶν δαπανηθέντων δι' ἕκαστον τῶν ἐπιμελεῖα αὐτῶν ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων, ἀπὸ τῆς ἀνάρξεως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

7. Ἕκαστος Ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντὸς τῶν πρώτων 15 ἡμερῶν τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1849, νὰ συντάξῃ καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1848· ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1850 τοὺς ὁριστικοὺς ἀπολογισμοὺς τῆς χρήσεως τούτους διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν χορηγηθέντων αὐτῷ πιστώσεων.

8. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1849 τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διὰ τὸ ἔτος 1848, καὶ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1848· καὶ χάριν πληροφορίας νὰ ὑποβάλῃ αὐτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἐνδιαλαμβανομένων προσωρινῶν καταστάσεων τῶν Ὑπουργείων, ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1850, ὀφείλει νὰ ἔχῃ συντεταγμένον καὶ τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848 ὅστις πάλιν μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 7 διαλαμβανομένων ὁριστικῶς ἀπολογισμῶν τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, θέλει ὑποβληθῆ

ὑπὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὰς βουλὰς, διὰ νὰ ἐκδοθῇ ὁ κυρῶν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848 Νόμος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούς. 1848.

---

584 Νομ. ΡΙΔ'. Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους 1848.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομιμάτων προσόδων, καὶ ἐν γέ ει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικωτέρων ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων καὶ τὰ προσηρτημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐξακολουθήσει ἡ εἴσπραξις κατὰ τὸ 1848 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περί τινων ἐσόδων Νόμων.

2. Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1848 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς δεκατέσσαρα ἑκατομμύρια, ὀκτακοσίας ὀγδοήκοντα ὀκτὼ χιλιάδας, ἀριθ. 14,888,000, προστιθεντος δ' εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐκ δραχ. τριῶν ἑκατομμυρίων, ὀκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων, τετρακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν πεντήκοντα ὀκτὼ, ἀριθ. 3, 835,473,58, καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐκτάκτων φόρων ἐκ δραχ. ὀκτακοσίων τριάκοντα ἐννέα χιλιάδων, ἑπτακοσίων ἐννέα καὶ λεπτῶν δώδεκα, ἀριθ. 839,709·12, κατὰ τὸ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1848 τὰ ἔσοδα ἐκεῖνα ὅσα παράγονται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

3. Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1848 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1849, τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα, καταλογίζονται εἰς τὰ ἔσοδα τῶν ἑπομένων ἐτῶν, ἐντὸς τὸν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ εἴσπραξις, σημειοῦνται δὲ ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένῳ « ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων. »

4. Τὰ περὶ λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κατά τε χρῆσιν καὶ ἐνιαύσιον διαχείρισιν κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848 Νόμου.

5. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἔλθῃ εἰς δοσοληψίαν μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, καταθέτουσα ἑκάστοτε μὲ τὸ πλεόνασμα τοῦ ταμείου, ἢ ὡρισμένα εἰσοδήματα τοῦ Κράτους, κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, καὶ ἐπὶ τῷ εἰθισμένῳ τόκῳ διὰ τὰ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν κατατιθέμενα εἰς τὴν Τράπεζαν κεφάλαια, λαμβάνουσι δὲ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης πίστωσιν μέχρι τῆς ποσότητος τῶν δραχ. 200,000, κατὰ τὸ ἐδάφ. 4 τοῦ ἀνωτέρω 9 ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.

6 Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου παρὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα ἀπαγορεύεται ἡ εἴσπραξις, τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπιέσει πᾶς ὑπάλληλος, εἴτε διατάξας εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἴσπραξιν χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς καταδίωξιν ἰδιαιτέρα ἄδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς· ἐπιφυλαττομένης δὲ προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς, πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1848.

---

585 Νομ. ΡΠΓ'. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς διὰ τὸ ἔτος 1848.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος προσδιορίζομεν τὴν δύναμιν τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς κατὰ τὸ ἔτος 1848, εἰς 8,848 ἀξιωματικοὺς, ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας διαιρουμένους ὡς ἑρεζῆς·

Α'. Εἰς τὰς τετραρχίας ...	389
Β'. Εἰς τὰ πεζικὰ τάγματα	3,483
Γ'. Εἰς τὸ ἱππικὸν	224
Δ'. Εἰς τὸ πυροβολικὸν μετὰ τοῦ ὁπλοστασίου	484
Ε'. Εἰς τὸ μηχανικὸν	54
ς'. Εἰς τὴν χωροφυλακὴν	
ἀ Πεζὴν	1,285

ϛ'. Ἔφιππον	165
γ'. Ἐπικουρίαν τῆς χωροφυλ.	145
Ζ'. Εἰς τὴν ὁροφυλακὴν	2,383
Η'. Εἰς τὰ φρουραρχεῖα	45
Θ'. Εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα	24
Ι'. Εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον	54
ΙΑ'. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ	6
ΙΒ'. Εἰς τὰ στρατοδικεῖα	9
ΙΓ'. Εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων	157
Γενικὴ ἄρθρωσις	8,848.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Αὐγούστου 1848.

---

586 Ν. ΡΙΒ'. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν καταταχθησομένων ὁροφυλάκων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Αἱ μὲν ἀποδοχαὶ παρουσίας τῶν ἀρχαίων τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος στρατιωτῶν οἵτινες ὑπηρετοῦσιν ἤδη ἢ θέλουσι καταταχθῆ εἰς τὴν ὁροφυλακὴν καὶ τῶν ἀνατατεταγμένων στρατιωτῶν τοῦ εἰρημένου σώματος ὁρίζονται ὡς ἑφεξῆς·

1. Εἰς μισθὸν δραχμὰς εἴκοσι πέντε κατὰ μῆνα καὶ 2. Εἰς ἀντίτιμον τῆς μερίδος τοῦ ἀλεύρου 16 λεπτῶν τὴν ἡμέραν.

Θεωροῦνται δὲ ἀνακατατεταγμένοι ὅσοι ὑπηρετοῦν ἤδη εἰς δευτέραν θητείαν, ἢ μέλλουν νὰ καταταχθῶσιν ἐὰν ὑπηρέτησαν πρότερον δύο ἔτη εἰς τὰ διὰ τοῦ 16 Φεβρουαρίου 1836 Διατάγματος σχηματισθέντα τάγματα τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἢ εἰς τὰ τάγματα τῆς ὁροφυλακῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Αὐγούστου 1848.

---

587 Νομ. ΡΙΓ'. Περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας συμφωνηθείσης συμβάσεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἡ μεταξὺ τῆς Ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ τῆς τοῦ Μεγαλειοτάτου αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας συμφωνηθεῖσα ταχυδρομικὴ σύμβασις, συνισταμένη εἰς τὰ ἑπόμενα 19 ἄρθρα, ἐγκρίνεται· κατὰ συνέπειαν ἅπασαι αἱ διατάξεις καὶ ἅπαντες οἱ ὅροι, οἱ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὴν ῥηθεῖσαν σύμβασιν, εἴτε εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, εἴτε πρὸς ὑποχρέωσιν τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ῥωσσίας, ἐκτελεσθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκριβῶς. Τὰ δὲ 19 ἄρθρα ταῦτα προσαρτῶνται εἰς τὸν παρόντα Νόμον (α).

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1848.

---

588 Νομ. ΟΔ'. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1848.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1848 κανονίζονται ὡς ἀκολούθως·

1) Διὰ τὰς αἶγας καὶ τὰ πρόβατα λεπ. 25 κατὰ κεφαλήν.

2) Διὰ τοὺς ὄνους λεπτὰ 50.

3) Διὰ τὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχ. 1.

2. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρω φόρου·

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν προβάτων καὶ χοίρων.

2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δύω ἐτῶν συμπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν, εἴτε μή.

3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες, καὶ βουβάλια.

3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῆ καθ' ὅλων τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τοὺς τριμίας σταλησομένων πινάκων τῆς εἰσπράξεως, ἀπὸ τοὺς κατ' ἐπαρχίαν οἰκονομικοὺς ἐφόρους, στηριζομένων εἰς τὰς δηλώσεις, ἢ τὰς, κατὰ τὸ ἄρθρον 9, ἀπορράσεις. Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν χοίρων, τῶν δηλωθέντων, ἢ ἐξακριβωθέντων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτ. 1847 περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων Νόμου.

4. Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ζώων γίνεται ὡς ἑξῆς· Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει μέχρι τῆς 10 Μαρτίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδιαιτῶνται τὰ ζῶα του, ἢ παραχειμάζουν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἐγγράφως τε καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος οἷον, αἶγας, πρόβατα, ὄνους κλπ. τὸ χω-

(α) Ὅρα ταῦτα κατωτέρω.

ρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του. Ἂν δὲ κτηνοτρόφος τις ἔχει τυχὸν σμίκτας, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ὁ καθεὶς τούτων ἔχει διακεκριμένως κατὰ γένος· ἕκαστος δὲ τῶν κτηνοτρόφων σμικτῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωριστὰ τὰ ἴδιά του ζῶα, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, μὲ τὰ ζῶα τοῦ ὁποίου εἶναι ἡνωμένα καὶ τὰ ἰδικά του.

Τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα θέλουν δηλοῦσθαι κατ' ἐξαίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου ἐκείνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὁ κύριος αὐτῶν ἔχει τὴν διαμονήν του.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, καὶ παραδίδονται εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ Δημάρχου.

Ἕκαστος τῶν Δημάρχων κρατεῖ βιβλίον ἐν ᾧ ἐγγράφει τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα ζῶα καὶ τὸ χωρίον, χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνῃ τὰ τυχὸν παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως σημειούμενα. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς 10 τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἡμέρας, καὶ παραπέμπεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τὸ πολὺ παρὰ τοῦ Δημάρχου πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον συνωδευμένον μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις. Ἀπόσπασμα δὲ αὐτοῦ περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζώων του τοιχοκολλᾶται, ἐπιμελείᾳ τοῦ Δημάρχου, εἰς ἕκαστον παρεόρειον.

Ὅστις τῶν Δημάρχων ἀμελήσῃ τὴν πακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἢ ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον θατέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην, ὀλιγωρήσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποσπάσματος, ἢ βραδύνῃ τὴν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον παρὰ τὸν κανονισμένον χρόνον, καταδιώκεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἀπὸ τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ Ἀρχήν.

5. Ἐὰν ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἢ Διοικητικὴ Ἀρχὴ λάβῃ ὑπόνοιας, εἴτε ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι οἱ κτηνοτρόφοι ὁλοκλήρου χωρίου ἢ μέρους αὐτῶν δὲν ἐδήλωσαν τὰ ζῶά των ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῆ, διατάττουν ἐκ συμφώνου νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν, ῥητῶς ὀνομαζομένων, συντάττοντες ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀνῆκον πρωτόκολλον, οἱ δὲ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100.

6. Ἡ ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου ἀπὸ ἀριθμητὰς καὶ βοηθοὺς, διοριζομένους παρὰ τῆς κατ' ἐπαρχίαν Διοικητικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τῶν παρακολουθούντων αὐτῷ δύω βοηθῶν καὶ δύω μαρτύρων προσκαλουμένων παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου, ἂν θέλῃ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν ἐντὸς τριῶν ὡρῶν τὸ βραδύτερον, τὸ ὁποῖον ἔχει πλήρη ἰσχὺν ἕως οὗ ἀποδειχθῇ ὡς πλαστόν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πρᾶξιν παραπέμπων αὐτὸ πρὸς τὸν παρὰ ταῖς πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελέα, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου πταισματοδικείου, ἢ πλημμελειοδικείου.

7. Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ βοηθοὶ εἶναι ὡς δημόσιοι ὑπηρέται, καὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου, ἀφοῦ πρασκληθῶσι νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ἀπαριθμήσεως. Ἡ ἔκθεσις τῆς ὁρκωμοσίας συντάσσεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

8. Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν προσδιορίζεται παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, καὶ παρὰ τοῦ οἰ-

κονομικοῦ ἐφόρου, ἥτις οὐδέποτε ὀφείλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν διὰ τοὺς ἀπαριθμητὰς, καὶ δύο διὰ τοὺς βοηθοὺς, πληρονομένους ἀπὸ τοὺς ταμίας μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως.

9. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ ἄρθρ. 4 ὁριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶά του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν σχετικῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων του, καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζώων τὰ ὁποῖα ἐπροσπάθησε νὰ ὑποκρύψῃ· καὶ τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὁσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δρ. 20. ἡ δὲ χρηματικὴ ποινὴ ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον. Τὸ τρίτον τῆς ποινῆς, ἢ τοῦ προστίμου δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτὴν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ Ἀρχῆς. Μόναι δ' οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους κτηνοτρόφοι, μεταφέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ζῶά των, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐποχῆς τῶν δηλώσεων καὶ διαρκούσης τῆς πρὸς ἀπαρίθμησιν προθεσμίας δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς τοῦ παρόντος ἄρθρου ποινάς.

Ἡ δ' ἀπαρίθμησις τῶν ζώων τούτων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς Ἀρχῆς συνταξομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον θέλει διευθύνεσθαι πρὸς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον, πρὸς εἴσπραξιν τοῦ νενομισμένου φόρου.

10. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρόνεται ἐντὸς τῆς 15 Μαΐου, τῶν δ' ἐξερχομένων ἀπὸ τὸ Κράτος ὁ φόρος θέλει πληρόνεσθαι πρὶν τῆς ἐξόδου αὐτῶν, καὶ ἂν προηγῆται αὕτη τοῦ ἀνωτέρω μηνὸς, ἑπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἔξοδον, πρὶν παρουσιασθῇ εἰς αὐτὰς τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς ἀπὸ τῆς 15 Μαΐου ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν διάβασις τῶν ζώων τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουν ἀταθερὰν διαμονὴν εἰς ἕνα τῶν Δήμων τοῦ βασιλείου ἂν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα φόρον, ἢ ἂν δὲν δώσωσιν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν.

11. Ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ θέλουν ἐνοικιασθῆ. Εἰδικὸς Νόμος ὁσονούπω ἐκδοθησόμενος θέλει ὁρίσει αὐτὰς καὶ κανονίσει τὰ περὶ τῶν βοσκῶν ἐν γένει. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τούτου διατελοῦν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου π. ε. Νόμου.

12. Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων διὰ τὸ ἔτος 1849 ἐξαιρουμένου ἑνὸς οἰκοσίτου δι' ἑκάστην οἰκογένειαν, θέλει γίνει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τ. ε., ἡ δὲ ἀπαρίθμησις καὶ ἐξακρίβωσις αὐτῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον τὰ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων τούτων θέλουν κανονισθῆ διὰ τοῦ κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἰσχύοντος Νόμου.

13. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῆ ἐπ' Ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

14. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον καὶ δώσει τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ τύπους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Φεβρουαρ. 1848.

---

589 ΝΟΜ. ΟΕ'. Περὶ συστάσεως μιᾶς ἕδρας διδασκάλου ἐν τῷ σχολείῳ τῶν τεχνῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Συνιστᾶται ἐν τῷ σχολείῳ τῶν τεχνῶν μία ἕδρα διδασκάλου διὰ τὴν παράδοσιν τῆς στενογραφίας μὲ μηνιαῖον μισθὸν μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

2. Ἡ ἕδρα αὕτη θέλει καταργηθῆ, ἅμα ἤθελε θεωρηθῆ περιττὴ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐξακολούθησις τοῦ μαθήματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρ. 1848.

Βιβλιοθήκη Βέροιας

590 ΝΟΜ. ΟΣΤ'. Περὶ θανατώσεως τῶν περιπλανωμένων ζώων, χοίρων καὶ αἰγῶν ἐντὸς ἀλλοτρίας ἰδιοκτησίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ δήμους ἀγροφύλακας νὰ θανατόνωσι τὰ ζῶα, χοίρους, καὶ αἶγας, τὰ ὁποῖα ἤθελον καταλάβει περιπλανώμενα ἄνευ ἐπιτηρήσεως ἐντὸς ἀλλοτρίας ἰδιοκτησίας, καὶ βλάπτοντα αὐτήν· τὸ αὐτὸ ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἢ εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας ἀντ' αὐτῶν, ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν των· ἐπίσης ἐπιτρέπεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ δημοτικοὺς κλητῆρας, καὶ εἰς τοὺς χωροφύλακας, νὰ θανατόνωσι τοὺς χοίρους, οἵτινες ἤθελον περιπλανᾶσθαι ἐντὸς τῶν πόλεων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους.

2. Οἱ οὕτω θανατωθέντες χοῖροι, καὶ αἶγες, ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, ἀνήκουν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ζώων μετὰ προηγουμένην ἀποζημίωσιν τῆς τυχὸν προξενηθείσης βλάβης πρὸς ὄρελος τοῦ ἰδιοκτήτου, καὶ τὴν ἐξόρλησιν τοῦ προστίμου πρὸς ὄρελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 13 (25) Μαΐου 1835 νόμου, περὶ τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροὺς βλάβης ἐκ τῆς βοσκῆς τῶν ζώων.

3. Ὁ παρὼν Νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Φεβρουαρ. 1848.

---

591 Νομ. ΠΑ'. Περὶ τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ Τράπεζα ἀπαλλάττεται ἐπὶ πέντε μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου τῆς πρὸς ἐξαργύρωσιν τῶν γραμματίων αὐτῆς ὑποχρεώσεως.

2. Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια θέλουν εἰσθαι δεκτὰ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεώς των, εἰς τὰ δημόσια Ταμεῖα μὲ ὠφέλειαν δύο τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ παρουσιάζοντος, ὑπερτίμησιν, ἡ ὁποία θέλει ἀπονέμεσθαι ὑπὸ τῆς Τραπέζης εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

3. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ τόκον ἴσον τοῦ παρ αὐτῆς λαμβανομένου διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνειά της εἰς τὸν κάτοχον τοιούτων γραμματίων κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρω πενταμήνου προθεσμίας.

4. Τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια τοῦ κεντρικοῦ τῆς Τραπέζης καταστήματος καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς δὲν θέλουσιν ὑπερβῆ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν καθ' ὅλον τὸ ἀνωτέρω διάστημα τὸ ποσὸν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν.

5 Μέχρις οὗ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν γραμματίων της, τὰ ὑπερβαίνοντα τὸν ῥηθέντα ὅρον γραμμάτια αὐτῆς θέλουν τεθῆ ἐκτὸς κυκλοφορίας, καὶ ἀποταμιευθῆ εἰς τὸ ἀποθεματικὸν αὐτῆς ταμεῖον, ἐπιτηρήσει τῶν Προέδρων τῆς τε Βουλῆς καὶ Γερουσίας.

6. Ἡ Τράπεζα θέλει ὑποβάλλει καθ' ἑβδομάδα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἀκριβῆ κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ της, δημοσιεύουσα αὐτὴν καὶ διά τινος τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐφημερίδων.

7. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἀπριλίου 1848.

---

592 Α. Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Α'. Ψηφίσματος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἀνακαλεῖται ὁ μισθὸς ἐνεργείας εἰς τοὺς Ταγματάρχην Δημήτριον Σπηλιωτόπουλον καὶ Λοχαγὸν Γεώργιον Μαυρομιχάλην· τοῦ λοχαγοῦ 1. τάξεως τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Λοχαγὸν 2. τάξεως Ἰωάννην Πασχάλην· τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Χαρακτηρισμένον Ἀρχον τοῦ πεζικοῦ

Ἰωάννην Ταμπακόπουλον· τοῦ ὑπιλάρχου τοῦ ἱππικοῦ.

Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω ἀφ' ἧς ἡμέρας μετετέθησαν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐκτὸς ἐνεργείας ἀξιωματικῶν.

Ἡ δὲ μισθοδοσία των θέλει ἐξακολουθήσει εἰς τὸ ἑξῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α'. Ψηφίσματος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τῆς 3. Σεπτεμβρ ου 1843.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Μαρτίου 1848.

---

593 ΝΟΜ'. ΠΓ'. Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1848.

ΟΘΩΝ κλπ.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν Ἐγκτητικῶν Φόρων.

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1840 εἰσπρακτέοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἕπονται· 1) Ἔγγειος φόρος, 10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς. 2) Δικαίωμα ἐπικαρπίας. ἀ. 15 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν. β'. 10 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν προϊόντων παντὸς εἴδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὄντα πρότερον ἐθνικά, παρελήφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς διακατόχους. τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως, εἴτ' ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, τῇ ἀδείᾳ ἢ ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

2 Τὰ εἰς τοὺς ἀπαίκους Κρῆτας, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπάκεινται εἰς μόναν τὸν ἔγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπάκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

3. Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουν ἀποδοθῆ, κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια ὅρους.

4. Ὁ φόρος εἰς χρήματα 3 τοῖς ο|ο ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως, ἢ ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ 3|15 Νοεμβρίου 1836 νόμων, καὶ ἐν τῇ ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς. Ἀλλ' ἐὰν συνέβη καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρου φόρου, κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἐπιτρέπεται, καὶ πρὸν ἔτι λήξῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, νὰ γενῇ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησις ἀνάλογου μέρους τῶν παραχθησομένων καρπῶν, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἐνστώσης χρήσεως καὶ μιᾶς τῶν παλαιοτέρων.

5. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν φορολογίαν· 1) Τὰ ἄχυρα. 2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κῆται, δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην, ἢ καλλιεργητήν, πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ἀσπρίων. 3) Τὰ σπαράδην φυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα, τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς, αὐλὰς, καὶ ἀμπελῶνας. 4) Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ 2 μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον. 5) Ὁ λιναρόσπορος, κανναβόσπορος, καὶ ριζαπάσπορος. 6) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομωρεῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον. 7) Ἡ ῥόβη, καὶ ὁ βίκος, ὅταν δὲν ἁλωνίζωνται· καὶ 8) Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ ἐλαιῶν, πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ἰδιοκτήτου ἐκ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

6. Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐγκτητικοὶ φόροι ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας, ἐπὶ ἀποδόσει ὡρισμένων καρπῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων τοῦ ἐνοικιαζομένου μέρους, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ εἰσπράττονται διὰ λογαριασμοῦ τοῦ δημοσίου, ὁσάκις καὶ ὅπόταν δὲν παρουσιάζονται προσφερταὶ εἰς τὰς ἐνεργουμένας δημοπρασίας, ἢ αἱ προσφοραὶ εἶσι δυσανάλογοι τῆς ἀξίας τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

7. Οἱ ἀνωτέρω φόροι ἐνοικιάζονται κατὰ χωρίον, ἢ κατὰ πολλὰ συνάμα χωρία μέχρις ὁλοκλήρου δήμου, ὅταν τὰ ὅρια

εἶναι δυσδιάκριτα· ἀλλ' οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὀφείλουν νὰ σημειώσωσιν ἀκριβῶς εἰς τε τὴν διακήρυξιν, καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας τὰ ὅρια τῶν χωρίων, οἱ δ' ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου περὶ ἀποζημιώσεως, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διαταράξῃσεις κρίνουν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων.

8. Αἱ διενεργοῦσαι τὰς δημοπρασίας ἀρχαὶ εἰσὶν ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος καὶ ὁ ἔπαρχος, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ὁ εἰρηνοδίκης. Ἀποπέμπονται δὲ οὗτοι τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἀπότισιν πάσης τυχὸν προκυψομένης εἰς τὸ δημόσιον ζημίας, ὡς ἐκ τῆς ἀναξιοχρεότητος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ προσφερθέντος ἐγγυητοῦ, καθὼς καὶ ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρέου· εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ, περὶ τοῦ ἀξιοχρέου τῶν ἀνωτέρω ὀφειλετῶν. τὰ ὁποῖα ὅμως ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσιν, ὁσάκις ζητηθῶσι.

9. Τὸ δημόσιον ἔχει, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, τὸ δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ δώσῃ τοιοῦτον. Ἡ δυνάμει τοῦ δικαιώματος τούτου ἐγγραφησομένη ὑποθήκη, ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ ἀξία θέλ εἶσθαι ἴση μὲ τὴν καθ' ὑπολογισμὸν ἀξίαν τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

10. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ εἰσπράττῃ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους, ἢ νὰ διαθέτῃ οἱουσδήποτε καρποὺς, πηγάζοντας ἀπὸ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσοδον, πρὶν εἰσαχθῇ εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, καὶ συμπληρωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ εἴδους, δι' ὃ κατέστη χρεώστης· μόνον δὲ μετὰ τὸν συμψηφισμὸν τοῦ χρέους του παραλαμβάνει ἐκ τῆς εἰδικῆς, ἢ κεντρικῆς ἀποθήκης, ἢ εἰσπράττει ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους, ἀδείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κοινοποιουμένῃ εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, τοὺς πλεονάζοντας καρποὺς, ὡς καὶ ἐκείνους δι' οὓς δὲν ἐχρεώθη, διαθέτων αὐτοὺς κατ' ἀρέσκειαν, ἀλλὰ τοὺς ἀφημένους εἰς τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ καρποὺς, οἱ φορολογούμενοι δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μετακομίσωσι, παρὰ ἢ εἰς τὸ μέρος, ἔνθα ὑπάρχει συστημένη ἡ κεντρικὴ ἀποθήκη διὰ τοὺς καρποὺς τοῦ δήμου των, ἢ εἰς ἄλλο μέρος, μὴ ἀπέχον πλέον τῶν 3 ὡρῶν τοῦ χωρίου, ἐξ οὗ μετακομίζονται.—Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαζήν, ἢ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας πρὸς κατάθλιψιν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτουμένη μετακόμισις διὰ δυσβάτων δρόμων.

11. Οἱ ὅροι τῶν δημοπρασιῶν, αἱ συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν, θέλουν κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

12. Α'. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως οἱασδήποτε κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως, νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους τῆς συγκομιδῆς τῶν δεματίων εἰς τὰ ἀλώνια, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίστως τῶν ἐν τοῖς ἀλωνίοις καρπῶν, καὶ τοῦ ἀλωνίσματος, ἢ καπανίσματος αὐτῶν, μεχρισοῦ βεβαιώσωσι καὶ ἐγγράψωσιν εἰς τὰ φορολογικὰ βιβλία τοὺς πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένους φόρους.

Β'. Οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων των· ἀλλ' ὅμως ὀφείλουν 1) ὅταν καλλιεργοῦν ἀγροὺς ἐθνικοὺς, συνορεύοντας μὲ καλλιεργημένους ἀγροὺς ἰδιωτικοὺς, ἢ ἄλλους, μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἴδη ἀπόδοσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, καὶ 2) ὅσοι καλλιεργοῦν ἀγροὺς, συνορεύοντας μὲ ἀγροὺς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἴδη ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει των πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν, νὰ ζητήσωσι τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν τὴν ὁποίαν ὀφείλει οὗτος νὰ δώσῃ παρευθύς· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι

προχωροῦν εἰς τὸ θέρος, ἀλλ' ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καλλιεργοῦντας ἀγροὺς ἰδιωτικοὺς καὶ ἐθνικοὺς νὰ θερίζωσι ταυτοχρόνως, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καρποὺς ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν. Ἡ δὲ ἐκλογὴ μένει εἰς τὸν φορολογούμενον.

Β'. Ἡ σφράγισις καὶ ἀποσφράγισις τῶν ἁλωνίων, καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν· ἀλλ' ἐὰν οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προσκαλούμενοι, ὁ φορολογούμενος ἐνεργεῖ τὴν μὲν ἐνώπιον 2 μαρτύρων, τὴν δὲ μέτρησιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ παρέδρου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων, ἐπὶ παρουσίᾳ 2 μαρτύρων, συνταξομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον κοινοποιεῖται διὰ τῆς δημοτ. ἀρχῆς εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Δ'. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων παραβῇ τὰς διατάξεις τῶν § Β'. καὶ Γ'. τοῦ παρόντος ἄρθρου, καὶ ὅστις ἐνώσει δεμάτια ἐθνικὰ μὲ ἰδιόκτητα, καὶ ὅστις ἀφαιρέσῃ προϊόντα ἁλωνισμένα, ἢ μὴ, ἢ δι' ὁποιουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθήσῃ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν, ἢ τὸ δημόσιον, ἂν μὲν ἡ ζημία δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ νομίμου φόρου εἰς πρόστιμον ἡ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἀπεπειράθη νὰ ὑπεκρύγῃ· ἄλλως, ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ζημίας δὲν ἦναι γνωστὸν, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δρα. 5—50. Τὸ πρόστιμον εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον· ἀλλ' ἐὰν ἡ πρᾶξις ἀνεκαλύφθη ἢ κατηγγέλθη ἀπ' ἄλλον παρὰ τὸν ἐνοικιαστὴν, ἢ τὸν ἐπιστάτην, τὸ τρίτον τοῦ προστίμου δίδεται εἰς αὐτὸν, τὰ δὲ λοιπὰ δύο εἰς τὸ δημόσιον.

Ε'. Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων ἐνεργεῖται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, παρὰ τοῦ δημάρχου, ἀστυνόμου, ἢ παρέδρου, τοῦ τόπου, ἔνθα συνέβησαν κατὰ τὰ ἐν τῇ ποιν. δικον. ὡρισμένα, ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν γίνεται ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον πρωτοδικεῖον, ἢ πλημμελειοδικεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

ΣΤ'. Ἐὰν τὰ παρανόμως ἀφαιρεθέντα προϊόντα παρήχθησαν ἀπὸ κτήματα διαφειλονικούμενα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, κάμνει μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ πρόστιμον, οὐ μόνον ἐπὶ ἰδιοκτήτων κτημάτων· τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ἤθελε κηρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ὅτι εἶναι ἐθνικόν.

13. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν πρωΐμων καρπῶν, ἤτοι τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς, τοῦ σμιγοῦ, τοῦ διμήνου (μαρτιάτικου) τῆς τριμήνου (μαΐου), τῆς καλέως (βρύζης), τῆς βρώμης, τοῦ κυμίνου, γλυκανίσου, σισάμου, λιναρίου, τῶν ὀσπρίων κτλ. ὡς καὶ τῶν ὀψίμων, τῶν εἰς τὰ ἁλώνια κοπανιζομένων, γίνεται ἐπὶ τῶν ἁλωνίων διὰ μέτρου χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ, ἢ διὰ ζυγίσματος, ὅταν τὰ εἴδη εἶναι ἀνεπίδεκτα μετρήματος. Τῶν δὲ ἀραβοσίτων ἐκείνων, ὅσοι δὲν κοπανίζονται εἰς τὰ ἁλώνια, ἀλλὰ μεταφέρονται εἰς κώνους εἰς τὰς οἰκίας τῶν φορολογουμένων ἡ βεβαίωσις γίνεται ἢ δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 23, ἢ διὰ δοκιμῆς γεμισμένου ἀπὸ κώνους ἑνὸς κοφινίου, τὸ ὁποῖον σφραγίζεται, καὶ μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας κοπανίζεται, ξηραίνεται ὁ ἐν αὐτῷ καρπὸς, καὶ, ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ προσδιορίζεται ἐξ ἀναλογίας τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς, ὡς καὶ ὁ φόρος· ἀλλ' ἐν πιστώσει, καθ' ἣν οἱ φορολογούμενοι πρὸ τιμαύν τὴν διὰ δοκιμῆς βεβαίωσιν τῶν ἀραβοσίτων των, ὀφείλουσι 10 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως νὰ εἰδοποιήσωσι τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου των.

14. Τοὺς ἀνωτέρου φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι καὶ παραδώσωσι, τοὺς μὲν πρωΐμους, ὡς καὶ τοὺς ἐκ τῶν ὀψίμων κοπανιζομένους ἀπὸ τὰ ἁλώνια, τοὺς δὲ ὀψίμους μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσιν

τῶν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου προσδιωρισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς ἑκάστου Δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου.

Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογήν του καὶ εἰς τινα ἐκ τῶν πλησίον τοῦ οἰκείου δήμου τῶν φορολογουμένων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὐτὴ δὲν ἀπέχῃ πλειότερον τῶν τριῶν ὡρῶν ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ δήμου των, ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι, ἀλλ' ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν ἐκολλύνανται νὰ μετακομίσωσιν ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς καρποὺς των, δύνανται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσι προσωρινῶς εἰς ἰδιαιτέραν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον, ἐξ ἀναλογίας τοῦ ἀποθηκευθέντος ποσοῦ, εἶναι εἰς βάρος των, ἀλλ' ἐντὸς 20 τὸ πολὺ ἡμερῶν ὀφείλουν νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν, ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς καταλογίζον τὰ ἔξοδα τῶν ἀγωγίων εἰς βάρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

Πᾶσα εἰδικὴ ἀποθήκη ἐπιτηρεῖται, σφραγίζεται καὶ ἀποσφραγίζεται ἑκάστην ἐπέραν καὶ πρωΐαν παρὰ τοῦ ἐνοικιαζοῦ καὶ τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του.

Τοὺς κατ' ἐκτίμησιν, ἢ διὰ δοκιμῆς ἀποδεκατουμένους καρποὺς, ἐὰν μετὰ τὸ ἐκπόνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσίν των δὲν τοὺς μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, προσκαλοῦνται εἰς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν· ἐὰν δὲ μετὰ παρέλευσιν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσιν ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν αὐτοὺς εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐπικρατουσῶν εἰς τὸν τόπον τιμῶν, ἀλλ' ἐν περιπτώσει ταυτότητος ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ λαμβάνει ταὶς πλεονάζοντας τοῦ χρέους του καρποὺς κατὰ τὸ ἄρθρ. 40 ἀπὸ τὴν ἀποθήκην, ἂν τοιοῦτοι εἰσάχθησαν, ἢ εἰσπράττει αὐτοὺς εἰς χρήματα τῇ συνδρομῇ τοῦ ταμείου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τρεχουσῶν τιμῶν, δηλῶν τὴν περὶ τούτου θέλησίν του ἐγγράφως πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον πρὸ τῆς λήξεως τῆς εἰκοσαημέρου προθεσμίας.

Πᾶς δῆμος ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντρώνονται οἱ εἰς εἴδη ἀποδιδόμενοι φόροι, ὑποχρεωτικῶς χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαιούσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ ἔπαρχος καὶ οἰκονομικὸς ἔφορος προσδιορίζουσιν ὑπὸ ἀνάλογον ἐνοίκιον, ὁριζόμενον παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου ἂν αἱ ἀποθῆκαι εἶναι ἰδιωτικαί, ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας ἀποφασίζει ὁ εἰρηναδίκης.

46. Ἅμα μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ, καὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου ὁ ἐνοικιαστὴς σημειοῖ αὐτὸν ὁλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰ μὲν πρόκειται περὶ φορολογουμένου, εἰς δὲ τὸ ἀπάσπασμα τὸ ὁποῖον ἐκκόπτων ἐγχειρίζει εἰς αὐτὸν, ἐὰν ὁ φορολογούμενος γνωρίζῃ γράμματα, ἢ ἀποποιηθῇ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ ἐνώπιον δύο μαρτύρων δυναμένων νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς βεβαίωσιν τῆς πεδοθείσης ἀποδείξεως, ἢ τῆς γενομένης ἀρνήσεως, καθὼς καὶ τοῦ σημειωθέντος ποσοῦ τοῦ φόρου. Ἅμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 44 ἡ μετακόμισις τοῦ φόρου, ὁ ἀποθηκάριος, ἢ ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 40, ὁ ἐνοικιαστὴς, ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τὴν παραλαβὴν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Ἂν ὁ φορολογούμενος ἦναι ἀγράμματος, δύναται νὰ προσλάβῃ δύο μάρτυρας, πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἀποδοθέντος ποσοῦ τοῦ φόρου καὶ τῆς ἀκριβοῦς πιστοποιήσεως τῆς παραλαβῆς. Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου, συνταχθέντος κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, θεωρεῖται ὡς ἀβέβαιος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν

ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

16. Ὅστις τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ ἐπισατῶν ἀμελήσει τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τακτικὴν ἔκδοσιν τῶν διπλοτύπων ἢ χαρακτηρίσει εἰς αὐτὰ ὡς ἰδιωτικὰ, κτήματα ἀνεγνωρισμένα ἐθνικὰ, ἢ ἐγγράψει εἰς τὰ διπλότυπα τῆς φορολογίας ὀλιγώτερον π σὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ, τὸν ὁποῖον κατερέτρησε, τιμωρεῖται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 15—100 κατὰ δὲ τὴν δευτέραν δραχ. 50—200 καὶ ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου, καὶ κατὰ τὴν τρίτην τιμωρεῖται μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, τὸ ἥμισυ τοῦ ὁποίου δίδεται εἰς τὸν καταμηνύσαντα τὴν πρᾶξιν ἰδιώτην, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἰδίου φορολογουμένου, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Εἰς χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—100 ἐπίσης ὑποβάλλεται, καὶ ὁσάκις ἀναφυεῖ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, τὴν ὁποίαν ἐπισύρουν αἱ ἀνωτέρω πράξεις κατὰ τὰ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὡρισμένα.

17. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ δραχ. 200 — 500, ἐπιβαλλομένῃ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ν' ἀποστέλλῃ ἀσφαλῶς, ἢ παραδίδῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἅμα ἕκαστον περαιοῦται καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα, ἄνευ σβυσμάτων καὶ ξυσμάτων.

18. Οἱ ἐπὶ βεβαιώσεως τῶν προϊόντων ἐπιστάται τοῦ δημοσίου, ὁσάκις οἱ φόροι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ, ἐξασκοῦσι τὰ αὐτὰ ἔργα καὶ καθήκοντα, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς τῶν ἐνοικιαστῶν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδομένων φόρων.

1. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, λαχανοκήπων, περιβολίων, μποστανίων, ἐλαιοδένδρων, καπνῶν, βαμβακίων, γραπιδίων, κρομμύων, γαιωμήλων, καὶ τῶν εἰς βρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν, λαμβάνεται εἰς χρήματα διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

2. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικὸν ὡς ἑξῆς·

Τῶν τῆς ἀ ποιότητος ἀμπέλων δραχ. 5· τῶν τῆς β'. ποιότητος δραχ. 4· τῶν τῆς γ'. ποιότητος δραχ. 3· τῶν τῆς δ'. ποιότητος δραχ. 2· τῶν τῆς ε. ποιότητος δραχ. 1· τῶν τῆς ς'. ποιότητος δραχ. 0 50.

Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἄμπελοι ἀ. ποιότητος ἐκεῖναι, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον πόδημα φθάνει εἰς δραχμὰς 80 κατὰ στρέμμα· β'. ποιότητος δραχμὰς 60· γ'. ποιότητος δραχ. 30· δ'. ποιότητος δραχ. 20· ε. ποιότητος δραχ. 10· ς'. ποιότητος δραχ. 5·

Ὁ δὲ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος προσδιορισμὸς γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας, τιμιότητος, καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων, εἰσὶν ἐλεύθεραι φόρου.

Αἱ δὲ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι κεχερσωμέναι ἐθνικαὶ ἄμπελοι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φορολογίαν.

Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατασταθέντων πέρυσιν ὁριστικῶν πρωτοκόλλων περὶ τε τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων, ἐξαιρουμένων ἐκείνων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤθελε γίνει ἀναθεώρησις κατὰ τὸν §. ς'. τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀλλ' ἐὰν ἄμπελοι ἀ. παρελείφθησαν νὰ δηλωθῶσι πέρυσιν, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι τότε πεπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγοῦσαι τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν.

Β'. ἐσημειώθησαν μὲν πέρυσιν εἰς τὰ ὁριστικὰ κηρυχθέντα πρωτόκολλα, ἀλλ' ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς των

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

κτάσεως.

γ'. Ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ἰδιωτικαί, ἐνῷ εἰσὶν ἐθνικοϊδιόκτητοι ἢ ἐθνικαί.

Α'. Καὶ ἀμὲν τὴν ἀ καὶ β'. περίπτωσιν οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ἐὰν ἦναι ἐθνικοϊδιόκτητοι, οἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν, ὀφείλουσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου των, 20 ἡμέρας, ἀφ' ἧς ὁ παρὼν νόμος δημοσιευθῇ, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται ἡ ἀμπελός των, τὴν θέσιν καὶ τὴν ὁροθεσίαν της, τὴν στρεμματικὴν ἔκτασίν της καὶ τὸ πρακτικὸν προϊὸν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὀκάδας μούστου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἰδιότητα αὐτῆς, ἂν ἦναι ἐθνικὴ, ἰδιωτικὴ, ἢ ἐθνικοϊδιόκτητος.

Β. Κατὰ δὲ τὴν γ'. περίπτωσιν, οἱ κάτοχοι τῶν τῆς τοιαύτης φύσεως ἀμπέλων δι' ἀναφορᾶς των ἐπίσης ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου γεγραμμένης ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, εἰσὶν ὑπάχρεοι νὰ φανερώσωσι τὴν ἰδιότητα τῆς ἀμπέλου, μένοντες ὡς ἐκ τούτου ἀκαταζήτητοι διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη ἀπήλαυσαν.

Γ'. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν, καὶ τὸ μὲν κρατεῖται παρὰ τῷ δημαρχείῳ, τὸ δὲ ἕτερον ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐπιθεωρημένον παρὰ τοῦ δημάρχου.

Ἂν οἱ ἴδιοι ἔχωσιν ἀμπέλους εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλουσι νὰ κάμωσι χωριστὴν δήλωσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

Δ'. Εἰς τὸ δημαρχεῖον κρατεῖται βιβλίον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν, διηρημένον κατὰ χωρία, ἐν ᾧ ἐγγράφονται ἐν περιλήψει αἱ δηλώσεις· δέκα ἡμέρας δὲ μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων εἰκοσαημέρου προθεσμίας, στέλλεται μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον. Καθ' ὅλον δὲ τὸ δεκαήμερον διάστημα τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

Ε'. Ὅσοι ἤθελον παραμελήσει νὰ κάμωσιν ἐντὸς τῆς τεθείσης εἰκοσαημέρου προθεσμίας τὴν δήλωσίν των, ἢ ἤθελον δηλώσει ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς ἐκτάσεως τῆς ἀμπέλου, ἢ τῶν ἀμπέλων των, ἢ ἤθελον χαρακτηρίσει ὡς ἰδιωτικὴν ἄμπελον, ἐθνικὴν, ἢ ἐθνικοϊδιόκτητον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν περίπτωσιν ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἕξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπέλου τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσαν, ἢ τῶν στρεμμάτων τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψαν, κατὰ δὲ τὴν τρίτην περίπτωσιν εἰς ποινὴν ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἄμπελον, τῆς ὁποίας τὴν ἰδιότητα ἐκάλυψαν. Τὸ ἥμισυ τῆς ἄνω ποινῆς, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἄμπελον ἢ τὰ ὑποκρυβέντα στρέμματα, ἢ εἰς τὸν ἀποδείξαντα τὴν ἰδιότητα τῆς ἀμπέλου.

Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ ἂν αἱ μήπως δηλωθεῖσαι ἄμπελοι ἐδηλώθησαν, καὶ ἂν αἱ δηλώσεις ἐγένοντο ἀκριβεῖς. Ὁσάκις δὲ συλλέξῃ πληροφορίας, ἢ συλλάβῃ εὐλόγους ὑπονοίας, ὅτι ἄμπελός τις ἢ μέρος αὐτῆς δὲν ἐδηλώθη, διατάττει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπέλου, κατὰ τὴν καταμέτρησιν αὐτῆς κατὰ τὸν § ή. τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἐὰν δὲ βεβαιωθῇ ὅτι ἡ ὡς ἰδιωτικὴ δηλωθεῖσα ἄμπελος ὑπάρχει ἐθνικὴ ἢ ἐθνικοϊδιόκτητος, καταμηνύει τὴν πρᾶξιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Στ'. Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ οἱ καλλιεργηταὶ ἀμπέλων, ἐὰν νομίζωσιν ὅτι εἰς τὰ πέρυσιν ὁριστικὰ καταστιθέντα πρωτόκολλα ἐνεγράφησαν, ὡς ἐκ τῶν γενομένων καταμετρήσεων, περισσότερα στρέμματα παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουν, ἢ ὑπῆχθησαν εἰς ἀνωτέραν ποιότητα, δύνανται νὰ αἰτήσωσιν ἀναθεώρησιν τῆς ἐκτάσεως καὶ ποιότητος ἀναφερόμενοι ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ ἐπάρχου ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου. Τὸ αὐτὸ τῆς ἀναθεωρήσεως δικαίωμα ἀπολαύει εἰς τὸ δημόσιον.

Ζ'. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναθεωρήσεως, τῆς

κατ' αἴτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν κατόχων ἐνεργουμένης, καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἰδίων αὐτῶν, καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμιῶν, ὁσάκις τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ ἀνώτερον τῆς εἰς τὰ περυσινὰ πρωτόκολλα ἐκτάκτου, ἐὰν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα ἀποβῇ κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου. Ὁσάκις δὲ ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἰκον. ἐφόρου, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ κατώτερον, τὰ ἔξοδα ἐπιβαρύνουν τὸ δημόσιον, ἐὰν δὲ ἀνώτερον τοὺς ἰδιοκτήμονας ἢ καλλιεργητάς.

ή. Ἡ καταμέτρησις τῶν ἀμπέλων ἐνεργεῖται παρ' ἐπιστήμονος γεωμέτρου ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ οἰκον. ἐφόρου, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου, καὶ καταστρώνονται πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικὰ πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Ἀλλ' ἐν ἐλλείψει γεωμέτρου, ἢ ὅπου οὗτος δὲν ἐπαρκεῖ, ἢ ἄλλως πως κωλύεται νὰ καταμετρήσῃ τὰς ἀμπέλους, διορίζονται τρεῖς πραγματογνώμονες διὰ πλειονοψηφίας παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκον. ἐφόρου καὶ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου, καὶ ἐνεργοῦν τὰς καταμετρήσεις ὡς ἄνω.

θ'. Ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς πρὸς καταμέτρησιν τεθείσης προθεσμίας ὁ ἔπαρχος, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, ὁ εἰρηνοδίκης, καὶ οἰκον. ἔφορος προσλαμβάνοντες καὶ τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον, καὶ συμβουλευόμενοι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους ἀ. καὶ β'. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἑκάστου δήμου, κατὰ κλῆρον ἐκλεγομένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειονοψηφίας τὴν ποιότητα α) τῶν ἐρέτος δηλωθεισῶν ἢ ἐξακριβωθεισῶν ἀμπέλων, καὶ β') τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, περὶ τῆς ποιότητος τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ ἀναθεώρησις παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἢ παρὰ τοῦ οἰκον. ἐφόρου, κατὰ τὰς § στ'. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, καταστρώνοντες τακτικὰ πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται μὲν ἐκτελεστά, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς τὸ ὁποῖον θέλουν παραπέμπεσθαι ἐκεῖνα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤθελε καταχωρισθῇ ἡ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, δύναται νὰ κάμῃ τὰς ἀνακρούσεις ἐπὶ τούτου μεταῤῥυθμίσεις. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐλάφριον β'. τοῦ § β'. τοῦ ἄρθρου 1 προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

Ἄρθρ. 21. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 ἀναφερομένων προϊόντων, περιβολίων, λαχανακήπων, μποστανίων, κρομμύων, γεωμήλων, γρασιδίων κλπ. ἐκτιμᾶται ἅπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως ἑκάστου κτήματος καὶ τῆς ὅλης ἐτησίας προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων, καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὡρῶν τοῦ ἔτους προϊόντων, καὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ ἑκατὸν τούτῃ τόσον τὸ δέκατον, ὅσον καὶ τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν καμπικίων καὶ καπνῶν οἱ ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊὸν ἑκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ἑκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ καμπικίου ἐξαιρουμένου ἀπὸ τὸ καρύδι, ἐπομένως ὁ ἔγγειος φόρος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἀποδίδεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουν ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ καινότητα, ἐπὶ δὲ τῶν καμπικίων κατ' ἐπαρχίαν, ὁ ἔπαρχος καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος μετὰ τοῦ δημάρχου ἑκάστου δήμου, ὡς πρὸς τὴν πρώτην περίπτωσιν, μετὰ τοῦ δημάρχου δὲ τῆς πρωτευούσης ὡς πρὸς τὴν δευτέραν, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ἰδιοκτητῶν καπνοφυτείας, προσλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω καὶ συντάσσεται περὶ τούτων πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον κα-

δίσταται ἐκτελεστόν.

22. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαιῶν ἐξαριβοῦται μετρουμένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα πρὸς λεπ. ἑκτὼ τὴν ὀκᾶν, τὸ δὲ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὸ ἐδάφ. β'. τοῦ §. Β'. καὶ ἄρθρ. 1 τοῦ παράντος νόμου ὑπαγορευόμενων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ πρὸς λεπτὰ ἑκτὼ τὴν ὀκᾶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον βεβαιοῦται, καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα καὶ ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον, ἢ ἡ παραγωγὴ εἶναι μικρὰ ὡς ἐκ τῆς ὀλιγότητος τῶν δένδρων, ἢ ὡς ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ἀφορίας.

Αἱ δὲ πρὸς βρῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι ζυγίζονται, ἢ ἐκτιμῶνται, κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὅπου ἐναποταμιεύονται, λαμβανομένου τοῦ φόρου πρὸς λεπτὰ δύο τὴν ὀκᾶν.

23. Ὁ ἔπαρχος καὶ ὁ οἰκον. ἔφορος θέλουν προσδιορίσει ἅπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς ἀπὸ μέρος τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτοῦ, καὶ προσδιορίσει τὴν ἀντιμισθίαν των οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 4 δραχ. τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐκτιμητὴς ἢ ἐν πυριπτώσει τοῦ ἄρθρ. 13. ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως, τὴν ὁποίαν ὁ δήμαρχος κηρύττει ἐπ' ἐκκλησίας τὴν προτελευταίαν κυριακὴν, οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ ἔχουν προχείρους τοὺς ἀπὸ μέρους των ἐκτιμητὰς, ἂν δὲν θέλωσι νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου· ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος, οὔτε ὁ ἐκτιμητὴς του, ὁ τοῦ δημοσίου ἐκτιμητὴς προβαίνει μόνος του εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα κοινοποιεῖ εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐμφανισθῇ καὶ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκτίμησις, καθίσταται ὁριστική. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου τοιχοκολλᾶται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου· ἀλλ' ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐκτίμησις γίνεται ἐπὶ ἀραβοσίτων κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τὸν ἀπὸ μέρους τοῦ μὴ ἐμφανιζομένου ἢ ἀρνουμένου φορολογουμένου ἐκτιμητὴν διορίζει ὁ ἔπαρχος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τοὺς φορολογουμένους. Ἂν δὲ ὁ φορολογούμενος, ἢ ὁ ἐκτιμητὴς του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ διορίζεται, αἰτήσει ἑνὸς τῶν μερῶν, ἐπιδιαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 25 ὅρκον, καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς παραδεχόμενος θατέραν τῶν γνωμῶν κατὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαίρεσις, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

24. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ὁ ἔπαρχος ἅπαξ πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως πληρόνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δρ. 6 τὴν ἡμέραν.

25. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ, ὡς καὶ οἱ ἐκ μέρους τοῦ ἐπάρχου διοριζόμενοι ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 23 ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὁρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεί-

σαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου δι' ὁποιανδήποτε λόγον.»

Ὁ ὅρκος γράφεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

26. Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι θέλουν εἰσπραχθῆ τῶν μὲν καπνῶν, περιβολίων, μποστανίων, κήπων, γαιομήλων, καὶ τῶν τοιούτων τὴν 1ην Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ βαμβακίων τὴν 15 Νοεμβρίου καὶ τῶν ἐλαιοδένδρων, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μετακομισθῆ ἀπὸ ἐλαιοτριβεῖα, ὡς καὶ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς αὐτῶν· δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγὴ ἐκ τῶν ἐλαιοτριβείων ἄνευ προηγηθείσης πληρωμῆς τοῦ φόρου. Ἀλλ' ἐάν τινος ἐλαῖαι ἐκθλίβονται ἐκ διαλειμμάτων, ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθλιψιν.

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαίου ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἴσπραξιν ἐγγράφει τὸ ὁλικὸν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν καταλογισθέντα εἰς χρήματα φόρον, εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, σημμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένα.

ΤΜΗΜΑ Δ'

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους εἰσπραττομένων φόρων.

27. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος, τῶν βαλανοκικιδίων, τῆς μετάξης, τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πρινοκοκκίου, τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν αὐτῶν τῶν προϊόντων.

28. Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν 10 0|0 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ 2ξ διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

29. Ἅμα κατὰ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος, συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἑκάστης ἐπαρχίας, ἀφοῦ γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐϋποληπτοτέρων ἐμπόρων, καὶ ἄλλοι τρεῖς ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ θέλει διακρίνεσθαι ἑκάστης ποιότητος, καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχὸν βρεγμένην σταφίδα, ἣν διαλαμβάνον, ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς, καὶ ἓν ἐννατημόριον περιπλέον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασίν του.

30. Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ ἰδιοκτῆται ὀφείλουν νὰ ὑπογράφωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐνῷ ἐκτίθενται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίαι περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

31. Ἐὰν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβαίνῃ αἴφνιδία αὐξομείωσις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν σταφιδεμπόρων εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ Τελώνου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 σημειωμένων ἀρχῶν, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται ὡσαύτως ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

32. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν, ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ προσφυγὴ δὲν ἐπιφέρει ἀνακοπὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ ὑπουργείου.

33. Πρὶν προσδιορισθῇ καὶ ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἄρθρον 29

ἐάν τις θελήσῃ νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγή, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ὅτι θέλει πληρώσει τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόρασιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

34. Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκιδοδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτήτων ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ λαμβανόμενον κατὰ τὴν ἐρεξῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου, λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδας, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος.

α.) Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα ἔγγειος φόρος δραχ. 1:10. Τελωνιακὸν δικαίωμα :36· β'. Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἐγκτητικὸς φόρος 3: Τελωνιακὸν δικαίωμα :60· γ'. Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον, Ἀττικὴν καὶ Ἀνατολ. Ἑλλάδα ἔγγειος φόρος δραχ. 1:05· Τελωνιακὸν δικαίωμα :60· δ'. Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος δραχ. 2: Τελωνιακὸν δικαίωμα :60.

Ἐπὶ τῶν κιτριδίων.

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος κατ' ὀκὰν λεπτὰ 25. Τελωνικὸν δικαίωμα λεπτὰ 6. Δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη ἔγγειος φόρος λεπτὰ 10. καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν ὀκὰν λεπτὰ 6.

35. Ὡς πρὸς τὰ μέρη, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βαλανοκιδίων, θέλουν τηρηθῆ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19|31 Μαρτίου 1843 τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει φροντίσει νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

36. Ὅστις φωραθῇ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκιδοδένδρων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 34 στοιχ. δ'. καὶ δ'., ἄνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλασίας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελε συνάξει, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος Νόμου, τὸ δὲ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου.

37. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μετάξης εἰσπράττεται πρὸς δραχ. 2.50 κατ' ὀκάν, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος, ἐπὶ δὲ τῶν κουκουλίων, ὅταν ταῦτα ἐξάγωνται λαμβάνεται πρὸς λεπτὰ 60 τὴν ὀκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα δι' ἀμφότερα 6|00 ἐπὶ τῆς προσδιορισθείσης ὡς ἀνωτέρω τιμῆς.

Ὁ μετακομίζων μέταξαν ἢ κουκούλια ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ τὸν οἶκον. Ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἔνθεν μεταφέρεται, ἐμφαῖνον τὸ ποσὸν τῶν σάκκων, ἢ κιβωτίων, τὸ βάρος αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν ὅπου μετακομίζεται, ὑποχρεούμενος νὰ παρουσιάζῃ αὐτὰ εἰς μὲν τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν, ὁπόταν ὁ τόπος, ἔνθα μεταφέρεται, ἦναι παράλιος, εἰς δὲ τὸν ἔφορον ὅταν ἦναι μεσόγειος, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἀπόδειξιν ὀφείλει ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐξ οὗ ἐδόθη τὸ δηλωτικόν· ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας παραλείψῃ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον οἶκον. ἔφορον τὴν ῥηθεῖσαν ἀπόδειξιν, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὀφειλομένων φόρων.

Εἰς δὲ τὰς ποινὰς τοῦ λαθρεμπορίου ὑποβάλλεται ὁ μετακομίζων, ὁσάκις ἡ μετακομιζομένη μέταξα ἢ κουκούλια εἶναι ποσότητος ἀνωτέρας ἢ κατωτέρας τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐμφαινομένης.

38. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρινοκοκκίου προσδιορίζεται εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὴν ὀκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτὰ ἐννενήκοντα, ὁ δὲ τοῦ ῥιζαρίου εἰς δραχμὰς 4 τὸ καντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς δραχμὰς 2, 40|00.

39. Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν

τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου.

Δι' ἔγγειον φόρον δρ. 1 Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπτὰ 60.

40. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ δημηνίαν ἀπὸ τὴν διοικητικὴν καὶ τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρχον. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων πληρώνεται ὡσαύτως ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

41. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦ διοκτήτων σταφιδαμπέλων, καὶ συκῶν, ἴσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἀποδίδεται ἢ εἰς εἶδος 10/100 ἐπὶ τῶν ἀλωνίων ἢ τραπεζῶν, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἀρέσκειαν τῶν φορολογουμένων, βεβαιούμενον δι' ἐκτιμήσεως συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοῦ διοκτήτων μωρεοδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτὰ ἑκάστου δένδρου, ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἄνω εἰρημένων προϊόντων ἐνεκιάζεται κατὰ τὰς περὶ τῶν λοιπῶν ἐνοικιαζομένων φόρων διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου διὰ δημοπρασίας, ἀλλ' εἰς χρήματα, πληρονομένου τοῦ ἐνοικίου τὴν α' Ὀκτωβρίου τ. ε.

42. Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 34 κλπ. ἐνδιαλαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ξηρῶν σύκων, καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 πορτοκαλλολεμονίων, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἐκταπλοῦ φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος· ἐπίσης τέλει ὑποβάλεσθαι καὶ λόγῳ ἐγγείου φόρου διὰ τὰς λοιπὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινή, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων νόμον. Τὸ τριτημόριον τοῦ ὡς ποινὴν λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις λόγῳ ἀπογραμμώσεως.

43. Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, συκῶν, ἐλαιῶν, βαλανιδίων, μωρεῶν κλπ. ἂν δὲν ἦναι πολυετῶς διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμοῦ τοῦ δημοσίου.

ΤΜΗΜ. Ε'. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τῶν ἀπολούθων Λακωνικῶν προϊόντων.

44. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὸ ἀποδιδομένων προϊόντων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, κατὰ ἄρθρ. 39 τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐξακριβοῦται καὶ εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα, ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς λεπτὰ ὀκτὼ τὴν ὀκᾶν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν καρπῶν πίσης εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τὸν τόπον τρεχουσῶν τιμῶν, ὁσάκις καὶ ὁπόταν ἐξάγωνται ἢ μεταφέρωνται ἀνωτέρω προϊόντα διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς, θεωρουμένου τοῦ ἐξάγοντος, ἢ μεταφέροντος αὐτὰ πρωσώπου ὡς φορολογουμένου.

45. Ἡ εἴσπραξις τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ μνημονευομένου φόρου ἀνατίθεται εἰς τὸ τελωνεῖον Γυθείου, τὸ ὑποτελωνεῖον Δημενίου, τὸ σταθμοφυλακεῖον Ἁρμυροῦ καὶ τὰ φυλακεῖα Κατρίτσων καὶ Ἁγιαρδαμούλης.

46. Ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῶσι δύο ἔφοροι β' τάξεως εἰς Λακωνίαν, ἡ ἕδρα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ὁποίων θὰ ὁρισθῶσι κανονισθῇ διὰ Βασιλ. Διατάγματος.

47. Οἱ μετακομίζοντες ὁμοειδῆ μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ἀναφερόμενα προϊόντα ἀπὸ τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας εἰς τὴν Λακωνίαν, εἴτε διὰ νὰ ἐξάξωσιν, εἴτε διὰ νὰ τὰ πωλήσωσιν ἐκεῖ, ὀφείλουν νὰ διαβαίνωσι διὰ μιᾶς τῶν τριῶν ὁδῶν, ἢ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον, ἢ δι' ἐκείνης τῆς ἀπὸ Ἀργοντικὸν εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς φερούσης ἀπὸ Καλύβας εἰς Ἁρμυρὸν, καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ διαβατήρια παρὰ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ἀρχῶν, ὅπισθεν τῶν ὁποίων θέλει δηλοῦσθαι ἡ κατηγορία τῶν προϊόντων καὶ τὸ βάρος

καὶ εἴδους τῶν προϊόντων· ἁρμόδιαι δὲ ἀρχαὶ εἶναι οἱ δήμαρχοι ἐκεῖνοι, ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων λαμβάνονται καὶ μεταφέρονται τὰ προϊόντα εἰς Λακωνίαν. Τὰ διαβατήρια ταῦτα θέλουν παρουσιάζει εἰς ἕνα τῶν ἁρμοδίων κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρων, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θέλουν ἐφοδιάζεσθαι μὲ ἀποδεικτικὸν πρὸς ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν, ἢ κατανάλωσιν τῶν προϊόντων.

48. Οἱ θέλοντες νὰ μεταφέρωσι διὰ ξηρᾶς προϊόντα τῆς Λακωνίας ἢ εἰς ἄλλας τοῦ Κράτους ἐπαρχίας, ὀφείλουν, παρουσιαζόμενοι εἰς τὸν ἁρμόδιον τελώνην, ὑποτελώνην, ἢ σταθμοφύλακα, ἢ εἰς ἕνα τῶν ἐφόρων νὰ πληρώνωσι τὸν κανονισμένον ἔγγειον φόρον, καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς, ἐν ᾧ θέλουν ἐμφαίνεσθαι μὲ ἀκρίβειαν τὰ φορολογηθέντα προϊόντα. Ταῦτα δὲ τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν τελωνῶν, ὁσάκις ὁ φόρος πληρώνεται εἰς αὐτοὺς, θέλουν παρουσιάζει οἱ κομισταὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρους, οἵτινες ἀφοῦ τὰ ἐξελέγξωσι καὶ εὕρωσι τὰ μεταφερόμενα προϊόντα ὀρθῶς σημειωμένα, θέλουν τὰ κρατεῖ εἰς τὸ ἀρχεῖόν των καὶ ἐκδίδει ἄλλα ἀντ' αὐτῶν ἀποδεικτικὰ, διὰ νὰ μεταφέρωσι τὰ φορολογηθέντα ἐλευθέρως ὅπου βούλονται οἱ κομισταί.

49. Ὅστις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 ἀναφερομένων Δημάρχων ἤθελε δηλώσει ὡς προϊόντα τοῦ δήμου του προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὡρισμένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 251 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

50. Οἱ τελῶναι Λακωνίας θέλουν θεωρεῖ καὶ φορολογεῖ ἀνεξαιρέτως ὡς Λακωνικὰ προϊόντα, ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικὰ τῶν ἐφόρων ἀποδεικτικὰ κατὰ τὸ ἄρθ. 47.

51. Ὅστις ἐξάγει λαθραίως προϊόντα τῆς Λακωνίας, ἢ μεταφέρει αὐτὰ εἰς τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 ἀναφερομένην, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς, τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὸ ἄρθρον 42 τοῦ παρόντος Νόμου.

52. Οἱ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου βεβαιωθέντες φόροι ἐπὶ τοῦ ἐλαίου τῆς Λακωνίας κατὰ τὰς προεκδοθείσας ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς τελώνας, θέλουν εἰσπραχθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κρατηθεισῶν σημειώσεων.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ῥιτινοκατράμμης.

53. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς ῥιτινοκατράμμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10|00, καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκοπείσης παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ θέλει κανονισθῆ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ὑποπέσει εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ παρόντος Νόμου διατατόμενα, θέλει ὑποκύψει εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας ποινάς.

ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

54. Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξιν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μετενεχθῶσιν, ἐνώσῳ εὑρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

55. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διασαφίσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμήν.

56. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἴδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας τοῖς μετοχητοῖς, ἢ καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

παραχωρεῖ αὐτοὺς τῆς μετρητοῖς, εἰς τοὺς φορολογουμένους, κατ' αἴτησιν αὐτῶν, ἄνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἑκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ταμείου.

57. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10—50 δραχμὰς νὰ προτείνωσιν αὐθορμήτως τὴν ἐξαίρεσιν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποιν. Νόμου καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

58. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων, ἐξακριβοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἀνὰ χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἔγγραφα.

59. Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, φύλακες, καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, οἵτινες ὁπωσδήποτε ἤθελον ζημιώσει τὸ δημόσιον πρὸς ἴδιον, ἢ ἄλλου τινὸς ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ Νόμου ὁριζομέναις ποιναῖς καὶ εἰς τὴν στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύω ἕως ἓξ ἐτῶν.

60. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἀπριλίου 1848.

---

534. ΝΟΜΟΣ ΚΔ'.

Κατὰ ζωοκλοπίας καὶ ζωοκτονίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ ζωοκλόπος, ἢ ζωοκτόνος, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὁριζομένων ποινῶν, καὶ πολιτικῶν ἀποδύσεων καὶ ἀποζημιώσεων ὑποβάλλεται καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ εἰς χρηματικὴν ποινήν, διπλασίαν τῆς τιμῆς τοῦ κλαπέντος ἢ θανατωθέντος ζώου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτῆς διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

2. Ὁ ἀνακαλύψας ζωοκλόπον, ἢ ζωοκτόνον λαμβάνει, ὡς ἀμοιβήν, ὁλόκληρον τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινήν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ζωοκλόπος, ἢ ζωοκτόνος κατεδικάσθη· περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνακαλύψαντος θέλει γίνεσθαι μνεία εἰς τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν.

3. Ἀφοῦ καταισθῆ τελεσίδικος ἡ κατὰ τοῦ ζωοκλόπου, ἢ ζωοκτόνου ἀπόφασις, οὗτος ὀφείλει ν' ἀποτίσῃ ἀμέσως καὶ ἀνυπερθέτως τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινήν, τὴν νόμιμον ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν κύριον τοῦ ζώου, καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα· ἄλλως, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου, γίνεται ἀμέσως προσωπικὴ κράτησις, κατάσχεσις, καὶ πώλησις ἀναλόγου μέρους τῆς κινητῆς, ἢ μὴ ἀπαρχούσης διόλου, ἢ ἀποχρώσης κινητῆς, τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ζωοκλόπου, ἢ ζωοκτόνου πρὸς ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν ἄνω εἰρημένων ὑποχρεώσεων· ἡ κατάσχεσις καὶ πώλησις τῆς περιουσίας ταύτης γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως τῶν καθυστερούντων Νόμου.

4. Ἐὰν ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προθεσμίας ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν πληρώσῃ ὁ ζωοκλόπος ἢ ὁ ζωοκτόνος τὰς ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, τοὐλάχιστον τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινήν, ἡ Κυβέρνησις προκαταβάλλει ἀμέσως εἰς λογαριασμὸν τοῦ ζωοκλόπου ἢ ζωοκτόνου τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα.

5. Οἱ ἐκ τελεσιδίκου ποινικῆς ἀπ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

φάσεως καταδικαζόμενοι ἐπὶ πλημμελήμασιν, ὡς αὐτουργοὶ ἢ συνεργοὶ ζωοκλοπίας, ἢ ζωοκτονίας, στεροῦνται κατὰ συνέπειαν τῆς καταδίκης ταύτης, 1. Πάσης δημοσίας, ἢ ἐκκλησιαστικῆς, ἢ δημοτικῆς ὑπηρεσίας καὶ θέσεως, ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ ἐξαρτώμενα ἐντεῦθεν δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα. 2. Ὅλων τῶν ἀξιωμάτων, ἐπιτίμων θέσεων, καὶ διακριτικῶν σημείων. 3. Τῆς τιμῆς τοῦ νὰ ἦναι μέλος Νομαρχικοῦ τινὸς, Ἐπαρχιακοῦ, ἢ δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἢ ἄλλης τινὸς συνελεύσεως, συγκαλουμένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, καὶ τοῦ νὰ διορίζηται ὁρκωτὸς κριτής. 4. Τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ γενῇ μέτοχος τοιούτων ἀρχῶν, ὑπηρεσιῶν, πλεονεκτημάτων καὶ τιμῶν. Ἡ διάρκεια τῆς στερήσεως τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων ὁρίζεται ὑπὸ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

6. Οἱ συνεργοὶ εἰς ζωοκλοπίαν, ἢ ζωοκτονίαν, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ὁριζομένης διὰ τοὺς αὐτουργοὺς χρηματικῆς ποινῆς, ἢ προστίμου, τηρουμένων καὶ τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

7. Τὰ ὁριζόμενα διὰ τοῦ ἄρθρου 3 ἑκάστικὰ μέτρα κατὰ τῆς περιουσίας τῶν ζωοκλόπων, καὶ ζωοκτόνων, ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τῆς περιουσίας τῶν καταδικασθέντων ὡς συνεργῶν.

8. Ἐὰν εἰς χεῖρας τινὸς εὑρεθῇ ζῶον κλοπιμαῖον, καὶ δὲν δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ ἐκεῖνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὸ ἔλαβεν, ἢ τὸ ἠγόρασε, καταδικάζεται ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ ζώου, καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν λοιπῶν ποινικῶν ὁρισμῶν, ἐὰν ὁ κάτοχος τοῦ ζώου ἤθελεν ἐνέχεσθαι εἰς τὴν κλοπήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουνίου 1848.

---

595 *Νομ. Π.Δ'. Περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Εἰς τοὺς ἀποικήσαντας ἐν τῇ Ἑλλάδι Κρῆτας, καὶ λαβόντας γαίας δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. ΚΔ'. ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου, ἢ τῶν ἀπὸ 13 καὶ 18. Ὀκτωβρίου 1834 Β. Διαταγμάτων περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κρητῶν εἰς Μινῴαν καὶ Μεθώνην θέλουν παραχωρηθῇ τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας, εἰς ὅσους ἐκ τῶν μεταναστευσάντων ἤδη δὲν ἔλαβον εἰσέτι γαίας θέλουν παραχωρηθῇ εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν 30—50 στρέμ. γῆς, ἀναλόγως τῶν μελῶν αὐτῆς· ἀλλὰ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν θέλουν χρησιμεύσει πρὸ πάντων ἐκεῖναι αἱ γαῖαι, αἵτινες ἢ κατέχονται ἀπὸ Κρῆτας καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὅρων, τῶν προσδιωρισμένων ἀπὸ τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου καὶ τὰ Β. Διατάγματα, ἢ ἐγκατελείφθησαν ἀπ' αὐτούς· ἐὰν δὲν ἤθελον ἐξαρκέσῃ αὗται, θέλουν παραχωρηθῇ καὶ ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὅρων τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1843 νόμου ὑπὲρ τῶν γεωργῶν.

2. Ἐὰν εἰς τοὺς νῦν ἀποίκους τῆς Μινῴας δὲν ἐδόθη ἔκτασις γαιῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τούτου Β. Διατάγματος θέλει συμπληρωθῇ τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ ἐθνικὰς γαίας, κειμένας καὶ ἐκτὸς τοῦ δήμου Μινῴας, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ὅρων τοῦ εἰρημένου ὑπὲρ τῶν γεωργῶν νόμου.

3. Κατὰ τὴν Μῆλον καὶ Μινῴαν, ὅπου δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμοι ἐθνικαὶ γαῖαι, θέλουν παραχωρηθῇ εἰς τοὺς ἀποίκους καὶ ἐκ τῶν γαιῶν τῶν παρακειμένων Μονῶν, ἀποζημιουμένου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου δι' ἄλλων ἐθνικῶν γαιῶν ἴσης ἀξίας.

4. Εἰς ἑκάστην τῶν ἐν Μήλῳ καὶ ἐν Μινῴᾳ νεοσυνοικισθησομένων οἰκογενειῶν θέλει παραχωρηθῇ δι' ἐξόδων τῆς Κυβερνήσεως εἰς οἰκίσκος ἀξίας ὄχι ἀνωτέρας τῶν 300 δραχμῶν, εἷς βοῦς καὶ τ' ἀναγκαῖα γεωργικὰ ἐργαλεῖα πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Σεπτεμ. 1848.

Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

39 Δ. Περὶ διατηρήσεως τοῦ δήμου Βρυσεων τοῦ οποίου διετάχθη ἡ συγχώνευσις διὰ Β. Διατάγματος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, κατὰ τὰς ἀπὸ 13 Αὐγούστου 1845 καὶ 3 Αὐγούστου 1847 πράξεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Βρυσεῶν καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Λακεδαίμονος, δι' ὧν γνωμοδοτοῦσι νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ ἡ συγχώνευσις τοῦ δήμου τούτου εἰς τὸν δῆμον Σπάρτης διαταχθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) 1840 Ημετέρου Διατάγματος.

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ δῆμος Βρυσεῶν διαχωρίζεται τοῦ τῆς Σπάρτης διὰ φυσικῶν ὁρίων, ἔχει δὲ εἰσόδημα ἐκ δημοτικῶν φόρων χιλίων περίπου δραχμῶν ἐτησίως, καὶ περιουσίαν ἐκκλησιῶν φέρουσαν κατ' ἔτος πρόσοδον ἑτέρων χιλίωνπερίπου δραχμῶν, τὸ ἥμισυ τῶν ὁποίων εἰμπορεῖ νὰ διατεθῇ πρὸς σύστασιν δημοτικοῦ σχολείου, ὥστε εἶναι συμφερώτερον νὰ διατηρηθῇ ἀνεξάρτητος δῆμος, ἢ νὰ συγχωνευθῇ εἰς τὸν τῆς Σπάρτης.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ὁ δῆμος Βρυσεῶν διατηρεῖται, ὡς καὶ πρότερον, δῆμος Γ'. τάξεως, μὴ πραγματοποιουμένης τῆς Ημετέρας ἀποφάσεως ἀπὸ 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμ.) 1840 περὶ συγχωνεύσεώς του εἰς τὸν δῆμον Σπάρτης.

---

597 Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ δήμων τινῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ τῇ γνώμῃ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς δήμους Ἑρμουπόλεως, Ὕδρας καὶ Σπετσῶν νὰ ἐπιβάλλωσι τὸν διὰ τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΞΗ'. Νόμου προσδιοριζόμενον δασμὸν εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ εἰσαγόμενα πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἐμπορεύματα.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου, κατὰ μὲν τὸν δῆμον Ἑρμουπόλεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἑκατοστὸν τῆς τιμῆς αὐτῶν, κατὰ δὲ τοὺς δήμους Ὕδρας καὶ Σπετσῶν δύναται νὰ ἀναβιβασθῇ μέχρι τῶν δύο ἑκατοστῶν.

3. Ὁ προσδιορισμὸς τῶν εἰδῶν κατὰ μέρος καὶ τοῦ πληρωτέου τέλους, καθὼς καὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως, θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω εἰρημένου Νόμου.

Ὁ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐγκρινόμενος φόρος θέλει διαρκέσει ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐνεστῶτος μέχρι τοῦ 1851 ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1848.

---

598 Δ. Περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς προκυμαίας Πειραιῶς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου τῆς προκυμαίας τοῦ Πειραιᾶ Νόμου ἀπὸ 9 Λυγούστου ε. ε.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Διορίζεται ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς κατασκευαζομένης προκυμαίας Πειραιῶς.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει σύγκεισθαι ἐκ τριῶν μελῶν, ἐξ ὧν τὸ ἓν διορίζεται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Πειραιῶς, τὸ ἕτερον ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, τρίτον δὲ θέλει εἶσθαι ὁ διευθύνων τὰς ἐργασίας τῆς προκυμαίας ταύτης μηχανικός.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐξαιρουμένου τοῦ μηχανικοῦ, ἀνανεοῦνται κατὰ πᾶσαν τριετίαν.

Κύριον καθῆκον τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ ἐξέλεγξις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς προκυμαίας, τὰ δὲ λοιπὰ αὐτῆς καθήκοντα θέλουν ὁρισθῆ ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν

Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρακειμένου Νόμου.

Παύει ἡ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου 1837 Ἡμετέρου Διατάγματος ὑπάρχουσα ἐπιτροπὴ, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται νὰ ἐκφράσῃ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν μελῶν αὐτῆς τὴν Β. Ἡμῶν εὐαρέσκειαν διὰ τὰς παρ' αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ προκείμενον πολυετὲς διάστημα καταβληθείσας ἀμίσθους καὶ ἐντίμους ὑπηρεσίας των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Σεπτεμ. 1848.

---

599 Δ. *Περὶ κατασκευῆς τῆς προκυμαίας Ἄνδρου.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου καὶ προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου Νόμον ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου τοῦ 1857 ἔτους.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἐγκρίνομεν ὥστε ἡ μέλλουσα νὰ ἐξαρχλίσῃ τὸν λιμένα Ἐμπορίου τῆς νήσου Ἄνδρου προκυμαία, νὰ κατασκευασθῇ κατὰ τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ὑπογραφὴν σχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγους. 1848.

---

600 Δ. *Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ φόρου εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Δυνάμει τοῦ ἄρθ. 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τῇ γνώμῃ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν καὶ εἰς τοὺς πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένους δημητριακοὺς καρποὺς, ἤτοι, ἐπὶ μὲν τοῦ σίτου πρὸς πέντε, ἐπὶ δὲ τῆς κριθῆς, τῆς σίκαλης καὶ τοῦ καλαμποκίου, πρὸς τρία λεπτὰ τὸ κοιλόν.

2. Ὁ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος γενισμὸς τοῦτον ἐγκρινάμενος φόρος θέλει διαρκέσει ἀπὸ τοῦδε μέχρι τέλους τοῦ 1850 ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1848

---

601 Δ. *Περὶ μετασχηματισμοῦ τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 12. Φεβρουαρίου τ. ε. Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ μετασχηματισμοῦ τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας, καὶ πληροφορηθέντες ἐκ τῶν νεωτέρων ἐξετάσεων, αἵτινες ἐγένοντο δι' ἐπίτηδες ἀπεσταλμένων τοῦ ὑπουργείου κατὰ συνέπειαν παραπόνων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Καδδίου, Κακολωρίου καὶ Κουρουνίου, ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τούτων διὰ τὰς σχέσεις των καὶ τὰ ὁποῖα ἔχουσι συμφέροντα μὲ τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου Κοτυλαίων ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξακολουθοῦν ν' ἀποτελοῦν μέρος ὡς καὶ πρότερον τοῦ δήμου τούτου.

Θεωροῦντες, ὅτι εἰς τοὺς μετασχηματισθέντας δήμους δὲν ἐνεργήθησαν εἰσέτι αἱ νέαι δημοτικαὶ ἐκλογαί.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὰ χωρία Κάδδι, Κακολώρι, καὶ Κουρούνι, τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ ἄνω διαλυθέντος τῆς 12. Φεβρουαρίου τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπεσπάσθησαν ἀπὸ τὸν δῆμον Κοτυλαίων καὶ ἀπεδόθησαν εἰς τὸν τῶν Κονιστρίων, θέλουσιν ἐξακολουθεῖ ν' ἀποτελῶσι μέρος ὡς καὶ πρότερον τοῦ δήμου Κοτυλαίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβρ. 1848

---

602 Δ. *Περὶ σχηματισμοῦ νέου δήμου τῶν Μακεδόνων εἰς Σκάλαν τῆς Ἀταλάντης.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου, 7 Μαΐου 1837 Ἡμέτερον Β. Διάταγμα περὶ σχηματισμοῦ δήμου τῶν εἰς νέαν Πέλλην τῆς Ἀταλάντης συνοικισμένων Μακεδόνων.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνισχύσωμεν τὸν συ-

γνώμην τοῦ τε ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Λοκρίδος καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀταλάντης.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Εἰς τὴν θέσιν Σκάλαν τῆς Ἀταλάντης σχηματίζεται δῆμος τῶν Μακεδόνων ὑπὸ τὸ ὄνομα «δῆμος νέας Πέλλης».

Ἐν Στενῇ τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1848.

---

603 Δ. Περὶ τινος τροποποιήσεως εἰς τὸν § 5 τοῦ ἄρθ. 27 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1848 καταστατικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 10. Σεπτεμβρίου πρᾶξιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, περὶ τροποποιήσεως τοῦ § 5 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1848 καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνομεν κατὰ τὴν ἀνωτέρω πρᾶξιν τῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης ν' ἀντικατασταθῶσιν ἀντὶ τῶν λέξεων «ἐντὸς ἓξ μηνῶν» αἱ λέξεις «ἐντὸς τριῶν μηνῶν,» τροποποιουμένου οὕτω τοῦ § 5 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1843 Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης ὡς ἀκολούθως.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας δοθῇ εἰς τὸν πιστοῦχον ἡ εἴδησις, τῆς περαιώσεως τοῦ λογαριασμοῦ του, ὀφείλει οὗτος νὰ πληρώσῃ τὸ εἰς χρέος του προκύπτον ποσὸν μετὰ τῶν τόκων, λογιζομένων μέρι τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς, ἐντὸς μὲν τριῶν μηνῶν, ἐὰν αἱ προκαταβολαὶ ἔγειναν ἐπὶ ὑποθήκῃ, ἐντὸς δὲ ἑνὸς μηνός, ἂν αἱ προκαταβολαὶ ἔγεινον ἐπὶ οἱαδήποτε ἄλλῃ ἐγγυήσει.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1848.

---

604 Δ. περὶ διαιρέσεως τῆς Ἐπαρχίας Γυθείου καὶ διορισμοῦ ἐπάρχου Γ. Νάκη.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ διαιρέσεως τῶν νομαρχιακῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἀρχῶν Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ά. Ἡ διοίκησις τῆς ἐπαρχίας Γυθείου ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν ἔπαρχον Οἰτύλου·

β'. Ἔπαρχος Γυθείου διορίζεται ὁ Κ. Γ. Νάκης.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Νοεμβρίου 1848.

---

605 Δ. Περὶ ἕδρας τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Κυνουρίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 16 Μαΐου 1846 Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ τῶν καθηκόντων καὶ ἕδρων τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων, δι' οὗ προσδιορίζεται ἡ ἕδρα τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου Κυνουρίας εἰς τὸ Λεωνίδιον, παρατηρήσαντες ἐξ ἄλλου, ὅτι κατὰ τὸ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1845 ἕτερον Διάταγμα, ἡ ἕδρα τοῦ ἐπάρχου κατὰ μὲν τοὺς χειμερινοὺς μῆνας προσδιορίζεται εἰς τὸ Λεωνίδιον, κατὰ δὲ τοὺς θερινοὺς εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τοῦ δήμου Θηραίας, καὶ ἀναγνωρίζοντες ὅτι τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ τὴν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος συγκέντρωσιν ἀμφοτέρων τῶν ἀρχῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, διατάττομεν, ὁ Οἰκονομ. Ἔφορος Κυνουρίας θέλει ἐδρεύει κατά τε τὴν χειμερινὴν καὶ θερινὴν περίοδον ἔνθα καὶ ὁ Ἔπαρχος.

Ὁ ἴδιος Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Νοεμ. 1848.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Αὐγούστου 1848, καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντ-

συλλάχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους (α).

ΟΘΩΝ κλπ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὑστινας ἀνήκει, ὅτι, συνομολογηθείσης τὴν 25 Λύγούστου τοῦ τρέχοντος ἔτους, μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον ἕπεται.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ Πασῶν τῶν Ῥωσιῶν, ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωσι τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξὺ τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν των ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσιν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μίαν σύμβασιν καὶ διώρισαν Πληρεξουσίους των, ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κ. Γ. Σκοῦφον, Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, Ἱππότην τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Ἀξιωματικὸν τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς τῆς Γαλλίας.

Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, τὸν Κύριον Ἰωάννην Περοσιάνην Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις τῆς Ῥωσσίας, παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, Ἱππότην τῶν Ἁγιμάτων τοῦ Ἁγίου Βλαδιμίρου δ. τάξεως, τοῦ τῆς Ἁγίας Ἄννης β'. τάξεως, κεκοσμημένου διὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στέμματος, Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτῆρος τῆς Ἑλλάδος, καὶ Ἱππότην τοῦ Λεόντος τῶν Ζαρίγγεν τῆς Βάδης τῆς γ'. τάξεως, οἵτινες, ἀνταλλάξαντες τὰ Πληρεξούσιά των, εὑρεθέντα κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

1. Θέλει ὑπάρχει μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας τακτικὴ διὰ Κωνσταντινουπόλεως ἀποστολὴ γραμμάτων ἢ δειγμάτων πραγματειῶν.

2. Ἡ ὑπηρεσία τῆς ἀνταποκρίσεως ταύτης θέλει γίνεσθαι μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ῥωσσικῆς Αὐτοκρατορίας δαπάνῃ τῆς Ῥωσσικῆς Κυβερνήσεως, εἴτε διὰ θαλάσσης εἴτε διὰ ξηρᾶς. Μεταξὺ δὲ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἑλλάδος θέλει γίνεσθαι μόνον διὰ θαλάσσης καὶ δαπάνῃ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἐνόσῳ τὰ Ῥωσσικὰ ἀτμόπλοια θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκπληρῶσι τακτικὴν μεταξὺ Ὀδησσοῦ καὶ Κωνσταντινουπόλεως ὑπηρεσίαν, θέλουσι χρησιμεύει διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς ἄνω εἰρημένης ἀνταποκρίσεως ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην πόλιν. Καθ'ὅσον ἀφορᾷ τὴν διὰ ξηρᾶς μετακόμισιν, αὕτη θέλει γίνεσθαι δαπάνῃ τῆς Ῥωσσικῆς Κυβερνήσεως, ὡς συνεφωνήθη ἀνωτέρω, διὰ τῶν Ῥωσσικῶν ταχυδρόμων, τῶν ἀναχωρούντων τακτικῶς κατὰ δεκαπενθημερίαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ μεταβαινόντων διὰ τῶν Ἡγεμονιῶν Βλαχίας καὶ Μολδαυίας εἰς τὰ Ῥωσσικὰ μεθόρια, καὶ τ' ἀνάπαλιν. Οἱ αὐτοὶ ταχυδρόμοι θέλουν μεταφέρει τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν μεταξὺ τοῦ Ἑλλ. Κράτους, καὶ τῶν κάτωθι σημειουμένων τριῶν πόλεων, ὅπου ὑπάρχουσι ταχυδρομικὰ Ῥωσσικὰ γραφεῖα' τουτέστι, Βουκουρέστιον, Ἰάσιον, καὶ Γαλάτζι. Ἡ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις τῆς Ἑλλάδος θέλει εἰδοποιεῖσθαι περὶ τῶν ἤδη προσδιωρισμένων ἡμερῶν τῆς ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἀναχωρήσεως τόσον τῶν ἀτμοπλοίων, ὡς καὶ τῶν ἄνω εἰρημένων ταχυδρόμων. Ἐὰν ἡ Ῥωσσικὴ Κυβέρνησις κρίνῃ συμφέρον νὰ κάμῃ εἰς τὸ μέλλον τροποποιήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὰς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως εἴτε τῶν ἀτμοπλοίων, εἴτε τῶν διαληφθέντων ταχυδρόμων, ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Αὐτοκρατορίας θέλει εἰδοποιήσει περὶ τούτου ἐν καιρῷ τῷ δέοντι τὴν τῆς Ἑλλάδος.

3. Ἡ μεταφορὰ τῶν μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἑλλάδος ἀνταποκρίσεων τούτων θέλει γίνεσθαι δαπάνῃ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς συνεφωνήθη ἐν τῷ ἄρθρῳ Α. διὰ τῶν Γαλλικῶν ἀτμοπλοίων, διὰ τῶν τῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ, ἢ δι' οὗ τινος ἄλλου ἀτμο-

(α) Ὅρα ἀνωτέρω σελ. 320.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

πλοίου, τοῦ ὁποίου ἤθελε δυνηθῆ νὰ κάμῃ χρῆσιν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις.

4. Ἅπασαι αἱ ἐκ τῆς Ῥωσσίας, εἴτε ἐκ Βουκουρεστίου, Ἰασίου ἢ Γαλατζίου προερχόμεναι ἀλληλογραφίαι, προσδιωρισμέναι διὰ τὴν Ἑλλάδα, θέλουν παραδίδεσθαι ἐλεύθεραι παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους ὑπὸ ἐγκλείστους φακέλλους, ἐπὶ ἀποδείξει ἐκ μέρους τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥωσσικοῦ ταχυδρομικοῦ Γραφείου πρὸς τὸ ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ταύτῃ ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, καὶ τὸ εἰρημένον Γραφεῖον θέλει παραδίδει ἀμέσως τοὺς φακέλλους πρὸς τὰ ἀτμόπλοια ἢ ταχύπλοα, περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ ἄρθρῳ 3.

Ἅπασαι αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος προερχόμεναι καὶ διὰ τὴν Ῥωσσίαν ἢ τὰς ἀφιερωθείσας πόλεις τῶν Ἡγεμονιῶν τοῦ Δουνάβεως προσδιωρισμέναι ἀλληλογραφίαι, θέλουν παραδίδεσθαι ἀπὸ τὰ διαληφθέντα ἀτμοκίνητα ἢ ταχύπλοα εἰς τὸ ἐμπορικὸν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Πρεσβείας Γραφεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐγχειρίζει αὐτὰς ἀμέσως ἐλευθέρας παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, πρὸς τὸ ἐν τῇ εἰρημένῃ Πρωτευούσῃ Ῥωσσικὸν ταχυδρομικὸν Γραφεῖον.

Ἐπειδὴ ἅπασαι αἱ ἀλληλογραφίαι καὶ τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων, ὡς ἐρρέθη ἀνωτέρω, πρέπει νὰ παραδίδωνται ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀμοιβαίως ἐλεύθερα παντὸς τέλους, οἱ πρὸς οὓς διευθύνονται αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀποστολαὶ εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη, θέλουν ὑπάκεισθαι εἰς τὴν πληρωμὴν μόναν τῶν ἀπὸ Κωνσταντινοπόλεως μέχρι τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των ταχυδρομικοῦ τέλους.

5. Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἄνω εἰρημένων ἀνταποκρίσεων θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν ἑφεξῆς Ταχυδρομικῶν Γραφείων, τουτέστιν·

Ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος. 1) Εἰς Ἀθήνας. 2) Πειραιᾶ. 3) Σύρον.

Ἀπὸ μέρους τῆς Ῥωσσίας· 1) Εἰς Κωνσταντινούπολιν 2) Βουκουρέστιον 3) Γαλάτζιον. 4) Ἰάσιον. 5) Σκουλίανη. 6) Ὀδησσόν.

6. Αἱ δύω Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις θέλουσι λάβει τὰ ἀνήκοντα μέτρα ὅπως αἱ ἀλληλογραφίαι τῶν δύω Ἐπικρατειῶν διευθύνωνται διὰ τοῦ τακτικωτέρου τρόπου. Ἐπ' αὐτῷ ταύτῳ θέλουν φροντίσει νὰ συντάττωνται πίνακες, ἐμφαίνοντες τὴν δοθησομένην διεύθυνσιν εἰς τὰς τῶν διαφόρων μερῶν τῶν συνομολογουσῶν ἐπικρατειῶν ἀλληλογραφίας.

7. Ἅπασαι αἱ ἀλληλογραφίαι, ὅσαι διευθύνονται ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν Γραφείων ἀνταλλαγῆς πρὸς τὰ τῆς Ῥωσσίας, θέλουν κλείεσθαι ἐντὸς λευκοσιδήρων κιβωτίων, καὶ ἐπιγράφεσθαι πρὸς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥωσσικὸν Γραφεῖον. Ὅλαι αἱ ἀλληλογραφίαι τῶν Ῥωσσικῶν Γραφείων ἀνταλλαγῆς, θέλουν ἐπίσης κλείεσθαι παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ταχυδρομικοῦ Ῥωσσικοῦ Ταχυδ. Γραφείου ἐντὸς λευκοσιδήρων κιβωτίων, καὶ διαιρεθῆναι εἰς τρεῖς φακέλλους, φέροντας τὴν ἐπιγραφὴν τῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων, Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, καὶ Σύρου.

Τὰ ἔξοδα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κιβωτίων θέλουσιν εἶσθαι εἰς βάρος τῶν ἀρμοδίων ταχυδρομικῶν γραφείων.

8. Ἐντὸς ἑκάστου κιβωτίου διευθυνομένου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, θέλει τίθεσθαι ἔγγραφον γνωστικῆς εἰδοποιήσεως, προσδιορίζον τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ βάρος τῶν ἐνδιαλαμβανομένων φακέλλων· τὸ ἔγγραφον τοῦτο τῆς εἰδοποιήσεως θέλει ἐπιστρέφεσθαι πρὸς τὸ ἀποστεῖλαν αὐτὸ Γραφεῖον μετὰ τοῦ ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς.

Ὡσαύτως ἕκαστος φάκελλος διευθυνόμενος μεταξὺ τῶν Ῥωσσικῶν καὶ Ἑλληνικῶν Γραφείων ἀνταλλαγῆς, θέλει συνοδεύεσθαι ὑφ' ἑνὸς ἐγγράφου εἰδοποιήσεως. Τὸ παραλαβὸν Γραφεῖον θέλει εἰδοποιεῖ τὸ ἀποστέλλον περὶ τῆς παραλαβῆς ἑκάστου φακέλλου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων, καὶ θέλει ἐπιστρέφει τὸ εἰρημένον ἔγγραφον διὰ τοῦ πρώτου ἀτμοπλοίου.

Αἱ δύω διευθύνσεις θέλουν συμφωνήσει μεταξὺ των ὡς πρὸς τὸν τόπον, τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἐγγράφων εἰδοποιήσεως καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς.

Ἡ ἐπιγραφὴ τῶν φακέλλων θέλει γίνεσθαι Γαλλιστὶ καὶ δι' εὐαναγνώστου τρόπου. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν κατὰ τὰς προσδιωρισμένας διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν φακέλλων ἡμέρας, ἐν τῶν ἀνταλλακτηρίων Γραφείων τῶν δύο ἐπικρατειῶν δὲν ἤθελεν ἔχει κανὲν γράμμα διὰ νὰ διευθύνῃ πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ ἄλλου κράτους, θέλει τὸ εἰδοποιήσει περὶ τούτου δι' ἐπιτηδὲς ἐγγράφου εἰδοποιήσεως ἢ ἐπιστολῆς.

9. Αἱ ἐπιστολαί, τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ οἱ ἔγκλειστοι φάκελλοι, θέλουν φέρει εἰς τὸ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς τὴν σφραγῖδα τοῦ ἀποστέλλοντος γραφείου, ἐμφαίνουσαν τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀναχωρήσεως.

Πρὸς τούτοις τὰ χρήμματα καὶ τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων, τὰ στελλόμενα εἴτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς Ῥωσσίαν, εἴτε εἰς Βουκορέστιον, Ἰάσιον ἢ Γαλάτζιον καὶ τ' ἀνάπαλιν, καθὰ πληρωμένα μέχρι Κωνσταντινουπόλεως, θέλουν ἐπισημειοῦσθαι διὰ τῆς λέξεως « λεύθερα τέλους. »

10 Τὰ ἐπὶ ἀποδείξει ἢ συζημένα γράμματα θέλουν συνοδεύεσθαι δι' ἀνταποδείξεως, ἥτις, ἀφοῦ ὑπογραφῇ παρὰ τοῦ πρὸς ὃν ἡ εὐθύνονται, θέλει ἐπιστρέφεσθαι εἰς τὸ ἀποστέλλον αὐτὰ γραφεῖον διὰ νὰ ἐγχειρίζηται εἰς τὸν στέλλοντα αὐτά.

Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται θέλουσι σημειοῦσθαι μὲ ὅλας τὰς ἀναγκαίας λεπτομερείας κάτωθι τοῦ ἐγγράφου τῆς εἰδοποιήσεως.

11 Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἑνὸς τῶν ἐπὶ συστάσει ἢ ἀποδείξει γραμμάτων, ἡ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις, ἀπὸ λάθους τῆς ὁποίας συνέβη ἡ ἀπώλεια αὐτή, θέλει πληρώνει πρὸς ἀποζημίωσιν, πεντήκοντα δραχμὰς ἂν ἡ ἀπαίτησις γενῇ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ γράμματος.

12. Ὅσαι ἐπιστολαὶ δὲν δύναται νὰ παραδοθῶσι κατὰ τὴν ἐπιγραφήν των, ἕνεκα θανάτου ἢ ἀποποιήσεως τῶν πρὸς ὃν διευθύνονται, ὡς καὶ αἱ ἀποστελλόμεναι ταχυδρομειοχάσιμοι ἐπιστολαὶ (Poste Restante), καὶ μὰ ζητοῦμεναι, θέλουν ἐπιστρέφεσθαι καθ' ἑκάστην τριμηνίαν πρὸς τὸ ἀποστέλλον αὐτὰς ταχυδρομικὸν γραφεῖον, μὲ ἐπισθόγραφον σημείωσιν τῆς αἰτίας, δι' ἣν δὲν ἐνηργήθη ἡ παράδοσις. Αἱ κακῶς διευθυνόμεναι ἐπιστολαὶ θέλουν ἐπιστρέφεσθαι ἀμέσως πρὸς τοὺς ἐπιγραφομένους παρὰ τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου, πρὸς ὃ εἶχον σταλῇ ἀκαταλλήλως.

Πᾶσα κακῶς ἐπιγραφομένη ἐπιστολή, θέλει ἐπιστρέφεσθαι μὲ πρώτην εὐκαιρίαν εἰς τὸ ἀποστεῖλαν αὐτὴν ἀνταλλακτήριον γραφεῖον· εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ὁ πρὸς ὃν διευθύνεται ἡ ἐπιστολή, ἄλλαξε διαμονήν, θέλει ἀποστέλλεσθαι ἀμέσως αὕτη εἰς ἑκατέρας τὰς ἐπικρατείας πρὸς τὸ γραφεῖον τὸ μᾶλλον κατάλληλον εἰς τὸ νὰ ἀποστείλῃ ταύτην εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον της. Ἡ αἰτία τῆς ἀποστολῆς θέλει σημειοῦσθαι ὄπισθεν τοῦ τοιούτου γράμματος.

Δὲν θέλει γίνεσθαι ἑκατέρωθεν ἀπαίτησις οὐδενὸς ταχυδρομικοῦ διπαιώματος διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων γραμμάτων.

13. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἑκατέρας τῶν δύο συνομολογουσῶν Ἐπικρατειῶν, κρίνῃ ἐπωφελὲς νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ταχυδρομικὴν αὐτῆς διατίμησιν, τῆς ἐλαττώσεως ταύτης θέλει ὠφεληθῇ ἐπίσης καὶ ἡ μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ἀλληλογραφία.

14. Τὰ γράμματα τὰ περιέχοντα εἴτε χρυσὸν εἴτε κόσμημα ἢ ἄλλα εἴδη πολύτιμα, ἢ οἱον δήποτε εἶδος, ὑποκείμενον εἰς τελωνιακὸν δικαίωμα, δὲν θέλουν εἶσθαι δεκτὰ πρὸς μεταφορὰν διὰ τοῦ ταχυδρομείου μεταξὺ τῶν δύο συνομολογουσῶν Ἐπικρατειῶν.

15. Τὰ γράμματα καὶ τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων, προερχόμενα ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Ῥωσσίαν ἢ ἐκ τῆς Ῥωσσίας διὰ τὴν Ἑλλάδα διὰ Κωνσταντινουπόλεως, θέλουν ὑποβάλλεσθαι ὡς πρὸς τὴν κάθαρσίν των εἰς τὰς ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικὰς διατάξεις τῶν δύο συνομολογουσῶν ἐπικρατειῶν.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

16. Δὲν θέλει κρατεῖσθαι οὐδεὶς λογαριασμὸς μεταξὺ τῶν δύω ταχυδρομικῶν διευθύνσεων, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ γενῇ οὐδεμία χρηματικὴ ἀπαίτησις, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 προβλεπομένων περιπτώσεων.

17 Τὰ Ῥωσσικὰ καὶ Ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, τὰ εὑρισκόμενα εἰς ἄμεσον ἀλληλογραφίαν, θέλουν κοινοποιεῖ ἀμοιβαίως ἀλλήλοις τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, ὁσάκις ἤθελε ζητηθῇ τοῦτο ἀφ' ἑνός, ἢ ἀφ' ἑτέρου μέρους.

18. Ἡ παροῦσα ταχυδρομικὴ σύμβασις συνεφωνήθη διὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τεθῇ εἰς ἐνέργειαν. Ἂν δι' ἓν ἔτος πρὸ τῆς εἰρημένης προθεσμίας ἑκάτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν δὲν ἀναγγείλῃ πρὸς τὸ ἄλλο, δι' ἐπισήμου κοινοποιήσεως τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ παύσῃ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασις θέλει μένε. ὑποχρεωτικὴ εἰς διάστημα 12 μηνῶν πλέον τῆς εἰρημένης προθεσμίας, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῆς λήξεως τῶν 12 μηνῶν, οἵτινες ἤθελον παρακολουθήσει τοιαύτην κοινοποίησιν εἰς οἱανδήποτε ἐποχὴν ἤθελε γενῇ αὕτη.

19. Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαχθῇ εἰς Ἀθήνας ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν, καὶ θέλει τεθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν εἰρημένων ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων ἀμφότεροι οἱ Πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν Σύμβασιν ταύτην, ἐπιθεντο τὰς Σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν, ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1818.

Ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην ταχυδρομικὴν σύμβασιν, κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' Ἡμᾶς καὶ τοὺς Ἡμετέρους διαδόχους καὶ κληρονόμους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ προσβάλλωμεν αὐτὴν, ἢ νὰ συγχωρήσωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπιθέσαμεν τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Νοεμβρίου, ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ ἐνάτῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δεκάτῳ ἕκτῳ.

---

607 N. PIII'. περὶ τῆς κατὰ τὴν νῆσον Μῆλου τῶν μυλοπετρῶν καὶ γύψου ἐξορύξεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Αἱ κατὰ τὴν νῆσον τῆς Μήλου μυλόπετραι καὶ ὁ γύψος θέλουν ἐξορύσσεσθαι δι' ἐργολαβίας, ἢ δι' ἠμερομισθίων, ἐὰν τὸ πρῶτον μέτρον ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἐπιζήμιον ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργηθησομένης ἑκάστοτε ἐπιτοπίου δημοπρασίας, ἡ δὲ διάρκεια τῆς ἐργολαβίας καὶ οἱ ὅροι αὐτῆς προσδιορίζονται διὰ Διατάγματος.

2. Ἡ ὑπηρεσία τῆς διαχειρίσεως τῶν ὀρυκτῶν τούτων θέλει εἶσθαι χωρισμένη ἀπὸ τὴν ἐπιστασίαν τῆς ἐξορύξεως, ἐπὶ τούτῳ θέλουν διατηρεῖσθαι δύο ὑπάλληλοι ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ εἷς ἐπιστάτης τῆς ἐξορύξεως τῶν ὀρυκτῶν Μήλου μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 150, καὶ ὁ δεύτερος ἐπιστάτης τῆς διαχειρίσεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. 100. Τὰ δὲ καθήκοντα ἀμφοτέρων τῶν ἐπιστατῶν θέλουν κανονισθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν· ἐκτὸς τούτων θέλει διατηρεῖσθαι καὶ εἷς φύλαξ τῶν ὀρυκτῶν μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 40.

3. Ἡ τιμὴ τοῦ γύψου προσδιορίζεται εἰς δραχ. 4, 80 τὸ καντάρι· τῶν δὲ μυλοπετρῶν ὡς ἑρεξῆς·

Διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ Κράτους πωλουμένας.

Τῶν πελεκητῶν δρ. 5, 50 τὸ κομμάτι.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλος

Τοῦ καρίκου	δραχ.	2, 80	»
Τῆς πόλεως	»	1, 70	»
Τοῦ μαστόρου		80	»
Τῆς μαζούρας		22	»
Τῶν χειρομύλων		9	τὸ ζευγάρι.

Διὰ τὰς ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Τῶν πελεκιτῶν	δραχ.	7, 50	τὸ κομ.
Τοῦ καρίκου	»	3, 80	»
Τῆς πόλεως	»	2, 40	»
Τοῦ μαστόρου	»	1, 10	»
Τῆς μαζούρας		32	»
Τῶν χειρομύλων	»	12,	τὸ ζευγάρι.

4. Ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν μυλοπετρῶν διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας καὶ τὴν μεταφορὰν ἐντὸς αὐτῆς θέλουν τηρεῖσθαι αἱ διατυπώσεις καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος περὶ Τελωνείων Νόμου ἀπὸ 19, (3) Μαρτίου 1843.

Ὁ μεταφέρων ἐντὸς τοῦ Κράτους μυλοπέτρας, ἐὰν δὲν παρουσιάσῃ ἐμπροθέσμως τὴν παρὰ τοῦ τελωνιακοῦ Νόμου ὁριζομένην λυσεγγύησιν, ὑποχρεοῦται ἀλλὰ λεγγύως μετὰ τοῦ ἐγγυητοῦ του εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπερβαλλούσης τιμῆς.

Ὁ ἐπιστάτης τῆς διαχειρίσεως εἶναι ὑπόχρεως νὰ δίδῃ κτηματικὴν ἢ χρηματικὴν ἐγγύησιν ἐκ δρ. 2,000 διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

Ὁ δ' ἐπιστάτης τῆς ἐξορύξεως θεωρεῖται ὑπεύθυνος διὰ τὴν εἰς καλὴν κατάστασιν διατήρησιν τοῦ λατομείου τῶν μυλοπετρῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Φεβρουαρίου 1849.
Ἐκυρώθη τὴν 6 Φεβρουαρίου.

---

608 Ν. ΡΙΘ. περὶ πενταετοῦς ἐκμισθώσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κλπ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκθέσει εἰς δημοπρασίαν μέχρι πενταετοῦς ἐκμισθώσεως ἐκεῖνα τῶν ἰχθυοτροφίων θυννείων, ἰχθυοτρόφων ποταμῶν ἢ λιμνῶν, ἰχθυοτρόφων ὑδάτων, κειμένων εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους ὅσων ἡ ἐκμίσθωσις πλησιάζει νὰ λήξῃ, καὶ ὅσα δύνανται ταυτοτρόπως νὰ διατεθῶσιν.

2. Οἱ ὅροι καθ' οὓς θέλουν ἐνεργηθῇ αἱ δημοπρασίαι, θέλουν κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος

3. Αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀπέναντι τοῦ δημοσίου αἱ ἀσφάλειαι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, καθὼς καὶ αἱ ποιναὶ καὶ διατάξεις καὶ τῶν προσβαλόντων τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, ἢ τῶν ἐνοικιαστῶν αἱ διαλαμβανόμεναι εἰς τὸν ἀπὸ 23 Μαρτίου 4 (16 Ἀπριλ.) 1839 Νόμον περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους, εἶναι εἰς πλήρη ἰσχὺν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Φεβρουαρίου 1849.
Ἐκυρώθη τὴν 6 Φεβρουαρίου.

---

609 Νομ. ΡΚ'. περὶ τοῦ ὑπολιμεναρχείου Πειραιῶς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Τὸ ὑπολιμεναρχεῖον Πειραιῶς θέλει διευθύνεσθαι τοῦ λοιποῦ ἀπὸ ἀξιωματικὸν τοῦ ναυτικοῦ μὲ βαθμὸν Πλοιάρχου Γ'. τάξεως, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ὑποπλοιάρχου, ἀπολαμβάνοντα τὸν μισθὸν τοῦ ὁποίου ἔχει βαθμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Φεβρουαρ. 1849.
Ἐκυρώθη τὴν 7 Φεβρουαρίου.

---

610 Δ περὶ πενταετοῦς ἐκμισθώσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου ε. ε. ἐκδοθέντος περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους Νόμου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ ἰχθυοτροφεῖα, θυννεῖα, ἰχθυοτρόφα ὕδατα κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, ὅσων ἡ ἐνοικίασις λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς καὶ ὅσα δύνανται νὰ διατεθῶσι, θέλουν ἐκτεθεῖ κ' εἰς τὸν ἀνωτέρω διαληφθέντα Νόμον εἰς δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐὰν ἦναι ἐπιδεκτικὰ τοιαύτης μακροχρονίου

ἐνοικιάσεως, τοῦναντίον θέλουσι ἐνοικιασθῆ καὶ μισωθῆ καὶ παραχωρηθῆ κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα ἀφοῦ δώσῃ οὗτος ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν καὶ πληρωτήν. Ἡ δὲ ἔγκρισις δὲν θέλει γίνεσθαι, εἰμὴ ἀφ' ἡ προσφερθεῖσα τιμὴ τοῦ ἐνοικίου εἶναι συμφέρουσα διὰ τὸ δημόσιον.

2. Ἡ ἐνοικίασις θέλει γίνει χωριστὰ δι' ἕκαστον ἰχθυοτροφεῖον ἐκτὸς μόνον ὅπου καὶ ὅταν ἀπαιτῆται ἡ ἕνωσις δύο ἢ καὶ πλειοτέρων συνόμα πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιζημίων διενέξεων.

3. Οἱ ὅροι καθ' οὓς ἕκαστον ἐκ τῶν ἰχθυοτροφείων θυννίων κλπ. θέλει ἐνοικιασθῆ, πρέπει νὰ σαφηνισθῶσιν εἰς ἰδιαιτέραν διακήρυξιν, ἐκδοθησομένην καὶ δημοσευθησομένην διὰ μιᾶς τῶν μᾶλλον κοινῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων, διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ κηρύξεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἀρμηδίου ἐπαρχίας, καθὼς καὶ εἰς τὸν τόπον ὅπου εὑρίσκεται τὸ ἰχθυοτροφεῖον, δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς δημοπρασίας. Εἰς τὴν διακήρυξιν αὐτὴν πρέπει να ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν πρὸ πάντων αἱ τοπικαὶ περιστάσεις, ὅσαι θέλουν ἀπαιτήσει διαφόρους ἐξηγήσεις καὶ διασαφήσεις τεινούσας εἰς τὸ νὰ ἀρθῶσιν ἐκ μέσου προηγουμένως ὅλαι αἱ ὡς ἐκ τῆς ἀσαφείας ἀμφιβολίαι, περὶ δικαιωμάτων ἢ ὑποχρεώσεων τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

4. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῆ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαρχίας κατὰ τοὺς ἐνεργείᾳ τύπους τῶν δημοπρασιῶν, ἢ καὶ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν, ἀλλὰ περὶ τούτου ἀπαιτεῖται ῥητὴ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ἄδεια.

5. Ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει παραλάβει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς δημοπρασίας τὸ ἐνοικιασθησόμενον ἰχθυοτροφεῖον κτλ. ὁμοῦ μὲ ὅλην τὴν ἐνυπάρχουσαν ὕλην, αἰκίσκους, κλισίας, ὀραγιοὺς κλπ. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐνοικιάσεως θέλει ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν καὶ διάθεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1849.

ΑΠΟ Ν. ΡΛΓ'. περὶ τῶν προσόντων τῶν ἐν Κρητρία συνοικιζομένων οἰκογενειῶν Ψαρριανῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Α'. Ὡς ἀρχηγέται οἰκογενείας θεωροῦνται καὶ νὰ μετάσχωσι τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Μαρτίου ε. ε. Νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν εἰς Κρέτριαν ὁριζομένων παραχωρήσεων δύνανται, ὅσοι ἐκ τῶν Ψαρριανῶν συνοικιζόμενοι ἐκεῖσε ὑπάγονται εἰς μίαν τῶν ἑξῆς κατηγοριῶν.

1. Πᾶς ἔχων γυναῖκα ἢ χηρεύων πατὴρ οἰκογενείας.

2. Πᾶσα ἔχουσα τέκνα ἢ ἄτεκνος χήρα.

3. Οἱ ἄγαμοι καὶ οἱ διαζευγμένοι οἱ μὴ κατὰ τὸν πολιτικὸν Νόμον θεωρούμενοι ὑπεξούσιοι.

4. Τὰ πατρός τε καὶ μητρὸς ὀρφανὰ ἄγαμα τέκνα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀποθανόντος πατρός.

Ἐὰν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τὰ ὀρφανὰ δὲν ἔχωσι νόμιμον ἡλικίαν, ἢ παραλαβῇ καὶ χρῆσις τῶν ἀνωτέρω παραχωρήσεων γίνεται κατὰ τοὺς γενικοὺς πολιτικοὺς κανόνας.

Β'. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ μνησθέντος Νόμου χορηγουμένων εἰς τοὺς συνοικιζομένους παραχωρήσεων, παραχωρεῖται εἰς αὐτοὺς ἡ ἄδεια τοῦ νὰ λαμβάνωσι δωρεὰν ἐκ τῶν παρακειμένων ἐθν. δασῶν τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὰς ἀνεγειρομένας οἰκοδομὰς τῶν ξυλείαν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ φυλάκην τοῦ δασονομικοῦ ὑπαλλήλου δι' ἐνδεχομένην εἰς τὰ δάση βλάβην καὶ μεταπώλησιν τῆς ξυλείας εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς συνοικιζομένους χάριν ἰδιωφελείας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Φεβρουαρίου 1849.

Ἐκυρώθη τὴν 15 Φεβρουαρίου.

ΑΠΟ Ν. ΡΚΔ'. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1849.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ Ναυτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἀνώτατον ὅρον διὰ τὸ 1849 ἔτος εἰς ἄνδρας ἑκατακοσίους ἑξήκοντα δύο ἀξιωματικοὺς καὶ ναύτας ἀποτελοῦντας.

Τὸ μὲν σῶμα τῶν ναυτοπόρων ἐξ ἀν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

ἀρῶν 54. Τὸ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν 67.

Καὶ τὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Βασ. πλοίων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τὰ Λιμεναρχ. ναυτῶν 741. Τὸ ὅλον 862.

Πρὸς ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυτολογία.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Φεβρουαρ. 1849. Ἐκυρώθη τὴν 15 Φεβρουαρίου.

---

618 Δ. *Περὶ τριημέρου πυροβολισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Μαθόντες μὲ ἄκραν τῆς ψυχῆς ἡμῶν θλῖψιν τὸν θάνατον τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς πατρίδος τὰ μέγιστα συντελέσαντος καὶ εἰς τὸν Ἡμέτερον Θρόνον ἄκραν ἀφοσίωσιν καὶ πίστιν ἀναδείξαντος Περοέβρου δὲ διαφόρων Ἐθνικῶν συνελεύσεων διατελέσαντος Κυρίου Παναγιώτζου Νοταρᾶ, διατάσσομεν νὰ πενθηφορήσωσιν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί μας, στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Φεβρουαρίου 1849.

---

614 Δ. *περὶ ἐγκρίσεως τῆς προτάσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.*

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν εἰς ἡμᾶς ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου ε. ε. Β'. συνεδριάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν πρότασιν τῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῦ νὰ διορισθῇ ἐξαιρετικῶς διὰ βίου ὁ νῦν Διευθυντὴς αὐτῆς Κύριος Γ. Σταῦρος καὶ νὰ μετονομασθῇ «Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1849.

---

615 Ν. ΡΚΖ'. *Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1849.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἔγγραπτες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος προσδιορίζομεν τὴν δύναμιν τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς κατὰ τὸ ἔτος 1849 εἰς 8854. ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας διαιρουμένους ὡς ἑφεξῆς·

Α'. Εἰς τὰς τετραρχίας	389
Β'. Γενικοὶ ἐπιτελεῖς	6
Γ'. Εἰς τὰ πεζικὰ τάγματα . .	3473
Δ'. Εἰς τὸ ἱππικὸν	224
Ε'. Εἰς τὸ πυροβολικὸν μετὰ τοῦ ὁπλοστασίου	484
ς'. Εἰς τὸ μηχανικὸν	54
Ζ'. Εἰς τὴν χωροφυλακὴν	
α. Πεζὴν	1285
β'. Ἔφιππον	165
γ'. Ἐπικουρικὴ τὶς χωροφυλακῆς	115
Η'. Εἰς τὴν ὁροφυλακὴν	2388
Θ'. Εἰς τὰ φρουραρχεῖα	15
Ι'. Εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα	24
ΙΑ'. Εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν.	41
ΙΒ'. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ.	6
ΙΓ'. Εἰς τὰ στρατοδικεῖα	9
ΙΔ'. Εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων	157
Γενικὴ ἄθροισις	8864

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαρτίου 1849. Ἐκυρώθη τὴν 18 Μαρτίου.

---

616 Δ. *Περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐπιτάξεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας νόμου, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἀγροφύλακας.*

ΟΘΩΝ κλπ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 7 § 8 τοῦ περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας ΡΚς'. νόμου καὶ τὸ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 διάταγμα περὶ προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν ἢ παῦσιν τῶν ἀγροφυλάκων κατὰ τοὺς δήμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἀποφασίζει ὁριστικῶς,

τῶν ἀγροφυλάκων διατάξεις τοῦ ἀριθ. 3 τοῦ μνησθέντος Διατάγματος.

Οἱ ἀγροφύλακες τοῦ δήμου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὑπαγόμενοι κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ ἄνω σημειωθέντος νόμου εἰς τὸν τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας ὑπαστυνόμον, δὲν τηροῦσι καμμίαν ὑπαλληλίας σχέσιν μετὰ τῶν δημάρχων τῶν δύο τούτων δήμων· ἡ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν Διατάγματος πιστοποίησις πρὸς τὴν ἐπιτόπιον στρατιωτικὴν ἀρχὴν περὶ διορισμοῦ αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Μαρτίου 1849.

---

617 Α. Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς πλατείας ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ βήματος τῆς Ἁγίας Εἰρήνης

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἡ ἐν Ἀθήναις περὶ τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης πλατεῖα ἐπεκτείνεται ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ βήματος τοῦ ναοῦ τούτου καὶ τροποποιεῖται κατὰ τὰ ἄλλα μέρη αὐτῆς, σύμφωνα μὲ τὴν διὰ κυανοῦ χρώματος προσδιορισμένην εὐθυγραμμίαν εἰς τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν σχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἀπριλίου 1849.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

618. Δηλοποιεῖ

Δημοσιεύεται τὸ κατωτέρω Β. Διάταγμα ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ἐπιβολῆς φόρου διὰ τὸν Μῶλον Πειραιῶς, ἰσχύον δυνάμει τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1848 ὑπὸ στοιχ. ΡΑ΄ι Νόμου 1849.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἀπριλίου 1849.

---

619 Δ. περὶ εἰσπράξεως φόρου διὰ τὸν Μῶλον τοῦ Πειραιῶς.

ΟΘΩΝ κλπ.

1) Ἀπὸ ὅλας τὰς εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰσαγομένας πραγματείτας θέλει εἰσπράττεσθαι ἓν δίκατον τοῦ τελωνείου τῆς καταναλώσεως, ἐπὶ λόγῳ προσθήκης, καὶ τοῦτο ἀπὸ τὴν 1 (13) Φεβρουαρίου 1838.

2) Τὰ ἐντεῦθεν συναζόμενα θέλουν χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς οἰκοδομὴν τοῦ μώλου καὶ εἰς διόρθωσιν τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς.

Εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ λιμένος συναριθμεῖται καὶ ἡ ἀποξήρανσις τῶν περὶ τὰς ὄχθας τοῦ λιμένος τελμάτων, ὡσαύτως καὶ ἡ διόρθωσις τῶν ὑδραγωγείων.

3) Ἡ εἴσπραξις γίνεται διὰ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς συγχρόνως μὲ τὸ καινὸν δικαίωμα τοῦ τελωνείου.

4) Ἡ διαχείρισις γίνεται ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τῆς εἰς τοῦτο διαταχθησαμένης Ἀρχῆς, συνεργούσης εἰς τοῦτο καὶ τῆς δημοτικῆς.

5) Ἡ οἰκοδομὴ τοῦ μώλου πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ σπουδῆς κατὰ τὸ μέτρον τῶν εἰσοδημάτων.

6) Ἐπιφυλάττεται ἡ ἐπιστροφὴ τῶν γενομένων προκαταβολῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν μῶλον καὶ λιμένα τοῦ Πειραιῶς.

7) Ἡ παροῦσα ἀπόφασις θέλει δημοσιευθῇ εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.

8) Αἱ Γραμματεῖαι τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι ἐπιφορτισμέναι μὲ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 (28) Ὀκτωβ. 1836.

---

920 Ν. Β΄. Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1849.

ΟΘΩΝ κλπ.

2. Ὁ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου π. ε. Νόμος ΠΓ΄. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1849, καθόσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν παρόντα.

2. Εἰς πᾶσαν κεντρικὴν ἀποθήκην θέλει χορηγηθῇ κοιλὸν δημόσιον ἴσης χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ θέλουν παραλαμβάνεσθαι τόσον οἱ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐφειλόμενοι, ὅσον καὶ οἱ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὀκ-

ποσίου κρατούμε οι ὑπέγγυοι καρποί. Ὀφείλει ἑπομένως πᾶς ἐνοικιαστὴς νὰ καταμετρᾷ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τοὺς καρποὺς διὰ κοιλοῦ ἴσης χωρητικότητος μὲ τὸ τῆς ἀποθήκης, καὶ παραδίδῃ τὸν βεβαιωθέντα φόρον ἐσφραγισμένον ἐντὸς σάκκων εἰς τὸν φορολογούμενον πρὸς μετακομιδὴν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ 14 ἄρθρου τοῦ ΠΓ'. Νόμου, εἰς μίαν τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ἀποθηκῶν. Πᾶσα δὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ ἀλώνια, εἴτε ἀπὸ τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην παράδοσιν προκυψομένη τυχὸν ἔλλειψις, ἢ ἀναφανησομένη νόθευσις τοῦ φόρου καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅστις δύναται αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου νὰ παρευρίσκηται κατὰ τὴν τοιαύτην παράδοσιν.

3. Ἡ φροντὶς τῆς παρὰ τῶν φορολογουμένων μετακομιδῆς τῶν φόρων ἀπὸ τὰ ἀλώνια εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς· ἑπομένως ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως καρπῶν μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς ἢ τῆς ἀποξηράνσεως, τὸ δημόσιον καταλογίζει αὐτοὺς εἰς χρήματα, ἢ εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ τῶν καθυστερούντων αὐτοὺς φορολογουμένων, καὶ ἐνεργεῖ διοικητικῶς τὴν εἴσπραξιν.

4. Ἅμα μετὰ τὴν καταμέτρησιν τῶν καρπῶν, καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς σημειοῖ αὐτοὺς ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅστις τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἀλλ' ἐὰν οὗτος ἔχῃ ἀντιρρήσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὸ σημειωθὲν ποσὸν, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ καρποῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ κτήματος δύναται νὰ σημειώσῃ τὰς ἐνστάσεις του ἐντὸς ἢ ὄπισθεν τοῦ στελέχους, ὅπερ ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ δὲν ἐκτελεῖται διοικητικῶς, εἰμὴ ὡς πρὸς τὸ μέρος τὸ ἀναγνωριζόμενον παρὰ τοῦ φορολογουμένου. Ἐὰν ὅμως ὁ φορολογούμενος ἦναι ἀγράμματος, ὑπογράφει τὴν εἰς τὰ στελέχη σημείωσιν τοῦ φόρου, ἢ τὰς ἐν αὐτῷ ἐνστάσεις ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐνώπιον δύω μαρτύρων, χρησιμευόντων πρὸς βεβαίωσιν τῆς εἰς τὸν ὑπογράψαντα δοθείσης ἐντολῆς ὡς πρὸς τὴν σημείωσιν τοῦ ποσοῦ καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ὀφειλομένου.

Ἂν οἱ μάρτυρες γνωρίζωσι νὰ γράφωσιν, ὀφείλουν νὰ προσυπογράφωνται εἰς τὸ στέλεχος· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ φορολογούμενος ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ εἰς τὸ στέλεχος εἴτε ὁ ἴδιος, εἴτε δι' ἄλλου, ὁ ἐνοικιαστὴς καλεῖ δύω μάρτυρας, ἐξ ὧν, ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ πάρεδρος ἢ ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ὑπογράψοντας αὐτὸ πρὸς μόνην τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπὸ μέρους τοῦ φορολογουμένου γενομένης ἀρνήσεως.

Τὸ ταιουτοτρόπως συνταχθὲν στέλεχος, καθίσταται ἐκτελεστὸν, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν ἀνασταλῇ δικαστικῶς ἡ ἐκτέλεσίς του.

Ἅμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ 14 ἄρθρ. τοῦ ΠΓ'. νόμου ἡ μετακόμισις τοῦ φόρου, ὀφείλει ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς νὰ σημειώσῃ ὄπισθεν τοῦ διπλοτύπου τὸ ποσὸν τοῦ φόρου καὶ τὸν ἀριθ. τῶν σάκκων πρὸς μετακομιδὴν, ὁ δὲ ἀποθηκάριος νὰ ἐκδώσῃ διπλότυπον τῆς παραλαβῆς περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ εἴδους τοῦ φόρου.

5. Ὅστις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀμελήσει τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τακτικὴν ἔκδοσιν τῶν διπλοτύπων, ἢ χαρακτηρίσει εἰς αὐτὰ ὡς ἰδιωτικὰ κτήματα ἀνεγνωρισμένα εθνικὰ ἢ εθνικοῖδιόκτητα, ἢ ὡς εθνικοῖδιόκτητα κτήματα εθνικὰ, ἢ ἐγγράψει εἰς τὰ διπλότυπα τῆς φορολογίας ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ, τὸν ὁποῖον κατεμέτρησεν, ἢ εἰσπράξει φόρους παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ΠΓ'. νόμου, τιμωρεῖται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 45—100 ἐπιρυλαττομένου καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἐν ἐλλείψει τοιαύτῃ νὰ ἀναθέτῃ τὴν τακτικὴν τῶν διπλοτύπων ἔκδοσιν εἰς πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς του, οὗ ἡ ἀντιμισθία καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν δραχ. 50—200 καὶ ὑποχρεοῦται

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου, κατὰ δὲ τὴν τρίτην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, τὸ ἥμισυ τοῦ ὁποίου δίδεται εἰς τὸν καταμηνύσαντα τὴν πρᾶξιν ἰδιώτην, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἰδίου φορολογουμένου, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, καὶ κατὰ τὴν τετάρτην μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ παρανόμως εἰσπραχθέντος καρποῦ.

Εἰς χρηματικὴν ποινὴν 15—100 δρ. ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναρμὴ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγαγεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, τὴν ὁποίαν ἐπισύρουν αἱ ἀνωτέρω πράξεις.

6. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι ν' ἀποστέλλωσιν ἀσφαλῶς, ἢ παραδίδωσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἅμα ἕκαστον πληρωθῇ, καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα ἄνευ σβυμάτων καὶ ξυσμάτων· ἀλλ' ἐν ἐλλείψει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐφόρου, δικάζον κατὰ προτίμησιν ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἀλιγωρήσαντα τὴν ἐν καιρῷ καὶ καλῇ καταστάσει παράδοσιν τῶν στελεχῶν ἐνοικιαστὴν πρόστιμον ἐκ δραχ. 100—200, καὶ χρείας καλούσης, διατάττει νὰ ληφθῇ παν ἄλλο ἔννομον μέτρον πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως, δαπάναις τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

7. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαιῶν ἐξακριβοῦται, μετρουμένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα καὶ ἀποδίδοται εἰς εἶδος 40 ποῖς 0/0. ὁ φόρος οὗτος ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασιῶν τύπους, καὶ πληρόνεται εἰς χρήματα ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τρεῖς ὅσας δόσεις, τὴν Α'. Ἰανουαρίου, τὴν Α'. Φεβρουαρίου καὶ τὴν Α'. Μαρτίου· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν πρασφερθῇ ἀνάλογος προσφορά, ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου ἐνεργεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 22. τοῦ ΠΓ'. νόμου· κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διατίθενται διὰ ζυγίσματος, ἢ δι' ἐκτιμήσεως, κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ἐξακριβοῦνται καὶ αἱ πρὸς θρῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι. Τὸ ἀνωτέρω ἔλαιον εἶναι ὑπέγγυον μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου.

Αἱ περὶ διπλοτύπων ἐν γένει διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου.

8. Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι εἰσπράττονται, τῶν μὲν καπνῶν, περιβολίων, ῥοστανίων, κήπων, γεωμήλων καὶ τῶν τοιούτων τὴν ά. Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ βαμβακίων τὴν 15 Νοεμβρίου.

9. Ἔγγειος φόρος τοῦ προϊοντος πρὸς διορίζεται εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν δι' ἑκάστην ὀκάν· τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτ. 90. ἡ δὲ τοῦ χαρίου εἰς δραχ. 2 τὸ καντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς δραχ. 1 καὶ 20.

10. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων καὶ συκῶν βεβαιοῦται δι' ἐκτιμήσεως, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ΠΓ'. νόμου, τῶν μὲν σταφιδαμπέλων ἐπὶ τῶν ἀλωνίων εἰς λίτρας σταφιδοκαρπου, τῶν δὲ σύκων ἐπὶ τῶν τραπεζῶν εἰς ὁρμαθούς, καὶ ἀποδίδεται ἢ εἰς εἶδος, ἢ εἰς χρήματα, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου· ἀλλὰ κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν ὁ φορολογούμενος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ τῷ ἐνοικιαστῇ τὸν ἀναλογοῦντα ἔγγειον φόρον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, τὸ μὲν δικαίωμα τοῦ σταφιδοκάρπου πληρόνεται κατὰ τὴν ἀποκοπεῖσαν τιμὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ ΠΓ'. νόμου, τὸ δὲ τῶν σύκων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 30 τοῦ ἰδίου νόμου.

Τὸ δικαίωμα τῶν ἀνωτέρων προϊόντων ἐνοικιάζεται διὰ δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΠΓ'. νόμου, περὶ τῶν λοιπῶν ἐνοικιαζομένων φόρων, πληρουμένου τοῦ ἐνοικίου εἰς χρήματα τὴν 1 Ὀκτωβρίου ε. ε.

Τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μωραιοδένδρων προσδιορίζεται πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου δένδρου,

ηλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Τὸ δημόσιον ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ εἰς ἑαυτὸ τὴν νομικὴν κατοχὴν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων ἐκείνων, ἐφ' ὧν ἐλάμβανε δικαίωμα ἐπικαρπίας μέχρι τέλους τοῦ 1843, ἐκτὸς ἂν ἀπώλεσεν αὐτὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ δι' ἰδίας παραιτήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαΐου 1849.

Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

———

621 Ν. ΡΚΑ'. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1849.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ὁ διὰ τὸ ἔτος 1849 φόρος ἐπὶ τῶν ζώων κανονίζεται, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1848 Νόμου ΟΔ'. περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, ἰσχύοντας καὶ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

2. Ὁ φόρος τῶν μὲν μεγάλων ζώων, ὡς καὶ τῶν δυναμει τοῦ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου π. ε. Νόμου βεβαιωθέντων χοίρων, πληρώνεται μέχρι τῆς 10 Μαρτίου, τῶν δὲ μικρῶν ζώων, ἤτοι τῶν αἰγιδοπροβάτων μέχρι τῆς 15 Μαΐου, τῶν δὲ ἐξερχομένων ἀπὸ τὸ Κράτος ὁ φόρος θέλει πληρώνεσθαι πρὶν τῆς ἐξόδου αὐτῶν καὶ ἂν προηγῆται αὕτη τῶν προσημειωθεισῶν ἐποχῶν, ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἔξοδον πρὶν παρουσιασθῇ εἰς αὐτὰς τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου· ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν διάβασις τῶν ζώων, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουν σταθερὰν διαμονὴν εἰς ἕνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου, ἂν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα φόρον, ἢ ἂν δὲν δώσωσιν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν.

3. Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν μηδόλως, ἢ μὴ ἀκριβῶς δηλωθέντων ζώων ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου ἀπὸ ἀπαριθμητὰς καὶ βοηθοὺς, διοριζομένους παρὰ τῆς κατ' ἐπαρχίαν διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου· διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τῶν παρακολουθούντων αὐτῷ δύο βοηθῶν καὶ δύο μαρτύρων προσκαλουμένων παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου ἂν θέλῃ, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν ἐντὸς τριῶν ὡρῶν τὸ βραδύτερον, τὸ ὁποῖον ἔχει πλήρη ἰσχύν, ἐωσοῦ ἀποδειχθῇ ὡς πλαστόν. Ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου, κατεστρωμένου εἰς διπλοῦν, τὸ ἓν ἀντίτυπον παραδίδεται ἀμέτως εἰς τὸν φορολογούμενον, ἢ ἀποστολούντος αὐτοῦ τὴν παραλαβὴν, διευθύνεται ἐντὸς 24 ὡρῶν εἰς τὴν ἁρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν, τὸ δὲ ἕτερον διευθύνεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πρᾶξιν παραπέμπων αὐτὸ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐ ὠφίον τοῦ πταισματοδικείου, ἢ πλημμελειοδικείου.

4. Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων διὰ τοῦ 1850 θέλει γίνει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ ἀπαρίθμησις αὐτῶν κατὰ τὸν Νοέμβριον ε. ε. σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρ. 1849.

———

622 Ν. ΡΚΒ'. περὶ χορηγήσεως μηνιαίας συντάξεως εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Λ. Θ. Κολοκοτρώνη.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Εἰς τὴν χήραν καὶ τέσσαρα ὀρφανὰ τοῦ Κωνσταντίνου Θεοδώρου Κολοκοτρώνου, ἀποβιώσαντος Βουλευτοῦ Γόρτυνος καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, παραχωρεῖται ἀπὸ τῆς ά. Ἰανουαρίου 1849 σύνταξις μηνιαία ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐκ δραχ τετρακοσίων (100).

2. Ἡ σύνταξις θέλει ἐξακολουθεῖ ἐνόσῳ χήρα μένει εἰς τὴν χηρείαν της, καὶ μέχρις ὅτου τὰ μὲν θήλεα ἀποκατασταθῶσιν, ἢ τὸ δὲ ἄρρεν συμπληρώσῃ τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἢ τροποποιηθῇ δυνάμει Βασιλικοῦ τινος διορισμοῦ.

3. Ἐὰν ἡ χήρα ἀποβιώσῃ ἢ συνάψῃ δεύτερον γάμον, ἡ σύνταξις μένει εἰς τὰ

ὀρφανὰ· εἰς πᾶσαν δὲ ὀρφανοῦ ἀποβίωσιν ἀποκατάστασίν τινος τῶν θηλέων, ἐνηλικιότητα, ἢ τοποθέτησιν τοῦ ἄῤῥενος, παύει τὸ πεμπτημόριον τῆς ὅλης συντάξεως.

Ἐὰν ἡ ὡς ἐκ τῆς τοποθετήσεως τοῦ ἄῤῥενος προερχομένη αὐτῷ χορηγία καὶ ἡ ἐκ τῆς πρὸς ἀνατροφὴν εἰς ἐκπαιδευτικόν τι κατάστημα τοποθετήσεως τοῦ θήλεως δαπάνη τοῦ δημοσίου εἶναι κατωτέρα τοῦ πεμπτημορίου τῆς συντάξεως, ἀπο ἴδεται τὸ περιπλέον μέχρι τῆς ἐνηλικιότητος αὐτοῦ.

4. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν θηλέων, τὴν ἐνηλικιότητα ἢ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἄῤῥενος, ἢ τὴν ἀποβίωσιν ὅλων τούτων, ἡ χήρα μένουσα εἰς τὴν χηρείαν της, λαμβάνει σύνταξιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δραχμὰς ἑκατὸν (100).

Τὴν αὐτὴν θέλει λαμβάνει καὶ τὸ ὀρφανὸν ἐὰν εὑρεθῇ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις.

5. Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Φεβρουαρ. 1849.

---

623 Δ. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἕδρας τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου εἰς Ἐρμιόνην.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1847 Ἡμέτερον Διάταγμα δι' οὗ μετενέχθη ἡ ἕδρα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἑρμιονίδος ἀπὸ Κορωνίδα εἰς Κρανίδιον, ὡς ἑδρεύοντος αὐτόθι καὶ τοῦ Ἐπάρχου κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Παρατηρήσαντες ὅμως ὅτι παρὰ τὸ Κρανίδιον, ἔνθα δὲν ἑδρεύει διαρκῶς ὁ Ἔπαρχος, καταλληλοτέρα δι' ἕδραν τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου εἶναι ἡ Ἐρμιόνη, καὶ διότι αὐτόθι ἑδρεύει διαρκῶς ὁ Ταμίας, μὲ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου ἔχει σχέσιν ἡ τοῦ Ἐφόρου, καὶ διότι ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ ὑπάρχει ἡ δημοσία περιουσία, ἥτις χρήζει τῆς ἀμέσου ἐπιβλέψεως καὶ ἐπιτηρήσεως τοῦ Ἐφόρου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ διατάττομεν·

1. Ἡ ἕδρα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἑρμιονίδος καὶ Σπετσῶν προσδιορίζεται ἡ Ἐρμιόνη.

2. Ὁ ἴδιος Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1849.

---

614 Ν. ΡΚΣΤ'. περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας εἰς τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τὸν δῆμον τῆς πρωτευούσης τοῦ Βατιλείου καὶ εἰς τὸν τοῦ Πειραιῶς ἡ ἀστυνομία ἐνεργεῖται τοῦ λοιποῦ διὰ δημοσίων ὑπαλλήλων διοριζομένων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, αἱ δὲ δημοτικαὶ ἀρχαὶ τῶν εἰρημένων δήμων ἀπαλλάσσονται τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων.

Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, διὰ μὲν τὴν πρωτεύουσαν προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς·

α) Εἷς διευθυντὴς τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἔχων βαθμὸν νομάρχου·

β) Εἷς ὑπαστυνόμος ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων.

γ) Εἷς ὑπαστυνόμος ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας τοῦ δήμου Ἀθηνῶν·

δ) Τέσσαρες ὑπαστυνόμοι, εἷς εἰς ἕκαστον τμῆμα τῆς πόλεως.

ε) Πεντήκοντα ἀστυνομικοὶ κλητῆρες.

Διὰ τὸν Πειραιᾶ εἷς ὑπαστυνόμος, ἓξ πλήρων ὅλα τ' ἀστυνομικὰ καθήκοντα καὶ πέντε κλητῆρες.

3. Ὅλοι οἱ ὑπαστυνόμοι καὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες θέλουν διατελεῖ ὑπὸτὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς ἀστυνομίας.

4. Παρὰ τῷ Διευθυντῇ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας διορίζεται εἷς γραμματεὺς μὲ βαθμὸν τμηματάρχου Β'. τάξεως εἷς ὑπογραμματεὺς καὶ δύο γραφεῖς.

Παρὰ τῷ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμῳ διορίζεται εἷς βοηθὸς καὶ εἷς γραφεὺς, παρὰ δὲ τῷ ὑπαστυνόμῳ Πειραιῶς εἷς βοηθός.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Διοικητ. Ἀστυνομίας

γραμματεὺς αὐτοῦ καὶ οἱ ὑπαστυνόμοι θέλουν διορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Οἱ δὲ ὑπογραμματεῖς, βοηθοί, γραφεῖς καὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μόνον.

8. Ἀπόντος, ἢ κωλυομένου τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του. Ἀπόντος δὲ ἢ κωλυομένου τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων, οἱ βοηθοὶ αὐτῶν ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά των. Κωλυομένου δέ τινος τῶν ὑπαστυνόμων ἀναπληροῖ προσωρινῶς αὐτὸν εἷς τῶν ἄλλων ὑπαστυνόμων τῶν τμημάτων κατὰ διαταγὴν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας.

6. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας τῶν δήμων τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς θέλει ἐνεργεῖ εἰς τὴν περιφέρειάν του ὅλα τ' ἀστυνομικὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἀνατίθενται διὰ νόμων ἢ διαταγμάτων εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ δημοτικὰς ἀρχάς· ἔχει δὲ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς βεβαιώσεως τῶν γενομένων ἀξιοποίνων πράξεων, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18 τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ ἑπομένως τὰ ὡς πρὸς τοῦτο δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων κατὰ τ' ἄρθρα 153, 157 καὶ 159.

Θέλει ἐνεργεῖ ὡσαύτως εἰς τὸν δῆμον τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ πρὸς διάλυσιν στασιαστικῶν συναθροίσεων, συμφώνως μὲ τὰ περὶ τούτου νομίμως διατεταγμένα, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνταποκρίνηται κατ' εὐθεῖαν μ' ὅλας τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους τὰς ἐπιφορτισμένας μ' ἀστυνομικὰ χρέη καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, καὶ νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις περὶ διορισμοῦ καὶ παύσεως τοῦ ὑπαλλήλου εἰς αὐτὸν προσωπικοῦ.

7. Οἱ ὑπαστυνόμοι τῶν τεσσάρων τμημάτων τῆς πόλεως θέλουν ἐκτελεῖ τ' ἀστυνομικὰ των καθήκοντα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ τμήματός του ἑκάστος. Ὁ ὑπαστυνόμος εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἀνατεθῆ τὸ περιέχον τὴν ἀγοράν τῶν τροφίμων τμῆμα, θέλει ἐκπληροῖ καὶ τὰ χρέη τοῦ ἀγορανόμου. Οἱ λοιποὶ ὡσαύτως θέλουν ἐκτελεῖ τὰ κανονισμένα δι' ἕκαστον αὐτῶν καθήκοντα.

Ἅπαντες οἱ ὑπαστυνόμοι οὗτοι οἱ διατελοῦντες ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητ. Ἀστυνομίας, ὑπόκεινται καὶ εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων.

Οἱ ἀγροφύλακες τῶν δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπάγονται μὲν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας ὑπαστυνόμον, διορίζονται δὲ καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ ἁρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου. Τί δὲ θέλει γίνεσθαι ἐν περιπτώσει διαφωνίας θέλει προβλέψει Βασ. Διάταγμα.

8. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

9. Ἡ μηνιαία μισθοδοσία τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 2. καὶ 4. ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς.

α) Ἡ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας δραχ. 400. Ἡ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ δραχ. 200. Ἡ τοῦ ὑπογραμματέως δραχ. 120. Ἑκάστου τῶν γραφέων δραχ. 60. β'.) Ἡ τοῦ ὑπαστυνόμου ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων εἰς δραχ. 180. Ἡ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ δραχ. 80. Ἡ τοῦ γραφέως 60. γ'.) Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας, τοὺς τέσσαρας ὑπαστυνόμους τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸν ὑπαστυνόμον Πειραιῶς προσδιορίζονται εἰς ἕκαστον κατὰ μῆνα δραχ. 150. Ἡ τοῦ βοηθοῦ τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς δραχ. 80. Εἰς ἕκαστον τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων δραχ. 40.

10. Εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας χορηγοῦνται δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης καὶ θερμάνσεως (30) τριάκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα· εἰς δὲ τὸν ὑ-

παστυνόμου ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων καὶ εἰς τὸν τοῦ Πειραιῶς εἴκοσι (20) δραχμαὶ κατὰ μῆνα εἰς ἕκαστον.

Θέλει χορηγηθῆ ὡσαύτως ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη διὰ τὰ ἐνοίκια τῶν ἀναγκαίων ἀστυνομικῶν καταστημάτων, καὶ ἡ διὰ τὴν πώτην ἀποκατάστασιν.

14. Ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς ἀστυνομίας τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Δήμου Πειραιῶς θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, ἑπομένως ὅλα τὰ κατὰ τοὺς δύω δήμους εἰσπραττόμενα ἀπὸ τὰ πρόστιμα, ἀπὸ τὰ διαβατήρια, ἀπὸ τὰς ἐμπορικὰς πανηγύρεις, ἀπὸ τὰ σταθμικὰ καὶ μετρικὰ δικαιώματα καὶ ἀπὸ ἄλλα παρόμοια δικαιώματα, τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς δήμους χάριν τῶν ἐξόδων τῆς διατηρήσεως τῆς ἀστυνομίας, θέλουν εἰσέρχεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαρτίου 1849.

---

625 Ν. ΡΛΑ'. Περὶ ἐπιβολῆς φόρου εἰς τὸν δῆμον Καρύστου πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Καρύστου νὰ ἐπιβάλῃ τοὺς ἑξῆς φόρους καὶ προσωπικὰς ἐργασίας.

Α'. Ἐφ' ὅλων τῶν εἰς τὸν δῆμον εἰσαγομένων καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων ἓν ἑκατοστὸν τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Β'. Ἐπὶ τῶν προσορμιζομένων εἰς τὸν δῆμον πλοίων δεκαπέντε λεπτὰ (15) τὸν κάδδον (τόνον) δι' ἑκάστην προσόρμισιν.

Γ'. Τρία ἡμερομίσθια ἐτησίως ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀρρένων κατοίκων τοῦ δήμου τῶν ἀπὸ δεκαοκτὼ μέχρις ἑξήκοντα ἐτῶν ἡλικίαν ἐχόντων, μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ τῶν ἀριστειοφόρων, ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν προσδιορισθησόμενον διὰ ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τῆς ἐφεστώσης Διοικητικῆς Ἀρχῆς.

2. Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω φόρων εἰσπραχθησόμενα χρήματα καὶ προσωπικὴ ἐργασία προσδιορίζονται εἰς μόνην τὴν ἐπισκευὴν καὶ κάθαρσιν τοῦ ἀρχαίου λιμένος Καρύστου.

3. Ἡ εἴσπραξις καὶ ταμίευσις τῶν χρημάτων, ἡ ἐργολαβία, καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει θέλουσιν ἐνεργηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμων νόμου.

4. Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι καὶ προσωπικὴ ἐργασία θέλουσι διαρκέσει ἐπὶ ἓξαετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαΐου 1849.

Ἐκυρώθη τὴν 7 Μαΐου.

---

626 Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τοὺς δήμους Ἄργους καὶ Καλαμῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δήμους Ἄργους καὶ Καλαμῶν νὰ ἐπιβάλλωσι τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν, εἰς μὲν τὸν πρῶτον ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσκομιζομένων, καπνοῦ, ταμπάκου, καπνοῦ καὶ σάπωνος εἰς δὲ τὸν δεύτερον ἐπὶ τῶν ὡσαύτως πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσκομιζομένων μολύβδου καὶ πυρίτιδος.

2. Ὁ ὅρος τοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν δασμοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὠνια καθ' ἕκαστον ἔτος φιξιζόμενον ὑπὸ τῶν δημοτικῶν τούτων συμβουλίων, θέλει διαρκέσει μέχρι τοῦ 1852 ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Μαΐου 1849.

---

617 Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τοὺς δήμους Σκιάθου καὶ Κυμαίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς δήμους Σκιάθου καὶ Κυμαίων νὰ ἐπιβάλωσι τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν, εἰς μὲν τὸν πρῶτον, καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσκομιζομένων δημητριακῶν καρπῶν ἀλεύρου, σιδηρικῶν κατεργασμένων, καὶ ἀκατεργάστων, καὶ ξυλείας, εἰς δὲ τὸν τῶν Κυμαίων ἐφ' ὅλων τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν ἥμισυ ἑκατοστὸν τῆς τιμῆς αὐτῶν.

3. Ὁ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ἐγκρινόμενος φόρος θέλει διαρκέσει μέχρι τέλους τοῦ 1851 ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Μαΐου 1846.

---

628 *N. ΡΛΓ'. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ 1849 ἔτος.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων κατὰ τὸ ἔτος 1849 προσδιορίζεται εἰς 1500.

Οἱ 1500 οὗτοι ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ ὑπὸ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας Νομῶν, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Μαΐου 1849.
Ἐκυρώθη τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ.

---

629 *Α. Περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας.*

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας Νόμον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Τὰ ἀπὸ Ἑλλάδος διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ Ῥωσσικὸν Κράτος, καὶ τὰς δύω ἡγεμονείας τῆς Δακίας καὶ τ' ἀνάπαλιν συνήθη ἢ συστημένα γράμματα καὶ δείγματα πραγματειῶν θέλουν ἀποστέλλεσθαι διὰ τῶν δυνάμει ταχυδρομικῶν συμβάσεων, ταξειδευόντων ἀτμοπλοίων, ὡς καὶ διὰ παντὸς ἄλλου ἀτμοπλοίου, τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἤθελε δυνηθῇ νὰ κάμῃ χ-ῆσιν.

2) Ἡ πληρωμὴ τοῦ μέχρι Κωνσταντινουπόλεως ὡρισμένου ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πεμπομένων συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων, ὡς καὶ τῶν δειγμάτων πραγματειῶν, εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τοὺς παραλήπτας, ἢ δὲ τῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς παραλαβάνοντας.

3) Ἡ πληρωμὴ τοῦ διαπόντιου ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα περμπομένων συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων καὶ δειγμάτων πραγματειῶν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ τ' ἀνάπαλιν εἰσπράττεται σύμφωνα μὲ τὴν ταχυδρομικὴν διατίμησιν τῶν ἀτμοπλοίων, δι' ὧν ἀποστέλλονται.

4) Κατὸς τοῦ ἀνωτέρω διαπόντιου ταχυδρομικοῦ τέλους, εἰσπράττεται διά τε τὰ ἀπὸ Ἑλλάδος μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ τ' ἀνάπαλιν περμπόμενα συνήθη ἢ συστημένα γράμματα καὶ δείγματα πραγματειῶν, καὶ τὸ ἀνῆκον ἐσωτερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ ἐγχώριον διατίμησιν.

5 Οἱ μὲ δείγματα πραγματειῶν πεμπόμενοι φάκελλοι διατιμῶνται κατὰ τὸ 1/3 τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν συνήθων γραμμάτων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Μαΐου 1849.

---

630 *Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Μελισσίων φόρου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1 Ὁ διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἐπὶ τῶν Μελισσίων φόρος κανονίζεται βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς βάσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἐπὶ 7 Μαΐου 1848 Πρ. Νόμου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Μελισσίων φόρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαΐου 1849.
Ἐκυρώθη τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ.

---

631 *N. ΡΛΔ'. Περὶ ἐλαττώσεως τῆς καθάρσεως τῶν ἐκ Τουρκίας πρωελεύσεων*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν τὸ νόσημα τῆς πανώλους οὐδαμοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς χώρας ἐνέσκυψεν·

Ὅτι εἰς τὰ πλειότερα Εὐρωπαϊκὰ Κράτη καὶ ἰδίως εἰς ἐκεῖνα, μεθ' ὧν ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἐλαττώθη ἐπὶ πολὺ ἡ κέφκρστις τῶν ἐκ

Τουρκίας προελεύσεων· καὶ

Ὅτι ἡ ἐν τῷ ἡμετέρῳ Κράτει ἐξακολούθησις καθάρσεων ἀνωτέρων τῶν ἐν Εὐρώπῃ τελουμένων, χωρὶς νὰ προσφέρῃ πλειοτέρας ἐγγυήσεις εἰς τὴν δημόσιον ὑγείαν, γίνεται παράλιτος οἰσιωδῶν προσκομμάτων καὶ ζημιῶν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν ἐν γένει.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ χορηγήσωμεν τὰς δυνατὰς εὐκολίας εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, χωρὶς νὰ ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς, αἵτινες διέπουσι τὸ ὑγειονομικὸν τῆς Ἑλλάδος σύστημα.

Ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α΄. Τὰ ἔξωθεν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας καταπλέοντα πλοῖα, οἱ ἐν αὐτοῖς ναῦται, ἐπιβάται καὶ πραγματεῖαι, ὡς καὶ οἱ διὰ ξηρᾶς εἰσερχόμενοι ἄνθρωποι, ζῶα καὶ πραγματεῖαι ὑποβάλλονται τοῦ ποιποῦ εἰς τὴν παρὰ πόδας προσδιοριζομένην διάρκειαν τῆς καθάρσεως ἀναλόγως τῆς ὑγειονομικῆς ἑκάστου καταστάσεως.

Β΄. Ἡ ἀπόδοσις καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουνίου 1849.

Διάρκεια τῶν καθάρσεων

Εἰς τὰ κατὰ τὰ παράλια λοιμοκαθαρτήρια.				*εἰς τὰ κατὰ ξηρὰν*	
Κατηγορία τῆς ὑγειονομ. κατασάσεως	*Πλοῖα*	*Ναῦτ. καὶ ἐπιβάται*	*Ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πραγματεῖαι*	*Ἄνθρωπ.*	*Ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πραγματεῖαι*
Καθαρὰ	*4*	*4*	*9*	*4*	*5*
Ὕποπτος	*8*	*8*	*15*	*5*	*12*
Ἀκάθαρτος	*21*	*21*	*28*	*21*	*28*

632 Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ Θυρέας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 Νόμου, περὶ δημοτικῶν φόρων, ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Θυρέας νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικὸν δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὠνία καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

3. Ὁ ἀνωτέρω φόρος θέλει διαρκέσει ἐπὶ τετραετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαΐου 1849.

633 Δ περὶ νέας ὀνομασίας τῆς πόλεως Ἐρέτρεα ὑπὸ τὸ ὄνομα Νέα Ψαρά

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ χορηγήσωμεν εἰς τοὺς ἐν Ἐρετρίᾳ Ψαριανοὺς νέον δεῖγμα τῆς βασιλικῆς Μας εὐνοίας, ἐγκρίνομεν ὥστε πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἡρωϊκῆς των πατρίδος, ἡ πόλις Ἐρέτρια νὰ μετονομασθῇ « Νέα Ψαρά. »

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθῆναι, τὴν 9 Φεβρουαρίου 1849.

634 Δ. περὶ διορισμοῦ ἕδρας τοῦ δήμου Ἀποδοτίας

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ δημοτ. συμβουλίου τοῦ δήμου Ἀποδοτίας καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ναυπακτίας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 Αὐγούστου καὶ 22 Νοεμβρίου π. ε. καὶ ὑπ' ἀριθ. 26 καὶ 2, κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ προσδιορίζομεν ὡς ἕδραν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Ἀποδοτίας ἀπὸ μὲν τῆς 1 Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Ἀπριλίου τὸ χωρίον Μεταλίστα, ἀπὸ δὲ τῆς 1 Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τὸ χωρίον Μεγάλη Λομποτινά.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰουλίου 1849.

635 Δ. περὶ διορισμοῦ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν Πατραίων ἐπιτροπῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὸ ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1841 Ἡμέτερον Διάταγμα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1) Ἡ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1847 Β Διατάγματος διορισθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν Πατραίων διαλύεται.

2) Διορίζομεν νέαν ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν Πατραίων Ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, ὡς προέδρου, φέροντος τὴν νικῶσαν ψῆφον, ἐν περιπτώσει διχοψηφίσεως ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Πατρῶν, ὑπὸ δύο ἑτέρων μελῶν, ἐκλεχθησομένων ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Πατρῶν, μεταξὺ τῶν πλέον εὐϋποληπτων καὶ εἰδημόνων περὶ τὰ τοιαῦτα κατοίκων καὶ ὑφ' ἑνὸς μηχανικοῦ, διοριζομένου δὶ ἰδιαιτέρου Β. Διατάγματος.

Εἰς τὸν μηχανικὸν ἀνατίθενται καὶ τὰ ἔργα τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς.

3) Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς προσκαλοῦνται διὰ τακτικῆς εἰδοποιήσεως ὅλα τὰ μέλη.

Θεωροῦνται δὲ πλήρεις αἱ συνεδριάσεις αὐτῆς καὶ ἔχουσι τὸ νόμιμον ἀποτέλεσμα, ὁσάκις εἶναι παρόντα τὰ τρία μέλη.

Ἀναγκαίως πρέπει νὰ παρευρίσκεται ἐν πάσῃ συνεδριάσει, ἐκτὸς τοῦ προεδρεύοντος νομάρχου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ὁ μηχανικὸς καὶ εἷς ἐκ τῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰουνίου 1849.

---

636 Δ. Περὶ τῆς ἀξίας τῶν τουρκικῶν νομισμάτων.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Ἀνθοποιεῖ ὅτι κατὰ τὴν εἰς τὸ Β. Νοσοκομεῖον γενομένην δοκιμασίαν παρ' ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης, τὰ νέα τουρκικὰ νομίσματα συγκρινόμενα μὲ τὰ Ἑλληνικὰ ἔχουν τὴν ἀκόλουθον ἀξίαν.

Τὸ ἀργυρ νόμισμα τῶν γροσ	20	δρ.	4, 95
τὸ ἥμισυ αὐτοῦ	» 10	»	2, 47
τὸ τέταρτον αὐτοῦ	» 5	»	1, 23
τὸ χρυσοῦν νόμισμα	» 100	»	25, 42
τὸ ἥμισυ αὐτοῦ	» 50	»	12, 71

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουνίου 1849.

---

637 Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1 Ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ δήμου εἰσαγομένων ὑρασμάτων παντὸς εἴδους, τῆς οἰκοδομησίμου ξυλείας, τοῦ κατειργασμένου σιδήρου καὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

2 Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸ ἓν ἑκατοστὸν τῆς τιμῆς αὐτῶν.

3 Ὁ ἀνωτέρω δασμὸς θέλει διαρκέσει μέχρι τέλους τοῦ 1850 ἔτους, καὶ θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐνταῦθα νοσοκομείου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰουνίου 1849.

---

68 Ν. ΡΛΗ. περὶ ἐπιβολῆς φόρου, ἐπὶ τῶν εἰς τὸν λιμένα Σύρου καταπλεόντων πλοίων πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας κλπ.

Ο Θ Ω Ν κλπ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

1 Τὰ ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἑρμουπόλεως προσορμιζόμενα πλοῖα ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν δικαιώματος προκυμαίας ἴσον μὲ τὸ εἰσπραττόμενον δικαίωμα ὅρμου, Ἀδείας ἀναχωρήσεως, καὶ δικαιώματος φόρου, συμφώνως μὲ τὸ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1831 περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων Β. διάταγμα.

Ἡ εἴσπραξις θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου Σύρου ἐπὶ ἀμοιβῇ 2 τοῖς 0|0 τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ὑπολόγων διατάξεις καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Ἑρμουπόλεως.

Τὰ ἐκ τῶν εἰσπράξεων διαθέσιμα χρή-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ματα θέλουν κατατάττεσθαι ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

2 Τὰ ἐντεῦθεν εἰσπραττόμενα θέλουν χρησιμεύσει.

α'). Εἰς κατασκευὴν προκυμαίας πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ λιμένος Ἑρμουπόλεως ἀπὸ τῶν προσβαλλόντων αὐτὸν ἀνατολικομεσημβρινῶν ἀνέμων.

β'). Εἰς ἀνέγερσιν ἑτέρου φάρου. γ') Εἰς κάθαρσιν τοῦ λιμένος, καὶ δ'). Εἰς ἐπισκευὴν τῆς ὑπαρχούσης αἰμασίας.

3 Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθ. 1 τακτικῶν εἰσοδημάτων θέλει δαπανηθῆ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένων ἔργων τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1834 Β. διατάγματος ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν κατεχόντων τὰ ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς πόλεως ἐθνικὰ γήπεδα, τὸ ὁποῖον θέλει εἰσπραχθῆ εἰς τέσσαρας ἐτησίας ἴσας δόσεις ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

4 Ἡ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 1. ἐπιβαλλομένου δικαιώματος θέλει ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου κεφαλαίου διὰ τὴν ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθ. 2 ἀναφερομένων ἔργων, ὡς καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸ δημόσιον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον 3 ἄρθρον εἰσραχθησομένου χρηματικοῦ ποσοῦ ἐκ τῶν κατόχων τῶν ἐπὶ τῆς παραλίας ἐθνικῶν γηπέδων.

5 Ἡ ἐκτέλεσις τῶν προκειμένων ἔργων θέλει ἐνεργηθῆ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων κανονισμένα, διευθύνονται δὲ ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ δύω μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἑνὸς ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλουν ὁρισθῆ διὰ Β. διατάγματος.

6 Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχείας ἐνάρξεως τῶν ἔργων θέλουν προκαταβληθῆ ὑπὸ τοῦ δημοσίου δραχμαὶ τριάκοντα χιλιάδες· τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει ἀποδοθῆ εἰς πέντε ἴσας δόσεις, ἀρχομένας ἓν ἔτος μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀθῆναι τὴν 7 Αὐγούστου 1849.

Ἐκυρώθη τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ

---

639 Δ. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς Τριπόλεως.

Ο Θ Ο Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν ὅπως ἡ εἰς τὸ σχέδιον Τριπόλεως διὰ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ Μ. Πετρινοῦ διερχομένη νέα ὁδὸς, ἡ σχηματίζουσα μὲ τὰς ἄλλας ὁδοὺς ὀξείας καὶ ἀμβλείας γωνίας, καταστραθῆ ἐγκαρσία εἰς αὐτὰς, σύμφωνα μὲ τὸ καθυποβληθὲν καὶ φέρον τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν σχέδιον.

Ἐν Κηφισσίᾳ τὴν 11 Αὐγούστου 1849.

---

640 Δ. περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ναυπλίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν. α'. Τροποποιεῖται ἀναιγομένη πρὸς ἀνατολὰς καὶ στρέφουσα ἐγκαρσίως πρὸς τὴν ὁδὸν Ὄθωνος ἡ κατὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως Ναυπλίου διακόπτουσα τὸ κοινὸν λουτρὸν ὁδὸς καὶ πρὸ αὐτῆς διατηρεῖται ἡ περὶ τὸ λουτρὸν τοῦτο παλαιὰ ὁδὸς, τακτοποιουμένη σύμφωνα μὲ τὴν διὰ βαθέως ἐρυθροῦ χρώματος σημειουμένην εὐθυγραμμίαν εἰς τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν ἀπόσπασμα τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ταύτης. β'. Ἐλαττοῦται τὸ πλάτος τῆς διερχομένης ὁδοῦ ἀπὸ τὸ βόρειον πρόσωπον τῆς οἰκίας τοῦ Σταύρου Κρομμίδα ἀπλατυνομένης ὑπὲρ τὸ δέον παρὰ τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ, καὶ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην αὐτῆς νὰ ἐξέλθῃ τῆς γραμμῆς κατὰ ἕνα Βασ. πῆχυν καὶ 80|00 ἐλαττουμένου τοῦ μέτρου τούτου βαθμηδὸν μέχρι τῆς ἀπολήξεως τῆς γραμμῆς εἰς μῆκος 40 Βασ. πήχ. ὡς σημειοῦται δι' ἐρυθροῦ χρώματος εἰς ἕτερον ἀπόσπασμα ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ.

Ἐν Κηφισσίᾳ τὴν 11 Αὐγούστου 1849

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

644. Ἐγκύκλιος
Περὶ διακηρύξεων τῶν ἐκποιήσεων ἐθνικῶν γαιῶν.
Πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους τοῦ Κράτους

Παρὰ πόδας τῶν ἐντύπων διακηρύξεων περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν γαιῶν, τὰς ὁποίας θέλετε ἐκδίδει τοῦ λοιποῦ, θέλετε σημειοῖ ὅτι ὁ ἀγοραστὴς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀξίωσιν οἱανδήποτε παθητικῆς ἢ ἐνεργητικῆς δουλείας ἢ ἄλλης ὠφελείας προερχομένης ἐκ τῶν παρακειμένων τῇ παρ' αὐτοῦ ἀγορασθείσῃ μερίδι ἐθν. γαιῶν, λόγων, ὀρέων, ἢ δασωδῶν θέσεων, ἀλλὰ θεωρεῖται κύριος μόνης τῆς ἑκάστοτε τὴν ὁποίαν ἠγόρασε κατὰ τὴν διαγεγραμμένην ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρας αὐτοῦ τίτλῳ ἰδιοκτησίας ἔκτασιν καὶ ὅρια.

Πᾶσα διακήρυξις, ἥτις δὲν ἤθελε φέρει τὴν σημείωσιν ταύτην θέλει θεωρεῖσθαι ἄκυρος ὡς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας, ὁ δὲ ἐκδοὺς αὐτὴν ἔρχεται κατὰ πρώτων θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον πεντήκοντα δραχμῶν, ἐν δὲ ὑποτροπῇ θέλει ἀπολύεσθαι τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Αὐγούστου 1849

---

642 NOM. ΡΜ'. περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Αἰτωλικοῦ νὰ ἐπιβάλῃ τὰ ἑξῆς διόδια, ἐπὶ τῶν διὰ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ διαβαινόντων.

Α'. Δύω λεπτὰ δι' ἕκαστον ἄτομον, ἐκ τῶν ἐξερχομένων ἢ εἰσερχομένων εἰς Αἰτωλικὸν διὰ μιᾶς τῶν ἀνωτέρω γεφυρῶν.

Β'. Τρία λεπτὰ δι' ἕκαστον ἐκ τῶν διὰ τούτων διαβαινόντων μεγάλων ζώων, καὶ ἓν λεπτὸν δι' ἕκαστον τῶν μικρῶν ζώων.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνωτέρω διοδίων οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ στρατὸς καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῦ.

3. Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διοδίων εἰσπραχθησόμενα χρήματα προσδιορίζονται.

Α'. Εἰς τὴν διὰ λιθίνων θόλων ἀντικατάστασιν τοῦ φθαρέντος ξυλίνου καταστρώματος τῆς ἀνατολικῆς γεφύρας.

Β'. Εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὅσων ὀφείλει εἰσέτι ὁ δῆμος εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκ τοῦ χορηγηθέντος αὐτῷ δανείου μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ.

Γ'. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναιτουμένων ἐργασιῶν πρὸς συντήρησιν ἀμφοτέρων τῶν γεφυρῶν.

4. Ἡ εἰσπραξις καὶ ταμίευσις τῶν χρημάτων, ἡ ἐργολαβία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει, θέλουν ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμων νόμου.

5. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλόμενα διόδια θέλουν διαρκέσει ἐπὶ ἐκταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Κηφισσίᾳ τὴν 13 Αὐγούστου 1849. Ἐκυρώθη τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ.

---

643 NOM. ΡΜΒ'. περὶ ἐπιβολῆς ὀκτοτικῶν φόρων πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Τήνου νὰ ἐπιβάλῃ τοὺς ἑξῆς φόρους.

Α'. Πέντε λεπτὰ τὸν κάδδον (τόνον) ἐπὶ τῶν πλοίων κατὰ πᾶσαν προσόρμισιν αὐτῶν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ δήμου.

Β'. Ἥμισυ ἑκατοστὸν τῆς τιμῆς ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης μετάξης.

Γ'. Μίαν μὲν δραχμὴν κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων βοῶν καὶ λοιπῶν μεγάλων ζώων, πεντήκοντα δὲ λεπτὰ ἐπὶ τῶν μόσχων καὶ χοίρων, καὶ δέκα λεπτὰ ἐπὶ τῶν προβάτων καὶ λοιπῶν μικρῶν ζώων.

2. Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁρίων εἰσπραχθησόμενα χρήματα προσδιορίζονται εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ τελειοποίησιν τοῦ κατὰ τὸν δῆμον Τήνου λιμένος, Σταυροῦ ἐπιλεγομένου, ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἀπότισιν τοῦ ἐκ δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων δανείου τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ τοῦ ἐκ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων ἑτέρου τοῦ δημοσίου.

3. Αἱ ἐργασίαι θέλουν διευθύνεσθαι ὑπὸ

τῆς ὑπαρχούσης ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ εἴσπραξις καὶ ἡ δαπάνη τῶν εἰρημένων φόρων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐν Τήνῳ Ἐπαρχιακὸν Ταμίαν.

4. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ὁ Ταμίας θέλει δίδει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς ἐτησίας αὐτοῦ διαχειρίσεως εἰς τὴν ἐπιτροπήν, αὕτη δὲ δίδει λόγον τῆς διοικήσεώς της κατὰ τὰς διαταξεις τοῦ περὶ δήμων νόμου.

5. Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι ἰσχύουσι μέχρι τέλους τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου ἔτους.

Ἐν Κηφισσίᾳ τὴν 13 Αὐγούστου 1849.
Ἐκυρώθη τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ.

---

644 Περὶ προσωρινῆς κρατίσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν

ΟΘΩΝ κλπ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος ἐπιβληθεῖσα προσωρινῶς κράτησις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ παύει, ἀφ' ἧς ἡ μέρας κυρωθῇ ὁ παρὼν νόμος.

Β'. Περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β' Διατάγματος μέχρι τῆς κυρώσεως τοῦ παρόντος νόμου κρατηθέντων, θέλει καθυποβληθῇ ἰδιαίτερον νομοσχέδιον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ εἰρημένου Β. Διατάγματος.

Ἐν Κηφισσίᾳ τὴν 30 Αὐγούστου 1949
Ἐκυρώθη τὴν 1 Σεπτεμβρίου.

---

645 Δ Περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου Βουπρασίων.

ΟΘΩΝ κλπ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Βουπρασίων καὶ ταῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Ἠλείας, κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Βουπρασίων τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας μετατίθεται ἀπὸ τὸ χωρίον Ψάρι εἰς τὸ χωρίον Μανολάδα

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Αὐγούστου 1849

---

646 Δ. Περὶ τῶν ληφθέντων κατὰ τῆς μεταδόσεως τῆς χολέρας μέτρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πληροφορηθέντες, ὅτι εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης ἐνέπεσεν ἡ χολέρα καὶ θέλοντες νὰ λάβωμεν τὰ πλέον ἐξασφαλιστικὰ μέσα, τὰ δυνάμενα νὰ ἐμποδίσωσιν ὅσον οἷόν τε τὴν μετάδοσιν τῆς νόσου ταύτης εἰς τὸ Ἡμέτερον Κράτος καὶ νὰ προφυλάξωμεν τὸν λαὸν ἀπὸ τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ παρ' αὐτῷ Ἰατρικοῦ συνεδρίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὰ ἐρχόμενα πλοῖα καὶ ἄνθρωποι ἀπὸ μέρη, ὅπου ὑπάρχει ἡ χολέρα ἢ ὑπῆρχε καὶ δὲν παρῆλθον δέκα ἡμέραι ἀπὸ τοῦ τελευταίου κρούσματος, θέλουσιν εἶσθαι δεκτὰ μόνον εἰς τὰ λαιμοκαθαρτήρια τῆς Σύρου, τῆς Αἰγίνης, τῆς Σκιάθου καὶ εἰς τὸ παρὰ τῷ Μεσολογγίῳ νησίδιον, ὁ Ἅγιος Σώστης, καὶ ὑποβάλλονται, ἂν τὸ πλοῖον φέρῃ ἰατρόν, ἐπισήμως διωρισμένον, καὶ ὁ διάπλους αὐτοῦ δὲν ἔκεσε πέντε ἢ πλέον τῶν πέντε ἡμερῶν εἰς τριῶν ἡμερῶν κάθαρσιν, τοὐναντίον δὲ θέλουν συμπληρωθῇ αἱ ὀκτὼ ἡμέραι ἂν δὲ δὲν φέρῃ ἰατρὸν καὶ ὁ διάπλους διῆρκεσε πέντε ἢ πλέον τῶν πέντε ἡμερῶν εἰς πέντε ἡμερῶν κάθαρσιν, τοὐναντίον δὲ θέλουν συμπληρωθῇ αἱ δέκα ἡμέραι.

Εἰς ὄντινα δ' ἄλλον λιμένα ἤθελον προσορμισθῇ ταῦτα, θέλουν παρεπέμπεσθαι παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς εἰς τὰ μνησθέντα λοιμοκαθαρτήρια, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

2. Τὰ ἐρχόμενα πλοῖα καὶ ἄνθρωποι ἀπὸ μέρη ὅπου ὑπάρχει μὲν ἡ χολέρα, παρῆλθον δὲ δέκα ἡμέραι ἀπὸ τοῦ τελευ-

παίου κρούσματος, δὲν συνεπληρώθησαν ὅμως εἴκοσι, θέλουν εἶσθαι δεκτὰ εἰς ὅλα τὰ κεντρικὰ λοιμοκαθαρτήρια ἐκτὸς τοῦ ἐν Πειραιεῖ, διὰ τὴν ἀκατάλληλον αὐτοῦ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν τοποθέτησιν, ἕνεκα τῶν παρακειμένων οἰκιῶν, καὶ θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τριῶν ἡμερῶν κάθαρσιν.

3. Τὰ ἀπέχοντα ἑκατὸν πεντήκοντα μίλια 150, ἢ ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ ἐπιχώλερον παραθαλάσσιον μέρος, μέρη καὶ ἔχοντα ἐλευθέραν κοινωνίαν μὲ αὐτὸ, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀκάθαρτα, καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ὡρισμένην κάθαρσιν, τὰ δὲ ἀπέχοντα πλέον τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα μιλίων, ὄχι δὲ πλέον τῶν ἑξακοσίων, εἰς τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 2· ἂν δὲ ὁ διάπλους διήρκεσε ὀλιγώτερον τῶν πέντε ἡμερῶν, θέλει αὐξηνθῇ ἡ κάθαρσις τόσον ὥστε νὰ συμπληρωθῶσιν ἐκτὸς ἡμέραι ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποπλεύσεως.

4. Τὰ ἐρχόμενα πλοῖα καὶ ἄνθρωποι ἀπὸ ἐπιχώλερα ἢ ὕποπτα μέρη, ἂν ὁ διάπλους αὐτῶν διήρκεσεν εἴκοσι πέντε ἡμέρας θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἐλεύθερα καὶ ἐλευθεροκοινωνεῖ ἀμέσως.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ τοῦ πλοίου κάθαρσις ἐπιβατῶν καὶ δύναται νὰ καθαρισθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἴσος ἀριθμὸς τῶν τοῦ πληρώματος, ὅταν τὸ πλοῖον ἦναι μέχρι τεσσάρων χιλιάδων κοιλῶν χωρητικότητος, διπλοῦς δὲ ὅταν ἦναι πλέον τῶν τεσσάρων χιλιάδων, ἀλλ' ὀφείλουν νὰ ἐξέρχωνται ἅπαξ τῆς ἡμέρας εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ἢ τὸν πρὸς τοῦτο προσδιορισμένον τόπον, διὰ νὰ ἐπισκέπτωνται ἀπὸ τὸν ἰατρὸν τοῦ καταστήματος.

6. Τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἀπώλεσαν καθ' ὁδὸν ναύτην τινὰ ἢ ἐπιβάτην ἀπὸ χολέραν, ἢ φέ συν νοσοῦντα: ἐκ χολέρας, θέλουν παραπέμπεσθαι κατὰ τὸ ἄρθ. 186 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ εἰς τὸ λοιμοκομεῖον τῶν Δηλίων ἢ εἰς τὸ τοῦ νησιδίου ὁ Ἅγιος Σώστης.

7. Τὰ ἐρχόμενα πλοῖα ἀπὸ ἀκάθαρτα ἢ ὕποπτα μέρη ἕνεκα χολέρας θέλουν τοποθετεῖσθαι ἑκατὸν ὀργυιὰς τοὐλάχιστον μακρὰν τῶν ἐρχομένων ἀπὸ ἐλεύθερα, καὶ εἰς ἀπόκεντρον τοῦ λιμένος μέρος.

8. Αἱ ὡς ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ θεωρούμεναι πραγματεῖαι, εἴτε ἐπὶ τοῦ πλοίου μείνωσιν, εἴτε δοθῶσιν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον δὲν ἀνοίγονται, ἀλλὰ παραδίδονται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, ὅταν ἐλευθεροκοινωνήσῃ τὸ κομίσαν αὐτὰς πλοῖον καὶ οἱ ἄνθρωποι. τὰ δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν πράγματα ὡς καὶ αἱ στρωμναὶ αὐτῶν, καθαρίζονται κατὰ τὸν διὰ τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ ὡρισμένον τρόπον.

9 Τὰ ζῶα ὁποιουδήποτε εἴδους καὶ ἂν ὦσι δὲν ὑπόκεινται εἰς κάθαρσιν.

10. Τὰ μὴ θέλοντα νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος πλοῖα θέλουν ἀποπέμπεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 83 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ πέραν τῶν Ἑλληνικῶν ὑδάτων.

11. Ἡ δὲ ἀποβύσεως (Spoglio) κάθαρσις ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἕνεκα χολέρας εἰς κάθαραν ὑποκειμένους.

12. Εἰς ὅλα τὰ μὴ προβλεπόμενα διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος περιστατικὰ ἐφαρμόζονται οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

13. Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὰ δημοτικὰ λοιμοκαθαρτήρια κάθαρσις ἐξ ἀκαθάρτων ἢ ὑπόπτων μερῶν ἕνεκα χολέρας ἐρχομένων πλοίων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1849.

---

637 Δ. Περὶ τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν ἐκ χολέρας μεμολυσμένων πλοίων κλπ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀκούσαντος τὴν γνώμην τοῦ Βασιλ. Ἰατροσυνεδρίου.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ διευκολύνωμεν τὴν ἐκκάθαρσιν τῶν ἐκ χολέρας μεμολυσμένων πλοίων, ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, εἰς βαθμὸν παρεχοντα ἀσφάλειαν ἐγγύησιν πρὸς τὴν δημόσιαν ὑγείαν τοῦ Ἡμετέρου Κράτους, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθ. 1. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ

κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀπὸ 3 Ε. Μ. Ἡμετέρου Διατάγματος, μεμολυσμένου πλοίου, οἱ ἐπιβάται καὶ ὅσοι ἐκ τοῦ πληρώματος αἰτήσωσι, θέλουν ἐξέρχεσθαι εἰς τὸ λοιμοκομεῖον· πρὸ πάντων δὲ θέλουν ἀποβιβάζεσθαι ἄνευ ἀναβολῆς οἱ πάσχοντες τὸ νόσημα τῆς χολέρας, ἐκτὸς ἐναντίας γνωμοδοτήσεως τοῦ ἰατροῦ, καὶ θέλουν τοποθετεῖσθαι εἰς ἰδιαίτερον ἀποχωρισμένην δωμάτιον, μένοντες ὑπὸ τακτικὴν ἐπίσκεψιν. Ὁ ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τὰ πράγματά των δὲν εἶναι ἀναγκαῖος· ἡ δὲ ἀπόδυσις τῶν ἐξερχομένων ἀπαγορεύεται.

Β'. Μετὰ τὴν ἔξοδον τῶν ἐπιβατῶν θέλει ἐπιβιβάζεσθαι εἰς τὸ πλοῖον ἐπαρκὴς ἀριθμὸς φυλάκων, οἵτινες θέλουν ἐνεργεῖ τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἐν αὐτῷ δι' ἀερισμοῦ, ἢ πλύσεως, ἢ καὶ δι' ὑποκαπνισμοῦ διὰ χλωρίου. Ὅσα δὲ πράγματα ἦσαν εἰς χρῆσιν τοῦ ἀσθενοῦς ἢ ὁπωσδήποτε αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἠσθένει, ἦλθεν εἰς ἐπαρχὴν μετ' αὐτῶν, πρέπει νὰ καθαρίζωνται, βυθιζόμενα εἰς θαλάσσιον ὕδωρ καὶ διαμένοντα ἐκεῖ 24 ὥρας. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν μεμολυσμένων πραγμάτων εἶναι ἐπαρκής.

Γ'. Τὰ ἐμπορεύματα θέλουν καθαρίζεσθαι διὰ τοῦ ἀερισμοῦ, χωρὶς ν' ἀναίγωνται, καὶ τότε μόνον θέλουν μεταφέρεσθαι εἰς τὸ καθαρτήριον τοῦ λοιμοκομείου, ὅταν ἦνε δύσκολος, ἰδίως δι' ἔλλειψιν εὐρυχωρίας, ἡ ἐκκαθάρισίς των ἐν τῷ πλοίῳ. Τὰ ζῶα θέλουν καθαρίζεσθαι διὰ βυθίσεως εἰς τὸ ὕδωρ.

Δ'. Ἡ διάρκεια τῆς ἐκκαθάρσεως προσδιορίζεται διὰ μὲν τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἡμέρας δέκα (10), ἀρχομένης ἀφ' ἧς εἰσῆλθον εἰς τὸ λοιμοκομεῖον, διὰ δὲ τὰ πλοῖα εἰς ἡμέρας (20), ἀρχομένης ἀφ' ἧς εἰσέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα τοῦ λοιμοκομείου, καί, ἂν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἐκκαθάρσεως λάβῃ χώραν ἐν τῷ πλοίῳ ἕτερον κρούσμα χολέρας, ἀφ' ἧς ὁ ἀσθενὴς ἀπεβιβάσθη εἰς τὸ λοιμοκομεῖον.

Ε'. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑγιεῖς ἐκ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ μεμολυσμένου πλοίου, ἐὰν τὸ προτιμῶσι, νὰ μεταβαίνωσιν εἰς ἕτερον ὑγειονομικῶς ἐλεύθερον πλοῖον, καὶ νὰ παραμένωσιν ἐντὸς αὐτοῦ, μένοντος εἰς τὸν λιμένα τοῦ λοιμοκομείου, τὴν κάθαρσιν τῶν 10 ἡμερῶν. Ἐπιτρέπεται πρὸς τούτοις εἰς τοὺς ὑγιεῖς ἐκ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ μεμολυσμένου πλοίου, ἂν τὸ ἐλεύθερον, ἐν ᾧ θέλουν ἐπιβῇ, φέρῃ ἰατρὸν ἐπισήμως διορισμένον, νὰ μεταβῶσιν ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ λοιμοκομείου εἰς ἕνα τῶν λιμένων τῶν λοιμοκαθαρτηρίων, Αἰγίνης καὶ Σκιάθου διὰ νὰ ἀναπληρώσωσιν ἐκεῖ τὴν τεταγμένην κάθαρσιν τῶν 10 ἡμερῶν. Καὶ κατὰ ἕκαστον τῶν πλοίων τῆς πρώτης κατηγορίας διορίζεται εἷς φύλαξ, ὅταν ἦνε χωρητικότητος κατωτέρας τεσσαράκοντα τόνων· ἀνὰ δύω δὲ ὅταν ἦνε μεγαλυτέρας. Εἰς ἕκαστον δὲ τῶν τῆς δευτέρας κατηγορίας, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦ ἡ χωρητικότης του, διορίζονται δύω πάντοτε φύλακες. Ἔργον τῶν φυλάκων τούτων θέλει εἶσθαι νὰ ἐμποδίσωσι τὸ ὑπὸ κάθαρσιν πλοῖον καὶ τοὺς ἐπ' αὐτοῦ καθαριζομένους ἀνθρώπους ἀπὸ πᾶσαν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ἐκτὸς τοῦ πλοίου ἀνθρώπων, πραγμάτων ἢ ἑτέρων πλοίων καὶ νὰ ἐπιτηροῦν τὴν ἐκκάθαρσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ ὑπ' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 3 τ. μ. Ἡμετέρου Διατάγματος, καὶ τῶν πραγμάτων, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρ. Β. καὶ Γ'. τοῦ παρόντος Διατάγματος. Οὐδεμία λέμβος ἐκ τῶν πλοίων τῶν ἐχόντων δύω φύλακας, δύναται ν' ἀποπλεύσῃ τοῦ πλοίου χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐπ' αὐτῆ ὑγειονομικὸς φύλαξ. Οὐδέποτε δύω ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέρχωνται καὶ οἱ δύω καὶ τὸ πλοῖον νὰ μένῃ ἄνευ φυλάκων.

Ὁ χρόνος τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου καθαριζομένων ἐπιβατῶν ἀρχεται ἀφ' ἧς ἐπιβιβασθῇ ὁ προσδιορισθεὶς ἀριθμὸς τῶν ὑγειονομικῶν φυλάκων. Ἀπὸ ἐκείνους δὲ, οἵτινες ἤθελον μεταβῆ ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ λοιμοκομείου εἰς ἕνα τῶν λιμένων τῶν μνησθέντων λοιμοκαθαρτηρίων πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς καθάρσεώς των, θέλει λογίζεσθαι αἱ ἡμέραι τοῦ διάπλου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Σεπτεμ. 184

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Βέροιας

618 Α. Περὶ μεταθέσεως τοῦ Δήμου Πηνειῶν ἀπὸ τὸ χωρίον Λουκάβιτσα εἰς τὸ χωρίον Σιμόπουλον.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Πηνειῶν καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ἠλείας.

Κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Πηνειῶν τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας μετατίθεται ἀπὸ τὸ χωρίον Λουκάβιτσα εἰς τὸ χωρίον Σιμόπουλον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Αὐγούς. 1849.

---

619 Ν ΡΙΖ. περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ Γραμματέων αὐτῶν

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Οἱ εἰρηνοδίκαι μετὰ τῶν Γραμματέων των λαμβάνουσι τακτικὸν μισθὸν ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀντιμισθίας των, ἅτινα καταργοῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν των οἱ Εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ Γραμματεῖς των κατατάσσονται εἰς τέσσαρας τάξεις κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον κατάλογον, ὁ δὲ μηνιαῖος αὐτῶν μισθὸς εἶναι·

Τῶν μὲν Εἰρηνοδικῶν ἀ. τάξεως ἑκάστου ἀνὰ . . . . . δραχ. 180
Τῶν τῆς β'. τάξεως ὁμοίως » 130
» » γ'. » » » 100
» » δ'. » » » 70

Τῶν Γραμματέων τῶν Εἰρηνοδικείων.

Τῶν τῆς ἀ. τάξεως ἑκάστου ἀνὰ δραχμὰς 100 Τῶν τῆς β'. τάξ. δρ. 80 Τῶν τῆς γ'. τάξ. δραχ. 60. Τῶν τῆς δ'. τάξ. δραχμὰς 50.

3. Οἱ συμβολαιογράφοντες Εἰρηνοδίκαι τῆς β. καὶ γ'. τάξεως λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς ἀμέσως ἐπομένης, πρὸς δὲ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκομένου παρ' αὐτῶν σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὴν συμβολαιογραφικὴν των ὑπηρεσίαν, αὐτὸ δὲ τοῦτο λαμβάνουσι καὶ οἱ τῆς δ'. τάξεως.

4. Ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ δίδεται εἰς τοὺς Εἰρηνοδίκας ἢ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν δι' ἀνάγκας τῆς εἰρηνοδικειακῆς ὑπηρεσίας των, καὶ διὰ γραφικὴν ὕλην τῶν ὁποίων ἐπιφορτίζονται νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν προανακρίσεων, μηνιαία ἐπιχορήγησις μὴ ὑπερβαίνουσα τὸν ὅρον τῶν δραχμῶν 20 δι ἕκαστον Εἰρηνοδικείου γραφεῖον.

Τὰ ἐνοίκια ὅμως τῶν καταστημάτων αὐτῶν θέλουν πληρώνεσθαι ἐξ ἴσου ἀπὸ τοὺς εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκάστου αὐτῶν ὑπαγομένους δήμους.

5 Τὰ προσγινόμενα εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον χρήματα ἐκ τῆς κρατήσεως μέρους ἢ ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ Εἰρηνοδικοντινὸς ἢ Γραμματέως Εἰρηνοδικείου, μὴ ὑπαρχόντων ἢ ἀπόντων αὐτῶν, δίδανται εἰς τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, εἰρηνοδικειακὸν Πάρεδρον ἢ Ὑπογραμματέα.

6. Ἡ ἀξία τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τῆς μελανῆς σφραγίδος, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται ἢ ὑπολογίζουσιν οἱ Εἰρηνοδίκαι καὶ Γραμματεῖς των, εἰσάγεται ὁλοκλήρως εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, οἱ δὲ παρ' αὐτοῖς κλητῆρες λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ παρ' αὐτῶν καταναλισκομένου χαρτοσήμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰανουαρ. 1849.
Ἐκυρώθη τὴν 31 τοῦ ἰδίου μηνός.

Διαίρεσις τῶν Εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους εἰς τέσσαρας τάξεις κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν Γραμματέων των Νόμου.

Εἰρηνοδικεῖα Α'. Τάξεως.

1. Ἑρμούπολις· 2 Ναυπλία· 3 Πατρῶν· 4 Νοτ. πλευρ. Ἀθηνῶν· 5 Βορ. πλευρ. Ἀθηνῶν.

Εἰρηνοδικεῖα Β'. Τάξεως.

1 Χαλκίδος· 2 Ἄνω Σύρου 3 Ἄργους· 4 Σπάρτης· 5 Καλαμῶν 6 Θουρίας· 7 Πατμίσου· 8 Τριπόλεως 9 Αἰγίου· 10 Μεσολογγίου· 11 Λαμίας· 12 Ὕδρας· 13 Σπετσῶν· 14 Κορινθίας· 15 Καλαβρύτων·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

16 Πύργου· 17 Κυπαρισσίας· 18 Ἀνδριτσένης· 19 Ἐράνης· 20 Βονίτσας· 21 Λεβαδίας· 22 Ἀμφίσσης· 23 Πειραιῶς· 24 Θήρας· 25 Ὑψοῦντος· 26 Εὐριταγίας· 27 Θηβῶν.

Εἰρηνοδικεῖα Γ'. Τάξεως.

1 Νεμέας· 2 Τρικάλων· 3 Φενεοῦ· 4 Καλαβρύτων· 5 Μάσσητος· 6 Καλτεζοῦντος· 7 Ὀρχομενοῦ· 8 Πάρνωνος· 9 Ἄστρους· 10 Μεγαλουπόλεως· 11 Ψωφίδος· 12 Νυμφασίας· 13 Ἐλευσῖνος· 14 Κροκεῶν· 15 Χρυσάφων· 16 Επιδ. Λιμηρᾶς· 17 Γυθείου· 18 Πρασιῶν· 19 Πύλου· 20 Κορώνης· 21 Οἰχαλίας· 22 Βώλακος· 23 Οἰτύλου· 24 Κάμπου· 25 Φαρῶν· 26 Ἀρκαδίας· 27 Νωνάκριδος· 28 Ἠλιδος· 29 Μυρτουντίου· 30 Λαμπίας· 31 Τήνου· 32 Ἄνδρου· 33 Μήλου· 34 Νάξου· 35 Ξηροχωρίου· 36 Κύμης· 37 Καρύστου· 38 Σκοπέλου· 39 Αἰτωλικοῦ· 40 Ξηρομέρου· 41 Βάλτου· 42 Ἀγρινίου· 43 Κουρήτιδος· 44 Ἀγραίων· 45 Κραβάρων· 46 Ναυπακτίας· 47 Ὑπάτης· 48 Ἀμαλιουπόλεως· 49 Ἀταλάντης· 50 Δωριέων· 51 Γαλαξειδίου· 52 Δωρίδος· 53 Ποτιδανίας· 54 Αἰγίνης· 55 Χαιρωνείας· 56 Μεγάρων.

Εἰρηνοδικεῖα Δ'. Τάξεως.

1 Ἐπιδαύρ. (Ἀργολίδος)· 2 Πανόρμου· 3 Μυκώνου· 4 Κύθνου· 5 Κέας· 6 Σεριφου· 7 Κορθίου· 8 Γαυρίου· 9 Κιμώλου· 10 Σίφνου· 11 Φολεγάνδρου· 12 Σικίνου· 13 Τραγαίας· 14 Πάρου· 15 Καλλίστης· 16 Ἴου· 17 Ἀνάφης· 18 Ἀμοργοῦ· 19 Αἰμνης· 20 Σκιάθου· 21 Σκύρου· 22 Σαλαμῖνος· 23 Ἐλευσῖνος· 24 Εἰδυλλίας.

---

620. Δ Περὶ συστάσεως ἀνωνύμου ἑταιρίας ἐν Πάτραις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « αἱ Πάτραι »

Ο Θ Ω Νκλπ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 29, 37, 40 καὶ 45 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1.) Ἐκρίνεται ἡ σύστασις τῆς ἐν Πάτραις ἀνωνύμου ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « αἱ Πάτραι » καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 496 καταστατικοῦ αὐτῆς καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 28 Ἰουνίου ε. ε. τοῦ συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐκείσε συμβολαιογράφου Νικολάου Θωμοπούλου, τὸ ὁποῖον θέλει μένει προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι διατάγματι.

2.) Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ μὴ ἐνεργείας τῶν ὑρῶν τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

3.) Ἡ ἑταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ ὑποβάλῃ περιληπτικὴν ἔκθεσιν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὸ Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, καὶ εἰς τὸν Νομάρχην Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἰουλίου 1849.

---

651 N. ΡΜΔ'. Περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος

Ο Θ Ω Νκλπ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1 Τὸ δικαίωμα κληρονομίας εἰς τὴν προικοδότησιν τῶν ἀποβιωσάντων Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, τῶν καταταγέντων μὲ πραγματικὸν βαθμὸν εἰς τὰ στρατεύματα τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, τῶν συστηθεισῶν διὰ μὲν τοὺς στρατιωτικοὺς δυνάμει τῶν ἀπὸ 13 Μαρτίου 1833, 15 Δεκεμβρίου 1835 καὶ 23 Νοεμβρίου 1836 Β. Διαταγμάτων, διὰ δὲ τοὺς ναυτικοὺς δυνάμει τῶν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833 καὶ 23 Φεβρουαρίου 1835 Β. Διαταγμάτων, χορηγεῖται μόνον εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν κατ' ἴσην μερίδα, καὶ ἐν ἐλλείψει ὅλων τούτων εἰς τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας ἐκείνων, καὶ τούτων μὴ ὑπαρχόντων εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφὰς ἐπίσης κατ' ἴσην μερίδα.

2 Τὸ κληρονομικὸν τοῦτο δικαίωμα δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς εἰς δεύτερον γάμον συνελθούσας χήρας.

3 Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τὰ ὁποῖα θέλουν λαμβάνει συνταξίν τινα παρὰ τοῦ Δημοσίου, δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὸ

κληρονομικὸν δικαίωμα τοῦτο, εἰμὴ ἐὰν παραιτήσωσι τὴν σύνταξιν.

Ὀφείλουν δὲ νὰ παρουσιάσωσι τὴν τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος ἐπὶ παραιτήσει τῆς συντάξεως ἀπαίτησίν των, ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.

Ἡ χορηγουμένη εἰς τὰς ἀνωτέρω χήρας καὶ ὀρφανὰ σύνταξις θέλει παύσει τότε, ὅταν τοῖς παραχωρηθῶσι τὰ προικοδοτικὰ γραμμάτια.

4 Ἡ προικοδότησις θέλει χορηγηθῆ εἰς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀναγνωριζομένους κληρονόμους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ § 2 τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1838 περὶ προικοδοτήσεως νόμου συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐτησίου μισθοῦ εἰς προικοδοτικὸν γραμμάτιον.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἡ προικοδότησις αὕτη δὲν θέλει ὑπερβαίνει κατὰ μέγιστον ὅριον τὸν ὡρισμένον διὰ τὸν ταγματάρχην τῆς φάλαγγος προικοδότησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1849.

Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

632 Α. περὶ συστάσεως ἑταιρίας ἐπὶ τὴν ἀτμοπλοϊκὴν συγκοινωνίαν καὶ τὴν διόρυξιν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πληροφορηθέντες εὐχαρίστως ἐκ τῆς ὑποβληθείσης εἰς ἡμᾶς παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐν Αἰγύπτῳ γεννικοῦ προξένου κ. Μ. Τοσίτσα, ὅτι ζήλῳ πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου κινούμενος ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ μέρος εἰς ἑταιρείαν πρὸς σύστασιν ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας ἐντὸς τοῦ Κράτους, καὶ πρὸς διόρυξιν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπόφασιν τῆς γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης δι' ἧς προσδιορίζεται τὸ ἥμισυ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου αὐτῆς, διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς ἐπιχειρήσεις ἀντικειμέναν ἐχούσας τὴν διευκόλυνσιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, ἀφοῦ νομίμως ἤθελεν ἐγκριθῆ ἡ ἀπόφασις αὕτη.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1) Ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν γενικὸν πρόξενόν μας Κ.Μ. Τοσίτσαν καὶ τὸν Διοικητὴν τῆς τραπέζης νὰ δέχωνται ἐγγραφὰς μετοχῶν ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων ἑκάστην παρὰ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ γίνωσι μέτοχοι εἰς τὴν εἰρημένην ἑταιρίαν.

2) Ἅμα συμπληρωθῶσι πεντακόσιαι μετοχαὶ θέλουν συνέλθει οἱ μέτοχοι εἰς γενικὴν συνέλευσιν καὶ συντάξωσι, καὶ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν ἔγκρισίν μας τὸ ἀνῆκον καταστατικὸν τῆς ἑτερείας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1849.

---

633 Κ. ΡΜΕ'. περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομισμάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων καὶ τὰ προσηρτημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐξακολουθήσει ἡ εἴσπραξις κατὰ τὸ 1849 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περί τινων ἐσόδων Νόμων.

2. Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1849 ὑπολογίζονται εἰς δραχ. δεκαεξ ἑκατομμύρια, τετρακοσίας ὀγδοήκοντα τρεῖς χιλιάδας, ἐννεακοσίας πεντήκοντα πέντε καὶ λεπτὰ ἑβδομήκοντα ἓξ ἀριθ. 16.483.955.76 τροστίθεται δ' εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, ἑκατοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν πεντήκοντα ὀκτὼ, ἀριθ. 3,835,473.58, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν 1849 τὰ ἔσοδα ἐκεῖνα ὅσα παράγονται ἐντὸς τοῦ ἑνιαυσίου αὐτῆς ἔτους.

3. Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1849, παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρ. 1850. Τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα, καταλογίζονται εἰς τὰ ἔσοδα τῶν ἑπομένων ἐτῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ εἴσπραξις, σημειοῦνται δὲ ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένῳ «ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων».

4 Τὰ περὶ λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κατά τε χρῆσιν καὶ ἐνιαύσιον διαχείρισιν κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849 Νόμου.

5. Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου παρὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα ἀπαγορεύεται ἡ εἴσπραξις, τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπίεσει πᾶς ὑπάλληλος, εἴτε διατάξας εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἴσπραξιν χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς καταδίωξιν ἰδιαίτερα ἄδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς· ἐπιρυλαττομένης δὲ προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς, πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1849.

---

653 Ν. ΡΜς'. περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849.

Ο Θ Ω Ν κλτ.

1. Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1849 προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς δέκα ἐννέα ἑκατομμύρια ἑξακοσίας τεσσαράκοντα χιλιάδας, ἑκατὸν ἑβδομήκοντα τρεῖς καὶ λεπτὰ πεντήκοντα· ἓν, καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ὡς ἑρεξῆς·

Α'. Εἰς χρέος δημόσιον, ἤτοι εἰς τόκους καὶ χρεολύσιον τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμ. δανείου. Δρ. 3,833,473:38 Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἔξοδα αὐτοῦ δρ. 80,376:42. Εἰς ἀπόσβεσιν τῶν προκαταβολῶν τῶν τριῶν δυνάμεων δ,1,278, 491:20. Εἰς ἀπόδοσιν τοῦ δανείου Ἐϊνάρδου δρ. 184,272. Εἰς τόκους αὐτοῦ κτλ. δρ. 15,000. Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους. δρ. 4,750. Εἰς συντάξεις. δρ. 394,749:42. Β'. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν. δρ. 1,000,000.

Γ'. Εἰς ἀποζημ. τῶν βουλευτ. σωμάτων δρ. 580,000.

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων, τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων δρ. 318.545, 26. τῆς Δικαιοσύνης. δρ. 1,166,374, 10. τῶν Ἐσωτερικῶν. δρ. 1,740,630, 03. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐπαιδεύσεως δρ 878.619, 45. τῶν Στρατιωτικῶν δρ. 4,678,371, 74. τῶν Ναυτικῶν. δρ. 1,265,898, 78. τῶν Οἰκονομικῶν. 504,420, 23.

Ε'. Εἰς τὰ ἔξοδα Διοικήσεως ἐπιστασίας καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων. δραχμὰς 1,491,795,09.

ΣΤ'. Εἰς διαφόρους πληρωμάς. 330, 336, 55. Τὸ ὅλον δρ. 19,640,

Ἀνήκουν δ' εἰς τὴν χρῆσιν ἑκάστου ἔτους τὰ ἔξοδα, μόνον ἐκεῖνα ὅσα ὁρίζονται δι' ὑπηρεσίας ἐκτελεσθείσας ἢ διὰ πράγματα χορηγηθέντα ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἔτους.

2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 1, ἔξοδα θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849 καὶ πληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὁποῖα δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

3. Αἱ ἀνωτέρω χορηγούμεναι πιστώσεις θέλουν διανέμεσθαι καθ' ἕκαστον μῆνα καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὑπουργῶν, δι' ἀποφάσεως Βασιλ. διαταγμάτων, πρὸς πλήρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, τῶν στηριζομένων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας νόμους Διατάγματα καὶ Κανονισμούς.

4. Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται διὰ ποισουδήποτε εἰδικοῦ πόρου ν' αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεισῶν εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας των πιστώσεων· ἀλλ' ἑπομένως κινοῦντες ἢ ἐκτείνοντες εἰς τὴν δι-

θεσίν των εὑρισκόμενα, πωληθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1849, τὸ τίμημα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Εἰς τὰ ἔσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἀποστερούμενα χρήματα, διὰ πληρωμὰς ἐνταλμάτων, ἀκαταλλήλως, ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐπιστροφὴ αὐτῶν γίνηται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς ἀνηκούσης χρήσεως, ἢ ὅταν δὲν παρουσιάζεται ἀνάγκη ἐπαναφορᾶς τοῦ ποσοῦ αὐτῶν εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου.

5. Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1849 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, ὁπότε κλείονται ὁριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν ὑπουργείων καὶ θεωροῦνται ἄκυρα τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδοθέντα, μήπω δὲ πληρωθέντα ἐντάλματα.

6. Αἱ διὰ τῶν ἐτησίων προϋπολογισμῶν, εἴτε καὶ δι' εἰδικῶν νόμων χορηγούμεναι πιστώσεις διὰ δημόσια ἔργα καὶ γενικὰ βοηθήματα ἰσχύουν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων, διὰ τὰ ὁποῖα ἐχορηγήθησαν. Τὰ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους μένοντα διαθέσιμα ὑπόλοιπα τῶν τοιούτων πιστώσεων μεταβιβάζονται αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἑπομένου ἔτους. Τὰ ὑπουργεῖα ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσι μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ λογαριασμὸν ἰδιαίτερον τῶν δαπανηθέντων εἰς ἕκαστον τῶν ἐπιμελείᾳ αὐτῶν ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων, ἀπὸ τῆς ἐναρξέως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

7. Ἕκαστος ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντὸς τῶν πρώτων 15 ἡμερῶν τοῦ μηνὸς Μαρτ. 1850 νὰ συντάξῃ καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1849. Ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1851 τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ταύτης, διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν χορηγηθεισῶν αὐτῷ πιστώσεων.

8. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ συνάξῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1850 τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διὰ τὸ ἔτος 1849 καὶ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1849, καὶ χάριν πληροφορίας νὰ ὑποβάλῃ αὐτοὺς εἰς τὰς Βουλάς, μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἐνδιαλαμβανομένων προσωρινῶν καταστάσεων τῶν ὑπουργείων, ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1851 ὀφείλει νὰ ἔχῃ συνταγμένον καὶ τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849, ὅστις πάλιν μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 διαλαμβανομένων ὁριστικῶν ἀπολογισμῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων, θέλει ὑποβληθῇ, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὰς βουλάς, διὰ νὰ ἐκδοθῇ ὁ κυρῶν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849 νόμος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1849.

---

651 Δ. περὶ καταργήσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ φυλακείου Φοίνικος καὶ συστάσεως τοιούτου εἰς Οἶαν τῆς Θήρας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν §. γ'. τοῦ 13 ἄρθρου τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου, καὶ τὸ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1845 περὶ τῆς ἕδρας τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν Ἡμέτερον Διάταγμα.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ὕπαρξις ὑγειονομικοῦ φυλακείου εἰς τὴν θέσιν Φοίνικος ἐν Σύρῳ ἀπεδεχθῇ περιττὴ, ἀναγκαία δὲ φαίνεται ἡ σύστασις τοιούτου εἰς τὴν θέσιν Οἶαν τῆς Θήρας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Τὸ ὑγειονομικὸν φυλακεῖον Φοίνικος τῆς Σύρου καταργεῖται,

Β'. Συνιστᾶται τοιοῦτον εἰς τὴν θέσιν Οἶαν τῆς Θήρας ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Ὑγειονομικὸν φυλακεῖον Οἴας».

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ὀκτωβ. 1849.

655 Δ. περὶ διακριτικῶν σημείων τῶν ἀρχιτεχνιτῶν Ἀης τάξεως τοῦ Ὁπλοστασίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Σχετικῶς μὲ τὸ ἀπὸ 9 Μαρτίου (25 Φεβρουαρίου) 1833 Ἡμέτερον Διάταγμα, ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ προσδιορίζομεν τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν Ἀρχιτεχνιτῶν Α΄. τάξεως τοῦ ὁπλοστασίου, σύμφωνα μὲ τὸ ἐπισυναπτόμενον Διάγραμμα.

Ἀθήνησι, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1849.

---

656 Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικοῦ δασμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν κατὰ τὸν δῆμον Θυρέας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 Νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων, ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Θυρέας νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικὸν δασμόν, καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὦνια καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

3. Ὁ ἀνωτέρω ὅρος θέλει διαρκέσει ἐπὶ τετραετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Νοεμβρίου 1849.

---

657 Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Μεσολογγίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρ. 1847 ΞΗ περὶ δημοτικοῦ φόρου Νόμου, ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Μεσολογγίου νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικὸν δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ δήμου εἰσαγομένων δερμάτων κατειργασμένων, καστιτέρου, λευκασιδήρου, στύψεως, πλίνθων, κεράμων, οἰκοδομησίμου ξυλείας, ἀνθράκων, βαλανιδίου, κικιδίου, μαλιοῦ, κηρῶν, καπνοῦ, τσιμπάκου, πυρίτιδος, ἀμυγδάλων, καὶ πετρέλαιου.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὦνια καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, θέλει δὲ διαρκέσει μέχρι τέλους τοῦ 1852 ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Νοεμβρίου 1849.

---

658 Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Τήνου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 Νόμου, ὡς καὶ τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς Ἡμᾶς γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Τήνου νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ δήμου εἰσαγομένων παντὸς εἴδους χειροτεχνημάτων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν θέλει ὑπερβῆ τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπὲρ τὴν τιμὴν τῶν ἀνωτέρω ἐμπορευμάτων.

3. Ὁ ἀνωτέρω δασμὸς θέλει διαρκέσει μέχρι τέλους τοῦ 1853 ἔτους· θέλει δὲ χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς μετὰ τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Αὐγούστου τ. ἔτους Νόμου ἐπιβαλλομένων φόρων εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ τελειοποίησιν τοῦ κατὰ τὸν δῆμον Τήνου λιμένος Σταυροῦ ἐπιλεγομένου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Νοεμβρίου 1849.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

550 Δ. Περὶ διαλύσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν πωλήσεων τῶν Οθωμανικῶν κτημάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους Ἡμετέρου Διατάγματος διοργανισθεῖσα ἐκ νέου ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν πωλήσεων τῶν Οθωμανικῶν κτημάτων, ἐξελέγξασα ἤδη ὅλα τὰ παρ' αὐτῆ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα πωλήσεις ὀθωμανικῶν κτημάτων δὲν ἔχει πλέον ἐργασίας, καὶ ὅτι ἕνεκα τούτου πρὸ καιροῦ ἤδη δὲν συνεδριάζει. Τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ διαλύεται.

Β'. Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς θέλει ἐκφράσει τὴν εὐαρέσκειάν μας εἰς τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου Διατάγματος διορισθέντα μέλη αὐτῆς δι' ὅσους κατέβαλον πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν των κόπους καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἀνέδειξαν ζῆλον εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν.

Γ'. Ἡ μισθοδοσία τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς θέλει ἐξακολουθήσει μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἤτε θέλει παύσει ἀπολυομένου καὶ αὐτοῦ. Ἀπὸ τοῦδε δὲ μέχρι τῆς ζητθείσης ἐποχῆς ὁ εἰρημένος γραμματεὺς θέλει παραδώσει ἀκριβῶς ὅλα τὰ ἀρχεῖα καὶ ἔγγραφα τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Νοεμβρίου 1849.

---

550 Δ. Περὶ τροποποιήσεως τῆς διαμέτρου τῶν Ἑλληνικῶν Νομισμάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνομεν νὰ γίνῃ ἡ ἑξῆς τροποποίησις εἰς τὴν διάμετρον τῶν Ἑλληνικῶν Νομισμάτων.

Μένοντος τοῦ ἤδη κανονισμένου βάρους τῶν ἀργυρῶν Νομισμάτων, μεταβάλλεται ἡ διάμετρος.

Τοῦ μὲν Πενταδράχμου εἰς 36 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου, τῆ. δραχμῆς εἰς 21 χιλ. τοῦ μέτρου· τῆς ἡμιστείας δραχ. εἰς 17 χιλ. τοῦ μέτρου. Καὶ τοῦ τετάρτου τῆς δρχ. εἰς 15 χιλ. τοῦ μέτρου.

Ἐκ δὲ τῶν χαλκίνων.

Τὸ μὲν 5 λεπ. νὰ ἔχῃ διάμετρον 23 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου· τὸ δίλεπτον νὰ ἔχῃ διάμετρον 17 χιλ. τοῦ μέτρου· καὶ τὸ μονόλεπτ. νὰ ἔχῃ διάμετρον 15 χιλ. τοῦ μέτρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρ. 1849.

---

551 Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασκοῦ εἰς τὰν δῆμον Πειραιῶς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 περὶ δημοτικῶν φόρων Νόμου, ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1 Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν ἐφ' ὅλων τῶν εἰς αὐτὸν εἰσαγομένων πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἐμπορευμάτων παντὸς εἴδους.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς ἓν τέταρτον τοῦ ἑκατοστοῦ τῆς τιμῆς αὐτοῦ καὶ θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἰσοπέδωσιν καὶ λιθόστρωσιν τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀναγκαίων ἐργατῶν τῆς πόλεως, θέλει δὲ διαρκέσει ἀπὸ τὰς ἀρχὰς μέχρι τέλους τοῦ ἐλευσομένου ἔτους 1850.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1850.

---

552 Ν ΦΜΗ' Περὶ παύσεως τῆς προσωρινῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν Τελωνιακῶν καὶ Δασονομικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1 Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος ἐπιβληθεῖσα προσωρινὴ κράτησις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν Τελωνιακῶν καὶ Δασονομικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

προσωπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, παύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

2 Περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος μέχρι τῆς ὁρισθείσης ἐποχῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου κρατηθέντων, θέλει ἐκδοθῆ ἰδιαίτερος Νόμος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ εἰρημένου Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1850.
Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

663 Ν. ΡΜΘ' Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ 1850

Ο Θ Ω Ν κλπ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ διὰ τὸ ἔτος 1850 ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος κανονίζεται, βεβαιοῦται, καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς βάσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1849 ΡΛΔ'. Νόμου περὶ τῶν ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου.

2. Πᾶσα ἔλλειψις τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων πρὸς τὸν ἔφορον, καὶ τὴν παραλαβὴν καὶ ἐπιθεώρησιν τῶν δηλώσεων, τιμωρεῖται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων Νόμου.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Φεβρουαρίου 1850.
Ἐκυρώθη αὐθημερόν

---

664 Ν. ΡΝ'. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1850.

Ο Θ Ω Ν κλπ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1849 περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων Νόμος ΡΚΑ'. ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1850, καθόσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

2. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ζώων εἰσπράττεται καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμοῦ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τοὺς ταμίας σταλησομένων πινάκων τῆς εἰσπράξεως ἀπὸ τοὺς κατ' ἐπαρχίαν οἰκονομικοὺς ἐφόρους, στριζομένων εἰς τὰς δηλώσεις καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΡΚΑ'. Νόμου πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως· τοιουτοτρόπως εἰσπράττεται καὶ ὁ φόρος τῶν δηλωθέντων ἢ ἐξακριβωθέντων χοίρων κατὰ τὸ ἄρθρ 4 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου.

3. Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων διὰ τὸ 1851 ἐξαιρέσει ἑνὸς οἰκοσίτου δι' ἑκάστην οἰκογένειαν, θέλει γενῆ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ ἀπαρίθμησις αὐτῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον. Τὰ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τῶν χοίρων τούτων θέλουν κανονισθῆ διὰ τοῦ κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἐκδοθησομένου Νόμου.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1850.
Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

665 Ν. ΡΝΓ'. Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1850.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἀπὸ 5 Μαΐου π. ε. Νόμος ΡΛ'. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1850 καθόσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

2. Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας ἀποδίδονται κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια ὅρους· ὁ δὲ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν προσηρτημένων εἰς τὸ ἐν Τίρυνθι γεωργικὸν κατάστημα γαιῶν, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1846 Νόμου ΑΖ'. διατίθενται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καταστήματος τῇ συμπράξει τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀρχῶν.

3. Ἅμα κατὰ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος συντάττεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν, ἀφοῦ γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐϋποληπτοτέρων ἐμπόρων, καὶ ἄλλοι τρεῖς ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ θέλει διακρίνεσθαι ἡ τιμὴ τῆς στεγνῆς ἀπὸ τῆς τυχὸν ἐρεγμένης σταφίδος, ἐνδιαλαμβάνον, ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἓν ἑνακτημόριον περιπλέον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασίν του.

4. Πρὶν ἡ ἀποκοπῇ καὶ προσδιορισθῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον δὲν ἐπιτρέπεται ἐξαγωγὴ ἢ μεταφορὰ τοῦ προϊόντος.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1850.
Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

666 Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων Δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν Δῆμον Σίφνου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1837 Νόμου, ὡς καὶ τὴν ὑποβληθεῖσαν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Σίφνου νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν ἐφ' ὅλων τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ Δήμου εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, ἐκτὸς τῶν Δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων, δυναμένων νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ τούτων εἰς τὸν ἀνωτέρω δασμὸν, ἐὰν τὰ ἐκ τῶν λοιπῶν ἐμπορευμάτων εἰσπραχθησόμενα χρήματα δὲν ἤθελον ἐπιρκέσει εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Δήμου.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς δύο τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν ἐμπορευμάτων.

3. Ἡ εἴσπραξις τοῦ ἀνωτέρω δασμοῦ θέλει διαρκέσει μέχρι τέλους τ. ε. ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Φεβρουαρ. 1850.

---

667 Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν Δῆμον Τήνου.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Τήνου νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν εἰσαγωμένων πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν Δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς ἥμισυ τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆ των, καὶ θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τῆς ἀντιμισθίας ἐπισήμονος ἰατροῦ, καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἰς ἄλλας ἀνάγκας τοῦ Δήμου· θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ δύω ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουρ. 1850.

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

668 Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Δημ. δασμοῦ εἰς τὸν Δῆμον Ναυπλίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Ναυπλιέων νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν σάπωνος καὶ καπνοῦ.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸν καθ' ἕκαστον ἔτος ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου προσδιοριζόμενον καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ὤνια· θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ θέλει χρησιμεύσει πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν πρὸς διαφόρους πιστωτὰς τοῦ Δήμου ὀφειλομένων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Φεβρουαρ. 1850.

---

669 Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημ. δασμοῦ εἰς τὸν Δῆμον Τριπόλεως.

ΟΘΩΝ κλπ

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Τριπόλεως νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικὸν δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ Δήμου εἰσαγομένων ταμβάκου, καπνοῦ, ῥητίνης, βαμβακίου καὶ ἐρίων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὤνια καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

3. Τὰ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω φόρου εἰσπραχθησόμενα χρήματα προσδιορίζονται νὰ χρησιμεύσωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὑδραγωγείων, τῶν ὁδῶν καὶ τῶν γεφυρῶν τῆς πόλεως καὶ εἰς ἄλλα μέτρα διοικήσεως τοῦ Δήμου κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4 πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Θέλει δὲ ἐξακολουθήσει ἡ εἴσπραξίς του ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαρτίου 1850.

---

670 Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν Δῆμον Ἄργους.

ΟΘΩΝ κλπ

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Ἄργους νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν σίτου, σιτηρεσίου, κριθῆς, ἀραβοσίτου καὶ τῶν ἐκ τούτων ἀλεύρων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸν καθ' ἕκαστον ἔτος ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ψηφιζόμενον καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ὤνια, θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

3. Τὰ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω δασμοῦ εἰσπραχθησόμενα χρήματα προσδιορίζονται νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ πρὸ πολλοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἐτοιμορρόπου πεζίνου τοῦ Ἰνάχου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαρτίου 1850.

---

671 Ν. ΡΝΔ'. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς Ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ κλπ

1. Ἡ Ναυτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἀνώτατον ὅρον διὰ τὸ 1850 ἔτος εἰς ἄνδρας ὀκτακοσίους ἑβδομήκοντα τέσσαρας, ἀξιωματικοὺς καὶ ναύτας, ἀποτελοῦντας·

Τὸ μὲν σῶμα τοῦ Ναυστάθμου ἐξ ἀνδρῶν 54. Τὸ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν 67. Καὶ τὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Β πλοίων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τὰ λιμεναρχεῖα ναυτῶν 753. Τὸ ὅλον 874.

Πρὸς ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυτολογία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1850.
Ἐκυρώθη τὴν 3 Ἀπριλίου.

---

672 Δ. Περὶ διαιρέσεως τοῦ δήμου Ἀθηνῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθ. 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ τὸ ἄρθρ. 40 τοῦ περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ἀττικῆς, κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ὁ μέχρι τοῦδε δῆμος Ἀθηνῶν μετα-

σχηματίζεται εἰς δύο δήμους τὸν δῆμον Ἀθηνῶν καὶ τὸν δῆμον Ἀμαρουσίου κατὰ τὰ ὅρια τὰ ὁποῖα εἶχον οἱ δῆμοι οὗτοι πρὸ τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς 30 Αὐγούστου (11 Σεπτεμβρίου) 1840, καὶ ὡς λεπτομερέστερον ἐμφαίνεται εἰς τὸν ἐγκλειόμενον ἐνταῦθα πίνακα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαρτίου 1850.

ΠΙΝΑΞ τοῦ νέου σχηματισμοῦ τῶν δήμων Ἀθηνῶν καὶ Ἀμαρουσίου τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

Τῶν νέων Δήμων.								
Αὐξ. ἀρ. θ.	ὀνομασία	τάξις	πρωτεύουσα	Τὰ συνιστῶντα αὐτοὺς χωρία	ἀπόστασις ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου εἰς ὥ.	λ.	πληθυσμός	
1	Ἀθηνῶν	Α.	Ἀθῆναι	ἡ πόλις Ἀθηνῶν	—	—	24,758	
				Μονὴ Χελιδονοῦς διαλελυμένη...	2			
				Σεπόλια		30		
				Πατήσια		30		
				Γυψέλι		30		
				Ἀμπελοκῆποι..		20		
				Βύρωφρηξκκλησ.	1	30		
				Καρᾶς	1	—		
				Τράχωνας ...	1	30		
				Χασάνιον	2	—		
				Κερατσίνι	1	15		
				Δερβισαγοῦ ...	1	—		
2	Ἀμαρουσίου	Γ'.	Ἀμαρ.	Ἀμαρούσιον ...			1,198	
				Ἡρακλῆ		30		
				Χαλάνδρη ...		45		
				Κηφησσιὰ		30		
				Μπερχάμι		15		
				Λογοθέτι		—		
				Καρυτὸς	1	—		
				Καλογρέζα ...	2	—		
				Μονὴ Πεντέλης	1	—		
				Τουραλῆ	1	—		
				Γέρακος	1	15		
				Ἀδάμη				
				Πέλικας				

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαρτίου 1850.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

673 Ν. Περὶ ἐξορίξεως καὶ ἐκποιήσεως τῆς ἐν Νάξῳ Σμύριδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐκ τοῦ ἐν Νάξῳ ὀρυκτοῦ τῆς Σμύριδος θέλουν διατεθῆ ἐντὸς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους δι' ἐκποιήσ ως 30,000 κανταρίων ἐξ ὁκάδων τεσσαράκοντα τεσσάρων, καὶ οὐχὶ πλειότερον, ἐν τῇ τιμῇ τῶν δραχμῶν ὀκτὼ, καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον.

2. Ἡ ἐκποίησις αὕτη θέλει γίνει διὰ δημοπρασίας προηγουμένης προκηρύξεως διδούσης ἱκανὸν χρόνον προειδοποιήσεως μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας. Ἡ δημοσίευσις αὐτῆς θέλει γίνει ἐπισήμως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκείνῃ ἐν ᾗ κυρίως γίνεται χρῆσις τῆς Σμύριδος· ὁ δὲ τρόπος τῆς δημοπρασίας, καθὼς καὶ αἱ ἐποχαὶ τῆς παραδόσεως, καὶ τῆς πληρωμῆς τῆς Σμύριδος, θέλουν κανονισθῆ διὰ Βασιλ. Διατάγματος.

3. Ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ δώσῃ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν μετὰ τοῦ Δημοσίου συμφωνιῶν του, ἴσην μὲ τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐξαχθησομένης καθ' ὅλον τὸ ἔτος ποσότητος Σμύριδος.

4. Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἀπριλίου 1850 Ἐκυρώθη τὴν 13 του αὐτοῦ.

---

674 Δ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου διὰ τὸ 1850 ἔτος.

Ο ΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου 1848 περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου, ἰσχύοντος καὶ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος δυνάμει τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου ε. ε. Νόμου ΡΝΙ', ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν διατάττοντες τὰ ἑξῆς.

1. Αἱ δημοπρασίαι τῶν κατὰ τὰ χωρία ἐνοικιαζομένων ἐγκτητικῶν φόρων ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ διορισμένον τόπον ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, ἢ κωμοπόλεις ὅπου τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει κρίνει συμφερώτερον, παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὑπὸ τὸν διά προσώπου παρουσίας ἔλεγχον καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ πάρχου, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, τοῦ ἀρχινοδίκου.

Κηρύττονται δὲ διὰ δηλοποιήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, δημοσιευομένης εἰς ὅλα τὰ χωρία, καὶ τοιχοκολλουμένης εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἥτις τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, καὶ ἐνεργοῦνται τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Αἱ δηλοποιήσεις δημοσιεύονται διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἀρέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου, τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου, ἥτις στέλλεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν ἔφορον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

Πᾶσα δηλοποίησις ἀπαιτεῖται νὰ περιέχῃ· α'. Τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, τῶν ὁποίων ἡ πρόσοδος ἐνοικιάζεται. β'. Τὰ ὅρια αὐτῶν. γ'. Ὀνομαστὶ τὰ εἴδη ἐξ ὧν τῶν ὁποίων θέλει γίνεσθαι ἡ προσφορά. δ'. Ἐὰν ἦναι τελειωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον ἡ δημοπρασία, ἢ μένει ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου· ε'. Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς λήξεως, ὡς καὶ τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας.

2. Κατὰ τὰς ὥρας τῆς δημοπρασίας οἱ συναγωνιζόμενοι ἀποτείνουν τὰς προφοράς των εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα, ὅστις κοιλὰ καρπῶν ὁμοειδῶν μὲ τοὺς ἐν τῇ διακηρύξει καὶ τοῖς πρακτικοῖς σημειωμένους, αἵτινες καθόσον ἐπαναλαμβάνονται παρ' αὐτοῦ, ἐγγράφονται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ προσφέροντος εἰς τὰ πρακτικὰ

Κλάσματα κοιλῶν δὲν εἶναι δεκτά.

Πᾶσα δὲ προσφορὰ εἴτε ἐγγράφως, εἴτε προφορικῶς διδομένη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν προσφέρτην, μέχρις οὗ παρουσιασθῇ ἀνωτέρα αὐτῆς.

3. Διὰ τὴν αὐτὴν πρόσοδον ἀπαγορεύεται νὰ ἐνεργηθῶσι πλέον τῶν δύω δημοπρασίαι, ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δευτέρας ἢ ἐγκρίνεται ἢ ἀπορρίπτεται, εἰσπραττομένης τῆς προσόδου διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου. Ἀλλ' αἱ λόγῳ παραβιάσεως τῶν διαταξέων τοῦ Νόμου, ἢ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀκυρούμεναι δημοπρασίαι θεωροῦνται ὡς μὴ ἐνεργηθεῖσαι, ἐπομένως δὲν καταριθμοῦνται εἰς τὰς κατὰ τύπους διεξαχθείσας δημοπρασίας.

Αἱ δεύτεραι δημοπρασίαι ἄρχονται 3 ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ δηλοποίησις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοιχοκολληθῇ εἰς μόνον τὸν τόπον, ὅπου ἐνεργοῦνται αἱ δημοπρασίαι ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ δημάρχου. Ἡ δευτέρα δηλοποίησις ἐκδίδεται περιληπτικῶς, ἀναφερομένη εἰς τοὺς ὅρους τῆς πρώτης, καὶ περιέχουσα ῥητῶς τοὺς ἐν τοῖς ἐδαφίοις δ'. καὶ ε'. ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

4. Πᾶσα αἴτησις διὰ τὴν εἰς δευτέραν δημοπρασίαν ἔκθεσιν προσόδου, δίδεται ἐγγράφως εἰς τὸν ἔπαρχον, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου, ἔνθα ἐνεργοῦνται αἱ δημοπρασίαι ἐπὶ ἀποδείξει καὶ διαβιβάζεται αὐθωρεὶ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἔφορον, ὅστις ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐκδώσῃ τὴν διακήρυξιν τῆς δημοπρασίας συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν προσφερομένων καρπῶν ἐπὶ τῆς ἐναικιαζούσης πρόσοδου, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν Θέλει εἶσθαι ἔλαττον τῶν 5/00 ἐπὶ τῆς τελευταίας προσφορᾶς ἀνεξαιρέτως ἐφ' ἑκάστου εἴδους.

5. Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ἠριθμημένα καὶ μονογραφημένα παρὰ τοῦ ἐπάρχου, ὑπογράφονται ἑκάστην ἡμέραν παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τὴν δὲ τελευταίαν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας ὑπογράφονται παρὰ τοῦ πλειοδότου καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, προσυπογράφονται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχῶν, καὶ ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχοντα ἐπισυνημμένην τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἀρμοδίου ἱερέως, ἢ τοῦ ταρέδρου, καὶ τὴν διακήρυξιν τῆς δημοπρασίας.

6. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφοράν του ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον παραλήψεως τῶν πρακτικῶν προστιθεμένων εἰς αὐτὰ καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως ἡμερῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὴν ἕδραν τῆς δημαρχίας εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἐνηργήθη ἡ δημοπρασία.

7. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἀνήκει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἢ νὰ ἐγκρίνῃ ἢ ν' ἀπορρίψῃ τὴν προσφοράν, ἐκτάττον νὰ ἐνεργηθῇ δευτέρα δημοπρασία· ἂν ἡ μὴ ἐγκριθεῖσα ἦτο πρώτη, ἢ νὰ διακόψῃ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξιν ἐὰν ἡ προσφορὰ δὲν εἶναι ἀνάλογος τῆς ἀξίας τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

8. Ἡ ἔγκρισις τῆς δημοπρασίας κοινοποιεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου πρὸς τὸν τελευταῖον πλειοδότην διὰ τοῦ δημάρχου ἐκείνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη αὕτη· ἐὰν δὲ ἡ μὴ ἔγκαιρος ἐγχείρισις τῆς ἐγκρίσεως προκύπτει ἐκ τῆς ἀπὸ τὴν ἕδραν τοῦ δ μάρχου ἀπουσίας τοῦ πλειοδότου, ἡ προσφορά του καθίσταται οὐχ ἧττον ὑποχρεωτικὴ δι' αὐτόν.

9. Δὲν δύνανται νὰ ἐγκριθῶσιν αἱ δημοπρασίαι, εἰς ἃς δὲν ἐτηρήθησαν οἱ ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι ὡρισμένοι τύποι· ἐὰν δὲ ἡ τοιαύτη δημοπρασία ἐκηρύχθη τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ, ὀφείλει ὑπ' εὐθύνην του τὸ ὑπουργεῖον ἐντὸς τῆς

ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὡρισμένης προθεσμίας ν' ἀκυρώσῃ τὰ πρακτικὰ δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεώς του, ἥτις κοινοποιεῖται εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν ὑπὸ τοῦ ἐφόρου ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας.

10. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας δύναται τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν νὰ τὸ ἀναθέσῃ εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς, ἢ τοὺς ἀναπληροῦντας αὐτὰς εἰρηνοδίκας ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν ὁποίων ἡ συγκοινωνία μὲ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου δὲν εἶναι τακτικὴ οὐδὲ συνεχὴς, ἢ ὁσάκις τὸ κατεπείγον τοῦ καιροῦ τὸ ἀπαιτεῖ· ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ αἱ ἐγκρίνασαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ, εἰσὶν ὑπεύθυνοι εἰς ἀποζημιώσεις διὰ τὴν ἀ·ύρωσιν τῶν πρακτικῶν, εἰς ἃ δὲν ἐτηρήθησαν οἱ ἐν τῷ παρόντι τύποι.

11. Ἕκαστος τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει ἅμα μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δημόσιον, ἢ δι' ἰδίων ἀκινήτων κτημάτων, ἢ δι' ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ καὶ πληρωτοῦ διὰ τὴν ἀξίαν τῆς προσφορᾶς του, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆ ἀποκοπείσης τιμῆς τῶν σιτηρῶν.

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας, ὁ ἐνοικιαστὴς, ἢ καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ὑπογράφουν χρεωστικὴν ὁμολογίαν, συντεταγμένην ἐπὶ τοῦ ἁρμοδίου χαρτοσήμου ἀξίας, ἐν ᾗ ῥητῶς ἀναφέρονται τὰ εἴδη τῶν καρπῶν, τοὺς ὁποίους εἰς τὸ δημόσιον ὀφείλει, ἐὰν ὁ ἕτερος τούτων, ἢ ἀμφότεροι εἰσὶν ἀγράμματοι, ὑπογράφεται παρ' ἄλλων, προσυπογραφομένων δύω μαρτύρων, ἐπομένως ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἐκδίδει ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγοραστοῦ τὸ ἐνοικιαστήριον, ἐν ᾧ ἀναφέρονται οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου, καὶ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος Διατάγματος κλπ.

12. Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἀποποιηθῇ μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ, ἢ ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 11 νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἐγγυητήν του διὰ νὰ συνυπογράψῃ μετ' αὐτοῦ, ἡ πρόσοδος ἀναπλειστηριάζεται εἰς βάρος του, κηρυττομένης τῆς δημοπρασίας 2½ ὥρας, ἀφ' ἧς τῷ κοινοποιηθῇ ἡ περὶ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀπόφασις καὶ τηρουμένων τῶν ὅρων τοῦ §. 2. τοῦ ἄρθρου 3· ἐὰν δὲ ὡς ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ μείωσις, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῷ κατωτέρῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

13. Ἐὰν μὲ τὸ ποσὸν τῶν εἰσπραχθέντων καὶ ἐναποταμιευθέντων εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας, ἢ τῶν κρατηθέντων παρὰ τῶν φορολογουμένων καρπῶν, δὲν ἀποσβεσθῇ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, προσκαλεῖται οὗτος καὶ ὁ ἐγγυητής του νὰ ἀναπληρώσωσι τὸ ἔλλειμμα ἀπὸ ὁμοειδεῖς καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος καρποὺς, ἢ νὰ καταβάλλωσι τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς 15 ἡμερῶν· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπὶ ματαίῳ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος καταλογίζει τὸ ἔλλειπον εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ Νόμου, καὶ ἀποστέλλει τὸν πίνακα ὁμοῦ μὲ τὴν ὁμολογίαν εἰς τὸν ταμίαν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ οὗτος τὴν καταδίωξιν κατὰ τῶν περὶ καθυστερούντων Νόμον.

14. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἐνεργούσας ἢ ἐπιτηρούσας τὰς δημοπρασίας ἀρχὰς καὶ εἰς τοὺς δημάρχους, δημαρχικοὺς ἢ δικούς παρέδρους νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τῶν χωρίων εἴτε ὡς ἐνοικιασταὶ, εἴτε ὡς ἐγγυηταὶ, εἴτε ὡς συνεταῖροι, οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 μέχρι 1000 δραχμῶν, καὶ γίνονται ἔκπτωτοι τῆς θέσεώς των.

15. Ἡ ἐν τῇ κεντρικῇ ἀποθήκῃ παράδοσις τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται γεμιζομένου τοῦ καιλοῦ διὰ τοῦ περιέχοντος τὸν φόρον σάκκου καὶ κοπτομένου διὰ κυλινδροειδοῦς κοπτῆρος μέχρι τοῦ ἐπὶ τοῦ στομίου τεθειμένου σιδήρου.

16. Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐγγείου φόρου τοῦ ἐλαίου ὑποχρεοῦνται, πρὶν ἀρχίσωσι τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου, νὰ ὁρίσωσι δι' ἀναφορᾶς των πρὸς τὸν ἔφορον τὰ μέρη

μέρη ἔνθα θέλουσιν ἐναποταμιεύσει τὰ εἰσπραττόμενα ἔλαια· ἐν περιπτώσει δὲ ἀνωφελῆς ἡ ἀρνήσεώς των ὁ Ἔφορος ἐνεργεῖ διὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμείου συντηρητικὴν κατάσχεσιν, τὰ ἔξοδα τῆς ὁποίας ἐπιβαρύνουν τοὺς ἐνοικιαστάς.

Περὶ ἐκποιήσεως τῶν καρπῶν.

17. Πάσης δημοπρασίας ἐκποιήσεως γεννημάτων τοῦ δημοσίου θέλει προηγεῖσθαι διακήρυξις.

18. Ἡ διακήρυξις αὕτη θέλει δημοσιεύεσθαι α') ἐν περιλήψει μὲν διά τινος ἐφημερίδος, ὁλόκληρος δὲ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ὅπου πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ δημοπρασία, ὁσάκις τὰ ἐκποιούμενα εἴδη ὑπερβαίνουσι τὴν ἀξίαν δραχμῶν 10,000· β') διὰ μόνης τοιχοκολλήσεως, ὡς ἀνωτέρω, ὁσάκις πρόκειται περὶ εἰδῶν κατωτέρας τῶν 10,000 δραχμῶν ἀξίας.

19. Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν ὁ ἔφορος διευθύνει τὴν διακήρυξιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον θέλει φροντίζει διὰ τὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα καταχώρισίν της ἐν περιλήψει.

20. Ἡ τοιχοκόλλησις τῆς διακηρύξεως θέλει γίνεσθαι ἐπιμελείᾳ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν διὰ πράξεως βεβαιουμένης τῇ ὑπογραφῇ τοῦ δημάρχου ἡ πρᾶξις αὕτη ἀποστέλλεται πρὸς τὸν ἔφορον.

21. Ἡ διακήρυξις πρέπει νὰ περιέχῃ α') Τὸ εἶδος τοῦ ἐκποιημένου πράγματος, β') Τὸ ποσὸν αὐτοῦ, γ') Τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκεται, καὶ ὅπου μέλλει νὰ παραδοθῇ, δ') Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς δημοπρασίας, ε') Ἐὰν ἡ ἐνεργουμένη δημοπρασία ἦναι τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον ἢ μένῃ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ς') Τὰς λοιπὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀγοραστοῦ ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐκποιουμένου εἴδους, καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀντιτίμου κατὰ τὸ ἄρθρ. 32.

22. Ἡ δημοπρασία θέλει ἄρχεσθαι α') Δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τῆς διακηρύξεως, ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐκποιήσεως εἰδῶν ἀξίας ἀνωτέρας τῶν δραχ. 10,000· β') Ἐξ ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως, ὁσάκις πρόκειται περὶ εἰδῶν κατωτέρας τῶν 10,000 δραχμῶν ἀξίας. Ὁσάκις δὲ πρόκειται περὶ εἰδῶν ἀξίας μέχρι 500 δραχμῶν, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ διατάξῃ καὶ μονοήμερους δημοπρασίας καὶ ν' ἀναθέτῃ τὴν ἔγκρισιν εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς καὶ οἰκονομικοὺς ἐφόρους.

23. Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον τόπον παρὰ τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ὁποίας ὑπάγεται ἡ δημοπρασία, καὶ ὑπὸ τὸν διὰ προσωπικῆς παρουσίας ἔλεγχον τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

24. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἐπαναλαμβάνεσθαι ἀπαξ ἑκάστην ἡμέραν ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12. Κατὰ τὰς ὥρας ταύτας οἱ συναγωνιζόμενοι θέλουν ἀποτείνει τὰς προσφοράς των εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα, αἱ δὲ προσφοραὶ καθόσον ἐπαναλαμβάνονται παρ' αὐτοῦ, ἐγγράφονται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ προσφέροντος εἰς τὰ πρακτικά.

25. Αἱ σελίδες τῶν πρακτικῶν θέλουν ἀριθμεῖσθαι, μονογράφεσθαι παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ κρατεῖσθαι παρὰ τῆς ἐνεργούσης τὴν δημοπρασίαν ἀρχῆς. Ἑκάστην δὲ ἡμέραν θέλουν βεβαιοῦσθαι διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἀμφοτέρων. Εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας σημειοῦται τὸ ὄνομα τοῦ τελευταίου ὑπερθεματιστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, καὶ ὁλογράφως τὸ ποσὸν τῆς κατακυρώσεως. Τὰ δὲ πρακτικὰ ὑπογράφονται παρ' ἀμφοτέρων, καὶ βεβαιοῦνται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν δημοπρασίαν ὑπαλλήλου κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον τύπον.

26. Τὰ πρακτικὰ ταῦτα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπισυνάπτεται ἡ διακήρυξις τῆς δημοπρασίας, τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος, ἐν τῷ

πτώσει τοῦ § ά. τοῦ ἄρθρου 22, καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

27. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφοράν του ἐντὸς τῶν πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον παραλήψεως τῶν πρακτικῶν, προστιθεμένων εἰς αὐτὰς καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως ἡμερῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν παραλαβὴν τῆς ἐγκρίσεως.

28. Τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει τὸ δικαίωμα ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας νὰ ἐγκρίνῃ ἢ μὴ τὰ πρακτικὰ τῆς δοπρασίας χωρὶς νὰ αἰτιολογήσῃ τὴν ἀπόφασίν του ἢ καὶ νὰ διατάξῃ νέαν δημοπρασίαν τοῦ προκειμένου εἴδους.

29. Ἡ ἔγκρισις τῶν πρακτικῶν κοινοποιεῖται εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐὰν δὲ πρὶν τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως παρουσιασθῇ ἀνωτέρα προσφορά, ἐνεργεῖται νέα τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον δημοπρασία, γνωστοποιουμένης διὰ νέας συνοπτικῆς διακηρύξεως κατὰ τὰ ἄρθρα 17, 18, 19, καὶ 20.

30. Τὸ Ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ ἐγκρίνῃ δημοπρασίαν εἰς ἣν δὲν ἐφυλάχθησαν οἱ ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι ὡρισμένοι τύποι. Εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τῆς τελειωτικῆς καὶ ὑποχρεωτικῆς δημοπρασίας ὀφείλει μάλιστα ὑπὸ εὐθύνην αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἐν τῷ παραγράφῳ ἐνδεκάτῳ ὡρισμένων ἡμερῶν ν' ἀκυρώσῃ τὰ πρακτικὰ δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως, ἥτις κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἐφόρου εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην ἐντὸς τῶν ἐν τῷ παραγράφῳ ἐνδεκάτῳ διὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ὡρισμένων ἡμερῶν.

31. Ἡ τοιουτοτρόπως ἀκυρωθεῖσα δημοπρασία θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη καὶ γίνεται νέα δημοπρασία, τηρουμένων ὅλων τῶν ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι διατάξεων.

32. Πέντε τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ παραλάβῃ ἀπὸ τὰς ἀποθήκας τοῦ δημοσίου τὰ παρ' αὐτοῦ ἀγορασθέντα γεννήματα, ἀφοῦ πρῶτον προσαγάγῃ εἰς τὸν ἔφορον ἀπόδειξιν τοῦ ταμείου ὅτι ἐπλήρωσεν ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον.

Μετὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προσκαλεῖ τὸν ἀγοραστὴν νὰ παραλάβῃ τὰ γεννήματα ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τῆς διαταγῆς του. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ δυστροπίας, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἐκθέτει εἰς ἀναπλειστηριασμὸν τὰ προκείμενα γεννήματα. Ἐὰν δὲ πληρώσας ὁ ἀγοραστὴς τὸ ἀντίτιμον δὲν θέλῃ νὰ παραλάβῃ τὰ γεννήματα, τότε πίπτουν εἰς βάρος αὐτοῦ τὸ ἀναλογοῦν τῶν εἰς μισθοὺς ἀποθηκαρίων, φυλάκων καὶ ἐναιρίων, γενομένων ἐξόδων μεχρισοῦ παραλάβῃ ταῦτα.

33. Οἱ ἀναπλειστηριασμοὶ ἐνεργοῦνται, ὡς καὶ αἱ δημοπρασίαι κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι ὡρισμένα, ἡ δὲ ἐξ αὐτῶν πηγάζουσα διαφορὰ πρὸς ζημίαν τοῦ δημοσίου πίπτει εἰς βάρος τοῦ ὀλιγωρήσαντος πρώτου ἀγοραστοῦ, ὅστις καὶ θέλει καταδιώκεσθαι δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεων τῶν καθυστερούντων Νόμου.

34. Ἡ παράδοσις τῶν ἐκποιουμένων καρπῶν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς γίνεται διὰ τοῦ αὐτοῦ κοιλοῦ τῆς ἀποθήκης, συνταχθησομένου πρωτοκόλλου παρὰ τοῦ ἀποθηκαρίου καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

35. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἐκποιήσεις τῶν προερχομένων ἀπὸ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα προϊόντων καὶ εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων, συκαμίνων, βαλανιδίων κτλ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1860.

---

675 Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Κρανιδίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Κρανιδίου νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν ἐφ' ὅλων ἐν γένει τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν καταναλωσιν εἰσαγομένων ἐμπο-

ρευμάτων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὠνια καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

3. Ὁ ἀνωτέρω φόρος θέλει διαρκέσει ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἀπριλίου 1850

σὺν Δν. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν Νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΡΙΔ'. περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὅσοι Κρῆτες ἔλαβον ἐθνικὰς γαίας δυνάμει τοῦ ΚΔ. Ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου ἢ τῶν ἀπὸ 13 καὶ 18 Ὀκτωβρίου 1831 Β. Διαταγμάτων, ὑποχρεοῦνται, ἂν δὲν ἔπραξαν ἤδη τοῦτο, κατὰ συνέπειαν τῶν ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδοθεισῶν κατὰ τὴν 10 Νοεμβρίου 1848 ὁδηγιῶν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, νὰ καταθέσωσιν αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου σαθερῶς ἢ προσωρινῶς διαμένουν, ἀπόδειξιν τῆς ἁρμοδίας Διοικητικῆς ἀρχῆς, βεβαιοῦσαν τὴν ταυτότητα αὐτῶν καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταναστεύσεώς των, καὶ ὅσα ἐπίσημα ἔγγραφα ἔχουν, δυνάμενα νὰ συντελέσουν πρὸς ἀπόδειξιν τούτων, ἐπισυνάπτοντες προσέτι τοὺς τίτλους, δι' ὧν παρεχωρήθησαν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸ παρελθὸν ἐθνικαὶ γαῖαι ὅπως τὰ ἔγγραφα ταῦτα ὑποβληθῶσιν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν δικαιωμάτων των καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν τακτικῶν παραχωρήσεων.

2. Τὰ ἀνωτέρω Ὑπουργεῖα θέλουν ἐξελέγξει δι' εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ δύο ἐκ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἑνὸς ἐλεγκτοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὰ προηγούμενα ὑπὸ τῶν Κρητῶν ἔγγραφα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν, καὶ τὸ διαληφθὲν Ψήφισμα καὶ τὰ Β. Διατάγματα. Ἐὰν δὲ ἐκ τῆς ἐξελέγξεως ταύτης προκύψῃ ὅτι κατέχουσι γαίας καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὅρων τοῦ τε Ψηφίσματος καὶ τῶν Β. Διαταγμάτων, ἢ ὅτι αἱ παραχωρηθεῖσαι ἐγκατελείφθησαν, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν θέλει διεκδικήσει κατὰ τῶν νῦν κατόχων τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Πολιτικοῦ Δικαίου· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν θέλει διατάξει τὴν κατάληψιν τῶν γαιῶν. Αἱ γαῖαι αὗται θέλουσι διατεθῆ κυρίως ὑπὲρ ἄλλων Κρητῶν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου.

3. Εἰς ὅσους τῶν μεταναστῶν Κρητῶν δὲν ἐδόθησαν ἄχρι τοῦδε ἐθνικαὶ γαῖαι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μνησθέντος Ψηφίσματος ἢ τῶν Βασιλικῶν Διαταγμάτων, θέλουν παραχωρηθῆ ἤδη δυνάμει τοῦ εἰρημένου Νόμου ὡς ἑξῆς·

α) Εἰς ἕκαστον μεταναστεύσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα Κρῆτα, ὅστις κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1848 περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν Νόμου ἦτον ἐνήλιξ αὐτεξούσιος ἢ ἦτον ἔγγαμος ἢ χηρευμένος θέλουν παραχωρηθῆ τριάκοντα (30) στρέμματα.

β) Δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὑπαρχόντων μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των (γυναῖκα καὶ τέκνα) παραχωροῦνται ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τριάκοντα (30) στρεμμάτων, πέντε εἰσέτι στρέμματα μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῶν πεντήκοντα στρεμμάτων.

γ) Εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἀποθανόντων πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ διαληφθέντος Νόμου, μεταναστῶν, καθόσον τὰ μέλη αὐτῶν εἶναι μὲν ἀποκατεστημένα ἐν τῇ Ἑλλάδι, δὲν ὑπάγονται εἰς τὰ ὑπὸ στοιχ. α. καὶ β. παρόντος ἄρθρ. δι-

ταγορίαν, χορηγοῦνται, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν ἀποθανόντα οἰκογενειάρχην ἀναλογούντων τριάκοντα στρεμμάτων, πέντε εἰσέτι στρέμματα διὰ τὴν χήραν καὶ δι' ἓν ἕκαστον τῶν τέκνων του, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῶν πεντήκοντα στρεμμάτων· ἂν δὲ τὰ μέλη τῶν περὶ ὧν πρόκειται οἰκογενειῶν ἀπέθανον ἤδη, τὰ δικαιώματά των μεταβαίνουσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους εἰς τὰς χήρας καὶ τοὺς ἀπογόνους των κατὰ τοὺς περὶ κληρονομίας νόμους.

4. Οἱ ἐν τοῖς ἐδαφίοις α, β. καὶ γ. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερόμενοι Κρῆτες, οἵτινες μέλλουν ἤδη νὰ λάβωσι γαίας, θέλουν καταθέσει, ἂν δὲν τὸ ἔκαμον ἤδη αὐτοπροσώπως ἐντὸς πέντε μηνῶν εἰς τὴν Διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου σταθερῶς ἢ προσωρινῶς διαμένουσι, πιστοποιητικὸν ἐκδεδομένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας Διοικητικῆς Ἀρχῆς βεβαιοῦν τὴν ταυτότητα αὐτῶν, τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των, καὶ πᾶν ἀφορῶν αὐτὰ περιστατικόν, περὶ οὗ γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον 3, ὡς καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταναστεύσεώς των, καταθέτοντες συγχρόνως καὶ ὅσα ἐπίσημα ἔγγραφα ἔχουν δυνάμενα νὰ συντελέσωσι πρὸς ἀπόδειξιν τούτων.

5. Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀνωτέρω Νόμου δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν ἐθνικὰς γαίας αἱ Κρῆσσαι οἰκογένειαι αἱ μεταβᾶσαι ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος των πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἀπριλ. 1850.

---

677 Δ. Περὶ ἐπιβολῆς τοπικῶν ὠνίων δασμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων εἰς τὸν δῆμον Μυκώνου·

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Μυκώνου νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς ἓν τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς των· τὰ δὲ ἐκ τούτου εἰσπραχθησόμενα χρήματα θέλουν χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τῆς ἀντιμισθίας ἐπιστήμονος ἰατροῦ.

3. Ἡ εἰσπραξις τοῦ ἀνωτέρω δασμοῦ θέλει ἐξακολουθήσει ἐπὶ δύω ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Μαΐου 1850.

---

678 Δ. Περὶ διακοπῆς τῶν μαθημάτων εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου μέχρι τέλους Αὐγούστου·

ΟΘΩΝ κλπ

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ὁρισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ κανονισμοῦ τῶν Γυμνασίων καὶ Ἑλληνικῶν σχολείων ἐποχὴ τῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν ὑγείαν αὐτῶν, καὶ ἐπιθυμοῦντες ἕνεκα τούτου νὰ γίνωνται τοῦ λοιποῦ αὐταὶ εἰς ὥραν τοῦ ἔτους καταλληλοτέραν ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς·

α) Αἱ θερινὰι διακοπαὶ τῶν μαθημάτων θέλουσι γίνεσθαι εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου μέχρι τέλους Αὐγούστου.

β') Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἕως τῆς 15 τοῦ αὐτοῦ θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι αἱ ἀπαιτούμεναι ἐπαναλήψεις τῶν μαθημάτων διὰ τὰς ἐξετάσεις ἀρχομένας ταύτας ἀπὸ τῆς 16.

γ'.) Ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐξετάσεων μέχρι τῆς 10 Ὀκτωβρίου, ὅτε θέλει γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ ἔναρξις τῶν μαθημάτων τοῦ νέου σχολαστικοῦ ἔτους, θέλουσιν ἐκδίδεσθαι τὰ ἀπολυτήρια καὶ τὰ ἐνδεικτικά, ἐνεργεῖσθαι οἱ προβιβασμοὶ καὶ αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν κ. τ. λ.

δ'.) Εἰς τὰ Γυμνάσια δὲ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα συχνάζονται παρ' ὀλιγωτέρων μαθητῶν σχετικῶς πρὸς ἄλλα, ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων τοῦ νέου

τριλαστικοῦ ἔτους δύναται νὰ γίνηται καὶ ταχύτερον, ἤτοι ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ Ὀκτωβρίου· τοῦτο δὲ ἐπειδὴ τὰ ἐν τοῖς §§ 6. καὶ γ. διατασσόμενα θέλουσι τελειώνει, ἕνεκα τοῦ μικροτέρου ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν, συντομώτερον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαΐου 1850.

Ὑπ' Ν ΡΞΑ'. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὸ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1836 Καταστατικὸν αὐτοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ

1 Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου συμπληροῦται κατὰ τὸ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1836 Καταστατικὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκυροῦται διὰ τοῦ παρόντος τὸ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1843 Β. Διάταγμα.

2 Ἀμφότερα τὰ τμήματα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν τῶν διαφόρων διαχειρίσεων χωρὶς διάκρισιν ἐποχῆς, καὶ ἀκυροῦνται διὰ τοῦ παρόντος τὰ περὶ τούτου ἄλλως διατεταγμένα ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ τοῦ εἰρημένου καταστατικοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀπὸ 9 Μαρτίου 1840 Β. Διατάγματι.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἰουνίου 1850.

Ἐκυρώθη τὴν 5 αὐτοῦ.

Ὑπ' Ν' ΡΞΓ'. Περὶ μετρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου (5 Δεκεμβρίου) 1837 περὶ ἐξυβρίσεως ἐν γένει καὶ περὶ τοῦ ποὺ Νέμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1 Μὲ εἰρκτὴν τὸ πολὺ ἑπτὰ ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις διὰ τύπου ἢ δι' ἐντύπων εἰκονικῶν παραστάσεων ἀμέσως, ἢ ἐμμέσως ἐξυβρίζει, δυσφημεῖ, ἢ χλευάζει τὸν Βασιλέα, ἢ τὴν Σύζυγον Αὐτοῦ Βασίλισσαν, ἢ προσπαθεῖ νὰ διεγείρῃ μῖσος ἢ περιφρόνησιν κατὰ τῶν προσώπων Αὐτῶν, ἢ τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας.

2 Ἡ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ποινὴ τῆς εἰρκτῆς μεταβάλλεται εἰς φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους, ὅταν οἱ ἔνορκοι ἀποφαίνωνται, κατ' αἴτησιν, ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος, ὅτι ὑπάρχουν ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις.

3 Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου (5 Δεκεμβρίου) 1837 Νόμου καταργεῖται, καθ' ὅσον ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰουνίου 1850.

Ἐκυρώθη τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ.

---

681 Δ. Περὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ο Θ Ω Ν κλπ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπὸ στοιχ. ΡΝς'. Νόμον περὶ χορηγήσεως εἰδικῆς πιστώσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐγκρίνομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1 Τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Νόμου τούτου διαλαμβανόμενον δάνειον θέλει ἐγγραφῆ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν μετὰ τῆς Τραπέζης, παραταθησόμενον μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1852 καὶ ἐπὶ τόκῳ 6 τοῖς 0|0, ὑπολογιστέῳ μόνον ἀπὸ τῆς 15 τοῦ προπερσοῦς Ἰουλίου ε. ε.

2 Τριακόσιαι τριάκοντα μετοχαὶ τοῦ Δημοσίου θέλουν κατατεθῆ εἰς τὴν Τράπεζαν, ὡς ἐνέχυρον, λόγῳ ἐξασφαλίσεως, τοῦ δανείου· ἐὰν δὲ τοῦτο δὲν ἐξοφληθῇ ἐντελῶς μέχρι τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθείσης παρατάσεως τοῦ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, ἅμα λῃξάσης τῆς προθεσμίας ταύτης, θέλει δύνασθαι νὰ συμψηφίζῃ αὐτοδικαίως ἡ Τράπεζα, ἀπέναντι τοῦ δανείου, τόσας ἐκ τῶν εἰρημένων μετοχῶν, ὅσαι θέλουν ἀρκέσει νὰ καλύψωσι τὸ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπολειφθησόμενον ἀνεξόφλητον ποσὸν τοῦ τε κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων, ὑπολογίζουσα τὴν ἀξίαν ἑκάστης μετοχῆς ἀντὶ δραχμῶν χιλίων, καὶ ἀποδιδοῦσα εἰς τὸ Δημόσιον τὸ κεκτημένον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῶν συμψηφισθησομένων μετοχῶν· αἱ τόκοι θέλουν πληρωνεσθαι εἰς τὴν

Τράπεζαν, καθ' ἑξαμηνίαν, τὴν 30 Ἰουνίου καὶ 31 Δεκεμβρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουνίου 1850.

---

682 Δ. Περὶ δημοτ. δασμοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων καὶ δημητριακῶν καρπῶν τῶν εἰσερχομένων πρὸς κατανάλωσιν τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 Νόμου, ὡς καὶ τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Κορίνθου νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν δημητριακῶν καρπῶν καὶ τῶν ἐκ τούτων ἀλεύρων, τοῦ καπνοῦ, τοῦ ταμβάκου, τοῦ σάπωνος τοῦ βαμβακίου καὶ τῆς ῥετσίνης.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς δύο τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν ἐμπορευμάτων. Θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος.

3. Τὰ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω δασμοῦ εἰσπραγθησόμενα χρήματα προσδιορίζονται νὰ χρησιμεύσωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραγωγείων Κορίνθου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἰουνίου 1850.

---

683 Ν. ΡΞΔ' Περὶ προσθέσεως ἑνὸς Ὑπουργικοῦ Γραμματέως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε·

1. Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργείου, προστίθετα εἷς ὑπάλληλος μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν Γραμματέως Α', ἢ Β', τάξεως διὰ τὰς καλλιγραφικὰς ἰδίως ἐργασίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰουλίου 1850.

684 Ν. ΡΞΕ' Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Στρατοῦ τῆς γραμμῆς κατὰ τὸ ἔτος 1850.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων κατὰ τὸ ἔτος 1850 προσδιορίζεται εἰς 1,257.

Οἱ 1,257 οὗτοι ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῆ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς Ἐπαρχίας τῶν Νομῶν, ὑπὸ δὲ τῶν Ἐπάρχων εἰς τοὺς Δήμους τῶν Ἐπαρχιῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουνίου 1850.

Ἐκυρώθη τὴν 11 Ἰουλίου

---

685 Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Νάξου.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Νάξου νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ δήμου εἰσαγομένων, καπνοῦ, σάπωνος, λειβανίου, γλυκανίσου, δερμάτων καὶ τῶν πρὸς οἰκοδομὴν χρησίμων σιδηρικῶν καὶ ξυλείας.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὠνία καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, θέλει δὲ διαρκέσει ἡ εἰσπραξίς του μέχρι τέλους τοῦ 1851 ἔτους, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἰουλίου 1850.

---

686 Ν. ΡΞς Περὶ ἀναθέσεως τῆς Ἀντιβασιλείας ἐν περιπτώσει νόσου ἢ ἀπουσίας τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν Βασίλισσαν Ἀμαλίαν.

ΟΘΩΝ κλπ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάτταμεν.

1. Ἐν περιπτώσει Νόσου ἢ ἀπουσίας Ἡμῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ Ἀντιβασιλεία δι' Ἡμετέρας ἀποφάσεως εἰς τὴν Βασίλισσαν Ἀμαλίαν, τὴν πολυπόθητον Ἡμῶν σύζυγον, ἐφ'

δεον διαμεῖ ἡ προκαλέσασα τὴν Ἀντιβασιλείαν αἰτία.

2. Πρὶν ἡ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα τῆς Ἀντιβασιλείας ἡ Βασίλισσα θέλει δώσει ἐφάπαξ ἐπὶ παρουσίᾳ Ἡμῶν, τῶν Ὑπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ τῶν ἐν τῇ Πρωτευούσῃ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν τὸν ἀκόλουθον ὅρκον·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ τηρῶ πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑποστηρίζω τὴν Ἐθνικὴν Αὐτονομίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουλίου 1850.
Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

687 Ν ΡΞΗ. Περὶ παύσεως τῆς ἐπιβληθείσης, προσωρινῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος ἐπιβληθεῖσα προσωρινὴ κράτησις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, παύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Διατάγματος κρατηθέντων καὶ τῶν μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης ἐποχῆς κρατηθησομένων θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαίτερος Νόμος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ εἰρημένου Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουλίου 1850.
Ἐκυρώθη τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ.

688 Ν ΡΟΓ'. περὶ πυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1851.

Ο Ο Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

1. Οἱ ἐντὸς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ψηφισθέντες νόμοι περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσίων καὶ ἐπὶ τῶν ζώων, καθὼς καὶ ὁ νόμος περὶ ἐκποιήσεως 30,000 κανταρίων σμύριδος τῆς Νάξου, ἰσχύουν ἀπαραλλάκτως καὶ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1851, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων θέλει ἐξακολουθήσει κατὰ τὸ 1851 ἔτος ἡ εἴσπραξις τῶν ἀμέτων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομισμάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων, τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν πίνακα τῶν ἐσόδων καὶ τὰ ἀναλυτικὰ αὐτοῦ φύλλα, τὰ προσηρτημένα εἰς τὸν περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1850 νόμον.

2 Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1851 ὑπολογίζονται οἷα ἐψηφίσθησαν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους 1850, εἰς δραχμὰς δεκαεξ ἑκατομμύρια, ὀκτακοσίας τριάκοντα τέσσαρας χιλιάδας, ὀκτακοσίας ἕνδεκα καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα τρία ἀριθ. 16,834, 811: 83· προστίθενται δὲ εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν δυνάμεων ἓξ δραχμῶν 3,835,473: 58 κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸν πίνακα τῶν ἐσόδων, τὸν προσηρτημένον εἰς τὸν ψηφισθέντα προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1850

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν 1851 τὰ ἔσοδα ἐκεῖνα, ὅσα παράγονται ἀπὸ δικαιώματα τοῦ δημοσίου ἀποκτηθέντα ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

3 Ἅπασαι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 3, 4 καὶ 5, τοῦ ἤδη ἐκτεθέντος περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1850 νόμου, ἰσχύουσι

σχετικῶς καὶ διὰ τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1851.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Αὐγούστου 1850.
Ἐκυρώθη τὴν 2 Αὐγούστου.

---

689 Ν. ΡΟΒ'. Περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως. 1851.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

1. Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1851 προσδιορίζονται οἷα ἐψηφίσθησαν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐνεστῶτος 1850 ἔτους.

2. Ἐξαιροῦνται αἱ πιστώσεις ἐκεῖναι, ὅσαι ἐχορηγήθησαν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1850 διὰ δαπάνας εἰδικῶς εἰς αὐτὸν ὡρισμένας καὶ μὴ περιοδικὰς, ἐκ δραχμῶν ἐννεακοσίων ἑξήκοντα τεσσάρων χιλιάδων, ἑκατὸν τεσσαράκοντα πέντε καὶ λεπτῶν ἐννενήκοντα ὀκτὼ, ἀριθ. 964,145:98 κατὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προσηρτημένους εἰδικοὺς καθ' ὑπουργεῖον καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα πίνακας.

3. Τροπολογουμένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω τοῦ γενικοῦ πίνακος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1850, καὶ τῶν ἀναλυτικῶν αὐτοῦ εἰδικῶν προϋπολογισμῶν καθ' Ὑπουργεῖον, χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, συμποσούμεναι εἰς δραχμὰς δεκαεννέα ἑκατομμύρια, τριακοσίας πεντήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας, ἑπτακοσίας δέκα ἑπτὰ, καὶ λεπτὰ τεσσαράκοντα τρία, καὶ καταλογιζόμεναι ὡς ἑξῆς.

Α'. Εἰς χρέος Δημόσιον, ἤτοι εἰς τόκους καὶ χρεόλυτρον τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν δυνάμεων δανείου 3,835, 473:58· Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἔξοδα τοῦ αὐτοῦ δανείου 50,376:42. Εἰς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβολῶν τῶν τριῶν δυνάμεων 1,278,491:20. Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους 1,000· Εἰς συντάξεις 378,984:42.

Β'. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν 1,000,000.

Γ'. Εἰς ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτικῶν σωμάτων 465,000.

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων, ἤτοι τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων 385,364. Τῆς Δικαιοσύνης· 1,207,648· Τῶν Ἐξωτερικῶν· 1,054,270:46· Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν· 824,846, 40 Τῶν Στρατιωτικῶν. 4,816,870:95. Τῶν Ναυτικῶν. 1,334,888, 65. Τῶν Οἰκονομικῶν 450,220.

Ε'. Εἰς τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεως, ἐπιστασίας καὶ εἰσπράξεως τῶν ῥύπων. 1,634,356:66.

ς'. Εἰς τὰς διαφόρους πληρωμὰς 40,000

Τὸ ὅλον. . . . 19,357,717:13.

4 Ἅπασαι αἱ λοιπαὶ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3, 4, 5, 6, 7, καὶ 8, τοῦ ἐκδοθέντος περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1850 νόμου, ἰσχύουν σχετικῶς καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1851.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Αὐγούστου 1850.
Ἐκυρώθη τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πίναξ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων διὰ τὸ 1851.

Ἀριθμ.		Πιστώσεις ψηφισθεῖσαι διὰ τοῦ προϋπολ. 1851.		Δαπάναι τοῦ 1850 μὴ συμπεριληφθησόμεναι εἰς τὸ 1851.		Πιστώσεις πρὸς ἐπιψήφισιν διὰ τὸ 1851.	
	Μέρος Α'. χρέος δημόσιον						
	Τόκοι καὶ χρεολύσιον τοῦ δανείου						
1	Ῥοσχίλδ	3,835,473	58			3,835,473	58
2	Προμήθειαι ἐξ. κλπρ. καὶ ἄλλα .	50,376	42			50,376	42
3	Ἀπόδοσις τοῦ 1/3 τῶν προκατ. τῶν τριῶν δυνάμεων . . .	1,278,491	20			1,278,491	20
4	Ἀπόδοσις δανείου Εὐνάρδου .	184,272		184,272			
5	Τόκοι ὑπερημερίας καὶ λοιπὰ ἔξοδα	7,000		7,000			
	Τόκος ἐσωτερικοῦ χρέους . .	1,000				1,000	
	Συντάξεις καὶ χορηγήματα . .	378,981	12			378,981	12
	Μέρος Β'. χορηγήσεις.	5,735,594	32	191,272	—	5,544,322	32
	Βασιλικὴ χορήγησις	1,000,000	—			1,000,000	—
	Μέρος Γ'. ἀποζημιώσεις						
	Βουλευτικὰ Σώματα	465,000	—			465 000	—
	Μέρος Δ' γενικὴ ὑπηρ. τῶν Ὑπουργ.						
	Τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτ. Σχέσ.	406,501		21,137		385,364	
	Δικαιοσύνης.	1,208,641	95	963	95	1,207,648	
	Ἐσωτερικῶν	1,722,750	46	68,480		1,654,270	46
	Ἐκκλ. καὶ Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως	832,146	81	7,330	41	824,816	40
	Στρατιωτικῶν	4,883,836	07	67 005	12	4,816,830	95
	Ναυτικῶν	1,574.784	58	239,895	93	1,334,888	65
	Οἰκονομικῶν	530,360	23	80,140	23	450,220	
	Μέρος Ε'. ἔξοδα διοικήσεως	11,158,991	10	484,952	64	10,674,038	46
	Ἔξοδα διοικ. ἐπις. καὶ εἰσπράξεως	1,666,620	65	32,264		1,634,356	65
	Μέρος ς'. διάφοροι πληρωμαί						
	Ἐπιστροφαὶ χρημάτων . . .	13,472	91	13,472	91		
	Ἀποζημιώσεις . . .	177,938	94	137,938	94	40,000	
	Ἀποζημιώσεις εἰς τὴν Ὀθ. Πόρταν	104,245	49	104,245	49		
	Ἀνακεφαλαίωσις	295,657	34	255,657	34	40,000	
	Μέρος ἀ.	5,735,594	32	191,272		5,544,322	32
	» β'.	1,000,000				1,000,000	
	» γ'.	465,000				465,000	
	» δ'.	11,158,994	10	484,952	65	10,674,038	46
	» ε.	1,666,620	65	32,264		1,634,356	65
	» ς'.	295,657	34	255,657	34	40,000	
		20,321,863	41	964,145	98	19,357 717	43

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

690 Ν. ΡΟΔ'. Περὶ χορηγήσεως νέου δανείου εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων τοῦ ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1847 Νόμου, νέον δάνειον εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἐπισκευὰς τῶν ὑδραγωγείων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Αὐγούστου 1850. Ἐκυρώθη τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ.

---

691 Δ. Περὶ ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Διὰ νὰ διατρανώσωμεν ἔτι μᾶλλον, καὶ καταστήσωμεν καὶ δι' ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς λαμπροτέραν τὴν ἀξιομνημόνευτον πρᾶξιν τῆς καὶ κανονικῶς γενομένης ἀναγνωρίσεως τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὶν ἢ ὁρισθῶσι καὶ νομοθετικῶς κατὰ τὴν προσεχῆ Βουλευτικὴν Σύνοδον τὰ τὴν διοίκησιν αὐτῆς ἀφορῶντα δι' ἀ νέου καταστατικοῦ. Κατὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Βασιλείου, καὶ κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Τὴν 20 τοῦ παρόντος μηνὸς, ἡμέραν Κυριακὴν, θέλει ἐπιτελεσθῆ ἐκκλησιαστικὴ τελετὴ καθ' ὅλας τὰς πρωτευούσας ἐκκλησίας τῶν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων· καὶ θέλει ψαλῆ δοξολογία πρὸς τὸν Ὕψιστον ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ τῆς κανονικῆς ἀναγνωρίσεως πράξει, ὅπως αὕτη καταστῇ οὕτω πάνδημος καθ' ὅλον τὸ Ἡμέτερον Κράτος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Αὐγούστ. 1850.

---

692 Ν. ΡΟΕ'. Περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτων φόρων καὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν τινων γαιῶν πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας κλπ.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α'. Ὅλα τὰ ἐν τῷ ὅρμῳ Κατακώλῳ προσορμιζόμενα πλοῖα θέλουν πληρώνει δικαίωμα Προκυμαίας. Τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὑπολογιζόμενον ἀναλόγως τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου, προσδιορίζεται εἰς 10 λεπτὰ καθ' ἕκαστον τόνον.

Ἐπιβάλλονται ὡσαύτως οἱ ἀκόλουθοι φόροι ἐπὶ τῶν ἐπιβιβαζομένων πρὸς ἔντων, καθὼς καὶ τῶν εἰσκομιζομένων ἐμπορευμάτων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὑποτελωνείου Κατακώλου, κατὰ τὴν ἐρεξῆς ἀναλογίαν· ἀ.) Ἐπὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ κατὰ χιλιάδα λιτρῶν Ἑνετικῶν ἀνὰ δραχμὰς 4, β'.) Ἐπὶ τῶν οἴνων κατὰ βαρέλλαν ἀνὰ λεπ. 25 γ'.) Ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων ὡσαύτως ἀνὰ λ. 10. δ'.) Ἐπὶ τοῦ σίτου κατὰ κοιλὸν ὡσαύτως ἀνὰ λ. 10. ε.) Ἐπὶ ἀραβοσίτου, κριθῆς καὶ καλαμποκίου κατὰ κοιλὸν ἀνὰ λ. 10. ς'.) Ἐπὶ τῆς βρώμης κατὰ κοιλὸν ἀνὰ λ. 6. ζ'.) Ἐπὶ βοῶν, ἀγελάδων καὶ ἵππων κατὰ κεφαλὴν ἀνὰ δρ. 1, η'.) Ἐπὶ ὄνων καὶ χοίρων ὡσαύτως λ. 50. θ'.) Ἐπὶ αἰγοπροβάτων ὡσαύτως λ. 15. ι.) Δύω ταῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας ἐφ' ὅλων τῶν λοιπῶν πρὸς ὄντων ἐπὶ μεταφορᾷ ἢ ἐξαγωγῇ ἐκφερομένων. ιά.) Ἐν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας ἐφ' ὅλων τῶν ἐπὶ μεταφορᾷ ἢ εἰσαγωγῇ εἰσκομιζομένων ἐμπορευμάτων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐδωδίμων, καθόσον τοῦτα ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔμεσον δημοτικὴν φορολογίαν. ιβ'.) Εἰς τοὺς ἀνωτέρω φόρους προστίθεται καὶ τὸ ποσὸν δραχ. 9,000, προσδιωρισμένων εἰς ὁδοποιΐαν διὰ τῶν ἐγκεκριμένων δημοτικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1848 καὶ 1849 μὴ χρησιμευσάντων δ' ἄχρι τοῦδε πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Τὰ εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν ὑποβαλλόμενα προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα εἶναι ἐλεύθερα πάσης ἄλλης δημοτικῆς φορολογίας.

Ἡ εἴσπραξις τῶν εἰρημένων φόρων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ὑποτελωνείου Κατακώλου, ἐπὶ ἀμοιβῇ

1,0[0 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ, κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ὑπολογῶν διατάξεις καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ δήμου Λετρίνων.

Τὰ ἐκ τῶν εἰσπράξεων χρήματα θέλουσι κατατίθεσθαι ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν.

Β'. Τὰ ἐντεῦθεν εἰσπραττόμενα θέλουσι χρησιμεύσει. α') Εἰς κατασκευὴν Προκυμαιῶν ἵνα δι' αὐτῶν ὁ ὅρμος Ἁγ. Ἀνδρέου μεταζληθῇ εἰς ἀσφαλῆ λιμένα. β'.) Εἰς κατασκευὴν Αἰμασίας γύρωθεν τοῦ μνησθέντος λιμένος. γ'.) Εἰς κατασκευὴν φάρων, δ'.) Εἰς μετευχέτευσιν ποτίμου ὕδατος εἰς τὴν παραλίαν καὶ κατασκευὴν καταλλήλων πρὸς ὕδρευσιν τῶν πλοίων θρύσεων, καὶ ε.) Εἰς κατασκευὴν μιᾶς γενικωτέρας ἀμαξωτῆς ὁδοῦ πρὸς τὸν λιμένα καὶ εἰς ἐπιδιόρθωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν χρήσει.

Γ'. Ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι τὰς ὁποίας θέλει καταλάβει τὸ σχέδιον τοῦ εἰς Ἁγ. Ἀνδρέαν σχηματισθησομένου συνοικισμοῦ μέχρι χιλίων β. πήχεων βάθους γύρωθεν τῆς αὐτῆς τοῦ λιμένος, θέλουν ἐκποιηθῇ διὰ πλειστηριασμοῦ, ὅπως καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν γαιῶν τούτων χρήματα χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ Β'. ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἔργων. Αἱ κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ λιμένος εἰς δημοτικὴν ἀνάγκην προσδιοριζόμεναι γαῖαι θέλουσι παραχωρηθῇ δωρεὰν τῷ δήμῳ Λετρίνων.

Ἐξαιροῦνται τῆς διαθέσεως ταύτης αἱ ἀπαρτίζουσαι τὰ κατὰ τὸ σχέδιον παράλια οἰκόπεδα, τὸ βάθος τῶν ὁποίων προσδιορίζεται εἰς πήχεις Βασ. 25 (εἰκοσιπέντε). Τὰ οἰκόπεδα ταῦτα θέλουν ὡσαύτως ἐκποιηθῇ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ἀλλὰ τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν χρήματα θέλουν χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς κατασκευὴν δημοσίων καὶ δημοτικῶν καταστημάτων εἰς Ἁγ. Ἀνδρέαν.

Δ. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τούτων θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων κανονισμένα· ἐπ' αὐτῆς ἐφορεύει τριμελὴς ἐπιτροπή, συγκειμένη ἐκ τριμελῶν διοριζομένων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἑνὸς ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Λετρίνων.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς θέλουν ὁρισθῇ διὰ Βασιλ. Διατάγματος.

Γ'. Ἐὰν ἅμα ἀσφαλιζομένου προσηκόντως τοῦ ὅρμου Ἁγ. Ἀνδρέου διὰ τῆς προσθόδου τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ Β. τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων ἔργων, ἡ Κυβέρνησις κρίνῃ εὔλογον νὰ μεταφέρῃ εἰς Ἁγ. Ἀνδρέαν τὸ εἰς Κατάκωλον ὑποτελωνεῖον, τὰ εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου προσορμιζόμενα πλοῖα καὶ τὰ ἐκεῖ εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τοὺς ἐν τῷ Ἄρθρῳ Α. ἀναφερομένους φόρους, οἵτινες θέλουν εἰσπράττεσθαι εἰς τὸν νέον τοῦτον τελωνιακὸν σταθμόν.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ἤθελε συγήσει ἴδιον τελωνιακὸν σταθμὸν εἰς ἅγιον Ἀνδρέαν, διατηρουμένου τοῦ ἐν Κατακώλῳ ὑπάρχοντος, ἡ ἐπιβολὴ καὶ εἴσπραξις τῶν φόρων θέλει ἐνεργεῖσθαι εἰς ἀμφοτέρους τοὺς εἰρημένους σταθμούς.

ς. Ἡ εἴσπραξις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον α. καὶ ε. ἐπιβαλλομένων φόρων θέλει ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν ἀπαιτουμένου κεφαλαίου πρὸς ἐντελῆ ἀπαπεράτωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ Β'. τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων ἔργων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Αὐγούστου 1850.
Ἐκυρώθη τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ.

———

609. *Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ὑπὲρ τῶν ὠνίων δασμοῦ εἰς τοὺς δήμους Κορθίου καὶ Γαυρίου.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Ὑπουργοῦ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμ. 1847 Νόμου, ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δήμους Κορ-

θίου καὶ Γαυρίου νὰ ἐπιβάλωσι τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικὸν δασμὸν, καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν αὐτῶν εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐμπορευμάτων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται διὰ μὲν τὸν δῆμον Κορδίου εἰς ἓν τοῖς ἑκατὸν, διὰ δὲ τὸν τοῦ Γαυρίου εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν ἐμπορευμάτων, καὶ θέλει διαρκέσει ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

3. Τὰ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω δασμοῦ εἰσπραχθησόμενα χρήματα προσδιορίζονται νὰ χρησιμεύσουν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀπόσβεσιν τῶν ἐπιβαρυνόντων τοὺς δήμους τούτους χρεῶν κατὰ τὰ ψηφίσματα τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **22** Αὐγούς. 1850.

---

694. Δ. Περὶ διαμονητηρίων

ΟΘΩΝ κλπ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Πᾶς ὅστις δὲν εἶναι σταθερῶς ἀποκαταστημένος ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὀφείλει νὰ ἐφοδιάζηται μὲ διαμονητήριον.

2 Τὸ διαμονητήριον ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐπὶ τοῦ ἁρμοδίου σφραγιστοῦ χάρτου, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ· Ἐν αὐτῷ δὲ σημειοῦνται 1) Τὸ ὄνομα 2) Τὸ ἐπώνυμον. 3) Ἡ ἡλικία. 4) Τὸ ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα καὶ 5) Ὁ σκοπὸς, δι' ὃν διατρίβει ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας.

Τὰ διαμονητήρια ἀνανεοῦνται κατὰ τριμηνίαν.

3. Εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ διαμονητήρια ἑπαῖται, τυχοδιῶκται καὶ ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων ὁ ἀγυρτικὸς χαρακτὴρ εἶναι ἀποδεδειγμένος.

Τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης προκύπτοντα παράπονα διαλύονται διοικητικῶς.

4 Ὅσοι ἐκ τῶν προσωρινῶς διαμενόντων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας δὲν εἶναι γνωστοὶ εἰς αὐτὴν, δὲν δύνανται νὰ λάβωσι διαμονητήρια, ἂν δὲν παρουσιάσωσι δύο ἀξιόχρεους ἐγγυητὰς κατοίκους τῆς δικαιοδοσίας της, οἵτινες νὰ ἐγγυηθῶσι διὰ πᾶσαν παρεκτροπὴν αὐτῶν.

5. Οἱ ξενοδόχοι καὶ ὅσοι μεταχειρίζονται ὡς ἐπιτήδευμα τὸ νὰ δέχωνται ξένους ὀφείλουσι νὰ μηνύωσιν εἰς τὴν Ἀρχὴν ἕκαστον ἐκ τῶν ξενιζομένων, ὅστις ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς των δὲν ἤθελεν ἐφοδιασθῆ μὲ τὸ ἀνῆκον διαμονητήριον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Αὐγούς. 1850.

---

695. Δ Περὶ μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Οἰτύλου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἡ ἕδρα τοῦ Εἰρηνοδικείου Οἰτύλου μετατίθεται ἀπὸ τοῦ Λιμενίου, ἐν ᾧ ἤδη ἑδρεύει, εἰς Ἀρεοῦπολιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρ. 1850.

---

696. Δ. Περὶ ὑποχρεώσεων εἰς τὰς ὑποίας ὑπόκεινται οἱ ἀναδεχόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην νὰ προσδιορισθῶσιν ἅπαξ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν οἱ γενικοὶ ὅροι, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θέλει ἐκπίθεσθαι εἰς δημοπρασίαν πᾶσα ἐκτέλεσις τῶν δημοσίων ἔργων, ἢ προμήθεια, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Δεκτοὶ εἰς τοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων συναγωνισμοὺς εἶναι μόνον οἱ ἔχοντες τὰ πρὸς ἐπιχείρισιν αὐτῶν ἀπαιτούμενα προσόντα· ἐπὶ τούτῳ πᾶς συναγωνιζόμενος ὀφείλει νὰ προσάγῃ εἰς τὴν διενέργειαν τὴν δημοπρασίαν Δη-

χὴν ἀ) πιστοποιητικὸν, ἐκδιδόμενον ἐν πρὸ τῆς ἐμφανίσεως ἔτος καὶ διαλαμβάνον τὰς ἐκτελεσθείσας παρ' αὐτοῦ ἐργασίας δημοσίας, δημοτικὰς ἢ καὶ ἀξίας λόγου ἰδιωτικὰς, καὶ β') ἐπίσημον πρᾶξιν ἢ ἔγγυρον ὑπόσχεσιν ἐγγυήσεως.

Ὅσάκις ὅμως ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ προμήθεια ὑλικοῦ πρὸς συντήρησιν ὁδῶν, ἢ ἐκτέλεσιν ἐργασίας μὴ ἀπαιτούσης εἰδικότητα, οἷον ἐκχώματα, ἐπιχώματα καὶ λοιπὰ τοιαῦτα ἔργα, εἶναι ἀνεξαιρέτως δεκτὸς πᾶς ἀξιόχρεως ἐργολάβος.

2. Ἡ διὰ κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας προσαγομένη ἐγγύησις ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἀξίας ἴσης μὲ τὸ 1|5 τοῦ ὁλικοῦ ἀντιτίμου τῆς ἐργολαβίας. Ἐὰν δ' ὁ ἐργολάβος προτίθεται νὰ ἐξαιτήσῃ προκαταβολήν τινα κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος, δύναται νὰ προσαγάγῃ ἐγγύησιν ἀνωτέρας ἀξίας, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῆς προκαταβολῆς.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας φανῇ εὔλογον εἰς τὴν Ἀρχὴν νὰ κάμῃ προσθαφαιρέσεις εἴς τε τὸ σχέδιον καὶ τὸν ὑπολογισμὸν ὁ ἐργολάβος θέλει συμμορφοῦσθαι ἀκριβῶς μὲ ταύτας προσθαφαιρουμένης τῆς ἀντιστοιχούσης ἀποζημιώσεως ἀναλόγως τῶν ἐν τῷ ὑπολογισμῷ σημειουμένων τιμῶν καὶ τῆς ἐπενεχθείσης εἰς αὐτὰς αὐξομειώσεως κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας· οὐδεμίαν δὲ ἑτέραν ἀπαίτησιν ἀποζημιώσεως δύναται νὰ ἔχῃ ὡς ζημιούμενος δηθεν ἐκ τῆς τοιαύτης τροποποιήσεως. Ἐὰν ὅμως διὰ τῶν προσθαφαιρέσεων αὐξομειοῦται ὁ ὑπολογισμὸς κατὰ τὸ 1|6 ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ ἐργολάβου νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐργολαβίας.

4. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀναδεχθέντα τὴν ἐργολαβίαν νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἕτερον τὸ ὅλον ἢ μέρος ταύτης, ἡ δὲ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου ἐπάγει κατ' ἀρέσκειαν τῆς Ἀρχῆς τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐργολαβείας, ἥτις ἐκτίθεται εἰς ἀναπλειστηριασμὸν εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου· ἐπίσης ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐργολάβον ν' ἀπομακρυνθῇ τῶν ἐργασιῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῶν ἐκτὸς ἂν λάβῃ παρὰ τοῦ Μηχανικοῦ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν δι' ὑποθέσεις ἀφορώσας μόνον τὴν ἐργολαβίαν. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ διορίζῃ, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μηχανικοῦ, ἄξιόν τινα ἀντιπρόσωπον, ὅστις θέλει μισθοδοτεῖ τοὺς ἐργάτας καὶ λαμβάνει τ' ἀπαιτούμενα μέτρα, ὥστε ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ ἐντολέως του νὰ μὴ παρεμβάλλωνται προσκόμματα εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν.

5. Κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς διακηρύξεως προσδιοριζομένην ἐποχὴν ὁ ἐργολάβος θέλει κάμνει ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν διατηρῶν διαρκῶς τοὺς ἀπαιτουμένους ἐργάτας· θέλει ἐκτελεῖ ἀπάσας τὰς ἐργασίας κατὰ τὸ σχέδιον καὶ ὑπολογισμὸν, συμμορφούμενος ἐντελῶς μὲ τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγὰς τὰς ὁποίας θέλει τῷ δίδει ὁ Μηχανικὸς ἢ ὁ ἐνεργῶν ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ· ἐπὶ τούτῳ ὁ ἁρμόδιος Νομάρχης θέλει παραδίδει εἰς αὐτὸν ἀντίγραφα ἐπικυρωμένα τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῶν εἰδικῶν τεχνικῶν ὅρων τῆς ἐργολαβίας, ὅταν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι.

6. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὸν ἐργολάβον νὰ ἐπιφέρῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἐλαχίστην ἀλλοίωσιν εἰς τὰ σχέδια καὶ ὑπολογισμούς· θέλει συμμορφοῦσθαι ἀκριβῶς ἐπὶ ἀναλόγῳ ἀποζημιώσει γινομένῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος διατάγματος, μὲ τὰς ἐγγράφως πρὸς αὐτὸν κοινοποιουμένας τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ὁ Μηχανικὸς ὑπ' εὐθύνην του θέλει φέρει εἰς τὰ τοῦτα πρὸς σκοπιμωτέραν καὶ οἰκονομικωτέραν ἐφαρμογήν των.

7. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν δι' ἰδίων του ἐξόδων προμήθειαν ὅλου τοῦ ἀναγκαίου ὑλικοῦ, ἐργαλείων, σκευῶν, πηγμάτων, καὶ τῶν πρὸς διαχάραξιν τῶν ἔργων ἀπαιτουμένων σταθμῶν, κιμμάκων, πασσάλων κτλ. ὅσα δὲ τοιαῦτα τῷ παραδοθῶσιν ἀπὸ τὰς δημοσίας ἀποθήκας θέλει ἐπιστρέφει ἐν καλῇ καταστάσει

ἀντικαθιστῶν διὰ τῆς ἀξίας αὐτῶν, κατὰ τὴν διατίμησιν, τὰ βεβλαμμένα.

8. Διὰ τῶν ἐγκριθεισῶν καὶ ὑπὸ ἐργολάβου παραδεχθεισῶν τιμῶν θέλει οὗτος προμηθεύει, μετακομίζει ἐπὶ τοῦ τόπου τῶν ἐργασιῶν, κατεργάζεσθαι καὶ τοποθετεῖ καταλλήλως ἅπαντα τὰ ὑλικά· θέλει πληρώνει τακτικῶς τοὺς τεχνίτας, ἐργάτας καὶ λοιποὺς ὅσους θέλει μεταχειρίζεσθαι πρὸς καλὴν καὶ στερεὰν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν. Ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει λάθους ἢ παραδρομῆς εἰς τὰς ἐν τῷ ὑπολογισμῷ σημειωμένας τιμὰς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιτῆται τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῶν, ὑποτιθεμένου ὅτι μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ὑπολογισμοῦ, καὶ ἐν πλήρει γνώσει καὶ παραδοχῇ αὐτοῦ, ἀνέλαβεν οὗτος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν αὐτῷ ὑπολογιζομένων ἐργασιῶν δύναται ὅμως νὰ ἐξαιτῆται τὴν ἀναθεώρησιν τῶν καταμετρήσεων ἢ τῶν διαστάσεων τῶν διαφόρων ἔργων.

9. Τὰ ὑλικὸν θέλει ἐξάγεσθαι ἀπὸ τοὺς ἐν τῷ ὑπολογισμῷ σημειουμένους τόπους καὶ θέλει εἶσθαι τῆς καλητέρας ποιότητος ἐντελῶς καὶ ἐντέχνως κατειργασμένον· ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει θέλει ἀποβλίπτεσθαι καὶ ἀντικαθίσασθαι δαπάνῃ τοῦ ἐργολάβου· ἐπὶ τούτῳ θέλει γίνεσθαι ἡ κατάλληλος χρῆσις τοῦ ὑλικοῦ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Μηχανικοῦ ἐπιθεώρησιν καὶ παραδοχήν του. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ὁ Μηχανικὸς θέλει συντάττει περί τε τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ τῶν αἰτιῶν ταύτης πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει κοινοποιεῖσθαι πρὸς τὸν ἐργολάβον ἔχοντα δικαίωμα νὰ σημειοῖ ἐπ' αὐτῷ τὰς ἀντιρρήσεις του· ἡ ἀμφισβήτησις θέλει διαλύεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ παρόντος Διατάγματος

10. Ἐὰν ἀναφύηται ὑπόνοια ὅτι ἐργασία τις εἶναι κακῶς τετελεσμένη, ὁ Μηχανικὸς θέλει διατάσσει τὴν κατεδάφισιν καὶ τὴν ἐκ νέου κατασκευήν της, τὰ δὲ ἐκ τούτου ἔξοδα θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ὑποψηφία ἤθελεν ἀποδειχθῆ βάσιμος· ἀμφισβητουμένου τοῦ πράγματος ἐνεργοῦνται ὡς καὶ ἀνωτέρω τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 ὁριζόμενα.

11. Ἅπαν ἐν γένει τὸ ὑλικὸν πρέπει νὰ ἔχῃ τὰς ἐν τῷ ὑπολογισμῷ σημειωμένας διαστάσεις ἢ βάρος· ἡ ἐπαύξησις τῶν διαστάσεων τούτων δὲν θέλει παρέχει εἰς τὸν ἐργολάβον δικαίωμα μείζονος πλη[illegible]ρωμῆς.

Ἐὰν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν ἀπαιτεῖται νὰ κατεδαρισθῶσι παλαιὰ οἰκοδομήματα, ὁ ἐργολάβος θέλει ἐνεργεῖ τὴν κατεδάρισιν μετὰ τῆς ἀνακούσης προσοχῆς, ὅπως μὴ τὸ ἐκ τῆς κατεδαρίσεως ὑλικὸν βλαφθῇ. Μὴ προβλεπομένης δὲ τῆς κατεδαφίσεως ἐν τῷ ὑπολογισμῷ ὁ ἐργολάβος οὐχ ἧττον, προσκλήσει τοῦ μηχανικοῦ θέλει ἐνεργεῖ αὐτὴν ἀποζημιούμενος, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ ἄρθρον 17 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

13. Ὁσάκις λόγῳ οἰκονομίας ἢ κατεπειγούσης ἀνάγκης θέλει γίνεσθαι χρῆσις παλαιοῦ ἢ νέου ὑλικοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον, ὁ ἐργολάβος θέλει μὲν ἀπαλλοτριοῦσθαι διὰ τὴν κατεργασίαν καὶ χρῆσιν αὐτοῦ, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὴν τυχοῦσαν τῆς ὠφελείας του μείωσιν ὡς ἐκ τῆς ἐξαιρεθείσης προμηθείας.

14. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ μεταχειρίζηται ἐμπείρους, ἱκανοὺς καὶ τιμίους τεχνίτας, ὁ δὲ μηχανικὸς δύναται ν' ἀπομπέμπῃ τοὺς μὴ τοιούτους ἢ τοὺς ἀπειθοῦντας εἰς τὰς διαταγάς του.

15. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παντὸς εἴδους τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν πρέπει νὰ ἦναι ἀνάλογος πρὸς τὰς ἐκτελουμένας ἐργασίας· ἐπὶ τούτῳ ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν μηχανικὸν ἑκάστοτε κατὰ τὰς προσδιοριζομένας εἰς αὐτὸν ἡμέρας καὶ ὥρας ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν ἐργαζομένων.

16. Εἰς περίστασιν καθ' ἣν αἱ ἐργασίαι δὲν θέλουν προοδεύει ἕνεκεν ἐλλείψεως ὑλικοῦ, τεχνιτῶν, ἐργατῶν κ.λ. ἐκ δὲ τῆς βραδύτητος ἤθελεν εἰκάζεσθαι ἡ μὴ ἀποπεράτωσίς των ἐντὸς τῆς τεταγμένης διὰ τῆς διακηρύξεως προθεσμίας, ὁ ἐρ-

κόπους Νομάρχης δι' ειδικῆς ἀποφάσεως, κοινοποιουμένης πρὸς τὸν ἐργολάβον θέλει καταστήσει τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐργολάβου ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν, δι' ἡμερομισθίων, δι' ἀποκοπῆς ἢ ὅπως ἄλλως θέλει ἐγκρίνῃ. Ἡ νομαρχικὴ αὕτη ἀπόφασις θέλει ἐκτελεῖσθαι ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης διατυπώσεως μετὰ παρέλευσιν τῆς ἐν αὐτῇ ὁριζομένης προθεσμίας, ἐὰν ὁ ἐργολάβος ἐντὸς αὐτῆς δὲν ἤθελεν ἀπόσει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις.

Ἀπόκειται δὲ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, πληροφορούμενον πάντα τὰ διατρέχοντα, νὰ διατάττῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀπ' εὐθείας ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν, ἢ τὴν λῆψιν τῆς ἐργολαβίας εἰς ἀναπλειστηριασμόν, λογιζομένης τῆς ζημίας εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου, καθ' ἑκατέρας τὰς περιστάσεις· αἱ δὲ περιπλέον δαπάναι θέλουν λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὰ εἰς τὸν ἐργολάβον τυχὸν ὀφειλόμενα ποσὰ ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς δικαστικῆς προσφυγῆς κατ' αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του. Ἐὰν ἀπ' ἐναντίας ἡ ἀπ' εὐθείας, ἢ δι' ἀναπλειστηριασμοῦ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν ἤθελε παράσχει ὠφέλειάν τινα συγκριτικῶς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης δημοπρασίας, ὁλόκληρος ἡ ὠφέλεια θέλει ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον καὶ οὐχὶ εἰς τὸν ἐργολάβον ἢ τὸν ἐγγυητὴν αὐτοῦ.

17. Προκειμένου λόγου περὶ ἐκτελέσεως ἐργασιῶν μὴ διαληφθεισῶν εἰς τὸν ὑπολογισμὸν αἱ τιμαὶ αὐτῶν θέλουν κανονίζεσθαι ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κατ' ἐξομοίωσιν πρὸς τὰς μᾶλλον ἀναλογούσας· μὴ οὔσης δὲ κατορθωτῆς τῆς ἐξομοιώσεως ταύτης αἱ τιμαὶ θέλουν κανονίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ἀκούοντος τόν τε μηχανικὸν καὶ ἐργολάβον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν ἡμερομισθίων καὶ τοῦ τόπου, ὅπου γίνονται αἱ ἐργασίαι.

18. Ὁ ἐργολάβος δὲν δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ ἀποζημίωσιν διὰ ζημίας προελθούσας εἰς αὐτὸν ἐξ ἀμελείας, ἀνεπιτηδειότητος, ἀπρονοησίας ἢ μὴ χρήσεως τῶν καταλλήλων μέσων· ἐξαιροῦνται αἱ ἐκ θεομηνίας ζημίαι, περὶ ὧν ὀφείλει ὁ ἐργολάβος, ἐπὶ ἀποβολῇ πάσης περὶ ἀποζημιώσεως αἰτήσεως αὐτοῦ, ν' ἀναφέρῃ ἐντὸς δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς συνέβησαν· εἰς δὲ τὴν Ἀρχὴν ἀπόκειται ν' ἀποφαίζῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης τοῦ ἐργολάβου.

19. Λίμεναι καὶ γενικαὶ καταμετρήσεις, αἱ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν συνταττόμεναι πρὸς πληρωμὴν καταστάσεις, καὶ τὰ τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς πρωτόκολλα θέλουν κοινοποιεῖσθαι ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τὸν ἐργολάβον ἵνα δεχθῇ αὐτά· ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὀφείλει οὗτος ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ δηλώσῃ τοὺς λόγους τῆς μὴ παραδοχῆς, παρελθούσης τῆς δεκαημέρου ταύτης προθεσμίας ἐν σιγῇ τοῦ ἐργολάβου, τὰ ἀνωτέρω ἐγγραφα καθίστανται ὁριστικὰ καὶ ὑποχρεωτικά.

20. Ὁ ἐργολάβος θέλει πληρώνεσθαι κατὰ τὸ ἄρθ. 11 τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1836. Διατάγματος καὶ τὰς συνεπείᾳ αὐτοῦ ἐκδοθείσας διατάξεις καὶ ὁδηγίας, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τούτῳ, πρὸς γνῶσιν τῶν ἐργολάβων θέλουν δημοσιευθῇ κατόπιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

21. Ὡς πρὸς τὴν στερεότητα τῶν ἀποτελουσῶν τὴν ἐργολαβίαν ἐργασιῶν ὁ ἐργολάβος καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ὑπάγονται εἰς τὰς γενικὰς περὶ ἐργολαβιῶν διατάξεις τοῦ Νόμου (Ἀρμενόπουλος τίτλος Η, ἄρθ. 43). Ὑπομένως ἀφ' ἀποπερατωμένων τῶν ἐργασιῶν θέλει γίνεσθαι ἡ προσωρινὴ αὐτῶν παραλαβὴ ἀναβαλλομένης τῆς ὁριστικῆς μέχρις οὗ λήξει ἡ προθεσμία τῆς ἐγγυήσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ὅ τε ἐργολάβος καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ἐργασίας καὶ ὑπόχρεοι νὰ συντηρῶσιν ἐπιμελῶς αὐτάς.

Ἡ προθεσμία τῆς ἐγγυήσεως ταύτης θέλει εἶσθαι ἐκ τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς προσωρινῆς παραλαβῆς διὰ τὰ ἐπιχώματα, ἐκχώματα, καὶ λιθοστρώσεις τῶν ὁδῶν,

ἐκ δύω ἐτῶν διὰ τὰ ὑδραυλικὰ ἐν γένει ἔργα καὶ ἐξ ἑνὸς ἔτους διὰ τὰ λοιπά.

22. Ὁ ἐργολάβος προσκαλούμενος ἐγγράφως παρὰ τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ μηχανικοῦ θέλει εἶσθαι παρὼν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος γενομένην παράδοσιν καὶ παραλαβὴν τῶν ἐργασιῶν, μὴ ἐμφανιζομένου δὲ αὐτοῦ θέλει γίνεσθαι μνεία τῆς περιστάσεως ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ.

23 Πᾶσα μεταξὺ τοῦ διευθύνοντος τὰς ἐργασίας μηχανικοῦ καὶ ἐργολάβου διαφορὰ ἀφορῶσα τὴν ποιότητα τοῦ ὑλικοῦ, τὴν ἐντεχνον ἢ μὴ χρῆσιν καὶ κατεργασίαν αὐτοῦ, τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐν γένει ἐκτελοῦνται αἱ ἐργασίαι, τὴν πρόοδόν των καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τῆς ἐργολαβίας, θέλουν διαλύεσθαι διαιτητικῶς ἢ ὅπως ἄλλως εἰδικῶς θέλουν συμφωνεῖ τὰ συμβαλλόμενα μέρη, ἤτοι ὁ ἐργοδότης καὶ ἐργολάβος.

24. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς λογαριασμὸν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ δήμων ἐκτελουμένων ἐργασιῶν, φυλαττομένης τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τῶν δημάρχων.

25. Αἱ περὶ πιστοποιητικοῦ ἱκανότητος ἐργολάβων διατάξεις τοῦ ἀρ. 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος θέλουν ἐφαρμόζεσθαι ἐντελῶς μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμ. 1850.

---

697. Δ. Περὶ ἐγκρίσεως ἀφαιρέσεως τῆς κατὰ τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον Πειραιῶς πλατείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κατὰ τὸ ἐγκεκριμένον Σχέδιον Πειραιῶς Πλατείας τῆς ὑπαρχούσης πρὸς τὸ βορειοανατολικὸν τῆς πόλεως ταύτης μέρος.

Ἐπιτρέπομεν τὴν ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν ἐπὶ τῆς πλατείας ταύτης κατὰ τὰς γραμμὰς τοῦ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ὑποβληθέντος σχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Αὐγούς. 1850.

---

698. Δ. περὶ ἐγκρίσεως ἡμικυκλίου πλατείας ἀπέναντι τῶν ἀνακτόρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἐγκρίνομεν τὸν σχηματισμὸν ἡμικυκλίου πλατείας ἀπέναντι τῆς πρὸς βορρᾶν εἰσόδου τοῦ περιβόλου τῶν Ἡμετέρων Ἀνακτόρων κατὰ τὸ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας ταύτης θέλει τοποθετηθῇ ἡ δεξαμενὴ τοῦ γενικοῦ ὑδραγωγείου τῆς πόλεως, ἐν ᾗ θέλει καθαρίζεσθαι τὸ ὕδωρ καὶ διανέμεσθαι πρὸς τὰς διαφόρους συνοικίας.

Ἐπὶ τῆς δεξαμενῆς ταύτης θέλει κατασκευασθῇ κατάλληλον μνημεῖον, τοῦ ὁποίου τὸ σχέδιον θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Σεπτεμβρ. 1850.

---

699. Δ περὶ τροποποιήσεως τῆς πλατείας τῆς ἐνταῦθα οἰκοδομουμένης Μητροπόλεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α) Αἱ πρὸς Μεσημβρίαν καὶ Δύσιν πλευραὶ τῆς Πλατείας τῆς οἰκοδομουμένης ἐνταῦθα Μητροπόλεως ἀποσύρονται, ἡ μὲν Α. Β. κατὰ τρεῖς Βασιλ. πήχεις, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ ἀπαιτεῖται, ὥστε ἡ πρὸς τὴν ἀγοράν ἄγουσα ὁδὸς Χ. νὰ ἔχῃ πλάτος ὁκτὼ Βασ. πήχεων, ἡ δὲ Γ. Δ. ἐφ' ὅσον ἀπαιτεῖται, ὥστε ἡ δυτικὴ πλευρὰ τῆς πλατείας ν' ἀπέχῃ τῆς προόψεως τοῦ ἐγερομένου Ναοῦ κατὰ τριάκοντα Βασ. πήχεις παραλλήλως αὐτῆς·

β) Ἀνοίγεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πολυγώνου Α. Β. Ε. Ζ. Η. ἡ ὁδὸς Κ. πλάτους ὀκτὼ Β. πήχεων, τῆς ὁποίας ἡ ἀνατολικὴ

πλευρὰ θέλει ἀρθῆ κατ' ἐπέκτασιν τῆς γραμμῆς τῆς προόψεως τοῦ ἐγειρομένου οἴκου. Ἡ ὁδὸς αὕτη θέλει ἀπολήγει πρὸς τὴν τοῦ Ἀδριανοῦ διατηρῦσα καθ' ὅλην τὴν διεύθυνσίν της τὸ αὐτὸ πλάτος.

γ) Ἡ ὁδὸς Π. καθ' ὅλαν τὸ μῆκος αὐτῆς θέλει ἔχει τὸ αὐτὸ πλάτος, οἷον ἔχει ἡ ὁδὸς Ρ., τῆς ὁποίας εἶναι παρέκτασις.

δ) Ἡ οἰκία Σ. τοῦ Κ. Κυριακίδου, ἥτις κατὰ τὸ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1843 Ἡμέτερον διάταγμα πρέπει νὰ καταβαθῆ διατηρεῖται κατὰ μέγα μέρος λαμβάνουσα πλάγιον ἐπὶ τῆς πλατείας πρόσωπον ΝΟ.

ε) Τὰ πρόσωπα τῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Μητροπόλεως ἐγερθησομένων οἰκοδομῶν θέλουν εἶσθαι περίστοα καὶ καθ' ὅλα ὁμοιόμορφα.

Ἅπασαι αἱ εἰρημέναι προποποιήσεις θέλουν ἐνεργηθῆ συμφώνως πρὸς τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Σεπτεμ. 1850.

---

700. Δ. Περὶ τοῦ Βοτανικοῦ Κήπου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν περισσοτέραν ἀνάπτυξιν εἰς τὸν παρ' ἡμῖν Βοτανικὸν Κῆπον, διὰ σχηματισμοῦ καταλλήλου φυτολογίου, πρὸς χρῆσιν τῶν παραδόσεων τῆς Βοτανικῆς, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδεύσεως διετάξαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

1. Ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρ. 1849 Ἡμετέρου Διατάγματος διορισθεὶς Ἐπιμελητὴς τοῦ Βοτανικοῦ Κήπου Κ. Χίλδραίχ τίθεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστημονικὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ Καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς κατὰ τὸ τεχνικὸν μέρος προσωπικῆς αὐτοῦ ἐργασίας.

2. Ὁ ῥηθεὶς Ἐπιμελητὴς ὀφείλει ἄνευ παραμικρᾶς ἀναβολῆς νὰ συνεννοηθῆ μετὰ τοῦ διαληφθέντος Καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς, περὶ τοῦ νέου σχηματισμοῦ, τὸν ὁποῖον προτίθεται ὁ Καθηγητὴς οὗτος νὰ δώσῃ εἰς τὸν Βοτανικὸν Κῆπον, συμφώνως μὲ τὸ σύστημα τῶν παραδόσεών του· θέλει δὲ ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. τὸ περὶ τούτου σχέδιον. Ἡ δὲ ἔναρξις τῶν ἀπαιτουμένων εἰς τοῦτο ἐργασιῶν θέλει γείνει ἀμέσως, περιορισθησομένων εἰς μόνον τὸ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπολύτως ἀναγκαῖον μὴ ὑπερβαῖνον τὰς δραχμὰς δύο χιλιάδας.

3. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ἐνδιαλαμβανομένων ἐργασιῶν, δίδομεν εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ κεφαλαίου Χ'. ἄρθρου 2 ἐκ δραχμῶν δισχιλίων ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ του ἐνεστῶτος ἔτους 1850.

4. Ὁ Ἐπιμελητὴς τοῦ Βοτανικοῦ Κήπου δὲν δύναται νὰ κάμῃ κάμμίαν δαπάνην ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ., ἡ δὲ ἐξέλεγξις τῶν γενομένων δαπανῶν θέλει γίνεσθαι κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ λογιστικοὺς τύπους, θεωρουμένων τῶν λογαριασμῶν καὶ ὑπογραφομένων πάντοτε παρὰ τοῦ εἰρημένου Καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς.

5. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπουσίας, ἢ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθ. 1 μνημονευομένου Ἐπιμελητοῦ Κ. Χιλδράιχ, θέλει ἀναπληρώσει αὐτὸν προσωρινῶς ὁ Ἔφορος τοῦ Β. Δενδροκομείου Κ. Χαιρέτης, ἐνεργῶν ἀμισθὶ τὰ εἰς ἐκεῖνον ἀνατεθειμένα χρέη μέχρι νεωτέρας Ἡμῶν διαταγῆς. Ὅλεν θέλει διαταχθῆ ὁ Καθηγητὴς τῆς Βοτανικῆς, νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐπιτήρησίν του καὶ κατὰ τὸ τεχνικὸν μέρος τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Κήπου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Σεπτεμβρ. 1850.

---

701 Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ κανονισμοῦ τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1842 περὶ συστάσεως φιλολογικοῦ φροντιστηρίου παρὰ τῷ φειδωνύμῳ Ἡμῶν Πα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νεπιστημίω Βασιλικόν Διάταγμα, δι' οὗ παραγγέλλεται τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν σχέδιον κανονισμοῦ αὐτοῦ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἐγκρίνομεν τὸν ἤδη ὑποβληθέντα ἡμῖν ἑπόμενον κανονισμὸν τοῦ ἐν Ἀθήναις φιλολογικοῦ φροντιστηρίου, εἰς εἴκοσι καὶ ἕκτὼ ἄρθρα συνιστάμενον.

Α. Κανονισμὸς τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου.

1. Τὸ φιλολογικὸν φροντιστήριον εἶναι διὰ παντὸς προσηρτημένον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ὄθωνος.

Β. Σκοπὸς τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου.

2. Σκοπὸς τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου εἶναι ἡ εἰδικωτέρα ἐκπαίδευσις εἰς τὰς δύο ἀρχαίας γλώσσας τὴν Ἑλλην κὴν καὶ τὴν Λατινικήν, τῶν ὁπόσοι σκοποῦσι νὰ μετέλθωσι τὸ διδασκαλικὸν ἔργον.

Γ. Οἱ συνιστῶντες τὸ φιλολογικὸν φροντιστήριον.

3. Τὸ φιλολογικὸν φροντιστήριον συνίσταται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκ τριῶν καθηγητῶν τῆς ἀρχαίας φιλολογίας, Ἑλληνικῆς δηλαδὴ καὶ Λατινικῆς.

4. Ὁ εἷς τῶν τριῶν καθηγητῶν εἶναι πάντοτε ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ.

Δ. Καθήκοντα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου.

5. Ὁ διευθυντὴς τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου ἐπιτηρεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἰσχύοντος κανονισμοῦ, τὴν εἴσαξιν τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁριζομένων καὶ τὴν κατάργησιν τῶν ἀκυρουμένων.

6. Συγκαλεῖ, ὁσάκις εἶναι χρεία, τοὺς συγκαθηγητάς, ἵνα συμβουλεύωνται περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ καθιδρύματος.

7. Κοινοποιεῖ τὰ περὶ φροντιστηρίου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διατασσόμενα καὶ διαβιβάζει διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ πᾶσαν περὶ τούτου ἐν συμβουλίῳ γενομένην γνωμοδότησιν περὶ βελτιώσεως αὐτοῦ.

8. Ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων σχεδιάζει μετὰ τῶν συγκαθηγητῶν τὰ διδαχθησόμενα, ἐξηγεῖ εἰς τοὺς φοιτητὰς τὴν φύσιν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ φροντιστηρίου καὶ τὰ καθήκοντα τῶν εἰς αὐτὸ φοιτώντων.

9. Ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἔναρξιν πέμπει εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον τὸν κατάλογον τῶν εἰς αὐτὸ ἐγγραφομένων.

10. Ἐπὶ τῆς παύσεως τῶν μαθημάτων πέμπει ὡσαύτως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸν κατάλογον τῶν μέχρι τέλους φοιτησάντων, σημειῶν τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἐπίδοσιν ἑκάστου.

Ε'. Καθήκοντα τῶν καθηγητῶν τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου.

11. Οἱ καθηγηταὶ τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου προαγγέλλουσιν εἰς τοὺς φοιτητὰς τὰ κατὰ προηγούμενον σχέδιον ἐν τῷ φιλολογικῷ φροντιστηρίῳ διδαχθησόμενα μαθήματα.

12. Ἡ ἑρμηνεία τῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων γίνεται ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τῶν καθηγηταὶ διορθοῦσιν, ἐξηγοῦσι τὰ δύσκολα μέρη, προβάλλουσιν ἀπορίας, τῶν ὁποίων τὴν λύσιν, ὅταν οἱ φοιτηταὶ δὲν δύνωνται, ποιοῦσιν αὐτοί.

13. Εἰς πεζοὺς καὶ εἰς ποιητὰς ἐφαρμόζουσι τοὺς κανόνας τῆς ἑρμηνευτικῆς καὶ κριτικῆς, εἰς τοὺς ποιητὰς ἐξηγοῦσι καὶ τὰ μέτρα.

14. Μετὰ τῆς ἐξηγήσεως συνοδεύουσι πᾶν ὅ,τι ἱστορικόν, μυθολογικόν, ἀρχαιολογικόν, κτλ. ἀνήκει εἰς τὸ προκείμενον χωρίον.

15. Ὁδηγοῦσι τοὺς φοιτητὰς εἰς τὴν γραφὴν ἑλληνιστί, καὶ γυμνάζουσιν ὀρθογραφίζοντας ἐκ τοῦ ὀρθῶς καὶ ἀναμαρτήτως γράφειν, καὶ προχωροῦντας, ὅσον ἐνέστιν, εἰς τὸ κομψῶς καὶ γλαφυρῶς γράφειν, ὅπερ ἔπειτα δι' ἰδιαιτέρας ἀσκήσεως καὶ μελέτης θέλουσι τελειοποιήσει.

16. Προσπαθοῦσιν ὅλαις δυνάμεσι νὰ καταστήσωσι τοὺς εἰς αὐτὸ φοιτῶντας ἱκανοὺς νὰ μετέλθωσιν ἐπαξίως τὸ διδασκαλικὸν ἔργον, γινόμενοι χρήσιμα

ς τὴν πατρίδα.

17. Ὅταν οἱ φοιτηταὶ εὑρεθῶσιν ἱκανῶς προχωρημένοι, δυνατὸν νὰ γίνηται ἡ ἐμμνεία καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Τοῦτο κρέμαται ἐκ τοῦ καθηγητοῦ.

ΣΤ. Οἱ εἰς τὸ φιλολογικὸν φροντιστήριον φοιτῶντες.

18. Τὸ φιλολογικὸν φροντιστήριον εἶναι ἰδιαιτέρως ὡρισμένον, κατὰ τὸ ἄρθρον 2, διὰ τοὺς ὅσοι σκοποῦσι νὰ μετέλθωσι τὸ διδακτικὸν ἔργον.

19. Αἱ ἐν αὐτῷ παραδόσεις καὶ μελέται εἶναι ἰδιαίτεραι μόνον δι' αὐτῶν καὶ δι' αὐτοὺς γενόμεναι, μὴ συγχωρουμένων ἀκροατῶν.

Ζ'. Καθήκοντα τῶν εἰς τὸ φιλολογικὸν φροντιστήριον φοιτώντων.

20. Οἱ εἰς τὸ φιλολογικὸν φροντιστήριον φοιτῶντες ἐγγράφονται εἰς ἰδιαίτερον κατάλογον ἐπὶ τῇ ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων.

21. Οἱ αὐτοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς διωρισμένας ὥρας, καὶ νὰ ἀκολουθῶσι μέχρι τέλους τὴν ὡρισμένην σειρὰν τῶν τοῦ φροντιστηρίου μαθημάτων.

22. Ὅσάκις οἱ καθηγηταὶ κρίνουσιν εὔλογον ἀναγινώσκουσι τὸν κατάλογον καὶ σημειοῦσι τὰς ἀπουσίας ἑκάστου.

23. Οὐδεὶς εἶναι δεκτὸς εἰς τοὺς φοιτητὰς τοῦ φροντιστηρίου ἄνευ ἀπολυτηρίου ἑνὸς τῶν γυμνασίων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

24. Ὅστις ἐξ ἀλλοδαπῆς ἐρχόμενος θελήσει νὰ καταταχθῇ εἰς τοὺς φοιτητὰς τοῦ φροντιστηρίου, ὑποβάλλεται εἰς ἐξέτασιν ὑπὸ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ, ὑποκείμενος πάντοτε εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους καὶ εἰς τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις καθήκοντα.

Η'. Δικαιώματα τῶν φοιτητῶν τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου.

25. Ὡρισμένος ἀριθμὸς νέων, πτωχῶν μὲν, ἀλλ' εὐφυῶν, ἐπιμελῶν καὶ χρηστοήθων, λαμβάνει χρηματικὴν περίθαλψιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Θ'. Διάρκεια τῶν μαθημάτων τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου.

25. Τὰ μαθήματα τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου διαρκοῦσι διετίαν πλήρη.

27. Τὸ φιλολογικὸν φροντιστήριον ἀνοίγει καὶ κλείει μετὰ τοῦ Πανεπιστημίου.

28. Ὁ παρὼν κανονισμὸς, προϊόντος τοῦ χρόνου, διορθοῦται, βελτιοῦται καὶ ῥυθμίζεται, ὡς αἱ περιστάσεις ὑπαγορεύουσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Σεπτεμβρ. 1850.

---

702. *Περὶ στολῆς τῶν ὑπαλλ. τοῦ κλάδου τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων.*

ΟΘΩΝ κλπ

Θεωροῦντες ὅτι ἡ στολὴ ἰδίως διὰ τοὺς δημοσίους ὑπηρέτας τοῦ κλάδου τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαία, καὶ ὅτι, καταργηθέντων διὰ μεταγενεστέρων νόμων τῶν ἐν τοῖς Ὑπουργείοις βαθμῶν, δι' οὓς εἶχεν ὁρισθῇ στολὴ διὰ Βασ. Διαταγμάτων τοῦ ἔτους 1833, τῶν ὁποίων βαθμῶν ὁμοίους εἶχον λάβει καὶ πολλοὶ τῶν ἐκτὸς τῶν Ὑπουργείων ὑπαλλήλων καὶ ἐπομένως ἔρεπον τὴν αὐτὴν στολὴν, ἀπαιτεῖται νὰ ὁρισθῇ ἐκ νέου στολὴ διὰ πάντας αὐτούς. Θέλοντες δὲ νὰ κατασταθήσωμεν τὴν στολὴν ταύτην ἁπλουστέραν καὶ ὅσον ἔνεστι, ὀλιγοδάπανον, τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργοῦ ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὅλοι οἱ ἀπὸ Ἡμᾶς διοριζόμενοι δημόσιοι ὑπηρέται τοῦ κλάδου τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων ὀφείλουν νὰ φέρωσι στολὴν παριστάνουσαν τὸν δημόσιον χαρακτῆρα των κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑφεξῆς ἄρθροις διατασσόμενα.

2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργὸς φέρει στολὴν συγκειμένην ἀπὸ ἔνδυμα ἐκ ῥούχου χρώματος κυανοῦ βαθέος, τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον τοῦ ὁποίου τὸ ἐμπρασθινὸν μῆκος αὐτοῦ μέχρι τοῦ ζωστῆρος, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ ὄπισθεν, μόνον εἰς τὴν μέσην, εἶναι ἐκ χρυσοῦ κεντημένα εἰς πλάτος ἓξ ἑκατοστομέτρων, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον ὑπὸ στοιχ. Α'. Ἐπὶ τῶν κομβίων αὐτοῦ εἶναι ἐστεμμένα τὰ

παράσημα τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος· γελέκιον λευκὸν μὲ ὄμοια κομβία· μακρὰ πανταλόνια ἀπὸ ὀρύζιον τοῦ αὐτοῦ χρώματος ἢ καὶ ἀπὸ λευκὸν καζιμίρι, τῶν ὁποίων αἱ πλάγιαι ἔξωθεν βαφαὶ εἶνε κεκοσμημέναι μὲ χρυσᾶ πηνίσματα πλάτους πέντε ἑκατοστομέτρων· τρίπτυχον πῖλον μὲ μαῦρον πτερὸν καὶ μὲ τὸ ἐθνόσημον· ξίφος μὲ λαβίδα καὶ θήκην ἐκ κιτρίνου μετάλλου, ἐξαρτωμενον ἀπὸ χρυσοῦν ἢ λευκὸν ζωστῆρα, εἰς μικρὰν στολὴν φέρει τὸ ἔνδυμα μὲ κεντήματα μόνον εἰς τὸ περιλαίμιον, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ ὄπισθεν εἰς τὴν μέσην.

3. Οἱ παρὰ ταῖς ξέναις Αὐλαῖς Ἡμέτεροι Ἔκτακτοι ἀπεσταλμένοι καὶ Πληρεξούσιοι Ὑπουργοὶ φέρουν τὴν αὐτὴν ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ στολὴν μὲ κεντήματα πλάτους πέντε ἑκατοστομέτρων. Καὶ μικρὰν στολὴν ὡς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ.

4. Οἱ παρὰ ταῖς ξέναις Αὐλαῖς Ἡμέτεροι ἐλθεύοντες Ὑπουργοὶ καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν φέρουν τὴν αὐτὴν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 στολὴν, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ κεντήματα θέλουν εἶσθαι κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Β σχέδιον, καὶ τὰ πηνίσματα τεσσάρων ἑκατοστομέτρων. Καὶ μικρὰν στολὴν ὡς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ.

5. Οἱ παρὰ ταῖς ξέναις Αὐλαῖς Ἡμέτεροι Ἐπιτετραμμένοι τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος (Chargés d' affaires) φέρουν τὴν αὐτὴν, ὡς ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ στολὴν, ἀλλὰ χωρὶς κεντήματα εἰς τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος τοῦ ἐνδύματος, εἰμὴ μόνον εἰς τὸ περιλαίμιον καὶ τὰ ἐπιχειρίδια.

6. Οἱ Τμηματάρχαι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, οἱ Γραμματεῖς τῶν Πρεσβειῶν, ὁ Α΄. Διερμηνεὺς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν Διερμηνεὺς τῆς Κυβερνήσεως, φέρουν τὴν αὐτὴν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 στολὴν, ἀλλὰ μὲ κεντήματα πλάτους τεσσάρων ἑκατοστομέτρων καὶ κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Γ. σχέδιον, καὶ πῖλον ἄνευ πτερῶν.

7. Οἱ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖς οἱ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τα[ῖς] Πρεσβείαις Ἀκόλουθοι, ὁ Β΄. καὶ Γ΄. Δ[ιε]ρμηνεὺς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρε[σ]βείας φέρουν τὴν αὐτὴν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 6, στολὴν, ἀλλὰ μὲ κεντήματα πλάτους τρ ων ἑκατοστομέτρων κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Δ. σχέδιον, καὶ πη[ν]ίσματα τοῦ αὐτοῦ πλάτους.

Οἱ Γραμματεῖς τῶν πρεσβειῶν, οἱ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐν ταῖς Πρεσβείαις Ἀκόλουθοι δύνανται νὰ φέρωσιν ἀντὶ τῆς ἀνωτέρω στολῆς, τὴν ἐθνικὴν ἐνδυμασίαν, ἔχοντες μόνον τὸ περιλαίμιον κεντημένον, ὡς ἐν τῷ σχ[ε]δίῳ ὑπὸ στοιχ. Δ.

8. Οἱ Ἡμέτεροι Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρ[ό]ξενοι, Ὑποπρόξ. Γραμματεῖς καὶ Διερμηνεῖς Προξενείων Διατηροῦν τὴν προτέραν στολὴν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπωμίδων, καὶ μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ πανταλόνια θέλουν εἶσθαι ἀπὸ λευκὸν κασμίρι, ἀντὶ κιτρινο[ῦ].

9. Ὅσοι ἐκ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν τοῦ κλάδου τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων ἔχουν τὴν προτέραν στολὴν, δύνανται νὰ φέρωσιν αὐτὴν, μέχρις οὗ ἤθελε καταστῆ ἄχρηστος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρ. 1850.

---

703 Δ. περὶ τῆς τακτικῆς πληρωμῆς ἐκ μέρους τῶν δημ. ἐπιτροπειῶν τῶν τε μισθῶν τῶν δημοδιδασκάλων καὶ τῶν διπλωμάτων τῶν σχολείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι οἱ μισθοὶ τῶν Δημοδιδασκάλων καὶ τ' ἄλλα τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἔξοδα δὲν πληρόνονται ἐγκαίρως παρὰ τῶν Δημοτικῶν Εἰσπρακτόρων.

Θεωροῦντες, ὅτι ἕνεκα τούτου ἡ κατωτέρα ἐκπαίδευσις δὲν ἐνεργεῖται πρ[ο]σηκόντως καὶ δὲν πραγματοποιοῦνται [ἐ]πομένως αἱ ὑπὲρ ταύτης σκοποὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, δι' οὓς παρεχωρήθησαν μὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1837 Ἡμετέρου Διατάγματος καὶ τοῦ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1845 Νόμου τὰ ἐκ τῶν φόρων τῶν ἐπιτηδευμάτων κα[ὶ]

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῶν οἰκοδομῶν ποσοστὰ, δίδεται δὲ εἰς τοὺς Δήμους ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου ἀνάλογος βοήθεια δι' ἀντιμισθίαν τῶν δημοδιδασκάλων.

Θεωροῦντες καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως τὸ νὰ λάβῃ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τοῦτο ὑποχρεώσεων τῶν Δήμων, ἵνα μὴ ἀπαντᾷ εἰς τὸ ἑξῆς ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις τοιαῦτα προσκόμματα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Καθ' ὅλους τοὺς Δήμους ὅπου ἡ εἴσπραξις τῶν δημοτικῶν φόρων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι θέλουν διατηρεῖ ὑπ' εὐθύνην τῶν ἐν τοῖς Ταμίοις των τὰ διὰ μισθοὺς τῶν δημοδιδασκάλων καὶ ἔξοδα τῶν Σχολείων ἀνάλογα ποσὰ, κατὰ τοὺς παρὰ τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων ψηφιζομένους καὶ νομίμως ἐγκεκριμμένους ἐτησίους προϋπολογισμοὺς, καὶ θέλουν ἐνεργεῖ ἀπ' εὐθείας ἐκ τούτων τὰς πληρωμὰς τῶν εἰρημένων δαπανῶν ἐπὶ τακτικοῖς ἐντάλμασι τῶν ἁρμοδίων Δημάρχων, τὰ ὁποῖα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θέλουν ἐπιθεωρεῖσθαι παρὰ τῶν προϊσταμένων διοικητικῶν ἀρχῶν.

2. Ὅπου ἡ εἴσπραξις τῶν δημοτικῶν φόρων ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων ὑποχρεοῦνται οὗτοι νὰ διατηροῦν ὑπ' εὐθύνην των εἰς τὰ ἀναγκαῖα διὰ τοιαύτας δαπάνας ποσὰ, διὰ νὰ πληρόνουν τακτικῶς τὰ εἰρημένας δαπάνας, ὑποβαλλόμενοι εἰς ἰδιαιτέραν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν.

3. Οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες δὲν συγχωρεῖται νὰ λαμβάνουν τὴν ἀντιμισθίαν των, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἀναδείξουν, ὅτι εἰσέπραξαν πραγματικῶς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 101 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου τὸ ἀντιστοιχοῦν ποσὸν δημοτικῶν φόρων, ἄλλως κανὲν ἔνταλμα δὲν θέλει ἐκδίδεσθαι διὰ τὴν μισθοδοσίαν των.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Σεπτεμβρ. 1850.

---

704 Α. Περὶ ἐνεργείσεως ἐν Σαλαμῖνι μνημείου τοῦ ὑπὲρ πατρίδος πεσόντος Γ. Καραϊσκάκη.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 43 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίου Νόμου, κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου π. ε ὑπ' ἀριθ. ις' πρᾶξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Μεγάρων περὶ ἀνεγέρσεως ἐν Σαλαμῖνι μνημείου τοῦ ὑπὲρ πατρίδος πεσόντος ἀοιδήμου Γεωργίου Καραϊσκάκη, δικαίᾳ ἐπαρχιακῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1850.

---

705 Α. Περὶ καθηκόντων τοῦ γενικοῦ γραμματέως.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρ. 17 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1844 νόμου περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων καὶ θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὰ καθήκοντα τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τοῦ λοιποῦ τὰ ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἐντικειμένων ἔγγραφα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, τὰ ὁποῖα θέλουν φέρει τὸν συνήθη τίτλον, νὰ ὑπογράφονται παρὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως μὲ τὴν προσθήκην εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐγγράφου « κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν »

1) Καταστάσεις εἰς τὴν ὀροφυλακήν.

2) Ἀντικαταστάσεις κληρούχων.

3) Κανονικαὶ ἄδειαι ἀποστρατευμένων καὶ στρατιωτῶν.

4) Ζητήσεις πληροφοριῶν καὶ ἐπενθυμίσεις πρὸς συμμόρφωσιν μὲ προεκδοθείσας διαταγάς.

5) Ζητήσεις δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων ὁσάκις προηγοῦνται κανονισμοὶ διατάγματα, ἢ διαταγαὶ καὶ δὲν ἐνηργήθησαν.

6) Ἀπαντήσεις εἰς ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα στηρίζονται εἰς καταστάσεις ἀρχαιότητος, εἰς ὀργανισμοὺς, εἰς διατάγματα, εἰς διαταγὰς, καὶ ἐν γένει εἰς ὅ,τι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δὲν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις.

7) Κοινοποιήσεις ἐνεργηθεισῶν διαταγῶν.

8) Προσκλήσεις συνοδεύουσαι ἐπιστρεφομένας καταστάσεις, αἵτινες τυχὸν εἶναι ἐσφαλμέναι, ἢ μὴ κατεστρωμέναι κατὰ τοὺς τύπους.

9) Παραπομπαὶ ἀτόμων εἰς τὰς στρατιωτικὰς ὑγειονομικὰς ἐπιτροπὰς πρὸς ἐξέτασιν.

10) Προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι πρὸς κατάταξιν νέων εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολήν.

11) Διευθύνσεις λογαριασμῶν πρὸς ἐπεξεργασίαν.

12) Χορηγίαι φαρμάκων εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα καὶ τὰ θεραπευτήρια πρὸς συμπλήρωσιν ἐλλειπόντων.

13) Ἀνακρίσεις ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

14) Ἄδειαι γάμου ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

15) Πληροφορίαι περὶ περιουσιῶν ἀποβιωσάντων στρατιωτῶν.

16) Καὶ τέλος ἐν γένει πᾶν ἔγγραφον μὴ φέρον ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα καὶ ἀντικείμενον ἔχον προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Σεπτεμβρ. 1850.

---

706. ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπικυρώσαντες τὴ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συναινέσει, ἐκφρασθείσῃ ἐν ταῖς ἀπὸ 5 καὶ 10 Ἰουνίου ἐνεστ. ἔτους Συνεδρ. αὐτῶν, τὴν μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας συνομολογηθεῖσαν ἐνταῦθα τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους συνθήκην περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, διατάττομεν τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περαιτέρω.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐνεργήσει τὰ δέοντα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1850.

ΣΥΝΘΗΚΗ.

Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 12|24 Ἰουνίου 1850 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάγησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 10|22 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι, συναφθείσης τὴν 12|24 Ἰουνίου π. ἔ. μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν Συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας ἧς τὸ περιεχόμενον ἕπεται.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, ἐπίσης κινούμενοι ἐκ τῆς προθέσεως τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὰς μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν Των φιλικὰς σχέσεις καὶ κατὰ πᾶσαν ἁρμονίαν καὶ νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, διώρισαν ἐπὶ τούτῳ Πληρεξουσίους, ἐφοδιάσαντες αὐτοὺς μὲ τὰ ἀνήκοντα πληρεξούσια ἔγγραφα, ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Ἀναστάσιον Λόντον, Γερουσιαστὴν, καὶ Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, Ἱππότην τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τῆς ἀξίας τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ τῆς Βαυαρίας. Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν τὸν Κύριον Ἰω. Περσιάνην ἐν ἐνεργείᾳ Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐπισταμένον τὰς ὑποθέσεις Αὐτοῦ παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, Ἱππότην τοῦ Ἁγίου Στανισλάου Α'. τάξεως. τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου Γ'. τάξεως, τῆς Ἁγίας Ἄννης Β. Τάξεως κεκοσμημένου διὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στέμματος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Β. τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Ἱππότην τοῦ Λεόντος τοῦ Ζαρίγκεν, τῆς Βάδης Γ. τάξεως καὶ φέροντα τὸ παράσημον Ν.

τὸν Ἰρτιχάρ, οἵτινες, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνέθεντο καὶ ὑπέγραψαν τὰ ἑξῆς ὅρθρα.

1. Θέλει ὑπάρχει μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν δύο Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἐλευθερία καὶ ἀμοιβαιότης κατά τε τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν θαλασσοπλοΐαν.

Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας αὐτῶν θέλουσιν εἰσέρχεσθαι κατ' ἀμοιβαιότητα εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς παραλίους πόλεις τῆς ἄλλης, ἀπανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον. Θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ ἐνδιαμένωσιν εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρονίως, εἰς οἱανδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν πρὸς ἐπιμέλειαν τῶν ὑποθέσεών των, καὶ θέλουσιν ἀπολαμβάνει τὴν αὐτὴν προστασίαν καὶ ἀσφάλειαν, ὧν ἀπολαύουσιν οἱ ἰθαγενεῖς τοῦ τόπου, ἔνθα διαμένουσιν, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑπακούπτωσιν εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους καὶ τὰ διατάγματα, ἰδίως δὲ εἰς τὰς ἰσχυούσας περὶ ἐμπορίου διατάξεις.

Ἡ ἐθνικότης τῶν πλοίων θέλει εἶσθαι παραδεκτὴ, καὶ ἀναγνωρίζεσθαι παρὰ τοῦ ἑτέρου μέρους, κατὰ τοὺς ἰδίους αὐτῶν νόμους καὶ διατάξεις, δυνάμει τῶν διπλωμάτων καὶ ἄλλων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν πρὸς τοὺς πλοιάρχους καὶ κυβερνήτας.

2. Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ῥωσσικοῦ Κράτους, κενὰ ἢ καὶ φέροντα φορτίον, καὶ ἀμοιβαίως τὰ Ῥωσσικὰ πλοῖα φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, κενὰ ἢ μὲ φορτίον, θέλουσι θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυαγίων, διαπορίου (péage), ὅρμου, καθάρσεων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο τέλος ἢ βάρος οἱονδήποτε, ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε.

3. Πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, δυνάμενον ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ διὰ Ῥωσσικῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἱουδήποτε εἴδους ἢ ἐνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γενῇ δι' Ἑλληνικῶν πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, δυνάμενον ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ῥωσσικοῦ Κράτους διὰ Ῥωσσικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ δι' Ἑλληνικῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἱουδήποτε εἴδους ἢ ἐνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γενῇ διὰ Ῥωσσικῶν πλοίων.

4. Εἶναι ἐννοούμενον, ὅτι, οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύω ἄρθροις περιεχόμενοι ὅροι ἐφαρμόζονται ὁλοσχερῶς ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ τῶν φορτίων αὐτῶν, ἅτινα φθάνουσιν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ῥωσσικοῦ κράτους, καὶ ἀμοιβαίως ἐπὶ τῶν ῥωσσικῶν πλοίων καὶ τῶν φορτίων αὐτῶν, ἅτινα φθάνουσιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, προερχόμενα εἴτε ἐκ τῶν λιμένων τοῦ τόπου, εἰς ὃν ἀνήκουσιν, εἴτε ἐκ τῶν λιμένων οἱουδήποτε ἄλλου ξένου Κράτους.

5. Πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, δυνάμενον ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τῶν λιμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους δι' Ἐθνικῶν πλοίων, δύναται ὡσαύτως νὰ ἐξαχθῇ καὶ διὰ Ῥωσσικῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ

ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἱουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ τῶν τοιούτων ἐμπορευμάτων ἢ δημητριακῶν καρπῶν ἤθελε γείνει δι' Ἑλληνικῶν πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, δυνάμενον ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τῶν λιμένων τῆς Ῥωσσίας διὰ Ῥωσσικῶν πλοίων, δύναται ὡσαύτως νὰ ἐξαχθῇ καὶ δι' Ἑλληνικῶν χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἱουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ τῶν τοιούτων ἐμπορευμάτων ἢ δημητριακῶν καρπῶν ἤθελε γείνει διὰ Ῥωσσικῶν πλοίων. Θέλουσι δὲ χορηγεῖσθαι δι' ὅλα ταῦτα τὰ ἐμπορεύματα, ὧν ἡ ἐξαγωγὴ εἶναι νομίμως ἐπιτετραμμένη εἰς ἑκατέρας τὰς Ἐπικρατείας, ἡ αὐτὴ ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων (primes et remboursements de droits) ὡς καὶ αἱ αὐταὶ ὠφέλειαι, εἴτε παρὰ τῶν πλοίων τῆς μιᾶς εἴτε παρὰ τῶν τῆς ἑτέρας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἤθελε γείνει ἡ ἐξαγωγὴ τούτων.

6. Δὲν θέλουσιν ἐπιβάλλεσθαι ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, ἅτινα εἰσάγονται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, προερχόμενα ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ῥωσσικῆς Αὐτοκρατορίας, ὡς οὐδ' ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, ἅτινα εἰσάγονται εἰς τὴν Ῥωσσίαν προερχόμενα ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, εἰμὴ ὅσα ἐπιβάλλονται ἢ θέλουσιν ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐμπορευμάτων, προερχομένων ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας οἱουδήποτε ἄλλου ξένου Κράτους. Ὡσαύτως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ, ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων, προερχομένων ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἢ τῆς Ῥωσσικῆς Αὐτοκρατορίας, κατά τε τὴν εἴσοδον ἢ ἔξοδον αὐτῶν ἐκ τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ῥωσσίας, οἱαδήποτε ἀπαγόρευσις, μὴ ἐφαρμοζομένη ἐπίσης ὡς πρὸς οἱονδήποτε ἄλλο Ἔθνος.

Πᾶν ἐμπόρευμα εἰσαγόμενον, παρακατατιθέμενον ἢ ἀποθηκευόμενον εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν καὶ τῶν ὑπὸ τούτων κατεχομένων μερῶν, θέλει ὑποβάλλεσθαι, διαρκούσης τῆς ἀποθηκεύσεώς του, εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις, ὅρους καὶ δικαιώματα, εἴτε δι' Ἑλληνικῶν εἴτε διὰ Ῥωσσικῶν πλοίων ἤθελε γείνει ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοῦ. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἡ ἐκ νέου ἐξαγωγὴ τῶν τοιούτων ἐμπορευμάτων, εἴτε δι' Ἑλληνικῶν εἴτε διὰ Ῥωσσικῶν πλοίων γινομένη, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰ αὐτὰ τέλη καὶ δικαιώματα.

7. Καθόσον ἀφορᾷ τὴν θαλασσοπλοΐαν καὶ τὸ ἐμπόριον ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα, ἢ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην παραλίαν πλοίων τῶν Ἐπικρατειῶν ἑκατέρου τῶν ὑπαλλήλων συνομολογούντων μερῶν, οἱ ἀμοιβαῖοι τούτων ὑπήκοοι θέλουν ἀφομοιοῦσθαι μὲ τοὺς τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν.

Ἂν ἑκάτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν χορηγήσῃ ἐπομένως εἰς ἄλλα ἔθνη χάριτάς τινας ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, αἱ χάριτες αὗται θέλουσιν εἶσθαι κοιναὶ καὶ πρὸς τὸ ἕτερον, ἐὰν θέλει ἀπολαύει τούτων δωρεὰν, ἂν ἡ ὑπὸ τοῦ ἄλλου ἔθνους παραχώρησις δωρεὰν ἐγένετο, ἢ ἐπὶ τῇ ἀναγκαίᾳ ἀντισηκώσει, ἂν ἡ παραχώρησις ἐγένετο ἐπὶ ὅρῳ τοιούτῳ.

8. Τὰ δύω ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη παραχωροῦσιν ἀλλήλοις τὸ ἀμοιβαῖον δικαίωμα τοῦ διατηρεῖν εἰς τοὺς λιμένας καὶ παραλίους ἐμπορικὰς πόλεις ἔνθας ἄλλαι Κυβερνήσεις ἀπολαύουσι τοιούτου προνομίου, Προξένους, Ὑποπροξένους ἐμπορικοὺς Πράκτορας, οἵτινες θέλουσι λαμβάνει ἅπασαν τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

Εἶναι ὅμως ἐννοούμενον ὅτι αἱ δύο Κ

ξεργάτες ἐπιφυλάττουσιν εἰς ἑαυτὰς τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀρνηθῶσι τὴν ἔκδοσιν ἐκτελεστηρίου ὁσάκις ὑπάρχουσι παρατηρήσεις κατά τινος τῶν περιβεβλημένων μὲ τὰ καθήκοντα ταῦτα προσώπων.

Ἐν ὅσῳ δὲν ἀφαιρεθῇ τὸ ἐκτελεστήριον ἀπό τινα ἐπιτετραμμένον Προξενικὰ καθήκοντα, δὲν δύναται νὰ ἐργηθῇ κατ' αὐτοῦ προσωπικὴ κράτησις. Ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει δύναται νὰ ἐπενεχθῇ προσβολὴ εἰς τὸ ἀπαραβίαστον τῶν ἀρχείων τοῦ Προξενείου.

Οἱ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι, ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα ὡς τοιοῦτοι νὰ ἐκπληρῶσι χρέη δικαστῶν καὶ διαιτητῶν, εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ Ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἐναφυσημένας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγχώριαι Ἀρχαὶ νὰ μεσολαβῶσιν, εἰμὴ μόνον ἂν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ ἐὰν οἱ εἰρημένοι Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι ἢ ἐμποριακοὶ Πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολάβησίν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατύπωσιν τῶν ἀποφάσεών των. Ἐννοεῖται δέ, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ δικαιώματος, ὅπερ ἔχουσι τοῦ νὰ καταφύγωσι μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των εἰς τὰς δικαστικὰς Ἀρχὰς τῆς πατρίδος των.

9. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ῥηθέντας Προξένους, Ὑποπροξένους ἢ Προξενικοὺς Πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων Ἀρχῶν πρὸς ἀνεύρεσιν, σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουσιν ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰς ἁρμοδίους Ἀρχάς, καὶ θέλουσι ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ὧν ἡ ταυτότης δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἐν περιπτώσει διαφιλονεικήσεως ἢ ἀμφιβολίας, διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôles d' equipage) διαβεβαιούντων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων· τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις.

Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουσι τιθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν Πρακτόρων· δύνανται δὲ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίους φυλακὰς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτούς, νὰ μείνωσιν οὕτως ὑπὸ κράτησιν μέχρις οὗ ἤθελον ἀποδοθῇ εἰς ἃ ἀνήκουσι πλοῖα, ἢ ἀποπεμφθῶσιν εἰς τὴν πατρίδα των διά τινος πλοίου τοῦ αὐτοῦ ἢ οἱουδήποτε ἄλλου Ἔθνους.

Ἀλλ' ἂν εἴτε ὁ Πρόξενος εἴτε ὁ Πράκτωρ, τῇ αἰτήσει τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη κράτησίς τινος δραπέτου, ἤθελεν ἔχει λόγους, ἵνα μὴν ἀποπέμψῃ αὐτὸν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς του, ὁ δραπέτης οὗτος θέλει ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλει συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Μολαταῦτα ἂν ὁ τοιοῦτος δραπέτης τυγχάνῃ πράξας κακούργημά τι ἢ πλημμέλημα, δύναται ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσις του μεχρισοῦ τὸ ἐπιβληθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὐτὴ ἐκτελεσθῇ.

10. Πᾶν Ἑλληνικὸν ἢ Ῥωσσικὸν πλοῖον, ἀναγκαζόμενον εἴτε ἐκ τρικυμίας, εἴτε ἐξ οἱουδήποτε συμβάντος νὰ προσορμισθῇ εἰς τοὺς λιμένας θατέρου τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ ὅλας τὰς ἀνηκούσας ἐπισκευάς, νὰ προμηθευθῇ, ὅσα εἴδη τῷ ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖα, καὶ νὰ ἀποπλεύσῃ ἐκεῖθεν χωρὶς νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ἀπότισιν οἱουδήποτε λιμενικοῦ ἢ ναυτιλιακοῦ δικαιώματος, ἐκ τῶν ἐπιβεβλημένων ἢ ἐπιβληθησομένων πρὸς ὄφελος τῆς Ἐπικρατείας. Εἶναι ὅμως ἐννοούμενον, ὅτι οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορεύσαντες τὴν κατ' ἀνάγκην προσόρμισιν (relâche forcée), τοῦ τοιούτου πλοίου πρέπει νὰ ὦσι πραγματικοὶ καὶ

προφανεῖς, καὶ ὅτι τὸ πλοῖον δὲν πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ οὐδεμίαν ἐμπορικὴν ἐργασίαν διὰ φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως ἐμπορευμάτων, οὐδὲ νὰ παρατείνῃ τὴν εἰς τὸν λιμένα διαμονήν του πλέον τοῦ χρόνου, τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς προσορμίσεώς του. Εἶναι δ' ὡσαύτως ἐννοούμενον, ὅτι αἱ φορτώσεις τε καὶ ἐκφορτώσεις, ὅσαι ὑπαγορεύονται ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου ἢ ἐκ τῆς διατροφῆς τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, δὲν θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἐμπορικαὶ ἐργασίαι. Ἂν μ' ὅλα ταῦτα ὁ Κυβερνήτης τοιούτου πλοίου εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀπαλλοτριώσῃ μέρος τοῦ φορτίου του, ἵνα προμηθευθῇ οὕτω τὰς ἀναγκαιούσας αὐτῷ δαπάνας, ὑποχρεοῦται τότε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις καὶ διατιμήσεις, τὰς ἰσχυούσας εἰς τὸ μέρος, ἔνθα εὑρίσκεται τὸ πλοῖόν του προσωρμισμένον.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν πλοιόν τι τῆς μιᾶς τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἤθελε ὑποστῇ ναυάγιον εἰς ἀκτὴν τῆς ἑτέρας Ἐπικρατείας, οὐχὶ μόνον θέλει χορηγηθῇ πᾶσα συνδρομὴ εἰς τοὺς ναυαγήσαντας, ἀλλὰ καὶ τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα, εἴτε τὰ μέρη καὶ λείψανα αὐτῶν, τὰ ἄρμενά των, ὅλα ἐν γένει τὰ εἴδη, ὅσα εἰς αὐτὰ ἀνήκουσιν, ὡς καὶ τὰ ναυτιλιακά των ἔγγραφα καὶ τὰ διασωθέντα σκεύη ἢ ἐμπορεύματα, δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν ἢ κρατηθῶσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει. Τὰ εἰρημένα πλοῖα, εἴδη καὶ ἐμπορεύματα θέλουσι διατηρηθῇ ἀπ' ἐναντίας, καὶ ἀποδοθῇ τῷ πληρωμῇ τῶν αὐτῶν σώστρων καὶ ἐξόδων διατηρήσεως ὡς καὶ τῶν αὐτῶν τελωνιακῶν τελῶν, δικαιωμάτων καθάρσεως καὶ ἄλλων, εἰς ἃ ὑποβάλλονται καθ' ὁμοίας περιστάσεις καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα. Εἰς τὴν αὐτὴν δὲ κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ τὸ προκύψαν ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν εἰδῶν τούτων, ἂν αἱ περιστάσεις ἤθελαν ὑπαγορεύσει τὴν ἄρσιν αὐτῶν πώλησιν.

Ἐν περιπτώσει ναυαγίου, ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμίσεως τινός, οἱ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι, ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες εἰς ἐπιτετραμμένοι νὰ μεσολαβῶσι, χορηγοῦντες τὴν ἀνήκουσαν συνδρομὴν τοὺς συγχωρίους των. Ἐννοεῖται δέ, ἐν πε ιπτώσει οἱασδήποτε νομίμου ἀπ τήσεως, εἴτε ὡς πρὸς τὸ ναυαγῆσαν πλο εἴτε ὡς πρὸς τὰ ἐμπορεύματα καὶ εἰ ἡ περὶ ταύτης ἀπόφασις θέλει ἀνα θεσθαι εἰς τὰ ἁρμόδια τοῦ τόπου δι στήρια.

14. Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν ὑψ συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἔχουσιν τὴν ἐπικράτειαν τῆς ἄλλης τὸ δικαίω τοῦ διαθέτειν τὰ πρισωπικὰ αὐτῶν ὑπ χοντα διά τε διαθήκης, δωρεᾶς ἢ ἄλ ὑπωσδήποτε· οἱ δὲ κληρονόμοι αὐτ πήκοοι τῆς ἑτέρας τῶν συνομολογου Δυνάμεων θέλουσι κληρονομεῖ τὰ ὑπ χοντά των, εἴτε δυνάμει διαθήκης, προσωπικῶς εἴτε δι' ἄλλων ἐπιτρόπων νεργούντων ἐν ὀνόματί των, χωρὶς νὰ ὑπ κνῶνται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώμα εἰμὴ εἰς ὅσα ὑπάγονται εἰς παρομοίας ριστάσεις καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου, τὰ ἐνθέντα ὑπάρχοντα εὑρίσκονται.

15. Ἀποβιούντων τῶν συγχωρίων οἱ Πρόξενοι, καὶ Ὑποπρόξενοι καὶ ἐμ ρικοὶ Πράκτορες τῆς Ἑλλάδος εἰς Ῥωσσίαν καὶ τῆς Ῥωσσίας εἰς τὴν Ἑλλ ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων αἱ ἁμοιβαῖαι διπ ματικαὶ Πρεσβεῖαι, θέλουσιν ἔχει τὸ καίωμα νὰ ἐνεργῶσι συμφώνως μετὰ ἁρμαδίου ἐπιτοπίου Ἀρχῆς τὴν κατα φὴν τῶν ἐκ τῆς κληρονομίας προκυπ των πραγμάτων, νὰ θέτωσιν ἐπ' αὐ τὰς σφραγῖδας τοῦ Προξενείου ἢ τῆς Π σβείας, συγχρόνως μὲ τὰς τῆς εἰρημ ἐπιτοπίου Ἀρχῆς, ἐνεργουμένων οὗ ὅλων τῶν καταλλήλων μέτρων πρὸς δ τήρησιν τῆς κληρονομίας.

Προσέτι δὲ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣ θελεν ἀποβιώσει τις τῶν συγχωρίων ἀδιαθέτως, ἢ χωρὶς νὰ προσδιορίσῃ ἐκ λεστὰς διαθήκης, οἱ Πρόξενοι κτλ. ἔχ δικαίωμα νὰ ἐκπληρῶσιν εἴτε ἐξ ἐπ γέλματος εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ρομένων μερῶν, καὶ προεισποιουμ

ἐν καιρῷ τῆς ἐπιτροπίου Ἀρχῆς, τὰς ἀνηκούσας πρὸς τὸ συμφέρον τῶν κληρονόμων διατυπώσεις, νὰ λαμβάνωσι κατοχὴν τῆς κληρονομίας καὶ νὰ ἐκκαθαρίζωσι καὶ διοικῶσι ταύτην εἴτε προσωπικῶς, εἴτε δι' ἐπιτρόπων των, διοριζομένων ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτῶν.

13. Ὅσαι διαγερθῶσι διενέξεις μεταξὺ διαφόρων ἀντιποιουμένων τὴν κληρονομίαν, αἱ διανέξεις αὗται θέλουσι λυθῆ καὶ ἀποφασισθῆ ὁριστικῶς κατὰ τοὺς νόμους καὶ ὑπὸ τῶν δικαστῶν τοῦ τόπου, ἔνθα ἡ κληρονομία μένει σχολάζουσα. Ἂν κατὰ συνέπειαν ἀποβιώσεως προσώπου τινὸς, κατέχοντος ἀκίνητα κτήματα ἐπὶ τῆς χώρας μιᾶς τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, τὰ κτήματα ταῦτα διαιρεθῶσι κατὰ τοὺς νόμους τοῦ τόπου εἰς τινα ὑπήκοον τῆς ἑτέρας· οὗτος δὲ καίτοι ἀλλαχοῦ δὲν δύναται νὰ τὰ κρατῇ ὑπὸ τὴν κυριότητά του, θέλει τῷ χορηγηθῆ ἡ παρὰ τῶν ἐγχωρίων νόμων προσδιωρισμένη προθεσμία, ἢ, ἂν οἱ ὑπάρχοντες ἤδη νόμοι δὲν προσδιορίζωσι τοιαύτην, θέλει τῷ δοθῆ προθεσμία ἀνάλογος, ἵνα πωλήσῃ τὰ κτήματα ταῦτα, λάβῃ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως των προκύψον ποσὸν, καὶ ἐνεργήσῃ τὴν ἐξαγωγήν του. Δὲν θέλουν δὲ ἐπιβάλλεσθαι εἰς τὰς τοιούτου εἴδους κληρονομίας ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα παρὰ τὰ ἐπιβαλλόμενα καὶ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς.

14. Τὸ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαίωμα (droit de detraction), ὅπερ εἰσπράττεται πρὸς ὄφελος τοῦ Ἑλληνικοῦ ταμείου ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς καὶ τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους μετακομίσεως κληρονομιῶν καὶ ἄλλων πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς ἀλλοδαπούς, δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ ἄλλων ὑπαρχόντων, διελθόντων ἢ ἀνηκόντων εἰς ὑπηκόους Ῥώσσους ἀμοιβαίως δὲ τὸ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαίωμα, ὡς ὁρίζεται ἀνωτέρω, δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι ἐν τῇ Ῥωσσικῇ Αὐτοκρατορίᾳ ἐπὶ κληρονομιῶν καὶ ἄλλων κτημάτων, διελθόντων ἢ ἀνηκόντων εἰς ὑπηκόους Ἕλληνας.

15. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν ἐφαρμόζεσθαι ὡς πρὸς ὅλα τὰ ὑπὸ Ῥωσσικὴν σημαίαν πλέοντα πλοῖα, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως μεταξὺ τῆς κυρίως ἐμπορικῆς Ῥωσσικῆς ναυτιλίας καὶ τῆς ἀνηκούσης ἰδίως εἰς τὸ μεγάλον Δουκάτον τῆς Φινλανδίας, ὅπερ ἀποτελεῖ μέρος ἀναπόσπαστον τῆς Ῥωσσικῆς Αὐτοκρατορίας.

16. Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ περαιτέρω τῆς προθεσμίας ταύτης μέχρι τῆς παρελεύσεως 12 μηνῶν, ἀφ' οὗ ἑκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελε δηλώσει τῷ ἑτέρῳ τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του.

Ἑκάτερον τῶν δύο μερῶν ἐπιφυλάσσεται εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προειδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸ ἕτερον ἀμέσως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐννέα πρώτων ἐτῶν· συνεφώνησαν δὲ ἀλλήλοις, ὅτι μετὰ τὴν λῆξιν τῶν δώδεκα μηνῶν ἀφ' ὅτου ἤθελε γίνει τοιαύτη δήλωσις, ἡ παροῦσα συνθήκη καὶ ἅπαντες οἱ ἐν αὐτῇ περιεχόμενοι ὅροι θέλουσι παύσει τοῦ νὰ ὦσιν ὑποχρεωτικοὶ πρὸς τὰ δύο μέρη.

17. Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῆ παρά τε τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν. Αἱ δ' ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῆ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπογραφῇ ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν συνθήκην, ἐπέθεντο τὰς σφραγῖδας των. Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουν. 1850.

Ἴδια Ἄρθρα.

1. Ἐπειδὴ αἱ ἐμπορικαὶ τῆς Ῥωσσίας σχέσεις μετὰ τῶν Βασιλείων τῆς Δουνδίας καὶ Παρσεγίας ἐκανονίσθησαν δι' εἰδικῶν ὡρισμένων συμβάσεων, αἵτινες ἰσχύουσι καὶ εἰς τὸ μέλ-

λον ν' ἀνανεωθῶσι, χωρὶς νὰ ἦναι παντελῶς συνδεδεμένοι μὲ τὰς ὑπαρχούσας ὡς πρὸς τὸ ξένον ἐμπόριον ἐν γένει διατάξεις, τὰ δύο ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη, προτιθέμενα ν' ἀποβάλωσι τῶν ἐμπορικῶν σχέσεών των πᾶν εἶδος ἀμφιβολίας ἢ ἀφορμῆς πρὸς συζήτησιν, συνέθεντο ὅτι οἱ ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας εἰδικοὶ οὗτοι ὅροι παραδεχθέντες ἕνεκα τῶν ἀντιστοιχουσῶν ὠφελειῶν, αἵτινες χορηγοῦνται ἐν τοῖς εἰρημένης Βασιλείοις εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τῆς Φινλανδίας, δὲν δύνανται ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὡς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς καὶ ναυτιλιακὰς σχέσεις, τὰς διὰ τῆς παρούσης συνθήκης καθιερουμένας ὑπὸ τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν.

Εἶναι ἐπίσης ἐννοούμενον, ὅτι δὲν θεωροῦνται παντελῶς ὡς ποιοῦσαι ἐξαίρεσιν τῆς ἀρχῆς τῆς ἀμοιβαιότητος αἱ ἀτέλειαι, ἀμοιβαί, καὶ προνόμια, περὶ ὧν ὁ λόγος κατωτέρω.

Α') Ἡ ἀτέλεια ἧς ἀπολαύουσι τὰ εἰς Ῥώσσους ὑπηκόους ἀνήκοντα Ῥωσσικὰ πλοῖα, ἅτινα ἐν διαστήματι τῶν πρώτων τριῶν ἐτῶν ἀπαλλάσσονται τῶν δικαιωμάτων τῆς ναυτιγεσίας.

Β') Αἱ ἀμοιβαὶ αἱ χορηγούμεναι ἐν τῇ Ῥωσσίᾳ εἰς διαφόρους Ἀγγλικὰς ἑταιρείας καλουμένας Ριάκτ Κλούβ (Yacht Clubs.)

Εἰς πίστωσιν δὲ ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τ' ἀνωτέρω ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουνίου 1850.

Ἐπικυροῦμεν καὶ βεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ὅρθρα, ὑποσχόμενοι δι' Ἡμᾶς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ προσβάλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ συγχωρῶμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπεθέσαμεν τὴν τοῦ Βασιλ. Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν δεκάτην τῆ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἐν ἔτει μὲν Σωτηρ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ, τῆ δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δεκάτῳ δ δόῳ.

---

707 Δ. Περὶ ἀπονομῆς νομισματοσήμου τοὺς συνδρομητὰς τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ὄθωνος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ εὐγνωμοσύνη εἶν ἀμοιβὴ ὀφειλομένη πρὸς τοὺς γενναίω συνδραμόντας τὴν οἰκοδομὴν τοῦ φρο νύμου ἡμῶν Πανεπιστημίου, καὶ ὅτι εἶν δίκαιον νὰ ἐξηγηθῇ τὸ αἴσθημα τοῦτο δι σημείου διαιωνίζοντος τὴν μνήμην τ εὐγενοῦς ταύτης πράξεως τῶν εἰρημέν συνδρομητῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου π πουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τ Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀπεφασίσαμ καὶ διατάττομεν.

1. Θέλει χαραχθῇ νομισματόσημ Χαλκοῦν φέρον ἐξ ἑνὸς μέρους τὴν Ἡμ τέραν εἰκόνα, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν τ Πανεπιστημίου πρόσοψιν μὲ τὴν ἐπιγ κὴν ὑπόμνησιν τῆς κατὰ τὴν 20 Μα 1837 γενομένης παρ' Ἡμῶν κατὰθέσ τοῦ θεμελίου λίθου, καὶ τὴν ἐπιγραφ «Τοῖς Εὐεργέταις τοῦ Πανεπιστημίου τοῖς Συνδρομηταῖς τοῦ Πανεπιστημίου

2. Ἐκ τοῦ Νομισματοσήμου τούτ τὸ τῶν Εὐεργετῶν θέλει δίδοσθαι εἰς τ προσενεγκόντας, ἢ μέλλοντας νὰ πρ φέρωσιν ἀπὸ διακοσίας δραχμὰς καὶ ἐ κεῖνα, τὸ δὲ τῶν Συνδρομητῶν, εἰς τ προσενεγκόντας, ἢ μέλλοντας νὰ προσ ρωσιν ἀπὸ εἰκοσιπέντε μέχρι διακοσ δραχμῶν.

3. Ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω βάσει, λαβὸ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Π πιστημίου ἐπιτροπὴ τὸν ὑπάρχοντα νικὸν κατάλογον ὅλων τῶν ἀπ' ἀρχῆς γι τοὐδε Συνδρομητῶν, θέλει συντ ἰδιαίτερον πίνακα περιέχοντα τὰ ὀν τα ἐκείνων, αἵτινες, ὡς ἐκ τοῦ ποσοῦ προσφορᾶς αὐτῶν, ἔχουσι δικαίωμα

λάβωσι τὸ Νομισματόσημον τῶν Εὐεργετῶν, ἢ τὸ τῶν Συνδρομητῶν. Τὸν πίνακα τοῦτον θέλει ὑποβάλει ἡρημένη ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδεύσεως· μετὰ δὲ τὴν ἔγκρισιν ταύτην, θέλει ἐκδοθῇ δι' ἕνα ἕκαστον τῶν μέχρι τοῦδε Συνδρομητῶν τὸ ἀπαιτούμενον ἔντυπον ἔγγραφον συνωδευμένον μὲ τὸ ἀνῆκον Νομισματόσημον. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο φέρον τὰς ὑπογραφὰς τῶν μελῶν καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς διαληφθείσης ἐπιτροπῆς, θέλει εἶσθαι ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογεγραμμένον καὶ παρὰ τοῦ εἰρημένου Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ, φέρον τὸν τύπον τῆς σφραγῖδος τοῦ Ὑπουργείου. Οἱ αὐτοὶ ὅροι ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων καὶ Νομισματοσήμων διὰ τοὺς μέλλοντας Συνδρομητάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1850.

---

708. Δ. Περὶ Ἑλληνοδιδασκάλων καὶ Καθηγητῶν Γυμνασίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1850 Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ κανονισμοῦ τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας παιδεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἀπὸ τῆς ά. Ἰανουαρίου 1851, οὐδεὶς θέλει εἶσθαι δεκτὸς ἵνα καθέξῃ διδασκαλικὴν δημοσίαν θέσιν, ἢ νὰ μετέλθῃ ἰδιωτικῶς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, ἐὰν δὲν διῆλθε τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν τοῦ φροντιστηρίου, καὶ δὲν ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Ὑπουργὸν τὴν προσήκουσαν ἀπόδειξιν, ὅτι προσεκτήσατο ὁλικὴν τελειοποίησιν, δι' ἧς κρίνεται ἄξιος τοῦ νὰ ἐξασκῇ τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα· ἐπὶ δὲ τῇ βάσει τῆς ἀποδείξεως ταύτης θέλει οὗτος ἐκδίδει τὴν ἀπαιτουμένην τοῦ διδάσκειν ἄδειαν.

2. Ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ὁρισθείσης προθεσμίας ἤτοι ἀπὸ τῆς ά. Ἰανουαρίου 1851, οὐδεὶς θέλει εἶσθαι δεκτὸς εἰς θέσιν καθηγητοῦ γυμνασίου, ἐὰν δὲν ἔλαβε παρὰ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Ἡμετέρου Πανεπιστημίου, τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον τελειοδιδάκτου διπλωμα.

3. Ἐξαιροῦνται τῶν ἀνωτέρω ὑποχρεώσεων, ὅσοι τῶν καθηγητῶν ἢ τῶν ἑλληνοδιδασκάλων ἦσαν ἤδη ἀνεγνωρισμένοι παρὰ τῆς Ἡμετέρας Κυβερνήσεως πρὶν τῆς λήξεως τῆς εἰρημένης προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ὀκτωβρ. 1850.

---

709. Δ. Περὶ χορηγηθείσης πιστώσεως ἓξ χιλιάδων δραχμῶν, εἰς βοήθειαν ὑπὲρ τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ ἐνταῦθα ἀνεγειρόμενος Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Εἰρήνης μένει εἰσέτι ἀτελὴς δι' ἔλλειψιν τῶν πρὸς τοῦτο δαπανῶν.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἔλλειψις καταλληλου Ἱεροῦ Ναοῦ διὰ τὰς ἐν τῇ πρωτευούσῃ τελετὰς, καὶ ἡ πρόσοψις, εἰς ἣν ἔφθασεν ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἀνωτέρω καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ, καὶ ὅτι περὶ τοιαύτης δαπάνης δὲν προέβλεψεν ὁ ψηφισθεὶς προϋπολογισμός.

Ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Χορηγεῖται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν πίστωσις δραχμῶν ἓξ χιλιάδων, ἥτις θέλει χρησιμεύσει ὡς βοήθεια τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐνταῦθα Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, διδομένων ἀνὰ δύω χιλιάδων δραχμῶν καθ' ἕκαστον μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπήν.

2) Ἡ διὰ νόμου τακτοποίησις τῆς πιστώσεως ταύτης θέλει γίνει ἅμα μετὰ τὴν συγκάλεσιν τῶν βουλῶν, καταλογι-

ζομένης εἰς τὸ κεφ. 8 ἀρ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1850 ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Σεπτεμ. 1850.

---

710. Δ. Περὶ χορηγήσεως πιστώσεως 22000 χιλιάδων δραχμῶν διὰ πληρωμὴν τοῦ πρὸς τὸν Κ. Ζούλα ἐκ μέρους τοῦ δήμου Ὕδρας ὀφειλομένου χρέους.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, θεωροῦντες ὅτι ἡ μεταξὺ τῆς κοινότητος Ὕδρας καὶ τοῦ Κ. Ζούλα, Ἰονίου Ὑπηκόου, διαφορὰ περὶ τοῦ εἰς αὐτὸν χρέους της συνεβιβάσθη

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ δῆμος Ὕδρας δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν ἕνεκα τῆς ἀπορίας του νὰ ἐκπληρώσῃ ἐγκαίρως τοὺς ἐπιβαλλομένους εἰς αὐτὸν ὅρους τοῦ συμβιβασμοῦ.

Θεωροῦντες ὅτι εἰς τὴν κοινότητα Ὕδρας ὀφείλεται ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα λαμπρὰς ἐκδουλεύσεις της, καὶ ὅτι ἑπομένως καὶ χρέος καὶ δίκαιον εἶναι νὰ συντρέξῃ αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Χορηγεῖται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν πίστωσις ἓξ δραχμῶν εἴκοσι δύο χιλιάδων.

2. Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει χορηγηθῇ εἰς τὸν δῆμον Ὕδρας ὡς δάνειον, ἐκπεσθησόμενον ἐν καιρῷ ἐκ τῶν πρὸς τὸ κοινὸν Ὕδρας ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἕνεκα τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα δαπανῶν του διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπότισιν τοῦ πρὸς τὸν Ζούλαν χρέους του.

3. Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν θέλει πληρωθῇ παρὰ τοῦ δήμου εἰς τὸν Ζούλαν εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἥτοι ἡ μὲν πρώτη κατὰ τὸν Δεκέμβριον μῆνα τ. ε. ἡ δὲ δευτέρα μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐκ τῆς πρώτης δόσεως θέλουν προκαταβληθῇ εἰς τὸν Ζούλαν δραχμαὶ πεντακόσιαι.

4. Ἡ διὰ νόμου τακτοποίησις τῆς πιστώσεως ταύτης θέλει γένει ἅμα μετὰ τὴν συγκάλεσιν τῶν βουλῶν καταλογιζομένης εἰς τὸ κεφ. 11 ἄρθ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως τοῦ 1850 ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1850.

---

711 Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 περὶ δημοτικῶν φόρων Νόμου ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1 Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν ἐφ' ὅλων τῶν εἰς αὐτὸν εἰσαγομένων πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἐμπορευμάτων παντὸς εἴδους.

2 Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται ἓν τέταρτον τοῦ ἑκατοστοῦ τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἰσοπέδωσιν καὶ λιθόστρωσιν τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν, καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀναγκαίων ὀχετῶν τῆς πόλεως· θέλει δὲ διαρκέσει ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ ἐλευσομένου ἔτους 1851.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Νοεμβρίου 1850.

---

712 Δ. Περὶ ἐμψυχώσεως τῆς Ἐθνικῆς βιομηχανίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1837 Ἡμέτερον Β. Διάταγμα περὶ ἐμψυχώσεως τῆς Ἐθνικῆς βιομηχανίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματός Μας προβλεπομένη δημοσία ἔκθεσις τῶν προϊόντων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας θέλει λάβει χώραν τὴν 1 τοῦ ἐλευσομένου Ἀπριλίου καὶ θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνερ-

γῆται ἐτησίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν εἰς τὴν αὐτὴν πρωτεύουσαν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδιορισθησόμε ον μέρος, δι' ἕκαστον κλάδον τῆς βιομηχανίας· ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις θέλει εἶσθαι γενικὴ καὶ θέλει περιλαμβάνει τὰ προϊόντα τῆς βιομηχανίας ὅλων τῶν Νομῶν κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

2. Ἑτέρα ἔκθεσις ἰδίως διὰ τὰ προϊόντα τῆς γεωργίας θέλει ἐνεργεῖσθαι κατ' ἔτος εἰς τὸ ἐν Τίρυνθι Γεωργικὸν Σχολεῖον, ἥτις θέλει εἶσθαι μερικὴ διὰ τοὺς Νομοὺς τῆς Πελοποννήσου.

3. Ἡ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας θέλουν εἶσθαι δεκτὰ τὰ στελλόμενα προϊόντα ὡς καὶ ἡ διάρκεια ἑκάστης τῶν ἀνωτέρω ἐκθέσεων, θέλουν προσδιορίζεσθαι καὶ δημοσιεύεσθαι ἐγκαίρως παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

4. Τὰ διὰ τὴν ἔκθεσιν προσδιορισμένα ἀντικείμενα θέλουν μετακομίζεσθαι δι' ἐξόδων τῶν ἰδιακτητῶν ἢ τῇ συνδρομῇ τῶν ἀρμοδίων Δήμων· θέλουν δὲ τοποθετεῖσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ Δημόσιον κατάστημα καὶ διατηρεῖσθαι δι' ἐξόδων τοῦ Δημοσίου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκθέσεως.

5. Οἱ ἐκθέτοντες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραδίδουν τὰ ἀντικείμενα ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὴν περὶ ἐκθέσεως ἐπιτροπήν, καταθέτοντες συγχρόνως ἔγγραφον περιγραφὴν τῶν εἰδῶν ὁμοῦ μὲ τὰ ἀνήκοντα ἐπίσημα πιστοποιητικὰ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν περὶ τῆς γνησιότητος τῶν εἰδῶν καὶ τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων, κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου ὁδηγίας.

6. Τὰ ἐκτιθέμενα ἀντικείμενα θέλουν διακέσθαι κατὰ τὴν προσδιορισθησομένην τάξιν των παρ' ἐπιτρόπων ἐπὶ τούτῳ διοριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ θέλουν ἀπονέμεσθαι ὑπὲρ τῶν διακρινομένων τὰ ἀνήκοντα βραβεῖα εἰς τοὺς ἰδιακτήτας.

7. Τὰ βραβεῖα ταῦτα θέλουν συνίστασθαι κατὰ τὸ ἄνω μνησθὲν Διάταγμά Μας·

α) Εἰς ἀμαιβὰς χρηματικάς.

β) Εἰς τὰ Νομισμάτόσημα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως καὶ εἰς χάλκινα ὁμοῦ μὲ δίπλωμα βραβείου.

Τὰ μὲν χρυσᾶ πρώτης τάξεως θέλουν ἔχει ἀξίαν 100 δραχμῶν, τὰ δὲ τῆς δευτέρας 50 δρ., τὰ ἀργυρᾶ τῆς πρώτης τάξεως δραχμὰς 10 καὶ τὰ τῆς δευτέρας ἀξίας δραχμὰς 5.

γ) Εἰς ζῶα ἐκλεκτά, μηχανὰς καὶ ἐργαλεῖα, εἰς σπόρους κλπ.

8 Ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν δοθησομένων βραβείων θέλει προσδιορίζεσθαι ἐτησίως διὰ Βασ. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Νοεμβρίου 1850.

---

718. *Περὶ διοργανισμοῦ τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου εἰς Τίρυνθα.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 28 Μαΐου 1846 νόμον περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ Σχολείου καὶ εἰς Τίρυνθα.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον μετὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν ἡμῶν περὶ τῆς εἰδικῆς ἐπιστασίας τοῦ Ἱπποφορβείου νὰ διοργανισθῇ καταλλήλως τὸ ἐν Τίρυνθι Γεωργικὸν Σχολεῖον ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α'. Περὶ τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου.

1. Σκοπὸς τῆς συστάσεως τοῦ γεωργικοῦ σχολείου εἶναι ἡ διδασκαλία τῶν διαφόρων μεθόδων τῆς γεωργίας ἐν γένει κατά τε τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν μέρος, καὶ ἡ διάδοσις τῶν γνώσεων τούτων εἰς τοὺς κατοίκους.

2. Τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον, προωρισμένον κατὰ τοῦτο νὰ προετοιμάσῃ ἱκανὸν ἀριθμὸν πρακτικῶν γεωργῶν καὶ νὰ μορφώσῃ ἐπιστήμονας περὶ τὰ γεωργικὰ ἄνδρας, ἱκανοὺς νὰ ἀναπτύξωσι διὰ τῶν εἰδικῶν γνώσεων των τὸν κλάδον τοῦτον, θέλει περιλαμβάνει δύω διακεκριμένας τάξεις μαθητῶν, αἵτινες ἀκολούθως θέλουν ἀπαρτίσει δύω ἰδιαιτέρας Σχολάς.

3. Εἰς τὴν πρώτην τῶν τάξεων τούτων θέλουν διδάσκεσθαι οἱ μαθηταὶ τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν ἁρμοδίων καθηγητῶν· κατὰ δὲ προσδιωρισμένας ἡμέρας καὶ ἰδίως κατὰ τὰς ἑορτὰς θέλουν παραδίδεσθαι στοιχειώδη τινὰ θεωρητικὰ μαθήματα μεθοδικῶς συντεταγμένα ἰδίως διὰ τὴν τάξιν ταύτην.

Ἡ περίοδος τῶν μαθημάτων τῆς τάξεως ταύτης θέλει τελειόνει κατὰ πᾶσαν διετίαν.

4. Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν θέλει διδάσκεσθαι κατ' ἔκτασιν τό τε πρακτικὸν καὶ θεωρητικὸν μέρος κατὰ τὸ ἐκδοθησόμενον πρόγραμμα τοῦ Σχολείου.

Ἡ περίοδος τῶν μαθημάτων τῆς τάξεως ταύτης θέλει τελειόνει μετὰ τρία ἔτη δί ὅσους ἔχουν τὰς ἀπαιτουμένας πρακτικὰς γνώσεις.

ΚΕΦ. Β'. Περὶ μαθητῶν.

5. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου διαιροῦνται εἰς τακτικοὺς, εἰς οἰκοτρόφους, καὶ εἰς ἐκτάκτους.

6. Τακτικοὶ μαθηταὶ εἶναι οἱ ἐγγραφόμενοι εἰς μίαν τῶν τάξεων τοῦ Σχολείου καὶ ἀκολουθοῦντες τὴν σειρὰν τῶν παραδιδομένων μαθημάτων. Οἰκότροφοι δὲ ὅσοι διορίζονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν δήμων, ἢ ἄλλων καταστημάτων, ἢ καὶ ἐκ μέρους ἰδιωτῶν διὰ νὰ τελειώσωσι τὰς σπουδάς των, κατοικοῦντες καὶ τρεφόμενοι ἐντὸς τοῦ ἰδίου καταστήματος. Ἔκτακτοι δὲ μαθηταὶ ὅσοι ἐκ τῶν περιοίκων γεωργῶν ἢ ἄλλων κτηματιῶν ἤθελον συχνάζει περιοδικῶς εἰς τὸ Σχολεῖον διὰ νὰ ἀποκτήσωσι πραγματικὰς γνώσεις, περὶ τὴν καλλιέργειαν διαφόρων προϊόντων.

7. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν μαθητῶν καὶ τῶν οἰκοτρόφων θέλει προσδιορίζεσθαι ἑκάστοτε παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

8. Διὰ νὰ γίνῃ τις δεκτὸς ὡς τακτικὸς μαθητὴς ἢ ὡς οἰκότροφος εἰς τὸ Σχολεῖον ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὰ ἑξῆς προσόντα. 1. Νὰ ἦναι ὑγειοῦς κράσεως. 2. Νὰ ἦναι ἐμβολιασμένος. 3. Νὰ ἔχῃ ἡλικίαν 15 ἕως 20 ἐτῶν. 4. Νὰ ἦναι χριστιανὸς ὀρθόδοξος. 5. Νὰ γινώσκῃ τὸ ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν καὶ τὰς τέσσαρας ἁπλᾶς πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς. Ἐὰν δὲ οὗτος προτίθεται νὰ ἐκπαιδευθῇ καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπιστήμης, ἀκολουθῶν τὰ μαθήματα τῆς δ' τάξεως, ἀπαιτεῖται νὰ ἐτελείωσε τὰ μαθήματα ἑνὸς τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τοῦ κράτους.

9. Οἱ τακτικοὶ μαθηταὶ καὶ οἱ οἰκότροφοι ἐξεταζόμενοι ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν καθηγητῶν θέλουν κατατάττεσθαι εἰς τὴν ἁρμοδίαν τάξιν, ἐγγραφόμενοι εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, τὸ ὁποῖον θέλει κρατῇ ὁ διευθυντής.

10. Εἰς τὰς κενὰς θέσεις οἰκοτρόφων τῆς Κυβερνήσεως θέλουν διορίζεσθαι αἱ διὰ συναγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου διακρινόμενοι· προτιμῶνται δὲ ἐπὶ ἴσων οἱ ἐνδεεῖς καὶ ἀνήκοντες εἰς γεωργικὰς οἰκογενείας.

11. Οἱ οὕτω διοριζόμενοι ὑπότροφοι θέλουν διατηρεῖσθαι εἰς τὰς θέσεις των μέχρι τοῦ τέλους τῆς περιόδου τῶν μαθημάτων τῆς τάξεως, εἰς ἣν ἀνήκουν, δύνανται δὲ καὶ πρὸ τούτου νὰ παύσωσι δι' ἀποδεδειγμένην ἀμέλειαν, κακὴν διαγωγὴν, ἢ ἀνικανότητα.

12. Οἱ μαθηταὶ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Σχολεῖον χρεωστοῦν νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς περὶ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ πειθαρχίας τοῦ Σχολείου ἐκδιδομένας διατάξεις καὶ νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς εἰς τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων τῶν μαθημάτων.

13. Κατὰ τῶν ἀτακτούντων ἢ παρεκτρεπομένων μαθητῶν θέλουν ἐπιβάλλεσθαι πειθαρχικαὶ ποιναί.

14. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι

1. Ἐπίπληξις ἰδιαιτέρα καὶ δημοσία. 2. Κράτησις ἐντὸς τοῦ θαλάμου. 3. Προσωρινὴ ἀποβολὴ ἐκ τοῦ Σχολείου. 4. Ὁριστικὴ ἀποβολὴ ἐκ τοῦ σχολείου καὶ διαγραφὴ τοῦ μαθητοῦ ἐκ τοῦ καταλόγου.

15. Ἡ πρώτη ποινὴ θέλει ἐφαρμόζεσθαι παρ' ἑκάστου διδασκάλου κατὰ τῶν ἀτακτούντων μαθητῶν τῆς τάξεώς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

του· ἡ δὲ 2, 3 καὶ 4 θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου τῶν καθηγητῶν, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον διὰ τοῦ Διευθυντοῦ.

16. Ὅλα τὰ μαθήματα εἶναι ὑποχρεωτικὰ εἰς τοὺς τακτικοὺς καὶ οἰκοτρόφους μαθητάς.

ΚΕΦ Γ'. Περὶ ἐξετάσεων.

17. Τὸ σχολαστικὸν ἔτος ἄρχεται τὴν 20 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 20 Ἰουνίου· διαιρεῖται δὲ εἰς δύο περιόδους, τὴν χειμερινὴν καὶ ἐαρινὴν ἐξαμηνίαν.

18. Αἱ ἐξετάσεις θέλουν γίνεσθαι καθ' ἑξαμηνίαν· κατὰ μὲν τὸ τέλος τῆς χειμερινῆς ἐξαμηνίας θέλουν γίνεσθαι ἐξετάσεις ἐφ' ὅλων τῶν μαθημάτων τῆς ἐξαμηνίας, κατὰ δὲ τὸ τέλος τῆς ἐαρινῆς λαμβάνει χώραν ἐξετάσεις γενικαὶ ἐπὶ τῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος παραδοθέντων μαθημάτων.

19 Αἱ ἐτήσιαι ἐξετάσεις θέλουν εἶσθαι δημόσιοι.

20. Οἱ διακρινόμενοι κατ' αὐτὰς μεταὶ δικαζόμενοι καὶ βαθμολογούμενοι κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου τῶν καθηγητῶν, θέλουν λαμβάνει χρηματικὰς ἀμοιβὰς ἢ ἄλλα βραβεῖα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, τὰ ὁποῖα θέλουν ὁρίζεσθαι ἐτησίως διὰ Β. Διατάγματος.

21. Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν ἐτησίων ἐξετάσεων, θέλουν ἐνεργεῖσθαι εἰς τὸ τέλος τῆς περιόδου ἑκάστης τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τάξεων τῶν μαθητῶν γενικαὶ ἐξετάσεις ἔγγραφοι καὶ προφορικαί.

22. Αἱ γραπταὶ ἐξετάσεις περιστρέφονται εἰς θέματα τῶν διαφόρων κλάδων διδόμενα εἰς τὸν μαθητὴν ἀπὸ τοὺς καθηγητάς, τὴν λύσιν τῶν ὁποίων ὀφείλει ὁ μαθητὴς νὰ ἐκθέσῃ ἐγγράφως καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων, ἀντίγραφον δὲ αὐτῶν μετ' ἐκθέσεως τοῦ Διευθυντοῦ θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

23. Αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις γίνονται ἐνώπιον ὅλων τῶν καθηγητῶν, οἵτινες ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀπευθύνωσιν ἐρωτήσεις εἰς τὸν ἐξεταζόμενον, ἕκαστος εἰς τὸν κλάδον του. Ὁ δὲ Διευθυντὴς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπευθύνῃ γενικὰς ἐρωτήσεις ἐφ' ὅλων τῶν μαθημάτων.

24. Οἱ εὐδοκιμήσαντες εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ταύτας ἐξετάσεις, ἐὰν μὲν ἦναι μαθηταὶ τῆς α. τάξεως, θέλουν λαμβάνει ἀπόδειξιν ἱκανότητος παρὰ τῆς Διευθύνσεως, ἐὰν δὲ ἦναι μαθηταὶ δ'. τάξεως θέλουν λαμβάνει δίπλωμα ἐπιστήμονος γεωργοῦ.

ΚΕΦ. Δ'. Περὶ τῶν Καθηγητῶν.

25. Οἱ Καθηγηταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ συμμορφῶνται μὲ τὰς περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Σχολείου διατάξεις τοῦ Διευθυντοῦ· νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὸ Σχολεῖον κατὰ τὰς προσδιωρισμένας ὥρας καὶ νὰ παραδίδωσι τακτικῶς τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένα μαθήματα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Διευθυντοῦ, μὴ παρεκτρεπόμενοι τῶν ὁδηγιῶν τούτου, ὡς πρὸς τὰ ὅρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων πρέπει νὰ περιστρέφηται ἡ παράδοσις τῶν σχετικῶν μαθημάτων, σύμφωνα μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ Σχολείου.

26. Ἐν περιπτώσει κωλύματος οἱ Καθηγηταὶ ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσι τὸν Διευθυντὴν περὶ τῆς ἀπουσίας των.

27. Οἱ Καθηγηταὶ παρευρίσκονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ συγκαλούμενα παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ συμβούλια, δικαιολογοῦντες ἑκάστοτε ἀποχρώντως τὴν τυχὸν ἀπουσίαν των.

28. Οἱ Καθηγηταὶ ὀφείλουσι νὰ διατηρῶσι τὴν ἀνήκουσαν εὐταξίαν εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς τάξεώς των, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν μαθημάτων, καὶ νὰ ἐπιβάλλωσι κατὰ τῶν ἀτακτούντων τὰς ἀνηκούσας πειθαρχικὰς ποινάς.

29. Νὰ κρατῶσι τακτικὸν ἔλεγχον τῶν μαθητῶν, σημειοῦντες τὰς προόδους ἢ τὰς ἐλλείψεις αὐτῶν· παραδίδουν δ' αὐτὸν εἰς τὸν Διευθυντὴν ὁπόταν ἤθελε τὸν ζητήσει.

30. Οἱ δύω Καθηγηταὶ τῆς γεωργι-

κῆς, ἐκτὸς τῆς παραδόσεως τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένων μαθημάτων, θέλουν συμβοηθεῖ τὸν Διευθυντὴν καὶ εἰς ὅσα ἄλλα ἔργα οὗτος ἤθελεν ἀναθέσει εἰς αὐτούς.

ΚΕΦ. Ε. Περὶ τῶν συμβουλίων τῶν Καθηγητῶν.

31. Ἅπαξ τοῦ μηνὸς συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ συμβούλιον, συνερχομένων ὑποχρεωτικῶς τῶν Καθηγητῶν εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν συζητοῦσι διάφορα ἀντικείμενα τοῦ καταστήματος· τῶν συζητήσεων δὲ τούτων συντάσσονται πρακτικὰ ὑπογραφόμενα παρὰ τῶν Καθηγητῶν.

32. Τὸ συμβούλιον τῶν Καθηγητῶν συμπράττει·

1. Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

2. Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων.

3. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου τῶν ἀποπερατηρίων ἐξετάσεων.

4. Εἰς τὴν βαθμολόγησιν τῶν ἐξεταζομένων καὶ τὸν κατὰ συνέπειαν προβιβασμόν των. κλπ.

33. Αἱ γνῶμαι τῶν Καθηγητῶν δὲν εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Διευθυντήν.

ΚΕΦ. ϛ'. Περὶ τοῦ Διευθυντοῦ.

34. Ὁ Διευθυντὴς διευθύνει τὸ σύνολον τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος καὶ τῆς σχολῆς.

35. Ὁ Διευθυντὴς διευθύνει τὸ γραφεῖον, λαμβάνει καὶ ἔγγραφα, κρατεῖ τὴν σφραγῖδα τοῦ καταστήματος, τὰς κλεῖς τῶν ἀποθηκῶν, ὑπογράφει ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος.

36. Ὁ Διευθυντὴς ὡς προϊστάμενος τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἁπάντων τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ καταστήματι, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν καλὴν διατήρησιν τῶν ἐν αὐτῷ κινητῶν καὶ ἀκινήτων κεφαλαίων καὶ τῶν προσηρτημένων κτημάτων καὶ γαιῶν.

37. Ὡς τοιοῦτος δὲ ὀφείλει.

1. Νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου τοὺς ἀναγκαίους κανονισμοὺς περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, καὶ τῆς πειθαρχίας τοῦ καταστήματος.

2. Ν' ἀπευθύνῃ εἰς τοὺς Καθηγητὰς διὰ πᾶσαν ἔλλειψίν των, τὰς ἀνηκούσας παρατηρήσεις, ἀναφερόμενος ἐν περιπτώσει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα.

3. Νὰ φροντίζῃ νὰ διατηρῆται ἐντὸς τοῦ καταστήματος ἡ ἀπαιτουμένη εὐταξία καὶ ν' ἀνακαλῇ τοὺς παρεκτρεπομένους εἰς τὰ χρέη των, ἐπιβάλλων εἰς αὐτοὺς τὰς ἀνηκούσας πειθαρχικὰς ποινάς.

4. Νὰ συγκαλῇ τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνὸς, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ἡ ἀνάγκη ἤθελε τὸ καλέσει, συμβούλιον τῶν Καθηγητῶν, τὸ ὁποῖον θέλει προεδρεύει, καὶ νὰ συσκέπτηται μετ' αὐτῶν περὶ τῶν διαφορώντων τὰς προόδους τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τοῦ καταστήματος ἐν γένει.

5. Νὰ ἐπιγρυπνῇ, ὥστε ἡ παράδοσις τῶν μαθημάτων νὰ ἐνεργῆται σύμφωνα μὲ τὸν σκοπὸν καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Σχολείου· ν' ἀπευθύνῃ εἰς τοὺς Καθηγητὰς τὰς ἀνηκούσας παρατηρήσεις διὰ νὰ μὴ παρεκτρέπωνται οὗτοι τῶν ἀναγκαίων ὁρίων, καὶ νὰ ἐξετάζῃ ἐκάστοτε τοὺς μαθητὰς διὰ νὰ πληροφορῆται περὶ τῶν προόδων των.

6. Νὰ συντάττῃ μετὰ τῶν διδασκάλων τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ καταστήματος καὶ τὰ ἀναγκαῖα πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τοῦ Σχολείου καθ' ἑξαμηνίαν, καὶ νὰ προσδιορίζῃ τὰς ὥρας ἑκάστου μαθήματος, ὑποβάλλων ἀντίγραφον τοῦ προγράμματος εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

7. Νὰ παραδίδῃ τὰ ἀνήκοντα μαθήματα τῆς γεωργικῆς καὶ ὅσα ἄλλα ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν νὰ παραδοθωσιν ὑπ' ἄλλων.

8. Νὰ γυμνάζῃ τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς ἐργάτας εἰς τὰ διάφορα εἴδη τῆς καλλιεργείας, εἰς τὴν χρῆσιν τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς μεγάλης καὶ μικρᾶς γεωργίας κατὰ τὸ προσ-

διορισθησομένας ὥρας.

9. Νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου σχολαστικοῦ ἔτους ἔκθεσίν του περὶ τῆς προόδου τῶν μαθητῶν, τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν διακριθέντων εἰς αὐτάς.

10. Νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον τὸν ἀπαιτούμενον προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ καταστήματος, σεσωδευμένον μὲ τὴν ἀνήκουσαν ἀναλυτικὴν ἔκθεσίν του, ὑποβάλλων συγχρόνως καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεώς του μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων.

11. Νὰ συντάττῃ ἐτησίως τὸ ἀνῆκον σχέδιον καλλιεργείας καὶ ὑποβάλλῃ αὐτὸ ἐγκαίρως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

12. Νὰ εἰδοποιῇ ἐγκαίρως καὶ νὰ συνεννοῆται μετὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ναυπλίας περὶ τῆς διαθέσεως τῶν περισσευουσῶν γαιῶν καὶ νομῶν τοῦ καταστήματος, καθὼς καὶ περὶ τῆς παραδόσεως εἰς αὐτὸν τῶν προϊόντων.

13. Ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας, συνοπτικῶς περὶ τῶν ἐκτελεσθεισῶν εἰς τὸ κατάστημα καὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπομένην τριμηνίαν μελλουσῶν νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐργασιῶν ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἐτήσιον σχέδιον τῆς καλλιεργείας.

14. Νὰ εἰδοποιῇ τὸν Νομάρχην ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐφαρμογῆς νέας τινὸς μηχανῆς ἐργαλείου ἢ καλλιεργείας, διὰ νὰ μεταβαίνῃ ἐπιτοπίως μετὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἄλλων κτηματιῶν, καὶ ἐφ' οὗ γίνωσιν αἱ δοκιμασίαι νὰ συντάττηται περὶ αὐτῶν πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

15. Νὰ κρατῇ τὰ ἀναγκαῖα λογιστικὰ βιβλία κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις.

16. Νὰ κρατῇ τακτικὰς σημειώσεις περὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἐγκλιματίσεως καὶ ἐπιμιξίας διαφόρων ἐπωφελῶν φυτῶν καὶ ζώων, ὡς καὶ τῆς χρήσεως νέων οἰκονομικωτέρων ἐργαλείων· ἀκριβῆ δὲ περὶ τούτων ἔκθεσίν του θέλει ὑποβάλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, ἵνα δημοσιεύηται διὰ τοῦ τύπου.

17. Νὰ διατηρῇ τὰ ἀναγκαῖα βιβλία περὶ ὅλων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων κεφαλαίων τοῦ καταστήματος, περὶ τῆς ἐργασίας τῶν ἐργατῶν, περὶ τῆς γεννήσεως ἢ τοῦ ψόφου τῶν κτηνῶν τοῦ καταστήματος κατ' εἶδος, γένος καὶ ἡλικίαν.

18. Νὰ ὑποβάλλῃ προτάσεις του περὶ διορισμοῦ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ καταστήματος.

19. Ν' ἀντικαταστήσῃ τοὺς παραιτουμένους ἢ μὴ καταλλήλους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ καταστήματος ὑπηρέτας, ὑποβάλλων ἀμέσως τὰς περὶ τούτου πράξεις του εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

20. Νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὸ τέλος ἑκάστου γεωργικοῦ ἔτους, γενικὴν ἔκθεσίν του λεπτομερῶς περὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τοῦ καταστήματος, περὶ τῶν πραγματοποιηθεισῶν καθ' ὅλων τὸ ἔτος ἐργασιῶν, τῶν δαπανῶν καὶ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ καταστήματος, περὶ τοῦ ἀριθμοῦ ὅλων τῶν ζώων καὶ τῶν παραχθέντων ἢ ψοφησάντων, περὶ τῶν νέων ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν εἰσαχθεισῶν βελτιώσεων καθ' ὅλους τοὺς κλάδους.

21. Ὁ διευθυντὴς θέλει ἀναφέρεσθαι ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, τοῦ ὁποίου τὰς διαταγὰς θέσει λαμβάνει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, ἢ ὅταν πρόκειται περὶ ὑποθέσεων τοῦ καταστήματος ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου δὲν ἐπιδέχεται βραδύτητά τινα πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Σχολείου· διὰ δὲ τὴν τακτικὴν καὶ συνήθη ὑπηρεσίαν αὐτοῦ θέλει ὑποβάλλει τὰς αἰτήσεις του διὰ τῆς Νομαρχίας Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

22. Ὁ Διευθυντὴς ἔχει ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν Διοικητὴν Ἀργο-

τοῦ Κράτους, αἵτινες ὀφείλουσι νὰ δίδωσιν εἰς αὐτὸν ὅσας πληροφορίας ζητεῖ περὶ τῆς γεωργίας.

23. Τὸν Διευθυντὴν κωλυόμενον θέλει ἀναπληροῖ ὁ πρῶτος Καθηγητὴς τῆς γεωργικῆς.

ΚΕΦ. Ζ'. Ἀκροτελευταῖοι ὁρισμοί.

38. Διὰ νὰ ἐκτελῶνται ἀκριβῶς αἱ περὶ τῆς Διοικήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου διατάξεις καὶ ἐκπληροῦται ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεώς του θέλει ἐπιτηρεῖσθαι αὐτὸ ὑπὸ ἐπὶ τούτῳ ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης παρὰ τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας ὡς Προέδρου, παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, παρὰ τοῦ Γυμνασιάρχου Ναυπλίας καὶ παρὰ τῶν Δημάρχων Ναυπλίας καὶ Ἄργους, καθήκον τῆς ὁποίας θέλει εἶσθαι νὰ ἐξετάζῃ περιοδικῶς τὴν κατάστασιν τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου ὑπό τε τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἔποψιν, νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς γενικὰς καὶ μερικὰς ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν καὶ εἰς τὰς ἐνεργουμένας δοκιμασίας περὶ τῆς καλλιεργείας διαφόρων νέων προϊόντων καὶ τῆς χρήσεως νέων γεωργικῶν ἐργαλείων, καὶ ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον περὶ τῶν τυχὸν ἐλλείψεων διὰ νὰ διατάττωνται τὰ χρειώδη.

39. Δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ ἐκδοθησομένου παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, θέλουν κανονισθῆ μερικώτερον τὰ χρέη τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ καταστήματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Νοεμβρίου 1850.

---

714 Δ. Περὶ τῆς εἰδικῆς ἐπιστασίας τοῦ Ἱπποφορβείου.

Ο Θ Ω Ν κλπ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν.

Ἀκόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 28 Μαΐου 1836 Νόμον περὶ συστάσεως τοῦ ἐν Τύρνθι Γεωργικοῦ Σχολείου.

Θεωροῦντες ὅτι μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου ἡ εἰδικὴ ὑπηρεσία τοῦ εἰς αὐτὸ προσαρτωμένου Ἱπποφορβείου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτελῆται προσηκόντως ἕνεκα τοῦ πολλοῦ χόλου καὶ τῶν ἄλλων εἰδικῶν καθηκόντων μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπιφορτισμένος ὁ Διευθυντὴς αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου καθίσταται ἀναγκαία ἡ ἀπόσπασις τοῦ Ἱπποφορβείου διὰ τὴν πρόοδον ἀμφοτέρων τῶν καταστημάτων.

Θεωροῦντες κατάλληλον, μέχρις οὗ ληφθῇ ἄλλο ὁριστικώτερον μέτρον, καὶ συμφέρον συνάμα διὰ τὸ Δημόσιον, κατὰ τὴν γενομένην καὶ παρὰ τῶν Βουλῶν παρατήρησιν τὸ νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐπιστασία καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ἱπποφορβείου εἰς ἐπὶ τούτῳ δόκιμον ἀξιωματικόν, ἔχοντα ὑπὸ τὰς διαταγάς του καὶ τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ἱππέων, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1ον. Μέχρις οὗ διὰ Νόμου ἀποσπασθῇ τὸ Ἱπποφορβεῖον ἐκ τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου ἡ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ ἐκτελουμένη ὑπηρεσία του ἀνατίθεται εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπιστασίαν ἐπὶ τούτῳ σχηματισθησομένην στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος, συγκειμένου ἐκ τῶν ἑξῆς ἀνδρῶν.

α'. Ἑνὸς Ἰλάρχου.

β'. Ἑνὸς Κτηνοϊατροῦ.

γ'. Ἑνὸς Δογισκοῦ.

δ'. Ἑνὸς Λοχίου.

ε'. Δεκαπέντε ἱππέων, ἐν οἷς καὶ εἷς πεταλωτής.

2ον. Ἅπαντες οἱ εἰρημένοι θέλουν θεωρεῖσθαι ἀπεσπασμένοι στρατιωτικῶς ἐκ τῆς Μοίρας τοῦ ἱππικοῦ καὶ ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Στρατιωτ. Ἀρχῆς ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὴν πειθαρχίαν καὶ τὰς ποινὰς ἐν γένει, ὡς πρὸς δὲ τὴν ὑπηρεσίαν των, εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Θέλουν δὲ λαμβάνει τὰς ἀποδοχάς των παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, τὸ ὁποῖον θέλει ἀποζημιοῦσθαι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Γεωργικοῦ Σχο-

λείου ἐγκεκριμένων ποσῶν, δι' ἀντιμισθίαν τῶν ὑπηρετῶν τοῦ καταστήματος· τὴν δὲ ἀναγκαίαν διὰ τοὺς ἵππους τοῦ ἱπποφορβείου τροφὴν ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, θέλει παραλαμβάνει ὁ Διοικητὴς τοῦ ἀποσπάσματος παρὰ τῆς Διευθύσεως τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ καταστήματος.

3ον. Ἡ ἐπιστασία τοῦ διοικοῦντος τὸ ἀπόσπασμα ἀξιωματικοῦ θέλει περιστρέφεσθαι κυρίως εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν κατάλληλον περιποίησιν καὶ προαγωγὴν τῶν ἵππων καὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν τε καὶ τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν προσηρτημένων καταζημάτων καὶ λοιπῶν σκευῶν· εἶναι δὲ ξένον τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ πᾶν ἀφορῶν τὴν ἐνοικίασιν καὶ διάθεσιν γαιῶν, ζώων καὶ ἄλλων προϊόντων τοῦ καταστήματος διατιθεμένων διὰ δημοπρασίας παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν κατὰ τὰ διατεταγμένα.

Περὶ τῶν καταλλήλων δι' ἐκποίησιν ἵππων ὁ Διοικητὴς θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει συνεννοεῖσθαι μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ νὰ λαμβάνωνται κατὰ προτίμησιν ἐκ τούτων οἱ ἀναγκαῖοι διὰ τὸν στρατὸν ἵπποι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρ' ἐπὶ τούτῳ σχηματισθησομένης παρ' αὐτῶν ἐπιτροπῆς προσδιοριζομένης ἀξίας των.

4ον. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἀποσπάσματος θέλει συμμορφοῦσθαι ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του καὶ τὴν πειθαρχίαν τοῦ σώματος μὲ τὰς διατάξεις καὶ ὁδηγίας τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικ. καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείων ἑκάστου κατὰ τὴν ἁρμοδιότητά του, τὰς ὁποίας ὅμως θέλει λαμβάνει πάντοτε διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

5ον. Δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ, ἐκδοθησομένου παρ' ἀμφοτέρων τῶν Ὑπουργείων θέλουν κανονισθῆ μερικώτερον τὰ καθήκοντα καὶ αἱ σχέσεις τοῦ διοικοῦντος τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο ἀξιωματικοῦ μετὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1850.

---

715 Δ' Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Μεσολογγίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὰς ἀκολούθους τροποποιήσεις εἰς τὸ σχέδιον Μεσολογγίου.

α') Τὸν περιορισμὸν τῆς ἐκτάσεως τῆς πρὸς μεσημβρίαν τοῦ σχεδίου μεγάλης πλατείας διὰ τῆς προσθήκης σειρᾶς οἰκοπέδων δυτικομεσημβρινῶς αὐτῆς.

β') Τὴν εἰς ἑπτὰ Β. πήχεις ἐλάττωσιν τοῦ πλάτους τῆς ἀπὸ τῆς εἰρημένης πλατείας πρὸς τὴν παραλίαν ἀγούσης ὁδοῦ.

γ') Τὸν σχηματισμὸν δύω διόδων καὶ μικρᾶς πλατείας περὶ τὴν δημοτικὴν βρύσιν.

δ') Τὴν διαπλάτυνσιν δύω στενοπῶν ὁδῶν εἰς τὰ πρὸς βορρᾶν τῆς μνησθείσης βρύσεως δύο ἐπιμήκη τετράγωνα τοῦ σχεδίου.

ε') Τὴν ῥύθμισιν τῶν γωνιῶν εἰς τέσσαρα τετράγωνα τοῦ σχεδίου ὑπὸ στοιχ. Α. Β. Γ. καὶ Δ. ὅπως αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐγερθησόμεναι οἰκίαι κατασκευασθοῦσιν ἐπὶ τὸ κανονικώτερον.

ς') Τὴν εἰς ἓξ Β. πήχεις ἐλάττωσιν τοῦ πλάτους τῆς μικρᾶς ὁδοῦ α. β.

Ἅπασαι αἱ προμνησθεῖσαι τροποποιήσεις θέλουν ἐνεργηθῆ συμφώνως πρὸς τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Μεσολογγίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1850.

---

716 Δ' Περὶ ἐξετάσεων τῶν Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ 14 ἄρθρον τοῦ περὶ Ἀστυνομίας τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Διατάγ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ματος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται οὐ μόνον πρακτικῶς, ἀλλὰ καὶ θεωρητικῶς νὰ γνωρίζῃ τὴν ναυτικὴν τέχνην ὁ πλοίαρχος. Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ χορηγήσωμεν πλείονας ἐγγυήσεις εἰς τὴν Ναυτιλίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α΄. Οὐδεὶς τοῦ λοιποῦ δύναται νὰ λάβῃ ἐμποροπλοιάρχου δίπλωμα, ἂν, παρεκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ εἰρημένου περὶ Ναυτιλίας Διατάγματος ἀπαιτουμένων προσόντων, δὲν ἀποδείξῃ δι' ἐξετάσεων ὅτι ἐπίσταται τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ στοιχεῖα τῆς καθομιλουμένης Ἑλληνικῆς.

2. Τὰς ἀρχὰς τῆς Γεωγραφίας.

3. Τὴν πρακτικὴν Ἀριθμητικήν.

4. Τὴν Πλωτικήν, ἤτοι ἀναμέτρησιν τοῦ Πλοῦ.

5. Τὰς ἀπαραιτήτους ἀρχὰς τῆς Ναυτικῆς Ἀστρονομίας.

6. Τὸν ἐξαρτισμὸν καὶ τὴν κυβερνητικὴν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων· καὶ

7. Τὰ κυριώτερα τοῦ ἐμποροπλοιάρχου καθήκοντα.

Β΄. Τῇ ά. Μαρτίου καὶ τῇ ά. Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους, ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς θέλει διορίζει ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν εἰδημόνων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, συνερχομένην ἐν Ἀθήναις πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσι Πλοιαρχίας Δίπλωμα.

Γ΄. Αἱ αἰτήσεις, συντεταγμέναι καθ' ὃν τρόπον διαγράφει τὸ 17 ἄρθρον τοῦ μνημονευθέντος περὶ Ναυτιλίας Διατάγματος ὑποβάλλονται πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον πρὸ ἑνὸς τοὐλάχιστον μηνὸς πρὶν ἢ συνέλθῃ ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπή.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξελέγξῃ τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ἀναφερομένων, διαβιβάζει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κατάλογον τῶν ὅσοι μεταξὺ αὐτῶν ἔχουσι τ' ἀπαιτούμενα προσόντα.

Δ΄. Ὁ ἐξεταζόμενος ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ὀφείλει ν' ἀπαντήσῃ καλῶς τὸ ναντίον, παραπέμπεται εἰς τὴν προσεχ ἐξάμηνον ἐξέτασιν.

Ε΄. Μετὰ τὰς ἐξετάσεις ἡ ἐπιτρο ὑποβάλλει ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπο πρωτόκολλον περὶ τῆς ἱκανότητος ἑκάστου τῶν ἐξεταισθέντων, καὶ γνωμ δότησιν περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῶν

ς΄. Τὸ Ὑπουργεῖον λαβὸν ὑπ' ὄψ τὰ πρωτόκολλα καὶ τὴν γνωμοδότησ τῆς ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλει εἰς τὴν κρισιν Ἡμῶν, κατὰ τὸ 21 ἄρθρον τ ἀνωτέρω Διατάγματος, τὰ ὀνόματα τῶν ἀποδειχθέντων ἱκανῶν διὰ νὰ λάβωσι τῆς Πλοιαρχίας Δίπλωμα.

Εἰς τὸ δίπλωμα τοῦτο θέλει μνημο νεύεσθαι ἡ περὶ τὰ ναυτικὰ θεωρητ κή τε καὶ πρακτικὴ ἱκανότης τοῦ ἐξεταθέντος.

Ζ΄. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα ἐμπο ροπλοιαρχίας διπλώματα μένουσιν ἐν ἰ σχύϊ· ὅσοι δ' ἐκ τῶν ἐχόντων αὐτὰ Ναυ τικοὶ δύνανται καὶ θεωρητικῶς ἱκανοὶ ν ἀναδειχθῶσι, διευθύνουν τὴν περὶ τούτ αἴτησίν των πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον, ὑποβάλλονται εἰς τὰς προσ διορισθείσας ὡς ἀνωτέρω ἐξετάσεις, κα λαμβάνουσι τὸ νέον δίπλωμα, ἀκυρουμέ νου τοῦ παλαιοῦ.

Η΄. Τὰ διπλώματα ἀποστέλλονται, ὅ μέχρι τοῦδε, πρὸς τοὺς ἁρμοδίους λιμε νάρχας, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω σύμφωνα μὲ τὸ 22 ἄρθρον τοῦ εἰρημένου Διατάγματος.

Θ΄. Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον θέλει ἐκδώσει καὶ δημοσιεύσει τὸ ἀνήκον Πρόγραμμα τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων πρὸς γνῶσιν τῶν ναυτιλλομένων, ἅμα δὲ καὶ ὁδηγίας πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν περὶ τ τοῦ τρόπου τῶν ἐξετάσεων καὶ περὶ τῆ συντάξεως τῶν πρωτοκόλλων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Νοεμβρ. 1850.

———

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

748. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΟΠΛΟΙΑΡΧΩΝ.

Α'. Τὰ στοιχεῖα τῆς καθομιλουμένης Ἑλληνικῆς.

Ἤγουν, τὸ γράφειν εὐχερῶς καὶ εὐκαίρως, ὑπαγορεύοντος τοῦ ἐξεταστοῦ.

Β'. Τὰς ἀρχὰς τῆς Γεωγραφίας.

Ἤγουν, ἐπιπολαίως μὲν τὴν Πολιτικὴν Γεωγραφίαν· εἰδικώτερον δὲ τὰ παράλια τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπικρατειῶν, τὰ πλεόμενα συνήθως ὑπὸ τῆς Ναυτιλίας μας πελάγη, καὶ τὴν θέσιν τῶν ἐπιφανεστέρων λιμένων καὶ ἐπινείων τῆς Οἰκουμένης.

Ἐκ τῆς μαθηματικῆς δὲ Γεωγραφίας τοὺς ὁρισμοὺς καὶ τὴν διαίρεσιν τῶν κύκλων τῆς Σφαίρας καὶ τῶν Ζωνῶν, τὰ περὶ μήκους καὶ πλάτους γεωγραφικοῦ· περὶ Πολιτικῆς καὶ Ἀστρονομικῆς ἀγωγῆς τοῦ χρόνου· περὶ μεγέθους καὶ σχήματος Γῆς, καὶ περὶ κινήσεως καὶ φάσεων Σελήνης.

Γ'. Τὴν Πρακτικὴν Ἀριθμητικήν.

Ἤγουν, τὰς τέσσαρας πράξεις διὰ παραδειγμάτων ἐκτελουμένας ἐπὶ ἀκεραίων ἀριθμῶν καὶ κλασμάτων· τὴν μέθοδον τῶν τριῶν καὶ τοὺς ἐμπορικοὺς κανόνας τοῦ τόκου καὶ τῆς Ἑταιρίας, καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ συζήματος τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν.

Δ'. Τὴν Πλωτικὴν ἢ ἀναμέτρησιν τοῦ Πλοῦ.

1) Τὴν διαίρεσιν καὶ ὀνοματολογίαν τῶν μερῶν τοῦ ὁρίζοντος.

2) Τὴν διαγραφὴν καὶ χρῆσιν τῆς Πυξίδος, ὡς εὐθυντηρίας καὶ διοπτηρίας (Compas de route et de relévement).

3) Τὴν διόρθωσιν τῆς παραλλαγῆς τῆς Πυξίδος.

4) Πῶς ἀναμετρᾶται ἡ ἔκπτωσις καὶ διορθοῦται ὁ Πλοῦς.

5) Τὴν διαγραφὴν καὶ χρῆσιν τοῦ δρομομέτρου.

6) Τὴν ἀναγωγὴν τοῦ Πλοῦ εἰς διαφορὰν πλάτους καὶ μήκους διὰ τοῦ Ἀδρικίου (καρτέρι) ἢ διὰ τῶν πλωτικῶν πινάκων.

7) Τὸν ἡμερήσιον λογισμὸν τοῦ Στίγματος (point).

8) Πῶς στίζεται ὁ ναυτικὸς χάρτης· πῶς σημειοῦνται ἐπ' αὐτοῦ οἱ πλοῖ, καὶ αἱ διοπτεύσεις (relévement) καὶ μετρῶνται αἱ ἀποστάσεις.

9) Τὴν διὰ τοῦ χάρτου ἐπίλυσιν τῶν ἑξῆς προβλημάτων· α) Δοθέντος τοῦ ἀφετηρίου καὶ τοῦ κατιτηρίου Στίγματος (point de Depart et d'arrivée), τὸν πλοῦν καὶ τὸ δίαρμα εὑρεῖν.

10) » » β) Δοθέντος τοῦ ἀφετηρίου πλάτους τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ κατιτηρίου Στίγματος, τὸ δίκρμα καὶ τὸ ἀφετήριον ἀνευρεῖν μῆκος.

11) Τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ Στίγματος ἐν ὄψει στερεᾶς διὰ τῆς διοπτεύσεως δύο ἀντικειμένων.

12) Πῶς ὑπολογίζεται ἡ φορὰ τῶν ρευμάτων ἐν τῇ ἀναμετρήσει τοῦ πλοῦ.

13) Πῶς συγγράφεται τὸ τοῦ πλοῦ ἡμερολόγιον.

Ε'. Τὰς ἀπαραιτήτους ἀρχὰς τῆς Ναυτικῆς Ἀστρονομίας.

1) Τὴν ἀναγωγὴν τῶν μοιρῶν τοῦ μήκους εἰς ὥρας, καὶ πῶς εὑρίσκεται ἡ ὥρα τοῦ ἀρχικοῦ μεσημβρινοῦ.

2) Πῶς ἀναλογίζεται ἡ ἀπόκλισις τοῦ Ἡλίου ἐκ τῶν Ἀστρονομικῶν ἐφημερίδων.

3) Τὴν διαγραφὴν καὶ χρῆσιν τῶν κατοπτρικῶν ἑξάντος ἢ ὀκτάντος.

4) Πῶς ἀπορθοῦνται καὶ παραλληλίζονται τὰ κάτοπτρα.

5) Τίνι τρόπῳ τηρεῖται εἰς τὸ πέλαγος τὸ τοῦ Ἡλίου ἔξαρμα (μεσημβρινὸν ὕψος).

6) Τί ἐστὶ ταπείνωσις τοῦ ὁρίζοντος· τί δὲ διάκλασις, παράλλαξις καὶ ἡμιδιάμετρος.

7) Τὴν πρακτικὴν διόρθωσιν τοῦ ἐξάρματος καὶ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους.

8) Πῶς λογίζεται ἡ τοῦ ἡλίου δυσμοθεσία (Ἀζιμοὺθ τῆς Ἀνατολῆς ἢ Δύσεως) καὶ ἡ ἐκ ταύτου παραλλαγὴ τῆς Πυξίδος.

9) Περὶ παλιρροιῶν· τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πλημμυρίδος καὶ ἀμπώτεως, τῆς πλήμης καὶ ἀγκίης κλπ.

10) Τὸν πρακτικώτερον λογισμὸν τῆς ὥρας τῆς πλήμης.

ΣΤ'. Τὸν ἐξαρτισμὸν καὶ κυβερνητικὴν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

1) Τὴν ὀνοματολογίαν καὶ ἔνδεσιν τῶν κυριωτέρων μερῶν τοῦ σκάφους.

2) Τὸν τρόπον τοῦ καθέλκειν εἰς τὴν θάλασσαν τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα.

3) Τὴν διὰ δικρόας (γάβρια) ἱστοθέτησίν των (ἁρμπόρισμα)

4) Πῶς ἐξαρτίζονται οἱ ἱστοὶ καὶ ἐντείνεται ἡ ἐξαρτία.

5. Τὴν ἑρμασίαν (σαβούρωμα) καὶ τὴν τῶν φορτίων στοιβασίαν.

6) Πῶς τέμνονται καὶ συρράπτονται τὰ διάφορα ἱστία.

7) Πῶς κεροδετοῦνται (δένονται εἰς τὰς ἀντένας) τὰ ἱστία, καὶ περῶνται τὰ ἐπίχειρα (σερβίτσια).

8) Πῶς ἐγκυροῦνται καὶ ἀμφιδετοῦνται τὰ πλοῖα κατὰ τὰς περιστάσεις.

9) Πῶς ἐκτείνονται καὶ ἰσχάζονται (πινελάρονται) αἱ ἄγκυραι.

10) Πῶς μετάγεται ἡ ἱερὰ ἄγκυρα ἀπὸ τοῦ κύτους εἰς τὸ ἐπώμιον (καπόνι).

11) Πῶς γριπίζονται αἱ ἀποκεκομμέναι ἄγκυραι καὶ ἁλύσεις.

12) Πῶς ἀφέλκονται, ἐπωμίζονται (καπονάρονται) καὶ ἐμβάζονται (μποτζάρονται) αἱ ἄγκυραι εἰς πλοῦν.

13) Τὰς διαφόρους ἁπάρσεις (σαρπάρισμα).

14) Τὴν ἱστιοφορίαν κατὰ τὴν τοῦ ἀνέμου δύναμιν καὶ τὴν κερουλκίαν (μπρατσάρισμα) κατὰ τὰς πλεύσεις ἀρμενισιαῖς).

15) Τὰς ἀντοιχήσεις (πῶς πέρνουν τὴν βόλταν) καὶ διαδρομὰς (βολτετ,άρισμα).

16) Τὰς ἀνακωχεύσεις (ἀλακάπα).

17) Πῶς ἀποσώζουσι τὸν πεσάντα εἰς τὴν θάλασσαν.

18) Τὰς ἐν δυσπλοίᾳ (κακοκαιρίᾳ) προφυλάξεις τοῦ τε σκάφους καὶ τῶν φορτίων.

19) Περὶ ἀντλίας (ὅταν κάνῃ νερά).

20) Περὶ πυρκαϊᾶς.

21) Περὶ καθισμοῦ καὶ διερείσεως (ὑποστηρίξεως) κατὰ παλίρροιαν.

22) Περὶ συγκρούσεως πλοίων ἁρμενιζόντων· κανὼν πρὸς ἀποφυγὴν αὐτῆς.

23) Περὶ ἀποβολῆς ἱστῶν (ἐξαρτήρισμα) αὐτοσχέδιοι ἱστοὶ (πρόστυχα κατάρτια).

24) Περὶ ναυαγίας καὶ διασώσεως.

25) Περὶ ἐπιβολῆς καὶ ὁρμίσεως (πῶς ἀτακάρουν τὴν στεριὰ καὶ ἁράζουν).

26) Περὶ ῥιμουλκίας καὶ παρολκῆς (γετέκι).

27) Περὶ ἐπισκευῆς ἐμπορικῶν πλοίων· διατοιχισμοὶ (καργάρισμα).

Ζ'. Τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐμποροπλοιάρχου.

Ἤγουν, ἐν περιλήψει τὰ διαγραφόμενα ἐν τοῖς Βασιλικοῖς Διατάγμασι τῆς 14ης Νοεμβρίου 1836, περὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, τῆς 15 καὶ 27 Δεκεμβρίου 1836 περὶ Ἀστυνομίας τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, τὰ ὁποῖα οἱ Ἐμποροπλοίαρχοι ὀφείλουν νὰ σπουδάζωσι μετὰ προσοχῆς.

---

719. Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως δασμοῦ ἐπὶ τῶν οἰνίων καὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων εἰς τὸν δῆμον Τροιζῆνος

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Τροιζῆνος νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν οἰνίων δασμὸν ἐφ' ὅλων ἐν γένει τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ἄνωθεν καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

3 Ὁ ἀνωτέρω φόρος θέλει διαρκέσει ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Δεκεμβρ. 1850.

---

720. Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν οἰνίων δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπόλεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπόλεως νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν οἰνίων δημοτικὸν δασμὸν ἐφ' ὅλων ἐν γένει τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσα-

γομένων ἐμπορευμάτων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν, θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Δεκεμβρ. 1850.

---

721. Δ. *Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικοῦ δασμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένου χλωροῦ τυροῦ εἰς τὸν δῆμον Μεσολογγίου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Μεσολογγίου νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικὸν δασμὸν καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένου χλωροῦ τυροῦ.

2. Ὁ ὅρος τοῦ ἀνωτέρω δασμοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὠνια καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, θέλει δὲ διαρκέσει μέχρι τέλους τοῦ 1852 ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Δεκεμβρ. 1850.

---

722. Δ. *Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς περὶ τὴν Πύλην τῆς Ἀγορᾶς μικρᾶς πλατείας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἡ περὶ τὴν Πύλην τῆς Ἀγορᾶς μικρὰ πλατεῖα ἐπεκτείνεται πρὸς μεσημβρίαν μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Πήλικα, πρὸς δυσμὰς μέχρι τῆς βορειοδυτικῆς γωνίας τῆς οἰκίας ταύτης καὶ καθέτως ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῆς, πρὸς ἀνατολὰς μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Β. Φωτίου, τῆς ὁποίας τὸ πρὸς τὴν πλατεῖαν πρόσωπον θέλει εἶσθαι ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ αὐτῆς, ἡ πρὸς βορρᾶν πλευρὰ τῆς εἰρημένης πλατείας μένει ὅπως ἤδη ἔχει.

Αἱ ἀνωτέρω μεταβολαὶ θέλουν ἐκτελεσθῆ κατὰ τὰς δι' ἐρυθροῦ χρώματος σημειουμένας γραμμὰς ἐπὶ τοῦ φέροντος τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν σχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρ. 1850.

---

723. Δ. *Περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς πλατείας τοῦ Ὄθωνος καὶ τῆς Αἰολικῆς ὁδοῦ.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν εἰς τετράγωνον σχῆμα ἀντὶ κυκλικοῦ μεταρρύθμισιν τῆς πλατείας τοῦ Ὄθωνος.

Ἐγκρίνομεν ὡσαύτως, ὥστε τὸ πλάτος τῆς Αἰολικῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς διασταυρώσεως αὐτῆς μὲ τὴν ὁδὸν τοῦ Σταδίου νὰ ἐπαυξηνθῇ εἰς εἴκοσι (20) Β. πήχεις.

Αἱ μεταβολαὶ αὗται θέλουν ἐνεργηθῆ κατὰ τὰς γραμμὰς τοῦ φέροντος τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν σχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρ. 1850.

---

724. Δ. *Περὶ τροποποιήσεων τῆς ὁδοῦ τῶν παλαιῶν Ἀνακτόρων.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὴν κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν πρὸς δυσμὰς παρέκτασιν τῆς ὁδοῦ τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων ἀπὸ τοῦ σημείου Α. ὅπου παύει ἡ εὐθυγραμμία αὐτῆς μέχρι τῆς μὲ τὴν Αἰολικὴν λεωφόρον ἀπαντήσεώς της.

Ἐγκρίνομεν ὡσαύτως τὴν εἰς 15 Β. πήχεις διαπλάτυνσιν τῆς αὐτῆς ὁδοῦ κατὰ τὴν πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Σταδίου διέξοδον αὐτῆς.

Αἱ ἀνωτέρω τροποποιήσεις καὶ ἡ ῥύθμισις τῶν τριόδων Χ καὶ Ψ πρὸς καταλληλοτέραν καὶ εὐρυτέραν ἀποκατάστασιν τῶν βρύσεων Λέκκα καὶ Καλαμιώτου, θέλουν ἐνεργηθῆ συμφώνως πρὸς τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρ. 1850.

---

725. Δ. *Περὶ σχηματισμοῦ μικρᾶς παραλίας πλατείας ἐν Ἑρμουπόλει.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν, ὥστε τὸ ἐν Ἑρμουπόλει δημόσιον γήπεδον, τὸ κείμενον ἀπέναντι τῶν ἀποθηκῶν Μ. Πουτσῦ καὶ λοιπῶν νὰ μείνῃ ἐλεύθερον οἰκοδομῶν καὶ ν' ἀποτελῇ

μικρὰν παραλίαν πλατεῖαν, κατὰ τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν ἀπάσπασμα ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Δεκεμβρ. 1850.

---

728. Δ. *Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμῶν εἰς τοὺς δήμους Σπετσῶν καὶ Ὕδρας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δήμους Σπετσῶν καὶ Ὕδρας νὰ ἐπιβάλωσι τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν ἐφ' ὅλων ἐν γένει τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὥνια καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

3. Ὁ ἀνωτέρω φόρος θέλει διαρκέσει ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰανουαρ. 1851.

---

727. Δ. *Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπόλεως.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπόλεως νὰ ἐπιβάλῃ φόρον ἐπὶ 1|4 τῆς τιμῆς τοῦ ποσοῦ ἐφ' ὅλων τῶν εἰσκομιζομένων πρὸς κατανάλωσι εἰδῶν τοῦ δήμου.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὥνια καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

3. Ὁ ἀνωτέρω φόρος θέλει διαρκέσει ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Φεβρουαρ. 1851.

---

728. Δ. *Περὶ ἐπιβολῆς φόρων ἐφ' ὅλων τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσκομιζομένων εἰδῶν εἰς τὸν δῆμον Πατρῶν.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον τῶν Πατρῶν νὰ ἐπιβάλῃ φόρον ἓν τέταρτον τοῦ ἑκατοστοῦ ἐφ' ὅλων τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ δήμου εἰσκομιζομένων εἰδῶν.

2. Τὰ ἐκ τοῦ δασμοῦ τούτου εἰσπραχθησόμενα χρήματα θέλουν χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς μόνην τὴν ἀνέγερσιν καὶ συντήρησιν τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου Πατρῶν.

3. Ὁ ἀνωτέρω φόρος θέλει διαρκέσει ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Φεβρουαρ. 1851.

---

729. Δ. *Περὶ τῆς ἐκ νέου συστάσεως τοῦ καταργηθέντος ἐπαρχείου τῆς ἐπαρχίας Βάλτου*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Τὸ ἅλλοτε ὑφιστάμενον καὶ καταργηθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1848 Ἡμετέρου Διατάγματος ἐπαρχεῖον τῆς ἐπαρχίας Βάλτου συνίσταται ἐκ νέου, ἡ δὲ διοίκησις τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς ἀνατιθεμένη εἰς τὸν ἔπαρχον Βονίτσης κλπ. ἀφαιρεῖται ἀπὸ τούτου καὶ ἀνατίθεται εἰς τὸν διὰ μεταγενεστέρου Διατάγματος διορισθησόμενον ἔπαρχον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1851.

---

730. Δ. *Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς πρωϊμαικῆς καθάρσεως τῶν προσελεύσεων τῆς Τουρκίας δι' ὑπηρετικῆς 24 ὡρῶν.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Προνοοῦντες ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς Ναυτιλίας τοῦ Κράτους καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι πρὸ ἐτῶν τὸ νόσημα τῆς πανώλους ἐξέλιπεν ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν, τὸ δὲ ὑγειονομεῖον αὐτῆς σύστημα περιέχει ἐγγυήσεις ἀσφαλείας τῆς Δημοσίας ὑγείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ τετραήμερος καθαρσις, εἰς ἣν ὑποβάλλονται μέχρι τοῦδε αἱ προελεύσεις τῆς Ὀθωμανικῆς χώρας ἐξαιρουμένης τῆς Συρίας καὶ Αἰγύπτου, καταργεῖται. Ἀν-

αὐτῆς δὲ τίθεται ἐπιτηρητικὴ κάθαρσις 24 ὡρῶν, εἰς τὴν ὁποίαν τοῦ λοιποῦ θέλουν ὑποβάλλεσθαι αἱ προελεύσεις αὗται, καθόσον ἡ νομιζομένη πιστοποίησις ἤθελεν ὑπάγεσθαι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐλευθέρων· ἀλλὰ δὲν θέλει γίνεσθαι δεκτὸν κἀνὲν πλοῖον προερχόμενον ἐκ τῆς Τουρκίας, εἰμὴ εἰς τοὺς λιμένας, ὅπου ὑπάρχει Δημόσιον ἢ Δημοτικὸν Λοιμοκαθαρτήριον.

2. Ἡ ἐπιτηρητικὴ κάθαρσις τοῦ τε πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν θέλει τελεῖσθαι ἐντὸς τοῦ πλοίου, ἀλλ' εἰς ὅντινα ἤθελε ζητήσει θέλει ἐπιτρέπεσθαι ἡ ἀπόβασις εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῆς καθάρσεως ἐντὸς αὐτοῦ.

3. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς καθάρσεως, καθὼς καὶ μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀπαραιτήτως τακτικὴ ἰατρικὴ ἐπίσκεψις, καὶ μόνον ἐπὶ τῇ βεβαιώσει τοῦ ἰατροῦ περὶ τῆς ἐντελοῦς ὑγείας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ὑγειονομικῷ Κανονισμῷ λεπτομερέστερον ὡρισμένα, θέλει ἐπιτρέπεσθαι ἡ κάθαρσις καὶ θέλει δίδεσθαι ἡ ἐλευθέρα κοινωνία.

4. Θεωροῦνται ἐλεύθερα παντὸς εἴδους καθάρσεως τὰ ἐμπορεύματα καθὼς καὶ τῶν ἐπιδεκτικὸν μολυσμοῦ πράγμα· δὲν τίθεται ὅμως εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τῆς τηρητικῆς καθάρσεως.

5. Μετὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν τοῦ ἰατροῦ, τοῦτέστι τὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς καθάρσεως θέλει ἐπιβιβάζεσθαι εἰς τὸ πλοῖον εἷς ἢ πλειότεροι φύλακες κατὰ τὴν προσδιωρισμένην εἰς τὸ ἄρθρον 79 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ ἀναλογίαν· ἔργον τῶν φυλάκων τούτων εἶναι τὸ νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς συγκοινωνίας τοῦ ὑπὸ κάθαρσιν πλοίου μὲ πᾶν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν πρόσωπον, ἢ πρᾶγμα, νὰ παρατηρῶσι τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ καὶ νὰ κἄμωσι γνωστὸν εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν πᾶν ὅ,τι ἄθελον παρατηρήσει, ἢ ἀνακαλύψει κατὰ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ διατριβήν των.

6. Ἡ διὰ ξηρᾶς συγκοινωνία μὲ τὴν Ὀθωμανικὴν χώραν θέλει ἐνεργεῖσθαι ὡς καὶ μέχρι τοῦδε διὰ τῶν κατὰ ξηρὰν λοιμοκαθαρτηρίων· ὡς πρὸς δὲ τὴν κάθαρσιν τῶν ὁδοιπόρων καὶ τῶν πραγμάτων θέλουν ἰσχύει οἱ ἀνωτέρω ἐκτεθέντες ὅροι.

7. Πᾶσα ἄλλη σχετικὴ περίστασις, μὴ προβλεπομένη ἐν τῷ παρόντι διατάγματι, θέλει κανονίζεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Φεβρουαρ. 1854.

---

734. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Ὑπογραφὲν ἐν Ἀθήναις, τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ῥωσσίας ὅπως ἀποτελέσῃ μέρος ἀναπόσπαστον τῆς κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους συνομολογηθείσης μεταξὺ τῶν δύω Κυβερνήσεων συνθήκης ἐμπορίας τε καὶ ναυτιλίας καὶ τοῦ ὁποίου αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἰανουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους.

ΟΛΩΝ κλπ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι συμφωνηθέντος τὴν 25 Σεπτεμβρίου τοῦ παρόντος ἔτους μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν συμπληρωτικοῦ πρωτοκόλλου ἀποτελοῦντος μέρος ἀναπόσπαστον τῆς κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους συνομολογηθείσης συνθήκης, τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον ἕπεται.

« Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφιβολίας ἢ παρεξηγήσεως ἐπί τινων ὅρων τῆς κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ παρόντος ἔτους συνομολογηθείσης μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν συνθήκης ἐμπορίας τε καὶ ναυτιλίας, καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐν θέντων ὅρων, οἱ ἀμοιβαῖοι πληρεξούσιοι, λαβόντες τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένην

Δημοσιο Κεντρικη Βιβλιοθηκη Βεροιας

κώλλω τὰς ἀκολούθους προσθέτους διατάξεις.

1. Τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ VII. ἄρθρου τῆς συνθήκης, ὁρίζοντος ὅτι ἂν ἑκάτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν παραχωρήσῃ εἰς τρίτον ἔθνος ἰδίαν τινὰ χάριν ἐπὶ ὅρῳ τινὶ ἀντισηκώσεως, τὸ ἕτερον τῶν μερῶν τούτων θέλει ἀπολαύει τῆς τοιαύτης χάριτος ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὅρῳ, εἶναι ἐννοούμενον ὅτι ἂν ἡ ἀντισήκωσις δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀκριβῶς ἡ αὐτὴ, θέλει εἶσθαι ὅσον ἔνεστι ἰσοδυναμοῦσα καὶ ἀνάλογος. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη ἐπιρυλάττονται νὰ συνεννοηθῶσιν ἐπὶ τούτῳ.

2. Ἂν οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι ἢ Προξενικοὶ Πράκτορες ἐξασκῶσιν ἐμπόριον, θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους καὶ συνηθείας, εἰς ἃς ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ μέρη, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν ὑποθέσεις, οἱ ἰδιῶται ὑπήκοοι τοῦ ἔθνους των ὡς καὶ οἱ ὑπήκοοι τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων Ἐπικρατειῶν.

3. Ἐν περιπτώσει ναυαγίου, τὰ πλοῖα ἢ τὰ μέρη καὶ λείψανα αὐτῶν, τὰ ἄρμενα καὶ ἄλλα εἴδη ὅσα τοῖς ἀνήκουσι, τὰ ἐντὸς τούτων εὑρεθέντα ἔγγραφα, ὡς καὶ τὰ πράγματα ἢ ἐμπορεύματα ὅσα ἤθελον εὑρεθῇ ἐντὸς αὐτῶν, θέλουσιν ἀποδίδεσθαι εἴτε εἰς τοὺς κυρίους ἢ συμμετόχους αὐτῶν ἢ τοὺς πληρεξουσίους των, εἴτε εἰς τὸν Προξενικὸν Πράκτορα τοῦ ἔθνους των τὸν ἐδρεύοντα εἰς τὸ μέρος τὸ ἐγγύτερον τοῦ τόπου ἔνθα συνέβη τὸ ναυάγιον· ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτήτης τῶν διασωθέντων εἰδῶν ἤθελε μείνει ἄγνωστος, θέλει εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν, καὶ θέλει γενῇ πρὸς αὐτὴν ἡ ἀπόδοσις τῶν πραγμάτων, ἅμα ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ναυαγῆσαν πλοῖον ἀνῆκεν εἰς τὴν ἐπικράτειάν της.

4. Τὰ πλοῖα ἑκατέρου τῶν δύω συνομολογούντων μερῶν δύνανται νὰ λάβωσιν ἢ ἀποβιβάσωσι μέρος τοῦ φορτίου αὐτῶν εἴς τινα τῶν λιμένων τῆς ἐπικρατείας τοῦ ἑτέρου, καὶ νὰ συμπληρώσωσιν ἐπιμένως τὸ φορτίον των, ἢ πολλοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλα δικαιώματα, ἢ τὰ κατὰ τὰς αὐτὰς περιστάσεις ἐπιβαλλόμενα εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα, ὡς καὶ εἰς τὰ πλέον εὐνοουμένων ἐθνῶν.

5. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελεν εἶσθαι εἰς πόλεμον, μένοντος τοῦ ἑτέρου εἰς στάσιν οὐδετερότητος, τὰ πλοῖα τῆς οὐδετέρας ταύτης δυνάμεως δύνανται νὰ καταπλέωσιν εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰ παράλια τῶν εἰς ᾧσιν πολέμου διακειμένων ἐθνῶν καὶ νὰ ἐξασκῶσιν ἐκεῖσε τὸ ἐμπόριόν των. Ἐξαιροῦνται ὅμως καὶ ἀπαγορεύονται τό τε ἐμπόριον τῶν εἰδῶν ὅσα γενικῶς θεωροῦνται ὡς λαθρεμπόριον πολέμου καὶ τὸ γινόμενον μετὰ τῶν πολεμίων ἢ λιμένων τῶν πραγματικῶς ἀποκεκλεισμένων τε ἢ πολιορκουμένων κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν.

Ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως, τῆς διαχωριζούσης τὰς ἐπικρατείας τῶν δύω ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων, συμφωνεῖται ὅτι πλοῖον ἐμπορικὸν, ἀνήκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προσδιωρισμένον διά τινα λιμένα ἀποκεκλεισμένον, ἢ θέλει κυριεύεσθαι ἢ καταδικάζεσθαι ἀποπειραθὲν πρώτην φορὰν νὰ εἰσέλθῃ τὸν εἰρημένον λιμένα, παρεκτὸς ἂν ἤθελε ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἔμαθεν ἢ ἠδύνατο νὰ μάθῃ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἢ καθ' ὁδὸν ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος λιμὴν ἦτον εἰς στάσιν πολιορκίας.

Τὸ παρὸν πρωτόκολλον θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἀποτελοῦν μέρος τῆς κατὰ τὴν Ἰουνίου τοῦ τρέχοντος ἔτους συνομολογηθείσης συνθήκης, καὶ θέλει ἔχει τὸ αὐτὸ κῦρος καὶ τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ὡς ἂν ἦτον αὐτολεξεὶ καταχωρημένον ἐν αὐτῇ.

Θέλει δὲ ἐπικυρωθῇ παρά τε τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις αὐτοῦ θέλουσιν ἀνταλλαχθῇ ἐν Ἀθήναις ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἢ καὶ πρότερον.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων οἱ ἀμοιβαῖοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας αὐτῶν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Σεπτεμβρίου 1850.

Εὐαρεστούμεθα νὰ ἐπικυρώσωμεν καὶ ἐπιβεβαιώσωμεν τὸ ῥηθὲν πρωτόκολλον παῤ ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη, ὑποσχόμενοι διά τε Ἡμᾶς Αὐτοὺς καὶ διὰ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους, νὰ τὸ διατηρήσωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ ἐπιτρέψωμεν, ἢ νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὸ ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτου ὑπεγράψαμεν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπιθέσαντες τὴν σφραγίδα τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου.

Ἐξεδόθη ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἡμετέροις Ἀνακτόροις τὴν εἰκοστὴν τρίτην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ.

---

732 Δ. *Περὶ τροπολογίας τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Διὰ νὰ ἔχωσι κῦρος αἱ πράξεις ἑπαρχιακοῦ τινος συμβουλίου ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι παρὸν τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων.

2. Δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς τεταγμένης πρὸς ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν ἐπαρχιακοῦ τινος συμβουλίου, ὁ ναμάρχης ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὰ μέλη αὐτοῦ διὰ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸν τόπον τῆς συνόδου. Πᾶν μέλος ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, τακτικῶς προσκληθὲν διὰ κλήσεως ἐγγράφου, ἐπιδιδομένης διὰ διοικητικοῦ κλητῆρος, βεβαιοῦντος κατὰ τοὺς νομίμους τύπους τὴν ἐπίδοσιν ἢ τὴν ἄρνησιν τῆς παραβολῆς, ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου.

Ὅστις ἄνευ νομίμου αἰτίας δὲν παρουσιασθῇ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρις 100 δραχμῶν, καὶ καλεῖται εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 18 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου ἐπιλαχών, ὅστις ἐκπληροῖ τὰ χρέη τούτου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συνόδου.

3. Οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις, κατὰ τὰς τεταγμένας ὑπὸ τοῦ προέδρου ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὅστις δὲν παρευρεθῇ εἰς μίαν τῶν συνεδριάσεων ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 10—20 δραχμῶν.

Ἐὰν ὑποπέσῃ καὶ δευτέραν φορὰν εἰς τὴν αὐτὴν ἔλλειψιν, ἀποκλείεται τοῦ συμβουλίου διὰ τὴν ἐνεστῶσαν σύνοδον, καὶ καλεῖται εἰς ἀναπλήρωσιν ὁ ἐπιλαχών.

4. Πᾶς ἐπαρχιακὸς σύμβουλος, ὅστις εἰς δύο κατὰ συνέχειαν συνόδους ἤθελεν ὑποπέσει εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων προβλεπομένας ἐλλείψεις, ὑποβάλλεται εἰς τὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἄρθροις διαγραφομένας ποινὰς, καὶ ἀποβάλλεται τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δι' ὅλην τὴν περίοδον.

5. Εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 2, 3 καὶ 4 περιστάσεις ἀποφασίζει τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον περὶ τοῦ ἐπιβληθησομένου προστίμου καὶ περὶ τῆς ἀποκλείσεως.

Εἰς περίπτωσιν δὲ, καθ' ἣν δὲν εἶναι συγκεκροτημένον τοῦτο, ἢ δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ συμπλήρωσις τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ πρὸς συνεδρίασιν, αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις προβλεπόμεναι ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ ναμάρχου ἢ καθ' ὅλην δὲ τὴν περίοδον ἀποβολὴ ἐκ τοῦ συμβουλίου, γίνεται δι' ἀποφάσεως πάντοτε αὐτοῦ τοῦ συμβουλίου.

6. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου τιμωρούμενος ἐπαρχιακὸς σύμβουλος, δύναται νὰ ἐκθέσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τὰ δικαιολογήματα αὐτοῦ, ἅπερ κρίνει καὶ

ἀποφατίζει ἐπ' αὐτῶν. Ἐὰν δὲ ταῦτα ἦναι ἰσχυρὰ ἀπαλλάσσεται τῆς ψηφισθείσης κατ' αὐτοῦ ποινῆς τοῦ προστίμου, τῆς ἀποκλείσεως ἢ ἀποβολῆς, καὶ ἐπανέρχεται ἀμέσως εἰς τὴν θέσιν του, μένοντας καὶ τοῦ ἐπιλαχόντος κατ' ἐκείνην μόνην τὴν σύνοδον.

7. Ὡς νόμιμα δικαιολογήματα ἀπουσίας θεωροῦνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 25 τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ σημειούμενα.

8. Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τὴν ὁρισθεῖσαν πρὸς ἔναρξιν τῆς συνόδου ἐπαρχιακοῦ τινος συμβουλίου δὲν συγκροτηθῇ ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, ἕνεκα οἱουδήποτε λόγου, τότε ἀντὶ τῶν ἀπόντων καλοῦνται οἱ ἐπιλαχόντες.

9. Ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν συνερχομένων ἐπαρχιακῶν συμβούλων καὶ τὰ ἔξοδα γραφείου καὶ καταστήματος διανέμεται παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἰς τοὺς ἁρμοδίους δήμους κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων, προκαταβάλλεται παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ ἀποδίδεται ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

10. Διὰ τὰ ἐπαρχιακὰ ἔξοδα προσδιορίζεται κατὰ τριετίαν διὰ νόμου ὁ ἀνώτερος ὅρος τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων, τοὺς ὁποίους τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια διανέμουσιν εἰς τοὺς δήμους κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων ἑνὸς ἑκάστου. Ὡσαύτως δὲ, ἐὰν τὰ χρηματικὰ μέσα δὲν ἐπαρκῶσι διὰ τὴν ἀδοποιΐαν, τότε ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβληθῇ προσωπικὴ ἐργασία, ἥτις διανέμεται παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἰς τοὺς δήμους κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν.

Ἀντὶ τῆς προσωπικῆς ταύτης ἐργασίας ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόδοσις τῆς τιμῆς τῆς ἐργασίας προσδιοριζομένης ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

11. Ἡ ἐκβίασις τῆς ἀποτίσεως τῶν καθυστερούντων ἐπαρχιακῶν φόρων θέλει γίνεσθαι ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ ἡ τῆς τῶν δημοτικῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ τούτων νόμου.

12. Ἐὰν ἐπαρχιακόν τι συμβούλιον νομίμως συγκαλεσθὲν, δὲν συνῆλθεν, ἢ συνελθὸν δὲν ἐκπλήρωσε τὰ ἀνατεθειμένα αὐτῷ καθήκοντα, ἢ δ' ἀλυθῇ πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τούτων, τότε ὁ Νομάρχης ἀναλαμβάνει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθειμένων εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον καθηκόντων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων, τὴν κατὰ δήμους διανομὴν τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων, συμφώνως μὲ τὸ ἀνωτέρω 10 ἄρθρον, καὶ τὴν κατὰ δήμους διανομὴν τῶν νεοσυλλέκτων κατὰ τὸν περὶ ἀπογραφῆς νόμον.

13. Τὰ πειθαρχικὰ πρόστιμα ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ χαρτοσήμου εἰσπράττονται ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους ταμίας τοῦ δήμου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου.

Τὰ πρόστιμα παραδίδονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ τιμωρούμενος ἐπαρχιακὸς σύμβουλος.

14. Ὁ ἀπὸ 18|30 Δεκεμβρίου 1887 Νόμος περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων μένει ἐνισχύι, καθόσον αἱ διατάξεις αὐτοῦ δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαρτίου 1887.

Ἐκυρώθη τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ.

---

733 Δ. Περὶ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ Γενικῆς τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ διαιρέσεις εἰς τμήματα.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 17 περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Περὶ διαιρέσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

1. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διαιρεῖται εἰς

πὰ Τμήματα ὡς ἀκολούθως·

α. Τὸ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων. β'. Τὸ τῶν φορημάτων· γ'. Τὸ τῶν ἐμπόρων φόρων. δ'. Τὸ τῶν ἐμμέσων φόρων. ε. Τὸ λογιστικὸν· ς'. Τὸ δικαστικόν· καὶ ζ'. Τὸ γενικὸν λογιστήριον· Τὸ α. ὑποδιαιρεῖται εἰς α καὶ β' μέρος· τὸ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ τὸ τῆς στατιστικῆς.

2. Ἡ ἰδιάζουσα ἑκάστου Τμήματος ὑπηρεσία διαγράφεται εἰς τοὺς προσαρτωμένους εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν ὑπ' ἀριθ. πίνακας. Ἕκαστον Τμῆμα διευθύνεται ὑφ' ἑνὸς Τμηματάρχου.

3. Τὰ καθέκαστα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τμήματος ἐνεργοῦσιν οἱ παρ' αὐτῷ διατελοῦντες Γραμματεῖς καὶ Γραφεῖς, ἕκαστος τὰ εἰς αὐτὸν ἀνατεθέντα ἀντικείμενα κατὰ τὴν διαγραφομένην τάξιν καὶ διαίρεσιν ἐν τῷ ἁρμοδίῳ πίνακι.

4. Οἱ προϊστάμενοι τῶν Τμημάτων, ὡς καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς διατελοῦντες Γραμματεῖς καὶ Γραφεῖς, διορίζονται καὶ μετατίθενται εἰς τὰ διάφορα Τμήματα καὶ τοὺς κλάδους τῶν Τμημάτων ἑκάστοτε δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς.

Περὶ τῶν ἐργασίμων ὡρῶν.

5. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται τοῦ Γραφείου ἄνευ ἐξαιρέσεως ὀφείλουσι νὰ φοιτῶσι τακτικῶς εἰς τὸ κατάστημα, καὶ νὰ διαμένωσιν ἐν αὐτῷ καθ' ὅλας τὰς νενομισμένας ὥρας τῆς ἐργασίας.

Ἡ ἐργασία ἄρχεται, τὸ μὲν ἔαρ καὶ θέρος τὴν 8 ὥραν Η. Μ. τὸ δὲ φθινόπωρον καὶ χειμῶνα τὴν 9.

6. Ἐὰν, παρελθουσῶν τῶν ὀκτὼ ἐργασίμων ὡρῶν, δὲν διατάξῃ ὁ Ὑπουργὸς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐργασίας, οἱ μὲν ἄλλοι ὑπάλληλοι καταπαύουσι τὰς ἐργασίας των, καὶ ἀπέρχονται εἰς τὰ ἴδια· διαμένουσι δὲ ἐν τῷ καταστήματι κατὰ σειρὰν εἷς ὑπάλληλος ἐξ ἑκάστου Τμήματος καὶ δύο Γραφεῖς μέχρι τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Κατὰ πᾶσαν ἑορτὴν ὀφείλουσιν οἱ ὑπάλληλοι ἄνευ ἐξαιρέσεως νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ κατάστημα ἀπὸ τῆς 10 Π. Μ. μέχρι τῆς 2 Μ. Μ.

7. Ὅστις τῶν ὑπαλλήλων ἀναγκάζεται ν' ἀναχωρήσῃ πρὸ τῆς τεταγμένης ὥρας, ὀφείλει νὰ λάβῃ τὴν περὶ τούτου ἄδειαν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ παρὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως.

Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑποβάλλεται καὶ ὅστις λόγῳ ἀσθενείας ἢ ἄλλης αἰτίας δὲν δύναται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ κατάστημα μίαν ἢ καὶ δύο ἡμέρας κατὰ συνέχειαν.

Δι' ἀσθένειαν, διαρκέσασαν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ὀφείλει ὁ ὑπάλληλος νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀπουσίαν του διὰ πιστοποιητικοῦ δύο ἐπιστημόνων ἰατρῶν.

8. Τὴν σειρὰν τῆς ἐργασίας τῶν ἐν τοῖς Τμήμασι μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ προσδιορίζει ἑκάστοτε ὁ Ὑπουργός.

9. Κατὰ τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς ὁ Ὑπουργὸς παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Βουλῶν, ἢ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα τῶν εἰσηγητῶν καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων νὰ ἀναχωρήσῃ, καὶ ἂν παρέλθωσιν αἱ ἐργάσιμοι ὧραι, πρὶν ἢ λάβῃ τὴν περὶ τούτου ῥητὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ἄδειαν.

Περὶ ἐνεργείας τῆς ὑπηρεσίας.

10. Ὁ Ὑπουργὸς ἀποσφραγίζει ὅλα τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα· σημειοῖ ἐπὶ τῶν ἐγγράφων διὰ τῆς λέξεως «πλίαν κατεπείγον» ὅσα ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν αὐθωρεί, καὶ διὰ τῆς λέξεως «κατεπεῖγον» ὅσα πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν αὐθημερόν.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ ἐνεργεῖ τὰ καθήκοντα τοῦτο ὁ Γεν. Γραμματεύς.

11. Τὰ καινοποιούμενα εἰς τὸ Δημόσιον δικάγραφα παραδίδονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Τμηματάρχην τοῦ δικαστικοῦ Τμήματος, ὅστις τὰ μὲν ἐπιδοτήριογραφίαι, καὶ παρουσιάζει αὐτὰ ἀμέσως εἰς τὸν Ὑπουργὸν διὰ νὰ τὰ ὑπογράψῃ, εἰς δὲ τὰ δικόγραφα σημειοῖ τὴν λέξιν «λίαν κατεπείγον» ἢ «κατεπείγον» ἀνά-

λόγως τῆς σπουδαιότητος τῆς ὑποθέσεως.

12. Μετὰ τὴν ἀποσφράγισιν τὰ ἔγγραφα ὡς καὶ τὰ δικόγραφα παραδίδονται παραχρῆμα εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ὁποίου ἐγγράφονται ἀμέσως εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ παραπέμπονται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἀρχεῖον διὰ νὰ συσχετισθῶσι καὶ νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ ἁρμόδια Τμήματα. Τὰ φέροντα τὴν σημείωσιν «λίαν κατεπείγον. ἢ κατεπείγον» ἔγγραφα προηγοῦνται παντὸς ἄλλου ἐγγράφου· ταῦτα ἐντὸς μιᾶς ὥρας τὸ βραδύτερον πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς τὰ Τμήματα· τὰ δὲ λοιπὰ πρέπει ἀφεύκτως νὰ συσχετίζωνται, καὶ παραπέμπωνται εἰς τὰ Τμήματα μέχρι τῆς ἑσπέρας.

13. Τὰ ἔγγραφα, παραδιδόμενα εἰς τὰ Τμήματα, διανέμονται παρευθὺς εἰς τοὺς ἁρμοδίους κλάδους τῶν Τμημάτων· ἡ διανομὴ γίνεται παρὰ τοῦ Τμηματάρχου, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων.

14 Ἕκαστος τῶν ἐνασχολουμένων ὑπαλλήλων εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐγγράφων ὀφείλει νὰ κάμνῃ τὴν ἐνέργειαν, ἐπὶ μὲν τῶν λίαν κατεπειγόντων ἀμέσως, ἐπὶ δὲ τῶν κατεπειγόντων εὐθὺς ἔπειτα.

15. Ἡ ἐνέργεια τῶν ἐγγράφων τούτων ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου ἐντὸς δύω ὡρῶν τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν παραλαβήν, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων τὴν ἐνέργειαν, αὕτη ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἐντὸς δύο ἡμερῶν τὸ βραδύτερον.

Ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῶν δημοπρασιῶν ἐν γένει ἡ ἐνέργεια γίνεται ἀνεξαιρέτως ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

16. Πᾶν σχέδιον συντασσόμενον ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν, μονογράφεται παρ' αὐτοῦ, καὶ παραδίδεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως, τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τοῦ ὁποίου ἀντιγράφεται, καὶ ὑποβάλλεται ἐκ νέου εἰς τὸν Ὑπουργὸν πρὸς ὑπογραφήν.

Τὰ ὑπογραφέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἔγγραφα διεκπεραιοῦνται ἀφεύκτως ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως.

Ἄνευ περιλήψεως δὲν ἐπιτρέπεται ἡ διεκπεραίωσις ὁποιουδήποτε ἐγγράφου.

Ὁ ἁρμόδιος Εἰσηγητὴς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως καθίστανται ὡς πρὸς τοῦτο ἰδίως ὑπεύθυνοι.

17. Παντὸς ἐξερχομένου ἐγγράφου προκαλοῦντος ἐνέργειάν τινα ἐπὶ βραδυτέρᾳ προθεσμίᾳ, κρατεῖται παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ Τμήματι σημείωσις εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον. Ἡ παράλειψις τῆς σημειώσεως ταύτης ἐπισύρει κατὰ τοῦ συντάξαντος τὸ ἔγγραφον πειθαρχικὴν ποινὴν ἀναλογον τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἀντικειμένου.

Καθήκοντα τῶν Τμηματαρχῶν

18 Ἕκαστος Τμηματάρχης διανέμει τὰ ἔγγραφα εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν διατελοῦντας ὑπαλλήλους, δίδει τὰς περὶ ἐνεργείας ὁδηγίας, ἐπιστατεῖ εἰς τὴν ταχεῖαν ἐνέργειαν αὐτῶν, ἐπιθεωρεῖ καὶ μονογραφεῖ τὰ σχέδια, ἐξ αὐτῶν δὲ, τὰ μᾶλλον ἄξια λόγου ὑποβάλλει ὁ ἴδιος εἰς τὸν Ὑπουργὸν, τὰ δὲ λοιπὰ παρουσιάζει εἰς τοὺς συντάκτας αὐτῶν.

19 Ὁ Τμηματάρχης ἐνασχολεῖται ἰδίως εἰς τὴν σύνταξιν τῶν Νομοσχεδίων, τῶν σχεδίων Διαταγμάτων, τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν ὁδηγιῶν καὶ τῶν πρὸς διασάφησιν Νόμων ἢ Διαταγμάτων χορηγουμένων παραγγελιῶν· ἀναλαμβάνει δὲ ὁ ἴδιος τὴν σύνταξιν καὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων, ὅσα χρήζουσιν ἰδιαιτέρας μελέτης, καὶ ἀφορῶσιν οὐσιωδῶς συμφέροντα τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἰδιωτῶν.

20 Ἕκαστος Τμηματάρχης ὀφείλει κατὰ πᾶσαν δεκαήμερον ν' ἀναφέρῃ ἐγγράφως εἰς τὸν Ὑπουργὸν πόσα ἔγγραφα ἔμειναν ἀνενέργητα, εἰς ποῖον κλάδον ἀνάγονται, καὶ διὰ ποῖον λόγον, καὶ μειῶν ἀκριβῶς καὶ εἰλικρινῶς τὰ περὶ τῆς ἱκανότητος, ἐπιμελείας, καὶ ἐχεμυθίας ἑκάστου τῶν ὑπ' αὐτὸν διατελούντων ὑπαλλήλων.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Βόλου

21 Αἱ ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τούτων ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ παραδίδονται εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα, ὀφείλοντα νὰ σημειοῖ περιληπτικῶς τὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ βιβλίου τῆς ποιότητος τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, τὸ ὁποῖον θέλει κρατεῖ ὁ ἴδιος. Εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον εἰσερχομένων θέλουν καταχωρίζεσθαι μὲ αὔξοντα ἀριθμὸν αἱ ῥηθεῖσαι ἐκθέσεις, καὶ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τοῦ Γεν. Γραμματέως.

Περὶ τῆς Διεκπεραιώσεως, καὶ τῶν Γραφέων

22 Τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως ἐκτίθενται λεπτομερῶς εἰς τὸν ἰδιαίτερον πίνακα, τὸν ὧδε προσαρτώμενον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 9. Ἔργον αὐτοῦ πρὸ πάντων εἶναι ἡ φροντὶς περὶ τῆς ἀνυπερθέτου ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ἐγγραφῆς τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων, τῆς παραπομπῆς αὐτῶν εἰς τὴν καταχώρισιν, καὶ τῆς Διεκπεραιώσεως τῶν ἐξερχομένων.

Ἐπιστατεῖ δὲ ἰδίως εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τῶν σχεδίων, βεβαιοῖ διὰ τῆς πρωτοπογραφῆς του τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀντιγραφῆς, καὶ φροντίζει περὶ τῆς ταχύτητος αὐτῶν Διεκπεραιώσεως κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 ὁριζόμενα.

23 Οἱ Γραφεῖς ἀνεξαιρέτως ὑπάγονται εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως· ἕκαστος δὲ τούτων ἀνήκει εἰς ἓν Τμῆμα, καὶ παρ' αὐτῷ ἐργάζεται καθ' ὅλας τὰς ὥρας, καθ' ἃς καταπαύουν αἱ ἐργασίαι τῆς Διεκπεραιώσεως· Ὀφείλουσι δὲ ὅλοι οὗτοι εἰς πρώτην πρόσκλησιν τοῦ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως νὰ συνέρχωνται εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀντιγραφῆς, καὶ νὰ ἐνασχολῶνται ἄνευ διακοπῆς μέχρις οὗ ἀποπερατωθῶσιν ὅλαι αἱ ἐργασίαι τῆς ἀντιγραφῆς καὶ διεκπεραιώσεως τῶν ἐγγράφων.

Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης ὅσοι ἐξ αὐτῶν, κατὰ ῥητὴν διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν διεξαγωγὴν κλάδου τινὸς ἐν τοῖς Τμήμασι·

Περὶ τῆς καταχωρίσεως.

24. Τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως, ἢ τοῦ ἀρχείου, διαγράφονται εἰς τὸν προσαρτώμενον πίνακα ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 10.

Τὸ σπουδαιότερον δὲ τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῷ καθηκόντων εἶναι ἡ ταχίστη καταχώρισις, ἡ συσχέτισις, καὶ παράδοσις εἰς τὰ Τμήματα τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων ἐντὸς τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὁριζομένου χρόνου.

25. Διὰ πᾶν ἔγγραφον, διδόμενον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως εἰς τὰ Τμήματα, καὶ ἐναλλὰξ, πρέπει νὰ λαμβάνηται ἀπόδειξις εἰς βιβλίον, κρατούμενον ἐπὶ τούτῳ.

26. Ἐν γένει ἡ παράδοσις τῶν ἐγγράφων ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον εἰς τὴν καταχώρισιν, καὶ ἀπὸ τὴν καταχώρισιν εἰς τὰ Τμήματα, ὡς καὶ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτῶν εἰς τὴν καταχώρισιν, θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐνταῦθα, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς εἰδικοὺς τῆς Διεκπεραιώσεως καὶ τῆς καταχωρίσεως πίνακας.

Διὰ πᾶσαν βραδύτητα πέραν τῆς ταχθείσης πρὸς ἐνέργειαν προθεσμίας τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ὁ αἴτιος.

Διὰ πᾶσαν δὲ ἀπώλειαν ἐγγράφου ἐν τοῖς Τμήμασιν εἶναι ὑπεύθυνος ὁ παραλαβὼν ὑπάλληλος· ἡ εὐθύνη παύει δι' αὐτὸν, ἅμα ἀποδειχθῇ αὐτὸς ὁ ἀπολέσας.

27 Πάντες οἱ ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως ὑπάλληλοι, ἐνασχολούμενοι ἕκαστος εἰς τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἰδιαιτέραν ἐργασίαν, ὀφείλουσιν οὐχ ἧττον νὰ διατελῶσιν ἀπαραμειώτως ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας.

28. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν προϊστάμενον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως ἡ παράδοσις ἐγγράφων ἢ ἀντιγράφων, ἢ καὶ ἁπλῶς ἢ ἐπίδειξις ἐγγράφων, παραδοθέντων ἅπαξ εἰς τὸ ὀρχεῖον, εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς ἁρμοδίους Τμηνάρχας ἢ ἐνταλοδόχους αὐτῶν ὑπαλλήλους, ἄνευ ῥητῆς ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ.

Περὶ τοῦ ὑλικοῦ.

29. Ὅλον τὸ ὑλικὸν τοῦ Ὑπουργείου προμηθεύεται, διατηρεῖται, καὶ διανέμεται κατὰ τὰς χρείας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν προσωπικὴν εὐθύνην τοῦ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως.

30. Διὰ πᾶσαν προμήθειαν ὑλικοῦ ὁ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως ὑποβάλλει ἔγγραφον αἴτησιν καὶ προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης εἰς τὸν Ὑπουργόν, καὶ μόνον μετὰ ῥητὴν καὶ ἔγγραφον ἔγκρισιν καὶ ἐν ὅλῃ τοῦ Ὑπουργοῦ πραγματοποιεῖται, ὁποιανδήποτε καὶ ἂν ἦναι τὸ ζητούμενον ποσόν.

Ὅλαι αἱ προμήθειαι γίνονται ἐπὶ δημοπρασίας διὰ τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου Ἀττικῆς ἢ τοῦ Νομάρχου ἐξαιροῦνται αἱ εὐτελοῦς ποσοῦ δαπάναι, προηγηθείσης καὶ ἐνταῦθα τῆς ῥητῆς τοῦ Ὑπουργοῦ ἐγκρίσεως.

31. Τὰ βιβλία, διπλότυπα, καὶ ἄλλα ἔντυπα χρήσιμα διὰ τὴν Οἰκονομικὴν ἐγγένει ὑπηρεσίαν ἐναποτιθέμενα εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀποθήκην τοῦ Ὑπουργείου, διανέμονται εἰς τὰς διαφόρους Οἰκονομ. ὀργὰς τοῦ Κράτους ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως συμφώνως μὲ τὸν περὶ τούτου ἰδιαίτερον Ὑπουργικὸν κανονισμόν.

Περὶ τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως.

32. Εἰς βιβλίον ἐπὶ τούτῳ μονογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐγγράφονται ὅλα τὰ βιβλία τοῦ Ὑπουργείου.

Ὅστις τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων θέλει νὰ λάβῃ χρῆσιν ἑνὸς ἢ πλειοτέρων ἐξ αὐτῶν, ὀφείλει νὰ δώσῃ ἔγγραφον ἀπόδειξιν, ἥτις μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ βιβλίου ἐξαλείφεται· εἰς κἀνένα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποκομίσῃ βιβλίον τῆς Ὑπουργικῆς βιβλιοθήκης ἐκτὸς τοῦ καταστήματος.

Πᾶν βιβλίον ἀπολεσθὲν ἀποκαθίσταται δαπάνῃ τοῦ ἀπολέσαντος· ἡ βιβλιοθήκη διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ εὐθύνην τοῦ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως.

33. Εἰς ἑκάστην Τμημ. χορηγοῦνται τακτικῶς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διατηροῦνται δὲ ἐν καλῇ καταστάσει καὶ ἀνελλειπῇ τῇ ἐπιτηρήσει καὶ εὐθύνῃ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὸ γραφεῖον τοῦ Τμήματος. Πᾶσα ἀπώλεια φύλλου ἐφημερίδος ἀναπληροῦται τῇ δαπάνῃ αὐτοῦ.

Περὶ τῆς καταριθμήσεως καὶ συντηρήσεως τοῦ καταστήματος.

34. Εἷς τῶν κλητήρων τοῦ Ὑπουργείου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως, καὶ τῇ διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐπιφορτίζεται τὰ τῆς καθαριότητος καὶ τῆς ἄλλης περιποιήσεως τοῦ καταστήματος. Ἰδιαίτερον δὲ καθῆκον ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὸν κατὰ τὰς ἐπιτήρησιν τῆς θερμάνσεως ἡ ἀπόσβεσις τοῦ πυρὸς εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἡ κατὰ μῆνα κάθαρσις τῶν καπνοδόχων. Ὁ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως ὀφείλει πᾶσαν ἑσπέραν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του νὰ ἐπισκεφθῇ ὅλα τὰ δωμάτια διὰ νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐντελοῦς ἀποσβέσεως τοῦ πυρός.

35. Εἷς τὸν αὐτὸν κλητῆρα παραδίδ ἕκαστος τῶν Τμηματαρχῶν ἀναχωρ τὴν κλεῖδα τοῦ ἰδιαιτέρου Γραφείου πρὸς καθαρισμόν· ὀφείλει ἐπομένως ὁ κλ τὴν νὰ λαμβάνῃ πᾶσαν πρόνοιαν ὑπὲρ διατηρήσεως τῶν ἐν τοῖς Γραφείοις γράφων. Τὰ ἔγγραφα ὅμως, τὰ ἀφορῶν σπουδαίας ὑποθέσεις, ὀφείλει ὁ ἀρμόδ Τμηματάρχης νὰ διατηρῇ πάντοτε ἐ ποτεθειμένα εἰς κεκλεισμένον χαρτο λάκιον.

Περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

36. Ὅστις τῶν ἀνωτέρων ἢ κατω ρων ὑπαλλήλων τοῦ Γραφείου ἤθελε π ραβῇ μίαν τῶν ἐν τῷ παρόντι κανονι περιεχομένων διατάξεων τιμωρεῖται δ ταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τὸ πρῶτον μὲ ἐ πλῆξιν, τὸ δεύτερον μὲ πειθαρχικὸν πρ τιμον ἀπὸ 5 μέχρι 50 δραχμῶν· τὸ τρίτον μὲ προσωρινὴν παῦσιν οὐχὶ μ χρότερον τοῦ ἑνὸς μηνός.

Κατὰ τοῦ μὴ ἐπανορθουμένου θ

γίνεσθαι πρόταστς περὶ τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπολύσεως αὐτοῦ.

Γενικαὶ διατάξεις.

37. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Τμηματάρχας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς διατελοῦντας ὑπαλλήλους νὰ δέχωνται εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν Τμημάτων πολίτας καὶ νὰ συνδιαλέγωνται μετ' αὐτῶν.

38. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ οὐδὲ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Γραφείου νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ ἰδιαίτερα Γραφεῖα τῶν ἄλλων Τμημάτων, εἴτε διὰ νὰ συνδιαλέγωνται, εἴτε διὰ νὰ λαμβάνουν πληροφορίας περὶ ἀντικειμένων μὴ ἀναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητάτων, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἡ συνεννόησις ἢ δύο πλειοτέρων Τμημάτων ἀπαιτεῖται χάριν τῆς ὑπηρεσίας.

39. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ὑπάλληλον τοῦ Γραφείου ἡ ἀλληλογραφία μετά τινος πολίτου, ὡς καὶ ἡ προφορικὴ ἀνακοίνωσις εἰς τρίτους περὶ ἀντικειμένων, ἀφορώντων τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἢ ἄλλοι τῶν συναδελφῶν του εἶναι ἐπιτετραμμένοι.

40 Συνιστᾶται ἐν γένει εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Γραφείου αὐστηρὰ ἐχεμύθεια ἐπὶ πᾶσιν, ὅσα ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν· ὀφείλουσι δὲ πρὸ πάντων νὰ μὴ ἀποκαλύπτωσιν εἰς οἱονδήποτε τὰς σκέψεις ἢ καὶ ἐνεργείας τοῦ Ὑπουργοῦ, γενομένας, ἢ καὶ ἐν τῷ γίνεσθαι, εἴτε περὶ προσώπων εἴτε πραγμάτων ὁ λόγος.

41. Αἱ τυχὸν παρουσιαζόμεναι ἀνάγκαι τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, καὶ μὴ προβλεπόμεναι ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ θέλουν κανονίζεσθαι ἑκάστοτε δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς.

42. Ἡ ἀνωτέρα ἐπιτήρησις τοῦ Γραφείου καὶ ἰδιαιτέρα φροντὶς περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφείλει ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς νὰ ἐπισκέπτηται δὶς τῆς ἑβδομάδος τοὐλάχιστον τὰ Τμήματα καὶ τὰ Γραφεῖα τῆς Διεκπεραιώσεως καὶ καταχωρίσεως, νὰ ἐξετάζῃ ἐὰν ἕκαστος τῶν ὑπαλλήλων ἐκπληροῖ τὰ χρέη του ἀκριβῶς, καὶ ἰδίως, ἐὰν ἡ ὑπηρεσία ἐκτελῆται κατὰ τοὺς ὁριζομένους ἐνταῦθα χρόνους καὶ τύπους.

Τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου ἑκάστης ἑβδομάδος ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ λεπτομερῆ ἔκθεσιν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπισκέψεών του εἰς τὸν Ὑπουργόν, συνοδευομένην μὲ τὴν ἰδιαιτέραν του γνωμοδότησιν.

43. Ἅπαντες οἱ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται ἀπαραλλάκτως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς ἕνα ἕκαστον, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθειμένης αὐτῷ ἐργασίας, καὶ ὡς πρὸς τὴν διαγραφομένην κοινὴν πρὸς ἅπαντας τάξιν. Ἰδίως δὲ καθιστῶμεν ὑπευθύνους τοὺς ἁρμοδίους Τμηματάρχας διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ μετὰ ζήλου διεκπεραίωσιν τῶν ἀναγομένων εἰς ἓν ἕκαστον τῶν ὑπ' αὐτοὺς Τμημάτων ἐργασιῶν.

44. Δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος θέλομεν ὁρίσει τὴν περαιτέρω ἁρμοδιότητα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

45. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Φεβρουαρ. 1851.

———

Γενικὴ διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου εἰς Τμήματα.

Τμῆμα Α'.	Τμῆμα Β'.	Τμῆμα Γ'.	Τμῆμα Δ'.	Τμῆμα Ε'.	Τμῆμα ς'.	Τμῆμα Ζ'.
Κτήματα	Νομήματα καὶ ἄλλα δικαιώματα	Ἄμεσοι φόροι	Ἔμμεσοι φόροι	Λογιστικὸν	Δικαστικὰ	Γεν. Λογιστήριον Λογιστικὸν τοῦ Κράτους Ὑπηρεσία καὶ ἐπιτήρησις ταμιῶν Ἔσοδα καὶ ἔξοδα
Ἐκποίησις ἐθνικῶν κτημάτ	Ἁλικαὶ	Ἔγγειος φόρος	Τελωνιακὴ ὑπηρεσία	Λογιστικὸν ἐν γένει	Δικαστικὰ ἐν γένει	
Χρεωλύσια καὶ τόκοι προικοκτησιῶν	Μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτὰ	Δικαίωμα ἐπικαρπίας		Μισθοὶ προσωπικοῦ	Ἀντιποίησις ἐθνικῶν κτημάτων	
Δεκαετεῖς πιστ.	Ὕδατα θερμὰ	Φόρος ἐπὶ τῶν μελισσίων		Συντάξεις	Παλαιὰ χρέη	
Πρόσοδοι κτημάτων κατακυρωθέντων εἰς τὸ Δημόσιον	Ἰχθυοτροφεῖα	» ἐπὶ τῶν ζώων		Ἐφορεία τοῦ Ἐλεγκτικοῦ	Χαρτόσημον	
Φαλαγγιτικὰ γραμμάτια	Δάση	Φόρος ἐπιτηδευμάτων		Συμβουλίου		
Ἐλαιῶνες, σαφιδῶνες καὶ ἀμπελῶνες	Τυπογραφεῖον	Φόρος οἰκοδομῶν				
Περιβόλια καὶ ἄλλα κτήματα	Νομισματοκοπεῖον					
Κτήματα διοικούμενα δι' ἐπιστασίας	Ταχυδρομικὰ δικαιώματα					
Δημόσ. κτίρια	Ἐργοστάσια ποινικὰ καὶ ἄλλα					
Συνοικισμοὶ						
Νεοφώτιστοι						
Ἐκκλησιαστικὰ						
Ἐπικαρπία						

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

734. ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΙΣ.

Ἀντικείμενα τῆς Καταχωρίσεως;

Ἡ Ὑπηρεσία τοῦ Ἀρχείου.

1. Σημειώσεις τοῦ ἀριθμοῦ τῆς θυρίδος καὶ τοῦ φακέλλου ἐφ' ἑκάστου ἐγγράφου, καὶ διανομὴ αὐτῶν εἰς ἕκαστον τῶν ὑπαλλήλων τῆς καταχωρίσεως.

2. Ἐσωτερικὴ τῶν φακέλλων καθ' ἑκάστην ἡμέραν τακτοποίησις καὶ ὑποδιαίρεσις αὐτῶν.

3. Κατάταξις τῶν ἐγγράφων εἰς τὰς οἰκείας θυρίδας καὶ φακέλλους.

4. Ἀναθεώρησις τῶν ἐγγράφων μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐνεργείας.

5. Ἐπιθεώρησις τῶν μετὰ νέου ἐγγράφου συσχετιζομένων πρὸ τῆς εἰς τὰ Τμήματα παραδόσεως αὐτῶν.

6. Καταχώρισις τοῦ ἐγγράφου μετὰ τῶν συσχετισθέντων προηγουμένων εἰς ἰδιαίτερον δι' ἕκαστον Τμῆμα φυλλάδιον, ἐπὶ ἀποδείξει παράδοσις αὐτῶν εἰς τὰ Τμήματα, καὶ μεταβίβασις ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἕτερον Τμῆμα.

7. Ἐγγραφὴ εἰς τὸ ἐπισυναπτόμενον ἐν ἑκάστῳ φακέλλῳ ὀνομαστικὸν πίνακα τῆς περιλήψεως καὶ τῶν σχετικῶν ἀριθμῶν ἑκάστου ἐναποτιθεμένου ἐγγράφου.

8. Ἐγγραφὴ τῶν ἑκάστοτε ἐκδιδομένων ἐγκυκλίων εἰς βιβλίον ἐπὶ τούτῳ.

9. Ἐγγραφὴ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς καταχωρίσεως καὶ συσχέτισις ἐγγράφων μετὰ προηγουμένων.

10. Ἐγγραφὴ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς καταχωρίσεως μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐνεργείας.

11. Εὕρεσις τῶν σχετικῶν ἑνὸς ἑκάστου ἐγγράφου.

Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας καὶ εἰδικαὶ ὁδηγίαι πρὸς ἐκτέλεσιν.

12. Ἡ ὑπηρεσία τῆς καταχωρίσεως, ἡ τοῦ ἀρχείου, διανεμομένη εἰς τέσσαρας κλάδους, ἐνεργεῖται ὡς ἀκολούθως.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Α'. κλάδου.

α'. Ἐφ' ἑκάστου ἐγγράφου σημειοῖ τὸν ἀριθμὸν τῆς θυρίδος καὶ τοῦ φακέλλου εὐθὺς ἀφοῦ καταχωρισθῇ εἰς τὸ πρωτόκολλον.

β'. Διανέμει τὰ ἔγγραφα εἰς ἕκαστον τῶν ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως ὑπαλλήλων πρὸς εὕρεσιν τῶν σχετικῶν.

γ'. Τακτοποιεῖ καὶ ὑποδιαιρεῖ τὰ ἐν τοῖς φακέλλοις ἔγγραφα.

δ'. Κατατάττει αὐτὰ εἰς τὰς οἰκείας θυρίδας καὶ φακέλλους.

ε'. Ἀναθεωρεῖ τὰ ἔγγραφα μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐνεργείας.

ς'. Ἀφ' οὗ ἐπιθεωρήσῃ τὰ συσχετιζόμενα ἔγγραφα, παραπέμπει αὐτὰ εἰς τὰ ἁρμόδια Τμήματα ἐπὶ ἀποδείξει.

ζ'. Κρατεῖ ἰδιαίτερον δι' ἕκαστον τῶν Τμημάτων βιβλίον, ἐν ᾧ σημειοῖ ἑκάστοτε τὰ εἰς αὐτὰ παραπεμπόμενα ἔγγραφα.

η'. Ἐγγράφει εἰς τὸν ἐν ἑκάστῳ φακέλλῳ ἐπισυνημμένον ὀνομαστικὸν πίνακα τὴν περίληψιν, καὶ τοὺς σχετικοὺς ἀριθμοὺς ἑκάστου ἐναποτιθεμένου ἐγγράφου.

θ'. Ἀνευρίσκει πρὸς χρῆσιν ὅλων τῶν Τμημάτων.

1. Τὰ σχετικὰ ὅσα ἀνάγονται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν πρὸ τοῦ 1848 ἔτους ἀρχείων.

2. Τὰ νομοσχέδια καὶ Διατάγματα, γενικὰ παλαιότερα καὶ νέα.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β'. κλάδου.

13. α'. Καταγράφει καὶ συσχετίζει τὰ ἔγγραφα μὲ τὰ προηγούμενα εἰς τὸ βιβλίον τῆς καταχωρίσεως.

β'. Ἐγγράφει τὸν ἀριθμὸν τῆς θυρίδος καὶ τοῦ φακέλλου παντὸς ἐγγράφου μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐνεργείας ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς καταχωρίσεως.

γ'. Ἐγγράφει εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον τὰς ἑκάστοτε ἐκδιδομένας ἐγκυκλίους.

δ'. Ἀνευρίσκει τὰ σχετικὰ τῶν τμημάτων Α'. καὶ ς'.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Γ'. Κλάδου.

14. Ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν σχετικῶν τῶν τμημάτων Β'. Γ'.

15. Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Δ'. κλάδου ἀναπίθεται ἡ ἀνεύρεσις τῶν σχετικῶν τῶν Τμημάτων. Δ'. Ε' καὶ Ζ'.

Καιναὶ Διατάξεις.

16. Ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι ὀφείλουν νὰ ἀνευρίσκωσι καὶ παραδίδωσιν εὐθηρί-

ρὸν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα εἰς τὰ ἀρμόδια Τμήματα· δὲν δύναται δὲ ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ τοῦ Γραφείου, εἰμὴ ὅστις ἐξεπλήρωσεν ἤδη τὸ ἔργον του.

17. Ἐν ἀσθενείᾳ ἢ ἀπουσίᾳ ἑνὸς τῶν ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως, θέλουν ἐκπληροῦ προσωρινῶς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὴν ὁποίαν ἕκαστος λάβει ἐντολὴν ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἀρχείου. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀσθενείας, ἢ ἀπουσίας ἑνὸς ἢ καὶ πλειοτέρων ἐξ αὐτῶν, ἥτις ἤθελε διαρκέσει ὑπερτάς τρεῖς ἡμέρας, ἡ σχολάζουσα ἐργασία ἀνατίθεται προσωρινῶς εἰς ἄλλον ὑπάλληλον τοῦ Γραφείου ἐπιμελείᾳ τοῦ Γενικοῦ Γρ μματέως.

18. Ἕκαστος τῶν ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως ὑπαλλήλων εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον εὕρεσιν τῶν σχετικῶν καὶ τὴν μὴ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του.

19. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφείλει ὁ προϊστάμενος τοῦ ἀρχείου ν' ἀναγγέλλῃ τοῦτο ἐπὶ προσωπικῆ αὐτοῦ εὐθύνῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν κατὰ δεκαήμερον, σημειῶν ταὐτοχρόνως τὰ περὶ ἐπιμελείας καὶ ἐχεμυθείας ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὑπαλλήλων.

20. Ἅπαντα τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα παραδίδονται ἀπὸ τὸν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου εἰς τὴν κατεχώρισιν ἐπὶ ἀποδείξει.

21. Οἱ ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως ὑπάλληλοι δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν εὕρεσιν ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπεδόθη εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ἀποδείξει.

22. Τὰ ἔγγραπα συσχετιζόμενα παραδίδονται εἰς τὰ Τμήματα, καὶ ἐπιστρέφονται ἐπὶ ἀποδείξει.

23. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Τμηματάρχας νὰ διατηρῶσιν εἰς τὰ ἰδιαίτερά των Γραφεῖα ἔγγραφα, ἐνεργηθέντα ἤδη, ἢ τῶν ὁποίων ἡ ἐνέργεια ἀναβάλλεται. Ταῦτα παραπέμπονται εἰς τὸ ἀρχεῖον μὲ τὴν μονογράφησιν τοῦ ἀρμοδίου Εἰσηγητοῦ. Ὅσα δὲ τῶν ἐγγράφων δὲν χρήζουσιν ἐνεργείας παραπέμπονται εἰς τὸ ἀρχεῖον ἀφ' οὗ μονογραφῶσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

24. Ὁσακις φάκελλοι ὁλόκληροι διευθύνονται ἐπὶ ἐπιστροφῇ εἰς ἄλλας ἀρχὰς ὑποχρεοῦται ὁ συντάξας ὑπάλληλος τ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου Τμηματάρχου τ σημειώσῃ ἐπὶ τοῦ μέντοτος εἰς τὸ ἀρχεῖ σχεδίου τῆς παραπομπῆς τὸν ἀριθμὸν κα τὴν ἡμερομηνίαν ἑνὸς ἑκάστου τῶν σ κροτούντων τὸν φάκελλον ἐγγράφων, κ καὶ τὴν περίληψιν τοῦ συνόλου αὐτῶν χαρακτῆρας εὐαναγνώστους. Τὸ αὐ πράττεται καὶ ἐπὶ παντὸς ἄλλου ἐ γράφου, διευθυνομένου ἐπὶ ἐπιστροφῇ.

25. Τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ὑπουργείου θ λουν εἶσθαι διηρημένα κατ' ἔτος, καὶ τ ποθετημένα κατὰ χρονολογικὴν τάξ

Ἕκαστον τούτων θέλει καλύπτεσθ μὲ πανίον πράσινου χρώματος, εἰς τ μέσον τοῦ ὁποίου θέλει εἶσθαι προσηρ μένος χάρτης λευκὸς μὲ τὴν ἐπιγραφ « ἀρχεῖον τοῦ δεῖνα ἔτους, »

Ἐπὶ δὲ τοῦ μετώπου ἑκάστης θυρίδ θέλει προσαρτᾶσθαι χάρτης μὲ τὴν ἐπ γραφὴν τοῦ εἴδους τῶν ἐν αὐτῇ ὑπαρχ των ἐγγράφων.

Ἕκαστος φάκελλος θέλει φέρει ἐπ γραφὴν τοῦ ἀριθμοῦ τῆς θυρίδος καὶ τ τῆς ἐπαρχίας.

26. Πρὸς ἐξαφάνισιν τῶν περιττῶ ἐγγράφων τοῦ ἀρχείου θέλει διορισθῇ ἐ πιτροπὴ, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει ὁ ἐπ τῆς καταχωρίσεως νὰ χορηγῇ ἑκάστοτ ὅλην τὴν συνδρομήν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Φεβρουαρ. 1851.

---

735 Ν. ΡΟΖ'. *Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντω τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1851.*

ΟΘΩΝ κλπ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βου λῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομ καὶ διατάττομεν,

Ἄρθρον μοναδικόν.

Αἱ προθεσμίαι αἱ ὁριζόμεναι ἐν τ ἄρθροις 2 καὶ 20 §§ Α. Β. Γ. Δ. Ε. Η. καὶ Θ. τοῦ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου 184 περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τ γῆς ΠΓ'. νόμου, ἰσχύοντος δυνάμει τ ΡΟΓ'. νόμου τῆς 4 Αὐγούστου 185 καὶ διὰ τὸ 1851 ἔτος, ἄρχονται κα θέσιν ἀπὸ τὴν φορολογίαν τοῦ τρ

γοντος ἔτους ἀπὸ τῆς 24 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους,

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Μαρτίου 1851.
Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

736 Δ. *Περὶ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ Ἡμέτερα Διατάγματα τῇ 9 Ἰουνίου 1846 καὶ 19 Νοεμβρίου 1836, καὶ προτιθέμενοι νὰ διοργανίσωμεν ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ πράγματα τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας, κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Διοργανισμὸς τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐν Τήνῳ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας αὐτοῦ, καθὸ Δημοσίου Καταστήματος, κεῖται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις διατάττει ἀρμοδίως τὰ περὶ τῆς διοικήσεώς του.

2. Ἡ διοίκησις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς Ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐκ τριῶν μὲν τακτικῶν, δύο δὲ ἀναπληρωτικῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα, ἐκ διπλοῦ ἀριθμοῦ ὑποψηφίων προτεινομένων παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, ἐκλέγει καὶ διορίζει ἡ Κυβέρνησις.

Πρὶν ἢ ταῦτα ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των, ὀμνύουσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐπάρχου, καὶ ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἱεροῦ Ναοῦ, τὸν νενομισμένον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας.

3. Τὰ τακτικὰ μέλη ἐνεργοῦσιν ὅλας τὰς ὑποθέσεις τοῦ Καταστήματος· τὰ δὲ ἀναπληρωτικὰ λαμβάνουσιν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, μόνον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας, ἀσθενείας, ἢ ἀποβιώσεώς τινος ἐνεργείᾳ μέλους· πρὸς δὲ, καὶ ὁσάκις ἤθελον προσκληθῆ παρὰ τῶν τακτικῶν μελῶν, ἵνα συμπράξωσι μετ' αὐτῶν ἐν σπουδαίαις περιπτώσεσι.

4. Ἡ ὑπηρεσία τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἄμισθος· ἡ δὲ διάρκεια αὐτῆς εἶναι διετής.

5. Τὰ κατὰ τὴν διετίαν διοριζόμενα νέα μέλη, ἄρχονται τῶν ἔργων αὐτῶν κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ νέου ἔτους. Τὰ μέλη τῆς ληξάσης περιόδου, ἐὰν ἐξετέλεσαν πιστῶς καὶ μετὰ ζήλου τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

6. Τὸ Κατάστημα ἔχει Γραμματέα, μαρτυρημένον ἐπὶ ἱκανότητι καὶ χριστοπρεπείᾳ, καὶ διοριζόμενον ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Οὗτος λαμβάνει τὸν εἰς τὴν θέσιν ταύτην προσδιωρισμένον μισθὸν, κατὰ μῆνα, ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Καταστήματος.

Πρὶν ἢ ἀρχίσῃ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας του ὁμνύει ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐπάρχου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς, τὸν τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον· καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, τὸ σύνολον τῶν ὁποίων εἶναι ἀκρίβεια περὶ τὰ λογιστικὰ, ἔγκαιρος καὶ τακτικὴ ἐκτέλεσις ὅλων τῶν γραφικῶν ἐργασιῶν, καὶ ἰδίως τῶν εἰς τὰ καταστιχα ἐγγραφῶν, καὶ εὔτακτος τοποθέτησις καὶ διατήρησις τῶν ἀρχείων.

7. Τὸ κατάστημα ἔχει ἰδίαν σφραγῖδα, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας εἶναι ἐγκεχαραγμένος ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου, κύκλῳ δὲ περιγεγραμμένα τὰ γράμματα, «Ὁ ἐν Τήνῳ ἱερὸς Ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας».

8. Τὴν ἐπιτροπὴν προεδρεύει, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου, ὁ προτεταγμένος τῶν ἄλλων εἰς τὸ περὶ τοῦ διορισμοῦ Διάταγμα.

Αἱ ἀποφάσεις γίνονται κατὰ πλειονοψηφίαν· εἰς δὲ τὰ πρακτικὰ καταχωρίζονται οἱ λόγοι τοῦ ἑτερογνωμοῦντος, ἐὰν οὗτος ἀπαιτήσῃ τοῦτο.

Αἱ ὑπογραφαὶ τῶν μελῶν τίθενται εἴς τε τὰ πρακτικὰ, τὰς ἀποφάσεις, καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν εἰς τὸ περὶ τοῦ διορισμοῦ διάταγμα τάξιν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν· ἅπαντα δὲ τὰ εἰρημένα ἔγγραφα συνυπογράφονται καὶ ἀπὸ τὸν Γραμματέα, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ Καταστήματος. Ὁ Γραμματεὺς ὅμως, ὁσάκις τάξις τῆς Ἐπιτρο-

πῆς ἀπάδει πρὸς τὸν Νόμον καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Καταστήματος, συνυπογράφει μὲν, ἀλλ' ἀναφέρει ἀμέσως τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν Ἔπαρχον.

9. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ τὰ καθήκοντά της ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐφορείαν τοῦ Ἐπάρχου. Πᾶσα δὲ πρᾶξις τῆς Ἐπιτροπῆς χρήζουσα τῆς ἐγκρίσεως τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς θεωρεῖται καὶ εἶναι ἄκυρος, ἄνευ αὐτῆς τῆς ἐγκρίσεως.

10. Ἐκποιήσεις κινητῶν ἢ ἀκινήτων, καθὼς καὶ πολυετεῖς (ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα) ἐνοικιάσεις ἀκινήτων φθαρτῶν ἢ ἀφθάρτων κτημάτων τοῦ Καταστήματος, ἐνεργοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς περὶ τῶν ἐθνικῶν ὑπαρχούσας ἐν γένει.

11. Καθήκοντα τῆς Ἐπιτροπῆς κυρίως εἰσὶ τὰ ἑξῆς·

α) Φροντίζει πρὸ πάντων διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν προαγωγὴν τοῦ Καταστήματος.

β) Καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὴν δι' ἔμφρονος καὶ καταλλήλου διαχειρίσεως αὔξησιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν πρόσκτησιν κτημάτων προσοδοφόρων, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὰ ἐτήσια εἰσοδήματα νὰ ἔχῃ πόρον διαρκῆ καὶ ἀνάλογον πρός τε τὰς ἀνάγκας τῆς ἀξιοπρεποῦς διατηρήσεώς του, καὶ πρὸς τὴν συντήρησιν τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ βοηθουμένων εὐαγῶν τε καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἐν Τήνῳ καταστημάτων.

γ) Ἀσχολεῖται ἐπιμελῶς περὶ τὴν εἴσπραξιν ὅλων τῶν εἰς τὸ Κατάστημα ὀφειλομένων χρηματικῶν κεφαλαίων ἐντόκων τε καὶ μή, καὶ περὶ τὴν ἐπωφελῆ καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀσφαλεστέραν διάθεσιν αὐτῶν.

δ) Διαχειρίζει εὐσυνειδότως, καὶ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην φειδὼ καὶ αὐστηρὰν οἰκονομίαν, τὰ εἰσοδήματα τοῦ Καταστήματος, προσέχουσα ἵνα ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὑπερβαίνῃ ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα τὰ ὅρια τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, ἄνευ κατεπειγούσης ἀνάγκης καὶ ἄνευ ἀδείας ἀνωτέρας.

ε) Κρατεῖ τὰ ἀναγκαῖα βιβλία πρὸς ἐγγραφὴν τῶν τε προσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Καταστήματος, καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς διαχειρίσεως. Ἐκδίδει διπλότυπα ἀποδεικτικὰ ἐξ ἐπιτηδες ἐντύπου βιβλίου, διὰ πᾶσαν χρηματικὴν προσοφειλὴν ἢ δι' οἱανδήποτε ἀνάθημα, τὰ ὁποῖα ὑπογράφει μετὰ τοῦ Γραμματέως τὸ κατὰ καιρὸν ἐπιφορτισμένον τὰ ταμιακὰ χρέη μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς. Καὶ ἐξοδεύει, κατὰ τὸν ἐγκεκριμένον ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου κατὰ μῆνα ἐκδιδομένων, καὶ κατὰ τὰς δεόντως ἐμπεριεχομένας εἰς αὐτὴν ὁδηγίας καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐλεῆ, τὰ πρόχειρα βοηθήματα καὶ τὰ ἄλλα μικρὰ ἀναλώματα.

Τὰ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς κρατούμενα κατάστιχα καὶ βιβλία, πρὶν ἢ γένει εἰς αὐτὰ ἐγγραφή, μονογραφοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου. Ἰσοῦνται δὲ εἰσὶ τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ καθημερινὸν· 2. Τὸ καθολικὸν· 3. Τὸ τῶν διπλοτύπων· 4. Τὸ τῶν ἀναθημάτων· 5. Τὸ τῶν δανείων· 6. Τὸ τῆς ληξοδοσίας τοῦ νεωκόρου καὶ τοῦ κανδηλανάπτου διὰ τὸ πρὸς τὴν φωταγωγίαν τοῦ Ναοῦ ἔλαιον· 7. Τὸ τῆς ληξοδοσίας τοῦ κηροπαιοῦ διὰ τὸν κηρόν· 8. Τὸ κτηματολόγιον· 9. Τὸ τῆς ἀποπαντῆς τοῦ Καταστήματος τῆς τε ἱερᾶς καὶ τῆς κοινῆς· 10. Τὸ πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ τῶν ἐξερχομένων ἐγγράφων·

Καὶ ὅ, τι ἄλλο κριθῇ ἀναγκαῖον.

ς') Ἐπαγρυπνεῖ πάντοτε, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πανηγύρεων τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἵνα μὴ γίνηται παρά τινος τῶν ἐν τῷ Ναῷ ὑπηρετούντων νοσφισμὸς χρηματικῶν προσφορῶν ἢ ἀναθημάτων.

ζ') Φροντίζει περὶ τῆς καλλιεργείας καὶ φυτουργίας τῶν ἀγρῶν, τῶν ἀμπελώνων καὶ τῶν περιβολίων, ὁπόταν δὲν τύχωσιν ὄντα ἐνοικιασμένα πολυετῶς· καθὼς ἐπίσης φροντίζει καὶ περὶ τῆς περιποιήσεως καὶ συντηρήσεως τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἀποθηκῶν, ἐὰν ἡ πρὸς τοῦτο ἀπαι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τουμένη δαπάνη δὲν συμφωνηθῇ διὰ τοῦ ἐνοικιαστηρίου εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν.

ή) Ἐκθέτει εἰς μειοδοσίαν δημοσίαν πᾶσαν ἐργασίαν ἐπισκευῆς, ἀπαιτούσης δαπάνην ἀνωτέραν τῶν ἑκατὸν (100) δραχμῶν, ἐπόταν εὑρίσκωνται πολλοὶ νὰ ἐπιχειρήσωσι τὸ ἔργον, καὶ ὁπόταν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ δὲν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἱκανότης.

θ') Συντάττει κατὰ τὸ φθινόπωρον ἑκάστου ἔτους τὸν κατάλογον τῶν εἰς τας παγγύρεις τοῦ ἰδίου ἐνιαυτοῦ γενομένων ἀπὸ εὐσεβεῖς ἀναθημάτων, διαστέλλουσα τὰ τε χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἀπὸ τὰ ἐξ ἐρίου, ἢ ἐκ μετάξης ἢ ἐκ βάμβακος ὑφάσματα, καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὸν Ὑπαρχον διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ τῆς δημοπρασίας.

Ἐὰν δὲ μεταξὺ αὐτῶν τῶν ἀναθημάτων ὑπάρχωσί τινα, τὰ ὁποῖα οἱ ὡρητικοὶ ῥητῶς προσδιώρισαν διὰ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ Ναοῦ, ἢ ἄλλα τῶν ὁποίων, ὡς ἐκ τοῦ εἴδους καὶ τοῦ σχήματος τῆς κατασκευῆς των, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐν δημοπρασίᾳ ἔκ εσις, τούτων τὰ μὲν πρῶτα θέλουσι τηρεῖσθαι εἰς τὸ σκευοφυλάκιον τοῦ Ναοῦ, ἵνα χρησιμεύσωσι πρὸς ὃν ἀφιερώθησαν σκοπόν· τὰ δὲ δεύτερα, ὡς μὴ δυνάμενα νὰ προσδιορισθῶσι δι' ἄλλην εἰμὴ διὰ ἱερὰν χρῆσιν, θέλουσι παραχωρεῖσθαι ἐγκρίσει τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς εἰς ἐκκλησίας, ἐπὶ τῇ ἐκτιμήσει μόνης τῆς ὕλης παρ' ἐνόρκων ἐκτιμητῶν γενησομένη τακτικῶς.

ί) Συμπαρευρίσκεται εἰς πᾶσαν δημοπρασίαν κινητῶν ἢ ἀκινήτων, ἐνεργουμένην παρὰ τῆς Διοικητικῆς καὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Καταστήματος καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ Νομάρχου, ἢ τοῦ Ἐπάρχου, καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τὰ Πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας.

Ἐὰν δέ ποτε κριθῇ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Καταστήματος, τὸ νὰ ἐνεργηθῇ δημοπρασία ἀλλαχοῦ ἐκτὸς τῆς Τήνου, ἡ Ἐπιτροπὴ παρίσταται ἐν τῇ δημοπρασίᾳ δι' ἑνὸς τῶν μελῶν, ἢ δι' ἀντιπροσώπου αὐτῆς.

ιά) Προσέχει νὰ μὴ μένωσιν ἀργὰ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Καταστήματος χρηματικὰ κεφάλαια, πλέον τῶν ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς ἐγνωσμένας καὶ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡρισμένας ἀνάγκας αὐτοῦ. Ἀλλὰ νὰ κατατίθενται τὰ περισσεύοντα διὰ τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, εἴτε μεταποιούμενα εἰς ματαχάς, εἴτε κατατιθέμενα εἰς αὐτὴν τὴν Τράπεζαν ὡς δάνεια ἐπὶ τόκῳ.

ιβ') Διορίζει, ἐγκρίσει τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἐπιμελητὰς ἐντὸς τοῦ Κράτους, οἵτινες ἐνεργοῦσιν ἀμισθὶ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Καταστήματος, τῇ συνδρομῇ καὶ προστασίᾳ τῶν κατὰ τόπον μὲν Κυβερνητικῶν Ἀρχῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους, τῶν Προξενικῶν δὲ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας.

ιγ') Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ἐπιχειρῇ οἰκοδομὰς, ἢ ἐπισκεύασιν, τῆς ὁποίας ἡ δαπάνη ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν (100) δραχμῶν, πρὶν ἡ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Διοικητὴν Ἀρχὴν τὸ τεχνικὸν διάγραμμα καὶ τὸν τακτικὸν προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης, καὶ λάβῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένην ἔγκρισιν.

Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὴν νὰ ἐνεργῇ οἰκοθεν ἀγοραπωλησίας ἀκινήτων, μὴ προηγηθείσης α) τῆς τεχνικῆς καταμετρήσεως, τῆς διαγραφῆς καὶ τῆς ἐκτιμήσεως παρ' ἐνόρκων ἐκτιμητῶν, καὶ β) τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

ιδ') Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν οὐ μόνον τὸ νὰ λαμβάνῃ δάνεια εἰς βάρος τοῦ Καταστήματος, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ δανείζῃ τὰ χρήματα αὐτοῦ, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις.

ιέ) Ὀφείλει νὰ κάμνῃ εὐσυνείδητον χρῆσιν τῆς διὰ τὰ ἐλέη προσδιορισμένης ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ πιστώσεως, διὰ τὴν περιθάλψιν μόνων τῶν ὁμολογου-

μένως ἐνδεῶν καὶ ἀξίων ἐλέους. Καὶ τοῦτο πάντοτε ἐν γνώσει τοῦ Ἐπάρχου καὶ ὑπὸ τὸν τούτου ἔλεγχον, καὶ τῇ συμπράξει τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου.

ις') Δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως ἑκάστου ἔτους, συντάττει ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸν Ἔπαρχον τὸν διὰ τὸ ἀμέσως ἑπόμενον ἔτος προϋπολογισμὸν τῶν εἰσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Καταστήματος. Ὁ Ἔπαρχος ἐντὸς 15 ἡμερῶν παραπέμπει αὐτὸν μὲ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις (ἐὰν ἔχῃ καὶ ὅσας ἔχει) εἰς τὴν Νομαρχίαν, καὶ ἡ Νομαρχία τὸν διαβιβάζει μετὰ τῆς ἀνηκούσης ἐκθέσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ἔγκρισιν.

ιζ') Δύο μῆνας τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ νέου ἔτους, ἡ Ἐπιτροπὴ καταστρώνει τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος, καὶ συνωδευμένον μ' ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, παραδίδει αὐτὸν μὲ τὴν αἰτιολογημένην ἔκθεσίν της εἰς τὸν Ἔπαρχον πρὸς ἐξέλεγξιν. Ὁ Ἔπαρχος μετὰ ἀκρόασιν ἔλεγχον ἐκφέρει γνώμην, ἐὰν ὁ ἀπολογισμὸς ἔχῃ καλῶς ἢ οὔ, καὶ παραπέμπει τὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν Νομάρχην, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν καὶ τὸν δεύτερον ἔλεγχον ἀποφασίζει, καὶ συγχρόνως διαβιβάζει ἅπαντα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐπάρχου καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, τὸ Ὑπουργεῖον ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ ὑπόλογος Ἐπιτροπὴ νὰ κάμῃ (ἂν θέλῃ) προσφυγὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

ιή) Φροντίζει τῆς διακοσμήσεως, τῆς εὐπρεπείας καὶ τῆς φωταγωγίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Ἐπιτηρεῖ τὴν διαγωγὴν ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ ὑπηρετούντων· καὶ προσέχει νὰ τηρῆται ἐντὸς αὐτοῦ ἡ πρέπουσα εὐταξία καθ' ὅλα, καὶ νὰ μὴν εἰσχωρῇ ἡ παραμικρὰ ἀταξία ἢ κατάχρησις.

ιθ) Προσφέρεται φιλοφρόνως πρὸς ὅλους τοὺς Προσκυνητάς· δὲν συγχωρεῖ ὅμως τὴν ἐν τῷ Καταστήματι ὑπὲρ τὸν μῆνα διαμονήν, πλὴν, ὅταν ὑπάρχῃ εἰδικὴ αἰτία, μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Ἐπάρχου.

κ') Ἀλληλογραφεῖ περὶ πασῶν τῶν ὑποθέσεων τοῦ Καταστήματος, ἀπ' εὐθείας μὲ τὸν Ἔπαρχον.

κά) Παρίσταται ἐν δικαστηρίῳ διὰ δικοῦσα τὰ συμφέροντα τοῦ Καταστήματος, ἤτοι ἐνάγουσα ἢ ἐναγομένη, συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ τῶν ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως Ἡμετέρου Διατάγματος 12 Μαΐου 1835.

12. Τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Ταμείου τοῦ Καταστήματος ἀναλαμβάνουσι τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐναλλὰξ κατὰ μῆνα.

13. Τὸ Ταμεῖον, ἐν ᾧ ἀσφαλίζονται οὐ μόνον τὰ χρήματα ἀλλὰ καὶ τὰ πολύτιμα σκεύη τοῦ Καταστήματος, φυλάττεται ἐντὸς τοῦ Ἐπιτροπικοῦ ὑπὸ διπλοῦν κλεῖθρον. Αἱ δύο τούτου κλεῖς ἁμοῦ μὲ τὰς τῶν Κουτίων τοῦ τε Ἐπάνω καὶ τοῦ Κάτω Ναοῦ, ἀσφαλίζονται ἐντὸς μικροῦ κιβωτίου (κειμένου καὶ τούτου εἰς τὸ Ἐπιτροπικὸν) κλειομένου μὲ τρία κλειδία, ἓν τῶν ὁποίων κρατεῖ ἕκαστος τῶν ἐπιτρόπων· διὰ νὰ ἀνοίγεται τὸ Ταμεῖον καὶ κλείεται παρ' ὅλων ὁμοῦ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ παρουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τοῦ Καταστήματος.

Τὰ κουτία τοῦ Ἐπάνω καὶ τοῦ Κάτω Ναοῦ ἀνοίγονται κατὰ μῆνα καὶ κατὰ μετρουμένων τῶν ἐν αὐτοῖς χρημάτων συντάττεται ἡ περὶ τούτων πρᾶξις, καὶ μεταβιβάζονται εἰς τὸ Ταμεῖον τὰ χρήματα. Τοῦτο δὲ γίνεται παρόντων τοῦ Ἐπάρχου, τῶν ἐνεργείᾳ μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Καταστήματος· καὶ ἐκδίδοται τακτικῶς τὸ πέρας τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον εἰσαγωγῆς τῶν χρημάτων διπλότυπον.

14. Διὰ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν μηνιαίαν διαχείρισιν τοῦ Ταμείου, ὑπάρχει πρόχειρον κιβώτιον, φυλαττόμενον ἐν τῷ ἰδίῳ δωματίῳ τοῦ Ἐπιτροπικοῦ, καὶ ἐν αὐτῷ εἰσάγονται μὲν προσωρινῶς αἱ ἡμερήσιαι εἰσπράξεις, ἐξάγονται δὲ τὰ διὰ τὰς ἡμερησίας

δαπάνας ἀναγκαιοῦντα χρήματα.

18. Τὴν πρώτην ἑκάστου μηνὸς, ὅτε τὸ ἀριθμόδιον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἀναλαμβάνει τὰ ἔργα τοῦ Ταμίου, γίνεται ὑφ' ἁλων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἔλεγχος, καὶ καταστρόνεται ἡ περὶ τούτου πρᾶξις εἰς τὸ ἀνῆκον βιβλίον.

16. Ὁ Ἔπαρχος ἐπιθεωρεῖ τὸ Ταμεῖον αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ νομίμως ἀναπληροῦντος αὐτὸν, ὁσάκις κρίνει ἀναγκαῖον τὸ νὰ πληροφορῆται περὶ τῆς καταστάσεώς του.

17. Διὰ τὴν ἐσωτερικήν τε καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Καταστήματος, ἔχει ὑφ' ἑαυτὴν ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν, διοριζόμενον παρ' αὐτῆς.

18. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ὁ μισθὸς ἑκάστου τῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ἐπάρχου, ἀναλόγως τῶν χρειῶν καὶ τῶν πόρων τοῦ Καταστήματος. Παρὰ τῶν ἰδίων κανονίζονται καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστου.

19. Ὁ νεωκόρος καὶ οἱ ὑπονεωκόροι, οἵτινες ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι δεδοκιμασμένης εὐσυνειδησίας καὶ πίστεως ἄνθρωποι, ὀμνύουσιν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας.

20. Διὰ πᾶσαν ζημίαν προελευσομένην εἰς τὸ Κατάστημα ἐξ ὀλιγωρίας ἢ ἐκ παραβάσεως τῶν καθηκόντων τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰ ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ διαγεγραμμένα, εἰσὶ προσωπικῶς ὑπεύθυνα καὶ ὑπόλογα ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως τὰ μέλη αὐτῆς τῆς Ἐπιτροπῆς.

21. Ἡ ἐνέργεια τοῦ παράντος ὀργανισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεώς του εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Καταστήματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἀπριλίου 1854.

———

737 Δ. *Περὶ ἀνοίξεως ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ μνημείου τοῦ Λυσικράτους μέχρι τῆς Πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ περὶ εὐθυγραμμίσεως τῶν περὶ τὸ μνημεῖον τοῦτο καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Λικατερίνης πλατειῶν.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἄνοιξιν ὁδοῦ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἀπὸ τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους μέχρι τῆς Πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ· τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ ταύτης προσδιορίζεται εἰς πήχεις Βασ. ὀκτώ.

Ἐγκρίνομεν ὡσαύτως ὥστε αἱ περὶ τὴν ἐκκλησίαν ἁγίας Λιτατερίνης καὶ περὶ τὸ ἀνωτέρω μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους ὑπάρχουσαι πλατεῖαι ὡς καὶ αἱ πρὸς αὐτὰς φέρουσαι ὁδοὶ νὰ εὐθυγραμμηθῶσι κατὰ τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἀπριλίου 1854.

———

738 Δ. *Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν συμβόλων τὰ ὁποῖα θέλουσι φέρει εἰς τὸ ἑξῆς αἱ σφραγῖδες τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐγκρίνομεν νὰ φέρωσι τὰ ἑξῆς σύμβολα αἱ σφραγῖδες τῶν δήμων τῆς Ὀλυμπίας.

1. Τοῦ δήμου Ἀνδριτσαίνης « τὸν ἐν Βάσσαις ἀρχαῖον ναόν. »

2. Τοῦ δήμου Φιγαλείας, « τὸ ἄγαλμα τῆς Μελαίνης θεᾶς, ἡ Δήμητρος, ἤτοι γυναῖκα ἐπὶ πέτρας καθημένην, ἔχουσαν κεφαλὴν καὶ κόμην ἵππου, περὶ τὴν κεφαλὴν εἰκόνας δρακόντων καὶ ἄλλων θηρίων, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς χειρὸς δελφῖνα, ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας περιστεράν, ἢ ὄρνιθα. »

3. Τοῦ δήμου Ἀρήνης « τὴν Δήμητραν, φέρουσαν στάχεις. »

4. Τοῦ δήμου Βώλακος « τὸν πρωταμὸν Ἀλφειὸν, ἤτοι γέροντα κατακείμενον, ἐρειδόμενον τῷ ἀγκῶνί του καὶ τὴν

χείρα στηρίζοντα ἐπὶ κάλπης προχεομένης. »

5. Τοῦ δήμου Ἁλιφείρας « τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς. »

6. Τοῦ δήμου Σκυλλοῦντος « κεφαλὴν Ξε ορῶντος. »

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Μαΐου 1851.

---

739 Δ. Περὶ τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου τῶν Τεχνῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1) Ἐκ τῶν ἐξερχομένων ἐκ τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν μαθητῶν, ὅσοι, δώσαντες τὰς ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις, ἔλαβον τὸ ἀνῆκον ἀπολυτήριον, θέλουν λαμβάνεσθαι κατὰ προτίμησιν ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τοὺς διορισμοὺς ἰχνογράφων, βοηθῶν γεωμετρῶν, ἐπιστατῶν ἐπὶ τῶν ὁδῶν, γεφυρῶν καὶ λοιπῶν παρ' αὐτοῦ ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων.

Ἐν Αθήναις τὴν 29 Ἀπριλ. 1851.

---

740 Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Σίφνου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Σίφνου νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν ἐφ' ὅλων τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ δήμου εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν ἐμπορευμάτων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸν διὰ τὰ λοιτὰ ὠνια καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ δύω ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Μαΐου 1851.

---

741 Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον τῆς Ἄνδρου νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσκομιζομένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων, τοῦ καπνοῦ, ταμβάκου, σάπωνος καὶ ἅλατος.

2. Ὁ ὅρος τοῦ ἀνωτέρω δασμοῦ δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸν ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὠνίων καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουνίου 1851.

---

742 Ν. ΡΠΑ'. Περὶ δικαστικῶν διακοπῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν τάδε.

1. Τὰ πρωτοδικεῖα, τὰ ἐφετεῖα, καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος διακόπτουν τὰς ἐργασίας των καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τῆς α. Ἰουλίου μέχρι τῆς α. Σεπτεμβρίου. Αἱ ἐκτάκτοι δὲ ὅμως, αἱ κατεπείγουσαι, καὶ αἱ ποινικαὶ ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζωνται καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλουν διαμένει εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν εἰς ἕκαστον τῶν πρωτοδικείων, τῶν ἐπ ὀλιγώτερα τῶν τριῶν τμημάτων διηρημένων, καὶ τῶν μὴ διηρημένων πασῶν εἰς τμήματα, τοὐλάχιστον τρεῖς, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ τοὐλαχιστον τέσσαρες δικασταὶ συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀνακριτῶν. Εἰς ἕκαστον δὲ τῶν ἐφετείων τοὐλάχιστον τρεῖς, καὶ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον τοὐλάχιστον τέσσαρες δικασταί, οἱ δικασταὶ οὗτοι θέλουν συγκροτεῖ ἰδιαίτερον τῶν διακοπῶν τμῆμα, συμπληρούμενον πρὸς κατάρτισιν τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ ἀπὸ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτάς.

3. Τὰ περὶ σχηματισμοῦ, τοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν τμημάτων τῶν διακοπῶν θέλουν κανονίζεσθαι ἑκάστοτε διὰ Βασ. Διατάγματος.

Οἱ συνεπείᾳ τῶν διακοπῶν ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἕδρας των δικασταὶ ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸν πρόεδρον ἢ τὸν ἀναπληρωτήν του, τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των.

Δημοσιεύσεις Βιβλιοθήκη Βέροιας

4. Ἐὰν ἕνεκα κωλύματος, ἢ ἐξαιρέσεώς τινος τῶν μελῶν τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν δὲν ὑπάρχῃ ὁ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν δικαστῶν, προσκαλοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου, ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν ἀδιακρίτως τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου.

5. Ἐξαιροῦνται τῶν διακοπῶν τὰ εἰδικὰ ἐμπορικὰ τμήματα, οἱ ἀνακριταί, οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς.

Ἄρθρ. 6 Ὡς κατεπείγουσαι ὑποθέσεις, δικαστέαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν, θεωροῦνται ὅσαι δὲν δύνανται νὰ ἀναβληθῶσιν ἄνευ πιθανῆς βλάβης τῶν συμφερόντων τῶν διαδίκων, κηρυχθῶσι δὲ ὡς τοιαῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν ἐν συμβουλίῳ· ὡς πρὸς δὲ τὴν διεξαγωγὴν τῶν τοιούτων αἰτήσεων ἐφαρμόζονται αἱ περὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ προέδρου διαδικασίας διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων δὲν συγχωροῦνται τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς, τῆς ἐφέσεως, καὶ τῆς ἀναιρέσεως. Τὸ δικαστήριον ὅμως δύναται, ἀντιῤῥήσεως γενομένης, νὰ τὴν ἀνακαλέσῃ, ἂν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς οὐσίας ἤθελε φανῇ, ὅτι καλῶς ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐχαρακτηρίσθη ὡς κατεπείγουσα.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐν περιπτώσει παραδοχῆς τῆς ἐνστάσεως τοῦ ἐναγομένου δὲν συγχωρεῖται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως ἢ ἀναιρέσεως.

Ἄρθρ. 7. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν ἀναστέλλονται αἱ πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων προθεσμίαι ὡς πρὸς τὰς μὴ ὑπαγομένας εἰς τὸ τμῆμα τῶν διακοπῶν ὑποθέσεις· ἐξακολουθεῖ ὅμως ἡ ἤδη κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν διακοπῶν ἀρξαμένη ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἢ τῶν εἰσηγητῶν διεξαγωγὴ ἀποδείξεων. Μόνον ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀπόδειξίς τις κινδυνεύει νὰ μὴ παραλειφθῇ ἐκ τῆς ἀναβολῆς, δύναται νὰ διεξαχθῇ, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν, διατάττουσα τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποδείξεως ὡς κατεπείγουσα.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἐν τοῖς γραφείοις ὑπηρεσία κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν θέλει κανονισθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἐν συμβουλίῳ.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπό τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἰουλίου 1851.

---

743 Δ. Περὶ ἀπαλλάξεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Νάξου.

ΟΘΩΝ κ τ λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων, ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Νάξου νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσκομιζομένων δημητριακῶν καρπῶν.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὠνια καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, θέλει δὲ διαρκεῖσει ἡ εἰσπραξίς του ἐπὶ δύω ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ἰουνίου 1851.

---

744 Δ. Περὶ χορηγήσεως τριῶν μηνῶν προθεσμίας εἰς τοὺς ἐν Ἐρετρίᾳ συνοικιζομένους Ψαριανοὺς πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν οἰκοδομῶν των.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου 1847 Νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν εἰς Ἐρέτριαν, ὡς καὶ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 14 μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους Ἡμέτερον Διάταγμα.

Πληροφορηθέντες ὅτι πολλοὶ τῶν οἰκιστῶν, ἕνεκα τῆς ἐπισυμβάσης ἐκ τῆς τρο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λυμβρίας καταστροφῆς τῶν οἰκιῶν των, τῶν ἀσθενειῶν καὶ ἄλλων περιστάσεων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς των, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποπερατώσουν τὰς οἰκοδομάς των καὶ ἀποκατασταθῶσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς Ἐρέτριαν ἐντὸς τῆς ταχθείσης διὰ τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀνωτέρω Βασ. Διατάγματος προθεσμίας·

Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν τοὺς εἰρημένους εἰς τὴν ὁριστικὴν ἀποκατάστασίν των, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Χορηγεῖται τριῶν μηνῶν προθεσμία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, εἰς τοὺς λαβόντας οἰκόπεδα Ψαρριανούς, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουν οὗτοι νὰ ἀποπερατώσουν τὰς ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομάς των καὶ ἀποκατασταθῶσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς Ἐρέτριαν, εἴτε εἰς τὴν πρώτην, εἴτε εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀνήκουν οὗτοι τῶν διακοσίων πρώτων οἰκογενειῶν. Ὅσοι δὲ ἐκ τούτων δὲν ἤθελον φέρει εἰς πέρας τὰς οἰκοδομάς των, ἢ δὲν ἀποκατασταθῶσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐκεῖσε ἐντὸς τῆς τελευταίας ταύτης προθεσμίας, θέλουν ἀπολέσει πᾶν δικαίωμά των ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς γηπέδων καὶ γαιῶν, ἅτινα θέλουν παραχωρεῖσθαι εἰς ἄλλους μὲ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ἢ θέλουν μένει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν οἰκοπέδων ἐκείνων ἐφ' ὧν ὑπάρχουν ἀποπερατωμέναι οἰκοδομαί, περὶ ὧν ἐπιφιλαττόμεθα νὰ ἀποφασίσωμεν ἀκολούθως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἰουνίου 1851.

---

745 Δ. Περὶ συστάσεως ἐμπορικῆς πανηγύρεως εἰς τὴν μονὴν Τατάρνης τῆς Εὐρυτανίας.

ΟΘΩΝ κτλ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ·

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ στοιχ. Β. ἀπὸ 17 Ἀπριλίου ε. ε. πρᾶξιν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Εὐρυτανίας περὶ συστάσεως ἐμπορικῆς πανηγύρεως κατ' ἔτος τελουμένης εἰς τὴν Μονὴν Τατάρνης.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ τοιαύτη πανήγυρις θέλει ἀναπτύξει τὸ τοπικὸν ἐμπόριον, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν ἐμπορικῆς πανηγύρεως τελουμένης κατ' ἔτος εἰς τὴν Μονὴν Τατάρνης τοῦ δήμου Ἀγραίων τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας.

2. Ἡ πανήγυρις θέλει διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 8 μέχρι τῆς 10 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουνίου 1851

---

746 Ν. ΡΟΗ'. Περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

ΚΕΦ. Α'. Περὶ τοῦ βαθμοῦ.

1. Ὁ βαθμὸς ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ καθιστᾷ τὸν ἀξιωματικὸν ὃ δὲ ἀξιωματικὸς στερεῖται αὐτοῦ ἕνεκά τινος τῶν ἑξῆς αἰτιῶν.

α'. Παραιτήσεως ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

β'. Στερήσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ πολίτου Ἕλληνος καταγνωσθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

γ'. Καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν, ἢ ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 29 τοῦ ποινικοῦ νόμου, διαλαμβανομένων πλημμελημάτων.

δ'. Ἐκπτώσεως καταγνωσθείσης δι' ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου.

Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ὁριζομένων λοιπῶν περιπτώσεων, ἡ ἔκπτωσις τοῦ βαθμοῦ καταγινώσκεται δι' ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου καὶ ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτιῶν.

α) Κατὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ διὰ παράνομον ἀπουσίαν ἀπὸ τοῦ σώματός του, διαρκέσασαν ὑπὲρ τοὺς 3 μῆνας.

β'. Κατὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι καὶ ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικοῦ δι' ἀπουσίαν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Βασιλέως, διαρκέσασαν ὑπὲρ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας.

ΚΕΦ. Β'. Περὶ καταστάσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ.

2. Αἱ καταστάσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ

τίσιν. Ἢ τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς διαθεσιμότητος, Ἢ τῆς ἀργίας, Ἢ τῆς ἀποτάξεως, Ἢ τῆς ἀποστρατείας.

Περὶ ἐνεργείας καὶ διαθεσιμότητος.

3. Ἡ ἐνέργεια εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ διωρισμένου εἴς τινα θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, καθὼς καὶ τοῦ μὴ ἀνήκοντος μὲν εἴς τινα θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ ἀξιωματικοῦ, διωρισμένου δὲ προσκαίρως εἰς εἰδικήν τινα ὑπηρεσίαν ἢ ἀποστολήν.

Ἡ διαθεσιμότης εἶναι ἡ εἰδικὴ κατάστασις τῶν στρατηγῶν, τῶν συνταγματαρχῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐπιτελῶν τῶν διαμενόντων προσκαίρως ἄνευ θέσεως.

Περὶ ἀργίας.

4. Ἡ ἀργία εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ μὴ ἀνήκοντος εἴς τινα θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ.

5. Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν μόνον ἕνεκά τινος τῶν ἑξῆς αἰτιῶν,

Διαλύσεως σωμάτων,

Καταργήσεως θέσεως,

Ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας ἐὰν ἡ θέσις τοῦ αἰχμαλωτισθέντος ἀξιωματικοῦ ἐπληρώθη.

Χρονίου νοσήματος,

Ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως.

6. Ἡ ἐν ἀργίᾳ μετάθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ, δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς του, ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, στηριζομένῃ ἐπὶ διακαιολογητικῶν ἐκθέσεων τῶν ἁρμοδίων στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

7. Οἱ ἐν ἀργίᾳ ἕνεκα διαλύσεως σώματος, καταργήσεως θέσεως ἢ ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας ἀξιωματικοὶ ἀναλαμβάνουν τὸ ἥμισυ τῶν χηρευουσῶν θέσεων τοῦ βαθμοῦ των εἰς ὃ ἀνήκουσιν ὅπλου. Ἡ εἰς ἐνέργειαν ἀνάκλησις αὐτῶν γίνεται κατὰ λόγον ἀρχαιότητος, ὁ δὲ χρόνος τῆς τοιαύτης ἀργίας λογίζεται χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ, τῆς διοικήσεως, τῆς ἀποτάξεως καὶ τῆς ἀποστρατείας.

8. Οἱ ἕνεκα χρονίου νοσήματος καὶ δι' ἀπολύσεως, ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς των, τιθέμενοι εἰς ἀργίαν ἀξιωματικοί, ἀνακαλοῦνται εἰς ἐνέργειαν, ἀλλ' ὁ χρόνος καθ' ὃν διαμένουσιν ἐν ἀργίᾳ λογίζεται πραγματικὴ ὑπηρεσία ὡς πρὸς μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποτάξεως καὶ τῆς ἀποστρατείας.

Περὶ ἀποτάξεως.

9. Ἡ ἀπόταξις εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἄνευ θέσεως ἀξιωματικοῦ, ἀνεπιδέκτου ὄντος ν' ἀνακληθῇ εἰς ἐνέργειαν καὶ μὴ ἔχοντος δικαίωμα πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας.

10. Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀπόταξιν, α') Ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος, β') Ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων.

Περὶ ἀποτάξεως ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος.

11. Ἡ ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος εἰς ἀπόταξιν μετάθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀποφασίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμου.

Περὶ ἀποτάξεως ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων.

12. Αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων, εἰσὶν αἱ ἑφεξῆς.

Συνήθης ἀπρεπὴς διαγωγή· Βαρέα πταίσματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν, Παραπτώματα ἀφορῶντα τὴν στρατιωτικὴν τιμήν, Παράτασις ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη ἐν ἀργίᾳ, ὑπὸ τοὺς ὁριζομένους ἐν τῷ κατωτέρῳ ἄρθρῳ ὅρους.

13. Ἡ ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων μετάθεσις εἰς ἀπόταξιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικῶν ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, στηριζομένη εἰς τὴν γνωμοδότησιν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, τοῦ ὁποίου ἡ σύνθεσις καὶ ἡ δικδικασία θέλουν προσδιορισθῆ διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

Ἡ διὰ παράτασιν ἀργίας ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη εἰς ἀπόταξιν μετάθεσις τοῦ

ξιωματικοῦ ἀποφασίζεται κατὰ γνωμοδότησιν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἐὰν κηρύξῃ αὐτὸν ἀνεπίδεκτον ν' ἀνακληθῇ εἰς ἐνέργειαν.

Αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, τροποποιοῦνται μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Περὶ ἀποστρατείας

14. Ἡ ἀποστρατεία εἶναι ἡ τελευταία κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον καὶ ἀπολαμβάνοντος τὴν κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον σύνταξιν

Οὐδεὶς τίθεται αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν, εἰμὴ ἕνεκα ἀποδεδειγμένης ἀνικανότητος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ ἀποδοχῶν.

15. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

16. Οἱ παυθέντες ἐκ τῆς ἐνεργείας ἀξιωματικοὶ ἕνεκα διαλύσεως σώματος, καταργήσεως θέσεως, ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας ἢ ἕνεκα νοσήματος, λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ μόνον τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχῶν αὐτῶν, ἀφαιρομένου παντὸς ἐπιμισθίου καὶ πάσης ἀποζημιώσεως.

Οἱ δὲ παυθέντες ἐκ τῆς ἐνεργείας ἀξιωματικοί, δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς των, λαμβάνουν ὡσαύτως τὰ δύω πέμπτα τοῦ αὐτοῦ μισθοῦ.

17. Ὁ ἐν ἀποτάξει μετατεθεὶς ἀξιωματικὸς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα εἰς ἀποδοχὰς, ἐὰν δὲν συνεπλήρωσε τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς ὁριζομένην στρατείαν. Ὁ δὲ ἔχων ὑπηρεσίαν πλέον τοῦ χρόνου τούτου, ἀπολαμβάνει τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου τῶν συντάξεων ὁριζομένας ἀποδοχάς

ΚΕΦ. Δ'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

18. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας καὶ ὑγείας.

19. Ὁ διὰ δικαστικῆς ἀπαφάσεως καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν ὑπερβαίνουσαν τοὺς ἓξ μῆνας ἀξιωματικὸς παύεται τῆς θέσεώς του, ἢ μετατίθεται εἰς ἀπόταξιν, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 6 καὶ 13 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ δὲ διάρκεια τῆς φυλακίσεως οὐδέποτε λογίζεται εἰς τὸν χρόνον τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας οὐδὲ ὡς πρὸς τὴν ἀποστρατείαν.

20. Οἱ μέχρι τοῦδε ἐκτὸς ἐνεργείας ἀξιωματικοὶ ὑπὸ διαφόρους τίτλους, οἷον ἀργίας, ἐκτὸς ἐνεργείας καὶ διαθεσιμότητος, ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

21. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

22. Ἰδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς Φάλαγγος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ καθὸ νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Μαρτίου 1851.

---

747 Α. περὶ ἐπεκτάσεως δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἀ... τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 Νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων, ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημὸν ἤμυσι ἑκατοστὸν ἐπὶ τῆς τιμῆς ὅλων ἐν γένει τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων.

2. Ὁ ἀνωτέρω φόρος θέλει διαρκέσει ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς μόνην τὴν διατήρησιν τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Μαρτίου 1851

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλος

748 Δ. Περὶ εἰσπράξεως καὶ διαχειρίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ λιμένος εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ΡΟΕ. Νόμον περὶ ἐπιβολῆς φόρων πρὸς κατασκευὴν λιμένος εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν τοῦ δήμου Λετρίνων τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ λιμένος.

1. Ὁ ὑποτελώνης Κατακώλου διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ δικαιώματος προκυμαίας καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων προϊόντων καὶ τῶν εἰσκομιζομένων ἐμπορευμάτων φόρου θέλει κρατεῖ βιβλίον διπλότυπον χρησιμεῦον συγχρόνως καὶ ὡς βιβλίον ταμείου κατὰ τὸν προσαρτώμενον τύπον.

2. Τὸ βιβλίον τοῦτο λαμβάνει ἐπὶ ἀποδείξει ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον δ'. τοῦ εἰρημένου Νόμου συγκροτουμένην ἐπιτροπὴν ἠριθμημένον καὶ μονογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐπάρχου Ἠλείας, εἰς ταύτην τὸ ἐπιστρέφει ἐπὶ ἀποδείξει ὡσαύτως ἅμα πληρωθῇ, λαμβάνων ἕτερον, εἰς ὃ μεταφέρει τὰ ὑπόλοιπα τοῦ πρώτου καὶ προχωρεῖ κατὰ συνέχειαν, εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους λαμβάνει νέον διπλότυπον κλείων τὸ προλαβὸν τὴν 31 Δεκεμβρίου.

3 Πρὸ τῆς ἀποπλεύσεως τῶν πλοίων καὶ συνάμα τῇ παραλαβῇ εἰς τὴν ξηρὰν τῶν εἰσκομιζομένων ἐμπορευμάτων θέλουν εἰσπράττεσθαι, ἄνευ πιστώσεως, τὸ δικαίωμα προκυμαίας καὶ αἱ λοιπαὶ φόροι ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην τοῦ ὑποτελώνου Κατακώλου καὶ ἐπὶ ἐκδόσει διπλοτύπου ἀποδεικτικοῦ ἐκ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένου βιβλίου.

4. Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο, ἐμφαῖνον πάντοτε τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου, τοῦ πλοίου, καὶ τὴν σημαίαν αὐτοῦ, ἐκδίδεται ὑπαχρεωτικῶς, καὶ ἂν ὁ πληρωτὴς δὲν ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει· συντάσσεται δὲ χωριστὸν διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ δικαιώματος προκυμαίας, ἐν ᾧ σημειοῦται καὶ ἡ χωρητικότης τοῦ πλοίου, χωριστὸν διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου τῶν ἐπὶ ἐξαγωγῇ, ἢ μεταφορᾷ ἐκφερομένων προϊόντων, καὶ χωριστὸν διὰ τὸν φόρον τῶν ἐπὶ τῇ εἰσαγωγῇ, ἢ μεταφορᾷ εἰσκομιζομένων ἐμπορευμάτων· εἰς τὰς τελευταίας περιστάσεις σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τὸ δηλωτικὸν εἰσαγωγῆς, ἢ ἐξαγωγῆς, ἢ μεταφορᾶς, καὶ ὁ λιμὴν τοῦ προτέρχομοῦ, ἢ τῆς διευθύνσεως,

5. Πᾶσα πληρωμὴ ὑπερβαίνουσα τὰς δραχμὰς ἑκατὸν, γίνεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Ἠλείας ἐπὶ ἀποδεικτικοῦ ἐκ τοῦ διπλοτύπου βιβλίου τῆς εἰδικῆς ταύτης ὑπηρεσίας του, τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ἐκδίδει ὁ ταμίας συμψηφιστέον ἁπλῶς εἰς τὰς ἐκ τῶν δικαιωμάτων τούτων τοῦ λιμένος εἰσπράξεις τοῦ ὑποτελώνου Κατακώλου. Οὗτος δὲ δέχεται αὐτὸ ἀντὶ μετρητῶν, ἐκδίδει ἕτερον ἐκ τοῦ εἰδικοῦ του βιβλίου, σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4, καὶ σημειοῖ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου ἐπὶ τοῦ συμψηφισθέντος ἀποδεικτικοῦ τοῦ ταμείου.

6. Ὁ ὑποτελώνης συγχρόνως μὲ τὰς τελωνιακάς του εἰσπράξεις καὶ ῥητῶς εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς παραδίδει εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Ἠλείας καὶ τὰς ἐκ δικαιωμάτων λιμένος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου εἰσπράξεις του εἰς μετρητὰ καὶ εἰς συμψηφισμένα διπλότυπα τοῦ αὐτοῦ ταμείου, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ γραμμάτια παραλαβῆς ὑπὸ τὸν τίτλον « εἰσπράξεις διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν. »

7. Ἐντὸς τῆς 5 τοῦ πολὺ ἑκάστου μηνὸς φέρει ὁ ὑποτελώνης ὄπισθεν τοῦ στελέχους τοῦ τελευταίου ἀποδεικτικοῦ τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα τῶν εἰσπράξεων τοῦ αμέσως παρελθόντος, ἀκριβῶς ἀναθεωρημένον καὶ παρασημειοῖ τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γραμμάτια τοῦ ταμείου Ἠλείας, σχηματίζων τοιουτοτρόπως ἓν ἰσοζύγιον.

8. Τὰ γραμμάτια ταῦτα παραδίδει ὁ ὑποτελώνης εὐθὺς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν,

συνωδευόμενα μὲ διπλῆν κατάστασιν, ἐμφαίνουσαν καθ' ἡμερομηνίαν καὶ αὔξοντα ἀριθμὸν τὰ διπλότυπα τῆς εἰσπράξεως καὶ εἰς χωριστὰς στήλας τὸ δικαίωμα προκυμαίας, τὸν φόρον ἐξαγωγῆς, τὸν φόρον εἰσαγωγῆς, τὴν συγκεφαλαίωσιν τούτων, καὶ τὰ ἐπισυναπτόμενα γραμμάτια τοῦ ταμείου μετὰ τῆς ἡμερομηνίας αὐτῶν καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἰσοζυγίζοντός μ' ἐκεῖνα τῆς συγκεφαλαιώσεως τῶν εἰσπράξεων, ἡ μία ἐκ τῶν καταστάσεων τούτων μετὰ τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 18 §. γ' καὶ δ. διαλαμβανομένην ἐπεξεργασίαν ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ὑποτελώνην προσυπογεγραμμένη ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν εἰ, ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς τῶν μηνιαίων εἰσπράξεών του, μηδόλως συγχυζομένων μὲ τὰς λοιπὰς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

9. Τὰ περὶ τοῦ ὑποτελώνου Κατακώλου διαταχθέντα ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ ὡς πρὸς τὸν σταθμάρχην Πυργίου, καθ' ὅσον οὗτος, ἐνεργῶν τελωνιακὰς εἰσπράξεις ἐξαγωγῆς, θέλει ἐνεργεῖ συγχρόνως καὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ λιμένος.

10. Ὁ νομάρχης Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, λαμβάνων ἀμέσως ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ δήμου Λετρίνων τῶν ἐτῶν 1848 καὶ 1849, θέλει διατάξει τὴν εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Ἠλείας παράδοσιν τῶν κατὰ τὸν §. 12 τοῦ ἄρθρου ά. τοῦ Νόμου ἐννέα χιλιάδων δραχμῶν, ἐκδιδομένου καὶ διὰ ταύτας γραμματίου παραλαβῆς σύμφωνα μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 διαταχθέντα. Τὰ γραμμάτια ταῦτα θέλουν παραδοθῆ εὐθὺς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ ἀποδείξει.

11. Πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὁ δήμαρχος Λετρίνων ὀφείλει νὰ γνωστοποιῆ εἰς τὸν ὑποτελώνην Κατακώλου τὴν διὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἰσχύουσαν διατίμησιν τῶν ἐδωδίμων πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ §. ια. τοῦ ἄρθρου Δ. τοῦ νόμου· θέλει δὲ φροντίζει νὰ ζητῆ ταύτην ἐγκαίρως καὶ ὁ ὑποτελώνης, καθὼς καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, ὅπως ὑπάρχῃ ὁ ἀπαιτούμενος ἔλεγχος.

ΜΕΡΟΣ Β.

Περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων.

12. Τὸ ποσοστὰ τῶν ἐπιτεταγμένων τὴν εἴσπραξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ λιμένος τελωνιακῶν ἀρχῶν, οἱ μισθοὶ τοῦ μηχανικοῦ καὶ τὰ λιανικὰ καὶ κατεπείγοντα ἔξοδα τοῦ λιμένος προκαταβάλλονται ἀπὸ τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Ἠλείας· ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ ἔξοδα πληρώνονται ἀπὸ τὸ ἐν Πάτραις ὑποκατάστημα τῆς ἐθνικῆς τραπέζης ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ κατὰ τὸ ἄρθρ. 6, 8 καὶ 10 ἐκδιδόμενα παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου Ἠλείας καὶ εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν παραδιδόμενα γραμμάτια, θέλουν ἀποστέλλεσθαι πρὸς τὸ ἐν Πάτραις ὑποκατάστημα τῆς τραπέζης ὀπισθογεγραμμένα εἰς διαταγὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ταμείου Πατρῶν.

Τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Πατρῶν ὀφείλει παραχρῆμα νὰ ἐξοφλῆ τὰ γραμμάτια ταῦτα· ἡ ἐξόφλησις δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

13. Τὰ ἔξοδα ἐν γένει πληρώνονται δι' ἐπιταγῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκδιδομένων ἐπὶ τοῦ ἐν Πάτραις ὑποκαταστήματος τῆς τραπέζης.

Αἱ ἐπιταγαὶ αὗται διαλαμβάνουν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τὸ ὑποκατάστημα μεθ' ἡμέρας τριάκοντα ἀπὸ τῆς πρὸς πληρωμὴν ἐμφανίσεώς των.

Τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν ἐξόδων καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν δικαιούχων, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ ἐπιταγαὶ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς μένουν παρ' αὐτῇ διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἄρθρ. 17 τεταγμένην προθεσμίαν εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Λετρίνων.

14. Διὰ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 ἐπὶ ἐγγράφῳ προσαλλόσει τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς προκαταβαλλόμενα ἀπὸ τὸ δημόσιον ἔξοδα, συντάσσεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς παρὰ τοῦ ταμείου Ἠλείας κατάστασις μετὰ τῶν ἀποδείξεων τῶν δικαιούχων καὶ παραπέμπεται εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐκδίδει δι-

τὸ ποσὸν τῶν προκαταβληθέντων χρημάτων καὶ ἐγχειρίζει εἰς τὸν ταμίαν ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμὴν ἐπὶ τοῦ ἐν Πάτραις ὑποκαταστήματος τῆς τραπέζης τὰς ἐπιταγὰς ταύτας ἀποστέλλει ὁ ταμίας Ἠλείας πρὸς τὸν τῶν Πατρῶν ἀντὶ μετρητῶν, τηρουμένων τῶν περὶ ἀποστολῆς χρημάτων διατυπώσεων.

ΜΕΡΟΣ Γ.

Περὶ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

15. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. Δ. τοῦ νόμου συγκροτιζομένη ἐπιτροπὴ ἐγκαθίσταται παρὰ τοῦ ἐπάρχου Ἠλείας δυναμει τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἑκάστου μέλος διορισμοῦ καὶ διὰ πρωτοκόλλου παρ' αὐτοῦ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς ὑπογεγραμμένου· τοῦ πρωτοκόλλου τούτου τὸ πρωτότυπον ἀποστέλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἐπάρχου ἐπικυρωμένον φυλάσσεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς ἐπιτροπῆς.

16. Ἐκτὸς τοῦ μηχανικοῦ, λαμβάνοντος ὁλόκληρον τὸν μισθόν του ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ λιμένος, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὑπηρετοῦσιν ἀμισθί, προσφέροντα εἰς τὸν δῆμόν των ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν καὶ Ἡμεῖς διακεκριμένως.

17. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ α) κρατεῖ βιβλίον συνεδριάσεων καὶ πρακτικῶν ὅλων τῶν ἀποφάσεων καὶ ἐνεργειῶν της.

β) Παραλαμβάνει τὰς μηνιαίας εἰσπράξεις τοῦ ὑποτελώνου Κατακώλου συμφώνως μὲ τὸ προηγούμενον ἄρθρ. 8.

γ) Κρατεῖ βιβλίον καθημερινὸν καὶ καθολικόν, εἰς ἃ ἐγγράφει λεπτομερῶς ὅλας τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς καὶ κρατεῖ ἐν αὐτοῖς μερίδα τοῦ ἐν Πάτραις ὑποκαταστήματος τῆς τραπέζης, τὴν ὁποίαν χρεώνει ἀφ' ἑνὸς μὲ τὰ διαβιβαζόμενα πρὸς αὐτὸ γραμμάτιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου Ἠλείας, πιστώνει δ' ἐφ' ἑτέρου μὲ τὰς εἰς βάρος αὐτῆς ἐκπιδομένας ἐπιταγὰς πρὸς πληρωμήν.

δ) Ἐξελέγχει κατὰ μῆνα τὰς ἐκ διακωμάτων τοῦ λιμένος εἰσπράξεις τοῦ ὑπευθύνου καὶ ὑπολόγου ὑποτελώνου Κατακώλου. ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελωνιακῶν αὐτοῦ βιβλίων καὶ ἐκείνων τῆς ὑγειονομολιμενικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀναφέρει εὐθὺς περὶ πάσης τυχὸν ἀνακαλυφθησομένης διαφορᾶς, ἢ ἄλλης ἐξ ἄλλων παρὰ τὴν ἐξέλεγξιν κατὰ δικνυομένης ἐπιζημίου ἐλλείψεως.

ε) Γνωστοποιεῖ εἰς τὸν ὑποτελώνην τὰς διαφορὰς ταύτας· ἢ ἐλλείψεις, προσκαλοῦσα αὐτὸν νὰ διορθώσῃ τὰ ἐσφαλμένα καὶ νὰ ἀναπληρώσῃ τὰ ἐλλείποντα εὐθύς, καὶ παραδεχομένη τὰ κατὰ τριμηνίαν ποσοστὰ τοῦ ὑποτελώνου προσκαλεῖ τὴν περὶ πληρωμὴν τούτων ἀπαιτουμένην ἐντολήν.

ς) Εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους ἀναλόγως τῶν ὑπαρχόντων χρηματικῶν μέσων, προτείνει τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐκτελεσθησομένας ἐργασίας εἴς τε τὸν λιμένα, τὸν συνοικισμὸν, καὶ τὴν ἀδοποιΐαν καὶ προσκαλεῖ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

ζ) Ἐνεργεῖ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐπὶ μειοψηφίᾳ παραχώρησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν διὰ τὸ ἔτος ἐγκεκριμένων ἔργων, ὑποβάλλουσα καὶ ταύτης τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ εἰρημένου ὑπουργείου.

η) Οὐδεμίαν δαπάνην ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργήσῃ ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργείου, ἐν περιπτώσει ὅμως ἐπικειμένης προφανοῦς ζημίας, ἕνεκα ἀναβολῆς μικρᾶς τινος ἐπισκευῆς, ἡ ἐπιτροπὴ διατάσσει μὲν αὐτὴν σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 12, ἀναφέρει δὲ πάραυτα, ἐπικαλουμένη καὶ τῆς ἐκτάκτου ταύτης δαπάνης τὴν ἔγκρισιν.

θ) Ἐπιτηρεῖ τῶν ἔργων τὴν ἐκτέλεσιν σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους τῆς ἐργολαβίας, καὶ διηνεκῶς ἐπιβλέπει τὸν λιμένα, τὰς ἀκτὰς αὐτοῦ, τὰ ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ δημόσια καὶ δημοτικὰ ἔργα, τὰς ὁδοὺς καὶ πᾶν ὅ,τι κατασκευάζεται διὰ τῶν ἐπιβαλλομένων φόρων, φροντίζουσα, ἵνα μὴ παραξενεύηται βλάβη τις εἰς αὐτά· ἀνάγκης δὲ ὑπαρχούσης προκαλεῖ ὅλα τὰ πρὸς περιστολὴν τῶν καταχρήσεων ἀ-

παιτούμενα μέτρα.

ι) Ὑποβάλλει ἑκάστοτε τὰς καταστάσεις καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα πάσης τετελεσμένης ἐργασίας, ἀγορᾶς ὑλικοῦ, ἢ ἄλλης ἐγκεκριμένης δαπάνης, προκαλεῖ τὰς ἐπ᾽ ὀνόματι τῶν ἐργολάβων, ἢ ἄλλων δικαιούχων ἀπαιτουμένας ἐγκρίσεις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

ια) Κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον τῶν πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγῶν, καὶ ἐνεργεῖ τὰ περὶ πληρωμῶν σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 13 καὶ 14, ἐγγράφουσα ταμικῶς ταύτας εἰς τὰ λογιστικὰ αὐτῆς βιβλία καὶ φυλάττουσα ἀσφαλῶς τὰς περὶ τῶν πληρωμῶν τούτων ἐγκρίσεις καὶ ἅπαντα τὰ ὑποστηρίζοντα ταύτας δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

ιβ) Κρατεῖ βιβλίον τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ.

ιγ) Λαμβάνει γνῶσιν τῶν ὑπὸ τῆς τραπέζης ἀποδιδομένων τόκων τοῦ παρακατατεθειμένου κεφαλαίου σημειοῦσα τούτους ἐγκαίρως εἰς χρέωσιν αὐτῆς.

ιδ) Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ λιμένος Ἁγίου Ἀνδρέου ἀποτελεῖ μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ δήμου Λετρίνων, ἑπομένως καὶ τὸν προϋπολογισμὸν ἅμα ἐγκριθέντα γνωστοποιεῖ εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἡ ἐπιτροπὴ καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους συντάσσει τὸν λογαριασμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῆς ἐνιαυσίου διαχειρήσεως τοῦ χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ, καὶ τὸ πολὺ μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὑποβάλλει αὐτὸ εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Λετρίνων, συνωδευομένον μὲ τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν τοῦ ὑποταμιεύου καὶ μὲ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν δαπανῶν, συγχρόνως δὲ δ᾽ εὐθύνει ἀντίγραφον τοῦ ἀπολογισμοῦ τούτου καὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

ιε) Ἐπιμελεῖται ἐκ παντὸς τρόπου ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἀκαιρέαν εἴσπραξιν καὶ διαχείρισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ λιμένος καὶ τοῦ συνοικισμοῦ καὶ διεκδικεῖ διὰ παντὸς νομίμου μέσου τὰ συμφέροντα αὐτοῦ παρὰ τρίτων προσβαλλόμενα ὁπωσδήποτε· καθ᾽ ἣν δ᾽ ἐποχὴν συμπίπτει ἡ φόρτωσις τοῦ χορηγοῦντος τὸν σημαντικώτερον πόρον σταφιδοκαρποῦ δύναται νὰ παρευρίσκηται εἰς τὸν τόπον τῆς φορτώσεως καὶ ἐν ἢ πλειότερα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς.

ις) Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τὰ πάντα φροντίζει, δίδει λόγον καὶ ἀναποκρίνεται περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων τὴν εἰς αὐτὴν ἀνατιθεμένην ὑπηρεσίαν μὲ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ τὰς σχετικὰς πολιτικὰς καὶ δημοτικὰς ἀρχάς.

ιζ) Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς διαβιβάζει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον γενικὴν κατάστασιν τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

18. Ἰδιαίτερον εἰδικὸν διάταγμα θέλει κανονίσει τὸν τρόπον τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. Γ. τοῦ νόμου οἰκοπέδων, ἅμα μετὰ τὴν σχεδιογράφησιν τῆς εἰς ἅγιον Ἀνδρέαν ἀποκατασταθησομένης πόλεως, τῆς ὁποίας τὸ σχέδιον καὶ τὰ πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ συνοικισμοῦ μέτρα, θέλουν ἐν καιρῷ ὑποβληθῆ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Μαρτίου 1851.

---

749 Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Πανόρμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ᾽ ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 Νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Πανόρμου νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσκομιζομένων σιτηρῶν καὶ πανικῶν προσδιοριζόμενον εἰς ἓν τῆς 0|0 ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν.

2. Ὁ ἀνωτέρω φόρος θέλει διαρκέσει ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόν-

τος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Μαρτίου 1851.

---

750 Δ. *Περὶ διαιρέσεως τῶν δήμων Θήρας καὶ Καλλίστης εἰς τέσσαρας.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τό τε ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου καὶ τὸ ἄρθρ. 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβούλων καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν δήμων Θήρας καὶ Καλλίστης καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τῆς ἐπαρχίας Θήρας ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Οἱ δυνάμει τοῦ Ἡμετέρου Β. Διατάγματος τῆς 1|13 Σεπτεμβρίου 1840 σχηματισθέντες δῆμοι Θήρας καὶ Καλλίστης τῆς ἐπαρχίας Θήρας διαιροῦνται αὖθις εἰς τέσσαρας τοὺς τῆς Θήρας, Οἴας, Καλλίστης καὶ ἐμπορίου.

Β'. Ἕκαστος τῶν νεοσχηματιζομένων τούτων τεσσάρων δήμων θέλει ἀποτελεῖσθαι ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἔκτασιν καὶ τὰ αὐτὰ χωρία, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀπετελεῖτο καὶ πρὸ τῆς σημειωθείσης ἀνωτέρω ἐποχῆς καθ' ἣν διετάχθη ἡ εἰς δύο συγχώνευσις αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Μαρτίου 1851.

---

751. Δ. *Περὶ συγκλήσεως Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα 3|15 Ἀπριλίου 1833 καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ διευκολύνωμεν τὴν πλήρη ἐκπλήρωσιν τῆς ἐφέσεώς μας περὶ τῆς διευθετήσεως καὶ τῆς προαγωγῆς τῆς Παιδείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Θέλει συγκαλεῖσθαι παρὰ τῷ Ἡμετέρῳ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ προσδιοριζομένην, Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον, συνιστάμενον ἀπὸ Καθηγητὰς ἐκ τῶν τεσσάρων Σχολῶν τῶν ἐν τῷ ἐπωνύμῳ Ἡμῶν Πανεπιστημίῳ, οἵτινες ἐπὶ τοῦ παρόντος διορίζονται οἱ ΚΚ. Κ. Ἀσώπιος, Φίλιππος Ἰωάννου, Ἀλεξ. Ῥαγκαβῆς, Μισαὴλ Ἀποστολίδης, Σ. Πήλλικας, καὶ Γ. Μακᾶς.

Τὸ συμβούλιον τοῦτο θέλει ἀσχοληθῆ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν κειμένων νόμων περὶ παιδείας, καὶ γνωμοδοτεῖ οὐ μόνον διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν καὶ θεραπείαν τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν ἐλλείψεων, ἀλλὰ καὶ περὶ πάντων ὅσα ἀφορῶσιν ἐν γένει τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς παιδείας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Ἰουλίου 1851.

---

752. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τοῦ Υ. Β. Διατάγματος ἀπὸ 28 Μαΐου ε. ε. περὶ κανονισμοῦ τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῆς ἀποσκευῆς τῶν πεζικῶν παγμάτων τῆς γραμμῆς.

ΚΕΦ. Α'. Γραζιωματικοὶ καὶ στρατιῶται.

Ἄρθρ. 1. Ἱματισμός.

§ 1. Ἱμάτιον τὸ περιλαίμιον τοῦ ἱματίου ἔχει 57^{000} μέτρων ἀπὸ τῆς ῥαφῆς μέχρι τῆς ἐπιῤῥαφῆς, ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει παράλληλος μεταξωτὴ ἐπανωβελωνίκα.

Τὸ ἄνοιγμα τοῦ περιλαιμίου εἶναι ἴσον μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ ὕψους αὐτοῦ, ἤτοι 14^{000} μέτρων.

Τὰ ἐπιχειρίδια ἔχουν 80^{000} μέτρων, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ὑσγίνου ἐπιῤῥάφου.

Τὸ ἄνοιγμα αὐτῶν ἔχον ἐπιῤῥάφον ὑσγινον εἰς τὸ ἄνω μέρος, ἀναβαίνει μέχρις 11^{000} μέτρων· τὸ δὲ κομβίον πρὸς θηλύκωσιν ἀπέχει 68^{000} μέτρων ἀπὸ τὸ κάτω ἄκρον.

Τὸ ἔμπροσθεν μέρος, ἤτοι ὁ θώραξ τοῦ ἱματίου φέρει δύο παραλλήλους σειρὰς κομβίων, ἐξ ὁκτὼ ἑκάστη ἐκ λευκοῦ κυρτοῦ μετάλλου, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐκτυπωμένως ὁ ἀριθμὸς τοῦ τάγματος, καὶ ἀπεχούσας μεταξύ των κατὰ 100^{000} μέτρων ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον τῶν ἀντιστοίχων κομβίων.

Ἀπὸ τὴν ἕνωσιν τοῦ περιλαιμίου μέ-

ἀμφότερα τὰ μέρη τοῦ ἱματίου ὕσγινον ἐπίῤῥαφον.

Αἱ κομβότρυπαι εἶναι περιεσκιμμέναι ἐκ τζόχης τοῦ χρώματος τοῦ ἱματίου, στερεοῦνται δὲ διὰ μεταξωτῆς κλωστῆς εἰς τὰ δύο ἄκρα.

Ἕκαστον μέρος τοῦ θώρακος ἔχει τὰς εἰς τὸ σχῆμα ὑπ' ἀριθ. 3 τοῦ προσηρτημένου πίνακος διαλαμβανομένας δ αστάσεις, δηλαδὴ διὰ ἄνδρα πρώτου ἀναστήματος ἔχοντα χόνδρος 930^{000} μέτρων ὑπὸ τὰς μασχάλας.

Ἡ ῥάχη τοῦ ἱματίου σύγκειται ἐξ ἑνὸς τεμαχίου τζόχης ἔχει δὲ τὰς περιγεγραμμένας εἰς τὸν διαληφθέντα πίνακα διαστάσεις.

Τὰ ἄκρα τῆς ποδίας ἀπέχουσι τοῦ ἐδάφους κατὰ τὰ 7⌋16 τοῦ ἀναστήματος τοῦ ἀνδρὸς, αὕτη δὲ σύγκειται ἐκ τεσσάρων τεμαχίων, τῶν ὁποίων τὰ δύο ἐμπροσθινὰ μεγάλα, τὰ δὲ δύο ὀπισθινὰ μικρά.

Ἐκ τῶν ὄπισθεν τεμαχίων τὸ ἀριστερὸν ἔχον ἐπίῤῥαφον ὕσγινον καλύπτει ἐπὶ 30^{000} μέτρου τὸ δεξιόν. Ἡ δὲ τομὴ τῆς ποδίας ἐμφαίνεται εἰς τὸ σχῆμα ὑπ' ἀριθ. 6 τοῦ προσηρτημένου πίνακος.

Τὸ ἱμάτιον ἔχει εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος δύο θυλάκια (τζέπας) κεκαλυμμένας ἐκ τεμαχίου τζόχης, φέροντος ὕσγινον ἐπίῤῥαφον, τὸ δὲ ἄνοιγμα ἔχει ὕψος 174^{000} μέτρων.

Ἐφ' ἑκάστου τεμαχίου ὑπάρχουν δύο κομβία, τὸ μὲν εἰς τὸ ἄνω ἄκρον, τὸ δὲ εἰς τὸ κάτω, κατὰ τὸ σχῆμα ὑπ. ἀριθ. 5 πίνακος.

Τὰ κομβία ἔχουσι διάμετρον 22^{000} μέτρων.

Τὸ ὑπόβλημα, ἐν γένει καὶ τὰ θυλάκια, εἶναι ἀπὸ πανίον ἀμερικανικὸν, ἐπεκτείνεται δὲ μέχρι τῆς ἀρχῆς τῶν ποδιῶν.

Κατὰ τὴν ἕνωσιν τῆς προτομῆς μὲ τὴν ποδίαν ὑπάρχει ἐσωτερικῶς λωρίον ἐκ δέρματος ἐρυθροῦ, ἔχον πλάτος 45^{000} μέτρων.

Τὸ στῆθος παραγεμίζεται ὀλίγον μὲ στυπίον ἢ λωάριον, καρφοπιάνεται δὲ ἐσωτερικῶς εἰς παραλλήλους γραμμάς.

§ 2. Ἱματίδιον. Τὸ ἱματίδιον εἶναι ὡς τὸ τὴν σήμερον ὑπάρχον, ἀλλὰ τὸ ὄπισθεν αὐτοῦ μέρος εἶναι μακρύτερον τοῦ ἐμπροσθινοῦ, σκεπάζον καλῶς τὴν μέσην τοῦ ἀνδρὸς, ἔχον ἐπὶ τούτῳ τομὴν σχηματίζουσαν γωνίαν ἐξέχουσαν.

§ 3. Ἱματίδιον ἐργασίας λινόν. τοῦτο εἶναι ἀπαράλλακτον ὡς τὸ ἄνωθεν.

§ 4. Ἀναζυξίς. Τὸ χρῶμα αὐτῆς εἶναι σταχτερὸν, σύγκειται δὲ ἐκ τεσσάρων κυρίων τεμαχίων. Ἡ ἀναζυρὶς ἔχει ἐξωτερικῶς δύο ἐπίῤῥαφα ὕσγινα, εἶναι δὲ ἀνοικτὴ ἐμπρὸς, καὶ φέρει ἐξ κομβία πρὸς θηλύκωσιν τοῦ ἀνοίγματος, ἐσωτερικῶς στηριζομένου εἰς τεμάχιον. Τὸ ἄνοιγμα ἔχει ὕψος 300^{000} μέτρων, εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος ὑπάρχουν δύω τεμάχια, ἐξ ὧν τὸ ἓν φέρει σιδηροῦν πόρπακα προσκολλημένον εἰς αὐτό.

Περὶ τὴν ἀναζυρίδα ὑπάρχει ζώνη διχοτομημένη ὄπισθεν, ἔχουσα πλάτος ἔμπροσθεν 50^{000} μέτρων, ὄπισθεν 38^{000} μέτρων, ἐπὶ τῆς ζώνης ὑπάρχουσι τέσσαρα κομβία κοκκάλινα ἐπὶ τῶν ὁποίων προσαρτῶνται οἱ ἀορτῆρες.

Τὰ ἐμπροσθινὰ τεμάχια ἔχουσι περὶ τοὺς πόδας 180^{000} μέτρων, τὰ δὲ ὀπισθινὰ 60^{000} μέτρων, ἄνωθεν δὲ τοῦ γόνατος τὰ ἐμπροσθινὰ τεμάχια ἔχουσιν 220^{000} μέτρων, τὰ δὲ ὀπισθινὰ 295^{000} μέτρων.

Εἰς τὸ χώρισμα τῶν σκελῶν τὰ ἐμπροσθινὰ τεμάχια ἔχουσι πλάτος 320^{000}, τὰ δὲ ὀπισθινὰ 370^{000} μέτρων.

Αἱ διαστάσεις αὗται μεταβάλλονται ἀναλόγως τοῦ ἀναστήματος καὶ τοῦ χόνδρους τῶν ἀνδρῶν.

Ἡ ἀναζυρὶς ἔχει ἓν θυλάκιον (τζέπην) εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἀπέχον ἀπὸ τὴν ζώνην 80^{000} μέτρων, καὶ ἔχον ἄνοιγμα ἐξ 180^{000} μέτρων.

Ἡ ἀναζυρὶς δὲν ἔχει ποσῶς ὑποπόδια. Οἱ καλλαικιριναὶ ἀναζυρίδες ἔχουσι τὴν αὐτὴν τομὴν τῶν τζοχίνων.

§ 5. Μανδύας· ὡς ὁ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει, ἀπέχοντος τοῦ κάτω ἄκρου αὐτοῦ

τοῦ ἐδάφους κατὰ τὰ 3|16 τοῦ ἀναστήματος τοῦ ἀνδρός· κατὰ τὰ ἄκρα ταῦτα ὑπάρχουν ἔμπροσθεν δύο κομβότρυπαι πρὸς ἀνάρτησιν τῶν ἄκρων τούτων κατὰ τὰς πορείας τῶν στρατευμάτων.

§ 6. Λαιμοδέτης, ὡς ὁ μέχρι τοῦδε ὑπάρχων.

§ 7. Σκιάδιον, ὡς τὸ τὴν σήμερον ὑπάρχον.

§ 8. Ὑπόδησις ἡμιϋποδήματα κλείονται ἄνωθι τοῦ ἀστραγάλου, κατὰ τὸ σχῆμα ὑπ' ἀριθ. 10 τοῦ προσηρτημένου πίνακος.

Ἄρθρον 2. Ἀποσκευή.

Αἱ παρωμίδες ἀντικαταστάλνονται διὰ βαπτῶν ἐπωμίδων ἐκ κυανοχρόου τζόχης μὲ ἐπίρραφα ὕσγινα.

Τὰ λοιπὰ εἴδη ἀποσκευῆς μένουσιν ἐν χρήσει μέχρι νεωτέρας Β. ἀποφάσεως, πλὴν τῶν κορδονίων, τὰ ὁποῖα καταργοῦνται.

ΚΕΦ. Β'. Ἀξιωματικοί.

Ἄρθρ. 3. Ἱματισμός.

§ 9. Ἱμάτιον, ὅπως κανονίζεται διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας, μὲ τὴν διαφορὰν τῆς ποιότητος τῆς τζόχης, τῶν διακριτικῶν σημείων, τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει, τοῦ περιλαιμίου, τὸ ὁποῖον ἔχει γύρωθεν ἐπίρραφὴν τοῦ χρώματος τοῦ ἱματίου ἄνευ τῆς ἐπαναβελωνιᾶς καὶ τῶν εἰς τὰ ἐπιχειρίδια κομβίων, τὰ ὁποῖα εἶναι δύο μικρὰ λευκόχαλκα, ὡς καὶ τὰ μεγάλα ἐπὶ τοῦ στήθους.

§ 10. Ἀναξυρὶς, ὡς ἡ κανονισθεῖσα εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ περὶ ἱματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Β. Διατάγματος, μὲ δύο θυλάκια καὶ μὲ ὑποπόδια δερμάτινα, προσαρμοζόμενα ὅμως διὰ κομβίων προσηρτημένων εἰς τὴν ἀναξυρίδα ἐσωτερικῶς.

§ 11. Μανδύας, κατὰ τὸ σχῆμα ὑπ' ἀριθ. 6 τοῦ προσηρτημένου πίνακος. Τὸ χρῶμα τοῦ Μανδύου εἶναι σιδηρόχρουν, τὸ δὲ περιτραχήλιον ἐκ τζόχης κυανοχρόου, τὰ κοσμήματα ἐκ μαύρης μετάξης, τέσσαρα τὸν ἀριθμὸν ἑφ' ἑκάστου μέρους, ὑπὸ τὸ περιτραχήλιον ὑπάρχουν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ θυλάκι, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κομβίκ μεταξωτά.

Ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ὑπάρχουσι γύρωθεν σειρίτια μεταξωτά, τὸ δὲ ἐσωτερικὸν σειρίτιον τελειόνει ὑπὸ τὸ στῆθος.

Ἀπέναντι τῶν μηρῶν ὑπάρχουν εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἓν θυλάκιον, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν ἄνοιγμα διὰ τὸ ξίφος, ἐκ τοῦ ἑδάφους μέχρι τοῦ κάτω ἄκρου τοῦ μανδύου προσδιορίζεται ἀπόστασις 3|16 τοῦ ἀναστήματος τοῦ ἀνδρός.

Κατὰ τὴν ῥάχην ὑπάρχει ἐσωτερικῶς συσφιγκτὴρ πρὸς συστολὴν τοῦ πλάτους τοῦ μανδύου καὶ προσέγγισιν αὐτοῦ εἰς τὸ σῶμα.

Ὀπισθεν, κατὰ τὸ ἄκρον ὑπάρχει σχίσιμον ἐκ 450^{mm} μέτρων κλειόμενον μὲ κομβίκ μαῦρα μεταξωτά.

Τὸ ἐσωτερικὸν ἐνδύεται μὲ φανέλλαν χρώματος τοῦ ἱματίου.

§ 12. Λαιμοδέτης σκιάδιον καὶ ὑπόδυσις, ὡς μέχρι τοῦδε.

Ἄρθρον 4. Ἀποσκευή.

Λεπιδωταὶ ἐπωμίδες ἐκ λευκοῦ μετάλλου, τῶν ὁποίων τὸ μῆκος προσδιορίζεται εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐξέχωσι ποσῶς τῶν ὤμων. Ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας ζώνην περὶ τὴν μέσην ἐκ μετάξης κυανῆς καὶ λευκῆς, ἔχουσαν πλάτος 50^{mm} μέτρων, μῆκος 1,5 μέτρων, συγκειμένην δὲ ἐκ γραμμῶν κυανῶν τεσσάρων καὶ λευκῶν πέντε.

Τὸ κομβίον ἄνωθεν τῶν κροσσῶν εἶναι κυανοῦν, πλάτος 35^{mm} μέτρου, ἔχον δὲ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη ἓν Ο καὶ τὸ Βασιλικὸν στέμμα ἐκ λευκῆς μετάξης, τὸ δὲ ὑπὸ τοὺς κροσσοὺς ξύλινον κομβίον ἔχει μάκρος 30^{mm} καὶ πλάτος 30^{mm} μέτρ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐγκρίνεται.

Ἀθῆναι τὴν 28 Μαΐου 1851.

---

753. Δ. Περὶ ἱματισμοῦ τῶν πεζικῶν ταγμάτων τῆς γραμμῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Πρεσβέρου Τ.

πουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ ἱματισμὸς καὶ ἡ ἀποσκευὴ τῶν ἡμετέρων πεζικῶν ταγμάτων τῆς γραμμῆς κανονίζονται ὡς ἀκολούθως.

ΚΕΦ. Α'. Στρατιῶται καὶ ὑπαξιωματικοί.

Ἄρθρον 1. Ἱματισμός.

Διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ἐκ κυανογρόου τσόχης ἱμάτια μὲ ποδίας, περιλαίμια ὕσγινα καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ χρώματος τῶν ἱματίων μὲ ὕσγινα ἐπίῤῥαφα.

Ἱματίδια ἀπὸ κυανόχροον τσόχαν μὲ περιλαίμια καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ χρώματος, μὲ ὕσγινα ἐπίῤῥαφα καὶ μὲ μίαν σειρὰν κομβίων.

Ἱματίδια ἐργασίας ἐκ πανίου λινοῦ.

Ἀναξυρίδες, ἀπὸ τσόχαν στακτερὴν μὲ δύω ὕσγινα ἐπίῤῥαφα ἐξωτερικῶς.

Διὰ τὸ θέρος ἀναξυρίδες ἐκ πανίου λινοῦ λευκοῦ, καὶ διὰ τὴν δευτέραν στολὴν ἐκ πανίου λινοῦ σιδηροχρόου.

Ἡριῦποδήματα· διὰ δὲ τὴν ὁδοιπορίαν τσαρούχια.

Τὰ λοιπὰ εἴδη ἱματισμοῦ μένουσιν ὡς μέχρι τοῦδε.

ΚΕΦ. Β'. Ἀξιωματικοί.

Ἄρθρον 2. Ἱματισμός.

Ἱμάτια, ὅπως κανονίζονται διὰ τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς μὲ τὴν διαφορὰν τῆς ποιότητος τῆς τσόχης καὶ τῶν διακριτικῶν σημείων, τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει.

Ἀναξυρίδες, ὡς αἱ κανονισθεῖσαι εἰς τὸ ἄρθρον 1.

Μανδύαι, ἐκ σιδηροχρόου τσόχης μὲ κυανόχροα περιτραχήλια καὶ κοσμήματα ἐκ μαύρης μετάξης.

Τὰ λοιπὰ εἴδη ἱματισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν μένουσιν ὡς μέχρι τοῦδε.

Ἄρθρον 3. Ἀποσκευή.

Λεπιδωταὶ ἐπωμίδες ἐκ λευκοῦ μετάλλου· ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας ζώνη περὶ τὴν μέσην ἐκ μετάξης κυανῆς καὶ λευκῆς.

Τὸ ἐν χρήσει ξίφος ζώνεται ὑπὸ τὸ ἱμάτιον.

Τὰ λοιπὰ εἴδη ἀποσκευῆς μένουσιν ὡς μέχρι τοῦδε.

Ἄρθρον 4.

Τὸ σχῆμα, ἡ τομὴ καὶ αἱ διαστάσεις ἁπάντων τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ ἀποσκευῆς, περιγράφονται εἰς τὸ παράρτημα τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ ἐμφαίνονται εἰς τὸν ἐν αὐτῷ προσηρτημένον πίνακα.

Ἄρθρον 5.

Ἀκυροῦνται ἅπασαι αἱ διατάξεις περὶ ἱματισμοῦ καὶ ἀποσκευῆς τῶν ἡμετέρων πεζικῶν ταγμάτων τῆς γραμμῆς, αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1851.

---

754 Δ. *Περὶ μεταῤῥυθμίσεως ὁδοῦ τινος ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Πύλου.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν νὰ μεταῤῥυθμισθῇ ἡ ἐν τῷ συνημμένῳ ἀποσπάσματι δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν σημειωθεῖσα ὁδὸς τῆς πόλεως Πύλου, ἀντ' αὐτῆς δὲ ν' ἀνοιχθῇ ἡ διὰ κυανῶν γραμμῶν χαραχθεῖσα.

Τὸ πλάτος τῆς νέας ταύτης ὁδοῦ προσδιορίζεται εἰς πήχεις Βασ. τέσσαρας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Αὐγούστου 1851.

---

755. Δ. *Περὶ σχηματισμοῦ νέου τετραγώνου εἰς τὴν Θέσιν Μπαϊρακλῆ Τζαμὶ τοῦ προαστείου Χαλκίδος.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸν σχηματισμὸν νέου τετραγώνου εἰς τὴν θέσιν Μπαϊρακλῆ Τζαμὶ τοῦ προαστείου Χαλκίδος.

Ἡ ἐπέκτασις αὕτη τοῦ σχεδίου διὰ τῆς προσθήκης τοῦ τετραγώνου τούτου θέλει λάβει χώραν κατὰ τὰς γραμμὰς

τοῦ φέροντος τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ σχεδίου τοῦ προαστείου Χαλκίδος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Αὐγούστου 1851

---

736. Δ. *Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἐν Ἑρμουπόλει ἐγειρομένου Ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου κατὰ τὰ ἐπικυρωθέντα σχέδια.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν ὥστε ὁ ἐν Ἑρμουπόλει ἐγειρόμενος Ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου νὰ κατασκευασθῇ κατὰ τὰ ὑποβληθέντα καὶ φέροντα τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν σχέδια.

Πᾶσα μεταρρύθμισις εἰς τὰ σχέδια ταῦτα, ἡ ὁποία ἤθελε τυχὸν φανῇ ἀναγκαία νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὰ πρὸς ἐλάττωσιν τῆς δαπάνης, ἢ πρὸς ἐκπλήρωσιν ἄλλου τινὸς σκοποῦ, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Αὐγούστου 1851

---

737. Δ. *Περὶ δημοσιεύσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σαρδηνίας ἐμπορικῆς καὶ ναυτιλιακῆς Συνθήκης.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπικυρώσαντες τῇ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συναινέσει, ἐκφρασθείσῃ ἐν ταῖς ἀπὸ 12 Ἰουνίου καὶ 2 Ἰουλίου ἐνεστώτος ἔτους συνεδριάσεσιν αὐτῶν, τὴν μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σαρδηνίας συνομολογηθεῖσαν ἐνταῦθα, τὴν 10|22 Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, Συνθήκην περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, διατάττομεν τὴν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περαιτέρω.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐνεργήσει τὰ δέοντα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Αὐγούστου 1851

Σ Υ Ν Θ Η Κ Η

Ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σαρδηνίας, ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 19|31 Μαρτίου 1851 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάγησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 3|15 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι, συναφθείσης τὴν 19|31 Μαρτίου τ. ε. μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σαρδηνίας Συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἧς τὸ περιεχόμενον ἕπεται.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σαρδηνίας, ἐπιθυμοῦντες ἐξ ἴσου νὰ στερεώσωσι τὴν μεταξὺ Αὐτῶν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν φιλίαν καὶ νὰ ἐκτείνωσι τὰς μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν Των ἐμπορικὰς σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι, ὅτι ὁ ἐπωφελὴς οὗτος σκοπὸς δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως, εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος, βάσιν ἔχοντος ἀρχὰς δικαίας, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν συνομολόγησιν Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους, ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Πέτρον Δελιγιάννην, Βουλευτήν, Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, Ἱππότην τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ῥωσικοῦ Τάγματος τῆς Ἁγίας Ἄννης, Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Ἀνοβερικοῦ Τάγματος τῶν Γκέλφων, τοῦ Νεερλανδικοῦ Λέοντος τῶν Κάτω Χωρῶν, τοῦ Πορτογαλλικοῦ Τάγματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἱσπανικοῦ Τάγματος Καρόλου τοῦ Γ΄., τοῦ Δανικοῦ Τάγματος τοῦ Δανεβρόγ, φέροντα τὸ παράσημον τοῦ Νισὰν Ἰφτιχὰρ τοῦ Σουλτάνου ἀ. τάξεως, Ταξιάρχην τοῦ Γαλλικοῦ Τάγματος τοῦ Ἀξιωμένος τῆς τιμῆς, τοῦ Σαρδικοῦ Τάγματος τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου, τοῦ Πολικοῦ Ἀστέρος τῆς Σουηκίας, τοῦ Σαξωνικοῦ Τάγματος τῆς πολιτικῆς ἀξίας, Ἱππότην τῶν ταγμάτων τοῦ Διδηροῦ Στέμματος τῆς Ἀυστρίας, καὶ τοῦ

Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ τῆς Πρωσσίας κτλ., ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σαρδηνίας, τὸν Κύριον Ἱππότην Παῦλον Φραγκίσκον Πελόζον, Ἱππότην τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ Τάγματος τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου, τοῦ Τάγματος Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Μεγάλου, Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Ἱππότην τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς τῆς Γαλλίας, τοῦ σιδηροῦ Στέμματος τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωσὴφ τῆς Τοσκάνης καὶ Γενικὸν Αὐτοῦ Πρόξενον, οἵτινες, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς Ἄρθρα.

1. Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν τοῦ Βασιλείου τῆς Σαρδηνίας.

2. Ἑπομένως οἱ ὑπήκοοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν θέλουσιν ἀπολαμβάνει, εἰς τοὺς λιμένας, μυχοὺς, ὅρμους, πόλεις καὶ ἄλλα μέρη τῶν δύω ἐπικρατειῶν ἴσην ἐλευθερίαν ἐμπορίας, εἰς τρόπον ὥστε θέλουσι τοῖς χορηγεῖσθαι, εἰς τὰ εἰρημένα μέρη, παρ' ἑκατέρων τῶν Κυβερνήσεων, ἐντελῶς ἴσα καὶ ἀμοιβαῖα ἐμπορικὰ δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα, καὶ, καθ' ὅσον τὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ὑπόκεινται ἐκεῖ εἰς ὑποχρεώσεις (redevances) τινὰς, αἱ κατὰ τάπον ἀρχαὶ θέλουσι προσφέρεσθαι πρὸς αὐτοὺς ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ βάρη οἱουδήποτε εἴδους.

Δύνανται ὡσαύτως νὰ διαμένωσι καὶ κατέχωσιν εἰς οἱανδήποτε ἀρέσκονται τάπον, εἴτε δι ἐνοικίου, εἴτε ὡς ἰδιοκτησίαν, κατοικίας, ἀποθήκας καὶ ἄλλα ἀκίνητα κτήματα ἀναγκαῖα εἰς τὰ ἐμπόριόν των. Ὅλοι ὅσῃ γένει οἱ ἔμποροι ἑκατέρων τῶν ἐθνῶν θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἀμοιβαίως, δι' ἑαυτούς τε καὶ διὰ τὰς ἰδιοκτησίας των πληρεστάτην ἀσφάλειαν, καὶ θέλει τοῖς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου τ... ἡ αὐτὴ πρόστα... σία, ἧς ἀπολαύουσιν οἱ ἰθαγενεῖς, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ ὑπόκηνται εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων τόπων.

3. Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Σαρδηνίας κενὰ ἢ καὶ φέροντα φορτίον, καὶ ἀμοιβαίως τὰ Σαρδινικὰ πλοῖα, φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος κενὰ ἢ μὲ φορτίον, θέλουσι θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίας, διαπορίου (passage) ὅρμου, καθάρσεων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινας δημοσίους ὑπηρεσίας χορηγουμένας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο τέλος ἢ βάρος οἱουδήποτε, ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε.

4. Πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος δυνάμενον ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ διὰ Σαρδικῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἱουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει δι' Ἑλληνικῶν πλοίων. Καὶ ἀμοιβαίως, πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, δυνάμενον ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Σαρδηνίας διὰ Σαρδινικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ δι' Ἑλληνικῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἱουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γενῇ δι' Σαρδικῶν πλοίων.

5. Εἶναι ἐννοούμενον, ὅτι οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύω ἄρθροις προειρημένοι ὅρο...

Δημοσιεύσεις Κεντρικής Υπηρεσίας Κτηματολογίου

ἐφαρμόζονται ὁλοσχερῶς ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ τῶν φορτίων αὐτῶν, ἅτινα φθάνουσιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Σαρδηνίας, καὶ ἀμοιβαίως, ἐπὶ τῶν Σαρδικῶν πλοίων καὶ τῶν φορτίων αὐτῶν, ἅτινα φθάνουσιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, προερχόμενα εἴτε ἐκ τῶν λιμένων τοῦ τόπου, εἰς ὃν ἀνήκουσιν, εἴτε ἐκ τῶν λιμένων οἱουδήποτε ἄλλου ξένου Κράτους.

6. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 καθιερουμένη ἀμοιβαιωσις τῆς σημαίας ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγὴν παντὸς ἐμπορεύματος εἴτε ἐκ τῶν ἐγχωρίων, εἴτε ἐκ τῶν ξένων προϊόντων, ὧν ἡ ἐξαγωγὴ εἶναι νομίμως ἐπιτετραμμένη εἰς τοὺς δύω τόπους.

7. Δὲν θέλουσιν ἐπιβάλλεσθαι ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἐπὶ τῶν εἰδῶν, ἅτινα εἰσάγονται εἰς τὴν Ἑλλάδα, προερχόμενα ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Σαρδηνίας, ὡς οὐδ' ἐπὶ τῶν εἰδῶν, ἅτινα εἰσάγονται εἰς Σαρδηνίαν, προερχόμενα ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, εἰμὴ ὅσα ἐπιβάλλονται ἢ θέλουσιν ἐπιβληθῆ ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰδῶν, προερχομένων ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας οἱουδήποτε ἄλλου ξένου Κράτους. Ὡσαύτως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῆ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς τῶν εἰδῶν, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Σαρδηνίας, κατά τε τὴν εἴσοδον ἢ ἔξοδον αὐτῶν ἐκ τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Σαρδηνίας οἱαδήποτε ἀπαγόρευσις μὴ ἐφαρμοζομένη ἐπίσης ὡς πρὸς οἱονδήποτε ἄλλο ἔθνος.

8. Πᾶσα εὐκολία παρακατατιθέμενος, ὡς καὶ πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων, παραχωρουμένη εἰς τὴν Ἐπικράτειαν ἑκατέρων τῶν ὑψηλῶν συναλλαγούντων μερῶν ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν οἱουδήποτε εἴδους, θέλουσιν ἐπίσης παραχωρεισθαι καὶ εἰς τὰ εἴδη τῆς αὐτῆς φύσεως, προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ ἑτέρου, ὡς καὶ εἰς τὴν διὰ τῶν πλοίων ταύτου γινομένην εἰσαγωγήν τε καὶ ἐξαγωγήν.

9. Πᾶν ἐμπόρευμα εἰσαγόμενον, παρακατατιθέμενον ἢ ἀποθηκευόμενον εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύω Ἐπικρατειῶν καὶ τῶν ὑπὸ τούτων κατεχομένων μερῶν θέλει ὑποβάλλεσθαι διαρκούσης τῆς ἀποθηκεύσεώς του, εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις, ὅρους καὶ δικαιώματα, εἴτε δι' Ἑλληνικῶν εἴτε διὰ Σαρδικῶν πλοίων ἤθελε γίνη ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοῦ. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἡ ἐκ νέου ἐξαγωγὴ τῶν τοιούτων ἐμπορευμάτων, εἴτε δι' Ἑλληνικῶν εἴτε διὰ Σαρδικῶν πλοίων γινομένη, θέλει ἀπολαμβάνει τὰς αὐτὰς εὐκολίας καὶ ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

10. Ἡ ἀκτεμπορία διαφυλάττεται ἀποκλειστικῶς εἰς μόνην τὴν ἐγχώριον σημαίαν. Ἐν τούτοις οἱ πολῖται τῶν δύω ἐθνῶν θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ μετέρχωνται τὸ ἐμπόριον, τὸ καλούμεν di scalo, ἤτοι νὰ ἐνεργῶσιν εἰς ἕνα τινὰ λιμένα τὴν ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν μέρους τοῦ φορτίου των, καὶ μεταβαίνοντες εἰς ἕτερον λιμένα νὰ ἐπιβιβάζωσιν ἢ ἀποβιβάζωσι τὸ ὑπόλοιπον, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται εἰς ἀνώτερα δικαιώματα, εἰμὴ εἰς ὅσα ἤθελον ὑπόκεισθαι, ἂν αἱ ἐργασίαι αὗται ἐγίνοντο ὑπὸ τὴν ἐγχώριον σημαίαν, ἐπὶ τῷ ὁρῳ μόνον τοῦ ν' ἀπέχωσι νὰ φορτώνωσιν οἱαδήποτε εἴδη εἰς τινα λιμένα, ἵνα τὰ ἐκφορτώνωσιν εἰς ἕτερον τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας.

11. Θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικά, ἢ Σαρδικὰ ὅσα πλέουσι καὶ διακατέχονται κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, καὶ εἰσὶν ἐφωδιασμένα μὲ τὰ συνήθη εἰς τοὺς δύω τόπους ἔγγραφα.

12. Εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατὰ τοὺς λιμένας ἀστυνομικὴν εὐταξίαν, τὴν φόρτωσιν καὶ ἀπορόρτωσιν τῶν πλοίων, τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ἀποτιθεμένων τῆς ἐμπορίας καὶ οἱωνδήποτε πραγμάτων, οἱ ὑπήκοοι τῶν ὑψηλῶν συναλλαγούντων μερῶν θέλουσιν ὑπόκεισθαι, ἀμοιβαίως, εἰς τὰ παρὰ τῶν ἐγχωρίων νόμων καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων ὡρισμένα. Ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν ὑψηλῶν συναλλαγουσῶν δυνάμεων ἔχουσιν εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πάρχοντα αὐτῶν καὶ πρὸς ὄρελος ἀκόμη τῶν ὑπηκόων ἑκατέρων τῶν Ἐπικρατειῶν, διά τε διαθήκης, δωρεᾶς ἢ ἄλλως ὁπωσδήποτε· οἱ δὲ κληρονόμοι αὐτῶν, ὑπήκοοι τῆς ἑτέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, θέλουσι κληρονομεῖ τὰ ὑπάρχοντά των εἴτε δυνάμει διαθήκης εἴτε καὶ ἀδιαθέτως, καὶ δύνανται νὰ λάβωσι κατοχὴν εἴτε προσωπικῶς, εἴτε δι' ἄλλων ἐπιτρόπων, ἐνεργούντων ἐπ' ὀνόματί των, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα, εἰμὴ εἰς ὅσα ὑπάγονται, εἰς παρομοίας περιςάσεις, καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου, ἔνθα τὰ ῥηθέντα ὑπάρχοντα εὑρίσκονται.

Οἱ κάτοικοι ἑκατέρων τῶν Βασιλείων δύνανται νὰ μεταβιβάσωσι, κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ ἐν πληρεξάτῃ ἐλευθερίᾳ, τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν τῶν δύω Ἐπικρατειῶν, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται διὰ τὴν μεταφορὰν ταύτην, εἰς ἕκτακτον τέλος ἢ δασμὸν οἱονδήποτε.

13. Τὸ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαίωμα (droit de detraction) τὸ εἰσπρατόμενον πρὸς ὄρελος τοῦ Ἑλληνικοῦ ταμείου ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἢ τῆς ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου μετακομίσεως κληροναμιῶν ἢ ἄλλων πραγμάτων διελθόντων ἢ ἀνηκόντων εἰς ἀλλοδαπούς, δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ ἄλλων ὑπαρχόντων, διελθόντων εἰς ὑπηκόους Σάρδους. Ὁμοιβαίως δὲ τὸ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαίωμα, ὡς ὁρίζεται ἀνωτέρω, δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Σαρδηνίας, ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ ἄλλων ὑπαρχόντων διελθόντων ἢ ἀνηκόντων εἰς ὑπηκόους Ἕλληνας.

14. Τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συμφωνοῦσι νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς κανένα λιμένα, μυχὸν ἢ ὅρμον τῶν Ἐπικρατειῶν των καὶ νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὰς τῶν νόμων αὐστηρὰς ποινὰς πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατείᾳ ἐγνωσμένους, καὶ πάντας ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἑκατέρων τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἀλλάβωσιν οἱ πειραται καὶ φέρωσιν εἰς τ[ὸν] λιμένας μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατ. θέλουσ[ι] ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τοὺς κληρονόμους τούτων ἢ εἰς τοὺς προστηκόντ[ως] διωρισμένους πληρεξουσίους των, ἐὰν ἀπ[ο]δείξωσι τὴν ταὐτότητα τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ [ἂ]ν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκηται ἐ[ν] τρίτου χειρὸς, ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀπ[ο]δειχθῇ ὅτι, ὁ ἀποκτήσας αὐτὸ ἐγίνωσ[κε] ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ, ὅτι τὸ, περὶ [οὗ] ὁ λόγος, πρᾶγμα προήρχετο ἐκ πειρ[α]τείας.

15. Ἐὰν τὸ ἓν Κράτος ἤθελεν ἔχ[ει] πόλεμον καθ' οἱασδήποτε Δυνάμεως, κ[αὶ] οἱουδήποτε ἔθνους ἢ Κράτους, οἱ ὑπήκοο[ι] τοῦ ἄλλου δύνανται νὰ ἐξακολουθήσω[σι] τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν των μ[ὲ] τὰς Ἐπικρατείας ταύτας, ἐκτὸς τῶν κα[τὰ] γῆν ἢ θάλασσαν ἀποκεκλεισμένων ἢ π[ε]ριορκουμένων πόλεων ἢ λιμένων, ἀλλ[ὰ] κατ' οὐδένα λόγον δὲν θέλει συγχωρεῖσθ[αι] εἰς τοὺς ὑπηκόους ἑκατέρων νὰ ἐμπορ[ε]ύωνται πράγματα καθυπαγόμενα εἰς [τὰ] περὶ τὰ πολεμοφόδια λαθρεμπορίαν.

16. Ἐν περιπτώσει, ὃ μὴ γένοιτο, π[ο]λέμου μεταξὺ τῶν δύο ὑψηλῶν συν[α]λλογούντων μερῶν, οἱ πολῖται ἑκατέ[ρ]ων τῶν ἐθνῶν θέλουσιν ἔχει προθεσμίαν [ἓξ] μηνῶν πρὸς πώλησιν, ἐξαγωγὴν καὶ τα[κ]τοποίησιν τῶν περιουσιῶν καὶ τῶν συμφ[έ]ροντων των.

17. Ἐὰν πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν πλοῖ[ο] τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Σαρδηνίας ναυαγήσ[ῃ] εἰς τοὺς λιμένας ἢ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρ[ας] τῶν Ἐπικρατειῶν, θέλει τῷ δοθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν μεγίστη ἀντίληψις πρ[ὸς] τε τὴν συντήρησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ τ[ῶν] πραγμάτων, τὴν περὶ τῶν διασωθέντ[ων] ἀντικειμένων φροντίδα καὶ τὴν ἐξατρά[λι]σιν καὶ ἀπόδοσιν αὐτῶν. Τὰ πράγματα ταῦτα δὲν θέλουσιν καθυποβάλλεσθαι [εἰς] πληρωμὴν δικαιωμάτων, εἰμὴ μόνον [τὰ] πρὸς τὸ μέρος, ὑπερ ἤθελεν εἰσαχθῇ μετ[ὰ] ταῦτα πρὸς ἐσωτερικὴν καπανάλωσιν.

Αἱ ἐπιτροπαὶ Ἀρχαὶ θέλουσι συνδρά[μ]

Δημοσιο Κεντρικη Βιβλιοθηκη Σερρων

ῶλας δυνάμεσι, τοὺς προξένους ὅπως ἐκπληρῶσι τὰ τοιαῦτα συντηρήσεως καὶ διοικήσεως καθήκοντα, ἐπιβαλλόμενα αὐτοὺς εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἀπό τε τὸ μεταξὺ ἐθνῶν δίκαιον καὶ τὰς καθιερωμένας συνηθείας.

18 Ἑκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας, προξένους, ὑποπροξένους ἢ προξενικοὺς πράκτορας, οἵτινες θέλουσιν ἀπολαμβάνει πᾶσαν προστασίαν καὶ ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν τῶν χρεῶν των ἐκπλήρωσιν.

Οἱ πρόξενοι οὗτοι, οἱασδήποτε ἂν ὦσι τάξεως, τακτικῶς διωρισμένοι ὑπὸ τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεών των, καὶ ἀφοῦ λάβωσι τὸ ἐκτελεστήριον παρ' ἐκείνης, εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ διαμείνωσι, θέλουσιν ἀπολαύει, διά τε ἑαυτοὺς καὶ κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, προνόμια ὅσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου· ἐν ἀνάγκαις ὅμως, ἂν τὰ προνόμια ταῦτα δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τ' ἄλλα ἔθνη, εἰμὴ ὑπὸ εἰδικοὺς ὅρους, ἡ ἑτέρα τῶν συνομολογουσῶν Κυβερνήσεων δὲν δύναται νὰ ἀπαιτῇ τὰ αὐτὰ, εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς ἰδίους ὅρους. Ἐν τούτοις ῥητῶς διακηρύττεται, ὅτι, ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἐπικρατείας, εἰς ἣν οἱ ῥηθέντες πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ ἐμποριοὶ πράκτορες ἤθελον διαμένει, δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι καὶ τιμωρηθῶσι κατὰ τοὺς νόμους, καὶ νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκτελεῖν τὰ χρέη των κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει γνωστοποιήσει εἰς τὴν ἑτέραν τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῆς λόγους· ἐννοεῖται δὲ ὅτι τ' ἀρχεῖα καὶ λοιπὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ προξενείου ἔγγραφα δὲν θέλουσι παντελῶς ἐξερευνᾶσθαι, ἀλλὰ θέλουσι διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν σφραγῖδα τῶν προξένων, ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν πρακτόρων καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

19. Οἱ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ πράκτορες ἢ οἱ ἀνηκόντως ἐπιτετραμμένοι νὰ τοὺς ἀναπληρώσωσι, θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρώσωσι χρέη δικαστῶν ἢ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναφυησομένας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγχώριαι ἀρχαὶ νὰ μεσολαβῶσιν, εἰμὴ μόνον ἐὰν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ ἂν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολάβησίν των πρὸς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεών των· ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἔχουσι τοῦ νὰ καταφύγωσι, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των, εἰς τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα τοῖς παρέχουσιν οἱ νόμοι τῆς πατρίδος των.

20 Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ῥηθέντας προξένους, ὑποπροξένους καὶ ἐμπορικοὺς πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν τῶν δραπετῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουσι δὲ ἀπευθύνεσθαι, ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς ἢ ἄλλους ἁρμοδίους ὑπαλλήλους, καὶ θέλουσι ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς καταποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôles d' équipage) ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων. Τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως αἰτιολογουμένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις, παρεκτὸς ἂν οἱ δραπέται τυγχάνωσιν ὄντες ὑπήκοοι τοῦ τόπου ἔνθα ἐδραπέτευσαν. Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται θέλουσι τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν, περὶ

ὧν ὁ λόγος, προξένων, ὑποπροξ. ἢ πρακτόρων. Δύνανται δὲ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς φυλακὰς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοὺς, ἵνα πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα εἰς ἃ ἀνήκουσιν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουσιν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουσι συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ· ἐννοεῖται ἐν τούτοις ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημα ἢ πλημμέλημα μετὰ τὴν ἀποβίβασίν του ἠμπορεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ μεχρισοῦ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὕτη ἐκτελεσθῇ.

21. Ἂν ἑκάτερον τῶν εἰρημένων συνομολογούντων μερῶν χορηγήσῃ ἑπομένως εἰς ἄλλα ἔθνη εἰδικάς τινας χάριτας, αἱ χάριτες αὗται θέλουσιν εἶσθαι ἀμέσως κοιναὶ καὶ πρὸς τὸ ἕτερον, ὅπερ θέλει ἀπολαύει τούτων ἄνευ οὐδενὸς βάρους, ἂν ἡ ὑπὲρ τοῦ ἄλλου ἔθνους παραχώρησις δωρεὰν ἐγένετο ἢ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἢ ἴσης ἀξίας ἀντισηκώσει, ἂν ἡ παραχώρησις ἐγένετο ὑπὸ ὅρους.

22. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις συναινεῖ, κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Σαρδηνίας ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν, εἰς τὸ νὰ ἰσχύωσιν ὅλοι οἱ ὅροι τῆς παρούσης συνθήκης καὶ ὡς πρὸς τὴν κυριάρχον Ἡγεμονίαν τοῦ Μονάχου (di Monaco), ἥτις διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σαρδηνίας, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος ἐκ μέρους τῆς εἰρημένης Ἡγεμονίας.

23. Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἰσχύει δεκαπέντε ἔτη κατὰ συνέχειαν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα εἰσέτι μηνῶν, ἀφ' οὗ ἡ μία τῶν ὑψηλῶν Δυνάμεων φανερώσῃ εἰς τὴν ἑτέραν περὶ παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσίν της.

24. Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης, γενομένης εἰς τὰς δύω γλώσσας Ἑλληνικὴν καὶ Ἰταλικὴν, θέλουσιν ἀνταλλαχθῆ εἰς Ἀθήνας, ἐν διαστήματι δύω μηνῶν ἢ καὶ πρότερον, ἂν ἦναι δυνατὸν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς.

Πρὸς πίστωσιν τούτων, ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην, ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγίνετο ἐν Ἀθήναις τὴν δεκάτην ἕβδομην (31) Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ πρώτου ἔτους.

Ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' Ἡμᾶς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ προσβάλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ συγχωρῶμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν, ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐβεβαιώσαμεν τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγῖδα.

Ἐξεδόθη τὴν δευτέραν (14) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ πρώτῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δεκάτῳ ἑβδόμῳ.

---

758. Δ. Περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῆς γεφύρας Παμίσου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν εἰς ἡμᾶς ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Παμίτου περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῆς ὁμωνύμου γεφύρας τοῦ δήμου, καθὼς καὶ τὰ ἄρθρα 27 καὶ 120 τοῦ περὶ δήμων Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνομεν τὴν παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Παμίσου ψηφισθεῖσαν ἐπιβολὴν τῶν ἑξῆς διοδίων ἐπὶ τῶν διερχομένων διὰ τῆς γεφύρας Παμίσου.

Α'. Τέσσαρα λεπτὰ δι' ἕκαστον ἄτομον.

Β'. Ἓξ λεπτὰ δι' ἕκαστον τῶν δι' αὐτῆς διερχομένων μεγάλων ζώων.

Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς τῶν διοδίων οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται τῆς Κυβερνήσεως, ὁ στρατὸς καὶ οἱ ἵπποι αὐτῶν.

3. Τὰ ἐκ τῶν διοδίων εἰσπραχθησόμενα παρὰ τοῦ δήμου χρήματα προσδιορίζονται νὰ χρησιμεύσωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῆς γεφύρας, καὶ εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ κατασκευὴν τῶν ἀναγκαίων δημοτικῶν ὁδῶν.

4. Ἡ διάρκεια τῆς εἰσπράξεως τῶν διοδίων προσδιορίζεται ἐπὶ πέντε ἔτη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Σεπτεμβρ. 1851.

---

759. Δ. Περὶ προσθήκης ἐκτὸς πρὸς οἰκοδομὴν τετραγώνων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ κήπου τοῦ λαοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὴν προσθήκην ὀκτὼ πρὸς οἰκοδομὴν τετραγώνων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ κήπου τοῦ λαοῦ, περιοριζομένης εἰς πήχεις Βασ. τετραγωνικοὺς δέκα χιλιάδας.

Ἡ τροποποίησις αὕτη τοῦ ἐγκεκριμένου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν σχεδίου θέλει ἐκτελεσθῆ κατὰ τὰς γραμμὰς τοῦ φέροντος τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ σχεδίου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1851.

---

760. Δ. Περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὴν παρουσιαζομένην ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐνεργηθῶσι ταχέως αἱ ἀπαιτούμεναι ἐργασίαι διὰ νὰ ἐξασφαλισθῆ τὸ Βοιωτικὸν πεδίον ἀπὸ τὰς ἐνδεχομένας πλημμύρας, καὶ νὰ προφυλαχθῶσιν αἱ ἐθνικαὶ καὶ ἰδιόκτητοι γαῖαι ἀπὸ τὰς ἐκ τούτων ζημίας.

Θεωροῦντες ὅτι, μέχρις οὗ ψηφισθῆ παρὰ τῶν Βουλῶν ὁ συνταχθεὶς εἰδικὸς Νόμος καὶ ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις, θέλει παρέλθει ἡ κατάλληλος ὥρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαιοτέρων ἐργασιῶν, καὶ θέλει ὑποφέρει καὶ τὸ δημόσιον καὶ οἱ κάτοικοι σημαντικὰς ζημίας· ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Ἐγκρίνομεν νὰ προκαταβληθῶσιν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν δραχμαὶ δεκαπέντε χιλιάδες εἰς λογαριασμὸν τῆς ψηφισθησομένης πιστώσεως πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου ἀπὸ ἐνδεχομένης πλημμύρας· θέλει δὲ γίνει χρῆσις τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐργασιῶν.

2) Ἡ ἀνωτέρω ποσότης θεωρουμένη ὡς προκαταβολὴ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, θέλει ἀναλογισθῆ ἐν καιρῷ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀποξηράνσεως καὶ ἀποδοθῆ παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν γαιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ μνησθέντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ὀκτωβρ. 1851.

---

761. Δ. Περὶ ἐπικτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1847 περὶ δημοτικῶν φόρων Νόμου, ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν, ἐφ' ὅλων τῶν εἰς αὐτὸν εἰσαγομένων πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἐμπορευμάτων παντὸς εἴδους.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς ἓν τέταρτον τοῦ ἑκατοστοῦ τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ λιθόστρωσιν τῶν διαφόρων ὁδῶν καὶ πλατειῶν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀναγκαίων ὀχετῶν τῆς πόλεως· θέλει δὲ διαρκέσει ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ ἐλευσομένου ἔτους 1852.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ὀκτωβρ. 1851.

---

762 Ν. ΡΑΓ'. Περὶ Στρατολογίας τε καὶ Ναυτολογίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ διὰ τὸν Στρατὸν τῆς γραμμῆς στρατολογία καὶ ἡ διὰ τὸ Βασιλικὸν Ναυτικὸν ναυτολογία προσδιορίζεται κατὰ τὸ 1851 ἔτος εἰς 1077 ἄνδρας.

Οἱ 1077 οὗτοι ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῆ, κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπάρχων, εἰς τοὺς Δήμους.

2. Ὁ διὰ τὴν Ναυτικὴν ὑπηρεσίαν απαιτούμενος ἀριθμὸς θέλει ληφθῆ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νεοσυλλέκτων, οἵτινες εἶναι μᾶλλον ἐξησκημένοι εἰς τοῦ ναύτου τὸ ἐπάγγελμα ἢ εἰς ἄλλην τινὰ χρήσιμον εἰς τὰ ναυτικὰ τέχνην, συνεννοουμένου ἐπὶ τούτῳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

3. Ὅστις κληρωθεὶς καὶ μὴ ἀπαλλαγεὶς ὁριστικῶς δραπετεύσει, πρὶν δώσῃ τὸν Στρατιωτικὸν ὅρκον, τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ἐπανέλθῃ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρι ἑνὸς ἔτους· ὁ δὲ ἁρμόδιος ἔπαρχος, παρελθούσης τῆς προθεσμίας, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ εἰρημένου δραπέτου, ἀναπληροῖ αὐτὸν δι' ἀντικαταστάτου, ὅστις λαμβάνει μέχρι τῶν πενακοσίων δραχμῶν, εἰσπραττομένων ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῆς περιουσίας τοῦ δραπέτου, ἐνεργουμένης τῆς κατασχέσεως καὶ ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἐπάρχου.

Ἐὰν ὁ δραπετεύσας στερεῖται περιουσίας ἢ δὲν ἐξαρκῇ αὕτη, ἡ ὑποχρέωσις μεταβαίνει εἰς τὸν πατέρα καὶ εἰς τὸν Δῆμον.

Ὁ μὲν πατὴρ ὑποχρεοῦται νὰ συνεισφέρῃ ἀπὸ 120 μέχρι 200 δραχμῶν, ὁ δὲ δῆμος, τὸ ἐλλεῖπον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ποσοῦ, ἐὰν ἡ περιουσία τοῦ δραπέτου καὶ ἡ συνεισφορὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ δὲν ἀρκοῦσι.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον προσδιορίζει τὸ εἰς τὸν πατέρα ἀναλογοῦν ποσὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τεθεισῶν βάσεων, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν περιουσίαν τοῦ πατρός.

Ἐπὶ αἰτήσει τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ δήμου ὁ νομάρχης δύναται νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· ἡ ἀπόφασις δὲ τοῦ νομάρχου εἶναι ἀνέκκλητος.

Αἱ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου διατάξεις τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων νόμου δὲν ἰσχύουν, ὁσάκις οἱ πόροι τοῦ δήμου δὲν ἐξαρκοῦν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων.

Τὰ περὶ τούτων θέλουν κανονισθῆ ἐν γένει διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἐὰν δ' ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ ἀπὸ 18|30 Ἰανουαρίου 1838 Βασιλικοῦ Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τῆς στρατολογίας νόμου ὁριζομένης προθεσμίας δὲν ἤθελεν εὑρεθῆ ὁ ἀντικαταστάτης, ὑποχρεοῦται νὰ στρατεύσῃ ὁ ἐπιλαχών, λαμβάνων μετὰ τὸ τέλος τῆς στρατείας του δραχμὰς πεντακοσίας· τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο θέλει παρακατατεθῆ εἰς τὸ διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος προσδιορισθησόμενον ταμεῖον.

Ἡ ἀνωτέρω περὶ παραδόσεως τῶν χρημάτων διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἀντικαταστάτας.

Αἱ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας τῶν δραπετῶν καὶ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποχρεουμένων νὰ συνεισφέρωσιν.

4. Ὁ δραπετεύσας συλλαμβανόμενος ἐὰν δὲν ὑπερέβη τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, κατατάσσεται εἰς τὸν στρατὸν, καὶ ἐκπίπτεται ἀπὸ τὴν ἀναλογίαν τοῦ δήμου.

5. Αἱ περὶ δραπέτου ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ πρὸς τὸν κληρωθέντα, ὅστις, μὴ ἀπαλλαγεὶς ὁριστικῶς, δὲν ἤθελεν ἐμφανισθῆ ποσῶς εἰς τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς, εἰς ἃς ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῆ πρὶν δώσῃ τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον.

6. Εἷς τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους εὑρισκο-

μενον κληρωθέντα παραχωρεῖται τετράμηνος προθεσμία, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν δημοσιεύεται ἡ κλήρωσίς του διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως παρὰ τοῦ ἐπάρχου, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκληρώθη· ἐὰν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας δὲν ἤθελεν ἐμφανισθῇ ἐφαρμόζονται αἱ διαταξεις τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου.

7. Ὅστις ἐπιφέρει εἰς ἑαυτὸν ἑκουσίαν ἀσθένειαν ἢ ἄλλην σωματικὴν βλάβην διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν ἐκ τούτου κατέστη προσκαίρως ἢ διαρκῶς ἀνίκανος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρι ἑνὸς ἔτους, τιθέμενος πρὸς τούτοις εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου διὰ τὸν τεταγμένον τῆς ὑπηρεσίας χρόνον.

Τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω ποινῆς τῆς φυλακίσεως ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς συνεργούς· ἐὰν δὲ οὗτοι εἶναι ἰατροί, χειρουργοί, ἢ φαρμακοποιοί, καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους.

8. Ἰατροὶ ἢ χειρουργοί, οἵτινες προσκληθέντες νὰ δώσωσι τὴν γνώμην των, δεχθῶσι δῶρα ἢ ὑποσχέσεις χάριν τῆς γνωμοδοτήσεώς των, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 456, 457 καὶ 458 τοῦ ποινικοῦ νόμου, εἴτε ἐδέχθησαν τὰ δῶρα ἢ τὰς περὶ τούτου ὑποσχέσεις, πρὸ τοῦ προσκληθῆναι νὰ δώσωσι τὴν γνώμην των, εἴτε ἐδέχθησαν αὐτὰ προηγουμένως, ἁρμόδιοι ὄντες εἰς τοιαύτην γνωμοδότησιν.

Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἰδίαν ποινὴν τοῦ νὰ δεχθῶσι τι καὶ δι' ἀπαλλαγὴν, δικαίως γενομένην.

9. Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες δὲν ἤθελον ἐκπληρώσει τὰ ἐπιβαλλόμενα αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου χρέη, τιμωροῦνται παρὰ τοῦ νομάρχου μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον 10—50 δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, ἐὰν αἱ πράξεις αὐτῶν φέρωσιν ἐγκληματικὸν χαρακτῆρα.

Κατὰ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τοῦ νομάρχου γίνεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ὅστις ἀποφασίζει ὁριστικῶς· τὰ δὲ πρόστιμα ἀποδίδονται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον.

10. Ἡ διάρκεια τῆς φυλακίσεως, δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν καταλογίζεται εἰς τὸν ἀπαιτούμενον ἀπὸ τὸν περὶ ἀπογραφῆς νόμον χρόνον τῆς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσίας.

11. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 3 καὶ ἑπόμεναι τοῦ παρόντος νόμου, ἐκτὸς τῆς τῶν ἐπιλαχόντων ὑποχρεώσεως τῶν παρελθόντων ἐτῶν μέχρι τοῦ 1849 ἔτους, καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου, ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τῶν ὑπὸ τὰ παρελθόντα ἔτη καθυστερούντων στρατευσίμων, καὶ τῶν συνεργῶν καὶ συναιτίων αὐτῶν, διὰ πράξεις ἐνεργηθησομένας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ δὲ προθεσμίαι τῶν ἄρθρων 3 καὶ 6 ὡς πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας στρατευσίμους ἄρχονται ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1854.

---

763. *Ν. Περὶ βιβλίου Ναυτοδανείων, (Libretto).*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Πᾶν πλοῖον ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν χωρητικότητος πλέον τῶν δέκα τόνων, ὀφείλει νὰ ἦναι ἐρωδιασμένον μὲ βιβλίον, ἐν ᾧ θέλουν καταχωρίζεσθαι, ἐπιμελείᾳ τῶν δανειστῶν, ἀ) τὰ προνοούμενα ἀπὸ τὸν § Π', περίπτωσιν Ϛ'. τοῦ ἄρθρου 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἤτοι τὰ πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὀφειλόμενα διὰ προμήθειαν, (fourniture), ἐργασίαν ἢ ἡμερομίσθια, δι' ἐπισκευὴν, πρῳράς, ἐφοπλισμὸν, καὶ ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου, καὶ β') κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, τὰ μεταξὺ τῶν δανειστῶν καὶ τοῦ πλοιάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου συνομολογούμενα ναυτικὰ δάνεια· ἄλλως στεροῦνται ἀμφότεροι τῶν παρὰ τοῦ Νόμου χορηγουμένων προνομίων.

2. Ἡ πρὸς τὸν μὴ ἰδιοκτήτην πλοίαρχον χορηγητέα ἄδεια τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου πρὸς τὸ ναυτοδανείζεσθαι,

ἐπισήμως συντεταγμένη, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου· ἡ ἄδεια αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται, ὁσάκις ὁ πλοίαρχος εὑρίσκεται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 234 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις τῆς ἀνάγκης· ἀλλὰ καὶ τὰ οὕτω ληφθησόμενα δάνεια δὲν χαίρουσι προνόμιον, ἂν ἡ περὶ δανείου διαταττομένη ὑπὸ τοῦ μνησθέντος ἄρθρου ἄδεια τῆς ἀρχῆς δὲν καταχωρισθῇ ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ βιβλίον, ὁμοῦ μὲ τὸ συμβόλαιον τοῦ ναυτικοῦ δανείου.

3. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χορηγητέα ἄδεια τῆς ἀρχῆς θέλει στηρίζεσθαι, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἄρθρ. 234 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου διαγραφομένην ἔκθεσιν τοῦ πληρώματος, ἀλλὰ καὶ εἰς γνωμοδότησιν πραγματογνωμόνων, διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀρχῆς, πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ.

Ἐν τῇ ἀδείᾳ ταύτῃ γίνεται ῥητῶς μνεία τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τούτων.

4. Ἐὰν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ μνησθέντος ἄρθρου 234 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἐγκριθῇ ἀντὶ ναυτοδανείου ἡ πώλησις πραγμάτειῶν, ὀφείλει ἡ χορηγοῦσα τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν ἀρχὴ νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸ βιβλίον τὴν περὶ τοῦ μέτρου τούτου ἄδειαν ἐπὶ προστίμῳ δραχ. 50 — 500.

5. Τῶν ναυτικῶν δανείων ἡ τε κατάταξις καὶ πληρωμὴ γίνεται κατὰ τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ πλοίου χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς των· ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ συναλλαγούμενα ναυτοδάνεια προτιμῶνται τῶν προεγγεγραμμένων, πρὸς ἄλληλα δὲ προτιμῶνται τὰ νεώτερα τῶν προγενεστέρων. Ἐὰν δὲ τὸ πλοῖον φλάσῃ εἰς τὸν τόπον, πρὸς ὃν διευθύνεται, καὶ ἐπιχειρήσῃ νέον πλοῦν χωρὶς ταῦτα νὰ ἐξοφληθῶσιν, ἀποβάλλουν τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο προνόμιον καὶ κατατάσσονται κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς των.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ἢ ἂν δὲν προσδιωρίσθη ἐξ ἀρχῆς τοιοῦτος, τὰ τοιαῦτα δάνεια διατηροῦσι τὸ προνόμιόν των ἐπὶ τῶν προγενεστέρων δανείων, ἐξ μὲν μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου ἀπὸ τοῦ τόπου, ἔνθα ἐγένετο τὸ ἕνεκα ἀνάγκης ναυτοδάνειον, ἐὰν τὸ πλοῖον ταξειδεύσῃ κατὰ τὴν Μεσόγειον, τὸν Εὔξεινον Πόντον, τὴν Μαιώτιδα Λίμνην καὶ τὸν Δανούβιον, ἐννέα δὲ μῆνας ὅπου ἄλλοθι.

Οἱ τόκοι δὲν χαίρουν προνόμιον, εἰμὴ ἐπὶ ἓν ἔτος μετὰ τὴν καταχώρησιν τῶν δανείων εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, ἂν εἰς τὸ συμβόλαιον δὲν ὁρισθῇ βραχυτέρα προθεσμία.

6. Ἡ καταχώρησις τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων δανείων, ὡς καὶ ἡ ἐξόφλησις αὐτῶν πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἐν μὲν τῇ Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου πρωτοκόλλου τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ ὅπου τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδικείου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ὑπὸ τῆς προξενικῆς ἢ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἄλλης δυνάμεως, προσλαμβανομένων ἑκάστοτε καὶ δύο γνωστῶν μαρτύρων, βεβαιούντων τὴν ταὐτότητα τοῦ δανειστοῦ, ἢ τοῦ νομίμου πληρεξουσίου του, καὶ προτυπογραφουμένων εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου.

Ἀντίγραφον τοῦ ναυτοδανείου συμβολαίου, ἐπικυρωμένον παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, μὲ περίληψιν τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐγγεγραμμένων καὶ μὴ ἐξοφληθέντων δανείων, δίδεται ἑκάστοτε παρὰ τῶν ἰδίων ἀρχῶν εἰς τὸν δανειστὴν κατ' αἴτησίν του· ἐντὸς δ' ἑνὸς μηνὸς στέλλουσιν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμποροδικείου τῆς περιφερείας, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ ὑπέγγυον πλοῖον, ἀντίγραφον, οἱ μὲν δανεισταὶ τοῦ δανειακοῦ συμβολαίου μετὰ τῆς μνημονευθείσης περιλήψεως, οἱ δὲ πλοίαρχοι τοῦ τῆς ἐξοφλήσεως, ἐπικυρωμένα προσηκόντως.

Δημοσιο Κεντρο Εκπαιδευτικο Υλικο Βεροιας

Περὶ δὲ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιγράφων τούτων ἐκ μέρους τῶν τε δανειστῶν ἢ πλοιάρχων ἀμέλειαν, καθιζᾷ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ βιβλίου, τὸν μὲν πρῶτον ἔκπτωτον τῶν ἐκ τῆς ἐγγραφῆς προνομίων του ὡς πρὸς τὰ δάνεια, τὰ συνομολογηθέντα καὶ ἐγγραφέντα μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ βιβλίου· τὸν δὲ τελευταῖον, τιμωρητέον μὲ πρόστιμον δραχ. 10—200.

Ὁ πρόεδρος τῶν ἐμποροδικῶν ὀφείλει νὰ καταχωρίζῃ ἀμέσως τ' ἀνωτέρω ἀντίγραφα εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, διατηρούμενον ἐν ταῖς ἀρχείοις τοῦ ἐμποροδικείου, καὶ χρησιμεῦον ὡς εὑρετήριον ἐπὶ δεικνύμενον εἰς πάντα, ἔχοντα συμφέρον.

7. Τὰ βιβλία ἠριθμημένα, μονογραφημένα καὶ ἐσφραγισμένα κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσ. δοθησόμενον τύπον, στέλλονται παρὰ τοῦ αὐτοῦ προέδρου πρὸς τὸν ἀρμόδιον κεντρικὸν λιμενάρχην, ὅστις κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας τὰ διανέμει εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικοὺς τῶν λιμένων.

Ἑκάστη δὲ λιμενικὴ ἀρχή, πρὶν ἢ παραδώσῃ πρὸς τὸν πλοίαρχον τὸ βιβλίον ὀφείλει ἐπὶ προστίμῳ δραχ. 20—200 νὰ καταχωρίσῃ εἰς αὐτὸ ἀ. τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 ἔγγραφον πληρεξουσιότητος, ἐὰν τοιοῦτον ὑπάρχῃ, καὶ β'. περίληψιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου, περιέχουσαν τὰ ὀνόματα καὶ τὰ μερίδια τῶν ἰδιοκτητῶν, τὴν κατὰ τόνον χωρητικότητα καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ πλοίου· ἂν δὲ ἡ ἡλικία τοῦ πλοίου ἦναι ἄγνωστος, προσδιορίζεται ἐπιμελείᾳ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς διὰ πραγματογνωμόνων ὑπὸ τῆς ἰδίας διοριζομένων.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο σημειοῦται ἑκάστοτε καὶ πᾶσα μεταβολὴ τῆς ἰδιοκτησίας.

8. Τὰ βιβλία πληρώνονται διὰ μὲν τὰ ἀπὸ 10—30 τόνων πλοῖα, ἀνὰ μίαν δραχμήν, δι' ἃ δὲ τὰ ἀπὸ 31—100, δραχμὰς τρεῖς, καὶ διὰ τὰ ἀπὸ 101 καὶ ἐπέκεινα δραχμὰς ἕξ χωρὶς νὰ ὑπάκηνται εἰς ἄλλο τέλος χαρτοσήμου.

9. Τὰ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ναυπηγηθέντα πλοῖα ὀφείλουν ἀμέσως νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ βιβλίον, τὰ δὲ λοιπὰ μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰρημένης δημοσιεύσεως· εἰς πλοῖον δὲ μὴ ἐφοδιασθὲν μὲ τοιοῦτον βιβλίον, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει, δὲν χορηγεῖται ἡ τῆς ἀναχωρήσεως ἄδεια ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

10. Τῶν τελευταίων τούτων οἱ προνομιοῦχοι δανεισταὶ ὀφείλουν ἐντὸς τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας νὰ δηλώσωσιν εἰς τὸν πρόεδρον τῶν ἐμποροδικῶν τῆς περιφερείας, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ πλοῖον δί' ἀντιγράφων, ἐπικυρωμένων παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τὰ δάνειά των, ὅπως ἐγγραφῶσιν αὐτὰ εἰς τὸ βιβλίον.

Τὰ οὕτω δηλωθησόμενα δάνεια διατηροῦν πρὸς ἄλληλα τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου κεκτημένον προνόμιον προτιμῶνται δὲ τῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς εἰρημένης ἐπὶ ἓξ μῆνας προθεσμίας συνομολογουμένων ναυτοδανείων, ἐκτὸς τῶν δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου κατὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν γενομένων· ἄλλως στεροῦνται τοῦ κεκτημένου, ὡς εἴρηται προνομίου.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας ὁ πρόεδρος ἐγγράφει ἀμέσως τὰ ὡς ἀνωτέρω δηλωθέντα αὐτῷ δάνεια εἰς τὸ ἀνῆκον βιβλίον, καὶ παραπέμπει αὐτὸ εἰς τὸν ἁρμόδιον λιμενάρχην διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀντίγραφον δὲ τῶν συμβολαίων τῶν εἰρημένων δανείων καταχωρίζει καὶ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 εὑρετήριον.

11. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου διαγραφόμενα πρόστιμα ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου.

12. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει προσαρτηθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου βιβλίου, ἀντίτυπα δ' αὐτοῦ θέλουν ἐκαποσταλῇ ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὰς προξενικὰς ἀρχάς, διὰ νὰ δημοσιευθῶσι παρ' αὐτῶν ἀμέσως δί' ἐγχωρίων ἐφημερίδων.

13. Τὸ ἄρθρ. 342 καὶ ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις

τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου 1851.

---

764 *N. ΡΠ'. Περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

1. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης αὐξάνει κατὰ δύω γραφεῖς Α'. Β'. ἢ Γ'. τάξεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν τὴν 4 Ἰουλίου 1851.

---

765 *Δ. Περὶ δημοσιεύσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν προσθέτου συμβάσεως περὶ ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπικυρώσαντες τῇ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συναινέσει, ἐκφρασθείσῃ ἐν ταῖς ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου καὶ 1 Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος ἔτους συνεδριάσεσιν αὐτῶν, τὴν μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν συνομολογηθεῖσαν ἐνταῦθα τὴν 18|30 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους πρόσθετον Σύμβασιν εἰς τὴν ἀπὸ 10|22 Φεβρουαρίου 1843 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ εἰρημένου Βασιλείου Συνθήκην περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, διατάττομεν τὴν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν αὐτῆς.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐνεργήσει τὰ δέοντα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1851.

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ.

Πρόσθετος εἰς τὴν ἀπὸ 10|22 Φεβρουαρίου 1843 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν Συνθήκην ἐμπορίας τε καὶ ναυτιλίας, ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 18|30 Ἰουνίου 1851, ἧς αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάγησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 6|18 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὕς τινας ἀνήκει, ὅτι συναφθείσης τὴν 18|30 Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν προσθέτου εἰς τὴν ἀπὸ 10|22 Φεβρουαρίου 1843 περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας συνθήκην συμβάσεως, ἧς τὸ περιεχόμενον ἐπέτ

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Κάτω Χωρῶν ἀφ' ἑτέρου, τὴν προτάσει τοῦ νὰ ἐπεκτείνωσιν μᾶλλον τὰς ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ ναυτιλίαν ὑπαρχούσας ἤδη μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν Των σχέσεις, θεωρήσαντες χρήσιμον νὰ συνάψωσι σύμβασιν πρόσθετον εἰς τὴν ἀπὸ 10|22 Φεβρουαρίου 1843 συνθήκην περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας ἐφωδίασαν, ἐπὶ τούτῳ, μετ' ἀνήκοντα πληρεξούσια ἔγγραφα.

Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Πέτρον Δελιγιάννην, Βουλευτὴν, Ἱππότην τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Βασ. Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος Μεγαλόσταυρον τοῦ Ρωσσ. Τάγματος τῆς Ἁγίας Ἄννης, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Ἀνοβερικοῦ Τάγματος τῶν Γκέλφων, τοῦ Νεερλανδικοῦ Λέοντος τῶν Κάτω Χωρῶν τοῦ Πορτουγαλλικοῦ Τάγματος Καρόλου τοῦ γ'. τοῦ Δανικοῦ Τάγματος τοῦ Δανεβρόγ, φέροντα τὸ παράσημον τοῦ Νισὰν Ἰφτιχὰρ τοῦ Σουλτάνου ἀ. τάξεως Ταξιάρχην τοῦ Γαλλικοῦ Τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, τοῦ Σαρδικοῦ Τάγματος τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου, τοῦ Πολιτικοῦ Ἀστέρος τῆς Σουηδίας τοῦ Σαξωνικοῦ Τάγματος τῆς Πολιτικῆς ἀξίας, Ἱππότην τῶν ταγμάτων τοῦ Σιδηροῦ Στέμματος τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ τῆς Πρωσσίας κλπ.

Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Κάτω Χωρῶν τὸν Κύριον ΚΚ. Τράβερς, Γενικὸν Αὐτοῦ Πρόξενον ἐν Ἑλλάδι, Ἱππότην τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος κλπ.

Οἵτινες κοινοποιήσαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια των εὑρεθέντα ἐν τάξει, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

1. Τὰ δύο ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συνοδεύουσιν εἰς τὸ νὰ παραχωρηθῶ

αἱ ὠφέλειαι, αἱ διὰ τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τῆς ἀπὸ 10|22 Φεβρουαρίου 1843 Συνθήκης εἰς τὰ ὁμοιδαῖα αὐτῶν πλοῖα χορηγούμεναι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄμεσον μεταξὺ τῶν δύω Βασιλείων θαλασσοπλοϊκὴν συγκοινωνίαν, εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, ἄτινα ἀπό τινος λιμένος, ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κειμένου, φθάνουσιν εἰς Ὁλλανδικὸν λιμένα, καὶ εἰς τὰ Ὁλλανδικὰ πλοῖα, ἄτινα ἀπό τινος λιμένος, ἐκτὸς τοῦ Βασιλειου τῶν Κάτω Χωρῶν κειμένου, φθάνουσιν εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα. Ἐπίσης δὲ αἱ αὐταὶ ὠφέλειαι παραχωροῦνται, ἀμοιβαίως, εἰς τὰ ὑπὸ Ἑλληνικὴν, ἢ Ὁλλανδικὴν σημαίαν πλοῖα, τὰ ἀνεχωροῦντα ἔκ τινος λιμένος ἑκατέρας τῶν Ἐπικρατειῶν καὶ διευθυνόμενα εἰς λιμένα ξένον.

2. Συνεφωνήθη ὡσαύτως ὅπως ἡ πρὸς τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον Ἔθνος ἀφομοίωσις, ἡ διὰ τὸ ἄρθρον 2 καὶ 11 τῆς αὐτῆς Συνθήκης καθιερωθεῖσα, ἀντικατασταθῇ καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις, ὅταν ἀναφέρονται ἐν τοῖς εἰρημένοις ἄρθροις, διὰ τῆς πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ἀφομοιώσεως· εἰς τρόπον ὥστε ἡ πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ἀφομοίωσις θέλει ἰσχύει, καθ' ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις, ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου μέρους.

3. Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Κάτω Χωρῶν θέλει θεωρεῖ ὡς ἐγχώρια τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ τὰ δι' αὐτῶν εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα προϊόντα εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης ἀποικίας καὶ τὰ ἄλλα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Κάτω Χωρῶν κατεχόμενα μέρη. Ἀλλ' ἡ κατὰ τὰς Ὁλλανδικὰς Ἰνδίας ἀκτεμπορία διαφυλάττεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐγχώριον σημαίαν.

Λφ' ἑτέρου δὲ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει ἐπιτρέπει νὰ εἰσπράττωνται ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν Ὁλλανδικῶν ἀποικιῶν δικαιώματα ἀνώτερα τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς ὁμογενῆ ἄλλης Ἐπικρατείας προϊόντα, οὐδὲ νὰ ἐπιβαρύνωνται τὰ προϊόντα τῆς Ἀσίας, Ἀμερικῆς, Ἀφρικῆς, Αὐστραλίας, τὰ διὰ τῶν Ὁλλανδικῶν λιμένων εἰσαγόμενα, διὰ τέλους ἀνωτέρου τοῦ ἐπιβαλλομένου εἰς τὰ αὐτὰ προϊόντα εἰσαγόμενα δι' οἱουδήποτε ἄλλου λιμένος.

4. Συνεπείᾳ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 4 διατάξεων, τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἐν αὐτῷ μνημονευομένου 7 ἄρθρου καθίσταται ἀνεφάρμοστον ἐφ' ὅσον ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει εἶσθαι ἐν ἰσχύϊ.

5. Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἔχει τὴν αὐτὴν διάρκειαν, ἣν καὶ ἡ ἀπὸ 10|22 Φεβρουαρίου Συνθήκη, εἰς ἣν ἀναφέρεται. Αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουσιν ἀνταλλαγῆ ἐν Ἀθήναις ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ὑπογραφῆ ἡ σύμβασις ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων, ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ὑψηλῶν συναλλαγούντων μερῶν ὑπογράψαντες τὴν σύμβασιν ταύτην ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν δεκάτην ὀγδόην (30) Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ πεντηκοστοῦ πρώτου ἔτους.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν, καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην πρόσθετον Σύμβασιν κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη, ὑπισχνούμενοι δι' Ἡμᾶς καὶ τοὺς Ἡμετέρους Κληρονόμους καὶ Διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ προσβάλλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ συγχωρήσωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέσαμεν τὴν τοῦ Βασιλ. Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν ἕκτην (18) μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ πρώτῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ εἰκοστῷ.

---

766 Ν. ΡΠΕ'. Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Τὸ προσωπικὸν τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν γενικοῦ Λογιστηρίου σύγκειται ἐξ Ἑνὸς διευθυντοῦ, Ἑνὸς ὑποδιευθυντοῦ, Δύο ἐπιθεωρητῶν, Ἕξ

ὑπουργικῶν γραμματέων ά. ἢ β'. τάξ ως· καὶ ἕπτὰ ὑπουργικῶν γραφέων ά. ἢ β. τάξεως·

2. Ὁ διευθυντὴς τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Ὁ ὑποδιευθυντὴς ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου ά. τάξεως.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἔχουν βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου ά. ἢ β'. τάξεως.

3. Ὁ ὑποδιευθυντὴς ἀναπληροῖ τὸν διευθυντὴν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

4. Καθῆκον τῶν ἐπιθεωρητῶν εἶναι, συνεπείᾳ ἑκάστοτε διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐξελέγχωσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων καὶ ἀποθηκαρίων.

Καθ' ὅλην τὴν ἐν τῇ καθέδρᾳ διαμονὴν των ὀφείλουσι νὰ ἐργάζωνται διαρκῶς ἐν τῷ γενικῷ Λογιστηρίῳ.

Εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς δύναται ν' ἀνατεθῇ ἐκτάκτως καὶ ἡ προσωρινὴ διεύθυνσις ταμείου.

5. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ λαμβάνουν λόγῳ ἐξόδων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτὸς τῆς καθέδρας ὑπηρεσίας των δραχμὰς τέσσαρας καθ' ἡμέραν, πρὸς δὲ, καὶ τὸν ναῦλον τῆς δι' ἀτμοκινήτων πορείας καὶ ἐπανόδου των.

6. Ὁ διευθυντὴς ἢ ὁ ὑποδιευθυντὴς τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου θέλει ἀποστέλλεσθαι ἐνίοτε διὰ νὰ βεβαιοῖ ἐπιτοπίως ἐὰν αἱ ἐπιθεωρήσεις ἐνεργῶνται δεόντως, λαμβάνων τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποζημίωσιν.

7. Τὸ κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους ΛΓ'. ἀπὸ 3 Ἰουνίου καὶ ΜΣΤ'. ἀπὸ 26 Βρίου 1846 προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου προσωπικοῦ τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου, περιορίζεται εἰς ἓξ τμηματάρχας ά. ἢ β'. τάξεως, δεκατέσσαρας ὑπουργικοὺς γραμματεῖς ά. ἢ β'. τάξεως καὶ δεκαπέντε γραφεῖς ά. ἢ β'. τάξεως.

Καταργοῦνται δὲ καὶ τέσσαρες ἐκ τῶ[ν] νενομοθετημένων ἓξ θέσεων τῶν ἐπιθεω[ρη]τῶν τῶν τελωνείων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Βρίου 1851.
Ἐκυρώθη τὴν 21 Νοεμβρίου.

Πληθυσμὸς τῶν Νομῶν κατὰ τὸ 185[1]

Νομοί· 1 Ἀττικῆς καὶ Βοιωτία[ς] 88,275· 2 Εὐβοίας· 64,806· 3 Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος· 80,693· 4 Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας· 98,060· 5 Ἀργολίδ[ος] καὶ Κορινθίας. 106,162· 6 Ἀχαΐας κ[αὶ] Ἤλιδος· 116,757· 7 Ἀρκαδίας· 14[9,] 401· 8 Μεσσηνίας· 97,957· 9 Λακωνί[ας] 86,899· 10 Κυκλάδων· 137,8[50] Τὸ ὅλον τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτ. 995,86[6]

Πληθυσμὸς κατὰ Τμήματα.

1. Στερεᾶς Ἑλλάδος	258,973
2. Πελοποννήσου	504,926
3. Νησῶν	232,067
Τὸ ὅλον	995,866.

767. *Ν. ΡΠΣΤ'. Περὶ προσδιορισμοῦ τ[ῆς] κατὰ τὸ 1851 ναυτικῆς τοῦ Κράτους δυνάμεως*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βου[λῆ]ς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν κ[αὶ] διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ ναυτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἀνώτατον ὅρ[ον] διὰ τὸ 1851 ἔτος εἰς ἄνδρας ὀκτακοσίους ἑβδομήκοντα τέσσαρας, ἀξιωματικοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ ναύτας ἀποτελοῦντας. Τὸ μὲν σῶμα τοῦ ναυστάθμου ἐξ ἀν[δρῶν] 54. Τὸ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν 67. Καὶ τὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Βασ[ι]πλοίων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν [ἐ]κ τὰ λιμεναρχεῖα ναυτῶν 752 Τὸ ὅλον 87[4.]

Πρὸς ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυτολογία.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Δεκεμβρίου 1851
Ἐκυρώθη τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ.

768. *Δ. Περὶ ἀναβολῆς ἐκτυπώσεως χαλκ[ῶν] νομισμάτων κατὰ τὸ ἔτος 1851.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνομεν ν' ἀνα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

βληθῇ ἡ ἐκτύπωσις χαλκονομισμάτων ἀπὸ τῆς ά. Ἰανουαρίου 1852 ἄχρις οὗ ἐπιτρέψωμεν ταύτην ἐκ νέου, διὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ εἰς κυκλοφορίαν ποσότης ἀνωτέρα τῆς πραγματικῆς ἀνάγκης. Παραγγέλλετοι δὲ ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ συνέπειαν τὰ χρειώδη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Διατάγματός Μας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Δεκεμβρ. 1851.

---

769. *N. ΠΡΖ'. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ διὰ τὸ 1851. ἔτος.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς κατὰ τὸ 1851 ἔτος, προσδιορίζεται εἰς τρεῖς χιλιάδας ἐννεακοσίας ἑβδομήκοντα ἄνδρας, συμφώνως μὲ τὸν ἀπὸ 11 Μαΐου 1850 ΡΝΗ. νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ καθ' ὃ νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Δεκεμβρ. 1851.

---

770. *Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς Ἕδρας τοῦ ὑποτελωνείου Ἀμφίσσης.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ ἕδρα τοῦ ὑποτελωνείου Ἀμφίσσης μετατίθεται ἀπὸ τὴν λεγομένην Σκάλαν εἰς τὴν Θέσιν Ἰτέα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Σεπτεμβρ. 1851

---

771. *N. ΡΠΓ'. Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1852.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α'. Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1852 ἔτος προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως· 1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπ. 20· 2) Ἐπὶ τῶν ὄνων 50· 3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δραχ. 1.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας· 1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων· 2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε μή· 3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια, καὶ 4) Εἷς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἑκάστην οἰκογένειαν, ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.

ΚΕΦ. Β'. Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος βεβαιοῦται ὡς ἑφεξῆς·

Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει μέχρι τέλους Φεβρουαρίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδιαιτῶνται τὰ ζῶά του, ἢ παραχειμάζουν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὁλογράφως τε καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος, οἷον αἶγας, πρόβατα, ὄνους κλπ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ἂν δὲ ἔχῃ τυχὸν καὶ σμίκτας ὀφείλει νὰ σημειώσῃ παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ἕκαστος τούτων ἔχει διακεκριμένως κατὰ γένος.

Ἕκαστος τῶν κτηνοτρόφων σμικτῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωριστὰ τὰ ἰδιά του ζῶα, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, μὲ τὰ ζῶα τοῦ ὁποίου εἶναι ἡνωμένα τὰ ἰδικά του.

Τὰ φορτηγὰ (ἀγωγιατικὰ) ζῶα δηλοῦνται κατ' ἐξαίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου ἐκείνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχουσι τὴν διαμονὴν των οἱ κύριοι αὐτῶν.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου καὶ παραδίδονται εἰς τὸ Δημαρχεῖον· ἐξ αὐτῶν ἡ μὲν κρατεῖται,

ἡ δὲ ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

4. Ἕκαστος τῶν δημάρχων κρατεῖ βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγγράφει κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων καὶ τὰ περιεχόμενα εἰς τὰς δηλώσεις ζῶα, ὡς καὶ τὸ χωρίον, ἔνθα ταῦτα διαιτῶνται ἢ παραχειμάζουν, παραλείπων τὰ τυχὸν παρὰ πόδας τῶν δηλώσεων σημειούμενα τῶν σμικτῶν.

Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Φεβρουαρίου καὶ παραπέμπεται τὴν 5 Μαρτίου τὸ βραδύτερον παρὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον, συνωδευμένον μὲ τὰ σελέχη τῶν παρουσιασθεισῶν δηλώσεων.

Ἀπόσπασμα δὲ αὐτοῦ περιέχον τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων ἑκάστου χωρίου καὶ τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν ζώων του, τοιχοκολλᾶται, ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τοῦ δημάρχου, εἰς τὸ ἀρμόδιον παρεδρεῖον καὶ ἀναγινώσκεται ἐπ' ἐκκλησίας τὴν ά. Κυριακήν.

5. Ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς τιμωρεῖται· ά.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δρ. 100—200 ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἢ τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων, καὶ β'.) Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δρ. 5—50 ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον θατέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην. Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δήμαρχον κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκόν του, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—200, ὑποκείμενος συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἐὰν ἀναβάλῃ πέραν τῆς 5 Μαρτίου τὴν πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ τῶν στελεχῶν αὐτῶν, ὑποχρεούμενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παράδοσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδώσῃ ἐκουσίως.

Δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς προσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

6. Ἐὰν γεννηθῶσιν ὑπόνοιαι, ὅτι κτηνοτρόφοι δὲν ἐδήλωσαν ὁλοτελῶς τὰ ζῶα των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς, ἐνεργεῖται ἀπαρίθμησις τῶν ζώων, προσδιοριζομένης τῆς πρὸς τοῦτο περιφερείας.

7. Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ὑπὸ ἑνὸς ἀπαριθμητοῦ καὶ δύο τοὐλάχιστον βοηθῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὅστις δύναται καὶ αὐτοπροσώπως νὰ ἐνεργήσῃ ἀπαρίθμησιν.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως διορίζεται ἐκ συμφώνου παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, καὶ ἐν περιπτώσει διαφωνίας αὐτῶν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐν γένει πρέπει νὰ ἦναι ἀποπερατωμέναι μέχρι τέλους Μα

8. Δύο ἀπεσταλμένοι τοῦ δήμου τῶν γράφειν εἰδότων ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου παρακολουθοῦν ἀπαριθμητὴν εἰς πᾶταν ἐντὸς τοῦ δήμου αὐτῶν ἐνεργουμένην ἀπαρίθμησιν. Ἡ παρίθμησις ὅμως ἐνεργεῖται καὶ ἀπόντων τῶν ἀπεσταλμένων, ἐὰν ἐντὸς πέντε ὡρῶν μετὰ τὴν περὶ τούτου πρόσκλησιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, δὲν ἦναι ἕτοιμοι νὰ παρακολουθήσωσιν ἀνελλειπῶς τὸν ἀπαριθμητήν.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τοῦ κτηνοτρόφου τὰ ζῶα ἐλαύνονται ἀμέσως εἰς τὸ πλησιέστερον χωρίον ἢ πόλιν, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ ἀπαρίθμησις ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ ῥέοντος καὶ ἑνὸς ἱερέως· ἀπόντων ἢ ἀρνουμένων τούτων ἡ ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ἐνώπιον ἄλλων, ἐπὶ τούτῳ προσκαλουμένων.

Ἐὰν δὲ ὁ κτηνοτρόφος ἀρνηθῇ νὰ ἀ

γήσῃ τὰ ζῶά του εἰς τὸ χωρίον ἢ τὴν πόλιν, ἡ ἀπαρίθμησις περατοῦται ὅπου τὰ ζῶα ἐνδιαιτῶνται.

9. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀπαριθμητοῦ, τῶν παρακολουθούντων αὐτῷ δύο βοηθῶν καὶ τῶν δύο ἀπεσταλμένων τοῦ δήμου· ἀπόντων ἢ ἀρνουμένων τῶν τελευταίων, ὁ κτηνοτρόφος παραλαμβάνει, ἂν θέλῃ, δύο μάρτυρας, οἵτινες συνυπογράφονται.

Ὅλοι, ὅσοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν ὑπογράφουσι τὸ πρωτόκολλον πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας τοῦ περιεχομένου· ἐν περιπτώσει δὲ ἀπουσίας, ἀρνήσεως ἢ ἀνικανότητός τινος ἐξ αὐτῶν περὶ τὸ γράφειν γίγνεται μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

10 Ἕκαστον πρωτόκολλον συντάσσεται εἰς διπλοῦν καὶ τὸ μὲν παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἢ ἀποποιηθέντος αὐτοῦ τὴν παραλαβήν, εἰς τὸν δήμαρχον ἢ πάρεδρον ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 ὡρῶν τὸ βραδύτερον, οὗτος δὲ ἐπὶ ποινῇ προστίμου καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ βλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου ὀφείλει νὰ τὸ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν κτηνοτρόφον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῷ ἀπαριθμητῇ.

Πᾶν πρωτόκολλον φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τῶν δύο βοηθῶν αὐτοῦ ἔχει ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου, καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τὸν ἁπλοῦν φόρον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ ἀπαριθμητὴς παραδίδει ἅμα τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων ἐπὶ ἀποδείξει μετὰ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν κτηνοτρόφων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον· οὗτος δὲ ἀφοῦ συντάξῃ τὸν ἀναγκαῖον χρηματικὸν πίνακα, παραπέμπει πρὸς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα, ὅσα ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀφορῶσιν ἀπαρίθμησιν ζώων μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς κατάδίωξιν τῶν κτηνοτρόφων ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀπαρίθμησις ὁ ἀπαριθμητὴς δὲν παραδώσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 8 ἐδ. Ϛ'. § 2.

11. Ὁ ἀπαριθμητὴς τιμωρεῖται α'. Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχ. 10—50 ἐπιβαλλομένην ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐὰν δὲν συντάξῃ τὸ πρωτόκολλον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 9 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιτρέπεται ἡ προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν.

β'. Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—100 ἐὰν δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐντὸς δὲ 48 ὡρῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον ἢ πάρεδρον, ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβήν· ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἱαδήποτε διαφορὰ μεταξὺ στελέχους καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως, προερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ

γ'.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν 50—200 δραχμῶν καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἢ ἄλλα εἴδη ζώων ἀντὶ τῶν ἀπαριθμηθέντων, ἢ πλειότερα, ἢ ὀλιγώτερα αὐτῶν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ οἱ βοηθοὶ τοῦ ἀπαριθμητοῦ, καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ δήμου, ὡς καὶ πᾶς, ὅστις ἤθελε συνεργήσει ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ἀναφερομένας πράξεις.

12. Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ βοηθοὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται, καὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χρεῶν των.

Ἡ ἔκθεσις τῆς ὁρκωδοσίας γράφεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τοῦ μὲν ἀπα

ριθμητοῦ προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς τέσσαρας. τῶν δὲ βοηθῶν δραχμὰς δύο προκαταβάλλεται δὲ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων.

Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ δήμου προσδορίζεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸν δῆμον εἰς βάρος τῶν ἰδίων κτηνοτρόφων.

13. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ ἄρθρ.3 ὁριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶά του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινήν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὁσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 20, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινή, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτήν. Δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τοιαύτην ἀμοιβὴν οὔτε τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως, οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

Μόνοι οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους, καὶ μεταφέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ζῶά των μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐποχῆς τῶν δηλώσεων, διαρκούσης ὅμως τῆς πρὸς ἀπαρίθμησιν προθεσμίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένας ποινάς. Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρχῆς συνταχθησομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον διευθύνεται πρὸς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον, διὰ νὰ συνταχθῇ καὶ διαβιβάσῃ εἰς τὸν ταμίαν τὴν ἀναγκαίαν κατάστασιν πρὸς εἴσπραξιν τοῦ νενομισμένου φόρου.

Ἐὰν ὅμως οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ μέρος, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τελωνικαὶ ἀρχαί, ἢ ἐὰν ἀφοῦ εἰσελθόντες ἔλαθον τὰς ἀρχάς, ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται, διατάσσεται τοῦ ἁρμοδίου ἐφόρου, ὅταν καὶ ὅπου ἐπιτύχῃ θῶσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

14. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθ. 3 δηλώσεων, καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρ. 9 καὶ 10 πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσπράττεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν δηλωθέντων ἢ διὰ τῆς ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων χοίρων κατὰ τὸ ἄρθ. 3 τοῦ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1850 ΡΝ'. Νόμου, ἰσχύοντος καὶ διὰ τὸ 1851 δυνάμει τοῦ ἀπὸ 4 Αὐγούστ. 1851 ΡΟΓ. Νόμου.

15. Ὁ φόρος πληρώνεται ἐπὶ μὲν τῶν χοίρων κατὰ τὸν Ἰανουάριον, ἐπὶ δὲ τῶν διὰ δηλώσεως βεβαιωθέντων μεγάλων ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τοὺς ταμίας παραπομπὴν τῶν φορολογικῶν πινάκων, καὶ ἐπὶ τῶν δηλωθέντων μικρῶν τὴν 1ὴν Μαΐου, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνακαλυφθέντων δι' ἀπαριθμήσεως φόρος πληρώνεται εὐθὺς ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τοὺς ταμίας οἱ χρηματικοὶ πίνακες.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως καταλογίζονται κατ' ἀναλογίαν εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων καὶ συνεισπράττονται διοικητικῶς μὲ τὸν ἁπλοῦν φόρον. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καταλογίζεται εἰς βάρος τῶν αὐτῶν κτηνοτρόφων καὶ ἡ ἀντιμισθία τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ δήμου, εἰσπράττεται δὲ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου ἐπὶ παρακαταθήκῃ καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτὴν δῆμον.

Ὁ φόρος τῶν ἐξαγομένων τοῦ Κράτους ζώων πληρώνεται εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἀνωτέρω τεθείσης προθεσμίας. Ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ καὶ αἱ κατὰ τὰ μεθόρια ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουσιν ἐπιτρέπει τὴν ἔξοδον αὐτῶν, πρὶν

κτηνοτρόφοι παρουσιάσωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μετάβασις τῶν ζώων, ἐὰν οἱ κύριοι αὐτῶν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν ὀφειλόμενον δι' αὐτὰ φόρον, ἢ ἐὰν δὲν δώσωσιν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν.

ΚΕΦ. Δ'. Περὶ τῶν Λακωνικῶν ζώων, καὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν.

16. Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς ζώων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου πληρώνεται ὁ διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου προσδιοριζόμενος φόρος μετὰ προηγουμένην ἀπαρίθμησιν, τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ ἡ ἁρμοδία τελωνιακὴ ἀρχή, ἢ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος.

Ἐπὶ δὲ τοῦ τυροῦ, τοῦ βουτύρου καὶ τῶν ἐρίων ἐπιβάλλεται φόρος 10 τοῖς 0|0 καὶ εἰσπράττεται ἐπίσης εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, ἢ τὴν διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς μεταφοράν.

Τὰ ἄρθρ. 77—83 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα ζῶα καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

17. Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων, ἐξαιρέσει ἑνὸς οἰκοσίτου, διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ 1853 θέλει ἐνεργηθῆ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ 1852, ἡ δὲ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Τὰ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτου θέλουν κανονισθῆ διὰ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νόμου 1858.

18. Ἅπασαι αἱ ἐθνικαὶ δόσεις θέλουν ἐνοικιασθῆ. Εἰδικὸς νόμος θέλει ὁρίσει αὐτάς, καὶ κανονίσει τὰ περὶ τῆς διαθέσεως αὐτῶν. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τούτου διατελοῦν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθ. 14 τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου 1847 Ν΄. νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἐμοῦ ἐπιμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰανουαρίου 1852.

Ἐπυρώθη τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ.

---

772 Ν. ΡΠΘ'. *Περὶ ἐξωφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Διὰ χρέη μετὰ τὴν σύστασιν τῶν δήμων γενόμενα ἀπαγορεύεται πᾶσα συντηρητικὴ κατάσχεσις ἐπὶ τῶν ἐτησίων προσόδων αὐτῶν, τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ δι' ἄλλων εἰδικῶν πράξεων ὁρισθεισῶν.

2. Οἱ ἔχοντες κατά τινος δήμου ἀπαιτήσεις, στηριζομένας εἰς ἐντάλματα κατὰ νόμιμον τύπον ἐκδεδομένα, εἰς δικαστικὰς τελεσιδίκους ἀποράσεις ἢ ἄλλα ἐκτελεστὰ ἔγγραφα, ὀφείλουν πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ κάμνωσι πρὸς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον τὴν περὶ πληρωμῆς αἴτησίν των δι' ἀναφορᾶς, ἢ δι' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους γεγενημένην.

3. Ἡ δημαρχικὴ ἀρχὴ λαβοῦσα τὴν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἀναφορὰν ἢ τὴν πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγήν, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ τ' ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους· ἐὰν δὲ αἱ ἀξιώσεις τῶν πιστωτῶν τοῦ δήμου ὑπερβαίνουν τὰ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ οἰκονομικὰ μέσα, τότε πρέπει νὰ διαθέσῃ τὸ πεμπτημόριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν τούτων κατ' ἀναλογίαν.

Οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως νὰ κρατῶσιν ἐκ τῶν εἰσπραττομένων τὰ ὡς ἀνωτέρω κανονισθέντα ποσά, ἅτινα θέλουν πληρώσει εἰς τοὺς εἰρημένους δικαιούχους κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν.

Ἐὰν δὲ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν φροντίσῃ νὰ κατὰ ὡρισθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα

ποσά εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους, οἱ πιστωταὶ τοῦ δήμου ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμνωσι κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ πεμπτημορίου τῶν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων προσόδων τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τῶν ἑπομένων.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1837 τοῦ περὶ χρεῶν τῶν κοινοτήτων νόμου φυλάττουν τὴν ἰσχύν των, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰανουαρίου 1852.
Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

773 Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικὸν δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων, καπνοῦ, ταμβάκου, σάπωνος, καὶ ῥητίνης.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὤνια καθ' ἕκαστον ἔτος ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου ψηφιζόμενον, θέλει δὲ διαρκέσει δύο ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἰανουαρ. 1852.

---

774 Δ. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1852 Νόμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 91 τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου τ. ε. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν,

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ ἐνοικιάσεως διὰ δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

1 Αἱ δημοπρασίαι τῶν κατὰ χωρίον ἐνοικιαζομένων ἐγκτητικῶν φόρων ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένον τόπον, ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἢ κωμοπόλεις, ὅπου τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἤθελε κρίνει συμφερώτερον παρὰ τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ Νόμου ἀρχῶν, κηρύττονται δὲ διὰ δημοσίας κηρύξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, δημοσιευομένης εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τοιχοκολλουμένης εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν, καὶ διαρκοῦν τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

2. Ἑκάστη διακήρυξις δημοσιεύεται διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἢ ἀπουσίᾳ τούτου, τοῦ παρόντος ἱερέως. Ἡ ἀπόδειξις στέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

Ἡ διακήρυξις θέλει παραπέμπει εἰς τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου καὶ τοῦ παρόντος Διατάγματος, ῥητῶς δὲ θέλει περιέχει.

α) Τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, τῶν ὁποίων ἡ πρόσοδος ἐνοικιάζεται, β'. Τὰ ὅρια αὐτῶν. γ'.) Ἐὰν ἡ ἐνοικίασις γίνεται εἰς χρήματα ἢ εἰς καρπούς, καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει κατονομάζονται ῥητῶς τὰ εἴδη τῶν καρπῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει γίνεσθαι ἡ προσφορά· δ.) Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς λήξεως τῆς δημοπρασίας, ὡς καὶ τὸν τόπον, ὅπου αὕτη ἐνεργεῖται· ε.) Ἐὰν μένῃ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἢ ἦναι τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον. Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 13 τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἧς δίδεται ἡ πληρεξουσιότης τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχάς· καὶ ς.) Ὅτι τὰ παραχωρούμενα εἰς ἰδιώτας ἐθνικὰ κτήματα δὲν ὑπάκεινται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου εἰς τοὺς φόρους, τῶν ὁποίων ἀπαλλάττονται δυνάμει τῆς παραχωρήσεως, ἐὰν τὸ παραχωρητήριον ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου παρεδόθη εἰς αὐτοὺς πρὸ τῆς ά. Ἀπριλίου ε. ε. Τὰ δὲ παραχωρούμενα ἀπὸ ά. Ἀπριλίου κα

ἀρξῆς ὑπάκεινται εἰς τοὺς φόρους, εἰς οὓς ὑπέκειντο καὶ πρὸ τῆς παραχωρήσεως.

3. Διὰ τὴν αὐτὴν πρόσοδον ἐνεργεῖται δευτέρα καὶ τελευταία δημοπρασία, ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης θεωρηθῇ ἀσύμφορον, ἢ παρουσιασθῇ νέα προσφορά.

Ἐνεργεῖται μολονοτοῦτο καὶ τρίτη δημοπρασία, ἐὰν ἡ δευτέρα δὲν ἦναι τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον, καὶ ἐὰν παρουσιασθῇ προσφορὰ ἀνωτέρα κατὰ πέντε μὲν τοῖς ἑκατὸν, ὁπόταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας δημοπρασίας δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν 10,000 δραχμῶν ἢ 5,000 κοιλῶν, κατὰ τρία δὲ τοῖς ἑκατὸν, ὁπόταν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἦναι ἀνωτέρας ποσότητος. Ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Δημόσιον δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ, εἰμὴ ἡ δευτέρα δημοπρασία, καὶ αὕτη ἐὰν στηρίζηται εἰς προσφορὰν συμφέρουσαν.

Δημοπρασίαι καθ' ἃς παρεβιάσθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ἢ τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἀκυροῦνται θεωρούμεναι ὡς μηδόλως ἐνεργηθεῖσαι, καὶ ἐπαναλαμβάνονται διατηροῦσαι τὴν ἀριθμητικὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν ἔφερον πρὸ τῆς ἀκυρώσεως.

Ἐὰν μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐνέργειαν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁριζομένων δημοπρασιῶν τὰ ἀποτελέσματα τῆς δημοπρασίας προσόδου τινὸς θεωρηθῶσιν ἀσύμφορα, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον διατάττει τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἴσπραξιν αὐτῶν.

4. Πᾶσα περὶ ἐπαναλήψεως δημοπρασίας αἴτησις πρέπει νὰ ἦναι ἔγγραφος καὶ νὰ περιέχῃ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς τὸ περιπλέον προσφερόμενον ποσόν. Δίδεται δὲ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Ἔπαρχον καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία. Ἡ αἴτησις διαβιβάζεται παραχρῆμα ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν τὴν διακήρυξίν του συντεταγμένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου, ἐὰν ὁ πλειοδότης φέρῃ τὰς διαγραφομένας ὑπὸ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Νόμου ἐγγυήσεις.

Ἡ περὶ ἐπαναλήψεως δημοπρασίας αἴτησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ἀπαιτεῖται ὅμως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὥστε ἡ ὑπογραφὴ καὶ τὸ ἀξιόχρεων τοῦ πλειοδότου, ἢ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἂν ἀναφέρηται τοιοῦτος, νὰ ἦναι ἐπιβεβαιωμένα ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχήν. Ἄλλως ἡ αἴτησις δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

5. Αἱ δεύτεραι καὶ τρίται δημοπρασίαι κηρύττονται διὰ περιληπτικῆς διακηρύξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἀναφερομένης εἰς τοὺς ὅρους τῆς πρώτης καὶ περιεχούσης ῥητῶς τοὺς ἐν τοῖς ἐδαφίοις α', γ', δ' καὶ ε. τοῦ ἄρθρου 2 ὅρους. Ἄρχονται δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἡ διακήρυξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοιχοκολληθῇ εἰς μόνον τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ Δημάρχου, καὶ διαρκοῦν τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

6. Διαρκούσης τῆς δημοπρασίας οἱ πλειοδότται ἀποτείνουσι τὰς προσφορὰς των εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα εἰς χρήματα, ἢ εἰς κοιλὰ καρπῶν ὁμοειδῶν μὲ τοὺς ἐν τῇ διακηρύξῃ σημειουμένους, ὁ δὲ κρατῶν τὰ πρακτικὰ ὑπάλληλος ἐγγράφει αὐτὰς κατὰ σειρὰν ὡς ἐκφωνοῦνται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ πλειοδότου.

Κλάσματα δραχμῶν ἢ κοιλῶν δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα προσφορὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλειοδότην. Ἡ ὑποχρέωσις δὲ αὕτη μεταβαίνει ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τὸν πρῶτον εἰς τοὺς ἀκολούθους καὶ ἐπιβαρύνει ὁριστικῶς τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

7. Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ἀριθμοῦνται καὶ μονογραφοῦνται παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, καὶ κατὰ μὲν τὰς πρώτας δύο ἡμέρας ὑπογράφονται παρ' αὐτῆς καὶ τοῦ οἰκανομικοῦ ἐφόρου, κατὰ δὲ τὴν τρίτην ἡμέραν ὑπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότου καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἐὰν τὸ Δημόσιον δὲν ἦναι

ὑποχρώντως ἐξησφαλισμένον διὰ μόνης τῆς περιουσίας του, βεβαιοῦνται δὲ παρὰ τῶν διενεργούντων τὴν δημοπρασίαν Ἀρχῶν καὶ ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον διὰ κοινῆς τῶν Ἀρχῶν αἰτιολογημένης ἐκθέσεως, συνωδευμένα μὲ τὴν διακήρυξιν καὶ τὰς περὶ δημοσιεύσεως αὐτῆς ἀποδείξεις τῶν Δημάρχων καὶ τῶν Παρέδρων, ἢ τῶν Ἱερέων τῶν χωρίων.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ἦναι ἀγράμματοι, ὑπογράφονται δι' ἄλλων ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, προσυπογραφομένων καὶ τούτων.

8. Ἐὰν εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας ὁ τελευταῖος πλειοδότης δὲν ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ καὶ δὲν συνυπογράψῃ εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προβλεπομένην περίπτωσιν ἀξιόχρεως ἐγγυητής, αἱ διενεργοῦσαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ προσκαλοῦσιν αὐτὸν αὐθημερὸν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς νὰ συμμορφωθῇ ἐντὸς 24 ὡρῶν μὲ τὰς διαταξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐπὶ ἀπειλῇ ἀναπλειστηριασμοῦ εἰς βάρος του. Παρελθούσης δὲ ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ πρόσοδος ἀναπλειστηριάζεται τηρουμένων τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρου 4.

Ἡ ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐνδεχομένη ὠφέλεια ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, ἡ δὲ τυχοῦσα ζημία καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ πρώτου πλειοδότου καὶ εἰσπράττεται παραχρῆμα κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερ. διατάξεις.

Ἐὰν ἡ ἐνοικίασις γίγνεται εἰς καρπούς ὁ καταλογισμὸς ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγαραίας τιμῆς τῶν καρπῶν, συνταξομένου ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ συμφωνιῶν καὶ ὑποχρεώσεων.

9. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφοράν του μέχρι πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐν περιπτώσει παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν, προστιθεμένων εἰς αὐτὰς καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ἐκ τῆς ἀποστάσεως διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Δημάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ δημοπρασία.

10. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν ἀνήκει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἢ νὰ ἐγκρίνῃ, ἢ ν' ἀπορρίψῃ τὴν προσφορὰν διατάττων νέαν δημοπρασίαν ἢ τὴν εἰσπραξιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3.

11. Ἡ ἔγκρισις τῆς δημοπρασίας κοινοποιεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνηργήθη ἡ δημοπρασία. Ὀφείλει δὲ αὕτη ὑπὸ εὐθύνην της νὰ ἐπιδώσῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν τὴν ἔγκρισιν εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Πᾶσα ἀναβολὴ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐγκρίσεως ὑπὲρ τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν, προερχομένη ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀπὸ τὴν ἕδραν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δὲν ἀπαλλάττει αὐτὸν τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεώς του.

12. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐνέργειαν δημοπρασίας τινος, κηρυχθείσης τελειωτικῆς καὶ ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸ δημόσιον, δὲν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ἢ τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ Ὑπουργεῖον ὀφείλει ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 ὁριζομένης προθεσμίας ν' ἀκυρώσῃ τὰ πρακτικὰ δ' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως, ἥτις κοινοποιεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην διὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης δημοτικῆς ἀρχῆς.

13. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀναθέσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν δημοπρασίας εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου διενεργούσας τὰς δημοπρασίας ἀρχάς, ὅταν καὶ ὅπου τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον. Ἀλλ

Ἀρχαὶ εἶναι ὑπόχρεοι εἰς ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἀκυρωθῶσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὰ πρακτικὰ λόγῳ παρατυπίας.

14. Μετὰ τὴν καινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου τὴν ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ ἀμφοτέρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου. Ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπογράψωσιν ὁμολογίαν, συνταττομένην ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπὶ χαρτοσήμου ἀναλόγου μὲ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσοδον ἀξίας, καὶ περιέχουσαν τὸ ποσὸν τῆς εἰς χρήματα προσφορᾶς, ἢ τὸ ποσὸν καὶ τὰ εἴδη τῶν ὀφειλομένων καρπῶν, καθὼς καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν δόσεων, ἢ τῆς ἀποδόσεως τῶν καρπῶν.

Ἐὰν ἡ ἐνοικίασις ἐγένετο εἰς χρήματα, συντάττονται τόσαι ὁμολογίαι, ὅσαι εἶναι καὶ αἱ δόσεις τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέους τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ παραπέμπονται εἰς τὸν ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν. Ἐὰν δὲ εἰς καρπούς, συντάττεται μία καὶ μόνη ὁμολογία καὶ κατατίθεται εἰς τὰ ἀρχεῖον τῆς ἐφορίας.

15. Ἅμα παραλάβῃ ὁ Ἔφορος τὴν περὶ ἀποδόσεως καρπῶν ὁμολογίαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐκδίδει καὶ παραδίδει εἰς αὐτὸν τὸ ἐνοικιαστήριον, συντεταγμένον ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου τάξεως κλάσεως γ'. κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τύπον.

Ὀφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ προκαταβάλῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὰ ἔξοδα τῶν πρωτωρινῶν ἐπιστατοφυλάκων, ὅπου τοιοῦτοι διωρίσθησαν, τὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποθήκης, καὶ τὰ δικαιώματος τοῦ κήρυκος, συνιστάμενα εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς ἢ ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, ὁ Ταμίας ἐκβιάζει τὴν εἴσπραξιν κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Τὸ ἐνοικιαστήριον τῶν εἰς χρήματα ἐνοικιαζομένων προσόδων ἐκδίδεται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου τάξεως κλάσεως γ'. κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐκδοθησόμενον ἐπίσης τύπον.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐνοικιαστηρίου ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος κοινοποιεῖ ἐγγράφως εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον τὸ ὄνομα τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ τὸν προσκαλεῖ νὰ κάμῃ τοῦτο γνωστὸν διὰ δημοποιήσεως καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας, τῆς ὁποίας τὴν πρόσοδον ἐνοικίασεν.

16. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποποιηθῇ νὰ ὑπογράψῃ τὰς ὁμολογίας ἢ δὲν ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐνοικιασθείσης προσόδου, ἡ πρόσοδος δεβκιοῦται καὶ εἰσπράττεται ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

17. Ἐὰν ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἀμελήσῃ νὰ ἐγγράψῃ ἐγκαίρως ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἢ παραλείψῃ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὸ ἐνοικιαστήριον πρὶν ἢ λάβῃ τὰς ὁμολογίας, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑποχρεοῦται εἰς τὰς νομίμους πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

18. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Νόμου πέρας τῆς συγκομιδῆς τῶν πρωΐμων καρπῶν ὁρίζεται μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ θέρους κατ' ἐπαρχίαν, κατὰ δῆμον, ἢ κατὰ χωρίον ἢ χωρία διὰ πρωτοκόλλου συνταττομένου ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης, ὅταν ἡ αὐτὴ ἐποχὴ ὁρίζεται ὡς πέρας τῆς συγκομιδῆς δι' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δὲ δημάρχου, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι ὑπαγορεύοντες τὸν προσδιορισμὸν ἰδιαιτέρας ἐποχῆς διὰ τὸν δῆμον, τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία αὐτοῦ.

Ἀντίγραφα τοῦ πρωτοκόλλου κοινοποιοῦνται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐνοικιαστάς, διὰ νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἐνστάσεις των ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ἐὰν ἔχωσι τοιαύτας.

Τὸ πρωτόκολλον καὶ αἱ τυχοῦσαι ἐνστάσεις τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ

Ἐφόρου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασίν του.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου παραπέμπεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον καὶ κοινοποιεῖται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς ἁρμοδίου δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ ἐγγυητὰς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς ἐνεργοῦνται τὰ περὶ ἀναπληρώσεως ἢ καταλογισμοῦ τῶν ἐνδεχομένων ἐλλειμμάτων τῶν ἐνοικιαζῶν συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄνω μνημονευθέντος ἄρθρου τοῦ νόμου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κανονίζεται καὶ τὸ πέρας τῆς ἀποξηράνσεως καὶ συγκομιδῆς τῶν ὀψίμων καρπῶν.

19. Ἡ ἐν τῇ κεντρικῇ ἀποθήκῃ παράδοσις τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται γεμιζομένου τοῦ κοιλοῦ διὰ τοῦ περιέχοντος τὸν φόρον σάκκου καὶ κοπτομένου διὰ κυλινδροειδοῦς κοπτῆρος μέχρι τοῦ ἐπὶ τοῦ στομίου τεθειμένου σιδήρου.

20. Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐγγείου φόρου εἶναι ὑπόχρεοι πρὶν ἢ ἀρχίσωσι τὴν εὔπραξιν τοῦ φόρου νὰ γνωστοποιήσωσι δι' ἀναφορᾶς των πρὸς τὸν Ἔφορον καὶ τὸν Ταμίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ νόμου τὰς ἀποθήκας, ἐν αἷς θέλουν ἐναποταμιεύει τὸ ἔλαιον. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως ὁ Ἔφορος ἐνεργεῖ διὰ τοῦ ταμίου συντηρητικὴν κατάσχεσιν, τῆς ὁποίας τὰ ἔξοδα ἐπιβαρύνουσι τοὺς ἐνοικιαστάς.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ ἐκποιήσεως διὰ δημοπρασίας τῶν δημοσίων καρπῶν.

21. Αἱ περὶ ἐκποιήσεως δημοσίων καρπῶν δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν ὁριζομένων εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου ἀρχῶν εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἢ κωμοπόλεις, ὅπου τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἤθελε κρίνει συμφερώτερον, καὶ διαρκοῦν τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Διὰ πᾶσαν δὲ δημοπρασίαν προηγεῖται διακήρυξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δημοσιευομένη.

α'. Ἐν περιλήψει μὲν διά τινος ἐφ' ὅλης μερίδος, ὁλόκληρος δὲ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, ὁπόταν ἡ ἐκποιουμένη ποσότης ὑπερβαίνῃ τὴν ἀξίαν τῶν 10,000 δραχμῶν· καὶ

β'. Διὰ μόνης τοιχοκολλήσεως ὡσαύτως νωτέρω καὶ πρὸ ἑπτὰ ἡμερῶν τοὐλάχιστον, ὁπόταν ἡ ἐκποιουμένη ποσότης ἦναι ἀπὸ κατωτέρας τῶν 10,000 δραχμῶν.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ διακήρυξις διευθύνεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον διὰ νὰ δημοσιευθῇ ἐν ὅλῃ πληρότητι διὰ τοῦ τύπου.

Ἡ τοιχοκόλλησις τῆς διακηρύξεως θέλει γίγνεσθαι ἐπιμελείᾳ τῶν ἁρμοδίων δημοτικῶν ἀρχῶν. Διὰ πᾶσαν δὲ τοιχοκόλλησιν συντάσσεται πρᾶξις, ἥτις ἐπικυροῦται βεβαιουμένη παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

22. Ἑκάστη διακήρυξις θέλει παραπέμπει εἰς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Διατάγματος, ῥητῶς δὲ θέλει περιέχει. α'. Τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τοῦ ἐκποιουμένου καρποῦ. β'. Τὸ μέρος, ὅπου εὑρίσκεται καὶ ὅπου μέλλει νὰ παραδοθῇ. γ'. Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς δημοπρασίας· καὶ δ'. Ἂν ἡ δημοπρασία ἦναι τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ ἐκποιούμενον ἢ μένῃ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

23. Τὰ ἄρθρα 4, 6—13 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκποίησιν τῶν δημοσίων καρπῶν ὑπὸ τὰς ἀκολούθους τροποποιήσεις· α'. Οἱ δι' ἐγγράφου προσφορᾶς πλειοδοτοῦντες δύνανται νὰ προσφέρωσι καὶ ὀλιγώτερα τῶν 5 τοῖς 0/0· β'. Εἶναι δεκτὰ καὶ κλάσματα δραχμῶν· γ'. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ δημοπρασίαι ἐκηρύχθησαν διὰ διακηρύξεως δημοσιευθείσης διὰ τοῦ τύπου, τὰ πρακτικὰ συνοδεύονται ὁμοῦ μὲ τὰς ἀποδείξεις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ μὲ τὸ φύλλον

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

ἡμερολόγιος, ἐν ᾧ αὕτη εἶναι καταχωρισμένη. καὶ δ'. Αἱ ἐπαναληπτικαὶ δημοπρασίαι κηρύττονται διὰ διακηρύξεως, συνταττομένης κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον· ἄρχονται δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ διακήρυξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοιχοκολληθῇ εἰς μόνον τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ δημάρχου, καὶ διαρκοῦσι τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

24. Ὁ ἀγοραστὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ παραλάβῃ ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοὺς ἀγορασθέντας καρποὺς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἀφοῦ προηγουμένως προσαγάγῃ εἰς τὸν ἔφορον γραμμάτιον παρακαταθήκης τοῦ ταμείου πρὸς βεβαίωσιν ταῦ ὅτι παρακατέθεσεν ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν καταβάλῃ τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς τῆς πενθημέρου προθεσμίας, ὁ Οἰκονομ. Ἔφορος ἐνεργεῖ ἀναπλειστηριασμὸν ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἀγοραστοῦ, καὶ καταλογίζει εἰς βάρος αὐτοῦ ἐκτὸς τῆς τυχούσης ζημίας καὶ τὸ ἀναλογοῦν μέρος τῶν ἐξόδων διὰ τὸ προσωπικὸν καὶ τὰ ἐνοίκια τῆς ἀποθήκης, λογιζομένων ἀφ' ἧς παρῆλθεν ἡ ὡς ἀνωτέρω πενθήμερος προθεσμία.

Ἐὰν ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ ὠφέλεια, αὕτη ἀνήκει εἰς τὸ δημόσ.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ὁ ἀγοραστὴς καταθέσας ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον τῶν καρπῶν δὲν παραλάβῃ ἐμπροθέσμως αὐτούς, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀναλόγων ἐξόδων τῆς ἀποθήκης μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς παραλαβῆς αὐτῶν.

Ἐὰν ὅμως κατέθεσε μέρος τοῦ ἀντιτίμου, ἀναπλειστηριάζεται ἀνάλογον ποσὸν ἐκ τῶν ἐκποιηθέντων καρπῶν.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀποθήκης, καθὼς καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ τυχοῦσα ζημία εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Οἱ ἀναπλειστηριασμοὶ ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § δ'. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

25. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον δύναται νὰ διατάττῃ καὶ μανοημέρους δημοπρασίας καρπῶν κατὰ μικρὰς μερίδας, μὴ ὑπερβαινούσας τὴν ἀξίαν τῶν 500 δραχμῶν.

Δύναται ὡσαύτως νὰ διατάττῃ καὶ λιανικὴν πώλησιν ἄνευ δημοπρασίας ὅπου τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον, κανονίζον ἐγκύρως τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν τιμῶν ἑκάστου εἴδους καρπῶν κατὰ κοιλόν.

26. Αἱ μονοήμεροι δημοπρασίαι διευθύνονται παρὰ τοῦ Ἐπάρχου καὶ Ἐφόρου, ἢ παρ' ἑνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἑνὸς διοικητικοῦ, καὶ ἐν ἐλλείψει τοῦ τελευταίου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου ἢ δημάρχου ἢ εἰδικοῦ παρέδρου. Ἐνεργοῦνται δὲ εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι συστημέναι αἱ ἀποθῆκαι, ἢ καὶ ἀλλαχοῦ, ἂν τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον τὸ θεωρήσῃ συμφέρον.

Δι' ἑκάστην μονοήμερον δημοπρασίαν προηγεῖται διακήρυξις ὑπογραφομένη εἰς μὲν τὴν ἕδραν τῆς ἐφορίας παρὰ τοῦ Ἐφόρου, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη παρὰ τοῦ ἀποθηκαρίου ἢ ἄλλου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, καὶ δημοσιευομένη διὰ τοιχοκολλήσεως πρὸ 24 ὡρῶν ἐπὶ ἀποδείξει τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

Τὰ πρακτικὰ δημοπρασίας συνωδευμένα μὲ τὴν ἀπόδειξιν τῆς δημοσιεύσεως τῆς διακηρύξεως ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου καὶ Ἐφόρου διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου.

Τὰ ἄρθρα 9—13 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὰς μονοημέρους δημοπρασίας.

27. Οἱ διὰ μονοημέρων δημοπρασιῶν ἀγορασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραλάβωσι τοὺς καρποὺς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἀφοῦ προηγουμένως καταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ Ταμεῖον, ἢ ὅπου ἤθελε διατάξει τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, καὶ προσαγάγωσιν εἰς τὸν Ἔφορον ἢ τὸν ἀπ-

ποθηκάριον τὴν περὶ τούτου ἀπόδειξιν.

Ἐὰν δὲν καταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς τῆς πενθημέρου προθεσμίας, ἡ καταβάλωσι μέρος μόνον αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἐὰν, καταβαλόντες ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον, δὲν παραλάβωσιν ἐμπροθέσμως τοὺς καρποὺς, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24.

Ἡ περὶ ἀναπλειστηριασμοῦ ὅμως διακήρυξις δημοσιεύεται πρὸ 24 ὡρῶν μόνον.

28. Τὸ ἀντίτιμον τῶν διὰ λιανικῆς πωλήσεως ἐκποιουμένων καρπῶν καταβάλλεται ἀμέσως καὶ πρὸ τῆς παραλαβῆς αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἀγοραστὰς ὅπου ἤθελε διατάξει τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

29. Ἡ πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς ἐν γένει παράδοσις τῶν ἐκποιουμένων καρπῶν ἐνεργεῖται διὰ του αὐτοῦ κυιλοῦ τῆς ἀποθήκης.

Δι' ἑκάστην παράδοσιν θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ Παρέδρου καὶ τοῦ ἀποθηκαρίου κατὰ τὸν δοθησόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τύπον.

Οἱ ἀγοραστὰι εἶναι ὑποχρεοὶ νὰ παραλάβωσι τοὺς καρποὺς εἰς ἣν ἤθελον εὑρεθῆ κατάστασιν, καθὼς καὶ ἐὰν ἤθελεν εὑρεθῆ ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ ἐκποιηθέντος, χωρὶς νὰ ἔχωσι κανὲν δικαίωμα ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου.

30. Τὰ δικαιώματα τοῦ κήρυκος, τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὰ ἔξοδα τῆς παραλαβῆς τῶν καρπῶν εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ.

Εἰδικὴ διάταξις.

31. Αἱ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι περὶ ἐνοικιάσεως τῶν δημοσίων προσόδων καὶ ἐκποιήσεως τῶν καρπῶν διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐνοικιάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς προσόδου καὶ τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων, σταφιδαμπέλων, βαλανοδένδρων κτλ. καὶ τὰς ἐκποιήσεις τῶν ἐξ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων συγκομιζομένων καρπῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Φεβρουαρ. 1852.

---

775. Δ. Περὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διοικητοῦ τῆς τραπέζης εἰς τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια διὰ σφραγιστῆρος ἐκτυπουμένης.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν πρᾶξιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρ. 76 τοῦ ἀπὸ 12 Ἰουλίου 1843 καταστατικοῦ αὐτῆς·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης προτεινομένην τροποποίησιν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 76 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἅτινα θέλουσι φέρεσθαι ἐν καὶ τοῦ λοιποῦ τὴν ὑπογραφὴν του, ἀλλὰ διὰ σφραγιστῆρος ἐκτυπουμένην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φεβρουαρ. 1852.

---

776. ΝΟΜΟΣ. ΡΛΑ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ 1852

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1852 εἰς λεπτὰ 25 κατὰ μελίσσιον (κυψέλην ἢ κοφίνιον.)

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

2. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος βεβαιοῦται ὡς ἑξῆς.

Πᾶς μελισσοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἔχει τὰ μελίσσια του, τὸν ἀριθμὸν τῶν κυψέλων αὐτῶν ὁλο-

γράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου καὶ παραδίδονται εἰς τὸν δήμαρχον· ἐξ αὐτῶν ἡ μία κρατεῖται, ἡ δὲ ἑτέρα ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ ἰδίου ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοτρόφον.

3. Ἕκαστος τῶν δημάρχων κρατεῖ βιβλίον ἐν ᾧ ἐγγράφει κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοτρόφων καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰς δηλώσεις ποσὸν τῶν κυψελῶν, ὡς καὶ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἔνθα εὑρίσκονται· τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς 31 Ἰουλίου, καὶ παραπέμπεται τὴν 5 Αὐγούστου τὸ βραδύτερον παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, συνωδευμένον μὲ τὰ στελέχη τῶν παρουσιασθεισῶν δηλώσεων· ἀπόσπασμα δ' αὐτοῦ περιέχον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοτρόφων ἑκάστου χωρίου, καὶ τὸ ποσὸν τῶν κυψελῶν αὐτῶν, τοιχοκολλᾶται, ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τοῦ δημάρχου, εἰς τὸ ἀρμόδιον παρεδρεῖον, καὶ ἀναγινώσκεται ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώτην Κυριακήν.

4. Ὅστις τῶν μελισσοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ τὰ μελίσσιά του ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινήν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν μελισσίων τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὁσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων μελισσίων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 20· ἡ δὲ χρηματικὴ ποινή, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον· τὸ τρίτον τοῦ προστίμου, ἢ τῆς ποινῆς δίδοται εἰς τὸν καταμηνυτήν· δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα εἰς τοιαύτην ἀμοιβὴν οὔτε οἱ ἀπαριθμηταί, οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτοὺς ἀρχαί.

5. Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς τιμωρεῖται· α) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100—200 ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων· καὶ β' Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχ. 5—50, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν μελισσοτρόφον θατέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην.

Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκόν του, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—200, ὑποκειμένος συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὴν αὐτὴν χρηματικὴν ποινὴν καὶ ἀποζημίωσιν ὑπόκειται, καὶ ἐὰν ἀναβάλῃ πέραν τῆς 5 αὐγούστου τὴν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ τῶν στελεχῶν αὐτῶν, καταναγκαζόμενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποράσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παράδοσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδώσῃ ἑκουσίως.

Δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

6. Ἐὰν γεννηθῶσιν ὑπόνοιαι ὅτι μελισσοτρόφοι δὲν ἐδήλωσαν ὁλοτελῶς τὰ μελίσσιά των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς, ἐνεργεῖται ἀπαρίθμησις τῶν μελισσίων, προσδιοριζομένης τῆς πρὸς τοῦτο περιφερείας.

7. Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ὑφ' ἑνὸς ἀπαριθμητοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὅστις δύναται καὶ αὐτοπροσώπως νὰ ἐνεργήσῃ ἀπαρίθμησιν.

Οἱ ἀπαριθμηταὶ διορίζονται ἐκ συμφώνου παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, καὶ, ἐν περιπτώσει διαφωνίας αὐτῶν, παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐν γένει πρέπει νὰ ἦναι ἀπεραντωμέναι ἐντὸς τεσσαράκον-

τα ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.

Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον, καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τοῦ μελισσοτρόφου, τούτου δ' ἀγραμμάτου ὄντος, ὑπογράφει αὐτὸν ἄλλος τῆς ἐκλογῆς του ἐνώπιον δύω μαρτύρων. Ἀρνουμένου ἢ ἀπόντος τοῦ μελισσοτρόφου, τὸ πρωτόκολλον συντάσσεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου παρέδρου ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου ἐνώπιον δύω μαρτύρων προσκαλουμένων παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ.

Οἱ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις καλούμενοι μάρτυρες ὑπογράφουσι τὸ πρωτόκολλον πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας τοῦ περιεχομένου· ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως, ἢ ἀνικανότητός τινος ἐξ αὐτῶν περὶ τὸ γράφειν, γίνεται μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

8. Ἕκαστον πρωτόκολλον συντάσσεται εἰς διπλοῦν, καὶ τὸ μὲν παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν μελισσοτρόφον, ἢ ἀποποιηθέντος αὐτοῦ τὴν παραλαβήν, εἰς τὸν δήμαρχον ἢ πάρεδρον ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 ὡρῶν τὸ βραδύτερον, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῷ ἀπαριθμητῇ.

Πᾶν πρωτόκολλον συντεταγμένον κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἔχει ἰσχὺν δημασίου ἐγγράφου, καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τὸν ἁπλοῦν φόρον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν μὴ δηλωθέντων μελισσίων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως, ὁ ἀπαριθμητὴς παραδίδει ὅλα τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων ἐπὶ ἀποδείξει μετὰ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν μελισσοτρόφων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις παραπέμπει πρὸς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα, ὅσα ἐξ αὐτῶν ἀφορῶσιν ἀπαρίθμησιν μελισσίων μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταδίωξιν τῶν μελισσοτρόφων ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου πταισματοδικείου, ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀπαρίθμησις ὁ ἀπαριθμητὴς δὲν παραδώσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὴν στελέχη τῶν πρωτοκόλλων, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 5 ἐδαφ. β. § 2.

9. Ὁ ἀπαριθμητὴς τιμωρεῖται· α) μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 15—100, ἐὰν δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν εἰς τὸν μελισσοτρόφον, ἐντὸς δὲ 48 ὡρῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον ἢ πάρεδρον, ἀποποιηθέντος τοῦ μελισσοτρόφου τὴν παραλαβήν, ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἱαδήποτε διαφορὰ μεταξὺ στελέχους καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως, προερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ β) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 50—200 ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον πλειότερα ἢ ὀλιγώτερα τῶν ἀπαριθμηθέντων μελισσίων.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλεται καὶ ὁ μελισσοτρόφος, ὡς καὶ πᾶς ὅστις ἤθελε συνεργήσει ὁπωσδήποτε εἰς τὰ ἐν τῷ παράντι ἐδαφίῳ ἀναφερομένας πράξεις.

10. Οἱ ἀπαριθμηταὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται, καὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χρεῶν των· τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας συντάσσεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς τρεῖς, προκαταβάλλεται δὲ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ μελίσσια των μελισσοτρόφων.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

11. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμοῦ τοῦ δημοσίου τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 δηλώσεων καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρ. 7 καὶ 8 πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Τὸ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως καταλογίζονται κατ' ἀναλογίαν εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ μελίσσια των μελισσο-

τρόφων, καὶ συνεισπράττονται διοικητικῶς μὲ τὸν ἁπλοῦν φόρον.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τῶν προϊόντων τῶν λακωνικῶν μελισσίων.

12. Ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς κηροῦ καὶ μέλιτος τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, ἐπιβάλλεται ἄμεσος φόρος 10 τοῖς 0|0 καὶ εἰσπράττεται εἰς χρήματα διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 77—83 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Φεβρουαρ. 1852. Ἐκυρώθη τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ.

———

777 Δ. Περὶ ἐπιβολῆς δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν Δῆμον Μυκώνου.

ΟΘΩΝ κτλ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Μυκώνου νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικὸν δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξῆς πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τῶν δήμων εἰσαγομένων εἰδῶν.

Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ὑφασμάτων ἐκτὸς τῶν νημάτων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς ἓν τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν· τὰ δὲ ἐκ τοῦ δασμοῦ τούτου εἰσπραχθησόμενα χρήματα θέλουσι χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τῆς ἀντιμισθίας ἐπιστήμονος ἰατροῦ καὶ μαίας.

3. Ἡ εἴσπραξις τοῦ ἀνωτέρω δασμοῦ θέλει ἐξακολουθήσει ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Φεβρουαρίου 1852.

———

778. ΝΟΜΟΣ ΡΛΕ'.

Περὶ τῆς ἐπὶ πιστώσει παραχωρήσεως 30,000 κοιλῶν δημοσίου καρποῦ εἰς τοὺς ἀπόρους πολίτας.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον νὰ χορηγήσῃ ἐπὶ πιστώσει, συνεπείᾳ Β. Διατάγματος, μέχρι τριάκοντα χιλιάδων κοιλῶν διαφόρων καρπῶν ἐκ τῶν εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας ὑπαρχόντων εἰς τοὺς κατοίκους ἐκείνους τοῦ Βασιλείου, ὅσοι στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων μέσων πρὸς πορισμὸν τῶν ἀπαραιτήτως ἀπαιτουμένων καρπῶν, καὶ οἵτινες ὑπέβαλον ἢ θέλουν ὑποβάλει τοιαύτας αἰτήσεις.

Ἐὰν οἱ ὑπάρχοντες καρποὶ δὲν ἐπαρκῶσιν, ἢ ἐὰν ἡ μετακομιδὴ αὐτῶν καθίσταται ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως δύσκολος καὶ δαπανηρά, τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ προμηθεύσῃ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν δαπάνῃ τοῦ δημοσίου, ἄλλους καρποὺς ἐντὸς τοῦ τεθέντος ὅρου τῶν 30 000 κοιλῶν.

2. Οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δημόσιοι καρποὶ θέλουν ὑπολογισθῆ εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυόντων δεκαπενθημέρων πρωτοκόλλων τῶν τιμῶν τῶν σιτηρῶν, οἱ δὲ ἀγορασθησόμενοι δαπάνῃ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς προστιθεμένων καὶ διὰ τοὺς μὲν καὶ διὰ τοὺς δὲ τῶν ἐξόδων τῆς μετακομιδῆς.

3. Τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐπὶ πιστώσει παραχωρηθησομένων καρπῶν θέλει ἀποδοθῆ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἄνευ τόκου μέχρι τέλους τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἑνεστῶτος ἔτους. Ἐν περιπτώσει δὲ καθυστερήσεως θέλει λογισθῆ τόκος ὑπερημερίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας.

4. Αἱ αἰτήσεις ὡς καὶ τὰ περὶ παραλαβῆς τῶν καρπῶν ἔγγραφα θέλουν συντάττεσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαρτίου 1852. Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

———

779. Δ. Περὶ ἐπικτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Λεβαδέων.

ΟΘΩΝ κτλ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Λεβαδέων νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικὸν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δασμὸν, καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ δήμου εἰσαγομένων κηροῦ, σάπωνος, ῥητίνης, ταμβάκου καὶ καπνοῦ.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὠνία καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Μαρτίου 1852.

---

780 Δ. Περὶ τοῦ ὀρυχείου Κύμης.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρ. 2 τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1833 περὶ συστάσεως τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἀναθέτομεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὀρυχείου Κύμης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου τρέχοντος ἔτους.

Ἡ ἀφορεία ταῦ ὀρυχείου θέλει ἀνατίθεσθαι ὡς καὶ μέχρι τοῦδε εἰς ἀξιωματικὸν τῶν τεχνικῶν ὅπλων τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, διοριζομένων παρ' ἡμῶν ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν, καὶ μισθοδοτούμενον ἀπὸ τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ἀπριλίου 1852.

---

781 Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Τήνου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Τήνου νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ δήμου εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ ταῖς 0|0 ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς του, καὶ θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν τακτικὴν πλη-

ρωμὴν τῆς ἀντιμισθίας ἐπιστήμονος ἰα
τροῦ, καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἰς ἄλλας ἀνά
κας τοῦ δήμου.

3. Ἡ εἴσπραξις τοῦ ἀνωτέρω δασμο
θέλει διαρκέσει ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς δη
μοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Ἀπριλίου 185

---

782. ΝΟΜΟΣ ΡΗΖ'.

Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βου
λῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν κα
διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου
1851 ΡΠΕ'. Νόμου τροποποιεῖται ὡ
ἑφεξῆς.

Τὸ κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ Νόμους ΑΓ'. ἀπ
3 Ἰουνίου καὶ Μς'. ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου
1846 προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομι
κῶν Ὑπουργείου μὴ συμπεριλαμβανομένου
τοῦ κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ παράντος Νό
μου προσωπικοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου
περιορίζεται εἰς ἓξ τμηματάρχας
ἢ 2 τάξεως, δεκατέσσαρας Ὑπουργικοὺς
Γραμματεῖς 1 ἢ 2 τάξεως καὶ δεκαεννέ
γραφεῖς 1, 2 ἢ 3 τάξεως.

Καταργοῦνται δὲ καὶ τέσσαρες ἐκ τῶ
νεονομοθετημένων ἓξ θέσεων τῶν ἐπιθε
ρητῶν τῶν τελωνείων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Μαΐου 1852.

Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

*783. Δ. Περὶ τῆς ἐπὶ τῆς νήσου Θήρας ὁ
ριζομένης ἄμμου ἤτοι Μπορτζιλάνα.*

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς τ
Γραμματείας τῶν 4|16 τοῦ τρέχοντο
ἐγκρίνομεν νὰ συνάζηται παρὰ τῆς Διε
θύνσεως τοῦ τελωνείου δικαίωμα ἓξ λε
τῶν διὰ πᾶσαν ποσότητα 20—25 ὀκ
δων τοιαύτης γῆς, ἐξορυττομένης ἀπὸ ἰδ
ώτας ἐπὶ ἐθνικῶν κτημάτων καὶ ἐκφερ
μένης εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ τεσσάρ
λεπτῶν ὅταν ἐξάγηται πρὸς χρῆσιν τ
ἐσωτερικοῦ· Ὅση ἄμμος μεταφέρετ
πρὸς χρῆσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν δ

πληρώνει κανὲν δικαίωμα. Ὁ ἀπολογισμὸς τῶν προσόδων τούτων θέλει γίνεται χωριστὰ εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν μεταλουργείων καὶ ὀρυκτολογείων.

Περιμένομεν ὡσαύτως νὰ κατορθώσῃ τέλος πάντων ἡ Γραμματεία τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐξαγωγῆς τῆς Θηραϊκῆς γαίας ἄμμου δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας, κατὰ τὰς προλαβόντως ἤδη δοθείσας εἰς τοῦτο ὁδηγίας.

Ἐπειδὴ εἰς τὸν κλάδον τοῦτον δὲν ὑπάρχουν ἔξοδα εἰσπράξεως καὶ ἐργασίας, καὶ τὸ τρέχον ἔτος εἶναι ἀρκετὰ προχωρημένον, διὰ τοῦτο αἱ πρόσοδοι αὗται ἐκλαμβάνονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν μόνον 6000 δραχμαὶ (πέντε χιλιάδες ἑξακισχίλιαι).

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Ἰουνίου 1836.

---

785. Δ. *Περὶ κανονισμοῦ μικρᾶς πλατείας περὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Καπνικαρέας.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἡ ὑπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ῥυμοτομουμένη Βυζαντινὴ ἐκκλησία ὑπὸ τὸ ὄνομα Καπνικαρέα δὲν θέλει κατεδαφισθῇ.

Β'. Ἡ περὶ αὐτὴν ὑπάρχουσα μικρὰ πλατεῖα διαπλατύνεται καὶ κανονίζεται σύμφωνα μὲ τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν εἰδικὸν σχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Μαΐου 1852.

---

786. ΝΟΜΟΣ ΡΛΗ'.

Περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Στρατοδικείων

Ο Θ Ω Ν κλπ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὅσάκις τὸ ἀναθεωρητικὸν στρατοδικεῖον ἀκυρώσῃ ἀπόφασίν τινος τῶν ὑπαρχόντων διαρκῶν στρατοδικείων, ἕνεκα παραλειφθείσης παρωθέσεως τοῦ ἀνήκοντος ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἢ ἕνεκεν ἐσφαλμένης ἑρμηνείας ἢ ἐφαρμογῆς τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὸ ἀναθεωρητικὸν στρατοδικεῖον δὲν παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἄλλο διαρκὲς στρατοδικεῖον, ἀλλὰ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του παραπίθησιν, ἑρμηνεύει καὶ ἐφαρμόζει τὰ ἀνήκοντα ἄρθρα τοῦ ποιν. νόμου· ἂν δὲ ἡ παρὰ τοῦ στρατοδικείου βεβαιωθεῖσα πρᾶξις δὲν εἶναι κολάσιμος, ἀπολύει ἐντελῶς τὸν καταδικασθέντα.

2. Ὅσάκις τὸ ἀναθεωρητικὸν στρατοδικεῖον ἀκυρώσῃ διαδοχικῶς, διὰ παραβίασιν τύπων, τὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς δίκης ἀπόφασιν ὅλων τῶν ὑπαρχόντων διαρκῶν στρατοδικείων, ἡ δίκη παραπέμπεται καὶ αὖθις εἰς ἓν ἐκ τῶν δικασάντων τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναπληρωθῶσι δι' ἄλλων οἱ προδικάσαντες δικασταί.

Ἡ ἀναπλήρωσις αὕτη γίνεται δι' ἄλλων ὁμοιοβάθμων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, κατὰ τοὺς παρ' ἡμῖν ἐν ἰσχύϊ στρατιωτικοὺς Γαλλικοὺς Νόμους, ὁ εἰσηγητὴς ὅμως, ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος καὶ ὁ γραμματεὺς μένουσιν οἱ αὐτοί.

Αἱ παρὰ τῶν τοιούτων διαρκῶν στρατοδικείων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν.

3. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου θέλουν ἐκδικασθῇ ὅλαι αἱ ὑπάρχουσαι ἤδη μετέωροι δίκαι.

Ὅσαι ἐκ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν παρεπέμφθησαν ἤδη παρὰ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ, δι' ὁποιονδήποτε λόγον καὶ ἂν ἔγεινεν ἡ ἀκύρωσις, εἰς ἓν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων διαρκῶν στρατοδικείων θέλουσιν ἐκδικασθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ ἔγεινεν ἡ παραπομπή.

Ὅσαι δὲ ἐκ τῶν ἤδη ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, ἀκυρωθεισῶν τῶν περὶ αὐτῶν ἀποφάσεων δι' ὁποιονδήποτε λόγον, μένουσιν ἐκκρεμεῖς δι' ἔλλειψιν στρατοδικείου, παραπέμπονται διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, καὶ δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἰουνίου 1852.

786. Δ. Περὶ πενθημέρου πενθηφορίας διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίμου γερουσιαστοῦ Κ. Λαζάρου Κουντουριώτου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Μαθόντες μὲ ἄκραν τῆς ψυχῆς Ἡμῶν λύπην τὸν θάνατον τοῦ ἐνδόξου καὶ μεγαλόφρονος Γερουσιαστοῦ Λαζάρου Κουντουριώτου, τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς πατρίδος τὰ μέγιστα συντελέσαντος καὶ εἰς τὸν Θρόνον Ἡμῶν πιστοῦ ἀείποτε διατελέσαντος, διατάττομεν νὰ πενθηφορήσωσιν ὅλοι οἱ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ πέντε ἡμέρας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουνίου 1852.

---

787. ΝΟΜΟΣ ΡΠΘ'.

Περὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ ἀτμοκινήτου Λόϋδ πεμπομένων ἐπιστολῶν κλπ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Συμφώνως μὲ τὴν ὑπό τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας παραδεχθεῖσαν ταχυδρομικὴν σύμβασιν, τὴν συνομολογηθεῖσαν κατὰ τὴν 26 Νοεμβρίου (8 Δεκεμβρίου) 1850 μεταξὺ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ, τὸ διαπόντιον ταχυδρομικὸν τέλος τῶν παραδιδομένων ἐπιστολῶν εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Βασιλείου διὰ ν' ἀποσταλῶσι διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς μνησθείσης ἑταιρίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος, εἰς μὲν τὴν Μιτυλήνην, Χῖον, Τσεσμὲν, Σμύρνην, Τένεδον, Δαρδανέλλια, Καλλίπολιν, Θεσσαλονίκην, Κωνσταντινούπολιν, Κέρκυραν Ἀργοστόλι καὶ Ζάκυνθον προσδιορίζεται δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα 4|2 λώτου ἰσοδυναμοῦντος μὲ 7 ½ γραμμὰς ἀποκλειστικῶς, εἰς Κρεϊτσάρια 6, ἤτοι λεπτὰ 30, εἰς δὲ τὸν Ἀγκῶνα καὶ Βρίνδιζι κρειτζάρια 12 ἤτοι λεπ. 60.

2. Τὸ διαπόντιον ταχυδρομικὸν τέλος διὰ τὰς παραδιδομένας ἐφημερίδας, περιοδικὰ συγγράμματα, βιβλία ἄδετα, φυλλάδια, χαρτία μουσικῆς, καταλόγους, προκηρύξεις, εἰδοποιήσεις, ἀγγελίας διαφόρους τυπωμένας, λιθογραφημένας ἢ γραφογράφους, ὁπόταν στέλλωνται ὑπὸ ταινίαν διὰ τῶν μνησθέντων ἀτμοπλοίων εἰς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα μέρη προσδιορίζεται εἰς ἓν κρεϊτσάριον, ἤτοι πέντε λεπτὰ δι' ἕκαστον φύλλον.

3. Ὁ παρὼν Νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν μεθ' ἡμέρας δεκαπέντε ἀφ' ὅτου ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, καὶ ἰσχύει ἐφ' ὅσον καὶ ἡ μνησθεῖσα ταχυδρομικὴ σύμβασις.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰουνίου 1852.

---

788. ΝΟΜΟΣ ΡΜΑ'.

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1852 εἰσπρακτέοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι οἱ ἑξῆς

1.) Ἔγγειος φόρος 10 τοῖς ο|ο ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

2.) Δικαίωμα ἐπικαρπίας.

α.) 15 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β'. 10 τοῖς ο|ο ἐπὶ τῶν προϊόντων παντὸς εἴδους φυτείας, γενομένης ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν, καθὼς καὶ τῇ κρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

γ'.) 5 λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου ἐνικοῦ διοκτήτου μωραιοδένδρου ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

2. Ὁ ἐπὶ τῆς ῥητίνης, τῆς κατράμου καὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος προσδιορίζεται εἰς 10 τοῖς ο|ο, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ῥητίνης, εἰς τοῖς ο|ο.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Βέροιας

3. Τὰ εἰς μετανάστας ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρηθέντα κτήματα ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἔγγειον φόρον, ἐὰν ἐξάγηται ἐκ τῶν ἐγγράφων, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα παρεχωρήθησαν εἰς ἰδιώτας διὰ συμβολαίων, δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἢ δι' ἐνοικιαστηρίου, ἀποδίδονται κατὰ τοὺς περιεχομένους εἰς τὰ συμβόλαια, τὰ παραχωρητήρια ἢ τὰ ἐνοικιαστήρια ὅρους.

4. Ὁ φόρος εἰς χρήματα 3 τοῖς 0[0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ 3]15 Νοεμβρίου 1836 νόμων, καὶ ἐν τῇ ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐξάγηται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς. Ἀλλ' ἐὰν συνέβη καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρω φόρου κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἐπιτρέπεται καὶ πρὶν ἔτι λήξῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς νὰ γένῃ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησις ἀναλόγου μέρους τῶν παραχθησομένων καρπῶν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἐνεστώσης χρήσεως καὶ μιᾶς τῶν παλαιοτέρων.

5. Τὰ ὑφ' ὁποιονδήποτε ὅρον παραχωρηθέντα εἰς ἰδιώτας κτήματα ὑπυβάλλονται, εἰς τοὺς ἐγκτητικοὺς φόρους, εἰς οὓς ὑπέκειντο καὶ πρὸ τῆς παραχωρήσεως, ἐὰν ἡ νόμιμος παράδοσις αὐτῶν δὲν ἐγένετο πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1852.

Δὲν ἀπαλλάττονται δὲ ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης τῶν ὑποχρεώσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται δυνάμει εἰδικῶν νόμων ἢ ἰδιαιτέρων μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συμφωνιῶν.

6. Ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας· 1) Τὰ ἄχυρα· 2 Ἓν στρέμμα γῆς ὅπου καὶ ἂν κῆται, δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων· 3 Τὰ σποράδην περυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς, αὐλὰς καὶ ἀμπελῶνας· 4 Τὰ ἀστυχλόγια, ἀνὰ δύω μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀστυχλόγιον· 5 Ὁ λιναρόσπορος, καναβόσπορος καὶ ῥιζαρόσπορος· 6 Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομωραιῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον· 7 Ἡ ῥώδη, ὁ βίκος καὶ τὰ ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἁλωνίζωνται, καὶ 8 Πεντήκοντα ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ἰδιοκτήτου, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ φορολογίας τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

7. Οἱ ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐγκτητικοὶ φόροι ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδόσει ὁμοειδῶν καρπῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων τοῦ ἐνοικιαζομένου τμήματος, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ δ' ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν προσῳρυγμένων εἰς τὸ ἐν Τίρυνθι γεωργικὸν κατάστημα γαιῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1846 Δ'. νόμου διατίθενται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καταστήμ. της, τῇ συμπράξει τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς Ἀρχῆς.

8. Ἡ ἐνοικίασις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόρων γίγνεται κατὰ χωρίον· ἐνοικιάζονται δὲ καὶ πολλὰ συνάμα χωρία μέχρι ὁλοκλήρου δήμου, ὅταν τὰ ὅρια τῶν χωρίων ἦναι δυσδιάκριτα.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὀφείλουν νὰ σημειώσωσιν ἀκριβῶς εἴς τε τὴν διακήρυξιν καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας τὰ ὅρια ἑκάστου χωρίου, οἱ δ' ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ποινῇ ἀποξήψεως πάσης περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διαφοράς θεωροῦν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων.

Τὰς διαγραφὰς ταύτας ὀφείλουσιν αἱ διερνεγοῦσαι τὰς δημοπρασίας Ἀρχαὶ νὰ κοινοποιῶσι πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν διὰ προγράμματος, ταχυκολλουμένου ἐν τῷ τόπῳ τῆς δημοπρασίας,

καὶ διὰ τοῦ κήρυκος, καὶ νὰ τὰς καταχωρῶσι καὶ εἰς τὰ πρακτικά.

Ἡ διακήρυξις καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, φέρουσι πίστιν δημοσίων ἐγγράφων, καὶ ἀποτελοῦσι πλήρη ἀπόδειξιν περὶ ὅλων τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων.

9. Αἱ διενεργοῦσαι τὰς δημοπρασίας Ἀρχαὶ εἶναι ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος, ὁ νομάρχης ἢ ἔπαρχος, καὶ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί. Εἰς τὰς ἐπαρχίας, καθ' ἃς δὲν κατεστάθη διοικητικὴ Ἀρχή, ὁ εἰρηνοδίκης ἀναπληροῖ τὸν ἔπαρχον.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς διενεργούσας ἢ ἐπιτηρούσας τὰς δημοπρασίας Ἀρχὰς νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων εἴτε ὡς ἐνοικιασταί, εἴτε ὡς ἐγγυηταί, εἴτε ὡς συνεταῖροι.

Ἀπαγορεύεται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς δημάρχους, δημαρχικοὺς καὶ εἰδικοὺς παρέδρους νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τοῦ οἰκείου δήμου.

Οἱ παραβάται τῆς διαάξεως ταύτης ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν 100—1000 δραχμῶν καὶ γίνονται ἔκπτωτοι τῆς θέσεώς των.

10. Εἶναι δεκτοὶ εἰς τὰς δημοπρασίας ὡς ἐνοικιασταὶ ἢ ἐγγυηταὶ α) οἱ ὁμολογουμένως ἀξιόχρεοι, καὶ β) οἱ παρουσιάζοντες πιστοποιητικὰ τῆς ἁρμοδίου δημοτικῆς Ἀρχῆς, βεβαιοῦντα τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἀκινήτου αὐτῶν περιουσίας, καὶ συνωδευόμενα ἀπὸ πιστοποιήσεις τοῦ ἁρμοδίου ὑποθηκοφύλακος, βεβαιούσας· ὅτι τὰ κτήματα εἶναι ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐνοικιάσῃ τις προσόδου ἀξίας ἀνωτέρας τῆς εἰς ἣν ἐξετιμήθη ἡ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του συνάμα.

11. Τὸ Δημόσιον ἔχει, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ δώσῃ τοιοῦτον. Ἡ δυνάμει τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ ἐγγραφησομένη ὑποθήκη ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου περιορίζεται εἰς κτήματα τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ ἀξία θέλει εὑρεθῆναι ἴση μὲ τὴν καθ' ὑπολογισμὸν ἀξίαν τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

12. Αἱ διενεργοῦσαι τὰς δημοπρασίας Ἀρχαὶ ἀποπέμπονται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὑπόχρεοῦνται προσέτι νὰ ἀποζημιώσωσι τὸ Δημόσιον α) ἐὰν παραδεχθῶσιν ὡς ἐνοικιαστὰς ἢ ἐγγυητὰς ἐκ τῶν μὴ ὁμολογουμένως ἀξιοχρέων. ἢ ὅσους δὲν ἠθέλησαν παρουσιάσει τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 πιστοποιητικὰ περὶ τοῦ εἴδους καὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐλευθέρας περιουσίας των, καὶ β) ἐὰν ἀπαγορεύσωσι τὸν ὑπερθεματισμὸν εἰς τοὺς ἐφωδιασμένους μὲ τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικά, ἢ τοὺς κοινῇ ὁμολογουμένως ἀξιοχρέους.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ α) ἐὰν ἠθέλησαν πιστοποιήσῃ ψευδῶς περὶ τοῦ εἴδους καὶ τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, καὶ β) ἐὰν ἠθέλησαν ἀρνηθῇ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀνωτέρω πιστοποιητικῶν εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοιούτους ἰδιοκτήτας, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως αὐτῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 487 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

13. Οἱ φορολογούμενοι εἰσέρχονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος, ἀκωλύτως. Ὀφείλουν ὅμως:

1) Οἱ καλλιεργοῦντες ἐθνικοὺς ἀγροὺς συνορεύοντας μὲ ἰδιωτικούς, ἢ ἄλλους μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἴδη ἀπόδοσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας· καὶ 2) Οἱ καλλιεργοῦντες ἀγροὺς, συνορεύοντας μὲ ἀγροὺς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἴδος ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγείου φόρου νὰ ζητήσωσι προφορικῶς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὀφείλει νὰ δώσῃ παρευθύς· ἄλλως, οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸ θέρος.

Ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς τοὺς καλλιεργοῦντας ἀγροὺς ἰδιωτικοὺς καὶ ἐθνικοὺς νὰ θερίζωσι ταὐτοχρόνως ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ καιροὺς ἀμφοτέρων τῶν κτημάτων. Ἡ δὲ ἐκλογὴ μ

γει εἰς τὸν φορολογούμενον.

14. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως νὰ παρευρίσκωνται ἐπιτροπίως εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θέρους τῆς συγκομιδῆς τῶν θερματίων καὶ τοῦ ἀλωνίσματος ἢ κοπανίσματος τῶν καρπῶν, νὰ σφραγίζωσι καὶ ἀποσφραγίζωσι τοὺς ἐν τοῖς ἀλωνίοις καρποὺς, καὶ τέλος νὰ μετρῶσιν ἢ ζυγίζωσιν αὐτοὺς κατὰ τὸ 17 ἄρθρον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐμφαγισθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητος, διὰ δὲ τὴν μέτρησιν προσκαλούμενος προφορικῶς ἐνώπιον δύω μαρτύρων, ὁ φορολογούμενος τὴν μὲν ἀποσφράγισιν ἐνεργεῖ ἐπίτης ἐνώπιον δύω μαρτύρων, τὴν δὲ μέτρησιν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ παρόντος νόμου.

15. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13, καθὼς καὶ ὅστις ἀναμίξῃ δεμάτια ἐθνικὰ μὲ ἰδιόκτητα ἢ ὑφαιρέσῃ προϊόντα ἀλωνισμένα ἢ μὴ, ἢ προσπαθήσῃ δι' ὁπαιουδήποτε ἄλλου τρόπου νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸ δημόσιον, ἂν ἡ ζημία δύνκται νὰ ἐκτιμηθῇ, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ νομίμου φόρου, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἀπεπειράθη νὰ ὑπεκφύγῃ ἄλλως, ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ζημίας δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 5 — 50.

Ὁσάκις ἡ ἀνάκρισις ἐνεργεῖται παρὰ δημοτικοῦ τινος ὑπαλλήλου, τὸ πρόστιμον τοῦτο μέχρι μὲν δραχ. δέκα εἰσπράττεται εἰς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, τὸ δὲ περιπλέον τοῦ ποσοῦ τούτου εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἀλλ' ἂν ἡ πρᾶξις ἀνεκαλύφθη ἢ κατηγγέλθη ἀπ' ἄλλον παρὰ τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου, τὸ τρίτον τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντος προστίμου δίδεται εἰς αὐτόν.

16. Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἀστυνόμου ἢ παρέδρου, καθὼς καὶ παρὰ παντὸς ἄλλου ἀναριτικοῦ ὑπαλλήλου, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ ὡρισμένα, ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν γίνεται ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον πταισματοδικεῖον ἢ πλημμελειοδικεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικανεμίας.

Ἐὰν τὰ παρανόμως ἀραιρεθέντα προϊόντα παρήχθησαν ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον κάμνει μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ πρόστιμον ὡς ἐπὶ ἰδιοκτήτων κτημάτων. Τὸ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ἤθελε κηρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ὡς ἐθνικὸν ἢ ἐθνικοδιόκτητον.

17. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τῶν πρωϊμων καρπῶν, ἤτοι τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς τοῦ σμιγοῦ, τοῦ διμήνου (μαρτιάτικου), τῆς σίκαλης (βρίζης), τῆς βρώμης, τοῦ κυμήνου, τοῦ γλυκανίσσου, τοῦ σισάμου τοῦ λιναρίου, τῶν ὀσπρίων κλπ. ὡς καὶ τῶν ἐψίμων τῶν εἰς τὰ ἀλώνια κοπανιζομένων, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ τοῦ δημοσίου καιλοῦ, ἢ διὰ ζυγίσματος, ὅταν τὰ εἴδη ἦναι ἀνεπίδεκτα μετρήσεως. Τῶν δὲ ἀραβοσίτων, ὅσοι δὲν κοπανίζονται εἰς τὰ ἀλώνια ἀλλὰ μεταφέρονται εἰς κώνους εἰς τὰς οἰκίας, ἡ βεβαίωσις γίνεται ἢ δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 41, ἢ διὰ δοκιμῆς.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει γεμίζεται ἀπὸ κώνους ἓν κοφίνιον ἢ ἄλλο καλλίτερον μέτρον, καὶ σφραγίζεται ἐναποτιθέμενον εἰς τὸ δημαρχεῖον, ἢ τὸ παρεδρεῖον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου ἢ παρέδρου.

Μετὰ 15 ἡμέρας ἀποσφραγίζεται, κοπανίζεται, ξηραίνεται καὶ μετρεῖται ὁ ἐν αὐτῷ καρπὸς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ προσδιορίζεται ἐξ ἀναλογίας τὸ πόσὸν τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ φόρου.

Ὀφείλουσι δὲ οἱ φορολογούμενοι, ὁσάκις προτιμῶσι τὴν διὰ δοκιμῆς βεβαίω-

σιν, νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου τοῦ χωρίου των, 10 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξεως τῆς ἐκτιμήσεως.

18. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τῶν καρπῶν καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς σημειοῖ αὐτὸν ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἀλλ' ἐὰν οὗτος ἔχῃ ἀντιρρήσεις εἴτε ὡς πρὸς τὸ σημειωθὲν ποσὸν, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ καρποῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ κτήματος, δύναται νὰ σημειώσῃ τὰς ἐνστάσεις του ἐντὸς ἢ ὄπισθεν τοῦ στελέχους· τούτου δὲ ἀγραμμάτου ὄντος, ὑπογράφει τὸ στέλεχος ἢ τὰς ἐνστάσεις ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐνώπιον τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐν ἐλλείψει ἢ ἀπουσίᾳ τούτων, ἐνώπιον δύω μαρτύρων ὑπογραφομένων καὶ τούτων ἢ γινομένης μνείας, τῶν ἐνημάτων αὐτῶν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν εἶναι ἀγράμματοι. Ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος ἀρνῆται νὰ ὑπογράψῃ τὸ στέλεχος, ὁ ἐνοικιαστὴς καλεῖ δύω μάρτυρας, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ πάρεδρος ἢ ὁ ἱερεὺς τοῦ οἰκείου ἢ τοῦ πλησιεστέρου χωρίου, διὰ νὰ ὑπογράψωσιν αὐτὸ πρὸς μόνην τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπὸ μέρους τοῦ φορολογουμένου γενομένης ἀρνήσεως.

Τὸ τοιουτοτρόπως συνταχθὲν στέλεχος καθίσταται διοικητικῶς ἐκτελεστὸν, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν ἀναταλῇ δικαστικῶς ἡ ἐκτέλεσίς του, καθὼς καὶ ὁπόταν φέρῃ ἀντιρρήσεις, ὅτε ἐκτελεῖται μόνον ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦ φόρου τὸ μὴ ἀμφισβητούμενον ἀπὸ τὸν φορολογούμενον.

19. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ εὐθὺς μετὰ τὴν μέτρησιν τὸ διπλότυπον, ὁ φορολογούμενος προσκαλεῖ τὸν δήμαρχον ἢ τὸν εἰδικὸν πάρεδρον ἢ τὸν ἔφορον ἢ τὸν εἰρηναδίκην, ἢ τούτων κωλυομένων, τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν, καὶ ἐνεργεῖ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν δευτέραν μέτρησιν, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἐγγράφεται εἰς πρωτόκολλον, ἐν ᾧ μνημονεύεται ῥητῶς καὶ ἡ ἰδιότης τοῦ κτήματος, ἐξ οὗ παρλήφθη ὁ καρπός. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο συντεταγμένον εἰς διπλοῦν ἐνώπιον δύω μαρτύρων καὶ ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὰ παρευρεθέντα πρόσωπα, τὸ μὲν ἀφίνεται εἰς τὸν φορολογούμενον, τὸ δὲ παραπέμπεται ὑπὸ τὴν συντάξασαν αὐτὸ ἀρχὴν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἵν' ὃν συνετάχθη παρ' αὐτοῦ, διὰ νὰ κανονίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ τὸν εἰσπραχθησόμενον φόρον. Ὅστις τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων ἀρνηθῇ νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 96 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς δὲν ἐκδώσῃ τὸ διπλότυπον, ὁ δὲ φορολογούμενος δὲν φροντίσει περὶ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου, ὀφείλει ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος νὰ διορίζῃ πρὸς ἔκδοσιν τῶν διπλοτύπων ἀντιπρόσωπόν του, τοῦ ὁποίου ἡ ἀντιμισθία καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

20. Ὁ ἐνοικιαστὴς τιμωρεῖται:

α.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—100 ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τακτικὴν ἔκδοσιν τῶν διπλοτύπων.

β'.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—500 ἐὰν χαρακτηρίσῃ κτήματα ἐθνικὰ ἢ ἐθνικοῖδιόκτητα ὡς ἰδιωτικὰ, ἢ ὡς ἐθνικοιδιόκτητα κτήματα ἐθνικά.

γ.) Μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, ἐὰν παραλείψῃ ὁλοτελῶς τὴν εἰς τὸ διπλότυπον ἐγγραφὴν τοῦ φόρου ἢ ἐγγράψῃ ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ, τὸν ὁποῖον κατεμέτρησε.

δ'.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—500 ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὰ διπλότυπα πλειότερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ.

ε.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—100, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἱαδήποτε ἀσυμφωνία μεταξὺ τοῦ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως

καθ' ἣν ἀποδειχθῆ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγαγεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου.

γ.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ παρανόμως εἰσπραχθέντος φόρου, ἐὰν εἰσπράξῃ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους φόρους κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρ. 27 τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. Β'.—ε. περιπτώσεις ἐνεργεῖται κατ' αὐτοῦ καὶ ποινικὴ κατακράτησις κατὰ τὸ ἄρθρον 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Τὸ ἥμισυ τοῦ τριπλοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτήν, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ αὐτοῦ τοῦ φορολογουμένου.

21. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι ν' ἀποστέλλωσιν ἀσφαλῶς εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἐπὶ ἀπυδείξει παραλαβῆς τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἅμα ἕκαστον περαιοῦται, καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα, ἄνευ σβυσμάτων καὶ ξυσμάτων. Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς 5 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἕκαστον βιβλίον, δὲν παραδοθῇ εἰς τὸν ἔφορον, τὰ ἁρμόδια δικαστήρια, κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, δικάζουν κατὰ προτίμησιν, ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὀλιγωρήσαντα ἐνοικιαστὴν χρηματικὴν ποινὴν ἐκ δραχ. 100—200 καὶ διατάττει τὴν ἐντὸς 24 ὡρῶν παράδοσίν των διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

Τῆς ποινῆς ταύτης δὲν ἀπαλλάσσεται καὶ ἐὰν μετὰ τὴν πενθήμερον προθεσμίαν παραδώσῃ εἰς τὸν ἔφορον τὰ εἰρημένα στελέχη.

22. Τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι τῇ ἐπιλείψει καὶ εὐθύνῃ τοῦ ἐνοικιαστοῦ νὰ μεταχειρίσωσι καὶ παραδώσωσιν εἰς τὴν ἐντὸς ἑκάστου δήμου προσδιορισμένην κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὑπουργείου κεντρικὴν ἀποθήκην.

Δύναται δὲ τὸ ὑπουργεῖον νὰ προσδιορίσῃ τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην καὶ εἰς τινα τῶν γειτνιαζόντων δήμων, δι' ἐκεῖνα μόνα τὰ χωρία τοῦ δήμου, τὰ ὁποῖα δὲν ἀπέχουσι πλειότερον τῶν 3 ὡρῶν.

23. Ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν εὐκολύνονται νὰ μεταφέρωσι τοὺς καπνοὺς των ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, δύνανται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσι προσωρινῶς εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον ἐξ ἀναλογίας τοῦ ἐναποταμιευθέντος ποσοῦ εἶναι εἰς βάρος των. Ὀφείλουσιν ὅμως ἐντὸς 20 τὸ πολὺ ἡμερῶν νὰ μεταφέρωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν εἰδικὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· παρελθούσης δ' ἐπὶ μακρῷ τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς δι' ἐξόδων τῶν ἀμελησάντων ἢ ἀρνηθέντων φορολογουμένων, τὰ ὁποῖα εἰσπράττονται διοικητικῶς.

Πᾶσα ἀποθήκη ἐπιτηρεῖται, σφραγίζεται καὶ ἀποσφραγίζεται ἑκάστην ἑσπέραν καὶ πρωΐαν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, καὶ τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου.

Ἐὰν δὲν μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι ὁλοκλήρους τοὺς φόρους των ἀπὸ τὰ ἀλώνια εἰς τὴν εἰδικὴν ἢ κεντρικὴν ἀποθήκην, τὸ δημόσιον καταλογίζει αὐτοὺς εἰς χρήματα εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν φορολογουμένων κατ' ἐκλογὴν καὶ ἐνεργεῖ διοικητικῶς τὴν εἴσπραξιν.

Ὁ εἰς χρήματα καταλογισμὸς ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου.

24. Ἕκαστος τῶν φορολογουμένων δύναται νὰ κρατήσῃ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ φόρους, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ διὰ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου ἢ παρέδρου ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον τὴν περὶ τούτου δήλωσίν του, καὶ νὰ πληρώσῃ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου του τὰ ἀντίτιμον αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων μέτρησιν αὐτῶν. Ἐὰν δὲ μετέφερεν ἤδη αὐτοὺς εἰς τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην, δύναται νὰ τοὺς παραλάβῃ, ἀφοῦ παρουσιάσῃ εἰς τὸν εἰδικὸν πάρεδρον τοῦ χω-

ρίου καὶ τὸν ἐνοικιαστὴν διπλότυπον ἀπόδειξιν τοῦ ἀρμοδίου ταμείου, ἐμφαίνουσαν, ὅτι ἐπλήρωσε τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.

25. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ θέρους τῶν πρωΐμων καρπῶν συντάσσεται διαρκῶς κατὰ δεκαπενθημερίαν παρὰ τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ταμία πρωτόκολλον, δι' οὗ βεβαιοῦται ἡ τρέχουσα ἀγοραία τιμὴ τῶν καρπῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει τούτου πληρώνεται τὸ ἀντίτιμον τῶν κρατουμένων ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους καρπῶν, τὰ καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων καὶ τὰ ἐλλείμματα τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἀποθηκαρίων.

26. Τοὺς κατ' ἐκτίμησιν ἢ διὰ δοκιμῆς ἀποδεκατουμένους καρποὺς, ἐὰν μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσιν αὐτῶν δὲν τοὺς μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος προσκαλεῖ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει τὴν ἀρμοδίαν δημοτικὴν Ἀρχὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς φορολογουμένους νὰ τοὺς μετακομίσωσιν. Ἐὰν δὲ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσι, καταλογίζονται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἰσχύοντος πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν ὑπάρχωσι πλεονάζοντες καρποὶ, ἀνήκοντες εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ λαμβάνει αὐτοὺς ἀπὸ τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ἂν τοιοῦτοι εἰσήχθησαν, ἢ εἰσπράττει αὐτοὺς εἰς χρήματα ἀδείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ συνδρομῇ τοῦ ταμία ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου. Ὀφείλει ὅμως νὰ δηλώσῃ τὴν περὶ τούτου θέλησίν του ἐγγράφως πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον πρὸ τῆς λήξεως τῆς εἰκοσαημέρου προθεσμίας.

27. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ εἰσπράττῃ ἢ νὰ διαθέτῃ οἱουσδήποτε καρποὺς, πηγάζοντας ἀπὸ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσοδον, πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην καὶ συμπληρωθῶσιν ὁλόκληρα τὰ ποσὰ τῶν ἐνοικιασθέντων εἰδῶν.

Οἱ πλεονάζοντες καρποὶ, καθὼς καὶ οἱ μὴ συμπεριληφθέντες εἰς τὰς συμφωνίας τῆς ἐνοικιάσεως, πηγάζοντες ὅμως ἀπὸ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσοδον, ἀνήκουν εἰς τὸν ἐνοικιαστήν. Ἔχει ἑπομένως αὐτὸς τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς παραλάβῃ ἐκ τῆς ἀποθήκης, ἢ νὰ τοὺς εἰσπράξῃ ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν φορολογουμένων, ἀδείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κοινοποιουμένῃ εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίσωσι τοὺς εἰρημένους καρποὺς εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι συστημένη ἡ κεντρικὴ ἀποθήκη διὰ τοὺς καρποὺς τοῦ δήμου των, ἢ εἰς ἄλλον μὴ ἀπέχοντα τοῦ χωρίου των πλέον τῶν τριῶν ὡρῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ν' ἀπαιτήσῃ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὸν καρπῶν διὰ δυσβάτων ὁδῶν ἄνευ εὐλόγου αἰτίας.

28. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς φορολογουμένους ν' ἀποδίδωσιν εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοὺς φόρους των. Οἱ παραβάται τῆς παρούσης διατάξεως ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδίδωσιν αὐτοὺς ἐκ νέου καὶ εἰς τὸ Δημόσιον, ἐπιφυλαττομένου εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν.

29. Ἐὰν μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς τῶν πρωΐμων καρπῶν δὲν ἀποσβεσθῇ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὲ τὸ ποσὸν τῶν ἀποταμιευθέντων εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας, καὶ τῶν κρατηθέντων ὑπὸ τῶν φορολογουμένων καρπῶν, προσκαλοῦνται οὗτος καὶ ὁ ἐγγυητής του ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τῆς ἀρμοδίου δημοτικῆς Ἀρχῆς ν' ἀναπληρώσωσι τὰ ἐλλείμματά των δι' ὁμοειδῶν καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος καρπῶν, ἢ νὰ καταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς 15 ἡμερῶν. Παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος καταλογίζει τὸ ἔλλειμμα εἰς χρήματα

τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, καὶ παραπέμπει τὸν χρηματικὸν πίνακα εἰς τὸν ἀμίαν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἴσπραξιν ἀμέσως κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται παραλλάκτως καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὀψίμους τόκους ἐὰν ἀναδειχθῇ ἔλλειμμα μετὰ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐκποίησιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 26 ὁριζομένης εἰκοσαημέρου προθεσμίας διὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην μετακομιδὴν τῶν καρπῶν.

30. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀναθεωρῇ καὶ μεταρρυθμίζῃ τὰς περὶ καταλογισμοῦ ἀποφάσεις τῶν Οἰκονομικῶν ἐφόρων ἐξ ἀγγέλματος ἢ καὶ κατ' αἴτησιν τῶν μερόντων συμφέρον, ὁσάκις αὗται ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

31. Πᾶς δῆμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται οἱ εἰς εἴδη ἀποδιδόμενοι φόροι, εἶναι ὑπόχρεως νὰ χορηγῇ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν φορολογουμένων ἀναγκαιούσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ ἔπαρχος καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος προσδιορίζουσι. Τὸ ἐνοίκιον τῶν ἀποθηκῶν τούτων συμφωνεῖται μεταξὺ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου· εἰ περιπτώσει διαφωνίας ἀποφασίζει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως ὁ εἰρηνοδίκης. Ἐὰν δὲ ἀποποιηθῇ ὁ δῆμος νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸ δημόσιον τὰς ἀναγκαίας ἀποθήκας, τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν συνιστᾷ τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην εἰς ἄλλον πλησιέστερον δῆμον, ὅπου οἱ φορολογούμενοι τοῦ ἀποποιηθέντος δήμου ὑποχρεοῦνται νὰ μεταφέρωσι τοὺς φόρους των, ἐπιφυλαττομένου εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ παραιτίου.

32. Εἰς πᾶσαν κεντρικὴν ἀποθήκην ἐπὶ χορηγηθῇ κοιλὸν δημόσιον ἴσης χωρητικότητος μὲ τὴν τοῦ κοιλοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ θέλουν παραλαμβάνεσθαι οἱ καρποί. Ὀφείλει ἑπομένως πᾶς ἐνοικιαστὴς νὰ μετρᾷ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τοὺς καρποὺς διὰ κοιλοῦ ἴσης χωρητικότητος μὲ τὴν τοῦ κοιλοῦ τῆς κεντρικῆς ἀποθήκης, καὶ νὰ παραδίδῃ τὸν βεβαιωθέντα φόρον ἐσφραγισμένον ἐντὸς σάκκων εἰς τὸν φορολογούμενον, διὰ νὰ τὸν μετακομίσῃ εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην. Πᾶσα δὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ ἀλώνια ἢ ἀπὸ τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην παράδοσιν προκύψουσα τυχὸν ἔλλειψις, ἢ ἀναφανησομένη νόθευσις τοῦ φόρου καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅστις δύναται αὐτοπροσώπως ἢ διὰ ἀντιπροσώπου του νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν παράδοσιν.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ φορολογουμένου πρὸς ἀποζημίωσιν, ἐὰν τυχὸν ἡ ἔλλειψις ἢ ἡ νόθευσις ἐπήγασεν ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ παραβιάσεως τῶν σφραγίδων, ἢ δι' ἄλλου τινὸς μέσου.

33. Ἅμα γένῃ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 31 μετακόμισις ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου, ὀφείλει ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς νὰ σημειώσῃ ὄπισθεν τοῦ ἀπασπάσματος τοῦ διπλοτύπου τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τοῦ φόρου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν σάκκων, ὁ δὲ ἀποθηκάριος νὰ ἐκδώσῃ διπλότυπον παραλαβῆς, ἐμφαῖνον τὸ ὄνομα τοῦ φορολογουμένου, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ φόρου, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλοτύπου.

Ἐὰν ὁ ἀποθηκάριος ἐκδώσῃ ἀπόδειξιν χειρόγραφον ἢ καὶ ἔντυπον παρὰ τοὺς κανονισμένους τύπους καταδιώκεται ὡς ἔνοχος ὑπεξαιρέσεως.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου.

34. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐλαιῶν ἐνοικιάζεται διὰ δημοπρασίας, ἀποδίδεται δὲ παρὰ μὲν τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸ δημόσιον εἰς χρήματα, παρὰ δὲ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς εἶδος 10 τοῖς 0/0 ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις εὐθὺς μετὰ τὴν

ἐκπίεσιν τοῦ ἐλαίου.

Ἀλλ' ἐὰν αἱ προσφοραὶ θεωρηθῶσιν ἀσύμφοροι, τόσον ὁ ἔγγειος φόρος καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου πρὸς λεπτὰ 8 τὴν ὀκᾶν.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ μὲν ἐγγείου φόρου γίνεται εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα διὰ μετρήσεως, τῆς δὲ ἐπικαρπίας δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου γίνεται εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν 1 Ἰανουαρίου, τὴν 1 Φεβρουαρίου καὶ τὴν 1 Μαρτίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Τὸ εἰσπραττόμενον παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἔλαιον ἐναποτίθεται εἰς γνωστὰς τῷ οἰκονομικῷ ἐφόρῳ καὶ ταμίᾳ ἀποθήκας, καὶ μένει ὑπέγγυον μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ ἐνοικίου.

Ὀφείλει ἑπομένως ὁ ἐνοικιαστὴς ὁσάκις πρόκειται νὰ ἐκποιήσῃ μέρος αὐτοῦ, νὰ εἰδοποιῇ τόν τε ἔφορον καὶ τὸν ταμίαν καὶ πρὸ τῆς εἰς τὸν ἀγοραστὴν παραδόσεως αὐτοῦ νὰ καταθέτῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὸ ἀντίτιμον.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἐκποιήσει λαθραίως, ἢ ὑπεξαιρέσει τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ὑπεγγύου ἐλαίου, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον, ἴσον μὲ τὴν τριπλῆν ἀξίαν τοῦ ἐκποιηθέντος ἢ ὑπεξαιρεθέντος. Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου δίδοται εἰς τὸν κατα μηνυτήν.

35. Εἰς τὰ μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἡ ἐκπίεσις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον, ἢ ἡ παραγωγὴ εἶναι μικρὰ ὡς ἐκ τῆς ὀλιγότητος τῶν δένδρων, ὁ ἔγγειος φόρος βεβαιοῦται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδοται εἰς χρήματα πρὸς λεπτὰ ὀκτὼ τὴν ὀκᾶν.

Αἱ πρὸς βρῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι ζυγίζονται, ἢ ἐκτιμῶνται κατ' ἐκλογὴν τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποπαμιεύσεως, λαμβανομένου τοῦ φόρου πρὸς λεπτὰ 2 τὴν ὀκᾶν.

Κεφάλ. Δ'. Περὶ φορολογίας τῶν πε ιβολίων μετάξης καὶ λοιπῶν.

36. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίω τῆς ἐπικαρπίας τ ν περιβολίων, λα νοκήπων, μποστανίων, κραμμύων, μήλων, καπνῶν, βαμβακίων καὶ τῶν τάδην κειμένων ἀμυγδαλεῶν, ἐνοικιάζ ἐπιδημοπρασίας καὶ ἀποδίδοται εἰς χρήμ

37. Ἡ βεβαίωσις τῶν ἀνωτέρω φ γίνεται δι' ἐκτιμήσεως ἐφάπαξ δι τὸ ἔτος ἐπ τῇ βάσει τῆς ἐκτάσεως ἐ του κτήματος καὶ τῆς ἐτησίας προσό λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν παρα των, ὑπαρχόντων καὶ παραχθησομ ἐντὸς τῶν διαφόρων ὡρῶν τοῦ ἔ προϊόντων.

Ἡ φορολογία δὲ τῶν βαμβακίων καπνῶν βεβαιοῦται ἐπὶ τῇ βάσει ὅλα ρου τοῦ προϊόντος δι' ἕκαστον πεφυ μένον χωράφιον, ὑπολογιζομένου εἰς δας, τοῦ τε καπνοῦ δι' ὅλας τὰς πε δους (χέρια) τῆς συλλογῆς, καὶ τοῦ βαμ κίου ἄνευ τοῦ περικλείοντος αὐτὸ κάλ

Ἡ δὲ ἐπαχθὴ τῆς ἐκτιμήσεως προ ρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκον κοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἁρμοδίου δημά λαμβανόντων ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν γνωμ τησιν τριῶν καλλιεργητῶν βαμβακ τείας καὶ καπνοφυτείας, προσκαλουμ κατ' ἐκλογὴν τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα ἐπικαρπίας τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν βαμ κίων ἀποδίδοται ἐπὶ τῇ βάσει τ τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, κανο μένης διὰ πρωτοκόλλου, συντασσο ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κοινότητα τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρο τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου, λαμβανο ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως καλλιεργητῶν καπνοφυτείας, προσκα μένων κατ' ἐκλογὴν τῶν αὐτῶν Ἀρ ἐπὶ δὲ τοῦ βαμβακίου, κατ' ἐπα παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ρου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς γνωμο σεως τριῶν καλλιεργητῶν βαμβακ τείας προσκαλουμένων κατ' ἐκλογὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

αὐτῶν ἀρχῶν.

38. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόροι εἰσπράττονται παρὰ τοῦ δημοσίου εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐνοικίου τὴν 1 Ὀκτωβρίου, ἐκτὸς τοῦ φόρου τοῦ βαμβακίου ὅστις εἰσπράττεται τὴν 15 Νοεμβρίου.

Τὰ τυχόντα περισσεύματα εἰσπράττονται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ προηγουμένης ἐγγραφῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ συνδρομῆ τοῦ ταμίου.

39. Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς μετάξης ἐνοικιάζεται ἐπίσης ἐπὶ δημοπρασίας, ἀποδίδεται δὲ παρὰ μὲν τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς κουκούλια, παρὰ δὲ τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸ δημόσιον εἰς χρήματα τὴν 30 Αὐγούστου.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τούτου γίνεται δι' ἐκτιμήσεως τῶν κουκουλίων εἰς λίτρας ἢ ἑκάδας κατὰ τὴν ἐγχώριον συνήθειαν ἐπὶ τῶν καλαμωτῶν ἢ κλαρίων.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἡ βεβαίωσις γίνεται ἢ διὰ ζυγίσματος ἢ διὰ μετρήσεως τῶν κουκουλίων.

ΚΕΦ. Ε'. Περὶ φορολογίας τῶν γραισδίων.

40. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν γραισδίων βεβαιοῦται δι' ἐκτιμήσεως καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου τὴν 15 Μαΐου εἰς χρήματα.

Περὶ ἐκτιμήσεως ἐν γένει.

41. Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ὡς ἀκολούθως.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς ἀρμοδίου δημοτικῆς Ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως. Τὴν κοινοποίησιν ταύτην ὀφείλει ὁ δήμαρχος νὰ κάμῃ γνωστὴν εἰς τοὺς φορολογουμένους διὰ προγράμματός του, ἀναγινωσκομένου ἐπ' ἐκκλησίας τὴν προτελευταίαν Κυριακήν.

Ἕκαστος φορολογούμενος ὀφείλει, ἂν δὲν προτιμᾷ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν ὁ ἴδιος μὲ τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν ἐκτιμητήν του, νὰ ἔχῃ πρόχειρον τὸν ἐκ μέρους του ἐκτιμητὴν κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ ἐπιτοπίως οὔτε ὁ φορολογούμενος, οὔτε ὁ ἐκτιμητής του, ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ ὁ ἐκτιμητὴς αὐτοῦ προβαίνει μόνος του εἰς τὴν ἐκτίμησιν· ὀφείλει ὅμως νὰ κοινοποιήσῃ ἀμέσως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ φορολογουμένου τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του, ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐνώπιον δύο μαρτύρων.

Ἐὰν τὴν τρίτην ἡμέραν, ἀφ' ἧς γνωστοποιηθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὸν φορολογούμενον, ἀπαιτήσῃ οὗτος ἢ ὁ ἐκτιμητής του διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκτιμήσεως, ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ παραχρῆμα τὸν ἐνοικιαστήν, καὶ ἡ ἐκτίμησις ἐπαναλαμβάνεται· ἄλλως, ἡ ἐκ μονομερείας ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν γενομένη καθίσταται ὁριστική.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἑκάστης ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς διπλότυπον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν· ἐξ αὐτῶν τὸ μὲν διπλότυπον ἐκκόπτεται καὶ παραδίδεται παραχρῆμα εἰς τὸν φορολογούμενον, τὸ δὲ στέλεχος μένει εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτιμήσεως νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἐκτιμήσεως, τῶν μὲν κουκουλίων ἀπὸ τῆς 20 Ἰουνίου, μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου, τῶν δὲ περιβολίων κλπ. τὴν 15 Σεπτεμβρίου, καὶ τῶν βαμβακίων τὴν 31 Ὀκτωβρίου. Ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος συντάττει καὶ παραπέμπει εἰς τὸν ταμίαν τοὺς χρηματικοὺς πίνακας. Ἐὰν πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἔκπτωσιν ἑκάστης τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ὁ ἐνοικια-

στὴς δὲν παραδώσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἐκτιμήσεως, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21.

42. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως ὁ νομάρχης ἢ ὁ ἔπαρχος προσκαλεῖ ἐγγράφως τὸν ἀρμόδιον εἰρηνοδίκην διὰ νὰ διορίσῃ δι' ἕκαστον δήμον ἀνὰ ἕνα ἐπιδιαιτητὴν καὶ ἕνα ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, ἀσχέτους πρὸς ἀλλήλους συγγενείας ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστείας κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, καὶ μὴ συνδεδεμένους πρὸς ἀλλήλους διὰ στενῆς φιλίας ἢ σχέσεως.

Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας τῶν ἐκτιμητῶν, ὁ ἐπιδιαιτητὴς, καὶ τούτου κωλυομένου, ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ἀφοῦ δώσῃ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 44 ὅρκον, ἀποφασίζει ὁριστικῶς ἢ παραδεχόμενος θατέραν τῶν γνωμῶν, ἢ σχηματίζων ἰδίαν ἐντὸς τοῦ ὅρου τῶν δύω τούτων.

Ἐπιτρέπεται ἐξαίρεσις κατὰ τῶν ἐπιδιαιτητῶν καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἂν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἐξαιρέσεως τοῦ τε ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ, ὁ εἰρηνοδίκης διορίζει ἄλλον ἀντὶ τοῦ κωλυομένου ἢ ἐξαιρεθέντος.

43. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἐφάπαξ ὁ ἔπαρχος πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ ἥτις δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀνωτέρα τῶν 6 δρ. τὴν ἡμέραν, πληρόνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ δημοσίου, ὁσάκις οἱ φόροι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμόν του, καὶ τῶν φορολογουμένων.

44. Οἱ ἐπιδιαιτηταὶ καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χρεῶν των τὸν ἀκόλουθον ὅρκον·

«Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ δι' ὁποιονδήποτε λόγον.»

Ὁ ὅρκος γράφεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

45. Ἐν περιστώσει, καθ' ἣν οἱ ἐπ' ἐκτιμήσει φόροι μὴ ἐνοικιασθέντες εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, αἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου διορίζονται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἔχοντες τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, τὰ ὁποῖα ἔχουσι καὶ οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ παρόντος νόμου.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χρεῶν των ὁρκίζονται καὶ οὗτοι ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 44 ὅρκον, ἀντικαθισταμένης τῆς ἐν αὐτῷ λέξεως «ἐνοικιαστοῦ» διὰ τῆς λέξεως «δημοσίου».

Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐκτιμητῶν τοῦ δημοσίου προσδιορίζεται οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 4 δραχμῶν.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Περὶ φορολογίας τῶν ἀμπέλων.

46. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἀμπέλων κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικὸν ὡς ἐφεξῆς.

Τῶν τῆς α. ποιότητος ἀμπέλων δραχμὰς 8, τῶν τῆς β'. ποιότητος δραχμὰς 4, τῶν τῆς γ'. ποιότητος δραχμὰς 3, τῶν τῆς δ'. ποιότητος δραχμὰς 2 τῶν τῆς ε. ποιότητος δραχμὴν 1. Λ'. ποιότητος ἄμπελοι εἶναι αἱ ἀποφέρουσαι ἐτησίαν εἰσόδημα δραχμὰς 50, β'. ποιότητος δραχμὰς 40, γ'. ποιότητος δραχμὰς 30, δ'. ποιότητος δραχμὰς 20, ε'. ποιότητος δραχμὰς 10.

Τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μᾶλλον ἢ ἧττον καρποφορίας τῆς ἀμπέλου, καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτείαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπεπληρωμένων εἶναι ἐλεύθεραι φόρου.

Αἱ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι κεχερσωμέναι ἐθνικαὶ ἄμπελοι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φορολογίαν.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐδ. β' τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρου 4. τοῦ παρόντος νόμου προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

47. Ὁ φόρος εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος καταστάντων ὁριστικῶν πρωτοκόλλων ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν καὶ ποιότητα τῶν ἀμπέλων ἐξαιρουμένων ἐκείνων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ ἀναθεώρησις κατὰ τὸ 60 ἄρθρ. τοῦ παρόντος νόμου, καὶ τῶν ὁποίων ὁ φόρος θέλει εἰσπραχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀναθεωρήσεως. Ἀλλ' ἐὰν ἄμπελοι. α.) Παρελείφθησαν νὰ δηλωθῶσι πέρυσιν, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι τότε πεπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγοῦσαι τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν· β.) Ἐσημειώθησαν μὲν πέρυσιν εἰς τὰ ὁριστικὰ κηρυχθέντα πρωτόκολλα, ἀλλ' ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς των ἐκτάσεως. γ'.) Ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ἰδιωτικαὶ, ἐνῷ εἰσὶν ἐθνικοϊδιόκτητοι ἢ ἐθνικαί.

Α'. Κατὰ μὲν τὴν α. καὶ β'. περίπτωσιν οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ἐὰν ἦναι ἐθνικοϊδιόκτητοι, οἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν ὀφείλουσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου των μέχρι τῆς 20 Ἀπριλίου τὸ βραδύτερον, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται ἡ ἀμπελός των, τὴν θέσιν καὶ τὴν ὁροθεσίαν της, τὴν στρεμματικὴν ἔκτασίν της καὶ τὸ παραχθὲν προϊὸν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὀκάδας μούστου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἰδιότητα αὐτῆς, ἂν ἦναι ἐθνικὴ, ἰδιωτικὴ ἢ ἐθνικοϊδιόκτητος.

Β'. Κατὰ δὲ τὴν γ'. περίπτωσιν οἱ κάτοχοι τῶν τῆς τοιαύτης φύσεως ἀμπέλων δι' ἀναφορᾶς των ἐπίσης ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου γεγραμμένης ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, εἰσὶ ὑπόχρεοι νὰ φανερώσωσι τὴν ἰδιότητα τῆς ἀμπέλου, μένοντες ὡς ἐκ τούτου ἀκαταζήτητοι διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπήλαυσαν.

48. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλότυπον καὶ τὸ μὲν ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν, ἐπιθεωρημένον παρὰ τοῦ δημάρχου, τὸ δὲ στέλλεται παρὰ τῷ δημαρχείῳ.

Ἐὰν ὁ αὐτὸς ἰδιοκτήτης ἢ καλλιεργητὴς ἔχῃ ἀμπέλους εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλει νὰ κάμῃ χωριστὴν δήλωσιν διὰ τὰς κειμένας εἰς ἕκαστον χωρίον ἀμπέλους.

Ὁ δήμαρχος παραλαμβάνων τὰς δηλώσεις ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ ἐν περιλήψει τὸ περιεχόμενον εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίαν κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν, διῃρημένον κατὰ χωρίον.

Τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον 10 κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 25 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 4 Μαΐου. Τὴν δὲ 10 Μαΐου τὸ βραδύτερον τὸ βιβλίον τοῦτο ὁμοῦ μὲ τὰ στελέχη τῶν δηλώσεων πέμπεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.

49. Ὅστις τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἤθελε παραμελήσει νὰ κάμῃ τὴν δήλωσίν του ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τεθείσης προθεσμίας, ἢ ἤθελε δηλώσει ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς ἐκτάσεως τῆς ἀμπέλου του, ἢ ἤθελε χαρακτηρίσει ὡς ἰδιωτικὴν ἐθνικὴν ἢ ἐθνικοϊδιόκτητον ἄμπελον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν περίπτωσιν ὑποβάλλεται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσεν, ἢ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε· κατὰ δὲ τὴν τρίτην περίπτωσιν, εἰς ποινὴν ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν δισν. εἰς ποινὴν ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ καίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἄμπελον, τῆς ὁποίας τὴν ἰδιότητα ἐκάλυψε.

Τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω ποινῆς, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἄμπελον, ἢ τὰ ὑποκρυβέντα στρέμματα, ἢ εἰς τὸν ἀποδείξαντα τὴν ἰδιότητα τῆς ἀμπέλου.

Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ὀφείλει, ἅμα πληροφορηθῇ, ὅτι ἄμπελός τις ἢ μέρος αὐτῆς δὲν ἐδηλώθη, νὰ διατάξῃ τὸν βε-

βαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν καταμέτρησιν αὐτῆς. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ἂν ἡ δηλωθεῖσα ἄμπελος ὡς ἰδιωτικὴ ἦναι ἐθνικὴ ἢ ἐθνικοῦ διόκτητος.

Εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πρᾶξιν καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

50. Ὅστις τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἀμπέλου νομίζει, ὅτι ἐνεγράφη εἰς τὰ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ὁριστικὰ καταστάντα πρωτόκολλα μὲ ἔκτασιν πλειοτέραν τῆς πραγματικῆς, ἢ ὅτι ὑπῆχθη εἰς ἀνωτέραν ποιότητα, δύναται νὰ αἰτήσῃ ἀναθεώρησιν τῆς ἐκτάσεως καὶ ποιότητος, ἀναφερόμενος ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ ἐπάρχου, μέχρι τῆς 20 Ἀπριλίου.

Τὸ αὐτὸ τῆς ἀναθεωρήσεως δικαίωμα ἀπολαύει καὶ τὸ δημόσιον, ἐὰν ἡ ἀρμοδία οἰκονομικὴ ἀρχὴ νομίσῃ, ὅτι ἄμπελός τις ἐνεγράφη εἰς τὰ πρωτόκολλα μὲ ἔκτασιν καὶ ποιότητα κατωτέραν τῆς πραγματικῆς.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἐνεργουμένης καταλογίζονται εἰς βάρος αὐτῶν, καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμιῶν, ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα ἦναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τῆς εἰς τὰ περισυνὰ πρωτόκολλα σημειουμένης ἐκτάσεως καὶ ποιότητος· ἐὰν δὲ κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.

Ὁσάκις ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα ἦναι ἴσον ἢ κατώτερον, τὸ ἔξοδον ἐπιβαρύνει τὸ δημόσιον, ἐὰν δὲ ἀνώτερον, τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ καλλιεργητάς.

51. Ἡ καταμέτρησις τῶν ἀμπέλων ἐνεργεῖται παρ' ἐπιστήμονος γεωμέτρου, τῇ προσκλήσει τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς 20 Ἀπριλ. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταμετρήσεως ἐγγράφονται εἰς πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικὰ πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Ἐν ἀπουσίᾳ, ἢ κωλυομένου τοῦ γεωμέτρου, καθὼς καὶ ὅπου οὗτος δὲν ἐπαρκεῖ, διορίζονται κατὰ πλειονοψηφίαν παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, καὶ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου τρεῖς πραγματογνώμονες, καὶ ἐνεργοῦν τὰς ὡς ἀνωτέρω καταμετρήσεις.

Διὰ τὰς ἐνεργουμένας κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καταμετρήσεις πρέπει νὰ εἰδοποιῶνται οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταὶ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς 15 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς καταμετρήσεως.

52. Ἅμα παρέλθῃ ἡ τεθεῖσα πρὸς καταμέτρησιν προθεσμία, ὁ ἔπαρχος καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος μετὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, ἀφοῦ ἀκούσουν καὶ τὴν γνώμην πέντε εἰς τοὺς δήμους· ἃ καὶ β'. τάξεως, καὶ τριῶν εἰς τοὺς δήμους γ'. τάξεως ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἑκάστου δήμου, ἐκλεγομένων διὰ κλήρου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου, προσδιορίζουσι κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν ποιότητα· α) Τῶν κατὰ τὸ 1852 δηλωθησομένων ἢ ἐξακριβωθησομένων ἀμπέλων, καὶ β) τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ ἀναθεώρησις παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν, ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου κατὰ τὸ ἄρθρ. 50, συντάττοντες τακτικὰ πρωτόκολλα, ἅτινα εἶναι ὁριστικά. Ἐξαιροῦνται τὰ πρωτόκολλα ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεχωρίσθη τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, ἅτινα καθίστανται ὁριστικὰ μετὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν.

53. Ὁ ἔγγειος φόρος ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων εἰσπράττεται παρὰ τῶν ἁρμοδίων ταμιῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου τὴν 15 Νοεμβρίου.

ΚΕΦΑΛ. Χ.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων.

54. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφι-

δος, τῶν βαλανοκιτιδίων, τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πρινοκοκκίου, τῶν ξηρῶν σύκων, καὶ τῶν λεμονίων, πορτοκαλλίων καὶ κίτρων Τροιζηνίας. Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημασίου εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν αὐτῶν.

Α΄. Περὶ σταφίδος.

58. Ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος προσδιορίζεται δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν διὰ πρωτοκόλλου συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου τοῦ πλησιεστέρου εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐπαρχίας λιμένος, ἀκουομένης καὶ τῆς γνώμης συλλόγου, συγκειμένου ἐκ τριῶν σταφιδοκτημόνων, λαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀρχῶν.

Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ ὁμολογουμένως τρέχουσα ἐν τῇ ἀ ορᾷ τιμή.

Τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει προστίθεσθαι καὶ ἓν ἐννατημόριον τῆς προσδιορισθείσης τιμῆς, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν κατοχωρίζεσθαι καὶ αἱ τυχοῦσαι ἐναντίαι γνῶμαι, ὑπογράφεται παρὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου καὶ ὑποβάλλεται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀπόφασίν του.

Δι' αὐτῆς ἐγκρίνει ἢ ἀκυροῖ τὸ πρωτόκολλον καὶ διατάττει τὴν σύνταξιν νέου.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου δημοσιεύεται παρευθὺς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἐπαρχίαν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς εἰσπράττεται ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προσδιορίζεται δι' ἰδιαιτέρου πρωτοκόλλου καὶ ἡ τιμὴ τῆς τυχούσης βεβρεγμένης σταφίδος.

56. Ὁσάκις συμβῇ αὔξομείωσις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, συντάσσεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν σταφιδεμπόρων, ἢ τινός τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀρχῶν, νέον πρωτόκολλον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰδίου ἄρθρου.

57. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον ἰδιώτας μόνον ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς προσδιορισθείσης τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀρίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἕδραν τῆς ἐπαρχίας.

Ἡ ἀποφυγὴ δὲν ἐπιφέρει ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου.

58. Ἅμα συνταχθῇ παρὰ τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν τὸ πρωτόκολλον, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγὴ τῆς σταφίδος ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ προκαταβάλληται ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπὶ παρακαταθήκῃ κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν τιμήν, νὰ τακτοποιῆται δὲ μετὰ ταῦτα ἅμα φθάσῃ ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου.

Πᾶσα ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγὴ σταφίδος πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου ἀπαγορεύεται.

Β΄. Περὶ Βαλανοκιτιδίων.

59. Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκιτιδοδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον εἰσπραττόμενον μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτήτων ἢ ἐθνικῶν.

Λαμβάνεται δὲ οὗτος ἐπὶ μὲν τῶν βαλανιδίων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου λογιζομένου πρὸς ὀκάδας 44, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος, κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν.

Α΄. Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα ἔγγειος φόρος δρ. 1. 10. Τελωνιακὸν δικαίωμα λεπ. 60.

Β΄. Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἐγκτητικὸς φόρος δραχ. 3. Τελωνιακὸν δικαίωμα λεπ. 60.

Γ΄. Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον, Ἀττικὴν καὶ ἀνατολικὴν Ἑλλάδα· Ἔγγειος φόρος δραχ. 1. 05. Τελωνιακὸν δικαίωμα λεπ. 60.

Δ΄. Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν· Ἐγκτητικὸς φόρος δρ. 2.

Τελωνιακὸν δικαίωμα λεπ. 60.

Ἐπὶ δὲ τῶν κικιδίων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀκᾶς κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν. Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν· Ἐγκτητικὸς φόρος λεπ. 25. Τελωνιακὸν δικαίωμα λεπ. 6. Δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἔγγειος φόρος λεπ. 10. Τελωνιακὸν δικαίωμα λεπτὰ 6.

60. Ὡς πρὸς τὰ μέρη, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βαλανοκικιδίων θέλουν τηρηθῆ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1843 τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ.

61. Ὅστις φωραθῇ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδοδένδρων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 52 στοιχ. Β' καὶ Δ'. ἄνευ ἀδείας τοῦ δημασίου ἐπιστάτου, ὑποβάλλεται εἰς πληρωμὴν τῆς διπλασίας ἀξίας τοῦ προϊόντος, τὸ ὁποῖον ἤθελε συλλέξει, κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης δίδοται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου.

Γ'. Περὶ τοῦ Πρινοκοκκίου καὶ Ῥιζαρίου.

62. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρινοκοκκίου προσδιορίζεται εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν δι' ἑκάστην ὀκᾶν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτὰ 90· ὁ δὲ τοῦ ῥιζαρίου εἰς δραχμὰς 2 τὸ καντάριον, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς δρ. 1 καὶ λεπτὰ 20.

Δ' Περὶ Σύκων.

63. Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου· Δι' ἔγγειον φόρον δραχμὴ 1. Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπτὰ 60.

Ε'. Περὶ Λεμονίων Πορτοκαλλίων κ. λ. π.

64. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων καὶ κίτρων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης διὰ τοῦ πρωτοκόλλου κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὸν ἔπαρχον, τὸν τελώνην καὶ τὸν δήμαρχον τῆς πρωτευούσης.

Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων, πορτοκαλλίων καὶ κίτρων πληρόνεται ὡσαύτως ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

65. Ἡ λαθραία μεταφορὰ ἢ ἐξαγωγὴ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 ἐνδιαλαμβανομένων προϊόντων ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος θέλει δὲ ἐπιβάλλεσθαι καὶ λόγῳ ἐγγείου φόρου διὰ τὰς λοιπὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινή, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων νόμον.

Τὸ τριτημόριον τοῦ λόγῳ ποινῆς λαμβανομένου ποσοῦ δίδοται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις εἰς ἀμοιβήν.

ΚΕΦΑΛ. Η'.

Περὶ φορολογίας τῆς σταφίδος Ἠλείας καὶ Ὀλυμπίας.

66. Ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος ἀποδιδόμενος ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας καὶ Ὀλυμπίας ἐνοικιάζεται καὶ ἀποδίδεται ἀπὸ μὲν τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τὸ δημόσιον εἰς χρήματα, ἀπὸ δὲ τοὺς φορολογουμένους, εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς εἶδος.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου γίνεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀλωνίων εἰς λίτρας, ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας διὰ ζυγίσματος.

67. Ὁ δήμαρχος κοινοποιεῖ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν πρὸ πέντε ἡμερῶν τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρυγητοῦ κατὰ τμῆμα, ἢ καὶ καθ' ὅλον τὸν δῆμον.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει ἐπὶ τῇ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως νὰ παρευρίσκηται ἐπιτοπίως εἰς τὸν τρυγητόν. Ἄλλως, οἱ φορολογούμενοι προχωροῦσιν ἀκωλύτως εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ τρυγητοῦ. Ἀπαγορεύεται ὅμως ἡ ἀνάμιξις καρπῶν παραγομένων ἀπὸ κτήματα, ἀποδίδοντα τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0,

μὲ καρποὺς παραχθέντας αὐτουσίως ἀποδίδοντα τὸν φόρον κτήματα.

68. Ὅστις τῶν φορολογουμένων παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἢ ὑφαιρέσῃ ἀπὸ τὰ ἀλώνια καρπόν, ἢ δι' οἱουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθήσῃ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστήν, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 45.

Ὁ σταφιδοκαρπὸς θέλει ἀπαραμιτεύεσθαι εἰς ἀποθήκας, δαπάνῃ τῶν ἐνοικιαστῶν, μένει ὅμως ὑπέγγυος εἰς τὸ δημόσιον μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ ἐνοικίου, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκποιηθῇ παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἰμὴ ἐν γνώσει τοῦ ταμείου καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ κατατεθῇ τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἐπὶ τούτῳ τὸ δημόσιον θέλει διορίσει ἐπιτηρητήν, ἔχοντα τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ παρευρίσκηται εἰς πᾶσαν παραλαβὴν καὶ παράδοσιν σταφιδοκαρποῦ καὶ εἰς πᾶσαν σφράγισιν καὶ ἀποσφράγισιν τῶν ἀποθηκῶν, καὶ νὰ κρατῇ βιβλίον εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, μονογραφημένον ἀπὸ τὸν ἔπαρχον.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς εἰσπράξῃ ἀπό τινα τῶν φορολογουμένων εἰς χρήματα τὸν φόρον του, ἢ ἐκποιήσῃ λαθραίως ἢ ὑποξαιρέσῃ σταφιδοκαρπόν, τιμωρεῖται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 στοιχείου ΣΤ'. τοῦ παρόντος νόμου, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην, μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὴν τριπλῆν ἀξίαν τοῦ ἐκποιηθέντος ἢ ὑπεξαιρεθέντος.

Τὸ τρίτον τῆς χρηματικῆς ποινῆς θέλει δίδεσθαι εἰς τὸν καταμηνυτήν, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἐπιτηρητοῦ τῆς ἀποθήκης.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι συνήνεσε καὶ ὁ ἐπιτηρητὴς τῶν ἀποθηκῶν εἰς τὴν λαθραίαν ἐκποίησιν ἢ ὑπεξαίρεσιν σταφιδοκαρποῦ τιμωρεῖται καὶ οὗτος μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—500, ἐπιφυλαττομένης καὶ ἔτι μείζονος ποινικῆς καταδιώξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

ΚΕΦΑΛ. Θ'.

Περὶ διαφόρων ἐπικαρπιῶν.

69. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφίδων καὶ σύκων ἐνοικιάζεται, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 66—68, ἡ δὲ βεβαίωσις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν σύκων γίνεται διὰ μετρήσεως εἰς ὁρμαθοὺς ἐπὶ τῶν τραπεζῶν.

70. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μωραιαδένδρων εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου τὴν 1 Ἰουνίου.

71. Τὸ προϊὸν τῶν ἀδιαθέτων ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδοκαρπῶν, συκῶν, ἐλαιῶν βαλανοδένδρων. μωραιῶν κλπ. ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας εἰς χρήματα.

ΚΕΦΑΛ. Ι'.

Περὶ φορολογίας τῆς ῥητίνης, κατράμης κλπ.

72. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, βεβαιουμένης διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου, δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας.

73. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τούτου γίνεται διὰ ζυγίσματος τοῦ προϊόντος ἐπὶ τῶν μερῶν, τὰ ὁποῖα προσδιορίζει τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ὑπολογιζομένου εἰς ὀκάδας.

74. Ἕκαστος τῶν συλλεκτῶν τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης ὀφείλει πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκ τῶν λάκκων ἐξαγωγῆς ἢ τῆς μεταφορᾶς τῶν προϊόντων τούτων νὰ εἰδοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ δασάρχου ἢ δασονόμου τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὸ ζύγισμα τοῦ προϊόντος, καὶ ἐὰν οὗτος ἢ ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ δὲν παρευρεθῇ, ζυγίζει μόνος αὐτὸ ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς τοὐλάχιστον τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων, συνταττομένου περὶ τούτου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ἐπέχει τόπον διπλοτύπου τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

75. Ἐάν τις φωραθῇ συλλέγων λαθραίως ῥητίνην ἢ κατράμην εἰς ἐθνικὰ δάση, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινήν, ἴσην μὲ τὴν διπλῆν ἀξίαν τοῦ συλλεχθέντος προϊόντος. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀνακαλυφθῇ τὸ προϊόν, δύναται ὅμως νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ζημία, ὁ συλλέκτης γενόμενος γνωστὸς ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ νομίμου φόρου, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἀπεπειράθη νὰ ὑπεκφύγῃ. Ἐὰν δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ζημία, ὁ συλλέκτης ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 5—50, τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον καὶ δημοτικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ τρίτον τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντος προστίμου δίδοται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, ἐκτὸς ἐὰν ἦναι ὁ ἐνοικιαστὴς, ἢ ὁ ἐπιστάτης τοῦ δήμου.

76. Τὰ ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγόμενα κάστανα, κέρνα, κοκκονάρια, πόασσα κ. λ. π. δασικὰ προϊόντα ἐνοικιάζονται ἐπὶ δημοπρασίας εἰς χρήματα.

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης καὶ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων, ἅτινα παράγονται ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας, βεβαιούμενος ὁ μὲν ἐπὶ τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης κατὰ τὸ ἄρθρον 73, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων, κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὁδηγίας ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῶν περὶ ἐκτιμήσεως ἐν γένει διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἀποδίδοται εἰς χρήματα.

Ὅστις συλλέξῃ λαθραίως ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων εἰς ἰδιωτικὰ δάση, ἢ δι οἱουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθήσῃ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15.

Τὸ ἐνοίκιον τῶν ἀνωτέρω δασικῶν προϊόντων πληρώνεται εἰς δύω ἴσας δόσεις, τὴν 4 καὶ 31 Σεπτεμβρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ιγ'.

Περὶ φορολογίας τῶν Δακωνικῶν προϊόντων.

77. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύω ἐπαρχιῶν υἱτύλου καὶ Γυθείου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ οἴνου, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται πρὸς 10 τοῖς 0|0 κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ συμεταφορὰν αὐτῶν διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ μῆνα διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἐπάρχου, τοῦ τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης.

Ὁ δὲ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν ἀκολούθων προϊόντων κανονίζεται ὡς ἑφεξῆς.

α.) Ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς λεπτὰ 8 τὴν ὀκᾶν· β'.) Ὁ ἐπὶ τῆς μετάξης πρὸς δραχ. 2:50 τὴν ὀκᾶν, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος· γ'.) Ὁ ἐπὶ τῶν κουκουλίων πρὸς λεπτὰ 60 τὴν ὀκᾶν, ἐὰν ἦναι ἐκ τῶν συνήθων, καὶ πρὸς δραχμὴν 1, ἐὰν ἦναι ἐκ τῶν διὰ μηχανῆς ἢ ἄλλως πως ξηραινομένων.

Τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς μετάξης καὶ τῶν κουκουλίων, ὅταν ἐξάγωνται, πληρώνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀνωτέρω ὁρισθέντος ποσοῦ τοῦ φόρου.

Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος, τῶν βαλανιδοκαρδίων, τοῦ πρινοκοκκίου, τοῦ ῥιζαρίου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ τούτου εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

78. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόρος εἰσπράττεται εἰς τὸ τελωνεῖον Γυθείου, τὸ ὑποτελωνεῖον Αἰμενίου, τὸ σταθμοφυλακεῖον Ἁλμυροῦ καὶ τὰ φυλακεῖα Κυτριῶν καὶ Καρδαμύλης.

79. Οἱ μετακομίζοντες ἀπὸ τοὺς ὁμόρους ἐπαρχίας εἰς τὴν Λακωνίαν ὁμοειδῆ μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 77 ἀναφερόμενα προϊόντα, εἴτε διὰ νὰ τὰ ἐξαγάγωσιν, εἴτε διὰ νὰ τὰ πωλήσωσιν ἐκεῖ, ὀφείλουσι νὰ διαβαίνουσι διὰ μιᾶς τῶν τριῶν ὁδῶν, ἢ διὰ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Σπάρτην εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς ἀπὸ Ἀρχοντικὰν εἰς Γύθειον, διὰ τῆς ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἁλμυρὸν, καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ διαβατήρια παρὰ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ἀρχῶν, ὀπισθεν τῶν ὁποίων θέλει δηλοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων, καὶ τὸ βάρος καὶ εἶδος τῶν προϊόντων. Ἁρμόδιοι δὲ ἀρχαὶ εἶναι οἱ δήμαρχοι ἐκεῖνοι, ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων λαμβάνονται καὶ μεταφέρονται τὰ προϊόντα εἰς Λακωνίαν. Τὰ διαβατήρια ταῦτα θέλουν παρουσιάζεσθαι εἰς ἕνα τῶν ἁρμοδίων κατὰ τὴν Λακωνικὴν ἐφόρων, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θέλουν ἐφοδιάζεσθαι μὲ ἀποδεικτικὸν πρὸς ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν ἢ κατανάλωσιν τῶν προϊόντων.

80. Ὁ μεταφέρων διὰ ξηρᾶς Λακωνικὰ προϊόντα εἰς ἄλλην τοῦ κράτους ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸν νεοσυμπεφυρμένον ἔγγειον φόρον εἰς μίαν τῶν κατὰ τὴν Λακωνίκην τελωνιακῶν ἀρχῶν ἐπὶ διπλοτύπῳ ἀποδείξει, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ παραπαραθιθῇ εἰς ἕνα τῶν κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρων, ὅστις, ἀφοῦ βεβαιωθῇ, ὅτι περιέχονται ἀκριβῶς ἐν αὐτῇ τὰ μεταφερόμενα προϊόντα ἐκδίδει ἄδειαν ἐλευθέρας μεταφορᾶς.

Ἐπιτρέπεται νὰ πληρώνηται ὁ φόρος καὶ εἰς τὸν ἁρμόδιον ἔφορον. Ἀλλ' ἐν ταὐτῷ περιπτώσει ὀφείλει ὁ ἔφορος νὰ ἐκδίδῃ ἐντὸς τῆς περὶ ἐλευθέρας μεταφορᾶς ἄδειας καὶ διπλότυπον ἀποδείξιν πληρωμῆς.

81. Ὅστις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 79 ἀναφερομένων δημάρχων ἤθελε δηλώσει ὡς προϊόντα τοῦ δήμου του, προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὡρισμένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 231 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

82. Οἱ τελῶναι Λακωνίας θέλουν θεωρεῖ καὶ φορολογεῖ ἀνεξαιρέτως ὡς Λακωνικὰ προϊόντα ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικὰ τῶν ἐφόρων ἀποδεικτικὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 79.

83. Ὅστις ἐξάγει λαθραίως προϊόντα τῆς Λακωνίας ἢ μεταφέρει αὐτὰ εἰς τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 79 ἀναφερομένας, ὑποβάλλεται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς, τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Περὶ νομικῆς κατοχῆς τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

84. Τὸ δημόσιον ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ εἰς ἑαυτὸ τὴν νομικὴν κατοχὴν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων, ἐφ' ὅσων ἐλάμβανε δικαίωμα ἐπικαρπίας μέχρι τέλους τοῦ 1843, ἐκτὸς ἂν ἀπώλεσεν αὐτὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ διὰ ῥητῆς παραιτήσεως.

Περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀποθηκαρίων.

85. Οἱ ἀποταμιευόμενοι εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας δημόσιοι καρποὶ διαχειρίζονται ἀπὸ ἀποθηκαρίους διοριζομένους ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν· δύναται μάλιστα τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον ν' ἀναθέτῃ τὰ ἔργα ταῦτα καὶ εἰς ἄλλους δημοσίους ἢ δημοτικοὺς, ὑπαλλήλους.

Τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν ἀποθηκαρίων ἐξελέγχουσιν οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι καὶ καταλογίζουσιν εἰς βάρος των ὅλα τὰ τυχόντα ἐλλείμματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἰσχύοντος πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν τῶν σιτηρῶν. Πᾶσα περὶ καταλογισμοῦ ἀπόφασις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῆς ἀφοῦ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ὑπολόγου.

Αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ ἐκτελοῦνται διαικητικῶς κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἐλλειμμάτων ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ ἰσολογισμοὶ τῶν ἀποθηκαρίων παραπέμπονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον συναποστέλλονται καὶ οἱ παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφόρων ὑποβαλλόμενοι ἰσολογισμοὶ τῆς ἐν γένει φορολογίας τοῦ ἔτους, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς λόγον ἐξελίγξεως εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀποθηκαρίων καὶ τῶν ὑπολόγων.

Περὶ τῶν δημοσίων φόρων.

86. Οἱ εἰς εἶδος εἰσπραττόμενοι παρὰ τοῦ δημοσίου φόροι, ἐφ' ὅσον εὑρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ, δὲν ὑπόκεινται εἰς δημοτικὸν ἢ εἰς ἄλλον τινὰ φόρον.

Περὶ γενικῶν ὁδηγιῶν καὶ διασαφήσεων.

87. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διασαφήσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀρχάς, τοὺς ἐνοικιαστάς, τοὺς ἐκτιμητὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμήν.

Περὶ ἐκποιήσεως καὶ παραχωρήσεως καρπῶν.

88. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἴδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 εἰς τοὺς φορολογουμένους.

Περὶ ἐξαιρέσεως τῶν ἐκτιμητῶν καὶ ἐπιδιαιτητῶν.

89. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10—30 δραχμῶν νὰ προτείνωσιν αὐθορμήτως τὴν ἐξαίρεσίν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

90. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἢ καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἀνὰ χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἔγγραφα.

Περὶ δημοπρασιῶν ἐν γένει.

91. Οἱ ὅροι τῶν δημοπρασιῶν, αἱ συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀνανεώζονται διὰ βασ. διατάγματος.

92. Αἱ διατάξεις τῶ
τοῦ παρόντος νόμου ἐφα
λόγως καὶ ὡς πρὸς ἅπαντ
φόρους, οἵτινες κατὰ τὸν ν
κιάζονται ἐπὶ δημοπρασί

Περὶ ἀμέσου εἰσπράξεω
κιαζομένων φ

93. Οἱ δι' ἐνοικιάσε
κατὰ τὸν παρόντα νόμο
τύχωσι κατὰ τὰς δημοπ
προσφορῶν, εἰσπράττοντ
σμὸν τοῦ δημοσίου δι' ἐπ
λάκων, διοριζομένων πα
Οἰκονομικῶν ὑπουργείου,
τὰ δικαιώματα καὶ ὑποκ
τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοι
στατοφύλακες οὗτοι θεω
σιοι ὑπηρέται καὶ ὁρκίζο
νον διὰ τοὺς δημοσίους ὑ
ἐνώπιον τῶν οἰκονομικῶν

Περὶ διπλοτύπων καὶ

94. Τὰ ἄρθρ. 18—2
πων, καὶ 41 περὶ ἐκτιμή
τος νόμου εἶναι ἀναλόγως
προϊόντα τὰ ὁποῖα κατὰ
μον διατίθενται δι' ἐνοικι
οῦνται δι' ἐκτιμήσεως.

Περὶ στερήσεως τῶν π
μάτων τῶν δημοσίων
ὑπηρετ

95. Ἐπιστάται, ὑποε
κες, ἀποθηκάριοι καὶ π
εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ
ὁπωσδήποτε ἤθελον ζημ
ον πρὸς ἴδιον, ἢ ἄλλου τ
κεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις
κοῦ νόμου ὡρισμέναις π
στέρησιν ὑπηρεσίας ἀπὸ

Περὶ πειθαρχικῶν

96. Αἱ κατὰ τὴν ἐφ
ρόντος νόμου καὶ τοῦ πρὸ
Β. διατάγματος παραβάσ
ων καὶ δημοτικῶν ὑπαλ
ὁ παρὼν νόμος δὲν ἐπι
ποινὴν, τιμωροῦνται πε
τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικ

πρόστιμον δρχ. 10—100, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς πολιτικῆς ἀποζημιώσεως, ἐὰν ὡς ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπῆλθε ζημία.

97. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου 1852.

---

789. *Δ. Περὶ ἐπικυρώσεως καὶ δημοσιεύσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας κλεισθείσης τὴν 27 Νοεμβρίου 1850 ταχυδρομικῆς συμβάσεως, ἣν αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάγησαν ἐν Ἀθήναις τὴν 10/22 Ἰουνίου 1852.*

Ο ΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ ἰδόντες τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως ἐπικυρωτικὴν πρᾶξιν, εὐδοξοῦμεν νὰ ἐπικυρώσωμεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν κατὰ τὴν 27 Νοεμβρίου 1850 κλεισθεῖσαν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ταχυδρομικὴν Συνθήκην καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργὸν Κύριον Α. Παΐκον νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐπικυρωτικὴν πρᾶξιν καὶ ἀνταλλάξῃ μετὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως τὰς ἐπικυρώσεις αὐτῆς καὶ νὰ τὴν δημοσιεύσῃ ὅπως ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Μαρτίου 1852

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστριακῆς Αὐτοκρατορίας.

Πεισθεῖσαι ἀμφότεραι αἱ Κυβερνήσεις ἥ τε τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ τῆς Αὐστρίας, ὅτι οἱ ὅροι τῆς Ταχυδρομικῆς συμβάσεως τῆς 7 Μαρτίου (23 Φεβρουαρίου 1834) δὲν ἐπαρκοῦσι περιπλέον εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, καὶ ὅτι νέος κανονισμὸς συμφωνότερος πρὸς τὰς περιστάσεις ταύτας κατέστη ἀναγκαῖος, διώρισαν ἐκ μέρους μὲν τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Γεώργιον Σκοῦφον, ἱππότην τοῦ χρυσοῦ σαυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, ἱππότην τοῦ Ῥωσσικοῦ τάγματος τῆς ἁγίας Ἄννης β'. τάξεως, καὶ ἱππότην τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, βουλευτὴν, Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος

Ἐκ μέρους δὲ τῆς Αὐστρίας τὸν Κύριον κόμητα Φρεδερίκον Ἰγγ-λχεῖμ Θαλαμηπόλον τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Βασιλικῆς καὶ ἀποστολικῆς Μεγαλειότητος, ἐπιτετραμμένον Αὐτῆς παρὰ τῇ Α. Μεγαλειότητι τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐπιτετραμμένους, εἰς οὓς ἀνετέθη νὰ συζητήσωσι καὶ κλείσωσι Ταχυδρομικὴν σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας. Οἱ δὲ ἐπίτροποι ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, καὶ, εὑρεθέντων τούτων ἐν τάξει, συνέταξαν τὰ ἑπόμενα ἄρθρα, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρας ἐπικυρώσεως.

1. Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας θέλει ὑπάρχει τακτικὴ καὶ περιοδικὴ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία πρὸς μεταφορὰν τῶν τε ἐπιστολῶν καὶ τῶν ἐντύπων ἐξ Ἑλλάδος εἰς Αὐστρίαν καὶ τὰ λοιπὰ Κράτη καὶ τ' ἀνάπαλιν.

2. Ἡ συγκοινωνία αὕτη θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Λόϋδ τῶν ἐκτελούντων τὴν διὰ θαλάσσης Α. Β. ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον θέλει κλεισθῆ συγχρόνως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Διευθυντηρίου τῆς Ἑταιρίας Λόϋδ συνθήκη θαλασσοπλοΐας, κανονίζουσα τοὺς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας κατάπλους καὶ ἀπόπλους, καὶ προσδιορίζουσα τοὺς λιμένας, οὓς θέλει συνδέει ἡ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία.

3. Τῆς θαλασσοπλοϊκῆς ταύτης συνθήκης ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον θέλει προστεθῆ εἰς τὴν παροῦσαν ταχυδρομικὴν σύμβασιν, καὶ θέλει θεωρηθῆ ὡς μέρος συνεχὲς καὶ συμπληρωτικὸν τῆς συμβάσεως ταύτης.

4. Ἡ ἀμοιβαία ἀνταλλαγὴ τῶν ἀνταποκρίσεων θέλει γίνεσθαι εἰς κεκλεισμένους φακέλλους, ἐκ μὲν τῆς Ἑλλάδος διὰ

τῶν γραφείων τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Σύρου, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Πατρῶν, ἐκ δὲ τῆς Αὐστρίας διὰ τοῦ γραφείου τῆς Τεργέστης.

5. Ἂν δ' εἰς τὸ μετὰ ταῦτα κριθῇ εὔλογον νὰ συστηθῶσι γραφεῖα πρὸς ἀνταλλαγὴν ἀλληλογραφίας καὶ ἄλλαχοῦ ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν, τοῦτο θέλει γίνεσθαι διὰ κοινῆς συγκαταθέσεως ἀμφοτέρων τῶν ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων.

6. Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀλληλογραφιῶν θέλει γίνεσθαι περιοδικῶς εἰς τὰς προσδιωρισμένας ἐποχὰς καὶ κατὰ τὰς βραχυτέρας διευθύνσεις, ὅπως ταχύτατα φθάνωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των.

7. Οἱ ἐπιστέλλοντες ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Αὐστρίᾳ θέλουσιν, ἐκτὸς μόνον τῶν ἐν τοῖς ἄρθρ. 16, 17 καὶ 18 ὁριζομένων περιτάσεων, εἶσθαι ἐλεύθεροι· α. ἢ νὰ ἀφήσωσιν ὁλόκληρον τὸ ταχυδρομικὸν τέλος εἰς βάρος τοῦ δεχομένου τὴν ἐπιστολήν, β. ἢ νὰ προπληρόνωσιν ὁλόκληρον τὸ τέλος τοῦτο ἀπὸ τοῦ μέρους, ἀφ' οὗ ἡ ἐπιστολὴ ἀποστέλλεται, μέχρι τοῦ μέρους εἰς ὃ ἐπιδίδεται.

8. Τὸ κοινὸν δύναται νὰ πέμπῃ ἐπιστολὰς συστημένας, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν δὲν θέλει σημειοῦσθαι ἡ ἀξία τοῦ περιεχομένου, διότι τὸ ταχυδρομεῖον δὲν ὑποχρεοῦται ν' ἀποζημιώσῃ, ἀλλὰ μόνον ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἀπεστάλη καὶ ἐπεδόθη ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐπιγραφήν της.

9. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐπιστολὴ συστημένη ἤθελεν ἀπολεσθῇ διὰ παραραδρομὴς ἢ ἀμελείας τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων, ἐκ τῶν δύω ταχυδρομικῶν διευθύνσεων ἐκείνη, ὑφ' ἧς τὴν δικαιοδοσίαν ἀπωλέσθη ἡ ἐπιστολή, θέλει πληρόνει πρὸς ἀποζημίωσιν φιορίνια 20 ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπαιτήσως, ἥτις δύναται νὰ γίνῃ ἢ εἰς τὸ ταχυδρομικὸν κατάστημα, ὅθεν ἔγεινεν ἡ ἀποστολὴ ἢ εἰς ἐκεῖνο, ὅπου ἔμελλε νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις.

Ἡ ἀπότισις τῆς ποσότητος ταύτης θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν ἔχοντα δικαίωμα ἐπ' αὐτῆς, ἡ δὲ ἀπαίτησις πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ ἐπιστολὴ δοθῇ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον· μετὰ δὲ τὴν προθεσμίαν ταύτην δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀπαίτησις.

10. Τὰ διὰ τὴν μεταξὺ τῶν δύω ἐπικρατειῶν ταχυδρομικὴν κοινωνίαν πλέον ρωτέα τέλη εἰσὶ τὰ ἑξῆς.

α. Τὸ θαλάσσιον τέλος, β'. τὸ τέλος τοῦ Αὐστριακοῦ ταχυδρομείου· γ'. τὸ τέλος τοῦ Ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου.

Τὰ ὑπὸ α. καὶ β. σημειωθέντα τέλη ἀνήκουσιν εἰς τὴν Αὐστριακὴν ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν, ἥτις θέλει συνενοηθῇ μετὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ Λόϋδ διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπότισιν τοῦ θαλασσίου τέλους· τὸ δὲ ὑπὸ στοιχεῖον γ'. ἀναφερόμενον τέλος ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν.

11. Τὸ θαλάσσιον τέλος διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἐπιστολῶν μεταξὺ Τεργέστης καὶ τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων, ὅπου θέλουσι προσορμίζεσθαι τὰ ἀτμόπλοια τοῦ Λόϋδ, προσδιορίζεται εἰς ἑνὸς καραντάνια (monnaie de convention) δι' ἑκάστην ἁπλῆν ἐπιστολὴν ζυγίζουσαν ἓν λώτιον, κατὰ τὸν σταθμὸν τῆς Βιέννης ἢ 15 γραμμάρ.

12. Τὰ αὐστριακὰ ταχυδρομικὰ τέλη προσδιορίζονται ὡς ἕπεται· α. ἀπὸ Τεργέστης ἢ εἰς Τεργέστην δύο καραντάνια· β. ἀπὸ τῶν μερῶν ἢ εἰς τὰ μέρη τὰ μὴ ἀπέχοντα τῆς Τεργέστης ὑπὲρ τὰς 10 λεύγας τὸ πολὺ τρία καραντάνια· γ. ἀπὸ τῶν μερῶν ἢ εἰς τὰ μέρη τὰ ἀπέχοντα τῆς Τεργέστης μέχρι 20 λευγῶν καὶ αὐτῶν ἐμπεριεχομένων, ἓξ καραντάνια· δ. ἀπὸ ὅλα καὶ δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Αὐστριακοῦ Κράτους ἑννέα καραντάνια δι' ἑκάστην ἁπλῆν ἐπιστολὴν ἑνὸς αὐστριακοῦ λωτίου. Ἐπιστολαὶ δὲ ὑπὲρ τὸ ἓν λώτιον καὶ μέχρι τῶν δύω λωτίων ζυγίζουσαι τιμῶνται τὸ διπλοῦν· αἱ δὲ ὑπὲρ τὰ δύο καὶ μέχρι τῶν τριῶν λωτίων ζυγίζουσαι, τὸ τριπλάσιον τοῦ διὰ τὴν ἁπλῆν ἐπιστολὴν ὁρισθέντος τέλους, καὶ οὕτω καθεξῆς. Οἱ ταχυδρομικοὶ σταθμοὶ οἱ ἐντὸς τοῦ κύκλου δέκα λευγῶν ἀπὸ Τεργέστης εὑρισκόμενοι, ὡς καὶ οἱ ἐπέκεινα τῶν 10 λευγῶν μέχρις 20 λευγῶν καὶ αὐτῶν ἐμπεριλαμβανομένων, θέλουσι γνωστοποιηθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων.

13. Τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ τέλη κανονίζονται κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύουσαν διατίμησιν, ἤτοι α. ἀπ' Ἀθηνῶν καὶ εἰς Ἀθήνας· β'. ἀπὸ Πειραιῶς καὶ εἰς Πειραιᾶ· γ'. ἀπὸ Πατρῶν καὶ εἰς Πάτρας· δ'. ἀπὸ Σύρου καὶ εἰς Σύρον δέκα λεπτά. Ἀπὸ παντὸς μέρους καὶ εἰς πᾶν μέρος ἀπέχον μέχρι 10 ὡρῶν καὶ αὐτῶν ἐμπεριεχομένων 10 λεπτά. ἀπὸ δὲ 10 μέχρι 20 ὡρῶν 20 λεπτά. ἀπὸ 20 ἕως 30 ὡρῶν 30 λεπτά. ἀπὸ 30 καὶ ἐπέκεινα 40 λεπτὰ δι' ἑκάστην ἁπλῆν ἐπιστολὴν ζυγίζουσαν ὀλιγώτερον τῶν 7 1|2 γραμμῶν. Ἐπιστολαὶ δὲ ὑπερβαίνουσαι τὸ βάρος ἁπλῶν ἐπιστολῶν θέλουσι πληρόνει α. ἀπὸ 7 1|2 μέχρι 10 γραμμῶν μίαν καὶ ἡμίσειαν φορὰν τὸ δικαίωμα ἀποκλειστικῶς τοῦ τέλους τῆς ἁπλῆς ἐπιστολῆς, β'. ἀπὸ 10—15 γραμμῶν δύο· γ'. ἀπὸ 15—20 γραμμῶν ἀποκλειστικῶς δύο καὶ ἡμίσειαν φορὰν τὸ τέλος τῆς ἁπλῆς ἐπιστολῆς καὶ οὕτω καθεξῆς, προστιθεμένου πάντοτε τοῦ ἡμίσεως τοῦ τέλους τῆς ἁπλῆς ἐπιστολῆς κατ' αὔξησιν πέντε γραμμῶν τοῦ βάρους.

Διὰ δὲ τὴν μεταξὺ τῆς Στερεᾶς καὶ τῶν Νήσων τοῦ Βασιλείου κοινωνίαν καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ τῆς διατιμήσεως κανονιζομένου τέλους διὰ τὴν διὰ ξηρᾶς ἀποστολὴν τῶν γραμμάτων πληρόνεται πρόσθετον τέλος 10 λεπτῶν, αὐξανόμενον καθ' ἣν ἀναλογίαν προσδιορίζει ἡ διατίμησις.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων θέλει φέρει εἰς γνῶσιν τῆς Διευθύνσεως τῶν Αὐστριακῶν τοὺς τόπους, ὅσοι κεῖνται εἰς τὰς προρρηθείσας ἀποστάσεις.

14. Ἔκπτωσις τοῦ τέλους γίνεται ἐπὶ τῶν ἑπομένων ἀντικειμένων.

α'. Δι' ἐφημερίδας, φυλλάδια καὶ περιοδικὰ ἔντυπα ὑπὸ σταυρωτὴν ἢ ἁπλῆν ταινίαν καὶ οὐδὲν ἄλλο ἔχοντα διὰ χειρὸς ἐπιγεγραμμένον, πλὴν μόνης τῆς Διευθύνσεως τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς ἡμερομηνίας· 1. τὸ θαλάσσιον τέλος προσδιορίζεται εἰς 1 καραντάνιον· 2. τὸ αὐστριακὸν ταχυδρομικὸν τέλος εἰς ἓν καραντάνιον ἐπὶ ἑκάστου λωτίου· 3. τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν τέλος εἰς τέσσαρα λεπτὰ τὸ φύλλον, κατὰ τὴν ἐγχώριον διατίμησιν.

β'. Διὰ δείγματα ἐμπορευμάτων δεδεμένα ὑπὸ ταινίας οὕτως, ὥστε νὰ φαίνεται τὸ περιεχόμενον, πληρόνεται ὡς θαλάσσιον τέλος καὶ ὡς αὐστριακὸν ταχυδρομικὸν τέλος, τὸ τέλος τῆς ἁπλῆς ἐπιστολῆς διὰ δύο λώτια, ὡς ἑλληνικὸν δὲ ταχυδρομικὸν τέλος, τὸ τρίτον τοῦ τέλους τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστολῆς, ἂν τὸ δεῖγμα ἦναι προσημμένον εἰς ἐπιστολήν, ἂν δὲ στέλληται μόνον, τὸ τέλος δὲν δύναται νὰ ἦναι ἔλαττον τοῦ τέλους τῆς ἁπλῆς ἐπιστολῆς.

15. Τὰ Ἑλληνικὰ τέλη θέλουσι διατηρήσει τὴν αὐτὴν ὡς καὶ μέχρι τοῦδε πρόοδον, καὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει ὁποῖα εἶναι δι' ὅλας τὰς ἐξ Ἑλλάδος ἀποστελλομένας, ὅσαι εἶναι πληρωμέναι, ὡς καὶ δι' ὅλας ὅσαι φθάνουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπλήρωτοι, ἐκτὸς ἂν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐγκρίνῃ εἰς τὸ μετέπειτα νὰ ἐλαττώσῃ αὐτά· τὸ αὐτὸ λέγεται καὶ περὶ τοῦ τέλους τοῦ ἀφιεροῦντος τὰς ἐφημερίδας, τὰ περιοδικὰ φυλλάδια, ὅσα ἀποστέλλονται ὑπὸ ταινίαν σταυρωτὴν ἢ ἁπλῆν, ὡς καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν δειγμάτων.

Ἀλλ' ἐν Αὐστρίᾳ, τὰ Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα θέλουσιν εἰσπράττει ἓν καὶ μόνον Ἑλληνικὸν τέλος 6 καραντανίων δι' ἑκάστην ἐπιστολήν, ζυγίζουσαν ἓν λώτιον, ἥτις πέμπεται εἰς Ἑλλάδα πληρωθεῖσα, ἐὰν δὲν ἔχωσιν οὐδὲν ἄλλο ἐπιγεγραμμένον, πλὴν τῆς διευθύνσεως, τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς ἡμερομηνίας, θέλουσι πληρόνει τὸ ἐν Αὐστρίᾳ ὡρισμένον τέλος, ἤτοι ἓν καραντάνιον τὸ λώτιον.

Ἡ πρόοδος τῶν δύο τελευταίων τρόπων τελῶν θέλει κανονίζεσθαι κατὰ τὴν Αὐστριακὴν διατίμησιν, καὶ τὰ αὐτὰ θέ-

λει γίνει καὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν δειγμάτων. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπολογισθῇ τὸ ἐκ τῆς συνομολογίας ταύτης δυνάμενον νὰ πηγάσῃ κέρδος ἢ ζημία, διὰ τοῦτο καταλογίζεται εἰς τὸ Αὐστριακὸν ταχυδρομικὸν ταμεῖον. Ἡ δὲ Ἑλλὰς θέλει ἀποζημιοῦσθαι διὰ τὸ ταχυδρομικὸν αὐτῆς τέλος ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐν χρήσει ὑπάρχουσαν ταχυδρομικὴν αὐτῆς διατίμησιν.

16. Αἱ ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαί, αἱ ἐξ Ἑλλάδος προερχόμεναι καὶ εἰς Αὐστρίαν ἀποστελλόμεναι ἢ τ' ἀνάπαλιν, θέλουσι προπληρόνεσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 11, 12, 13 καὶ 15.

Α'. Αἱ εἰς τὰ Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα παραδιδόμεναι ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαὶ θέλουσι πληρόνει ἐκτὸς τούτου πρὸς ὄφελος τοῦ Αὐστριακοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου, τὸ τέλος τῆς συστάσεως καὶ τὸ τῆς ἀποδείξεως τῆς παραλαβῆς.

Β'. Αἱ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα παραδιδόμεναι ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαὶ θέλουσι πληρόνει πρὸς ὄφελος τοῦ Ἑλλην. ταχυδρομικοῦ ταμείου τὸ διπλάσιον τοῦ τέλους τῆς ἁπλῆς ἐπιστολῆς, κατὰ τὴν ἐκατέρωσε διατίμησινι.

17 Προπληρόνονται δὲ ὑποχρεωτικῶς μέχρι τοῦ μέρους, εἰς ὃ διευθύνονται.

α. Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν εἰς ταχυδρομικὰ τέλη ὑποκειμένων προσώπων καὶ διευθυνόμεναι πρὸς τὰς Α. Α. Βασιλικὰς Μεγαλειότητας, καὶ πρὸς τὰς Α. Α. Καισαροβασιλικὰς Μεγαλειότητας, προσέτι δὲ πρὸς τὰ μέλη τοῦ Βασιλικοῦ καὶ τοῦ Καισαροβασιλικοῦ Οἴκου.

β'. Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν εἰς τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ὑποκειμένων προσώπων, αἱ διευθυνόμεναι ἀμοιβαίως πρὸς τὰς ἀρχὰς ἑκατέρων τῶν ἐπικρατειῶν.

γ'. Τὰ δείγματα, αἱ ἐφημερίδες, τὰ περιοδικὰ φυλλάδια, τὰ ὑπὸ σταυρωτὴν ἢ ἁπλῆν ταινίαν.

18. Δὲν ὑπόκειται δὲ εἰς ταχυδρομικὸν τέλος ἐν ἑκατέρᾳ τῶν ἐπικρατειῶν, εἴτε ἀποστελλομένη, εἴτε παραλαμβανομένη· α. ἡ ἀλληλογραφία μεταξὺ τῆς Α. Α. Βασιλικῆς Μεγαλειοτήτων καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Α. Α. Καισαροβασιλικῶν Μεγαλειοτήτων καὶ τῆς Καισαροβασιλικῆς Οἰκογενείας ἀφ' ἑτέρου· β'. ἡ μεταξὺ τῶν ἀρχῶν τῶν δύο ἐπικρατειῶν ἀλληλογραφία, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας· ἀλλ' ὑπως ἀπαλάττηται ἡ ἀλληλογραφία αὐτη τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, πρέπει καὶ φέρῃ ἡ ἐπιστολὴ τὴν σφραγῖδα καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἀποστελλούσης ἀρχῆς, ὡς καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς εἰς ἣν ἀποστέλλεται, προσέτι δὲ ὅτι ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν.

19. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Λόϋδ νὰ δέχωνται εἰς Ἑλληνικοὺς λιμένας, ὅπου προσορμίζονται, ἄλλας ἐπιστολὰς ἀπὸ τὰς παραδιδομένας αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ταχυδρομείων. Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον ὡς πρὸς τὴν ἀλληλογραφίαν μεταξὺ τῆς ἐν Ἑλλάδι Αὐστριακῆς πρεσβείας, τῶν πρόξένων, προξενείων καὶ πρακτόρων αὐτῆς μεταξύ των καὶ μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς των· προσέτι δὲ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Λόϋδ μεταξύ των καὶ μετὰ τοῦ διευθυντηρίου αὐτῶν.

Ὅταν δὲ αἱ ἀλληλογραφίαι αὗται διαβιβάζωνται ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλο τῆς Ἑλλάδος μέρος διὰ τοῦ τακτικοῦ ταχυδρομείου, τότε πληρόνουσι τὸ τακτικὸν τέλος κατὰ τὴν ἐν χρήσει συνήθη διατίμησιν διὰ τὴν μετακομιδὴν τῆς ἀλληλογραφίας.

20. Ἐπιστολαὶ μὴ ἐπιδοθεῖσαι, εἴτε διότι ὁ εἰς ὃν διευθύνονται, ἠρνήθη τὴν παραλαβὴν ἢ ἀνεχώρησεν, εἴτε δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν, ἐπιστρέφονται, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται εἰς τέλος ἐπιστροφῆς· ὅσαι δὲ τῶν ἐπιστολῶν τούτων εἶχον ἀποσταλῆ ὡς βεβαρυμέναι μὲ δικαιώματα ἐπιδίδονται κατὰ τὸ αὐτὸ βάρος καὶ τὴν πληρωμήν, καθ' ἃ κατ' ἀρχὰς παρεδόθησαν ἀπὸ τὸ πέμπον ταχυδρομεῖον εἰς τὰ πρὸς ὃ διευθύνοντο.

21. Ἡ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ πέμπῃ εἰς Τεργέστην

τὰ ξένους τόπους προσδιωρισμένην
λογραφίαν, ὅπως ἐκεῖθεν διαπέμπη-
διὰ τῶν ταχτικῶν ταχυδρομείων
μέρη τοῦ προσδιωρισμοῦ της· ἡ δὲ
ένων τόπων προερχομένη καὶ διὰ
Ἑλλάδα προσδιωρισμένη ἀλληλογρα-
ῆτις παραδίδεται εἰς τὰ Αὐστριακὰ
ρομεῖα θέλει πέμπεται διὰ τῶν
υτέρων ὁδῶν εἰς Τεργέστην, καὶ ἐ-
ν διὰ τοῦ πρώτου ἀποπλεύσαντος
πλοίου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ταχυδρο-
ν.

12. Ἅμα κυρωθείσης τῆς παρούσης
βάσεως, ἀναλαμβάνει ἡ Αὐστριακὴ
ίρνησις νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῶν
υδρομικῶν διευθύνσεων τῶν ξένων ἐ-
ρετιῶν ὅσαι ἔχουσιν ἄμεσον συγκοι-
ίαν μετὰ τῆς Αὐστριακῆς, ὅπως κα-
ισθῶσι τὰ διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀλληλο-
αφίαν εἰσπρακτέα τέλη, τὴν κατάργη-
τῆς ὑποχρεωτικῆς προπληρωμῆς τῶν
ιστολῶν, καὶ πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ
υκαλύνῃ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀλληλο-
αφίας.

Μετὰ τοῦτο δὲ θέλουσι γίνει αἱ ἀνή-
ωσαι συνεννοήσεις μετὰ τῶν ἑλληνικῶν
χυδρομείων.

13. Μέχρις οὗ δὲ αἱ προρρηθεῖσαι με-
ξὺ τῆς Αὐστριακῆς καὶ τῶν ξένων Κυ-
νήσεων διαπραγματεύσεις ἀποτερα-
ῶσι, προσδιορίζονται τὰ ταχυδρομι-
τέλη ὡς ἕπεται.

Α'. Αἱ ἁπλαῖ ἢ ἐπὶ συστάσει ἐπιστο-
αἱ ἐφημερίδες. τὰ φυλλάδια καὶ πε-
ικὰ ἔντυπα, καὶ τὰ τῶν ἐμπορευμά-
δείγματα, τὰ ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν
ένων εἰς ξένους τόπους ἀποστελλόμε-
προπληρόνονται μέχρι Τεργέστης, ἐ-
ένως οἱ πέμποντες αὐτὰ ὀφείλουσι
πληρόνωσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρο-
ν τὰ ἐν ἄρθροις 11 καὶ 13 προσδιω-
ένα τέλη, ἐξ ὧν τὸ μὲν θαλάσσιον
ς ἀνήκει εἰς τὴν Αὐστριακὴν ταχυ-
ικὴν διεύθυνσιν, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν
δρομικὸν τέλος εἰς τὴν Ἑλληνικήν.

Β'. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀπὸ ξένων τόπων εἰς
δα διαβιβαζομένης ἀλληλογραφίας
προσδιορίζονται τὰ τέλη ὡς ἕπεται.

1. Διὰ τὰς μέχρι Τεργέστης προπλη-
ρωθείσας ἐπιστολὰς θέλει πληρόνεσθαι τὸ
θαλάσσιον τέλος.

2. Διὰ τὰς ἐκ Πρωσσίας, Βαυαρίας, Σα-
ξωνίας προερχομένας καὶ μέχρι Τεργέστης
προπληρωθείσας ἐπιστολάς, ὡς καὶ διὰ
τὰς προερχομένας ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπικρα-
τειῶν τῆς Γερμανικῆς Συμμαχίας, ὅσαι
ἤθελον εἰσέλθει τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν ταχυ-
δρομικὸν Αὐστριακογερμανικὸν δεσμόν,
προσέτι δὲ διὰ τὰς ἐπιστολὰς τῶν Δουκά-
των τῆς Μοδένης καὶ Πάρμας, ὡς καὶ τῶν
λοιπῶν Ἰταλικῶν ἐπικρατειῶν, ὅσαι ἤθε-
λον εἰσέλθει εἰς τὸν Αὐστριακο-Ἰταλικὸν
ταχυδρομικὸν δεσμόν, θέλει πληρόνεσθαι
τὸ θαλάσσιον τέλος, καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ
Αὐστριακογερμανικόν, ἢ Αὐστριακοϊτα-
λικὸν τέλος πρὸς ἑννέα καραντάνια τὴν ἁ-
πλῆν ἐπιστολὴν ἑνὸς λωτίου, αὐστριακὸν
σταθμόν.

3. Διὰ δὲ ἐπιστολὰς προπληρωθείσας
μόνον μέχρι τῶν κατὰ τὴν Ῥωσσίαν, Πο-
λωνίαν, Βλαχίαν, Μολδαυΐαν, Σερβίαν,
Σαρδηνίαν καὶ Ἑλβετίαν Αὐστριακῶν ὁ-
ρίων, πληρόνεται τὸ θαλάσσιον τέλος, καὶ
πρὸς αὐτὸ τὸ αὐστριακὸν διαμετακομίσε-
ως τέλος πρὸς ἓξ καραντάνια τὴν ἁπλῆν
ἐπιστολὴν ἑνὸς λωτίου.

4. Ἡ διὰ ξένων τελῶν ἐπιβεβαρυμένη
ἀλληλογραφία θέλει πληρόνει τὰ τέλη ταῦ-
τα, καὶ προσέτι τὸ θαλάσσιον τέλος καὶ
τὸ Αὐστριακὸν τῆς διαμετακομίσεως, καὶ
τὸ Αὐστριακογερμανικόν, ἢ Αὐστριακοϊ-
ταλικὸν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρ. 13.

Εἰς ὅλας δὲ τὰς προρρηθείσας περι-
πτώσεις θέλει πληρόνεσθαι προσέτι ὡς
Ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν τέλος, κατὰ τὸ
ἄρθρ. 13 πρὸς ὄφελος τοῦ Ἑλληνικοῦ τα-
χυδρομικοῦ ταμείου, ἐνῷ τὰ ὑπ' ἀριθ.
1—4 τέλη θέλουν καταλογίζεσθαι εἰς
ὄφελος τοῦ Αὐστριακοῦ ταχυδρομικοῦ Τα-
μείου.

Ἡ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις τῆς Αὐστρί-
ας θέλει γνωστοποιήσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν τὸ ποσὸν τῶν
ξένων τελῶν, περὶ ὧν ἐλέχθη ὑπ' ἀριθ. 4.

Τὸ Αὐστριακογερμανικὸν ἢ Αὐστριακοϊταλικὸν τέλος, ὡς καὶ τὸ Αὐστριακὸν διαμετακομίσεως δι' ἐπιστολὰς ζυγιζούσας ὑπὲρ τὸ ἓν λώτιον βάρος, θέλει ὑπολογίζεσθαι κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 12 ἐκτεθεῖσαν ἀναλογίαν.

24. Ἐπὶ τοῦ θαλασσίου τέλους καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ τῆς διαμετακομίσεως, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ Αὐστριακογερμανικοῦ, ἢ Αὐστριακοϊταλικοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους, θέλει γίνεσθαι διὰ τὰς ἐφημερίδας καὶ ἔντυπα κτλ. προσέτι καὶ διὰ τὰ δείγματα, ἢ ἐν τῷ ἄρθρ. 15 ὁρισθεῖσα ἔκπτωσις· ὡς πρὸς τὰ ξένα τέλη ὅμως, διὰ τὰ ῥηθέντα ἀντικείμενα, τὸ ποσὸν αὐτῶν θέλουσι προσδιορίσει αἱ συμβάσεις, αἵτινες πρέπει νὰ γίνωσι μετὰ τῶν ἀνκουσῶν ταχυδρομικῶν διευθύνσεων.

25. Αἱ ἄχρηστοι ἐπιστολαὶ θέλουσιν ἐπιστρέφεσθαι ἀπηλλαγμέναι παντὸς τέλους ἐπιστροφῆς, αἱ δὲ ἐπιβεβαρυμέναι μὲ δικαιώματα θέλουσι παραδίδεσθαι ἐπὶ τῷ στοθμῷ, ἢ τιμῇ, δι' ἧς κατ' ἀρχὰς εἶχον ἐπιδοθῇ ἀπὸ τὸ πέρπον ταχυδρομεῖον, εἰς τὸ πρὸς ὃ πέμπονται.

Ἐπιστολαὶ δὲ, ἐπιστρεφόμεναι ἀπὸ ἑνὸς ξένου ταχυδρομείου εἰς ἄλλο, δι' ἀπουσίαν τοῦ εἰς ὃν διευθύνονται, θέλουσι πληρώνει τὰ προῤῥηθέντα τέλη, καὶ προσέτι τὰ τῆς ἐπιστροφῆς.

26. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ ἐν ἄρθρ. 22 ἀναφερομένη διαπραγμάτευσις ἤθελεν ἐπιφέρει τὴν κατάργησιν τῆς ὑποχρεωτικῆς προπληρωμῆς μέχρι τοῦ μέρους τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐπιστολῶν, θέλουσι ἰσχύει οἱ ὅροι τῶν προλαβόντων ἄρθρων ὡς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν τέλος, τὸ θαλάσιον, τὸ Αὐστριακὸν τῆς διαμετακομίσεως, τὸ Αὐστριακογερμανικὸν καὶ τὸ Αὐστριακοϊταλικὸν τέλος.

Τὰ ξένα ταχυδρομικὰ τέλη θέλουσιν εἰσπράττεσθαι κατὰ τοὺς ὅρους, οἵτινες ἤθελον κανονισθῆ μετὰ τῶν ξένων ταχυδρομικῶν διευθύνσεων.

27. Εἰς ἐπιστολὰς, ἐφημερίδας κτλ. δείγματα ἐμπορευμάτων, προερχόμενα ἐξ Ἑλλάδος καὶ διευθυνόμενα εἰς Αὐστρίαν θέλει ἐπιτυποῦσθαι τὸ σήμαντρον τοῦ ἀποστέλλοντος ταχυδρομείου, καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς εἰς τὸ ταχυδρομεῖον παραδόσεως.

Αἱ δὲ ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαὶ θέλουσι προσέτι φέρει σήμαντρον ἔχον τὰς λέξεις «ἐπὶ συστάσει».

28. Εἰς δὲ προπληρωθείσας ἐπιστολὰς θέλει ἐπιβάλλεσθαι οὐ μόνον τὸ ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ σημειωθὲν σήμαντρον, ἀλλὰ καὶ ἄλλο ἔχον τὰ γράμματα Π. Ε. Δ. ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς ταχυδρομείοις, καὶ τὴν λέξιν Franco. « πληρωμένη » ἐν τοῖς Αὐστριακοῖς· τὸ σήμαντρον δὲ τοῦτο τυπούμενον δι' ἐρυθρᾶς μελάνης, ὥστε νὰ κόλως νὰ διακρίνηται, σημαίνει ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐπροπληρώθη μέχρι τοῦ μέρους τῆς προορισμοῦ της.

29. Τὰ ὑπὸ τοῦ δεχομένου τὴν ἐπιστολὴν πληρωτέα τέλη θέλουσι σημειοῦσθαι ὑπὸ τοῦ ταχυδρομείου τοῦ πέμποντος τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἐπιτίθεται καὶ τὸ ταχυδρομικὸν σήμαντρον· τὰ δὲ προπληρωνόμενα τέλη ἐπιγράφονται ὄπισθεν τοῦ περικαλύμματος τῆς ἐπιστολῆς· τὸ δὲ θαλάσσιον τέλος σημειοῦται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰ λοιπὰ τέλη.

30. Τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς παραλαβῆς τῶν ἐπὶ συστάσει ἐπιστολῶν, φέροντα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παραλαβόντος καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐπιδόσεως ἀποπέμπονται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τὸ διεκπεραιῶσαν τὴν ἐπιστολὴν ἄνευ τέλους ἐπιστροφῆς.

31. Ἀπαιτήσεις δι' ἐπιστολὰς ἐπὶ συστάσει θέ'σουν γίνεσθαι ἔγγραφοι καὶ πέμπεσθαι διὰ τοῦ ἑπομένου ταχυδρόμου εἰς τὸ ἀνῆκον ταχυδρομεῖον μετὰ δηλώσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῶν γενομένων ἐρευνῶν.

Ἂν δὲ αἱ ἔρευναι αὗται ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἀπωλέσθη, ἢ ἄλλως παρεβιάσθη, ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Αὐστριακὴ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις, θέλουσι συνεννοεῖσθαι διὰ τὰ περαιτέρω.

32. Ἐπιστολαὶ, ἐσφαλμένως διευθυνθεῖσαι, ἢ μὴ ἐπιδοθεῖσαι, εἴτε δι' ἄρνησιν τοῦ εἰς ὃν διευθύνονται, τοῦ νὰ τὰς δεχθῇ εἴτε δι' ἀπουσίαν αὐτοῦ, θέλουσιν ἐπιστρέφεσθαι διὰ τοῦ ἑπομένου ταχυδρομείου· αἱ δὲ φέρουσαι τὴν σημείωσιν « διεκρέουσα » (poste restante) θέλουσι μένει εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διεκπεραιώσεως αὐτῶν, καὶ θέλουσι μετὰ ταῦτα ἐπιστρέφεσθαι εἰς τὸ πέμψαν αὐτὰς ταχυδρομεῖον, ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ζητηθῶσιν ἀπὸ τὸν εἰς ὃν διευθύνονται, ἢ ἂν αὐτὸς, ἢ ὁ ἀποστολεὺς δὲν διατάξῃ ἄλλως περὶ αὐτῶν.

33. Τὸ ταχυδρομεῖον Τεργέστης, καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ συγκοινωνοῦντα Ἑλληνικὰ γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, θέλουσι μεταχειρίζεσθαι ἔγγραφα εἰδοποιήσεως κατὰ τοὺς εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν προσηρτημένους τύπους.

34. Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν τελῶν μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Αὐστριακῶν ταχυδρομείων διὰ τὴν ταχυδρομικὴν κοινωνίαν, γίνεται εἰς Αὐστριακὰ φιορίνια καὶ καραντάνια (monnaie de convention.)

35. Τὰ Ἑλληνικὰ γραφεῖα τῆς ἀνταλλαγῆς, καὶ τὸ ἐν Τεργέστῃ Αὐστριακὸν γραφεῖον ὀφείλουσι νὰ παραβάλλωσι τὸ περιεχόμενον τῶν ἐγγράφων εἰδοποιήσεων, μετὰ τοῦ περιεχομένου τῶν ἀριθμημένων φακέλλων, νὰ σημειῶσιν εἰς τὰ φύλλα ταῦτα, ἂν παρατηρήσωσι τινὰ ἀτοπίαν, καὶ σύμφωνα μὲ τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἐξετάσεως, νὰ συντάττωσι τὴν ἀπάντησιν τῆς παραλαβῆς.

36. Τὰ ἀνταλλακτήρια γραφεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκεῖνα τῆς Τεργέστης δύνανται νὰ δέχωνται ἀμοιβαίως συνδρομὰς εἰς ἐφημερίδας ἐκδιδομένας ἐν Ἑλλάδι καὶ Αὐστρίᾳ, ἢ ἐν ξέναις τόποις καὶ νὰ τὰς ἀποστέλλωσιν· ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ τῶν ἐν ξέναις τόποις ἐκδιδομένων ἐφημερίδων θέλουσι γίνεσθαι δεκταὶ, ἂν μόνον ἡ ἀποστολή των εἶναι δυνατὴ εἰς τὸ πέμπον ταχυδρομεῖον.

37. Ἡ συνδρομὴ πρέπει νὰ ἦναι τοὐλάχιστον διὰ μίαν τριμηνίαν. Ἂν δὲ οἱ ὑπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος ἐπιβαλλόμενοι ὅροι ἀπαιτῶσι μακροτέραν προθεσμίαν, θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τούτους.

38. Ἡ συνδρομὴ πρέπει νὰ ζητῆται ἐγκαίρως, ὥστε νὰ ἔχῃ καιρὸν τὸ ἀνῆκον ταχυδρομεῖον νὰ τὴν παραγγείλῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου αὐτῆς.

Μόνον ὁ τὸν ὅρον τοῦτον τηρῶν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ταχτικὴν παραλαβὴν τῶν φύλλων τῆς ἐφημερίδης.

39. Ἂν εἰς δέμα ἐφημερίδων παρατηρηθῇ, ὅτι ἐλλείπουσι φύλλα, τὸ ἀποστεῖλαν ταχυδρομεῖον πρέπει νὰ εἰδοποιῆται διὰ τοῦ ἑπομένου ταχυδρόμου, καὶ θέλει ἐπιμελεῖσθαι νὰ πέμψῃ ἀδιαπάνως τὰ φύλλα ταῦτα, ἂν ὑπάρχωσιν ἀκόμη διαθέσιμα παρὰ τῷ ἐκδότῃ. Ἂν ὅμως ἡ εἰδοποίησις δὲν γείνῃ διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου, ὁ συνδρομητὴς θέλει πληρώνει τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἀπαιτουμένην ἀποζημίωσιν.

40. Ἂν ἐφημερίς τις παύσῃ ἐκδιδομένη, ὁ συνδρομητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀνήκοντος μέρους τῆς συνδρομῆς του· ἀλλὰ τὸ τὴν ἐφημερίδα διαπέμπον ταχυδρομεῖον δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπόδοσιν ταύτην, εἰμὴ μόνον ἐὰν ὁ συντάκτης ἦναι εἰς κατάστασιν νὰ δώσῃ τὴν εἰς τοὺς συνδρομητάς του ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν.

41. Αἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ Αὐστρίᾳ ἐκδιδόμεναι ἐφημερίδες, φυλλάδια καὶ ἔντυπα θέλουσι διαπέμπεσθαι ἀμοιβαίως ὑπὸ τῶν ταχυδρομείων, ἐπὶ τῇ τιμῇ ὅσην ἔχουσιν εἰς ἑκάτερον τῶν τόπων.

42. Αἱ ἐκτὸς τοῦ Αὐστριακοῦ Κράτους ἐκδιδόμεναι ἐφημερίδες, περιοδικὰ ἔντυπα, φυλλάδια κτλ. θέλουσι παραδίδεσθαι παρὰ τοῦ ἐν Τεργέστῃ ταχυδρομείου εἰς τὰ Ἑλληνικὰ εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν, εἰς ἣν πληρώνονται παρὰ τῶν ἐν Τεργέστῃ συνδρομητῶν.

43. Τὸ τὴν συνδρομὴν ζητοῦν ταχυδρομεῖον ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἀμέσως ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς εἰς τὸ διαπέμψαν ταχυδρομεῖον.

44. Αἱ δύο συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ, ὥστε ἡ ἀλληλογραφία νὰ μὴν ἐπιβαρύνηται ἀπὸ τέλη ἀνώτερα τῶν ὡρισμένων διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Κλάσματα, πηγάζοντα εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ Αὐστριακοῦ εἰς Ἑλληνικὸν νόμισμα, δὲν θέλουσιν ὑπολογίζεσθαι, ἂν ὑπερβαίνωσι τὰ δύο λεπτά, ἂν δὲ ὑπερβαίνωσι τὰ τρία λεπτά, θέλουσιν ὑπολογίζεσθαι ὡς πέντε λεπτά.

45. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων εἰδοποιήσεων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς, τὸ Καισαροβασιλικὸν λογιστήριον θέλει καταστρώνει κατὰ τριμηνίαν ἰσολογισμόν, περιλαμβάνοντα τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν ἑκάστης τῶν Διευθύνσεων. Ἀντίγραφον δὲ τοῦ ἰσολογισμοῦ τούτου θέλει πέμπεσθαι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν.

46. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις θέλει γνωστοποιεῖ εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν συγκοινωνιῶν « ἐν Βιέννῃ » πᾶν λάθος, ὃ ἤθελεν ἀπαντήσει, ἐξελέγχουσα τὸν ἰσολογισμὸν τοῦτον, καὶ θέλει ἐπισυνάπτει καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Ἡ οὕτως ἀποδειχθεῖσα διαφορά, θέλει καταλογίζεσθαι εἰς τὸν ἰσολογισμὸν τῆς ἐπομένης τριμηνίας.

47. Τὸ περίσσευμα τοῦ ἰσολογισμοῦ θέλει δίδεσθαι εἰς τὴν Διεύθυνσιν, εἰς ἣν ὀφείλεται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ τριμηνιαίου ἰσολογισμοῦ εἰς αὐστριακὸν νόμισμα, ἢ εἰς συναλλαγματικάς, δι' ὅλην τὴν ποσότητα εἰς αὐστριακὸν νόμισμα.

Ἡ πληρωμὴ θέλει γίνεσθαι εἰς Ἀθήνας, ἂν τὸ Ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον ἦναι τὸ ἔχον λαμβάνειν, καὶ ἐν Τεργέστῃ ἂν ἦναι τὸ Αὐστριακόν.

48. Ἀμφότεραι αἱ Διευθύνσεις ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς συμβάσεως ταύτης καὶ νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὰς ἀνωτέρας αὐτῶν ἀρχὰς πᾶσαν αὐτῶν τροποποίησιν, ἣν ἤθελον νομίσει πρόσφορον εἰς τὴν τῆς ὑπηρεσίας ἀνάπτυξιν, ὅπως γίνῃ ὥριμος σκέψις περὶ τῆς καταχωρήσεως τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς τὴν σύμβασιν.

49. Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς συμβάσεως ταύτης θέλουσι γίνει ἐν Ἀθήναις ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς σήμερον, θέλει δὲ τεθῇ αὕτη εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου 1854· ἡ δὲ διάρκεια αὐτῆς ὁρίζεται ἐπὶ δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν.

Μετὰ δὲ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, θέλει ἐξακολουθήσει ἰσχύουσα, μέχρις οὗ ἡ μία τῶν δύο Κυβερνήσεων ἀναγγείλῃ εἰς τὴν ἄλλην, ὅτι θέλει τὴν παῦσιν αὐτῆς· τούτου δὲ μὴ γενομένου θέλει θεωρεῖσθαι ἀνανεουμένη καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ θέλει παύσει μόνον ἰσχύουσα ἓν ἔτος, ἀφοῦ γίνῃ ἡ ῥηθεῖσα ἀγγελία, ἢ ἂν ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλης συμβάσεως.

Δι' ὃ ἐγένοντο δύο ὅμοια τῆς παρούσης καὶ ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν ἑκατέρωθεν ἐπιτετραμμένων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) 1850. »

Ἐπικυρωθείσης διὰ τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 29 Μαρτίου 1851 Β. Διατάγματος τῆς κατὰ τὴν 27 Νοεμβρίου 1850 κλεισθείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστριακῆς Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως, ὑπογράφουσι τὴν παροῦσαν ἐπικυρωτικὴν πρᾶξιν δυνάμει τῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος δοθείσης ἡμῖν πρὸς τοῦτο Βασιλικῆς ἐξουσίας καὶ δηλοποιοῦμεν, ὅτι ἡ ῥηθεῖσα σύμβασις θέλει ἔχει κῦρος καὶ ἰσχὺν ἐφ' ὅλον τὸν διὰ τοῦ ἄρθρου 49 συνομολογηθέντα χρόνον.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 10|22 Ἰανουαρίου 1852.

---

730. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ καὶ Βασιλικοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ τοῦ προνομιούχου, εἰς Τεργέστην.

Ὁ Κύριος Γεώργιος Σιούτσος γενικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ Κ. Φορτουνάτος Ἴβιτς πράκτωρ ἐν Ἀθήναις τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ καὶ πληρεξούσιος τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐτοκρ. καὶ Βασιλικοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ, προνομιούχου εἰς Τεργέστην, λαβόντες ἐντολὴν νὰ ἐπιφέρῃ βελτιώσεις εἰς τὴν τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας ὑπηρεσίαν τοιαύτην, ὁποία εἶναι ἤδη συστημένη, καὶ νὰ κανονίσῃ τὰς μεταξὺ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας μελλούσας σχέσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁρισθείσης ταχυδρομικῆς συμβάσεως ἀπὸ 15|27 Ἀπριλίου 1843, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς δὲν ἐξέπνευσεν εἰσέτι, ἀφοῦ ἐκοινοποίησαν ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσιά των ἐσυμφώνησαν ὡς ἀκολούθως, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρας ἐγκρίσεως.

1. Ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ὑποχρεοῦται νὰ διατηρήσῃ.

1. Μίαν συγκοινωνίαν κατὰ δεκαπενθημερίαν, (ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης), μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἀθηνῶν (Πειραιῶς) διὰ τῆς Ἀγκῶνος, Βρινδιζίου, Κερκύρας, Ἀργοστολίου, Ζακύνθου, Πατρῶν, Αἰγίου καὶ Λευτρακίου εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ἀπὸ Καλαμάκιον μέχρι τοῦ Πειραιῶς, συμφώνως μὲ τὴν γραμμὴν 1 τοῦ πίνακος, τοῦ προσηρτημένου εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν.

2. Ἑτέραν δευτέραν συγκοινωνίαν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, (ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης), μεταξὺ Τεργέστης καὶ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς Κερκύρας, τῆς Σύρου, (μὲ πλαγίαν γραμμὴν μέχρι τῶν Ἀθηνῶν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος) καὶ τῆς Σμύρνης, συμφώνως μὲ τὴν γραμμὴν 2 τοῦ αὐτοῦ πίνακος καὶ

3. Ἑτέραν τρίτην συγκοινωνίαν, ἐκτὸς ἐκείνης τοῦ Καλαμακίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν (Πειραιῶς) τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸν § 1 τοῦ 1 ἄρθρου μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου καθ' ἑβδομάδα (ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης)· τὰ ταξείδια ταῦτα μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Καλαμακίου θέλουν γίνεσθαι δι' ἀτμοκινήτου σταθμεύοντος εἰς Πειραιᾶ, συμφώνως μὲ τὴν γραμμὴν 1 τοῦ ῥηθέντος πίνακος.

2. Τὸ εἰς Πειραιᾶ σταθμεῦον ἀτμοκίνητον θέλει κάμνει τακτικῶς ταξείδια μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίας κατὰ δεκαπενθημερίαν, ἐκτὸς πάντοτε τῆς περιστάσεως ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης ἢ ἐμποδίου, προερχομένου ἀπὸ τὰς τυχαίας βραδύτητας τῶν μεταξὺ Τεργέστης καὶ Κωνσταντινουπόλεως ταξειδευόντων ἀτμοπλοίων, ἢ τινος ἀναφορικοῦ ἐπισκευῆς.

Ἐν τοσούτῳ τὰ ταξείδια ταῦτα τὰ μεταξὺ τοῦ Πειραιῶς καὶ Ναυπλίας, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐσωτερικαὶ συγκοινωνίαι, πρὸς ὑποίας ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ διατηρεῖ σήμερον, ἢ ἤθελε θέσει ἀκολούθως εἰς ἐνέργειαν συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 3, 5, 6 καὶ 22 τῆς παρούσης συμβάσεως, καὶ αἱ ὁποῖαι ἤθελαν συστηθῇ διὰ τὴν ἀπὸ τῆς μιᾶς ἀκτῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου εἰς ἄλλην μεταφοράν, θέλουσι παύσει ἀπὸ τὴν ῥηθεῖσαν ἑταιρίαν, ἅμα συστηθῶσιν ἑλληνικὰ ἀτμοκίνητα, εἴτε ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, εἴτε ἀνήκοντα εἰς ἰδιώτας, ἀλλ' ἀναγνωρισμένα ὡς ἰδιοκτησία Ἑλληνική, καὶ πρισδιωρισμένα διὰ τὰς ῥηθείσας ἐσωτερικὰς συγκοινωνίας.

Ἡ παραίτησις αὕτη θέλει γίνει μετὰ δύο μῆνας, ἀφ' ὅτου ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος εἰδοποιήσει περὶ τούτου τὴν ἑταιρίαν.

Ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ἀφ' ἑτέρου ἔχει τὸ δικαίωμα, κατὰ προαίρεσιν νὰ ἀναβάλῃ ἢ νὰ παύσῃ ἐντελῶς τὰ ῥηθέντα ταξείδια μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Ναυπλίας, καθὼς καὶ τὰς λοιπὰς ἐσωτερικὰς συγκοινωνίας, τὰς ὁποίας διατηρεῖ ἤδη, ἢ προτίθεται νὰ θέσῃ ἀκολούθως εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω, εἰδοποιοῦσα συγχρόνως περὶ τούτου τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ ἐναντίας τὰ ὑπάρχοντα ἐσωτερικὰ ταξείδια κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, δηλαδὴ

ρεταξὺ Πατρῶν καὶ Λουτρακίου, μεταξὺ Καλαμακίου καὶ Πειραιῶς, μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου, καὶ τ' ἀνάπαλιν, θέλουσι διατηρηθῆ πάντοτε ἀπὸ τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λόϋδ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης συμβάσεως.

3. Αἱ ἡμέραι τῆς ἀρίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοκινήτων τοῦ Λόϋδ, τῶν προσδιωρισμένων μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰς τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας, ἐκανονίσθησαν ἤδη ἐντὸς τοῦ πίνακος τοῦ προσηρτημένου εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν· ἀλλ' ἡ διεύθυνσις τοῦ Λόϋδ δύναται νὰ τὰς μεταβάλῃ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῆς ἀλληλογραφίας, ἀφοῦ πρῶτον κοινοποιήσῃ τὸν σκοπόν της τοῦτον εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος· εἰς περίστασιν δε, καθ' ἣν κατεπείγουσαι ἀνάγκαι ἤθελον ἀπαιτήσει ἀκολούθως μεταβολάς τινας ἢ μεταρρυθμίσεις εἰς τὸν διάπλουν τῶν ἀτμοκινήτων τοῦ Λόϋδ, καθόσον ἀφορᾷ τὰ ταξείδια αὐτῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας διαφόρους λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἑταιρία ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ εἰσάξῃ τὰς μεταβολὰς ταύτας, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τὰς πραγματοποιήσῃ, πρὶν ἢ προηγουμένως συνεννοηθῇ μὲ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος· ἐννοεῖται δὲ ὅτι, τὰ δύο ταξείδια μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἀθηνῶν (Πειραιῶς) διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ δύο μεταξὺ Τεργέστης καὶ Τουρκίας διὰ τῆς Σύρου, θέλουσι διατηρηθῆ εἰς πᾶσαν περίστασιν.

4. Τὰ ἔξοδα τοῦ ὁπλισμοῦ, τῆς ἀποσκευῆς καὶ διατηρήσεως τῶν εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν προσδιωρισμένων ἀτμοκινήτων τοῦ Λόϋδ, καὶ ἐν γένει πᾶσα δαπάνη ἀφορῶσα τ' ἀτμοκίνητα ταῦτα, θέλει εἶσθαι εἰς βάρος τῆς Ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ.

5. Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ἀτμοκίνητα, ὡς καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἤθελεν ἀποφασίσει ἡ ἑταιρία νὰ σταθμεύσῃ ἀκολούθως εἰς Πειραιᾶ, ἢ ἄλλον τινὰ λιμένα τοῦ Βασιλείου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει, ἢ ν' ἀποκαταστήσῃ τινὰς συγκοινωνίας, τὰς ὁποίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἡ ἑταιρία ἤθελε θέσει εἰς ἐνέργειαν μετὰ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, θέλουν θεωρεῖσθαι καὶ δέχεσθαι εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως εἰς Πάτρας, Αἴγιον, Λουτράκι, Καλαμάκι, Πειραιᾶ, Σύρον καὶ Ναύπλιον, ἐν ὅσῳ ἀνήκουσιν εἰς τὴν, περὶ ἧς ὁ λόγος, ὑπηρεσίαν ὡς πολεμικὰ πλοῖα καὶ θέλουσι χαίρει ἐντελῆ ἀτέλειαν παντὸς δικαιώματος ναυτιλίας διακρατάμισεως ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς κατανάλωσιν ἀνθράκων, καθὼς ἐπίσης θέλουν ἀπολαμβάνει ὅλας τὰς εὐκολίας, ὅσας μέχρι τοῦδε ἐχαίροντο κατὰ συνέπειαν τῶν ὑπαρχόντων διαταγμάτων τῶν ἀφορώντων τὰ πλοῖα ταῦτα. Οὐδεμία ὁποιαδήποτε ἀρχὴ δύναται νὰ τ' ἀποτρέψῃ ἀπὸ τὸν εἰδικόν των προσδιορισμόν, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν ἐπιβατῶν, τῶν πραγματειῶν, τῶν γρούπων, κ.τ.λ.

6. Τὰ ἀτμοκίνητα τῆς ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ δύνανται νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν εἰς Πάτρας, Αἴγιον, Λουτράκι, Καλαμάκι, Ναύπλιον, Πειραιᾶ καὶ Σύρον νομίσματα, μέταλλα ἀργυρᾶ ἢ χρυσᾶ καὶ ἐμπορεύματα, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐπιβάτας ὁποιουδήποτε ἔθνους μὲ τὰ προσωπικά φορέματά των καὶ πράγματα, συμμορφουμένων τῶν πλοιάρχων εἰς πᾶσαν περίστασιν μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῶν ὑγειονομείων, τῶν τελωνείων καὶ τῆς ἀστυνομίας τῶν λιμένων τούτων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων. Ἐὰν δὲ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄρθρου 3 τῆς παρούσης συμβάσεως ἤθελε συμφωνηθῆ νὰ προστεθῶσι τὰ ἀτμοκίνητα τοῦ Λόϋδ καὶ εἰς κανένα ἄλλον λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ἐννοεῖται ὅτι θέλουσιν ἔχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῶσι καὶ ἐκεῖ τὰς πράξεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸν παρὸν ἄρθρο

7. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον δὲ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, καὶ ὡς πρὸς ὅλας τὰς εἰς αὐτὰς ἀναφερομένας λεπτομερείας θέλουσι συμμορφωθῆ αὐστηρῶς μὲ τοὺς ὅρους τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν, ἢ τῶν ὁποίων ἤθελαν γείνει εἰς τὸ ἑξῆς μεταξὺ τῶν δύο διευθύνσεων τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστρίας, ἐξαιρουμένης τῆς μεταβολῆς τοῦ δρομολογίου.

8. Ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μεταφέρῃ διὰ τῶν ἀτμοκινήτων της τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐσφραγισμένους φακέλλους, διὰ τὴν Ἀγκῶνα, Κέρκυραν, Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν καὶ τοὺς λοιποὺς λιμένας τοὺς σημειουμένους ἐν τῷ προσηρτημένῳ δλοιπορικῷ πίνακι εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν, καὶ ἐναλλαξ ἀπὸ τοὺς τόπους ἐκείνους διὰ τὴν Ἑλλάδα.

9. Ἡ εἰρημένη ἑταιρία ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ μεταφέρῃ ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἐμπιστευθῆ εἰς τὰ ἀτμοκίνητά της εἰς ἐσφραγισμένους φακέλλους, τὰ διάφορα ταχυδρομικὰ γραφεῖα τὰ εὑρισκόμενα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου αὐτὰ τὰ ἀτμοκίνητα προσορμίζονται, διὰ τὰ ἄλλα ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ αὐτοῦ Κράτους.

10. Τὰ πληρωθησόμενα τέλη ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λόϋδ διὰ τοὺς ἐσφραγισμένους φακέλλους τοὺς παραδιδομένους εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑπαλλήλους τῆς ἑταιρίας ταύτης, καὶ διευθυνομένους εἰς τοὺς τόπους τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸ ἄρθρον 8, προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως.

§ 1. Διὰ τὴν Κέρκυραν, Ἀργοστόλι καὶ Ζάκυνθον πρὸς 6 Κρεϊτσάρια τὸ 1|2 λώτιον ἰσοδυναμοῦν μὲ 7 1|2 γράμμια.

§ 2. Διὰ τὴν Ἀγκῶνα πρὸς 12 Κρεϊτσάρια τὸ 1|2 λώτιον.

11. Ἡ Ἑταιρία ἐλαττόνει τὸ ταχυδρομικὸν τέλος τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν εἰς τὰ κάτωθεν Τουρκικὰ μέρη ἀποστελλομένων γραμμάτων, τουτέστι μεταξὺ Ἑλλάδος, Μυτιλίνης, Χίου, Τσεσμέ, Σμύρνης, Τενέδου, Δαρδανελίων, Καλλιπόλεως, Θεσσαλονίκης καὶ Κωνσταντινουπόλεως εἰς 6 κρεϊτσάρια τὸ ἥμισυ λώτιον. Ἡ διαβάθμισις τῆς διατιμήσεως τοῦ ταχυδρομικοῦ τούτου τέλους, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα τέλη, καὶ αἱ διαβαθμίσεις αὐτῶν, μένουν ὡς ὡρίσθησαν εἰς τὰ ἄρθρα 10, 12, καὶ 14, τῆς παρούσης Συμβάσεως.

13. Τὸ πληρωθησόμενον τέλος ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἑταιρίαν τοῦ Λόϋδ διὰ τοὺς ἐσφραγισμένους φακέλλους, τοὺς παραδιδομένους εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι πράκτορας τῆς ἑταιρίας, καὶ διευθυνομένους εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἔγινεν ἐπίσης μνεία εἰς τὸ ἄρθρον 9, προσδιορίζεται ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως πρὸς 6 κρεϊτσάρια τὸ 1|2 λώτιον.

13. Ὁ πίναξ τῆς διαβαθμίσεως τοῦ δικαιώματος τῶν φακέλλων τῶν περιεχόντων τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ μέρη τ' ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 10, 11, 12 καὶ 17 προσδιορίζονται ἀναλόγως μὲ τὸ βάρος των κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον, ἤτοι.

1. Κατωτέρω τοῦ 1|2 λωτίου μίαν φορὰν τὸ δικαίωμα.

2. Ἀπὸ ἥμισυ λωτίου μέχρι ἑνὸς μίαν καὶ ἥμισειαν φορὰν τὸ δικαίωμα.

3. Ἀπὸ 1 λωτίου μέχρι ἑνὸς καὶ ἡμίσεως δύο φορὰς τὸ δικαίωμα.

4. Ἀπὸ 1 1|2 μέχρι 2 λωτίων δύο καὶ ἥμισυ φορὰς τὸ δικαίωμα.

5. Καὶ οὕτω καθεξῆς ἀπὸ 1|2 ἕως 1|2 λώτιον τὸ ἥμισυ τοῦ δικαιώματος περιπλέον.

14. Τὸ τέλος τῶν ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγραμμάτων, χαρτοδερμένων βιβλίων, φυλλαδίων, χάρτου μουσικῆς, καταλόγων, πραγραμμάτων, ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων διαφόρων, τυπωμένων, λιθογραφημένων, ἢ αὐτογράφων, διευθυνομένων ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν

Ἑλλάδα εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τοῦ Βασιλείου, ὅπου προσορμίζονται τ' ἀτμοκίνητα τοῦ Λόϋδ, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν διευθυνομένων εἰς τὴν Τουρκίαν, εἰς τὰς Ἰονικὰς Νήσους, τὰς σημειουμένας εἰς τὸν προσηρτημένον εἰς τὴν πεπουσαν σύμβασιν ὁδοιπορικὸν πίνακα, εἰς τὴν Ἀγκῶνα καὶ τὸ Βρίνδιζι, προσδιορίζονται ἀπὸ ἓν χρειτσάριον τὸ φύλλον. Τὰ φύλλα ταῦτα θέλουσι παραδίδεσθαι ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Βασιλείου εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι διαφόρους πράκτορας τῆς Ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ, καὶ θέλουσι διευθύνεσθαι εἰς τὸν προσδιορισμὸν των, πληρονομένου τοῦ ῥηθέντος τέλους τοῦ ἑνὸς χρειτσαρίου δι ἕκαστον φύλλον.

15. Ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος παραδίδουσα πάντα φάκελλον ἀλληλογραφίας ἢ ἐφημερίδων ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Λόϋδ, τὸ ἀνάλογον τέλος τῶν ῥηθέντων φακέλλων κατὰ τὴν ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσαν διατίμησιν εἰς νομίσματα Γερμανικὰ (de convention), ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν τῶν νομισμάτων τούτων.

16. Ἡ Ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ὑποχρεοῦται ἐπίσης, ὁσάκις τὸ ζητήσει ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, νὰ δέχηται τὴν διὰ Ἑλλάδα ἀλληλογραφίαν τῆς Ἀγκῶνος εἰς ἐσφραγισμένους φακέλλους, καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν προπληρωμὴν τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον θέλει πληρωθῇ ἀκολούθως ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 καὶ 13.

17. Ἡ Ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ὑποχρεοῦται νὰ κανονίσῃ τὸ ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας τέλος μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει ἔμβῃ εἰς ἐνέργειαν ἡ παροῦσα σύμβασις, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πληρόνηται ἓν καὶ τὸ αὐτὸ τέλος 12 κρειτσάρια διὰ πᾶσαν ἁπλῆν ἐπιστολὴν 1|2 λωτίου δι ὅλα τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὅσα ἐπισκέπτονται τὰ ἀτμοκίνητα τῆς Ἑταιρίας ταύτης.

Εἰς περίστασιν δὲ, καθ' ἣν ἀκολούθως ἤθελον ἐπενεχθῇ μεταξὺ τῶν ταχυδρομικῶν διευθύνσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας τροποποιήσεις τινὲς ἐπὶ τῆς διατιμήσεως τῶν ἀποστελλομένων μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἑλλάδος γραμμάτων, ἐφημερίδων, ἢ ἄλλων ἐντύπων, περὶ ὧν γίνεται μνεία εἰς τὸ ἄρθρον 14, ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφωθῇ ἀκριβῶς μὲ τὰ ἀπορασισθέντα παρὰ τῶν δύο διευθύνσεων τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.

18. Εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ἤθελε λάβει ἀκολούθως ἀνάγκην καὶ ἄλλης γῆς εἰς Καλαμάκιον ἢ Λουτράκιον, ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ, ἐκτὸς τῆς παραχωρηθείσης αὐτῇ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 17 τῆς ταχυδρομικῆς συμβάσεως ἀπὸ 15|27 Ἀπριλίου 1843, διὰ νὰ ἀνεγείρῃ ἀποθήκας πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν γαιανθράκων της, διὰ τὰς ἀμάξας της κτλ. ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀμέσως παραχωρήσει εἰς τὴν ἑταιρίαν κατ' ἐκτίμησιν, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου, πλησίον εἰς τὰ καταστήματα αὐτῆς ἓν στρέμμα εἰς Καλαμάκιον καὶ ἓν εἰς Λουτράκιον, ἢ δύο στρέμματα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰσθμοῦ, ἐὰν τὸ ζητήσῃ.

19. Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις χορηγεῖ ἐπίσης εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λόϋδ.

1. Πλήρη ἐλευθερίαν ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἀποθηκῶν της καὶ ἀτέλειαν διὰ τὴν ξυλείαν καὶ τὸ λοιπὸν ἀναγκαῖον δι' αὐτὰς ὑλικόν.

2. Ἐλευθέραν εἰσαγωγὴν τῶν ἀμαξῶν καὶ τῶν παντοφορείων τῶν προσδιορισμένων διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἐπιβατῶν τῆς ἀποσκευῆς, τῶν γρούπων καὶ πραγματειῶν εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ἡ ἑταιρία ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ φροντίσῃ αὐτὴ ἡ ἰδία περὶ τῶν μέσων τούτων τῆς μεταφορᾶς κατὰ τὴν διαβίβασιν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.

3. Ἐλευθερίαν τοῦ νὰ κανονίσῃ κατὰ τὸν ἁρμοδιώτερον τρόπον τὴν ἄνω μνημονευθεῖσαν μεταφορὰν τῶν ἐπιβατῶν, ἀποσκευῆς γρούπων καὶ ἐμπορευμάτων.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη

4. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. θέλει διατηρήσει εἰς καλὴν κατάστασιν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ὁδὸν, τὴν ὁποίαν θέλει ἀμέσως ἐπισκευάζει, ὁσάκις φθαρῇ ἀπὸ τὴν κακοκαιρίαν.

5. Πᾶσα δυνατὴ εὐκολία θέλει χορηγεῖσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τῶν τελωνείων τῶν λιμεναρχείων, καὶ ὑγειονομείων διὰ νὰ γίνεται ἡ διὰ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης μεταφορὰ μὲ ταχύτητα καὶ χωρὶς διακοπήν.

6. Τὰ πρὸς κατάρτισιν καὶ πρὸς ζωοτροφίαν ἀναγκαῖα, τῶν ὁποίων ἤθελε λαμβάνει χρείαν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα εὑρισκόμενον ἀτμοκίνητον καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελε φέρει δι' αὐτὸ ἄλλο ἀτμοκίνητον τῆς ἑταιρίας, θέλουσι μετατρέπεσθαι ἀπὸ ἀτμοκινήτου εἰς ἀτμοκίνητον χωρὶς νὰ ὑπάκηνται εἰς κανὲν δικαίωμα, ἢ φόρον τελωνιακὸν, ἢ ἄλλον ὁποιονδήποτε.

20. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν εἰρημένων ἀτμοκινήτων, ὁσάκις προσορμίζονται εἰς Ἑλλην. λιμένα, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι πράκτορας τοῦ Λόϋδ νὰ λαμβάνωσι κάμμιαν ἐπιστολὴν ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων παραδιδομένων. Ἐξαιροῦνται τοῦ ὅσου τούτου τὰ διπλωματικὰ καὶ προξενικὰ ἔγγραφα, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Αὐστριακὴν Κυβέρνησιν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῆς ἑταιρίας.

21. Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει διὰ δέκα ἔτη.

22. Οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 5, 6 καὶ 19 τῆς παρούσης συμβάσεως θέλουν ἐφαρμοσθῆ ἐπίσης καὶ εἰς τὰ ἀτμόπλοια, τὰ ὁποῖα ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ἤθελεν ἀπορασίσει νὰ σταθμεύσῃ εἰς Πειραιᾶ, ἢ εἰς ἄλλους λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας, ἢ τοῦ νὰ συστήσῃ νέας συγκοινωνίας, ὁποίας ἡ ἑταιρία δύναται τοῦ ἄρθρου 3 τῆς παρούσης συμβάσεως ἤθελε βάλει εἰς ἐνέργειαν, μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος.

23. Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῆ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν συμβούλιον τῆς ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ.

Αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῆ εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ διάστημα δύο μηνῶν ἢ καὶ ταχύτερον ἂν τοῦτο ἦναι δυνατὸν, καὶ θέλει ἔρθη εἰς ἐνέργειαν τὸ πολὺ εἰς τὸ διάστημα τῶν τριῶν μέχρι τῶν πέντε ἑβδομάδων μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστιν τῶν ἀνωτέρω οἱ δύο συντάξαντες τὴν παροῦσαν σύμβασιν, ὁ κύριος γενικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ κύριος ἐπίτροπος τῆς ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγῖδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Νοεμβρίου (8 Δεκεμβρίου) 1850. π

Ἡμεῖς Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὄθωνος.

Θεωροῦντες τὴν σύμβασιν τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Νοεμβρίου 1850 ε. π. ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους ὑπὸ τοῦ Κυρίου Γεωργίου Σκούφου γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἀντιπροέδρου ἤδη τῆς Βουλῆς, δεόντως πρὸς τοῦτο ἐπιτετραμμένου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Φωρτουνάτου Ἴβιτς πράκτορος ἐν Ἀθήναις, πληρεξουσίου τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ καὶ Βασιλικοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ πρανομιούχου, εἰς Τεργέστην, ἐφωδιασμένου ὡσαύτως μὲ τὰ ἀναγκαῖα πληρεξούσια ἔγγραφα, συγκειμένην ἐξ ἄρθρων εἴκοσι τριῶν καὶ ἀρχομένην ἐκ τῶν λέξεων «ὁ Κύριος Γεώργιος Σκοῦφος» καὶ τελειούμενα διὰ τῶν λέξεων «ἐπέθεντο τὰς σφραγῖδας των».

Θεωροῦντες τὸ ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1850 ε. π. Βασιλικὸν Διάταγμα δι' οὗ εἴμεθα ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐγκρίνωμεν

καὶ ἐπικυρώσωμεν αὐτὴν μετὰ τὴν ὑπό τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας χορηγηθησαμένην συγκατάθεσιν.

Θεωροῦντες τελευταῖον ὅτι ἥ τε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνήνεσαν πρὸς τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Συντάγματος.

Ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν μνησθεῖσαν σύμβασιν διὰ τῆς παρούσης πράξεώς μας, ἀνταλλαχθησομένης δι' ἐκείνης, ἥτις θέλει σταλῆ ἐπὶ τούτῳ ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως τῆς ἐν Τεργέστῃ ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ, ἐπιφυλαττομένου πάντοτε τοῦ δικαιώματος εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τοῦ ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἔγκρισίν Του ἐν περιπτώσει ἀθετήσεως ὅρου τινὸς τῆς συμβάσεως ταύτης τῆς ἑταιρίας Λόϋδ.

Πρὸς πίστωσιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὴν παροῦσαν ἐπιθέσαντες τὴν σφραγῖδα τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Ἀπριλίου 1852.

---

791 Δ. Περὶ τῆς Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ.

Ο Θ Ο Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν μεταξὺ τοῦ Ἡμετέρου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τοῦ πληρεξουσίου τῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ συνομολογηθεῖσαν ταχυδρομικὴν σύμβασιν κατὰ τὴν 26 Νοεμβρίου (8 Δεκεμβρίου) 1850.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπ' ἀριθ. ΡΚΘ'. τῆς 26 Ἰουνίου π. μ. Νόμον περὶ ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς μνησθείσης ἑταιρίας πεμπομένων ἐπιστολῶν, ἐφημερίδων καὶ δειγμάτων ἐμπορίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ά.) Ἕκαστος δύναται νὰ ἀποστέλλῃ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπιστολὰς, δείγματα ἐμπορίας καὶ ἐφημερίδας διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ, ἀλλ' ἡ προπληρωμὴ τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Ἑλλάδα πεμπομένων εἶναι προαιρετική, τουτέστι δύνανται κατ' ἀρέσκειαν νὰ πληρόνωσι τὸ ἀνῆκον ταχυδρομικὸν τέλος οἱ ἐπιστέλλοντες, ἢ νὰ καταλείπωσιν αὐτὸ εἰς βάρος τοῦ πρὸς ὃν διευθύνεται· δύνανται ὡσαύτως ἕκαστος νὰ διευθύνῃ ἐπιστολὰς ἐπὶ συστάσει, ἀλλ' αὗται θέλουσι διατιμᾶσθαι μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ συνήθους ταχυδρομικοῦ τέλους, τὸ ὁποῖον θέλει προκαταβάλλεσθαι εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς παραδόσεως.

β'.) Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 ἡμετέρου Διατάγματος ἐνεργουμένη διαβάθμισις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιστολάς.

γ'.) Φάκελλοι ἐμπεριεχόντες δείγματα ἐμπορευμάτων διατιμῶνται ὡς καὶ συνήθεις ἐπιστολαί.

δ'.) Τὸ ταχυδρομικὸν τέλος τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πεμπομένων εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τ' ἀνάπαλιν ὑπὸ ταινίαν ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων θέλει προπληρόνεσθαι πάντοτε

ε.) Ἐκτὸς τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους τοῦ ὁριζομένου διὰ τοῦ ΡΚΘ'. Νόμου θέλει εἰσπράττεσθαι καὶ τὸ ἀνῆκον ἐσωτερικὸν συμφώνως μὲ τὰς ἐγχωρίους διατιμήσεις.

ς'.) Αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος πεμπόμεναι ἐπιστολαὶ κλ. εἰς τ' ἀναφερόμενα μέρη εἰς τὸ ἄρθρον ά. τοῦ παρόντος Διατάγματος θέλουν παραδίδεσθαι εἰς κλειστοὺς φακέλλους ἀπὸ τὰ ἁρμόδια ταχυδρομικὰ γραφεῖα εἰς τοὺς ἀνήκοντας πράκτορας τῆς ἑταιρίας Λόϋδ ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ τέλους κατὰ λόγον τοῦ βάρους καὶ τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου, πρὸς ὃν διευθύνονται, συμφώνως μὲ τὴν εἰς τὰ ἄρθρα 13 καὶ 14 τῆς συμβάσεως ὁριζομένην διατίμησιν καὶ διαβάθμισιν· ἡ παράδοσις καὶ πληρωμὴ θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

ζ'.) Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς ἑνδεκάτης τοῦ τρ. μ. μηνός, ὅτε ἐκυροῦνται ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ἰουλίου 1852.

---

792 Δ. Περὶ τῆς ταχυδρομικῆς Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ·

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν μεταξὺ τοῦ Ἡμετέρου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τοῦ πληρεξουσίου τῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ συνομολογηθεῖσαν Ταχυδρομικὴν Σύμβασιν κατὰ τὴν 20 Νοεμβρ. (8 Δεκεμβρ.) 1850.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπ' ἀριθ. ΡΚΘ', τῆς 26 Ἰουνίου π. μ. Νόμον περὶ ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς μνησθείσης ἑταιρίας πεμπομένων ἐπιστολῶν, ἐφημερίδων, καὶ δειγμάτων ἐμπορείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ά. Ἕκαστος δύναται ν' ἀποστέλλῃ ἐπιστολὰς, δείγματα ἐμπορείας καὶ ἐφημερίδας ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ εἰς Μιτυλήνην, Χίον, Τσεσμὲν, Σμύρνην, Τένεδον, Δαρδανέλλια. Καλλίπολιν, Θεσσαλονίκην, Κέρκυραν, Ἀργοστόλιον, Ζάκυνθον, Ἀγκῶνα, καὶ Βρίνδιζι, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῇ προπληρωμῇ τοῦ νενομισμένου ταχυδρομικοῦ τέλους εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον τῆς παραδόσεως.

β'.) Ἡ κατὰ τὸ ἄρθ. 3 τοῦ ἀπὸ 29 Νοεμβ. 1836 Ἡμετέρου διατάγματος προσδιωρισμένη διαβάθμισις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιστολάς.

γ'.) Ἐκτὸς τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους τοῦ ὁριζομένου διὰ τοῦ ΡΚΘ. Νόμου θέλει εἰσπράττεσθαι ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων καὶ τὸ ἀνῆκον ἐσωτερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος διὰ τὴν διέλευσιν τῶν ἐπιστολῶν καὶ λοιπὰ ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς παραδόσεως μέχρι τοῦ ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου συμφώνως μὲ τὰς ἐγχωρίους διατιμήσεις.

δ'.) Αἱ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Λόϋδ μετακομιζόμεναι ἐπιστολαὶ, ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἔντυπα παραδίδονται εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Βασιλείου ἐλεύθερα παντὸς διαποντίου τέλους· ὑποβάλλονται δὲ μόνον εἰς τὴν διὰ τῶν ἐγχωρίων διατιμήσεων ὁριζομένην πληρωμὴν, ἥτις καταβάλλεται ἀπὸ τοὺς παραλήπτορας.

ε.) Φάκελλοι ἐμπεριεχόντες δείγματα πραγματειῶν διατιμῶνται ὡς καὶ αἱ συνήθεις ἐπιστολαί.

ς'.) Αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος πεμπόμεναι ἐπιστολαὶ κλπ. εἰς τὰ ἀναφερόμενα μέρη εἰς τὸ ά. ἄρθρον τοῦ παρόντος διατάγματος θέλουν παραδίδεσθαι εἰς κλειστοὺς φακέλλους ἀπὸ τὰ ἁρμόδια ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς ἑταιρίας ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ τέλους κατὰ λόγον τοῦ βάρους καὶ τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου πρὸς ὃν διευθύνονται, συμφώνως μὲ τὴν εἰς τὰ ἄρθρα 13 καὶ 14 τῆς συμβάσεως ὁριζομένην διατίμησιν καὶ διαβάθμισιν· ἡ παράδοσις καὶ πληρωμὴ θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 14 τοῦ τρέχοντος μηνὸς, ὅτε ἀκυροῦνται ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ἰουλίου 1852.

---

793 Δ. Περὶ ἀποδημίας τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀποφασίσαντες νὰ ἀπέλθωμεν ἐκτὸς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου ἐπί τινα χρόνον πρὸς χρῆσιν ἰαματικῶν ὑδάτων, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1850 περὶ ἀντιβασιλείας Νόμον, ἀναθέτομεν τὰ τῆς Ἀντιβασιλείας ἔργα εἰς τὸν Βασί-

λίσαν Ἀμαλίαν, τὴν πολυπόθητον Ἡμῶν Σύζυγον, διαρκούσης τῆς Ἡμετέρας ἀπουσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουλίου 1852.

---

794. *Ν. ΣΒ'. Περὶ διαθέσεως τοῦ ἐν Νάξῳ ὀρυκτοῦ τῆς σμύριδος.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ καθ' ὅλην τὴν Νάξον παραγόμενον ὀρυκτὸν ἡ σμύρις, ἐξορύττεται καὶ διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου μέχρι τεσσαράκοντα χιλιάδων καντασίων καθ' ἕκαστον ἔτος, κατὰ μέγιστον ὅρον.

Τὸ ἐξορυττόμενον ποσὸν ἐκποιεῖται μονοετῶς ἢ πολυετῶς διὰ δημοπρασίας ἐπὶ τιμήματι οὐχὶ κατωτέρῳ τῶν ὀκτὼ δραχμῶν δι' ἕκαστον καντάριον.

2. Τὸ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐκποιητέον κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ποσὸν τῆς σμύριδος, ἡ διάρκεια τῆς πολυετοῦς ἐκποιήσεως, ἥτις δὲ θέλει ὑπερβαίνει τὰ δέκα ἔτη, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς δημοπρασίας, καὶ οἱ ὅροι τῆς πληρωμῆς τοῦ τιμήματος καὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ὀρυκτοῦ, ὁρίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουλίου 1852.

Ἐκυρώθη τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ

---

795. *Δ. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΣΒ'. Νόμου περὶ διαθέσεως τῆς σμύριδος.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Νόμου περὶ διαθέσεως τῆς Σμύριδος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ μνησθέντος Νόμου ἐκποιητέον κατ' ἔτος ποσὸν τῆς σμύριδος καὶ ὁριζόμενον εἰς 40,000 καντάρια κατὰ μέγιστον ὅρον θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν πολυετοῦς ἐκποιήσεως, τῆς ὁποίας ἡ διάρκεια δὲν δύναται να ἦναι οὔτε ἀνωτέρα τῶν δέκα, οὔτε κατωτέρα τῶν πέντε ἐτῶν.

2. Τὸ τίμημα τοῦ κατ' ἔτος ἐκποιητέου θησομένου ποσοῦ θέλει πληρόνεσθαι εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις, ἤτοι τὴν 31 Μαρτίου, τὴν 30 Ἰουνίου, τὴν 30 Σεπτεμβρίου, καὶ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους. Τὸ τίμημα ὅμως τοῦ πρώτου ἔτους θέλει πληρωθῇ ἐντὸς τοῦ 1852 εἰς δύο ἴσας δόσεις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου καὶ τὴν 31 Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον.

3. Ἓν ποσὸν ἐκ δραχμῶν 75,000 τοὐλάχιστον θέλει παρακατατεθῇ χάριν ἐγγυήσεως εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἐπὶ ἐτησίῳ τόκῳ 4 τοῖς 0/0. Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει χρησιμεύσει εἰς συμψηφισμὸν τῆς τελευταίας δόσεως τοῦ ἔτους, καθ' ἣν λήγει ἡ πολυετὴς ἐκποίησις.

4. Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῇ ἐν Ἀθήναις διὰ προσφορῶν ἐγγράφων καὶ ἐσφραγισμένων. Αἱ προσφοραὶ θέλουν παραδίδεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ συσταθησομένην ἐπιτροπήν, ἥτις συνεδριάζουσα καθ' ὡρισμένην ἡμέραν καὶ ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ, θέλει δεχθῇ, ἀποσφραγίσει καὶ ἀναγνώσει δημοσίᾳ καὶ μεγαλοφώνως ἁπάσας τὰς προσφοράς, ἐγγράφουσα τὸ περιεχόμενον ἑκάστης κατὰ σειράν, ὡς ἐκφωνεῖται, εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, καὶ συντάττουσα πρωτόκολλον περὶ τῆς ἐπισήμου κηρύξεως τοῦ ἀποτελέσματος. Ὅταν παραδίδωνται αἱ προσφοραὶ, δὲν ἀπαιτεῖται ν' ἀναγγείλῃ ὁ παραδώσας τὸ ὄνομα τοῦ προσφέροντος, καὶ ἡ ἀπόδειξις τῆς παραλαβῆς ἐκδίδεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ παραδίδοντος.

Διὰ διακηρύξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου δημοσιευθησομένης δὲ μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐναρξεως τῆς δημοπρασίας θέλει προσδιορισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς δημοπρασίας καὶ αἱ ὧραι τῆς διαρκείας αὐτῆς, καὶ θέλουν ὁρισθῇ αἱ ἡμέραι ἐντὸς τῶν ὁποίων ὀφείλει ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐπὶ τῶν δοθεισῶν προσφορῶν ἀπόφασιν του.

Θέλουν γνωστοποιηθῇ ἐπίσης τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν, ἅτινα θέλουν σχημα-

τίσει τὴν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπήν.

Αἱ διακηρύξεις αὗται θέλουν δημοσιευθῆ ἔντε τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὅπου πρὸ πάντων γίνεται χρῆσις τῆς σμύριδος, δι' ἐφημερίδων, εἰς τὰς ὁποίας καταχωροῦνται συνήθως τοιαῦται ἀγγελίαι.

5. Τὰ πρακτικὰ τῆς ἀποσφραγίσεως τῶν προσφορῶν, αὐταὶ αἱ ἴδιαι προσφοραὶ καὶ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐπισήμου κηρύξεως τοῦ ἀποτελέσματος θέλουν ὑποβληθῆ αὐθημερὸν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασίν του.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀνωτέραν ἐκ τῶν προσφορῶν, ἐὰν ἐκπεπτομένων ἐξ αὐτῆς τῶν ἐξόδων τῆς ἐπιστασίας καὶ ἐξορύξεως, ὑπολογιζομένων καθ' ἕκαστον καντάριον ἀνὰ δραχ. 17 ⅝ (⅛ 0, τὸ ὑπόλοιπον ἔρθατον ἢ ὑπερβῇ τὸν τῇ ἡμετέρᾳ ἐγκρίσει προσδιορισθησόμενον ἐλάχιστον ὅρον, καὶ ἂν ἄλλως ἐτηρήθησαν οἱ διατεταγμένοι τύποι. Τὰς ἀνωτέρας δὲ προσφορὰς θέλει θεωρηθῆ ἡ παρέχουσα εἰς τὸ δημόσιον ἐτησίως τὴν μεγαλητέραν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθαρὰν ὁλικὴν πρόσοδον.

6. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν οὐδεμία τῶν ἐγγράφων προσφορῶν φθάσει τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς, κατὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίσει τοῦ Βασιλέως, ἢ ἐγκρίνει τὴν συμφερωτέραν τῶν προσφορῶν ἢ διαθέτει ἄλλως πως τὸ ὀρυκτόν.

7. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος θέλει σημειωθῆ καὶ βεβαιωθῆ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰς φύλλον χάρτου, τὸ ὁποῖον ἐσφραγισμένον θέλει παρακαταθεῖ ἐπὶ τῆς Τραπέζης τῆς ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπῆς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας· μετὰ τὸ πέρας δὲ αὐτῆς θέλει ἀποσφραγισθῆ, ἀναγνωρισθῆ καὶ ἐγγραφῆ ὁ ἐν αὐτῷ σημειούμενος ὅρος εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῶν ἐγγράφων προσφορῶν.

8. Προσφοραὶ ἀνώτεραι, ἢ κατώτεραι, τῶν τεθέντων ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος ἐλαχίστων καὶ μεγίστων ὅρων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάρκειαν τῆς πολυετοῦς ἐκποιήσεως, τὸ ποσὸν τῶν καντάριων τῆς σμύριδος καὶ τῆς τιμῆς ἑκάστου καντάριου εἶναι ἀπαράδεκτοι. Ἐπίσης εἶναι ἀπαράδεκτοι καὶ προσφοραὶ, γινόμεναι ἀρουῦ ἀρχίσῃ ἡ ἀποσφράγισις τῶν ἐγγράφων προσφορῶν.

9. Πᾶσα προσφορὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ὑπερθεματιστήν· ἀπαλλάττεται δὲ αὐτὸς τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, ἐὰν δὲν ἐκδοθῇ ἡ ἔγκρισις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐντὸς τῆς ὁρισθησομένης ἐν τῇ διακηρύξει προθεσμίας κατὰ τὸν § 2 τοῦ ἄρθρου 4.

10. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν κατὰ τὰ ἄρθρ. 2 καὶ 3 α.) Νὰ ὑπογράψῃ καὶ παραδώσῃ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον χρεωστικὰς ὁμολογίας δι' ὅλας τὰς δόσεις τοῦ τιμήματος· καὶ β.) Νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ αὐτὸ Ταμεῖον τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως.

11. Τὸ δημόσιον ὀφείλει νὰ παραδίδῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν ἀγοραστὴν τὸ συμφωνημένον ποσὸν τῆς σμύριδος καλῆς ποιότητος ἀνεξόδως καὶ ἄνευ τινος τέλους εἰς τὰ παράλια τῆς νήσου Νάξου, ὅπου συνήθως οἱ ἐργάται μεταφέρουν ταύτην.

Οὐδεμία δὲ ποσότης Σμύριδος παραδίδεται, ἐὰν τὸ ἀντίτιμον δὲν ἦναι προπληρωμένον εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον.

12. Ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται νὰ προειδοποιῇ ἐγκαίρως τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον περὶ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν προτιμᾷ νὰ γίνηται ἡ ἔναρξις τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς· ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ δημόσιον κατὰ τὰς ὡρισμένας ἐποχὰς ὅλον τὸ συμφωνηθὲν ἐτήσιον τίμημα, καὶ ἂν δὲν παραλάβῃ τὸ ἀναλογοῦν ποσὸν τῆς σμύριδος.

13. Ἀρνούμενος ὁ ἀγοραστὴς νὰ ὑπογράψῃ τὰς ὁμολογίας, ἢ νὰ καταθέσῃ τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως κατὰ

τὸ ἄρθρ. 10 ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν, ἡ δὲ ἔγκρισις τῆς προφορᾶς αὐτοῦ θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς μὴ γενομένη, καὶ ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται μετὰ δέκα ἡμέρας, προηγηθείσης ἀναλόγου διακηρύξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

14. Διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν ἐξοφλήσεως ληξιπροθέσμου ὁμολογίας ἐνεργεῖται διοικητικὴ κατάδιωξις κατὰ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν περὶ καθυστερούντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον ὁποιουδήποτε ἔτους δὲν ἐξοφληθῶσιν αἱ ληξασαι δόσεις αὐτοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ μέτρα τῆς καταδιώξεως ἀποβῶσιν ἀτελεσφόρητα, ἐκποιεῖται διὰ λογαριασμὸν καὶ εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ ἐπὶ δημοπρασίας ἀνάλογον ποσὸν σμύριδος ἐκ τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο.

Τὸ αὐτὸ πράττεται, καὶ ἐὰν δὲν ἐξοφληθῇ τὸ τίμημα τοῦ πρώτου ἔτους εἴκοσιν ἡμέρας τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρὸς τοῦτο ταχθείσης προθεσμίας.

Ἐὰν δὲ τοιαύτη καθυστέρησις ἐξακολουθήσῃ καὶ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἐφαρμόζονται τὰ αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω καταδιωκτικὰ μέτρα, τὸ δὲ συνάλλαγμα διαλύεται αὐτοδικαίως, καὶ τὸ καταπεθὲν παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον χρηματικὸν ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 καταπίπτει ὡς ποινικὴ βάτρα εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἰουλίου 1852.

---

796. ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ
Περὶ ἐκποιήσεως Σμύριδος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν
Δηλοποιεῖ,

Συνεπείᾳ τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου ε. ε. ἐκδοθέντος Βασιλικοῦ Διατάγματος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν περὶ διαθέσεως τῆς Σμύριδος ΣΒ' Νόμου, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν πωλουμένου ἐκποιήσεως τὸ ἐν Νάξῳ ἐξορυττόμενον ὀρυκτὸν τῆς σμύριδος.

Ἡ 25 Σεπτεμβρίου ε. ε. προσδιορίζεται ὡς ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς δημοπρασίας. Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῆ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις πλατεῖαν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος κειμένην κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰόλου, θέλει δὲ διαρκέσει ἀπὸ τῆς 9 ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ.

Ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις θέλει διευθύνει τὴν δημοπρασίαν, σύγκειται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου, τοῦ Νομάρχου Ἀττικοβοιωτίας καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἀττικῆς. Ἐν περιπτώσει κωλύματος ἑνὸς ἢ καὶ πλειοτέρων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὸν μὲν Νομάρχην καὶ ἔφορον ἀναπληροῦσιν οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταὶ, τὸν δὲ Γενικὸν Γραμματέα εἷς τῶν τμηματαρχῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τῆς σμύριδος ὑπὸ τοὺς διαγραφομένους ἐν τῷ μνησθέντι Βασ. Διατάγματι ὅρους, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἐνσφραγίστους προσφορὰς των κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας ἐντὸς τοῦ ὁρισθέντος χρονικοῦ διαστήματος.

Τὸ ἔγγραφον τῆς προσφορᾶς πρέπει νὰ περιέχῃ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς.

α.) Τὴν τιμὴν, ἥτις προσφέρεται δι' ἕκαστον καντάριον σμύριδος.

β.) Τὸ ποσὸν τῶν καντορίων, ἅσα κατ' ἔτος θέλει νὰ παραλαμβάνῃ ὁ ἀγοραστής.

γ'. Τὰ ἔτη τῆς διαρκείας τῆς ἐκποιήσεως.

δ'. Τὸν ἀξιόχρεων ἐγγυητήν του.

Ἐκτὸς δὲ τούτων πρέπει νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ τε προσφέροντος καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ τοῦ ἐγγράφου τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα ἀμφοτέρων.

Ἐὰν δὲ συμπέσῃ δύο πρόσωπα νὰ κάμουν τὴν αὐτὴν ἀπαραλλάκτως προσφορὰν, καθόσον ἀφορᾷ καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὸ ποσὸν τῶν καντορίων καὶ τὴν διάρκειαν, προτιμᾶται ὁ πρῶτος παρουσιάσας τὴν προσφοράν.

Προσφορὰ μὴ συμπεριλαμβάνουσα ὅλα τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ὁ ἐγγυητὴς ἐνέχεται ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ ἀγοραστοῦ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεών του.

Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ παραλαβὴν τῆς ἐκποιηθείσης σμύριδος, τὸ δημόσιον δὲν ἔχει οὐδεμίαν εὐθύνην ἕνεκα οἱασδήποτε ἀνωτέρας δυνάμεως ἢ ζημίας, εἰς ἣν ἤθελεν ὑποπέσει ὁ ἀγοραστής.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου πληρωμῆς τοῦ τιμήματος, δὲν εἶναι ὑπόχρεων τὸ δημόσιον νὰ ἐνεργήσῃ προηγουμένως ἀποστολὴν ποινήτορος εἰς τὸν ἀγοραστὴν καὶ εἰς τὸν ἐγγυητὴν αὐτοῦ, ἀλλὰ δύναται πρὸς εἰσπραξιν τοῦ τιμήματος νὰ ἐνεργῇ καὶ ἄνευ τῆς ῥηθείσης ἀποστολῆς ποινήτορος κατάσχεσιν, οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ἐκποιηθείσης σμύριδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης περιουσίας ἀνηκούσης εἰς ἀμφοτέρους.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰς διατυπώσεις καὶ τοὺς ὅρους τῆς δημοπρασίας, τὸ κατ' ἔτος ἐκποιητέον ποσὸν τῆς σμύριδος, τὴν διάρκειαν καὶ τὰς συμφωνίας τῆς πωλουμένης ἐκποιήσεως καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀγοραστοῦ, θέλουν τηρηθῆ ἀκριβῶς αἱ διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος Β Διατάγματος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ αὐθημερὸν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας. Ὁ δὲ Ὑπουργὸς θέλει ἐκδώσει τὴν ἐπὶ τῶν προσφορῶν ἀπόφασίν του ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν λογιζομένων ἀφ' ἧς ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτὸν τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἰουλίου 1852.

---

797 Δ. *Περὶ διατηρήσεως ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ ἀειμνήστου Λ. Κουντουριώτου τοῦ εἰς αὐτὸν ἀπονεμηθέντος Μεγαλοσταύρου τοῦ Σωτῆρος.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ εὐδοκοῦμεν νὰ διατάξωμεν νὰ μείνῃ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ ἀειμνήστου Κ. Λαζάρου Κουντουριώτου ὁ παρ' Ἡμῶν ἀπονεμηθεὶς αὐτῷ Μεγαλόσταυρος τοῦ Ἡμετέρου Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, ὡς παντοτεινὸν δεῖγμα τῆς εἰς τὸν ἔνδοξον ἀποθανόντα ἰδιαζούσης Ἡμῶν ὑπολήψεως καὶ τιμῆς, καὶ ἵνα ἀναλαμβάνῃ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα μεγάλας ἐκδουλεύσεις του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰουλίου 1852.

---

798 Δ. *Περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) 1850 συνομολογηθεῖσαν ἐν Ἀθήναις ταχυδρομικὴν Σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.

Θεωρήσαντες δὲ καὶ τὴν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) 1851, κοινοποιήσιν τῆς Καισαροβασιλικῆς Αὐστριακῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, γενομένην σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 22 τῆς μνησθείσης ἀνωτέρω ταχυδρομικῆς συμβάσεως πρὸς τὸν Ἡμέτερον Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἕκαστος θέλων νὰ διευθύνῃ ἐπιστολὰς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ δι' αὐτῆς εἰς ἄλλα Κράτη δύναται νὰ παραδώσῃ ταύτας εἰς τὰ ταχυδρομεῖα τοῦ Βασιλείου ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους.

α) Διὰ τὴν Αὐστρίαν, τὸ Βελιγράδιον τῆς Σερβίας, τὰ Βασίλεια Πρωσσίας, Βαυαρίας, Σαξωνίας, τὰ Μεγάλα Δουκάτα, Μεκλεμβούρ-Σβερίν καὶ Στρέλιτζ, τὰ Δουκάτα Σλέσβικ-Ὁλστάϊν, Ἀνχάλτ-Κέτεν, Ἀνχάλτ-Δεσσάου, Ἀνχάλ Βερνβούργ, Σάξ-Αλτεμβούργ, τὸ Πριγκιπάτον Βαλ-

δὲκ, καὶ τὴν Ἐλευθέραν Ἀνσιατικὴν πόλιν Ἀμβοῦργον, δύναται κατ' ἐκλογὴν ν' ἀφίνῃ ὁλόκληρον τὸ ταχυδρομικὸν τέλος εἰς βάρος τοῦ λαμβάνοντος ἢ νὰ προπληρώνῃ αὐτὸ μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως, καὶ τοῦτο κατ' ἀμοιβαιότητα τῆς χορηγουμένης ἰδίας εὐκολίας εἰς τοὺς κατοίκους τῶν εἰρημένων ἐπικρατειῶν διὰ τὰ ἀποστελλόμενα παρ' ἐκείνων γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

β') Διὰ τὰ Βασίλεια Δανιμαρκίας, Νοβεργίας, Σουηκίας, Βελγίου, Ὁλλανδίας καὶ Μεγάλα Δουκάτα Ὁλδεμβούργ, Λοξεμβούργ, διὰ τὸ Δουκάταν Βραουνσβάργ (Βρουσβίκ) τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν, τὰς ἀποικίας καὶ παρακτησίας τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ, καὶ τὴν ὁμοσπονδίαν τῆς βορείου Ἀμερικῆς τὴν Καλλιφρονίαν καὶ Ὀρέγγον δύναται κατ' ἐκλογὴν νὰ προπληρώνῃ τὸ ταχυδρομικὸν τέλος μέχρι Τεργέστης. ἢ μέχρι τῶν ὁρίων τοῦ γερμανοαυστριακοῦ ταχυδρομικοῦ συνδέσμου, ἤτοι μέχρι Ἀμβούργου, καὶ τοῦτο κατ' ἀμοιβαιότητα τῆς χορηγουμένης ἰδίας εὐκολίας εἰς τοὺς κατοίκους τῶν εἰρημένων ἐπικρατειῶν διὰ τὰς ἀποστελλομένας παρ' ἐκείνων ἐπιστολὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

γ') Διὰ τὰ λοιπὰ μὴ ἀναφερόμενα ἀνωτέρω Κράτη ἡ προπληρωμὴ τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους εἶναι ὑποχρεωτικὴ μέχρι Τεργέστης.

Ἐξαιροῦνται τοῦ τέλους τῆς ἐν τῷ § ά. τοῦ παρόντος ἄρθρου προσδιοριζομένας κατ' ἐκλογὴν προπληρωμῆς, ἢ μή, ἥτις θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτική.

1) Ἡ ἀναφερομένη ἀλληλογραφία ἐν τῷ § ά. καὶ β'. τοῦ ἄρθρου 17 τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας Συμβάσεως.

2) Ἡ διευθυνομένη ἀλληλογραφία πρὸς τοὺς Ἡγεμόνας καὶ τὰ Βασιλικὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν Γερμανικὸν ταχυδρομικὸν σύνδεσμον, καὶ τας ἀνωτέρας ἢ ὑποδεεστέρας Ἀρχὰς τῶν αὐτῶν ἐπικρατειῶν.

3) Αἱ ἐπὶ συστάσει παραδιδόμεναι ἐπιστολαὶ δι' ὅλα ἐν γένει τὰ μέρη.

4) Αἱ ὑπὸ ταινίαν ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἔντυπα, καθὼς καὶ τὰ δείγματα ἐμπορείας, παραδιδόμενα εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἀφίνουν ἀρνιβολίαν ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον.

Ἡ προπληρωμὴ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων παρακολουθεῖ ἐκείνην τῶν ἐπιστολῶν, καθότον αὐταὶ προπληρώνονται. ἢ τοι μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὅρον διευθύνονται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ § ά. τοῦ παρόντος ἄρθρου, καὶ μέχρι Τεργέστης ἢ τῶν μεθορίων τῆς Λύστρίας κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ §§ β'. καὶ γ'. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

2. Ἐπιστολαὶ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὸ βάρος τῶν γραμμῶν 15, παραδιδόμεναι εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα διὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς ἐν τῷ §§ ά. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀναφερομένας ἐπικρατείας, ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ταχυδρομικοῦ ἐξωτερικοῦ τέλους ὡς ἀκολούθως· ά) διὰ τὰς διευθυνομένας εἰς τὴν Αὐστρίαν εἰς τὸ διαπόντιον τέλος τῶν λεπτῶν τεσσαράκοντα πέντε καὶ εἰς τὸ ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12 τῆς μπαζὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως, ἤτοι κατὰ τὰς ἐγχωρίους τῆς Αὐστρίας διατιμήσεις· β') Διὰ Βελιγράδιον τῆς Σερβίας, ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς τὸ διαπόντιον τέλος καὶ εἰς τὸ τῆς διαμετακομίσεως τῆς Αὐστρίας, τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν διὰ σεμβλίνων διευθυνομένων ἐπιστολῶν· καὶ γ') διὰ τὰ Βασίλεια τῆς Πρωσσίας, Βαυαζίας καὶ λοιπὰ Κράτη τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸν αὐτὸν ά. § εἰς τὸ διαπόντιον τέλος καὶ εἰς τὸ τῆς διαμετακομίσεως διὰ τῆς Αὐστρίας μέχρι τῶν μεθορίων τοῦ Γερμανοαυστριακοῦ ταχυδρομικοῦ συνδέσμου, ἤτοι εἰς λεπτὰ ἑννενήκοντα δι' ἀμφότερα τὰ ταχυδρομικὰ τέλη· εἰς τὰ αὐτὰ ταχυδρομικὰ τέλη ὑπόκεινται καὶ τὰ διευθυνόμενα γράμματα εἰς τὰ λοιπὰ μέρη, τὰ ἀναφερόμενα ἐν τοῖς §§ β'. καὶ γ'. τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἀναλόγως τοῦ ὅρου τῆς προπληρωμῆς, ἤτοι μέχρι Τεργέστης καὶ τῶν μεθορίων τοῦ Γερμανοαυστριακοῦ συνδέσμου, διὼν πρό-

κειται νὰ μεταχομισθῶσιν, εἰς λεπτὰ τεσσαράκοντα πέντε μέχρι Τεργέστης καὶ εἰς λεπτὰ ἑννενήκοντα μέχρι τῶν μεθορίων.

Αἱ πλέον τῶν 15 γραμμῶν ζυγίζουσαι ἐπιστολαὶ μέχρι γραμμῶν 30 ὑπόκεινται εἰς τὸ διπλάσιον τέλος· αἱ ὑπερβαίνουσαι ἕξ τὰς γραμμὰς 30 μέχρι γραμμῶν 45 εἰς τὸ τριπλάσιον τέλος καὶ οὕτω καθεξῆς διὰ τόσαν δεκαπεντάγραμμον αὔξησιν προστίθεται τὸ τέλος τῆς διπλῆς ἐπιστολῆς.

Δείγματα ἐμπορευμάτων στελλόμενα πρὸς ὅλα τὰ ἐν τοῖς § ά. β'. γ'. τοῦ ἄρθρου 1 ἐνδιαλαμβανόμενα μέρη ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ τέλους δι' ἕκαστον βάρος γραμμῶν 30.

Ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἔντυπα διαφόρου εἴδους στελλόμενα μὲν εἰς Τεργέστην, ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν λεπτῶν 5 δι ἕκαστον βάρος ἓξ γραμμῶν 15, στελλόμενα δὲ εἰς ἄλλα ταχυδρομεῖα τῆς Αὐστρίας καὶ λοιπὰ Κράτη, ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν λεπτῶν δέκα.

3. Ἐκτὸς τῶν ἐξωτερικῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ 2 ἄρθρῳ ἀναφερομένας ἐπιστολὰς, δείγματα καὶ ἐφημερίδας, θέλουν εἰσπράττεσθαι ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων καὶ τὰ ἀνήκοντα Ἑλληνικὰ τέλη συμφώνως μὲ τὰς ἐν ἰσχύϊ ἐγχωρίους διατιμήσεις.

4. Ἡ αὐτὴ διατίμησις ἡ ἐνδιαλαμβανομένη εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 2 καὶ 3 θέλει ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὰς ἀπλῆρώτους ἐπιστολὰς, δείγματα ἐμπορίας καὶ ἐφημερίδας τὰς περπομένας ἀπὸ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 σημειούμενα Κράτη διὰ τῆς Αὐστριακῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, τὰ δὲ ταχυδρομικὰ ταῦτα τέλη ὡς καὶ τὰ ξένα τέλη μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιβαρύνονται, θέλουν λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοὺς πρὸς οὓς ἐπιγράφονται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἰουλίου 1852.

---

729 Δ. Περὶ συστάσεως ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους καὶ Ἰωαννίνων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ·

Ἀκούοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων Ἡμετέρου Διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ά) Συσταίνεται ἑβδομαδιαία ταχυδρομικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων, ἐνεργουμένη διὰ δύω ἐφίππων ταχυδρόμων.

β) Συσταίνεται ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων Ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ἡ δὲ ἐπιστασία αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἐκεῖσε Ἑλληνικοῦ προξενείου, μὲ τὴν ἀπολαβὴν τοῦ ποσοστοῦ 20 ο/ο ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν εἰσπράξεων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων Ἡμετέρου Διατάγματος, καὶ μὲ τὴν μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν 10 δραχμῶν λόγῳ γραφικῶν ἐξόδων, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

γ') Συσταίνεται ἐν τῇ πόλει τῆς Ἄρτης διανεμητήριον, τὰ δὲ χρέη κάτου ἀνατίθενται εἰς τὸν ἐκεῖ Ἑλληνικὸν προξενικὸν πράκτορα.

δ') Τὸ ὑπερόριον ταχυδρομικὸν τέλος τῶν διευθυνομένων ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἰς Ἄρταν ἢ Ἰωάννινα καὶ τ' ἀνάπαλιν γραμμάτων προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ 20 δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα, βάρους 7 καὶ 1/2 γραμμῶν ἀποκλειστικῶς· καὶ διὰ τὰ τοῦ ζυγίου, σύμφωνα μὲ τὴν διαβάθμισιν τὴν προσδιοριζομένην εἰς τὸ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Ἡμέτερον Διάταγμα· τὰ δὲ ταχυδρομικὰ τέλη τῶν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀντεπιστελλομένων γραμμάτων θέλουν προπληρώνεσθαι εἰς τὸν τόπον τῆς παραδόσεως ἀπὸ τὸν ἐπιστέλλοντα· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς Ἄρτης εἰς Ἰωάννινα καὶ τὴν Ἑλλάδα θέλουν ἀποδίδεσθαι ἀπὸ τὸν

πρὸς ὃν ἡ ἐπιστολὴ εἰς τὸν τόπον τῆς παραλαβῆς· ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ὡρισμένου τέλους τὰ διὰ τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαπερπόμενα γράμματα θέλουν ὑποβάλλισθαι καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀναλόγου ἐσωτερικοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους ἀπὸ τοῦ ταχυδρομικ.γραφείου τῆς παραδόσεως μέχρις ἐκείνου τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους,

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἰουλίου 1852.

---

800 Ν. ΣΤ'. Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγωγῆς τῆς μετάξης καὶ τῶν κουκουλίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν:

Τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς προσδιορίζεται κατ' ὀκὰν καὶ ἄνευ διακρίσεως ποιότητος, ἐπὶ μὲν τῆς μετάξης εἰς δραχμὴν 1, 50 ἐπὶ δὲ τῶν κουκουλίων εἰς λεπτὰ 60.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰουλίου 1852.

Ἐκυρώθη τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ.

---

801 Δ. Περὶ στολῆς διαφόρων ὅπλων καὶ κλάδων τοῦ στρατοῦ.

Ο Θ Ο Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ ἱματισμός, ἡ ἀποσκευὴ καὶ ὁ ὁπλισμὸς τῶν ἑπομένων ὅπλων καὶ κλάδων τοῦ στρατοῦ κανονίζονται ὡς ἑφεξῆς.

ΚΕΦ Α'. Τῶν ἀντιστρατήγων καὶ ὑποστρατήγων τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς.

Ἄρθρον 1. Ἱματισμός.

ά) Ἱμάτιον, τὸ διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γαρμμῆς κανονισθὲν, μετὰ ἀργυροκεντήτου περιλαιμίου καὶ μετὰ ἀργυρῶν κομβίων, ἐφ' ὧν εἶναι ἐκτυπωμένον τὸ Βασιλικὸν Στέμμα.

β. Ἀναζυρὶς ἡ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθεῖσα, ἀλλὰ μετὰ ὑσγίνων τσοχίνων ταινιῶν ἀφ' ἑκατέρου μέρους τῶν ἐξωτερικῶν ῥαφῶν.

γ'.) Σκιάδιον, τὸ διὰ τὸ πεζικὸν ὁρισθὲν ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρώματος τοῦ ἱματίου μετὰ ὑσγίνων ἐπιῤῥαφῶν καὶ ἀργυροῦ στέμματος.

δ) Λαιμοδέτης, ὁ διὰ πεζικὸν κανονισθείς.

ε) Μανδύας σιδηρόχροος, κατὰ τὸ ἐν τῷ παραρτήματι τῆς στολῆς τοῦ στρατοῦ περιγραφόμενον σχέδιον μετὰ ὑσγίνου περιτραχήλου καὶ μετὰ ἐπενδύσεως ὁμοίου χρώματος τῆς ἀναζυρίδος.

ς. Ὑποδήματα, μετὰ πτερνιστηρίων ἐκ λευκοῦ μετάλλου.

Ἀποσκευή.

ά) Ἐπωμίδες, ἀργυρᾶς μετὰ ἀργυρῶν χονδρῶν κροσσῶν.

β'.) Ζώνη, ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας ἀργυροϋφάντος μὲ κυανόχροον μετάξην καὶ μετὰ δύο χονδρῶν θυσάνων.

γ'.) Πῖλος, τρίπτυχος, μετὰ ἀργυρῶν κοσμημάτων καὶ μὲ κυανολεύκων πιπτόντων πτερῶν.

Ὁπλισμός.

ά) Σπάθη μετὰ θήκης, λαβῆς καὶ φυλακτῆρος σιδηρᾶς, μετὰ ζωστῆρος ἀργυροπλεγμένου μὲ κυανῆν μετάξην καὶ μετ' ἀργυρῶν κοσμημάτων.

β'.) Ξιφιστὴρ, ἀργυροπλεγμένος.

ΚΕΦ. Β'. Τῶν Γενικῶν ἐπιτελῶν.

Ἄρθρ. 1. Ἱματισμός.

ά) Ἱμάτιον, τὸ διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς κανονισθὲν, ἀλλ' ἐκ μελανογλαύκου τζόχης, μετὰ κερμεζοχρόου περιλαιμίου καὶ μετὰ χρυσωμένων κομβίων, ἐφ' ὧν ἐστὶ χόντων ἐκτυπωμένον τὸ Βασιλικὸν Στέμμα.

β'.) Ἀναζυρὶς, ἡ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθεῖσα, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρώματος τοῦ ἱματίου μετὰ κερμεζοχρόων τζοχίνων ταινιῶν ἀφ' ἑκατέρου μέρους τῶν ἐξωτερικῶν ῥαφῶν.

γ') Μανδύας, ὁ διὰ τοὺς στρατηγοὺς ὁρισθεὶς ἀλλ' ἐκ κερμεζοχρόου περιτραχ-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Αθηνών

λου καὶ μελανογλαύκου ἐπενδύσεως.

δ') Σκιάδιον, τὸ διὰ τὸ πεζικὸν ὁρισθὲν, ἀλλ' ἐκ μελανογλαύκου τσόχης, διὰ κερμιζοχρόων ἐπιῤῥαφῶν καὶ χρυσοῦ στέμματος.

ε) Ὑποδήματα καὶ λαιμοδέτης, τὰ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ πεζικοῦ ὁρισθέντα.

Ἀποσκευή.

α' Ἐπωμίδες, αἱ διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς κανονισθεῖσαι, ἀλλὰ κεχρυσωμέναι, ὑπὸ δὲ τὴν δεξιὰν ἐπωμίδα χρυσαῖ ὡμοδελονίδες.

β'.) Ζώνη, ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας, ἡ διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς κανονισθεῖσα.

γ'. Πῖλος τρίπτυχος, ὁ διὰ τοὺς στρατηγοὺς κανονισθεὶς, ἀλλὰ μετὰ κεχρυσωμένων κοσμημάτων.

Ὁπλισμός.

α) Σπάθη, ἡ διὰ τοὺς στρατηγοὺς ὁρισθεῖσα, ἀλλὰ μετὰ ζωστῆρος ἐκ μικροῦ στιλπνοῦ δέρματος καὶ μετὰ κεχρυσωμένων κοσμημάτων.

β'.) Ξιφιστήρ.

ΚΕΦ. Γ'. Τῶν ἐπιτελῶν φρουρίων.

3. α) Ἱματισμὸς, ἀποσκευὴ καὶ ὁπλισμὸς κανονίζονται τὰ διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς ὁρισθέντα, ἀλλὰ τὸ μὲν ἱμάτιον μετὰ κυανοχρόου περιλαιμίου καὶ μετὰ ὑσχίνων ἐπιῤῥαφῶν, τὰ δὲ κομβία λεῖα.

β'.) Πῖλος, τρίπτυχος, ὁ διὰ τοὺς στρατηγοὺς ὁρισθείς.

ΚΕΦ. Δ'. Τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς ἐφίππου καὶ πεζῆς.

4. Διὰ τοὺς ἐνωμοτάρχας καὶ χωροφύλακας.

Ἱματισμός.

α) Ἱμάτιον, καὶ ἀναξυρὶς, τὰ διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς κανονισθέντα, ἀλλ' ἐκ μελανογλαύκου τζόχης, ἡ δὲ ἀναξυρὶς τῶν ἐφίππων ἐνωμοταρχῶν καὶ χωροφυλάκων μετὰ κερμιζοχρόων ταινιῶν, ἀφ' ἑκατέρου μέρους τῶν ἐξωτερικῶν ῥαφῶν.

β'.) Μανδύας, τῶν μὲν πεζῶν, ὁ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθεὶς, τῶν δὲ ἐφίππων ὁ ὑπάρχων.

Ἄρθρ. 5. Διὰ τοὺς ἀξιωματικούς.

Ἱματισμός.

α) Ἱμάτιον, τὸ διὰ τοὺς ἐνωμοτάρχας καὶ χωροφύλακας ὁρισθὲν, ἡ δὲ ἀναξυρὶς, ἡ διὰ τοὺς ἐφίππους χωροφύλακας ὁρισθεῖσα.

β'. Μανδύας, ὁ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν ὁρισθείς.

Ἀποσκευή.

Ἐπωμίδες, αἱ ἐν τῷ ἄρθρ. 20 ἐδαφ. ε. τοῦ μέρους Λ'. τοῦ κανονισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς ὁρισθεῖσαι, ἀλλὰ μετὰ λεπτῶν ἀργυρῶν θυσάνων μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου.

6. Διατηρουμένων τῶν λοιπῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ, ἀποσκευῆς καὶ ὁπλισμοῦ τοῦ σώματος τούτου, τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) Β. Διάταγμα, ἄρθρον 18, 19 καὶ 20 καὶ μὴ τροποποιουμένων ἐνταῦθα.

ΚΕΦ. Ε'. Τοῦ μηχανικοῦ σώματος.

7. Διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας.

Ἱματισμός.

α) Ἱμάτιον, καὶ ἱματίδιον τὰ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθέντα, ἀλλ' ἐκ μελανογλαύκου τζόχης μετὰ περιλαιμίου καὶ ἐπιῤῥαφῶν κερμιζοχρόων, ἐπὶ δὲ τῶν καμβίων τοῦ ἱματίου καὶ ἱματιδίου ἐκτετυπωμένα χιαστῶς σκαπάνη καὶ πτυάριον.

β'. Ἀναξυρὶς, ἡ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθεῖσα, ἀλλ' ἐκ μελανογλαύκου τζόχης μετὰ κερμιζοχρόων ἐπιῤῥαφῶν.

γ'.) Μανδύας, ὁ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθείς.

δ'.) Σκιάδιον, τὸ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθὲν, ἀλλ' ἐκ μελανογλαύκου τζόχης.

ε) Λαιμοδέτης καὶ ὑπόθεσις, τὰ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθέντα.

Ἀποσκευὴ καὶ Ὁπλισμός.

Αἱ διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς κανονισθεῖσαι.

Ἄρθρ. 8 Διὰ τοὺς ἀξιωματικούς.

Ἱματισμός.

α) Ἱματίδιον καὶ ἀναξυρὶς, τὰ διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ὁρισθέν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τα, ἀλλὰ τὰ κομβία τοῦ ἱματίου λεῖα.

β'. Μανδύας, ὁ διὰ τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς ὁρισθείς.

γ') Σκιάδιον, τὸ διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ὁρισθὲν, ἀλλὰ μετὰ ἀργυροκεντήτου στέμματος.

δ'.) Λαιμοδέτης καὶ ὑποδήματα τὰ διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς ὁρισθέντα.

Ἀποσκευή.

α') Ἐπωμίδες αἱ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθεῖσαι, ἀλλ' ἐνδεδυμέναι μετὰ κερμεζοχρόου τζόχης.

β') Ζώνη, περὶ τὴν μέσην, ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας, ἡ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθεῖσα.

Ὁπλισμός.

α) Σπάθη, ἡ διὰ τοὺς στρατηγοὺς ὁρισθεῖσα, μετὰ ζωστῆρος ὡς καὶ τοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ ὁρισθέντος.

β') Ξιφιστήρ.

γ) Πῖλος τρίπτυχος, διὰ μὲν τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν ἐπιτελῶν τοῦ σώματος, ὁ διὰ τοὺς στρατηγοὺς ὁρισθείς, διὰ δὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν σκαπανέων, τὸ διὰ τούτους ὁρισθησόμενον κάλυμμα.

ΚΕΦ. ς'. Τοῦ πυροβολικοῦ.

9. Διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτ

Ἱματισμός.

α) Ἱμάτιον, ἱματίδιον καὶ ἀναξυρὶς, τὰ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθέντα, ἀλλ' ἐκ μελανογλαύκου τζόχης μετὰ περιλαιμίου καὶ ἐπιῤῥαφῶν κερμεζοχρόων, καὶ μετὰ ὁριχαλκίνων κομβίων, ἐφ' ὧν εἶναι ἐκτετυπωμένα χιαστῶς δύο πυροβόλα.

β') Μανδύας, ὁ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθείς, ὁ δὲ τῶν ἀγωγέων ὁ ὑπάρχων.

γ') Σκιάδιον, ἐκ τοῦ χρώματος τοῦ ἱματίου.

δ') Λαιμοδέτης, ὁ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθείς.

ε') Ὑπόδησις, διὰ μὲν τοὺς πυροβολιστὰς ἡ διὰ τὸ πεζικὸν, διὰ δὲ τοὺς ζευγίτας ἡ διὰ τὸ ἱππικὸν κανονισθεῖσα.

Ἄρθρ. 10. Διὰ τοὺς ἀξιωματικούς.

Ἱματισμός.

α) Ἱμάτιον καὶ ἀναξυρὶς, τὰ δια τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ὁρισθέντα, ἀλλὰ τὸ ἱμάτιον μετὰ κεχρυσωμένων κομβίων.

β) Μανδύας, ὁ διὰ τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς ὁρισθείς.

γ') Λαιμοδέτης, σκιάδιον καὶ ὑποδήματα, τὰ διὰ τὸ πεζικὸν ὁρισθέντα.

Ἀποσκευή.

α) Ἐπωμίδες, αἱ διὰ τὸ πεζικὸν ὁρισθεῖσαι, ἀλλ' ἐκ κεχρυσωμένου ὁρειχάλκου, μετὰ κερμεζοχρόου ἐπενδύσεως.

β') Τὰ μέχρι τοῦδε κορδόνια φέρονται περὶ τὸ στῆθος.

Ὁπλισμός.

α) Πυριτοθήκη, ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας.

β') Σπάθη σιδηρᾶ, ἡ διὰ τοὺς στρατηγοὺς ὁρισθεῖσα, ἀλλ' οἱ ζωστῆρες αὐτῶν, οἱ διὰ τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς ὁρισθέντες.

γ') Ξιφιστήρ.

ΚΕΦ. Ζ'. Τῶν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρ. 14. Διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς ἰατρούς.

Ἱματισμός.

α) Ἱματίδιον καὶ ἀναξυρὶς τὰ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθέντα, ἀλλ' ἐκ μελανογλαύκου τζόχης καὶ ὑσγίνων ἐπιῤῥαφῶν. τὸ δὲ περιλαίμιον τοῦ ἱματίου ἐκ μελανοῦ χονδροῦ μεταξωτοῦ ὑφάσματος (velour) μετὰ κομβίων καὶ ὁρειχάλκου κεχρυσωμένου, ἐχόντων ἐκτετυπωμένον τὸ Βασιλικὸν Στέμμα.

β) Τὰ διακριτικὰ σημεῖα χρυσοκέντητα ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου, ὡς τὰ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει.

γ') Μανδύας, ὁ διὰ τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς ὁρισθείς.

δ) Σκιάδιον, ἐκ τοῦ χρώματος τοῦ ἱματίου μετὰ ὑσγίνων ἐπιῤῥαφῶν καὶ χρυσοῦ στέμματος.

ε) Λαιμοδέτης, καὶ ὑποδήματα, τὰ διὰ τὸ πεζικὸν ὁρισθέντα.

Ἀποσκευή.

α) Ἐπωμίδες, αἱ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθεῖσαι, ἀλλ' ἐξ ὁρειχάλκου κεχρυσωμένου καὶ μετὰ ὑσγίνου ἐπενδύσεως.

β') Πῖλος, τρίπτυχος μετὰ χρυσῶν κοσμημάτων ἄνευ πτερῶν.

Ὁπλισμός.

α) Σπάθη, ἡ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθεῖσα, ἀλλὰ τὰ κοσμήματα τοῦ ζωστῆρος, τὰ διὰ τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς ὁρισθέντα.

β'.) Ξιφιστήρ.

12. Διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς φαρμακοποιούς.

Ἱματισμὸς, ἀποσκευὴ καὶ ὁπλισμὸς, τὰ διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς ἰατροὺς ὁρισθέντα, ἀλλὰ τὸ μὲν περιλαίμιον ἐκ πρασίνου μεταξωτοῦ ὑφάσματος (velour), τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ ἀργυροκεντητα, τὰ κομβία ἐκ λευκοῦ μετάλλου, ὡς καὶ αἱ ἐπωμίδες, τὰ δὲ κασμήματα τοῦ πίλου ἀργυρᾶ.

ΚΕΦ. Η'. Τῶν Οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν.

13. Ἱματισμὸς, ἀποσκευὴ καὶ ὁπλισμὸς, τὰ διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς ἰατροὺς ὁρισθέντα, ἀλλὰ τὸ ἱμάτιον μετὰ περιλαιμίου ὑσγίνου.

ΚΕΦ. Θ'. Στρατιωτικὴ σχολὴ τῶν εὐελπίδων.

Ἄρθρ. 14. Διὰ τοὺς μαθητάς.

Ἱματισμός.

Ἱμάτιον, ἱματίδιον, ἀναξυρὶς καὶ σκιάδιον, τὰ διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ πυροβολικοῦ ὁρισθέντα, ἀλλὰ τὸ ἱμάτιον μετὰ περιλαιμίου ταῦ αὐτοῦ χρώματος.

Μανδύας, λαιμοδέτης καὶ ὑπόδησις τὰ ἤδη ἐν χρήσει.

Ἀποσκευὴ καὶ ὁπλισμός.

Ἐπίσης τὰ ἐν χρήσει.

ΚΕΦ. Ι'. Γενικαὶ διατάξεις.

15. Ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ στρατιωτικὰ καταστήματα, καὶ περὶ τῶν ὁποίων εἰδικῶς δὲν προσδιωρίσθη στολὴ θέλουν φέρει τὴν στολὴν τοῦ ὅπλου εἰς ὃ ἀνήκουσι.

16. Διακριτικὰ σημεῖα ἁπάντων τῶν βαθμῶν ἀπὸ τοῦ δεκανέως μέχρι τοῦ συνταγματάρχου συμπεριλαμβανομένου, τὰ διὰ τῶν ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) καὶ 10 (22) Νοεμβρίου 1833 Βασιλείων Διαταγμάτων ὁρισθέντα, αἱ δὲ διαγραφεῖσαι αὐτῶν κανονίζονται διὰ τοῦ παραρτήματος τῆς στολῆς.

17. Μόνον οἱ ἀνώτεροι καὶ οἱ ἔφιπποι ἀξιωματικοὶ φέρουν πτερνιστήρια, ὡς καὶ οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται.

18. Οἱ ξιφιστῆρες ἅπαντες τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι ἀργυρόπλεκτοι.

19. Τὸ σχῆμα καὶ ἡ τιμὴ ἁπάντων τῶν μὴ προβλεπομένων εἰς τὸ περὶ στολῆς τοῦ πεζικοῦ παράρτημα, κκθὼς καὶ ἡ λινοστολὴ τοῦ στρατοῦ, θέλουν κανονισθῆ δι' ἰδιαιτέρου παραρτήματος.

20. Μέχρις οὗ ὁριστικῶς ἀποφασισθῶσι τὰ περὶ καλύμματος τοῦ στρατοῦ, τὰ κορδόνια ἐκ τῶν κρανῶν ἐν γένει καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἰουλίου 1852.

---

803. Δ. Περὶ ἀνοίξεως τοῦ μεταξὺ τῶν ὁδῶν ἁγίας Ῥόμβης καὶ Καλαμιώτου δρομίσκου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν ν' ἀνοιχθῇ ὁ μεταξὺ τῶν ὁδῶν ἁγίας Ῥόμβης καὶ Καλαμιώτου δρομίσκος ΧΨ. ὑμματουμμένου τοῦ περιβόλου Τ. χάριν καλλωπισμοῦ, καθαριότητος καὶ διευκολύνσεως τῆς συγκοινωνίας τῶν κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ᾠκοδομημένων οἰκιῶν.

Ἡ ἐγκρινομένη ῥυμοτομία θέλει ἐνεργηθῆ κατὰ τὸ συνημμένον σχέδιον τὸ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναθέτομεν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἰουλίου 1852.

---

803 Δ. Περὶ διατηρήσεως καὶ ῥυθμίσεως τῆς διερχομένης ἐμπροσθεν τοῦ ἀμαντικοῦ καταστήματος Χαλκίδος πολιτικῆς ὁδοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν διατήρησιν καὶ ῥύθμισιν τῆς ἐν τῷ συνημμένῳ ἀποσπάσματι τοῦ σχεδίου τοῦ προαστείου Χαλκίδος μὲ κίτρινον χρῶμα σημειωθείσης παλαιᾶς ὁδοῦ τῆς διερχομένης ἔμπροσθεν τοῦ δημοτικοῦ καταστήματος· τὸ πλάτος τῆς ὁποίας θέλει εἶσθαι ἐκ πήχεων Βασ. ἓξ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἰουλίου 1852.

---

804. Δ. Περὶ συστάσεως ἐπαρχείου Μεγαλοπόλεως.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἄλλοτε ὑφιστάμενον ἐπαρχεῖον τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως συνίστατο ἐκ νέου, ἡ δὲ διοίκησις τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς, ἀνατεθειμένη μέχρι τοῦδε εἰς τὸν ἔπαρχον Γόρτυνος, ἀφαιρεῖται ἀπὸ τούτου καὶ ἀνατίθεται εἰς τὸν διὰ μεταγενεστέρου Διατάγματος διορισθησόμενον ἔπαρχον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουλίου 1852.

---

805. Δ. Περὶ ἐλαττώσεως τῆς καθάρσεως τῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ Συρίας προελεύσεων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Θεωροῦντες ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς δημοσίου ὑγείας ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Συρίᾳ, ἡ ὀκταήμερος κάθαρσις εἰς ἣν ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος αἱ προελεύσεις τῶν μερῶν τούτων ἀποβαίνει ἀνωτέρα τοῦ μέτρου τῆς ἀνάγκης.

Προτιθέμενοι νὰ παρέξωμεν πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, καθόσον αὕτη συμβιβάζεται μὲ τὸ συμφέρον τῆς δημοσίου ὑγείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α) ἀντὶ τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλονται μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος αἱ προελεύσεις τῆς Αἰγύπτου καὶ Συρίας τοῦ λοιποῦ θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς πέντε ἡμέρας.

β') Ὅλαι αἱ λοιπαὶ σχετικαὶ ὑγειονομικαὶ διατάξεις διατηροῦσι τὸ κῦρός των.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἰουλίου 1852.

---

806. Δ. Περὶ τῆς ἐκ νέου συστάσεως τοῦ δημοτικοῦ λοιμοκαθαρτηρίου Μυκώνου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 20 τοῦ περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν Νόμου διατάττομεν νὰ τεθῇ ἐκ νέου εἰς ἐνέργειαν τὸ δημοτικὸν λοιμοκαθαρτήριον Μυκώνου καταργηθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1848 Ἡμετέρου Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουλίου 1852.

---

807. Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ ἐπαρχείου Οἰτύλου ἀπὸ Λιμένιον εἰς Ἀρεοπόλιν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1845 ὑπὸ στοιχ. ΚΕ΄ Νόμου περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀπὸ 5 Μαρτίου 1854 ὑπὸ στοιχ. Ε΄. πρᾶξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Οἰτύλου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ ἕδρα τοῦ ἐπαρχείου Οἰτύλου μετατίθεται ἀπὸ Λιμένιον εἰς Ἀρεοπόλιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Αὐγούστου 1852.

---

808. Δ. Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἔχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν τὸ 7 ἄρθρον τοῦ περὶ Ὑπουργείων Νόμου.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως διὰ τῶν παρ' αὐτῷ ὑπηρετούντων ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων.

2. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἰδίως διευθύνει τὸ προσωπικὸν τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐνεργεῖ πᾶν ὅ,τι εἰς αὐτὸ ἀφορᾷ.

3. Ἐκδίδει δὲ ἐν ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, προτάσσων τῆς ὑπογραφῆς του ἀκατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ,» πᾶσαν διαταγήν, ἣ ἔγγραφον, τὰς ἐξῆς ὑποθέσεις ἀφορώσαν.

α) Καταπάξεις ναυτῶν. β') Ἀδείας ἀπουσίας κανονικὰς ὑπαξιωματικῶν, ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν.

γ') Ἀδείας γάμου ὑπαξιωματικῶν, ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν. δ) Ζητεῖ πληροφορίας περὶ ἐκτελέσεως προεκδοθεισῶν διαταγῶν. ε) Διευθύνει λογαριασμοὺς καὶ προϋπολογισμοὺς πρὸς ἐπεξεργασίαν. ς') Παραπέμπει ἀναφορὰς χορηγήτως ὑλικοῦ διὰ συντήρησιν πλοίω. ἢ καταστημάτων. ζ Πᾶν ἔγγραφον μὴ φέρον ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα καὶ ἀντικείμενον ἔχον τὴν προπαρασκευὴν οἱασδήποτε ἐργασίας· ἐπιστρέφει δὲ πρὸς οὓς ἀνήκουν τὰ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναρμοδίως ὑποβαλλόμενα ἔγγραφα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἰουλίου 1852.

---

809. Ν. Σ΄. Περὶ Ἐπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων καὶ περὶ ταῖ ὑπὸ τοὺς Ἐπισκόπους τελοῦντος Κλήρου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῆς διαιρέσεως αὐτῶν.

Α΄. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἐπισκόπων προσδιορίζεται εἰς εἰκοσιτέσσαρας.

Β΄. Αἱ ἐπισκοπαὶ εἰσὶν αἱ ἑξῆς·

Α΄. Ἐν τῷ νομῷ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας δύο· α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀθηνῶν, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης· β') Ἡ Ἐπισκοπὴ Θηβῶν καὶ Λεβαδίας, περιλαμβάνουσα τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας.

Β΄. Ἐν τῷ νομῷ Εὐβοίας δύο· α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Χαλκίδος, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου, μὲ τὰς νήσους Σκίαθον, Σκόπελον καὶ Ἀλόννησον· β') Ἡ Ἐπισκοπὴ Καρυστίας, περιλαμβάνουσα τὴν ὁμώνυμον ἐπαρχίαν καὶ τὴν νῆσον Σκῦρον.

Γ. Ἐν τῷ νομῷ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος δύο· α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Φθιώτιδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Φθιώτιδος καὶ Δοκρίδος· β') Ἡ Ἐπισκοπὴ Φωκίδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Παρνασσίδος καὶ Δωρίδος.

Δ΄. Ἐν τῷ νομῷ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας δύο· α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, Τριχωνίας, Βονίτσης, Ξηρομέρου καὶ Βάλτου· β') Ἡ Ἐπισκοπὴ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας, περιέχουσα τὰν ὁμωνύμους ἐπαρχίας.

Ε΄. Ἐν τῷ νομῷ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας τρεῖς· α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀργολίδος, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίας καὶ Ἄργους· β') Ἡ Ἐπισκοπὴ Κορινθίας συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου Ἐπαρχίας· γ') Ἡ Ἐπισκοπὴ Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Ὕδρας, Σπετσῶν, Ἐρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας.

ς΄. Ἐν τῷ νομῷ Ἀρχαΐας καὶ Ἤλιδος δύο· α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Πατρῶν καὶ Ἤλείας, περιέχουσα τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας· β') Ἡ Ἐπισκοπὴ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, περιέχουσα τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχ.

Ζ΄. Ἐν τῷ νομῷ Ἀρκαδίας δύο· α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, συγκειμένη ἐκ τῶν ὁμωνύμων ἐπαρχιῶν· β') Ἡ Ἐπισκοπὴ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, συγκειμένη ἐκ τῶν ὁμωνύμων ἐπαρχ.

Η΄. Ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας δύο· α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Μεσσηνίας, συγκειμένη ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Μεσσήνης, Καλαμῶν καὶ Πυλίας· β΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας συγκειμένη ἐκ τῶν ὁμωνύμων ἐπαρχιῶν.

Θ΄. Ἐν τῷ Νομῷ Λακωνίας, α.) Ἡ Ἐπισκοπὴ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Λακεδαίμονας καὶ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς· β') Ἡ Ἐπισκοπὴ Γυθείου, συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας· γ') Ἡ Ἐπι-

σκοπὴ Οἰτύλου, συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

Γ'. Ἐν τῷ νομῷ Κυκλάδων τέσσαρες· α') Ἡ Ἐπισκοπὴ Σύρου καὶ Τήνου περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Σύρου, Τήνου καὶ Μήλου. β') Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἄνδρου καὶ Κέας, περιέχουσα τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας· γ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Νάξου, συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας· δ') Ἡ Ἐπισκοπὴ Θήρας, συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος θέλει προσδιορισθῇ ἡ ἕδρα ἑκάστης Ἐπισκοπῆς, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Γ'. Ἑκάστη Ἐπισκοπὴ ἔχει ἴδιον Ἐπίσκοπον.

Ὅσάκις ἐπέλθῃ ἀνάγκη νὰ χειροτονηθῇ Ἐπίσκοπος ψηφίζονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τρεῖς ἐκ τῶν Κληρικῶν, πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν ἐχόντων ὀρθῶς καὶ ὑγειῶς περὶ τὴν πίστιν, καὶ διακεκριμένων ἐπὶ συνέσει καὶ βίῳ ἀνεπιλήπτῳ καὶ παιδείᾳ ἐκκλησιαστικῇ.

Τῶν οὕτω ψηφισθέντων τριῶν τὰ ὀνόματα ὑποβάλλονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὸν Βασιλέα διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν· ὁ δὲ Βασιλεὺς φέρει τὴν ἔγκρισίν του ἐπὶ τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν.

Ἡ ἔγκρισις τοῦ Βασιλέως ἀνακοινοῦται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, καὶ παρ' αὐτῆς τελοῦνται τότε ἐπὶ τὸν ἐκλεχθέντα τὰ νενομισμένα ἐκκλησιαστικῶς, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Πέμπεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸ μήνυμα πρὸς τὸν ἐκλεχθέντα, καὶ οὗτος δίδει ἐνώπιον αὐτῆς τὴν περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς Ἐπισκοπῆς, ἐν ᾗ χειροτονηθήσεται Ἐπίσκοπος, διαβεβαίωσιν αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτως.

« Ἐπειδὴ διὰ τῆς ψήφου τῶν θεόθεν ὁδηγηθέντων ἁγίων Ἀρχιερέων τῶν συγκροτούντων τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐψηφίσθην ἐλάχιστος ἐγὼ, ὡς ἄξιος τοῦ ὑψηλοῦ καὶ θείου λειτουργήματος τῆς Ἀρχιερωσύνης, ὅπως καταστα θῶ Μητροπολίτης (Ἀρχιεπίσκοπος ἢ Ἐπίσκοπος) τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως, Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ Ἐπισκοπῆς Ν. . . . . καὶ ἐτυχον τῆς τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως ἡμῶν ἐγκρίσεως, πείθομαι τῷ θείῳ βουλήματι καὶ δέχομαι τὴν παιμαντορίαν τῆς Μητροπόλεως (Ἀρχ. ἐπισκοπῆς ἢ Ἐπισκοπῆς ταύτης, διαβεβαιῶν διατηρῆσαι ἀκραιφνῶς τὰ ἱερὰ καθήκοντα τῆς ἧς ἀναδέχομαι ἱεραρχίας, καὶ ποιμαίνειν θεοφιλῶς τὸ λογικὸν ποίμνιον τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν εἰς νομὰς σωτηρίους τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος καὶ διαμεῖναι πιστὸς εἰς τὸν φιλόχριστον ἡμῶν Βασιλέα καὶ Κυριάρχην, καὶ ἀκατάγνωστος διὰ τῆς θείας χάριτος εἰς πάντα τὰ Ἀρχιερατικὰ καθήκοντα »

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη τοῦ ὑποψηφίου, γεγραμμένη ἐν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῶν ὑπομνημάτων, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἰδίου, ἐπομένως προχειρίζεται κατὰ τὰς κοινωνικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις Ἐπίσκοπος τῆς ἧς ἔλαχεν Ἐπισκοπῆς· μετὰ δὲ τὴν χειροτονίαν ἐπικυροῦται καὶ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ὅπως ἀναγνωρίζηται τοιοῦτος παρὰ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἀρχῶν. Πρὶν ἢ ἀναλάβῃ δὲ τὰ Ἀρχιερατικὰ καθήκοντά του, διαβεβαιοῖ τὴν πίστιν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως διὰ τῆς ἑξῆς προσφωνήσεως.

«Μεγαλειότατε Βασιλεῦ! Διαβεβαιῶ ἐπὶ » τῇ ἀρχιερωσύνῃ μου, ὅτι ἀείποτε διατε» λῶν πιστὸς εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειό» τητα, τὸν Βασιλέα καὶ Κυριάρχην μου, » καὶ εὐπειθὴς εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς » νόμους τοῦ Βασιλείου καταβαλῶ πᾶσαν » σπουδὴν σὺν πάσῃ δυνάμει, ἵνα ἐκ» πληρῶ τῇ θείᾳ χάριτι πάντα τὰ Ἀρ» χιερατικὰ καθήκοντα τῆς πνευματικῆς » ποιμαντορίας τοῦ κατὰ τὴν κληρωθεί» σάν μοι Ἐπισκοπὴν πιστοτάτου Σου» λαοῦ καὶ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ

τῆς διαβεβαιώσεως ταύτης αὐτὸν τὸν Ὕψιστον Θεόν, ὃς δώῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι ζωὴν πολυχρόνιον ἐν ἄκρᾳ ὑγείᾳ, διατηρεῖν δὲ τὴν Ὑμετέραν Βασιλείαν ἀδιάσειστον, εὐδαιμονοῦσαν, αὐξάνουσαν καὶ κρατυνομένην εἰς αἰῶνας αἰώνων».

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη, ἔγγραφος καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτοῦ, τηρεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Δ'. Ἐπίσκοπος, κανονικῶς χειροτονηθείς, δὲν ἀποβάλλεται τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ, εἰμὴ ὅταν αἱρετισθεὶς παραιτηθῇ ἢ ἐπὶ μόνῳ ἐγκλήματι ἐπάγοντι καθαίρεσιν.

Μετάθεσις Ἐπισκόπου γίνεται μόνον, ἐγκρίσει τοῦ Βασιλέως, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τηρουμένων τῶν κανόνων ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ πρὸ πάσης ταῖς λοιπαῖς ὁμοδόξοις τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαις.

Ε'. Ἐν ἀπαθείᾳ Ἐπισκόπου, οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἐπισκοπῆς φροντίζουσι τῇ συμπράξει τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς περὶ τῆς διατηρήσεως καὶ ἐξασφαλίσεως τῶν ἀρχείων καὶ τῶν ἄλλων τῆς Ἐπισκοπῆς πραγμάτων, μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ διαδεξομένου αὐτόν. Ἡ δὲ Κυβέρνησις, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διορίζει ἐκ τούτων ἐπισκοπικὴν Ἐπιτροπήν, πρὸς διεξαγωγὴν τῶν πνευματικῶν ὑποθέσεων τῆς χηρευούσης Ἐπισκοπῆς, ἕως οὗ ἐγκατασταθῇ ὁ ταύτης κανονικὸς Ἐπίσκοπος.

Ϛ'. Ἐὰν ἐπίσκοπος, ἕνεκα φυσικῆς τινος αἰτίας, καταστραθῇ ἀνίκανος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἀντικαθίσταται μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δι' ἑτέρου κατὰ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις Β'. καὶ Δ'. ἀναφερόμενα. Εἰς δὲ τὸν εἰς ἀνικανότητα περιστάντα χορηγεῖται περίθαλψις δικαίων ἡραγμῶν κατὰ μῆνα.

Ζ'. Ἅπαντες οἱ ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἐπίσκοποι διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ὑπερτάτην ἐφορείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἀναφέρονται πρὸς αὐτὴν ὡς ἀνωτάτην Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν περὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἀναγομένων εἰς τὰ πνευματικὰ αὐτῶν καθήκοντα, καὶ ἐκτελοῦσι τὰς ἀποφάσεις καὶ διαταγὰς αὐτῆς.

Η'. Ὁ ἐπίσκοπος εἶναι ἡ πνευματικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ τῆς κληρωθείσης αὐτῷ Ἐπισκοπῆς.

Ἐνεργεῖ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ Ἐπισκοπῇ τὰ παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ καθήκοντα, διατηρῶν ἀπαρεγκλίτως τὰ θεῖα δόγματα, καὶ ἐπιτελῶν ἀκριβῶς τὰ μυστήρια, καὶ φυλάσσων τοὺς Ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας· ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριβῆ τούτων διατήρησιν καὶ παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ποιμαντορίαν διατελούντων· προσέχει εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν πάσης ἱεροτελεστίας, εἰς τὴν τακτικὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσκομένων καὶ ψαλλομένων ἀκολουθιῶν, εἰς τὰς ἐν τοῖς Ἱεροῖς ναοῖς ἁγίας εἰκόνας, εἰς τὰ ἱερὰ σκεύη, ἄμφια καὶ πάντα τὰ εἰς τὴν θείαν λατρείαν ἀναγόμενα. Ὡσαύτως προσέχει εἰς τὴν πνευματικὴν κατάστασιν τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, καὶ εἰς τὴν κατὰ τοὺς μοναστικοὺς ὅρους διαγωγὴν τῶν ἐν αὐτοῖς μοναζόντων. πρὸς δὲ καὶ εἰς τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἐν αὐτοῖς ναῶν. Ἔχει σφραγῖδα ἰδίαν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας φέρει ἐγκεχαραγμένον τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κύκλῳ δὲ τὰ γνωριστικὰ τῆς θέσεως αὐτοῦ γράμματα. Περὶ πάσης δὲ πράξεως αὐτοῦ ἀντιβαινούσης εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐν γένει εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ὑπόκειται εἰς εὐθύνην, καὶ δίδει λόγον ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Θ'. Ὁ ἐπίσκοπος, κατὰ τὸ ἐπισκοπικὸν αὐτοῦ καθῆκον, ἐπιτρέπει τὸν ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν αὐτοῦ Κλῆρον κατά τε τὸ πολίτευμα καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὰ πρὸς ἐξαίρωσιν, πρὸς εὐκοσμίαν καὶ πρὸς ἐκ-

πλήρωσιν τῶν χρεῶν τῆς ἐπαγγελίας τοῦ ὑπ' αὐτῶν Κλήρου συντείνοντα.

Δικάζει μετὰ τεσσάρων ἐκ τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς ἑαυτοῦ Ἐπισκοπῆς, διοριζομένων ἑφάπαξ διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραβάσεις καὶ παρεκτροπὰς τῶν ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν αὐτοῦ κληρικῶν· καὶ ἐπιβάλλει ἐκκλησιαστικὰς ποινὰς εἰς τὸν περιπεσόντα ἀποδεδειγμένως εἰς ἁμάρτημα ὡς πρὸς τὰ χρέη καὶ καθήκοντα τῆς ἐπαγγελίας του, ὡς ἐφεξῆς· α') Ἐπίπληξιν· β') Ἀργίαν πάσης ἱεροπραξίας μετὰ στερήσεως τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐφημερίας τοῦ τιμωρουμένου· γ') Ἔκπτωσιν τοῦ ἀξιώματος εἰς ὃ ἦτον ἰδίως διωρισμένος ὁ τιμωρούμενος· δ') Σωματικὸν περιορισμὸν ἐντὸς διατηρουμένου Μοναστηρίου, ἢ ἄλλου εἰδικοῦ διὰ τοὺς Κληρικοὺς σωφρονιστικοῦ καταστήματος· ε') Ἀπότισιν ποσοῦ διπλασίου τῶν ὅσα χρήματα ἔλαβεν ὁ τιμωρούμενος πλέον τοῦ νενομισμένου, ἢ διὰ πρᾶξιν ἀπηγορευμένην καὶ ἐναντίαν εἰς τὰ καθήκοντά του. Ἡ εἴσπραξις δὲ αὕτη ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς καὶ κατατίθεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον· ς') Ἀφορισμὸν προσωπικὸν κατὰ Κληρικοῦ μοιαχοῦ.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου αἱ καταγινώσκουσαι ἐπίπληξιν ἢ ἀργίαν μέχρι τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν εἶναι ἀνέκκλητοι· αἱ δὲ λοιπαὶ ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν καταδικασθέντα κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, παρατεινομένης τῆς προθεσμίας ταύτης κατὰ λόγον τῆς ἀποστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 195 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἡ ἔφεσις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκληθείσης ἀποφάσεως, καὶ ἐπιδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν προεδρεύοντα τὸ ἐπισκοπικὸν δικαστήριον Ἐπίσκοπον, ὅστις ἀποστέλλει αὐτὴν ἐντὸς 24 ὡρῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὁμοῦ μὲ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ τὸν φάκελλον τῆς ἀνακρίσεως.

Μόνον δ' ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ § 6 εἰς ἀργίαν ὑποβληθείς, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔλαβε τὴν κοινοποίησιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ὀφείλει ν' ἀπέχῃ πάσης ἱεροπραξίας, μεχρισοῦ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφανθῇ ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ἐφέσεώς του· ἂν δὲ τυχὸν παρέλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀργίας, εἰς ἣν ὑποβλήθη διὰ τῆς ἐπισκοπικῆς ἀποφάσεως πρὶν ἀποφανθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπὶ τῆς ἐφέσεώς του, ὁ ἐκκαλούμενος ἐπαναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν καθηκόντων του. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ ἀπόφασις τῆς Συνόδου εἶναι καταδικαστικὴ αἱ ἡμέραι τῆς ἀργίας λογίζονται ἀφ' ἧς ἐπεδόθη εἰς τὸν καταδικασθέντα ἡ ἐπισκοπικὴ ἀπόφασις.

Ἡ Σύνοδος ἀποφαίνεται κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις καὶ τὸν καταστατικὸν αὐτῆς Νόμον, ἐπικυροῦσα, τροπολογοῦσα ἢ ἀκυροῦσα τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν.

Ἐκτὸς τῆς ἀποφάσεως τῆς καταγινωσκούσης ἐπίπληξιν, ἢ ἀργίαν καὶ σωματικὸν περιορισμὸν μέχρι τῶν 15 ἡμερῶν, αἱ λοιπαὶ τελεσίδικοι καταστάσαι ἐκτελοῦνται κατὰ τοὺς §§ 1 καὶ 2 τοῦ ΙΔ'. ἄρθρου τοῦ καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐάν ποτε Κληρικὸς ὑποπέσῃ εἰς ἁμάρτημα ἐκκλησιαστικὸν ἐπάγον καθαίρεσιν, ὁ Ἐπίσκοπος εἴτε αὐτὸς, εἴτε κατὰ παραγγελίαν του εἷς ἐκ τῶν ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν τῆς Ἐπισκοπῆς του, ἐνεργεῖ προκαταρκτικὴν ἀνάκρισιν, καὶ ταύτης περαιωθείσης, πέμπει τὸν φάκελλον τῆς ἀνακρίσεως εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἥτις δικάζει κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατυπώσεις, ἀφ' οὗ πρῶτον ἀκούσῃ τὸν κατηγορούμενον Κληρικόν.

Γ'. Ὁ Ἐπίσκοπος, κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἐκδίδει ἐπιτίμιον ἀνωμολόγως καὶ ἀπολύτως κατὰ ἀδίκων, κατὰ ἐπιζημίων πράξεων, καὶ πρὸς ἐξιχνίασιν τῆς ἀληθείας, μετὰ προηγηθεῖσαν συγκατάθεσιν τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς Ἀρχῆς.

ΙΑ'. Εἰς τὸν Ἐπίσκοπον ἀνήκει ἡ δι

κμασία καὶ χειροτονία τῶν ἐντὸς τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτοῦ ἱερωμένων πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ, καὶ ἡ δοκιμασία τῆς κουρᾶς τῶν μοναχῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς ἑκάστην κοινότητα καὶ ἐνορίαν ἀναγκαίων ἱερέων καὶ διακόνων, καὶ ἡ διαίρεσις τῶν ἐνοριῶν, θέλουσι κανονισθῆ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου· ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν ἱερέων καὶ διακόνων θέλει γίνεσθαι ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

Χειροτονία πρεσβυτέρου καὶ διακόνου, καὶ κουρὰ μοναχοῦ τελεῖται κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας· ὁ δὲ χειροτονήσας παρὰ τοὺς κανόνας καὶ ἀπολύτως, ἢ ἐπέκεινα τοῦ ὁρισθησομένου ἀριθμοῦ, καὶ ὁ κείρας μοναχὸν ἄνευ τῆς κανονικῆς δοκιμασίας, τιμωρεῖται ἐκκλησιαστικῶς, καθὼς καὶ ὁ οὕτω χειροτονηθεὶς καὶ ὁ τὴν κουρὰν λαβών.

Ὁ χειροτονούμενος εἰς πρεσβύτερον ἢ διάκονον, καθὼς καὶ ὁ τὴν κουρὰν λαμβάνων μοναχός, ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων ἀπαιτουμένων προσόντων πρὸς χειροτονίαν ἢ κουράν, πρέπει νὰ ἦναι πολίτης Ἕλλην καὶ νὰ ἔδωκε προηγουμένως τὸν νενομισμένον ὅρκον τοῦ πολίτου Ἕλληνος.

ΙΒ'. Ὁ Ἐπίσκοπος χειροτεθεῖ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτὸν Κληρικῶν τοὺς Ἀξιωματικοὺς τῆς Ἐπισκοπῆς του προσδιορίζων ἑκάστου τὰ καθήκοντα.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τοῦ ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον Κλήρου.

ΙΓ'. Ἅπαντες οἱ Κληρικοὶ ἑκάστης Ἐπισκοπῆς οἱασδήποτε τάξεως καὶ βαθμοῦ ἂν ὦσιν, ὑπάγονται κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις ὑπὸ τὸν ἴδιον αὐτῶν Ἐπίσκοπον, καὶ αὐτὸν ὀφείλουσιν ἵνα γνωρίζωσιν ὡς ἀμέσως προϊστάμενον Ἐκκλησιαστικῶς, καὶ ὑπακούωσιν εἰς αὐτὸν, καὶ ἐκτελῶσι τὰς Ἐκκλησιαστικὰς παραγγελίας καὶ διαταγάς του.

Ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ τῆς κανονικῆς ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου Ἐπισκόπου, οὐδεὶς τῶν Ἱερωμένων δύναται νὰ ἐκτελῇ ἱεροπραξίαν τινὰ ἐκτὸς τῆς λαχούσης αὐτῷ ἐνορίας, ἢ εἰς ἐξωκκλήσιον, ἢ εἰς ἐκκλησίαν ἰδιόκτητον· οὔτε ἀποδημεῖ ἄνευ τῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Ἐπισκόπου· οὔτε διαμένει ἐκτὸς τῆς Ἐπισκοπῆς του ὑπὲρ τὸν χρόνον τῆς ἀδείας αὐτοῦ· οὔτε μεταβάλλει τὴν σταθερὰν διαμονήν του ἄνευ τακτικοῦ ἀπολυτηρίου ἐγγράφου. Ἀλλοθεν δὲ προσερχόμενος, δὲν εἶναι δεκτὸς πρὸς ἐξάσκησιν Ἱερατικῶν καθηκόντων, ἐὰν δὲν φέρῃ τακτικὸν ἔγγραφον παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου ὑφ' ὃν ἐτέλει πρότερον.

Οὐδένα τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου ἐπιτρέπεται νὰ περιφέρηται ἀπὸ κοινότητα εἰς κοινότητα ἐπαιτῶν λέγω ἐνδείας ἢ ἄλλης τινος αἰτίας· εἰ δέ τις ἐπὶ τούτῳ φωραθῇ, συλλαμβάνεται παρὰ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ πρὸς ποινικὴν καταδίωξιν, προσάγεται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ὅστις μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν ἀποστέλλει αὐτὸν διὰ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἐπίσκοπόν του, παρ' οὗ δικάζεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. Ω'. τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐάν τις τῶν Μοναχῶν ἀνήκων ἢ μὴ εἰς Μοναστήριον περιφέρεται ἐν τῷ κόσμῳ, διατάττεται παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου αὐτοῦ, ὁ μὲν ἀνήκων εἰς Μοναστήριον ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν Μονὴν τῆς μετανοίας του· ὁ δὲ μὴ ἀνήκων εἰς Μοναστήριον νὰ ἐκλέξῃ ἓν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων πρὸς ἐγκαταβίωσίν του· καὶ ἐὰν παρακούσῃ, στέλλεται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς, κατ' αἴτησιν τοῦ Ἐπισκόπου, ὁ μὲν εἰς ὃ ἀνήκει Μοναστήριον, ὁ δὲ εἰς ἓν ἐκ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ὑπαρχόντων.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

ΙΔ'. Ἕκαστος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων ὀφείλει νὰ περιοδεύῃ τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἑαυτοῦ Ἐπισκοπῇ, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

ΙΕ'. Ἐκ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἐπισκοπῶν, μία μὲν εἶναι Μητρόπολις, ἡ τῶν Ἀθηνῶν, ὡς πρωτεύουσα πόλις τοῦ Βασιλείου, ἧς ὁ κατὰ καιρὸν ἀρχιερατεύων φέ-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρει τὸν τίτλον Μητροπολίτης, δέκα δὲ Ἀρχιεπισκοποί, οἱ τῶν ἐννέα ἄλλων νομῶν πρωτεύουσαι καὶ ἡ Ἐπισκοπὴ Κορίνθου, ὧν οἱ κατὰ καιροὺς ἀρχιερατεύοντες φέρουσι τὸν τίτλον Ἀρχιεπίσκοποι.

Ις'. Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου 1833 ἕκαστος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων λαμβάνει κατ' ἔτος ὡς ἐπίδομα.

Ὁ Μητροπολίτης. δραχ. 6000
Ἕκαστος τῶν Ἀρχιεπισκόπων. » 5000
Καὶ ἕκαστος τῶν Ἐπισκόπων » 4000

Ἀπὸ τῆς ῥηθείσης ἐποχῆς παύουν τὰ μέχρι τοῦδε λαμβανόμενα ἐπισκοπικὰ δικαιώματα, ἤτοι ἐμβατίκια, ῥιλότιμα καὶ λοιπαὶ ἀποδοχαί, ἐξαιρουμένων τῶν τυχηρῶν διὰ πᾶσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως τελουμένην ἱεροπραξίαν· καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἑξῆς πράξεων δικαιωμάτων, ὁριζομένων ὡς ἀκολούθως·

α.) Διὰ πᾶσαν ἄδειαν γάμου (ἄνευ διαστολῆς ἐὰν ἦναι Α'. ἢ Β'. ἢ Γ'.) δραχ. 3
β') Διὰ πᾶσαν ἔκδοσιν διαζυγίου δραχ. 3
γ') Διὰ πᾶσαν ἔκδοσιν ἀορίστου καὶ ἀνωνύμου ἐπιτιμίου δραχ. 3

Εἰς τὰ δικαιώματα ταῦτα δὲν ἐμπεριλαμβάνεται τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

ΙΖ'. Ὅσοι τῶν ἐπιζώντων σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων ἕτερον μέχρι τοῦδε τὸν τίτλον τοῦ Μητροπολίτου, θέλουσι διατηρήσει αὐτὸν ἐφ' ὅρου ζωῆς.

ΙΗ'. Πᾶσα προεκδεδομένη διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Νόμου, ἀκυροῦται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Ἰουλίου 1852.

---

840. ΝΟΜΟΣ ΣΑ'.

ΝΟΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ
Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Α'. Ἡ Αὐτοκέφαλος Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέλος οὖσα τῆς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος, συνίσταται μὲν ἐκ πάντων τῶν κατοίκων τοῦ Βασιλείου τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων, καὶ ὁμολογούντων τὰ ἱερὰ τῆς πίστεως Σύμβολον, καὶ πρεσβευόντων τὰ ὅσα πρεσβεύει ἡ Ἁγία τοῦ Ἀριστοῦ [illegible] Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, ἣν ἀρχηγὸς καὶ κεφαλὴ ὁ Κύριος καὶ Θεὸς [illegible] Ἰησοῦς Χριστός· διοικεῖται δὲ πνευματικῶς παρ' ἀρχιερέων κανονικῶν, πηρουμένων ἀπαραλλάκτως ὡς ἅπασαι αἱ λοιπαὶ [illegible] δοξοι τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι τοὺς ἱεροὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις.

Β'. Ἀνωτάτη ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ ὑπάρχει Σύνοδος διοικοῦσα, φέρουσα τ' ὄνομα «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.» Καθεδρεύει διαρκῶς ἐν τῇ Καθέδρᾳ τοῦ Βασιλείου καὶ ἔχει σφραγῖδα ἰδίαν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας εἶναι ἐγκεχαραγμένον τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, κύκλῳ δὲ τὰ γράμματα «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.»

Γ'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συγκειται ἐκ πέντε μελῶν ἰσοψήφων, ἐκ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἀρχιερέων τῶν ἐχόντων ἐπισκοπὰς, ὧν εἷς Πρόεδρος, καὶ τέσσαρες Σύνεδροι. Καὶ Πρόεδρος μὲν ὑπάρχει διαρκῶς ὁ κατὰ καιρὸν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Βασιλείου ἀρχιερατεύων Μητροπολίτης· οἱ δὲ Σύνεδροι καλοῦνται ἀλληλοδιαδόχως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβείων τῆς ἀρχιερωσύνης, διατηρουμένης ἐνὶ ἑκάστῳ εἰς τὰς συνεδριάσεις καὶ τῆς τάξεως τοῦ ἰδίου βαθμοῦ.

Ἀνὰ πᾶν ἔτος οἱ Σύνεδροι ἐπανέρχονται εἰς τὰς ἐπαρχίας των, καθόσον ἡ Κυβέρνησις δὲν διατηρήσῃ ἐπὶ πλέον τινὰς ἐξ αὐτῶν, οὕτινες δὲν δύνανται νὰ ὑποβαίνωσι τοὺς δύο.

Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἄλλῳ κωλύματι, τὸν Πρόεδρον ἀναπληροῖ ὁ εἰς τὰς συνεδριάσεις ἀμέσως μετ' αὐτὸν προκαθήμενος τῶν ἄλλων. Εἰς τυχοῦσαν δὲ ἀνάγκην ἀναπληρώσεώς τινος τῶν Συνέδρων καλεῖται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὁ κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν ἑπόμενος αὐτοῦ.

Ἡ ἐνιαυσία Συνοδικὴ περίοδος ἄρχεται

ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

ε'. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Σύνεδροι, πρὶν ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των, διαβεβαιοῦσι τὴν πίστιν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, διὰ τῆς ἑξῆς προφωνήσεως.

Μεγαλειότατε Βασιλεῦ!

« Διαβεβαιοῦμεν ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἡμῶν, ὅτι ἀείποτε διατελοῦντες πιστοὶ εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα καὶ Κυριάρχην ἡμῶν καὶ εὐπειθεῖς εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τῆς ἐπικρατείας, καταβαλοῦμεν πᾶσαν σπουδὴν σὺν πάσῃ δυνάμει, ἵνα ἐκπληρώμεν τῇ θείᾳ χάριτι τὰ καθήκοντα ἡμῶν εἰς τὴν τῆς Ἐκκλησίας διοίκησιν, τηροῦντες ἀπαραλλάκτως ὡς ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ὁμόδοξοι τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι τοὺς ἱεροὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις· καὶ μάρτυρα ἐπικαλούμεθα ἐπὶ τῆς διαβεβαιώσεως ταύτης αὐτὸν τὸν Ὕψιστον Θεὸν ὃς δώῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι ζωὴν πολυχρόνιον ἐν ἄκρᾳ ὑγείᾳ διατηρεῖν δὲ τὴν Ὑμετέραν Βασιλείαν ἀδιάσειστον, εὐδαιμονοῦσαν καὶ κρατυνομένην εἰς αἰῶνας αἰώνων. »

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συνέδρων, ἔγγραφος καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν τηρεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

ς'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει Λ. καὶ Β'. Γραμματέα, κληρικούς· καὶ ἕνα ἢ, κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, δύο Γραφεῖς κληρικοὺς καὶ τούτους ὄντας· καὶ ἕνα Κλητῆρα διοριζομένους τοὺς μὲν Γραμματεῖς παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τοὺς δὲ Γραφεῖς καὶ τὸν Κλητῆρα παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ὁ Α'. Γραμματεύς, καὶ τούτου κωλυομένου ὁ Β'. διευθύνει τὰ τοῦ γραφείου, εἰσηγεῖται τὰς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῆς Συνόδου συνεδριαζούσης, καὶ κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως· δὲν ἔχει δὲ ψῆφον, οὔτε λαμβάνει μέρος εἰς τὰς συζητήσεις, εἰμὴ ὁσάκις ζητηθῇ εἰς τοῦτο. Τῶν δὲ Γραφέων τὰς ἐργασίας προσδιορίζει ἑκάστοτε ὁ Γραμματεύς.

Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Γραφεῖς δίδουσιν ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συνεδριαζούσης ἐπὶ τούτῳ, τὴν ἑξῆς διαβεβαίωσιν.

« Διαβεβαιῶ ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου ὅτι θέλω φυλάξει πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τῆς ἐπικρατείας, τηρῶν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρασαλεύτως τοὺς ὅρους αὐτῶν καὶ ἐκπληρῶν εὐσυνειδότως τὴν ἐμπιστευθεῖσάν μοι ὑπηρεσίαν. »

Ὁ δὲ Κλητὴρ δίδει τὸν συνήθη τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ὅρκον.

Τὸ περὶ τῆς διαβεβαιώσεως τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Γραφέων, ὡς καὶ τὸ περὶ τοῦ ὅρκου τοῦ κλητῆρος πρωτόκολλον, τηρεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

ζ'. Παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Βασιλικὸς Ἐπίτροπος, ὅστις, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του δίδει ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως τὸν νενομισμένον ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ὑπερτάτην Βασιλικὴν ἐξουσίαν, εἰς ἣν ἐναπόκειται ἡ κυριαρχία τοῦ Κράτους, ἀνήκει καὶ ἐποπτεία ἐφ' ὅλων τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου γινομένων, ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος ἔχει τὸ καθῆκον νὰ παρευρίσκηται, ἄνευ ψήφου εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ νὰ προσυπογράφηται εἰς ὅλα τὰ πρωτότυπα τῶν παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων καὶ πράξεων, ἀναγομένων εἴτε εἰς τὰ ἐσωτερικὰ εἴτε εἰς τὰ ἐξωτερικὰ αὐτῆς καθήκοντα. Πᾶσα δὲ ἀπόφασις ἢ πρᾶξις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γινομένη ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, ἢ μὴ φέρουσα τὴν προσυπογραφὴν αὐτοῦ εἶναι ἄκυρος.

Ζ'. Τὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διακρίνονται εἰς ἐσωτερικὰ καὶ εἰς ἐξωτερικά. Καὶ εἰς μὲν τὰ ἐσωτερικὰ ἐνεργεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀνεξαρτήτως τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἐξωτερικά, ὡς ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὴν τοῦ

λιτείαν τὰ δικαιώματα ἢ τὸ κοσμικὸν συμφέρον τῶν κατοίκων. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνεργεῖ τὰ περὶ τούτων τῇ συμπράξει καὶ ἐγκρίσει μόνον τῆς Κυβερνήσεως.

Η΄. Τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι κατὰ τοὺς εἰς τὰ ἄρθρα Θ΄. Ι΄. καὶ ΙΑ΄. τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένους λεπτομερέστερον προσδιορισμούς, τὰ ἑξῆς·

α΄) Ἡ περὶ τῶν δογμάτων πιστὴ καὶ ὀρθὴ διδασκαλία· β΄) Αἱ διατάξεις περὶ τῆς θείας λατρείας κατὰ τὰ ἀνέκαθεν τῇ Ἐκκλησίᾳ κανονισμένα· γ΄) Ἡ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων ἑκάστης τάξεως τοῦ Κλήρου· δ΄) Ἡ θρησκευτικὴ διδαχὴ πρὸς τὸν λαόν, καθόσον δὲν προσβάλλονται τὸ Πολίτευμα καὶ οἱ νόμοι τοῦ Κράτους· ε΄) Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία· ς΄) Ἡ δοκιμασία τῶν μελλόντων προχειρισθῆναι εἰς τὸν Κλῆρον καὶ ἡ χειροτονία αὐτῶν· ζ΄) Ἡ καθιέρωσις τῶν ἱερῶν ναῶν· ἡ) Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν χρεῶν τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῶν δογμάτων, τῶν δογματικῶν βιβλίων καὶ τοῦ ἐπὶ τούτων τεθεμελιωμένου κανονισμοῦ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Θ΄. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ.

Α΄—Εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν παρὰ τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρεσβευομένων θείων δογμάτων· καὶ ὅταν πληροφορηθῇ θετικῶς, ὅτι ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος ἐπιχειρεῖ νὰ ταράξῃ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Βασιλείου δι' ἑτεροδιδασκαλίας ἢ διδαχῆς προφορικῆς ἢ γραπτῆς, διὰ προσηλυτισμοῦ ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ἡ Σύνοδος ζητεῖ τὴν παῦσιν τοῦ κακοῦ διὰ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς καὶ τῇ ταύτης ἐγκρίσει ἐκδίδει συμβουλευτικὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν λαόν, εἰς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν τοιούτων προσγινομένης θρησκευτικῆς βλάβης.

Β΄—Εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν εἰς χρῆσιν τῆς νεολαίας καὶ τοῦ Κλήρου, εἴτε ἔξωθεν τοῦ Βασιλείου εἰσαγομένων, εἴτε ἐν τῇ Ἑλλάδι δημοσιευομένων βιβλίων, φυλλαδίων, πινάκων ἢ ἄλλων ἐντύπων, ἅτινα πραγματεύονται περὶ ἀντικειμένων θρησκευτικῶν· καὶ ὁσάκις πληροφορηθῇ, ὅτι τὰ τοιαῦτα περιέχουσί τι ἐναντίον καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἶναι βλαπτικὰ ἐκ τῆς χρήσεώς των ὡς πρὸς τὰ θεῖα δόγματα, τὰ ἱερὰ μυστήρια, τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, τὴν ἱερὰν διδασκαλίαν, τὰς ἱερὰς τελετὰς καὶ τὰ ἔθιμα τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ζητεῖ τὴν σύμπραξιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως αὐτῶν εἰς τοὺς σχολείους· τὸν δὲ συγγραφέα, ἢ τὸν κυρίως ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην αὐτῶν ἢ τὸν τυπογράφον ἢ τὸν βιβλιοπώλην, τὸν ῥωποπώλην καταγγέλλει εἰς τὴν πολιτικὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι κατ' αὐτῶν τὰ παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὁριζόμενα, ἐὰν οὗτοι ἦναι κοσμικοί· κληρικοὶ δὲ ὄντες, ἐπιτιμῶνται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, καὶ καταγγέλλονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως αὕτη ἐνεργήσῃ καὶ κατ' αὐτῶν τὰ παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὁριζόμενα.

Γ΄. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ πρὸ πάντων περὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν Ἱερῶν Ἀποστολικῶν τε καὶ Συνοδικῶν κανόνων καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας· περὶ τὴν θείαν λατρείαν· περὶ τὸν κατὰ τὸ πνευματικὸν μέρος κατάστασιν τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ εὑαγῶν Μοναστηρίων· περὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν ἱερῶν τελετῶν· περὶ τὴν εὐκοσμίαν τοῦ Κλήρου, καὶ περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν αὐτοῦ. Καὶ φροντίζει ἵνα οἱ ἱερωμένοι καὶ οἱ μοναχοὶ διατηρῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπαγγέλματός των, καὶ μὴ ἀσχολῶνται ἀπ' ἐναντίας τῶν ῥητῶς ἀπαγορευόντων τοῦτο ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ πολιτικῶν θεσμῶν εἰς πολιτικὰ πράγματα, μήτε νὰ λαμβάνωσι τὴν παραμικρὰν μετοχὴν εἰς αὐτά.

ΙΑ΄. Εἰς τὰ ἐξωτερικὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνάγονται κυρίως τὰ ἑξῆς·

α΄) Ὁ περιορισμὸς τῶν κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς πομπῶν, παρατάξεων κτλ. καθόσον οὗτος δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὴν παραδεδεγμένην τῆς Ἐκκλ. τάξιν.

β΄) Διατάξεις περὶ ἐκπαιδευτικῶν, πειθαρχικῶν, καὶ σωφρονιστικῶν καταστημάτων διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Κλήρου. γ΄) Ἑκάστοτε ἐκκλησιαστικαὶ τελεταί, πρὸ πάντων ὅταν πρόκειται νὰ γένωσιν αὗται εἰς ἡμέρας ἐργασίμους ἢ ἐκτὸς ἱεροῦ ναοῦ.

Διὰ νὰ ἔχωσι δὲ κῦρος αἱ περὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων διατάξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαιτεῖται διὰ μὲν τὰς βαλαμβανομένας εἰς τοὺς §. §. α΄ καὶ γ΄ περιπτώσεις, ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ §. β΄. ἡ ἔγκρισις τοῦ Βασιλέως.

Πρὸς βεβαίωσιν τῆς δηθείσης ἐγκρίσεως γίνεται ταύτης μνεία, ἐν προοιμίῳ, ἐπὶ τοῦ πρωτογράφου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὡς ἑξῆς·

« Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐγκρίσει καὶ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς κτλ. »

ΙΒ΄. Πᾶσα ὑπόθεσις ἀναγομένη εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου συζητεῖται μὲν παρὰ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποφασίζεται δὲ διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων.

Διὰ νὰ ἔχωσι κῦρος αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαιτεῖται νὰ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς ὅλων τῶν μελῶν τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν.

ΙΓ΄. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Σύνεδροι, ἐὰν ποτε ὡς ἐκ τῆς Συνοδικῆς θέσεώς των περιπέσωσιν εἰς παράβασιν ἐκκλησιαστικοῦ τινος θεσμοῦ, καθίστανται ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἡ Κυβέρνησις προσκαλεῖ τοὺς κανονικοὺς Ἐπισκόπους εἰς ἀνάκρισιν, ἐξέλεγξιν καὶ τιμωρίαν τῆς παραβάσεως κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις ἦναι περὶ καθήκοντα Συνοδικὰ σχέσιν ἔχοντα καὶ πρὸς τὸ πολιτικόν, τότε τὰ ἀφορῶντα τὸ πολιτικὸν τοῦτο μέρος ἐναπόκεινται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

ΙΔ΄. Εἰς τὰ καθαυτὸ ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει τὴν ὑπερτάτην δικαιοδοσίαν ἐφ' ὅλων τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου καὶ πρὸς αὐτὸν, ὡς πρὸς ἀνώτατον Δικαστήριον, ἐκκαλουμένων αἱ ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δι' ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας κρίνουσα καὶ ἀνακρίνουσα ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν κανονικῶς.

Ἂν δὲ Κληρικὸς ἔχῃ παράπονον κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ Ἐπισκόπου, ἀναφέρεται πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἥτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποφασίζει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει προσέτι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ κανονικὰς ποινὰς εἰς Κληρικοὺς καθ' ὅσον ἐκκαλοῦνται εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν αὐτῆς, ἢ καὶ δικάζονται ἀμέσως ὑπ' αὐτῆς, ὡς ἑξῆς·

α΄) Ἀργίαν πάσης ἱεροπραξίας μετὰ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐγκυρείας τοῦτο ὡρουμένου προερχομένων δικαιωμάτων· β΄) Σωματικὸν περιορισμὸν ἐντὸς διατηρουμένου Μοναστηρίου, ἢ ἄλλου εἰδικοῦ διὰ τοὺς Κληρικοὺς σωφρονιστικοῦ καταστήματος· γ΄) Ἀπόπτωσιν ποσοῦ διπλασίου, ἐὰν τις φωραθῇ ὅτι, λαβὼν χρήματα, ἔπραξέ τι παρὰ τὰ καθήκοντά του καὶ τοὺς ἱεροὺς τῆς Ἐκκλησίας θεσμοὺς, τὸ ὁποῖον κατατίθεται εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον· δ΄) Ἀφορισμὸν προσωπικὸν κατὰ Κληρικοῦ μοναχοῦ· ε΄) Καθαίρεσιν.

Αἱ δὲ περὶ τούτων ἀποφάσεις αὐτῆς, ὡς καὶ αἱ τῶν Ἐπισκόπων ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων αἰτίνες θέλουσιν ἐκδίδεσθαι ἠτιαλογημέναι μετὰ τῆς παραθέσεως καὶ τῶν κανόνων, ἐφ' ὧν αὗται στηρίζονται, ἐκτελοῦνται τῇ προηγουμένῃ ἐγκρίσει·

1) Τοῦ Ὑπουργείου μὲν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων γ΄, δ΄, καθὼς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων α΄, β΄, ὁσάκις αἱ ὁριζόμεναι ἐν αὐτοῖς ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἐπὶ χρόνον οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 15 ἡμερῶν, οὐδὲ μείζονα τῶν δύω μηνῶν.

2) Τοῦ Βασιλέως δὲ, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § ε΄. καθὼς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν §§ α΄, β΄, ὁσάκις αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται ἐπὶ χρόνον μείζονα τῶν δύω μηνῶν.

Αἱ μέχρι δὲ τῶν 15 ἡμερῶν ποιναὶ τῶν §§ α΄ καὶ β΄ ἐκτελοῦνται ἄνευ ἐγκρί-

σεως τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνόδου γίνεται τῇ συμπράξει καὶ συνδρομῇ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν περίπτωσιν τοῦ §. ε' ὁ καταδικασθεὶς εἰς καθαίρεσιν, ἐὰν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν Βασιλέα ἐξαιτήσηται τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης, ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῆς, προσκαλουμένων κατ' αὐτὴν καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων,

ΙΕ'. Προσωπικὸς ἀφορισμὸς ἐναντίον λαϊκῶν δὲν ἐκδίδοται εἰμὴ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ις'. Τὰ κατὰ τοὺς γάμους, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πολιτικὸν αὐτῶν μέρος, ἀνάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ πνευματικόν, εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή, πληροφορηθεῖσα τὴν τελετὴν παρανόμου γάμου, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὁριζόμενα· μετὰ δὲ τὴν κηρύττουσαν παράνομον τὸν γάμον ἀμετάκλητον δικαστικὴν ἀπόφασιν, κηρύττει καὶ αὐτὴ τὸν γάμον ἄκυρον πνευματικῶς. Κατὰ δὲ τοῦ Ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου του εὐλογήσαντος τὸν παράνομον γάμον, ἢ ἐκδόντος τοιαύτην ἄδειαν, καθὼς καὶ κατὰ τοῦ ἱερέως τοῦ εὐλογήσαντος τὸν παράνομον γάμον ἄδειᾳ ἀνωτέρᾳ, ἢ ἄνευ ἀδείας, ἐπάγονται ποιναὶ κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ΙΔ'. κατὰ λόγον τῆς ἐνοχῆς ἑκάστου.

ΙΖ'. Ὅστις τῶν συνεζευγμένων εἰς γάμον ζητεῖ τὴν διάζευξιν ἢ τὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμὸν, ὀφείλει ν' ἀποταθῇ περὶ τούτου δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος προσκαλεῖ καὶ τοὺς δύο συζύγους πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ· καὶ ἀφοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, μεταχειρισθεὶς ὅλα τὰ πρόσφορα πνευματικὰ μέσα, δὲν δύνηθῇ νὰ συμβιβάσῃ ἀμφοτέρους ἀποφαίνεται ἐπὶ τούτου διὰ πράξεώς του ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν διευθύνει εἰς τὸ ἁρμόδιον καστήριον τῆς περιφερείας· τὸ δὲ Δικαστήριον, μόνον μετὰ τὴν προσαγωγὴν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης καὶ τῆς πράξεως τοῦ Ἐπισκόπου, δέχεται αἴτησιν τοῦ ἑκάστου συζύγου, καὶ διατάττει ἄνευ πάσης ἀποπείρας ἑνώσεως τὰ παρὰ τῆς πολιτικῆς Δικονομίας ὁριζόμενα πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ἀγωγῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ ἑνώσεως ἀποπείρας, ὁ Ἐπίσκοπος δύναται, ἂν θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ δώσῃ ἐγγράφως ἄδειαν εἰς τὴν γυναῖκα νὰ μετοικήσῃ ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς εἰς οἰκίαν προσδιοριζομένην παρὰ τῶν συζύγων, ἢ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ὅταν οὗτοι διαφωνῶσι· μόνον δὲ μετὰ τὴν χορήγησιν τοιαύτης ἀδείας, τὰ Δικαστήρια κατ' αἴτησιν τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων, δύνανται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν ἔτι τῆς περὶ ἑνώσεως ἀποπείρας νὰ διατάξωσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 683 παράγρ. 3, 4 καὶ 8 τῆς Πολιτ. Δικονομίας διαλαμβανόμενα προσωρινὰ μέτρα, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

Ἐὰν δὲ ἡ ἀνωτέρω τρίμηνος προθεσμία παρέλθῃ, χωρὶς ν' ἀποκατασταθῇ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁ ἁρμόδιος Ἐπίσκοπος, τότε δύναται ὁ εἷς ἢ ὁ ἕτερος τῶν συζύγων ν' ἀναφερθῇ πρὸς τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον δέχεται τὴν αἴτησιν, ἀφοῦ πρότερον βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐν καιρῷ ἐπιδόσεως τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸν Ἐπίσκοπον καὶ ἐνεργεῖ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὁριζόμενα.

Μετὰ δὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς δικαστικῆς περὶ διαλύσεως τοῦ γάμου ἀποφάσεως καταστάσης ἀμετακλήτου, ὁ εἰσαγγελεὺς διευθύνει ἀντίγραφον αὐτῆς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ κηρύξῃ καὶ αὐτὴ τὸν γάμον διαλελυμένον πνευματικῶς.

ΙΗ'. Ὁποιουδήποτε σκεύους χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ, καθωσιωθέντος εἰς τὴν θείαν λατρείαν, τιμίων σταυρῶν, ἁγίων λειψάνων, ἁγίων εἰκόνων, καὶ ἐγγένει παντὸς

παμπλέον ἱεροῦ ἢ ἱερατικοῦ ἀμφιάσματος. Ἡ θεσις ἐν ἀγορᾷ πρὸς πώλησιν, ἢ κατάσχεσις πρὸς πληρωμὴν χρέους ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου δὲν ἐπιτρέπεται.

ιθ'. Διατάξεις, προκηρύξεις, ἐγκύκλιοι, καθὼς καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς πολιτικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, δὲν διευθύνονται ἀμέσως πρὸς αὐτάς, ἀλλὰ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Κ'. Οὐδεμίαν ἀλληλογραφίαν μὲ ἐξωτερικὰς πολιτικὰς ἢ ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχὰς δύναται νὰ ἔχῃ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, εἰμὴ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Κα'. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή, καθὼς καὶ ὁ νόμος δὲν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῶν καθηκόντων της, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς προστασίας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἐπομένως ὅλαι αἱ πολιτικαὶ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται, ὅσάκις ἀποδειχθῇ ὅτι προσεβλήθησαν τὰ δίκαιά της νὰ τὴν προστατεύσωσι καὶ νὰ τὴν ὑποστηρίζωσι κατ' αἴτησίν της.

Κβ'. Ἐπίσης ὅμως καὶ πᾶς ὅστις ἔχει αἴσθημα κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς παράπονον διὰ κατάχρησιν ἢ ὑπέρβασιν τῆς ἐξουσίας της, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλῆται τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς.

Τοιαῦτα παράπονα κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς ἐμποροῦσι νὰ γίνωνται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ πρὸς πᾶσαν ἄλλην διοικητικὴν Ἀρχήν· θέλουσι δὲ ἐξετάζεσθαι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τὸ ὁποῖον δὲν ἀπορασίζει περὶ αὐτῶν, εἰ μὴ ἀφοῦ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐὰν τὸ ἀντικείμενον δὲν ἦναι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Δικαστηρίου.

Κγ'. Ὁ τύπος τοῦ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, ἢ ἄλλων δημοσίων Ἀρχῶν διδομένου ὅρκου ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, Ἱερέων, καὶ Ἱεροδιακόνων, εἶναι ὁ ἑξῆς. Διὰ μὲν τοὺς Ἀρχιερεῖς· «Διαβεβαιῶ ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ μου κτλ.»

Διὰ δὲ τοὺς Ἱερεῖς καὶ Ἱεροδιακόνους· «Διαβεβαιῶ ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου κτλ.»

Ὁ οὕτω διδόμενος ὅρκος ἔχει τὴν αὐτὴν τοῦ κοινοῦ ὅρκου ἰσχύν, καὶ πᾶσα αὐτοῦ παράβασις ἐκτὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν, συνεπάγεται καὶ τὰς ἐπὶ ψευδορκίᾳ ἢ ἐπιορκίᾳ τοῦ ποιν. νόμου ποινάς, αἵτινες θέλουσι καταγινώσκεσθαι ὑπὸ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων.

Κδ'. Πᾶς ὁ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν εἰς δικαστικὴν ὑπόθεσιν δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν του· ἀλλ' οἱ Ἀρχιερεῖς ὁρκίζονται καὶ ἐξετάζονται ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν, ἡ δὲ μαρτυρία των, γενομένης αἰτήσεως, ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἐκτὸς ὅταν πρόκηται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τῶν ἑνόρκων, ὅτε προσκαλοῦνται καὶ ἐξετάζονται (ἄνευ ὅμως ἀντιπαραστάσεως πρὸς ἄλλους μάρτυρας) ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἀμφιεννύμενοι, καὶ ἀπέρχονται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν.

Ὅτι οἱ ἱερωμένοι γνωρίζουσιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ τὸ ὁμολογήσωσιν.

Κε. Πᾶς τὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου καθὼς καὶ εἰς τὰ περὶ ἀθεμίτων πράξεων, τῶν παρὰ τῶν κοινῶν τοῦ κράτους νόμων προβλεπομένων, οἱ ἐκ τοῦ Κλήρου ὑπόκεινται εἰς τοὺς πολιτικοὺς νόμους καὶ εἰς τὰ τακτικὰ Δικαστήρια.

Τὰ πολιτικῶς ὁριζόμενα κακουργήματα ἐπάγουσι καὶ τὴν τῆς καθαιρέσεως ποινὴν πνευματικῶς· ἡ δὲ ἀπόφασις τῆς ποινικῆς καταδίκης ἐκτελεῖται, ἀφοῦ πρότερον καθαιρεθῇ τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ ὁ καταδικασθεὶς Κληρικός, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ Δικονομίᾳ ὡρισμένα.

Κς. Διὰ τὴν προφυλάκισιν τῶν Κληρικῶν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατ' αὐτῶν ἐπὶ παίσματι καὶ πλημμελήματι ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, τῶν περιοριζουσῶν τὴν ἐλευθερίαν, ὁρίζονται ἰδιαίτεραι φυλακαί, κεχωρισμέναι τῶν ἄλλων.

Κζ'. Ἅπας ὁ κατὰ τὸ Βασίλειον ἱερὸς Κλῆρος ἐν ταῖς Θείαις ἱερουργίαις καὶ τε-

λεταῖς μνημονεύει πρῶτον μὲν τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης, εἶτα δὲ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΚΗ΄ Τὰ ὁρισθέντα διὰ τοῦ διατάγματος 25 Ἰουλίου (6 Αὐγούστου) 1833, περὶ τοῦ ἐπιμισθίου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ τε Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Συνέδρων, διαμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

Ὁ μισθὸς τοῦ μὲν πρώτου Γραμματέως προσδιορίζεται εἰς δραχ. 3600, τοῦ δὲ Β΄. εἰς δραχ. 2400 κατ' ἔτος.

Ὁ μισθὸς τοῦ μὲν Α΄. τάξεως Γραφέως προσδιορίζεται εἰς 1200, τοῦ δὲ Β΄. τάξεως εἰς δραχ. 960 κατ' ἔτος, καὶ ὁ τοῦ Κλητῆρος εἰς δραχ. 600 κατ' ἔτος.

Ὁ μισθὸς τοῦ βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 6000 κατ' ἔτος.

ΚΘ΄. Εὐθὺς μετὰ τὴν Δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου θέλει συγκροτηθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἡ Α΄. Συνοδικὴ περίοδος, ἥτις θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1853.

Λ΄. Πᾶσα προεκδεδομένη διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀκυροῦται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Ἰουλίου 1852.

---

811. Ν. ΣΕ΄. Περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α΄, Περὶ δικαιώματος πρὸς σύνταξιν.

1. Τὸ δι' ἀρχαιότητα πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα ἀποκτᾶται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριάκοντα ἐτῶν ὑπηρεσίας ἐν τῷ στρατῷ.

2. Τὰ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας ἔτη, λογίζονται μὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας ὑπηρετεῖ ὁ στρατιωτικὸς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας τῶν δεκαεπτὰ ἐτῶν συμπληρωμένων.

3. Οἱ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς μεταβαίνοντες ναυτικοὶ συναριθμοῦσιν ἐν αὐτῷ τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν των, συμφώνους μὲ τοὺς περὶ ναυτικῶν συντάξεων Νόμους.

4. Τὰ ἐν ἐκστρατείᾳ ἔτη τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας διπλασιάζονται εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις· α) Ἐν πολέμῳ· β) Ἐν σώματι στρατοῦ κατέχοντι ξένην χώραν ἐν πολέμῳ, ἢ ἐν εἰρήνῃ, γ) Ἐν τοῖς πλοίοις ἐν καιρῷ πολέμου, δ) Ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐὰν ἀποδεδειγμένως ἐξεπληρώσε τὸ καθῆκον του ὁ στρατιωτικός.

ΚΕΦ. Β΄. Προσδιορισμὸς τῆς δι' ἀρχαιότητα συντάξεως.

5. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριάκοντα ἐτῶν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας, οἱ στρατιωτικοὶ ἀποκτῶσι τὸ πρὸς τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς δι' ἀρχαιότητα συντάξεως δικαίωμα, προσδιοριζομένης κατὰ τὸν βαθμόν των, κατὰ τὸν προσαρτώμενον ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ πίνακα.

Δι' ἕκαστον δ' ἔτος πλέον τοῦ τριακοστοῦ καὶ κατὰ τὰς ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ τεθείσας βάσεις, προστίθεται εἰς τὴν σύνταξιν τὸ εἰκοστὸν τῆς διαφορᾶς τοῦ ἐλαχίστου πρὸς τὸν μέγιστον ὅριον.

Ὁ μέγιστος ὅρος τῆς συντάξεως ἀποκτᾶται συμπληρωθέντων πεντήκοντα ἐτῶν ὑπηρεσίας λογιζομένων καὶ τῶν ἐκστρατείας.

6. Ἡ δι' ἀρχαιότητα σύνταξις προσδιορίζεται κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ στρατιωτικοῦ· ἐὰν ὅμως οὗτος ζητήσῃ νὰ τεθῇ ἐν ἀποστρατείᾳ πρὶν συμπληρωθῶσι δύο ἔτη ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του εἰς τὸν τελευταῖον βαθμόν του, λαμβάνει τὴν εἰς τὸν ἀμέσως ὑποδεέστερον βαθμόν του ἀνήκουσαν σύνταξιν.

7. Ἡ ἀποστρατείας σύνταξις παντὸς ἀξιωματικοῦ, ὑπαξιωματικοῦ καὶ δεκανέως, ἔχοντος εἴκοσιν ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν, αὐξάνεται κατὰ τὸ πέμπτον αὐτῆς, καὶ τοι ἀποστρατεύσαντος τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως.

ΚΕΦ. Γ΄. Περὶ συντάξεως ἀποστρατείας ἕνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων.

8. Τὰ τραύματα δεινὰ καὶ ἀνίατα ὄντα προερχόμενα ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου ἢ δυστυχημάτων ἐν ὑπηρεσίᾳ, παρέχουσι πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα.

Τὰ δεινὰ καὶ ἀνίατα νοσήματα, προερχόμενα ἐκ κόπων ἢ κινδύνων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας παρέχουσι τὸ αὐτὸ δικαίωμα.

9 Τὰ τραύματα ἢ τὰ νοσήματα, τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὡρισμένων αἰτιῶν, ἐὰν ἐπιφέρωσι τύφλωσιν, ἀκρωτηριασμὸν, ἢ παντελῆ ἀχρηστίαν ἑνὸς ἢ πλειοτέρων μελῶν, παρέχουσιν ἄμεσον δικαίωμα πρὸς σύνταξιν.

10. Τὰ ἐλαφρότερα τραύματα ἢ νοσήματα παρέχουσι πρὸς σύνταξιν δικαίωμα ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους μόνον.

α) Εἰς μὲν τὸν ἀξιωματικὸν, ἂν ἀποκαθιστῶσιν αὐτὸν ἀνίκανον ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἀνεπίδεκτον ν' ἀναλάβῃ ἐμφρένως αὐτήν. β) Εἰς πάντα δ' ἄλλον ὑποδεέστερον τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐὰν ἀποκαθιστῶσιν αὐτὸν ἀνίκανον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ πορισμοῦ τῶν πρὸς τὰ ζῆν.

11. Τὰ αἴτια, τὸ εἶδος καὶ αἱ συνέπειαι τῶν τραυμάτων καὶ τῶν νοσημάτων ἀποδεικνύονται κατὰ τοὺς τύπους ἐντὸς προθεσμιῶν, τὰ ὁποῖα θέλουν προσδιορισθῆ διὰ τοῦ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

Προσδιορισμὸς τῆς συντάξεως

12. Ἡ σύνταξις τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ὑποστάντων τύφλωσιν, ἀκρωτηριασμὸν ἢ παντελῆ ἀχρηστίαν δύο μελῶν, προσδιορίζεται εἰς τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως, ὁποιοσδήποτε εἶναι ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

13. Τὰ τραύματα καὶ τὰ νοσήματα τὰ ἐπιφέροντα παντελῆ ἀχρηστίαν μέλους τινὸς ἢ προξενοῦντα τὴν αὐτὴν βλάβην, παρέχουν δικαίωμα πρὸς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς δι' ἀρχαιότητα συντάξεως, ὁποιοσδήποτε εἶναι ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατιωτικοῦ.

Ἕκαστον ἔτος τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας αὐτοῦ, λογιζομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας, κατὰ τὰς ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ τεθείσας βάσεις, προσθέτει εἰς τὴν σύνταξιν ταύτην τὸ εἰκοστὸν τῆς διαφορᾶς τοῦ ἐλαχίστου πρὸς τὸν μέγιστον ὅρον τῆς δι' ἀρχαιότητα συντάξεως.

Ὁ δὲ μέγιστος ὅρος τῆς συντάξεως ταύτης ἀποκτᾶται μετὰ εἰκοσαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, λογιζομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας.

14. Οἱ ἕνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 συντάξιμοι στρατιωτικοὶ, λαμβάνουσιν ἐπίσης τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς δι' ἀρχαιότητα συντάξεως, ὁποιοσδήποτε εἶναι ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας των, ἀλλὰ δὲν ἐκπαυξάνεται αὕτη κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένην ἀναλογίαν δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας, εἰμὴ μετὰ εἰκοσιπέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ λογιζομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας.

Ὁ μέγιστος ὅρος τῆς συντάξεως ταύτης ἀποκτᾶται μετὰ τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, λογιζομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας.

15. Ἡ διὰ τραύματα ἢ νοσήματα σύνταξις τοῦ στρατιωτικοῦ, κανονίζεται κατὰ τὸν βαθμὸν αὐτοῦ.

Τὰ πλεονεκτήματα τοῦ 7 ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς διὰ τραύματα ἢ νοσήματα συνταξίμους στρατιωτικούς.

Περὶ συντάξεως τῆς ἀποτάξεως.

16. Ὁ ἀξιωματικὸς, ὅστις κατὰ τὴν ἐν ἀποτάξει μετάθεσίν του, δὲν συνεπλήρωσε 18 ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἀπολαμβάνει τὰ δύω τρίτα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ του ἐν διαστήματι χρόνου ἴσου μὲ τὴν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν του. Ὁ δὲ ἀξιωματικὸς ὅστις κατὰ τὴν εἰς τὴν ἀπόταξιν μετάθεσίν του συνεπλήρωσε 18 ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἀπολαμβάνει σύνταξιν ἀποτάξεως τὰ δύω τρίτα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ του ἰσοβίως.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ

Κέντρο Ιστορικών Βιβλιοθήκη Βεροίας

μεταβιβασθῇ ἡ τῆς ἀποτάξεως σύνταξις εἰς χήρας ἢ ὀρφανά.

ΚΕΦΑΛ. Δ΄.

Περὶ συντάξεως χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

17. Ἔχουσιν ἰσοβίως πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἂν δὲν συνέλθωσιν εἰς δεύτερον γάμον· α) Αἱ χῆραι τῶν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ἢ εἰς διατεταγμένην ὑπηρεσίαν φονευθέντων στρατιωτικῶν. β΄) Αἱ χῆραι τῶν ἐν ἐκστρατείᾳ ἀποθανόντων στρατιωτικῶν, ἐὰν ὁ θάνατος αὐτῶν προῆλθεν ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου, ἢ ἐκ λοιμωδῶν ἢ ἐνδημικῶν νόσων, εἰς ἃς ἐξετέθησαν ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των. γ΄) Αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων στρατιωτικῶν ἕνεκα τραυμάτων ἐπενεχθέντων ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, ἢ ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ, ἐὰν ὁ γάμος ἐξετελέσθη πρὸ τῶν τραυμάτων. δ΄) Αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων ἀποστράτων καὶ τῶν ἀποστρατευσίμων, ἐὰν ὁ γάμος αὐτῶν ἐξετελέσθη ἓν ἔτος, πρὶν παύσωσιν οἱ σύζυγοι των τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας, ἢ τέλος ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐν ἢ πολλὰ τέκνα, γεννηθέντα ἐκ τοῦ πρὸ τῆς παύσεως ταύτης τελεσθέντος γάμου.

Οὐδεὶς γάμος στρατιωτικοῦ παράγει δικαίωμα πρὸς σύνταξιν, ἐὰν δὲν ἐξετελέσθησαν αἱ ἀπορρῶσαι τοὺς τοιούτους γάμους εἰδικαὶ διατυπώσεις.

18. Αἱ σύζυγοι τῶν μετὰ τὴν διάζευξιν τοῦ γάμου ἢ τὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμὸν ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν, οὐδεμίαν ἀπαίτησιν πρὸς σύνταξιν ἔχουσι· τὰ τέκνα ὅμως αὐτῶν ἔχουσι πρὸς σύνταξιν δικαίωμα.

19. Ἡ σύνταξις, τῶν μὲν ἐχουσῶν τέκνων ἢ τέκνα ἀνήλικα συνταξιούχων χηρῶν τῶν στρατιωτικῶν, κατὰ τὸ 17 ἄρθρον, προσδιορίζεται εἰς τὸ τρίτον· τῶν δὲ μὴ ἐχουσῶν, εἰς τὸ τέταρτον τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς συντάξεως τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ συζύγου των, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ χρόνος τῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας των.

20. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 σύνταξις διανέμεται εἰς δύο ἴσα μέρη μεταξὺ τῆς χήρας καὶ τέκνου ἢ τέκνων τοῦ ἀποθανόντος στρατιωτικοῦ, ὅσα καὶ ἂν ὦσιν. Ἐὰν δὲ ἡ χήρα ἀποθάνῃ, ἢ στερηθῇ τοῦ πρὸς σύνταξιν δικαιώματος, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 18, τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτὴν μέρος μεταβαίνει εἰς τὸ τέκνον ἢ τὰ τέκνα· ἡ δὲ σύνταξις αὕτη χορηγεῖται μόνον μέχρις ὅτου τὸ νεώτατον τῶν τέκνων ἐνηλικιωθῇ, ἢ, ἂν ὦσι θήλεα, μεχρισοῦ ἀποκατασταθῶσιν. Εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἡ μερὶς τῶν ἐνηλικιωθέντων ἢ ἀποκατασταθέντων μεταβαίνει εἰς τὰ ἀνήλικα. Ἀποθανόντων δὲ τῶν τέκνων, ἐνηλικιωθέντων ἢ ἀποκατασταθέντων, μένει ἰσοβίως εἰς τὴν χήραν. ἐὰν δὲν ὑπάγηται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 18, τὸ τέταρτον τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς συντάξεως τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀποθανόντος συζύγου της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Γενικαὶ διατάξεις.

21. Αἱ πρὸς ἀριθμὸν ἐξόγων καὶ ἐκτάκτων στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν, μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἀπονεμόμεναι συντάξεις, προσδιορίζονται ἑκάστοτε δι' εἰδικοῦ Νόμου.

22. Αἱ στρατιωτικαὶ συντάξεις εἶναι προσωπικαὶ καὶ ἰσόβιοι· καταλογίζονται δὲ εἰς τὰ δημόσια χρέη, καὶ πληρώνονται παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους.

23. Ἡ σύνταξις καὶ τὸ πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῆς δικαίωμα δικνόπτεται·

α΄. Διὰ καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν, ἢ ἕνεκά τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τροποποιηθέντι διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Νόμου, διαλαμβανομένων πλημμελημάτων, ἐνόσῳ διαρκεῖ ἡ ποινὴ αὐτῶν· β΄. Διὰ τῆς ἀποβολῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ὀθωμανείας, ἐνόσῳ αὕτη διαρκεῖ· γ΄. Ἕνεκα διαμονῆς ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως.

24. Πᾶσα ἀπαίτησις ἀφορῶσα τὰ περὶ τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως γίνεται κατὰ τοὺς νομίμους τύπους πρὸς τὸν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις ὀφείλει νὰ κανονίσῃ τὴν σύνταξιν καὶ νὰ κοινοποιήσῃ τὰς βάσεις τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς ἀναφορᾶς· ἐὰν δὲ ἐντὸς τῶν δύο μηνῶν δὲν κανονίσῃ ὁ ὑπουργὸς τὴν σύνταξιν, ἢ ἐὰν αἱ βάσεις τοῦ προσδιορισμοῦ δὲν ἦναι ὀρθαί, δύνανται οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰ δικαστήρια.

25. Αἱ στρατιωτικαὶ συντάξεις καὶ αἱ ἀποθῆκαι δὲν παραχωροῦνται, οὔτε κατάσχονται, ἐκτὸς πρὸς διατροφὴν συζύγου, τέκνων καὶ γονέων.

26. Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται εἰς ἅπαντα τὸν στρατόν· ἕκαστος δὲ ἀφ' ἧς ἄρχισε νὰ ὑπηρετῇ ἀπολαμβάνει τὴν κατὰ τὸν προσαρτώμενον πίνακα, εἰς τὸν ἀντιστοιχοῦντα πραγματικὸν βαθμὸν τοῦ σύνταξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς'.

Προσωριναὶ διατάξεις.

27. Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς Ψάλαγγος.

28. Αἱ δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου 1832 συνθήκης ἀπονεμόμεναι συντάξεις ἐξαιροῦνται τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 23, ἐδαφίῳ γ. διατάξεως, καὶ δὲν μεταβιβάζονται· παύουσι δὲ μετὰ τὸν θάνατον τῶν συνταξιούχων, δευτέρου γάμου τῶν χηρῶν ἢ τῆς προσδιορισθείσης εἰς τὰ ὀρφανὰ ἐνηλικιότητος, καὶ πληρόνονται παρὰ τοῦ Ταμείου τοῦ Κράτους.

29. Αἱ διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων ἀπονεμηθεῖσαι μέχρι τοῦδε στρατιωτικαὶ συντάξεις μένουν ἀμετάβλητοι, ἐπιφυλαττομένων τῶν περὶ τροποποιήσεως αὐτῶν ὅρων, ἤτοι δευτέρου γάμου τῶν χηρῶν, προσδιωρισμένης ἡλικίας τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 23, τοῦ παρόντος νόμου περιπτώσεων· μεταβαίνουν δὲ κατὰ τὸ 47 ἄρθρον ἐδάφιον δ', εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν συνταξιούχων τούτων, ἐὰν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οὗτοι εἶχον ἀποκτήσει τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

30. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ Συντάγματος μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀποθανόντων στρατιωτικῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ μὴ καὶ συνταξιούχων, τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ στρατιωτικῶν, ἔχουν πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατάξεις, ἐὰν οἱ σύζυγοι ἢ οἱ γονεῖς αὐτῶν εἶχαν, ὅτε ἀπεβίωσαν, εἴκοσιν ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας, ἢ ἐὰν ὑπάγωνται εἰς τὰς κατηγορίας τῶν ἐδαφίων α'. β'. καὶ γ'. τοῦ 47 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

31. Ἅπαντες οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὸν παρόντα νόμον ὁρισμοὶ καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Δεκεμβρίου 1852. Ἐκυρώθη τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους.

---

812 Α. Περὶ γεωργικῶν συμβουλίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Παρ' ἑκάστῳ νομάρχῃ καθίσταται γεωργικὸν συμβούλιον, συγκείμενον ἐκ δέκα τακτικῶν μελῶν καὶ τριῶν συμπληρωτικῶν.

2. Ὁ δήμαρχος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, ἐνῷ ἡ πρωτεύουσα τῶν νομῶν, καὶ ὁ νηπιάτρος, θέλουν εἶσθαι αὐτοδικαίως μέλη τοῦ γεωργικοῦ συμβουλίου, τὰ δὲ ὑπόλοιπα μέλη αὐτοῦ διορίζονται παρ' Ἡμῶν ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαμβανόμενα ἐκ τῶν σημαντικωτέρων κτηματιῶν, καὶ τῶν περὶ τὴν ὕλην ταύτην ἱκανωτέρων καποίκων.

3. Ὁ νομάρχης, ἢ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ θέλει προεδρεύει τὰς συνεδριάσεις τοῦ γεωργικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ ἀντιπρόεδρος.

Ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς ἐκλέγονται παρὰ τῆς ὁλομελείας ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

4. Τὰ γεωργικὰ συμβούλια δὲν ἔχουσιν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εἰμὴ ἁπλῶς συμβουλε τικὰ καθήκοντα, ὡς τοιαῦτα δὲ ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καταλλήλους γνώμας των περὶ τῶν ἀφορώντων τὸ συμφέρον τῆς γεωργίας· καταδεικνύουσι τὰς αἰτίας τὰς ἐμποδί ούσας τὴν πρόοδόν της, καθὼς καὶ τὰ πρὸς ἄρσιν αὐτῶν μέσα, καὶ φωτίζουσιν αὐτὴν διὰ τῆς πείρας καὶ τῶν γνώσεών των περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων της.

5. Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τοῦ γεωργικοῦ συμβουλίου εἶναι τριετὴς, καὶ ἄνευ χρηματικοῦ μισθοῦ.

Οἱ κατὰ δύο περιόδους ὅμως διακριθέντες ἐπὶ ζήλῳ καὶ ἱκανότητι περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, θέλουσι βραβεύεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τιμητικῶν βραβείων.

6. Τὰ γεωργικὰ συμβούλια ἔχουσι δύω τακτικὰς συνόδους κατ' ἔτος· τὴν μὲν κατὰ τὴν 1 Μαρτίου, τὴν δὲ κατὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου. Ἑκάστη δὲ τούτων διαρκεῖ ἐπὶ δέκα ἡμέρας· ἀλλ' ἐν ἀνάγκῃ δύναται ὁ νομάρχης τῇ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, νὰ συγκαλέσῃ ταῦτα καὶ ἐκτάκτως, ἢ νὰ παρατείνῃ τὰς τακτικὰς συνόδους των.

7. Αἱ συνεδριάσεις τῶν γεωργικῶν συμβουλίων θεωροῦνται πλήρεις, ὅταν ἐκτὸς τοῦ νομάρχου παρευρίσκωνται εἰς αὐτὰς ἓξ μέλη.

Τὰ κωλυόμενα τακτικὰ ἀναπληροῦνται παρὰ τῶν συμπληρωματικῶν μελῶν, αἱ δὲ συνεδριάσεις συγκροτοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τῆς νομαρχίας.

8. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συζητήσεων ἑκάστης συνεδριάσεως ἐκτίθεται εἰς ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦνται ὀνομαστὶ καὶ αἱ γνῶμαι τῶν διαφωνούντων μελῶν, ὑποβάλλονται δὲ εἰς τὸν νομάρχην, καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπόκειται νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, κοινοποιῶν τὰς ἀποφάσεις του εἰς τὸ γεωργικὸν συμβούλιον διὰ τοῦ ἁρμοδίου νομάρχου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Αὐγούστου 1852.

---

813 Δ. Περὶ διαιρέσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου διαιρεῖται εἰς πέντε τμήματα ὡς ἑφεξῆς·

Τμῆμα Α΄. διοικητικὸν, ὑποδιαιροῦμενον εἰς δύω γραφεῖα.

α) Τὰ ἀστυνομικὸν, περιλαμβάνον τὴν ἐξασφαλιστικὴν ἢ περιληπτικὴν ἐν γένει ἀστυνομίαν, τὴν διοίκησιν καὶ βελτίωσιν τῶν ὑπαρχόντων ποινικῶν καὶ ἐπανορθωτικῶν καταστημάτων, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν καὶ περὶ στρατιωτικῆς ὑπογραφῆς νόμων, καὶ τὴν ἐν γένει διοίκησιν, καθ' ἃ ἐκτίθεται ἐν τῷ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 3/15 Ἀπριλίου 1833 Βασιλικοῦ Διατάγματος.

β΄) Τὸ λογιστικὸν γραφεῖον περιλαμβάνον τὴν σύνταξιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

Τμῆμα Β΄. δημοτικὸν, περιλαμβάνον τὴν ἐκτέλεσιν ὅλου τοῦ περὶ δήμων νόμου, τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ τὸ προσωπικὸν ἐν γένει τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Τμῆμα Γ΄. τῆς δημοσίας ὑγείας, περιλαμβάνον τὴν ὑγειονομικὴν ἀστυνομίαν κατὰ τὸ ἐν τῷ § 10΄. τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ εἰρημένου ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Τμῆμα Δ΄. τῆς δημοσίας οἰκονομίας περιλαμβάνον τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου (11 Μαΐου) 1834 Β. διατάγματι ἐκτιθέμενα, ἀφορῶντα τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου, ἐξαιρέσει τῶν καθαρῶς τεχνιτῶν.

Τμῆμα Ε΄. τεχνικὸν, περιλαμβάνον τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθαρῶς τεχνικὰ ἀφορῶντα τὴν ἐπιχείρισιν, διεξαγωγὴν καὶ διοίκησιν τῶν δημοσίων ἔργων, οἷον ὁδῶν, γεφυρῶν, ὑδραυλικῶν ἔργων κλπ.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὑπάρχουσι πρασέτι καὶ δύω γραφεῖα, τὸ τῆς καταχωρίσεως καὶ τὸ τῆς διεκπεραιώσεως.

2. Ἑκάστου τῶν πρώτων τεσσάρων τμημάτων προΐσταται εἰς τμηματάρχης, ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν τοὺς ἀναγκαίους βοηθοὺς, ἐκ τῶν γραμματέων ἢ καὶ γραφέων ἐν ἀνάγκῃ λαμβανομένους· τοῦ δὲ Ε΄. τμήματος προΐσταται ἀξιωματικὸς τοῦ μηχανικοῦ, ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν τοὺς ἀναγκαίους εἰδικοὺς περὶ τὰ εἰς αὐτὸ ὑπαγόμενα ἔργα ὑπαλλήλους.

Δι' ὑπουργικῆς ὅμως διατάξεως δύναται ν' ἀτατεθῇ εἰδικῆς τινὸς ὑπηρεσίας ἡ διεύθυνσις εἰς ἕνα τῶν γραμματέων ἀτάξεως.

Τῶν γραφείων τῆς καταχωρίσεως καὶ διεκπεραιώσεως προΐστανται γραμματεῖς ἁ. ἢ ϐ΄. τάξεως, ἔχοντες μὲν ὑφ' αὐτοὺς τοὺς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἑκάστου τῶν γραφείων τούτων ἀναγκαιοῦντας γραφεῖς καὶ κλητῆρας, διατελοῦντες δὲ ὁ μὲν ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ προϊσταμένου τῆς διεκπεραιώσεως, οὗτος δὲ ὑπὸ τὴν τοῦ γενικοῦ γραμματέως ἢ τοῦ πρὸς τοῦτο προσδιορισθησομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ἀνωτέρω ὑπαλλήλου.

3. Οἵ τε τῶν τμημάτων προϊστάμενοι οἱ παρ' αὐτοῖς ὑπηρετοῦντες γραμματεῖς καὶ γραφεῖς καὶ οἱ ἐκ τούτων ἀναπληροῦντες τοὺς τμηματάρχας ἐν κωλύματι προσδιορίζονται καὶ μετατίθενται δι' ὑπουργικῆς διατάξεως.

4. Οἱ τμηματάρχαι διευθύνουσι τὰς ἐργασίας τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των τμημάτων καὶ εἰσάγουσιν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τὰς εἰς αὐτὰ ὑπαγομένας ὑποθέσεις. Τῶν γραμματέων δὲ οἱ μὲν εἰδικήν τινα ὑπηρεσίαν διευθύνοντες ἐκπληροῦσι ἔργα τμηματαρχῶν, οἱ δ' ἄλλοι ἐνεργοῦσι κατὰ παραγγελίαν τῶν προϊσταμένων τῶν εἰς ἃ ὑπάγονται τμημάτων.

5. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ἔργων ἑκάστου τῶν ὑπαλλήλων, ἰσχύουσι τὰ διατεταγμένα διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Βασ. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Αὐγούστου 1852.

---

814 Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Καλαμῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον ϐ΄ τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 περὶ δημοτικῶν φόρων νόμου, ὡς καὶ τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς Ἡμᾶς γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Καλαμῶν νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικὸν δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ δήμου εἰσαγομένων πυρίτιδος, μολύϐδου, καπνοῦ καὶ ταμϐάκου.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν δύναται νὰ ὑπερϐαίνῃ τὸν δι' ἃ λοιπὰ ὦνια καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ θέλει διαρκέσει μέχρι τέλους τοῦ 1855 ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Αὐγούστου 1852.

---

815 Ν. Σε΄. Περὶ ὑδροσπιλίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ΚΕΦ. Α΄. Κατάταξις καὶ χαρακτηρισμὸς τῶν ὁδῶν.

1. Αἱ ὁδοὶ τοῦ Βασιλείου διαιροῦνται εἰς ἐθνικὰς, ἐπαρχιακὰς καὶ δημοτικάς.

2. Ἐθνικαὶ ὁδοὶ εἶναι αἱ συνδέουσαι τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ πρὸς ἀλλήλας, ἢ μὲ λιμένα τινὰ τοῦ Βασιλείου ἢ μὲ πόλιν τινὰ σημαντικὴν τοῦ ὁμόρου κράτους.

Αἱ ἐθνικαὶ ὁδοὶ χαρακτηρίζονται διὰ νόμου.

Αἱ ἐπαρχιακαὶ ὁδοὶ εἶναι αἱ συνδέουσαι τὰς πρωτευούσας τῶν δήμων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ἢ ἄλλων διαφόρων μετα-

ξύ των, ἢ μὲ ἐθνικήν τινα ὁδὸν, ἢ μὲ λιμένα τινὰ, προκειμένου περὶ ἐπαρχιακοῦ συμφέροντος.

Τὰς ἐπαρχιακὰς ὁδοὺς χαρακτηρίζει τὸ ἁρμόδιον ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἔγκρισις λαμβάνει χώραν διὰ Βασ. διατάγματος ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ πολὺ, ἀφ' ἧς ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἱ περὶ τούτου πράξεις τοῦ ἁρμοδίου συμβουλίου. Ἡ κατασκευὴ ἐπαρχιακῆς τινος ὁδοῦ διερχομένης διὰ πολλῶν ἐπαρχιῶν, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ εἰς ὅλας, ἅμα παραδεχθῇ ὑπὸ τῶν πλειοτέρων ἐπαρχιακῶν συμβουλίων· ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ἡ Κυβέρνησις.

Δημοτικαὶ ὁδοὶ καθιστάμενοι πρὸς χρῆσιν ἑνὸς δήμου εἶναι αἱ συνδέουσαι τὰ χωρία αὐτῶν μεταξύ των ἢ μὲ τὴν πρωτεύουσαν αὐτοῦ, ἢ μὲ ἐθνικὴν, ἢ ἐπαρχιακήν τινα ὁδὸν, ἢ μὲ ἄλλα τινὰ κατασκήματα κείμενα ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου, καὶ ἀφορῶντα τοπικὰ ἢ δημοτικὰ συμφέροντα. Αἱ δημοτικαὶ ὁδοὶ χαρακτηρίζονται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δημοτικῶν συμβουλίων· ὁ δὲ νομάρχης ἐπιτρέπει τὴν ἔγκρισίν του ἐντὸς δύω μηνῶν τὸ πολὺ, ἀφ' ἧς τῷ ὑποβληθῶσιν αἱ περὶ τούτου πράξεις τῶν συμβουλίων.

3. Ἡ κατασκευὴ τῶν οὕτω χαρακτηριζομένων ἐθνικῶν, ἐπαρχιακῶν ἢ δημοτικῶν ὁδῶν, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ εἰς τὸ δημόσιον, τὰς ἐπαρχίας, καὶ τοὺς δήμους, ἐφ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦ. Β'. Περὶ κατασκευῆς τῶν ὁδῶν.

4. Αἱ ἐθνικαὶ ὁδοὶ θέλουν κατασκευάζεσθαι δαπάνῃ τοῦ δημοσίου καὶ τῇ προσωπικῇ συνδρομῇ τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν, δι' ὧν αὐταὶ θέλουν διέρχεσθαι.

5. Ἡ περὶ κατασκευῆς ἐθνικῆς τινος ὁδοῦ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως θέλει προηγουμένως κοινοποιεῖσθαι πρὸς τὰ ἁρμόδια ἐπαρχιακὰ συμβούλια, εἰς τὰ ὁποῖα θέλουν γνωστοποιεῖσθαι συνάμα καὶ αἱ πόλεις, κῶμαι, καὶ τὰ χωρία, δι' ὧν αὐτὴ θέλει διέρχεσθαι. Τὰ δὲ ἐπαρχιακὰ συμβούλια γνωμοδοτοῦσι περὶ τῆς καταλληλότητος τῆς διευθύνσεως τῆς ὁδοῦ, δι' ἐκθέσεως ἠτιολογημένης.

6. Ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν δαπάνη διαιρεῖται εἰς δαπάνην ἀντὶ τῶν κυρίως τεχνικῶν ἐργασιῶν, καὶ εἰς δαπάνην ἀντὶ τῶν ἁπλῶν ἐργασιῶν. Καὶ ἡ μὲν πρώτη ὑπολογίζεται εἰς χρήματα καὶ γίνεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου· ἡ δὲ δευτέρα ὑπολογίζεται εἰς ἡμερομίσθια εἰς βάρος τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν δι' ὧν αὐταὶ διέρχονται.

7. Ἐργασίαι τεχνικαὶ καὶ δαπάναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἰδίως εἶναι· α') Πᾶσαι αἱ πρὸς τὴν σχεδιογράφησιν τῆς ὁδοῦ τεχνικαὶ ἐργασίαι· β') Ἡ κατασκευὴ γεφυρῶν, ὀχετῶν, τοίχων καὶ λιθοστρωμάτων, καὶ τῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὁδοῦ ξηροτοίχων· γ'.) Ἡ θραῦσις τῶν ἀπαντωμένων βράχων· δ'.) Ἡ δι' ἀμαξῶν μετακόμισις τῶν πρὸς θεμελίωσιν καὶ διάστρωσιν τῆς ὁδοῦ λίθων, λιανολίθων καὶ ἄμμου· ε'.) Ἡ σταδιοθεσία· ς'.) Ἡ σμίλη θεια καὶ ἡ ἐπισκευὴ τῶν ἐργαλείων· ζ.) Ἡ ἀναγκαιοῦσα δαπάνη διὰ τὴν μισθοδοσίαν καὶ λοιπὰ ἔξοδα τῶν διευθυνόντων τὰ ἔργα μηχανικῶν καὶ ἐπιστατῶν.

Ἐργασίαι ἁπλαὶ εἰς βάρος τῶν δήμων ἰδίως εἶναι· η'.) Ἡ ἀνόρυξις τῶν τάφρων, ὅταν αὕτη δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ διὰ τῆς ἀξίνης καὶ τοῦ πτύου· θ'.) Ἡ θεμελίωσις καὶ ἰσοπέδωσις τῆς ὁδοῦ· ι.) Τὰ ἐκχώματα καὶ ἐπιχώματα· ιά.) Ἡ διὰ μονοτρόχου μετακόμισις τῶν λιανολίθων, τῆς ἄμμου κτλ. ιβ'.) Ἡ θραῦσις τῶν λίθων πρὸς μετασχηματισμὸν αὐτῶν εἰς λιανολίθους, ὅπου δὲν εὑρίσκονται φυσικῶς ποιοῦτοι· ιγ') Ἡ διάστρωσις καὶ καταπίεσις αὐτῶν.

8. Ἐκ τῶν πρὸς κατασκευὴν τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν καὶ δαπανῶν, αἱ μὲν ἐν τοῖς παραγράφοις α' καὶ γ'. τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερόμεναι εἶναι εἰς βάρος τοῦ δη

χρόνου, αἱ δὲ ὑπολειπόμεναι, εἰς βάρος τῶν ἐπαρχιῶν, δι' ὧν ἡ ὁδὸς διέρχεται ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν. Τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἁπλῶν ἐργασιῶν τῶν ὁδῶν τούτων ἡμερομίσθια εἶναι εἰς βάρος τῶν δήμων, δι' ὧν διέρχονται, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ των.

9. Ἡ κατασκευὴ τῶν δημοτικῶν ὁδῶν εἶναι εἰς βάρος τῶν δήμων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κατασκευάζονται, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ § ά. τεχνικῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς μισθοδοσίας ἐν τῷ § ζ'. τοῦ ἄρθρου 7 καὶ λοιπῶν ἐξόδων τῶν διευθυνόντων τὰ ἔργα μηχανικῶν, τῶν ὁποίων τὴν δαπάνην ἀναδέχεται ἡ Κυβέρνησις.

10. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἀνατεθεισῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ δήμους τεχνικῶν ἐργασιῶν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ ἐκτάκτων φόρων, τοὺς ὁποίους θέλουν ψηφίσει τὰ δημοτικὰ καὶ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντασσομένων ὑπολογισμῶν.

11. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τῶν ἐπαρχιῶν, δι' ὧν διέρχεται ἐθνικὴ ἢ ἐπαρχιακὴ ὁδὸς ὀφείλουν νὰ διανέμωσι τὰ εἰς βάρος αὐτῶν ἡμερομίσθια εἰς τοὺς δήμους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν. Ἐὰν δὲ δι' ὁποιανδήποτε κώλυμα τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν ἐνεργήσωσι τὴν διανομὴν ταύτην, καὶ τοι ὑποβληθείσης ἐγκαίρως εἰς αὐτὰ τῆς περὶ τούτου προτάσεως, θέλει ἐνεργεῖ αὐτὴν ὁ ἀρμόδιος νομάρχης. Προκειμένου δὲ περὶ κατασκευῆς δημοτικῆς ὁδοῦ, ἡ διανομὴ τῶν ἡμερομισθίων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων· τούτων δὲ ὀλιγωρούντων, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου.

12. Οἱ ἰδιοκτῆται ἐκτεταμένων κτημάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἢ παρὰ τοὺς ὁποίους διέρχεται ἐθνικὴ, ἐπαρχιακὴ ἢ δημοτικὴ ὁδὸς, συνεισφέρουσιν ἐφ' ἅπαξ εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτῆς ἀναλόγως τῆς προσηγνυμένης εἰς αὐτοὺς ὠφελείας· τὴν δὲ ἀναλογίαν ταύτην κανονίζει εἰς χρήματα τὸ ἁρμόδιον δημοτικὸν συμβούλιον, προστιθεμένου εἰς αὐτὸ καὶ ἴσου ἀριθμοῦ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων δημοτῶν.

13. Αἱ ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων κοινοποιοῦνται παραυτὰ πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἰδιοκτήτας. Δύνανται δὲ νὰ ἐκκαλέσωσιν αὐτὰς ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, καὶ τὸ ὁποῖον δικάζει αὐτὰς ὡς κατεπειγούσας. Ἡ ἔφεσις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν, αἱ δὲ ἀποφάσεις τοῦ πρωτοδικείου εἶσιν ὁριστικαὶ καὶ ἀνέκκλητοι· ὅλα δὲ τὰ ἔγγραφα γράφονται εἰς ἁπλοῦν χάρτην.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ προσωπικῆς ἐργασίας.

14. Πᾶς δημότης καὶ κάτοικος μὴ ἐγγεγραμμένος εἰς δῆμόν τινα τοῦ Κράτους καὶ ἔχων ἡλικίαν 18 ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα, ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν ὁδοποιΐαν ἐν γένει ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας τὸ πολὺ κατ' ἔτος.

Ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης.

α'. Οἱ ἱερεῖς, οἱ δήμαρχοι, οἱ δημαρχιακοὶ καὶ εἰδικοὶ πάρεδροι ὡς πρὸς τὰς ἰδιοκτησίας καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν· β'. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ξένων Δυνάμεων· γ'. Οἱ ξένοι ὑπήκοοι, οἱ μὴ ἀποκατεστημένοι, ἀλλ' ἁπλῶς παρεπίδημοι· δ'. Ἡ φρουρά.

15. Οἱ δήμαρχοι μετὰ τῶν δημαρχιακῶν καὶ εἰδικῶν παρέδρων καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου συντάττουσι τὸν ὁριστικὸν κατάλογον ὅλων τῶν εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν ὑποκειμένων κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, λαμβάνοντες ὡς βάσιν τούς τε στρατολογικοὺς καταλόγους, καὶ τοὺς διὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς καὶ δημοτικὰς ἐκλογὰς συνταχθέντας, καὶ συμπληροῦντες αὐτοὺς διὰ τῆς προσθήκης ἐκείνων, οἵτινες ὑποκείμενοι εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν, δὲν ἐμπεριέχονται εἰς τοὺς προκειμένους καταλόγους.

16. Οἱ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένοι διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις ἀναλόγως τῆς χρηματικῆς ἢ κτηματικῆς αὐτῶν καταστάσεως. Καὶ ἡ μὲν πρώτη τάξις ὑποδιαιρεῖται εἰς 12 ἡμερῶν πρὸς

Ιστορικό Κέντρικη Βιβλιοθήκη Βέροιας

σωπικὴν ἐργασίαν, ἡ δὲ δευτέρα μὲ 9, ἡ δὲ τρίτη μὲ 6.

Τὴν κατάταξιν ταύτην ἐνεργοῦσιν ὁριστικῶς τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φορολογικῶν καταλόγων καὶ ἄλλων πληροφοριῶν.

17. Ἡ ἐργασία χορηγεῖται ἢ προσωπικῶς ἢ διὰ χρημάτων, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφείλοντος αὐτήν. Ἐὰν δ' ἐντὸς ῥητῆς προθεσμίας δὲν ἀποφανθῇ περὶ τούτου, ὑποχρεοῦται ὁριστικῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀντιτίμου τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων ἡμεροκαμάτων. Τὸ ἀντίτιμον τοῦτο κανονίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς παρὰ τοῦ δημάρχου καὶ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ πρωτεύοντος δήμου τῆς ἐπαρχίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καθεστώσης τιμῆ. τῶν ἡμερομισθίων.

Οἱ προσωπικῶς ἐργαζόμενοι θέλον ἐκτελεῖ τὴν εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ὀφειλόμενα ἡμεροκάματα ἀντιστοιχοῦσαν ἐργασίαν· ἐπομένως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοποιΐας μηχανικὸν νὰ τοῖς ἐπιβάλλῃ ἐργοτάξια ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ ὑπολογισμῷ διαλαμβανομένων ἐκτιμήσεων.

18. Ὁ μὴ ἐμφανιζόμενος εἰς τὴν ὡρισμένην ὥραν τῆς ἐργασίας ἀποπέμπεται, ὁ δ' ἐπὶ τῆς ὁδοποιΐας μηχανικὸς προσδιορίζει εἰς αὐτὸν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὀφείλει ν' ἀναπληρώσῃ τὴν ἐργασίαν του· ἐὰν δὲ καὶ αὖθις δὲν ἐμφανισθῇ ἐγκαίρως, ὑποχρεοῦται ἄνευ ἀναβολῆς ν' ἀποτίσῃ τὸ ἀντίτιμον τῶν ὀφειλομένων ἡμεροκαμάτ.

ΚΕΦ. Δ'. Ποινικαὶ διατάξεις.

19 Ὅστις τῶν δημάρχων, δημαρχικῶν καὶ εἰδικῶν παρέδρων ἢ δημοτικῶν συμβούλων, κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις. 15 καὶ 16 ἀναφερομένων καταλόγων, φωραθῇ συντελέσας ἐξ ἀμελείας ἢ ἐν γνώσει διὰ νὰ ὑπεκφύγῃ τις τὰς διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλομένων ποινῶν, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον τετραπλάσιον τοὐλάχιστον ἢ δεκαπλάσιον τὰ πολὺ τῆς ἀξίας τῶν παρὰ τοῦ ἐξαιρεθέντος ὀφειλομένων ἡμεροκαμάτων.

20. Εἰς τοὺς ἀπειθοῦντας νὰ ἐκτέ-σωσι τὰ εἰς αὐτοὺς διὰ τῶν ἄρθρων 12, 15, 16, καὶ 17 τοῦ παρόντος νόμ ἀνατιθέμενα καθήκοντα ἐπιβάλλεται πρ τιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν.

21. Τὰ ἐκ τῶν προστίμων εἰσπραττ μενα, λογιζόμενα εἰς ὄφελος τῆς ὁδοπ ας, δαπανῶνται πρὸς καλλωπισμὸν τ ὁδοῦ, δηλ. εἰς κατασκευὴν βρύσεων, φ άτων κτλ.

ΚΕΦ. Ε'. Περὶ συντηρήσεως τῶν ὁδῶν

22. Ἡ συντήρησις τῶν ἐθνικῶν ὁδ γίνεται δαπάνῃ τοῦ δημοσίου, τῶν δὲ παρχιακῶν, δαπάνῃ τῶν ἐπαρχιῶν, τῇ προσωπικῇ συνδρομῇ τῶν δήμων, τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων εὑρίσκοντ τῶν δὲ δημοτικῶν, δαπάνῃ τῶν δήμ εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκουσιν.

23. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐπιτρέπε ται ἡ ἐπιβολὴ διοδίων ἐπὶ τῶν κατεσ ασμένων ἐθνικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν πληρονόμενον δικαίωμα διοδίων δὲν θὰ εἶσθαι μεῖζον τοῦ ἑνὸς λεπτοῦ ἐπὶ ἑκάστο στάδιον καὶ ἐπὶ ἑκάστου τοῦ εἰς ἵππασ ὑποζυγίου καὶ παντὸς εἴδους φορτί ζώου.

Τὰ διόδια ἐνοικιάζονται κατὰ τριετία ἐν ἀπολύτῳ δὲ ἀνάγκῃ εἰσπράττονται ὄφελος τοῦ μὲν δημοσίου, προκειμένου λογου περὶ διοδίων ἐπιβληθέντων ἐπὶ ἐθν κῆς ὁδοῦ, τῶν δὲ ἐπαρχιῶν, προκειμέν περὶ ἐπαρχιακῆς. Ἡ ἐπιβολὴ καὶ εἰσπ ξις τῶν διοδίων ἐντὸς τῶν προκειμέν ὅρων καὶ ἐπὶ ἑκάστης ὁδοῦ κανονίζεται Β. διατάγματος.

Τῆς πληρωμῆς τῶν διοδίων ἐξαιροῦντ οἱ ἵπποι τῆς Αὐλῆς, τῆς ταχυδρομικῆς πηρεσίας, τῆς χωροφυλακῆς, τοῦ ἱππικ τῶν ζευγιτῶν, τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωμ τικῶν τοῦ στρατοῦ, ὅταν οὗτοι μεταβ νωσι χάριν ὑπηρεσίας, καὶ τῶν ἰδιοκτ τῶν, ὅταν οὗτοι μεταβαίνωσι πρὸς κα λιέργειαν τῶν κτημάτων αὐτῶν, συγχ μιδὴν τῶν προϊόντων καὶ μεταφορὰν τ φόρων των.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

21. Ἡ πρόσκτησις τῶν ὑπὸ τῶν ἐν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὧν ὁδῶν προσλαμβανομένων γαιῶν θέλει γίνεσθαι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· ἡ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν, ἐὰν μὲν ὦσι εἰσὶν ἐθνικαί, θέλουν παραχωρεῖσθαι δωρεάν, ἐὰν δὲ ἰδιωτικαί, ἡ πρόσκτησις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι εἰς βάρος τῶν ἀρμοδίων ἐπαρχιῶν ἢ δήμων.

23. Ὅλοι οἱ παρόδιοι ἰδιοκτῆται ὀφείλουν, παρακλήσει τοῦ νομάρχου, νὰ φυτεύσωσι δένδρα καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ· αἱ οὕτω σχηματιζόμεναι δενδροστοιχίαι θέλουν ἀπέχει κατὰ ἓν μέτρον τοῦ ἐξωτερικοῦ χείλους τῶν τάφρων. Ὁ νομάρχης, ἐν τῇ περὶ δενδροφυτείας διατάξει αὐτοῦ, θέλει προσδιορίζει τὰ εἴδη τῶν ἐμφυτευθησομένων δένδρων, καὶ τὴν ἀπ' ἀλλήλων αὐτῶν ἀπόστασιν.

Ἐν περιπτώσει ἀμελείας τῶν παροδίων ἰδιοκτητῶν τοῦ νὰ ἐνεργῶσιν εἰς βάρος αὐτῶν δενδροφυτείας, θέλει ἐνεργεῖ αὐτὰς ὁ νομάρχης, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται, σιμὰ τῆς εἰς τὸ δημόσιον ἀποδόσεως τῶν πρὸς τοῦτο γινομένων δαπανῶν, θέλουν πληρώσει, κατὰ λόγῳ προστίμου, ἀνὰ μίαν δραχμὴν δι' ἕκαστον δένδρον ἀντ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου φυτευθέν.

26. Οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν οἰκοδομοῦντες παρόδιοι ἰδιοκτῆται ὀφείλουν νὰ ἐγείρωσι τοὺς μὲν περιβόλους δύο μέτρα μακρὰν τοῦ ἐξωτερικοῦ χείλους τῶν τάφρων, τὰς δὲ οἰκοδομὰς τρία παραλλήλως τῆς διευθύνσεως τῆς ὁδοῦ.

Οἱ ἐναντίον τῶν ὅρων τούτων ἐγειρόμενοι περίβολοι καὶ οἰκοδομαὶ θέλουν κατεδαφίζεσθαι δαπάνῃ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβίου 1852.

Ἐκυρώθη τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ.

---

816. *Δ. Περὶ ἀποσκευῆς καὶ ἱπποσκευῆς τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀποσκευῆς καὶ κανονισμὸν τῆς ἱπποσκευῆς τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς γραμμῆς, διατάττομεν τάδε.

Προσδιορίζομεν ὡς κάλυμμα τῶν ἐπομένων ὅπλων τοῦ στρατοῦ τὸ Κράνος (kebi). α'. Πεζικοῦ τῆς γραμμῆς. β'. Πυροβολικοῦ. γ'. Σκαπανέων.

Τὸ σχῆμα, αἱ διαστάσεις, τὸ χρῶμα καὶ τὰ κοσμήματα τοῦ Κράνους δι' ἕκαστον ὅπλον προσδιορίζονται καὶ περιγράφονται διὰ τοῦ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθέντος ἐπὶ τούτῳ παραρτήματος.

2. Τὰ λοιπὰ εἴδη τῆς ἀποσκευῆς καὶ ἱπποσκευῆς ἐν γένει ὅλων τῶν σωμάτων καὶ κλάδων τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς κανονίζονται ἐπίσης διὰ τοῦ διαληφθέντος παραρτήματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Αὐγούστου 1852.

---

817. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Τοῦ ἀπὸ 18 Αὐγούστου 1852 Βασ. Διατάγματος περὶ τῆς εἰς τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς διορισθείσης ἀποσκευῆς καὶ ἱπποσκευῆς.

ΚΕΦ. Α'. Περιγραφὴ τοῦ Κράνους.

1. Πεζικὸν τῆς γραμμῆς.

Ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν

Κ ρ ά ν ο ς.

Τὸ σχῆμα αὐτοῦ ἐκ λοξοῦ κώνου τετμημένου, ὡς περιγράφεται εἰς τὸ περὶ τούτου σχέδιον· ἔχει ὕψος ἔμπροσθεν 170^{000}, ὄπισθεν 190^{000}, συνίστανται δὲ ἐσωτερικῶς ὁ κῶνος ἐκ πιλήματος ἐπενδεδυμένος ὑπὸ μελανῆς τζόχης, καὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ δίσκου συνισταμένου ἐκ μελανοῦ στιλπνοῦ δέρματος, ἔχοντος διάμετρον ἐξωτερικῶς 150^{000} καὶ διπλωμένου περὶ τὸ πίλημα κατὰ 20^{000}, ἡ δὲ βάσις τοῦ κράνους ἀναλόγως τῆς κεφαλῆς ἑκάστου ἀνδρός, καὶ πέριξ αὐτῆς ὑπάρχει ταινία ἐκ μελανοῦ στιλπνοῦ δέρματος, ἔχουσα πλάτος 40^{000}.

Τὸ γεῖσον, ἐκ μελανοῦ στιλπνοῦ δέρματος κυκλικὸν καὶ κεκλιμένον ὡς περιγράφεται εἰς τὸ σχῆμα, τὸ μέγιστον πλάτ-

τος αὐτοῦ εἶναι 60^{000}, τὸ δὲ μῆκος περιλαμβάνει τὸ ἥμισυ τῆς περιφερείας τῆς βάσεως, εἰς ἣν ἄκρα δὲ τούτου ἔξωθεν προστίθενται δύο λεοντοκέφαλαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου τοῦ ἡλίου.

2. Ὁ μέχρι τοῦδε λευκομετάλλινος ἥλιος τοῦ κράνους διατηρεῖται, ἀλλὰ μικροτέρου μεγέθους, ἤτοι ὕψους 80^{000}, πλάτους 90^{000} ἐπιπυθμένιος ἐπὶ τοῦ κράνους κατὰ πλάτος καὶ διὰ δύο μεταλλίνων ἡλείων διερχομένων τοῦ κράνους καὶ στερεούμενος διὰ μιαρῶν τριαχίων μετάλλου.

Ἐθνόσημον, κυκλοειδὲς ἔχον 80^{000} διάμετρον ἐκ μαλλίνης ταινίας ἐθνικῶν χρωμάτων, καὶ διὰ κομβίου λευκομεταλλίνου, προστίθεται ἐπὶ τοῦ ἡλίου.

Λοφίας, ἐκ μελανῶν τριχῶν ἵππου, ἐχουσῶν μῆκος αἱ μακρύτεραι 400^{000} διαπερῶν διὰ σφαιροειδοῦς κομβίου κατεσκευασμένου ἐκ μαλίου, καὶ ἔχοντος διάμετρον 45^{000} καὶ στηριζομένου ἐπὶ τοῦ κράνους παρὰ τῷ ἐθνοσήμῳ διὰ σήλης ἐκ βαλένης ἐχούσης μῆκος 400^{000} καὶ πλάτος 40^{000} ὁ λοφίας σχηματίζει καμπύλην γραμμὴν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν τῆς ὁποίας τὸ ὕψος εἶναι ἀπὸ τοῦ κομβίου 80^{000} ὥστε αἱ τρίχαι τοῦ λοφίου, πίπτουσαι, νὰ φθάνωσι μέχρι τοῦ γείσου.

Τὸ χρῶμα τοῦ κομβίου, τῶν μὲν ἐπιλέκτων εἶναι ὕσγινον, τὸ τῶν εὐζώνων πράσινον, τὸ δὲ τῶν κεντρικῶν λόχων κίτρινον.

Τὸ τῶν μουσικῶν ὁ λοφίας σύγκειται ἐκ λευκῶν τριχῶν ἵππου, τὸ δὲ κομβίον εἶναι κυανοῦν.

Ὑποσιαγώνιον, ἐκ μελανοῦ δέρματος ἔχον πλάτος ἄνωθεν 30^{000} καὶ κάτωθεν 20^{000}, ἐξηρτημένον ἔσωθεν τοῦ κράνους ἐκ τῶν ἀφ' ἑκατέρων τῶν μερῶν ὑπαρχουσῶν ἀναπνοῶν, τὸ δὲ μῆκος ἀναλόγως τοῦ προσώπου ἑνὸς ἑκάστου ἀνδρός.

Τὸ κάλυμμα τοῦ κράνους συνίσταται ἐκ μελανοῦ κηροπάνου, κλειόμενον ὄπισθεν μὲ τρεῖς μελανὰς ταινίας βαμβακερᾶς, τὸ ἄνοιγμα αὐτοῦ ἄρχεται μετὰ 30^{000} ἀπὸ τὸν δίσκον καὶ καλύπτεται κατὰ 30^{000} μὲ περιττεῦσαν κηρόπανον.

Ἄρθρ. 3. Τῶν ἀξιωματικῶν.

Τὸ κράνος τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι ὅμοιον μὲ τὸ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ἀλλ' ἐξ ὑλικοῦ καλητέρας ποιότητος.

Ὁ λοφίας, τῶν μὲν ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν ὁ διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ὁρισθείς, ἀλλ' ἐκ καλητέρας ποιότητος ὑλικοῦ, τῶν δὲ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐπίσης ὡς ὁ τῶν ὑποδεεστέρων, ἀλλὰ τὸ κομβίον εἶναι χρυσόπλεκτον, τῶν δὲ ὑπασπιστῶν, τὸ αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔφερον πρὸ τοῦ διορισμοῦ τοὺς εἰς τὴν θέσιν ταύτην.

Ὑπὸ τὸν δίσκον ὑπάρχει περὶ τὸ κράνος ταινία ἀργυροϋφάντου ἐχουσα πλάτος 25^{000}, ἐπὶ δὲ τῶν κράνων τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν προστίθεται κάτωθεν αὐτῆς καὶ ἑτέρα ταινία ἐπίσης ἀργυροϋφάντου εἰς ἀπόστασιν 4^{000} ἔχουσα π.12^{000}

Ἐθνόσημον, ἀργυρόπλεκτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

4. Πυροβολικῶν.

Ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

Κράνος.

Τὸ εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ πεζικοῦ ὁρισθέν, ἀλλ' ὁ λοφίας μετὰ τοῦ κομβίου κεκαλυμμένος τὰ δὲ μεταλλινα κοσμήματα ὀρειχαλκινα.

Τῶν σαλπιστῶν, ὁ διὰ τοὺς μουσικοὺς τοῦ πεζικοῦ ὁρισθεὶς λοφίας.

5. Τῶν ἀξιωματικῶν.

Κράνος καὶ λοφίας.

Τὰ εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ὁρισθέντα, ἀλλ' ἐκ καλητέρας ποιότητος ὑλικοῦ. Αἱ ταινίαι αἱ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ πεζικοῦ ὁρισθεῖσαι, ἀλλὰ χρυσοϋφάντου, ὑπὸ τὸν δίσκον ὑπάρχει κομβίον χρυσωμένον πρὸς ἀξάρτησιν τῶν κορδονίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

6. Τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν Κράνος.

Τῶν μὲν ὑπαξιωματικῶν ὁ εἰς τοὺ

δους ωματικούς καὶ στρατιώτας τοῦ πυροβολικοῦ ὁρισθείς, ἀλλὰ μετὰ τοῦ κομβίου τοῦ λωρίου ἄνευ τριχῶν, τῶν δὲ ἀξιωματικῶν καὶ ἀρχιτεχνιτῶν τρίπτυχος σίλος, ὁ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν ὁρισθείς, ἀλλ' ἄνευ πτερῶν.

ΚΕΦ. Δ'. 7. Σκαπανέων.

Κράνος.

Ὁ διὰ τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς τοῦ πυροβολικοῦ ὁρισθείς, ἀλλὰ μετὰ λευκῶν μεταλλίνων κοσμημάτων, τῶν δὲ ἀξιωματικῶν αἱ ταινίαι εἶναι ἀργυρόπλεκτοι.

ΚΕΦ. Ε'. 8. Ἀποσκευή.

Μεζικὰν τῆς γραμμῆς.

Σάκκος, ἐκ δέρματος μόσχου χρώματος ὑποξάνθου ἔχοντος τὰς τρίχας ἐξωτερικῶς, σύγκειται δὲ ὅλος κατὰ μῆκος ἐκ δύω τεμαχίων ῥαπτομένων κατὰ τὴν συνένωσίν των ὄπισθεν πρὸς τὸ ἄνω μέρος· μῆκος ἦτον μὲ τὸ πλάτος 33^{00} ἐπιβεβλημένος κατὰ τὰ ἄκρα μὲ δέρμα μόσχου ἄνευ τριχῶν καὶ ἐπενδυμένον μὲ πανίον λινόν.

9. Τὸ κάλυμμα ἔχει πεταλωνισμὸν $3\frac{1}{2}{}^{00}$, ὥστε κατὰ μὲν τὰ πλάγια ὑπερβαίνει κατὰ 8^{000} τὸν σάκκον, κατὰ δὲ τὸ μ. κατὰ 10^{000} τοῦτο στερεοῦται ἐπὶ τοῦ σάκκου διὰ τριῶν λωρίων καὶ τριῶν πορπάκων ἐῤῥαμμένων ἐπὶ τοῦ πάτου, ἄνω πλάτος τοῦ σάκκου 9^{00}, κάτω πλάτος $14,^{00}$ ἡ μετὰ τῶν δύω τούτων σημείων γραμμὴ σχηματίζει καμπύλην, ὥστε ἡ ὀπισθινὴ ἐπιφάνεια εἶναι καμπύλη· ἐπ' αὐτῆς ὑπάρχει τεμάχιον ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος διὰ νὰ καλύπτῃ τὰ εὑρισκόμενα διάφορα λωρία· τὸ τεμάχιον τοῦτο ἔχον σχῆμα τριγωνικὸν καταβαίνει μέχρι 3^{00} μακρὰν τῆς κάτω ἐπιφανείας τοῦ σάκκου καὶ στηρίζεται δι' ἑνὸς λωρίου ἐῤῥαμμένου ἐπὶ τῆς ῥάχης τοῦ σάκκου περῶνται δι' ἑνὸς σχίσματος εὑρισκομένου ἐπ' αὐτοῦ καὶ στερεωμένου ἐπὶ ἑνὸς μεταλλίνου κομβίου εὑρισκομένου εἰς τὸ μέσον τοῦ πάτου τοῦ σάκκου.

Εἰς ἀμφότερα τὰ πλάγια ὑπάρχουσι θυλάκια ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος, ἔχοντα ὕψος $20,^{00}$ τὸ δὲ πλάτος ἔχει τὸ σχῆμα τοῦ σάκκου· τὸ ἄνοιγμα τοῦ θυλακίου καλύπτεται μὲ κάλυμμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος καὶ ῥαπτόμενον $2\frac{1}{2}{}^{00}$ ἐκ τῆς κάτω ἐπιφανείας· ἔχει δὲ μῆκος 10^{000} στηρίζεται δὲ διὰ πόρπακος καὶ λωρίου. Ἐσωτερικῶς ὁ σάκκος καλύπτεται μὲ τόσσαρα τριγωνικὰ τεμάχια ἐκ δέρματος αἰγὸς στερεούμενα διὰ πορπάκων.

Ὁ σάκκος ἐξάρτηται ἐκ τῶν ὤμων διὰ δύω λωρίων ἐκ δέρματος βουβαλίου καὶ ἔχοντος πλάτος $4\frac{1}{2}{}^{000}$· μῆκος δὲ 75^{000}, ταῦτα στερεοῦνται ἐπὶ μὲν τοῦ σάκκου διὰ ῥάβδου σιδηρᾶς, διερχομένης διὰ τριῶν τεραχίων λωρίων ἐῤῥαμμένων ἐπὶ τοῦ σάκκου καὶ διὰ δύω ἄλλων κλιμακοειδῶν ἐῤῥαμμένων ἐπὶ τῶν μεγάλων λωρίων· ἐπὶ δὲ τοῦ ζωστῆρος τῆς πυριτοθήκης δι' ἑνὸς κρίκου ἐκ φύλλου ὀρειχάλκου στερεωμένου ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ λωρίου διὰ ῥαφῆς καὶ ἔχοντος τὸ πλάτος τοῦ ζωστῆρος καὶ μῆκος 6^{00} ἐσωτερικῶς, ἐξωτερικῶς δὲ ὕψος 2^{00}, τὰ λωρία ταῦτα στερεοῦνται πρόσθεν ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς δι' ἑνὸς δευτέρου μικροῦ λωρίου ἐῤῥαμμένου εἰς τὸ μέσον τοῦ μεγάλου καὶ πλαγίως κατὰ τὴν διεύθυνσιν τὴν ὁποίαν θέλει λάβει ὑπὸ τὰς μασχάλας τοῦ ἀνδρός. Τοῦτο φέρει κρίκον κινητὸν διὰ νὰ στερεωθῇ διὰ τῶν ἐπὶ τῶν σάκκων ἐῤῥαμμένων ἀγκίστρων· ἄνω καὶ ἐξωτερικῶς τοῦ σάκκου ῥάπτεται κατὰ δύω ἄκρα αὐτοῦ ἀνὰ δύω τεμάχια λωρίων χρησιμεύοντα διὰ νὰ διέρχωνται τὰ λωρία τοῦ μανδύου· ἓν ἄλλο μακρὸν λωρίον κινητὸν μῆκος $1,^{60}$ διερχόμενον ὑπὸ τοῦ καλύμματος τῆς ῥάχης χρησιμεύει διὰ τὴν καλὴν συσκεύασιν ὅλου τοῦ σάκκου, ἐπὶ δὲ τοῦ ὀπισθινοῦ ἄνω μέσου φέρει ὁ σάκκος μίαν θηλείαν δερματίνην χρησιμεύουσαν πρὸς ἐξάρτησιν τοῦ σάκκου.

Ὅλα τὰ δέρματα, ἐκτὸς τῶν ὅσων ἡ ποιότης ἐπροσδιορίσθη, εἶναι ἐκ δέρματος βουβαλίου καὶ λευκά· τὸ δὲ σχέδιον σαφηνίζει ἀκριβέστατα τὴν λεπτομέρειαν τῆς κατασκευῆς καὶ τῶν διαφόρων διαστάσεων.

10. Λωρίον ὅπλου τὸ ὑπάρχον.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

14. Πυριτοθήκη μετὰ τοῦ ζωστῆρος

Ἡ πυριτοθήκη εἶναι ἐκ δέρματος βοὸς ἔχουσα μῆκος 19^{00} ὕψος 9^{00} καὶ πλάτος 5^{00} $1\frac{1}{2}$· ἐξωτερικῶς εἰς τὴν ὄπισθεν πλευρὰν αὐτῆς ὑπάρχει συρτοθηλεία διὰ τῆς ὁποίας διέρχεται ὁ ζωστὴρ τῆς πυριτοθήκης, τὸ ἓν ἄκρον αὐτῆς τῆς θηλειᾶς εἶναι ἐρραμμένον μετὰ δύω ραφῶν κατὰ τὴν μέσην τῆς ὄπισθεν πλευρᾶς τῆς πυριτοθήκης, τὸ δὲ ἕτερον ἄκρον εἶναι συνεῤῥαμμένον μὲ τὸ κάλυμμα κατὰ τὴν ἄνω ὁρὰν τῆς πυριτοθήκης· ἡ θηλεῖα αὕτη ἐξέχει τῆς πυριτοθήκης κατὰ $5,^{00}$ τὸ πλάτος της, εἰς τὴν ἄνω ῥαφὴν εἶναι 16^{00} κατὰ δὲ τὰς κάτω ῥαφὰς $12,^{00}$ ὁ σκοπὸς αὐτῆς εἶναι νὰ μετατοπίζεται κατὰ τὰς ἀνάγκας ἐπὶ τοῦ ζωστῆρος περὶ τὴν μέσην τοῦ ἀνδρός.

Το μῆκος τοῦ καλύμματος ἔχει 21^{00}· τὸ δὲ ὕψος αὐτοῦ συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ῥαφῆς 20^{00}, εἰς ἀμφότερα τὰ πλάγια τοῦ καλύμματος προστίθενται δύω τεμάχια τὰ ὁποῖα καλύπτουσι κατὰ 2^{00} τὴν πυριτοθήκην· τὸ κάλυμμα στερεοῦται διὰ λωρίου δερματίνου ἐῤῥαμμένου ἐσωτερικῶς εἰς το μέσον αὐτοῦ καὶ διὰ κομβίου ἐξ ὀρειχάλκου ὑπάρχοντος ἐξωτερικῶς εἰς τὸ μέσον τοῦ πυθμένος τῆς πυριτοθήκης.

Εἰς τὴν ἔμπροσθεν πλευρὰν τῆς πυριτοθήκης ὑπάρχει θυλάκιον ἐκ δέρματος μόσχου ἔχον μῆκος 12^{00} καὶ ὕψος 8^{00}, μὲ κάλυμμα τοῦ αὐτοῦ δέρματος στηριζόμενον ἐπὶ κομβίου δερματίνου ἐῤῥαμμένου ἐπὶ τοῦ κέντρου τοῦ θυλακίου· τὸ θυλάκιον εἶναι ἐπενδεδυμένον ἐσωτερικῶς μὲ δέρμα προβάτου ἔχον τὰ ἔρια· εἰς τὴν δεξιὰν ἐξωτερικὴν πλευρὰν τῆς πυριτοθήκης ὑπάρχει θήκη δερματίνη χρησιμεύουσα διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἐπιῤῥάγματος τοῦ ὅπλου. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πυριτοθήκης ἔχει τρία χωρίσματα, τὰ μὲν ἀκρινὰ διὰ τὰς πυριτοβόλας, τὸ δὲ κεντρικὸν διὰ τὴν τοποθέτησιν μιᾶς φιάλης μετὰ ἐλαίου καὶ λοιπῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν κάθαρσιν καὶ συντήρησιν τοῦ ὅπλου. Τὰ ἀκρινὰ χωρίσματα ἔχουσι μῆκος $82,^{000}$ τὸ δὲ κεντρικὸν $25,^{000}$ τὸ πλάτος καὶ ὕψος αὐτῶν προσδιορίζεται ἀπὸ τὰς διαστάσεις τῆς πυριτοθήκης.

Αἱ πλάγιαι πλευραὶ τῆς πυριτοθήκης ἐξέχουσιν εἰς τὰ ἄνω ἄκρα των, τα ὁποῖα εἶναι κυκλοειδῆ, 15^{000}.

12. Ζωστὴρ.

Ὁ ζωστὴρ εἶναι ἐκ λευκοῦ δέρματος βουβαλίου, ἔχων πλάτος 57^{000}, καὶ μῆκος 1 μέχρι 1, 10μ. εἰς τὸ δεξιὸν αὐτοῦ ἄκρον ὑπάρχει πόρπη μετὰ πλατύσματος· εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν ὁ ἔχεις αὐτῆς, ἐπὶ τοῦ ζωστῆρος ὑπάρχει κρεμαστὸν τεμάχιον λωρίου μετὰ θηλειᾶς, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται τὸ ξῖφος καὶ ἡ λαγχοθήκη. Τὸ σχῆμα καὶ αἱ διαστάσεις αὐτοῦ ἐμφαίνονται εἰς τὸ σχέδιον ὑπ' ἄρθρ.

ΚΕΦΑΛ. ς'.

13. Πυροβολικόν.

Διὰ τοὺς πεζούς.

Σάκκος, ζωστὴρ πυριτοθήκης, ξιφοθήκη καὶ λαγχοθήκη, τὰ διὰ τὸ πεζικὸν ὁρισθέντα, ἀλλ' ἐκ μελανοῦ δέρματος.

14. Ἡ πυριτοθήκη σύγκειται ἐκ μιᾶς κίστης, ἐξ ἑνὸς καλύμματος, ἐκ δύω περιδεραίων καὶ ἐκ μιᾶς καψυλλιοθήκης.

1) Ἡ κίστη σχηματίζεται ἀπὸ δύω πλευρὰς, ἓν ἐμπρόσθιον, ἓν ὀπίσθιον καὶ ἕνα πάτον, ἔχει δὲ καὶ ἓν ἐσωτερικὸν διάφραγμα, ὅλα ταῦτα ἐκ δέρματος βοὸς μελανοῦ καὶ στιλπνοῦ συννηνωμένα δι' ἁπλῆς ῥαφῆς ἄνευ παραῤῥαφῆς.

Εἰς τὴν κίστην ὑπάρχουσι δύο διαχωρίσματα, εἰς μὲν τὸ ἓν διατίθενται δύω δεσμίδες πυριτοβόλων, εἰς δὲ τὸ ἕτερον τίθενται τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὸν ὁπλισμὸν, ὡς ἡ σφαιράγρα, τὸ λυπαρὸν ὕφασμα, τεμάχιον πανίου, ἡ λευκασιδηρᾶ λιποθήκη κτλ.

2) Τὸ κάλυμμα κατασκευάζεται ἐκ βοὸς ἡμικατεργασμένου μελανοῦ στιλπνοῦ διπλωμένον ὀρθογωνίως εἰς τὴν συῤῥαφήν του μετὰ τῆς κίστης, ἔχει δὲ δύω ἀγκωνάρια εἰς τὸ διπλωμένον ἄνωθεν μέρος, ἕνα ἀντίζωστῆρα ἐκ βοὸς, ἐπερῤῥαμένον πρὸς τὸ κάτω μέρος καὶ στερεούμενον ἐκ

κομβίου ἐξ ὀρειχάλκου μὲ λαιμὸν καὶ βάλανον, στερεοῦται δὲ τὸ κομβίον τοῦτο πλατυσμένου τοῦ ἐσωτερικοῦ ἄκρου διὰ σφυριλατήσεως ἐπὶ δίσκου.

3) Τὰ περιδέραια ἐκ χονδροῦ δέρματος βοὸς ὡς ἡ κίστη, ἐπιβράμμενα ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τῆς κίστης ἄνωθεν καὶ κάτωθεν διὰ διπλῆς ραφῆς.

4) Ἡ καψυλλιοθήκη ἐκ μόσχου μελανοεργασμένου ἐπενδυμένη ἔσωθεν δι' ἑνὸς προστομίου ἐξ ἀργυρίδος, αὕτη ἐπιβράπτεται ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τῆς κίστης καὶ φέρει ἓν κάλυμμα, ἔχει προσέτι ἓν ἀντιζωστῆρα καὶ τὸ μικρὸν αὐτοῦ μελανὸν κεράτινον κομβίον, ἀνοιγομένου δὲ τοῦ προστομίου πρὸς τὰ ἔξω πρέπει νὰ ἔχῃ ἄνοιγμα 50^{000}.

15. Λωρίον ὅπλου ἐκ δέρματος βοὸς μελανοκατειργασμένου· εἰς τὸ ἄνω μέρος φέρει δύο κομβότρυπας χρησιμευούσας νὰ στερεοῦται ἐπὶ τοῦ ὅπλου δι' ἑνὸς ὀρειχαλκίνου στιλπνοῦ κομβίου, εἰς τὸ κάτω ἄκρον φέρει πόρπην ἐξ ὀρειχάλκου διὰ νὰ στερεοῦται καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ μέρους ἐπὶ τοῦ ὅπλου· μικρὸν τεμάχιον λωρίου ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος 4 5^{000} ράπτεται εἰς τὸ ἄνω ἄκρον χρησιμεῦον νὰ προφυλάξῃ τὸ κοντάκιον τοῦ ὅπλου ἀπὸ τὴν προστριβὴν τοῦ κομβίου ἐπὶ τοῦ ὅπλου.

16. Διὰ τοὺς ἐφίππους.

Μανδυοφόρος, ὡς τοῦ ἱππικοῦ, μὲ τὴν διαφορὰν τοῦ χρώματος καὶ τῶν δακρυϊκῶν σημείων, τὰ ὁποῖα εἶναι μία γρεκάτα ἐκ κιτρίνης τζόχης ἀντὶ ἀριθμοῦ.

Πυριτοθήκη μετὰ τοῦ ἀορτῆρος ὡς τοῦ ἱππικοῦ, ὁ δὲ ἀορτὴρ τῆς πυριτοθήκης δὲν φέρει ἐξαρτῆρα ὀβελοῦ.

17. Διὰ τοὺς πεζοὺς ἀγωγεῖς.

Οὗτοι φέρουσι τὸν ζωστῆρα τῆς πυριτοθήκης μετὰ τοῦ ξιφοφόρου ἄνευ πυριτοθήκης· φέρουν δὲ πιστολοφόρον ὡς τῆς χωροφυλακῆς κρεμάμενον ἐπὶ τοῦ ζωστῆρος, οὗτος φέρει πέριξ τῆς πιστολοθήκης καὶ ὑπὸ τὸ κάλυμμα αὐτῆς πέντε θέσεις διὰ πέντε φυσέκια.

18. Λόχος τεχνιτῶν.

Ὑπαξιωματικοὶ καὶ τεχνῖται, ὡς οἱ πεζοὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ πυροβολισταὶ τοῦ πυροβολικοῦ.

19. Ὑπηρέται τοῦ ὑλικοῦ, ὡς οἱ πεζοὶ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι φέρουσι τὸν ζωστῆρα μόναν μετὰ τοῦ ξιφοφόρου.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'.

20. Σκαπανεῖς.

Ἀποσκευή, ἡ διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς ὁρισθεῖσα.

ΚΕΦΑΛ. Η'.

Ἄρθρ. 21. Ἀποσκευή.

Ἱππικόν.

Πυριτοθήκη μετὰ τοῦ ἀορτῆρος.

Ἡ πυριτοθήκη σύγκειται ἐκ μιᾶς κίστης ἑνὸς καλύμματος, μιᾶς καψιλλιοθήκης καὶ ἑνὸς κατωχέως τοῦ καλύμματος.

Ἡ κίστη κατασκευάζεται ἐκ δέρματος βοός, ἔχει μῆκος 190^{000}, ὕψος 0,05, πλάτος 0,04· ἡ κίστη εἶναι ἐκ σκληροῦ ξύλου φέρουσα 16 θέσεις διὰ τὴν τοποθέτησιν 16 πυριτοβόλων, ἡ κίστη καλύπτεται διὰ τεμαχίου δέρματος.

Τὸ κάλυμμα εἶναι ἐκ χονδροῦ δέρματος βοός· στερεοῦται δὲ δι' ἑνὸς κομβίου καὶ ἑνὸς θυλικωταρίου.

Ὁ ἀορτὴρ τῆς πυριτοθήκης εἶναι ἐκ δέρματος βουβαλίδος ἔχων πλάτος 4 1|2^{000} τὸ μῆκος τοῦ ἀορτῆρος ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται κατὰ τὸ μῆκος τοῦ ἀνδρὸς διὰ πόρπακος κάτωθεν τῆς πυριτοθήκης.

Ὁ ἀορτὴρ τῆς πυριτοθήκης τῶν λογχοφόρων ἔχει πόρπακα ὀρειχάλκινον καὶ θηλείαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου κινητὴν μὲ πλάκα ὀρειχαλκίνην ἐπὶ τοῦ ἄκρου τετμημένην λοξοειδῶς.

Ἐξάρτης καραβίνας, ἐκ δέρματος βουβαλίδος ἔχοντος μῆκος ἑνὸς μέτρου καὶ 80^{000} καὶ πλάτος 9^{00}. Εἰς μὲν τὸ ἓν ἄκρον αὐτοῦ ἔχει μεταλλίνην πόρπην μετὰ 2 ἀδόντων, καὶ ἀφ' ἑτέρου λῆγον εἰς τόξον, φέρον μεταλλινον ἐπένδυμα τοῦ ἰδίου σχήματος· τὸ ἄκρον τοῦτο στερεοῦται ἐπὶ τοῦ ἀορτῆρος διὰ μιᾶς κινητῆς ὀρειχαλκίνου θηλειᾶς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

'Ο ὀρτὴρ οὗτος φέρεται ἄνωθεν τοῦ λωρίου τῆς πυριτοθήκης μεθ' οὗ ἑνοῦται ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν μετὰ ὀρειχαλκίνου καὶ δικεφάλου κομβίου καὶ ἐκ τοῦ ὄπισθεν μέρους διὰ θηλειᾶς, ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος.

Εἰς τὴν ἐξάρτησιν ταύτην κρέμαται κινητῶς τὸ ἄγκιστρον τῆς καραβίνας, τὸ ὁποῖον φέρει ἐν τοῦ αὐτοῦ εἴδους λωρίον μετὰ πόρπης πρὸς στερέωσιν τοῦ λαιμοῦ τοῦ κοντακίου τῆς καραβίνας, ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν μεταλλίνου κομβίου κρέμαται τὸ λωρίον ὁδολοῦ, ἔχον μῆκος 85ᵐᵐ καὶ πλάτ. 1 1|2ᵐᵐ.

22. Λωρίον ξίφους ἔχον πλάτος 5ᵐᵐ σύγκειται ἐκ τριῶν δερματίνων τεμαχίων ἐρραμμένων ἐπὶ δύω μεταλλίνων κρίκων, ἐξ ὧν ὁ μὲν ὄπισθεν τοῦ κέντρου τῆς μέσης, ὁ δὲ ἄνωθεν τοῦ ἀριστεροῦ ἰσχίου. Τὸ λωρίον τοῦτο ἑνοῦται ἔμπροσθεν ἐκ μεταλλίνων θηλυκωτρίων δι' ἀγκίστρου ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τεμαχίου τοῦ ζωστῆρος ὑπάρχει μεταλλινὸς πόρπη πρὸς συστολὴν καὶ μάκρυνσιν τοῦ ζωστῆρος καὶ παρ' αὐτῷ κινητὴ θηλεία. 'Ο πλάγιος κρατὴρ ἔχων μῆκος 85ᵐᵐ πορπᾶται ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ ἄνω κρίκου τοῦ ξίφους κόρπης ἐπὶ τεμαχίου ἑτέρου δερματίνου· ὁ δὲ ὄπισθεν ἔχει μῆκος 1 μ. πορπᾶται ἐπίσης ὡς τὸ πλάγιον πλὴν ἐπὶ τοῦ κάτω κρίκου.

23. 'Ο ξιφιστὴρ ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος ἔχων μῆκος 90ᵐᵐ ἐκτυλιγμένος καὶ πλάτος 2ᵐᵐ ἑνοῦται ἐκ τῶν δύω ἄκρων διὰ ραφῆς καὶ δύω κομβίων τὸ μὲν κινητὸν τὸ δὲ στατεόν, κατὰ τὸ ἄκρον αὐτοῦ ὑπάρχουσι δύω δερμάτινα τεμάχια μὲ αἰχμηρὰς ἐγκοπάς.

"Αρθρ. 24. Ἱπποσκευή.

Σέλλα.

Ὑπὸ τὴν λέξιν σέλλα ἐννοεῖται ἐν γένει τὸ ἐφίππιον, τὸ ὁποῖον σύγκειται ἀπὸ ξύλων, ἐφιππίου, κατασκευαζόμενον ἐκ τεσσάρων τεμαχίων, δύο λοξοειδῶν, ἐχόντων ὡς ἔγγιστα 9ᵐᵐ ὕψος ἕκαστον, καὶ τεινόντων τὸ μὲν ἐπὶ τὰ πρόσω, τὸ δὲ ἐπὶ τὰ ὄπισθεν, καὶ διὰ λείων βάσεων, ἐχουσῶν τὰ ἄκρα αὐτῶν κοῖλα καὶ στρέφοντα πρὸς τὰ ἄνω, ἑκάστη βάσις μῆκος 50ᵐᵐ καὶ 10 πλάτος. Τὰ δύο τ[ο]ξοειδῆ στερεοῦνται ἐπὶ τῶν βάσεων [δ]ι' τῶν κάτω ἄκρων αὐτῶν μὲ ξυλίνους [κ]λους, καὶ τὰ ἄνω διὰ κοιλώδους τετρα[γ]νης ταινίας ἐκ χοιρίνου δέρματος, [ἥ]σαρμοζομένης μὲ σιδηροῦς ἧλους καὶ κα[ρ]φὰ τὰ πλάγια αὐτῆς ἐπὶ τῶν βάσεων [δ]ιὰ διασταυρώσεως τοῦ αὐτοῦ δέρματος· ἕκ[α]στον τῶν τοξοειδῶν τριμάτων φ[έ]ρει ἄνω τοῦ κέντρου κυκλικὴν ἐξοχὴν κα[τ]ὰ τὸ μέσον αὐτῆς ὀρθογώνιον ὀπήν, δι' [ἣ]ς εἰσέρχεται ἱμὰς μετὰ πόρπης καὶ θηλεί[ας]. Τὴν πρόσοψιν τῶν τόξων στερεοῖ σιδηρ[οῦ]ν τοξοειδὲς ταινίδιον. Ἐπὶ τῶν βάσεων ὑπάρχουν τῶν προποστήρων τῶν ἀναβάθρων [ἐ]πὶ καὶ παρ' αὐταῖς ἀνὰ δύο ἕτεραι μικρ[αὶ] διὰ τὴν ἁρμογὴν τοῦ ὑποζωστῆρος [κ]αὶ τῆς γλώσσης ὡς ἐπὶ τῶν ἀμφοτέρων μ[ε]ρῶν τῶν ἄκρων τῶν βάσεων εἰσέτι [ἄ]λλαι δύο διὰ τὴν ἐξάρτησιν τῶν τοῦ ὑπ[ο]ραίου κρατήρων.

Κάθισμα, ἔχον ὠοειδὲς σχῆμα, κατ[α]σκευάζεται ἐκ δέρματος αἰγὸς μὲ λινῶν [ἐ]νδυμα, ὅπερ πληροῦται μὲ τρίχας [ἵ]ππου, τὸ μῆκος αὐτοῦ εἶναι 35ᵐᵐ καὶ [τ]ὸ πλάτος 40ᵐᵐ, ἔχει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν [τ]ὰς ἀποστάσεις εἰσαρμῆς καὶ περὶ τὴν [π]ερίφέρειαν δερμάτινον ἐπιβραφήν, ἐπὶ δὲ [τ]ὸ ὑπενδύματος κύκλῳ ἐπίσης δερμάτιν[ον] ταινίαν 3ᵐᵐ πλάτος· κατὰ τὸ ὄπισθεν μ[έ]ρος αὐτοῦ ὑπάρχει θηλεία, δι' ἧς εἰσ[έ]χεται ἡ τοῦ ἐφιππίου οὐρά, καὶ περὶ τ[ὴ]ν περιφέρειάν του κατ' ἀποστάσεις τέσ[σ]ερα δερμάτινα ταινίδια, δι' ὧν στερεοῦται [ὁ] τοῦ ξύλου τοῦ ἐφιππ[ί]ου.

Πιστολοθῆκαι, ἐκ σκληροῦ καὶ μαλ[α]κοῦ δέρματος βοός, ἔχουσαι μῆκος [ἄ]νω καὶ τοῦ μὲν ἄνω κύκλου διάμετρον [ἴ]σην 1 1|2ᵐᵐ τοῦ δὲ κάτω 4|5ᵐᵐ περὶ δὲ τὸ [μ]έσος αὐτῶν ὄπισθεν σιδηροῦς ζεφάνους· [ἑ]κάστην πιστολοθήκην κατὰ τρεῖς δακ[τ]ύλους τοῦ κάτω κύκλου εἰσφέρεται πρὸς [τ]ὰ ἄνω δακτύλιον τοῦ αὐτοῦ δέρματος, [ἐ]ὰν ἐπιβράπτεται ἱμὰς μετὰ πόρπης [καὶ] θηλείας, διὰ τὴν στερέωσιν τοῦ μανδύ[ου] καὶ ἐπὶ τῆς μέσης ἑκάστης ἕτερος ὅμ[οι]ος

μὰς διὰ τὴν ἐπίδεσιν τῶν σανδαλίων. Αἱ στολοθῆκαι περιδένονται τοῦ ξύλου ἐριππίου καὶ πέριξ τοῦ ὁμφαλίου διὰ ζωστῆρος καὶ ἱμάντων.

Ἐμβάδιον καραβίνας, ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος ἔχον περὶ τὸ χεῖλος δερμάτινον ἀκτύλιον καὶ εἰς τὸ κάτω ἄκρον αὐτοῦ ῥάπη, δι' ἧς διέρχεται ὁ τὸ μῆκος 2 μ. καὶ τὸ πλάτος 2 1|2^{00} τροπωτήρ, ὅστις περιδοῦται ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐριππίου καὶ τοῦ ζωστῆρος τῶν πιστολοθηκῶν διὰ πόρπης. Τὸ ἐμβάδιον εἰς σχῆμα θύλακος ἔχει μῆκος 48^{00} καὶ περὶ τὸ χεῖλος διάμετρον 14. Παραβρυμὶς, ἐκ τοῦ μνησθέντος δέρματος μετὰ πόρπης καὶ θηλείας, ἔχουσα μῆκος 2 μ. καὶ πλάτος 2 1|2^{00}.

Ποζωστήρ, ἐκ χονδροῦ καὶ πλεκτοῦ λινοῦ ὑράσματος ἐφ' οὗ κατὰ μὲν τὸ ἄνω αὐτοῦ ἄκρον ὑπάρχει δερμάτινον ἐπένδυμα μὲ δύο ὀπὰς, δι' ὧν εἰσερχομένη δερμάτινος ῥυμὶς στερεοῦται ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐριππίου εἰς ἄμμα ὑπὸ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ βάσιν, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἐπίσης δερμάτινον ἐπένδυμα μετὰ τῆ μεγάλης πόρπης, ἐν ᾗ πορπᾶται ἡ γλῶσσα· ὁ ζωστὴρ οὗτος ἔχει μ. 1 1|2 μῆκος καὶ πλάτος 14^{00}.

Γλῶσσαν, ἐκ τῆς αὐτῆς ποιότητος, πλὴν διπλοῦ καὶ συνερραμμένου μὲ μεγάλας ἀλλεπαλλήλους ὀπὰς εἰς καθετον γραμμὴν, ἐξ ὧν αἱ ἄνω δύο παραλλήλως, διὰ τῶν ὁποίων εἰσερχομένη ἐπίσης δερμάτινος ῥυμὶς στερεοῦται ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐριππίου εἰς ἄμμα ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ βάσιν· ἡ γλῶσσα αὕτη ἔχει μῆκος 50^{00} καὶ πλάτος 7^{00}.

Πτέρυγας ἐφιππίου, κατεσκευασμένας ἐκ τοῦ ἰδίου δέρματος εἰς σχῆμα ὀρθογωνίου μὲ δύο ὀπὰς εἰς ἕκαστον ἄνω ἄκρον αὐτῶν, αἵτινες ἐφαρμόζονται διὰ δερματίνων ῥυμίδων, ἑκάστη πτέρυξ ἔχει μῆκος 35^{00} καὶ 25^{00} πλάτος.

Τροπωτῆρας ἀναβάθρων, ἐκ προζρηθέντος δέρματος ἐχόντων ἀφ' ἑνὸς ἄκρου ὀπὰς καὶ ἀφ' ἑτέρου πόρπην μετὰ διπλῶν θηλειῶν ἀντιστρόφως· ἕκαστος τροπωτὴρ ἔχει μῆκος 1 μ. καὶ 80^{00}, πλάτος δὲ 1 1|2 ὑφεν. καὶ κατὰ δύο τρίτα τοῦ μήκους δερμάτινον ἐπιῤῥάφην καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ πλάτος.

Ἀναβάθρας, ἐκ λευκοῦ σιδήρου μὲ ὑπὴν ἑκάστη πρὸς τὰ ἄνω, δι' ἧς διέρχεται ὁ τροπωτήρ· ἑκάστη τοῦ λογχιστοῦ ἀναβάθρα φέρει πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῆς μέρος κατὰ τὴν ἐσωτερικὴ ἐπιφάνειαν δερμάτινον θήκην μὲ δερματίνους ἐπίσης ἐῤῥαμμένας ζώνας τὰ ἄκρα τῶν ὁποίων καθηλῶνται ἐπ' αὐτῆς διὰ σιδηρῶν ἥλων· ἡ θήκη αὕτη ἔχει μῆκος 14 1|2^{00} καὶ διάμετρον τοῦ χείλους αὐτῆς 5^{00}.

Περιστήθιον, ἐκ τοῦ μνησθέντος δέρματος, ἔχοντος τρεῖς διακλαδώσεις, ἐξ ὧν ἡ ὑπὸ τοῦ στήθους ἔχουσα μῆκος 1 μ. καὶ 13^{00} πλάτος, φέρει θηλείαν μὲ πόρπην κατὰ τὸ ἄκρον αὐτῆς, ἡ ἐπιστήθιος δεξιὰ ἔχουσα μῆκος 1 1|2 μ. καὶ πλάτος 3 1|2^{00} λήγει αἰχμηρῶς μὲ ὀπὰς, ἡ δὲ ἀριστερὰ 65^{00} μήκους καὶ 3 1|2 πλάτους, φέρει πόρπην καὶ θηλείαν· τὸ κέντρον τοῦ περιστηθίου ἔχει μεταλλινον κυκλικὴν πλάκα φέρουσαν τὸν ἀριθμὸν πρῶτον (1).

Ὑπουραῖον, ἐκ τοῦ ἰδίου δέρματος διαστωρούμενον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὀπισθίων τοῦ ἵππου διὰ ῥαφῆς, ἔχει μῆκος 65^{00} καὶ 3 1|2^{00} πλάτος. Τὰ ἄνω ἄκρα αὐτοῦ λήγοντα αἰχμηρῶς ἔχουσι παραλλήλους ὀπὰς, δι' ὧν πορπῶνται εἰς τοὺς κρατῆρας, τὰ δὲ ἕτερα ἐπιῤῥάπτονται εἰς τοξοειδὲς σχοινίον περικεκαλυμμένον μὲ δερμάτινον ἐπένδυμα.

Ἐπιζωστὴρ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος, ἀλλὰ διπλοῦ μὲ δύο κατὰ τὰ ἄκρα σιδηρᾶ δακτύλια, φέροντα τὸ μὲν, μικρὸν λωρίον, μήκους 70^{00} καὶ πλάτους 3^{00} μετὰ πόρπης καὶ δύω ἀντιστρόφως θηλειῶν, τὸ δὲ παρ' αὐτῷ, θηλείαν, ἔχει δὲ μῆκος 1 1|2 μέτρου καὶ πλάτους 7^{00}.

Σκέπασμα, ἐκ μαλλίνου ὑφάσματος σιδηροχρόου, ἔχοντος βάρος 600—800 δραμίων, μῆκος 2, 30 ἕως 2, 40 καὶ πλάτος 1, 50 ἕως 1, 60.

Δορὰ, ἐκ χλοεροῦ χρώματος μὲ ἐῤῥαμμένην περὶ αὐτὴν 3 δακτύλων λευκὴν ἔ-

ριον ταινίαν· τὸ μῆκος αὐτῆς εἶναι 1 μ. καὶ 20ᵒᵒ, τὸ δὲ πλάτος 1 μ. καὶ 10ᵒᵒ. Τὰ ἄκρα αὐτῆς λήγοντα ὄπισθεν εἰς γωνίας, φέρουσι στέμματα ἐξ ἐρίου λευκοῦ, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλαγίων μερῶν ὑπάρχουσι δερμάτιναι πτέρυγες λήγουσαι εἰς στεμμένον κῶνον, καὶ ἔχουσαι μῆκος 30ᵒᵒ καὶ πλάτος, ἡ μὲν τοῦ κώνου βάσις ἑκάστης ἐπίσης 30ᵒᵒ ἡ δὲ αὐτοῦ τμῆσις 20ᵒᵒ. Κατὰ τὸ μέσον ἢ τὸ κάθισμα μελανὸν δέρας προβάτου 75ᵒᵒ μήκους, καὶ 65ᵒᵒ πλάτ. Ἅπασα ὑπενδεδυμένη λινόν ὕφασμα ἀνυψοῦται ἐπὶ τὰ πρόσω ἄνω τῶν πισταλοθηκῶν τοξοειδῶς καὶ φέρει ὄπισθεν τῆς δεξιᾶς πισταλοθήκης ὀπὴν μὲ δερμάτινον περιῤῥαφήν, ὡς καὶ ὄπισθεν, πλὴν τρεῖς ὀπὰς ἐξ ὧν τῆς μεσαίας οὔσης μεγαλητέρας διέρχεται ἡ τοῦ ἐφιππίου οὐρά. ἐῶν δὲ λοιπῶν δύο μικροτέρων διέρχονται τὰ τῆς συσκευασίας λωρία· ὑπὸ τὸ ἔμπροσθεν τοξοειδὲς αὐτῆς μέρος ὑπάρχουσι θηλυκωτῆρες δερμάτινοι, ὡς καὶ ὑπὸ τὰ ἄκρα τῶν ὄπισθεν γωνιῶν ἐξ ἐλάσματος.

Συσφιγκτῆρα, ἐκ τοῦ προμνησθέντος βοΐου δέρματος, ἀφ' ἑνὸς μὲ πόρπην καὶ θηλείαν, καὶ ἀφ' ἑτέρου αἰχμηρῶς μὲ ὀπάς, ἔχει δὲ μῆκος 2 μ. καὶ 60ᵒᵒ καὶ πλάτος 2 1|2ᵒᵒ.

25. Χαλίνωσις.

Σύγκειται ἀπὸ Ἀγωγέας παρατάξεως, ἐκ τοῦ ἰδίου δέρματος, 2ᵒᵒ πλάτος. ἔχων συνάφειαν μὲ τὸ ὑποσιαγώνιον, τὰς ἐπιπαρείας καὶ τὸν περιμυκτῆρα, ὅστις συνδέεται διὰ σιδηρῶν κρίκων μὲ τὰς παρασιαγωνίδας, ἐχούσας κινητὸν κομβίον. Τὸ ὑποσιαγώνιον τοῦτο συσφίγγεται μετὰ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ ἀγωγέως ἐπὶ τῆς κορυφῆς διὰ δερματίνου θηλείας καὶ κομβίου, ἡ δὲ ἄκρα αὐτοῦ πορπᾶται ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς σιαγῶνος διὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ εὑρισκομένης πόρπης καὶ θηλείας.

Χαλινίσκον, ἐκ λευκοῦ σιδήρου μὲ στηρίγματα καὶ κρικίδια, ἐπὶ τῶν κρίκων αὐτοῦ ῥάπτεται τὸ τοῦ χαλινίσκου λωρίον, ἔχον μῆκος 4 1|2 μ. καὶ 2ᵒᵒ πλάτους. Τὸ λωρίον τοῦτο φέρει κατὰ τὸ κέντρον δύο ἀντιστρόφους κινητὰς θηλείας, δι' ὧν διέρχονται τὰ λωρία τῶν ἡνιῶν.

Κεφαλὴ χαλινοῦ, ἐκ τοῦ μνησθέντος δέρματος μὲ σχῆμα 17ᵒᵒ μήκους καὶ πλατ. ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ὄπως ἡ περικορυφεία ἔχουσα μῆκος 27ᵒᵒ ἑκατ. καὶ 4 1|2 πλάτους, ἐπενδύεται μὲ αὐθεραῖν καὶ μελανὴν ἄλυσον διὰ δερματίνων θηλειῶν. Τὸ προμετωπίδιον 4ᵒᵒ πλάτους ἐξαρτᾶται κατὰ τὰ ἄκρα αὐτοῦ διὰ κινητῶν θηλειῶν ἐκ τῆς περικορυφαίας, κατὰ μέσα αὐτοῦ σχεδὸν διὰ πλεκτοῦ ἐκ δέρματος σταυροτῆρος, ἔχοντος μεταλλινην κυκλικὴν πλάκα κατὰ τὸ κέντρον, φέρουσαν τὸν ἀριθμὸν 1 μὲ τὸν περιμυκτῆρα. Ὁ περιμυκτὴρ ἔχων ἐπίσης πλάτος 4ᵒᵒ καὶ διερχόμενος διὰ τῶν κατὰ τὰ ἄκρα τῶν θηλειῶν ἐπιπαρειῶν, πορπᾶται ὑπὸ τὸν κάτω γνάθον τοῦ ἵππου. Αἱ ἐπιπάρειαι 2ᵒᵒ πλάτους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἔχουσαι πόρπας, πορπῶνται ἄνω ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου σχίσματος τῆς περικορυφαίας καὶ κάτω διὰ τῶν ὀπῶν τοῦ στομίου. Τὸ δὲ ὑποσιαγώνιον φέρον εἰς ἀμφότερα τὰ ἄκρα αὐτοῦ πόρπας, πορπᾶται ἐπὶ τῶν ὀπισθεν σχημάτων τῆς περικορυφαίας.

Στόμιον, ἐκ λευκοῦ σιδήρου, ἔχον ἄνω πλατέα καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀνισοπλεύρους τετραγώνους ὀπάς, δι' ὧν στερεοῦται ἐκ τῶν ἐπιπαρειῶν. Ὑπ' αὐτὰς τὰς ὀπὰς πάρχουσιν ἕτεραι δύο μικραί, δι' ὧν μὲν τὴν δεξιὰν ἐξαρτᾶται ἡ ἄλυσος τὸ ἄγκιστρον, εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν ἄγκιστρον. Τὸ κάτω μέρος τοῦ στομίου τοξοειδῶς, φέρει διὰ σιδηρῶν ἡνιοθέσιδηρᾶ κρικίδια, ἐφ' οἷς προσαρμόζονται διὰ πορπῶν τὰ ἐκ μελανοῦ δέρματος νία, ἔχοντα μῆκος 1 μ. καὶ 80ᵒᵒ πλάτος 2ᵒᵒ. Τὰ λωρία ταῦτα φέρουσι γητὸν κομβίον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὸν λαιμὸν τοῦ ἵππου, ἐπὶ δὲ τῶν ἄκρων αὐτῶν ἕτερον στερεὸν κομβίον ἱμάσθλην (πλεκτὴν μέστιγα) ἔχον 80 μήκους.

25. Ἱπποσκευὴ ἀξιωματικῶν.

Σέλλα, ἐμοία κατὰ τὸ σχῆμα μὲ τῶν ἱππέων.

Πιστολοθῆκαι, ἐκ δέρματος βοὸς μὲ ὀρειχάλκ. ὑπόδησιν.

Ὑποζωστὴρ, ἐξ ὑφάσματος μαλλίνου πλεκτοῦ, χρώματος στακτεροῦ, αἱ διαστάσεις αὐτοῦ ὡς αἱ τοῦ ὑποζωστῆρος τοῦ στρατοῦ.

Ἀναβάθραι ὡς τὸ σχέδιον.

Τραπωτῆρες ἀναβάθρων σύγκεινται ἐξ ἑνὸς μόνου τεμαχίου, καὶ ἐμπορπῶνται εἰς τὸ ἄνω μέρος.

Περιστήθιον, ὡς τὸ τοῦ στρατοῦ, στερεούμενον ἐπὶ τῶν δύο μερῶν τῆς σέλλας διὰ δύο πορπάκων.

Ὑπουραῖον, ἐξ ἑνὸς τεμαχίου στερεούμενον διὰ θηλείας εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐφιππίου καὶ διὰ ἑνὸς πόρπακος.

Ἐπιζωστὴρ, ἐξ ἑνὸς τεμαχίου, φέροντος εἰς μὲν τὸ ἓν ἄκρον ἀντιζωστῆρα καὶ εἰς τὸ ἄλλο πόρπακα.

Δορά, ὑπάρχουν δύο δοραὶ, ἡ μὲν μικρᾶς στολῆς, ἡ δὲ μεγάλης, ἐκείνη τῆς μικρᾶς στολῆς εἶναι ἐκ μελανῆς ἀρνακίδος, φέρουσα κύκλῳ αὐτῆς ταινίαν ἐκ τσάχης τοῦ χρώματος τοῦ ἱππικοῦ καὶ καλύπτουσα ὅλην τὴν σέλλαν μὲ τὰς πιστολοθήκας· ἐκείνη δὲ τῆς μεγάλης στολῆς εἶναι ὁμοία μὲ τὴν τοῦ στρατοῦ, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι κατασκευάζεται ἐκ λεπτοτέρου ὑλικοῦ, καὶ φέρει γύρω ταινίαν ἀργυρόπλεκτον ἔχουσαν πλάτος διὰ μὲν τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς 55ᵐᵐ, διὰ δὲ τοὺς κατωτέρους 35ᵐᵐ Τὸ στέμμα εἶναι ἀργυρόπλεκτον· οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ὑπὸ τὸ στέμμα φέρουν τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ περιστήθιον, τὸ ὑπουραῖον καὶ τὸ προμετώπιον τοῦ χαλινοῦ φέρουσι στέμμα ὀρειχάλκινον ἐπὶ δίσκου ὁμοίου.

27. Χαλίνωσις.

Ὡς τῶν ἱππέων, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὅλα τὰ μετάλινα μέρη εἶναι ἐξ ὀρειχάλκου.

ΚΕΦ. Θ'. 28. Χωροφυλακή.

Πεζοὶ ἐνωμοτάρχαι καὶ χωροφύλακες.

Ἀποσκευή.

Πυροτοθήκη, ὡς τοῦ πυροβολικοῦ.

Ζωστὴρ, ὡς τοῦ πεζικοῦ, ἀλλ' ἐκ μελανοῦ στιλπνοῦ δέρματος.

Ξιφοφόρος. ὡς τοῦ πεζικοῦ, ἀλλ' ἐκ μελανοῦ δέρματος, ὅπου τίθεται καὶ ἡ λογχοθήκη.

Πιστολοφόρος, ὁ ὑπάρχων, ἀλλὰ φερόμενος δεξιόθεν.

Ἔφιπποι.

Ἡ ἀποσκευὴ ἀπαραλλάκτως ὡς ἡ τοῦ καραβινοφόρου ἱππέως.

Ἱπποσκευὴ, ἐπίσης ὡς ὁ τῶν Καραβινοφόρων τοῦ ἱππικοῦ, ἀλλ' ἡ δορὰ τοῦ χρώματος, ὡς τὸ τοῦ ἱματίου, μὲ τὰ ὑπάρχοντα κοσμήματα.

29. Ἀξιωματικοί.

Ἱπποσκευὴ, ὡς ἡ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἱππικοῦ μὲ λευκὰ κοσμήματα, ἔχουσι δὲ δύο δορᾶς ὡς οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἱππικοῦ.

Ἡ δορὰ τῆς μεγάλης στολῆς εἶναι ἐκ τζόχης μελανογλαύκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

30. Πυροβολικόν.

Ἱπποσκευὴ τοῦ στρατοῦ.

Ὁμοία μὲ τὴν τῶν καραβινοφόρων τοῦ ἱππικοῦ, μὲ τὴν διαφορὰν τοῦ χρώματος (μελανογλαύκου) καὶ τῶν κοσμημάτων (κιτρίνων).

Ἀξιωματικῶν.

Σέλλα, Ἀγγλική, ἄνευ κοσμημάτων.

Πιστολοθῆκαι, ἐκ δέρματος κιτρίνου μὲ κάλυμμα ἐκ δέρματος μελανοῦ στιλπνοῦ.

Δοραὶ, δύο φερόμεναι ὑπὸ τὴν σέλλαν, ἡ τῆς μικρᾶς στολῆς ἐκ τζόχης μελανογλαύκου μὲ ἓν μάλλινον σειρήτιον κιτρινον, ἔχον πλάτος ὡς τοῦ τῶν ὑπαξιωματικῶν· τῆς μεγάλης στολῆς τοῦ ἰδίου χρώματος μὲ χρυσόπλεκτον γαλόνιον καὶ στέμμα. Ἡ δορὰ τῆς μεγάλης στολῆς τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἔχει ἐκτὸς τοῦ στέμματος καὶ τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως καὶ διαστάσεις ὡς τὸ σχέδιον· τὰ λοιπὰ ὡς εἰς τὸ ἱππικόν.

ΚΕΦ. ΙΑ'. 31. Πεζικὸν τῆς Γραμμῆς.

Στρατηγοί.

Ἱπποσκευὴ, ὡς ἡ τῶν ἀξιωματικῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ ἱππικοῦ, ἀλλὰ τὰ μετάλλινα κοσμήματα λευκά, ἡ δορὰ ὕσγινος, τὸ γαλόνιον ἀργυρόπλεκτον, ἔχον πλάτος 55^000 τὸ στέμμα καὶ τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως ἀργυροκέντητον, παρὰ δὲ τῷ γαλονίῳ προστίθεται ἕτερον ἀργυρόπλεκτον σειριτίον ἔχον πλάτος 15^000 εἰς διάστασιν ἑνὸς ὑφεκατ.

32. Ἔφιπποι ἀξιωματικοί.

Τῶν μὲν ἀνωτέρων, ὡς ἡ τῶν στρατηγῶν ἄνευ τοῦ σειτηρίου εἰς τὴν δορὰν, τῶν δὲ κατωτέρων ὡς ἡ τῶν ἀνωτέρων, ἀλλὰ τὸ μὲν γαλόνιον ἔχει πλάτος 35^000 καὶ ἄνευ τοῦ ἀρχικοῦ στοιχείου τοῦ Βασιλέως,

Ἡ δορὰ τῆς μικρᾶς στολῆς ἐκ χρώματος τοῦ ἱματίου μετὰ μαλλίνου λευκῆς ταινίας καὶ στέμματος.

ΚΕΦ. ΙΒ'. 33. Γενικοὶ ἐπιτελεῖς.

Ἡ ἱπποσκευὴ, ὡς ἡ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ.

ΚΕΦ. ΙΓ'. 34. Μηχανικόν.

Ἀξιωματικῶν.

Ὡς ἡ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ, μὲ τὴν διαφορὰν τοῦ χρώματος τῆς δορᾶς, τὸ ὁποῖον εἶναι μελανόγλαυκον.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

35. Ἡ ἱπποσκευὴ τῶν λοιπῶν ἐφίππων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ θέλει εἶσθαι ὡς ἡ τοῦ πεζικοῦ, ἀλλὰ τὰ κοσμήματα τῆς σέλλας καὶ τῆς δορᾶς θέλουν εἶσθαι κατὰ τὸ χρῶμα τῶν διακριτικῶν σημείων τοῦ βαθμοῦ, ἡ δὲ δορὰ κατὰ τὸ χρῶμα τοῦ ἱματίου.

Ἐγκρίνεται τὴν 18 Αὐγούστου 1852.

---

818. Δ. Περὶ ἐπιτελέσεως τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 ὑπὸ στοιχ. ΣΕ'. περὶ συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ διατάσσομεν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 ὑπὸ στοιχ. ΣΕ'. περὶ συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ συντάξεων ἕνεκα ἀρχαιότητος ὑπηρεσίας.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ αἰτήσεων συντάξεως ἀποστρατείας δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκστρατειῶν καὶ περὶ ἐξελέγξεως αὐτῶν.

1. Ἡ δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας αἴτησις πρὸς ἀπόλαυσιν συντάξεως δὲν εἶναι δεκτὴ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς παρὰ τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 νόμου ὁρισθείσης ὑποχρεώσεως.

2. Ἡ περὶ συντάξεως αἴτησις δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας πρέπει νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένη, καὶ νὰ ὑποστηρίζεται διὰ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανομένων ἀποδείξεων.

3. Ἡ περὶ συντάξεως αἴτησις παντὸς στρατιωτικοῦ ἀποτελοῦντος μέρος στρατιωτικοῦ τινος σώματος θέλει ὑποβάλλεσθαι ἱεραρχικῶς εἰς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ, καὶ ἐξελέγχεσθαι παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

4. Ἡ αἴτησις καὶ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς ἔγγραφα θέλουν ἐπιθεωρεῖσθαι, ἐὰν ἦναι τακτικὰ, παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, καὶ ὑποβάλλεσθαι ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀπὸ τὴν πρὸς αὐτὸ διεύθυνσιν τῆς αἰτήσεως εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ σώματος.

5. Ὁ διοικητὴς τοῦ σώματος, ἀφοῦ λάβῃ γνῶσιν τῶν αἰτιῶν τῆς αἰτήσεως καὶ τῶν ἐπιθεωρηθέντων ἐγγράφων, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 4, καὶ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν νομίμων ὅρων, θέλει συντάττει ἔκθεσιν περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς συντάξεως τοῦ αἰτοῦντος, καὶ ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν μὲ ἅπαντα τὰ χρησιμεύσαντα πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς αἰτήσεως αὐτοῦ ἔγγραφα, καὶ τὰς παρατηρήσεις αἱ τινες ἐγένοντο ἐπ' αὐτῆς παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, ἐντὸς τεσσάρων μερῶν.

6 Ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω διατάξεις θέλουν λογίζεσθαι καὶ πρὸς τὰ ἄτομα

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀποτελοῦντα μέρος καταστήματος ἔχοντος οἰκονομικὸν συμβούλιον.

7. Ὁσάκις στρατιωτικὸς, ἀνήκων εἰς σῶμα ἢ κατάστημα ἔχον οἰκονομικὸν συμβούλιον, εὑρεθῇ τόσον μακρὰν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ μεταβῇ εἰς αὐτὸ εὐκόλως, θέλει ὑποβάλλει τὴν αἴτησίν του, φυλάττων τὴν ἀπαιτουμένην ἱεραρχίαν, εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου ὅπου εὑρίσκεται, ἥτις θέλει τὴν διαβιβάσει εἰς τὸ σῶμά του πρὸς ἐξέλεγξιν καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

8. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ, οἱ μὴ ἀποτελοῦντες μέρος σώματος ἢ καταστήματος ἔχοντος οἰκονομικὸν συμβούλιον, θέλουν διαβιβάζει ἱεραρχικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν τὰς περὶ συντάξεων αἰτήσεις των.

9. Οἱ στρατηγοὶ, φρούραρχοι, διοικηταὶ, ἀνεξαρτήτων σωμάτων ἢ καταστημάτων, καὶ πᾶν ἄλλο ἄτομον μὴ ἀποτελοῦν μέρος σώματος ἢ καταστήματος, θέλουν διαβιβάζει ἀπευθείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν τὰς περὶ συντάξεως αἰτήσεις των.

10. Ἅπασαι αἱ εἰς τὰ προηγούμενα 7, 8 καὶ 9 ἄρθρα αἰτήσεις θέλουν γίνεσθαι ἐμμρώνως μὲ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ ἐξελέγχεσθαι παρὰ τῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν ἐξεταστικῆς ἐπὶ τῶν συντάξεων ἐπιτροπῆς.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας αἰτήσεων πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας.

11. Πρὸς ὑποστήριξιν τῶν πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας αἰτήσεων δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας θέλουν προσάγεσθαι τὰ ἑξῆς κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συντεταγμένα ἔγγραφα· α) ἀπόσπασμα τοῦ στρατιωτικοῦ μητρώου, ὅπερ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς κυρία ἀπόδειξις· β) ἀπόγραφον τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, δηλοῦν τὴν γέννησιν αὐτοῦ.

Ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, ἡ ὑπαρξάσης ἀμφιβολίας περὶ τοῦ κύρους αὐτῶν, θέλουν χρησιμεύει πρὸς ἀπόδειξιν, διὰ μὲν τὸν χρόνον τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκστρατειῶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1821 — 1824 ἐπίσημοι ἄλλαι ἐνδείξεις, ἤτοι ἔγγραφοι πιστοποιήσεις τῶν τότε ἁρμοδίων στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν ἀρχηγῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1824 μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος ἀποσπάσματα τῶν σωζομένων εἰς τὸ ἐλεκτικὸν συνέδριον ἀρχείων· διὰ δὲ τὴν γέννησιν, ἔγγραφος πιστοποίησις δύω ἀξιοπίστων ἀτόμων, ἐπικυρωμένη παρὰ τῆς ἁρμοδίας πολιτικῆς ἀρχῆς.

12. Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἐν τῷ ναυτικῷ ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκστρατειῶν τῶν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς μεταβαινόντων ναυτικῶν, θέλουν προσάγεσθαι, διὰ μὲν τὰς μετὰ τὸν ἀγῶνα ὑπηρεσίας καὶ ἐκστρατείας ἀποσπάσματα τῶν ἀρχείων τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν· διὰ δὲ τὰς ἐν καιρῷ τοῦ ἀγῶνας, ὡς ὁρισθήσεται παρὰ τοῦ περὶ συντάξεως τῶν ναυτικῶν νόμου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ συντάξεως ἀποστρατείας ἕνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων, καὶ περὶ διαιρέσεως αὐτῶν εἰς τάξεις.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ διαιρέσεως τῶν τραυμάτων καὶ νοσημάτων εἰς τάξεις.

13. Τὰ τραύματα καὶ τὰ νοσήματα, ὡς ἐν τῷ προσηρτημένῳ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα πίνακι σημειοῦνται, διαιροῦνται εἰς ἓξ τάξεις. Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην, δευτέραν, τρίτην καὶ τετάρτην ὑπάγονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 8, 9 καὶ 12 τοῦ περὶ συντάξεως νόμου διαλαμβανόμενα, εἰς δὲ τὴν πέμπτην καὶ ἕκτην, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 10, 13 καὶ 14.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ αἰτήσεως συντάξεως ἀποστρατείας ἕνεκα τραυμάτων νοσημάτων καὶ περὶ ἐξελέγξεως αὐτῶν.

14. Πᾶς στρατιωτικὸς θέλων νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαιώματος, ἕνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων, ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν περὶ τούτου αἴτησίν του πρὶν ἢ ἐγκαταλείψῃ τὴν ὑπηρεσίαν· ἡ δὲ στρατιωτικὴ ἀρχὴ θέλει τάττει ἀμέσως μετὰ τὴν περὶ

ταύτης τὴν πρὸς βεβαίωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ αἰτοῦντος ἐξέτασιν, κατὰ τοὺς ἐξῆς διαγραφομένους κανόνας.

15. Ἐὰν, διαρκοῦντος τοῦ παθήματος, τὰ τραύματα ἢ τὰ νοσήματα τὰ δίδοντα δικαιώματα πρὸς σύνταξιν ἐπροξένησαν τὴν παντελῆ ἀπώλειαν τῆς χρήσεως μέλους τινὸς, θέλει συγχωρεῖσθαι εἰς τὸν αἰτοῦντα ἑνὸς ἔτους προθεσμία διὰ νὰ κάμῃ τὴν αἴτησίν του.

Ἡ προθεσμία αὕτη, ἥτις θέλει λογίζεσθαι ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς παύσεως τοῦ ἐκτελεῖν ὑπηρεσίαν, θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς δύω ἐὰν τὰ τραύματα ἢ τὰ νοσήματα ἐπροξένησαν τὸν ἀκρωτηριασμὸν μέλους τινὸς, ἢ τὴν παντελῆ τύφλωσιν.

16. Πᾶσα περὶ συντάξεως ἀποστρατείας αἴτησις, ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 9 καὶ 10 τοῦ περὶ συντάξεως νόμου διαλαμβανομένων τραυμάτων ἢ νοσημάτων, πρέπει νὰ ἦναι ἠτιολογημένη, καὶ νὰ ὑποστηρίζηται διὰ τῶν ἐξῆς δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

α. Διὰ τῆς καταστάσεως τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκ στρατειῶν.

β. Δι' ἑνὸς ἀποδεικτικοῦ τοῦ προϊσταμένου ἰατροῦ τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου ἢ θεραπευτηρίου, ἔνθα τελευταίως ἐνοσηλεύθη ὁ αἰτῶν, ἢ, μὴ νοσηλευθέντος εἰς ἓν τῶν ῥηθέντων καταστημάτων, δι' ἑνὸς ἀποδεικτικοῦ τοῦ ἐπιληφθέντος τὴν θεραπείαν στρατιωτικοῦ ἢ πολιτικοῦ ἰατροῦ, δηλοῦντος δι' αὐτοῦ (ἔχοντος, ὡς πρὸς τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ νόμου, ὡς ὁδηγὸν τὸν προσαρτώμενον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὑπὸ στοιχ. Α. πίνακα) τὸ εἶδος καὶ τὰς συνεπείας τῶν τραυμάτων ἢ νοσημάτων, καὶ ὁμολογοῦντος ὅτι ἐφάνησαν εἰς αὐτὸν ἀνίατα.

γ'. Διὰ τῶν ἐπισήμων ἀναφορῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων βεβαιούντων, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ τραυμάτων, τὸ γεγονὸς, τὴν ἐποχὴν, τὸν τόπον καὶ τὰς περιστάσεις, εἴτε τῶν συμβεβηκότων τοῦ πολέμου, εἴτε τῆς διαταρχθείσης ὑπηρεσίας, καθ' ἃ ἐπροξενήθησαν ταῦτα· ἐὰν δὲ περὶ νοσημάτων, τὴν ἐποχὴν καὶ τὰς περιστάσεις τῆς ἀρχῆς των.

17. Ἡ αἴτησις παντὸς στρατοῦ ἀπτελοῦντος μέρος σώματός τινος ἔχοντος οἰκονομικὸν συμβούλιον θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸν διοικητὴν αὐτοῦ, ὅστις, ἐὰν ἀναβολῆς, θέλει προσκαλεῖ δύω ἰατροὺς ἢ ἕνα, μὴ ὑπαρχόντων δύω, ὅπως ἐξετάσωσι τὸν πάσχοντα, παρόντος τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, τοῦ ὁποίου ὁ πρόεδρος θέλει ἀναγινώσκει ἐν τῇ συνεδριάσει τὸ Γ'. κεφάλαιον τοῦ περὶ συντάξεων στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου.

18. Οἱ δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διορισθησόμενοι ἰατροὶ θέλουν ἐξετάζει, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, τὰ τραύματα ἢ τὰ νοσήματα τοῦ πάσχοντος, καὶ ἐπομένως συντάσσει ἔκθεσιν, συμμόρφως μὲ τὸν προσαρτώμενον ὑπὸ στοιχ. Β. τύπον.

19. Ἡ ἰατρικὴ ἔκθεσις, ἀφοῦ θεωρηθῇ παρὰ τῶν μελῶν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, θέλει ὑποβάλλεσθαι παρὰ τοῦ προέδρου, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ σώματος, μεθ' ἁπάντων τῶν ἄλλων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων.

20. Ὁ διοικητὴς τοῦ σώματος, ἀφοῦ μελετήσῃ ἅπαντα τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἔγγραφα, καὶ ἀφοῦ γνωρίσῃ ὅτι αἱ αἰτίαι, ἡ φύσις καὶ αἱ συνέπειαι τῶν τραυμάτων ἢ νοσημάτων ὑπάγονται εἰς μίαν τῶν παρὰ τοῦ νόμου διαγεγραμμένων περιστάσεων, αἵτινες παρέχουσι δικαίωμα πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας, θέλει προσεπικυροῖ ταῦτα, καὶ δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεώς του διαβιβάζει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν γνωμοδοτῶν τὴν παραδοχὴν τῆς συντάξεως.

21. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν λαβὸν τὰ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαλαμβανόμενα ἔγγραφα, θέλει διαβιβάζει αὐτὰ εἰς μίαν τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ στρατοῦ, ἥτις, θέλει ἐλέγχει τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος, καὶ ἀποφαίνεσθῇ ἐὰν τὸ πάθημα τοῦ αἰτοῦντος παρέχῃ δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

Τὸ ὑπουργεῖον προσέτι θέλει διατάττει, ὁσάκις εἶναι δυνατὸν, τὴν ἐνώπιον αὐτῆς προσέλευσιν τοῦ αἰτοῦντος.

22. Ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω διατάξεις θέλουν ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὰ ἄτομα τὰ ἀποτελοῦντα μέρος καταστήματος ἔχοντος οἰκονομικὸν συμβούλιον.

23. Ὁσάκις στρατιωτικὸς ἀνήκων εἰς σῶμα ἢ στρατιωτικὸν κατάστημα εὑρεθῇ τόσον μακρὰν, ὥστε ν' ἀποβαίνῃ ἀδύνατον νὰ ἔλθῃ ἢ νὰ σταλῇ πρὸς αὐτὸ, θέλει διαβιβάζει τὴν αἴτησίν του εἰς τὴν πλησιεστέραν στρατιωτικὴν ἀρχὴν, ἥτις θέλει ἐνεργεῖ ἐπ' αὐτῆς, συμμόρφως μὲ τὰς εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαγραφομένας διατάξεις.

24. Οἱ στρατιωτικοὶ, οἵτινες δὲν ἀποτελοῦσι μέρος σώματος ἢ καταστήματος ἔχοντος οἰκονομικὸν συμβούλιον, θέλουν ἀναφέρεσθαι ἱεραρχικῶς εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ σώματος παρὰ τῷ ὁποίῳ ὑπηρετοῦσιν.

25. Οἱ στρατηγοὶ, φρούραρχοι, διοικηταὶ σωμάτων ἀνεξαρτήτων, ἢ καταστημάτων, ὡς καὶ πᾶν ἄτομον μὴ ἀνῆκον εἰς σῶμα ἢ κατάστημα, οἵτινες εὑρεθῶσιν εἰς περίστασιν νὰ ζητήσωσιν, ἕνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων, τὴν σύνταξιν ἀποστρατείας, θέλουν ἀναφέρεσθαι ἀπευθείας εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις θέλει διατάττει τὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτήσεών των κατὰ τοὺς ἀνωτέρω προσδιορισθέντας τύπους.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ συντάξεως ἀποτάκτων ἕνεκα ἀποδεδειγμένης ἀνικανότητος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

26. Οἱ ἐξ ἀπαγγέλματος ὑποχρεούμενοι ν' ἀπαιτήσωσι τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 11 καὶ 14 § 2 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου, ὀφείλουν νὰ κάμωσι τὴν αἴτησίν των συμμορφούμενοι πρὸς τὰς προηγουμένας διατάξεις.

Αἱ αἰτήσεις αὐτῶν θέλουν ὑποστηρίζεσθαι διὰ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 11, 12 καὶ 16 ἐδ. 6'. τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανομένων ἀποδεικτικῶν, καὶ ἐξελέγχεσθαι ὑπό τινος ὑγειονομικῆς τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπῆς.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ συντάξεων τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ αἰτήσεων πρὸς ἀπάλαυσιν συντάξεων ἀποστρατείας τῶν χηρῶν, εἴτε δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκστρατειῶν, εἴτε διὰ τραύματα ἢ νοσήματα τῶν τεθνεώτων συζύγων αὐτῶν.

27. Αἱ περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν αἰτήσεις, γενόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ παρόντος διατάγματος, θέλουν διαβιβάζεσθαι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν διὰ τῶν ἁρμοδίων πολιτικῶν ἀρχῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ ἀποδείξεων πρὸς ὑποστήριξιν τῶν πρὸς σύνταξιν δικαιωμάτων τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

28. Πρὸς δικαιολόγησιν τῶν πρὸς σύνταξιν αἰτήσεων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 ἐδαφ. ά, 6'. καὶ γ, τοῦ περὶ συντάξεων νόμου διαλαμβανομένων χηρῶν, θέλουν προσάγεσθαι, πρὸς ταῖς ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 ἐδ. ά. καὶ τῷ ἑπομένῳ τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανομέναις ἀποδείξεσι τὰ ἑξῆς δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

Α'. Τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐδ. ά. ὑπαγομένων, ἀποδεικτικῶν τοῦ σωματάρχου, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου εὑρίσκετο ὁ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης ἢ εἰς διατεταγμένην ὑπηρεσίαν φονευθεὶς στρατιωτικὸς, δηλοῦν ἐμπεριστατωμένως τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Β. Τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐδ. 6'.

Ἐὰν ὁ θάνατος προῆλθεν ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου,

1. Ἀποδείξεις ἐπίσημοι τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν δηλοῦσαι ἐμπεριστατωμένως τὰ συμβεβηκότα ταῦτα καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν.

2. Ἐπίσημος ἰατρικὴ πιστοποίησις δηλοῦσα ὅτι τὰ εἰρημένα συμβεβηκότα ἐνέ-

νοντα ἄμεσος ἢ ἔμμεσος αἰτία τοῦ θανάτου.

Ἐὰν δὲ προῆλθε ἐκ λοιμωδῶν ἢ ἐνδημικῶν νοσημάτων.

1. Ἀποδεικτικὸν τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, δηλοῦν ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τελευτῆς ἐπεκράτουν τοιαῦτα νοσήματα εἰς τὸν τόπον, ἔνθα ὁ στρατιωτικὸς ἐτελεύτησε.

2. Ἀποδεικτικὸν τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς, δηλοῦν ὅτι ὁ τεθνεὼς ὑπέκυψεν ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπήρειαν τῶν ἀσθενειῶν τούτων.

3. Ἀποδεικτικὸν προσηκόντως ἐπικυρωμένον, εἴτε τῶν ἰατρῶν τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων ἢ θεραπευτηρίων ἔνθα ἐτελεύτησεν ὁ στρατιωτικός, εἴτε τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ πολιτικοῦ ἰατροῦ, ὅστις ἐπεσκέφθη αὐτόν.

Λοιμώδη νοσήματα θεωροῦνται· 1. Ὁ λοιμὸς (πανώλης). 2. Ἡ Ἀσιατικὴ χολέρα. 3. Ὁ ἰκτερώδης τύφος τῆς ἀμερικῆς (fièvre jaune). Ἐνδήμια δέ, τὰ συμβαίνοντα ἔνεκα συνδρομῆς τινος αἰτιῶν, εἴτε διαρκῶς, εἴτε περιοδικῶς εἰς τόπους τινας ἐνεργαυσῶν, ὥστε τὰ ἐκ ταύτης προκύπτοντα νοσήματα φαίνονται ἀκαταπαύστως εἰς ὡρισμένας ἐποχὰς, προσβάλλοντα πάντοτε ἀριθμόν τινα κατοίκων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον μέγαν.

Γ'. Τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐδ. γ'. θέλουν ὑποστηρίζεσθαι διὰ τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 16 ἐδ. δ'. καὶ γ'. τοῦ παρόντος διατάγματος προσδιορυσθέντων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

29. Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν περὶ συντάξεως αἰτήσεων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 17 ἐδ. δ'. τοῦ περὶ συντάξεων τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου, θέλουν προσάγεσθαι, πρὸς ταῖς ἐν τῷ ἄρθρ. 14 τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανομέναις ἀποδείξεσι, τὰ ἑξῆς δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

1. Ἀντίγραφον, προπεπιστωμένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας πολιτικῆς ἀρχῆς τοῦ διατάγματος ἢ τῆς ὑπουργικῆς διαταγῆς, δι' ἃς ἐδόθη ἡ ἄδεια τοῦ γάμου· 2. Ἀποδεικτικὸν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ γάμου· 3. Ἀποδεικτικὸν τῆς θανῆς· 4. Ἀποδεικτικὸν τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς δηλοῦν ὅτι δὲν διελύθη ὁ γάμος διὰ διαζεύξεως, [illegible] ὡσι τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος), ἢ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης (ὡσι τοῦ δυτικοῦ). 5. Ἀποδεικτικὸν τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, δηλοῦν ὁπόσα ἔχουσι τέκνα καὶ ποίας ἡλικίας εἰσίν· 6. Ἀποδεικτικὸν τοῦ δήμου εἰς ὃν ἦτο δημότης τεθνεὼς στρατιωτικός· 7. Ἀποδεικτικὸν τῆς διαμονῆς αὐτῆς.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ συντάξεων τῶν ὀρφανῶν.

30. Τὰ ὀρφανὰ ὁσάκις ἕνεκα τῶν [illegible] τοῖς ἄρθροις 18 καὶ 20 τοῦ περὶ συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου διαλαμβανομένων λόγων δικαζηθῶσι τὰ δικαιώματα τῆς μητρὸς αὐτῶν, θέλουσι κάμει τὰς περὶ συντάξεως αἰτήσεις των καὶ δικαιολογεῖ αὐτὰς συμμόρφως μὲ τὰ εἰς τὰ προηγούμενα Α'. καὶ Β'. τμήματα διαλαμβανομένας διατάξεις, σχετικῶς πρὸς τὸ εἶδος τῆς αἰτήσεως·

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Προσωρινὴ διατάξεις.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ συντάξεων τῶν χηρῶν τῶν συντ[illegible] ξιούχων καὶ τῶν ἄλλων ἀποβιωσάντων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ μὴ στρατιωτικῶν μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ συντάγματος, μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ συντάξεων νόμου.

31. Αἱ χῆραι τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τοῦ περὶ συντάξεων τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου διαλαμβανομένων στρατιωτικῶν θέλουν διεκδικάζει τὰς περὶ συντάξεως ἀποστρατείας αἰτήσεις των γενομένας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος διατάγματος, [illegible] τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν ἀρχῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, προσαγομένων καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀπαιτήσεών των, ἐὰν δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκστρατειῶν τῶν τεθνεώτων ανέξωσιν τὰ γίνηται ἡ αἴτησις, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις [illegible] καὶ 29 διαλαμβανόμενα ἀποδεικτικὰ ἔ[illegible]

γραφα, ἐὰν δὲ διὰ μίαν τῶν παρὰ τῶν ἐλαφίων ά, β, καὶ γ', τοῦ ἄρθρ. 17 τοῦ περὶ συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου διαλαμβανομένων κατηγοριῶν τὰ σχετικὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 28 καὶ 29.

Προσέτι αἱ χῆραι τῶν συνταξιούχων θέλουν προσάγει καὶ ἀντίγραφον τοῦ διατάγματος, ἐπικυρωμένον παρὰ τῆς ἁρμοδίας πολιτικῆς ἀρχῆς ἢ παρὰ τοῦ καταχωρητοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, δι' οὗ ὁ τεθνεὼς σύζυγος ἐτέθη ὑπὸ σύνταξιν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ συντάξεων τῶν ὀρφανῶν.

32. Τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένων στρατιωτικῶν, ἢ οἱ κηδεμόνες αὐτῶν, θέλουν συμμορφοῦσθαι εἰς τὰς περὶ συντάξεως αἰτήσεις των, συμφώνως μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 30 ὁρισθέντα.

Γενικαὶ διατάξεις.

33. Οἱ ἐκδίδοντες τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 11, 12, 16. 18, 20, 28, καὶ 29 διαλαμβανόμενα πιστοποιητικὰ ἔγγραφα ὑπόκεινται εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου 249 καὶ ἑπόμενα τοῦ κοινοῦ ποιν. νόμου ὁριζομένας περὶ πλαστογραφίας ποινάς.

Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα ἔγγραφα θέλουν συντάττεσθαι κατὰ τὸν προσαρτώμενον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὑπὸ τοιχεῖον Γ'. τύπον.

34. Οὐδεμία σύνταξις δίδεται ἄνευ τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

35. Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν θέλει συστηθῇ τιμελὴς ἐπιτροπὴ μεθ' ἑνὸς εἰσηγητοῦ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ πρὸς κατάστρωσιν τῶν στρατιωτικῶν μητρώων, καὶ ἐξέλεγξιν τῶν περὶ συντάξεων ἀποστρατείας αἰτήσεων, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις θέλει χορηγήσει αὐτῇ τὰς ἀναγκαίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας της διαταγὰς καὶ ὁδηγίας ὡς πρὸς τὸν κανονισμὸν τῶν συντάξεων καὶ τὰς βάσεις τοῦ διορθωτικοῦ αὐτῶν, συμφώνως μὲ τὸν νόμον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1852.

---

819. ΠΙΝΑΞ ΜΕΘΟΔΙΚΟΣ

Τῶν τραυμάτων καὶ νοσημάτων τῶν προερχομένων, εἴτε ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου, ἢ δυστυχημάτων ἐν ὑπηρεσίᾳ διατεταγμένῃ, εἴτε ἐκ κόπων ἢ κινδύνων στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ὀργανικαὶ βλάβαι, ἕνεκα πληγώσεως ἢ τραυμάτων ὑπενεχθέντων ἐν πολέμῳ.

Ὑπεξαγωγὴ τῶν ὀργανικῶν βλαβῶν εἰς τάξεις κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10

Α'. Ἡ παντελὴς τύφλωσις, ἤτοι ἡ στέρησις τῆς ὁράσεως ὅταν ἦναι ἀνίατος. Εἰς τὴν 1 τάξιν ἄρθρ. 8, 9 καὶ 12 τοῦ νόμου.

Ἀκρωτηριασμὸς δύο μελῶν, τουτέστι χειρὸς καὶ ποδὸς, ἢ δύο χειρῶν, ἢ δύο ποδῶν. Ἀκρωτηριασμὸς ἑνὸς μέλους, ἤτοι στέρησις, ἢ χειρὸς ἢ ποδός. Εἰς τὴν 2 τάξιν καὶ εἰς τὴν 3 τάξιν ἄρθρ. 8, 9 καὶ 12 τοῦ νόμου.

Παντελὴς ἀχρηστεία δύο μελῶν ἢ ἑνός, ἤτοι ἡ καθόλου καὶ ἀνίατος στέρησις τῆς χρήσεως αὐτῶν, οὐ μόνον διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας ἔτι καὶ τὰς ἀσχολίας τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου. Εἰς τὴν 4 τάξιν ἄρθρων 8, 9, καὶ 13 τοῦ νόμου.

Β'. 1. Ἡ ἕνεκεν τραύματος διατρησις τῆς ὑπεζώκας, ἢ ἡ κατασπορὰ τοῦ ὑπεζώκος ἰστίου, ἐξ οὗ παρέπεται ἐπίτηρος τῆς φωνῆς παραλλαγή. Εἰς τὴν 5 ἢ 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος, ἄρθ. 10 τοῦ νόμου.

2. Τῆς ἄνω ἢ τῆς κάτω γένυος ἀνίατος δυσμορφία δι' ἀπώλειαν τῆς οὐσίας, νέκρωσιν ἢ ἄλλας περιστάσεις δυναμένας νὰ κωλύσωσι τὴν μάσησιν, καὶ βλάπτουσι τὴν ἐλευθέραν ἐνάρθρωσιν τῆς γνάθου. Εἰς τὴν 5 τάξιν, ὅταν ἡ κατεστραμμένη γνάθος ἀναπληροῦται τεχνητῶς, ὥστε ἀποβαίνει ἀναγκαία ἡ χρῆσις αὐτῆς πρὸς ἐκτέλεσιν [illegible]

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

εἰς τὴν 6 τάξιν ὅταν δὲν φθάνῃ τὸν βαθμὸν τοῦτον.

3. Ὁριστικῶς ἀνίατοι σιελοχόοι σύριγγες, καὶ ἀκουσία σιέλου ῥῦσις κατὰ συνέπειαν βλάβης τῆς παρειᾶς. Εἰς τὴν 6. τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

4. Καταφανεῖς ὀργανικαὶ τοῦ στομάχου βλάβαι, ἐπισυμβᾶσαι ἕνεκεν τῶν ἐν πολέμῳ καμάτων. Εἰς τὴν 5 τάξιν ὅταν ἡ ἰσχνανσις ᾖ λίαν προκεχωρημένη, ἄλλως εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

5. Χρονία τοῦ ἥπατος ὑπερτροφία, ἐπισυμβᾶσα διὰ τῆς ἐνεργήσεως τῶν θερμῶν κλιμάτων καὶ τῶν καμάτων τοῦ πολέμου. Εἰς τὴν 5 ἢ 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος τοῦ πάθους ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

6. Ὑπερτροφία τοῦ σπληνὸς μετὰ διαταράξεως τῆς πέψεως καὶ ἰσχνάνσεως ἐπὶ τὰ πρόσω βαινούσης. Εἰς τὴν 5 ἢ 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος τοῦ πάθους ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

7. Ἡ ἕνεκα τραύματος κατὰ τὰ πέριξ τοῦ δακτυλίου ἐπενεχθέντος ἀνίατος τοῦ ἀπευθυσμένου στένωσις, ἐπάγουσα δυσκολίαν κατὰ τὴν ἀφόδευσιν. Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

8. Μηδόλως εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν ὑπείκουσα ἄφθονος αἱμορροϊδικὴ ῥῦσις, προελθοῦσα ἐκ καμάτων ἐν πολέμῳ, καὶ συνοδοὺς ἔχουσα καθ' ἕξιν κακουχίαν, ἀδυναμίαν, καὶ ἴχνανσιν. Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

9. Παρὰ φύσιν ἕδρα κατὰ συνέπειαν τραύματος ἢ ἄλλων τοῦ πολέμου περιπετειῶν. Εἰς τὴν 5 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

10. Ἡ κατὰ συνέπειαν τραύματος πρόπτωσις τῶν ἐντοσθίων καὶ μεγάλως ἀνεπτυγμένη κοιλιακὴ κήλη. Εἰς τὴν 5 ἢ 6 ταξ. κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος ἄρθρον 10 τοῦ νόμου.

11. Βουβωνοκήλη ἢ μηροκήλη, ἧς ἡ τάξις ἀνεπίτευκτος· διπλῆ κήλη, ἧς ἀδύνατος ἡ ἄνευ κινδύνου παρεμπόδισις τῆς προπτώσεως. Εἰς τὴν 5 ταξ. ὁσάκις προφανῶς προῆλθεν ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου, ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Γ'. 1. Τῆς ῥινὸς δυσμορφία, δυναμένη νὰ ἐπηρεάσῃ οὐσιωδῶς τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν προφοράν. Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

2. Συνεπείᾳ τραύματος ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τῆς ῥινός. Εἰς τὴν 6 ταξ. ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

3. Συρίγγιον μέρους τινὸς τοῦ ἀναπνευστικοῦ σωλῆνος ἀνίατον μετ' ἀπωλείας τῆς φωνῆς καὶ ἰσχνάνσεως. Εἰς τὴν 5 ἢ 6 ταξ. κατάλογον τῆς βαρύτητος ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Δ'. 1. Ὀργανικαὶ βλάβαι καὶ χρόνιαι τῆς καρδίας νοσήματα, ὑπερτροφία ἢ ἀνεύρυσμα αὐτῆς, ἐπισυμβάντα ἐκ τῶν περιπετειῶν τοῦ πολέμου. Εἰς τὴν 5 ἢ 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

2. Πολλοὶ καὶ ἐπίσημοι τὸν ὄγκον κιρσοὶ κατὰ τὰ κάτω ἄκρα καὶ τὸ ὄσχεον, ἐκ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον καμάτων ἐπισυμβάντες, ἂν μάλιστα πολλάκις κατ' ἐπανάληψιν διερράγησαν οὗτοι. Εἰς τὴν 6 ταξ. ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Ε. 1. Ἡ λιθίασις, ὁσάκις ὁ λίθος ἐγενήθη διὰ τὴν ἐν τῇ κύστει παρουσίαν ἀλλοτρίου σώματος, οἷον βολίου εἰσρυέντος ἐν αὐτῇ. Εἰς τὴν 6 ταξ. ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

2. Ἡ ἀκράτεια ἢ ἡ ἐπίσχεσις τοῦ οὔρου διὰ φυσικὴν βλάβην τῆς κύστεως ἢ τῆς οὐρήθρας, ἐπισυμβᾶσαν ἐν πολέμῳ. Εἰς τὴν 5 ἢ 6 ταξ. κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος ἄρθρον 10 τοῦ νόμου.

3. Ἡ καθ' ἕξιν ἢ συχνὴ αἱματουρία, ἐπελθοῦσα ἐκ καμάτων ἐν πολέμῳ. Εἰς τὴν 6 ταξ. ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

4. Ἡ συνεπείᾳ τραύματος ἀπώλεια τοῦ πέους. Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

5. Ἡ ἀπώλεια ἀμφοτέρων τῶν ὄρχεων. Εἰς τὴν 5 ταξ. ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

6. Ἡ διὰ τῆς ἐπηρείας τοῦ κλίματος, ἢ τῶν περιπετειῶν τοῦ πολέμου ἐπισυμβᾶσα ὑπερτροφία ἢ ἀτροφία αὐτῶν. Εἰς τὴν 6 ταξ. ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

7. Ἡ συνεπείᾳ τραύματος ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τῶν γεννητικῶν μορίων. Εἰς τὴν 5. ταξ. ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

8. Ἡ πρὸς ἅπαντα τὰ παρὰ τῆς τέχνης προσφερόμενα θεραπευτικὰ μέσα ἀντιστᾶσα παλαιὰ ὑδροκήλη, ἂν μάλιστα ὑπάρχῃ αὕτη εἰς ἄνθρώπους προβεβηκότας τὴν ἡλικίαν. Εἰς τὴν 6. ταξ. ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

9. Αἱ συνεπείᾳ τραύματος οὐραχόπλοι σύριγγες. Εἰς τὴν 5 ταξ. ἄρθρ. 10 τοῦ ἄρθρου.

ς'. 1. Πεπαλαιωμέναι ἑρπητικαὶ νόσοι, οἷον τὰ διάφορα τῆς ἐλεφαντιάσεως τῶν θερμῶν κλιμάτων εἴδη, ὁσάκις ταῦτα ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀτόμου ἐπιδράσεως τοῦ κλίματος. Εἰς τὴν 6 ταξ. ἄρθρον 10 τοῦ νόμου

Ζ'. 1. Ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ ἑτέρου τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ τοῦ βολβοῦ φθορὰ μετ' ἀπωλείας τῆς οὐσίας τῶν χειλέων τῆς κόγχης ἕνεκα τραύματος ἐπενεχθέντος ἐν πολέμῳ. Εἰς τὴν 5 τάξιν, ἂν ὅμως ἡ ἀπώλεια τῆς ὁράσεως ἦναι ἄνευ φθορᾶς τοῦ βολβοῦ εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

2. Ἡ παλαιωθεῖσα κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀφθαλμία μετὰ ἕλκώσεως τῶν βλεφάρων λευκώματος κατὰ τὸν διαφανῆ κεράτινον ὑμένα, σταφυλώματος τοῦ ἑτέρου τῶν ὀφθαλμῶν, ἀμαυρώσεως ἀτελοῦς καὶ ὑποχύματος, προελθόντος ἐξ ἐνδήμου εἰς τοὺς θερμοὺς τόπους ὀφθαλμίας, ἢ ἄλλων τοῦ πολέμου περιπετειῶν. Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου

Η'. 1. Ἡ ἀπώλεια τοῦ ὠτικοῦ χόνδρου, ἢ ἡ τοῦ τυμπάνου ἀπόρραξις μετ' ἐντελοῦς κωφώσεως τοῦ ἑτέρου τῶν ὤτων. Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρον 10.

2. Τελεία κώφωσις ἀμφοτέρων τῶν τυμπάνων, κατὰ συνέπειαν ἐξακριβωθεῖσης πολεμικῆς περιπετείας. Εἰς τὴν 5 ταξ. ἄρθρον 10.

Θ'. 1. Τραύματα τῆς κεφαλῆς, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ἐπιγίνεται βλάβη καὶ ἀπώλεια τῆς οὐσίας τῶν ὀστῶν τοῦ κρανίου, ὡς συμβαίνει εἰς τὰ τραύματα, ἐν οἷς ἐνδείκνυται ἡ ἀνάτρησις, ἥτις καταλείπει βλάβην δυναμένην ἐκάστοτε νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνδρός. Εἰς τὴν 5 τάξιν ἄρθρον 10.

2. Ἡ ἰδιοπαθὴς ἐπιληψία, ἡ μανία, ἡ σκελοτύρβη, ἡ ὑποχονδρία, ὀλιγγες συχναί, συνεπείᾳ ἑλαφρῶν τραυμάτων, ἡ προσωπικὴ, ἡ μετωπιαία καὶ ἡ τραυματικὴ νευραλγία, ἢ ὁ τρόμος τῶν ἄκρων. Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρον 10.

3. Ἡ παράλυσις, συνεπείᾳ τραυμάτων κατὰ τὴν κεφαλήν. Εἰς τὴν 5 ἢ τὴν 6 τάξιν καθόσον τὸ ἕτερον ἢ ἀμφότερα τὰ ἄκρα εἰσὶ παράστατα.

Ι'. 1. Ἡ ἐκ περιπετειῶν τοῦ πολέμου ἐπελθοῦσα καὶ παλαιωθεῖσα ἀρθριτικὴ ἢ ῥευματικὴ πάθησις μετ' ἐξοιδήσεως τῶν ἄρθρων καὶ δυσκολίας τῆς μυϊκῆς κινήσεως. Εἰς τὴν 5 ἢ τὴν 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος, ἄρθρον 10 τοῦ νόμου.

2. Παραμόρφωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἕνεκεν πολεμικῆς περιπετείας, δι' ἀτελῆ ἐξάρθρησιν τραχηλικοῦ ἢ ὀσφυακοῦ τινος σπονδύλου μετὰ μεγάλης ἢ μικρᾶς περὶ τὰς κινήσεις τοῦ θώρακος δυσκολίας. Εἰς τὴν 5 ἢ τὴν 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

3. Ἐξάρθρησις τελεία καὶ ἀνίατος τοῦ μηροῦ, ἢ τελεία τοῦ κατ' ἰσχίον ἄρθρου ἀγκύλωσις Εἰς τὴν 5 τάξιν ἄρθρ. 10.

4. Ἐξάρθρησις τοῦ γόνατος, τοῦ σκέλους ἐκτεταμένου ἢ συγκεκαμμένου ὄντος. Εἰς τὴν 5 ἢ τὴν 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος, ἄρθρον 10.

5. Τελεία ἢ ἀτελὴς τοῦ ἄκρου ποδὸς ἀγκύλωσις μετὰ ἢ ἄνευ δυσμορφίας. Εἰς τὴν 5 ἢ τὴν 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος, ἄρθρον 10.

6. Ἡ ἀπὸ τοῦ κατ' ὦμον ἄρθρου ἀνίατος τοῦ βραχίονος ἐξάρθρησις, ἢ ἀγκύλωσις τοῦ κατ' ὦμον ἄρθρου. Εἰς τὴν 5 τάξιν ἄρθρον 10.

7. Ἐξάρθρησις ἀνίατος ἢ τελεία ἀγκύλωσις τοῦ κατ' ἀγκῶνα ἄρθρου. Εἰς τὴν 5 ἢ τὴν 6 κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος, ἄρθρον 10.

8. Ἐξάρθρησις ἀνίατος ἢ ἀγκύλωσις τῆς

ἄκρας χειρὸς Εἰς τὴν 5 ἢ τὴν 6 κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος ἄρθρον 10.

ΙΑ'. 1. Ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ ἀντίχειρος, ἢ τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδὸς μετὰ δυσκολίας περὶ τὴν κίνησιν τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδός. Εἰς τὴν 5 ταξ. ἄρθρον 10.

2. Ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ ἀντίχειρος ἢ τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδὸς ἄνευ τῆς προεκτεθείσης ἐπιπλοκῆς. Εἰς τὴν 6 τάξ. ἄρθρον 10.

3. Ἡ ἀπώλεια τῶν δύο πρώτων δακτύλων τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδὸς μετὰ δυσκολίας περὶ τὴν κίνησιν τῶν ἄλλων δακτύλων. Εἰς τὴν 5 ταξ. ἄρθρον 10.

Ἡ αὐτὴ ἀπώλεια ἄνευ τῆς εἰρημένης ἐπιπλοκῆς Εἰς τὴν 6 τάξ. ἄρθρον 10.

4. Σύσπασις τῶν μελῶν ἕνεκα οὐλῶν βαθειῶν καὶ συμπεφυκυιῶν πρὸς τὰ ὑποκείμενα μόρια Εἰς τὴν 6 τάξ. ἄρθρον 10.

5. Τελεία ἀτροφία μέλους τινὸς, ἕνεκεν τραύματος Εἰς τὴν 6 τάξ ἄρθρον 10.

6. Κάταγμα τινὸς τῶν τεσσάρων ἄκρων εἰς παρὰ φύσιν ἄρθρου μετάπεσόν. Εἰς τὴν 5 ἢ τὴν 6 κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος.

Τύπος, Σχέδιον, Ὅπλον ἢ κατάστημα Ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως.

Προσαρτώμενον εἰς τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 19 Αὐγούστου 1852.

---

820 Ν. ΣΖ'. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας καὶ ναυτολογίας τοῦ ἔτους 1853.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς ὁροφυλακῆς καὶ τῆς χωροφυλακῆς διὰ τὸ ἔτος 1853 προσδιορίζεται εἰς ἐννέα χιλιάδας διακοσίους τεσσαράκοντα ἓξ ἄνδρας.

Ἑπομένως ἡ μέχρι τοῦδε νομοθετημένη δύναμις τῶν διαφόρων ὅπλων τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς αὐξάνει κατὰ χιλίους εἴκοσιν ἑπτὰ ἄνδρας, ἐξ ὧν οἱ μὲν θέλουσι σχηματισθῆ εἰς τέσσαρας λόχους τοῦ πεζικοῦ, ἕνα λόχον πυροβολικοῦ καὶ μίαν ἴλην τοῦ ἱππικοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ θέλουσι διανεμηθῆ εἰς τοὺς λόχους τῶν πεζικῶν ταγμάτων τῆς γραμμῆς· τῆς δὲ ὁροφυλακῆς κατὰ ἑξήκοντα τέσσαρας, διανεμημένους εἰς τοὺς λόχους τῶν ταγμάτων αὐτῆς.

Ἡ δὲ δύναμις τῶν τεσσάρων τετραρχιῶν τῆς φάλαγγος, τῶν φαλαγγιτῶν Μεγάρων, τῆς ἐπικουρικῆς χωροφυλακῆς τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων, καὶ τῶν ἡμιαπομάχων τῆς ὁροφυλακῆς προσδιορίζεται εἰς χιλίους πεντήκοντα ἄνδρας.

2. Ἡ διὰ τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς στρατολογία καὶ ἡ διὰ τὸ Βασιλικὸν ναυτικὸν ναυτολογία προσδιορίζονται κατὰ τὸ 1853 εἰς δύω χιλιάδας ἐννενήκοντα ἄνδρας.

Οἱ δύο χιλιάδες ἐννενήκοντα οὗτοι ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῆ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους.

3. Αἱ ἐν ταῖς ἄρθροις 2 ἕως 10, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ ἔτους 1851 ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ ἔτους 1853.

4. Ὁ παρὰ τοῦ Νόμου τῆς ἀπογραφῆς ἀπαιτούμενος ἐν τῷ στρατῷ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τῶν νεοσυλλέκτων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους θέλει καταλογισθῆ κατὰ τὸν περὶ ἀπογραφῆς νέον Νόμον, ἐὰν οὗτος ἐπιψηφισθῆ καὶ κυρωθῆ κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Σεπτεμβρ. 1853.
Ἐκυρώθη τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ.

---

821 Δ. ΣΗ'. Περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται νὰ δαπανηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν δραχ

85,000, δι' ἃς ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους 1852 τοῦ Ὑπουργείου τούτου χορηγεῖται πίστωσις διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκεκριμένου σχεδίου καὶ προϋπολογισμοῦ ἀναζωρὴν τῶν ἀπαιτουμένων διωρύγων καὶ κατασκευὴν τῶν ἀναγκαίων ὑδραυλικῶν ἔργων πρὸς διευθέτησιν τῶν ὑδάτων τῶν κατὰ τὴν Βοιωτίαν ποταμῶν Κηφισσοῦ, Μέλανος, καὶ Ἐρκύνης, καὶ ἐξασφάλισιν τῶν παρακειμένων ἐθνικῶν καὶ ἰδιοκτήτων γαιῶν ἀπὸ τὰς πλημμύρας.

2. Ἡ καταβαλλομένη παρὰ τοῦ δημοσίου δαπάνη ἀναλογιζομένη παρ' ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς πραγματογνωμόνων ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ἀξίας τῶν καταλυζομένων ἢ ὑποκειμένων εἰς πλημμύρας γαιῶν, θέλει ἀποδοθῆ εἰς αὐτὸ παρὰ τῶν κυρίων τῶν γαιῶν.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει σύγκεισθαι ἐκ πέντε μελῶν, ὧν τὰ δύω θέλουν ἐκλέξει οἱ ἰδιοκτῆται καὶ τὰ τρία ἡ Κυβέρνησις. Ἐὰν οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἤθελον διορίσει τὰ δύω μέλη ἐντὸς τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁριζομένης προθεσμίας θέλει διορίζει αὐτὰ ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ ὁρκιζομένη κατὰ τὰς περὶ πραγματογνωμοσύνης διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας θέλει μεταβαίνει ἐπιτοπίως μετὰ τοῦ μηχανικοῦ, καὶ δικιμάζουσα ἐπὶ τοῦ σχεδίου τὰς κατακλυζομένας καὶ εἰς πλημμύρας ὑποκειμένας γαίας εἰς ἀναλόγους τάξεις κατὰ τὴν ἀξίαν των, θέλει προσδιορίσει τὴν περίμετρον ἑκάστης κλάσεως καὶ τὴν εἰς Βασ. στρέμματα ἔκτασιν αὐτῆς, καθὼς καὶ τὰ ὅρια ἑκάστης ἰδιοκτησίας μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἰδιοκτητῶν, καὶ θέλει συντάξει τὸ ἀνῆκον πρωτόκολλον περὶ τοῦ ἀναλογισμοῦ τῆς δαπάνης ἐπὶ τῶν γαιῶν κατὰ λόγον τῆς ἐκτάσεως ἑκάστης ἰδιοκτησίας καὶ τῆς κλάσεως εἰς ἣν κατετάχθη, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προϋπολογισθέντων ἐξόδων κατὰ τὰ ἐγκεκριμένα σχέδια, ἐν οἷς θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι καὶ ἡ κατὰ τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1835 Βασ. Διάταγμα ἀντιμισθία καὶ τὰ ἔξοδα τῶν πραγματογνωμόνων.

5. Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σχέδιον καὶ πρωτόκολλον τοῦ ἀναλογισμοῦ τῆς δαπάνης θέλουν μένει ἐκθεμένα εἰς τὸ ἐπαρχεῖον τῆς ἐπαρχίας ἐντὸς τῆς ὁποίας κεῖνται αἱ γαῖαι, εἰς δὲ τὸ κατάστημα τῆς νομαρχίας ὅταν αἱ γαῖαι κεῖνται ἐντὸς δήμων ἀνηκόντων εἰς διαφόρους ἐπαρχίας· τοῦ δὲ πρωτοκόλλου ἀντίγραφα θέλουν διευθυνθῆ εἴς τε τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς, καὶ τοὺς εἰδικοὺς παρέδρους τῶν χωρίων ὅπου κεῖνται αἱ κατακλυζόμεναι ἢ ὑποκείμεναι εἰς πλημμύρας γαῖαι, καὶ διὰ προγράμματος ἀναγνωσθησομένου δὶς ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ δύο ἀκολούθους Κυριακὰς καὶ τοιγοκολληθησομένου εἰς ὅλα τὰ ἀνωτέρω δημόσια καταστήματα, θέλει προσκαλέσει ὀνομαστὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ σημειουμένους ἰδιοκτήτας διὰ νὰ λάβωσιν αὐτῶν γνῶσιν καὶ ἐπιφέρωσι τὰς ἐνστάσεις των.

6. Ὅσοι ἔχουν τοιαύτας ἐνστάσεις εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἀναλογισμοῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφὴν ἄλλων μὴ προσηκόντως σημειωθέντων ἢ παραλειφθέντων, δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν διόρθωσιν δι' ἀγωγῆς εἰσαγομένης εἰς τὸ ἁρμόδιον πρωτοδικεῖον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ προγράμματος τοῦ νομάρχου.

7. Ἡ ἀγωγὴ ἐπιδίδεται εἰς τὸν οἶκον, ἔφορον καὶ εἰς τὸν ἔχοντα συμφέρον ἐντὸς τῆς τεθείσης προθεσμίας, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

8. Πᾶσα δίκη πηγάζουσα ἐκ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ἀναλογισμοῦ θεωρεῖται κατεπείγουσα καὶ ἡ διαδικασία της εἶναι συνοπτική.

9. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοδικείου συγχωρεῖται ἔφεσις εἰς τὸ ἁρμόδιον ἐφετεῖον, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως.

Ἡ παρὰ τοῖς ἐφέταις διαδικασία τῆς

νεται ὡς ἐν ταῖς συναπτικαῖς δίκαις.

10. Μετὰ τὴν ἐκδίκασιν ὅλων τῶν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἑστάσεων ὁ ἀναλογισμὸς τῆς δαπάνης εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας καθίσταται ὁριστικῶς καὶ ἀπρόσβλητος διὰ παντὸς ἐνδίκου μέσου, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται προσκαλούμενοι παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ἐπαρχιακοῦ ταμίου ὀφείλουν νὰ πληρώσωσι τὴν ἐπιβάλλουσαν μερίδα τῆς δαπάνης.

11. Κατὰ τῶν ὑπερημέρων ἢ δυστροπούντων εἰς τὴν πληρωμὴν θέλουν ἐφαρμόζεσθαι τὰ πρὸς καταδίωξιν τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον καταναγκαστικὰ μέτρα.

Ὅσάκις ὅρως ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναλογοῦσα εἰς ἰδιοκτήτην τινὰ δαπάνη ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν τῆς ἐμπεριλαμβανομένης εἰς τὸ σχέδιον τῆς ἀποξηράνσεως γῆς του, δὲν ὑποχρεοῦται οὗτος εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπερβάλλοντος, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς γῆς του ταύτης, τὸ ἔλλειπον τῆς δαπάνης διανέμεται κατ' ἀναλογίαν εἰς τὰς μερίδας τῶν ἄλλων ἰδιοκτητῶν.

12. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ διεύθυνσις τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων θέλει ἐνεργηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων.

13. Ἡ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τριῶν μελῶν καὶ διοριζομένη συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 3, θέλει ἐπιτηρεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν, μετὰ δὲ τὴν ἀποπεράτωσιν ἑκάστης ἐργασίας θέλει συντάττεσθαι μετ' αὐτῆς καὶ τοῦ μηχανικοῦ τὸ ἀνῆκον πρωτόκολλον τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων.

14. Ὁσάκις ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελε παρατηρήσει ἐλλείψεις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων καὶ δὲν ἤθελε διορθώσει αὐτὰς ὁ μηχανικός, θέλει ἀναφέρεσθαι διὰ τοῦ νομάρχου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον παρὰ τοῦ ὁποίου θέλουν διατάττεσθαι τὰ δέοντα.

15. Ἡ βεβαίωσις περὶ τῆς κατὰ τὰ ὡρισμένα ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ τοῦ τόπου διὰ πρωτοκόλλου συνταττομένου ἐνώπιον τοῦ ἐπάρχου παρὰ τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς.

16. Τὸ πρωτόκολλον θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπόκειται νὰ διατάξῃ τὴν διόρθωσιν τῶν τυχὸν παραπηρηθεισῶν ἐλλείψεων.

17. Πᾶσα ὑπέρβασις τῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης ἥτις ἤθελεν ἀποδειχθῆ ἀναγκαία, ἐγκρινομένη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ Β Διατάγματος, θέλει ἀναλογίζεσθαι καὶ καταβάλλεσθαι παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τοῦ δημοσίου κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 4 διατεταγμένα.

18. Τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως καὶ προφυλάξεως τῶν τελεσμένων ὑδραυλικῶν ἔργων θέλουν πληρώνεσθαι παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν κατ' ἀναλογίαν τῆς εἰς τὰς δαπάνας τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν συμμετοχῆς των.

19. Ἡ ἀνωτάτη ἐπιτήρησις τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἁρμόδιον μηχανικόν, θέλει δ' ἐνεργεῖσθαι ἐπιτοπίως καὶ ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀναγκαίων διωρυγοφυλάκων διοριζομένων παρὰ τοῦ νομάρχου κατὰ πρότασιν τοῦ μηχανικοῦ.

20. Τὰ παρὰ τῶν διωρυγοφυλάκων συνταττόμενα πιστοποιητικὰ ὡς πρὸς τὰς προξενουμένας βλάβας εἰς τὰ ὑδραυλικὰ ἔργα ἔχουν τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ὡς τὰ παρὰ τῶν ἀγροφυλάκων συνταττόμενα, μὲ τοὺς ὁποίους ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὸν ἐπίσημον χαρακτῆρά των.

21. Πᾶσα εἰς τὰ ὑδραυλικὰ ταῦτα ἔργα προξενουμένη παρὰ ἰδιωτῶν ζημία θέλει ἐξομοιοῦσθαι μὲ τὰς εἰς δημόσια ἔργα πραττομένας, καὶ θέλει τιμωρεῖσθαι κατὰ τὰς περὶ τούτων διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀπότισιν τῆς προξενηθείσης ζημίας, θεωροῦνται συνυπεύθυνοι πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου καὶ θέλει ἀποδίδεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουνίου νόμου περὶ τῶν γενομένων εἰς τὰ δένδρα καὶ ἄλλας φυτείας

ρθρων, αἵτινες θέλουν ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν.

22. Δι' εἰδικοῦ Β. Διατάγματος θέλει κανονισθῆ ἡ χρῆσις καὶ διανομὴ τῶν καταῤῥεόντων ὑδάτων καθὼς καὶ τὰ χρέη καὶ εὐθύνη τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν διωρυγοφυλάκων.

23. Μέχρις οὗ ἐκδοθῇ γενικὸς νόμος περὶ ὑδραυλικῶν ἔργων πρὸς ἀποξήρανσιν ἑλῶν ἢ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν γαιῶν ἀπὸ πλημμύρας αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου θέλουσιν ἰσχύει καθ' ὅλον τὸ κράτος καὶ θέλουν ἐφαρμόζεσθαι καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐκτελέσεως τοιούτων ὑδραυλικῶν ἔργων πρὸς κοινὸν συμφέρον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Σεπτεμβρ. 1852
Ἐκυρώθη αὐθημερὸν τοῦ αὐτοῦ.

---

822 Ν. ΣΘ'. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ ἔτος 1852.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ ναυτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους διὰ τὸ τρέχον ἔτος προσδιορίζεται εἰς 989 ἄτομα, ἀξιωματικοὺς καὶ ναύτας, ὧν· α') Τὸ προσωπικὸν τοῦ Βασ. ναυστάθμου συμπεριλαμβάνει . 167
β') Τὸ τοῦ στόλου . . 744
γ') Τὸ τῶν λιμεναρχείων 78
Τὸ ὅλον . . . 989

Δι' ἀπαρτισμὸν τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυτολογία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Σεπτεμβρ. 1852.
Ἐκυρώθη τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ.

---

823 Δ. Περὶ κατεδαφίσεως ἐπισφαλῶν οἰκοδομῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ὑπ' ὄψιν λαβόντες τὴν περὶ ἐπισκευῆς ἢ κατεδαφίσεως τῶν ἐπισφαλῶν κτιρίων διάταξιν τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ περὶ ἀστυνομίας Νόμου.

Τὸ ἄρθρον 13 § 35 τοῦ περὶ καθηκόντων τῶν νομαρχῶν Β. Διατάγματος.

Τὰ ἄρθρα 605 καὶ 608 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἀνάγκη κατεδαφίσεως οἰκοδομήματός τινος λόγῳ κινδύνου ὑφίσταται. α') Ὅταν παλαιότητος ἢ κακῆς κατασκευῆς ἕνεκεν ἓν, ἢ καὶ πλείονα ποδαρικὰ, ἢ μεσόθυρα αὐτοῦ εὑρίσκωνται εἰς κακὴν κατάστασιν. β') Ὅταν ὁ παρόδιος τοῖχος ἐκκλίνει κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ πάχους αὐτοῦ ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ κατάστασις τῶν τε ποδαρικῶν καὶ μεσοθύρων. γ') Ὅταν ὁ παρόδιος τοῖχος ἀνεγερθεὶς ἐπὶ μειώσει τοῦ πάχους αὐτοῦ (σκάρπα) ἐξέκλινε πρὸς τὰ ἔσω κατ' ἴσην ἀπόστασιν τῆς μειώσεως (σκάρπα). δ') Ὅταν πρὸς τὰ κάτω μέρη τῶν τοίχων ἐσχηματίσθη ἐξόγκωμα. τοῦ ὁποίου ἡ ἀκτὶς εἶναι ἴση ἐκείνης τοῦ ἀπέναντι καιλώματος. ε') Ὅταν τὰ θεμέλια τοῦ οἰκοδομήματος εἶναι βεβλαμμένα ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ κατάστασις τῶν λοιπῶν αὐτοῦ μερῶν. ς') Ὅταν τὰ ξυλοδέματα οἰκοδομήματός τινος πηλοκτίστου ἐσάπισαν, ἢ ὅταν παρέλυσεν ἡ συνοχὴ τῶν λίθων ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ᾠκοδομήθησαν οἱ τοῖχοι.

2. Ἀρμόδιος νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἑτοιμόῤῥοπον οἰκοδόμημά τι εἶναι ὁ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ἔνθα τοῦτο κεῖται, μηχανικὸς, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. Μὴ ὑπάρχοντος δὲ σχεδίου πρὸς ἐφαρμογὴν, πᾶς μηχανικὸς ἢ δημόσιος ἀρχιτέκτων διατελῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ εἰς τὴν πόλιν, κωμόπολιν, ἢ χωρίον, ἔνθα κεῖται τὸ βεβλαμμένον οἰκοδόμημα καὶ προσκαλούμενος, ὡς ἀνωτέρω, εἶναι ἁρμόδιος εἰς τοῦτο.

3. Ὁ μηχανικὸς ἅμα προσκληθεὶς θέλει μεταβαίνει ἐπὶ τόπου πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἀπαιτουμένης αὐτοψίας τοῦ οἰκοδομήματος καὶ θέλει συντάττει πρωτόκολλον τῆς καταστάσεώς του, μνείαν ποιῶν συγχρόνως περὶ τοῦ ἂν ἡ οἰκοδομὴ ἀντιβαίνῃ εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ ἐγκεκριμένου

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σχεδίου ἐν μέρει, ἢ ἐξ ὁλοκλήρου.

4. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τούτου, ὑποβαλλομένου αὐτῇ, προσκαλεῖ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς ὡς ἑτοιμορρόπου χαρακτηρισθείσης οἰκοδομῆς, νὰ ἐπισκευάσῃ αὐτήν, ἐὰν δὲν ἀντιβαίνῃ εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ σχεδίου ἢ νὰ τὴν κατεδαφίσῃ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν. Ἐντὸς προθεσμίας ὁριζομένης ἐν τῷ προσκλήτει ἀναλόγως τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου. Ὁ ἰδιοκτήτης εἰδοποιεῖται συγχρόνως ὅτι εἰς περίστασιν, καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἐνεργήσει τὴν κατεδάφισιν ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας, αὕτη θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς δυνάμει τοῦ 58 ἄρθρου τοῦ περὶ ἀστυνομίας νόμου.

5. Ὁ ἰδιοκτήτης δύναται, ἐντὸς τριημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν πρᾶξιν τοῦ μηχανικοῦ, τὴν χαρακτηρίζουσαν τὸ οἰκοδόμημά του ὡς ἑτοιμόρροπον, δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Ἡ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀναφορὰ διαβιβάζεται διὰ τῆς ἀνωτέρας ἐπιτροπίου διοικητικῆς ἀρχῆς, ἥτις ὀφείλει νὰ δίδῃ πρὸς τὸν πολίτην ἀπόδειξιν παραλαβῆς τῆς ἀναφορᾶς του. Ἡ αὐτὴ ἀρχὴ διατάσσει συγχρόνως τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀποράσεως τοῦ μηχανικοῦ, μέχρις οὗ ἀποφανθῇ τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως.

Ἂν περιπτώσει ἐπικυρώσεως τῆς πράξεως τοῦ μηχανικοῦ θέλει ἐκτελεσθῆναι αὕτη ἐντὸς ταχθείσης προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου.

Ἐὰν τὸ ἑτοιμόρροπον οἰκοδόμημα κατέχεται ἀπὸ πρίτους ὑπὸ ἐνοίκιον, ἢ ἄλλως ὁπωσδήποτε, οἱ τοιοῦτοι εἰδοποιοῦνται ἐπὶ τούτῳ καὶ προσκαλοῦνται νὰ ἐκκενώσωσι τὸ οἰκοδόμημα. Οἱ ἀνούμενοι ὑποχρεοῦνται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, ἀφοῦ πρότερον συνταχθῇ πρωτόκολλον περὶ τε τῆς εἰρήνης καὶ τῆς περαιτέρω ἐνεργείας.

6. Μὴ ἀποπερατουμένης τῆς κατεδαφίσεως ἐντὸς τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁρισθείσης προθεσμίας, ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ βεβαιοῦ διὰ πρωτοκόλλου τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεώς της, καὶ συνεννοουμένη μετὰ τοῦ ἁρμοδίου μηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος ἐπιλαμβάνεται τῆς κατεδαφίσεως, μεταχειριζομένη πρὸς τοῦτο ἡμερομισθίους ἐργάτας, τοὺς ὁποίους θέλει ἐπιτηρεῖ ὁ μηχανικός, ὅπως ἡ κατεδάφισις ἐνεργῆται ἀσφαλῶς καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ζημιοῦται ὅσον οἷόν τε ὀλιγώτερον ὁ ἰδιοκτήτης. Ἐὰν οὗτος προσκαλούμενος νὰ παραλάβῃ τὰ ὑλικὰ ὀλιγωρήσῃ, πλειστηριάζεται πρὸς ὄφελός του, κατὰ τὰς περὶ πλειστηριασμῶν διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικαιονομίας.

7. Αἱ καταστάσεις τῶν ἐξόδων τῆς κατεδαφίσεως συντασσόμεναι ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ θεωρούμεναι ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ, ὑποβάλλονται πρὸς τὴν ἁρμοδίαν διοικητικὴν ἀρχήν, ἥτις κηρύττει αὐτὰς ἐκτελεστὰς ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ὑποχρεοῦται δικαστικῶς ὁ ἰδιοκτήτης εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς κατ' αὐτοῦ καταδιώξεως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 69 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

8. Ἐὰν ὁ μηχανικὸς νομίσῃ ὅτι ἐπίκειται κίνδυνος, ὁ τοιοῦτος θέλει βεβαιοῦσθαι ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκειμένης παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ δύω ἐμπειροτεχνῶν διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἐπιτροπῆς τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφαίνεται διὰ πρωτοκόλλου ἐὰν ὑπάρχῃ ἐπικείμενος κίνδυνος. Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ κατεδάφισις τοῦ οἰκοδομήματος ἐνεργεῖται πάραυτα, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐφέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου.

9. Τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀναπτύσσεμενα καθήκοντα εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς ἐνεργοῦνται ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς δυνά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρθρ. τοῦ 6 τοῦ περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1852.

---

824. Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Σκιάθου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Πμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 περὶ δημοτικῶν φόρων Νόμου, ὡς καὶ τὴν ὑποβληθεῖσαν Ἡμῖν γνωμοδότησιν τοῦ Πμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Σκιάθου νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν ωνίων δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ δήμου εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων, ἐπὶ τῆς ξυλείας τῆς χρησιμευούσης εἰς οἰκοδομάς, ἐπὶ τοῦ σιδήρου κατειργασμένου καὶ ἀκατεργάστου, ἐπὶ τῶν σχοινίων, τοῦ καπνοῦ, τῆς νικοτιανῆς (ταμπάκου) καὶ τοῦ σάπωνος.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς ἓν καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ἡ δὲ εἰσπραξις αὐτοῦ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, θέλει διαρκέσει τρία ἔτη.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Σεπτεμβρ. 1852.

---

825. Δ' Περὶ σμύρνας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 6 τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ΣΒ'. Νόμου περὶ διαθέσεως τῆς ἐν Νάξῳ σμυρίδος Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου ε. ε.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργηθείσης τὴν 25 Σεπτεμβρίου ε. ε. δημοπρασίας διὰ τὴν πολυετῆ ἐνοικίασιν τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ δοθεῖσαι προσφορὰι δὲν ἔφθασαν τὸν τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον, οὔτε ἐθεωρήθησαν συμφέρουσαι· καὶ

Τὴν ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνομεν ν' ἀκυρωθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργηθείσης δημοπρασίας τὴν 25 Σεπτεμβρίου ε. ε. διὰ τὴν πολυετῆ ἐκποίησιν τῆς σμυρίδος τῆς Νάξου καὶ νὰ ἐνεργηθῇ νέα δημοπρασία.

2. Διὰ διακηρύξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δημοσιευθησομένης πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας δημοπρασίας, θέλουν προσδιορισθῇ ἡ ἡμέρα καὶ αἱ ὧραι τῆς διαρκείας αὐτῆς, καθὼς καὶ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας θέλει ἐκδώσει ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας ἀπόφασίν του.

3. Αἱ προσφοραὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ταύτην θέλουν εἶσθαι προφορικαί, καταχωρούμεναι κατὰ τάξιν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κρατηθησόμενον πρωτόκολλον παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπῆς.

4. Ἡ διάρκεια τῆς πολυετοῦς ἐκποιήσεως ὁρίζεται εἰς 10 ἔτη, τὸ κατ' ἔτος ἐκποιητέον ποσὸν τίς 40.000 καντάρια· κατωτέρα δὲ τῶν 41 δραχμῶν προσφορὰ δὲν εἶναι δεκτή.

5. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ ἀναδεχθησόμενος ἐργολάβος ἔχει ἤδη ἐκμεμισθωμένην, ἢ ἤθελεν ἐκμισθώσει ἀκολούθως καὶ σμυρίδα ἄλλης ἐπικρατείας, θέλει εἶσθαι ὑπάρχεως νὰ καταναλίσκῃ προαγομένως ὅλον τὸ κατ' ἔτος ἐκποιούμενον ποσὸν τῆς ἑλληνικῆς σμύρίδος, προτρέπων πρὸς τοῦτο τὰς ἀναγκαίας ἐγγυήσεις καὶ ἀσφαλείας, προσδιορισθησομένας εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ συνταχθησόμενον μετὰ ξύτου καὶ τοῦ δημοσίου συμβόλαιον.

6. Οἱ πλειοδοτοῦντες ἐν ἀλλοτρίᾳ ὀνόματι ὀφείλουν νὰ προσαγάγωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπὴν τακτικὸν πληρεξούσιον τοῦ ἐντολέως των.

7. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ δημόσιον, ἐὰν ἡ τελευταία προσφορὰ φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ τὸν κατὰ τὴν προαγηθεῖσαν δημοπρασίαν τεθέντα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐλάχιστον ὅρον τῆς καθαρᾶς ἐτησίας προσόδου ἐκ

δραχ. 454,400· Ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει θέλουν ἐνεργηθῆ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ μνησθέντος Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπὸ 17 Ἰουλίου ε. ε.

8. Οἱ ὅροι τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου ε. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος μένουν ἐν ἰσχύϊ, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1852.

---

826 *Δ. Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πρὸς ἀκριβεστέραν καὶ πληρεστέραν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας τῶν δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν, διατάττομεν ὡς ἑρεξῆς.

Περὶ τοῦ Διευθυντοῦ.

1. Ὁ Διευθυντὴς, ὑπαγόμενος κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. ΡΚΣ'. Νόμον τοῦ 1849 εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, δὲν δύναται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, παρεκτὸς ἐὰν ἤθελεν ἔχει ἰσχυροὺς λόγους πρὸς ἀναβολὴν καὶ ἐκ ταύτης δὲν προέρχηται κίνδυνός τις, ὅτε ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐμφανίζηται προσωπικῶς, ἢ ν' ἀναφέρηται ἐγγράφως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν, διὰ νὰ λαμβάνῃ τὰς περαιτέρω διαταγάς του καὶ συμμορφοῦται μὲ αὐτάς.

2. Ὕλαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους αἱ ἐπιφορτισμέναι μὲ ἀστυνομικὰ χρέη, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ Διευθυντὴς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνταποκρίνηται, καθόσον ἀφορᾷ τὴν εἰς αὐτὸ ἀνατεθειμένην ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλουσι νὰ ἀπαντῶσιν ἀμέσως εἰς τὰς παρ' αὐτῆς προσκλήσεις του καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς νομίμους αἰτήσεις του, κοινοποιοῦσαι εἰς αὐτὸν καὶ οἱκοθεν πᾶσαν σχετικὴν ἀγγελίαν.

3. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 20 καὶ 34 τοῦ κανονισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς περὶ κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας ἡμεροῦσιαι ἀναφοραὶ τοῦ μοιράρχου Ἀττικῆς, καθὼς ἀφορῶσι τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, θέλουσιν ἀπευθύνεσθαι εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας. Τὰ ἀναφερόμενα ὅμως τῶν μετὰ τοῦ Νομάρχου σχέσεων τοῦ Μοιράρχου, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ἰδίῳ κανονισμῷ ὡρισμένα.

4. Ὁ Διευθυντὴς ὀφείλει νὰ ἐξετάζῃ αὐτοπροσώπως καὶ εἰς ἀπροσδιορίστους ὥρας ἔν τε ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ τὰ καταστήματα τῶν ὑπαστυνόμων, τὴν κατάστασιν τῆς ἀγορᾶς καὶ ἐν γένει τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς πόλεως, διὰ νὰ πληροφορῆται ἰδίοις ὄμμασι κατὰ πόσον ἐκτελοῦνται αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις καὶ διαταγαί του.

5. Οὐδέποτε ὁ Διευθυντὴς δύναται ἐν ἐλλείψῃ ἄνευ τῆς γνώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπὸ τὴν ἕδραν του.

6. Τὴν πρωΐαν ἑκάστης ἡμέρας ὁ Διευθυντὴς ὀφείλει νὰ ἐμφανίζηται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν, διὰ νὰ τοῦ δίδῃ προφορικῶς ὅσας ἂν ἔχῃ ἐκ τῆς ἐξακριβώσεως του πληροφορίας, ἀναγομένας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ λαμβάνῃ τὰς διαταγάς του, ὑποβάλλων ἐρεξῆς τάχιστα καὶ τὴν ἔγγραφον ἀναφοράν του· θέλει δὲ ἐμφανίζεσθαι εἰς τὸν Ὑπουργὸν καὶ ἐκτὸς τούτων, ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσει.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς θέλει ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀνακεφαλαιωτικὴν σύντομον ἔκθεσιν, περὶ πάντων τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα συμβάντων καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν του.

7. Ὁσάκις ὁ Διευθυντὴς κάμνει προτάσεις περὶ παύσεως καὶ διορισμοῦ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων, ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ ἔκθεσιν ἠτιολογημένην· θέλει δὲ κρατεῖ ἰδιοχείρως βιβλίον ποινοτήτων τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων, καὶ θέλει διὰ βιβλίδιον ἀντίγραφον τούτου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

Περὶ τοῦ Γραμματέως.

8. Ὁ Γραμματεὺς διευθύνει τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ γραφείου, ἐπιμελούμενος κατὰ τὰς ῥητὰς τοῦ Διευθ

τοῦ διαταγὰς, παρὰ τῷ ὁποίῳ διατελεῖ ὡς εἰσηγητὴς, νὰ συντάττωνται τὰ ἀπαιτούμενα τῆς σχετικῆς μὲ τὰς ἀρχὰς ἀλληλογραφίας ἔγγραφα, οἱ κανονισμοὶ, διατάξεις κτλ. καὶ νὰ διεκπεραιῶνται ἐν τάξει καὶ ταχέως, προτυπογράφων ἐπὶ τούτῳ τὰ ἐκδιδόμενα ἔγγραφα· ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ φροντίζῃ ὅπως τηρῆται ἡ δέουσα τοῦ ἀρχείου τάξις καὶ ἀκρίβεια, καὶ νὰ φυλάττηται ἐν καλῇ καταστάσει τὸ ἀλλεπάλληλον καὶ ἡ ἀποσκευὴ τοῦ γραφείου καὶ τὰ περὶ ἀπογραφῆς αὐτῆς βιβλία.

Περὶ τοῦ Ὑπογραμματέως.

9. Εἰς τὸν Ὑπογραμματέα, βοηθούμενον ἀπὸ ἕνα γραφέα, ἀνατίθεται εἰδικῶς ἡ ὑπηρεσία τῆς διευθύνσεως τοῦ γραφείου τῶν διαβατηρίων. Ταῦτα ὑπογράφονται μὲν ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν, καὶ τούτου κωλυομένου ἀπὸ τὸν Γραμματέα, ἐκδίδονται δὲ ἀπὸ τὸν Ὑπογραμματέα, προηγηθείσης τῆς δεούσης ἐξετάσεως ἐπὶ τῶν προσώπων μάλιστα ἐκείνων τῶν μὴ ἐν Ἀθήναις ἀποκαταστημένων καὶ τῶν μὴ γνωστῶν ἀναμφισβήτως· εἰς ὑπηρέτας καὶ ὑπηρετρίας μάλιστα, δὲν πρέπει νὰ ἐκδίδωνται διαβατήρια, ἂν δὲν παρουσιάζωνται εἰς τὸ κατάστημα οἱ κύριοι, τοὺς ὁποίους ὑπηρέτουν, ἢ ἀποδείξεις αὐτῶν, ὅτε περὶ τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς των δὲν ὑπάρχει δισταγμός τις, εἴτε τέλος ἀντὶ τούτων γνωστὰ καὶ ἐμπιστοσύνης πρόσωπα βεβαιοῦντα τὰ περὶ αὐτῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπογραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐν καλῇ καταστάσει διατήρησις τῶν βιβλίων καὶ εὑρετηρίων, καὶ ἡ ἀσφαλὴς φύλαξις τῶν παρακατατιθεμένων διαβατηρίων ἐγχωρίων τε καὶ ξένων.

10. Ἀπὸ τὸν Ὑπογραμματέα ἐκδίδονται ὡσαύτως ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, τὰ διαμονητήρια, αἱ ἄδειαι τῶν οἰκοδομῶν, καὶ αὐτὸς ὁ ὑπογραμματεὺς ἰδιοχείρως κρατεῖ τὰ περὶ τούτων βιβλία· κρατεῖ δὲ καὶ τὸ βιβλίον τῶν ἐναφιαστηρίων, καὶ ὑπογράφει ταῦτα ἀφ' οὗ προεξετάσας ἀναγνωρίσῃ, ὅτι ἐξεδόθησαν τακτικῶς ὑπὸ τοῦ νεκροσκόπου καὶ προσυπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἰατροῦ.

11. Κρατεῖ πρὸς τούτοις ὁ Ὑπογραμματεὺς τὸ βιβλίον τῶν ὑπηρετῶν καὶ ὑπηρετριῶν, καὶ προτυμάζων τὰ ἐκδιδόμενα ὑπηρετικὰ βιβλιάρια τὰ παρουσιάζει εἰς τὸν Διευθυντὴν πρὸς ὑπογραφὴν μετὰ τοῦ ὑπηρέτου ἢ τῆς ὑπηρέτιδος.

12. Εἰς τὸν Ὑπογραμματέα ἐπὶ τέλους θέλουν ἐμφανίζεσθαι οἱ νεωστὶ ἐρχόμενοι εἰς Ἀθήνας Ἕλληνες καὶ ξένοι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ περὶ διαβατηρίων Β. διατάγματος, καὶ εἰς αὐτὸν θέλουν παραπέμπεσθαι αἱ πρὸς τὴν διεύθυνσιν δηλώσεις τῶν ξενοδόχων, καπήλων κτλ. περὶ τῶν εἰς τὰ καταστήματά των καταλυσάντων ξένων, διὰ νὰ γίνωνται αἱ δέουσαι ἐγγραφαὶ εἰς τὸ ἀρμόδιον βιβλίον, καὶ λαμβάνωνται ἐκ τούτου σημειώσεις πρὸς καταδίωξιν ἐκείνων, οἵτινες παρκβαίναντες τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, δὲν ἐνεγράνισθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

13. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 9, 10, 11 καὶ 12 βιβλία, θέλουν μονογράφεσθαι καὶ ἀριθμεῖσθαι ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας.

Περὶ τοῦ Πρωτοκολλιστοῦ ὄντος καὶ γραφέως.

14. Πρὸς τὰ συνήθη καθήκοντα τῆς πρωτοκολλήσεως καὶ καταχωρίσεως τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, τῆς ἀντιγραφῆς καὶ ἀποστολῆς αὐτῶν, ὁ πρωτοκολλιστὴς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Γραμματέως ὀφείλει νὰ τηρῇ ἐν τάξει τὰ ἀρχεῖα.

Κρατεῖ δὲ ὁ πρωτοκολλιστὴς καὶ τὰ εἰσαχθέντα ἤδη βιβλία, ἠριθμημένα καὶ μονογραφημένα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

α.) Τῶν παρὰ τῆς ἀστυνομίας διακριθέντων φυγοπόνων, φυλοβίων, ἀέργων, καὶ ἐν γένει ὑπόπτων καὶ ἐπιληψίμου διαγωγῆς, πρὸς δὲ καὶ τῶν ὑπ' ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τελούντων ἐκ δικαστικῶν ἀποφάσεων.

β.) Τῶν ἀπὸ δικαστικὰς καὶ διοικητικὰς ἀρχὰς καταζητουμένων φυγοδίκων,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καταδίκων, νεοσυλλέκτων κλπ. Κρατεῖ ὑσαύτως τὰ βιβλία τῶν ἀχθοφόρων, τῶν ἁμαξηλατῶν καὶ κυνῶν, ἐπιβοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὸν ἕτερον γραφέα.

Περὶ τῶν Ὑπαστυνόμων τῶν τεσσάρων τμημάτων τῆς πόλεως.

15. Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν διαιρεῖται εἰς τέσσαρα τμήματα, κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου, συμπεριλαμβάνοντα καὶ τὰ σχετικὰ προάστεια αὐτῆς.

Ἑκάστου δὲ τμήματος Ὑπαστυνόμος θέλει ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγάς του ὀκτὼ τουλάχιστον κλητῆρας.

16. Εἰς τὸ κατάστημα ἑκάστου τμήματος θέλουσι διαμένει νυκτός τε καὶ ἡμέρας οἱ κλητῆρες, ἐν ὅσῳ δὲν τελοῦσιν ὑπηρεσίαν, καὶ αὐτοὶ οἱ Ὑπαστυνόμοι εἰς τακτικὰς περιστάσεις τουλάχιστον μέχρι τοῦ μεσονυκτίου· εἰς δὲ τὰ πρόαστεια θέλει ὑπάρχει εἷς ἀστυνομικὸς ὀπαθρός.

17. Ἅπαξ τουλάχιστον τῆς ἡμέρας οἱ Ὑπαστυνόμοι ὀφείλουσι νὰ περιέρχωνται τὰ τμήματα, διὰ ν' ἀντιλαμβάνωνται ἰδίαις αἰσθήσεσι παντὸς ἀντικειμένου ἐκ τῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐνεργῶσιν ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων των.

18. Δὶς τῆς ἡμέρας, πρωΐαν τε καὶ ἑσπέραν κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ προσδιορισθησομένας ὥρας, οἱ Ὑπαστυνόμοι θέλουν παρίστασθαι συνάμα ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ ἀνακοινοῦντες αὐτῷ συνοπτικῶς τὰ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν των, καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἡσυχίαν· ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ οἱ Ὑπαστυνόμοι ἐκθέτουσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τῶν προφορικῶν παραγγελιῶν τοῦ Διευθυντοῦ, ἐγγραφόμενα εἰς πρόχειρον βιβλίον, κατὰ τὸν προσδιορισθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τύπον.

19. Περὶ τῶν ἀξίων λόγου γεγονότων, τῶν λαμβανόντων χώραν ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, οἱ Ὑπαστυνόμοι, παρουσιαζόμενοι κατὰ τὴν προσδιωρισμένην ὥραν, θέλουν δίδει εἰς τὸν Διευθυντήν, μετὰ τῶν προφορικῶν πληροφοριῶν καὶ ἐξηγήσεων, καὶ τὰς ἀπαιτουμένας ἐγγράφους ἐκθέσεις τ[ο]ῦ· ἀλλὰ περὶ παντὸς τοιούτου γεγονό[τ]ος πρέπει νὰ εἰδοποιῆται ἐκτάκτως ὁ Διεύθυ[ν]τὴς διὰ νὰ ἐκδίδῃ ὅσας νομίζει ἀναγκ[αί]ας διαταγάς. Τὰ γεγονότα πρὸς τούτοις ἐν γένει καὶ αἱ πράξεις σημειοῦνται εἰς τ[ὸ] γραφεῖον τῆς διευθύνσεως συνοπτικῶς, [ἐ]ν ἰδίῳ βιβλίῳ, συντεταγμένῳ κατὰ τὸ προσδιορισθησόμενον καὶ περὶ τούτου κ[α]πον, ὑπογραφομένων τῶν Ὑπαστυνόμ[ων]. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ βιβλίου τούτου συ[ν]τάσσονται αἱ ἡμερούσιαι ἀναφοραὶ τῆς δ[ι]ευθύνσεως πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

20. Λύστηρά πειθαρχικὴ ποινὴ πρέπει νὰ ἐπιβάλληται εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον ἐκεῖνον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν συνέ[βη] γεγονός τι καὶ δὲν ἔλαβε γνῶσιν τούτ[ου] ὁ Ὑπαστυνόμος κἂν μέχρι τῆς ὥρας τ[ῆς] κατὰ τὸ ἄρθρ. 18 εἰς τὸν Διευθυντὴν ἐμφανίσεώς του.

21. Οἱ Ὑπαστυνόμοι οὐδ' ὑπ' ἐλαχίστ[ου] χρόνου δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσι τῆς πόλ[εως] τευούσης ἄνευ ἀδείας τοῦ Διευθυντοῦ. Τ[ὴν] αὐτὴν δὲ δοῦ ἰσχύ, ὁ Διευθυντὴς ἀναθέ[τει] τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τμήματος εἰς ἕνα τ[ῶν] λοιπῶν Ὑπαστυνόμων· ἄρεσον ἀλληλογρ[α]φίαν τῆς ὑπηρεσίας των μὲ τὰς ἄλλ[ας] ἀρχὰς οἱ Ὑπαστυγόμοι δὲν δύνανται ν[ὰ] ἔχωσι.

22. Εἰς ἕκαστον Ὑπαστυνομικὸν κα[τά]στημα προσκολλῶνται εἰς ἐνωμοτάρ[χης] μετὰ τεσσάρων χωροφυλάκων, πρ[ὸς] ἐνίσχυσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀστυνομί[ας]. Διὰ τῆς προσκολλήσεως ταύτης, θέλει [ἐ]ὑνὸς εὐρίσκει πρόχειρον ἡ ἀστυνομία τ[ὴν] συμπραξιν καὶ ὑποστήριξιν τῆς χωροφ[υ]λακῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων πε[ρὶ] κοινῆς ἀσφαλείας καὶ εὐταξίας, καὶ τ[ῶν] ἀστυνομικῶν ἐν γέ ει διατάξεων, τίθετ[αι] δ' ἀφ' ἑτέρου καὶ ἡ χωροφυλακὴ εἰς πλ[ε]υτέραν θέσιν ἐκτελέσεως τῶν ἐπιβαλλ[ο]μένων αὐτῇ ἀπὸ τὸν κανονισμὸν τῆς κ[α]θηκόντων, διατηρουμένων τῶν διατάξε[ω]ν διὰ τῶν ὁποίων φυλάττει τὴν ἀνήκουσ[αν] αὐτῇ ἀξιοπρέπειαν, εἰλικρινῶς συμπρά[τ]τουσα καὶ ἁρμονικῶς συνεργαζομένη μ[ε]τ

τῆς ἀστυνομίας πρὸς τὴν εὐστοχον καὶ ἐπιτυχῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν μέτρων. Καὶ οἱ ἡμερούσιοι ἐπομένως καὶ οἱ νυκτερινοὶ περίπολοι θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἐκ μέρους μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων καὶ χωροφυλάκων, κατὰ τὰς κοινὰς περὶ τῶν αὐτῶν ἀντικειμένων ὑποχρεώσεις τῆς ἀστυνομίας καὶ χωροφυλακῆς, ὡς κατωτέρω θέλομεν ἀναπτύξει

23. Ὁ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἔχει πρὸς τὰ ἐντεῦθεν νὰ ἐκτελέσῃ καὶ τὰ ἑξῆς συνήθεια καθήκοντα.

Δὶς τῆς ἡμέρας εἰς ὡρισμένας ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ὥρας ὀφείλει νὰ ἐπισκέπτηται μετὰ τοῦ ἀνήκοντος ἰατροῦ τὰ κρεοπωλεῖα, ἰχθυοπωλεῖα, ἀρτοπωλεῖα, καὶ ἐν γένει τὰ ὀψοπωλεῖα, καὶ τὰς ἀποθήκας τῶν τροφίμων, διὰ νὰ ἐξετάζῃ ὅσον ἐπιμελῶς τὴν ποιότητα αὐτῶν καὶ ἐνεργεῖ ὅ,τι νόμιμον.

Αὐστηρὰν ἐπίσης ἐξέτασιν θέλει ἐνεργεῖ ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος εἰς ἀπροσδιορίστους ὥρας ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν διώκων τοὺς δολιευομένους ταῦτα.

Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν του ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος θέλει δίδει ἑκάστοτε πληροφορίας εἰς τὸν Διευθυντὴν, ἰδίαν καταβάλλων μέριμναν περὶ τῆς ἐν καλλίστῃ πάντοτε καταστάσει διατηρήσεως τῆς καθαριότητος εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ περὶ τῆς ἐν γένει ἐφαρμογῆς καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀγορανομικῶν διατάξεων.

Τὰ καθήκοντα ταῦτα ἔχουσι καὶ οἱ ἄλλοι ὑπαστυνόμοι διὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐντὸς τῶν τμημάτων αὐτῶν μικρὰς ἀγοράς.

Περὶ τῶν κλητήρων.

24. Εἰς τὴν θέσιν κλητῆρος δὲν πρέπει νὰ διορίζωνται ἄνθρωποι ἐλάσσονος τῶν 25, ἢ πλείονος τῶν 50 ἐτῶν ἡλικίας.

Ἄρθρ. 25. Οἱ κλητῆρες ἑκάστου τμήματος ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἀρμοδίου ὑπαστυνόμου, πελοῦντες προθύμως καὶ ἀπροφασίστως τὰς παραγγελίας του· οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς διαταγὰς καὶ ἄλλων ὑπαστυνόμων. Ὅταν ἐκ περιστάσεως προσκληθῶσι. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα νὰ φέρῃ ὅπλα, ἢ ἐγχειρίδια, ἔχουσι δὲ πάντοτε τὸν συνήθη ὁπλισμὸν παρακατατεθειμένον εἰς τὰ καταστήματα, καὶ μόναν ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐκ βητῆς διαταγῆς τῶν ὑπαστυνόμων δύνανται νὰ ἐξέλθωσιν εἰς ὑπηρεσίαν ἔνοπλον.

Ἄρθρ. 26. Κανεὶς τῶν κλητήρων δὲν δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς θέσεώς του ἄνευ ἀδείας τοῦ διευθυντοῦ· ἀπαιτεῖται μάλιστα νὰ εὑρίσκωνται οὕτω προδιατεθειμένοι πάντες οἱ κλητῆρες, ὥστε εἰς τὸ πρῶτον πρόσταγμα τοῦ Διευθυντοῦ νὰ συγκεντρῶνται ὅτε καὶ ὅπου ἂν διατάξῃ. Καὶ εἰς τὰς στιγμιαίας ἀπουσίας ὀφείλουσιν οἱ κλητῆρες νὰ ζητῶσι τὴν ἄδειαν τῶν ὑπαστυνόμων, ἢ τοῦ παρ' αὐτῶν διορισθέντος ἐπὶ κεφαλῆς κλητῆρος.

Περὶ κινήσεως τῶν περιπόλων.

27. Καθ' ἕκαστον τῶν τμημάτων τίθενται διηνεκῶς εἰς κίνησιν νυκτός τε καὶ ἡμέρας δύω ἀστυνομικοὶ περίπολοι, συγκείμενοι ἕκαστος ὑπὸ δύω κλητήρων καὶ ἑνὸς χωροφύλακος ὡς ἐπὶ κεφαλῆς, ἀνταλλασσομένων κατὰ πρωΐαν, μεσημβρίαν, ἑσπέραν καὶ μεσονύκτιον.

Μίαν τῶν ἐπὶ τῆς νυκτὸς περιπόλων διευθύνουσιν ἐναλλὰξ μέχρι μὲν τοῦ μεσονυκτίου ὁ ὑπαστυνόμος, μέχρι δὲ τῆς πρωΐας ὁ ἐνωμοτάρχης, καὶ τ' ἀνάπαλιν. Οἱ περίπολοι διαθέτουσι συνήθως τὰς κινήσεις των κατά τε τὴν ἡμέραν καὶ κατὰ τὴν νύκτα οὕτως, ὥστε, λαμβάνοντες ἐναντίας διευθύνσεις, νὰ συναντῶνται καὶ ἀνταποκρίνωνται, διασταυροῦντες τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας καὶ ἐρωῶντες ἅπαντα τοῦ τμήματος τὰ μέρη.

Παρεκτὸς τῶν τακτικῶν τούτων περιπόλων θέλει ἐνεργεῖσθαι καὶ περίπολος ἔκτακτος κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα, ὑπὸ κλητήρων τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος. Τῆς περιπόλου δὲ ταύτης ἡγεῖται ὁ Διευθυντὴς αὐτοπροσώπως, ὁσάκις τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον.

28. Πᾶς συλλαμβανόμενος φέρεται εἰς

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸ κρατητήριον τῆς ἀστυνομίας, πρὸς ἐνέργειαν τ ν περαιτέρω.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐνεργοῦνται περίπολοι φρουραρχικοί, ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσι τοὺς ἀστυνομικοὺς ἄνευ βλάβης ὅμως τῆς εἰδικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας. Δὲν δύνανται δὲ νὰ ἐνεργήσωσιν οὐδεμίαν σύλληψιν πολίτου οἱκοθεν, ἐκτὸς ἐὰν προσκληθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν περιπόλων, ἢ ἀρμοδίου ἀστυνομικοῦ τινὸς ὑπαλλήλου. Παράβασις τοῦ κανόνος τούτου γίνεται ὁσάκις ἐπίκειται κίνδυνός τις ἀτομικὸς, ἢ γενικὸς, καὶ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος δὲν εἶναι παρὸν νὰ διατάξῃ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ συλλαμβανόμενος παραδίδεται ὑπὸ τοῦ περιπόλου ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

29. Τὰ διάφορα στρατιωτικὰ φυλακεῖα ὀφείλουσι νὰ δίδωσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας των, καλούμενα συνδρομὴν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

30. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς περιπολείας θέλουν γνωστοποιεῖσθαι καθ' ὅλας των τὰς λεπτομερείας εἰς τοὺς ὑπαστυνόμους. Ἐπὶ ἐκτάκτων δὲ σπουδαίων συμβάντων θέλουν εἰδοποιεῖσθαι οὗτοι παραχρῆμα.

Περὶ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας.

31. Ὁ ἀγροτικὸς ὑπαστυνόμος, διὰ τῶν ἀμοιβαίων ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐκδρομῶν, κινήσεων καὶ ἐπισταθμεύσεων τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀγροφυλάκων, θέλει φροντίζει ν' ἀπομακρύνῃ τὰ αἴτια τὰ προξενοῦντα φθορὰν ἢ ζημίαν εἰς τὰ κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐξασφάλισις τῷ ἐνεπιστεύθη.

32. Ὁ αὐτὸς ὀφείλει ἐκτάκτως μὲν ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσει, τακτικῶς δὲ ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος, νὰ περιέρχηται τὰ μέρη τῆς περιφερείας του διὰ νὰ πληροφορῆται ἰδίαις αἰσθήσεσι περὶ τῆς καταστάσεως τῶν κτημάτων, ἐνεργῇ τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν τυχὸν ἀναφυομένων παραπόνων καθήκοντά του, καὶ ἐν γένει νὰ ἐξακριβόνῃ τὰ ἀπαντώμενα προσκόμματα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας διατάξεων.

33. Ἐντὸς τῆς περιφερείας του ὁ αὐτὸς ὑπαστυνόμος ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ μετὰ πλείστης μάλιστα ἀκριβείας καὶ ἐπιμελείας τὰ περὶ καινῆς ἀσφαλείας καὶ ταξίας καθήκοντα, ἐπιτηρῶν τοὺς κηπουρούς, τοὺς κηπουρούς καὶ ἐν γένει τοὺς περὶ τὴν καλλιέργειαν ἀσχολουμένους μισθωτοὺς, καὶ συλλέγων πληροφορίας περὶ τῆς ποιότητος τῶν ὑπόπτου χαρακτῆρος ἀνθρώπων, ὅπως λαμβάνωντα τὰ ἀνήκοντα μέτρα. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ ἀγροτικὸς ὑπαστυνόμος ἔχει ἀρμοδιότητα νὰ ἐνεργῇ πάντα τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα εἰς τὰ χωρία τῆς περιφερείας του.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμου.

34. Ὁ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὀφείλει νὰ παρασκευάζῃ καὶ εἰσάγῃ ἀμελητὶ τὰς πταισματικὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκδεδομένων ἀποφάσεων, λαμβάνων ἐγκαίρως αὐτάς.

35. Ἂν ὅ, τι ἀνακριβὲς ἢ πλημμελὲς ἀνακαλυφθῇ ἐν δικαστηρίῳ ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, ὁ ὑπαστυνόμος θέλει γνωστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸν Διευθυντὴν διὰ νὰ ἐπανορθοῦται· ὀφείλε ὡσαύτως ὁ ὑπαστυνόμος νὰ κοινοποιῇ εἰς τὸν Διευθυντὴν τὰς παρατηρηθείσας τυχὸν ἐλλείψεις εἰς τὰ πρωτόκολλα, ἢ ἐκθέσεις τῶν ὑπαστυνόμων, διὰ νὰ προλαμβάνωνται αὗται εἰς τὸ μέλλον.

36. Ἐκτὸς τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ Διευθυντὴς νὰ ἐξετάζῃ τὰ βιβλία καὶ τὰ πρακτικὰ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμου, διὰ νὰ βεβαιοῦται περὶ τῆς προόδου τῶν ὑποθέσεων καὶ τοῦ ἐνημέρου τῶν πράξεων, ὁ ὑπαστυνόμος ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ καὶ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοὺς κατὰ τὰς δικαστικὰς διατυπώσεις διευθυνομένους ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα πίνακας τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν.

Περὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ὑπαστυνόμου.

37. Τὰ περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπαστυνόμων διαταχθέντα ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐν Πειραιεῖ· οὗτος διὰ τῆς ἡμε-

ρας πρωΐαν τε καὶ ἑσπέραν, πέμπει ἐγγράφους ἀναφορὰς εἰς τὴν διεύθυνσιν περὶ τῶν τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως καὶ περὶ τῶν ἀξίων λόγου εἰδήσεων ἢ συμβάντων, καὶ διατελεῖ εἰς ἄμεσον συνεννόησιν μετὰ τῶν παραλίων ἀρχῶν τῆς περιφερείας του, πρὸς τὴν σχετικῶς ἐπιτυχῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ καθηκόντων.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται ὀφείλουσι νὰ κοινοποιῶσι παραχρῆμα εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν πᾶν ὅ,τι ἐκ τῆς θέσεως καὶ τῆς ὑπηρεσίας των προκύπτει ἄξιον τῆς προσοχῆς τῆς ἀστυνομίας, καὶ ὀφείλουσιν ἀκόμη νὰ ἐκτελῶσιν ἑτοίμως τὰς νομίμους αἰτήσεις της.

Γενικοὶ ὁρισμοί

38. Αἱ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἐκδιδόμεναι ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων του ἀστυνομικαὶ διατάξεις δὲν χρήζουσιν ἐπικυρώσεως ἀρχῆς τινὸς, ὑποβάλλονται ὅμως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως 24 ὥρας πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς των.

39. Ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τοῦ Εἰσαγγελέως περὶ τῶν κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ ἀνακρίσεων θέλει γίνεσθαι ἡ δέουσα συνεννόησις μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείων, ὥστε ἡ ἀνάθεσις τῶν δικαστικῶν ἀνακρίσεων εἰς τοὺς ὑπαστυνόμους νὰ γίνηται μετὰ τῆς δυνατῆς φειδοῦς, διὰ νὰ μὴν ἀποσπῶνται ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν κυρίως ἀστυνομικῶν καθηκόντων των.

40. Συμπεσούσης διαφωνίας μεταξὺ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῆς περιφερείας τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἢ παύσεως τῶν ἀγροφυλάκων, ὁ ἀρμόδιος πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου πέμπει κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως, διὰ τὰ περαιτέρω.

41. Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ τῆς περιφερείας τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, ὀφείλουσι νὰ παρέχωσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει της, ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς τὴν ἐν καλῇ καταζάσει διατήρησιν τῶν ὑδραγωγείων καὶ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, ἰδίως δὲ τῆς τε καθαριότητος καὶ τοῦ φωτισμοῦ. Πρὸς τὸ τέλος δὲ τοῦτο ἀπαιτεῖται, πρὶν ἢ συνάπτωνται συμβόλαια μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐργολάβων διὰ τὴν καθαριότητα ἢ τὸν φωτισμὸν νὰ ζητῆται ἡ γνώμη τοῦ Διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας καὶ ν' ἀνατίθηται εἰς αὐτὸν ἡ ἐκτέλεσις.

52. Τὸ κατάστημα τῆς διευθύνσεως ὡς καὶ τὸ τῶν ὑπαστυνόμων τῶν τεσσάρων τῆς πόλεως τμημάτων καὶ τὸ τοῦ ἐν Πειραιεῖ μένουσι νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἀνοικτὰ, ἐγρηγορούσης τῆς φρουρᾶς διὰ σκοποῦ ἐκ κλητήρων.

43. Τὰ γραφεῖα τῆς διευθύνσεως ἄρχονται καὶ παύουσι τῶν τακτικῶν ἐργασιῶν των, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1833 Β. Διατάγματος· εἰς ἐκτάκτους δὲ περιπτώσεις αἱ ἐργασίαι παρατείνονται καὶ πέραν τῶν προσδιωρισμένων ὡρῶν.

44. Κατὰ πᾶσαν ἡμέραν καὶ ὥραν προσδιωρισμένην συνεννοοῦνται προφορικῶς περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἰσχύος τῆς Πρωτευούσης ὅ τε Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, ὁ Φρούραρχος καὶ ὁ Λιμοφύλαξ τῆς Πρωτευούσης. Συνέρχονται δὲ ὁσάκις προσωπικῶς αὐτοὶ συνεδριάζωσιν εἰς τὸ προσδιορισθησόμενον μέρος ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁσάκις δὲ ἀντιπροσωπεύονται διὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, ἐν τῷ καταστήματι τῆς διευθύνσεως τῆς ἀστυνομίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Σεπτεμ. 1852.

---

827. Δ. *Περὶ τροποποιήσεων τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προσάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ά) Τροποποιοῦμεν τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ ά. Μαΐου τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος ἐγκριθεῖσαν τακτοποίησιν τῆς περὶ τὴν ἐκ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κλησίαν τῆς Καπνικαρέας πλατείας ὡς ἐρεξῆς.

1. Διαπλατύνεται ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ πρὸς τὸ μέρος τῆς προσόψεως τῆς ῥηθείσης ἐκκλησίας κατὰ Βασ. πήχεις 3 $\frac{80}{100}$ ἑκατέρωθεν.

2) Ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Πλούτωνος πρὸς τὴν τοῦ Ἑρμοῦ φέρουσα στενωπὸς διαπλατύνεται εἰς Β. πήχεις 4 $\frac{50}{100}$.

Γ') Ἡ κατὰ τὴν πλατεῖαν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Εἰρήνης ἀδιόδος (impasse) λαμβάνει διέξοδον πρὸς τὴν ὁδὸν Καλαμιώτου.

Ταῦτα δὲ σύμφωνα μὲ τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν σχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Σεπτεμ. 1852.

---

828. Δ. Περὶ μεταβολῶν γενομένων ἐπὶ τοῦ σχεδίου Τριπόλεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν εἰς τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον Τριπόλεως προσθήκην τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ ΑΒ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ᾠκοδομημένον τὸ ὑδραγωγεῖον τῆς πόλεως· ἐγκρίνομεν ὡσαύτως ὥστε ἡ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς ἐγκαρσία ΓΔ γ' ἀπολήγῃ πρὸς τὴν πρώτην κατ' ὀρθὴν γωνίαν. Αἱ εἰς τὸ σχέδιον Τριπόλεως μεταβολαὶ αὗται θέλουν ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς γραμμὰς τοῦ φέροντος τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ γενικοῦ τῆς πόλεως ταύτης σχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Σεπτεμ. 1852.

---

829. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τῶν περὶ στολῆς Διαταγμάτων τοῦ στρατοῦ ἐξ ἀπό 24 Ἀπριλίου καὶ τῆς 17 Ἰουλίου 1852 καὶ τῶν γενικῶν διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

1. Τῶν ἀντιστρατήγων.

Ἱμάτιον.

Τὸ περιλαίμιον αὐτῶν ἔχει ὕψος 60^{000} εἶναι δ' ὅλον ἀργυροκέντητον συνιστάμενον ἐκ δύο ταινιῶν, ἡ μὲν περὶ τὰ ἄκρα ἔχει πλάτος 2^{000}, ἡ δὲ παρ' αὐτὴ ἔχει 8^{000} τὸ ὑπόλοιπον κέντημα τοῦ περιλαιμίου συνίστανται ἐκ κλάδων δρυὸς καὶ φοινίκων καὶ ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἀπόστασιν 50^{000} ὑπάρχουν ταινίαι ἀργυρόπλεκτοι ἐχουσαι πλάτος 10^{000}, (ὅρα σχῆμα 22).

Ἄρθρ. 2. Τῶν ὑπιστρατήγων.

Τὸ περιλαίμιον αὐτῶν εἶναι ὅμοιον μὲ τὸ τῶν ἀντιστρατήγων, ἀλλὰ μόνον μία τῆς περὶ τὰ ἄκρα τοῦ περιλαιμίου μικρᾶς ταινίας, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὑπόλοιπον κέντημα δὲν καλύπτει αὐτό, ἀλλὰ μένει 10^{000} διάστημα κενὸν, (ὅρα σχῆμα 23).

Ἄρθρ. 3. Περὶ ταινιῶν τῶν ἀναξυρίδων.

Αἱ ταινίαι τῶν ἀναξυρίδων ἔχουσι πλάτος 40^{000}, ἀπέχουσι δὲ ἀπὸ τῆς ἐπιῤῥαφῆς τῆς ἀναξυρίδος 9^{000}.

Ἄρθρ. 4. Μανδύας.

Τὸ χρῶμα αὐτοῦ τὸ διὰ τὰ στρατεύματα κανονισθὲν, τὸ περιτραχήλιον ἐκ τσόχας ὑσγίνης ἔχον τὸ πλάτος 160^{000}, τὸ δὲ μῆκος προσδιορίζεται κατὰ τὸν τράχηλον ἑνὸς ἑκάστου ἀτόμου.

Σύγκειται ἐκ τριῶν τεμαχίων, δύο ἐμπροσθινῶν καὶ ἑνὸς ὀπισθινοῦ συνερῥαμμένου ἐπὶ τοῦ περιτραχήλου τὰ δύο ἐμπροσθινὰ τεμάχια σταυροῦνται κατὰ 100^{000} ἕκαστον. Ἀπὸ τὴν ἕνωσιν δὲ τοῦ περιτραχήλου μέχρι τοῦ ἄκρου ὑπάρχουσιν εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη ἐπιῤῥαφαὶ ὑσγινα.

Εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη τοῦ μανδύου ὑπάρχουσιν ἐξωτερικῶς θυλάκια κεκαλυμμένα δὲ ἑνὸς τεμαχίου τσόχης ἐχούσης πλάτος 90^{000}, μῆκος κάτωθεν 190^{000} καὶ ἄνωθεν 180^{000}, μὲ ὑσγίνας ἐπιῤῥαφάς· ἄνωθεν τοῦ ἀριστεροῦ θυλακίου ὑπάρχει ἄνοιγμα διὰ νὰ ἐξέρχηται ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους.

Εἰς τὴν ἕνωσιν ἀμφοτέρων τῶν ῥαφῶν τοῦ ὀπισθινοῦ τεμαχίου τοῦ μανδύου ὑπάρχουν δύω τεμάχια τσοχῶν μετὰ ὑσγίνων ἐπιῤῥαφῶν, ἔχοντα μῆκος 190^{000} εἰς τὴν ῥαφὴν, εἰς δὲ τὰ ἄκρα 170^{000} τὸ δὲ πλάτος αὐτῶν εἶναι 40^{000}, εἰς δ

5. Μανδύας κατὰ τὸ σχῆμα ἀριθμὸς 11, ὡς ὁ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει, ἀπέχοντος τοῦ κάτω ἄκρου αὐτοῦ τοῦ ἐδάφους κατὰ 4|20, ἀντὶ 3|16

4. Ἀποσκευή.

Περὶ ζώνης.

Μῆκος τῆς ζώνης 1,20 μέχρι 1,40, πλάτ. 1,5.μ. τὸ κομβίον τῆς ζώνης λευκὸν, ἀντὶ κυανοῦν, πλάτος αὐτοῦ 48,000, ἀντὶ 35,000, καὶ ὕψος 55,000. Βασιλικὸν Σπέρμα χρυσοκεντημένον.

Δοθήναι, τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1852.

---

630 Δ. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1851 ὑπὸ στοιχ. ΡΟΗ' περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν Νόμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1851 ἀπὸ στοιχ. ΡΟΗ' περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος Νόμου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Περὶ στερήσεως τοῦ βαθμοῦ.

1. Ἀξιωματικὸς, μὴ ὑπαγόμενος εἰς τὰς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανομένας κατηγορίας στερεῖται τοῦ βαθμοῦ του κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἔγγραφον παραίτησιν, ἀφοῦ αὕτη ἐγκριθῇ παρ' Ἡμῶν.

Ὁ παραιτούμενος, μεχρισοῦ δὲν ἐγκριθῇ παρ' Ἡμῶν ἡ περὶ παραιτήσεως αἴτησις αὐτοῦ, καὶ δὲν λάβῃ αὐτὴν, θέλει ὑπόκεισθαι εἰς ἁπάσας τὰς στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις.

2. Ἡ περὶ παραιτήσεως αἴτησις, συνταττομένη κατὰ τοὺς περὶ συντάξεως τῶν ἀναφορῶν προδιατεταγμένους τύπους θέλει ὑποβάλλεσθαι ἱεραρχικῶς εἰς τὸν ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, καὶ δι' αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς συνοδεύοντος ταύτην μὲ αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν.

3. Προκειμένου νὰ στερηθῇ τὸν βαθμὸν αὐτοῦ ἀξιωματικὸς διὰ παράβασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ περὶ Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἡμετέρου διατάγματος τῆς 15 Μαΐου 1833 ὁρισθεισῶν διατάξεων, ὁ ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν θέλει καταμηνύει αὐτὸν δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 1 ἐδ. 6'. τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου τῆς 8 Μαρτίου 1851 εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, καὶ ἀφοῦ ἐκδοθῇ καταδικαστικὴ κατ' αὐτοῦ τελεσίδικος ἀπόφασις, ὑποβάλλει εἰς ἡμᾶς αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν περὶ ἐκπτώσεως τοῦ βαθμοῦ, καὶ διαγραφῆς αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐλέγχων τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ.

Αἴτησις περὶ παραιτήσεως ἀξιωματικοῦ δὲν θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν,

1. Πολέμου ἐπαπειλουμένου.

2. Μὴ συμπληρώσαντος τοῦ αἰτήσαντος τὸν παρὰ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς προσδιορισθέντα χρόνον θητείας.

Ἐγκριθείσης τῆς παραιτήσεως, θέλει ἐγχειρίζεσθαι εἰς τὸν παραιτηθέντα ἄφεσις ὑπογεγραμμένη παρ' ἡμῶν καὶ ἐσφραγισμένη μὲ τὴν μεγάλην σφραγῖδα τοῦ Κράτους.

4. Καταδικασθέντος ἀξιωματικοῦ τινὸς, εἴτε ἐπὶ κακουργήματι, ἢ δι' ἓν τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, συνδυαζομένου μὲ τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 βασ. Διάταγμα, προβλεπομένων πλημμελημάτων ὑπὸ ποινικοῦ τινος τακτικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου, εἴτε διὰ παράβασιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 1 § 2 ἐδ. ά καὶ 6'. τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου ὁριζομένης ποινικῆς διατάξεως, εἴτε διὰ παράβασιν τῆς ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου 1834, περὶ ἀδείας νυμφεύσεως Βασιλικῆς διατάξεως ὁ ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν αἰτιολογημένην περὶ ἐκπτώσεως τοῦ βαθμοῦ του πρότασιν, ἀφ' οὗ ἡ ἀπόφασις καταστῇ τελεσίδικος.

5. Πᾶς ἀξιωματικὸς, ὅστις, προσκαλούμενος, ἀποποιηθῇ νὰ δώσῃ τὸν νενομοθετημένον στρατιωτικὸν ὅρκον, λογίζεται ὡς παραιτούμενος, καὶ διαγράφεται, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν στρατ-

τιωτικῶν ἐκ τῶν ἐλέγχων τοῦ στρατοῦ καθ' ἡμετέραν ἀπόφασιν.

ΚΕΦ. Β'. Περὶ διαθεσιμότητος.

6. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου, διαλαμβανόμενοι στρατηγοὶ καὶ συνταγματάρχαι τοῦ ἐν ἀργίᾳ στρατοῦ τῆς γραμμῆς καὶ τῆς ὁροφυλακῆς, ὡς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ἐπιτελῶν, τίθενται εἰς διαθεσιμότητα προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ καθ' ἡμετέραν ἀπόφασιν, ὅταν πρὸς ὥραν μείνωσιν ἄνευ ὑπηρεσίας.

Εἰς πᾶσαν δ' ἄλλην προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος νόμου περίστασιν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀργίαν ἐν γένει.

7. Οὐδεὶς ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν εἰμὴ καθ' Ἡμετέραν ἀπόφασιν, καὶ ἕνεκα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου διαλαμβανομένων περιστάσεων.

8. Ἡ ἕνεκα διαλύσεως Σώματος ἢ καταργήσεως θέσεως μετάθεσις εἰς ἀργίαν τοῦ ἀξιωματικοῦ θέλει διατάττεσθαι διὰ τοῦ περὶ διαλύσεως σώματος ἢ περὶ καταργήσεως θέσεως διατάγματος, ἡ δὲ τοῦ αἰχμαλωτισθέντος, τοῦ τάσχοντος χρόνιον νόσημα καὶ τοῦ δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως, δι' εἰδικῆς Ἡμῶν ἀποφάσεως ἐκδιδομένης προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις θέλει συνοδεύει αὐτὴν μὲ ἠτιολογημένην αὐτοῦ ἔκθεσιν.

ΚΛΦΑΛ. Δ'. Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀργίαν ἕνεκα χρονίου νοσήματος.

9. Ἡ ἕνεκα χρονίου νοσήματος μετάθεσις εἰς ἀργίαν θέλει προτείνεσθαι κατ' ἐκείνου μόνον τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὅστις ἠθελεν ἀναγνωρισθῇ.

α'.) Ὅτι ἐπὶ ὁλόκληρον ἑξαμηνίαν ἀσθενῶν συνεχῶς ἢ ἐπανειλημμένως ἐκωλύετο τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ.

β'.) Ὅτι, παρελθούσης καὶ τῆς τ θεσμίας ταύτης, ἐξακολουθεῖ κωλύμ καὶ γ'.) Ὅτι οὐδὲ, μεταχειρισθέντος μήνου ἀδείας ἀπουσίας πρὸς θερα του, ἐστάθη δυνατὸν ν' ἀναλάβῃ τ γειαν του.

10. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, καὶ οὗ ἐκπληρωθῶσιν οἱ ἐν τῷ προηγουμ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενοι ὅροι, ἡ στρατ τικὴ ἀρχὴ τοῦ νοσοῦντος θέλει ὑποβ ἱεραρχικῶς αἴτησιν περὶ μεταθέσεως αὐ εἰς ἀργίαν εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουρ τῶν στρατιωτικῶν, συνάπτουσα ἰατρ ἔνδειξιν τοῦ ἐπιβλητέντος τὴν θεραπ ἰατροῦ, εἴτε πολιτικοῦ, εἴτε στρατιωτ δηλοῦντος δι' αὐτῆς τὸ εἶδος τοῦ νο ματος, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν τοῦτο φάνη, τὰ θεραπευτικὰ μέσα ἅτινα χειρίσθη, καὶ τελευταῖον ὅτι τὸ νόσ αὐτὸ παρίσταται μὲν ὡς ἰατὸν, θέλει ἐπεκτανθῇ ἡ ἴασις αὐτοῦ, καὶ ὅτι μηνος ἄδεια ἀπουσίας, ἣν ἔλαβε ἀναῤῥώσεως, δὲν συντέλεσε πρὸς ἀνά σίν του.

11. Λαβὼν ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατ τικῶν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ λαμβανόμενα ἔγγραφα, θέλει πέμπει εἰς μίαν τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιτρ τοῦ στρατοῦ, καὶ, ἂν ἦναι δυνατόν, τὸν πάσχοντα, ἧτις, ἀφ' οὗ ἐπιστη κῶς ἐξελέγξῃ αὐτὰ καὶ ἐξετάσῃ ἐκεῖν θέλει ἐπιστρέφει πρὸς τὸν ἴδιον συνοδ ουσα ταῦτα μὲ ἠτιολογημένην αὐτ θεσιν συνταττομένην κατὰ τὸν ὑπὸ στ χεῖον ά. τύπον.

12. Ἐπιστραφέντων τῶν ἐν τῷ προ γουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ἐγ φων παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸν Ἡ τερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, οὗ ἰδὼν ἐκ τούτων καὶ ἐκ τῆς ἐκθέσεως ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ὁ πάσχων τέστη κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου πρ καίρως ἀνίκανος τοῦ ἐκτελεῖν ὑπηρε εἰς τὸν στρατὸν, θέλει ὑποβάλλει εἰς ἔγκρισιν Ἡμῶν πρότασιν ἠτιολογημ περὶ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ εἰς ἀργίαν.

ΚΕΦ. ΙΔ'. Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως.

13. Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτιῶν·

α.) Δι' ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀξιωματικοῦ διαγωγήν.

β.) Ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 152, 153 τοῦ νόμου περιπτώσεων, διὰ παράλειψιν τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτουμένης ἐχεμυθείας.

γ.) Δι' ἐπιδεκτικὴν ἐπανορθώσεως ὀλιγωρίαν, ἢ ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

δ.) Διὰ φυλάκισιν, καταγνωσθεῖσαν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ τοὺς ἓξ μῆνας.

14. Ὑποπεσόντος ἀξιωματικοῦ τινὸς εἰς ἓν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένων στρατιωτικῶν παραπτωμάτων, ἡ ἀνωτέρα στρατιωτικὴ ἀρχὴ αὐτοῦ ὀφείλει, ἐπὶ ἀτομικῇ της εὐθύνῃ, ν' ἀναφέρηται κατὰ πούτου ἱεραρχικῶς καὶ ἐμπεριστατωμένως, διευθύνουσα συναμμα τὸ φύλλον ποινῶν αὐτοῦ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις, ἀφ' οὗ σταθμίσῃ τὰ κατὰ τοῦ διαληφθέντος ἀξιωματικοῦ ἀναφερόμενα παρ' αὐτῆς καὶ θεωρήσῃ αὐτὰ βάσιμα θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ἠτιολογημένην πρότασιν περὶ τῆς εἰς ἀργίαν μεταθέσεως αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ διαλαμβανομένη στρατιωτικὴ ἀρχὴ παραβλέψει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διατάξεων, ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, βασιζόμενος εἴτε ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τοῦ στρατιωτικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, εἴτε ἐπὶ τοῦ φύλλου ἠθῶν καὶ ἱκανότητος, εἴτε ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων ἢ πληροφοριῶν ἄλλων ἁρμοδίων ἀρχῶν περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἀτόμου, θέλει ζητεῖ παρὰ τῆς εἰρημένης ἀρχῆς λόγον περὶ τῆς ὀλιγωρίας αὐτῆς καὶ ἔκθεσιν περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἀτόμου, καὶ ἑπομένως ὑποβάλλει εἰς Ἡμᾶς ἠτιολογημένην πρότασιν περὶ μεταθέσεως αὐτοῦ εἰς ἀργίαν καὶ περὶ ἀναλόγου τιμωρίας τῆς ὀλιγωρησάσης ἀρχῆς.

15. Ἡ θέσις τοῦ εἰς ἀργίαν μετατεθέντος ἕνεκα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 13 διαλαμβανομένων παραπτωμάτων καὶ ἐλλείψεων δὲν θέλει πληροῦσθαι εἰμὴ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἑνὸς ἔτους, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐπανωρθώθη, θέλει ἀνακαλεῖσθαι εἴτε τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Μὴ ἐπανορθωθέντος ὅμως ἐντὸς τοῦ ἔτους ἡ θέσις αὐτοῦ πληροῦται δι' ἄλλου, καὶ ἀνακαλεῖται τότε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὅταν κενωθῇ θέσις καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι ἐπανωρθώθη ἐν τῷ διαστήματι τῶν δύω ἀκολούθων ἐτῶν· ἄλλως θέλει μετατίθεσθαι, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 43 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου, φυλαττομένων τῶν ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις διατυπώσεων, εἰς τοὺς ἀποτάκτους, προτάπει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ καθ' Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

ΚΕΦ. ς'. Περὶ μεταθέσεως ἀξιωματικῶν εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος ἢ πειθαρχικῶν λόγων.

16. Εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος τίθεται ὁ ἀξιωματικὸς κατὰ τὰ ὁρισθέντα παρὰ τοῦ ἄρθρου 26. τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ συντάξεων νόμου Διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

17. Εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 12 καὶ 19 τοῦ περὶ καταπτάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου διαλαμβανομένων περιπτώσεων, τίθεται ὁ ἀξιωματικὸς προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ δι' εἰδικοῦ διατάγματος, ἀφοῦ προηγουμένως παραπεμφθῇ οὗτος ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου (τοῦ ὁποίου ἡ σύνθεσις καὶ τὰ περὶ τὴν διαδικασίαν καθήκοντα ὁρίζονται εἰς τὰ ἑπόμενα κεφάλαια τοῦ παρόντος Διατάγματος), καὶ κηρυχθῇ διὰ γνωμοδοτήσεως αὐτοῦ ὑπαίτιος.

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ συνθέσεως ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

18. Τὸ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμενον ἀνακριτικὸν συμβούλιον, συγκείμενον ἐκ πέντε μελῶν, θέλει διορίζεσθαι κατὰ τὸν προσαρτώμενον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα πίνακα παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Πρόεδρος αὐτοῦ θέλει εἶναι αὐτοδικαίως ὁ ἀνώτερος κατὰ τὸν βαθμόν, ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος· ὡς δὲ εἰσηγητὴς αὐτοῦ θέλει διορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν ὁ τῆς ἐκλογῆς του.

19. Κωλυομένου τινὸς τῶν ἐν τῷ προσαρτωμένῳ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὑπὸ στοιχεῖον Β'. πίνακι διαλαμβανομένων βαθμολόγων, καὶ μὴ ὑπάρχοντος ὁμοιοβάθμου αὐτῷ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς θέσεώς του, ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει διορίζει ἀντ' αὐτοῦ τὸν ἀρχαιότερον τοῦ ἀμέσως ἑπομένου βαθμολόγου.

20. Οἱ ἀποτελέσοντες μέρος τοῦ συμβουλίου ὁμοιόβαθμοι τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ πρέπει νὰ ἦναι ἀρχαιότεροι αὐτοῦ.

21. Δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι μέλη τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

α) Συγγενεῖς τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν εἰς ἀνιόντα ἢ κατιόντα βαθμόν, ἢ μέχρι τοῦ 4 ἐκ πλαγίου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, ἢ κηδεστὴς μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ· β') Ὅστις ἤθελεν ὁμολογουμένως ἔχει ἰδιαιτέραν φιλίαν ἢ οἰκειότητα ἢ ἔχθραν μετ' αὐτοῦ· γ') Ὁ καταγγείλας αὐτὸν ὡς καὶ ὁ διαβιβάσας τὴν ἐγκλησιν εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν· δ') Ὅστις παρουσιάζεται μάρτυς.

22. Ἡ ἐξαίρεσις τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένων ἀνδρῶν θέλει προτείνεσθαι, πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ἀνάκρισις τῆς ὑποθέσεως. Προτεθείσης ὅμως ταύτης, ὁ πρόεδρος θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως ἀναπληρώσῃ δι' ἄλλου ὁμοιοβάθμου τὸν ἐξαιρούμενον, ἵνα συζητηθῇ ἡ περὶ ἐξαιρέσεως ἔνστασις.

Ἐπομένως ἐὰν ἀποβριφθῇ αὕτη, θέλει προσκαλεῖ τὸν ἐξαιρούμενον ν' ἀναλάβῃ τὴν ἕδραν του, εἰδὲ μή, θέλει μείνει ἐκεῖνος αὐτοῦ ὁ ἀναπληρώσας τὴν θέσιν του.

ΚΕΦ. Δ'. Περὶ τύπων τῆς ἀνακρίσεως.

23. Οὐδεὶς ἀξιωματικὸς παραπέμπεται ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἂν εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

24. Διὰ νὰ παραπεμφθῇ ἀξιωματικὸς εἴτε ἐν ἐνεργείᾳ ὢν, εἴτε ἐν διαθεσιμότητι ἢ ἐν ἀργίᾳ, ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου διά τινα τῶν παρὰ τῶν ἄρθρων 12 καὶ 19 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου ὡρισμένων αἰτιῶν, ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβάλληται εἰδικὴ ἀναφορὰ μετὰ τῆς ἐγκλήσεως, ἐὰν ἐγκλησις τοιαύτη ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ἔγκλησις δύναται νὰ γενῇ ἀπὸ παντὸς θεωροῦντα ἑαυτὸν ἠδικημένον, αὐτεπαγγέλτως παρά τινος τῶν ἀνωτέρων του ἀξιωματικοῦ, ὃν αὐτὴ ἀποβλέπει.

Ὁ λαβὼν αὐτὴν οἱουδήποτε βαθμοῦ χρεωστεῖ νὰ διακομίζῃ, ἐὰν κατὰ τὴν ὁδὸν ἐνεργῶνται ἐπιθεώρησις τοῦ Σώματος διὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, εἰ δὲ μή, ἱεραρχικῶς, εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ εἰδικὴ ἀναφορὰ θέλει γίνεσθαι

Διὰ τοὺς ἀποτελοῦντας μέρος σώματος τινος ἢ καταστήματος παρὰ τῶν συνταρχῶν ἢ τοῦ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, οὗτοι ἤθελον ἐπιφορτίσει.

Διὰ τοὺς μὴ ἀποτελοῦντας μέρος σώματος ἢ καταστήματος, τοὺς ἐν διαθεσιμότητι ἢ ἐν ἀργίᾳ διατελοῦντας, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου, παρὰ τοῦ φρουράρχου, ἐὰν ἦναι ἀνώτερος κατὰ τὸν βαθμόν, ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ἀρχαιότερος.

Διὰ τοὺς σωματάρχας, τοὺς φρουράρχους τοὺς διοικητὰς καταστημάτων, τοὺς ἐπιμελητάς, τοὺς συνταγματάρχας στρατηγοὺς, παρὰ τοῦ στρατηγοῦ,

ὁποῖον ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἤθελε διορίσει, καὶ ὁ ὁποῖος, ἐὰν δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀνώτερος κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐγκαλουμένου, πρέπει νὰ ἦναι ἐν ἰσοβαθμίᾳ ἀρχαιότερος.

Οἱ ἀξιωματικοὶ, δι' ὧν θέλουν διακομίζεσθαι ἡ ἔγκλησις καὶ ἡ εἰδικὴ ἀναφορὰ εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, δὲν θέλουν ἐπιφέρει οὐδεμίαν ἐπ' αὐτῆς γνώμην, ἀλλὰ μόνον ἐπιθεωρεῖ αὐτήν.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, δύναται, θεωρῶν ἀναγκαῖον, καὶ μὴ ἐκπληρωθεισῶν τῶν ἀνωτέρω διαλαμβανομένων διατυπώσεων, νὰ παραπέμψῃ αὐτεπαγγέλτως ἀξιωματικὸν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ μὴ, ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου διά τινα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 12 καὶ 19 τοῦ νόμου τῆς 7 Μαρτίου 1851 προβλεπομένων αἰτιῶν.

25. Ὁπόταν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 2 τοῦ ῥηθέντος νόμου μείνῃ ἀξιωματικὸς τρία ἔτη εἰς ἀργίαν. Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ αὐτὸν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

26. Παραπέμπων ὁ Ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀξιωματικὸν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ὀφείλει συγχρόνως μὲ τὴν περὶ σχηματισμοῦ διαταγὴν νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ, ἅπαντα τὰ πρὸς φωτισμὸν τοῦ συμβουλίου συντελοῦντα ἔγγραφα.

Ἡ περὶ σχηματισμοῦ τοῦ συμβουλίου διαταγὴ θέλει κοινοποιεῖσθαι εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν ἐγκαλούμενον διὰ τῆς ἀνωτέρας στρατιωτικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου ἔνθα θέλει συγκροτηθῇ τὸ συμβούλιον.

Τὰ πρὸς φωτισμὸν τοῦ συμβουλίου διαβιβασθησόμενα εἰς τὸν πρόεδρον ἔγγραφα, προκειμένου περὶ ἀξιωματικοῦ ἐν ἀργίᾳ διατελέσαντος ἐπὶ τρία ἔτη συμπεπληρώμενα, πρέπει νὰ διαλαμβάνωσι τὰς αἰτίας τῆς εἰς ἀργίαν μεταβάσεώς του, ὡς καὶ τὰς περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ δοθείσας πληροφορίας παρὰ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Προκειμένου δὲ περὶ καταδικασθέντος διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς ἓξ μηνῶν φυλάκισιν, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐγγράφων, θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι καὶ ἀπόσπασμα τῆς ἀποράσεως.

27. Λαβὼν ὁ πρόεδρος τὴν περὶ σχηματισμοῦ τοῦ συμβουλίου διαταγὴν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τὰ πρὸς φωτισμὸν αὐτοῦ ἔγγραφα, θέλει παραδίδει αὐτὰ εἰς τὸν διορισθησόμενον εἰσαγγελέα, ὀφείλοντα, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ νόμιμον κώλυμα, νὰ παρουσιασθῇ εἰς αὐτὸν, ἅμα μετὰ τὴν περὶ συγκροτήσεως κοινοποίησιν τῆς ἀνωτέρας στρατιωτικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου, ἔνθα θέλει συνέλθει τὸ συμβούλιον· θέλει ἐκδίδει ἔγγραφον διαταγὴν περὶ συγκλήσεως τοῦ συμβουλίου, γνωστοποιῶν εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ τὸν χρόνον, τὸν τόπον καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς συγκλήσεως καὶ ταυτοχρόνως προσκαλεῖ ἁρμοδίως τὸν ἐγκαλούμενον διὰ νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου ὅπως ἀπολογηθῇ.

Ἡ συγκάλεσις τοῦ συμβουλίου, μὴ ὑπαρχόντων ἰσχυρῶν λόγων πρὸς ἀναβολὴν, δὲν θέλει βραδύνει πλέον τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τὴν παραλαβὴν τῆς περὶ σχηματισμοῦ τοῦ συμβουλίου δοθησομένης πρὸς τὸν πρόεδρον διαταγῆς τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

28. Συνελθόντος τοῦ συμβουλίου, ὁ πρόεδρος, ἀφ' οὗ κατὰ διαταγήν του εἰσέλθῃ ἐντὸς τοῦ συνεδρίου ὁ ἐγκαλούμενος ἀξιωματικὸς, ἀναγινώσκει εἰς τὸ συμβούλιον τὰ ἄρθρα 9, 10, 12, 13, 17 καὶ 19 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου τῆς 7 Μαρ. 1851.

29. Μὴ παρουσιασθέντος τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ ἐν τῷ τόπῳ τῆς συνεδριάσεως τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ μὴ δικαιολογήσαντος διὰ νομίμων λόγων τὴν ἀπουσίαν του, τὸ συμβούλιον κάμνει μνείαν περὶ τῆς ἀπουσίας του εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως θέλει προβαίνει εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀνακρίσεως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ εἰσηγητὴς ἀναγινώσκει τὴν περὶ σχηματισμοῦ τοῦ συμβουλίου διαταγὴν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ἅπαντα τὰ διευθυνθέντα παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ὑποθέσεως ἔγγραφα.

30. Ὁ παραπεμπόμενος ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου ἕνεκα ὑπερβάσεως τριῶν ἐν ἀργίᾳ ἐτῶν θέλει ἐπισκέπτεσθαι συνεπείᾳ γνωμοδοτήσεως αὐτοῦ ὑπὸ δύω ἰατρῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἡ δὲ γνώμη αὐτῶν θέλει σημειοῦσθαι εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

31. Οἱ ἰατροὶ καὶ πᾶς ἄλλος καλούμενος νὰ ἐξετασθῇ ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, θέλουν ἐξετάζεσθαι κατ' ἰδίαν καὶ ἀλληλοδιαδόχως· ὁ δὲ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικός, ὡς καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου, δύνανται ν' ἀποτείνωσιν εἰς τοὺς ἐξεταζομένους ὅσας ἤθελον νομίσει ἀναγκαίας ἐρωτήσεις, ἀλλὰ διὰ τοῦ προέδρου.

32. Μετὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου κατάθεσιν τῶν ἐξετασθέντων, ὁ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸς θέλει ἐπιφέρει τὰς παρατηρήσεις του, ὁ δὲ πρόεδρος ἐρωτᾷ ἔπειτα τὰ μέλη ἐὰν ἀρκούντως ἐφωτίσθησαν, καὶ ἀπαφανθέντων τούτων καταφατικῶς, διατάττει ν' ἀποχωρήσῃ ὁ ἐγκαλούμενος, εἰ δὲ τοὐναντίον, θέλει ἐξακολουθῇ ἡ ἀνάκρισις.

33. Περαιωθείσης τῆς ἀνακρίσεως, ὁ πρόεδρος κατὰ τὰς αἰτίας, θέλει θέττει κεχωρισμένως καὶ κατὰ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους τὰ ἑξῆς ζητήματα, δηλαδή·

Διὰ λόγους πειθαρχικούς.

α') Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν διὰ συνήθη ἁπρεπῆ διαγωγήν, ὁ κύριος (σημειοῦται τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ ὁ βαθμὸς, τοῦ ἀνακρινομένου).

β') Ὑπάρχει λόγος διὰ νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα βαρέων περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πταισμάτων ὁ κύριος (σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνακρινομένου).

γ') Ὑπάρχει λόγος διὰ νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα βαρέων ἐναντίον τῆς πειθαρχίας παραπτωμάτων, ὁ κύριος (σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνακρινομένου).

δ') Ὑπάρχει λόγος διὰ νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν διὰ πταίσματα ἐναντίον τῆς τιμῆς ὁ κύριος (σημειοῦται τὸ ὄνομα τὸ ἐπώνυμον, καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνακρινομένου).

Δι' ἀργίαν ὑπερβᾶσαν τὰ τρία ἔτη.

ε') Ὑπάρχει λόγος διὰ νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη διατελῶν ἐν ἀργίᾳ κύριος (σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνακρινομένου).

Διὰ Καταδίκην εἰς φυλάκισιν πλέον τῶν ἓξ μηνῶν.

α') Ὑπάρχει λόγος ὁ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν πλέον τῶν ἓξ μηνῶν κύριος (σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνακρινομένου, νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁμολογουμένως ἀνεπιδέκτου τοῦ νὰ ἀνακληθῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν.

34. Ζήτημα ἄλλο ἀπὸ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ δὲν συγχωρεῖται νὰ τίθεται παρὰ τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

Ἡ ἐπὶ ἑκάστου τῶν ζητημάτων ψηφοφορία θέλει γίνεσθαι μυστικὴ, ἐναποτιθεμένου ἑκάστου τῶν μελῶν ἐντὸς κάλπης ψηφοδέλτιον, ἐν τῷ ὁποίῳ θέλει γράφεσθαι πρὸς καταφασιν ἡ λέξις ναὶ, καὶ πρὸς ἄρνησιν, ἡ λέξις οὔ· ἡ γνώμη τοῦ συμβουλίου θέλει καταρτίζεσθαι ἐκ τῆς πλειονοψηφίας, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν ἐμπεριέχουσαν τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου ἔκθεσιν.

35. Ἡ διαλαμβάνουσα τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου ἔκθεσις, ἥτις θέλει συντάττεσθαι κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχεῖον Γ'. προσαρτώμενον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα τύπον, θέλει ὑπογράφεσθαι ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν καὶ διαβιβάζεσθαι εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τοῦ προέδρου.

36. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου

θέλουν γίνεσθαι κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· τὸ δὲ συμβούλιον θέλει δικαίωσαι αὐτοδικαίως, ἀφοῦ γνωριδοτήσῃ ἐπὶ τῆς πράξεως περὶ ἧς συνεκλέσθη.

Γενικαὶ διατάξεις.

37. Οἱ ἐν ἀργίᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικοὶ ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ τάξεως καὶ ὑποταγῆς γενικὰς διατάξεις, ἐπιτηρούμενοι παρὰ τῆς προϊσταμένης στρατιωτικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου ἔνθα ἤθελον εὑρίσκει, ἥτις ὑποχρεοῦται ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτῶν ἐμπεριστατωμένως καθ' ἑκάστην πρώτην τοῦ μηνός.

38. Διὰ νὰ ὁρισθῇ εἰς τίνα τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ περὶ καταστάσεων τῶν ἀξιωματικῶν νόμου διαλαμβανομένων κατηγοριῶν ὑπάγονται οἱ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος διατάγματος τεθέντες καὶ εἰσέτι δικτελοῦντες εἰς ἀργίαν ἀξιωματικοί, καὶ διὰ νὰ διαταχθῶσιν ἀκολούθως τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ῥηθέντος νόμου διαταχθέντα, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν θέλει διορίσει τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν ἀνωτέρων ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν καὶ ἑνὸς ὑπολοχαγοῦ ὡς γραμματέως καὶ μὴν ἔχοντος ψῆφον, ἥτις βασιζομένη ἐπὶ τῶν ὑποίων θέλει πέμψει εἰς αὐτὴν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διαταγμάτων καὶ ἐκθέσεων περὶ τῆς εἰς ἀργίαν μεταθέσεως ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ἀξιωματικῶν, θέλει καταστρώσει ἀκριβῆ ἐνομαστικὸν κατάλογον αὐτῶν, κατὰ βαθμὸν καὶ ἀρχαιότητα, καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1832.

---

331 *Δ. Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Πατρῶν.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Αἱ περὶ ἀποζημιώσεων τῶν Παγραίων πράξεις τῆς τε σαλτοποιητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς παρ' Ἡμῶν διορισθείσης ἀναθεωρητικῆς, αἱ ἐνεργηθεῖσαι δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 2771 καὶ 3909 ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1830 καὶ 26 Ἰουνίου 1834 Διαταγμάτων τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀπὸ 17 (29) Αὐγούστου 1836 καὶ ἀπὸ καὶ 10 (22) Ὀκτωβρίου 1837 Ἡμετέρων Βασ. Διαταγμάτων, καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδοθεισῶν παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ὁδηγιῶν, ἐπικυροῦνται καὶ θέλουσιν ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τὰ παραχωρητήρια ἐπ' ὀνόματι ἑκάστου τῶν λαβόντων καὶ λαμβανόντων ἐθνικὰ οἰκόπεδα λόγῳ ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς, ἐὰν παρέδωσαν ἢ παραδώσωσιν ἤδη τὰ εἰς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν ἰδιόκτητα αὐτῶν οἰκόπεδα, ἐλεύθερα οἰκοδομῆς, ὑποθήκης καὶ παντὸς βάρους ἢ ἐκνικήσεως.

Τὸ δημόσιον δύναται ν' ἀπαιτήσῃ πρώτην ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ παραχωρηθέντος ἢ παραχωρηθησομένου ἐθνικοῦ οἰκοπέδου, ἢ ἄλλην ἐξασφάλισιν, ὅταν κρίνῃ αὐτὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ διὰ πᾶσαν ἐκνίκησιν τοῦ δοθέντος εἰς ἀνταλλαγμα ἰδιοκτήτου οἰκοπέδου.

Ἡ ὑποθήκη ἢ ἐξασφάλισις λαμβάνεται ἐπὶ δέκα ἔτη διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ εἰς ἀνταλλαγμα δοθέντος ἰδιωτικοῦ οἰκοπέδου.

2. Θέλουσιν ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου παραχωρητήρια, καὶ διὰ τὰ δυνάμει εἰδικῶν Βασ. Διαταγμάτων πρὸς ἀποζημίωσιν ἰδιοκτήτων οἰκοπέδων παραχωρηθέντα ἐθνικὰ οἰκόπεδα, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναθεωρηθῇ ἡ ἔκτασις τῶν παραχωρηθέντων ἐθνικῶν οἰκοπέδων, καὶ βεβαιωθῇ, ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος πρὸς τὸ δημόσιον παράδοσις τῶν ἰδιοκτήτων οἰκοπέδων.

3. Περὶ τῶν διαθέσεως τῆς σαλτοποιητικῆς ἐπιτροπῆς κατακληροθέντων ἐθνικῶν οἰκοπέδων ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ὑπόκεινται οἱ λαβόντες αὐτὰ εἰς τὰ ληφθησόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα θέλει

ληρθῆ ἰδιαίτερον μέτρον.

4. Ὅσα ἐκ τῶν διὰ κλήρου διατεθέντων ἢ διατεθησομένων ἐθνικῶν οἰκοπέδων κατέχονται αὐθαιρέτως παρ' ἄλλων, θέλουσι παραχωρηθῆ εἰς τοὺς λαχόντας αὐτὰ, ἀφοῦ ἐνικηθῶσι καὶ περιέλθωσιν εἰς τὴν καταχὴν τοῦ δημοσίου.

Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀποφασίσωμεν ἀκολούθως περὶ τῶν αὐθαιρέτως κατεχομένων οἰκοπέδων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνηγέρθησαν οἰκοδομαὶ ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 6 χιλιάδων δραχμῶν.

5. Οἱ ἔχοντες δικαίωμα εἰς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν, κατέχοντες δὲ αὐθαιρέτως ἐθνικὰ οἰκόπεδα, ὡς καὶ οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ τελευταίου §. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δὲν λαμβάνουν ἀποζημίωσιν, οἱ μὲν πρῶτοι ἐωσοῦ δὲν παραιτήσωσιν ἐκουσίως, ἢ δὲν ἀποβληθῶσι δικαστικῶς τοῦ αὐθαιρέτως παρ' αὐτῶν κατεχομένου ἐθνικοῦ οἰκοπέδου, οἱ δὲ δεύτεροι μεχρισοῦ δὲν συμμορφωθῶσι μὲ τὸ περὶ τῶν τοιούτων οἰκοδομῶν ληφθησόμενον μέτρον.

6. Τὰ ἐξ ἰδιοκτήτων ἀγρῶν κατὰ τὴν κάτω πόλιν σχηματισθέντα κατὰ τὸ ἄρθρον. 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2771 διατάγματος τοῦ Κυβερνήτου οἰκόπεδα καὶ ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς ἐκλεχθέντα συνεπείᾳ τῆς κληρώσεως, δὲν θέλουν παραχωρηθῆ εἰς αὐτοὺς, ἐὰν κατέχωνται εἰσέτι ὑπὸ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν πρὶν ἢ ἐνεργηθῆ ἡ κατὰ τὸ μνηθὲν 4 ἄρθρον τοῦ ψηφίσματος κανονιζομένη ἀποζημίωσις εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας.

7. Οἱ μήπω ἀποζημιωθέντες πολῖται θέλουσιν ἀποζημιωθῆ διὰ κλήρου κατὰ τὰ περὶ τούτων διατάγματα καὶ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδοθείσας παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ὁδηγίας, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκδώσει καὶ διὰ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀνταλλαγὰς ταύτας τὰ παραχωρητήρια, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι καὶ παρ' αὐτῶν τὰ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονιζόμενα.

8. Ἐὰν τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν διαθέσιμα ἐθνικὰ οἰκόπεδα δὲν ἐξαρκέσωσι πρὸς ὁλοσχερῆ ἀποζημίωσιν τῶν ἐκ τοῦ σχεδίου προσβλητῶν ἰδιοκτησιῶν καὶ τῶν εἰς ἀνταλλαγμα δοθησομένων, τὸ σχέδιον τῆς πόλεως θέλει ἐπεκταθῆ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διὰ τῆς προσθήκης μιᾶς ἢ καὶ δύο ἐγγραμμῶν.

Τὸ σχέδιον τῶν ὡς ἀνωτέρω προστεθησομένων δύο γραμμῶν, καὶ ἡ εἰς τετράγωνα αὐτῶν κανονικὴ διαίρεσις θέλει ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἔγκρισίν μας.

9. Οἱ ἰδιοκτῆται τῆς ἄνω πόλεως τῶν ὁποίων τὰ οἰκόπεδα δὲν προσεβλήθησαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου, ἀλλὰ μόνῳ ἀνταλλαγῆς ἐζητήσαντο ἕτερα κατὰ τὴν κάτω πόλιν ἐθν. οἰκόπεδα, δὲν παρέδοσαν δὲ εἰς τὸ δημόσιον τὰ ἰδιόκτητα αὐτῶν οἰκόπεδα, οὐδὲ τὸ δημόσιον διέθεσεν αὐτὰ πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλων πολιτῶν, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἤδη ἀπαίτησιν ἀνταλλαγῆς ἐπὶ τῶν προστεθησομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 8 δύο νέων γραμμῶν.

10. Πᾶσα ἀπαίτησις περὶ ἀνταλλαγῆς γηπέδου κειμένου ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως εἶναι ἀπαράδεκτος ὡς ἀνταίνουσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2771 διάταγμα, καὶ τὰ μετὰ ταῦτα ἐκδοθέντα διατάγματα, ἑπομένως πᾶσα μέχρι τοῦδε γενομένη ὑπὸ τῆς τακτοποιητικῆς ἐπιτροπῆς ἢ ἄλλης τινὸς ἀρχῆς παραχώρησις ἐθν. οἰκοπέδου λόγῳ τοιαύτης ἀνταλλαγῆς θεωρεῖται ἄκυρος.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Ὀκτωβρ. 1852.

---

832 Δ. Περὶ συγκροτήσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου

Ο Θ Ο Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ Θ'. ἄρθρον τοῦ Σ'. Νόμου.

Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνό-

δου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν ἑκάστης Ἐπιπορπῆς, οἱ μετὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν Σ. Ἀρχιερέως τὸ Ἐπισκοπικὸν δικαστήριον συγκροτήσοντες πρὸς ἐκδίκασιν ἐκκλησιαστικῶν παραβάσεων καὶ παρεκτροπῶν, πραττομένων ἀπὸ Κληρικοὺς τελοῦντας ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν αὐτοῦ τοῦ Ἀρχιερέως, προσδιορίζονται ἐφάπαξ οἱ ἑξῆς.

1) Ὁ Οἰκονόμος, 2) Ὁ Σακελλάριος, 3) Ὁ Χαρτοφύλαξ καὶ 4) Ὁ Πρωτέκδικος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Σεπτεμβρ. 1852.

---

833 Δ. *Περὶ τῆς εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα παρακαταθέσεως τῶν ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας τῶν δραπετῶν κληρούχων κτλ. προερχομένων χρημάτων.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἐδ. 8 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 11 τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1851 Νόμου περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας τῶν δραπετῶν, ἢ μὴ ἐμφανισθέντων ἐγκαίρως εἰς τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς κληρούχων, ἢ ἐκ τῆς συνεισφορᾶς τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ τῶν δήμων προερχόμενα χρήματα, ἅτινα εἶσι προωρισμένα εἰς πληρωμὴν τῶν ἀντικαταστατῶν τῶν κληρούχων τούτων, θέλουσι παρακατατίθεσθαι εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν ἕκαστος κληροῦχος ἀνήκει, καὶ θέλουσι διδέσθαι παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου, διατυπ. τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περὶ παρακαταθηκῶν ὡρισμένων διατάξεων, εἰς τὸν στρατευσάμενον μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐν τῷ στρατῷ τῆς γραμμῆς τετραετοῦς ὑπηρεσίας του, ἅμα οὗτος ἐμφανίσῃ τὴν ταυτικὴν ἀφειξίν του διαλαμβάνουσαν, ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὸ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν προσδιορισθὲν ποσόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1852.

---

834 Δ. *Περὶ διαλύσεως τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν τοῦ Β. ναυστάθμου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1843 Ἡμέτερον Διάταγμα καὶ τὸν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1847 ὀργανικὸν νόμον τοῦ διευθυντηρίου τοῦ ναυστάθμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α') Διαλύομεν τὸν παρὰ τῷ Ἡμετέρῳ Βασ. ναυστάθμῳ λόχον τῶν τεχνιτῶν τοῦ ναυτικοῦ.

β'.) Οἱ μέχρι τοῦδε διατελοῦντες εἰς τὸν λόχον ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ μετατίθενται εἰς ὃ ἀνήκουσι σῶμα, οἱ δὲ εἰς τὸ ναυτικὸν ἀνήκοντες εἰς τοὺς διαθεσίμους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1852.

---

835 Δ. *Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου ἐκδοθέντος Νόμου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου τ. ε. Νόμου, περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ τρία μέλη τῆς διὰ τὸν ἀναλογισμὸν τῆς δαπάνης ἐπὶ τῶν κατακλυζομένων καὶ εἰς πλημμύρας ὑποκειμένων γαιῶν ἐπιτροπῆς, θέλουν διορίσει ἐκ συμφώνου τὰ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖα ἐκλέγοντα αὐτὰ ἐκ τριπλασίου ἀριθμοῦ ὑποψηφίων, τοὺς ὁποίους θέλουν προτείνει ὁ Ἔπαρχος καὶ ὁ οἰκονομικὸς Ἔφορος Λεβαδείας. Τὰ δὲ ὑπολειπόμενα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐπιτροπῆς δύο ἕτερα μέλη θέλουν διορίσει οἱ ἰδιοκτῆται τῶν γαιῶν ἐντὸς 30 ἡμερῶν, εἰδοποιούμενοι διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθησομένου καὶ δὶς ἐπ' ἐκκλησίας ἀνα-

γνωσθησομένου κατὰ δύο ἀκολούθους κυριακὰς προγράμματος τοῦ ἐπάρχου, καὶ δι' ὀνομαστικῶν πρὸς ἕνα ἕκαστον προσκλήσεων, τόσον περὶ τούτου, καθ' ὅσον καὶ περὶ τῆς ἡμέρας, τῆς ὥρας καὶ τοῦ μέρους, ὅπου πρέπει νὰ συνέλθουν ἅπαντες παρεισταμένου καὶ τοῦ δημοσίου εἰς τὴν συνέλευσιν διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δι' ὅσας ἔχει γαίας.

Ἡ ἐπίδοσις τῶν ὀνομαστικῶν προσκλήσεων πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει, καὶ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἐλλείψεώς τινος ἐκ τῆς κατοικίας του, θέλει ἐνεργεῖσθαι αὕτη κατὰ τὸ ἄρθρ. 143 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

2. Ἐὰν ἅπαντες οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἤθελον συνέλθει, δύνανται τὰ δύο τρίτα τῶν παρόντων ἐκ τοῦ καταλόγου νὰ προβῶσι καὶ φέρουν εἰς πέρας τὸν διορισμὸν τῶν μελῶν διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας.

3. Καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ἤθελον συνέλθει ἢ δὲν ἤθελον διορίσει τί ἰδιοκτῆται τὰ εἰρημένα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ὁριζομένης προθεσμίας, ὁ ἔπαρχος θέλει ὑποβάλει εἰς τὸν νομάρχην τὴν περὶ τούτου ἔκθεσίν του μετὰ τῶν περὶ δημοσιεύσεως τοῦ προγράμματος πιστοποιητικῶν, διὰ νὰ ζητῆται παρ' αὐτοῦ ὁ διορισμὸς των ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν.

4. Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα διοριζομένη ἐπιτροπὴ, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα της θέλει δώσει ἐνώπιον τοῦ εἰρηναδικείου τὸν διὰ τοὺς πραγματογνώμονας ἀπαιτούμενον ὅρκον κατὰ τὸ ἄρθρ. 288 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ μετὰ τοῦτο μεταβαίνουσα ἐπιτοπίως θέλει ἐνεργεῖ συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν εἰς κλάσεις κατάταξιν τῶν γαιῶν, καθὼς καὶ τὸν ἀναλογισμὸν τῆς δαπάνης συμπεριλαμβάνουσα εἰς ταύτην καὶ τὴν ἀντιμισθίαν καὶ τὰ ἔξοδα τῶν πραγματογνωμόνων, ἅτινα θέλει προσδιορίσει ὁ ἔπαρχος ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1835 Β. Διατάγματος περὶ τῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων κλπ.

Τὴν ἀντιμισθίαν καὶ τὰ ἔξοδα τῶν πραγματογνωμόνων εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους θέλει προσδιορίζει ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν, ὁσάκις δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ἕδρα του.

Ὁ Ἔπαρ. μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ἀναλογισμοῦ τῆς δαπάνης παραπέμπει ἐπιτροπῆς θέλει δημοσιεύσει τὸ ἀνήκων πρόγραμμά του περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τοῦ σχεδίου εἰς τὰ τόπ νόμου προσδιωρισμένα μέρη καὶ διὰ συγχρόνων ὀνομαστικῶν προσκλήσεων πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν ἰδιοκτητῶν κατὰ τὰ τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος ὡρισμένα θέλει προσκαλεῖ αὐτοὺς διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν καὶ εἰσάξουν, ὅσοι ἔχουν τὰς ἐνστάσεις των εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ προγράμματος, αἵτινες ἄλλως θεωροῦνται ἀπαράδεκτοι μετὰ τὴν εἰρημένην προθεσμίαν κατὰ τὸν Νόμον.

6. Ἡ ἀγωγὴ τῶν ἐχόντων ἐνστάσεις ἐκτὸς τοῦ προσώπου, ἢ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα δύναται νὰ ἀφορᾷ, πρέπει νὰ ἐπιδίδηται καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον διὰ νὰ παρίσταται εἰς τὴν δίκην καὶ τὸ δημόσιον, ὅταν διὰ ταύτης προσβάλλωνται εἴτ' ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως τὰ συμφέροντά του.

7. Τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἀναλογισμοῦ τῆς δαπάνης, μετὰ τὴν ἐκδίκασιν ὅλων τῶν ἐνστάσεων, τροποποιούμενον κατὰ τὰς ὁριστικὰς καταστάσας ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου, θέλει μένει εἰς τὸ ἐπαρχεῖον ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ ἐπικυρωμένα θέλουν διευθύνεσθαι παρὰ τοῦ ἐπάρχου πρὸς τὸν ἐπαρχιακὸν ταμίαν, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ εἴσπραξις τοῦ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἰδιοκτητῶν ἀναλογοῦντος ποσοῦ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 10 καὶ 11 τοῦ νόμου, καὶ πρὸς τὴν νομαρχίαν καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖα.

8. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ διεύθυνσις τῶν ὑδρομελιῶν ἔργων θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ

τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων καὶ συμφώνως μετὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 13—15 τοῦ Νόμου ὁριζόμενα περὶ τῆς ἐπιτηρούσης ἐπιτροπῆς, ἧς τὰ δύο μέλη θέλει διορίζει τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπάρχου, καὶ τὸ τρίτον οἱ ἰδιοκτῆται κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

9. Τὰ καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὑπολογισθέντων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἀναγκαίως θεωρούμενα ἔξοδα, ἐγκρινόμενα διὰ Βασ. Διατάγματος θέλουν ἀναλογίζεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας παρὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος διωρισμένης ἐπιτροπῆς καὶ θέλουν καταβάλλεσθαι παρ' αὐτῶν εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον, τὰ δὲ διὰ τὴν συντήρησιν καὶ προφύλαξιν τῶν τετελεσμένων ὑδραυλικῶν ἔργων ἀπαιτούμενα τακτικὰ ἐτήσια ἔξοδα, προϋπολογιζόμενα παρὰ τοῦ μηχανικοῦ καὶ ἐγκρινόμενα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν θέλουν ἀναλογίζεσθαι παρὰ τοῦ ἐπάρχου εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ πληρώνεσθαι παρ' αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν τῆς εἰς τὰς δαπάνας τῆς ἐκτελέσεως συμμετοχῆς των, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν καὶ τῶν διατάξεων τῶν περὶ τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον Νόμων καὶ Βασ. Διαταγμάτων. Τὸ αὐτὸ δὲ θέλει ἐνεργεῖσθαι καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ἐκτελέσεως ἀπροβλέπτου τινὸς καὶ κατεπειγούσης ἐργασίας.

10. Ὁ διορισμὸς τῶν παρὰ τοῦ μηχανικοῦ προτεινομένων διαυγοφυλάκων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ νομάρχου ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ δια τοὺς ἀγροφύλακας ἀπαιτούμενα προσόντα, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 31 Σεπτεμβρίου 1836 Βασ. Διατάγματος, περὶ προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν, καὶ θέλει πιστοποιεῖσθαι πρὸς τὰς ἀρμοδίους ἀρχάς. Τὸν δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ὅρκον των θέλουν δίδει καὶ οἱ διαυγοφύλακες ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

14. Τὰς εἰς τὰ ὑδραυλικὰ ἔργα πραττομένας ζημίας θέλουν ἀνακαλύπτει καὶ πιστοποιεῖ διὰ πρωτοκόλλου οἱ διαυγοφύλακες σύμφωνα μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ ἀνωτέρω Βασ. Διατάγματος ὁριζόμενα, τὸ δὲ πρωτόκολλόν των θέλουν στέλλει εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὸν ἔπαρχον διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Νόμου.

12. Αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου Νόμου, καὶ αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐν τῷ παράντι ἐνδιαλαμβανόμεναι θέλουν ἰσχύει καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, μέχρι τῆς ἐκδόσεως γενικοῦ Νόμου, περὶ ἀποξηράνσεως ἑλῶν, τὰ δὲ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἀπαιτούμενα ἔξοδα ἀναλογιζόμενα θέλουν καταβάλλεσθαι ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιοκτητῶν, συμμετέχοντος ἀναλόγως τούτων καὶ τοῦ δημοσίου δι' ὅσας ἥθελεν ἔχει γαίας κατακλυζομένας ἢ ὑποκειμένας εἰς πλημμύρας.

13. Τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων ὑδραυλικῶν ἔργων κατὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους δύνανται νὰ προκαλέσωσι δι' ἀναφορῶν των καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κατακλυζομένων γαιῶν, καὶ οἱ γείτονες, καὶ αἱ ἀρμόδιαι δημοτικαὶ ἀρχαί, καὶ αἱ προϊστάμεναι αὐτῶν διοικητικαί ἐὰν ὑπάρχωσι λόγοι.

14. Πρὶν ἡ διαταχθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἐπιτόπιαι ἀκριβεῖς ἐξετάσεις παρ' ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς συγκειμένης παρὰ τοῦ νομοϊατροῦ, παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ ἢ γεωμέτρου, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, καὶ δύο ἐκ τῶν σημαντικωτέρων ἰδιοκτητῶν, τοὺς ὁποίους θέλει διορίζει ὁ ἀρμόδιος νομάρχης, καὶ ἐὰν ἐκ τῶν ἐξετάσεων τούτων ἀποδειχθῇ ἡ ἀνάγκη καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἐκτελέσεως θέλει διατάττεσθαι ἡ σύνταξις τοῦ ἀνήκοντος σχεδίου καὶ προϋπολογισμοῦ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου μηχανικοῦ ἢ ἄλλου ἐπὶ τούτῳ ἀπεσταλμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνταχθέντος σχεδίου τούτου

καὶ προϋπολογισμοῦ, λαμβάνων ὁ νομάρχης τὴν γνώμην καὶ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἄλλων ἐχόντων συμφέρον ὡς πρὸς τὸ ὠφέλιμον, ἢ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, θέλει ὑποβάλλει αὐτὰ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐκθέσεώς του εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον. Τὸ δὲ Ὑπουργεῖον ἐὰν τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον δύναται νὰ διατάξῃ νὰ ἐνεργηθῶσι καὶ νέαι ἐξετάσεις πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου καὶ προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ὀκτωβρ 1852.

———

836 Ν. ΣΙ΄. Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1852.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

1. Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομισμάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ τὰ προσηρτημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐξακολουθήσει ἡ εἴσπραξις κατὰ τὸ 1852 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περί τινων ἐσόδων Νόμων.

2. Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1852 ὑπολογίζονται εἰς δραχ. δέκα ἑπτὰ ἑκατομμύρια, διακοσίας τεσσαράκοντα ἑπτὰ χιλιάδας, ἐννακοσίας εἴκοσι ἓξ, ἀριθμὸς 17, 247, 926. προστίθενται δ' εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, ὀκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων, τετρακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν πεντήκοντα ὀκτώ, ἀρ. 3,835.473:58, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1852 τὰ ἔσοδα ἐκεῖνα ὅσα παράγονται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

3. Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1852, παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1853. Τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα, καταλογίζονται εἰς τὰ ἔσοδα τῶν ἑπομένων ἐτῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ εἴσπραξις. σημειοῦνται δὲ ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένῳ « ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων. »

4. Τὰ περὶ λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κατά τε τὴν χρῆσιν καὶ ἐνιαύσιον διαχείρισιν κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1852 Νόμου.

5. Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου παρὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα ἀπαγορεύεται ἡ εἴσπραξις, τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπίεσει πᾶς ὑπάλληλος, εἴτε διατάξας, εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἴσπραξιν, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς καταδίωξιν ἰδιαίτερα ἄδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς· ἐπιφυλαττομένης καὶ τοῦ πρὸσέτι καὶ τοῦ ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ὀκτωβρ. 1852. Ἐκυρώθη τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ.

———

837. Ν. ΣΙΑ΄. Περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1852.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

1. Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1852 προσδιορίζονται εἰς δρ. δέκα ἑννέα ἑκατομμύρια, πεντακοσίας ἑννέα χιλιάδας, τετρακοσίας τεσσαράκοντα ὀκτὼ καὶ λεπτὰ ἑβδομήκοντα ἓν ἀρ. 19,509, 448.71 καὶ διὰ τὸ ποσὸν χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμενα κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ὡς ἑξῆς.

Α΄. Εἰς χρέος δημόσιον, ἤτοι εἰς τόκους καὶ χρεολύσιον τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων δανείου δρ. ἰ. 83ῆ. 473. 58. Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἔξοδα

αὐτοῦ δρ. 50,376:22. Εἰς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβολῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων δρ. 400,000. Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους δρ. 14,500. Εἰς συντάξεις δρ. 408,901:12.

Β'. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν δραχ. 1,000,000.

Γ'. Εἰς ἀποζημ. τῶν βουλ. σωμάτων δρ 400,00.

Δ'. Εἰς τὴν γενικ. ὑπηρες. τῶν ὑπουργείων τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτ. σχέσεων δρ. 534,828:59. Τῆς Δικαιοσύνης 1,360,847:22. Τῶν Ἐσωτερικῶν δρ. 1,702,000. Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως δραχ. 880,882 83. Τῶν Στρατιωτικῶν 4,948 664:07. Τῶν Ναυτικ. δρ. 1,446,060:65 τῶν Οἰκονομικῶν δρ. 949,965:53.

Ε'. Εἰς τὰ ἔξοδα Διοικήσεως ἐπιστασ. καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων δρ. 1,332, 305.

ΣΤ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς δρ. 276, 656: 90.

Τὸ ὅλον δαχμαὶ 19,509,648:71.

Ἀνήκουν δ' εἰς τὴν χρῆσιν ἑκάστου ἔτους τὰ ἔξοδα, μόνον ἐκεῖνα ὅσα ὀφείλονται δι' ὑπηρεσίας ἐκτελεσθείσας, ἢ διὰ πράγματα χορηγηθέντα ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἔτους.

2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἔξοδα θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1852 ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὁποῖα δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

3. Αἱ ἀνωτέρω χορηγούμεναι πιστώσεις θέλουν διανέμεσθαι καθ' ἕκαστον μῆνα καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὑπουργῶν δυνάμει Βασιλ. διαταγμάτων, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, τῶν στηριζομένων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, Β. Διατάγματα ἢ Κανονισμούς.

4. Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δι' ὁποιασδήποτε εἰδικοῦ πόρου ν' αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεισῶν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας των πιστώσεων· ἐὰν ἐπομένως κινητὰ ἢ ἀκίνητα, εἰς τὴν διάθεσίν των εὑρισκόμενα πωληθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1852, τὸ τίμημα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Εἰς τὰ ἔσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστρεφόμενα χρήματα διὰ πληρωμὰς ἐνταλμάτων ἀκαταλλήλως ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐπιστροφὴ αὐτῶν γίνηται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς ἀνηκούσης χρήσεως, ἢ ὅταν δὲν παρουσιάζηται ἀνάγκη ἐπαναφορᾶς τοῦ ποσοῦ αὐτῶν εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου.

5. Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1852 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, ὁπότε κλείνονται ὁριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν ὑπουργείων, καὶ θεωροῦνται ἄκυρα τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδοθέντα μήπω δὲ πληρωθέντα ἐντάλματα.

6 Αἱ δὲ διὰ τῶν ἐτησίων προϋπολογισμῶν, εἴτε καὶ δι' εἰδικῶν νόμων χορηγούμεναι πιστώσεις διὰ δημόσια ἔργα, ἢ γενικὰ βοηθήματα ἰσχύουν μέχρι τῆς ἀπαπερατώσεως τῶν ἔργων διὰ τὰ ὁποῖα ἐχορηγήθησαν, ἐὰν ἡ ἔναρξις αὐτῶν ἐγένετο διαρκούσης τῆς χρήσεως. Τὰ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους μένοντα διαθέσιμα ὑπόλοιπα τῶν τοιούτων πιστώσεων μεταφέρονται αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἑπομένου ἔτους. Τὰ ὑπουργεῖα ὀφείλουσι νὰ παρουσιάζωσι μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ λογαριασμὸν ἰδιαίτερον τῶν δαπανηθέντων δι' ἕκαστον τῶν ἐπιμελείᾳ αὐτῶν ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

7. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένων πιστώσεων, ἐὰν αὗται ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξαρκέσωσι διὰ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1852, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν.

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης. Διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ὑποδίκων· Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων· Δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων· Δι' ἔξοδα ἐκτελέσεως ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν. Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας· Διὰ διατροφὴν καὶ διατήρησιν καταδίκων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων. Διὰ δικαιώματα καὶ προμηθείας χαρτοσήμου· Διὰ παραχωρήσεις ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν εἰς τοὺς δήμους. Δι' ἔξοδα καλλιεργείας τῶν ἁλικῶν καὶ μετακομίσεως τῶν ἁλάτων.

Δι' ὃν δύναμει τοῦ παρόντος ἄρθρου χορηγηθησόμεναι πιστώσεις εἰς ἓν νομοσχέδιον συγκεφαλαιωθησόμεναι θέλουν ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς ἐπιψήφισιν ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν συνάδῳ.

8. Ἕκαστος ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντὸς τῶν πρώτων 15 ἡμερῶν τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1853 νὰ συντάξῃ καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1852. Ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1854 τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ταύτης, διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν χορηγηθεισῶν αὐτῷ πιστώσεων.

9. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ 1853 ἔτους τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διὰ τὸ ἔτος 1852 καὶ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1852, καὶ χάριν πληροφορίας νὰ ὑποβάλῃ αὐτὰ εἰς τὰς Βουλάς, μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ἐνδιαλαμβανομένων προσωρινῶν καταστάσεων τῶν ὑπουργείων, ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1854 ὀφείλει νὰ ἔχῃ συντεταγμένον καὶ τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσ. 1852 ὅστις πάλιν μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρ. 8 διαλαμβανομένων ὁριστικῶν ἀπολογισμῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων, θέλει ὑποβληθῆ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὰς βουλὰς, διὰ νὰ ἐκδοθῇ ὁ κυρῶν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1852 νόμος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ὀκτωβ. 1853.

Ἐκυρώθη τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ.

---

838. Δ· Περὶ προσδιορισμοῦ χειμερινῆς καὶ ἐαρινῆς ἕδρας τοῦ δήμου Θέρμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ νῦν πρωτεύουσα τοῦ δήμου Θέρμου τὸ χωρίον Λιγοστιάνα εἶναι ἀπόκεντρον καὶ ἐπομένως ἀκατάλληλον, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ τε δημοτικοῦ συμβουλίου Θέρμου καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Τριχωνίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἀντὶ τοῦ χωρίου Λιγόστινα προσδιορίζεται ὡς χειμερινὴ μὲν ἕδρα τοῦ δήμου Θέρμου τὸ χωρίον Καινούριον, ὡς θερινὴ δὲ τὸ χωρίον Ἀελίχοβα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1853.

---

839. Δ· Περὶ κατεδαφίσεως τῶν ἐπὶ παραβάσει τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως τινος ἀνεγερθέντων οἰκοδομημάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ὑπ' ὄψιν λαβόντες τὸ ἄρθρον ά. τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν Β. Διατάγματος ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1836 ἐφαρμοσθὲν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τοῦ βασιλείου διὰ Διατάγματος τῆς 5 Ἰουνίου 1842, καθ' ὃ ὁ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου πόλεώς τινος μηχανικὸς ἢ ἀρχιτέκτων ὑποχρεοῦται νὰ ἰσοπεδώσῃ καὶ καθορίσῃ τὸ οἰκόπεδον δι' ἐξόδων τοῦ ἰδιοκτήτου μὴ φυλάξαντος τὴν εὐθυγραμμίαν καὶ ἰσοπέδωσιν αἱ ὁποῖαι τῷ διεγράφησαν.

Τὸ ἄρθρον 598 τοῦ ποιν. νόμου, κατὰ τὸ ὁποῖον τιμωρεῖται ὁ οἰκοδομῶν ἐπὶ παραβάσει τοῦ διωρισμένου τῆς οἰκοδομῆς τόπου.

Τὸ ἄρθρον 608 τοῦ αὐτοῦ νόμου, καθ' ὃ ἡ ἀρχὴ διατάσσει τὴν κατεδάφισιν τῶν

εἰς τὴν διάταξιν ἀντιβαινόντων οἰκοδομημάτων.

Τὸ ἄρθρον 13. § 36 τοῦ περὶ καθηκόντων τῶν νομαρχῶν Β. Διατάγματος τῆς 5 Δεκεμβρίου 1845, τὸ ἐπιβάλλον εἰς τοὺς Νομάρχους τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ἐπιτηρῶσιν εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περὶ οἰκοδομῶν κατὰ τὰ ἐγκριθέντα σχέδια.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

2. Ἀρμόδιος πρὸς κατεδάφισιν οἰκοδομήματος ἀνεγερθέντος ἐπὶ παραβάσει τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεώς τινος εἶναι ὁ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τούτου μηχανικὸς ἢ ἀρχιτέκτων.

2. Ἅμα ἀνακαλυπτομένης παραβάσεώς τινος ὁ μηχανικὸς θέλει μεταβαίνει ἐπὶ τόπου καὶ συντάττει πρωτόκολλον περὶ αὐτῆς, μετὰ διαγράμματος ἐμφαίνοντος ἀκριβῶς τὴν παράβασιν καὶ τὴν ἔκτασίν της· ἐπὶ δὲ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τούτου ἀποστελλομένου πάραυτα πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον προσκαλεῖ ἐγγράφως τὸν ἰδιοκτήτην τῆς οἰκοδομῆς, τῆς ἐπὶ παραβάσει τοῦ σχεδίου ἀνεγερθείσης, νὰ κατεδαφίσῃ τὸ εἰς τὴν γραμμὴν ἀντιβαῖνον μέρος τῆς οἰκοδομῆς του ἐντὸς ἀναλόγου προθεσμίας ὁριζομένης ἐν τῇ προσκλήσει· ὁ ἰδιοκτήτης εἰδοποιεῖται συγχρόνως ὅτι εἰς περίστασιν, καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἐνεργήσει τὴν κατεδάφισιν ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας, αὐτὴ θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου ά. τοῦ ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1836 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν Β' Διατάγματος, ἐφαρμοσθέντος καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τοῦ βασιλείου διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 5 Ἰουνίου 1842.

Μετὰ τῆς προσκλήσεως ταύτης θέλει διαβιβάζεσθαι πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τοῦ διατάγματος.

3. Ὁ ἰδιοκτήτης δύναται ἐντὸς δεκαημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ προσκλήσεως νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν πρᾶξιν τοῦ μηχανικοῦ, τὴν χαρακτηρίζουσαν τὸ οἰκοδόμημά του ὡς ἀντιβαῖνον εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου, δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ὁριστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς αὐτοψίας, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 4 ἐδάφιον 2 τοῦ ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1836 προμνημονευομένου Β. Διατάγματος.

Ἡ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀναφορὰ διαβιβάζεται διὰ τῆς ἀνωτέρας ἐπιτοπίου διοικητικῆς ἀρχῆς, ἥτις ὀφείλει νὰ δίδῃ πρὸς τὸν πολίτην ἀπόδειξιν παραλαβῆς τῆς ἀναφορᾶς του· ἡ αὐτὴ ἀρχὴ διατάσσει συγχρόνως τὴν ἀναστολὴν τῆς κατὰ δαφίσεως τῆς εἰς τὸ σχέδιον ἀντιβαινούσης οἰκοδομῆς, μέχρις οὗ ἀποφανθῇ τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως.

Ἐν περιπτώσει ἐπικυρώσεως τῆς πράξεως τοῦ μηχανικοῦ θέλει ἐκτελεσθῆναι αὕτη ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου.

Ἐὰν τὸ κατεδαφιστέον οἰκοδόμημα κατέχηται ἀπὸ πρίτους ὑπὸ ἐνοίκιον ἢ ἄλλως ὁπωσδήποτε οἱ τοιοῦτοι εἰδοποιοῦνται ἐπὶ τούτῳ καὶ προσκαλοῦνται νὰ ἐκκενώσωσι τὸ οἰκοδόμημα, οἱ ἀρνούμενοι ὑποχρεοῦνται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, ἀφ' οὗ πρῶτον συντάξῃ πρωτόκολλον περὶ τε τῆς ἀρνήσεως καὶ τῆς περαιτέρω ἐνεργείας.

4. Μὴ ἀποπερατωμένης τῆς κατεδαφίσεως ἐντὸς τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁρισθείσης προθεσμίας, ὁ μηχανικὸς βεβαιοῖ διὰ πρωτοκόλλου τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεώς του καὶ συνεννοούμενος μετὰ τῆς ἁρμοδίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἐπιλαμβάνεται τῆς κατεδαφίσεως μεταχειριζόμενος πρὸς τοῦτο ἡμερομισθίους ἐργάτας, τοὺς ὁποίους θέλει ἐπιτηρεῖ, ὅπως, κατεδαφιζομένου μόνον τοῦ μέρους τῆς οἰκοδομῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἢ πλατείας ὑφισταμένου, μὴ βλάπτηται τὸ ὑπόλοιπον οἰκοδόμημα, οὔτε τὸ ἐκ τῆς κατεδαφίσεως ὑλικόν, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης προσκαλούμενος νὰ παραλάβῃ τὸ ὑλικὸν τοῦτο ὀλιγωρήσῃ, πλειστηριάζεται πρὸς ὄφελός του κατὰ τὰς περὶ πλειστηριασμῶν διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

5. Αἱ καταστάσεις τῶν ἐξόδων τῆς κατεδαφίσεως συντασσόμεναι ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ θεωρούμεναι ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ, ὑποβάλλονται πρὸς τὴν ἁρμοδίαν διοικητικὴν ἀρχήν, ἥτις κηρύττει αὐτὰς ἐκτελεστάς, ἵνα, ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν, ὑποχρεοῦται δικαστικῶς ὁ ἰδιοκτήτης εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς κατ' αὐτοῦ καταδιώξεως, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 608 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

6. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐκ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ γ'. τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀναφερομένης αὐτοψίας ἀπαδειχθῇ, ὅτι ἡ παράβασις τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου ἐγένετο ἕνεκα γραμμῆς πλημμελῶς προσδιορισθείσης αἰτυνέπειαι τῆς παραβάσεως θέλουν ἐπιβαρύνει τὸν μηχανικόν, ὅστις διέγραψε τὴν ἐσφαλμένην γραμμήν. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπεφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1852.

---

840. Δ. Περὶ τῆς προκαταβολῆς τῆς πληρωμῆς τῶν λαμβανομένων πρὸς κατεδάφισιν τῶν ἐναντίων τοῦ σχεδίου κτλ. οἰκοδομῶν ἐργατῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ὑπ' ὄψιν λαβόντες τὰ περὶ ἐπισφαλῶν καὶ περὶ αὐθαιρέτων οἰκοδομῶν Ἡμέτερα Διατάγματα τῆς 20 Σεπτεμβρίου καὶ 9 Ὀκτωβρίου ε. ε.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐργατῶν, οἵτινες θέλουν ἐκμισθοῦσθαι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρ. 6 καὶ 4 τῶν ἀνωτέρω Διατάγματων, θέλει προκαταβάλλεσθαι ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐκ τοῦ κεφαλαίου Γ'. ἄρθρ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἐὰν ἡ κατεδαφισθησομένη οἰκοδομὴ κεῖται ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Προκειμένου δὲ περὶ κατεδαφίσεως οἰκοδομῆς κειμένης εἰς ἄλλον τινὰ δῆμον τοῦ Βασιλείου, ἡ προκαταβολὴ τῆς πρὸς τοῦτο δαπάνης θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου τοῦ δήμου τούτου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ὀκτωβρ. 1852.

---

841. ΟΔΗΓΙΑ

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. Βασιλικοῦ Διατάγματος περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Εἰς ἀκριβεστέραν καὶ πληρεστέραν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐξεδόθη, Κ. Διευθυντά, τὴν 20 Σεπτεμβρίου τ. ε. καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 47 φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Βασ. Διάταγμα, κανονίζον τὴν ὑπηρεσίαν ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Τὴν τε μετὰ σκέψεως μελέτην καὶ τὴν μετ' ἀκριβείας ἐκτέλεσιν τῆς Β. ταύτης ἀποφάσεως συνιστῶντες ὑμῖν, συναισθανόμεθα καθήκόν μας νὰ σᾶς δώσωμεν τὰς ἐξῆς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις.

Ἡ ἀστυνομία κεκλημένη εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ὑψηλῶν καθηκόντων, ὡς ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως, ὀφείλει, ὅπως, γαληνιαία εἰς τὰ διαβήματά της, περιεσκεμμένη εἰς τὰς ἐρεύνας της, πανταχοῦ παροῦσα, καὶ πάντοτε προστάτις, σπεύδῃ περὶ τῆς

βιομηχανίας, περὶ τῆς ὑγιεινῆς, περὶ τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ, καὶ τῆς ἡσυχίας πάντων. Ἐκ τούτων ἔπεται, ὅτι δὲν πρέπει οὔτε νὰ ἐκτείνῃ τὰς ἐνεργείας της πέραν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς δημοσίου ἢ ἰδιωτικῆς ἀσφαλείας, οὔτε νὰ πτερνοχλῇ διὰ ἀναλόγων ἐνεργειῶν τοὺς πολίτας ὡς πρὸς τὴν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τῶν ἱκανοτήτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀστικῶν δικαιωμάτων των. ὀφείλει δὲ ν' ἀποκρούσῃ πᾶν δυνάμενον νὰ ταράξῃ τὴν τάξιν, ἢ νὰ προσβάλῃ ὁπωσδήποτε τὴν ἀτομικὴν ἀσφάλειαν, καὶ τέλος νὰ κατορθώσῃ, ὅπως ἕκαστος διάγῃ συμφώνως μὲ τὸ καθῆκον του.

Τίνα εἰσὶ τὰ καθήκοντα τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ὁρίζουσιν εὐκρινῶς καὶ ἀκριβῶς προσκεδομένοι Νόμοι καὶ Βασιλικὰ Διατάγματα, καὶ μάλιστα οἱ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1836 ἀστυνομικοὶ νόμοι. Διὰ νὰ ἔχητε ὅμως συνοπτικὴν γνῶσιν αὐτῶν σᾶς παραστήσομεν ὅτι κυριώτερον ὀφείλετε.

1) Νὰ ἀγρυπνῆτε ἀδιάκοπως ἐπὶ τῶν πρώτων ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας καὶ τῆς δημοσίας τάξεως, τουτέστιν ἐπὶ τῶν τροφίμων, τῆς ποιότητος καὶ τιμῆς αὐτῶν κατὰ τὰς ἀγορονομικὰς διατάξεις, ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς τῶν πόλεων κατὰ τὰ νενομισμένα, καὶ τέλος νὰ προλαμβάνητε διὰ τῶν καταλλήλων ἐννόμων μέτρων τὰς ταραχὰς κτλ. ἢ νὰ καταπαύητε ταύτας ἐγκαίρως.

2) Νὰ ἐπαγρυπνῆται ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς ἀσφαλείας. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον νὰ ἔχητε κυρίως πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ περὶ διαβατηρίων καὶ ὁπλοφορίας διατεταγμένα, τὰ περὶ τοῦ ἀπαραβιάστου τῶν προσώπων καὶ τῶν οἰκιῶν νενομοθετημένα, καὶ περὶ ἐξασφαλίσεως τῆς ἐλευθέρας διόδου τῶν δημοσίων ὁδῶν, καὶ τέλος πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους τῶν περιωπτικῶν καὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας νὰ ἐκτελῆτε ἐπιμελῶς καὶ ἀκριβῶς τὰ περὶ φυτοπόνων, φαυλοβίων, ἐπαιτῶν καὶ εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν καταδεδικασμένων διατεταγμένα.

3) Νὰ χορηγῆτε πᾶσαν πρόφασιν καὶ πάριον καὶ τὰς βιομηχανίας ἔννομον ὑποστήριξιν, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ἡ ἐργασία εἶναι ἡ πρώτη καὶ ἱερωτάτη κυριότης, καὶ πᾶς δύναται ἐλευθέρως νὰ μετέρχηται ὅπερ ἐπιθυμεῖ ἔργον, ἀφοῦ προηγουμένως συμμορφωθῇ μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς νόμους, οἵτινες πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας ἐπιβάλλουσι περιπτωτικά τινα μέτρα. Ἐπὶ τούτῳ δ' ὀφείλετε νὰ μελετήσητε ἐσκεμμένως καὶ νὰ ἔχητε διηνεκῶς πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ περὶ οἰκοδομῶν καὶ βιομηχανικῶν καταστημάτων διατεταγμένα διὰ τῶν ἀπὸ 3 καὶ 9 Ἀπριλίου 1836 Β. Διαταγμάτων, τὰ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1875 Β. Διατάγματος ὡρισμένα καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 τῶν ἀστυνομικῶν νόμων περὶ ἐργασιῶν τῶν χρυσοχόων κτλ. διατεταγμένα. Πρὸς τούτοις νὰ ἐπαγρυπνῆτε, χωρὶς τοῦ ἐλαχίστου περιορισμοῦ τῆς ἐλευθερίας τῶν φρονημάτων καὶ τῆς συνειδήσεως ἑκάστου, ἐπὶ τῆς πωλήσεως, ἢ ἐκθέσεως ἰχνογραφημένων κλπ. εἰκόνων, ἢ παραστάσεων ἀντικειμένων εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη, καὶ τέλος, ἐφ' ὅσον εἰς ὑμᾶς ἀνάγεται, νὰ ἐπαγρυπνῆτε ἐπὶ τοῦ περιοδικοῦ τύπου, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐξυβρίσεων ἐν γένει καὶ περὶ τύπου νόμου.

Αὐτὰ, Κ. Διεθυντά, εἶναι ἐν συντόμῳ τὰ κυριώτερα ἀστυνομικὰ καθήκοντα καὶ εἰς τούτων τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ἐφελκύομεν τὴν σύντονον προσοχὴν ὑμῶν, ὄντος προσωπικῶς ὑπευθύνου διότι εἰς ὑμᾶς ἀνήκει ἡ ἀνωτέρα διεύθυνσις τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, καὶ Πειραιῶς καὶ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς ὑμῶν διατελοῦσι πάντες οἱ ὑπαστυνόμοι, τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφείου καὶ οἱ «στυνομικοὶ κλητῆρες, οὐδὲν δὲ ἐναντίον τῶν διαταγῶν, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ ὑμῶν νὰ ἐνεργηθῇ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐπιστρέπεται. Ἕνεκα τούτου ὀφείλετε Κ. Διευθυντά, νὰ ἐπιτηρῆτε κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. Β. Διατάγματος συντόνως τὴν διαγωγὴν τοῦ ὑφ' ὑμᾶς προσωπικοῦ, καὶ ἰδίως τὴν τῶν ὑ-

παστυνόμων, εἰς οὓς κυρίως εἶναι ἐμπεπιστευμένη ἡ ἐνεργητικὴ ἐκτέλεσις τῶν κειμένων διατάξεων καὶ τῶν διδομένων αὐτοῖς ἐγγράφων τε καὶ προφορικῶν διαταγῶν· καὶ νὰ νουθετῆτε μὲν αὐτοὺς εἰς πρώτην ἀναγνωρισθεῖσαν ἔλλειψιν, ἢ ὀλιγωρίαν, νὰ τοῖς ἐπιβάλλητε δὲ ἐν ὑποτροπῇ τὰς ἀναλόγους πειθαρχικὰς ποινάς, τῶν ὁποίων ἐν περιστάσει θέλετε κάμνει χρῆσιν καὶ κατὰ τοῦ ἐπιλοίπου προσωπικοῦ τοῦ γραφείου καὶ τῶν κλητήρων, ὡς οἰκοθεν τοῦτο ἐννοεῖται.

Ἰδίαν μέριμναν θέλετε καταβάλλει, ὅπως οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι φέρωνται προσηνῶς εἰς τοὺς πολίτας, ἀποφεύγοντες ὅσον ἐνέστι νὰ κακομεταχειρίζωνται καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐνόχους ἀξιοποίνων πράξεων, καὶ νὰ κάμνωσιν οὐκ ἐν δέοντι χρῆσιν τῆς βίας. Ὅν τινα δὲ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων σας ἀνακαλύψητε προσφερόμενον ἄλλως, ὀφείλετε νὰ τὸν περιστείλητε διὰ τῆς ἀναλόγου πειθαρχικῆς τιμωρίας, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ποινικῶς καταδιωκτέος.

Ἐν γένει, Κ. Διευθυντά, ἡ ἐπιθυμία τῆς Α. Μ. εἶναι καὶ τὸ καθῆκόν σας ἀπαιτεῖ, νὰ δίδητε τοιαύτην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας ὥθησιν, ὥστε ἀντὶ φόβου νὰ ἐμπνέητε τὸ σέβας καὶ τὴν ἀγάπην τῶν πολιτῶν πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, καὶ νὰ μορφώνηται τὸ κοινὸν πνεῦμα εἰς ὑγιᾶ τὴν ὀρθὴν κατάληψιν τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν συμφερόντων, τὰ ὁποῖα τοῖς ἐγγυᾶται ἡ ἀστυνομία διὰ τῆς ἀπαραβιάστου τηρήσεως τῶν διατάξεών της.

Μετὰ τὰς γενικὰς ταύτας παρατηρήσεις νομίζομεν πάντῃ περιττὸν νὰ προέλθωμεν εἰς εἰδικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἄρθρων 4—8 τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. περὶ ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Β. Διατάγματος. Διότι ταῦτα εἶναι σαφέστατα καὶ οὐδεμιᾶς χρήζουσιν ἐπεξηγήσεως. Περιοριζόμεθα λοιπὸν μόνον νὰ ἐπιστήσωμεν ἰδιαζόντως τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 διὰ νὰ μὴν ἀναβάλλητε ἄνευ ἰσχυρῶν λόγων ἡ ἐκτέλεσις τῶν διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου διὰ νὰ γίνηται ἡ μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Κράτους ἀρχῶν ἀνταπόκρισις μόνον περὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν ἐμ[illegible] των ἄμεσον ἢ ἔμμεσον σχέσιν μὲ τὴν [illegible] στυνομικὴν κατὰ τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὑπηρεσίαν.

Τὰ ἄρθρα 9—12 τοῦ Β Διατάγμα[illegible] ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸν παρ' ὑμῖν ὑπογραμματέα σπουδαῖα καθήκοντα, ἡ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τῶν ὁποίων μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν καὶ τῆς δημοσίας τάξεως.

Συγάμει τῶν ἄρθρων τούτων εἰς τὸν ὑπογραμματέα ἀνατίθεται νὰ ἐκδίδῃ ὑπογεγραμμένα ὑφ' ὑμῶν τὰ διαβατήρια, διαμονητήρια, τὰς ἀδείας οἰκοδομῶν, προετοιμάζῃ τὰ ἐκδιδόμενα ὑπηρεσιακὰ βιβλία, καὶ νὰ κρατῇ τὰ περὶ πάντων τούτων ἀπαιτούμενα βιβλία ὡς καὶ τῶν ἐνταφιαστηρίων. Εἰς τοῦτον θέλουν ἐμφανίζεσθαι οἱ νεωστὶ εἰς Ἀθήνας ἐρχόμενοι Ἕλληνες καὶ ξένοι, καὶ οὗτος θέλει ἐγγράφει εἰς τὸ ἀρμόδιον βιβλίον τὰς δηλώσεις τῶν ξενοδόχων, καπήλων κτλ.

Αἱ περὶ διαβατηρίων καὶ διαμονητηρίων διατάξεις τῶν Β. Διαταγμάτων τοῦ 1835 καὶ 1850 εἶναι σαφεῖς, καὶ ὁ ὑπογραμματεὺς δὲν θέλει ἀπαντήσει δυσχέρειάν τινα εἰς τὴν ἀκριβῆ τῶν καθηκόντων τούτων ἐκπλήρωσιν, ἐὰν ἐγκύψῃ εἰς τὴν μελέτην καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρ. 2—7—9, 12, 16, 18—20, 25 καὶ 27 τοῦ περὶ διαβατηρίων ταὶ τῶν ἄρθρων 2, καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1850 περὶ διαμονητηρίων Βασ. Διατάγματος· ὅμως θέλετε δὲ πρὸ πάντων καὶ ὑμεῖς νὰ λάβητε τὰ δέοντα μέτρα, ὅπως οἱ ξενοδόχοι καπηλοὶ κτλ. σᾶς ὑποβάλλωσιν ἐγκαίρως καὶ ἀνελλειπῶς τὰς δηλώσεις τῶν καταλυόντων εἰς τὰ καταστήματα των ξένων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 24 καὶ 25 τοῦ περὶ διαβατηρίων Διατάγματος καὶ νὰ κρατῶσι τακτικὸν τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 26 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ὁριζόμενον βιβλίον.

Αἱ συνεπείᾳ τοῦ ἄρθρ. 58 τῶν ἀστυνομικῶν νόμων αἰτήσεις περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ὑπ' ἄριθ. 89 ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1849 ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου ἀπηυθύνοντο μέχρι τοῦδε πρὸς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. θέλουσιν ἀπευθύνεσθαι τοῦ λοιποῦ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὴς ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 10 τοῦ Β. Διατάγματος. Λύτη θέλει ἀποστέλλει αὐτὰς ἐπισημειωτικῶς πρὸς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου μηχανικὸν ἢ ἀρχιτέκτονα, ὅστις ἐπιστρέφων δι' ἐπισημειώσεως τὴν διευθυνθεῖσαν αὐτῷ αἴτησιν, θέλει ἐκθέτει τὰς τεχνικὰς περὶ τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς παρατηρήσεις του, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει ὑπαγραμματεὺς θέλει ἐκδίδει, τῇ ὑμετέρᾳ ὑπογραφῇ, ἢ ἀρνεῖται τὴν ἄδειαν, ἐπαναλαμβάνων αὐτολεξεὶ καὶ ἐγγράφως τοὺς ἐκτεθειμένους ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ λόγους· ἐννοεῖται δ' ὅτι τὴν ἀπόφασίν της ἡ Διεύθυνσις θέλει ἀνακοινεῖ συγχρόνως πρὸς τὸν μηχανικὸν, ὀφείλοντα νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς τηρήσεως τῆς ὁρισθείσης οἰκοδομικῆς γραμμῆς, καὶ νὰ καταγγέλλῃ παραχρῆμα πρὸς ὑμᾶς τὰς τυχούσας παραβάσεις διὰ νὰ ἐνεργῶνται ἄνευ ἐλαχίστης ἀναβολῆς τὰ δέοντα.

Κατὰ τίνα τύπον θέλουσιν εἶσθαι συντεταγμένα τὰ βιβλία, ἐν οἷς θέλουσιν ἐγγράφεσθαι κατὰ τὰ ἄρθρ. 9 καὶ 13 αἱ ἐκδόσεις τῶν διαβατηρίων καὶ αἱ δηλώσεις τῶν ξενοδόχων, καπήλων, κτλ, ὁρίζουσι τὰ ἄρθρα 4 καὶ 26 τοῦ περὶ διαβατηρίων Β. Διατάγματος.

Τὸ τῶν διαμονητηρίων θέλει περιέχει κατὰ στήλας τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ ἐκδιδομένου διαμονητηρίου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκείνου, ὑπὲρ οὗ ἐκδίδεται, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα αὐτοῦ, τὸν σκοπὸν, δι' ὃν διατρίβει ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τὴν ἐθνικότητα αὐτοῦ, τὴν πατρίδα, καὶ τέλος τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν ἐγγυηθέντων ὑπὲρ αὐτοῦ ἀτόμων.

Τὸ τῶν ὑπηρετριῶν θέλει περιέχει κατὰ στήλας τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ ἐκδιδομένου ὑπηρετικοῦ βιβλιαρίου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ὑπηρέτου, ἢ ὑπηρέτιδος, τὴν ἡλικίαν, τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ἀφίξεώς του, τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ τὸ κύριον, παρὰ τῷ ὁποίῳ ὑπηρετεῖ, ὅτε δ' ἀλλάσσει κύριον θέλει γίνεσθαι ἡ δέουσα ἐν τῷ βιβλίῳ σημείωσις· ἐννοεῖται ὁμοίως ὅτι ἐν πάσῃ ἀλλαγῇ κυρίου πρέπει νὰ παρουσιάζηται ὁ ὑπηρέτης, ἢ ὑπηρέτρια εἰς τὸν ὑπογραμματέα μετὰ τοῦ ὑπηρετικοῦ βιβλιαρίου, διὰ νὰ σημειοῦται εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ βιβλίου ἡ διαγωγὴ τοῦ ὑπηρέτου κατὰ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ κυρίου, τὸν ὁποῖον ἀλλάσσει.

Τὸ τῶν ἐνταφιαστηρίων θέλει περιέχει κατὰ στήλας τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐνταφιασθησομένου, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, τὴν ἡμέραν τῆς ἀποβιώσεως, τὴν ἀσθένειαν, ἐξ ἧς προῆλθεν αὕτη, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐπισκεφθέντος τὸν ἀποβιώσαντα ἰατροῦ, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀποδείξεως τοῦ νεκροσκόπου καὶ τέλος τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν ἐπιτρέπεται διὰ τῆς ἐκδιδομένης ἀστυνομικῆς ἀδείας νὰ γενῇ ἡ ἐνταφίασις.

Τὸ τῶν ἀδειῶν οἰκοδομῶν βιβλίον θέλει περιέχει κατὰ στήλας τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐξαιτησαμένου τὴν ἄδειαν, τὸν ἀριθμὸν τοῦ γενικοῦ βιβλίου τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν διεύθυνσιν ἐγγράφων, ὑπὸ τὸν ὁποῖον κατεχωρίσθη ἡ περὶ ἀδείας γνωμοδότησις τοῦ μηχανικοῦ, καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδοθείσης ἀδείας.

Διὰ νὰ δίδωνται δὲ ἑκάστοτε ἑτοίμως καὶ ἄνευ ἐλαχίστης ἀναβολῆς αἱ αἰτούμεναι πληροφορίαι θέλουσι τηρεῖσθαι ἐδικά εὑρετήρια, τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν φέρουσι δυσχέρειαν εἰς τὸν ὑπογραμματέα· διὸ ἐν αὐτοῖς θέλουσιν ἐγγράφεσθαι κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν μόνα τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν ἐν τοῖς γενικοῖς βιβλίοις ἐγγραφομένων, καὶ οἱ ἀριθμοὶ τῶν σελίδων ἐν αἷς ταῦτα ἐγγράφησαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὸν ὑπογραμματέα, ὄντα προσωπικῶς ἐνώπιον ὑμῶν ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν του ἔλλειψιν, ἀνάγεται νὰ ἀναθέτῃ εἰς τὸν γραφέα, ὅστις θέλει τὸν συμβοηθεῖ, ὁποίαν ἐγκρίνει γραφικὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ ὑπογραμματεὺς ὀφείλει νὰ προσέχῃ μετὰ μεγίστης φροντίδος, ὅπως τηρῶνται καθαρὰ καὶ ἄνευ σθυσμάτων τὰ βιβλία καὶ φυλάττωνται τακτικῶς καὶ ἠριθμημένα τὰ παρακατατιθέμενα διαβατήρια ἐγχωρίων τε καὶ ξένων, διὰ νὰ εὑρίσκωνται προχείρως εἰς πᾶσαν περίστασιν· πρὸς τούτοις ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ πρὸς ὑμᾶς παραχρῆμα πᾶν ὅ,τι σπουδαῖον ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ἀνακαλύπτει ἢ ἀπαντᾷ, διὰ νὰ λαμβάνῃ τὰς διαταγάς σας.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 15 ἐπιφορτισμένος μὲ τὰ χρέη τοῦ πρωτοκολλιστοῦ κλπ. παρὰ τῇ δ ευθύνσει γραφεὺς ὀφείλει νὰ ἐπιμελῆται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ γραμματέως, ὅπως τηρῆται ἐν τάξει τὸ ἀρχεῖον, μέρος τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦσι καὶ τὰ ἔντυπα τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, τὰς ὁποίας θέλει φυλάττει ἐντὸς περικαλυμμάτων, ἐχόντων τὰς ἀπαιτουμένας καθ' ὕλην ἐπιγραφάς, ὥστε νὰ εὑρίσκωνται προχείτως ἐν πάσῃ περιστάσει, καὶ μάλιστα ὁσάκις ζητοῦνται διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ δημοσίευσις των, ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ κρατῇ καθαρὰ καὶ ἄνευ σθυσμάτων τὰ βιβλία, ἐν οἷς κατὰ τὸ ἄρθρ. 15 θέλουσι γίνεσθαι αἱ σημειώσεις περὶ φυγοπόνων, φυλακίων κτλ. καὶ νὰ τηρῇ τὰ ἀπαιτούμενα εὑρετήρια, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη καὶ περὶ τοῦ ὑπογραμματέως Χρέος δ' ὑπέτερον εἶναι, Κύριε Διευθυντά, νὰ λαμβάνητε τὰ δέοντα μέτρα εἰς ἐξακρίβωσιν τῶν φυγοπόνων, φυλακίων κλπ. ὅπως γίνωνται αἱ δέουσαι ἐν τοῖς παραδεδεγμένοις ἤδη βιβλίοις ἐγγραφαί, ἐπὶ τοῦ καθήκοντος σας τούτου ἐρελκύομεν τὴν ἰδιαζούσαν προσοχήν σας, καθ' ὅσον δὲν ἀγνοεῖτε, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐξακρίβωσις εἶναι οὐσιωδέστατον καθῆκον τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ ἔχει μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν καὶ δημοσίας τάξεως.

Εἰς τὸν γραφέα τοῦτον, ὄντα προσωπικῶς ἐνώπιον ὑμῶν ὑπεύθυνον, ἐναπόκειται νὰ ἀναθέτῃ εἰς τὸν ἕτερον γραφέα, ὅστις θέλει τὸν συμβοηθεῖ, ὁποίαν ἐκ τῶν εἰς αὐτὸν ἀνατεθειμένης κατὰ τὸ ἄρθρ. 15 γραφικῆς ὑπηρεσίας ἐγκρίνει.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 16 ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν διαιρεῖται εἰς τέσσαρα τμήματα, τὸ ἀνατολικομεσημβρινὸν (τῆς Πλάκας) καλεῖται πρῶτον, τὸ ἀνατολικοβόρειον (τοῦ Λέκα) δεύτερον, τὸ δυτικοβόρειον (τοῦ Ψυρῆ) τρίτον, καὶ τέλος τὸ δυτικομεσημβρινὸν (τῶν Γυρτίκων) τέταρτον, ὅπερ περιλαμβάνει καὶ τὴν Ὑπόραν.

Εἰς ἕκαστον τμῆμα θέλει ὑπάρχει καὶ τάστημα ἀναλόγου εὐρυχωρίας καὶ ἐφ' ὅσον ἔνεστι κεντρικωτέραν θέσιν, ἐν ᾗ θέλουσι σταθμεύει οἱ τοῦ αὐτοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ὑπάλληλοι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 16 τοῦ Β. διατάγματος· οὐδεὶς δὲ τῶν ὑπαστυνόμων ἐπιτρέπεται ν' ἀποσπᾶται, εἰ καὶ προσωρινῶς, ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διευθυνομένου ἀστυνομικοῦ τμήματος εἰς ἑτέραν ἄνευ ἰσχυρᾶς αἰτίας. Ἐγχειρίδιον ἀστυνομικὸν συνταχθὲν ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐκδοθὲν τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1849 τῇ ὑπογρ[αφῇ] τοῦ τότε διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς [ἀ]στυνομίας περιέχει ἐν συνόψει τὰ κυριώτερα καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας. Διὰ νὰ ἔχωσι λοιπὸν οἱ ὑπαστυνόμοι περιληπτικὴν τῶν καθηκόντων των γνῶσιν, ὀφείλουσι νὰ ἐπιμελεστήσωσιν αὐτὸ, θέλουσι δὲ φροντίζει νὰ καθοδηγῶσι καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς κλητῆρας εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας των, ἐξηγοῦντες αὐτοῖς ἑκάστοτε τὰς ἐκπιπτομένας ἀστυνομικὰς διατάξεις τοὺς ἀστυνομικοὺς νόμους κτλ. ἰδιαζόντως ἐφελκύεται ἡ προσοχή των ὑπαστυνόμων εἰς τὰς περὶ δημοσίου ἀσφαλείας καὶ τάξεως, περὶ καθαριότητος καὶ περὶ τροφίμων διατάξεις, καὶ μάλιστα εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπ' αὐτοὺς κλητήρων, τὴν

τοίαν ὀφείλουσι νὰ ἐπιτηρῶσι μετὰ αὐστηρότητος, σημειοῦντες τὰς ἐλλείψεις καὶ γνωστοποιοῦντες ταύτας πρὸς ὑμᾶς, διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα κατὰ τῶν τοιούτων.

Οἱ ὑπαστυνόμοι περιερχόμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 17 ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἡμέρας τὰ ὑπ' αὐτοὺς τμήματα, θέλουσι φροντίζει νὰ ἐξιχνιάζωσι τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις, διὰ νὰ ἐπανορθῶσι ταύτας στιγμιαίως κατὰ τὰς περιστάσεις, ἢ νὰ λαμβάνωσι σημειώσεις καὶ ἐνεργῶσιν ἔρευνας ὅτι δέον. αἱ δὲ περὶ ἀστυνομικῶν παραβάσεων ἐκθέσεις των θέλουσι συτάττεσθαι ἀριθῶς τε καὶ ἐννόμως εἰς ἀποφυγὴν ἀκυροτήτων ἐν δικαστηρίῳ καὶ περὶ διαφόρων ἀντικειμένων ἔγγραφοι πρὸς τὴν πιεζόμενοι πληροφορίαι τῶν θέλουσιν εἶσθαι σαφεῖς, λεπτομερεῖς καὶ ἀκριβεῖς.

Τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 18 καὶ 19 ἀναφερόμενα βιβλία θέλουσιν εἶσθαι συντεταγμένα κατὰ τὰς ἐγκεκριμένους ὑπὸ στοιχ. Α'. καὶ Β'. τύπους. Καὶ ἐν μὲν τῷ ὑπὸ στοιχ. Α'. θέλουσιν ἐγγράφεσθαι τὰ προφορικῶς ἀνακοινούμενα πρὸς ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ὑπαστυνόμων ἀποτελέσματα τῶν τακτικῶν περιπολιῶν, καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑμετέρων προφορικῶν διαταγῶν, ἐν δὲ τῷ ὑπὸ στοιχ. Β. θέλουσιν ἐγγράφεσθαι τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 19 ἄξια λόγου γεγονότα, περὶ ὧν ὀφείλουσιν οἱ ὑπαστυνόμοι νὰ ὑποβάλλωσι καὶ ἐγγράφους λεπτομερεῖς ἐκθέσεις συγχρόνως μὲ τὰς προφορικὰς πληροφορίας καὶ ἐξηγήσεις· ὑπὸ τὰς ἐγγραφὰς ταύτας θέλουσιν ὑπογράφει ἑκάστοτε οἱ ὑπαστυνόμοι καὶ ὑμεῖς αὐτοί, ἀμφότερα δὲ τὰ βιβλία ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι μονογραφημένα καὶ ἠριθμημένα παρ' ὑμῶν.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 25 πάντες οἱ κλητῆρες χρεωστοῦν νὰ ἔχωσι τὸν συνήθη ὁπλισμόν, ὅστις θέλει εἶσθαι παρακατατεθειμένος εἰς τὰ καταστήματα. Ὅθεν ὀφείλετε νὰ φροντίζητε νὰ μὴν ἀτερῶνται αὐδεὶς τῶν κλητήρων τοῦ συνήθους ὁπλισμοῦ, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ διαταττόμενοι ὑπὸ τῶν ὑπαστυνόμων ἐξέρχωνται ἔνοπλοι εἰς ὑπηρεσίαν. Σημειωτέον δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν τῶν ὀφείλουσι νὰ φέρωσιν ἑκάστοτε τὴν ῥάβδων των, ἥτις, κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τῶν ἀστυνομικῶν νόμων τοῦ 1836, εἶναι τὸ διακριτικὸν σημεῖον τῆς ὑπηρεσίας των.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Βασιλικοῦ διατάγματος περίπολοι καθ' ἣν ἔχουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπὶ τῆς εὐταξίας ἐν γένει, καὶ νὰ προλαμβάνωσι τὰς ἀξιοποίνους πράξεις, προσέχοντες ἐν τούτοις νὰ μὴ γίνωνται παραβάσεις τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ ἀστυνομικῶν νόμων, καὶ εὐλαβούμενοι τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν, ὥστε οὐδένα ἄνευ νομίμου λόγου νὰ κρατῶσιν· ὅθεν ἰδιαίτως οἱ συγκροτοῦντες τοὺς περιπάλους κλητῆρες πρέπει νὰ ὦσι πάντοτε νήφοντες, ἀπαγορεύεται δὲ εἰς αὐτοὺς νὰ γευματίζωσιν ἢ δειπνῶσι, πίνωσιν ἢ καπνίζωσιν, ὅπου ἂν εὑρεθῶσι, διακοπῆς τῆς περιπολίας των.

Εἰς ὑμᾶς, Κύριε Διευθυντά, ἐναπόκειται νὰ ἀναπτύξητε διὰ τῶν ὑπαστυνόμων πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς κλητῆρας τὰ ἄρθρ. 25—30 τοῦ Β. διατάγματος διὰ νὰ κατανοήσωσι τὰ καθήκοντά των καὶ μὴν ὑποπίπτωσιν εἰς ἀγνοίας εἰς ἀτοπήματα προσβάλλοντα τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας ὑπαστυνόμος καὶ οἱ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ἀγροφύλακες ὀφείλουσι νυκτός τε καὶ ἡμέρας νὰ ἐργηγορῶσιν εἰς ἀπόκρουσιν πάσης εἰς τὰ κτήματα ἐνδεχομένης βλάβης καὶ ζημίας, καὶ νὰ ἐκτελῶσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀδιασκοπήτως τὰς περὶ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας διατάξεις κατὰ τῶν παραβαινόντων αὐτάς. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ὀφείλει ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος νὰ ἔχῃ ἰδιαζόντως πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ἄρθρα 2, 9 καὶ 10 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 περὶ προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν Β. διατάγματος, τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 3|15 Μαΐου 1835 περὶ τῆς εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐκ τῆς βοσκῆς τῶν ζώων γενομένης βλάβης, τὰ ἄρθρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1835 Β. διατάγματος περὶ τῶν εἰς τὰ δάση γινομένων ἀνομημάτων, τὰ ἄρθρα 66—

33 τῶν ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1836 ἀστυνομικῶν νόμων, καὶ τέλος τὸν ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1848 περὶ θανατώσεως τῶν περιπλανωμένων ἐντὸς ἀλλοτρίας ἰδιοκτησίας ζώων, χοίρων καὶ αἰγῶν.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας ὑπαστυνόμος περιερχόμενος κατὰ τὸ ἄρθρ. 32 τακτικῶς τε ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος καὶ ἐκτάκτως τὰ μέρη τῆς περιφερείας του, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ συνεντεύξεις μὲ τοὺς ἰδιοκτήτας, διὰ νὰ πληροφορῆται περὶ τῶν τυχὸν ὑπαργόντων παραπόνων, καὶ ἐνεργῇ ὅ,τι τὰ καθήκοντά του εἰς θεραπείαν των τῷ ἐπιβάλλουσι, νὰ ἐξακριβόνῃ δὲ ἂν αἱ περὶ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας διατάξεις ἐκτελῶνται ἀκριβῶς. ἢ ἀπαντῶσι προσκόμματα καὶ τίνα εἶσι ταῦτα, καὶ νὰ ἐπιμελῆται περὶ τῆς ἐξομαλύνσεώς των, ζητῶν ἐν ἀνάγκῃ τὰς ὑμετέρας διαταγάς. Βαρεῖαν δὲ προσωπικὴν εὐθύνην ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος ἀναλαμβάνει, ἂν ἀνακαλύψας ἐλλείψεις καὶ καταχρήσεις τῶν ἀγροφυλάκων ἀποσιωπήσῃ καὶ δὲν σπεύσῃ νὰ ἀναγγείλῃ ταύτας πρὸς ὑμᾶς ἢ ἂν ἐπιτρέπῃ αὐτοῖς νὰ διημερεύωσιν ἢ διανυκτερεύωσι μακρὰν τῶν προσδιωρισμένων σταθμῶν των.

Τὸ ἄρθρον 33 ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὑπαστυνόμον τοῦτον καθήκοντα σπουδαῖα καὶ μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κατὰ τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δημοσίας καὶ ἀτομικῆς ἀσφαλείας ἔχοντα· θέλετε ὅθεν ἐφελκύσει τὴν σύντομον προσοχήν του ἐπ' αὐτοῦ, καὶ θέλετε τὸν προσκαλέσει, ὅπως εἰς ἀκριβεστέραν τῆς ὑπηρεσίας του ἐκτέλεσιν κρατῇ βιβλίον, ἐνῷ θέλει ἐγγράφει τοὺς ἐντὸς τῆς ἀγροτικῆς περιφερείας του ἀσχολουμένους κτηνοτρόφους, γεωργοὺς καὶ λοιποὺς γεωπόνους ὡς καὶ τοὺς κατοικοῦντας τοὺς ἀγρούς. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο θέλουσιν ἐμφαίνεσθαι κατὰ στήλας, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἑκάστου, ἡ ἡλικία, ἡ πατρὶς, ἡ δῆμος, τὸ ἐπάγγελμα ἡ ἐποχὴ τῆς εἰς Ἀθήνας ἢ Πειραιᾶ ἀρξεώς του, ἡ διαμονή του, ἡ θέσις τοῦ κτήματος, ἐνῷ διαμένει ἐργαζόμενος καὶ τέλος ὁ κύριος τοῦ κτήματος.

Τὰ ἄρθρα 34—36 πραγματευόμενα περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῆς κατὰ διώξεως ὑπαστυνόμου οὐδεμιᾶς χρήζουσι ἀναπτύξεως.

Τὰ καθήκοντα τούτου εὐκρινῶς ὅπως καὶ ὡρισμένα ὑπὸ τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ τὸν ὑπαστυνόμον ζῆλον, δραστηριότητα, καὶ ἀμεροληψίαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσίν των· ὀφείλει λοιπὸν ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ταχίστης καταδιώξεως τῶν καταγγελλομένων αὐτῷ ἀστυνομικῶν παραβάσεων, καὶ περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων· πρὸς τούτοις χρεωστεῖ νὰ ἐκπληροῖ ἐπιμελῶς τὸ καθῆκον ὅπερ ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Βασ. Διατάγματος διότι πᾶσα παράλειψις μεγίστη ἐπισύρει εἰς αὐτὸν εὐθύνην. Ἐπειδὴ δὲ ὑμεῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ Β. Διατάγματος, δικαίωμα ἔχετε νὰ ἐξετάζητε τὰ πρακτικὰ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως ὑπαστυνόμου διὰ νὰ βεβαιοῦσθε περὶ τῆς προόδου τῶν ὑποθέσεων καὶ περὶ τοῦ ἐνημέρου τῶν πράξεων· ἐννοεῖται οἰκοθεν ὅτι ἔχετε καὶ προσωπικὴν εὐθύνην διὰ πᾶσαν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὀλιγωρίαν τοῦ ὑπαστυνόμου τούτου ἐὰν αἱ πρὸς αὐτὸν προτροπαί σας καὶ νόμιμα κατ' αὐτὸν πειθαρχικὰ μέσα ἀποβῶσιν ἀνωφελῆ, παραλείψητε δὲ νὰ ὑποβάλητε περὶ τούτου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀρκούντως δικαιολογημένην ἔκθεσιν.

Ὁ ἐν Πειραιεῖ ὑπαστυνόμος θέλει ἐκτελεῖ ἐν Πειραιεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ τὴν ἐπιτήρησιν ὑμῶν πάντα τὰ διαταχθέντα περὶ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας Ἀθηνῶν ἐκ τούτου ἕπεται, ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις ὀφείλει νὰ κρατῇ ἠριθμημένα καὶ μονογραφημένα παρ' ὑμῶν τὰ ἀπαιτούμενα βιβλία, ἐν οἷς θέλουσιν ἐγγράφεσθαι τὰ ἐκδιδόμενα διαβατήρια, τὰ διαμονητήρια καὶ αἱ ἄδειαι τῶν οἰκοδομῶν, αἱ ἐνταριάσεις καὶ δηλώσεις τῶν ξενοδόχων, καπήλων κτλ. περὶ τῶν καταλυόντων εἰς τὰ καταστήματά των ξένων κτλ. οἱ διακριθέντες φυγόπονοι φαυλόβιοι ἄεργοι· καὶ ἐν γένει ὑπάστου καὶ ὑπ-

ληψίμου διαγωγῆς, οἱ εἰς ἀστυνομικὴν ὑπηρέτησιν καταδεδικασμένοι, οἱ ὑπὸ τῶν δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν καταζητούμενοι φυγόδικοι, κατάδικοι, νεοσύλλεκτοι κτλ, οἱ ἀχθοφόροι, οἱ ἁμαξηλάται καὶ οἱ κύνες. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ διαμονητήρια καὶ αἱ ἄδειαι οἰκοδομῶν θέλουσιν ἐκδίδεσθαι κατὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 παρὰ τοῦ ὑπογραμματέως τῇ ὑμετέρᾳ ὑπογραφῇ, ἀλλὰ θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι πρὸς τὸν ὑπαστυνόμον Πειραιῶς, διὰ νὰ χρεντίζῃ νὰ κάμνῃ τὰς δεούσας ἐγγραφὰς αὐτῶν ἐν τοῖς παρ' αὐτοῦ κρατουμένοις βιβλίοις καὶ ἐγχειρίζῃ ἀκολούθως ταύτας πρὸς ἐκείνους, ὑπὲρ ὧν ἐξεδόθησαν.

Ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς ὑμᾶς καθ' ἑκάστην ἡμερούσιον ἀναφορὰν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίου τάξεως κτλ. ἐν Πειραιεῖ. Περὶ δὲ τῶν ἀξίων λόγου γεγονότων χρεωστεῖ νὰ ἀναφέρῃ ἐκτάκτως, ἐκθέτων καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐνεργηθέντα, καὶ ἐξαιτούμενος ἐν ἀνάγκῃ τὰς ὑμετέρας διαταγάς. Ἐπειδὴ δὲ ὅσα καθήκοντα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀγροτικὴν ἀστυνομίαν εἶχον οἱ δήμαρχοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δυνάμει τῶν Βασ. Διαταγμάτων μετεβιβάσθησαν διὰ τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Νόμου εἰς τὸν Διευθυντήν, ἕπεται, ὅτι ὑμεῖς θέλετε παρευρίσκεσθαι καὶ εἰς τὰς περὶ διορισμοῦ, ἢ παύσεως ἀγροφυλάκων συνεδριάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ὡς κατέχοντες τὴν θέσιν τῶν δημάρχων.

Μετὰ τὰς ὁδηγίας ταύτας, Κ. Διευθυντά, συνοδεύοντες τὸ ἀπὸ 30 Σεμπτεβρίου ε.ε. περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Β. Διάταγμα, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ κάμητε τὴν δέουσαν αὐτῶν ἀνάπτυξιν εἰς τὰς πρὸς τοὺς ὑπαστυνόμους καὶ λοιποὺς ὑφ' ὑμᾶς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους εἰδικὰς ὁδηγίας σας, ὅπως διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων των φθάσῃ ἡ διοικητικὴ ἀστυνομία ὅσον ταχύτερον καὶ ἐπιτυχῶς εἰς τὸ ἀληθὲς τοῦ προορισμοῦ της σημεῖον.

Σᾶς ἀποστέλλαμεν ἐγκλείστως εἰκοστὰ πέντε ἀντίτυπα τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. Βασ. Διατάγματος· ἐὰν δὲ ἔχητε ἀνάγκην καὶ ἀντιτύπων τοῦ ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου 1849 ἀστυνομικοῦ ἐγχειριδίου, θέλετε μᾶς ἀναφέρει διὰ νὰ ἀποσταλῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Ὀκτωβρ. 1852.

---

842 Δ. Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 19 Αὐγούστου ε. ε, ὑπὸ στοιχ. ΣΕ. Νόμον περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ θέλοντες ἐπὶ τῶν βάσεων τούτου νὰ ὀργανίσωσιν τὸν διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1833 ὑπ' ἀριθ. 79 Ἡμετέρου Διατάγματος συσταθέντα λόχον τῶν ἀπομάχων προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων θέλουν κατατάττεσθαι

1) Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, οἵτινες δὲν ἤθελον ἔχει τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα, εἴτε ἕνεκα ἀρχαιότητος ὑπηρεσίας, εἴτε ἕνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων, καὶ ἔχοντες ὑπηρεσίαν πλέον τῆς μιᾶς θητείας, καταστα-θῶσιν ἀνίκανοι πρὸς ἐκστρατείαν, εἴτε ἕνεκα προβεβηκυίας ἡλικίας, εἴτε ἐκ τινος περὶ τὴν ὑπηρεσίαν προξενηθέντος πάθους· δὲν προτιμήσωσι δὲ τὴν ἄφεσίν των.

2) Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οἵτινες ἕνεκα ἀνιάτου πάθους, τυχαίως συμβάντος εἰς αὐτούς, κατασταθῶσιν ἀποδεδειγμένως ἐντελῶς ἀνίκανοι διὰ πᾶσαν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ, καὶ ὡς ἐκ τοῦ πάθους μὴ δυνάμενοι νὰ προσπορίζωνται τῶν πρὸς τὸ ζῆν, δὲν προτιμήσωσι τὴν ἄφεσίν των.

Οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων, οἱουδήποτε σώματος καὶ ἂν ὦσι, θέλουν κατατάττεσθαι μὲ τὸν ὁποῖον εἶχον βαθμὸν εἰς αὐτὰ, ἐξαιρουμένων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῶν ἁπλῶν χωροφυλάκων, τῶν ἐχόντων ἄψεγον διαγωγὴν καὶ πεπληρωμένας δύο θητείας εἰς τὸ σῶμα αὐτῶν, οἵτινες θέλουν κατατάττεσθαι μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ δεκανέως.

2. Ὁ λόχος τῶν ἀπομάχων θέλει διαιρεῖσθαι εἰς δύο τμήματα, καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι οἱ τῆς πρώτης κατηγορίας ἐνδιαλαμβανόμενοι εἰς τὸ 1 ἐδάφιον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἄνδρες, εἰς δὲ τὸ δεύτερον τμῆμα, οἱ τῆς δευτέρας κατηγορίας, ἐνδιαλαμβανόμενοι εἰς τὸ 2 ἐδάφιον.

3. Διὰ νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων παξιωματικὸς ἢ στρατιώτης τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ἀπαιτεῖται ἡ διαίκησις αὐτοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως ὑποβάλῃ τὸν κατασταθέντα, ἕνεκά τινος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένων αἰτίων ἀνίκανον, ὑπὸ ἰατρικὴν ἐξέτασιν, ν' ἀναφέρηται ἱεραρχικῶς. ἐπισυνάπτουσα τὸ μητρῶον αὐτοῦ καὶ ἰατρικὴν ἔνδειξιν, εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις θέλει ἀποστέλλει τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἴς τινα τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ στρατοῦ πρὸς ἐξέλεγξιν, καὶ ταυτοχρόνως διατάττει τὸν πάσχοντα νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτῆς διὰ νὰ ἐξετασθῇ.

4. Ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπή, ἀφοῦ ἐξελέγξῃ τὰ σταλησόμενα εἰς αὐτὴν ἔγγραφα, καὶ ἐξετάσῃ τὸν πάσχοντα, ἔχουσα ὡς βάσιν τὸν προσαρτώμενον εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα πίνακα ὑπὸ στοιχ. Α. θέλει συντάττει μὲ εὐσυνείδητον ἀκρίβειαν καὶ ὑπὸ εὐθύνην της αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν κατὰ τὸν προσαρτώμενον ὑπὸ στοιχ. Β. τύπον, περὶ τοῦ πάθους καὶ τῶν αἰτιῶν ἐξ ὧν προῆλθε τοῦτο, καὶ συγχρόνως, ὑποβάλλουσα αὐτὴν μετὰ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἀποφαίνεσθαι ἐὰν τῷ ὄντι ὁ ἐξετασθησόμενος κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐκστρατείαν, ἢ ἐντελῶς ἀνίκανος πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν, καὶ ὡς ἐκ τοῦ πάθους μὴ δυνάμενος νὰ προσποριζηται τῶν πρὸς τὸ ζῆν αὐτοῦ.

5. Ὁ λόχος τῶν ἀπομάχων θέλει διατίθεσθαι παρ' ἑνὸς λοχαγοῦ, ἔχοντος πρὸς αὐτὸν ἕνα ὑπολοχαγόν, δύο ἀνθυπολοχαγούς, καὶ ἕνα ἀνθυπασπιστήν, ὅστις θέλει ἐκπληροῖ καὶ τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόχου· οἱ δὲ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀναγκαῖοι ὑπαξιωματικοὶ θέλουν διορίζεσθαι οἱ κατὰ βαθμὸν εὑρισκόμενοι ἐν αὐτῷ ἀρχαιότεροι, καὶ ἔχοντες τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα.

6. Ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐνδιαλαμβανομένων ὑπαξιωματικῶν, οἱ εἰς αὐτὸν καταταχθησόμενοι, ὡς καὶ οἱ ἤδη πλεονάζοντες ὑπαξιωματικοὶ θέλουν ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν τοῦ στρατιώτου.

7. Χρησιμεύοντες θέσεως ὑπαξιωματικοῦ καὶ μὴ ὑπάρχοντος ἀμισθοβάθμου αὐτῆς θέλει ἀναδέχεσθαι τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βαθμοῦ του ὁ ἀμέσως κατώτερος κατὰ τὸν βαθμὸν, ἕως οὗ προσέλθῃ νέος ὑπαξιωματικὸς τοῦ μὴ ὑπάρχοντος βαθμοῦ.

8. Οἱ ἄνδρες τοῦ λόχου τούτου θέλουν ἐνασχολεῖσθαι εἰς τὰς ἀκολούθους ὑπηρεσίας.

1) Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ λόχου.

2) Εἰς τὴν φύλαξιν δημοσίων κτηρίων ἢ καταστημάτων.

3) Ὡς ἀγγελιοφόροι στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν ἀρχῶν.

4) Ὡς φύλακες τελωνείων, ὑγειονομείων, λεπρωτηρίων, ἀποθηκῶν καὶ δημοσίων ὁδῶν.

5) Ὡς φύλακες ἀρχαιοτήτων καὶ ἄλλων δημοσίων περιουσιῶν.

6) Εἰς φυλακὴν φρουρίων, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἐπίπονος καὶ βαρεῖα.

9. Ἡ ἐνδυμασία τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ λόχου τούτου διατηρεῖται ἡ ὁρισθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1833 Πρ. Βασιλικοῦ Διατάγματος· οἱ δὲ ὑπαξιωματικοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ ἀνθυπασπιστὴς θέλουν φέρει τὴν στολὴν τοῦ σώματος εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγονται.

10. Ὁ μισθὸς καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ὑπα-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ λόχου τούτου ἀποδοχαὶ εἰσὶν αἱ προσδιωρισμέναι διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς, τῶν δὲ ἀξιωματικῶν ἕως οὗ δὲν κανονισθῇ ἄλλως, ὁ αὐτὸς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ.

Ἀκροτελεύτια ἄρθρα.

11. Εἰς οὐδένα ὑπαξιωματικὸν ἢ στρατιώτην τοῦ λόχου τούτου θέλει συγχωρεῖσθαι ἄδεια νυμφεύσεως· ὁ δ' ἄνευ ἀδείας συνελθὼν εἰς γάμον θέλει ἀποπέμπεσθαι, ἐὰν δὲν ἐκτήσατο τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα· μολονοτοῦτο ἡ σύζυγος αὐτοῦ καὶ τὰ ἐκ τοῦ γάμου προερχόμενα τέκνα, συμφώνως μὲ τὸν περὶ συντάξεως νόμον, δὲν θέλουν ἔχει δικαίωμα πρὸς σύνταξιν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ παραβαίνοντος τὴν παροῦσαν διάταξιν συζύγου ἢ πατρὸς αὐτῶν.

12. Οἱ εἰς τὸν λόχον τοῦτον ὑπάρχοντες, ὡς καὶ οἱ καταταχθησόμενοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οὐδὲν δικαίωμα προβιβασμοῦ ἔχουσιν· ἐπομένως δὲν θέλουν προβιβάζεσθαι.

13. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν διορισθησομένων ἀπομάχων, διὰ τὰς ὁποίας θέλουν προτιμᾶσθαι πρὸ πάντων οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ λόχου τούτου, θέλουν πληρώνεσθαι ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ ὑπουργείου, τοῦ ὁποίου τὴν ὑπηρεσίαν θέλουν ἐκτελεῖ.

14. Ἐπειδὴ ἐνδέχεται ἐκ τῶν εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων ὑπαρχόντων ἤδη ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν νὰ ἀπέκτησέν τινὰς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς νόμου, τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα καὶ νὰ μὴν ἦναι ἕτοιμοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος διατυπουμένης ὑπηρεσίας τοῦ λόχου τούτου. Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὀφείλει νὰ διατάξῃ ἐπιθεώρησιν καὶ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς ἐκ ταύτης ἀποδειχθησομένους ἀνικάνους καὶ ἔχοντας τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, νὰ ὑποβάλωσιν αἴτησιν πρὸς ἀπόλυσιν τοῦ δικαιώματος τούτου, κατὰ τὰ ὁρισθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ῥηθέντος Νόμου Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἰδιαίτεραι διατάξεις.

15. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, οἵτινες ἐξ οἰκείας θελήσεως, ἢ ἕνεκα κακῶν ἕξεων, ἐπιφέρουσιν εἰς αὐτοὺς σωματικὴν βλάβην, καθιστῶσαν αὐτοὺς ἀνικάνους πρὸς ἐκστρατείαν, μέχρις οὗ τελειώσῃ ὁ χρόνος τῆς θητείας των, μετατίθενται εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων ἢ παρά τινι στρατιωτικῷ καταστήματι πρὸς ἐκτέλεσιν ἀγγαρειῶν (corvées), ἢ ἄλλων ἀόπλων ὑπηρεσιῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1852.

---

843. ΠΙΝΑΞ ΜΕΘΟΔΙΚΟΣ

Τῶν τραυμάτων ἢ νοσημάτων ἕνεκεν τῶν ὁποίων δύναταί τις νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων.

Ἡ παντελὴς τύφλωσις, ἤτοι ἡ στέρησις τῆς ὁράσεως, ὅταν ἦναι ἀνίατος.

Ἀκρωτηριασμὸς δύο μελῶν, ἤτοι δύο χειρὸς καὶ ποδὸς, ἢ δύο χειρῶν ἢ δύο ποδῶν. Ἀκρωτηριασμὸς ἑνὸς μέλους ἤτοι στέρησις, ἢ χειρὸς ἢ ποδός.

Παντελὴς ἀχρηστία δύο μελῶν ἢ ἑνὸς ἤτοι ἡ καθόλου καὶ ἀνίατος στέρησις τῆς χρήσεως αὐτῶν, οὐ μόνον διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ δι' ἀνάγκας ἔτι καὶ τὰς ἀσχολίας τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου.

Ἡ ἕνεκεν τραύματος διάτρησις τῆς ὑπερῴας, ἢ ἡ καταστροφὴ τοῦ ὑπερῴου ἱστίου, ἐξ οὗ παρέπεται ἐπίσκιμος τῆς φωνῆς παραλλαγή.

Τῆς ἄνω ἢ τῆς κάτω γένυος ἀνίατος δυσμαρφία δι' ἀπώλειαν τῆς οὐσίας, νέκρωσιν ἢ ἄλλας περιστάσεις δυναμένας νὰ κωλύσωσι τὴν μάσησιν, καὶ βλάψωσι τὴν ἐλευθέραν ἐνάρθωσιν τῆς φωνῆς.

Ὁριστικῶς ἀνίατοι σιελοχόοι σύριγγες καὶ ἀκουσία συέλου ῥῦσις κατὰ συνέπειαν βλάβης τῆς παρειᾶς.

Καταφανεῖς ὀργανικαὶ τοῦ στομάχου

Εθνική Κεντρική Βιβλιοθήκη Ελλάδος

βλάβαι, ἐπισυμβᾶσαι ἕνεκεν τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ κόπων.

Χρονία τοῦ ἥπατος ὑπερτροφία, ἐπισυμβᾶσα διὰ τῆς ἐπενεργήσεως τῶν θερμῶν κλιμάτων καὶ τῶν κόπων τῆς ὑπηρεσίας.

Ὑπερτροφία τοῦ σωλῆνος μετὰ διαταράξεως τῆς πέψεως καὶ ἰσχνάνσεως ἐπὶ τὰ πρόσω βαινούσης.

Ἡ ἕνεκα τραύματος κατὰ τὰ πέριξ τοῦ δακτυλίου ἐπενεχθέντος ἀνίατος τοῦ ἀπευθυσμένου στένωσις, ἐπάγουσα δυσκολίαν κατὰ τὴν ἀφόδευσιν.

Μηδόλως εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν ὑπείκουσα ἄφθονος αἱμορῤῥοϊδικὴ ῥῦσις, προελθοῦσα ἀπὸ ὑπερβολικοὺς κόπους ὑπηρεσίας, καὶ συνοδοὺς ἔχουσα καθ' ἕξιν κακουχίαν, ἀδυναμίαν καὶ ἴσχνανσιν.

Παρὰ φύσιν ἕδρα, κατὰ συνέπειαν τραύματος ἢ ἄλλων κόπων τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ κατὰ συνέπειαν τραύματος πρόπτωσις τῶν ἐντοσθίων καὶ μεγάλως ἀνεπτυγμένη κοιλιακὴ κήλη

Βουβωνοκήλη ἢ μηροκήλη, ἧς ἡ τάξις ἀνεπίτευκτος· διπλῆ κήλη, ἧς ἀδύνατος ἡ ἄνευ κινδύνου παρεμπόδισις τῆς προπτώσεως.

Τῆς ῥινὸς δυσμορφία, δυναμένη νὰ ἐπηρεάσῃ οὐσιωδῶς τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν προφοράν. Συνεπείᾳ τραύματος ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τῆς ῥινός.

Συρίγγιον μέρους τινὸς τοῦ ἀναπνευστικοῦ σωλῆνος, ἀνίατον μετ' ἀπωλείας τῆς φωνῆς καὶ ἰσχνάτεως.

Ὀργανικαὶ βλάβαι καὶ χρόνια τῆς καρδίας νοσήματα, ὑπερτροφία ἢ ἀνεύρισμα αὐτῆς, ἐπισυμβάντα ἐκ τῶν κόπων τῆς ὑπηρεσίας.

Πολλοὶ καὶ ἐπίσημοι τὸν ὄγκον κιρσοὶ κατὰ τὰ κάτω ἄκρα καὶ τὸ ὄσχεον, ἐκ τῶν κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν καμάτων ἐπισυμβάντες ἂν μάλιστα πολλάκις κατ' ἐπανάληψιν διερράγησαν οὗτοι.

Ἡ λιθίασις, ὁσάκις ὁ λίθος ἐγεννήθη διὰ τὴν ἐν τῇ κύστει παρουσίαν ἀλλοτρίου σώματος, οἷον βλίτου εἰσρυέντος ἐν αὐτῇ.

Ἡ ἀκράτεια, ἢ ἐπίσχεσις τοῦ οὐρ[ήθρας] διὰ φυσικὴν βλάβην τῆς κύστεως, ἢ τ[ῆς] οὐρήθρας, ἐπισυμβᾶσα ἐν ὑπηρεσίᾳ.

Ἡ καθ' ἕξιν ἡ συχνὴ αἱματουρία, [ἐκ] πελθοῦσα ἐκ κόπων τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ συνεπείᾳ τραύματος ἀπώλεια τ[οῦ] πέους.

Ἡ ἀπώλεια ἀμφοτέρων τῶν ὄρχ[εων].

Ἡ διὰ τῆς ἐπηρείας τοῦ κλίματ[ος] τῶν κόπων τῆς ὑπηρεσίας ἐπισυμ[βᾶσα] ὑπερτροφία ἢ ἀτροφία αὐτῶν.

Ἡ συνεπείᾳ τραύματος ὁλοσχερὴς [ἀ]πώλεια τῶν γεννητικῶν μορίων.

Ἡ πρὸς ἅπαντα τὰ παρὰ τῆς τέχ[νης] προσφερόμενα θερατευτικὰ μέσα ἀντιστ[ᾶ]σα παλαιὰ ὑδροκήλη, ἂν μάλιστα ὑπ[ῆρ]χε αὕτη εἰς ἀνθρώπους προβεβηκότας [τ]ὴν ἡλικίαν.

Αἱ συνεπείᾳ τραύματος οὐροχόοι σ[ύρ]ιγγες.

Πεπαλαιωμέναι ἑρπετικαὶ νόσοι, [καὶ] τὰ διάφορα τῆς ἐλεφαντιάσεως τῶν [θ]ερμῶν κλιμάτων εἴδη, ὁσάκις ταῦτα ἐγ[εν]νήθησαν ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀτόμου ἐπιδ[ρά]σεως τοῦ κλίματος.

Ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ ἑτέρου τ[ῶν] ὀφθαλμῶν, ἢ ἡ τοῦ βολβοῦ φθορὰ μ[ετ]ὰ ἀπωλείας τῆς οὐσίας τῶν χειλέων [τ]ῆς κόγχης ἕνεκα τραύματος.

Ἡ παλαιωθεῖσα κατ' ἀμφοτέρους τ[οὺς] ὀφθαλμοὺς ὀφθαλμία μεθ' ἑλκώσεως τ[ῶν] βλεφάρων, λευκώματος κατὰ τὸν διαφ[α]νῆ κερατινον ὑμένα, σταφυλώματος τοῦ [ἑ]τέρου τῶν ὀφθαλμῶν, ἀμαυρώσεως ἀ[πο]λοῦς καὶ ὑποχύματος, προελθόντος ἐξ [ἑ]νὸς δήμου εἰς τοὺς θερμοὺς τόπους ὀφθα[λ]μίας, ἢ ἄλλων τῶν περιπετειῶν.

Ἡ ἀπώλεια τοῦ ὠτικοῦ χόνδρου, ἢ τοῦ τυμπάνου ἀπόφραξις μετ' ἐντελ[οῦ] κωφώσεως τοῦ ἑτέρου τῶν ὤτων.

Τελεία κώφωσις ἀμφοτέρων τῶν ὤτ[ων] μετὰ ῥήξεως ἀμφοτέρων τῶν τυμπάν[ων] κατὰ συνέπειαν ἐξακριβωθείσης περιπ[ε]τείας κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

Τραύματα τῆς κεφαλῆς, κατὰ συν[έ]πειαν τῶν ὁποίων ἐπιγίνεται βλάβη [κ]αὶ ἀπώλεια τῆς οὐσίας τῶν ὀστῶν τοῦ κ[ρ]

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ίου, ὡς συμβαίνει εἰς τὰ τραύματα ἐν οἷς ἐνδείκνυται ἡ ἀνάρτησις, ἥτις καταλείπει ἐλάχιστον δυναμένην ἑκάστοτε νὰ διακινηνεύσῃ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνδρός.

Ἡ ἰδιοπαθὴς ἐπιληψία, ἡ μανία, ἡ σκελοτύρβη, ἡ ὑποχονδρία, ἕλλιγγες συχναί, συνεπείᾳ ἐλαφρῶν τραυμάτων, ἡ προσωπική, ἡ μετοπιαία καὶ ἡ τραυματικὴ νευραλγία, ἡ ὁ τρόμος τῶν ἄκρων.

Ἡ παράλυσις, συνεπεία τραυμάτων κατὰ τὴν κεφαλήν.

Ἡ ἐκ περιπετειῶν κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐπελθοῦσα καὶ παλαιωθεῖσα ἀρθριτικὴ ἢ τραυματικὴ πάθησις μετ' ἐξοιδώσεως τῶν ἄρθρων καὶ δυσκολίας τῆς μυϊκῆς κινήσεως.

Παραμόρφωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἕνεκεν περιπετείας κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἀτελὴ ἐξάρθρησιν τραχηλικοῦ ἢ ὀσφυακοῦ τινος σπονδύλου μετὰ μεγάλης ἢ μικρᾶς περὶ τὰς κινήσεις τοῦ θώρακος δυσκολίας.

Ἐξάρθρησις τοῦ γόνατος, τοῦ σκέλους ἐκτεταμένου ἢ συγκεκαμμένου ὄντος.

Τελεία ἢ ἀτελὴς τοῦ ἄκρου ποδὸς ἀγκύλωσις μετὰ ἢ ἄνευ δυσμορφίας.

Ἡ ἀπὸ τοῦ κατ' ὦμον ἄρθρου ἀνίατος τοῦ βραχίονος ἐξάρθρησις, ἢ ἀγκύλωσις τοῦ κατ' ὦμον ἄρθρου.

Ἐξάρθρησις ἀνίατος, ἢ τελεία ἀγκύλωσις τοῦ κατ' ἀγκῶνα ἄρθρου.

Ἐξάρθρησις ἀνίατος ἢ ἀγκύλωσις τῆς ἄκρας χειρός.

Ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ ἀντίχειρος, ἢ τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδὸς μετὰ δυσκολίας περὶ τὴν κίνησιν τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδός.

Ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ ἀντίχειρος ἢ τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδὸς ἄνευ τῆς προεκτεθείσης ἐπιπλοκῆς.

Ἡ ἀπώλεια τῶν δύο πρώτων δακτύλων τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδὸς μετὰ δυσκολίας περὶ τὴν κίνησιν τῶν ἄλλων δακτύλων.

Ἡ αὐτὴ ἀπώλεια ἄνευ τῆς εἰρημένης ἐπιπλοκῆς.

Σύσπασις τῶν μελῶν ἕνεκα οὐλῶν βαθειῶν καὶ συμπεφυκυιῶν πρὸς τὰ ὑποκείμενα μόρια.

Τελεία ἀτροφία μέλους τινὸς ἕνεκεν τραύματος.

Κάταγμα τινὸς τῶν τεσσάρων ἄκρων εἰς παρὰ φύσιν ἄρθρον μεταπεσόν.

---

844. Δ. Περὶ κατατάξεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ εἰς δύο σώματα.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πρὸς καταλληλότερον ὀργανισμὸν τοῦ πολεμικοῦ Ἡμῶν ναυτικοῦ, καὶ θέλοντες νὰ καταστήσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀξιωματικῶν πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἀνάλογον, νὰ προνοήσωμεν δὲ συγχρόνως καὶ περὶ τῆς καταλλήλου ἀποκαταστάσεως τῶν ὑπεραρίθμων ἀξιωματικῶν, ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὸ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1833 Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ σχηματισμοῦ τῆς ἑλληνικῆς φάλαγγος, καὶ ἰδίως τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ διορισμοῦ τῶν πρώην ἀξιωματικῶν ὡς ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. ναυτικοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ θέλουσι ταχθῆ εἰς δύο σώματα· ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει καλεῖσθαι τὸ Βασ. ναυτικόν, τὸ δὲ, τὸ σῶμα τῶν ἐπιτάκτων τοῦ ναυτικοῦ.

Εἰδικὰ Διατάγματα θέλουσιν ὀργανίσει ἑκάτερον τῶν σωμάτων τούτων, καὶ κανονίσει τὴν ὑπηρεσίαν των. Εἰδικοὶ δὲ νόμοι θέλουσιν ἀποφασίσει τὰ περὶ μισθοδοσίας, καὶ τὰ περὶ καταστάσεως, προβιβασμοῦ, καὶ συντάξεων τῶν ἀξιωματικῶν ἑκατέρου τῶν σωμάτων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ὀκτωβρίου 1852.

---

845. Δ. Περὶ τῶν θέσεων εἰς ἃς διορίζονται οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Βασ. ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ τῆς 4 τοῦ ἰσταμένου Ἡμετέρου Διατάγματος, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἰσόβαθμοι μὲ αὐτοὺς ὑπάλληλοι τοῦ ναυτικοῦ, οἱ διοριζόμενοι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὸν ναύσταθμον, εἰς τὰ Β. πλοῖα, ἢ εἰς τὰ κεντρικὰ λιμεναρχεῖα θέλουσι λαμβάνεσθαι ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ, καὶ τῶν ἰσοβάθμων μὲ αὐτοὺς, ὑπαλλήλων αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ὀκτωβρ. 1852.

---

846. Δ. Περὶ τοῦ βαθμοῦ τῶν διευθυντῶν τῶν Βασ. πλοίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουρίου τοῦ ἐλευσομένου ἔτους 1853, αἱ Βασιλορβέται Λουδοβίκος καὶ Ἀμαλία, καὶ τὸ ἀτμοκίνητον ὁ Ὄθων θέλουσι διευθύνεσθαι ὑπὸ πλοιάρχων δευτέρας τάξεως. Αἱ γολέται Μαθίλδη καὶ Ναυτίλος, καὶ τὸ κότερον ὁ Γλαῦκος, ὑπὸ πλοιάρχων τρίτης τάξεως. Τὸ βρίκιον ἡ Ἀθηνᾶ, αἱ γολέται Σφακτηρία, Μυκάλη, Ἀνδρούτσος, αἱ κανονοφόροι Ἀναξ, Κόζραν καὶ τὸ κότερον ὁ Λέων, ὑπ' ὑποπλοιάρχων πρώτης τάξεως. Αἱ γολέται Μεθώνη καὶ Ναυπλία, ὑπ' ὑποπλοιάρχων δευτέρας τάξεως. Αἱ κανονοφόροι Ἀποστόλης καὶ Τουμπάζης, ὑπὸ ναυκλήρων ά. τάξεως. Τὸ δὲ κότερον ὁ Πολυδεύκης, ὑπὸ ναυκλήρου β'. τάξεως.

Τὰ εἰρημένα Βασ. πλοῖα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διευθύνωνται παρ' ἀξιωματικοῦ, ἀνώτερον σέροντος βαθμὸν, παρὰ τὸν ὁριαθέντα δι' ἕνα ἕκαστον τῶν Βασ. πλοίων.

Ἐ Ἀθήναις τὴν 14 Ὀκτωβρ. 1852.

---

847. Δ. Περὶ ἐπιβαλῆς διοδίων ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἄργος ἀγούσης ἐθν. ὁδοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 23 τοῦ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου ε. ε. Σς'. νόμου περὶ ὁδοποιΐας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἄργος ἀγούσης ἐθνικῆς ὁδοῦ ἐκτάσεως ἐπενήντα τῶν ἕνδεκα σταδίων ἐπιβάλλονται διόδια ἐπὶ ἓξ ἔτη, ὡς ἐφεξῆς.

Δι' ἕκαστον ἵππον ἱππασίας, ἢ εἰς ὄχημα ἐζευγμένον, μεταβαίνοντα ἀπὸ Ἄργους εἰς Ναύπλιον, ἢ τ' ἀνάπαλιν θέλουν πληρώνεσθαι ἀνὰ πέντε λεπτά

Δι' ἕκαστον ἵππον φορτηγὸν, ἢ εἰς ὄχημα ἐζευγμένον μεταβαίνοντα ὡς ἀνωτέρω θέλουν πληρώνεσθαι ἀνὰ 10 λεπτά.

2. Ἡ πληρωμὴ τῶν εἰρημένων διοδίων ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου τοῦ ἐλευσομένου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1858. τὰ δὲ παρ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα χρήματα θέλουν καταλογίζεσθαι εἰς ἔσοδα τοῦ Κράτους ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον ς'. 9 τυχηρὰ ἔσοδα.

3. Ἡ εἴ πραξις τῶν διοδίων θέλει παραχωρηθῆ διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ ἐνεργηθησομένου κατὰ τὰς ἐν ἰσχύι διατυπώσεις τῶν δημοπρασιῶν· ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ ἐπιτρέπεται ἡ ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ δημοσίου εἴσπραξις.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ὀκτωβρ. 1852

---

848. Δ. Περὶ σχεδιαγραφήσεως τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα χωρίου « οἱ μῦλοι Ναυπλίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν σχεδιαγράφησιν γῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἀργολίδος περαλίου χωρίου « οἱ μῦλοι Ναυπλίου » σύμφωνον μὲ τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν ἰχνογραφικὸν σχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Σεπτεμ. 1852

---

849. Δ. Περὶ λογιστικότητος τῶν προξενείων

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἀντὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 48 καὶ 50 τῶν Προξενικῶν Ἐδηγιῶν ὑπαγορευομ

των βιβλίων τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων. Θέλει γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ χρῆσις παρὰ τοῖς Ἡμετέροις προξενείοις, ὡς πρὸς μὲν τὰ ἔσοδα, τοῦ βιβλίου τῶν διπλοτύπων καὶ ἐκείνου τῶν ἐσόδων ὡς πρὸς δὲ τὰ ἔξοδα τοῦ τῶν ἐξόδων μόνον κατὰ τοὺς ὧδε τυπωμένους τύπους ὑπὸ στοιχ. Α. Β. καὶ Γ.

2. Τὸ βιβλίον τῶν διπλοτύπων καὶ ἐκεῖνο τῶν ἐξόδων θέλουσι παραδίδεσθαι εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν Προξένων μονογραμμένα καὶ ἠριθμημένα παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἢ παρ' ἑνὸς τῶν τμηματαρχῶν τοῦ Ὑπουργείου, εἰς ὃν ἤθελεν ἐπιτραπῇ τοῦτο δι' ἰδιαιτέρου Βασιλικοῦ Διατάγματος. Οἱ ἐπίτροποι δὲ οὗτοι θέλουσι φροντίζει διὰ τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν των εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἀνήκουσιν.

3. Καμμία ποσότης δὲν θέλει τοῦ λοιποῦ εἰσάγεσθαι εἰς Προξενικὸν ταμεῖον, οὔτε ἐξάγεσθαι ἀπ' αὐτοῦ, χωρὶς, ὡς πρὸς μὲν τὸ εἰσαγόμενον ποσὸν, νὰ ἐκδώσῃ ὁ ἀρμόδιος Πρόξενος γραμμάτιαν παραλαβῆς ἀποκοπτόμενον ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν διπλοτύπων, ὡς πρὸς δὲ τὸ ἐξαγόμενον, νὰ λάβῃ ἐξόφλησιν παρ' ἐκείνου εἰς ὃν ἐγένετο ἡ πληρωμή. Τὸ πρόσωπον τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ὁ δικαιοῦχος αὐτὸς ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἐπίτροπος ἢ πληρεξούσιος.

4. Ἡ ἐξόφλησις πρέπει νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ λαμβάνοντος αὐτοῦ, ἢ ἐὰν τύχῃ ἀγράμματος, ἢ δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ, παρὰ δύο μαρτύρων, ἂν ἡ πληρωθεῖσα ποσότης δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 50 δραχμὰς, ἐὰν δὲ ἤθελεν ὑπερβαίνει τὴν ποσότητα ταύτην, ἡ πληρωμὴ θέλει ἐνεργεῖσθαι εἰς χεῖρας ἑνὸς πληρεξουσίου διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, παρ' οὗ καὶ θέλει λαμβάνεσθαι ἡ ἀνήκουσα ἐξόφλησις. Εἰς τὰ γραμμάτια ὅμως παραδόσεως ἐπιτρέπεται νὰ μὴ ὑπογράφῃ ὁ πληρωτὴς, ὁσάκις τύχῃ ἀγράμματος ἢ μὴ δυνάμενος νὰ ὑπογράψῃ, γινομένης περὶ τούτου μνείας εἰς τὸ σῶμα τοῦ διπλοτύπου.

5. Οἱ γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι ἢ Ὑποπρόξενοι, ἢ ἄλλοι ἐν ἰδίῳ ἐνάματι προϊστάμενοι προξενικῶν γραφείων εἶνε, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των προσωπικῶς ὑπόλογοι καὶ ὑπεύθυνοι δι' ὅλην τὴν ἐν τῇ Προξενικῇ Ἀρχῇ τῆς ὁποίας προΐστανται λαμβάνουσαν χώραν διαχείρισιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων. Ὁσάκις δέ, εἴτε ἀπόντες ἐν ἀδείᾳ εἴτε ἀσθενοῦντες, ἢ ἄλλως πως κωλυόμενοι ἤθελαν διορίσει ἄλλους ἀναπληρωτάς των, οἱ ἀναπληρωταὶ οὗτοι θέλουσιν ἐνεργεῖ ὑπ' εὐθύνην ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἀναπληροῦσιν. Ὡς πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσβείας λαμβάνουσαν χώραν διαχείρισιν ὑπόλογος καὶ ὑπεύθυνος θέλει θεωρεῖσθαι ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ γραφείῳ ταμίας.

6. Εἰς τὰ βιβλία τῶν διπλοτύπων, τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε σβέσις οὔτε ξύσιμο, ὁσάκις δὲ ἤθελε συμβῇ λάθος τι θέλει διορθοῦσθαι δι' ἀνατρεπτικῆς πράξεως.

7. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Βασιλικοῦ Διατάγματος ἀναφερομένων βιβλίων, οἱ Ἡμέτεροι Πρόξενοι καὶ Ὑποπρόξενοι θέλουσι κρατεῖ καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἐν ταῖς Προξενικαῖς ὑπηγίοις πρόβλεπόμενα βιβλία κατὰ τὸν ἐκεῖσε διαγεγραμμένον τρόπον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Σεπτεμ. 1852.

---

850 Δ. Περὶ μεταφορᾶς ἐπιβατῶν διὰ βασ. πλοίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α') Οὐδεὶς δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ ἐπιβῇ Β. πλοίου ὡς ἐπιβάτης, ἐὰν δὲν ἀποστέλλεται πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων ὑπηρεσίας, ἢ ἐὰν διὰ ἀποστολῆς του δὲν ἐκτελῆται δημόσιος ὑπηρεσία.

β') Πρὸς παραλαβὴν τοῦ ἐπιβάτου ἀπαιτεῖται ἔγγραφος διαταγὴ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ πρὸς τὸν διευθυντὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ Β. πλοίου, οὗ τινος ὁ ἀπεστελλόμενος νὰ ἐπιβῇ πρόκειται.

γ') Ἐὰν οἱ ἀποστελλόμενοι δὲν ὑπάρχωνται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο δὲν θέλει ἐκδώσει τὴν περὶ παραλαβῆς αὐτῶν ὡς ἐπιβατῶν διαταγήν, εἰμὴ κατ' ἔγγραφον αἴτησιν τῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ὁποίας ὑπάγονται.

δ') Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀποστελλομένους πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίου ὑπηρεσίας νὰ λάβωσι μεθ' ἑαυτῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου τὰς οἰκογενείας των καὶ τὰ ἔπιπλά των, ἀλλ' αἱ οἰκογένειαι των αὗται δὲν δύνανται νὰ μετακομισθῶσι δι' ἄλλου Βασ. πλοίου, εἰμὴ μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ πλοῖον, ἐκτελοῦν δημόσιον ὑπηρεσίαν, ἤθελεν εἶσθαι διατεταγμένον νὰ καταπλεύσῃ εἰς τὸν τόπον, εἰς ὃν καὶ αἱ οἰκογένειαι νὰ μεταφερθῶσι πρόκειται.

ε') Τὰ ἔξοδα τῆς τροφῆς τῶν ἐπιβατῶν εἶναι εἰς βάρος των.

ς') Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, μὴ προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ παράντος Διατάγματος, ἀπαιτεῖται πρὸς μεταφορὰν ὑποκειμένων διὰ Β. πλοίων ἰδιαιτέρα Ἡμῶν ἔγκρισις.

ζ') Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰ ἐν τῷ παρόντι διατεταγμένα, καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ὀκτωβρ. 1852.

---

851. Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ὁδοῦ Καπνικαρέας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ὑπ' ὄψιν λαβόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 66 ἀπὸ 7 Αὐγούστου πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηναίων, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν, ὅπως ἡ κατὰ τὸ ἐν ἐνεργείᾳ σχέδιον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ὁδὸς Καπνικαρέας ἐπεκτανθῇ πρὸς μεσημβρίαν κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν μέχρι τῆς ὁδοῦ Καλλογριώνη, ἐκεῖθεν δὲ διέλθῃ κατὰ τὴν γραμμὴν τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Ι. Χαλκοκονδύλη καὶ λάβῃ διέξοδον πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἀδριανοῦ, σύμφωνα μὲ τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ σχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ὀκτωβρ. 1852.

---

852. Δ. Περὶ ὀνομασίας τῆς κεντρικῆς πλατείας τῆς πόλεως Λαμίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς Ἡμᾶς πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Λαμίας, εὐαρεστούμεθα νὰ ἐπιτρέψωμεν, ὅπως ἡ κεντρικὴ πλατεῖα τῆς πόλεως Λαμίας φέρῃ τὸ Ἡμέτερον Ὄνομα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ὀκτωβρ. 1852.

---

853. Δ. Περὶ στολῆς τῶν ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου π. ε. Β. Διατάγματος καὶ ανισθεῖσα Ναυτικὴ στολὴ ἀφορᾷ τοὺς ἀξιωματικοὺς μόνον τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ σώματος τῶν ἐπιτάκτων τοῦ Ναυτικοῦ μένει ἡ παλαιὰ τῶν ἀξιωματικῶν στολή, ἣ διὰ τοῦ ἀπὸ 3|15 Νοεμβρίου 1833 Β. Διατάγματος κανονισθεῖσα, ἀλλ' ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Σώματος τούτου νὰ φέρωσιν ἀντ' αὐτῆς τὴν ἐθνικὴν τῶν Ναυτικὴν ἐνδυμασίαν μὲ προσθήκην

1. Ὀρθοῦ περιλαιμίου ὑσγίνου χρώματος, φέροντος τὰ διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ σημεῖα, ὅπως διὰ τοῦ ῥηθέντος ἀπὸ 3|15 Νοεμβρίου 1833 Β. Διατάγματος ἐκανονίσθησαν.

2. Τοῦ Βασιλικοῦ Στέμματος ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς (φεσίου), ὡς φέρουσιν αὐτὸ καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἑλληνικῆς φάλαγγος.

3. Σίφους περὶ τὸ μέσον τοῦ σώματος περιζώνυμένου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρ. 1852.

Εθνικόν Κέντρον Τεκμηρίωσης - Βιβλιοθήκη Βέροιας

851 Δ. Περὶ τοποθετήσεως τῶν τεσσάρων ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν. περὶ τοποθετήσεως τῶν τεσσάρων ταγμάτων τοῦ Ἡμετέρου πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, τὰ ἑξῆς.

1. Α'. τάγμα. Ἡ ἕδρα αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιτελῶν καὶ πέντε λόχων εἰς Ναύπλιον· Μία διλοχία εἰς Πύλον, δίδουσα ἀνάλογον ἀπόσπασμα εἰς Καλάμας.

Εἷς λόχος εἰς Τρίπολιν, δίδων ἀπόσπασμα εἰς Σπάρτην.

2. Β'. τάγμα. Ἡ ἕδρα αὐτοῦ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἡμετέρου Κράτους μετὰ τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ἑπτὰ λόχων δίδον ἀνάλογον ἀπόσπασμα εἰς Πειραιᾶ.

3. Γ'. τάγμα (ἀκροβολισταὶ) Ἡ ἕδρα αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιτελῶν καὶ τριῶν λόχων εἰς Πάτρας. Δύο λόχοι εἰς Μεσολόγγιον καὶ εἷς εἰς Ῥίον καὶ Ἀντίῤῥιον.

4. Δ'. τάγμα (ἀκροβολισταὶ) Ἡ ἕδρα τοῦ τάγματος τούτου μετὰ τῶν ἐπιτελῶν καὶ δύο λόχων εἰς Λαμίαν, δύο λόχοι εἰς Ὑπάτην καὶ δύο εἰς Χαλκίδα.

5. Ἅπαντες οἱ προλαβόντως ἐκδοθέντες καὶ ἀντιβαίνοντες εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ὁρισμοὶ περὶ τοποθετήσεως τοῦ Ἡμετέρου πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ἀκυροῦνται.

Ἀθῆναι, τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1852.

---

852 Δ. περὶ τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστελλομένων ὑποτρόφων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωμεν ὅσον ἔνεστι συμφερώτερον εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ πρὸς τὰς χρείας τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου ἀκοπιμώτερον τὰ περὶ ἀποστολῆς ὑποτρόφων ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἰς τελειοποίησιν αὐτῶν ἔν τινι ἐπιστήμῃ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Οἱ πρὸς τελειωτέραν ἐκμάθησιν ἐπιστήμης τινὸς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε δαπάναις αὐτῆς ταύτης, εἴτε ἐκ τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπαρχόντων κληροδοτημάτων, στελλόμενοι ὑπότροφοι ἐκλέγονται τοῦ λοιποῦ μόνον ἐξ ἐκείνων, ὅσοι ἐξεταζόμενοι ἠξιώθησαν ἐνταῦθα ἐν τῷ φερωνύμῳ Ἡμῶν Πανεπιστημίῳ τοὐλάχιστον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ βαθμοῦ τοῦ τελειοδιδάκτου, ἐξ ὧν ὅτως ἀποκλείονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν ὑπερβαίνουσαν τὸ εἰκοστὸν ἕκτον ἔτος.

Β'. Διορίζονται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑπότροφοι δι' ἐκείνας μόνον τὰς ἐπιστήμας ἡ μαθήσεις, ὧν φαίνεται ὅτι ἔχουσι πραγματικὴν χρείαν ἡ δημοσία ὑπηρεσία κατὰ πρῶτον λόγον, καὶ ἔπειτα ἡ ἐπικράτεια καθόλου.

Γ'. Ἕκαστος τῶν ὑποτρόφων τούτων ὀφείλει ἀδιασπάστως ἀσχολούμενος τὴν ἐπιστήμην ἐκείνην, δι' ἣν ὡρίσθη ὑπότροφος, νὰ ἐπιδοθῇ εἰς ἐκείνου μάλιστα τὸν μερικὸν αὐτῆς κλάδον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν τελειοτέραν μάθησιν ὡς ἀναγκαιοτέρα ἠθέλησε βουλευθῇ διαταχθῇ διὰ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ· Δ') νὰ περιπέμπῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἀποδεικτικὰ τῶν καθηγητῶν, ἢ τοῦ προϊσταμένου τοῦ καταστήματος, ἐν ᾧ διδάσκεται, μαρτυροῦντα τὴν τακτικὴν αὐτοῦ ἀπουδὴν καὶ ἐπίδοσιν· θέλουσι δὲ προσκληθῇ καὶ οἱ Ἡμέτεροι πρίσβεις, ἢ πρόξενοι νὰ ἐπιτηρῶσι τοὺς εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῶν ἀνήκοντας ὑποτρόφους καὶ νὰ πληροφορῶσι τὴν Κυβέρνησιν ἐκ διαλειμμάτων περὶ τῆς τακτικῆς σπουδῆς, ἐπιδόσεως καὶ διαγωγῆς ἑνὸς ἑκάστου.

Δ'. Ὁ χρόνος τῆς ὑποτροφορίας, εἰ μὴν ὁ ὑπότροφος εἶναι ἰατρὸς ἢ νομικὸς, δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὴν διετίαν, εἰ δὲ καὶ ἀνήκει εἰς τὴν Θεολογικὴν ἢ εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν, τὴν τετραετίαν.

Ε'. Ἡ μηνιαία ἑκάστου χορηγία ὁρίζεται ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ Βασιλικῷ Διατάγματι ἀνάλογος πρὸς τὰ ἀπαιτούμενα ἔξοδα εἰς τὴν πόλιν, ὅπου μεταβαίνει ἵνα διδαχθῇ. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ Διατάγματι καὶ ἀνάλογος πρὸς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν ἀπόστασιν αὐτῆς ὁρίζονται καὶ τὰ ἐρόδια τῆς ἐκείσε μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου αὐτοῦ.

ς'. Ἕκαστος ὑπότροφος ὑποχρεοῦται, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ, νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπηρετήσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς οἱανδήποτε ἔμμισθον θέσιν, εἴτε ἐντὸς τῆς Πρωτευούσης, εἴτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἤθελε κρίνει εὔλογον νὰ διορίσῃ αὐτὸν ἡ Κυβέρνησις, καὶ εἰς χρόνον κατὰ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον ἀνώτερον τοῦ τῆς ὑποτροφίας αὐτοῦ. Ἕνεκα τούτου λαμβάνεται παρὰ παντὸς ὑποτρόφου, πρὸ τῆς ἀποδημίας αὐτοῦ, ἀξιόχρεως διὰ συμβολαίου καὶ μεθ' ὑποθήκης ἐγγύησις ὅτι θέλει ἀποδώσει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ καταβληθέντα ἔξοδα, ἂν δὲν ἐκπληρώσῃ τὰς εἰρημένας ὑποχρεώσεις.

Ζ'. Ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς παύεται ἡ ὑποτροφία εἰς ἐκεῖνον, περὶ οὗ ἤθελε πληροφορηθῇ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἀσχολεῖται εἰς ἄλλην παρὰ δι' ἣν ὡρίσθη ὑπότροφος ἐπιστήμην, ἐναντίον τῆς διατάξεως τοῦ Γ'. ἄρθρου τοῦ παρόντος Βασιλικοῦ Διατάγματος. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὑποχρεοῦται ὁ παυόμενος ν' ἀποδώσῃ τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ μέχρι τῆς διακοπῆς τῆς ὑποτροφίας δαπανηθέντα. Ὅθεν διὰ τοῦ μεθ' ὑποθήκης ἐγγυητικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται νὰ δίδῃ ὁ ὑπότροφος, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, θέλει λαμβάνεσθαι φροντὶς εἰς ἐξασφάλισιν καὶ ταύτης τῆς ἐνδεχομένης περιστάσεως.

Η. Τὰ περὶ ἀποστολῆς ὑποτρόφων εἰς ἐκμάθησιν τῶν τεχνῶν ἢ βιομηχανίας τινὸς θέλουσι κανονισθῇ δι' ἑτέρου Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἀθήνησι τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1852.

---

856 Δ. Περὶ στολῆς τῶν μουσικῶν τοῦ στρατοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὰ περὶ στολῆς τῶν μουσικῶν τυμπανιστῶν τοῦ στρατοῦ ὁρίζονται ὡς ἑξῆς.

1. Διὰ τοὺς μουσικοὺς, ἱματισμὸς καὶ ὑπόδησις.

Τὰ διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ὁρισθέντα.

Ἀποσκευή.

Ἐπωμίδες, ὡς αἱ τῶν πεζῶν χωροφυλάκων, ἀλλ' ἄνευ κροσσῶν καὶ μετὰ πτερωμίδων ἐρυθρῶν.

Διακριτικὰ σημεῖα.

Λ'. Ὁ μὲν ἀρχιμουσικὸς φέρει ἐπωμίδας, ὡς τὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ, ἔχων τὸ περιλαίμιον αὐτοῦ ἀργυρόκεντημένον.

Β'. Οἱ δὲ μουσικοὶ ἕκαστος κατὰ τὴν τάξιν εἰς ἣν ἀνήκει, ἔχων τὸ περιλαίμιον ἀργυρόκεντημένον μόνον κατὰ τὰ δύο ἄκρα.

Ὁπλισμός.

Σπάθη, τοῦ μὲν ἀρχιμουσικοῦ, ὡς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ, τῶν δὲ μουσικῶν ὡς ἡ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἀλλ' ἐζωσμένη περὶ τὴν μέσην μετὰ λώρου καὶ ἀορτῆρος.

2. Διὰ τοὺς ἀρχιτυμπανιστὰς καὶ τυμπανιστὰς ἱματισμὸς ὑπόδησις καὶ ἀποσκευή.

Τὰ διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ὁρισθέντα, ἀλλ' ὁ μὲν ἀρχιτυμπανιστὴς φέρει ἐπωμίδας, ὡς τὰς τῶν μουσικῶν τοῦ στρατοῦ, τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ του, ὡς τὰ τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, εἰς δὲ τὸ κάλυμμά του φέρει πτερὸν κυανόλευκον, οἱ δὲ τυμπανισταὶ φέρουν ἄνωθεν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ περιλαιμίου των σειρίτιον λευκὸν μάλλινον.

Ὁπλισμός.

Ξίφη τὰ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ὁρισθέντα.

3. Αἱ διαστάσεις τῶν ἐπωμίδων καὶ σειριτίων, ὡς καὶ τὸ σχῆμα τῶν κεντημάτων καὶ τοῦ πτεροῦ, θέλουν ὁρισθῇ εἰς τὸ περὶ στολῆς τοῦ στρατοῦ παράρτημα.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιω

τικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα
Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἀπριλίου 1852.

---

857 Δ. Περὶ ὀργανισμοῦ τῆς μοίρας τοῦ πυροβολικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τα ἑξῆς.

1. Ἡ διαίρεσις τοῦ πυροβολικοῦ εἰς πεδινὸν καὶ ὀρεινὸν μένει ὡς μέχρι τοῦδε.

2. Ἡ μοῖρα σύγκειται ἐκ τεσσάρων λόχων, ἐξ ὧν ὁ εἷς ὑπηρετεῖ ἡμίσειαν πεδινὴν κανονοστοιχίαν, οἱ δὲ λοιποὶ, ἡμίσειαν ὀρεινήν.

3 Δύναμις τῶν ἐπιτελῶν τῆς μοίρας.

Ἀξιωματικοὶ. 1 Ἀντισυνταγματάρχης (διοικ. τῆς μοίρας) ἢ ταγματάρχης, 1 Ταγματάρχης πρόεδρος τοῦ οἰκονομικοῦ, 1 Ὑπολοχαγὸς ὑπασπιστὴς, 1 Ὑπολοχαγὸς τῶν ἀγωγέων, 1 Ἰατρὸς Β΄. τάξεως, 1 Ἱππιατρὸς ἀ. ἢ Β΄. τάξεως, 1 Καταλυματίας ἀ. τάξεως, 1 Β΄. τάξεως.

Ὑπαξιωματικοί. 2 Ἀνθυπασπισταὶ, 1 Ἐπιλοχίας δεσμοφύλαξ.

Ἵπποι ἀξιωματικῶν. 2 Ἵπποι Ἀντισυνταγματάρχου (διοικ. τῆς μοίρας) ἢ ταγματάρχου, 1 ταγματάρχου πρόεδρος τοῦ οἰκονομικοῦ, 1 Ὑπολοχαγοῦ ὑπασπιστοῦ, 1 Ὑπολοχαγοῦ τῶν ἀγωγέων.

Ἄθροισις 8 ἀξιωματικοὶ, 3 Ὑπαξιωματικοί. Τὸ ὅλον 14. Καὶ 5 ἵπποι.

4. Ἡ δύναμις τοῦ ὑπηρετοῦντος τὸ πεδινὸν πυροβολικὸν λόχου σύγκειται

Ἀξιωματικοὶ. 1 Λοχαγὸς διοικητὴς, 1 Ὑπολοχαγὸς, 2 Ἀνθυπολοχαγοί.

Ὑπαξιωματικοί. 1 Ἐπιλοχίας, 1 Σιτιστὴς, 2 Λοχίαι, 6 Δεκανεῖς.

Σαλπιγκταί. 1 Σαλπιγκτὴς ἀ. τάξεως, 1 Σαλπιγκ. Β΄. τάξεως.

Ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται 1 Σαγματοποιὸς, 1 Πεταλωτὴς, 8 Πυροτεχνῖται, 29 Πυροβολισταὶ ἀ. τάξεως, 49 Β΄. τάξ.

Ἵπποι ἀξιωματικῶν. 1 ἵππος Λοχαγοῦ διοικητοῦ, 1 ἵππ. Ὑπολοχαγοῦ, 2 ἵππ. Ἀνθυπολοχαγῶν.

Ἵπποι ἱππασίας στρατοῦ 8. Ἵππ. ζύγιοι 36.

Ἄθροισις. 4 ἀξιωματικοὶ, 10 ὑπαξιωματικοὶ, 2 σαλπιγκταὶ, 88 ὑποδ. καὶ στρατιῶται. Τὸ ὅλον 104. Καὶ 48 ἵπποι.

5. Ἡ δύναμις ἑκάστου ὑπηρετοῦντος τὸ ὀρεινὸν πυροβολικὸν λόχου σύγκειται ὡς ἐφεξῆς.

Ἀξιωματικοί. 1 Λοχαγὸς διοικητὴς, 1 Ὑπολοχαγὸς, 2 Ἀνθυπολοχαγοί.

Ὑπαξιωματικοί 1 Ἐπιλοχίας, 1 Σιτιστὴς, 2 Λοχίαι, 6 Δεκανεῖς.

Σαλπιγκταί. 1 Σαλπιγκτὴς ἀ. τάξεως, καὶ 1 Β΄. τάξεως.

Ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται. 1 Σαγματοποιὸς, 1 Πεταλωτὴς, 8 Πυροτεχνῖται, 25 Πυροβολισταὶ 1 τάξεως, καὶ 45 Β΄. τάξεως.

Ἵπποι ἀξιωματικῶν. 1 Λοχαγοῦ διοικητοῦ, 1 Ὑπολοχαγοῦ 2 Ἀνθυπολοχαγῶν.

Ἵπποι στρατοῦ. 4 Ἵπποι ἱππασίας.

Ἡμίονοι 14.

Ἄθροισις 4 ἀξιωματικοὶ, 10 ὑπαξιωματικοὶ, 2 σαλπιγκαὶ, 80 ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται. Τὸ ὅλον 96. Καὶ 22 ἵπποι.

6. Οἱ διοικηταὶ τῶν λόχων εἶναι, δύο λοχαγοὶ 1 τάξεως καὶ δύω 2 τάξεως.

7. Ἡ τοποθέτησις τῆς μοίρας εἶναι ἡ ἀκόλουθος.

Οἱ ἐπιτελεῖς μετὰ τοῦ πεδινοῦ λόχου καὶ δύω ὀρεινῶν εἰς Ἀθήνας.

Εἷς ὀρεινὸς λόχος εἰς Ναύπλιον.

Εἷς ὀρεινὸς λόχος εἰς Λαμίαν.

Εἷς ὀρεινὸς οὐλαμὸς εἰς Πάτρας.

Ἀμφότεροι οἱ οὐλαμοὶ οὗτοι θέλουν ἀποσπασθαι ἀπὸ τοὺς ἐν Ἀθήναις λόχους.

8. Ἀκυροῦνται ἅπαντες οἱ προλαβόντως ἐκδοθέντες καὶ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ἀντιβαίνοντες ὁρισμοὶ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ὀκτωβ. 1852.

---

858. Δ. Περὶ νέου σχηματισμοῦ τῶν δύω πεζικῶν ταγμάτων (ἀκροβολισταί).

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μεν καὶ διατάττομεν περὶ νέου ὀργανισμοῦ τῶν δύω πεζικῶν ταγμάτων 3 καὶ 4 (ἀκροβολισταὶ), τὰ ἑξῆς.

1. Ἕκαστον τῶν δύω ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ ἓξ λόχων.

Ἄρθρον 2.

Βαθμοὶ τῶν ἐπιτελῶν.

Ἀξιωματικοί. 1 Ἀντισυνταγ. ἢ ταγματάρ. διοικ. τάγματος, 1 Ταγματάρχ. πρόεδρος τοῦ οἰκονομικοῦ, 1 Ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχ. ὑπασπιστής, 1 Ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχ. εἰσηγητής, 1 Ἰατρὸς ἀ. τάξεως καὶ 1 Β΄. τάξεως, 1 Ἱερεὺς, 1 Καταλυματίας ἀ ἢ Β΄. τάξεως.

Ὑπαξιωματικοί. 1 Ἀνθυπασπιστὴς, 1 Λογιστὴς ἀ. ἢ Β΄. τάξεως.

1 Ὁπλοποιὸς, 1 Δεσμοφύλαξ.

Μουσικοί. 1 Ἀρχισαλπιγκτής.

Στρατιῶται. 1 Ὑποδεσμοφύλαξ.

Ἵπποι ἀξιωματ. 2 Ἀντισυνταγ. ἢ ταγματάρ. διοικ. τάγματος, 1 Ταγματάρχ. προέδρου τοῦ οἰκονομικοῦ, 1 Ὑπολοχαγοῦ ἢ ἀνθυπολοχ. ὑπασπιστοῦ.

Ὁλικῶς 8 Ἀξιωματικοί, 4 Ὑπαξιωματικοί, 1 Μουσικὸς, 1 Στρατιώτης, 4 Ἵπποι ἀξιωματικῶν.

3. Οἱ ἓξ λόχοι ἑκάστου τάγματος λαμβάνουσι τοὺς ἀριθμοὺς 1ος, 2ος, 3ος, 4ος, 5ος, 6ος, λόχος καὶ παρατάττονται ἐκ τοῦ δεξιοῦ πρὸς τὸ ἀριστερὸν κατὰ τὴν τάξιν ταύτην.

4. Δύναμις ἑκάστου λόχου.

Ἀξιωματικοί. 1 Λοχαγὸς διοικητὴς λόχου, 1 Ὑπολοχαγός, 1 Ἀνθυπολοχαγός.

Ὑπαξιωματικοί. 1 Ἐπιλοχίας, 1 Σιτιστὴς, 2 Λοχίαι, 8 Δεκανεῖς.

Μουσικοί 3 Σαλπιγκταί.

Ὑποδεκανεῖς καὶ Στρατιῶται 122.

Ἄθροισις 3 Ἀξιωματ., 12 Ὑπαξιωματ. 3 Μουσικοί, 122 Στρατ. Τὸ ὅλον 140.

5. Ἅπαντες οἱ προλαβόντως ἐκδοθέντες καὶ ἀντιβαίνοντες εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ὁρισμοὶ ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1852.

---

859. Δ. Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ἱππικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν, περὶ νέου ὀργανισμοῦ τοῦ ἱππικοῦ, τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ Ἡμέτερον ἱππικὸν θέλει σύγκεισθαι ἐκ μιᾶς μοίρας, συνισταμένης ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ τριῶν ἴλων.

2. Ἐπιτελεῖς τῆς μοίρας.

Ἀξιωματικοί. 1 Ἀντισυνταγμ. (διοικητὴς τῆς μοίρας) ἢ μοίραρχος, 1 Πρόεδρος τοῦ οἰκονομικοῦ μοίραρχος, 1 Ὑπασπιστὴς τῆς μοίρας ὑπίλαρχος ἢ ἀνθυπίλαρχος, 1 Καταλυματίας ἀ. τάξεως καὶ 1 Β΄. τάξεως, 1 Ἰατρὸς, ἀ. ἢ Β΄. τάξεως, 1 Ἱππιατρὸς ἀ. ἢ Β΄. τάξεως.

Ὑπαξιωτικοί. 1 Ἀνθυπασπιστὴς, 1 Ἀρχισαλπιγκτὴς, 1 Λοχίας δεσμοφύλαξ.

Ἵπποι ἀξιωματικῶν. 2 Ἀντισυνταγμ. (διοικητοῦ τῆς μοίρας) ἢ μοιράρχου, 1 Προέδρου τοῦ οἰκονομικοῦ μοιράρχου, 1 Ὑπασπιστοῦ τῆς μοίρας ὑπιλάρχου ἢ ἀνθυπιλάρχου.

Ἵπποι στρατοῦ. 1 Ἀνθυπασπιτοῦ, 1 Ἀρχισαλπιγκτοῦ.

Δύναμις ἑκάστης ἴλης.

Ἀξιωματικῶν 1 Ἴλαρχος, 1 Ὑπίλαρχος, 2 Ἀνθυπίλαρχοι.

Ὑπαξιωματικοί. Ἐπιλοχίας, 1 Σιτιστὴς, 2 Λοχίαι, 8 Δεκανεῖς.

Σαλπιγκταί. 3 Σαλπιγκταί.

Ὑποδ. καὶ στρατιῶται. 1 Σαγματοποιὸς, 1 Πεταλωτὴς, 8 Ὑποδεκανεῖς, 76 Ἱππεῖς.

Ἵπποι ἀξιωματικῶν. 2 Ἴλαρχοι, 1 Ὑπίλαρχος, 2 Ἀνθυπίλαρχοι.

Ἵπποι ὑπηρεσίας. 1 Ἐπιλοχίου, 1 Σιτιστοῦ, 2 Λοχιῶν, 8 Δεκανέων, 3 Σαλπικτῶν, 1 Σαγματοποιοῦ, 1 Πεταλωτοῦ, 8 Ὑποδεκανέων, 60 ἱππέων.

Ἄρθροισις 4 Ἀξιωματικοί, 12 Ὑπαξιωματικοί, 3 Σαλπιγκταί, 86 Ὑποδ. καὶ στρατιωτ.

Τὸ ὅλον 105. Καὶ 90 Ἵπποι.

Ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἱππέων θέλουσιν εἶναι ἐν ἀδείᾳ εἰς ἑκάστην ἴλην καὶ κατὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

πέσον ὅρον εἰς τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 6 ἀνδρες.

3. Ἡ διοίκησις τῆς μοίρας μετὰ τῶν ἐπιτελῶν αὐτῆς καὶ τῶν δύω ἵλων θέλει εὑρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἡμετέρου Κράτους.

Ἡμίσεια ἵλη εἰς Λαμίαν μετὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς ἵλης.

Ἡμίσεια ἵλη εἰς Ἄργος μετὰ τοῦ ὑπιλάρχου.

4. Ἅπαντες οἱ προλαβόντως ἐκδοθέντες καὶ ἀντιβαίνοντες εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ὁρισμοὶ καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ὀκτωβρ. 1852.

---

860. Δ. Περὶ ἐξετάσεως τῶν Ἑλλήνων ἐμποροπλοιάρχων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν εἰς τὸ περὶ ἐξετάσεως τῶν Ἑλλήνων ἐμποροπλοιάρχων Ἡμέτερον Διάταγμα, τὸ κατὰ τὴν 24 Νοεμβρίου τοῦ 1850 ἔτους ἐκδοθέν, ὅπου ἔνεστι σαφήνειαν, κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ διατάσσομεν τὰ παρὰ πόδας.

Α'. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσιν ἐμποροπλοιάρχου δίπλωμα, πρὸς τοῖς ἄλλοις τοῖς ὁριζομένοις ὑπὸ τοῦ 14 ἄρθρου τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Βασ. Διατάγματος, ὑποβάλλονται εἰς προφορικὰς καὶ ἐγγράφους ἐξετάσεις, καθ' ἃς πρέπει ν' ἀποδείξωσιν ὅτι γινώσκουσι τὰ ἀκόλουθα.

1) Τὸ ἀναγινώσκειν, τὸ γράφειν, τὸ ἀριθμεῖν.

2) Τὴν χρῆσιν τῶν λογαριθμικῶν πινάκων.

3) Τὰς γεωγραφικὰς τῆς σφαίρας διαιρέσεις.

4) Τοὺς ναυτικοὺς χάρτας καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

5) Τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ δρομοὐέτρου καὶ τῆς πυξίδος.

6) Τὴν κατὰ τὰς κυριωτέρας μεθόδους ἐμπειρικὴν λύσιν τοῦ ναυτικοῦ τριγώνου.

7) Τὴν χρῆσιν τῶν ναυτικῶν ἀστροσκοπίων· (τῶν κοινῶς λεγομένων Σεξταντες ὀκτάντες).

8) Τὸν διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ ἡλιακοῦ ἐξάρματος προσδιορισμὸν τοῦ πλάτους.

9) Τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐν θαλάσσῃ προσδιορίζεται ὁ χρόνος.

10) Τὰ μέσα, δι' ὧν γνωρίζεται ἡ ἀπόκλισις τῆς μαγνητικῆς βελόνης.

11) Τὸν διὰ τοῦ πλάτους ἔμμεσον προσδιορισμὸν τοῦ μήκους.

12) Τὰ περὶ ἐνιαυτοῦ καὶ μηνὸς καὶ τὰ περὶ τῶν φάσεων τῆς σελήνης.

13) Τὸ συντάσσειν τοῦ διάπλου τὸ ἡμερολόγιον.

14) Τὴν κυβερνητικὴν τέχνην κατὰ πρᾶξιν.

15) Τὰ ναυκληρικὰ ἔργα.

Β'. Πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσιν ἐμποροπλοιάρχου δίπλωμα, ὁ Ἡμέτερος, ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς κατὰ τὴν ἀ. Μαρτίου καὶ τὴν ἀ. Σεπτεμβρ. ἑκάστου ἔτους διορίζει ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν εἰδημόνων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. ναυτικοῦ συνισταμένην.

Γ'. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνεδριάζει ἐν Ἀθήναις.

Δ'. Αἱ συνεδριάσεις τῆς ἐξεταστικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς δὲν παρατείνονται ἐπέκεινα τῶν πεντήκοντα ἡμερῶν κατὰ πᾶσαν αὐτῆς σύνοδον.

Ε'. Οἱ θέλοντες νὰ γίνωσιν ἐμποροπλοίαρχοι ὑποβάλλουσι διὰ τῶν λιμεναρχῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον τὰς αἰτήσεις των τοὐλάχιστον ἕνα μῆνα πρὸ τῶν ἐξετάσεων.

ς. Πρὸς ἔκδοσιν διπλώματος ἐμποροπλοιάρχου ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρα Ἡμῶν ἔγκρισις.

Ζ'. Τὴν περὶ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης αἴτησιν ὑποβάλλει εἰς Ἡμᾶς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ἀφοῦ ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἐγγράφως ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς κατατάξεως τοῦ ἐξετασθέντος εἰς τῶν ἐμποροπλοιάρχων τὴν χορείαν.

Η'. Ὁ ἐξετασθεὶς καὶ ἀποτυχὼν δὲν ἐξετάζεται ἐκ νέου, εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν μιᾶς τοὐλάχιστον ἑξαετίας.

Θ'. Τὰ διπλώματα ἀποστέλλονται πρὸς τοὺς ἀναγνωρισθέντας ἐμπορικοὺς πλοιάρχους διὰ τῶν λιμεναρχῶν.

Ι'. Πᾶσα ἐναντία τοῖς εἰρημένοις καθεστῶσα διάταξις καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ὀκτωβρ. 1852.

ΑΠΙ Ν. ΡΙΒ'. Περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἡ διοίκησις τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ τὰ λογιστικὰ ἐν γένει τοῦ Κράτους κανονίζονται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς ἑρεξῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.
Λογιστικὸν Νομοθετικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους.

2. Τὰ δημόσια ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἑκάστης χρήσεως προσδιορίζονται διὰ τῶν ἐνιαυσίων οἰκονομικῶν νόμων καὶ ἀποτελοῦν τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους.

3. Εἰς τὴν αὐτὴν χρῆσιν ἀνήκουσιν αἱ γενόμεναι ὑπηρεσίαι, καὶ τὰ παρὰ τοῦ Κράτους καὶ τῶν πιστωτῶν αὐτοῦ ἀποκτηθέντα δικαιώματα ἐντὸς τοῦ ἔτους, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φέρει ἡ χρῆσις.

4. Ἡ διάρκεια ἑκάστης χρήσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους διὰ τὴν εἴσπραξιν καὶ πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῆς.

5. Ὁ γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ψηφίζεται καὶ κυροῦται ἐντὸς τῆς Συνόδου τῆς λησούσης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους, τοῦ ὁποίου φέρει τὸ ὄνομα ὁ προϋπολογισμός.

ΚΕΦΑΛ. Β'. Ἔσοδα.

6. Ἡ εἴσπραξις τῶν δημοσίων χρημάτων ἀνατίθεται ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διοριζομένους ταμίας, ταμίας εἰδικοὺς καὶ εἰσπράκτορας, ἐνεργεῖται καὶ δυνάμει νομίμου τίτλου.

Πᾶσα εἴσπραξις δημοσίων χρημάτων θεωρεῖται ὡς μηδόλως γενομένη, ἂν δὲν γείνῃ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου ἢ εἰσπράκτορος ἐπὶ ἀποδείξει αὐτοῦ κατὰ τοὺς κανονισμένους τύπους ἐκδεδομένη. Δὲν χωρεῖται μολονοῦτο ἡ εἰς ὁποιονδήποτε ἐπαρχιακὸν ταμεῖον παράδοσις χρημάτων ἐκ μέρους δημοσίων ὀφειλετῶν, διὰ νὰ συμψηφισθῶσιν εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον μὲ τὸ χρέος αὐτῶν.

Ταμίας ἢ εἰσπράκτωρ, ἐκδοὺς ἀπόδειξιν χειρόγραφον ἢ καὶ ἔντυπον παρὰ τοὺς κανονισμένους τύπους, καταδιώκεται ποινικῶς ὡς ἔνοχος ὑπεξαιρέσεως.

7. Πᾶσα εἴσπραξις φόρου καὶ δικαιώματος μὴ ἐπιτρεπομένη ὑπὸ τῶν νόμων ὑφ' οἱονδήποτε τίτλον καὶ οἱανδήποτε ὀνομασίαν καὶ ἂν ἐνεργῆται, ἀπαγορεύεται ῥητῶς· καταδιώκονται δ' ἐπὶ κατάπτωσει, ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς πρίστασμένης ἀρχῆς, αἱ διατάξασαι τὴν εἴσπραξιν ἀρχαί, οἱ συντάξαντες τοὺς καταλόγους καὶ τὰς διατιμήσεις, καὶ οἱ ἐνεργήσαντες αὐτὴν ὑπάλληλοι, χωρὶς βλάβην τοῦ δικαιώματος τῆς ἐντὸς πενταετίας κατὰ παντὸς ἐνεργήσαντος τοιαύτην εἴσπραξιν πρὸς ἀποζημίωσιν ἀγωγῆς.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Ἔξοδα.

1. Πιστώσεις τακτικαί.

8. Ὁ οἰκονομικὸς νόμος χορηγεῖ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις διὰ τὰ προϋπολογισθέντα ἔξοδα ἑκάστης χρήσεως, τὰ ὁποῖα πληρόνονται ἐκ τῶν χρηματικῶν πόρων τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων.

9. Πᾶσα αἴτησις πιστώσεως δι' ἔξοδον μὴ προβλεφθὲν ἐν τῷ οἰκονομικῷ νόμῳ, πρέπει νὰ καταδεικνύῃ καὶ τὸν χρηματικὸν πόρον ἐκ τοῦ ὁποίου θέλει πληρωθῇ.

10. Οἱ Ὑπουργοὶ δὲν δύνανται, ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ, νὰ ἐξοδεύσωσιν ἐπέκεινα τῶν χορηγηθεισῶν εἰς ἕκαστον αὐτῶν πιστώσεων.

11. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς δὲν δύναται, ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνῃ νὰ ἐπιτρέψῃ πληρωμὰς ὑπερβαινούσας τὰς χορηγηθείσας εἰς ἕκαστον ὑπουργὸν πιστώσεις.

12. Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δι' ὁποιουδήποτε εἰδικοῦ τρόπου ν' αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεισῶν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας των πιστώσεων· ἐπομένως, ὅταν κινητόν τι ἢ ἀκίνητον εἰς τὴν διάθεσίν των εὑρισκόμενον πωληθῇ, τὸ τίμημα αὐτοῦ θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν πρέπουσαν χρῆσιν. Εἰς τὰ ἔσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστρεφόμενα εἰς τὸ δημόσιον χρήματα διὰ πληρωμὰς ἐνταλμάτων, ἀκαταλλήλως ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐπιστροφὴ αὐτῶν γίνηται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς χρήσεως, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ χρήματα, ὅσα δὲν προέρχονται ἀπὸ ψηφισθείσας πιστώσεις.

13. Ὅσα δὲ ἐκ τῶν πληρωθέντων χρημάτων ἐπιστρέφονται διαρκούσης τῆς χρήσεως, εἰς βάρος τῆς ὁποίας διετάχθη ἡ πληρωμή, δύνανται νὰ ἐπαναχθῶσιν εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἐντείλαντος ταύτην ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν αἰτήσει αὐτοῦ, στηριζομένῃ εἰς γραμμάτιον παραλαβῆς τοῦ λαβόντος τὰ χρήματα ὑπαλλήλου, καὶ εἰς πίνακα ἐμφαίνοντα 1. τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐντάλματος, εἰς ὃ στηρίζεται ἡ ἐπιστροφὴ τῶν χρημάτων, 2. τὸν ταμίαν, ὅστις ἐπλήρωσε τὴν ἐπιστραφεῖσαν ποσότητα, καὶ 3. τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαναγωγῆς τῆς ποσότητος ταύτης εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἐντείλαντος ὑπουργοῦ.

14. Οἱ ὑπουργοὶ ἐκδίδουν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου καὶ εἰς βάρος τῶν πιστώσεών των ἔνταλμα πληρωμῆς διὰ τὸ τίμημα τῶν ἐκ μέρους ἄλλων ὑπουργῶν παραχωρουμένων αὐτοῖς πραγμάτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν προκαταβολῶν, ὅσας κάμνουν οἱ ὑπουργοὶ διὰ λογαριασμὸν ὁ εἷς τοῦ ἄλλου, ἐνεργεῖται δι' ἐνταλμάτων χρηματικῶν, ἐκδιδομένων ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ ἔξοδον πρὸς ὄφελος τοῦ προκαταβαλόντος, ὅστις προσθέτει πάλιν εἰς τὰς πιστώσεις του τὴν ἀποδιδομένην αὐτῷ ποσότητα. Ὅταν ὅμως ἡ ἐπαγωγὴ αὐτῆς εἰς τὰς πιστώσεις δὲν ἠμπορῇ νὰ λάβῃ χώραν, τότε τὸ ἔνταλμα ἐκδίδεται πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου καὶ καταλογίζεται ἡ ποσότης εἰς τὰ ἔσοδα τῆς τρεχούσης χρήσεως.

2. Πιστώσεις ἀναπληρωματικαί.

15. Ὅταν αἱ ψηφισθεῖσαι διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ νόμου τακτικαὶ πιστώσεις ἀποδειχθῶσιν ἀνεπαρκεῖς ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, χορηγοῦνται ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις ὑπὸ τῶν Βουλῶν, ἐν ἀπουσίᾳ δ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως· ἀλλ' εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν αἱ ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις χορηγοῦνται διὰ μόνας τὰς δαπάνας τὰς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων προβλεφθείσας καὶ ῥητῶς ἐν τῷ ἐνιαυσίῳ νόμῳ τῶν ἐξόδων κατονομασθείσας ὡς ἐπιδεκτικὰς τοιαύτης αὐξήσεως.

16. Τὰ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἐκδιδόμενα Βασ. διατάγματα, δι' ὧν ἀνοίγονται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, τότε μόνον ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ὅταν ἐκδοθῶσιν ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου· προσυπογράφονται δὲ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

17. Ὅλα τὰ τοιαῦτα περὶ πιστώσεων Β. διατάγματα, συγκεφαλαιούμενα εἰς ἓν καὶ μόνον νομοσχέδιον, ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς ἐπικύρωσιν ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν Συνόδῳ καὶ πρὸ τῆς παρουσιάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

3. Πιστώσεις ἔκτακτοι.

18. Διὰ τὰς ἐκτάκτους καὶ κατεπειγούσας ὑπηρεσίας τὰς μὴ προβλεφθείσας ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, χορηγοῦνται ἔκτακτοι πιστώσεις ὑπὸ τῶν Βουλῶν, ἐν ἀπουσίᾳ δ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, κατὰ τὰς διατυπώσεις τὰς ὁρισθείσας εἰς τὸ

ἄρθρον 16, ἡ δὲ ἐπικύρωσις αὐτῶν γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 17.

19. Διὰ πᾶσαν ἔκτακτον πίστωσιν χορηγουμένην εἰς ὑπουργὸν δι ὑπηρεσίαν, μὴ προβλεφθεῖσαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου του, προστίθεται κεφάλαιον ἰδιαίτερον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει.

4. Πιστώσεις συμπληρωτικαί.

20. Ἐὰν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως ἀποδειχθῶσιν ἀνεπαρκεῖς αἱ χορηγηθεῖσαι πιστώσεις δι ὑπηρεσίας, κατονομασθείσας κατὰ τὸ ἄρθρον 15, χορηγοῦνται, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως προσωρινῶς αἱ ἀναγκαῖαι συμπληρωτικαὶ πιστώσεις διὰ διαταγμάτων, τῶν ὁποίων ἡ κύρωσις προτείνεται εἰς τὰς Βουλὰς διὰ τοῦ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως νομοσχεδίου· ἐὰν ὅμως αἱ Βουλαὶ εἶσι συγκεκλεισμέναι, ἡ αἱ ὑπερβάσεις δαπάνης τινὸς ἀφορῶσιν ὑπηρεσίας, μὴ κατονομασθείσας κατὰ τὸ ἄρθρ. 15, πίστωσις δὲν χορηγεῖται προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἀλλ᾽ ἡ περὶ ταύτης ζήτησις ὑποβάλλεται ἀπ᾽ εὐθείας εἰς τὰς Βουλάς, καὶ ἡ πληρωμὴ τότε μόνον γίνεται, ὅταν αἱ ὑπερβάσεις αὗται συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰ προσδιοριζόμενα διὰ τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

5. Εἰδικότης τῶν πιστώσεων κατὰ χρῆσιν, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.

21. Αἱ διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις δι᾽ ἔξοδα μιᾶς χρήσεως δὲν συγχωρεῖται νὰ διατεθῶσιν εἰς ἔξοδα ἄλλης χρήσεως.

22. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων ἑκάστου ὑπουργείου διαιρεῖται εἰς εἰδικὰ κεφάλαια· ἕκαστον κεφάλαιον περιέχει ὁμοφυεῖς ὑπηρεσίας καὶ διαιρεῖται εἰς ἄρθρα.

23. Τὰ προσδιωρισμένα διὰ τοῦ νόμου εἰς ἕκαστον τῶν ἄρθρων ποσὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἄλλα ἄρθρα

6. Ὑπηρεσίαι χρήζουσαι εἰδικοῦ νόμου.

24 Κατασκευὴ ὁδοῦ, διώρυγος, γεφύρας, λιμένος, δημοσίου καταστήματος ἢ ἄλλου ὁποιουδήποτε δημοσίου ἔργου, ὑπερβαίνουσα τὸ ποσὸν δραχ. 3,000, δὲν ἐκτελεῖται δαπάνῃ τοῦ δημοσίου, εἰμὴ διὰ νόμου εἰδικοῦ νόμου, ἢ πιστώσεως χορηγηθείσης ἐπὶ εἰδικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου. Ἡ αἴτησις περὶ τῆς πρώτης πιστώσεως διὰ ἔξοδα τοιαύτης κατασκευῆς πρέπει νὰ συνοδεύηται μὲ τακτικὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὁλικῆς δαπάνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Χρηματικαὶ μηνιαῖαι αἰτήσεις.

25. Καθ᾽ ἕκαστον μῆνα ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν, προκαλεῖ διὰ διατάγματος προσδιορίζον τὸ χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον ἕκαστος δύναται νὰ διαθέσῃ κατὰ τὸν ἑφεξῆς μῆνα ἐπὶ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ του, ἀναλόγως τῶν χρηματικῶν πόρων τοῦ δημοσίου ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων.

1. Γενικαὶ διατάξεις.

26. Κανὲν ἔξοδον δὲν ἐκκαθαρίζεται, οὔτε ἀναγνωρίζεται ὡς χρέος δημόσιον, εἰμὴ παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἢ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν.

27. Οἱ τίτλοι τῆς ἐκκαθαρίσεως ἑκάστου ἐξόδου πρέπει νὰ παρέχωσι τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ὑπάρχει κεκτημένον δικαίωμα εἰς πιστωτὴν τοῦ κράτους, καὶ νὰ ἦναι συντεταγμένοι κατὰ τὰς διατυπώσεις, τὰς ὁριζομένας διὰ τῶν εἰδικῶν κανονισμῶν ἑκάστης ὑπηρεσίας.

28. Καμμία συμφωνία περὶ τόκων προμηθείας τραπεζικῆς δὲν δύναται νὰ συνομολογηθῇ, οὔτε νὰ γείνῃ δεκτὴ ἀπὸ τοὺς διατάκτας τῶν ἐξόδων πρὸς ὄφελος προμηθευτοῦ, διαχειριστοῦ ἢ ἐργολάβου λόγῳ προσωρινοῦ δανείου ἢ προκαταβολῆς ἕνεκα ὑπηρεσίας ἐκτελουμένης ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

29. Προπληρωμαὶ εἰς ἐργολάβους ἢ προμηθευτὰς δὲν συγχωροῦνται· αἱ δὲ εἰς λογαριασμὸν πληρωμαὶ πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε κατὰ τὸ ἓν τρίτον κατώτεραι τῶν διαιωμάτων ὅσα βεβαιοῦνται διὰ ταμικῶν ἐγγράφων, προσδιοριζόντων τὴν τετελεσμένην ὑπηρεσίαν κατὰ ποσότητα καὶ ἀξίαν.

2. Προσωπικόν,

30. Ὑπάλληλος ὑπηρετῶν εἰς διαφόρους ἐμμίσθους θέσεις δὲν λαμβάνει εἰμὴ ἕνα μόνον μισθόν, τὸν τῆς μᾶλλον μισθοδοτουμένης· δύναται δὲ νὰ λάβῃ καὶ ἐπιμίσθιον διὰ τὰς προσθέτους ὑπηρεσίας, ὁπόταν καὶ ὅπως ῥητὸς νόμος τὸ ἐπιτρέπῃ.

31. Τῶν ἀπόντων ἐπ' ἀδείᾳ ὑπαλλήλων ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ ὁ μισθός· παύει δὲ ὁλοτελῶς, ὅταν ἡ ἄδεια ἦναι διὰ ξένην ἐπικράτειαν, ἢ ὅταν ἡ ἀπουσία παρατείνηται πέραν τοῦ ἑνὸς μηνός.

Τὸ εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἐλαττούμενον ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων τῶν γραφείων διατίθεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ δι' ἀντιμισθίαν προσωρινοῦ ἀντικαταστάτου ὁσάκις ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτήσει.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω διατάξεως.

α) Οἱ κωλυόμενοι ἕνεκα ἀσθενείας, πιστοποιουμένης παρὰ δύω ἐπιστημόνων ἰατρῶν, ὁπότε ἡ ἄδεια ἀπουσίας δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ τρεῖς μῆνας, μὲ τὴν ἀπολαβὴν τοῦ ἡμίσεως ἢ ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ, ἐὰν ἡ τοῦ ὁλοκλήρου μισθοῦ ἀπολαβὴ ἐπιτραπῇ διὰ Βασ. Διατάγματος.

β) Οἱ δυνάμει εἰδικῶν τῆς ὑπηρεσίας κανονισμῶν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ διοριζόντες καὶ μισθοδοτοῦντες ἀναπληρωτήν, τῶν ὁποίων ἡ μισθοδοσία ἐξακολουθεῖ νὰ ἦναι πλήρης ἐπὶ δύω μῆνας κατὰ μέγιστον ὅρον.

32. Ὁ μισθὸς τῶν παραιτουμένων ἢ ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλων παύει ἀφ' ἧς παραδοθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ περὶ παραιτήσεως ἢ ἀπολύσεως τῆς ὑπηρεσίας ἔγγραφον, παρεκτὸς ἂν διαταχθῶσι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰ καθήκοντά των μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ διαδόχου των.

Τῶν παραιτουμένων ἢ ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ἐπαρχιακῶν ταμιῶν ἐξακολουθεῖ ὁ μισθὸς μέχρις οὗ παραδώσωσι τὴν ὑπηρεσίαν ἐν γένει καὶ συντάξωσι τοὺς διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον λογαριασμούς των.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν προσδιορίζει ἑκάστοτε προθεσμίαν διὰ τὴν παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν σύνταξιν τῶν λογαριασμῶν, οὐδέποτε ὑπερβαίνουσαν τὰς ἓξ ἑβδομάδας· δὲν διατάσσει δὲ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ πρὶν ἀποπερατωθῶσιν αἱ ἀνωτέρω ἐργασίαι.

33. Δημοσίου ὑπαλλήλου ἐγκαταλείποντος τὴν θέσιν του ἄνευ ἀδείας ὁ μισθὸς παύει, ἐφαρμοζομένων πρὸς τούτοις κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν κατὰ νόμον ποινῶν.

Παύει ἐπίσης ὁ μισθὸς τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χορηγηθείσης αὐτῷ ἀδείας, ἐὰν μετ' αὐτὴν δὲν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν θέσιν του.

3. Ὑλικόν.

34. Πᾶσα διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐπικρατείας συμφωνία γίνεται διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ· ἐπιτρέπονται δὲ κατ' ἐξαίρεσιν συμφωνίαι ἄνευ δημοσίου συναγωνισμοῦ.

α) Διὰ προμηθείας, μετακομίσεις καὶ ἐργασίας, τῶν ὁποίων ἡ ὁλικὴ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 1000 δραχμάς.

β) Διὰ διαφόρους προμηθείας, μετακομίσεις καὶ ἐργασίας, ὅταν αἱ περιστάσεις ἀπαιτῶσι νὰ μείνωσιν ἄγνωστοι αἱ ἐπιχειρήσεις τῆς Κυβερνήσεως· πάντοτε ὅμως ἐπὶ προηγουμένῃ ἐγκρίσει τοῦ Βασιλέως, κατ' ἰδιαιτέραν αἴτησιν ἐκδιδομένῃ.

γ) Δι' ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ἔχοντας προνόμιον ἐφευρέσεως ἢ εἰσαγωγῆς.

δ) Δι' ἀντικείμενα ἕνα μόνον κάτοχον ἔχοντα.

ε) Δι' ἔργα καὶ ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις θὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀνατεθῇ εἰς

μὴ εἰς τεχνίτας δεδοκιμασμένους·

ς'. Διὰ καλλιεργείας, κατασκευὰς καὶ προμηθείας, λόγῳ δοκιμῆς γινομένας.

ζ'. Διὰ πράγματα καὶ τρόφιμα, τὰ ὁποῖα, διὰ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν ἰδιότητα καὶ τὴν εἰδικότητα τῆς χρήσεως, εἰς ἣν εἰσὶ προσδιωρισμένα, ἀγοράζονται καὶ ἐκλέγονται εἰς τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς ἢ παραδίδονται ἀμέσως ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς αὐτῶν.

η'. Διὰ προμηθείας, μετακομίσεις ἢ ἐργασίας, δι' ἃς ἡ οὐδεμία ἔγεινε προσφορὰ ἢ προσεφέρθησαν ἀπαράδεκτοι τιμαί· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὀφείλει ἡ ἀρμοδία διοικητικὴ ἀρχὴ νὰ μὴν ὑπερβῇ τὸν παρ' αὐτῆς τυχὸν τεθέντα καὶ δημοσιευθέντα ὅρον.

θ'. Διὰ προμηθείας, μετακομίσεις καὶ ἐργασίας, ὅταν ἀνάγκη προφανῶς κατεπείγουσα, καὶ ἀπὸ περιστάσεις ἀπρούπτους προελθοῦσα, δὲν συγχωρῇ τὴν χρονοτριβὴν δημοσίου συναγωνισμοῦ.

35. Ἡ προηγουμένη διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς προμηθείας καὶ ἐργασίας, τὰς μὴ δυναμένας νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, καὶ εἰς τὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἐξ ἀνάγκης ἡ Κυβέρνησις ἐκτελεῖ δι' ἐπιστασίας ἢ δι' ἡμερομισθίων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς'.

Ἐντολὴ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

36. Ἔξοδον διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου δὲν πληρόνεται ἂν δὲν ἐκδοθῇ χρηματικὸν ἔνταλμα παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ.

37. Τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν δημοσίων ἐξόδων ἐντάλματα πρέπει νὰ στηρίζωνται εἰς πίστωσιν κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις χορηγηθεῖσαν, καὶ νὰ μὴν ὑπερβαίνωσι τὸ κατὰ τὰς μηνιαίας διανομὰς διαθέσιμον ποσόν.

38. Πᾶν χρηματικὸν ἔνταλμα στηρίζεται εἰς νόμον καὶ διάταγμα πρὸς ἐκτέλεσιν νόμου ἐκδιδόμενον.

39. Εἰς Πᾶν χρηματικὸν ἔνταλμα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται ὑπὸ εὐθύνην τοῦ ἐκδίδοντος αὐτό, ἔγγραφα, βεβαιοῦντα ὅτι δι' αὐτοῦ ἀποδίδεται ὁλικῶς ἢ μέρει κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἀποδεδειγμένον χρέος τοῦ κράτους.

40. Τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα προσδιορίζονται δι' ἑκάστην ὑπηρεσίαν ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν, συνεννοούμενον μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν· βάσεις αὐτῶν εἶναι:

Διὰ μὲν τὰ ἔξοδα τοῦ προσωπικοῦ· Ἡ Μισθοὺς ἐπιμίσθια, ἀποζημιώσεις, συντ ξεις καὶ βοηθείας.

Ἀπαιτοῦνται Καταστάσεις ὀνομαστικ δηλοῦσαι τὸν βαθμὸν ἢ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν παρουσίαν ἢ ἀπουσίαν, τὴν τελεσθ σαν ὑπηρεσίαν, τὴν διάρκειαν αὐτῆς, δυνάμει νόμου, διατάγματος, κανονισμ ἢ ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὀφειλόμεν ποσόν.

Διὰ δὲ τὰ ἔξοδα τοῦ ὑλικοῦ. Ἡ Ἀγορὰς καὶ ἐνοίκια ἀκινήτων καὶ κινητ ἀγορὰς τροφίμων καὶ ἄλλων πραγμ

Ἐργασίας πρὸς ἀποζήτησιν γ πρὸς κατασκευὴν ἢ συντήρησιν καὶ ἐ σκευὴν κτιρίων, ὀχυρωμάτων, ὑδ φρίων καὶ διωρύγων.

Ἐργασίας πρὸς κατασκευήν, συντ σιν ἢ ἐπιδιόρθωσιν κινητῶν.

Ἀπαιτοῦνται 1. Ἀντίγραφα ἢ ἀποσπ ματα, ἀνηκόντως ἐπικυρωμένα, νόμων διαταγμάτων ἢ ἀποφάσεων ὑπουργ πωλητηρίων, προτάσεων καὶ πρακτ δημοπρασίας, ἐνοικιαστηρίων καὶ συμ νητικῶν.

2. Λογαριασμοὶ ἐκκαθαρισμένοι τ παραδεθέντων πραγμάτων, ἢ τῶν τελε θεισῶν ὑπηρεσιῶν, δηλοῦντες τὸ εἰς λογ ριασμὸν ἢ ἐξόφλησιν ὀφειλόμενον ποσ

3. Ἀποδείξεις παραλαβῆς τῶν πρ μάτων.

41. Ὁ διατάκτης δὲν εἰμπορεῖ οὐδ ποτε νὰ ἐκπληρῇ καὶ χρέη ταμίου.

42. Πᾶς ὑπάλληλος ἐπιφορτισμέν χρηματικὴν διαχείρισιν καταστὰς ὑπόλογος, ἅμα δι' ἀποδείξεώς του λά εἰς χεῖρας του δημόσια χρήματα.

Πᾶς διαχειριστὴς δημοσίων χρημάτων διατελεῖ ὑπὸ τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργόν, προτείνεται παρ' αὐτοῦ, δίδει λόγον τῶν πράξεών του εἰς αὐτὸν, καὶ εἶναι ὑπόλογος ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Οἱ διαχειρισταὶ τῶν εἰδικῶν ταμείων τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ ναυτικοῦ, τῶν προξενείων καὶ τῶν ταχυδρομείων διατελοῦσι ταυτοχρόνως καὶ ὑπὸ τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς, προτείνονται δὲ παρ' αὐτῶν καὶ δίδουν λόγον τῶν πράξεών των καὶ εἰς αὐτούς.

ΚΕΦ. Ζ'. Πληρωμὴ τῶν ἐξόδων.

1. Πληρωμαὶ εἰς πιστωτὰς τοῦ δημοσίου.

43. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς φροντίζει νὰ πληρώνηται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν προσδιωρισμένον ἀπὸ τὸν διατάκτην τόπον πᾶν χρηματικὸν ἔνταλμα, ὅταν δὲν ὑπερβαίνῃ τὸν ὅρον τῆς πιστώσεως ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη.

44. Ἔνταλματος πληρωμὴ δὲν ἀναβάλλεται, εἰμὴ ὅταν ὁ ταμίας βεβαιωθῇ, ὅτι τὰ ἐπισυναπτόμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα εἶναι ἄλλως πῶς ἢ κατ' οὐσίαν λανθασμένα.

Ὑπάρχει κατ' οὐσίαν λάθος, ὅταν ἡ πιστότης τοῦ ἐντάλματος δὲν ἦναι σύμφωνος μὲ τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῶν ἐπισυνημμένων διαιολογητικῶν ἐγγράφων, ἢ ὅταν τὰ ἔγγραφα ταῦτα δὲν ἦναι σύμφωνα μὲ τὰς ὁδηγίας.

Ὅταν ὁ ταμίας ἀρνηθῇ πληρωμὴν, ὀφείλει νὰ αἰτιολογήσῃ ἐγγράφως τὴν ἄρνησίν του καὶ εἰς τὸν κομιστὴν τοῦ ἐντάλματος καὶ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν.

Ἐὰν, καὶ τούτου γενομένου, ὁ ἐκδότης τοῦ ἐντάλματος ἀπαιτήσῃ ἐγγράφως καὶ ὑπὸ εὐθύνην του τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ, ὁ ταμίας πληρόνει μὲν χωρὶς περαιτέρω ἀναβολὴν, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὸ ἔνταλμα ἀντίγραφον τῆς πρὸς ἄρνησιν αἰτιολογίας του καὶ τὸ πρωτότυπον τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ διατάκτου, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ περὶ τούτου ἀμέσως εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν.

2. Προκαταβολαὶ εἰς τὸ στρατιωτικὸν καὶ ναυτικόν.

45. Μεγαίστου ἡ ὑπηρεσία τῶν στρατιωτικῶν ταμείων ὑπαγόμενα καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὰς γενικὰς τοῦ παρόντος νόμου διατάξεις, δίδεται ἐφάπαξ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν προκαταβολὴ δραχμῶν 500,000 διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν στρατιωτικῶν ταμείων.

Πᾶσα δὲ μετὰ ταῦτα πληρωμὴ στρατιωτικῶν ἐξόδων πρέπει νὰ γίνηται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Κἂν τὴν τεταγμένην προθεσμίαν περὶ παρουσιάσεως τοῦ ἐτησίου λογαριασμοῦ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ καὶ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον κατάστασιν, ἐμφαίνουσαν κατὰ ταμεῖα τὴν ὕπαρξιν τῶν ἀνωτέρω προκαταβολῶν, στηριζομένην εἰς πρωτόκολλα καταμετρήσεως τῶν εἰς τὰ ταμεῖα ταῦτα ὑπολοίπων κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου.

46. Ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαγεγραμμένους ὅρους δίδεται καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν προκαταβολὴ δραχμῶν 20,000.

3. Προπληρωμαὶ διαφόρων δημοσίων ἐξόδων.

47. Προπληρωμαὶ ἐπιτρέπονται μόνον· α) Διαταγῇ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, διὰ καλλιέργειαν δημοσίων κτημάτων καὶ διὰ δημόσια ἔργα, δι' ἐπιτασίας ἐκτελούμενα· β) Ἰδίᾳ τῶν ταμιῶν ἁρμοδιότητι, δι' ἔξοδα κατασχέσεως κτημάτων κινητῶν καὶ ἀκινήτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, δι' ἔξοδα ἀπωλείας καὶ παραλαβῆς δημοσίων χρημάτων καὶ χαρτοσήμου, καὶ διὰ δικαιώματα καὶ προμήθειαν χαρτοσήμου.

48. Τὰ διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν προπληρωνόμενα διὰ καλλιέργειαν δημοσίων κτημάτων, καὶ διὰ δημόσια ἔργα, ἐκτελούμενα δι' ἐπιστασίας, δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς 3,000 δραχμάς.

Ὁ ὑπάλληλος πρὸς τὸν ὁποῖον γίνεται ἡ προπληρωμὴ ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν πληρώσαντα παυτὸς ἐντὸς ἓξ μηνῶν

τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῆς χρήσεως τῶν πληρωθέντων χρημάτων.

Δὲν συγχωρεῖται νέα προπληρωμή, οὔτε ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω προσδιορισθέντος ὅρου τῶν 3,000 δραχ. εἰμὴ καθ' ὅσον ἐδικαιολογήθη ἁλοσχερῶς ἡ χρῆσις τῆς πρώτης προπληρωμῆς, ἢ ἐὰν τὸ μὴ δικαιολογηθὲν ποσὸν τῆς προπληρωμῆς ἔμεινεν εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ ὑπαλλήλου ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς μηνός.

49. Τὰ διὰ τακτικῶν ἀποδείξεων προπληρωνόμενα ἰδίᾳ ἁρμοδιότητι τοῦ ταμίου δι' ἔξοδα κατασχέσεως τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, εἰσπράττονται ἀπὸ τὰ πρῶτα χρήματα τῶν ἐκποιηθέντων κτημάτων.

50. Ἀναστολὴ ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τῶν δημοσίων ὀφειλετῶν δὲν συγχωρεῖται, εἰμὴ ὅταν μετὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ ὁλικοῦ χρέους των ἀποδοθῶσιν ἀμέσως καὶ τὰ προπληρωθέντα ἔξοδα κατασχέσεως.

51. Ἀναστολὴ ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διαταχθεῖσα, δὲν γίνεται εἰμὴ ἀφ' οὗ εἰσαχθῶσι προηγουμένως εἰς τὸ ταμεῖον τὰ προπληρωθέντα δι' ἔξοδα κατασχέσεως.

52. Ἔξοδα κατασχέσεως, καταστάθέντα ὁριστικῶς εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, καταλογίζονται εἰς τὰ δημόσια ἔξοδα, καὶ συμψηφίζονται δι' ἐνταλμάτων ἐπιμελείᾳ τῶν ταμιῶν.

53. Δι' ὅλας τὰς λοιπὰς προπληρωμὰς, γενομένας ἰδίᾳ τοῦ ταμίου ἁρμοδιότητι, προκαλεῖται παρὰ τῶν ταμιῶν κατὰ μῆνα ἡ ἔκδοσις τῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως, καὶ κύρωσις αὐτοῦ.

1. Γενικαὶ διατάξεις

54. Ὁ ἀπολογισμὸς ἑκάστης χρήσεως κυροῦται δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργείων ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ σχέδιον τοῦ νόμου τούτου.

55. Τὸ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ ἑκάστης χρήσεως νομοσχέδιον καὶ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ λογαριασμοὶ παρουσιάζονται εἰς τὰς Βουλὰς ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως ἐπομένου ἔτους, ἐὰν αἱ Βουλαὶ εἶσι συνηγμέναι, εἰς ἑνάτιαν δὲ περίστασιν, ἐντὸς τοῦ πρώτου τῆς νέας συνόδου μηνός.

56. Ὁ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως νόμος ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ τὸν αὐτὸν τύπον, ὡς καὶ ὁ προϋπολογισμός.

2. Ἔσοδα.

57. Ὁ πίναξ τοῦ ἀπολογισμοῦ, ὁ συναπτόμενος ἐν τῷ περὶ κυρώσεως τοῦ νομοσχεδίῳ, ἐμφαίνει ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα· α) Τὰ προϋπολογισθέντα, β) Τὰ βεβαιωθέντα, γ') Τὰ εἰσπραχθέντα· δ') Τὰ εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα.

3. Εἰσπρακτέα κλεισμένων χρήσεων.

58. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς προσαρτᾷ κατ' ἔτος εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμόν του καταστάσεις κατ' ἄρθρα τῶν εἰσπραχθέντων ποσῶν ἀπέναντι τῶν εἰσπρακτέων ὑπολοίπων ἑκάστης κλεισμένης χρήσεως.

59. Τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ ἀπέναντι τῶν ὑπολοίπων τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων ἐγγράφονται εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς τρεχούσης εἰς ἰδιαίτερα ἄρθρα, ἀποτελοῦντα χωριστὸν κεφάλαιον.

4. Ἔξοδα.

60. Ὁ πίναξ τοῦ ἀπολογισμοῦ, ὁ συναπτόμενος εἰς τὸ περὶ κυρώσεως τοῦ νομοσχεδίου, ἐμφαίνει ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα· α) Τὰς κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρα ἐγκριθείσας πιστώσεις, β') Τὰ ἀναγνωρισθέντα εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἔξοδα· γ') Τὰ πληρωθέντα καὶ δ) Τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

5. Κλεῖσις τῶν πιστώσεων.

61. Ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως καθαρίζονται καὶ τὰ περὶ τῆς πληρω-

αὐτῶν ἐντάλματα ἐκδίδονται παρὰ τῶν ὑπουργῶν μὲν ἐντὸς ἐννέα μηνῶν (μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου) μετὰ τὸ ὁμώνυμον τῆς χρήσεως ἔτος, παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν δὲ ἐντὸς τριῶν μηνῶν (μέχρι τῆς 31 Μαρτίου).

62. Τὰ ἐφ' ἑκάστης χρήσεως ἐκδιδόμενα ἐντάλματα εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα, τῶν μὲν ὑπουργῶν μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ δευτέρου ἔτους αὐτῆς, τῶν δὲ δευτερευόντων διατακτῶν μέχρι τέλους Ἀπριλίου.

63. Ἐὰν οἱ πιστωταὶ δὲν ζητήσωσι τὴν πληρωμὴν τῶν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκδοθέντα χρηματικὰ ἐντάλματα ἀκυροῦνται ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων των, καὶ ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκδόσεως νέων ἐνταλμάτων μέχρι τῆς παραγραφῆς.

64. Αἱ πιστώσεις ἢ τὰ μέρη τῶν πιστώσεων, τῶν ὁποίων δὲν ἔγεινε χρῆσις μέχρι 31 Ὀκτωβρίου διὰ πραγματικῶν πληρωμῶν, ἀκυροῦνται εἰς τὰ βιβλία τῶν διαφόρων ὑπουργείων.

6. Πληρωτέα ὑπόλοιπα καὶ ἔκπτωσις τῶν δικαιωμάτων.

65. Αἱ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων τῆς κλεισθείσης χρήσεως πληρωμαὶ γίνονται ἀπὸ τὰ χρηματικὰ κεφάλαια τῆς τρεχούσης χρήσεως.

66. Οἱ ὑπουργοὶ ἐκδίδοντες ἐντάλματα ἐπὶ τῆς τρεχούσης χρήσεως διὰ λογαριασμὸν τῶν κλεισθεισῶν, ὀφείλουσι νὰ μὴν ὑπερβαίνωσι τὰς κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πιστώσεις, αἵτινες ἠκυρώθησαν μὲν διὰ τοῦ περὶ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως νόμου, ἀφαιροῦσι δὲ τὰ κατὰ τὸ κλεῖσιμον τῆς χρήσεως γνωστὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

Τὰ ἐντάλματα ταῦτα ἐκδίδονται ἐπὶ εἰδικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκάστου ὑπουργείου.

Εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ἑκάστου ἔτους μεταφέρεται τόση ποσότης ἐκ τῶν ἀκυρωθεισῶν πιστώσεων, ὅσην ἀπαρτίζουν τὰ καθ' ὅλον τὸ ἔτος πληρωθέντα ἐντάλματα διὰ τὰς κλεισθείσας χρήσεις. Προστίθεται δὲ ἡ ποσότης αὕτη εἰς τὰς δι' ἐκείνην τὴν χρῆσιν νομοθετηθείσας πιστώσεις.

67. Πρὸς πληρωμὴν χρέους ἀποχρεώντως ἀποδεδειγμένου κλεισμένης τινὸς χρήσεως, μὴ συμπεριλαμβανομένου δὲ εἰς τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν αὐτῆς, ἀπαιτεῖται ἀναπληρωματικὴ ἐπὶ τῆς τρεχούσης χρήσεως πίστωσις, καταλογιζομένη εἰς τὸ κεφάλαιον, «πλεισμέναι χρήσεις».

68. Οἱ ἐνιαύσιοι λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργῶν καὶ ὁ γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως περιέχουν ἰδιαίτερον πίνακα παριστάνοντα κατὰ κλεισθεῖσαν χρῆσιν καὶ κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐξόδων, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα μέρος τῶν ἀκυρωθεισῶν πιστώσεων, τὰ νέα χρέη διὰ τὰ ὁποῖα ἠνοίχθησαν ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις, καὶ τὰς γενομένας πληρωμὰς μέχρι τέλους τῆς ἐκπτώσεως.

69. Παραγράφεται πρὸς ὄφελος τοῦ κράτους καὶ ἐξαλείφεται πᾶν χρέος δημόσιον, ἐὰν διʼ ἔλλειψιν ἀποχρώσης δικαιολογήσεως δὲν ἀνεγνωρίσθη, δὲν διετάχθη ἡ πληρωμὴ αὐτοῦ καὶ δὲν ἐπληρώθη ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς χρήσεως.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει εἰς τὰς περιστάσεις διὰ τὰς ὁποίας νόμοι, εἰδικὰ διατάγματα ἢ συμβόλαια προσδιώρισαν μακροτέραν ἢ συντομωτέραν προθεσμίαν ἐκπτώσεως.

70. Δὲν ἰσχύει προσέτι ὡς πρὸς τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπληρώθησαν ἐντὸς τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας διʼ ἐμποδία προελθόντα ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν, ἢ τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ ἀνεβλήθη διʼ ἀρξαμένην δίκην.

Ἕκαστος πιστωτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν ἀποδεικτικὸν περὶ τῆς ἐμπροθέσμου αἰτήσεώς του καὶ τῆς παρουσιάσεως τῶν τίτλων τοῦ δικαιώματός του.

71. Μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ πάσης χρήσεως οἱ διατάκται ὑπουργοὶ συντάττουσιν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν μέχρι τῆς κλείσεως αὐτῆς ἐκ

πληρωθέντων χρεῶν. Παρόμοιους καταλόγους συντάττουν καὶ διὰ τὰ νέα χρέη, τὰ ὁποῖα ἤθελον προστεθῆ εἰς τὰ πληρωτέα ταῦτα ὑπόλοιπα, δυνάμει ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων κατὰ τὸ ἄρθρ. 67· οἱ καταλόγοι αὐτοὶ συντάσσονται καθ' ὁμοιον τύπον καὶ στέλλονται διπλοῖ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

72. Τῶν κατὰ τοὺς λογαριασμοὺς ἑκάστου ὑπουργείου μενόντων πληρωτέων ἐξόδων, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον πιστώσεις, συγχωρεῖται νὰ διαταχθῆ ἡ πληρωμὴ παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῆς τρεχούσης χρήσεως καὶ πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κλεισθείσης χρήσεως νόμου.

73. Οἱ ὑπουργοὶ συμμορφοῦνται μὲ τὰ κατωτέρω ἐριζόμενα εἰς πρᾶξιν πληρωμὴν χρεῶ, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως ἀναγνωρισθέντων.

1) Ἐὰν τὰ ἔξοδα ταῦτα προέρχωνται ἀπὸ ὑπηρεσίας προβλεφθείσας εἰς τὸν προϋπολογισμόν, καὶ τὸ ἀκυρωθὲν ποσὸν τῶν δι' αὐτὰς χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἦναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ τῶν ῥηθέντων ἐξόδων, αἱ νέαι πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν ἀναγκαῖαι πιστώσεις χορηγοῦνται διὰ Β. διατάγματων, μεταβαλλομένων εἰς νόμους ἐν τῇ προσεχεῖ τῶν Βουλῶν συνόδῳ.

2) Ἐὰν δὲ ὑπερβαίνωσι τὰς ψηφισθείσας ἀρχικὰς πιστώσεις, οἱ ὑπουργοὶ ἀναγνωρίζουν μὲν ταῦτα ὡς χρέη τοῦ δημοσίου ἐν τοῖς λογαριασμοῖς αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν διατάσσουν τὴν πληρωμήν των, εἰμὴ ἀφοῦ διὰ νόμου χορηγηθῶσι τὰ πρὸς συμπλήρωσιν ἀναγκαῖα χρήματα.

74. Τὰ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς κλεισθείσης χρήσεως ἐκδιδόμενα ἐντάλματα ἰσχύουν μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθησαν. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας αὐτῆς εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρα, καὶ οἱ ὑπουργοὶ δὲν ἐπιδίδουν ἄλλα περὶ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ἐντάλματα, εἰμὴ ἐπὶ νέᾳ τοῦ πιστωτοῦ αἰτήσει.

75. Τὰ νέα ταῦτα ἐντάλματα πληρώνονται, ἀφοῦ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς πληροφορηθῇ προηγουμένως ὅτι ἡ δαπάνη, τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ πληρωμή, συμπεριλαμβάνεται εἰς τοὺς ταχθέντας κατὰ τὸ ἄρθρον 74 καταλόγους, καὶ ὅτι ὑπάγεται εἰς πιστώσεις αἵτινες ἔμειναν διαθέσιμοι διὰ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

76. Εἰς τὴν λῆξιν τῆς πενταετοῦς προθεσμίας τῆς προσδιορισθείσης κατὰ τὸ ἄρθρ. 69 διὰ τὴν τελείαν ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων αἱ διαφορμένα διὰ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα πιστώσεις ἀκυροῦνται ὁριστικῶς, καὶ ἡ χρέωσις παύει τοῦ ν' ἀποτελῇ ἰδιαίτερον κεφάλαιον εἰς τὸ λογιστικὸν τῶν ὑπουργείων.

77. Διὰ τὰ ἐτὰ τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν τυχὸν πληρωτέα ἔξοδα τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων, προερχόμενα ἀπὸ χρέη ἐξαιρούμενα τῆς ἐκπτώσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 69 καὶ 70, ἢ ὑποκείμενα εἰς εἰδικὴν παραγραφάς, δὲν ἐκδίδονται χρηματικὰ ἐντάλματα πρὶν χορηγηθῶσιν ἐπὶ τούτοις ἔκτακτοι πιστώσεις κατὰ τοὺς νομίμους τύπους.

Τὰ χρέη ταῦτα καταλογίζονται εἰς τὴν τρέχουσαν χρῆσιν ὑπὸ ἰδιαίτερον κεφάλαιον «ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων.» Ἐὰν δὲν πληρωθῶσι μέχρι τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως, ἐπ' τῆς ὁποίας ἐχορηγήθη ἡ ἔκτακτος πίστωσις, ἡ πίστωσις αὕτη ἀκυροῦται καὶ νέον ἔνταλμα δὲν ἐκδίδεται εἰμὴ δυνάμει νέας πιστώσεως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου.

78. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κοινοποιεῖ εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἓν τῶν δύο ἀντιτύπων τῶν παρὰ τῶν ὑπουργῶν συνταχθέντων ὀνομαστικῶν καταλόγων κατὰ τὸ ἄρθρον 74 μετὰ τοῦ καταλόγου τῶν ἐξωρλημένων ἐνταλμάτων.

Μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐγγράφων τούτων τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον βεβαιοῖ διὰ τῶν δηλώσεών του τὴν τακτικὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἐξοφλήσεως τῶν ἐξόδων τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων διατάξεων τῶν ἄρθρων 66, 67 καὶ 68.

7 Παραγραφαί, κατασχέσεις καὶ εἰδικαὶ διατάξεις περὶ χρεῶν τι ὧν τοῦ δημοσίου.

79. Αἱ συντάξεις τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ δὲν ζητηθῇ ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη, λογιζόμενα ἀπὸ τῆς τελευταίας πληρωμῆς, διαγράφονται.

80. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαγραφεῖσα σύνταξις ἀναγεννᾶται διὰ βασιλικοῦ διατάγματος, ἐὰν παρουσιασθῇ αὐτοπροσώπως ὁ συνταξιοῦχος.

84. Οἱ κληρονόμοι καὶ δικαιοδόχοι τῶν συνταξιούχων, ὅσοι δὲν προσαγάγωσι πιστοποιητικὸν τῆς ἀποβιώσεως τοῦ δικαιοπαρόχου αὐτῶν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ, ἐκπίπτουν παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῶν καθυστερημάτων τῆς συντάξεως αὐτοῦ.

82. Χρημάτων κατατεθειμένων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον λόγῳ ἐγγυήσεως οἱ δεδουλευμένοι τόκοι, ὅταν ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν δὲν ζητηθῶσι, παραγράφονται.

83. Ἀπαιτήσεις περὶ ἀποδόσεως φόρου ἢ ἄλλου δικαιώματος παρὰ τὸ δέον πληρωθέντος εἰς τὸ δημόσιον παραγράφονται μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς πληρωμῆς.

84. Ὅσα χρήματα παραδοθῶσιν εἰς ταμεῖα τοῦ κράτους διὰ νὰ πληρωθῶσιν ἀπὸ ἄλλα ταμεῖα εἰς ὡρισμένα πρόσωπα, ἐν διαστήματι δὲ πέντε ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας παρεδόθησαν, δὲν ἀναζητηθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν, μετακαίνουσιν ὁριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ὀφείλεται τοῦ δημοσίου πληρώσαντες εἰς ταμεῖον τοῦ κράτους χρήματα διὰ νὰ συμψηφισθῶσιν εἰς ἄλλο ταμεῖον, ἐὰν ἐν διαστήματι ἓξ μηνῶν δὲν παρουσιάσωσι τὰ γραμμάτια πρὸς συμψηφισμόν, ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον ἓν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ γραμματίου αὐτοδικαίως ἐκπιπτόμενον ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου.

85. Τὰ χρηματικὰ γραμμάτια καὶ τὰ γραμμάτια συμψηφισμοῦ εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους, ἐὰν παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτὰ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, τότε μόνον γίνονται δεκτὰ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὅταν παρακόντως θεωρηθῶσιν ἀπὸ τὸ παρὰ τῷ συργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν γενικὸν λογιστήριον.

Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας χρηματικοῦ γραμματίου ἢ γραμματίου συμψηφισμοῦ, ἐκδίδεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου ἀντίγραφον αὐτῶν. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ἀντίγραφα τότε μόνον εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους, ὅταν προσηκόντως θεωρηθῶσι παρὰ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου καὶ διαταχθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ πληρωμὴ ἢ ὁ συμψηφισμός των.

Τὸ γενικὸν λογιστήριον δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ν' ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλῃ τὴν θεώρησιν τῶν ἀνωτέρω γραμματίων.

80. Πᾶσα κατάσχεσις χρημάτων ὀφειλομένων ἀπὸ τὸ δημόσιον, πᾶσα δήλωσις τῆς παραχωρήσεως ἢ μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς τρίτα πρόσωπα, καὶ ἐν γένει πᾶσα πρᾶξις τείνουσα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν πρέπει νὰ γίνηται παρὰ τοῖς ταμείοις ἐκείνοις, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκδίδονται τὰ περὶ πληρωμῆς αὐτῶν ἐντάλματα, ἀλλ' εἰδοποιεῖται συγχρόνως καὶ τὸ ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ἡ δαπάνη, ἐπὶ τῆς πληρωμῆς τῆς ὁποίας γίνεται ἡ κατάσχεσις.

Πᾶσα κατάσχεσις ἢ δήλωσις γενομένη κατ' ἄλλον τρόπον εἶναι ἄκυρος, καὶ θεωρεῖται ὡς μηδέποτε λαβοῦσα χώραν.

87. Αἱ εἰρημέναι κατασχέσεις ἢ δηλώσεις ἔχουν κῦρος καὶ φέρουν ἀποτελέσματα μόνον ἐπὶ πέντε ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγένοντο, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἀνανεωθῶσιν· ὁποιαδήποτε πρᾶξις, σύμβασις ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις καὶ ἂν λάβῃ χώραν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπ' αὐτῶν, δὲν μεταβάλλει τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, ἑπομένως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε ἐτῶν διαγράφονται.

88. Αἱ κατασχέσεις χρημάτων, λόγῳ ἐγγυήσεως κατατεθειμένων, ὅταν μὲν ἀφορῶσι τὸ κεφάλαιον αὐτῶν, γίνονται πα-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλος

ρά τῷ κεντρικῷ ταμείῳ, ὅταν δὲ ἀφαιρῶσι τοὺς τόκους, γίνονται παρὰ τοῖς ταμείοις, ὅθεν πληρόνονται.

ΚΕΦ. Θ'. Λογαριασμοὶ Ὑπουργῶν

1. Γενικαὶ Διατάξεις.

89. Ἐντὸς τῶν πρώτων τριῶν μηνῶν ἑκάστου ἔτους οἱ ὑπουργοὶ δημοσιεύουν διὰ τοῦ τύπου τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους καὶ τοὺς παρουσιάζουν ἀμέσως εἰς τὰς Βουλὰς ἐὰν ὦσι συνηγμέναι, εἰ δὲ μὴ, εἰς τὴν προσεχῆ αὐτῶν Σύνοδον.

90. Οἱ κατὰ χρῆσιν κυρούμενοι λογαριασμοὶ περιλαμβάνουν ὅλας τὰς περὶ ἑκάστης ὑπηρεσίας πράξεις, ὅσαι ἔλαβον χώραν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, ἐπισυνάπτονται δὲ εἰς τὸ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ νομοσχέδιον.

91. Οἱ λογαριασμοὶ ἑκάστης χρήσεως πρέπει πάντοτε νὰ συντάττωνται καθ' ὁμοιόμορφον τύπον, μὲ τὰς αὐτὰς τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς διαιρέσεις, ἐκτὸς τῶν εἰς τοῦτον μὴ διαλαμβανομένων ἐκτάκτων ἐξόδων, διὰ τὰ ὁποῖα προστίθενται χωριστὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα.

92. Ὁ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συντασσόμενος γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καὶ ὅλα τὰ πρὸς ὑποστήριξιν καὶ διασάφησιν αὐτοῦ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους συντασσόμενα ἔγγραφα δημοσιεύονται διὰ τοῦ τύπου ἐντὸς τῶν τεσσάρων μηνῶν τοῦ ἑπομένου ἔτους καὶ παρουσιάζονται εἰς τὰς Βουλάς.

93. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργείων συντάσσονται κατὰ τοὺς ἑξῆς κανόνας.

2. Γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως.

94. Οἱ κατ' ἔτος συντασσόμενοι λογαριασμοὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διαλαμβάνουν ὅλας τὰς περὶ τὴν εἴσπραξιν καὶ χρῆσιν τῶν δημοσίων χρημάτων πράξεις, καὶ καταδεικνύουν τὴν κατάστασιν ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ γενικὸς οὗτος λογαριασμὸς συνοδεύεται ἀπὸ τοὺς ἑξῆς ἀναλυτικοὺς λογαριασμούς.

α'. Λογαριασμὸν τῶν δημοσίων φόρων καὶ εἰσοδημάτων.

Ὁ λογαριασμὸς οὗτος φανερόνει κατ' ἔτος, κατὰ χρῆσιν, κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐσόδου καὶ κατ' εἶδος εἰσπράξεως, 1. Τὰ εἰς βάρος τῶν φορολογουμένων ἢ ἄλλων δημοσίων ὀφειλετῶν βεβαιωθέντα εἰσπρακτέα, 2. Τὰ ἐκ τούτων εἰσπραχθέντα καὶ, 3. Τὰ εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα.

Δι' ἕκαστον ἄρθρον τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων ἐπισυνάπτονται διὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν πίνακες, καταδεικνύοντες λεπτομερέστερον τ' ἀντικείμενα ἐκ τῶν ὁποίων ἐπήγασαν τὰ εἰσοδήματα ταῦτα.

β'. Λογαριασμὸν τῶν δημοσίων ἐξόδων.

Ὁ λογαριασμὸς οὗτος ἀνακεφαλαιοῖ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν διαφόρων ὑπουργείων, καὶ παριστάνει κατ' ἔτος κατὰ χρῆσιν, καθ' ὑπουργεῖον, κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρα· 1. Τὰ πληρωτέα εἰς πιστωτὰς τοῦ Κράτους δι' ὑπηρεσίας τελεσθείσας ἐντὸς τοῦ ἔτους· 2. Τὰ πληρωθέντα καὶ 3. Τὰ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων πληρωτέα ὑπόλοιπα.

γ'. Λογαρισμὸν τῶν χρηματιστικῶν πράξεων.

Ὁ λογαριασμὸς οὗτος παριστάνει.

1. Τὴν καθ' ὅλον τὸ ἔτος μεταξὺ τῶν ὑπολόγων κίνησιν κεφαλαίων (ἀποστολὴν καὶ παραλαβὴν μετρητῶν.)

2. Τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐξαργύρωσιν χρηματικῶν γραμματίων, 3. Τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐξαργύρωσιν γραμματίων ἐπὶ συμψηφισμῷ, 4. Τὰς ἐκτὸς τῶν προϋπολογισμῶν γενομένας εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς, καὶ τέλος 5. Τὸ ὑπερβάλλον τῶν εἰσπράξεων ἢ τῶν πληρωμῶν, τὸ προκῦπτον ἐκ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἡ ἔκθεσις τῶν διαφόρων τούτων πράξεων ἄρχεται ἀπὸ τὰ κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔτους ὑπάρχοντα εἰς χεῖρας τῶν διαφόρων ὑπολόγων χρήματα, καὶ τελειόνει

μὲ τὰ κατὰ τὴν 3 Δεκεμβρίου μένοντα διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Ὁ χρηματιστικὸς λογαριασμὸς συνοδεύεται μὲ ἀναλυτικὸν πίνακα τοῦ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πράξεων προκύπτοντος ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ χρέους τοῦ δημοσίου.

β'. Λογαριασμὸν τῶν προϋπολογισμῶν.

Ὁ Λογαριασμὸς οὗτος σύγκειται· 1. Ἀπὸ τὸν ἀπολογισμὸν τῆς κλεισθείσης χρήσεως, καὶ 2. Ἀπὸ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς τρεχούσης· καταδεικνύει δὲ ἀφ' ἑνὸς μέν, Τὴν μὲ τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα παράλειψιν τῶν βεβαιωθέντων εἰσπρακτέων καὶ τῶν εἰσπραχθέντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ, Τὴν μὲ τὰς χορηγηθείσας πιστώσεις παράθεσιν τῶν ἐκκαθαρισθέντων ἐξόδων καὶ τῶν πληρωθέντων ἐνταλμάτων.

γ'. Λογαριασμοὺς τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.

Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι παριστάνουσι τὰς ἐνιαυσίους πράξεις καὶ τὴν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους κατάστασιν τῶν διαφόρων εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, ὅσαι ἔχουν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον σχέσιν μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οἰκονομικῶν νόμων.

Ὁ ἰδιαίτερος λογαριασμὸς τοῦ δημοσίου χρέους καὶ τῶν λόγῳ ἐγγυήσεως κατατεθειμένων χρημάτων παριστᾷ χωριστὰ τὰ κεφάλαια ἀπὸ τοὺς τόκους αὐτῶν.

δ'. Λογαριασμοὶ τῶν ἐξόδων ἑκάστου ὑπουργείου.

35. Οἱ κατ' ἔτος παρὰ τῶν ὑπουργῶν δημοσιευόμενοι καὶ εἰς τὰς Βουλὰς ὑποβαλλόμενοι λογαριασμοὶ περιέχουν λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν τῶν συνοπτικῶς εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ἐκτεθειμένων.

Σύγκεινται δὲ, 1. Ἀπὸ γενικὸν πίνακα καταδεικνύοντα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὸν ἀπολογισμὸν τῆς κλεισθείσης χρήσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου προτείνεται ὁ περὶ κυρώσεως αὐτοῦ νόμος.

2. Ἀπὸ ἀναλυτικοὺς πίνακας ἐξηγοῦντας λεπτομερῶς δι' ἑκάστην ὑπηρεσίαν τὰ ἐκκαθαρισθέντα ἔξοδα, τὰ πληρωθέντα ἔσοδα καὶ τὰ κατὰ τὸν κλεισιν τῆς χρήσεως πληρωτέα ὑπόλοιπα.

3. Ἀπὸ συγκριτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων τῆς κλεισθείσης χρήσεως μετὰ τῆς ἀμέσως προηγηθείσης, ἐξηγοῦντα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὰ αἴτια τῆς ὑπαρχούσης διαφορᾶς.

4. Ἀπὸ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τρεχούσης χρήσεως.

5. Ἀπὸ πίνακα τῶν διὰ τὰς κλεισθείσας καὶ μήπω διαγραφείσας χρήσεις πληρωμῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 68 διαταχθέντα.

6. Ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ὑλικοῦ καὶ 7. Τέλος ἀπὸ τοὺς διαφόρους πίνακας καὶ καταστάσεις, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ ἑπόμενον κεφάλαιον.

Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργῶν καὶ ὅλα τὰ συνοδεύοντα τὸν ἀπολογισμὸν τῆς κλεισθείσης χρήσεως ἔγγραφα δημοσιεύονται χωριστὰ, ἐπιμελείᾳ ἑκάστου αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Εἰδικοὶ κατάλογοι δημοσιευόμενοι μετὰ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπουργῶν.

1. Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.

36. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν παρουσιάζει κατ' ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς κατάλογον, ἐμφαίνοντα τὰ ἐκ τῶν προξενικῶν δικαιωμάτων ἐτήσιον εἰσόδημα τῶν ἀμίσθων προξένων, καὶ τὴν προσδιορισμένην εἰς τινας ἐξ αὐτῶν ἐπιχορήγησιν.

2. Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

37. κατάλογος τῶν ἀπὸ πολιτικὰς καὶ ἐγκληματικὰς δίκας μὴ εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων διὰ πενίαν τῶν διαδίκων παρουσιάζεται κατ' ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς, ἐμφαίνων κατ' ἐπαρχίαν καὶ δῆμον τὸ ποσὸν αὐτῶν.

3. Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

38. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους παρουσιάζεται εἰς τὰς Βουλὰς γενικὸς πίναξ παριστάνων κατ' ἐπαρχίαν, κατὰ δῆμον καὶ κατὰ κεφαλαιώδεις διαιρέσεις τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος προϋπολογισθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἑκάστου δήμου καὶ τοὺς

πόρους ἐκ τῶν ὁποίων πηγάζουν τὰ ἔσοδα.

99. Διὰ πᾶσαν δημοσίαν δαπάνην κατασκευὴν ὁδοῦ, γεφύρας, διώρυγος, καταστημάτων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων, ἥτις δὲν ἀπεπερατώθη ἐντὸς τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐνεκρίθη νὰ γίνῃ, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς Βουλὰς ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν, φανερόνουσαν τὴν κατάστασιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς γενομένης δαπάνης· ταύτης δὲ, κατὰ σύγκρισιν μὲ τὰς δοθείσας πιστώσεις.

4. Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

100. Ἰδικώτεροι ὀνομαστικοὶ κατάλογοι τῶν ἐν ἐκπαιδευτικοῖς καταστήμασιν ἐντὸς ἢ καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους δημοσίᾳ δαπάνῃ σπουδαζόντων, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐκ κληροδοτημάτων διατηρουμένους ὑποτρόφους, θέλουν παρουσιάζεσθαι κατ' ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς, φανερόνοντες τ' ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἑκάστου αὐτῶν, τὴν πατρίδα του καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ φροντίδος τῆς Κυβερνήσεως.

101. Πίναξ λεπτομερὴς τῶν δαπάνων τῆς Κυβερνήσεως διατηρουμένων ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ τῶν εἰς δημοτικὰ χορηγουμένων βοηθημάτων θέλει ὁμοίως παρουσιάζεται εἰς τὰς Βουλὰς κατ' ἔτος, παριστάνων ἐν συνόψει τὰ καταβαλλόμενα παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἔξοδα, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκπαιδευομένων εἰς ταῦτα μαθητῶν.

5. Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν.

102. Ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως ἢ καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν διατελούντων νέων παρουσιάζεται εἰς τὰς Βουλὰς κατ' ἔτος, διαλαμβάνων τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἑκάστου, τὴν πατρίδα αὐτοῦ, τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συγγενῶν του, καὶ τὸ κατ' ἔτος παρ' ἑκάστου πληρωνόμενον ποσόν.

6. Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

103. Τῶν καθ' ἕκαστον ἔτος γενομένων ἐκποιήσεων, παραχωρήσεων, προικοδοτήσεων καὶ ἄλλων ἀπαλλοτριώσεων δημοσίων κτημάτων παρουσιάζονται εἰς τὰς Βουλὰς ἰδιαίτεροι πίνακες, φανερόνοντες τὰ ὀνόματα τῶν λαβόντων, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως αὐτῶν, τὴν κατοικίαν, τὸ εἶδος τοῦ κτήματος καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ.

104. Παρόμοιος πίναξ παρουσιάζεται καὶ διὰ τὰ εἰς τὸ δημόσιον κατακυρούμενα κτήματα κατὰ συνέπειαν τοῦ νόμου τῆς καταδιώξεως· τῶν τοιούτων κτημάτων καταδεικνύεται, καθ' ὅσον εἶναι δυνατὸν, τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα.

105. Γενικὸς πίναξ παρουσιάζεται προσέτι διὰ τὰ καθυστεροῦντα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν παρελθουσῶν χρήσεων καταδεικνύων κατ' ἐπαρχίαν, κατ' ὄνομα ἢ κατὰ φορολογικὸν πίνακα τὰ καθυστερήματα ἐξ ἑκάστου εἴδους εἰσοδημάτων καὶ ὀνομαστὶ τὰ ἐκ τούτων ἀναγνωρισθέντα παραλείμματα.

106. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος τούτου γίνονται κατ' ἔτος προτάσεις περὶ διορισμοῦ ἀναγνωρίσεως παραλειμμάτων (non valeurs) τόσον τῆς χρήσεως, τῆς ὁποίας μέλλει νὰ κυρωθῇ ὁ ἀπολογισμὸς καθὼς καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς. Πᾶσα δὲ πρότασις περὶ παραλειμμάτων πρέπει νὰ περιέχῃ λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν πρὸς εἰσπραξιν ἐνεργηθέντων μέτρων καὶ τῶν λόγων ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ ἀδύνατον τῆς εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων.

107. Παρουσιάζεται ὡσαύτως κατ' ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς πίναξ, ἐμφαίνων τὸ ἐκ τῶν τυπωτικῶν καὶ λιθογραφικῶν ἔργων τῆς Β. τυπογραφίας καὶ λιθογραφίας προκύπτον εἰσόδημα, καὶ τὴν πρὸς συντήρησιν αὐτῆς γενομένην δαπάνην.

7. Διατάξεις κοιναὶ εἰς διάφορα Ὑπουργεῖα.

108. Ἕκαστον ὑπουργεῖον παρουσιάζει εἰς τὰς Βουλὰς γενικὸν πίνακα τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ διοίκησίν του διατελούντων ἀκινήτων ἐθνικῶν κτημάτων, ἐμφαίνοντα τὴν κατάστασιν καὶ χρῆσιν αὐτῶν.

109. Ἕκαστον ὑπουργεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπληρώθησαν χρήματα λόγῳ συνδρομῆς πρὸς τύπωσιν βιβλίων, χαρτῶν,

κλείων καὶ τῶν τοιούτων, ἐπισυνάπτει εἰς τὸν ἀνακύπτον λογαριασμὸν αὐτοῦ κατάστασιν, ἐμφαίνουσαν τὸ ποσὸν τῶν ἀγορασθέντων ἀντιτύπων καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

140. Διὰ τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους σπουδαστάς, ἐκτὸς τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὰ ἄρθρα 100 καὶ 102, παρουσιάζει ἕκαστος ὑπουργὸς ὀνομαστικὸν καταλόγους, καθ' ὅσον ἡ δαπάνη ἐπιβαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ.

141. Εἰς ἑκάστην σύνοδον τῶν Βουλῶν παρουσιάζεται κατάλογος τῶν εἰς ἀργίαν καὶ ἀπόταξιν τεθέντων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, ἐμφαίνων τὸ ὄνομα, τὸν βαθμόν, τὴν διάρκειαν καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ὑπηρεσίας, τὴν πατρίδα, τὴν κατοικίαν καὶ τὸν μισθὸν ἑκάστου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Διοικητικὴ προεξέτασις καὶ ἔλεγχος τῶν λογαριασμῶν τῶν Ὑπουργείων.

142. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργείων συντάσσονται κατὰ τὰς εἰς τὰ βιβλία αὐτῶν ἐπισήμους ἐγγραφάς, στηριζομένας εἰς δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἐξελέγχονται δὲ παραβαλλομένων τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν μὲ τὰ τοῦ καθολικοῦ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου.

143. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους διορίζεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐπιτροπὴ ἐκ δύω μελῶν τῆς Γερουσίας δύω τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἑνὸς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ καθημερινὸν καὶ τὸ καθολικὸν τοῦ Γενικοῦ λογιστηρίου μέχρι τῆς 31 τοῦ Δεκεμβρίου, καὶ νὰ βεβαιώσῃ ὅτι οἱ λογαριασμοὶ τῶν διαφόρων ὑπουργείων συμφωνοῦν, κατὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν, μὲ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ λογιστηρίου. Τῆς ἐργασίας ταύτης συντάσσεται τακτικὸν πρωτόκολλον, καὶ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλάς.

144. Εἰς τὴν λογιστικὴν ταύτην ἐπιτροπὴν παρουσιάζεται διὰ τὴν χρῆσιν, τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ κυρωθῇ ὁ ἀπολογισμός, πίναξ συγκριτικὸς παραθέτων τοὺς παρὰ τῶν ὑπουργείων δημοσιευθέντας λογαριασμούς, μὲ τὰ ἀποτελέσματα μὲν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς χρήσεως, μὲ τὰ καταστάσεις δὲ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν ἐξέλεγξιν αὐτοῦ λογαριασμῶν, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ἔτος.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξελέγχει τὸν πίνακα τοῦτον καὶ ἐκθέτει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεώς της δι' ἀναφοράς, ὑποβαλλομένης παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς Βουλάς.

145. Κάτωθι τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένου πίνακος ἡ Ἐπιτροπὴ πιστοποιεῖ τὴν ὀρθότητα αὐτοῦ καὶ τὴν συμφωνίαν του καὶ μὲ τοὺς παρὰ τῶν ὑπουργῶν δημοσιευθέντας λογαριασμοὺς τῆς κλεισθείσης χρήσεως· ἐπισυνάπτει δὲ αὐτὸν εἰς τὴν ἔκθεσίν της.

146. Ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ ἐξελέγχει ἐπίσης καὶ κλείει κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους τὰ βοηθητικὰ βιβλία τοῦ ἀνεγνωρισμένου δημοσίου χρέους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ τοῦ δημοσίου χρέους.

1. Δάνεια.

147. Παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείῳ κρατεῖται γενικὸν βιβλίον τοῦ δημοσίου χρέους, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ ὅλα τὰ ἐννόμως ἀναγνωριζόμενα χρέη τῆς ἐπικρατείας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταδεικνύηται ἀκριβῶς δι' ἕκαστον κατηγορίας χρέος ἰδιαιτέρως.

1. Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον·

2. Ἡ ἐποχὴ ἀφ' ἧς ἀναγνωρίσθη καὶ λογίζεται ὁ τόκος αὐτοῦ καὶ

3. Τὸ ἑκάστοτε διὰ τοῦ χρεωλυτικοῦ κεφαλαίου ἐξαγοραζόμενον ἢ ἄλλως πως ἐξοφλούμενον μέρος αὐτοῦ.

148. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους συντάσσεται γενικὴ κατάστασις τοῦ δημοσίου χρέους ἐμφαίνουσα τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐλάττωσιν ἢ καὶ αὔξησιν αὐ-

τοῦ, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς συνωδευμένη μὲ ἀναλυτικὴν ἔκθεσιν ἀντίγραφον τῆς καταστάσεως ταύτης μὲ τὰ δικαιολογητικὰ αὐτῆς ἔγγραφα ὑποβάλλεται μὲ τὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον πρὸς ἐξέλεγξιν.

2. Συντάξεις.

119. Ὅλαι αἱ ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῆς ἐπικρατείας χορηγούμεναι συντάξεις εἶναι ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ μητρῶον τῶν συνταξιούχων, κρατούμενον παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείῳ.

120. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς δὲν συγχωρεῖ νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ μητρῶον τῶν συνταξιούχων οὐδείς, τοῦ ὁποίου ἡ σύνταξις δὲν εἶναι ἐγκεκριμένη δι' εἰδικοῦ νόμου ἢ διὰ Βασ. Διατάγματος, στηριζομένου εἰς γενικὸν νόμον καὶ περιλαμβάνοντος τοὺς λόγους δι' οὓς χορηγεῖται ἡ σύνταξις.

Οἱ εἰδικοὶ περὶ συντάξεων νόμοι καὶ τὰ περὶ τούτων Βασ. διατάγματα προκαλοῦνται ἀπὸ τὸν ὑπουργόν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἁρμοδιότητα ὑπάγεται ὁ τιθέμενος ὑπὸ συνταξιν,

121. Ὅλαι αἱ συντάξεις ἐν γένει καταλογίζονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, διαιρούμεναι εἰς συντάξεις στρατιωτικῶν, ναυτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, καὶ πολιτικῶν.

122. Εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὑποβάλλεται κατ' ἔτος, μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν, καὶ ἰδιαίτερος λογαριασμὸς τῶν ἐπιγινομένων ὡς πρὸς τὰς συντάξεις αὐξήσεων ἢ ἐλαττώσεων, συνωδευμένος μ' ὅλα τ' ἀπαιτούμενα πρὸς δικαιολόγησιν τῆς παραδοχῆς τῶν νέων συντάξεων ἔγγραφα, ἀποδεικτικὰ καὶ νόμους.

123. Διὰ τὰς κατωτέρω τῶν τριάκοντα δραχμῶν συντάξεις συγχωρεῖται νὰ συντάσσωνται τὰ ἐπιτροπικὰ τῶν συνταξιούχων ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀσήμου χάρτου, τηρουμένων ὅμως κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν συνήθων τύπων περὶ τὴν ἐνώπισιν συμβολαιογράφων σύνταξιν τῶν ἐπιτροπικῶν.

124. Ζῶντος τοῦ συνταξιούχου δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνῃ κατάσχεσις ἢ ἄλως νὰ ἐμποδισθῇ ἡ πληρωμὴ τῆς σύνταξως αὐτοῦ ἐὰν δὲν ἦναι ἀνωτέρα τῶν 18 δραχμῶν.

Τῶν ἀνωτέρω τοῦ ποσοῦ τούτου ἐπιτρέπεται κατάσχεσις ὅταν εἰδικοὶ νόμοι δὲν ἀπαγορεύωσιν αὐτὴν· πάντοτε ὅμως ἐπὶ τοῦ ἐπέκεινα τῶν 18 δραχμῶν ποσοῦ.

125. Διὰ χρέη πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένην διατροφὴν, κατὰ τας διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ νόμου, εἰς σύζυγον ἀνιόντας ἢ κατιόντας συγχωρεῖται ἡ κατάσχεσις τῶν συντάξεων παντὸς ποσοῦ, οὐχὶ ὅμως πλέον τοῦ τεταρτημορίου αὐτῶν.

126. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κἀνένα νὰ λαμβάνῃ ἄνευ νόμου διπλῆν σύνταξιν, εἴτε ἰδίῳ ὀνόματι εἴτε ὡς δικαιοδόχος ἄλλου ἐκλιπόντος συνταξιούχου, εἴτε σύνταξιν καὶ μισθὸν ὑπηρεσίας ἐν ταυτῷ. Ἀλλ' εἰ μὲν ὁ μισθὸς εἶναι ἀνώτερος παύει ἡ σύνταξις μεχρισοῦ διαρκεῖ ὁ μισθός, εἰ δὲ εἶναι ἴσον τὸ ποσὸν τῆς τε συντάξεως καὶ τοῦ μισθοῦ, δύναται ὁ συνταξιοῦχος νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν δύο.

127. Ὅστις συνταξιοῦχος παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, καὶ ὁποιονδήποτε τρόπον πληρωθῇ πλέον τῆς μιᾶς συντάξεως, ἢ λάβῃ συγχρόνως μισθὸν καὶ σύνταξιν, ὁ τοιοῦτος φωραθεὶς διαγράφεται ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν συνταξιούχων, κατακρατεῖται δὲ καὶ δι' ἀνοικείως ἔλαβεν.

128. Ἡ πληρωμὴ τῶν συντάξεων γίνεται ἐπὶ προσαγωγῇ πιστοποιητικοῦ τῆς ταυτότητος τῶν συνταξιούχων, ἐκδιδομένου ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου.

Οἱ ἐκδίδοντες δήμαρχοι, ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τούτων, τὰ πιστοποιητικὰ τῆς ταυτότητος καθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ περιεχομένου τῶν πιστοποιητικῶν.

3. Ἐγγυοδοσίαι.

129. Ὅλαι αἱ λόγῳ ἐγγυήσεως χρηματικαὶ παρακαταθῆκαι δημοσίων ὑπαλλή-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λων, ἐργολάβων ἢ ἐπιχειρητῶν ἐγγράφονται εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν κοινὸν λογαριασμόν, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάπτυξις γίνεται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον τῶν ἐγγυήσεων, κρατούμενον παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

130. Εἰς τὸ αὐτὸ βιβλίον ἐγγράφονται καὶ αἱ δι' ἀποθήκης ἀκινήτων κτημάτων χορηγούμεναι ἐγγυήσεις εἰς τὰς περιςάσεις καθ' ἃς οἱ νόμοι ἢ εἰδικὰ διατάγματα διατάττουσι τοῦτο.

131. Ἐπὶ πάσης χρηματικῆς ἐγγυήσεως οἱ δανείσαντες τὰ χρήματα εἰς τοὺς ἐγγυητὰς ἔχουν προνόμιον μετὰ τὸ δημόσιον.

132. Εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὑποβάλλεται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκον. ὑπουργοῦ πρὸς ἔλεγχον, μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν, καὶ ἰδιαίτερος λογαριασμὸς τῶν εἰς χρήματα ἐγγυήσεων καθὼς καὶ τῶν δι' ὑποθήκης ἀκινήτων, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἀποδοθέντων κεφαλαίων, συνωδευμένος μὲ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Δάνειαι καὶ προκαταβολαί.

133. Ὅλα τὰ διδόμενα ἀπὸ τὸ δημόσιον δάνεια μὲ τόκον ἢ χωρὶς τόκον, καθὼς καὶ αἱ παντὸς εἴδους προκαταβολαί, ἐγγράφονται εἰς ἕνα κοινὸν λογαριασμόν, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάπτυξις γίνεται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, κρατούμενον παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

134. Τὰ εἰδικὰ διατάγματα, διὰ τῶν ὁποίων ἐγκρίνεται νὰ δοθῇ τὸ δάνειον ἢ ἡ προκαταβολή, προκαλούμενα καὶ προσυπογραφόμενα ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν, κοινοποιοῦνται πάντοτε εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, ὅστις μόνος ζητεῖ ἐκάστοτε ἔκτακτον πίστωσιν καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμήν.

135. Κατ' ἔτος ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς καὶ πέμπεται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον πρὸς ἔλεγχον, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν, κατάστασις ὅλων τῶν δανείων καὶ προκαταβολῶν.

Ἡ κατάστασις αὕτη θέλει καταδεικνύει κατ' ἔτος καὶ κατ' ὄνομα.

1. Τὰ δανεισθέντα· 2. Τὴν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς· 3. Τὰ πληρωθέντα εἰς ἐξόρλησιν ἢ λογαριασμόν· 4. Τὰ μένοντα ὀφειλόμενα καὶ 5. α'. Τὰ ἐπὶ προκαταβολῇ δοθέντα· 6'. Τὰ συμψηφισθέντα ἐξ αὐτῶν καὶ γ'. Τὰ μένοντα ὑπόλοιπα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Λογιστικὸν Διοικητικόν.

ΚΕΦ. ΙΔ'. Λογιστικὸν τῶν διατακτῶν.

136. Εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον ὑπάρχει εἰδικὸν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστήριον, τὸ ὁποῖον ἐγγράφει τὰ περὶ τὴν χορήγησιν τῶν πιστώσεων, τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐξόδων του, τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐνταλμάτων καὶ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἀνωτέρω πράξεων κρατοῦνται εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον καθημερινὸν καὶ καθολικὸν κατὰ τὴν διπλογραφικὴν μέθοδον μετὰ τῶν ἀναγκαίων βοηθητικῶν.

Τὰ ὑπουργεῖα τηροῦσιν εἰς ὅλας αὐτῶν τὰς λογιστικὰς πράξεις τοὺς αὐτοὺς κανόνας καὶ τοὺς αὐτοὺς τύπους.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν λογιστικῶν τούτων πράξεων προσαρτῶνται ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὰς ἐγγραφὰς τοῦ Γενικοῦ λογιστηρίου καὶ τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ νόμος.

137. Οἱ ἐπίτροποι τῶν ὑπουργῶν διατάκται, εἰς τοὺς ὁποίους μεταβιβάζεται μέρος τῶν χορηγηθεισῶν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεων, κρατοῦν βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων, καθημερινὸν τῶν ἐνταλμάτων, καὶ βιβλίον κατ' ἄρθρον τῶν ἐξόδων, ὅπου παρατίθενται καὶ αἱ δοθεῖσαι εἰς αὐτοὺς πιστώσεις.

138. Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἑκάστου μηνὸς οἱ ἐπίτροποι τῶν ὑπουργῶν διατάκται, ἀφοῦ βεβαιωθῶσι περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν βιβλίων των, διευθύνουν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς κατάστασιν τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα πράξεών των.

139. Εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἐποχὴν διὰ τὴν παῦσιν τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων ἑκάστης χρήσεως οἱ ἐπίτροποι τῶν ὑπουργῶν διατάκτει συντασσουν καὶ διευθύνουν εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον γενικὴν κατάστασιν τῶν δι' ὅλην τὴν χρῆσιν ταύτην πράξεών των, καὶ κλείουν τὰ βιβλία αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Λοχιστικὸν τῶν ταμιῶν καὶ εἰσπρακτόρων.

1. Ἐπαρχιακοὶ ταμίαι.

140. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι εἰσπράττουν ἀπ' εὐθείας ἐ ἴδιοι ἢ δι' εἰσπρακτόρων τὰ δημόσια καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἔσοδα τῶν ὑποίων ἡ εἴσπραξις ἀνατίθεται εἰς αὐτούς, παραλαμβάνουν εἰς τὰς ὡρισμένας προθεσμίας ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς ταμίας (τ λώνας, ἀλαταποθηκαρίους κλπ.) ὅλα τὰ παρ' αὐτῶν συναζόμε α εἰσοδήματα, δέχονται χρήματα διὰ λογαριασμὸν ἄλλων ταμιῶν καὶ ἐκδίδουν, ἀφείς τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, χρηματικὰ γραμμάτια εἰς βάρος ἄλλων ταμιῶν.

141. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι πληρόνουν τὰ πρὸς αὐτοὺς ἐντάλματα, καὶ τὰ ἀφείς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐκδιδόμενα ἐπὶ τοῦ ταμείου των χρηματικὰ γραμμάτια τοῦ κεντρικοῦ ἢ ἄλλων ταμιῶν καὶ ἐξοφλοῦν, συμψηφίζοντες τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 6 ἐκδιδόμενα πρὸς αὐτοὺς γραμμάτια συμψηφισμοῦ.

142. Τὰ περισσεύοντα εἰς τὰ ταμεῖα των χρήματα ἀποστέλλουν κατὰ περιόδους εἰς τὸ κεντρικὸν ἢ εἰς ἄλλα ταμεῖα, κατὰ τὰς γενικὰς ἢ ειδικὰς διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

ἀ. Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος.

143. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι κρατοῦν τὰ ἑξῆς βιβλία.

Πρωτοσημειώσεων· Καθημερινόν, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ βιβλίον ταμείου· Καθολικὸν καὶ Βοηθητικά· Κρατοῦν προσέτι· Διπλότυπον ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς εἰσπρακτέων· Ἐγγραφῆς εἰσπρακτέων· Τριπλότυπον γραμματίων παραλαβῆς· Ὑμετρικῶν χρηματικῶν γραμματίων· Ἐπιτροπῶν ἐνταλμάτων, καὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν διαχείρισιν τοῦ χαρτοσήμου.

144. Οἱ ταμίαι ἐκδίδουν διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν δημοσίου εἰσοδήματος γραμμάτιον παραλαβῆς, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ τὸ τριπλότυπον βιβλίον, καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πληρωτήν· ἕκαστον γραμμάτιον ἀνάγεται εἰς ἓν καὶ μόνον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Διὰ πᾶσαν λῆψιν χρημάτων ἐξ ἀποστολῆς ἄλλων ταμιῶν ἢ πρὸς συμψηφισμὸν εἰς ἄλλον ταμίαν ἐκδίδουν ὁμοίως γραμμάτια παραλαβῆς· διὰ δὲ τὰ ἀφείς τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν λαμβανόμενα χρήματα, διὰ νὰ πληρωθῶσιν εἰς ἄλλα ταμεῖα, ἐκδίδουν χρηματικὰ γραμμάτια.

Τὰ γραμμάτια παραλαβῆς καὶ τὰ χρηματικὰ γραμμάτια στηρίζονται εἰς γραμμάτια παραδόσεως.

145. Τὰ τριπλότυπα γραμμάτια παραλαβῆς καὶ τὰ χρηματικὰ γραμμάτια θεωροῦνται ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν ἔκδοσίν των, τὰ μὲν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου παρὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τῶν ὑπουργῶν τῶν οἰκονομικῶν διωρισμένου ὑπαλλήλου, τὰ δὲ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων, παρὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, παρὰ τῶν δημοτικῶν.

Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν θεώρησιν τῶν γραμματίων ἀποκόπτουσιν ἀπ' αὐτῶν τὰ παραρτήματα, καταχωρίζουσιν αὐτὰ εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον καὶ τὰ ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον κατὰ μῆνα ἑνωμένα μὲ κατάλογον.

Γραμμάτια παραλαβῆς, μηδόλως ἢ ἐκ προθέσμως θεωρηθέντα δὲν ἀποτελοῦσιν ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ δημοσίου.

146. Τὰ βιβλία τῶν τριπλοτύπων γραμματίων παραλαβῆς ἀριθμοῦνται καὶ μονογράφονται παράτινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ διορίζομένου.

147. Ὅλαι αἱ πράξεις τῶν ταμείων ἐγγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ, ἅμα τελοῦσιν εἰς τὰ βιβλία τῶν πρωτοσημειω-

σεων· περὶ τὸ τέλος ἑκάστης ἡμέρας καταχωρίζονται εἰς τὸ καθημερινὸν, κρατούμενον ἰδιοχείρως παρ' αὐτῶν, εἰς τὸ καθολικὸν καὶ εἰς τὰ ἀριθμόδια βοηθητικὰ βιβλία.

148. Τὰ βιβλία τῶν ταμιῶν πρέπει νὰ ἦναι ἐνήμερα, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ νὰ ἀκολουθῶσιν ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης κατὰ τάξιν καὶ συνέχειαν χωρὶς χάσματα, χωρὶς παρεισγραφὰς, χωρὶς ξύσματα· ἅμα δὲ ἐγγραφῇ τι, νὰ μὴ γίνηται ἐπ' αὐτοῦ ἡ παραμικρὰ μεταβολὴ ἢ ἀλλοίωσις· ἂν δὲ συμβῇ λάθος τι, νὰ διορθώνηται διὰ νέας ἐγγραφῆς.

ϛ'. Ἀπόδοσις λογαριασμῶν

149. Ἕκαστος ἐπαρχιακὸς ταμίας διευθύνει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον κατὰ πᾶσαν πρώτην, ἑνδεκάτην, καὶ εἰκοστὴν πρώτην τοῦ μηνὸς, ἀντίγραφον τῆς μερίδος τοῦ λογιστηρίου διὰ τὸ λῆξαν δεκαήμερον, εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς, γενικὴν κατάστασιν καὶ ὅλα τὰ λογιστικὰ ἔγγραφα τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

150. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ἀποδίδουν λογαριασμὸν, περιλαμβάνοντα ὅλας τὰς πράξεις τῆς ἐνιαυσίου διαχειρίσεώς των· τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα οἱ ταμίαι ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωσι, προσδιορίζει τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

151. Ὁ λογαριασμὸς ἑκάστου ἐπαρχιακοῦ ταμίου πρέπει νὰ παριστάνῃ.

1) Τὰ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἔτους μετρητὰ, τὰ ὑπόλοιπα τῶν διαρκῶν λογαριασμῶν ληψοδοσίας, τὰ τῶν εἰσπρακτέων καὶ τὰ τῶν ἀνοιχθεισῶν ἐπὶ τοῦ ταμείου του πιστώσεων.

2) Τὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀνατεθέντα εἰς αὐτὸν εἰσπρακτέα, τὰς ἀνοιχθείσας πιστώσεις καὶ τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα πάσης φύσεως.

3) Τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ ἔτους μετρητὰ, τὰ ὑπόλοιπα τῶν διαρκῶν λογαριασμῶν ληψοδοσίας, τὰ τῶν εἰσπρακτέων καὶ τὰ τῶν ἀνοιχθεισῶν ἐπὶ τοῦ ταμείου του πιστώσεων.

4) Κατ' στασιν ἀναλυτικὴν τῶν μηκέτι ἀπολαρθεισῶν προπληρωμῶν διὰ ἔξοδα κατασχέσεως· περιέχουσαν καὶ τοὺς λόγους τῆς καθυστερήσεως.

152. Ὁ ἐνιαύσιος λογαριασμὸς τῶν ταμιῶν στέλλεται εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον, συνωδευμένος μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα· τὸ δὲ λογιστήριον, ἀφοῦ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ὀρθότητός του, τὸν διευθύνει εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

γ'. Εὐθύνη.

153. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν ἀνατεθέντων εἰς αὐτοὺς εἰσπρακτέων· ἑπομένως ὀφείλουν νὰ δικαιολογήσωσι πᾶσαν καθυστέρησιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν κατὰ τὰ ἐρεξῆς ἄρθρα.

154. Ἡ καθυστέρησις δικαιολογεῖται ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι οἱ ταμίαι ἔλαβον ἐγκαίρως κατὰ τῶν ὀφειλετῶν ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα συγχωρεῖ ὁ περὶ καταδιώξεως νόμος, ἢ ὅτι κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν ἀνεβλήθη ἡ εἴσπραξις, παραχωρηθείσης προθεσμίας εἰς τοὺς ὀφειλέτας.

155. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους κατάστασιν τῶν καθυστερούντων τῆς χρήσεως τοῦ προηγουμένου, καὶ νὰ δικαιολογήσωσι τὴν καθυστέρησιν αὐτῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον.

Τὸ ὑπουργεῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ὑπολόγων, καὶ ἐκδίδον ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου τὰς ἀποφάσεις του διατάσσει τὴν ἄμεσον κατάθεσιν τῶν ποσῶν, διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν ὁποίων δὲν ἔδωκαν ἀποχρώσας δικαιολογήσεις· οἱ ὑπόλογοι δύνανται νὰ ἐκκαλέσωσιν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὰς κατ' αὐτῶν ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν.

Ὅσα ἐκ τῶν καθυστερούντων εἰσοδημάτων γίνωσι δεκτὰ παρὰ τοῦ ὑπουργείου ὡς παραλείμματα, καὶ ὅσα μέλλουν νὰ μεταφερθῶσιν εἰς τὴν ἀκόλουθον χρῆσιν, σημειοῦνται διακεκριμένως εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ταμιῶν.

Κέντρο Ιστορικών Μελετών Βέροιας

156. Ὅταν πληρώνωσιν ἐξ ἰδίων των τὰ ὀφειλόμενα ἀπὸ χρεώστας πρὸς τὸ δημόσιον ἀντικαθίστανται οἱ ταμίαι εἰς ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, καὶ ἐνεργοῦν αὐτὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως νόμου.

157. Πρὸ τῆς πληρωμῆς τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐκδιδομένων ἐνταλμάτων, ἢ πρὸ τῆς θεωρήσεως των διὰ νὰ πληρωθῶσιν ἀπὸ ἄλλους ὑπολόγους, οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ὀφείλουν ὑπὸ εὐθύνην των νὰ βεβαιωθῶσιν, ὅτι εἶναι ἐπισυνημμένα ὅλα τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς δαπάνης δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, καὶ ὅτι εἶναι ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν διατάκτην, καὶ ἐξωφλημένα ἀπὸ τὸν ἴδιον ἐκεῖνον ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν.

Ὡς πρὸς τὰ παρὰ τῶν ἐπιτρόπων διατακτῶν ἐκδιδόμενα ὀφείλουν πρὸς τούτοις νὰ βεβαιωθῶσιν, ὅτι τὸ ποσὸν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὴν δι' ἐπιτροπικοῦ ἐντάλματος μεταβιβασθεῖσαν πίστωσιν.

158. Ἐὰν οἱ λήπτορες ἦναι ἀγράμματοι ὁ πληρόνων ταμίας μνημονεύει τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος· δύο δὲ μάρτυρες, ὁμολογουμένως ἐγνωσμένοι καὶ παρόντες, πιστοποιοῦν μετ' αὐτοῦ τὴν πληρωμήν, ὅταν τὸ ποσὸν αὐτῆς δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 50 δραχμάς· ἀνωτέρας ποσότητος ἡ ἐξόφλησις γίνεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

159. Πᾶν ἔνταλμα μὴ ἔχον τὰ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα προσόντα, καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ πληρώσαντος αὐτὸ ταμίου.

Ἂν ὅμως τὰ ἐπισυνημμένα εἰς ἔνταλμα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ἤρκουν μὲν νὰ τὸ καταστήσωσι παραδεκτὸν ὡς πρὸς τὸν ταμίαν, ἐξ ἄλλων δὲ περιστάσεων, μὴ ὑπαγομένων εἰς αὐτοῦ τὴν ἐξέλεγξιν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἀπαράδεκτον, τότε εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἐκδοὺς αὐτὸ διατάκτης.

160. Ὅταν τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἀπορρίψῃ πληρωμὴν παρὰ κανόνας γενομένην, εἰ μὲν τὸ ἔνταλμα ἦναι ἐκδεδομένον παρὰ δευτερεύοντος διατάκτου, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν συννοούμενος, ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμή, καὶ μετὰ τοῦ ἐντολοδόχου ὑπουργοῦ, ἀποφασίζει ἂν πρέπῃ νὰ γείνῃ ἀναγωγὴ κατὰ τοῦ λήπτου ἢ τοῦ διατάκτου, ἢ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ κατὰ τοῦ ταμίου ἀπόφασις τοῦ συνεδρίου· εἰ δὲ τὸ ἔνταλμα ἦναι ἐκδεδομένον ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διὰ ν' ἀποφασίσῃ καὶ εἰδοποιεῖται ὁ Βασιλεύς.

161. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δεκλαμβανόμενα περὶ ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ λήπτου ἢ τοῦ διατάκτου, λαμβάνουν χώραν καὶ ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρ. 159 ἔγγραφον μὲν τὸ ἔνταλμα δεκτὸν ὡς πρὸς τὸν ταμίαν, ἀνεγνωρίσθη δὲ ὑπεύθυνος ὁ διατάκτης.

162. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι εἶναι ὁμοίως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν εἰσπρακτόρων, καὶ χρεωστοῦν ν' ἀναπληρώσι πᾶν ἔλλειμμα ἀνακαλυφθὲν εἰς τὴν διαχείρισίν των.

2. Εἰδικοὶ ταμίαι.

163. Οἱ εἰδικοὶ ταμίαι (τελῶναι, ταμίαι ἀποθηκάριοι, κ.τ.λ.) ἐκκαθαρίζουν καὶ καταλογίζουν τοὺς φόρους, ὅταν δὲν ἦναι καταλογισμένοι ἀπὸ ἄλλην ἀρχήν, φανερώνουν εἰς τοὺς φορολογουμένους τὸ ὀφειλόμενον ἀπ' αὐτοὺς ποσόν, εἰσπράττουν τὰ χρήματα καὶ ἐκβιάζουν, χρείας τυχούσης, τὴν πληρωμὴν κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ περὶ καταδιώξεως νόμους καὶ κανονισμούς.

164. Τὰ εἰσπραττόμενα παρ' αὐτῶν χρήματα παραδίδονται εἰς τοὺς ταμίας κατὰ δεκαήμερον. Ἐὰν ὅμως ἡ εἰς ἓν ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνήκουσα εἴσπραξις ἦναι μικροτέρα τῶν ἑκατὸν δραχμῶν, ἡ παράδοσις γίνεται κατὰ μῆνα.

α. Βιβλία ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος.

165. Πᾶς εἰδικὸς ταμίας ὀφείλει νὰ ἐγγραφῇ ὅλας τὰς πράξεις τῆς διαχειρίσεώς του εἰς τὰ διὰ τῶν κανονισμῶν ἑκάστης ὑπηρεσίας προσδιωρισμένα βιβλία.

166. Διὰ πᾶσαν εἰσπραξιν ὀφείλουν νὰ ἐκδίδουν ἀποδεικτικὸν, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλότυπον, καὶ νὰ παραδίδουν αὐτὸ εἰς τὸν πληρωτὴν, καὶ ἂν δὲν ἤθελε τὸ ζητήσει.

Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται αἱ λιμναὶ εἰσπράξεις τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

167. Οἱ εἰρημένοι ὑπόλογοι παραδίδοντες ἢ ἀποστέλλοντες εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα χρήματα ἢ ὁμολογίας φορολογουμένων ὀφείλουν νὰ λαμβάνωσι διὰ μὲν τὰ χρήματα, γραμμάτια παραλαβῆς, διὰ δὲ τὰς ὁμολογίας, διπλότυπον εἰσπρακτέων.

168. Οἱ προϊστάμενοι ἐξελέγχουν τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπ' αὐτοὺς διατελούντων ἐπιθεωροῦντες τὰ βιβλία αὐτῶν, καταμετροῦντες τὰ εἰς χεῖρας των χρήματα καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τοῦ λογαριασμοῦ αὐτῶν, κατὰ τὰ περὶ ἑκάστης ὑπηρεσίας εἰδικῶς ὡρισμένα.

Δ'. Ἀπόδοσις λογαριασμοῦ.

169. Οἱ εἰδικοὶ ταμίαι χρεωστοῦν νὰ διευθύνουν κατὰ μῆνα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατάστασιν τῶν εἰσπράξεων, πληρωμῶν καὶ παραδόσεων αὐτῶν τε καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς διατελούντων.

170. Οἱ προϊστάμενοι εἶναι ἀπ' εὐθείας ὑπόλογοι εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον καὶ παρουσιάζουν κατ' ἔτος γενικὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς των ἐπ' ὀνόματι καὶ ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ των.

Γ'. Εὐθύνη.

171. Πᾶς προϊστάμενος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν ὑπ' αὐτῶν διατελούντων, τὰ ὁποῖα προσλαμβάνει εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ διαχείρισιν· ἡ εὐθύνη αὕτη δὲν ἐκτείνεται καὶ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῶν ἐσόδων τῶν ὑπ' αὐτὸν διατελούντων, τοῦ ὁποίου δὲν ἠδύνατο ὁ προϊστάμενος νὰ ἐπιβλέψῃ τὴν παράδοσιν ἢ τὴν τακτικὴν χρῆσιν.

172. Ὅταν ὁ ὑπόλογος ἀναπληρώσῃ ἐξ ἰδίων του ἔλλειμμα τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπαλλήλων του, ἀντικαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν ὑπεγγύων χρημάτων ἢ κτημάτων, τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου ὑπαλλήλου.

173. Ὅλοι οἱ ὑπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διατελοῦντες ὑπόλογοι εἶναι ὑπεύθυνοι δι' ὅσα ἐπιφορτίζονται νὰ εἰσπράξωσι δικαιώματα τοῦ δημοσίου. Χρεοῦνται ἐπομένως εἰς τοὺς ἐνιαυσίους λογαριασμοὺς των διὰ τὸ ὅλον αὐτῶν, καὶ ὀφείλουν ν' ἀποδεικνύωσι τὴν ἐντελῆ εἰσπραξίν των, καὶ τὴν ἔγκαιρον παράδοσιν εἰς τὰ ἁρμόδια ταμεῖα.

174. Οἱ εἰδικοὶ ταμίαι ἀπαλλάττονται τῆς εὐθύνης, ὅταν ἀποδείξωσιν ὅτι ἔλαβον ὅλα τὰ μέτρα καὶ ἐνήργησαν ἐν δέοντι καιρῷ ὅλας τας καταδιώξεις κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου συμφώνως μὲ τὸν νόμον.

3. Εἰσπράκτορες.

175. Οἱ εἰσπράκτορες συνάζουν τὰ ὀφειλόμενα ἀπὸ ἕνα ἕκαστον τῶν φορολογουμένων ἢ ἄλλων ὀφειλετῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραδιδομένων εἰς αὐτοὺς φορολογικῶν πινάκων ἢ ἄλλων τίτλων καὶ ἐνεργοῦν, χρείας τυχούσης, τὴν καταδίωξιν αὐτῶν κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων ταμιῶν.

175. Οἱ ταμίαι προσδιορίζουν τὰς περιόδους, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ παραγγελιοδόχοι αὐτῶν εἰσπράκτορες ὀφείλουν νὰ παραδίδουν εἰς αὐτοὺς τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα, ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται ποτὲ νὰ ὑπερβαίνῃ ἑκάστη περίοδος ἕνα μῆνα.

α. Βιβλία, ἔγγραφα καὶ ἔλεγχος.

177. Διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν ὀφείλουν νὰ ἐκδίδουν ἀποδεικτικόν, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλότυπον, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει καὶ ὡς βιβλίον ταμείου· τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ἐπιδίδεται καὶ ἂν δὲν θέλῃ ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πληρωτήν.

178. Οἱ εἰσπράκτορες, παραδιδοντες τὰ χρήματα εἰς τοὺς ἐντολεῖς αὐτῶν ταμίας, λαμβάνουσι τακτικὰ γραμμάτια παραλαβῆς, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁποίων οἱ ταμίαι ἐξελέγχουν τὰ ἀκριβῆ τῆς εἰσπράξεως.

Δ'. Ἀπόδοσις λογαριασμοῦ.

179. Οἱ εἰσπράκτορες δίδουν λόγον τῆς διαχειρίσεώς των εἰς μόνον τοὺς ἐντο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λείς αὐτῶν ταμίας, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ παραδίδουν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἢ τῆς διαχειρίσεώς των, ὅλα των τὰ βιβλία.

γ'. Εὐθύνη.

180. Οἱ εἰσπράκτορες εἶναι ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ταμίας, οὗτοι δὲ πρὸς τὸ δημόσιον.

4. Εἰσπράκτορες δημοσίων φόρων εἰς εἴδη

181. Οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως δημοσίων φόρων εἰς εἴδη διοριζόμενοι ἐπίστανται ἐκκαθαρίζουν καὶ καταλογίζουν τὸν παρ' ἑκάστου φορολογουμένου ὀφειλόμενον φόρον, καὶ φροντίζουν περὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ τῆς εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας μετακομιδῆς αὐτῶν, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου προσδιοριζομένης προθεσμίας.

182. Οἱ ἀποθηκάριοι τῶν κεντρικῶν ἀποθηκῶν παραλαμβάνουσι τοὺς εἰς εἴδη ἀποδιδομένους φόρους, καὶ διαθέτουν αὐτοὺς κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

α. Βιβλία, ἐγγραφαὶ κ ι' ἔλεγχοι.

183. Οἱ ἐπιστάται τῶν εἰς εἴδη ἀποδιδομένων φόρων συντάσσουν ὀνομαστικοὺς καταλόγους τῶν φορολογουμένων καὶ ἐκδίδουν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν διπλότυπα φορολογίας, κρατοῦν δὲ καθημερινὸν βιβλίον τῶν εἰσπραττομένων καὶ ὧν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην μετακομιζομένων εἰδῶν.

184. Οἱ κεντρικοὶ ἀποθηκάριοι κρατοῦν διὰ τὰ προϊόντα τῶν φόρων βιβλίον ἀποθήκης καὶ διπλότυπον βιβλίον ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς τῶν ἀποσταλησομένων εἰδῶν.

185. Τὸ ἀκριβὲς τῆς φορολογίας καὶ τῆς εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας μετακομιδῆς τῶν προϊόντων ἐξελέγχεται παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων,

β'. Ἀπόδοσις λογαριασμοῦ.

186. Εἰς τὸ τέλος τῆς φορολογίας οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπιστάται δίδουν γενικὸν λογαριασμὸν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους, οἵτινες βάσιν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπεξεργασίας αὐτῶν διὰ πράξεως των ἐπὶ τῶν πράξεων τούτων φαίνεται ὁριστικῶς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

187. Οἱ ἀποθηκάριοι τῶν κεντρικῶν ἀποθηκῶν ἀποστέλλουν διὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς παρ' αὐτοῦ προσδιοριζομένας ἐποχὰς κατάστασιν τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ εἰδῶν. Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἢ κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τῶν ἀποθηκῶν, καθὼς καὶ ὅταν παυθῶσι τῆς ὑπηρεσίας, δίδουν διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ γενικὸν λογαριασμὸν, συνωδευμένον μὲ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῶν παρουσιαζομένων ἐλλειμμάτων ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀποφαίνεται ὁριστικῶς· αἱ ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργείου πρέπει νὰ ἦναι αἰτιολογημέναι.

188. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἀποθηκαρίων δικάζονται ἀπὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὡς μέσα δὲ ἐλέγχου αὐτῶν προσάγονται καὶ οἱ γενικοὶ λογαριασμοὶ τῶν ἐπιστατῶν, ἐξηλεγμένοι κατὰ τὸ ἄρθρον 186.

γ'. Εὐθύνη.

189. Οἱ ἐπιστάται εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκκαθάρισιν καὶ τὸν καταλογισμὸν καὶ διὰ πᾶσαν παραλειψιν φόρων, τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν αὐτῶν καὶ τὴν μετακομιδὴν των εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας.

190. Οἱ ἀποθηκάριοι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν καὶ τὴν ἀκριβῆ διαχείρισιν τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ εἰδῶν.

191. Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐπιτήρησιν καὶ ἐξέτασιν ὅλων τῶν πράξεων των ἐπιστατῶν καὶ ἀποθηκαρίων.

5. Κεντρικὸν ταμεῖον.

192. Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, παραλαμβάνει τὰ τῶν ἄλλων ταμείων διαθέσιμα χρήματα, καὶ ἐφοδιάζει μὲ χρήματα ὅσα ταμεῖα ἔχουν ἀνάγκην.

Διευθύνει τὰ τῆς γενικῆς ἀποθήκης τοῦ χαρτοσήμου, ἔχει τὴν φροντίδα τῆς ἀπο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φολῆς χαρτοσήμου εἰς τὰ λοιπὰ ταμεῖα καὶ δίδει κατ' ἔτος γενικὸν λογαριασμὸν περὶ αὐτοῦ.

Ὑπηρεσιῶν χρέη ἐπαρχιακοῦ ταμείου εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς πρωτευούσης τοῦ Βασιλείου ὅλαι ἐπομένως αἱ περὶ καθηκόντων, βιβλίων, ἐγγράφων, ἐλέγχου, ἀποδόσεως, λογαριασμῶν καὶ εὐθύνης τῶν ὑπηρεσιακῶν ταμιῶν διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸν κεντρικὸν ταμίαν.

193. Ἐκ τῶν συγκεντρουμένων εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον χρημάτων, ὅσα ὑπερβαίνουν τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ κατατίθενται εἰς ἀποθεματικὸν χρεωστικὸν ταμιεῖον, καὶ τὸ μὲν τῶν κλειδῶν κρατεῖται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ δὲ παρὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμίου, καὶ τὸ τρίτον παρά τοῦ ὑποτα[illegible]

6. Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι πρὸς τοὺς ὑπολόγους ἐν γένει.

ἀ. Ἐγκαλίδρυσις.

194. Πᾶς ὑπόλογος ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγύησιν εἰς χρήματα ἢ κτήματα, οὔτε ἐπιτρέπεται νὰ ἀναλάβῃ τὰ χρέη του πρὶν παρουσιάσῃ ἀπόδειξιν τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως καὶ δώσῃ τὸν ὅρκον του εἰς τὴν διωρισμένην ἀρχήν.

Οἱ ἰδιαίτεροι νόμοι ἑκάστης ὑπηρεσίας προσδιορίζουν τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως.

β. Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος.

195. Τὰ βιβλία τῶν ὑπολόγων, ἐκτὸς τῶν βοηθητικῶν, μονογραφοῦνται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν μονογράφησιν αὐτῶν εἰς ἐπίτροπόν του.

Ἡ μονογράφησις συνίσταται εἰς τὴν ἐν ἑνὸς ἑκάστου φύλλου δι' ἀραβικῶν χαρακτήρων σημειώσιν τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ τῶν σελίδων καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ τελευταίου φύλλου βεβαίωσιν τοῦ αὐτοῦ· εἰς ἕκαστον φύλλον τίθεται ἡ μονογραφή, ἥτοι τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑπουργοῦ ἢ τοῦ [illegible] αὐτοῦ, εἰς δὲ τὸ τελευταῖον ἔλαχιστος ἡ ὑπογραφὴ αὐτοῦ.

Εἰς τὰ ἐκδιδόμενα ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς εἰσπρακτέων, διπλότυπα ἀποδεικτικὰ εἰσπράξεων, γραμμάτια παραλαβῆς καὶ χρηματικὰ γραμμάτια ὅλοι οἱ ὑπόλογοι ὀφείλουν νὰ σημειώσιν ὄχι μόνον διὰ ἀραβικῶν χαρακτήρων, ἀλλὰ καὶ ὁλογράφως τὰ ποσὰ τῶν παραδιδομένων εἰς αὐτοὺς χρηματικῶν τίτλων καὶ τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων χρημάτων.

196. Ὅλα ἐν γένει τὰ βιβλία τῶν ὑπολόγων εἶναι καὶ μένουν ἰδιοκτησία τοῦ Δημοσίου, κλείονται κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους, ἢ κατὰ τὴν ἐπαύξησιν τῆς παύσεως ἢ μεταθέσεως τῶν ὑπολόγων· τὸ κλείσιμον γίνεται ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις καταμετρεῖ συγχρόνως τὰ ἐν τῷ ταμείῳ μετρητὰ καὶ βεβαιοῖ τὴν πρᾶξιν ταύτην διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλλου.

197. Οἱ ὑπόλογοι ὀφείλουν ἀπαραιτήτως νὰ καταμετρῶσι τὰ εἰς τὸ ταμεῖόν των χρήματα κατὰ πᾶσαν δεκάτην, εἰκοστὴν, καὶ τελευταίαν ἡμέραν τοῦ μηνός, καὶ νὰ βεβαιῶσι διὰ τῆς ὑπογραφῆς των ἐπὶ τοῦ καθημερινοῦ αὐτῶν, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν εἰς χεῖράς των χρημάτων εἶναι ἀκριβῶς σύμφωνον μὲ τὸ ἐπὶ τοῦ βιβλίου των καταδεικνυόμενον ὑπόλοιπον· ἀνάμιξις ἰδιωτικῶν χρημάτων μὲ τὰ δημόσια ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς.

198. Οἱ ὑπόλογοι ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ προσωρινῆς παύσεως, νὰ ὑποβάλλουν εἰς τοὺς πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ ταμείου των παρουσιαζομένους ἀπεσταλμένους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἢ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς, ὅλα τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας των, νὰ ἐκθέτωσι καὶ καταμετρῶσιν ἐνώπιον αὐτῶν τὰ εἰς χεῖράς των χρήματα, νὰ δίδωσιν ὅλας τὰς ζητουμένας πληροφορίας καὶ διασαφήσεις καὶ νὰ ὑπογράφωσι μετὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τὸ τῆς ἐπιθεωρήσεως πρωτόκολλον εἰς διπλοῦν, τὸ ἓν τῶν ὁποίων μένει παρ' αὐτοῖς.

199. Πᾶσα ἔλλειψις χρημάτων ἢ χρεωστικῶν [illegible]

πιθεώρησιν του ταμείου, είτε κατά την ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν αὐτοῦ παρά τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου, ἀναπληροῦται, καταβαλλαμένου τοῦ ποσοῦ τῆς ἐλλείψεως παρά τοῦ ταμίου ἐντός 24 ὡρῶν. εἰς ἐναντίαν περίστασιν ὁ ὑπόλογος ταμίας ἀπολύεται ἀμέσως τῆς ὑπηρεσίας ἐνεργεῖται ἡ προσωπική αὐτοῦ κράτησις, ἀποζημιοῦται τὸ δημόσιον ἀπὸ τὴν ἐγγύησιν καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ περιουσίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν δημοσίων ὀφειλετῶν νόμου.

Πᾶν φαινόμενον πλεόνασμα μένει εἰς τὸ ταμεῖον μεχρις οὗ ἀποδειχθῇ ἡ αἰτία αὐτοῦ.

200. Διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν τίτλων νομίμου ἀπαιτήσεως τοῦ δημοσίου ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

γ'. Ἀπόδοσις λογαριασμοῦ.

201. Ἕκαστος ὑπόλογος, καθὸ ὑπεύθυνος τῆς ἰδίας αὐτοῦ διαχειρίσεως, δίδει λόγον αὐτῆς.

Εἰς περίστασιν μεταθέσεως ἢ παύσεως ὁ ἐνιαύσιος λογαριασμὸς διαιρεῖται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαχειρίσεως ἑκάστου τῶν ὑπολόγων, καὶ ἕκαστος αὐτῶν δίδει ἰδιαιτέρως τὸν λογαριασμὸν τῶν ἰδίων του πράξεων.

Οἱ λογαριασμοὶ τῆς διαχειρίσεως, συνταχθέντες εἰς τριπλοῦν πέμπονται συνωδευμένοι μὲ τὰ ἐξηγητικὰ φύλλα καὶ λοιπὰ στοιχεῖα ἐλέγχου εἰς τὸ Γενικὸν λογιστήριον ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς διαχειρίσεως.

Μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν αὐτῶν παρὰ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου τὸ μὲν μένει παρ' αὐτῷ, τὸ δεύτερον, βεβαιωμένον παρ' αὐτοῦ ὡς ὀρθὸν ἢ διορθωμένον, μεταβιβάζεται μετὰ τῶν ἐξηγητικῶν φύλλων καὶ λοιπῶν στοιχείων ἐλέγχου εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐντὸς τριῶν μηνῶν. τὸ τρίτον ἐπίσης βεβαιωμένον ὡς ὀρθὸν ἢ διορθωμένον ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ὑπόλογον, ὅστις ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἀμέσως ἄλλο ἀπαραλλάκτον, καὶ βεβαιωμένον διὰ τῆς ὑπογρ[illegible]ς του να το ὑποβάλ[illegible] εἰς τὸ συνέδριον.

δ'. Εὐθύνη.

202. Πᾶς ὑπόλογος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐν ἀσφαλείᾳ τήρησιν τῶν ἐν τῷ ταμείῳ του δημοσίων χρημάτων, καὶ ὀφείλει ἢ αὐτὸς νὰ διανυκτερεύῃ ὅπου εἶναι τὸ ταμεῖον, ἢ ἄλλος ὑπ' εὐθύνην του· οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ὀφείλουσι συγχρόνως νὰ ζητῶσι καὶ στρατιωτικὴν φρουράν.

203. Πᾶς ὑπόλογος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀνελλειπῆ παράδοσιν εἰς τὸν διάδοχον ταμείων τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀποστελλομένων δημοσίων χρημάτων, καὶ δίδεται δὲ ἀσφάλειάν του νὰ διορίζῃ ἐκάστοτε τρόπόν του νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀποσφράγισιν τῶν κιβωτίων καὶ σάκκων [illegible] εἰς τὴν καταμέτρησιν.

Διὰ τὰ καθ' ὁδὸν ἐνδεχόμενα δὲν εἶναι ὑπεύθυνος, εἰμὴ ἐὰν ἐνέχηται ἔνοχον ἁμαρτήματος ἢ ἀμελείας· δὲν γίνεται [illegible] λοντοῦτο δεκτὸν εἰς πίστωσίν του τὸ ποσταλὲν ποσόν, εἰμὴ ἐὰν συνεμορφώθη ἀκριβῶς μὲ τὸν περὶ ἀποστολῆς δημοσίων χρημάτων κανονισμόν, καὶ ὑπῆρχη κατ' αὐτὸν συντεταγμένον τὸ πρωτόκολλον.

Ὁ παραλαμβάνων ταμίας καθ' ἑστῶτα μόνος ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν τυχὸν ἀνακαλυφθεῖσαν ἔλλειψιν, ἐὰν δὲν μετακαλέσῃ τὸν ἐπίτροπον τοῦ ἀποστείλαντος [illegible] παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ καταμέτρησιν, καὶ δὲν συνεμορφώθη ἀκριβῶς μὲ τὸν κανονισμόν· ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἄλλου κωλύματος τοῦ ἐπιτρόπου, ὁ παραλαμβάνων ταμίας ὀφείλει νὰ προσκαλέσῃ ἐγγράφως τὸν εἰσαγγελέα τῶν πρωτοδικῶν ἢ, ὅπου τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει, τὸν εἰρηνοδίκην, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ καταμέτρησιν ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ἀποστείλαντος ταμίου.

204. Οὐδεὶς ὑπόλογος δύναται νὰ [illegible] πομακρυνθῇ τῆς ἕδρας αὐτοῦ ἄνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς.

Πᾶς δὲ ἐπ' ἀδείᾳ ἀπομακρυνόμενος [illegible] κωλυόμενος νομίμως ὀφείλει ν' ἀπολα

στήσῃ τοποτηρητήν, ἐπὶ ἰδίᾳ μὲν αὐτοῦ εὐθύνῃ, ἀλλὰ μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν κατεπειγούσῃ περιστάσει δύναται νὰ δώσῃ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἄδειαν ὀκταημέρου ἀπουσίας, καὶ νὰ ἐγκρίνῃ τὸν τοποτηρητήν, ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

205. Ἀσχέτως τῆς ποινικῆς καταδίκης ἕκαστος ταμίας εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος ἕνεκεν ἁμαρτήματος ἢ ἀμελείας διὰ πᾶσαν ὑπεξαίρεσιν, κλοπήν, ἢ λήστευσιν δημοσίων χρημάτων ἢ χαρτοσήμου.

α'. Ἐὰν δὲν ἐφρόντισε νὰ φρουρῆται τὸ ταμεῖον ἀπὸ τὴν ἀγκαίαν στρατιωτικὴν φυλακήν,

β'. Ἐὰν ὀφείλων νὰ διανυκτερεύῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἢ ἄλλος ὑπὸ εὐθύνην του, ὅπου εἶναι τὸ ταμεῖον, δὲν ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκον τοῦτο,

γ'. Ἐὰν παρέλειψε ν' ἀποστείλῃ εἰς τὰς τεταγμένας προθεσμίας τὰ περισσεύοντα τοῦ ταμείου χρήματα,

δ'. Ἐὰν δὲν ἐτήρησεν ἀκριβῶς τὰς περὶ ἀποστολῆς δημοσίων χρημάτων διατάξεις κατὰ τὸ ἄρθρον 203.

ε'. Ἐὰν μὴ καταβαλὼν πρὸς φύλαξιν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ τοῦ χαρτοσήμου ἰδιαιτάτην ἐπιμέλειαν ὡς ἰδίων αὐτοῦ πραγμάτων, ἔγεινεν ἐκ πράξεως ἢ παραλείψεως αἴτιος ζημίας εἰς τὸ δημόσιον.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δικάζει τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξ ἁμαρτήματος ἢ ἀμελείας ἐνοχὴν τῶν ὑπολόγων. Δύναται δὲ ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἀπ' εὐθείας καὶ διὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ διὰ τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἄλλας ἐξετάσεις παρὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τούτων ἰδίᾳ ἁρμοδιότητι ἤδη γενομένας.

ε. Πειθαρχικαὶ ποιναί.

206. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὡρισμένων, καθὼς καὶ ἕνεκα ἀπειθείας ἢ ἀμελείας περὶ τὴν ὑπηρέσιαν, οἱ ὑπόλογοι ὑπόκεινται εἰς πειθαρχικὰς ποινὰς, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν βαρυτέρων ποινῶν διὰ τὰς περιστάσεις ὅσας προβλέπει ὁ ποινικὸς νόμος.

207. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι· 1. Ἐπίπληξις, 2 Πρόστιμον 5 — 300 δραχμῶν, 3. Παῦσις ἐκτὸς ἡμερῶν μέχρις ἓξ μηνῶν, ἐπάγουσα τὴν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀφαίρεσιν τοῦ μισθοῦ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας προερχομένων ὠφελειῶν.

Αἱ κατὰ τὰ ἑδάφια 1 καὶ 2 ποιναὶ ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἢ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου εἰς τὰς προβλεπομένας περιπτώσεις τῶν ἄρθρ. 17 καὶ 38 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβ. (9 Ὀκτωβρίου) 1833 Β. διατάγματος· ἡ δὲ κατὰ τὸ ἑδάφ. 3. ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ.

208. Ἐὰν ἐκ τῶν πράξεων ὑπολόγου τινὸς κινδυνεύῃ τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἢ ἀνακαλυφθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀταξίαι δίδουσαι εὔλογον ὑπόνοιαν καταχρήσεως, ἢ ἐμποδίζουσαι τὸν ἔλεγχον τῶν πράξεων αὐτοῦ, ὁ προϊστάμενος αὐτοῦ ἢ ἡ ἁρμοδία διοικητικὴ ἀρχὴ ἔχουν τὴν ἄδειαν καὶ τὸ χρέος νὰ παύσωσι προσωρινῶς αὐτὸν καὶ νὰ ζητήσωσιν ἀμέσως τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν ὑπὸ μόνον τὸν ὑπουργὸν τοῦτον διατελῇ ὁ ὑπόλογος· ἐὰν δὲ διατελῇ καὶ ὑπὸ ἄλλον ὑπουργόν, ζητοῦνται συγχρόνως καὶ τούτου αἱ διαταγαί. Ὀφείλουν δὲ νὰ λάβωσι συγχρόνως μέτρα περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ ἐγγράφων.

209. Πᾶς ὑπόλογος ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

1. Ἐὰν δὲν ἀναπληρώσῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν τὸ ἀνακαλυφθὲν ἔλλειμμα τοῦ ταμείου του κατὰ τὸ ἄρθρ. 199,

2. Ἐὰν δὲν πληρώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὸ δι' ἀποφάσεως τοῦ συνεδρίου καταλογισθὲν εἰς βάρος του ποσόν.

3. Εἰς τὰς ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὡρισμένας περιστάσεις.

4. Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ τῆς ἕδρας αὐτοῦ ὑπὲρ τὰς τὰς 24 ὥρας χωρὶς νὰ δώσῃ εἴδησιν εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴ

ἢ ὑπὲρ τὰς 3 ἡμέρας χωρὶς νὰ λάβῃ ἄδειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Γενικὸν Λογιστήριον.

210. Τὸ γενικὸν λογιστήριον παραλαμβάνει τὰ στοιχεῖα τῆς ληψοδοσίας, τῶν διαφόρων ὑπολόγων, περὶ τῶν ὁποίων πραγματεύονται τὰ κεφάλαια ΙΔ' καὶ ΙΕ', ἐξελέγχει αὐτὰ διὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, τὰ συγκεφαλαιοῖ καὶ τὰ ἐγγράφει εἰς τὰ βιβλία του.

Τὰ βιβλία ταῦτα συνίστανται εἰς καθημερινὸν καὶ καθολικὸν ἄτινα κρατοῦνται κατὰ διπλογραφικὴν μέθοδον καὶ εἰς βοηθητικὰ βιβλία, ἐν οἷς ἀναπτύσσονται αἱ τῶν πρώτων ἐγγραφῶν.

Οἱ ἐνιαύσιοι λογαριασμοὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπολόγων, ἀφοῦ ἀναγνωρισθῶσι παρὰ τοῦ Γενικοῦ λογιστηρίου ὀρθῶς ἔχοντες, μεταβιβάζονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον μὲ γενικὰς ἀνακεφαλαιώσεις καθ' ὑπολόγους καὶ κατ' εἶδος ὑπηρεσίας.

Ὁ ἐνιαύσιος γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, ὁ ἀπολογισμὸς τῆς χρήσεως καὶ ὅλοι οἱ συνοδεύοντες αὐτοὺς ἐξηγητικοὶ πίνακες συντάσσονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγραφῶν τοῦ Γενικοῦ λογιστηρίου. Ἀναλυτικοὶ πίνακες τῶν γενικῶν τούτων ἀποτελεσμάτων διευθύνονται εἰς τὸ Ἐλεγκ. συνέδριον, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀκρίβειαν καὶ συμφωνίαν των μὲ τὰς ἀποφάσεις του ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Λογιστικὸν δικαστικόν.

Ἔλεγχος ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Ἔλεγχος δικαστικός.

211. Οἱ κατ' ἔτος παρουσιαζόμενοι λογαριασμοὶ ὅλων τῶν ὑπολόγων δικάζονται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

122 Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν ἐκδίδονται ἀποφάσεις, δι' ὧν βεβαιοῦται ὅτι ἔχουν ὀρθῶς ἢ ὅτι ὑπάρχει ἔλλειμμα εἰς βάρος τοῦ ὑπολόγου ἢ εἰς πίστωσιν αὐτοῦ.

213. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ συνεδρίου οἱ ὑπόλογοι ἀπαλλάττονται πάσης εὐθύνης πρὸς τὸ δημόσιον διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ὁποίας ἐδίκάσθη ὁ λογαριασμός, καὶ ἡ δοθεῖσα παρ' αὐτῶν ἐγγύησις μένει διὰ τὴν μετὰ τὰ ὑπηρεσίαν των, ἀποδίδεται δ' εἰς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπὶ τῇ τελευταίας διαχειρίσεως των ἀποφάσεω

214. Τῶν ἀποφάσεων τοῦ συνεδρίου συγχωρεῖται ἀναθεώρησις καὶ προσφυγὴ πρὸς ἀναίρεσιν ὑπὸ τοὺς διαγεγραμμένους ἐν τῷ καταστικῷ αὐτοῦ ὅρους.

215. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου δὲν ἐκτείνεται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπὶ τῶν διαταγῶν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΗ'.

Ἔλεγχος διοικητικός.

216. Ὁ ἐνιαύσιος λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συνοδεύεται μὲ γενικὸν πίνακα τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐξελέγξεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

1. Ἐνιαυσία ἔκθεσις πρὸς τὸν Βασιλέα.

217. Κατὰ πᾶν ἔτος τὸ γενικὸν ἀπότελεσμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὑποβάλλεται εἰς τὸν Βασιλέα.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸν Φεβρουάριον μῆνα τὸ Συνέδριον διορίζει ἐκ τῶν μελῶν του ἐπιτροπὴν διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις, αἵτινες πρέκυψαν ἀπὸ τὴν παράθεσιν τῶν ἐσόδων μὲ τοὺς φορολογικοὺς νόμους, καὶ τῶν ἐξόδων μὲ τὰς χορηγηθείσας εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καὶ τὰς περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ βελτιώσεων σκέψεις αὐτοῦ, καὶ συντάξῃ σχέδιον ἐκθέσεως, τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ συζητηθῇ ἐν γενικῇ συνεδριάσει καὶ ἐγκριθῇ ὑποβάλλεται εἰς τὸν Βασιλέα.

218. Ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις δημοσιεύεται διὰ τοῦ τύπου, καὶ ἀντίτυπα αὐτῆς διανέμονται εἰς τὰς βουλάς.

2. Δημόσιαι διαδηλώσεις τοῦ Συνεδρίου.

219. Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον π

τηβάσει τῶν ἐξελεγχθέντων παρ' αὐτοῦ λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων βεβαιόνει καὶ πιστοποιεῖ τὴν ὀρθότητα τῶν παρὰ τῶν ταμιευτῶν δημοσιευθέντων γενικῶν λογαριασμῶν.

220. Πρὸς εὐκολίαν τῆς ἐργασίας ταύτης τὰ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργείων διανέμει εἰς τὸ συνέδριον ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς μετὰ τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καὶ τοὺς λεπτομερεῖς, καθ' ὑπολόγους, πίνακας τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ἐσόδων καὶ ἐξόδων πάσης φύσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 210.

221. Τὸ συνέδριον, ἀφοῦ παραθέσῃ τὰ ἀνωτέρω ἐγγραφα μὲ τοὺς ἐξελεγχθέντας λογαριασμοὺς τῶν ὑπολόγων, ἐκδίδει εἰς γενικὴν συνεδρίασιν, ὅτι ὁ ἐπισύσιος γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συμφωνεῖ μὲ τὰς ἀποφάσεις του.

222. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν ἐγγράφων τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐκδίδει καθ' αὑτὸ ἐν γενικῇ συνεδριάσει ὁμοίαν διαβίβασιν περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κλεισθείσης χρήσεως, ὅστις ἐξελέγχθη ἤδη προσωρινῶς ἀπὸ τὴν διοριζομένην κατὰ τὸ ἄρθρ. 113 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπήν, καὶ εὑρίσκεται ἐπισυνημμένος εἰς τὸ πρωτόκολλον αὐτῆς.

223. Αἱ διαβιβάσεις συζητοῦνται ἐν γενικῇ συνεδριάσει καὶ, ἀφοῦ ἀκουσθῇ ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπικρατείας, ἀποφασίζεται ἡ ἔκδοσις αὐτῶν. Συγχρόνως δὲ προσδιορίζεται ἡμέρα καθ' ἣν ἐκφωνοῦνται παρὰ τοῦ Προέδρου ἐπισήμως.

Ἅμα ἐκφωνηθῶσι διευθύνονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τοῦ τύπου καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς βουλάς.

Ὅλαι αἱ ἀνωτέρω πράξεις πρέπει νὰ γίνωσιν ἀποπερατωμέναι τὴν 28. Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Γενικὴ διάταξις.

224. Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ὀκτωβρίου 1872.

Ἐκυρώθη τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ.

---

802 Δ. Περὶ ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ Λογιστικοῦ Νόμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ Λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων.

Ο ΘΩ Ν κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων 136, 137, 138 καὶ 139 τοῦ ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου ε. ἔ. περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀκούσαντες τὴν γνώμην καὶ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Εἰς ἕκαστον Ὑπουργεῖον καθίσταται εἰδικὸν ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστήριον τὸ ὁποῖον ἐγγράφει τὰ περὶ τὴν χορήγησιν τῶν πιστώσεων, τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐξόδων, τὴν ἔκδοσιν ἐνταλμάτων καὶ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

Αἱ πράξεις αὗται ἐγγράφονται εἰς ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνας τὰς αὐτὰς μεθόδους καὶ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις, συναρτῶνται δὲ ἀλληλοδιαδόχως μὲ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείῳ Γεν. λογιστηρίου.

Περὶ πιστώσεων.

2. Οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων ἑκάστης Χρήσεως ἑτοιμάζονται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ὁμωνύμου τῆς Χρήσεως ἔτους.

Ἐπὶ τούτῳ οἱ προϊστάμενοι τῶν Τμημάτων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων συντάττουσι καὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν ὑπουργὸν σχέδια τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκάστης ὑπηρεσίας, παραλληλίζοντες τὰ ἤδη ὑπολογιζόμενα ποσὰ μὲ τὰς ἐγκεκριμένας διὰ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν πιστώσεις τῆς ἐν ἐνεργείᾳ Χρήσεως. Τὰ σχέδια πρέπει νὰ συνοδεύωνται καὶ μὲ τὰς ἀπαιτουμένας ἀναπτύξεις τῶν λεπτομερειῶν ἑκάστης ὑπηρεσίας, ἔτι δὲ καὶ μὲ ἔκθε-

Δημοσιοκρατική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σιν αἰτιολογοῦσαν τὴν ἐκ τοῦ παραλληλισμοῦ τῶν Χρήσεων προκύπτουσαν ἐπὶ ἔλαττον, ἢ ἐπὶ πλέον διαφοράν.

Τὰ μερικὰ ταῦτα σχέδια, συγκεφαλαιούμενα παρὰ τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστηρίου ἀποτελοῦσι τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν ἑκάστου Ὑπουργείου κοινοποιούμενον τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τοῦ προηγουμένου ἔτους εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦτο δὲ, ἔχον ἐντὸς τῆς αὐτῆς πρυθεσμίας προετοιμασμένον α) τὸν προϋπολογισμὸν τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐσόδων, β) τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων του, συντάσσει ἐκ τῶν στοιχείων τούτων τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους διὰ τὴν προσεχῆ Χρῆσιν, καὶ ἐγκριθέντα παρ' ἡμῶν, ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὰς Βουλάς.

3. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὑποβάλλει καθ' ἕκαστον μῆνα εἰς ἔγκρισιν ἡμῶν τὰς χρηματικὰς αἰτήσεις, ἐπὶ ταῖς ὁποίαις τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν ἑκάστου τῶν Ὑπουργῶν τὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀναγκαῖα χρηματικὰ κεφάλαια.

Ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐπὶ τῶν Τμημάτων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων συντάττουσιν ἕκαστος πίνακα τῶν κατὰ τὸν ἑπόμενον μῆνα ἀναγκαιούντων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του χρημάτων, καὶ τὸν παραδίδουσι τὴν δεκάτην τοῦ προηγουμένου εἰς τὸ ἁρμόδιον εἰδικὸν λογιστήριον. Ἕκαστον εἰδικὸν λογιστήριον ἀφοῦ βεβαιωθῇ ὅτι τὰ ζητούμενα δὲν ὑπερβαίνουν μήτε τὸν ὅρον τῶν πιστώσεων ἐν γένει, μήτε τὸν ὅρον τῆς περὶ τῆς διανομῆς αὐτῶν ἀναλογίας, συγκεφαλαιοῖ τὰ ποσὰ τῶν πινάκων τούτων, συντάσσει τὴν μηνιαίαν χρηματικὴν αἴτησιν, καὶ τὴν διευθύνει (εἰς διπλοῦν) ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 15 εἰς τὸ Γεν. λογιστήριον. Αἱ αἰτήσεις ὅλων τῶν Ὑπουργείων ὁμοῦ ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου.

4. Αἱ ἐγκριθεῖσαι μηνιαῖαι αἰτήσεις καὶ τὸ Διάταγμα τῆς ἐγκρίσεως αὐτῶν παρακατατίθενται εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον, τὰ τίτυπα δὲ αὐτῶν κοινοποιοῦνται εἰς τὰ λογιστήρια ἑκάστου Ὑπουργείου.

5. Τὰ κατὰ μῆνα τιθέμενα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑπουργῶν χρηματικὰ ποσὰ ἀθροίζονται ἀλληλοδιαδόχως καὶ ἀπαιτοῦσι κατὰ Χρῆσιν, καθ' ὑπηρεσίαν, κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρον μίαν καὶ μόνην πίστωσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας καταγίζονται τὰ τῶν Ὑπουργῶν ἐντάλματα.

Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐξόδων, ἤτοι περὶ βεβαιώσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν.

6. Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων, ἤτοι ἡ βεβαίωσις τῶν δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου γίνεται δυνάμει τῶν τίτλων, τουτέστι τῶν δικαιολογητικῶν τῆς ἀπαιτήσεως ἑκάστου πιστωτοῦ ἐγγράφων. Ὁ τρόπος καθ' ὃν γίνονται τὰ ἔξοδα ἑκάστης ὑπηρεσίας, καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προσάγωνται πρὸς δικαιολόγησιν αὐτῶν θὰ ὁρισθοῦν προσδιορισθῇ δι' εἰδικῶν ὁδηγιῶν καθ' ἕκαστον Ὑπουργεῖον καὶ κατὰ τὰ διάφορα τῶν ὑπηρεσιῶν ἑκάστου εἰδῶν συνενοουμένων τῶν Ὑπουργῶν μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Μέχρις οὗ συνταχθῶσιν αἱ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ὁδηγίαι, ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων ἐνεργεῖται κατὰ τὸν ἤδη εἰσθισμένον τρόπον, ἀλλὰ τηρουμένου ἀπαρατρέπτως τοῦ ἑφεξῆς κανόνος· «τὰ δικαιολογητικὰ πάσης δαπάνης ἐγγράφου πρέπει νὰ περιέχωσι τὴν βεβαιότητα ὅτι διὰ τῆς προκειμένης πληρωμῆς ἀποδίδεται ὁλικῶς, ἢ ἐν μέρει κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἀποδεδειγμένον χρέος τοῦ Κράτους» ἄρθρ. 39 τοῦ Νόμου.

8. Ἡ βεβαίωσις τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν τοῦ δημοσίου γίνεται ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος· ὅταν πρόκειται περὶ δικαιώματος ἀναμφισβητήτου τοῦ ὁποίου εἶναι πασίδηλος ἡ δικαιολόγησις, ἢ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ὑποβαλλομένων

περεύοντα διατάκτην, εἴτε ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν δικαιούχων (titulaire de créances) εἴτε παρ' ἄλλων συμφέρον ἐχόντων, ἢ παρὰ τῶν μεσολαβούντων δημοσίων ὑπαλλήλων.

9. Ἡ προσαγωγὴ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων θεωρεῖται ὡς ἔννομον τότε μόνον, ὅταν ἡ κατάστασις, ὁ λογαριασμὸς καὶ τ' ἀπαιτούμενα ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς δαπάνης δικαιολογητικὰ καταπιθῶσιν, ἢ σταλῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον, ἢ τὸν δευτερεύοντα διατάκτην.

10. Ἡ χρονολογία τῆς ὡς ἄνω προσαγωγῆς βεβαιοῦται ἐκ τῶν βιβλίων τῶν πρὸς καταχώρησιν τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, κρατουμένων παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις, ἢ παρὰ τοῖς δευτερεύουσι διατάκταις (ὑπόδ. 1), ἐπὶ δὲ τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων γίνεται μνεία ταύτης τῆς καταχωρήσεως.

Τὰ βιβλία ταῦτα κρατοῦνται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως ὑπαλλήλου.

11. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ βιβλίων συντάσσεται τὸ τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγράφων πιστοποιητικόν, τὸ πρὸς τοὺς πιστωτὰς τοῦ δημοσίου κατ' αἴτησιν αὐτῶν ἐκδιδόμενον. Τοῦτο δὲ πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ γεγονότα εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίζηται καὶ τῶν πιστωτῶν τὸ συμφέρον, καὶ τὸ συμφέρον τὸ δημόσιον (ὑποδ. 2.)

Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα συντασσόμενα ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως ὑπαλλήλου.

12. Οἱ μισθοί, τὰ ἐπιμίσθια καὶ αἱ τούτοις ὅμοιαι ἀπολαυαὶ ἐκκαθαρίζονται κατὰ μῆνα λογιζομένων ὅλων τῶν μηνῶν ἐκ 30 ἡμερῶν. Ἐπομένως τὸ 12 τοῦ ἐνιαυσίου ποσοῦ διαιρεῖται εἰς 30 μερίδια παριστάνοντα τὸν ἡμερούσιον μισθόν. Ἡ 31 ἡμέρα τῶν μηνῶν δὲν λογίζεται οὔτε εἰς ὄφελος τῶν παρόντων, οὔτε εἰς ζημίαν τῶν ἀπόντων ὑπαλλήλων· ἀπ' ἐναντίας προστίθενται εἰς τὸν Φεβρουάριον μία ἢ δύω ἡμέραι καὶ δι' ἀμφοτέρους τοὺς παρόντας καὶ διὰ τοὺς ἀπόντας. Εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν μισθῶν τὰ κλάσματα τῶν λεπτῶν παραλείπονται.

13. Μισθοδοτικὴ κατάστασις ἅπαξ συνταχθεῖσα, ἐὰν πρέπῃ νὰ μεταβληθῇ δι' ὁποιανδήποτε αἰτίαν, δὲν ἀλλοιοῦται οὐδέποτε, ἀλλὰ τὰ μεταβληθέντα ποσὰ μεταφέρονται εἰς νέαν ἐπανορθωτικὴν κατάστασιν (ὑπόδ. 3.), εἰς τὴν ὁποίαν, ἐξηγουμένης τῆς αἰτίας, γίνεται ἡ διόρθωσις αὐτῶν διὰ προσθέσεως, ἢ ἀφαιρέσεως. Εἰς τὴν ἐπανορθωτικὴν κατάστασιν, βεβαιωμένην καὶ θεωρημένην παρὰ τῶν αὐτῶν Ἀρχῶν, ἐπισυνάπτονται, ἐὰν ὑπάρχωσι διαταγαὶ περὶ τῶν γενομένων μεταβολῶν, καὶ ὑπογράφονται οἱ λῆπται ὑπάλληλοι. Αἱ ἐπὶ τῆς παλαιᾶς καταστάσεως ὑπογραφαὶ αὐτῶν, ἐὰν ὑπάρχωσι, θεωροῦνται ἀκυρωμέναι.

14. Ὁ μισθὸς τῶν νεωστὶ διοριζομένων ὑπαλλήλων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐγκαθιδρύσεώς των, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ῥητῶς προσδιωρισμένη ἡ ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως τοῦ μισθοῦ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τοῦ διορισμοῦ των, ἢ δυνάμει εἰδικῶν κανονισμῶν τῆς ὑπηρεσίας.

15. Ὁ μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων παύει ἀπὸ τὴν ἐπαύριον τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν παύσωσι νὰ ἐκτελῶσι τὴν ὑπηρεσίαν των, ἐκτὸς τῶν περιστάσεων καθ' ἃς ῥητὸς νόμος ἄλλως ὁρίζει.

Ὁ δὲ μισθὸς τῶν μετατιθεμένων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων λογίζεται εἰς βάρος τῆς νέας ὑπηρεσίας ἀπὸ τὴν ἐπαύριον τῆς παραδόσεως τῆς προτέρας εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτὴν, ἢ τὸν διάδοχον αὐτῶν. Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς μισθοδοσίας τῶν μετατιθεμένων ὑπαλλήλων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ἀπαραιτήτως ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς εἰς τὴν νέαν θέσιν του μετάβασιν.

Εἰς τοὺς ζητήσαντας τὴν παραίτησίν των πληρώνεται ὁ μισθὸς τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἔλαβον τὸ περὶ παραιτήσεώς των ἔγγραφον, ἀλλ' εἰς τοὺς ἄνευ ἀδείας ἐγκαταλιμπάνοντας τὴν θέσιν των δὲν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πληρόνεται μισθ'ς διὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀρῆκαν τὴν ὑπηρεσίαν των.

16. Τόκος δὲν λογίζεται εἰς ὄφελος τῶν πιστωτῶν τοῦ Κράτους, παρεκτὸς ἐὰν ὀφείληται δυνάμει τοῦ νόμου ἢ ῥητῆς συμφωνίας, οὐδέποτε δὲ λογίζεται τόκος ἐπὶ ἀποδόσεως χρημάτων μὴ προσηκόντως εἰσπραχθέντων.

Ὁ δυνάμει τοῦ Νόμου, ἢ ῥητῆς συμφωνίας ὀφειλόμενος τόκος λογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς εἰς τὸ ταμεῖον εἰσαγωγῆς τῶν χρημάτων μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐκπίπτεται τὸ ἔνταλμα, συμπεριλαμβανομένης καὶ ταύτης. Εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν τόκων ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν ὡς καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, ὅλοι οἱ μῆνες ἀνεξαιρέτως λογίζονται ἐκ 30 ἡμερῶν.

17. Τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, τὰ ἀφορῶντα δαπάνην τῆς ὑπαίας ἢ πληρωμὴ διατάσσεται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν Ὑπουργείων, ἐξελέγχονται παρὰ τῷ Τμήματι εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ προκαλέσασα τὴν δαπάνην ὑπηρεσία καὶ ἀφοῦ ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν ἐγγράφων μὲ τὴν κατάστασιν, ἢ τὸν λογαριασμὸν, τὸν ἐκφράζοντα τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης, προκύψῃ ἡ βεβαίωσις, ὅτι ὑπάρχει κεκτημένον δικαίωμα εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, ὁ προϊστάμενος τοῦ Τμήματος ὑπογράφει τὸν λογαριασμὸν, ἢ τὴν κατάστασιν ἐκφράζων καὶ ὁλόγραφον τὸ πληρωτέον ποσὸν, καὶ προκαλῶν τὴν πρὸς ἔλδοσιν τοῦ ἐντάλματος ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ, παραπέμπων τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστήριον, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 25 ὁριζόμενα.

18. Ἡ ὁριστικὴ ἐκκαθάρισις παντὸς ἐξόδου ἀπόκειται εἰς μόνον τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν, ἡ δὲ παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν γινομένη δὲν εἶναι ὁριστικὴ, οὔτε εἰς τὰς ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ προβλεπομένας περιστάσεις, καθ' ἃς συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς νὰ διατάξωσι τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐξόδου, καὶ πρὶν ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν τὰ δικαιολογητικὰ μετὰ τοῦ ὑπογεγραμμένου.

19. Πρὸς εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας δύνανται οἱ Ὑπουργοὶ νὰ δώσωσι τὴν διάταξιν εἰς δευτερεύοντας διατάκτας νὰ ἐκδίδωσιν ἐντάλματα πρὸς πληρωμὴν ἐξόδων πρὶν ἔτι ὑποβάλωσιν εἰς ἔγκρισιν αὐτῶν τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα· ἀλλὰ τοῦτο συγχωρεῖται μόνον ὅταν οἱ τίτλοι τῶν πιστωτῶν ἦναι ἀδιαφιλονείκητοι, ὡς ἐπὶ ῥισθοδοσίας ἐγκεκριμένης, ἢ ὅταν ὑπάρχῃ μὲν ἐν γένει ἄδεια περὶ ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐπιδέχεται δὲ ἡ πληρωμὴ ἀναβολὴν, οἷον ἐπὶ ἡμερομισθίων δι' ἐργασίας διατεταγμένας.

Καὶ κατὰ ταύτας ὅμως τὰς περιστάσεις ὁ ἐκδοὺς τὸ ἔνταλμα διατάκτης ὀφείλει νὰ στείλῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ὁριστικὴν ἔγκρισιν τῆς γενομένης ἐκκαθαρίσεως τῆς δαπάνης κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισθέντα. Μένει δὲ ὁ διατάκτης ὑπεύθυνος πρὸς τὸ δημόσιον καὶ εἰν διέταξε πληρωμὴν μὴ δικαιολογημένην ὑποχρεοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ν' ἀποζημιώσῃ αὐτὸ ἐφ' ᾧ δικαίωμα ἀγωγῆς κατὰ τοῦ λαβόντος τὴν κακῶς πληρωθεῖσαν ποσότητα.

20. Ἡ εἰς τὰ βιβλία τῶν εἰδικῶν λογιστηρίων ἐγγραφὴ τῶν ἐκκαθαρισμένων ἐξόδων, περὶ ἧς πρόκειται, εἰς τὰ ἄρθρα 24 καὶ 47 γίνεται, ἀφοῦ ἐνεργηθῶσι τὰ ἀνωτέρω διαταχθέντα.

Περὶ ἐκδόσεως ἐνταλμάτων.

21. Οἱ Ὑπουργοὶ διαθέτουν τὰς χορηγηθείσας αὐτοῖς πιστώσεις δι' ἐνταλμάτων ἢ χρηματικῶν ἢ ἐπιτροπικῶν. Καὶ τὰ μὲν χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται ἀπ' εὐθείας εἰς ὄνομα ἑνὸς ἢ πλειοτέρων πιστωτῶν τοῦ δημοσίου, διὰ δὲ τῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων μεταβιβάζεται μέρος τῶν πιστώσεων εἰς δευτερεύοντας διατάκτας, οἵτινες, ὡς ἐπίτροποι τῶν Ὑπουργῶν ἐκδίδουν χρηματικὰ ἐντάλματα ἐπ' ὀνόματι ἑνὸς, ἢ πλειοτέρων πιστωτῶν τοῦ δημοσίου.

22. Τὰ παρὰ τῶν ὑπουργῶν ὑπογεγραμμένα χρηματικὰ ἐντάλματα δὲν ὑπόκεινται

ται παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίων εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον. Τοῦτο δὲ τὰ θεωρεῖ, εἰδοποιεῖ τὸν ἁρμόδιον Ταμίαν, καὶ τὰ ἐπιστρέφει εἰς τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα.

Ἡ διὰ τῶν δικαιούχων ἀποστολὴ τῶν ἐνταλμάτων πρὸς θεώρησιν ἀγορεύεται, ἐπίσης ἀπαγορεύεται καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς παράδοσις τῶν ἐνταλμάτων παρὰ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου. Τὰ δὲ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα διευθύνονται εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐπιστρέφονται ἐπιθεωρημένα εἰς τὰ Ὑπουργεῖα διὰ νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας, τὰ δὲ κρατοῦνται εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον διὰ νὰ ἀποσταλῶσι πρὸς τοὺς Ταμίας.

§. ϛ. Χρηματικὰ ἐντάλματα. (ὑποδ. 4)

23. Τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα πρέπει νὰ φέρωσι·

α) Τὸ ὄνομα τοῦ Ὑπουργείου παρὰ τοῦ ὁποίου, ἢ ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται· β) Τὸν αὔξοντα αὐτῶν ἀριθμόν· γ) Τὴν χρῆσιν εἰς ἣν ἀνάγεται ἡ δαπάνη· δ) Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ ἄρθρου τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου· ε) Τὴν χρονολογίαν τοῦ Νόμου ἢ τοῦ Β. Διατάγματος δι' οὗ ἐχορηγήθη ἡ πίστωσις ἐπὶ τῆς ὁποίας καταλογίζεται ἡ δαπάνη· ϛ) Ὁ ταμεῖον, τὸ καλούμενον νὰ τὴν πληρώσῃ· ζ) Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πρὸς ὃν γίνεται ἡ πληρωμή· η) Τὴν αἰτίαν τῆς πληρωμῆς εὐκρινῶς ἐξηγημένην· θ) Τὸ πληρωτέον ποσὸν ἐκφραζόμενον δι' ἀριθμῶν τε καὶ ὁλογράφων· ι) Τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

24. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως παντὸς ἐντάλματος ἐγγράφεται εἰς τὰ βιβλία κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ὁριζόμενα τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐκκαθαρισθείσης δαπάνης. Ἐπὶ ἐκδόσεως ἐντάλματος διὰ προπληρωμὴν ὑπηρεσίας μήπω ἀρξαμένης, ἐγγράφεται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν τῆς δαπάνης, ὅταν δὲ τελειωθείσης τῆς ὑπηρεσίας, ἐκκαθαρισθῇ ὁριστικῶς τὸ ἔξοδον, ἀκυροῦται ἡ ἐγγραφὴ ἐκείνη καὶ ἐγγράφεται τὸ ἐκκαθαρισμένον καὶ βεβαιωθὲν ποσόν.

25. Τὰ εἰδικὰ λογιστήρια ἐξετάζουν ἐκ νέου τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 17 παραδιδόμενα αὐτοῖς ἔγγραφα, καὶ ἀφοῦ τὰ εὕρωσιν ἐν τάξει, συντάττουσι τὸ ἔνταλμα καὶ τὸ ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ὑπουργοῦ. Εἰς τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν ὁ Ὑπουργὸς διατάσσει τὴν εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα ἐπιστροφὴν τῶν ἐγγράφων αἱ ἐπισημειώσιν τῶν αἰτιῶν τῆς ἀναβολῆς, ἀπορρίψεως ἢ τροποποιήσεως τῆς αἰτήσεως.

26. Τὰ ἐντάλματα πρέπει νὰ διαλαμβάνωσι τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ λήπτου, εἰς ὄνομα τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται, ὥστε νὰ μὴ μένῃ ἀμφιβολία περὶ τῆς ταὐτότητος αὐτοῦ.

27. Εἰς τὰ περιληπτικὰ πολλῶν ἀτόμων ἐντάλματα ἐπισυνάπτεται ὀνομαστικὸς κατάλογος ἐπικυρωμένος ἀπὸ τὸν ὑπαλληλον τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς δαπάνης, τὰ δὲ οὐσιωδέστερα τοῦ καταλόγου ἐπαναλαμβάνονται καὶ ἐν τῷ ἐντάλματι.

28 Εἰς παν ἔνταλμα ἐκδεδομένον ὑπὸ Ὑπουργοῦ ἢ καὶ ὑπὸ δευτερεύοντος διατάκτου πρέπει νὰ διαλαμβάνηται ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐπισυνημμένων εἰς αὐτὸ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Οἱ ταμίαι ὀφείλουν νὰ ἐξελέγχωσιν αὐτὰ πρὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐντάλματος, καὶ νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν παρὰ τῶν διατακτῶν τακτοποίησιν αὐτῶν, ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμή.

29. Ὅταν διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν δαπάνην ἐκδίδωνται πολλὰ ἐντάλματα εἴτε εἰς λογαριασμὸν, εἴτε λόγῳ προπληρωμῆς, τὰ ἐπιτρέποντα τὴν δαπάνην ἔγγραφα, ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ πρῶτον ἔνταλμα, εἰς δὲ τὰ μετὰ ταῦτα προσαρτᾶται ὁ λογαριασμὸς τῆς διὰ τὴν ἤδη τετελεσμένην ὑπηρεσίαν δαπάνης, καὶ γίνεται μνεία τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐντάλματι ἐπισυναφθέντων καὶ τῆς χρονολογίας τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν προεκδοθέντων ἐνταλμάτων.

30. Τὰ περὶ πληρωμῆς μισθῶν, ἐπιμισθίων ἢ ἄλλων τοῦτοις ὁμοίων ἀπολαυῶν χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται δι' ὁλοσχερὲς τὸ ὀφειλόμενον ποσόν. Ἐὰν δὲ μέλλῃ νὰ γείνῃ κράτησις δι' ὁποιονδήποτε λόγον, γίνεται ἁπλῆ περὶ τούτου μνεία ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος, ὁ δὲ ἀρμόδιος ταμίας φροντίζει νὰ κάμῃ τὴν κράτησιν, καὶ νὰ ἐγγράψῃ προσηκόντως τὸ κρατηθὲν ποσὸν ὡς ἔσοδον, ἢ ὡς παρακαταθήκην.

31. Εἰς τοὺς βεβαιωτικοὺς δαπάνης λογαριασμοὺς δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι ξύσματα, ἢ ἀλλοιώσεις. Ἐὰν δὲ πρόκηται νὰ γείνῃ ἐπ' αὐτῶν διόρθωσις, οἱ διορθωτέοι ἀριθμοί, ἢ αἱ διορθωτέαι λέξεις τοῦ κειμένου διαγράφονται διὰ μιᾶς καὶ μόνης ἐρυθρᾶς γραμμῆς, ἡ δὲ ὀρθὴ γραφὴ γίνεται, ἢ διὰ παραπομπῆς, ἢ καὶ διὰ παρεισγραφῆς. Ἐπικυροῦνται δὲ πάντοτε διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐκκαθαρίζοντος τὴν δαπάνην ὑπαλλήλου.

Πᾶν δικαιολογητικὸν ἔγγραφον ἀλλοιωμένον, ἢ μὴ προσηκόντως διορθωμένον, καὶ μὴ ὡς ἀνωτέρω ἐπικυρωμένον εἶναι ἀπαράδεκτον.

32. Οἱ δευτερεύοντες διατάκται ὀφείλουν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ διευθύνωσι πρὸς τοὺς Ταμίας καθ' ἡμέραν ἰδιαιτέρας κατὰ Χρῆσιν καταστάσεις τῶν ὅσων ἐκδίδουσιν ἐπ' αὐτῶν ἐνταλμάτων, ταῦτα δὲ νὰ ἐγχειρίζωσιν εἰς τοὺς λήπτας (δικαιούχους) μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν καταστάσεων πρὸς τοὺς Ταμίας (ὑποδ. 5).

Τὰς καταστάσεις ταύτας θέλουσιν ἀποστέλλει οἱ Ταμίαι πρὸς τὸ Γεν. Λογιστήριον εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

33. Ἐὰν τυχὸν ἔνταλμά τι ἀπωλεσθῇ ἐκδίδεται δεύτερον ἀντίτυπον αὐτοῦ ἐπὶ αἰτιολογημένῃ αἰτήσει τοῦ ἔχοντος συμφέρον καὶ ἐπὶ ἐγγράφῳ πιστοποιητικῷ τοῦ Ταμίου, πρὸς ὃν ἦτον ἐκδεδομένον, διαλαμβάνοντι, ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἔνταλμα οὔτε ὁ ἴδιος ἐπλήρωσεν, οὔτε τὸ ἐθεώρησε διὰ νὰ πληρωθῇ παρ' ἄλλου τινὸς ἐπιτροπικοῦ ἢ εἰδικοῦ Ταμίου.

§. ε'. Ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα (ὑποδ. 6.)

34. Τὰ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα πρέπει νὰ φέρωσι·

α') Τὸ ὄνομα τοῦ Ὑπουργείου, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται· β') τὸν αὔξοντα ἀριθμόν· γ') τὴν Χρῆσιν, εἰς ἣν ἀνάγεται ἡ μεταβιβαζομένη πίστωσις ἢ αἱ πιστώσεις· δ') τὴν χρονολογίαν τοῦ Νόμου ἢ τοῦ Διατάγματος, δι' οὗ ἐχορηγήθησαν· ε') τὸ ὄνομα τοῦ διατάκτου, εἰς ὃν μεταβιβάζονται· ς') τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν ἄρθρων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου, ἐπὶ τῶν ὁποίων καταλογίζονται· ζ') τὸ ποσὸν τῆς μεταβιβαζομένης πιστώσεως ἢ τῶν πιστώσεων κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον· ἡ) τὸ ὄνομα τοῦ Ταμείου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλει γενῇ χρῆσις αὐτῶν.

35. Αἱ εἰς ἕκαστον δευτερεύοντα διατάκτην ἀλληλοδιαδόχως μεταβιβασθεῖσαι πιστώσεις διὰ τὴν αὐτὴν Χρῆσιν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν ἀθροίζονται καὶ συναποτελοῦσι μίαν καὶ μόνην πίστωσιν, κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.

36. Ἐπειδὴ αἱ μεταβιβαζόμεναι πιστώσεις ἀνάγοντα εἰδικῶς εἰς ὡρισμένον εἶδος ἔξοδα, οἱ δευτερεύοντες διατάκται δὲν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ μήτε νὰ μεταβάλωσι τὸν προσδιορισμὸν τῶν πιστώσεων αὐτῶν, μήτε νὰ τὰς ὑπερβῶσιν.

37. Πᾶσα πίστωσις μεταβιβασθεῖσα εἰς δευτερεύοντα διατάκτην, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ χρονολογία αὐτῆς, ἐὰν δὲν ἀκυρωθῇ ῥητῶς, ἰσχύει μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ τρίτου μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς Χρήσεως (31 Μαρτίου).

Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, αἱ πιστώσεις παύουν τοῦ νὰ ἦναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν, καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

38. Ἐὰν ἐξ ἀπροβλέπτου αἰτίας δὲν μέλλῃ νὰ γείνῃ οὐδεμία χρῆσις, εἴτε τοῦ

ὅλου, εἴτε μέρους τινὸς τῆς μεταβιβαθείσης πιστώσεως, ὁ δευτερεύων διατάκτης, χωρὶς νὰ προσμείνῃ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἄνω τεθείσης προθεσμίας, διευθύνει εἰς ὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν εἰδικὴν δήλωσιν τῆς ἀχρήστου πιστώσεως (ὑποδ. 7), ἀλλὰ δὲν βεβαιοῖ καὶ ἐπὶ τῶν βιβλίων του τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς πρὶν λάβῃ ὁδηγίας περὶ τούτου.

§. γ'. Κοιναὶ περὶ τῶν ἐνταλμάτων διατάξεις.

39. Εἰς τὰ χρηματικὰ καὶ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα πρέπει νὰ βεβαιοῦται ἑκάστοτε ὅτι ἡ διατασσομένη πληρωμὴ ἢ ἡ διαβιβαζομένη πίστωσις εἶναι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν πιστώσεων, τῶν διανεμηθεισῶν διὰ τῶν μηνιαίων Βασ. διαταγμάτων.

40. Ὅταν διαρκούσης τῆς Χρήσεως, ὑπάρχῃ ἀφορμὴ ν' ἀκυρωθῶσιν ὁλοτελῶς, ἢ ἐν μέρει χρηματικὰ ἢ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα, τὸ ἀρμόδιον εἰδικὸν λογιστήριον συντάσσει κατάλογον (ὑποδ. 8) καὶ τὸν διευθύνει εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον. Κάμνει δὲ ἀμέσως τὴν ἀκύρωσιν ἐπὶ τῶν βιβλίων του.

Κἀνὲν ἔνταλμα δὲν θεωρεῖται ὁριστικῶς ἠκυρωμένον, εἴτε ὁλοτελῶς, εἴτε ἐν μέρει, εἰμὴ ὅταν ἡ ἀκύρωσις αὐτοῦ γείνῃ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον.

Ἀποσπάσματα τοῦ καταλόγου, περὶ οὗ εἴρηται κοινοποιοῦνται εἰς τὰ ἀρμόδια Τμήματα τοῦ Ὑπουργείου καὶ εἰς τοὺς δευτερεύοντα διατάκτας, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει (ὑποδ. 9).

44. Ὅταν γίνωνται ἐπιστροφαὶ χρημάτων ἐξ ἐνταλμάτων καταλογισθέντων εἰς Χρῆσιν, ἥτις ἀκόμη δὲν ἐκλείσθη, τὸ ἐπιστραφὲν ποσὸν συγχωρεῖται νὰ ἐπαναχθῇ εἰς τὰς πιστώσεις τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ὁποίαν εἶχον ἐκδοθῇ κατ' ἀρχὰς τὰ ἐντάλματα (ἄρθρ. 43) τοῦ περὶ λογιστικοῦ Νόμου.

Τὴν ἐπαναφορὰν ταύτην ἐνεργεῖ τὸ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείῳ Γεν. Λογιστήριον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γραμματίου παραλαβῆς τοῦ εἰσπραξάντος τὰ χρήματα ταμείου. Τὸ γραμμάτιον τοῦτο στέλλεται εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰδικοῦ λογιστηρίου, συνοδευομένου μὲ κατάλογον (ὑποδ. 10), καταδεικνύοντα· 1) Τὴν χρονολογίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐντάλματος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ ἐπιστροφή· 2) Τὸ ταμεῖον, ἐξ οὗ ἐπληρώθη κατ' ἀρχὰς τὸ ἔνταλμα· 3) Τὰ αἴτια, διὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐπαναφορὰ τῆς ἐπιστραφείσης ποσότητος εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου.

Ἀφοῦ γείνῃ ἡ ἐπαναφορὰ τῆς πιστώσεως εἰς τὰ βιβλία τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, εἰδοποιεῖται τὸ ἁρμόδιον εἰδικὸν λογιστήριον διὰ νὰ κάμῃ τὴ ἀντιστοιχοῦσαν ἐγγραφὴν εἰς τὰ ἰδικά του βιβλία.

Ἡ ἐπαναφορὰ γίνεται διὰ προσθήκης τοῦ ἐπιστρεφομένου ποσοῦ εἰς τὰς ἐψηφισμένας πιστώσεις.

42. Ὅλων τῶν ἐξόδων τῆς Χρήσεως πρέπει νὰ διατάσσηται ἡ πληρωμὴ παρὰ μὲν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τοῦ τρίτου μηνὸς, παρὰ δὲ τῶν Ὑπουργῶν πρὸ τῆς τοῦ ἐνάτου μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς Χρήσεως. Οἱ προϊστάμενοι τῶν Τμημάτων τῶν διαφόρων ὑπουργείων ὀφείλουν, ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ, νὰ φροντίζωσι νὰ διατάσσηται ἡ πληρωμὴ ὅλων τῶν ὑπολειπομένων ἐξόδων τῆς Χρήσεως, πρὸ τῆς 30 Σεπτεμβρίου τοῦ δευτέρου ἔτους.

43. Αἱ πιστώσεις ἢ τὰ ὑπόλοιπα τῶν πιστώσεων, ὅσων δὲν ἔγεινε χρῆσις διὰ πραγματικῶν πληρωμῶν μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς Χρήσεως ἀκυροῦνται ὁριστικῶς εἰς τὰ βιβλία τῶν διαφόρων Ὑπουργείων.

Περὶ πληρωμῆς ἐξόδων.

44. Αἱ διὰ ἐνταλμάτων γινόμεναι πληρωμαὶ διακρίνονται εἰς πληρωμὰς εἰς λογαριασμόν, εἰς προπληρωμάς, εἰς πληρωμὰς τῆς ὅλης δαπάνης διὰ μιᾶς, εἰς πληρωμὰς πρὸς ἐξόφλησιν.

45. Πληρωμαὶ εἰς λογαριασμὸν εἶναι

αἱ δὲ ὑπηρεσίαν, τῆς ὁποίας ἐξακολουθεῖ ἡ ἐκτέλεσις.

Αἱ τοιαῦται πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς δαπάνης πληρωμαὶ δὲν πρέπει ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει νὰ ὑπερβαίνωσι τὰ δύο τρίτα τῶν βεβαίως ὀφειλομένων διὰ τὸ ἤδη ἐκτελεσθὲν μέρος τῆς ὑπηρεσίας (ἄρθρον 29 τοῦ νόμου) κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τακτικῶς συντεταγμένον συνοπτικὸν λογαριασμὸν (ὑποδ. 11) τῆς δαπάνης.

46. Τὰ ἔξοδα, διὰ τὰ ὁποῖα γίνονται αἱ προπληρωμαί, τακτοποιοῦνται καὶ δικαιολογοῦνται κατὰ τοὺς διὰ πᾶσαν ὑπηρεσίαν διατεταγμένους κανόνας, συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

47. Αἱ πρὸς ἐπιστάτας ὑπηρεσιῶν ἐκτελουμένων διὰ λογαριασμοῦ τοῦ Κράτους προπληρωμαὶ καταλογίζονται ὁριστικῶς εἰς τὸ ἁρμόδιον ἄρθρον τῆς ὑπηρεσίας, τὴν ὁποίαν ἀφορᾷ ἡ πληρωμή· οἱ δ' ἐπιστάται ὀφείλουν νὰ δίδωσι μετὰ ταῦτα λογαριασμὸν τῆς χρήσεως τῶν προπληρωθέντων χρημάτων, συνωδευομένων μὲ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα (ἄρθρ. 48 τοῦ νόμου).

Ἐν περιστάσει ἐπιστροφῆς τοιούτων χρημάτων μὴ δαπανηθέντων, δύναται νὰ γείνῃ ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρ. 41 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

48. Οἱ ἐπιστάται τῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους ἐκτελουμένων ὑπηρεσιῶν, καθ' ὅσον δαπανῶσι τὰ εἰς αὐτοὺς προπληρωθέντα χρήματα, δίδουσι λόγον εἰς τοὺς ἁρμοδίους διατάκτας, παρουσιάζοντες τὰ ἀποδεικτικὰ καὶ λοιπὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, συνωδευμένα μὲ κατάστασιν (ὑποδ. 12), ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 17 καὶ 25 ὡρισμένα. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἀφοῦ ἐξελεγχθῶσι, παραπέμπονται εἰς τὸν Ταμίαν ὅστις εἶχε κάμει τὴν προπληρωμήν, καθὸ ὑπεύθυνον διὰ τὴν δικαιολόγησιν αὐτῆς· οὗτος δέ, ἀφοῦ ἐξετάσῃ αὐτὰ καὶ τὰ εὕρῃ ὀρθά, τὰ ἀποστέλλει εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον διὰ νὰ ἐπισυναρθῶσιν εἰς τὸ παῖον ἀνήκουν ἔνταλμα.

Ἐὰν ἡ προπληρωμὴ ἔγεινε διὰ δευτερεύοντος διατάκτου, τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα παραπέμπονται εἰς τὸν Ταμίαν δι' αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐξουσιάζουν οἱ ἐπιστάται τὸν γενικὸν τῆς δαπάνης λογαριασμόν, εἰς τὸν ὁποῖον συγκεφαλαιοῦνται ὅλαι αἱ ὡς ἀνωτέρω ἀλλεπαλλήλως παραδιδόχως παρασιασθεῖσαι καταστάσεις.

49. Ἐὰν ἕνα μῆνα μετὰ τὴν προπληρωμὴν δὲν παρουσιασθῶσι τὰ πρὸς δικαιολόγησιν τῆς Χρήσεως αὐτῆς ἔγγραφα, ὁ ταμίας εἰδοποιεῖ τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον καὶ ἀντὶ τούτου ὁρίζει νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ διατεταγμένα.

50. Πᾶσα προπληρωμή, μένουσα ἀδικαιολόγητος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κλείσεως τῆς Χρήσεως, θεωρεῖται ὡς χρέος πρὸς τὸ δημόσιον καὶ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν Ταμεῖον.

51. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐκ λάθους, ἢ ἐξ ἀπροβλέπτου αἰτίας πληρωμαὶ εἰς λογαριασμὸν δαπάνης τινὸς γένωνται, ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης ταύτης ὁριστικῶς ἐκκαθαρισθείσης, τὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προπληρωμὴν παρουσιασθέντα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ διατάξαντος τὸν λογαριασμὸν πληρωμήν Ὑπουργοῦ, καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ τελευταῖον ἔνταλμα δι' οὗ ἡ πληρωθεῖσα ποσότης ὑπερέβαλλε καὶ ἐξώφλησε τὴν δαπάνην. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ ἐνταλματος τούτου ἀναγράφονται εἰς τὴν κατάστασιν τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων· τὸ δὲ πλέον τοῦ ὀφείλοντος πληρωθὲν ποσὸν ἐπιστρέφεται εἴτε ἐξ ἐπαγγέλματος, εἴτε κατ' ἀνωτέραν διαταγήν.

52. Οἱ εἰδικοὶ Ταμίαι προκαταβάλλουν ἐκ τῶν εἰσπράξεων των τὰ καν[ο]νισμένα ἔξοδα ἐπιστασίας καὶ διαχειρίσεως τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, καὶ ὑποβάλλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Δυνάμ[ει]

τούτων ἐκδίδονται κατὰ τὴν τάξιν χρηματικὰ ἐντάλματα ἐπὶ τῶν ἁρμοδίων Ἐπαρχιακῶν Ταμιῶν, καὶ στέλλονται εἰς τοὺς εἰδικοὺς Ταμίας, οἵτινες παραδίδοντες αὐτὰ ἐξωφλημένα, λαμβάνουν γραμμάτιον παραλαβῆς ἐπ' κινήσει κεφαλαίων, ἢ ἴσον τοῦ τῶν ἐνταλμάτων ποσόν, ὡς παραδοθὲν ἀπέναντι τῶν εἰσπράξεών των.

53. Ἐντὸς τῶν πέντε πρώτων ἡμερῶν ἑκάστου μηνὸς ὀφείλουν οἱ Ταμίαι νὰ διευθύνωσι πρὸς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας καταστάσεις κατὰ Χρῆσιν καὶ καθ' ὑπουργεῖον τῶν ὅσα ἐπλήρωσαν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα (ὑποδ. 13). Καὶ ἐὰν δὲ δὲν ἔκαμαν οὐδεμίαν πληρωμήν, πάλιν πρέπει νὰ στείλωσι κατάστασιν, περιέχουσαν μόνον τὸ ἄθροισμα τῆς προτελείσης.

54. Ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 5 Μαΐου ἑκάστου ἔτους, ὀφείλουν οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ταμίαι νὰ διευθύνωσιν εἰς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας κατάστασιν τῶν ἐνταλμάτων, ὅσα δὲν ἐπληρώθησαν μέχρι τέλους τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς (ὑποδ. 14).

55. Ἐὰν δαπάνη τις δὲν ὠθήσῃ, δι' ἔλλειψιν πιστώσεως, ἢ ἄλλο ἐμπόδιον, νὰ ἐξοφληθῇ ὁλοτελῶς πρὸ τῆς κλείσεως τῆς Χρήσεως καὶ μέλλῃ ἑπομένως νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὰ πλήρωτέα ὑπόλοιπα, τὰ δικαιολογητικὰ αὐτῆς ἔγγραφα πρέπει οὐχ ἧττον νὰ διευθύνωσι πρὸ τῆς κλείσεως τῆς Χρήσεως εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον εἰς ὑποστήριξιν τοῦ ἐνταλάκτος ἢ τῶν ἐνταλμάτων, δι' ὧν ἔγιναν εἰς λογαριασμὸν πληρωμαί. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν γίνεται μνεία τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται μετὰ ταῦτα διὰ τῶν ἐξόδων ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου «Κλεισμέναι Χρήσεις.»

56. Ὅταν μετὰ τὸ κλείσιμον τοῦ λογαριασμοῦ τῆς ἐνιαυσίου διαχειρίσεως Ταμίου τινὸς ἀποδειχθῇ δαπάνη τις ἐσφαλμένως καταλογισθεῖσα, τὸ ἁρμόδιον εἰδικὸν λογιστήριον συντάσσει κατάστασιν ἐπαναρθωτικὴν τοῦ καταλογισμοῦ (ὑποδ. 15) καὶ τὴν διευθύνει εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον, διὰ νὰ γείνῃ ἡ ἀπαιτουμένη ἀνατρεπτικὴ ἐγγραφή.

Ἐὰν δὲ ἡ μεταβολὴ τοῦ καταλογισμοῦ πρόκηται νὰ γείνῃ πρὸ τῆς κλείσεως τοῦ λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως, δίδονται παρὰ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου αἱ πρὸς τὸν ἁρμόδιον Ταμίαν ὁδηγίαι πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία του.

Περὶ λογιστικοῦ.

57. Τὰ παρὰ τοῖς ὑπουργείοις εἰδικὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστήρια θέλουν κρατεῖ τὰ ἑξῆς βιβλία. 1) Καθημερινόν. 2) Καθολικόν. 3) Βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων. 4) Βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων κατὰ χρονολογικὴν τάξιν. 5) Βιβλίον τῶν ἐξόδων κατ' ἄρθρον. 6) Βιβλίον τῶν λογαριασμῶν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν.

Ἄλλα βοηθητικὰ βιβλία τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ σχῆμα προσδιορίζονται κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ Καθημερινὸν καὶ τὸ Καθολικὸν κρατοῦνται κατ' ἔτος, τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ Χρῆσιν.

58. Εἰς τὸ Καθημερινὸν (ὑποδ. 16) ἐγγράφονται καθ' ἡμέραν ὅλαι αἱ πράξεις, ὅσαι ἀφοροῦσι τὸ λογιστικόν, οἷον αἱ νομοθετηθεῖσαι πιστώσεις, αἱ κατὰ μῆνα ἐγκρινόμεναι χρηματικαὶ αἰτήσεις, αἱ μεταβιβαζόμεναι πιστώσεις εἰς δευτερεύοντας διατάκτας, αἱ ἐκταχθεῖσαι πιστώσεις, τὰ ἐκκαθαριζόμενα ἔξοδα, τὰ ἐκδιδόμενα ἐντάλματα καὶ τὰ πληρωνόμενα, καὶ ἐν γένει ὅλαι αἱ λογιστικαὶ πράξεις ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκάστης Χρήσεως μέχρι τοῦ ἀπολογισμοῦ αὐτῆς.

59. Τὸ Καθολικὸν (ὑποδ. 17) περιέχει λογαριασμοὺς συναπτικοὺς, τῶν ὁποίων ἡ λεπτομέρεια ἐγγράφεται εἰς βοηθητικὰ βιβλία, ἐν οἷς αἱ μὲν πιστώσεις, τὰ ἐκκαθαριζόμενα ἔξοδα, τὰ ἐκδοθέντα ἐντάλματα καὶ αἱ πληρωμαὶ διακρίνονται κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ, αἱ δὲ μεταβιβάσεις τῶν πιστώσεων καὶ αἱ ἐπὶ τούτων τε αἰτήσεις πράξεις κατὰ δευτερεύοντα διατάκτην

Γενικὸς ἰσολογισμὸς τῶν ἐν τῷ Καθολικῷ μερίδων συντάσσεται παρ' ἑκάστου τῶν εἰδικῶν λογιστηρίων τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἑκάστου μηνός, καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ συνωδευμένον μὲ ἐξηγητικὰ φύλλα διὰ τὰς ἐγγραφομένας πράξεις κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα, διευθύνεται ἐντὸς τῶν πρώτων δέκα ἡμερῶν τοῦ ἑπομένου μηνὸς εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον, διὰ νὰ συναρτηθῶσι μὲ τὰς ἐγγραφὰς αὐτοῦ.

60. Αἱ διὰ τοῦ ἐνικυσίου προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν εἰδικῶν Νόμων καὶ Βασ. Διαταγμάτων εἰς ἕκαστον Ὑπουργὸν χορηγούμεναι πιστώσεις καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐγκρινόμεναι κατὰ μῆνα χρηματικαὶ αἰτήσεις ἐγγράφονται (ἀμέσως κατ' ἄρθρον κα εἰς τὸ τῶν ἐξόδων βιβλίον ὑποδ. 18).

61. Τὰ δικαιώματα τῶν πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου καθ' ὅσον ἐκκαθαρίζονται παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων, ἐγγράφονται παρὰ τῶν εἰδικῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίων εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων (ὑποδ. 19).

Δικαιώματα ἀποκτώμενα ἐκ προσωπικῆς ὑπηρεσίας ἥτις ἐξακολουθεῖ, καὶ δίδοντα χώραν εἰς πληρωμὰς καθ' ὡρισμένας προθεσμίας, δὲν συγχωρεῖται νὰ βεβαιόνωνται εἰς τὰ βιβλία πρὶν τῶν προθεσμιῶν.

62. Τὰ ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν ἀπ' εὐθείας ἐκδιδόμενα ἐντάλματα, χρηματικά τε καὶ ἐπιτροπικά, ἐγγράφονται καθ' ἡμέραν εἰς τὸ Καθημερινόν, καταχωριζόμενα, ἅμα ἐκδοθῶσιν, εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, (ὑποδ. 20) καὶ εἰς τὸ τῶν ἐξόδων κατ' ἄρθρον. Μόνα τὰ ἐπιτροπικὰ καταχωρίζονται πρὸς τούτοις καὶ εἰς τὸ τῶν λογαριασμῶν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν (ὑποδ. 24).

63. Τὰ παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐκδιδόμενα ἐντάλματα ἐγγράφονται παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίων κατὰ μῆνα, δυνάμει τῶν στελλομένων αὐτοῖς παρὰ τῶν διατακτῶν μηνιαίων καταστάσεων καὶ στελεχῶν τῶν ἐνταλμάτων. Ἐκτὸς δὲ τῆς εἰς τὸ Καθημερινὸν ἐγγραφῆς αὐτῶν, καταχωρίζονται καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, ἀριθμούμενα μὲ τὸν αὐξοντα ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου τούτου, τὸ τῶν λογαριασμῶν τῶν διατακτῶν, καὶ εἰς τὸ κατ' ἄρθρον τῶν ἐξόδων. Καὶ μὲν τὸ βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων καὶ τὸ τῶν ἐξόδων καταχωρίζονται ἐν πρὸς ἓν εἰς δὲ τὸ τῶν λογαριασμῶν τῶν διατακτῶν περιληπτικῶς.

64. Τὰ πληρωνόμενα ἐντάλματα τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐγγράφονται κατὰ μῆνα εἰς τὸ Καθημερινὸν συμφώνως μὲ ἃς καταστάσεις, τὰς ὁποίας τὰ εἰδικὰ λογιστήρια λαμβάνουν ἀπό τε τὸ Γεν. Λογιστήριον καὶ ἀπὸ τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας καταχωρίζονται δὲ καὶ εἰς τὸ κατ' ἄρθρον τῶν ἐξόδων βιβλίον. Τὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐγγράφονται πρὸς τούτοις καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν.

65. Τὰ εἰδικὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστήρια λαμβάνουν ἀπὸ τὸ Γεν. Λογιστήριον τὰς πληροφορίας ὅσων ἔχουν χρείαν πρὸς συμπλήρωσιν καὶ πρὸς ἔλεγχον τῶν εἰς τὰ βιβλία των ἐγγραφῶν.

66. Οἱ δευτερεύοντες διατάκται κρατοῦν λογιστικὰ βιβλία, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγουν, εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, ἀκριβεῖς ἰδιαιτέρας καταστάσεις τῶν λογιστικῶν πράξεων, ὅσας ἐξετέλεσαν ὡς ἐντολοδόχοι ἑνὸς ἑκάστου τῶν Ὑπουργείων καὶ διευθύνουν ἑκάστην τῶν καταστάσεων τούτων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ.

67. Τὰ κύρια βιβλία τῶν δευτερευόντων διατακτῶν εἶναι τρία, ἐκτὸς τῶν ἀναλυτικῶν τετραδίων καὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων καὶ λογαριασμῶν, ὅσων ἕκαστος αὐτῶν γνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην ὡς ἐκ τῆς ἰδίας ὑπηρεσίας του.

1) Βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων (τῶν βεβαιουμένων δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν) ὑποδ. 19).

2) Βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων κατὰ χρονολογικὴν τάξιν (ὑποδ. 22).

3) Βιβλίον τῶν ἐξόδων κατ' ἄρθρον (ὑποδ. 23.)

Τὰ βιβλία ταῦτα κρατοῦνται κατὰ Χρῆσιν, καὶ αἱ πράξεις, ὅσαι ἀνάγονται εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν Χρῆσιν, ἐγγράφονται ἐπὶ τῶν αὐτῶν βιβλίων μέχρι τῆς κλείσεως αὐτῆς.

68. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 παρὰ τῶν Ὑπουργῶν πρὸς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας ἀποστελλόμενα ἐπιτροπικὰ ἐνταλματα ἀποτελοῦν ὡς πρὸς αὐτοὺς τὸν τίτλον, δυνάμει τοῦ ὁποίου κάμνουν χρῆσιν τῶν εἰς τὴν διάθεσίν των μεταβεβαιωθεισῶν πιστώσεων. Ὅθεν καὶ φυλάττουν αὐτὰ, ἕως οὗ κλεισθῶσιν οἱ λογαριασμοὶ τῆς Χρήσεως.

69. Τὰ λογιστικὰ βιβλία ἑνὸς τινος δευτερεύοντος διατάκτου, καὶ τὰ ἀναγόμενα εἰς τὸ λογιστικὸν αὐτοῦ ἔγγραφα, καθὼς καὶ αἱ περὶ τούτου κανονισμοὶ ὁρίζουσι καὶ ἐγκύκλιοι, μένουν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ διαδόχου αὐτοῦ.

Αἱ μήπω διατεθειμέναι πιστώσεις ἰσχύουν ὡς πρὸς τὸν διάδοχον, ὅστις καθίσταται ὑπόχρεως, ἀφ' ἧς ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν νὰ κάμῃ γνωστὴν εἰς ἕκαστον Ὑπουργεῖον τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἑκάστης Χρήσεως κατάστασιν τῆς ὅλης λογιστικῆς ὑπηρεσίας, τῆς ἀφορώσης αὐτό.

Ἐν περιστάσει προσωρινῆς ἢ διαρκοῦς ἀντικαταστάσεως ὑπαλλήλου ἔχοντος παραγγελίαν δευτερεύοντος διατάκτου, δὲν ἀνοίγονται νέα βιβλία, ἀλλὰ τὰ παλαιὰ μένουν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ νεωστὶ διορισθέντος, καὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων ἐξακολουθοῦν αἱ ἐγγραφαὶ μέχρι τῆς κλείσεως τῆς Χρήσεως ἢ τῶν Χρήσεων.

70. Τὰ παρὰ τῶν πιστωτῶν ἑκάστου Ὑπουργείου ἀποκτώμενα δικαιώματα ἐγγράφονται ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ εἰς τοῦτο διωρισμένου βιβλίου, ἅμα προσδιορισθῇ διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως τὸ εἰς ἕκαστον αὐτῶν ὀφειλόμενον ποσόν.

Ἡ ἐγγραφὴ τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων δὲν ἀναβάλλεται καὶ ἂν τυχὸν ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐντάλματος πρέπῃ δι' ὁποιανδήποτε αἰτίαν ν' ἀναβληθῇ. Ἐπίσης δὲν ἐμποδίζεται ἐξ αἰτίας τῆς ἀπουσίας τῶν ἐπ' ἀδείᾳ ἢ δι' ὑπηρεσίαν ἀπόντων ὑπαλλήλων, ἡ ἐγγραφὴ τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας των ἀποκτηθέντων παρ' αὐτῶν δικαιωμάτων. Εἰς τὰς ἐγγραφὰς ἑκάστου μηνὸς συμπεριλαμβάνονται, ὑπὸ τὴν χρονολογίαν τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μηνὸς, καὶ ἐκεῖνα τὰ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἀποκτημένα δικαιώματα διὰ προσωπικὰς ὑπηρεσίας, ὅσων τὸ ποσὸν δὲν ἤθελε τυχὸν προσδιορισθῇ διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως εἰμὴ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ ἑπομένου μηνός. Αἱ εἰς τὰς δύω στήλας τοῦ βιβλίου τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων ἐγγραφόμεναι ποσότητες ἀθροίζονται κατὰ μῆνα, τοῦ δὲ ἀθροίσματος τούτου γίνεται μνεία εἰς τὴν μηνιαίαν κατάστασιν, ἥτις συντάσσεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς κατὰ τὸ ἄρθρον 74.

74. Εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων ἐγγράφονται ἀμέσως καὶ κατὰ σειρὰν ὅλα τὰ ἐπ' ὀνόματι ἑνὸς ἢ καὶ πολλῶν ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐντάλματα. Ταῦτα δὲ φέρουν αὔξοντας ἀριθμοὺς κατὰ μίαν καὶ μόνην σειρὰν διὰ πᾶσαν Χρῆσιν καὶ δι' ἕκαστον Ὑπουργεῖον. Εἰς μίαν τῶν στηλῶν τοῦ βιβλίου ἐγγράφονται τὰ ἀκυρούμενα ἐντάλματα· αἱ δὲ εἰς τὰς δύο στήλας τοῦ βιβλίου τῶν ἐνταλμάτων ἐγγεγραμμέναι ποσότητες ἀθροίζονται καὶ κλείονται κατὰ μῆνα καθ' ὃν τρόπον εἴρηται καὶ περὶ τοῦ βιβλίου τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων.

72. Τὰς πρώτας ἡμέρας ἑκάστου μηνὸς οἱ δευτερεύοντες διατάκται λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς Ταμίας κατάστασιν τῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα πληρωθέντων ἐνταλμάτων αὐτῶν, καὶ δυνάμει αὐτῆς ἐγγράφουν ἐπὶ τοῦ κατ' ἄρθραν τῶν ἐξόδων βιβλίου τὸ ποσὸν τῶν πληρωμῶν. Ἡ ἐγγραφὴ αὕτη γίνεται ὑπὸ τὴν χρονολογίαν τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ λήξαντος μηνὸς πρὸ τῆς συντάξεως τῶν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα στελλομένων μηνιαίων καταστάσεων, διότι αὐταὶ πρέπει νὰ παριστάνωσι τὴν κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐποχὴν στάσιν τῶν

πιστώσεων, τῶν ἐξόδων, τῶν ἐνταλμάτων καὶ τῶν πληρωμῶν.

Τὸ βιβλίον τῶν κατ' ἄρθρον ἐξόδων εἶναι προσδιωρισμένων εἰς τὸ νὰ παρουσιάζῃ ὑπὸ μίαν καὶ μόνην ἔποψιν δι' ἕκαστον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκάστου ὑπουργείου, τὸ ποσὸν τῶν μεταβιβασθεισῶν πιστώσεων, τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων καὶ τὸ ποσὸν τῶν γενομένων πληρωμῶν.

Ἐπὶ τούτῳ ἅμα ληρθῶσι τὰ ἐπιτροπικὰ ἐνταλματα ἐγράφεται τὸ ποσὸν τῶν πιστώσεων εἰς τὰ διάφορα ἄρθρα διὰ τὰ ὁποῖα εἶναι προσδιωρισμένα. Ἔπειτα ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ἐνταλμάτων ὁδηγούμενοι οἱ δευτερεύοντες διατάκται σημειώνουν ἕκαστον τῶν ἐκδοθέντων ἢ ἀκυρωθέντων ἐνταλμάτων, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνάγεται ἄρθρον.

Τελευταῖον εὑρίσκουν τὸ ποσὸν τῶν γενομένων πληρωμῶν εἰς τὰς καταστάσεις τῶν ἐξαργυρωθέντων ἐνταλμάτων, τὰς ὁποίας στέλλουν εἰς αὐτοὺς οἱ Ταμίαι κατὰ μῆνα ὡς εἴρηται.

73. Αἱ κατὰ μῆνα παρὰ τῶν Ταμιῶν πρὸς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας διευθυνόμεναι καταστάσεις τῶν πληρωθέντων ἐνταλμάτων εἶναι ἐκ τῶν οὐσιωδεστάτων στοιχείων τοῦ λογιστικοῦ τῶν τελευταίων τούτων. Ὅθεν καὶ ὀφείλουσι νὰ τὰς φυλάττωσι, τὸ μὲν διὰ νὰ ἠ παυρῶν, χρείας τυχούσης, νὰ βεβαιώνωνται δι' αὐτῶν ἐν καιρῷ τῆς κλείσεως τῆς Χρήσεως, ἐὰν ἔνταλμά τι μένῃ ἀπλήρωτον, τὸ δὲ διὰ νὰ καταφεύγωσιν εἰς αὐτὰς πρὸς διάλυσιν τῶν διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ φανῶτί ποτε μεταξὺ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ λογιστικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ τῶν Ταμιῶν.

74. Τὰς πρώτας ἡμέρας ἑκάστου μηνὸς οἱ δευτερεύοντες διατάκται ἐξάγουν ἐκ τῶν βιβλίων ἑκάστης ἐν ἐνεργείᾳ Χρήσεως κατάστασιν παριστάνουσαν τὰς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ προλαβόντος μηνὸς πράξεις (ὑποδ. 24).

Ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι σύνοψις τῶν ποσῶν, τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ κατ' ἄρθρον τῶν ἐξόδων βιβλίον καὶ εἰς τὸ τῶν ἐκκαθαριζομένων δικαιωμάτων. Περιστάνει δὲ κατ' ἄρθρον καὶ ἂν ἦναι ἀνάγκη καθ' ὑποδιαίρεσιν ἄρθρου· 1) τὸ ἄθροισμα τῶν μεταβιβασθεισῶν πιστώσεων· 2) Τὰ ἐκκαθαρισθέντα ἔξοδα· 3) τὸ ποσὸν τ ν ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων Τὸ τῶν πληρωμῶν

Πρὶν βεβαιώσωσι τὸ ἀκριβὲς τῆς μηνιαίας καταστάσεως, οἱ δευτερεύοντες διατάκται ἐξελέγχουν τὰ ἐν αὐτῷ παριστανόμενα γενικὰ ἀποτελέσματα διὰ τοῦ βιβλίου τῶν ἐνταλμάτων καὶ τοῦ τῶν ἐξόδων κατ' ἄρθρον.

75. Ἰδιαιτέρα μηνιαία κατάστασις συντάσσεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δι' ἕκαστον τῶν ὑπουργείων, διευθύνεται δὲ εἰς αὐτὸ πρὸ τῆς 10ης ἑκάστου μηνός.

76. Οἱ δὲ τερεύοντες διατάκται ὑποβάλλουν προσέτι ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἑκάστου μηνὸς εἰς τὰ ἀρμόδια ὑπουργεῖα ὡς δικαιολογητικὸν ἔγγραφον καὶ μέσον ἐλέγχου τῆς μηνιαίας αὐτῶν καταστάσεως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μισθοδοσίαν, πίνακα τῶν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ προηγουμένου μηνὸς ἐπιγενομένων μεταβολῶν τοῦ προσωπικοῦ, ὅταν αἱ μεταβολαὶ αὗται ἐπιφέρωσιν ἀλλοίωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς μισθοδοσίας.

Ἐπὶ τούτῳ κοινοποιοῦνται εἰς αὐτὰ ὅλαι αἱ περὶ παύσεως, μεταθέσεως ἢ παρουσίας τῶν ὑπαλλήλων διαταγαί.

77. Οἱ δευτερεύοντες διατάκται εἰσποιοῦν κατὰ μῆνα τοὺς ἁρμοδίους ὑπαλλήλους περὶ τῆς ἀπουσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὅσοι ἀπερμακρύνθησαν τῶν χωρίων τῶν μὲ ἄδειαν.

Ἐπὶ τούτῳ ἐπισυνάπτουν εἰς τὴν μηνιαίαν κατάστασιν πίνακα, ἐν ᾧ ἀναφέρονται ὀνομαστὶ ὅσοι ὑπάλληλοι ἔκαμαν χρῆσιν ἀδειῶν ἀπουσίας καθ' ὅλον τὸν λήξαντα μῆνα, ἢ κατά τι μέρος αὐτοῦ.

78. Πᾶν ἀριθμητικὸν λάθος εἰς τὴν ἐγγραφὴν τῶν βιβλίων ἐγγραφῆν τῶν πράξεων δευτερεύοντος διατάκτου, τὸ ὁποῖον ἠθελε ἀνακαλυφθῆ μετὰ τ ν εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον ἀποστολὴν τῆς μηνιαίας κατα καταστάσεως, διορθώνεται δι' ἐγγραφ

τὸ τὴν χρονολογίαν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀνεκαλύφθη, προστιθεμένου εἰς τὸ ἀρμόδιον ἔξοδον τοῦ κατὰ λάθος σημειωθέντος ἐλαττότερον ποσοῦ, ἢ ἀκυρουμένου τοῦ πλέον τοῦ δέοντος σημειωθέντος.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δὲν εἶναι συγχωρημένον πρὸς διόρθωσιν λάθους νὰ γράφηται ἄλλο ποσὸν ἀντὶ τοῦ κατ' ἀρχὰς σημειωθέντος, οὔτε πρὸς διόρθωσιν προηγουμένου λάθους νὰ μεταβάλληται ἐπὶ πλέον, ἢ ἔλαττον τὸ πραγματικὸν ποσὸν ἄλλης διὰ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν μεταγενεστέρας ἐγγραφῆς.

70. Τὰ ὑπὸ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐκδεδομένα ἐντάλματα εἶναι δεκτὰ εἰς πληρωμὴν μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου, τὰ δὲ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου, ἥτις εἶναι τὸ ἔσχατον ὅριον τῆς διαρκείας τῆς Χρήσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους. Μετὰ τὰς ῥηθείσας προθεσμίας τὰ ἀνεξόφλητα ἐντάλματα δὲν ἰσχύουν πλέον, καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν ἀκυροῦται κατὰ τὰς ῥηθείσας ἐποχὰς εἰς τὰ βιβλία τῶν δευτερευόντων διατακτῶν, καὶ τῶν εἰδικῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίων.

80. Πρὶν ἀποπερατώσωσι τὰς λογιστικὰς ἐγγραφὰς τῆ. Χρήσεως οἱ προϊστάμενοι τῶν Τμημάτων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων ἐρευνοῦν καὶ ἐκκαθαρίζουν τὰ παρὰ τῶν πιστωτῶν τῆς ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν ὑπηρεσίας ἀποκτημένα κατὰ τὴν λήγουσαν Χρῆσιν δικαιώματα εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου.

Τοῦτο δὲ πράττουσιν ἐξ ἐπαγγέλματος χωρὶς νὰ προσμείνωσι νὰ τοὺς γείνῃ ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον αἴτησις.

Ἐὰν δὲν ἦναι τρόπος νὰ ἐκκαθαρισθῶσι τὰ δικαιώματα ταῦτα ὁριστικῶς βεβαιοῦνται καθ' ὑπολογισμὸν ὡς ἔγγιστα.

81. Τὰ λογιστικὰ βιβλία τῶν δευτερευόντων διατακτῶν κρατοῦνται χωριστὰ δι' ἕκαστον Ὑπουργεῖον, ἐξακολουθοῦμενα διὰ πᾶσαν Χρῆσιν μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου τοῦ δευτέρου ἔτους αὐτῆς.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐξάγονται ἐκ τῶν βιβλίων τούτων τελειωτικαὶ καταστάσεις, καὶ διευθύνονται εἰς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα συνωδευμέναι μὲ ἐξηγητικὰ φύλλα, περιέχοντα ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου ἄρθρου τῶν ἐξόδων τὰς ἀναγκαίας λεπτομερείας.

Μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῆς ἀνωτέρω τελειωτικῆς καταστάσεως, ἕκαστος Ὑπουργὸς εἰδοποιεῖ τοὺς ἐπιτρόπους αὐτοῦ διατάκτας, ἐὰν ἔχωσι νὰ προσθέσωσιν ἢ νὰ τροποποιήσωσί τι ἐπὶ τῶν βιβλίων των καὶ διατάττει συγχρόνως τὴν ὁριστικὴν κλεῖσιν αὐτῶν.

82. Μετὰ τὴν 31 Ὀκτωβρίου οἱ προϊστάμενοι τῶν Τμημάτων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων συντάσσουν ἕκαστος διὰ τὴν εἰδικῶς ἐπιτετραμμένην αὐτῷ ὑπηρεσίαν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν πιστωτῶν, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα ἀναφέρονται εἰς τὴν προλαβοῦσαν Χρῆσιν, καὶ ἢ δὲν ἔφθασαν νὰ ἐκκαθαρισθῶσι πρὸ τῆς κλείσεως αὐτῆς, ἢ ἐξεκαθαρίσθησαν μέν, ἀλλὰ δὲν ἐξεδόθη ἔνταλμα, ἢ ἐξεδόθη μέν, ἀλλ' ἔμεινεν ἀπλήρωτον διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν κλεῖσιν τῆς Χρήσεως.

83. Ἅμα καταστρωθῇ ὁ ὁριστικὸς λογαριασμὸς τῆς Χρήσεως, τὸ παρ' ἑκάστῳ Ὑπουργείῳ εἰδικὸν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστήριον συντάσσει γενικὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν πιστωτῶν, ὅσοι δὲν ἐπληρώθησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κλείσεως τῆς Χρήσεως.

Ὅμοιοι συμπληρωτικοὶ κατάλογοι συντάσσονται καὶ διὰ τὰ μετὰ τὴν κλεῖσιν τῆς Χρήσεως ἀναγνωριζόμενα πλήρωτέα ἔξοδα δυνάμει συμπληρωτικῶν, ἢ ἐκτάκτων πιστώσεων.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι παραπέμπονται διπλοῖ εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον καὶ χρησιμεύουν εἰς βεβαίωσιν τοῦ ὅτι αἱ πιστώσεις τὰς ὁποίας διαθέτουν οἱ Ὑπουργοὶ ἐπὶ τῶν κλειομένων Χρήσεων ἀναφέρονται τῷ ὄντι εἰς ἐκείνα καὶ μόνα τὰ ἔξοδα, εἰς τὰ ὁποῖα εἰδικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς ἦσαν προσδιωρισμένοι.

84. Οἱ ὀνομαστικοὶ κατάλογοι πιστοποιηθέντες καὶ ὑπογεγραμμένοι κατὰ τὸν

ἁρμοδίους ὑπαλλήλους, φυλάττονται παρὰ τοῖς εἰδικοῖς ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίοις καὶ χρησιμεύουν μὲν εἰς τὴν δικαιολόγησιν τοῦ ἐν τῷ ὁριστικῷ λογαριασμῷ τῆς Χρήσεως σημειουμένου ποσοῦ τῶν πληρωτέων ἐξόδων, εἶναι δὲ ἡ βάσις ἐφ' ἧς στηρίζεται ὁ εἰδικὸς λογαριασμὸς τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα γίνονται ἐπὶ τῶν κλεισμένων Χρήσεων.

Περὶ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

85. Ἀφοῦ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ βιβλία ὅλαι αἱ μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους τετελεσμέναι λογιστικαὶ πράξεις, τὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων Λογιστήρια ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν κλεισμένης Χρήσεως τοῦ προλαβόντος ἔτους, συνεννοούμενα μετὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου πρὸς συμφωνίαν τῶν ἀμοιβαίων ἐγγραφῶν αὐτῶν.

86. Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐγγράφεται εἰς τὸ Καθημερινὸν καὶ τὸ Καθολικὸν ἑκάστου Ὑπουργείου ὁ ἀπολογισμὸς τῆς κλεισθείσης Χρήσεως, ὅπως μέλλει νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον καὶ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς Βουλάς, ὅλοι δὲ οἱ ἐν τῷ Καθολικῷ λογαριασμοὶ τῆς Χρήσεως ταύτης καὶ ὅλα τὰ κατὰ Χρῆσιν ἀρατούμενα βιβλία αὐτῶν κλείονται.

Διὰ τὰ ἐκκαθαρισθέντα μὲν, μὴ πληρωθέντα δὲ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς Χρήσεως ἔξοδα ἀνοίγονται νέοι λογαριασμοί.

Κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐποχὴν τὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων λογιστήρια στέλλουσι εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον τοὺς ἀναλυτικοὺς καταλόγους τῶν πληρωτέων ἐξόδων τῆς κλεισθείσης χρήσεως, περὶ ὧν γίνεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 83.

88. Ἀφοῦ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ βιβλία ἑκάστου ὑπουργείου ὅλαι αἱ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους τετελεσμέναι λογιστικαὶ πράξεις, κλείεται τὸ Καθημερινὸν καὶ τὸ Καθολικὸν τοῦ λήξαντος ἔτους, καὶ ὅλοι οἱ ἐν τῷ Καθολικῷ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ μεταφέρονται εἰς νέα βιβλία δι' ἰσολογισμῶν ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν διπλογραφικὴν μέθοδον. Οἱ εἰς τὴν τρέχουσαν Χρῆσιν ἀνήκοντες λογαριασμοὶ καὶ ἐξισασμένοι ὡσὶ τυχὸν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου μεταφέρονται εἰς τὰ νέα βιβλία.

Εἰς τοὺς ἰσολογισμοὺς τούτους δὲν ἀποσοῦνται οἱ λογαριασμοὶ διὰ τῆς εἰς πίστωσιν ἢ εἰς χρέωσιν αὐτῶν διαφορᾶς, ἀλλὰ μεταφέρεται ὁλόκληρον τὸ ἄθροισμα τῶν εἰς πίστωσιν καὶ χρέωσιν ἑκάστου λογαριασμοῦ ποσῶν.

89. Ἐντὸς τῶν πρώτων δύο μηνῶν τοῦ ἔτους, τὸ ἐπὶ τῶν ἐξόδων ἑκάστου ὑπουργείου λογιστήριον διευθύνει εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον τὸν διὰ τὸ ληξαν ἔτος ἐτήσιον λογαριασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὅλους τοὺς πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ διασάφησιν τοῦ διατεταγμένους ἀναλυτικοὺς καὶ συγκριτικοὺς πίνακας καὶ καταστάσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 89 τοῦ περὶ Λογιστικοῦ Νόμου.

Ὁ ἐνιαύσιος λογαριασμὸς ἑκάστου ὑπουργείου διαιρεῖται εἰς δύο κύρια μέρη, τῶν ὁποίων τὸ μὲν πρῶτον εἶναι ὁ ἀπολογισμὸς τῆς κλεισθείσης Χρήσεως, τὸ δὲ δεύτερον ἡ προϋπολογισθεῖσα κατάστασις τῆς τρεχούσης.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἡμετέρους Ὑπουργοὺς καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1856.

---

863 Δ. Περὶ προκαταβολῆς εἰς τὰ Στρατιωτικὰ καὶ Ναυτικὰ Ταμεῖα.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων 45 46 [illegible] ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ε. ε. περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ὑπουργῶν. ἀπορασθέντες καὶ διατάττομεν.

1. Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1853 τὰ ἔξοδα τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργεῖα, ἐπὶ τὴν ἰδίαν χρῆσιν τοῦ 1853 καὶ ἐφεξῆς ἐκκαθαρίζονται καὶ πληρόνονται ὑπὸ καὶ τὰ τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων, σύμ-

κ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, καὶ τοῦ πρὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν περὶ λογιστικοῦ τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων Ἡμετέρου Β. Διατάγματος.

2. Ὅσα ἐκ τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργεῖα, διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, τῶν χρήσεων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 μέχρι τῆς τοῦ 1851 συμπεριλαμβανομένης, δὲν ἐχρησιμευσαν εἰς πληρωμὴν πραγματικῶν ἐξόδων τῶν χρήσεων, θέλουν ἀποδοθῆ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ λήγοντος ἔτους.

Τὸ αὐτὸ θέλει ἐνεργηθῆ καὶ ὡς πρὸς τὰ κεφάλαια, τὰ δι' ἔξοδα τῆς χρήσεως 1852 χορηγηθέντα ἐντὸς τῶν πρώτων ἕξ μηνῶν, οἵτινες ἔπονται μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἀποδοθησόμενα κεφάλαια καταλογίζονται ὡς ἔσοδα τοῦ Κράτους ὑπὸ τὸ ἄρθρον «Ἐπιστροφαὶ χρημάτων.»

3. Τῶν τυχὸν διατεθειμένων κεφαλαίων εἰς προκαταβολὰς καὶ δάνεια, θέλει δοθῆ ὡς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προθεσμιῶν, λεπτομερὴς σημείωσις τῶν ὀφειλετῶν, συνωδευμένη μὲ ὅλα τὰ διπλωματικὰ ἔγγραφα καὶ τοὺς τίτλους ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται πᾶσα προκαταβολὴ ἢ δάνειον, καὶ οἱ ὅροι τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν.

Τὸ κατὰ τὰ δικαιολογητικὰ ταῦτα ἔγγραφα καὶ τοὺς τίτλους ἀπολεπτέον ποσὸν βεβαιοῦται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς εἰσπρακτέον, καταλογίζεται εἰς τὸ κατωτέρω ἄρθρον τῶν ἐσόδων, καὶ εἰσπράττεται σύμφωνα μὲ τὰς κειμένας περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τοῖς πίναξι μνημονευομένων τίτλοις διαλαμβανομένων ὅρων τῆς ἀποδόσεως.

4. Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1853 τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει προκαταβάλλει ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, εἰς μὲν τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν δραχμὰς πεντακοσίας χιλιάδας ἀριθ. 500,000, εἰς δὲ τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν δραχ. 200,000 διακοσίας χιλιάδας διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ταμείων ἑκάστου αὐτῶν.

5. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους τὰ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργεῖα θέλουσιν ἀποστέλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κατάστασιν, ἐμφαίνουσαν κατὰ ταμεῖον τὴν ὕπαρξιν τῶν προκαταβολῶν εἰς τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους, καὶ στηριζομένην εἰς πρωτόκολλα καταμετρήσεως.

Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θέλουσι διαλαμβάνει τὰ ἐν τοῖς ταμείοις μετρητὰ κατ' εἶδος καὶ ποσὸν νομισμάτων, καθὼς καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν καταβληθέντων ἐξόδων, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐξεδόθησαν εἰσέτι τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα.

Ἡ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους ἐπιθεώρησις τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ταμείων, ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων διατεταγμένους τύπους ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

6. Τὰ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖα συνεννοούμενα μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θέλουν κανονίσει τὸ εἶδος τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα θέλουν ἐπισυνάπτεσθαι εἰς τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα, τὸν τρόπον καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπισυνάψεως σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1852.

---

864. Δ. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ Λογιστικοῦ Νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς Συντάξεις.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 119, 120 καὶ 121 τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ε. ε. περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1853 θέλει συστηθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑ-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πουργείων τὸ Γενικὸν Μητρῶον τῶν συνταξιούχων.

2. Ἅπαντα τὰ Ὑπουργεῖα θέλουσιν ἀποστείλει ἕκαστον εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ πολὺ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1852 λεπτομερῆ κατάλογον τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν ὑπαγομένων συνταξιούχων, ἐμφαίνοντα τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἐπάγγελμα τούτων, τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης ἀναγνωρίσεως αὐτῶν, τὸν εἰδικὸν Νόμον ἢ τὸ Β. Διάταγμα δυνάμει τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ ἀναγνώρισις, τὸ ποσὸν τῆς προσδιωρισμένης μηνιαίας συντάξεως, καὶ τὴν σημερινὴν διαμονὴν τῶν συνταξιούχων.

Εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον θέλουσι προσαρτηθῆ τὰ πρωτότυπα τῶν Β. Διαταγμάτων, καὶ ἅπαντα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἐξ ὧν ἀπορρέει νόμιμος τίτλος πρὸς ἀπαίτησιν συντάξεως, ἐγκεκριμένης ἤδη καὶ ἀναγνωρισμένης.

3. Ὑπὸ τῇ βάσει τῶν τοιούτων καταλόγων προσεξελεγχομένων ἐγγράφονται εἰς τὸ Γενικὸν Μητρῶον, καθ' Ὑπουργεῖον, καὶ ὑπὸ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 124 τοῦ Νόμου, ἅπαντες οἱ συνταξιοῦχοι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Μητρῶον καὶ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 120 τοῦ Νόμου ἐγγράφονται καὶ οἱ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1853 ἀναγνωριζόμενοι τοιοῦτοι, παραπεμπομένων ὡσαύτως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον τῶν Β. Διαταγμάτων καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Οἱ εἰδικοὶ Νόμοι, τὰ Βασιλικὰ Διατάγματα καὶ πᾶν ἄλλο δικαιολογητικὸν ἔγγραφον σημειοῦνται καὶ ἐπὶ τοῦ Μητρώου, ἀντέναντι τῆς ἐγγραφῆς τοῦ συνταξιούχου ὧν ἀφορῶσιν.

4. Τὰ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1853 καὶ ἐφεξῆς ἀποκτώμενα ὑπὸ τῶν συνταξιούχων δικαιώματα, ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, καὶ παρ' αὐτοῦ καὶ μόνου ἐκδίδονται τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν συντάξεων ἐν γένει χρηματικὰ ἐντάλματα.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ἐλάλησαν τὸ διὰ συντάξεις χρέος τῆς ἐπικρατείας ἀποτελεῖ μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ διαληφθέντος ὑπουργείου, ὑπὸ τὴν χωρὶς διάκρισιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου.

5. Ἅπαντα τὰ Ὑπουργεῖα θέλουσιν εἰδοποιήσει ἐντὸς τοῦ Μηνὸς Δεκεμβρίου τρέχοντος ἔτους, τοὺς μέχρι τοῦδε ἐπὶ τὴν ἀρμοδιότητά των ὑπαγομένους συνταξιούχους, ἵνα συμμορφωθῶσιν ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1853 μὲ τὰ προαγόμενα ἄρθρ. 4. καὶ μετὰ ἄρθρ 123, καὶ 124 τοῦ Νόμου, ὡς πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τῶν συντάξεώς των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15. Ὀκτωμβ. 1852.

---

860 Δ. Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γεν. Λογιστηρίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ε. ε. περὶ δημοσίου λογιστικοῦ Νόμον, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Περὶ διευθύνσεως καὶ διαιρέσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

1. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου διευθύνεται καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐλλείψει δὲ τούτου ὑπὸ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ.

2. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον διαιρεῖται εἰς διάφορα γραφεῖα, ἑκάστου τῶν ὁποίων προΐστανται εἰς Ὑπουργικὸς γραμματεὺς καπ' ἐκλογὴν τοῦ Διευθυντοῦ, ὁ ὁποῖος προσδιορίζει καὶ τὰς ἐργασίας ἑκάστου γραφείου.

3. Τὰ παρὰ τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ βιβλία, ἐν οἷς συγκεντρώνεται κατὰ περιόδους ἅπασα ἡ λογιστικὴ τοῦ Κράτους κρατοῦνται εἰς τὰ διάφορα γραφεῖα, καθ' ὅσον ἔχουν στενωτέραν σχέσιν μὲ τὴν διαιτέραν ὑπηρεσίαν ἑκάστου αὐτῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ἀνταποκρίσεως ἐσωμάζονται παρ' αὐτῶν.

4. Παρὰ τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ κρατοῦνται τὰ ἑξῆς βιβλία·

Δημόσιο Κεντρικό Βιβλιοθήκη Βέροιας

1) Καθημερινὸν ἀντίγραφον ἐκ τῶν ὑποσημειώσεων, κρατουμένης ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ· 2) Καθολικόν· 3) Ἀναλυτικὰ τῶν ἐσόδων· 4) ἀναλυτικὰ τῶν ἐξόδων· 5) ἀναλυτικὰ τῶν περιληπτικῶν λογαριασμῶν· 6) Βιβλία τῶν εἰσπρακτέων κατ' ἄρθρον· 7) Βιβλία τῶν πιστώσεων τῶν δευτερευόντων διατακτῶν. 8) Ὅσα ἄλλα βοηθητικὰ βιβλία ἀπαιτήσῃ ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας.

Παρὰ τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ κρατεῖται ἐπίσης τὸ γενικὸν βιβλίον τοῦ δημοσίου χρέους.

Περὶ συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ περὶ πιστώσεων ἐν γένει καὶ ἐγγραφῆς αὐτῶν.

5. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον συνάσσει τὸν γενικὸν ἐνιαύσιον προϋπολογισμὸν ἑκάστης Χρήσεως, καὶ ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα μὲν, ἔχει βάσιν τοὺς εἰδικοὺς ἑκάστου Ὑπουργείου προϋπολογισμούς, τοὺς συνταχθησομένους ὑπὸ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίων, ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα δὲ λαμβάνεται ἐκ σημειώσεων λεπτομερῶν ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ χορηγουμένων αὐτῷ ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τοῦ προηγουμένου τῆς Χρήσεως ἔτους παρὰ τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Αἱ λεπτομερεῖς σημειώσεις τῶν ἐσόδων πρέπει νὰ συνοδεύωνται μὲ ἐκθέσεις αἰτιολογούσας τὴν ἐκ τοῦ παραλληλισμοῦ τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ τῆς παρελθούσης Χρήσεως προκύπτουσαν ἐπὶ ἔλαττον, ἢ ἐπὶ πλέον διαφοράν.

6. Ἅμα κυρωθῇ παρὰ τῶν Βουλῶν ὁ προϋπολογισμὸς, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐγγράφει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Καθημερινοῦ αὐτοῦ ἐν λεπτομερείᾳ καὶ ἐπὶ τοῦ καθολικοῦ εἰς περιληπτικοὺς λογαριασμούς, ἀναλυομένους ἔπειτα καθ' ὑπηρεσίαν κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρον εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

7. Πᾶσαν ἀναπληρωτικὴν, ἔκτακτον, ἢ συμπληρωτικὴν πίστωσιν ἐγγράφει ὁμοίως τὸ Γενικὸν Λογιστήριον κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ὅπως ἐκδοθῇ τὸ περὶ αὐτῆς Β. Διάταγμα. Ἔργον δὲ αὐτοῦ εἶναι νὰ προετοιμάζῃ τὰ πρὸς κύρωσιν ὅλων τῶν τοιούτων πιστώσεων Νομοσχέδια διὰ νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς Βουλὰς ἅμα συνελθούσας.

8. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν κατὰ γῆναν χρηματικῶν αἰτήσεων τῶν Ὑπουργῶν, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐγγράφει ἐπὶ τῶν βιβλίων τῶν ἐξόδων τὸ ποσὸν τῶν πιστώσεων ἑκάστου τῶν Ὑπουργῶν, ἀναλυόμενον καθ' ὑπηρεσίαν, κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρον. Ἐπὶ τοῦ Καθημερινοῦ καὶ τοῦ Καθολικοῦ δὲν γίνεται περὶ τούτου οὐδεμία ἐγγραφή.

Περὶ τῶν ἐκκαθαρισθέντων ἐσόδων ἢ βεβαιωθέντων εἰσπρακτέων.

9. Ὅλα τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ἐκκαθαριζόντων αὐτὰ ὑπαλλήλων, ἐκπληρούντων συγχρόνως καὶ ἔργα εἰδικῶν Ταμιῶν, εἴτε ἐκκαθαρίζονται μόνον παρ' αὐτῶν, εἰσπράττονται δὲ παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν Ταμιῶν, ἐγγράφονται παρὰ τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ ὡς εἰσπρακτέα εἰς γενικοὺς λογαριασμοὺς τῶν φορολογουμένων καὶ τῶν βεβαιωμένων ἐσόδων· τῶν λογαριασμῶν τούτων ἡ κατ' ἄρθρον ἀνάλυσις γίνεται καὶ εἰς τὸ Καθολικὸν αὐτὸ, καὶ εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων.

10. Δι' ἕκαστον ἄρθρον τῶν ἐσόδων, ὅσα ἐκκαθαριζόμενα παρ' ἄλλων ὑπαλλήλων, εἰσπράττονται παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν Ταμιῶν, κρατεῖται ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ χωριστὸν βιβλίον τῶν εἰσπρακτέων. Εἰς τὸ βοηθητικὸν τοῦτο βιβλίον καταχωρίζονται κατ' ἐπαρχίαν καὶ κατ' ὄνομα ὅλοι οἱ προσλογούμενοι ἢ ἄλλοι ὀφείλεται, παρὰ τῶν ὁποίων μέλλουσι νὰ εἰσπραχθῶσι τὰ ἐκκαθαρισθέντα ἔσοδα.

Τῶν φορολογικῶν πινάκων πέντε περιέχουσι πολλὰ ὀνόματα, ἡ εἰς τὸ βοηθητικὸν βιβλίον ἐγγραφὴ γίνεται κατὰ δήμον, κατὰ πόλιν ἢ κατὰ χωρίον, καὶ ὄχι κατ' ὄνομα τῶν ἐν αὐτοῖς φορολογουμένων. Οἱ φορολογικοὶ κατάλογοι θεωροῦνται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὡς παραρτήματα τῶν βοηθητικῶν βιβλίων.

11. Ἡ ἐγγραφὴ τῶν εἰσπρακτέων διά τε τὰ παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν Ταμιῶν ἀπ' εὐθείας εἰσπραττόμενα ἔσοδα ὡς καὶ διὰ τὰ εἰς ειδικοὺς ταμίας ἀνατεθειμένα γίνεται κατὰ μῆνα. Χρησιμεύουν δὲ ὡς βάσεις τῶν ἐγγραφῶν διὰ μὲν τὰ πρῶτα αἱ παρὰ τῶν Ταμιῶν κατὰ μῆνα στελλόμεναι πρὸς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καταστάσεις τῶν ἐκδοθέντων παρ' αὐτῶν διπλοτύπων, διὰ δὲ τὰ δεύτερα, αἱ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον στελλόμεναι μηνιαῖαι καταστάσεις τῶν τελωνῶν, ἀλαταποθηκαρίων καὶ λοιπῶν ειδικῶν ταμιῶν.

12. Πρὸς ἔλεγχον τῶν εἰσπρακτέων λαμβάνει τὸ Γενικὸν Λογιστήριον παρὰ τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, α) Τὰ παρὰ τῶν Ταμιῶν ἐκδιδόμενα ἀποδεικτικὰ καὶ τὰ εἰς ταῦτα ἐπισυνημμένα ἀντίτυπα τῶν παραστατικῶν τῶν εἰσπρακτέων οἷον καταστάσεων, ὁμολογιῶν, φορολογικῶν πινάκων κ. λ. π. β) τὰς μηνιαίας καταστάσεις τὰς ὁποίας στέλλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον οἱ ἐπιτετραμμένοι τὸν καταλογισμὸν τῶν φόρων ὡς ἐν γένει τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐσόδων ὑπάλληλοι.

Τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα παραπέμπονται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον μετὰ προηγουμένην ἀκριβῆ ἐξέλεγξιν, τὰ μὲν ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς τῶν εἰσπρακτέων κατὰ δεκαήμερον, αἱ δὲ μηνιαῖαι καταστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας στέλλονται τὰ πρὸς ἐξέλεγξιν αὐτῶν ἀναγκαῖα βιβλία· εἰσπράξεως καὶ λοιπὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

Τὰ καθ' ἕκαστον δεκαήμερον συγκεντρούμενα εἰς τὰ διάφορα Τμήματα ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς εἰσπρακτέων καταστάσονται κατ' ἄρθρον εἰς κατάστασιν, ἐπικυρουμένην ὡς ὀρθῶς ἔχουσαν παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἁρμοδίου Τμήματος. Ἐπικυρωμέναι ὁμοίως ἢ διορθωμέναι ὁμοίως στέλλονται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καὶ οἱ μηνιαῖαι καταστάσεις.

13. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαβιβαζόμεναι εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καταστάσεις παραβάλλονται μὲ τὰς εἰς αὐτὸ καθ' εὐθείαν παρὰ τῶν ὑπολόγων στελλομένας μηνιαίας καταστάσεις. Ἐὰν ἐκ τῆς παραβολῆς ἀποδειχθῇ ὅτι ἐλλείπουν διπλότυπα εἰσπρακτέων, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ζητεῖ ταῦτα ἐγγράφως παρὰ τῶν ἁρμοδίων Τμημάτων, παραπέμπουν πρὸς αὐτὸ καταστάσεις ἀπομερεῖς, ἐν αἷς κατ' εἰκύειαν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐλλειπόντων διπλοτύπων, ἢ παραδοῦσα τὰ παραστατικὰ ἔγγραφα ἀρχὴ τὸ ποσὸν ἑκάστου διπλοτύπου καὶ τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς ὃ κατελογίσθη τὸ ἔσοδον.

Τὰ τμήματα ὀφείλουν ἀμέσως νὰ ἐπιμεληθῶσι τὴν ζήτησιν τῶν διπλοτύπων παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν, καὶ νὰ ἀναπληρώσωσι τὰ τυχὸν ἀπολεσθέντα ἢ ἐπισήμων ἀντιγράφων.

Ἡ παραβολὴ τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν τῶν εἰσπρακτέων μὲ τὰς καταστάσεις τῶν Ταμιῶν γίνεται καθ' ὅσον εἶναι δυνατὸν πρὸ τῆς ἐγγραφῆς εἰσπρακτέων εἰς τὰ βιβλία.

Περὶ τῶν εἰσπράξεων.

14. Αἱ εἰσπράξεις τῶν μὲν ἐπαρχιακῶν Ταμιῶν ἐγγράφονται κατὰ μῆνα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον στελλομένου ἀντιγράφου τῆς εἰς τὸ Καθολικὸν αὐτῶν μερίδος τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τῶν συνοδευόντων αὐτὸ λογιστικῶν ἐγγράφων. Τῶν δὲ ειδικῶν ταμιῶν, (τελωνῶν, ἀλαταποθηκαρίων κτλ.) κατὰ μῆνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μηνιαίων καταστάσεων, τὰς ὁποίας λαμβάνει παρ' αὐτῶν τὸ Γενικὸν Λογιστήριον.

15. Τὰ παρὰ τῶν ειδικῶν ταμιῶν εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς παραδιδόμενα χρήματα ἐγγράφονται εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς κινήσεως τῶν κεφαλαίων, καὶ ἐξ αὐτοῦ μεταφέρονται εἰς πίστωσιν τῶν ἁρμοδίων ειδικῶν ταμιῶν, ὅταν γίνεται ἡ ἐγγραφὴ τῶν παρ' αὐτῶν ἀποστελλομένων μηνιαίων καταστάσεων.

16. Αἱ κατὰ μῆνα εἰσπράξεις ἑκάστο

ὑπολόγου ἐγγράφονται διὰ μιᾶς ἐπὶ τοῦ καθημερινοῦ καὶ τοῦ καθολικοῦ, καταλογιζόμεναι εἰς τὰ ἀρμόδια ἄρθρα τῶν ἐσόδων καὶ τοὺς ἀρμοδίους λογαριασμοὺς πληροδοσίας, καταχωρίζονται δὲ πρὸς τούτοις ἐπὶ τῶν ἀρμοδίων ἄρθρων καὶ εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων.

Αἱ ἐκ τῶν ἐσόδων ἐκείνων, διὰ τὰ ὁποῖα κρατεῖται, κατὰ τὸ ἄρθρον 10 χωριστὸν βιβλίον τῶν εἰσπρακτέων, ἐγγράφονται καὶ εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο, κατ' ὄνομα τοῦ φορολογουμένου ἢ τοῦ ὀφειλέτου.

Αἱ ῥηθεῖσαι ἐγγραφαὶ γίνονται μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογιστικῶν ἐγγράφων εἰς τὰς ὁποίας στηρίζονται.

17. Αἱ ἐπὶ φορολογικῶν πινάκων εἰσπράξεις ἐγγράφονται εἰς τὸ ἀρμόδιον βιβλίον τῶν εἰσπρακτέων κατὰ δῆμον, κατὰ πόλιν ἢ κατὰ χωρίον, ἀλλὰ τὰ παρ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν εἰς τοὺς πίνακας διαλαμβανομένων εἰσπραχθέντα σημειοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου πίνακος ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος τοῦ ὀφειλέτου.

Ἐπὶ τούτῳ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον συνεννοεῖται μετὰ τῶν προϊσταμένων τῶν τμημάτων διὰ νὰ προσδιορισθῇ σχῆμα φορολογικῶν πινάκων, ἐπιδεκτικὸν τῆς τοιαύτης ἐγγραφῆς.

Περὶ ἐκκαθαρισθέντων ἐξόδων, ἤτοι περὶ βεβαιωθέντων δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν.

18. Τὰ παρ' ἑκάστου τῶν ὑπουργείων ἐκκαθαριζόμενα ἔξοδα ἐγγράφονται παρὰ τῷ Γεν. Λογιστηρίῳ εἰς τὸ Καθημερινὸν καὶ Καθολικὸν αὐτοῦ, καταλογιζόμενα ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς ἕνα γενικὸν λογαριασμὸν τῶν πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τοὺς λογαριασμοὺς ἑκάστου ὑπουργείου ἀπέναντι τῶν πιστώσεων αὐτοῦ· καὶ εἰς μὲν τὸ Καθολικὸν ἐγγράφονται συνοπτικῶς· ἡ δὲ κατ' ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκάστου ὑπουργείου ἀνάλυσις γίνεται εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων.

19. Τὰ ἐκκαθαριζόμενα ἔξοδα ἐγγράφονται παρὰ τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ κατὰ μῆνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χορηγουμένων αὐτῷ ἐξηγητικῶν φύλλων παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίων.

Περὶ θεωρήσεως τῶν ἐνταλμάτων καὶ ἐγγραφῆς αὐτῶν πρὸ τῆς πληρωμῆς.

20. Ἡ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου θεώρησις τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων γίνεται πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς παραβολῆς αὐτῶν μὲ τὰς ὑπαρχούσας διαθεσίμους πιστώσεις τοῦ ἐκδότου ὑπουργοῦ. Ἐπομένως ἡ εὐθύνη τῶν Ταμιῶν ὡς πρὸς τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα καὶ τὸν κατάλληλον τοῦ ἐξόδου καταλογισμὸν μένει ἀκεραία.

21. Τὰ παρ' ἑκάστου τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα ἐγγράφονται εἰς ἕνα γενικὸν λογαριασμόν, ἀντιστοιχοῦντα μὲ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 18 γενικὸν λογαριασμὸν τῶν πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου· καὶ εἰς μὲν τὸ Καθολικὸν ἐγγράφονται συνοπτικῶς, εἰς δὲ τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων, ἓν πρὸς ἓν ἐπὶ τοῦ ἀρμοδίου ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκάστου Ὑπουργείου. Τὰ τῶν ἐπιτρόπων τῶν Ὑπουργῶν καταχωρίζονται πρὸς τούτοις καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν πιστώσεων εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἐκδότου αὐτῶν.

22. Τὰ ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν Ὑπουργῶν ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα ἐγγράφονται καθ' ἡμέραν ἅμα μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου θεώρησιν αὐτῶν ἐπιστραφῶσιν εἰς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα. Τὰ δὲ παρὰ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν κατὰ μῆνα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτῶν εἰς τοὺς Ταμίας διδομένων ἡμερουσίων καταστάσεων, τὰς ὁποίας οἱ Ταμίαι στέλλουν μετὰ τῶν λοιπῶν λογιστικῶν ἐγγράφων εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἀνακεφαλαιοῦντες αὐτὰ εἰς ἰδιαιτέραν κατάστασιν κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον δι' ἕκαστον ὑπουργεῖον.

23. Τὰ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα τῶν ὑπουργῶν δὲν ἐγγράφονται ἐπὶ τοῦ Καθημερινοῦ καὶ τοῦ Καθολικοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τῶν βιβλίων τῶν ἐξόδων, καταλογιζόμενα εἰς τὸ ἀρμόδιον ἄρθρον τοῦ προϋπο-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λογισμοῦ τοῦ ἐκδότου αὐτῶν ὑπουργοῦ καταχωρίζονται δὲ ἅμα θεωρηθέντα εἰς τὴν σειρὰν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων εἰς χωριστὴν στήλην.

24. Ὁ λογαριασμὸς τῶν εἰς ἕκαστον δευτερεύοντα διατάκτην μεταβιβ ζομένων πιστώσεων διὰ τῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων κρατεῖται εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον. Εἰς αὐτὸ ἐγγράφονται κατ' ὄνομα τοῦ διατάκτου, καθ' ὑπουργεῖον, κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρον αἱ μεταβιβ ζόμεναι πιστώσεις καὶ ἅπασαι αἱ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν πράξεις τῶν δευτερευόντων διατακτῶν.

25. Ὅταν πίστωσις μεταβιβασθεῖσα εἰς δευτερεύοντα διατάκτην μείνῃ ὁλοσχερῶς ἢ ἐν μέρει ἄχρηστος ὡς πρὸς αὐτὸν, ἡ ἐπαναγωγὴ αὐτῆς εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ γίνεται δι' ἁπλῆς ἀκυρώσεως τοῦ ποσοῦ αὐτῆς ἐπὶ μὲν τῶν βιβλίων τῶν ἐξόδων εἰς τὴν στήλην τῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων, ἐπὶ δὲ τοῦ βιβλίου τῶν πιστώσεων τῶν δευτερευόντων διατακτῶν εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἁρμοδίου διατάκτου.

26. Ὅσαι ἐκ τῶν μεταβιβασθεισῶν πιστώσεων εἰς δευτερεύοντας διατάκτας μείνωσιν ἀδιάθετοι, κατὰ τὴν 31 Μαρτίου τοῦ δευτέρου ἔτους ἑκάστης Χρήσεως, ἐπαναφέρονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὑπουργῶν, δι' ἀκυρωτικῶν ἐγγραφῶν ἐπὶ τῶν βιβλίων των ἐξόδων καὶ ἐπὶ τοῦ τῶν πιστώσεων τῶν δευτερευόντων διατακτῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

27. Μετὰ τὴν 30 Ἀπριλίου τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς Χρήσεως, τὸ βιβλίον τῶν πιστώσεων τῶν δευτερευόντων διατακτῶν κλείεται. Πρὸ τῆς κλείσεως αὐτοῦ συνεννοεῖται τὸ Γενικὸν Λογιστήριον μὲ τὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων λογιστήρια περὶ τῆς συμφωνίας τῶν ἁρμοδίων ἐγγραφῶν αὐτῶν ὡς πρὸς τὰς χορηθείσας πιστώσεις.

28. Ἐὰν διαρκούσης τῆς Χρήσεως, ἀκυρωθῇ χρηματικὸν ἔνταλμα ὑπουργοῦ ἢ δευτερεύοντος διατάκτου, ἐγγράφεται ἡ ἀκύρωσις αὐτοῦ ἐπὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων κατὰ τὸ ἄρθρον 25, γίνεται δὲ ἐπὶ τοῦ Καθημερινοῦ καὶ τοῦ Καθολικοῦ ἐγγραφὴ ἀνατρεπτικὴ, ἀντίστροφος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 γενομένης περὶ τῆς δόσεώς του.

29. Τὰ πρὸ τῆς κλείσεως τῆς Χρήσεως ἐπιστρεφόμενα χρήματα διὰ πλημμελῶς ἐνταλματούμενα ἀκαταλλήλως ἢ κατὰ λάθος πληρωθέντων, ἐπαναφέρονται εἰς τὰς πιστώσεις τῶν ὑπουργῶν δι' ἐγγραφῶν ἐπί τε τοῦ Καθημερινοῦ καὶ τοῦ Καθολικοῦ καὶ ἐπὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων.

30. Ὅσαι πιστώσεις τῶν ὑπουργῶν μείνωσιν ἀδιάθετοι κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς Χρήσεως ἀκυροῦνται εἰς τὰ βιβλία τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου δι' ἀνατρεπτικῶν ἐγγραφῶν ἐπὶ τοῦ Καθημερινοῦ καὶ τοῦ Καθολικοῦ καὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μὲ τὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων λογιστήρια.

Περὶ πληρωθέντων ἐνταλμάτων.

31. Τὰ πληρωθέντα χρηματικὰ ἐνταλματα ἐξελέγχονται ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ τὰ μὲν τῶν ὑπουργῶν ὡς πρὸς μόνα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα καὶ τὸν κατάλληλον καταλογισμὸν, τὰ δὲ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν παρὰ τοῖς ἐπαρχιακοῖς Ταμείοις πίστωσιν αὐτῶν. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐξελέγξεως ἀνακαλυφθῇ παράβασις τῶν ὁρισμῶν τοῦ Νόμου ὡς πρὸς τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ἢ τὸν ὀρθὸν καταλογισμὸν, ἢ ὑπέρβασις τῆς πιστώσεως, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον δὲν παραδέχεται τὸ ἔνταλμα καὶ ἐπιστρέφει αὐτὸ πρὸς τὸν Ταμίαν διὰ νὰ φροντίσῃ αὐτὸς περὶ τῆς ἀρέσου τακτοποιήσεώς του.

Ἡ ἐξέλεγξις αὕτη γίνεται πρὸ πάσης ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία.

32. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον κρατεῖ σημείωσιν ὅλων τῶν ἐνταλμάτων, διὰ τῶν ὁποίων γίνονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Νόμου προπληρωμαὶ, καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἐγκαίρου παρουσιάσεως τῶν περὶ τῆς Χρήσεως τῆς προπληρωμῆς δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

33. Τὰ πληρωθέντα ἐντάλματα τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν ἐγγράφονται παρὰ τῷ Γενικῷ Λογισ ηρίῳ κατὰ μῆνα, καταλογιζόμενα ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸν περὶ ἧς ἐκθέσεως αὐτῶν κρατούμενον γενικὸν λογαριασμὸν (ἄρθρ. 21) ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν λογαριασμὸν ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὑπουργείων. Καὶ εἰς μὲν τὸ Καθημερινὸν καὶ τὸ Καθολικὸν αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται διὰ μιᾶς, ὡς εἴρηται καὶ περὶ τῶν εἰσπράξεων ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 εἰς δὲ τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων καταχωρίζονται ἓν πρὸς ἓν ὅλα τὰ πληρωθέντα ἐντάλματα εἰς τὸ ἀριθμόδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου ἐπληρώθησαν.

34. Τὰ πληρωθέντα ἐντάλματα τῶν δευτερευόντων διαταγτῶν ἐγγράφονται πρὸς τούτοις διὰ μιᾶς καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν πιστώσεων αὐτῶν.

35. Ἐὰν γείνῃ ἐσφαλμένος καταλογισμὸς ἐντάλματος, εἴτε ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως, εἴτε ἐπὶ τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ, συνεννοεῖται τὸ Γενικὸν Λογισ ήριον μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίου τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου, καὶ γίνεται ἡ διορθωσις διὰ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐσφαλμένης ἐγγραφῆς. Ἐὰν τὸ λάθος ἀνακαλυφθῇ πρὸ τῆς συνταξεως τοῦ λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον δίδει πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ταμίαν ἐδηγίας διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἀπαιτουμένην διόρθωσιν εἰς τὰ βιβλία του.

Περὶ τῶν βιβλίων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

36. Ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τὰ μὲν εἶναι βιβλία Διαχειρίσεως, τὰ δὲ Χρήσεως, τουτέστι τὰ μὲν κλείονται κατ' ἔτος, τὰ δὲ κατὰ Χρῆσιν. Καὶ Διαχειρίσεως μὲν βιβλία εἶναι τὸ Καθημερινὸν καὶ τὸ Καθολικὸν καὶ τὰ ἀναλυτικὰ τῶν περιληπτικῶν λογαριασμῶν, Χρήσεως δὲ τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ βοηθητικά.

Τὸ Καθημερινὸν καὶ τὸ Καθολικὸν κρατοῦνται διπλογραφικῶς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μονογραφικῶς.

Τὰ βιβλία τῶν εἰσπρακτέων δὲν κλείονται ὅταν λήξῃ ἡ Χρῆσις, εἰμὴ καθ' ὅσον τὰ ἐν αὐτοῖς ἐγγεγραμμένα εἰσπρακτέα, ἢ εἰσεπράχθησαν ὁλοσχερῶς, ἢ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς παραλείμματα. Τῶν ἀναγνωρισμένων παραλειμμάτων κρατεῖται ἰδιαίτερον βιβλίον.

37. Οἱ διάφοροι λογαριασμοὶ λήψοδοσίας κρατοῦνται εἰς τὸ Καθολικὸν περιληπτικῶς, ὅ ἐστι δι' ὅλους τοὺς ὑπολόγους μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς κατηγορίας κρατεῖται εἰς καὶ μόνος λογαριασμός, διὰ τοὺς ἐπαρχιακοὺς Ταμίας εἷς, διὰ τοὺς εἰδικοὺς Ταμίας τελώνας εἷς ἕτερος, διὰ τοὺς εἰδικοὺς Ταμίας, ἁλαταποθηκαρίους εἰς τρίτος καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ὁμοίως καὶ δι' ὅλας τας μεταξὺ ὑπολόγων ἀποστολὰς καὶ λήψεις χρημάτων κρατεῖται εἷς καὶ μόνος λογαριασμὸς κινήσεων κεφαλαίων, δι' ὅλας τὰς χρηματικὰς προσ ολήσεις εἷς ἕτερος, δι' ὅλα τὰ ἐπὶ συμψηφισμῷ γραμμάτια εἷς τρίτος κτλ.

Ὅλων δὲ τῶν εἰσημένων λογαριασμῶν ἡ λεπτομερὴς ἀνάλυσις γίνεται εἰς τὰ ἀναλυτικὰ τῶν περιληπτικῶν λογαριασμῶν βιβλία.

38. Εἰς τὸ ἀναλυτικὸν τῶν περιληπτικῶν λήψοδοσιῶν λογαριασμῶν βιβλίον ἕκαστος ὑπόλογος ἔχει ἰδιαιτέραν μερίδα ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ δύο ἢ καὶ πλειότεροι ὑπάλληλοι διαδεχθῶσιν ἀλλήλους ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἕκαστος αὐτῶν ἔχει ἰδιαιτέραν μερίδα τῆς ἰδίας του λήψοδοσίας.

Τὸ γενικὸν λογιστήριον ὀφείλει ἀπαραιτήτως νὰ φροντίζῃ οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπολόγων νὰ ἦναι πάντοτε εἰς ἐντελῆ συμφωνίαν μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπεξεργασίας καὶ νὰ μὴ παραβλέπῃ οὐδέποτε τὴν ἐλαχίστην ἀσυμφωνίαν.

39. Εἰς τὰ κατὰ χρῆσιν κρατούμενα βιβλία γίνεται ἀκριβῶς ἡ διάκρισις τῶν ἐγγραφῶν κατὰ διαχείρισιν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εὑρίσκωνται ξάστοτε μὲ εὐκολίαν εἰς αὐτὰ ἡ κατ' ἄρθρον καὶ λοιπὰς διαιρέσεις ἀνάλυσις τῶν ἐπὶ τοῦ Καθολι-

κοῦ ἑκάστης διαχειρίσεως ἐγγεγραμμένων ποσῶν.

40. Πᾶσα ἐπὶ τῶν διπλογραφικῶς κρατουμένων βιβλίων ἀνατρεπτικὴ ἐγγραφὴ γίνεται εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴν ἀλλοιοῦται δι' αὐτῆς τὸ πραγματικὸν ποσὸν τῆς χρεώσεως ἢ πιστώσεως τῶν λογαριασμῶν. Ἐπομένως εἰς μὲν τὸ Καθημερινὸν πᾶσα τοιαύτη ἐγγραφὴ ἐπιγράφεται ἀνατρεπτικὴ πρὸς ὁδηγίαν τοῦ ἐπὶ τοῦ Καθολικοῦ ὑπαλλήλου, εἰς δὲ τὸ Καθολικὸν αἱ σελίδες τῆς χρεώσεως καὶ πιστώσεως ἔχουν δύω στήλας, ὧν ἡ ἐνδοτέρα ἐπιγράφεται ἀνατροπαί, καὶ εἶναι ἀντίθετος τῆς κυρίας στήλης· δηλαδή, εἰς μὲν τὴν σελίδα τῆς χρεώσεως σημαίνει πίστωσιν, εἰς δὲ τὴν τῆς πιστώσεως σημαίνει χρέωσιν· ὅταν δὲ μέλλῃ νὰ κλεισθῇ ὁ λογαριασμός, ἀφαιρεῖται τὸ εἰς τὴν στήλην τῶν ἀνατροπῶν ποσὸν ἀπὸ τὴν προκειμένην, καὶ οὕτως ἡ τελευταία αὐτὴ παρουσιάζει τὸ πραγματικὸν ποσὸν τῆς χρεώσεως ἢ πιστώσεως, ὅπως πρέπει νὰ φαίνηται εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμόν.

Πᾶσα ἐπανορθωτικὴ ἐγγραφὴ δὲν εἶναι ἀναγκαίως καὶ ἀνατρεπτική. Ἀνατρεπτικὴ ἐγγραφὴ γίνεται τότε μόνον, ὅταν ποσόν τι ἐγγεγραμμένον ἤδη πρόκειται ἢ νὰ ἀφαιρεθῇ ὁλοσχερῶς, ἢ νὰ ἐλαττωθῇ.

41. Ἐπὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων, πλησίον εἰς τὴν στήλην τῶν πιστώσεων καὶ τὴν τῶν ἐκδοθέντων καὶ τῶν πληρωθέντων ἐνταλμάτων, ὑπάρχουν ὁμοίως ἄλλαι παρακείμεναι στῆλαι ἐπιγεγραμμέναι ἀκυρωθεῖσαι πιστώσεις, ἀκυρωθέντα ἐντάλματα, ἀκυρωθεῖσαι πληρωμαί. Εἰς τὰς στήλας ταύτας ἐγγράφονται αἱ ἀκυρούμεναι πράξεις, καὶ γίνεται ἐν δέοντι ἡ ἀφαίρεσις τοῦ ποσοῦ ἑκάστης στήλης ἀπὸ τοῦ τῆς παρακειμένης.

Περὶ ἐξελέγξεως τοῦ Λογιστικοῦ τῶν Ὑπολόγων.

42. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐξελέγχει τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπολόγων κυρίως ὑπὸ μόνην τὴν ἔποψιν τῆς ληψοδοσίας αὐτῶν, καὶ τοῦ ὀρθοῦ καταλογισμοῦ τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν. Ἐξετάζει δὲ ἰδίως ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα μὲν, ἐὰν ἔγεινεν ἡ εἴσπραξις ἐγκαίρως καὶ ὁλοσχερῶς, καὶ ἡ χρῆσις τῶν εἰσπραχθέντων κατὰ τὰ διατεταγμένα· ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα δὲ, ἐὰν αἱ πληρωμαὶ ἔγειναν κατὰ Νόμον καὶ πῶς ἐστάθησαν κατὰ κανόνας τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Ὁ ἔλεγχος τῆς ἀκριβείας τοῦ καταλογισμοῦ τῶν φόρων, καὶ ἐν γένει τῆς κατὰ Νόμον ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐσόδων ἀνήκει εἰς τὰ ἁρμόδια Τμήματα τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ὀφείλει μολονταῦτο τὸ Γενικὸν Λογιστήριον νὰ προσέχῃ εἰς τὸ νὰ γίνηται καὶ οὗτος ὁ ἔλεγχος ἀκριβῶς καὶ ἐγκαίρως, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προκαλῇ τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαίας διαταγὰς τοῦ ὑπουργοῦ.

43. Ἡ ἐξέλεγξις τοῦ λογιστικοῦ τῶν ὑπολόγων γίνεται παρὰ τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ ἐπὶ τῶν εἰς τὰς ὡρισμένας περιόδους ὑποβαλλομένων αὐτῷ λογιστικῶν ἐγγράφων, καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν παύσιν τῆς διαχειρίσεως ἑκάστου ὑπολόγου διαμένου γενικοῦ λογαριασμοῦ αὐτοῦ.

Τὰ κατὰ δεκαήμερον ἢ κατὰ μῆνα στελλόμενα εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἔγγραφα τῶν ὑπολόγων ἐξελέγχονται ἀπὸ μέσως παρ' αὐτοῦ πρὸ πάσης ἐγγραφῆς. Ἐὰν ἀνακαλυφθῇ παράβασις τῶν κανονισμῶν, ἢ λάθος, ἐξ ὧν προκύπτει ἀλλοίωσις τῶν παρουσιασθέντων ἐγγράφων, εἰδοποιεῖται ὁ ὑπόλογος, καὶ διατάσσεται νὰ κάμῃ τὴν διόρθωσιν εἰς τὰς καταστάσεις τῆς ἀμέσως ἑπομένης περιόδου.

44. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον φροντίζει νὰ παρουσιάζηται παρ' ἑκάστου ὑπολόγου ὁ λογαριασμὸς τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ κατὰ τὸν Νόμον εἰς τρία ἀντίτυπα καὶ ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, ἢ τῆς μεταθέσεως ἢ τῆς παύσεως αὐτοῦ.

Κατὰ τῶν ἀπειθούντων ἢ ἀμελούντων προκαλεῖ πειθαρχικὴν ποινὴν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ.

45. Ὁ λογαριασμὸς τῆς διαχειρίσεως ἑκάστου ὑπολόγου ἐξελέγχεται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἄνευ ἀναβολῆς. Ἀλλὰ δὲ μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν ἐπιστρέφεται τῷ

ων τῶν ἀντιτύπων αὐτοῦ βεβαιωμένον ὡς ὀρθὸν ἢ διορθωμένον εἰς τὸν ὑπόλογον, διατασσόμενον νὰ συντάξῃ ἄλλο ἀπαράλλακτον, καὶ νὰ τὸ ὑποβάλῃ ἀμέσως εἰς τὸ Συνέδριον.

Περὶ ἐγγραφῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ ἐξελέγξεως αὐτῶν.

46. Καθ' ὅσον γίνεται βαθμηδὸν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 43 ἐξέλεγξις τῶν στελλομένων ἐγγράφων παρ' ἑκάστου ὑπολόγου, ἐγγράφονται εὐθὺς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν εἰς τὰ βιβλία τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω λοπτομερέστερον ὁρισθέντα.

Ὅσων Ὑπολόγων τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἔγγραφα εὑρεθῶσιν ἐξηλεγμένα καθ' ἡμέραν, δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι διὰ μιᾶς, συγκεφαλαιούμενα εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν κατάστασιν· οὐδέποτε ὅμως ἀναβάλλεται ἡ ἐγγραφὴ τῶν ἐξηλεγμένων ἐγγράφων καὶ ἑνὸς μόνου Ὑπολόγου.

Αἱ συγκεφαλαιωτικαὶ καταστάσεις φυλάττονται ἐπιμελῶς, ἀριθμούμεναι μὲ τὸν ἀριθμὸν τῆς εἰς αὐτὰ στηριζομένης ἐγγραφῆς τοῦ Καθημερινοῦ.

47. Ἀφοῦ ἐγγραφῶσι τὰ ἀποτελέσματα ὅλων τῶν κατὰ μῆνα στελομένων Λογιστικῶν ἐγγράφων, συντάσσεται πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ἀκριβείας τῶν ἐγγραφῶν ἰσολογισμὸς τῶν ἐν τῷ Καθολικῷ μερίδων, παριστάνων διακεκριμένον τὸ ἄθροισμα των εἰς πίστωσιν καὶ χρέωσιν ἑκάστης μερίδος ποσῶν. Συγχρόνως γίνεται τὸ ἄθροισμα ὅλων τῶν εἰς τὰ βοηθητικὰ βιβλία λογαριασμῶν, συγκεφαλαιουμένων ὁμοῦ τῶν ἀποτελούντων μίαν καὶ τὴν αὐτὴν περιληπτικὴν μερίδα ἐν τῷ Καθολικῷ.

48. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀσυμφωνίας τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἰσολογισμοῦ μὲ τὸ Καθημερινὸν, ἢ τῶν ἐν τῷ Καθολικῷ μερίδων μὲ τὰ βοηθητικὰ βιβλία ἢ μὲ τὰς καταστάσεις τῶν Ὑπολόγων, καταδεικνύεται ὅτι παρεισέφρησε λάθος, γίνεται ἀκριβὴς παραβολὴ ὅλων τῶν ἐγγράφων τοῦ μηνὸς πρὸς ἀλλήλας καὶ πρὸς τὰ λογιστικὰ ἔγγραφα μέχρις οὗ εὑρεθῇ τὸ λάθος καὶ διορθωθῇ.

Δὲν παραμελεῖται δὲ οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἀσυμφωνία.

49. Οἱ κατὰ μῆνα ἰσολογισμοὶ ὑποβάλλονται εἰς ὄψιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, φυλάττονται δὲ ἐπιμελῶς αὐτοί τε καὶ οἱ πίνακες τῶν ἀθροισμάτων τῶν εἰς τὰ βοηθητικὰ βιβλία λογαριασμῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς εὐκολωτέραν ἀνακάλυψιν τῶν ἐνδεχομένων λαθῶν κατὰ τοὺς ἐφεξῆς μῆνας.

50. Πρὸς διατήρησιν τῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐγγραφῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστηρίων, λαμβάνει μὲν τὸ Γενικὸν Λογιστήριον παρ' αὐτῶν κατὰ μῆνα ἰσολογισμὸν τῶν εἰς τὰ Καθολικὰ αὐτῶν μερίδων, ἀναλελυμένων εἰς ἐξηγητικὰ φύλλα, στέλλει δὲ εἰς αὐτὰ κατάστασιν τῶν πληρωθέντων ἐνταλμάτων, καὶ τοῖς δίδει ὅλας τὰς πληροφορίας, ὅσων ἔχουν χρείαν πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ἔλεγχον τῶν ἐγγραφῶν αὐτῶν.

Περὶ ἐνιαυσίου Γενικοῦ Λογαριασμοῦ.

51. Ἀφοῦ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ βιβλία ὅλαι αἱ μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους πράξεις τῶν διαφόρων Ὑπολόγων, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐνασχολεῖται εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν κλεισμένης Χρήσεως τοῦ προλαβόντος ἔτους, συνεννοούμενον καὶ μὲ τὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστήρια, τῶν διαφόρων Ὑπουργείων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν.

52. Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐγγράφεται εἰς τὸ Καθημερινὸν καὶ τὸ Καθολικὸν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὁ ἀπολογισμὸς τῆς κλεισθείσης Χρήσεως ὅπως μέλλει νὰ ὑποβληθῇ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰς Βουλάς. Ὅλοι δὲ οἱ ἐν τῷ Καθολικῷ λογαριασμοὶ τῆς Χρήσεως ταύτης κλείονται, ἐκτὸς τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς, ὅστις μένει ἀνοικτὸς καὶ παριστάνει τὸ κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν περίσσευμα ἢ ἔλλειμμα, κλείεται δὲ ἀφοῦ κυρωθῇ ὁ ἀπολογισμός.

Διὰ τὰ ὑπόλοιπα τῶν λογαριασμῶν ἐν-

σόδων καὶ τῶν πληρωτέων ἐξόδων τῆς Χρήσεως ταύτης ἀνοίγοντει νέοι λογαριασμοί

Τὰ παραλείμματα ἐγγράφονται μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ Νόμου.

53 Κατὰ τὴν ὡθεῖσαν ἐποχὴν λαμβάνει τὸ Γενικὸν Λογιστήριον παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστηρίων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων τοὺς ἀνωμαστικοὺς καταλόγους τῶν πληρωτέων ἐξόδων τῆς κλεισθείσης Χρήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ Νόμου.

54. Ἀφοῦ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ βιβλία τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὅλαι αἱ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους πράξεις τῶν Ὑπολόγων, κλείεται τὸ Καθημερινὸν καὶ τὸ Καθολικὸν τοῦ λήξαντος ἔτους, καὶ ὅλοι οἱ ἐν τῷ Καθολικῷ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ μεταφέρονται εἰς τὰ νέα βιβλία δι' ἰσολογισμῶν ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν διπλογραφικὴν μέθοδιν. Οἱ εἰς τὸν τρέχουσαν Χρῆσιν ἀναγόμενοι λογαριασμοὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ ἐξακριβωθέν ἐὰν ὦσι τυχὸν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου, μεταφέρονται εἰς τὰ νέα βιβλία.

Διὰ τῶν ἰσολογισμῶν τούτων δὲν ἐξισοῦνται οἱ λογαριασμοὶ διὰ τῆς εἰς πίστωσιν ἢ εἰς χρέωσιν αὐτῶν διαφορᾶς, ἀλλὰ μεταφέρεται ὁλόκληρον τὸ ὑπόλοιπον τῶν εἰς πίστωσιν καὶ χρέωσιν ἑκάστου λογαριασμοῦ ποσῶν.

55. Ἐντὸς τῶν πρώτων δύο μηνῶν ἑκάστου ἔτους, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον διαβιβάζει παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστηρίων τοὺς ἀνακτικοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν διὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Ἐντὸς δὲ τοῦ πρώτου μηνὸς δύναται νὰ ἔχῃ συντεταγμένους ὅλους τοὺς λογαριασμούς, ἐξ ὧν ἀπαρτίζει καὶ ὁ Γενικὸς λογαριασμὸς τῆς Οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διὰ τὸ προλαβόν ἔτος, καὶ ὅλους τοὺς πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ διασάφησιν αὐτῶν διατεταγμένους ἀναλυτικοὺς καὶ συγκριτικοὺς πίνακας καὶ καταστάσεις, διὰ νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τοῦ τύπου κατὰ τὸν Νόμον.

56. Ἐντὸς τῶν πρώτων τριῶν μηνῶν ἑκάστου ἔτους, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον διαβιβάζει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ὑπολόγων ἐγλεγμένους καὶ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ αὐτῶν ἔγγραφα. Τὸ εἰς τὸ Συνέδριον διαβιβαζόμενον ἀντίτυπον τοῦ λογαριασμοῦ ἑκάστου Ὑπολόγου εἶναι ἓν ἐκ τῶν τριῶν παρ' αὐτοῦ τοῦ Ὑπολόγου παρασταθέντων εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον· στέλλεται δὲ ἢ βεβαιωμένον ὡς ὀρθῶς διωρθωμένον.

57. Ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἑκάστου ἔτους, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον διαβιβάζει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀντίτυπον τοῦ Γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς Οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ λήξαντος ἔτους, καὶ ἀναλυτικοὺς καθ' Ὑπολόγους πίνακας τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

58. Πᾶσα εἰς λογαριασμὸν τοῦ Κράτους πληρωθεῖσα πρέπει νὰ ἐγγράφηται εἰς τὰ βιβλία τοῦ Γενικοῦ Λογαριασμοῦ ἐν καίρῳ καὶ ἀκριβῶς, ὥστε ὁ ἰσολογισμὸς τῶν ἐν τῷ Καθολικῷ αὐτοῦ λογαριασμῶν νὰ παριστάνῃ ἑκάστοτε τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τοῦ Κράτους ὡς πρὸς τοὺς δανειστὰς καὶ τοὺς ὀφειλέτας αὐτοῦ.

59. Τὰ Δημόσια ἔσοδα καὶ ἔξοδα δὲν δίδουν χώραν εἰς πραγματικὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν χρημάτων, ἀλλὰ καταλογίζονται εἰς τοὺς ἁρμοδίους λογαριασμοὺς διὰ μεταφορᾶς ἐγγραφῶν ἢ διὰ συμψηφισμῶν καὶ ἐνγένει πᾶσα ἄνευ μεσολαβήσεως Ὑπολόγου πληρωθεῖσα τοῦ Κράτους ἐγγράφονται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου εἰς τὰ βιβλία ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην.

Ἰδιαίτερος ἀναλυτικὸς πίναξ ὅλων τούτων ἐγγραφῶν καὶ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ αὐτῶν ἔγγραφα διευθύνονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τοῦ ἐνιαίου Γενικοῦ λογαριασμοῦ.

60. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν Ταμείων θὰ ἔχουν ἐναχολήσῃ ἐπιτοπίως εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν καθ' ἑστέρησιν τῶν λ

ξαιῶν Χρήστεων, καὶ συντάσσοντες τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτων καταστάσεις καὶ πρωτόκολλα ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτῶν καὶ τῶν Ταμιῶν τοῦ Κράτους, θέλουν τὰς διευθύνει εἰς τὸ Γενικὸν Ἀρχιστήριον διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις πρὸς ἐγγραφὴν τῶν ἀπὸ τὰς παρελθούσας Χρήσεις καθυστερούντων εἰς βοηθητικὰ βιβλία κατ' ἄρθρον, καὶ εἰς τὸ Καθημερινὸν καὶ τὸ Καθολικόν.

Ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν πρωτοκόλλων καὶ τῶν καταστάσεων θέλουν ἐπιστρέψει οἱ Ταμίαι εἰς τοὺς πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὑποβληθησομένους πρώτους μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν εἰσπρακτέων λογαριασμούς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1852.

---

866 Ν. ΣΙΓ'. Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1853.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Οἱ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1852 ψηφισθέντες Νόμοι περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ περὶ τοῦ φόρου τῶν μελισσίων ἰσχύουσιν ἀπαραλλάκτως καὶ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1853 καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν θέλει ἐνεργηθῇ καὶ κατὰ τὸ 1853 ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν ἐν αὐτοῖς προσδιοριζομένων φόρων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Νοεμβρίου 1852

---

867 Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Σκοπέλου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 Ξ.Π. περὶ δημοτικῶν φόρων Νόμου, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Σκοπέλου νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν δημοτικὸν δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν εἰσκομιζομένων καὶ ἐν τῷ δήμῳ καταναλισκομένων σιτηρῶν, οἷον ἀλεύρων, σίτου, κριθῆς, ἀλεύρων ἀραβοσίτου, καὶ ἀραβοσίτου.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου περιορίζεται εἰς δύω ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, ἡ δὲ εἰσπραξις αὐτοῦ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1853 θέλει διαρκέσει τέσσαρα ἔτη.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Νοεμβρίου 1852.

---

868. Μεγαλειοτάτη!

Ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Γ. Β. Διατάγματος, τοῦ κανονίζοντος τὸν ἱματισμὸν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνεργηθῇ ἀμέσως, διότι πάντως ἀπαιτεῖται καιρός τις διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ὑλῶν τῆς νέας στολῆς, διὰ ταῦτα παρακαλῶ τ. Υ. Μ. ὅπως εὐαρεστηθεῖτα ἐπιτρέψῃ ἐνὸς ἔτους προθεσμίαν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῆς νέας στολῆς των.

Παρακαλῶ ὅθεν τὴν Υ. Μ. ὅπως εὐαρεστηθεῖσα ἐγκρίνῃ τὴν πρότασίν μου ταύτην, ἣν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω, καὶ περιβάλῃ αὐτὴν μὲ τὴν Ὑψηλὴν Αὐτῆς Βασιλικὴν ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2η Ἰουλίου 1852.

---

869 Δ. Περὶ μεταρυθμίσεως τῆς στολῆς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θέλοντες νὰ κατασταθῶμεν ἁπλούστερον καὶ οἰκονομικώτερον τὸν ἱματισμὸν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πολεμικοῦ Ἡμῶν Ναυτικοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὴν νέαν στολὴν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πολεμικοῦ Ἡμῶν Ναυτικοῦ συνιστῶσιν.

α) Τρίγωνος μέλας πῖλος, περίρυγχος ἔχων δύο ἀνωρθωμένας, καλυπτούσας τὰ πλάγια, καὶ τὸ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν μέρος τοῦ κυρίου τῆς κεφαλῆς κωνοειδοῦς καλύμματος.

Ιστορικό Αρχείο Βιβλιοθήκη Βεροιας

Παρὰ τὸ χεῖλος τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τίθεται μεταξὺ τῆς κορυφῆς καὶ τοῦ προσθίου ἄκρου τοῦ πίλου τὸ ὁρισθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 2 14 Μαρτίου 1833 Β. Διατάγματος ἐθνόσημον· ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐπερείδονται τὰ ἄκρα δύο χρυσῶν σειριτίων σχηματιζόντων γάμμα, ἀνεψγμένον πρὸς τὰ ἄνω, καταβαῖνον δὲ λοξῶς καὶ περατούμενον εἰς τὸ μέσον τῆς βάσεως τῆς πτέρυγος, ὅπου καὶ κομβίον τίθεται, ὅμοιον μὲ τὰ τοῦ ἱματίου, τοῦ ἐν τῷ ἐδαφίῳ γ'. τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναφερομένου (σχῆμα 1).

Ἑκάτερον τῶν σειριτίων ἔχει πλάτος 20^{σσο}. Ἀντὶ τῶν δύο ῥηθέντων σειριτίων φέρει ὁ ὑποναύαρχος πλόκους χρυσοῦς τρεῖς ὡς ἐν τῷ σχήματι 2 καταδεικνύεται.

Χρυσοῦς θύσανος τίθεται ἐφ' ἑκατέρου τῶν ἄκρων τοῦ πίλου.

Τὰ μέτρα τοῦ πίλου εἶναι τὰ ἀκόλουθα· Ὕψος τῆς δεξιᾶς πτέρυγος 144^{σσο}, Ὕψος τῆς ἀριστερᾶς 120^{σσο}, Ἀπόστασις τῶν δύο ἄκρων ἀπὸ τοῦ χείλους τοῦ δεχομένου τὴν κεραλλὴν κοιλώματος 122^{σσο}, Βάθος τοῦ κοιλώματος 140^{σσο}, ϛ'.) Λαιμοδέτης, ὡς ὁ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ, γ'.) Ἱμάτιον ἐκ ῥούχου βαθυχρόου κυανοῦ κατεσκευασμένον, μὲ περιλαίμιον καὶ περιχειρίδια ἐκ τοῦ ἰδίου ῥούχου, ὅμοιαν δὲ κατὰ τὸ σχῆμα, τὰ μέτρα, καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν θέσιν τῶν κομβίων μὲ τὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τὸ ὁρισθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1851 Β. Διατάγματος, προσθέσει τριῶν κομβίων, τιθεμένων ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας ἑκατέρου τῶν περιχειριδίων ἐπ' εὐθείας γραμμῆς, ἐχόντων ἴσην μὲ τὴν διάμετρον τῶν ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἀφισταμένων ἀπὸ τοῦ χείλους τῶν περιχειριδίων 58^{σσο}.

Τὰ περιχειρίδια τῶν ὑποναυάρχων δὲν φέρουσι τὰ τρία ταῦτα κομβία.

Τὰ ἄκρα τοῦ περιλαιμίου, συσφιγγομένου, ἀποχωροῦσιν ἀπ' ἀλλήλων ἀπὸ τὰ κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ἀφίνοντα μεταξύ των κενὸν τρίγωνον ἰσόπλευρον.

Τὰ κομβία τοῦ ἱματίου ἔχουσι 22^{σσο} διάμετρον, εἶναι δὲ ἄλλως ὅμοια μὲ τὰ χρι τοῦδε.

δ'.) Χειμερινὴ καὶ ἐαρινὴ περισκελὶς ἡ μὲν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μὲ τὸ ἱμάτιον ῥούχου, ἡ δὲ ἐκ λινοῦ λευκοῦ, ἀμφότεραι ὅμοιαι μὲ τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος Διατάγματος περισκελίδας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὰ μέτρα.

Τὰ ὑποπόδια τῶν περισκελίδων κατασκευάζονται ἐξ ὁμοίου μὲ τὸ ἱμάτιον ῥούχου, ἢ ἐκ μέλανος στιλπνοῦ δέρματος.

ε'). Μέλανα ὑπὸ τὰς περισκελίδας φορούμενα ὑποδήματα ἐκ δέρματος, στιβώσεως ἐπιδεκτικοῦ.

ς'). Ξίφος ὅμοιον μὲ τὸ ἄχρι τοῦδε κατὰ τὴν λαβήν, τὸν σίδηρον, τὴν θήκην καὶ τὸν ζωστῆρα, περιζωννυόμενον δὲ καὶ συσφιγγόμενον ὑπὸ τὸ ἱμάτιον.

Ἐπὶ τοῦ περιπυγμίου τῆς λαβῆς ἀναγλύφεται, ἀντὶ τῆς ἐστεμμένης ἀγκύρας τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον τοῦ ἡμετέρου ὀνόματος ἐστεμμένον (σχῆμα 3).

Ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους κοσμεῖται μὲ ἄγυρον, ὡς ἄχρι τοῦδε, θύσανον.

2. Ὡς διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ των φέρουσιν οἱ ἀξιωματικοὶ τὰ ἀκόλουθα.

Ὁ ὑποναύαρχος.

Φέρει τὰ ἄχρι τοῦδε διακριτικὰ ἐκ τοῦ περιλαιμίου σημεῖα, καὶ τὰς αὐτὰς καὶ πρότερον, ἐπωμίδας.

Τὰ χρυσᾶ κοσμήματα τοῦ πίλου, τοῦ ἱματίου, τῶν περισκελίδων καὶ τοῦ ζωστῆρος τοῦ ξίφους μένουσι διὰ τὸν ὑποναύαρχον ὁποῖα ἦσαν ἄχρι τοῦδε, καθόσον δὲν μετερρυθμίσθησαν ὑπὸ τοῦ παρόντος Διατάγματος. Διατηρεῖ προσέτι ὁ ὑποναύαρχος τὴν περὶ τὸ μέσον τοῦ σώματος περιζωννυομένην ἀργυροκέντητον ζώνην, καὶ τὰ περὶ τὸ χεῖλος τῶν πτερύγων τοῦ πίλου μέλανα μικρὰ πτερύγια.

Οἱ πλοίαρχοι Α'. Β' καὶ Γ'. τάξεως·

1) Ἐφ' ἑκατέρου τῶν ἄκρων τοῦ περιλαιμίου σειρίτι στιλπνοῦ χρυσοῦ σχήματος παραλληλογράμμου, βάσεως ἴσης μὲ τὸ πλάτος τοῦ περιλαιμίου, ὕψους δὲ

που μὲ τὰ 2|3 τῆς βάσεως, φέρον ἀστέρας ἐξ ἀργύρου ἐλάσματος πεντακτίνους, τρεῖς τὸ τοῦ πλοιάρχου Α΄. τάξεως, δύο τοῦ τῆς Β. ἕνα δὲ τοῦ τῆς Γ΄.

Τὸ σειρίτι καὶ οἱ ἐπ' αὐτοῦ ἀστέρες τίθενται καὶ ἐφαρμόζονται, ὡς ἐν τοῖς σχήμασι 4, 5 καὶ 6 καταρίνεται.

Ἡ ἀκτὶς τῶν ἀστέρων εἶναι $9^{\text{μοιρ.}}$ 2) Ἀστερον ὁμοίου χρυσοῦ σειρίτι, περιλεγνῶν τὸ περιλαίμιον, καὶ ἔχον πλάτος 1|3 τοῦ ὕψους αὐτοῦ· 3) Ἐπωμίδας δύο ἐκ στιλπνοῦ χρυσοῦ κατασκευασμένας μὲ χονδροὺς κροσσοὺς καὶ ἐστεμμένην ἄκγυραν, ἐφηρμοσμένην ἐπὶ τοῦ κυκλοειδοῦς μέρους τῆς πλακὸς ἑκατέρας τῶν ἐπωμίδων.

Αἱ ἐστεμμέναι ἄγκυραι κατασκευάζονται ἐξ ἀργύρου ἐλάσματος, καὶ ἔχουσι μέγεθος $58^{\text{χιλ.}}$ συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ στέμματος.

Αἱ ἐπωμίδες εἶναι ἄλλως ὅμοιαι μὲ τὴν ἐν τῷ σχήματι 7 παριστανομένην, ἐξάπτονται δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, καθ' ὃν τρόπον καὶ αἱ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

Οἱ ὑποπλοίαρχοι Α΄. καὶ Β΄. τάξεως.

4) Τὰ αὐτὰ μὲ τοὺς ἀντιστοίχους πλοιάρχους Α΄. καὶ Β΄. τάξεως διακριτικὰ ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου σημεῖα, ἀφαιρέσει τοῦ περιλεγνοῦντος τὸ περιλαίμιον σειριτίου, ὡς ἐν τοῖς σχήμασι 8 καὶ 9 καταρίνεται.

2) Ἐπωμίδας δὲ ὁμοίας μὲ τὰς τῶν πλοιάρχων, μὲ λεπτοὺς ὅμως κροσσοὺς καὶ ἄνευ ἀγκυρῶν καὶ στεμμάτων.

Ὁ δόκιμος.

Φέρει τὴν περιγραφομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 στολὴν, ἄνευ προσθήκης διακριτικοῦ τινος σημείου.

3. Ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας περιζωννύονται οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπὶ τοῦ ἱματίου ζώνην μεταξωτὴν ἐκ λευκῆς καὶ κυανῆς μετάξης ὑφασμένην, ἔχουσαν πλάτος $4^{\frac{1}{2}\text{χιλ.}}$, ἑπτὰ δὲ ἐναλλὰξ κυανᾶ καὶ λευκὰ ῥαβδώματα κατὰ μῆκος, ἐξ ὧν τὰ μὲν τέσσαρα λευκά, τὰ δὲ τρία κυανᾶ.

Ἑκάτερος τῶν θυσάνων αὐτῆς ἔχει δύο ὑποδεκαμέτρων μῆκος, τὰ 5|7 τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦσι τὸ μῆκος τῶν κροσσῶν, τὰ δὲ λοιπὰ 2|7 τὸ τοῦ κομβίου, τοῦ συνδέοντος τοὺς κροσσοὺς καὶ συσφίγγοντος, ἔχοντος πλάτος τὸ πλάτος τῆς ζώνης.

Ἡ ζώνη εἶναι ἄλλως ὁμοία μὲ τὴν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

4. Περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθημερινῆς ὑπηρεσίας ἐνδύονται οἱ ἀξιωματικοὶ τὸ ἱμάτιον ἄνευ ἐπωμίδων, φέρωσι δὲ ἀντὶ τοῦ τριγώνου πίλου, πιλίσκον, κατεσκευασμένον ἐκ τοῦ αὐτοῦ μὲ τὸ ἱμάτιον ῥούχου, καὶ ὅμοιον κατὰ τὸ σχῆμα, τὰ μέτρα καὶ τὴν προμετωπίδα μὲ τὸν ἄγρι τοῦδε ἐν χρήσει.

Ὁ πιλίσκος κοσμεῖται περὶ τὴν στεφάνην μὲ σειρίτι στιλπνοῦ χρυσοῦ, ὑφάσματος ὁμοίου μὲ τὸ τοῦ σειριτίου τοῦ περιλαιμίου, ἔχον πλάτος $30^{\text{χιλ.}}$.

5. Ἅπασαι αἱ περὶ ἱματισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ προγενέστεραι διατάξεις καταργοῦνται, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰ ἐν τῷ παρόντι διατεταγμένα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1852.

---

870 Δ. Περὶ τοῦ χρόνου τῆς καθάρσεως τῶν προελεύσεων ἐκ τόπων, ἔνθα ἐπικρατεῖ ὁ ἰκτερώδης πυρετὸς κλπ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀκούσαντος καὶ τὴν γνώμην τοῦ παρ' αὐτῷ ἰατροσυνεδρίου.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ τεταγμένος χρόνος τῆς καθάρσεως τῶν προελεύσεων ἐκ τόπων, ἔνθα ἐπικρατεῖ ὁ ἰκτερώδης πυρετὸς (fievre jaune) ἀποβαίνει ἀνώτερος τοῦ μέτρου τῆς ἀνάγκης, καθ' ἃ ἐκ τῆς πείρας προκύπτει.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ διευκολύνωμεν τὴν ἐλευθέραν συγκοινωνίαν εἰς βαθμὸν συμβιβαζόμενον μὲ τὰ συμφέροντα τῆς δημοσίου ὑγείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α΄. Αἱ προελεύσεις τῶν τόπων, ἔνθα ὑπάρχει ὁ ἰκτερώδης πυρετὸς, ὑποβάλ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λονται τοῦ λοιποῦ εἰς καθάρσιν πέντε ἡμερῶν, ἐὰν κατὰ τὸν πλοῦν δὲν προσεβλήθη τις τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης· εἰς τὴν ἐναντίαν ὅμως περίπτωσιν τὸ πλοῖον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἠθέλε λάβει χώραν κρούσμα, θέλει ὑποβάλεσθαι μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ εἰς κάθαρσιν ἀπὸ ἑπτὰ μέχρι δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀναλόγως τοῦ χρόνου τοῦ μεταξὺ τοῦ κρούσματος καὶ τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου, τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως αὐτοῦ καὶ ἄλλων σχετικῶν περιστάσεων· ὁ προσδιορισμὸς δὲ τοῦ χρόνου τῆς καθάρσεως, μεταξὺ τοῦ ἐλαχίστου καὶ ἀνωτάτου ὅρου, θέλει γίνεσθαι ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς.

Β'. Αἱ προελεύσεις ἐκ τῶν τόπων, ἔνθα ὑπάρχει ὁ ἰκτερώδης πυρετός, τῶν ὁποίων ὁ πλοῦς διήρκεσε πλέον τῶν 30 ἡμερῶν, ὑποβάλλονται εἰς τηρητικὴν μόνον κάθαρσιν τριῶν ἡμερῶν.

Γ'. Αἱ προελεύσεις ἐκ τῶν ὑπόπτων τόπων ἕνεκεν τοῦ ἰκτερώδους πυρετοῦ ὑποβάλλονται εἰς τηρητικὴν κάθαρσιν μιᾶς, μέχρι τριῶν· ἀλλ' ἐὰν ἤθελον παρέλθῃ τριάκοντα ἡμέραι, ἀφ' ἧς ἔλαβε χώραν τὸ γεγονὸς, ἐκ τοῦ ὁποίου ὑπῆχθη τὸ πλοῖον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων, θέλει λαμβάνει ἀμέσως ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Δ'. Τὰ μὴ ἀποδεικτικὰ μολυσμοῦ πράγματα δὲν ὑποβάλλονται εἰς κάνεν εἶδος καθάρσεως.

Ε. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα προηγούμεναι ὑγειονομικαὶ διατάξεις ἀκυροῦνται· πᾶσα δὲ σχετικὴ περίστασις, μὴ προβλεπομένη ἐνταῦθα, θέλει ῥυθμίζεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Νοεμβρίου 1852

---

871 Δ. Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1853.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου τ. ε. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1852 Νόμου, ἰσχύοντος καὶ διὰ τὸ 1853 δυνάμει τοῦ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου τ. ε. ΣΙΓ' Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου τ. ε. Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τοῦ 1852 ἰσχύει ἀπαραλλάκτως καὶ διὰ τὸ 1853.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Δεκεμβρ. 1852

---

872 Δ. Περὶ ὀνομασίας τῆς ἀπὸ Ἀρεοπόλεως εἰς Λιμένιον κατασκευασθείσης ὁδοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν Ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 24 πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Σητείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐπιτρέπομεν ὥστε ἡ νεωστὶ κατασκευασθεῖσα ἀπὸ Ἀρεοπόλεως εἰς Λιμένιον ὁδὸς νὰ ὀνομάζηται « ὁδὸς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ »

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Δεκεμβρίου 1852

---

873 Ν. ΣΙΕ'. Περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως καθ' ἓνα γραμματέα, καὶ ἓνα γραφέα ἀμφοτέρους Α'. τάξεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν·

Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, τὸ διὰ τοῦ 14 ἄρθρου τοῦ ΑΓ'. Νόμου προσδιωρισμένον, προστίθεται εἷς Ὑπουργικὸς Γραμματεὺς Α'. τάξεως καὶ εἷς γραφεὺς Α'.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Δεκεμβ. 1852
Ἐκρώθη τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

---

874. Δ. Περὶ σχηματισμοῦ τῆς ὁροφυλακῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

4. Τὰ διὰ τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς 25 Ἰουλίου 1838 σχηματισθέντα ὑπὸ ἐλαφρὰ τάγματα τῆς ὁροφυλακῆς μετασχηματίζονται εἰς τέσσαρα ἐλαφρὰ τάγματα τῆς ὁροφυλακῆς ἐκ δύο ταγμάτων ἕκαστον.

2. Τὰ τέσσαρα συντάγματα λαμβάνουσι τοὺς ἀριθμοὺς 1 ἕως 4.

3. Τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ συντάγματος σύγκειται ἐξ ἑνὸς συνταγματάρχου. Ἑνὸς λοχαγοῦ 2 τάξεως ἢ ὑπολοχαγοῦ τοῦ τακτικοῦ τῆς γραμμῆς, ὡς προγυμναστοῦ καὶ ὑπασπιστοῦ. Ἑνὸς ἰατροῦ 2 τάξεως καὶ ἑνὸς ἱερέως.

4. Τέσσαρα ἐκ τῶν ταγμάτων διοικοῦνται παρ' ἀντισυνταγματαρχῶν καὶ τέσσαρα ἐκ ταγματαρχῶν.

Ἕκαστον τάγμα σύγκειται ἐξ ἐπιτελῶν καὶ τεσσάρων λόχων.

Οἱ ἐπιτελεῖς τοῦ τάγματος εἶναι

1 Ἀντισυνταγματάρχης ἢ ταγματάρχης· 1 Λογιστὴς 1 ἢ 2 τάξεως, ἢ ὑπασπιστὴς ἐπὶ τοῦ ταμείου.

1. Ὑπολοχαγὸς, ἢ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ τακτικοῦ τῆς γραμμῆς ὡς ὑπασπιστὴς καὶ 1 Σημαιοφόρος.

5. Ἕκαστος λόχος σύγκειται ἐξ 1 Λοχαγοῦ 1 ἢ 2 τάξεως, 1 Ὑπολοχαγοῦ, 1 Ἀνθυπολοχαγοῦ, 1 Ἐπιλοχίου, 1 Σιτιστοῦ, 4 Λοχίου, 4 Δεκανέων, 2 Σαλπιγκτῶν 1 ἢ 2 τάξεως, 62 Ὁροφυλάκων 1 ἢ 2 τάξεως.

Αἱ τάξεις τῶν λοχαγῶν τῶν σαλπιγκτῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν ὁρίζονται κατὰ τὸ ἥμισυ 1 καὶ τὸ ἥμισυ 2 τάξεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1852.

---

875. *Ν. ΣΙϛ'. Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐριῶν ναυτικῶν νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν, καὶ Ψαρρῶν διὰ τὰς κατὰ τὸν ἀγῶνα χρηματικὰς θυσίας των.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1853 θέλει χορηγεῖσθαι κατ' ἔτος ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς τὰς ναυτικὰς νήσους Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρρῶν χρηματικὸν ποσὸν οὐχὶ ἔλαττον τῶν διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, ἀπέναντι τῶν αἰτήσεων αὐτῶν διὰ τὰς κατὰ τὸν ἀγῶνα χρηματικὰς θυσίας των· θέλει δὲ ἐκπεσθῆ ἀπὸ τὸ διὰ τοῦ νόμου ὁριστικῶς καταλογισθησόμενον πρὸς αὐτὰς χρέος τοῦ δημοσίου, μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν βηθεισῶν ἀπαιτήσεων ὑπὸ τῆς συστηθησομένης ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸ Ι' Ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς Γ' Σεπτεμβρίου.

2. τὸ ἀνωτέρω ποσὸν, προσδιοριζόμενον κατ' ἔτος διὰ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, θέλει διανέμεσθαι κατὰ μηνιαίας δόσεις εἰς τοὺς δικαιούχους ἀναλόγως τῶν κεφαλαίων ἑκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λογαριασμῶν τῶν θεωρηθέντων ὑπὸ τῆς ἐπὶ Κυβερνήτου συστηθείσης ἐπιτροπῆς.

Τὸ δι' ἕκαστον δικαιοῦχον ἀναλογοῦν ποσὸν μεταβαίνει μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους του.

3. Πᾶσα χορήγησις ἢ σύνταξις διδομένη ἀπέναντι τῶν βηθεισῶν ἀπαιτήσεων δυνάμει Νόμων καὶ Βασ. Διαταγμάτων, παύει ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1853.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ἰανουαρ. 1853.

Ἐκυρώθη τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ.

---

876. *Β. Περὶ σχηματισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς θεραπείαν τῶν χρηματικῶν ἀναγκῶν τῆς γεωργίας καὶ τῶν ἄλλων κλάδων τῆς βιομηχανίας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ διευκολύνωμεν διὰ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τὰ μέσα πρὸς θεραπείαν τῶν χρηματικῶν ἀναγκῶν τῆς γεωργίας καὶ τῶν ἄλλων κλάδων τῆς βιομηχανίας τοῦ ἔθνους. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1.) Σχηματίζεται ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ΚΚ. Α. Μαυρογένους ὡς προέδρου αὐτῆς, Γάτση Μαγγίνα, Σ. Θεοχαροπούλου, Δ. Πλαπούτα, Κ. Προβελεγγίου γερουσιαστῶν, Λ. Καμπουνδούρου, καὶ Α. Γεωργαντᾶ βουλευτῶν, Ν. Σιλιβέργου προέδρου τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, Γ. Λασάγγα συνταγματάρχου τῆς φάλαγγος, Δ.

Λεβίδου διευθυντοῦ τοῦ λογιστηρίου, Ἰωάννου Σούτσου καθηγητοῦ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, Σ. Σπηλιωτάκη ταμιαταρχου, Λουκᾶ Ῥάλλη προέδρου τῆς βιομηχανικῆς ἐπιτροπῆς, Μ. Ῥενιέρη, Μ. Ποτλῆ, καὶ Μ. Παντολέοντος δικηγόρων, Κ. Δουρούτη καὶ Ἐμμ. Τσούχλου ἐμποροκτηματιῶν.

2.) Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει σκεφθῆ καὶ γνωμοδοτήσει περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς θεραπείας τῶν ῥηθεισῶν ἀναγκῶν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ τεθησόμενα εἰς αὐτὴν ζητήματα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰανουαρ. 1853.

---

877 Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Οἴας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον ὅ τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΞΗ' νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Οἴας νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν δημοτικὸν δασμὸν ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν αὐτοῦ εἰσαγομένων σίτου καὶ κριθῆς.

Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται κατὰ τὸ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου π. ε ὑπὸ στοιχ. Η'. ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς δέκα λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου κοιλοῦ σίτου καὶ εἰς πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου κοιλοῦ κριθῆς, θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τέσσαρα ἔτη.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15. Ἰανουαρ. 1853.

---

878 Δ. Περὶ ἑρμηνείας τῆς λέξεως « ἐμπορεύματα.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1851 Ἡμέτερον Διάταγμα δι' οὗ ἐπετράπη εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικὸν δασμὸν εἰς ὕλα τὰ ἐμπορεύματα τὰ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ δήμου εἰσαγόμενα, χάριν τῆς διατηρήσεως τοῦ νοσοκομείου, ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ εἰρημένου δήμου συμπεριέλαβεν ἐν τῇ διατιμήσει, ἣν συνέταξεν, καὶ τοὺς δημοτικοὺς καρποὺς καὶ τὰ ἄλευρα.

Λαβόντες προσέτι ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΞΗ' Νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων πραγματευόμενον περὶ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς, τὰ ἄλευρα καὶ εἰς ἄλλα ἐμπορεύματα, καὶ παρατηροῦντες ὅτι ἐκ τῆς ἐκφράσεως μὲ τὰς λέξεις « εἰς ἄλλα ἐμπορεύματα » ἐπιφερομένης μὲ τὰς λέξεις « δημητριακοὺς καρποὺς καὶ ἄλευρα » ὁ Νόμος περιλαμβάνει ὑπὸ τὴν λέξιν ἐμπορεύματα καὶ τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς καὶ τὰ ἄλευρα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐρμηνεύομεν τὸ ῥηθὲν Διάταγμα ὡς ἑξῆς.

Ὑπὸ τὴν λέξιν « ἐμπορεύματα » δὲν περιλαμβάνονται καὶ οἱ δημητριακοὶ καρποὶ καὶ τὰ ἄλευρα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἰανουαρ. 1853.

---

879. Ν. ΣΙΖ'. Περὶ ἐγγείου φόρου καὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους τοῦ σταφιδοκαρπου τοῦ 1852.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τοῦ σταφιδοκαρποῦ τῆς ἐσοδείας τοῦ ἔτους 1852, ἅστις ἤθελεν ἐξαχθῆ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, θέλει πληρωθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς, εἰς ἣν ἤθελε πωληθῆ εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀσφαλίστρων, τοῦ ναύλου τῶν ξένων τελωνειακῶν δικαιωμάτων, τῆς προμηθείας καὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πωλήσεως κατὰ τὴν συνήθη ἐκκαθάρισιν.

Ἡ ἐκκαθάρισις συντεταγμένη ἐν τάξει καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἐμπόρου πωλητοῦ, θέλει φέρει τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἁρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς καὶ συναδεύ-

μένα μὲ τὰ ἐπίσημα πιστοποιητικὰ τῶν ἀρχείων, βεβαιοῦντα τὴν τιμήν, καθ' ἣν ἐπωλήθη ὁ καρπὸς, καὶ μετὰ τὰς νομίμους ἀποδείξεις τῶν ἐξόδων.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ εἰρημένου σταφιδοκαρποῦ δὲν πληρόνεται κατὰ τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους καταφοράν, τηρουμένων τῶν περὶ μεταφορᾶς διατάξεων τοῦ τελωνιακοῦ νόμου.

2. Ἕκαστος ἔμπορος, ἢ ἰδιοκτήτης, ἄλλων νὰ ἐξαγάγῃ σταφιδοκαρπὸν, ὀφείλει, πρὸ τῆς ἀποπλεύσεως τοῦ πλοίου, νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν τελωνιακὴν ἀρχὴν τὸν λιμένα, εἰς ὃν διευθύνεται τὸ φορτίον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνταποκριτοῦ του, εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ πώλησις, καὶ νὰ δώσῃ συνάλλαγμα ἀξιόχρεον ἐγγύησιν, ὅτι θέλει πληρώσει τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, μέχρι τέλους Ἰουλίου ε. ε. 1853 τὸ βραδύτερον.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ὁ ἐξαχθεὶς σταφιδοκαρπὸς δὲν ἤθελε πωληθῇ ἐν μέρει, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης, ὁ ἔμπορος ἢ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας πιστοποίησιν τῆς ἁρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς, βεβαιοῦσαν τὰ περὶ τούτου, ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν κατὰ πᾶσαν ἐπομένην διμηνίαν μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς πωλήσεως τοῦ καρποῦ, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης ἐμπροθέσμου πιστοποιήσεως, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τετρακοσίων δραχμῶν κατὰ χιλιάδα λιτρῶν.

3. Ἐὰν ὁ ἐξαχθεὶς σταφιδοκαρπὸς ἤθελον ἀπολεσθῇ ἐκ ναυαγίας ἢ ἐξ ἄλλου τινὸς χήματος, ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος πληρόνεται παρὰ τοῦ ἐμπόρου ἢ ἰδιοκτήτου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκκαθαρισθησομένης τιμῆς ἄλλου φορτίου κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἔγγιστα ἐποχὴν ἐξαχθέντος καὶ πωληθέντος εἰς τὴν πόλιν, δι' ἣν ἦτο προωρισμένος ὁ ἀπολεσθείς.

Ἐν περιπτώσει φθορᾶς τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκαρποῦ, καθιστώσης αὐτὸν ἀνεπίδεκτον ὑποτασσόμενον χρήσεως, διὰ νὰ μένῃ ἐξηρτημένος τῆς πληρωμῆς ἐγγείου φόρου καὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους, ἀπαιτεῖται νὰ βεβαιωθῇ ἡ τοιαύτη κατάστασις διὰ δοκιμασίας πραγματογνωμόνων, διοριζομένων παρὰ τῆς ἁρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς, ἥτις ὀφείλει, ἀφοῦ ἐξελέγξῃ τὴν ταυτότητα τοῦ σταφιδοκαρποῦ, νὰ βεβαιώσῃ δι' ἐπισήμου πράξεως τήν τε ταυτότητα καὶ τὴν ἐξαφάνισιν αὐτοῦ.

4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τοῦ σταφιδοκαρποῦ τοῦ παραχθέντος κατὰ τὸ 1851 καὶ μὴ ἐξαχθέντος μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, θέλει πληρωθῇ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμήσεως γενομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελωνιακοῦ νόμου.

5. Ἐν περιπτώσει λαθραίας ἐξαγωγῆς ἢ παραβάσεως τῶν περὶ μεταφορᾶς διατάξεων τοῦ τελωνιακοῦ νόμου, τὸ πληρωτέον ποσὸν θέλει λογίζεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς δραχμῶν ἑξακοσίων κατὰ χιλιάδα λιτρῶν διὰ τὸν σταφιδοκαρπὸν τοῦ 1851 καὶ δραχμῶν τετρακοσίων διὰ τὸν τοῦ 1852.

6. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον θέλει ἐκδώσει τὰς ἀναγκαίας γενικὰς καὶ εἰδικὰς ὁδηγίας πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσιν ὡς πρὸν τὸν σταφιδοκαρπὸν τοῦ 1851 καὶ 1852, ὅστις ἤθελε μεταφερθῇ, ἢ ἐξαχθῇ μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους 1853.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἰανουαρ. 1853.
Ἐκυρώθη τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ.

---

880 Ν. ΣΚ'. Περὶ συστάσεως ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ

Ο Θ Ω Ν κλπ.

ΚΕΦ. Α'. Περὶ τοῦ ταμείου.

1. Συσταίνεται ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ταμεῖον χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς ὁρφυλακῆς καὶ χωροφυλακῆς.»

ΚΕΦ. Β'. Περὶ πόρων τοῦ ταμείου.

2. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τούτου προέρχονται.

α'. Ἐκ τῆς ἐπιβαλλομένης διὰ τοῦ παρόντος νόμου κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς ὁροφυλακῆς καὶ τῆς χωροφυλακῆς, οἱαδήποτε ἂν ᾖ ἡ κατάστασις των, καὶ προσδιοριζομένης εἰς ἓν τοῖς ἑκατόν.

β'. Ἐκ τῶν καταβολῶν τῶν ἐγγάμων ἀξιωματικῶν προσδιοριζομένων διὰ μὲν τοὺς ἤδη ἐγγάμους ὑποδεεστέρους ἀξιωματικοὺς εἰς διακοσίας δραχμάς, διὰ δὲ τοὺς ἀνωτέρους καὶ τοὺς στρατηγοὺς εἰς τριακοσίας δραχμάς, καὶ διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ συνέλθωσιν εἰς γάμον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑποδεεστέρους ἀξιωματικοὺς εἰς τετρακοσίας δραχμάς, καὶ ἀνωτέρους καὶ στρατηγοὺς εἰς πεντακοσίας δραχμάς.

Οἱ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου προβιβασθησόμενοι τὸ πρῶτον εἰς βαθμὸν ἀξιωματικοῦ ἔγγαμοι στρατιωτικοὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὁρισθείσας καταβολὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου συναπτόντων γάμων.

Ὅσοι ἔγγαμοι ὑποδεέστεροι ἀξιωματικοὶ ἤθελον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου προβιβασθῇ εἰς βαθμὸν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, ὀφείλουν νὰ συμπληρώσωσι τὴν διὰ τοὺς ἐγγάμους ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς ὁρισθεῖσαν καταβολήν.

γ'. Ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ μισθοῦ τῶν προβιβαζομένων ἀξιωματικῶν κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τοῦ προβιβασμοῦ συμφώνως μὲ τὰς περὶ ταύτης ὑπαρχούσας διατάξεις.

δ'. Ἐκ τυχόντων δωρημάτων καὶ κληροδοτημάτων.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου.

3. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τούτου εἶναι ἀποκλειστικῶς προσδιωρισμένα εἰς βοήθειαν τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ὁρισθέντων. Πᾶσα ἄλλη διάθεσις αὐτῶν μὴ προβλεπομένη ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον ἀπαγορεύεται.

4. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου διαχωρίζονται παραγωγικῶς παρακατατιθέμενα ἐπὶ τόκῳ εἰς τράπεζαν ἢ τοποθετούμενα εἰς ἀκίνητα κτήματα προσοδοφόρα.

5. Αἱ παρὰ τοῦ ταμείου χορηγούμεναι βοήθειαι λογίζονται κατὰ μῆνα. πληρώνονται δὲ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας.

ΚΕΦ. Δ'. Περὶ ἐξόδων τοῦ ταμείου.

6 Κατὰ τὰ πρῶτα δέκα ἔτη τὸ ταμεῖον δύναται νὰ διαθέτῃ κατ' ἔτος ὑπὲρ τῶν τυχόντων ὀρφανῶν καὶ χηρῶν τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθ. ὁρισθέντων ἀξιωματικῶν μόνον τὸ εἰκοστὸν τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ.

7. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρώτης δεκαετίας τὸ ταμεῖον θέλει διαθέτει ὡς ἀνωτέρω ὁλοκλήρους τοὺς τόκους τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ καὶ τὰ δύο τρίτα τῶν κατὰ τὸ 2 ἄρθρον ἐτησίων εἰσόδων του.

8. Τὸ ἐτήσιον διαθέσιμον ποσὸν θέλει διανέμεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας ἀναλόγως τῆς ποσότητος, τὴν ὁποίαν ἑκάστη χηρεύουσα οἰκογένεια ἀξιωματικοῦ δικαιοῦται νὰ λάβῃ.

9. Βοήθειαι ἀπονέμονται ἓν ἔτος μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς εἰς τὸ 2 ἄρθρον ὁρισθείσης κρατήσεως, κατὰ τὸ ἔτος δὲ τοῦτο οὐδεμία βοήθεια ὀφείλεται.

10. Ἔξοδα διαχειρίσεως παραδέχονται μόνον τὰ ἐκ τῆς τοποθετήσεως τῶν κεφαλαίων.

ΚΕΦ. Ε'. Περὶ δικαιώματος εἰς βοήθειαν

11. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου τούτου ἀποβιωσάντων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς ὁροφυλακῆς καὶ τῆς χωροφυλακῆς ἔχουν δικαιώματα εἰς τὰς χορηγουμένας παρὰ τοῦ ταμείου τούτου βοηθείας, κατὰ τὰ κατωτέρω κανονισθησόμενα, ὁπωσδήποτε ἂν ἐπέλθῃ ὁ θάνατος, καὶ εἰς ὁποιανδήποτε τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένων καταστάσεων ἤθελεν εὑ-

ρεθῇ ὁ ἀξιωματικὸς κατὰ τὴν ἀποβίωσίν του.

12. Ἡ μηνιαία βοήθεια ἑκάστης χηρευούσης οἰκογενείας ἀξιωματικοῦ προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τελευταίου πραγματικοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ.

13. Ὡς οἰκογένεια θεωρεῖται χήρα ἄνευ τέκνων, ἢ μετὰ τέκνων ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως ἢ ἀποβιώσεως τῆς μητρός, ἢ τὸ πλεῖστο ὀρφανά.

14. Ἡ χορηγία τῆς συντάξεως ἐξακολουθεῖ εἰς μὲν τὰς χήρας μέχρι τῆς ἀποβιώσεώς των· εἰς δὲ τὰ ἄῤῥενα ὀρφανὰ μέχρις οὗ τὸ νεώτατον συμπληρώσει τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Εἰς τὰ θήλεα ὀρφανὰ μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

15. Ἐπιφέρουν τὴν παῦσιν τῆς βοηθείας εἰς τὰς χήρας νέος γάμος.

Εἰς τὰ ὀρφανὰ εἰ μὲν ἄῤῥενα, ἐὰν ἀποκατασταθῶσι πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας, εἰ δὲ θήλεα, πρὶν τῆς συμπληρώσεως τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐὰν νυμφευθῶσιν.

16. Αἱ οἰκογένειαι τῶν στερουμένων τοῦ βαθμοῦ των ἀξιωματικῶν διὰ παραιτήσεως ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὰς βοηθείας τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἐν τῷ ά. ἄρθρῳ ὁρισθέντων ἀξιωματικῶν.

17. Αἱ διαζευχθεῖσαι ἢ χωρισθεῖσαι ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης σύζυγοι ἀξιωματικῶν δὲν ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὰς βοηθείας τοῦ ταμείου τούτου, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῶν ἀξιωματικῶν τούτων ἔχουσι δικαίωμα.

ΚΕΦ. ΣΤ'. Περὶ ὅρου τῶν βοηθειῶν.

18. Κατὰ τὰ πρῶτα δέκα ἔτη τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου ὁ μέγιστος ὅρος τῆς βοηθείας ἑκάστης χηρευούσης οἰκογενείας περιορίζεται εἰς τὴν ἀπονεμομένην παρὰ τοῦ νόμου τῶν συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς σύνταξιν εἰς τὰς ἄνευ τέκνων χήρας.

Μόλον τοῦτο κατὰ τὰ πρῶτα ἓξ ἔτη δύναται ποτὲ ἠθελεν εἶναι τὸ διαθέσιμον ἐτήσιον ποσὸν κατὰ τὸ 6 ἄρθρον, ἡ βοήθεια ἑκάστης χηρευούσης οἰκογενείας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο τρίτα τοῦ ἀνωτέρω ὁρισθέντος μεγίστου ὅρου.

19. Μετὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης δεκαετίας ἐπιτρέπεται ἡ ἐπαύξησις τοῦ ὅρου τῶν συντάξεων μέχρι τοῦ διπλασιασμοῦ αὐτοῦ, ἐὰν ἐξαρκῶσιν εἰς τοῦτο οἱ τόκοι τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου, καὶ τὰ δύο τρίτα τῶν κατὰ τὸ 2 ἄρθρ. ἐσόδων αὐτοῦ.

20. Ἂν μετὰ τὸν διπλασιασμὸν τῶν βοηθειῶν μένῃ περίστευμα ἐκ τοῦ κατ' ἔτος ὁρισθέντος διαθεσίμου ποσοῦ κατὰ τὸ 7 ἄρθρον, ἐπιτρέπεται ἡ χορηγία βοηθημάτων πρὸς ἐκπαίδευσιν τέκνων ἢ ἀποκατάστασιν κορασίων ἀποθανόντων ἢ καὶ δυστυχούντων ἀξιωματικῶν.

ΚΕΦ. Ζ'. Περὶ διοικήσεως τοῦ ταμείου.

21. Τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ὁρισθέντων ἀξιωματικῶν διοικεῖται παρὰ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ καὶ διοικητοῦ σώματος, ὡς προέδρου, καὶ ἐκ δύο λοχαγῶν ὡς μελῶν διοριζομένων διὰ Β. Διατάγματος.

Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀντικαθίστανται κατ' ἔτος κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος ἐκ τῆς φρουρᾶς τῆς πρωτευούσης.

22. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει γραμματέα ἕνα ὑπολοχαγὸν ἢ ἀνθυπολοχαγὸν, ἢ οἰκονομικὸν ὁμοιόβαθμον ἀξιωματικόν.

23. Ἡ ἐπιτήρησις τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ἐνεργεῖται δὲ αὕτη διὰ Β. Ἐπιτρόπου, ἔχοντος βαθμὸν ὑπεπιμελητοῦ, καὶ διοριζομένου διὰ Β. Διατάγματος.

Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ὑπουργοῦ ἔχει γνώμην συμβουλευτικήν.

24. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ὡς καὶ ἡ τοῦ Βασιλ. ἐπιτρόπου ἐκτελεῖται παρ' αὐτῶν ἀμισθί.

25. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους δη-

μοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἰσοζύγιον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ταμείου, ὁμοῦ δὲ καὶ ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν λαβόντων βοηθείας ὀρφανῶν καὶ χηρῶν.

ΚΕΦ. Π. Γενικαὶ διατάξεις.

26. Αἱ βοήθειαι τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς ὁροφυλακῆς καὶ τῆς χωροφυλακῆς δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν οὐδὲ παραχωροῦνται, ἀλλ' ἐπιτρέπεται ἀνάλογος μηνιαία κράτησις πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ ὁρισθείσης καταβολῆς, ἐὰν τυχὸν δὲν συνεπλήρωσεν αὐτὴν ὁ σύζυγος ἢ ὁ πατὴρ ἀξιωματικὸς πρὶν ἀποβιώσῃ.

27. Διοικητικὸς κανονισμὸς θέλει κανονίσει τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων, καθὼς καὶ τὰς λοιπὰς διατυπώσεις ἀφαιρώσας τὴν βεβαίωσιν τοῦ δικαιώματος εἰς βοήθειαν, τὴν κύρωσιν τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου καὶ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν, πρὸς δὲ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Βασ. Ἐπιτρόπου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰανουρίου 1853. Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

881. Ν. ΣΚΑ. Περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν, πρεσβυτῶν καὶ συνταξιούχων τῆς φάλαγγος ἔχουσι πρὸς σύνταξιν δικαίωμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς Νόμου, ἐὰν οἱ σύζυγοι ἢ οἱ γονεῖς αὐτῶν κέκτηνται τὰ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, δύναται δὲ ἀντὶ συντάξεως νὰ τοῖς δοθῇ προικοδοτικὸν γραμμάτιον κατὰ τὰ περὶ προικοδοτήσεως τῶν φαλαγγιτῶν νενομοθετημένα, ἀνάλογον τοῦ πραγματικοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου ἢ γονέως αὐτῶν. Τὸ γραμμάτιον τοῦτο διανέμεται καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ κατὰ τοὺς περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ὅρους τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Δικαίωμα ἀπολαμβάνει προικοδοτικοῦ γραμματίου ἡ σύνταξις ἔχουν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 30 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ νόμου περὶ συντάξεως καὶ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω τεθέντας ὅρους καὶ αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς φάλαγγος μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἀποβιωσάντων ἐκ τῶν διαλαμβανομένων ὡς ἀνωτέρω ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος.

2. Ἅπασαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα Νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰανουαρίου 1853. Ἐκυρώθη τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ.

---

882 Ν. ΣΚΒ'. Συμπληρωτικὸς τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τοῦ ἐν ἀργίᾳ τιθεμένου ἀξιωματικοῦ, συμφώνως μὲ τὸ 5 ἄρθρον 5 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν Νόμου, προσδιορίζεται διὰ τοῦ περὶ τούτου Διατάγματος.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν γνωμοδοτήσει τοῦ παρὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν ὁριζομένου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἀπαγορεύει εἰς τοὺς εἰς ἀπόταξιν καὶ εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς των τιθεμένους ἀξιωματικοὺς νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των.

Οἱ παραβαίνοντες τὴν ἀνωτέρω διάταξιν ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Στρατοδικείων καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 228 καὶ ἑπόμενα τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

3. Ὁ ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸν τοῦ σώματός του ὑπὲρ τοὺς ἓξ μῆνας ἀ ξιωματικὸς στερεῖται πασῶν τῶν στρα

τιωτικῶν ἀποδοχῶν του, ὁ δὲ χρόνος τῆς ἀπουσίας ταύτης δὲν λογίζεται χρόνος ὑπηρεσίας.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω διατάξεως οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀπερχόμενοι ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς μάθησιν ἐπιστήμης τινὸς ἢ τέχνης ἀξιωματικοί.

4. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ παράρους Νόμου καὶ εἰς τὰς τοῦ ά. ἄρθρου τοῦ ΡΟΗ Νόμου τῆς 7 Μαρτίου 1851 περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν Νόμου ὑπάγονται καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φάλαγγος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰανουαρίου 1853.
Ἐκυρώθη τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ.

---

883. Ν. Περὶ διαρκείας τῆς ἐν τῷ Βασιλικῷ ναυτικῷ ἢ στρατῷ τῆς ξηρᾶς ὑπηρεσίας τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

1. Οἱ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστελλόμενοι δι' ἐξόδων τοῦ δημοσίου, καὶ τῇ συγκαταθέσει αὐτῶν ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί, ναῦται ἢ στρατιῶται παντὸς ὅπλου, ἢ κλάδου τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ, ἢ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, πρὸς τελειοποίησιν, ἢ ἐκμάθησιν ὡρισμένης ἐπιστήμης, ἢ τέχνης τινὸς ἀναγομένης εἰς τὸ ἐπάγγελμά των, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσι, μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπάνοδόν των, εἰς τὸ Βασιλικὸν ναυτικόν, ἢ εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸν ὀκτὼ ὁλόκληρα ἔτη.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των δὲ ὀφείλουν νὰ δώσωσι τὸν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς νέας ταύτης ὑποχρεώσεως ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ὑπαγόμενοι εἰς τοὺς ναυτικοὺς, ἢ στρατιωτικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἰσχύει ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκπαιδευομένους ἤδη ναυτικοὺς, ἢ στρατιωτικοὺς, οἵτινες ὀφείλουν νὰ δώσωσι τὸν ὡς ἀνωτέρω ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας πρεσβευτικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς.

2. Ἅπαντες οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὸν παρόντα νόμον ὁρισμοὶ καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰανουαρίου 1853.
Ἐκυρώθη τὴν 10 Φεβρουαρίου.

---

884. Δ. Περὶ τακτοποιήσεως τῆς πόλεως Ἀγρινίου καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐφαρμοστέας εἰς τὴν πόλιν ταύτην εὐθυγραμμίας.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν τακτοποίησιν τῆς πόλεως Ἀγρινίου καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐφαρμοστέας εἰς τὴν πόλιν ταύτην εὐθυγραμμίας, ὡς σημειοῦται δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν εἰς τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν χωρογραφικὸν τῆς πόλεως ταύτης σχέδιον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ὀκτωβρ. 1852.

---

885. Γεν. Ὁδηγίαι. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου περὶ ἐξαγωγῆς τῆς σταφίδος Νόμου.

Πρὸς τὰς Διοικητικὰς καὶ Οἰκονομικὰς Ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου καὶ τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρυξενικὰς Ἑλληνικὰς Ἀρχάς.

Κύριοι!

Ἡ ἀπό τινος καιροῦ παρατηρηθεῖσα στάσις τοῦ ἐμπορίου τοῦ σταφιδοκαρπαῦ τοῦ 1852 ἀπήτει νὰ ληφθῶσι προστατευτικά τινα μέτρα, καὶ τὰ μέτρα ταῦτα συγκαιφαλαιοῖ ὁ ἀπὸ 23 τοῦ λήγοντος κυρωθεὶς καὶ δημοσιευθεὶς Νόμος διὰ τοῦ ἄρθρ. 4 τῆς Β. Ἐφημερίδος· ἀντίτυπα δὲ αὐτοῦ πέμπονται πρὸς τὰς Ἀρχάς, αἵτινες εἶναι ἐπιτετραμμέναι τὴν ἐκτέλεσίν του.

Ἐκ τῆς ἁπλῆς μελέτης τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου πᾶς τις δύναται νὰ κατανοήσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου καὶ τὰ μέσα, ἅτινα καθιέρωσε πρὸς ἐπίτευξιν αὐτοῦ· καὶ μολονοτοῦτο συμμορφούμενοι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου καὶ θέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λοντες νὰ προλάθωμεν πᾶσαν ἐνδεχομένην παρεξήγησιν, σπεύδομεν νὰ διαγράψωμεν ἐνταῦθα ὁδηγίας τινας καὶ ἐξηγήσεις ἀναγκαίας πρὸς ἀκριβῆ κατάληψιν τοῦ Νόμου κατά τε τὸ σύνολον αὐτοῦ καὶ τὰ καθέκαστα.

Καὶ ἐν γένει μὲν παρατηροῦμεν, ὅτι διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ Νόμου ἡ Κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ πράξῃ τὰς δυνατὰς εὐκολίας εἰς τοὺς σταφιδοκτήμονας καὶ ἐμπόρους διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ἐν Ἑλλάδι μένοντος σταφιδοκαρποῦ ἐκ τῆς συγκομιδῆς τοῦ 1852. Αἱ εὐκολίαι αὗται συνίστανται εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς προπληρωμῆς τοῦ ἐγγυείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ γίνηται ἡ πληρωμὴ τῶν φόρων τούτων μετὰ τὴν πώλησιν τοῦ σταφιδοκαρποῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκκαθαρίσεως· ὥστε τὸ δημόσιον ὄχι μόνον δὲν ὑποχρεοῖ τοὺς ἐξάγοντας τὸν σταφιδοκαρπὸν κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἀρχὰς τῆς φορολογίας νὰ προπληρώνωσι τοὺς φόρους ἀλλὰ καὶ συμμερίζεται τὴν τύχην αὐτῶν ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιχειρήσεώς των. Τὸ δημόσιον εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην περίστασιν λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ συμμετόχου κατὰ 16 τοῖς 0|0 καὶ τοῦτο διὰ νὰ εὐκολύνῃ ἐκ παντὸς τρόπου τοὺς σταφιδοκτήμονας καὶ σταφιδεμπόρους, στερούμενον εἰς δυσχερεῖς περιστάσεις τοῦ Ταμείου ἑνὸς σημαντικοῦ πόρου καὶ διατρέχον κινδύνους ἐμπορικοὺς ἐναντίον τοῦ προορισμοῦ του. Αἱ θυσίαι αὗται τοῦ δημοσίου ἐπιβάλλουσι τὸ καθῆκον εἰς ἐκείνους, χάριν τῶν ὁποίων γίνανται, τοῦ ν' ἀνταποκριθῶσι μὲ ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν, μὲ ὅλην τὴν καλὴν πίστιν, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ὅλοι θέλουν φιλοτιμηθῆ νὰ δικαιώσωσι τὰς δικαίας ταύτας προσδοκίας τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ εἰσχωρήσῃ καὶ ἐνταῦθα κατάχρησις, ἐπειδὴ ἐκτὸς τούτου ἡ κατάχρησις εἶναι συνήθης ὅπου δὲν ὑπάρχει σπουδαία ἐπαγρύπνησις καὶ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῶν διαφόρων διατάξεων τοῦ Νόμου ἐκ μέρους τῶν λειτουργῶν τοῦ δημοσίου, προσκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν εἰς τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τῶν ἐφεξῆς ὁδηγιῶν, ἑκάστης ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν ἰδιαιτέρων της καθηκόντων.

Α'. Καθήκοντα τῶν Διοικητικῶν καὶ Τελωνιακῶν Ἀρχῶν.

1. Κατὰ πᾶσαν φόρτωσιν πλοίου ἐπὶ μεταφορᾷ ἡ ἐξαγωγῇ αἱ ἁρμόδιαι Διοικητικαὶ, Τελωνιακαὶ καὶ λοιπαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ ἔκτακτοι ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σταφιδοκαρποῦ ἐπιτηρηταὶ, ὅπου τοιοῦτοι ὑπάρχουσι, θέλουν συμμορφοῦσθαι ἀκριβῶς μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1852 καὶ ὑπ' ἀριθ. 36,905 ὁδηγιῶν μας.

2. Μετὰ τὴν ἐπὶ ἐξαγωγῇ φόρτωσιν τοῦ πλοίου ἡ Τελωνιακὴ Ἀρχὴ ὀφείλει ἀφ' οὗ λάβῃ παρὰ τοῦ φορτωτοῦ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Νόμου δήλωσιν ἔγγραφον, νὰ λάβῃ καὶ τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἐγγύησιν, συντεταγμένην κατὰ τὸν ὑπ' στοιχ. Α'. τύπον, κατόπιν δὲ τούτων θέλει ἐφοδιάσει τὸν πλοίαρχον μὲ τακτικὴν δηλωτικὴν ἐξαγωγῆς, τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ φορτωτοῦ νὰ παρουσιάσῃ πρὸ τῆς ἐκφορτώσεως εἰς τὴν προξενικὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος, εἰς ὃν θέλει ἀποβιβάσει τὸ φορτίον.

Ἐὰν οἱ φορτωταὶ ἦναι πλειότεροι, ἡ Τελωνιακὴ Ἀρχὴ θέλει ἀπαιτεῖ παρ' ἑκάστου αὐτῶν χωριστὴν ἐγγύησιν.

Τὰ ἐγγυητικὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ ὑπογράφωνται ἀπὸ ἐμπόρους ἀξιοχρέους, ἐὰν οἱ φορτωταὶ ἦναι ἔμποροι· ἐὰν δὲ οἱ φορτωταὶ ἦναι κτηματίαι ὀφείλουν καὶ οὗτοι νὰ προσφέρωσιν ἐγγυητὰς ἐμπόρους καὶ ὅταν τοῦτο ἦναι ἀδύνατον, ὑποχρεοῦνται νὰ δώσωσι κτηματικὴν ἐγγύησιν ἐπὶ συμβολαιογράφου ἀξίας ἀνωτέρας καθ' ἓν τρίτον τοὐλάχιστον τῆς ὡς ἔγγιστα ὑπολογιζομένης ποσότητος τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ ἐξαγωγικοῦ δικαιώματος, παρέχοντες διὰ τῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως εἰς τὸ Δημόσιον τὸ δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐγγύησιν ταύτην κτημά-

των τὴν ὁποίαν ὀφείλει ἡ ἁρμοδία Τελωνιακὴ Ἀρχὴ νὰ ἐνεργήσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου ὑπὸ προσωπικὴν αὐτῆς εὐθύνην. Ἐὰν τὸ ὑπολογιζόμενον ποσὸν τῶν φόρων ἦναι σημαντικὸν καὶ οἱ φορτωταὶ ἔμποροι, ἡ ἐγγύησις πρέπει νὰ δίδηται ἀλληλεγγύως ἀπὸ δύο ἢ καὶ πλειοτέρους ἐμπόρους εἰς τρόπον, ὥστε ἡ ἐγγύησις ἑκάστου νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προτιμᾷ ὁ φορτωτὴς ἔμπορος νὰ δώσῃ ἀνάλογον κτηματικὴν ἐγγύησιν.

Ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου ἐφελκύομεν ἰδίως τὴν προσοχὴν τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, καὶ καθιστῶμεν αὐτὰς προσωπικῶς ὑπευθύνους διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν.

Διὰ νὰ μὴ προέρχηται δὲ ὡς ἐκ τῆς ἐγγυοδοσίας ἀναβολὴ εἰς τὸν ἀπόπλουν τῶν ἤδη φορτωμένων πλοίων ὀφείλουσιν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ συνεννοούμεναι παντοτε μὲ τὰς διοικητικὰς, νὰ τακτοποιῶσι τὰ τῆς ἐγγυήσεως μὲ τὴν φορτωτὴν καὶ πρὶν ἢ γένῃ ἔναρξις τῆς φορτώσεως.

Ἀνάλογοι ἐγγυήσεις πρέπει νὰ λαμβάνωνται καὶ ὁσάκις πρόκειται περὶ μεταφορᾶς σταφιδοκαρπου ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου.

Εὐθὺς μετὰ τὴν φόρτωσιν ἑκάστου πλοίου ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον περίληψιν ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς ἐξαγωγῆς συντεταγμένην κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Β. δεῖγμα.

3. Ἅμα παρουσιασθῇ εἰς τὴν τελωναικὴν ἀρχὴν τακτικὴ ἐκκαθάρισις φορτίου τινὸς συντεταγμένη καὶ ἐπικυρωμένη παρὰ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ νόμου, ὀφείλει νὰ ὑπολογίσῃ ἀμέσως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐκ καθορισθέντος ποσοῦ τῆς πωλήσεως τόν τε ἔγγειον φόρον καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος, καὶ νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸν τελώνην κατάστασιν εἰσπρακτέων χωριστὰ διὰ τὸν ἐγγειον φόρον καὶ χωριστὰ διὰ τὸ τελώνιον, διὰ νὰ φροντίσῃ οὗτος νὰ ἐνεργήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὴν εἴσπραξιν κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν μέχρι τέλους Ἰουλίου ὁ φορτωτὴς δὲν προσαγάγει εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν τακτικὴν ἐκκαθάρισιν ἢ πιστοποίησιν τῆς ἁρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς βεβαιοῦσαν, ὅτι δὲν ἐπωλήθη ὁ σταφιδοκαρπὸς, ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ὑπολογίσῃ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τετρακοσίων δραχμῶν κατὰ χιλιάδα λιτρῶν, καὶ νὰ παραπέμψῃ ὡς ἀνωτέρω εἰς τὸν τοπάρχην τὰς ἀναγκαίας καταστάσεις εἰσπρακτέων.

Τοῦτο αὐτὸ θέλει πράξει καὶ ἐὰν μετὰ τὴν λῆξιν μιᾶς ἐκ τῶν ἑπομένων ἁρμηνιῶν δὲν προσαγάγῃ ὁ φορτωτὴς τὴν ἀπαιτου ἔνην πιστοποίησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου.

Εἰς ἑκατέραν δὲ τῶν περιπτώσεων ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ θέλει ἀναφέρει καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, μνημονεύουσα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀναφορᾶς, δι' ἧς ἀπέστειλε τὴν κατὰ τὸν τελευταῖον παράγραφο τοῦ ἄρθρου 2 τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν περίληψιν.

4. Ὁσάκις ἐνεργεῖται μεταφορὰ σταφιδοκαρποῦ ἐντὸς τοῦ Κράτους ἡ ἁρμοδία τελωνιακὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐφαρμόζῃ ἀκριβῶς τὰς περὶ μεταφορᾶς διατάξεις τοῦ τελωνιακοῦ Νόμου. Ἀλλ' ἐὰν παρέλθῃ ἑπτὰ ματσίῳ ἡ τεθεῖσα πρὸς ἐμφάνισιν τῆς ἀμίτου λυσεγγυήσεως προθεσμία, ὀφείλει νὰ καταλογίζῃ εἰς βάρος τοῦ φορτωτοῦ τόν τε ἔγγειον φόρον καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου, παραπέμπων εἰς τὸν Ταμίαν τὰς ἀναγκαίας καταστάσεις εἰσπρακτέων καὶ ἀναφέρων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἅμα φθάσῃ εἰς λιμένα τινὰ πλοῖον μεταφέρον σταφιδοκαρπὸν ἡ ἁρμοδία Τελωνιακὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ μὴν ἐκδώσῃ τὴν λυσεγγύησιν εἰμὴ ἀφ' οὗ ἀκριβῶς ἐκπληρωθῶσιν αἱ περὶ μεταφορᾶς διατάξεις τοῦ Τελωνιακοῦ Νόμου.

Ἐὰν ὅμως εὑρεθῇ τὸ φορτίον πλειότερον ἢ ἐλαττότερον τοῦ δηλωθέντος ποσοῦ,

ἡ Τελωνιακὴ Ἀρχὴ θέλει ἐφαρμόζει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ προκειμένου Νόμου συνδυασμένον μὲ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Τελωνιακοῦ διὰ τὸ ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον ποσὸν, καὶ θέλει παραπέμπει εἰς τὸν Ταμίαν τὰς ἀναγκαίας καταστάσεις εἰσπρακτέων ἀναφέρουσα καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

5. Διὰ τοῦ ἄρθρ. 5. ὁ Νομοθέτης καθιεροῖ ἐξαιρετικὰς διατάξεις καὶ περὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ τοῦ ἐκ τῆς συγκομιδῆς τοῦ 1851, ὅστις ἤθελεν ἐξαχθῆ μετὰ τὴν τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου. Ἐπειδὴ ἦτο δύσκολον νὰ συνταχθῆ πρωτόκολλον ἰδίως περὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ τούτου καθὸ μὴ ἀποτελοῦντος μεγάλην ποσότητα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λάβωσι χώραν πολλαὶ ἀγοροπωλησίαι. στοιχεῖον ἀπαραίτητον πρὸς καταρτισμὸν πρωτοκόλλου τιμῆς· ἐπειδὴ ἐξ ἄλλου μέρους δὲν ἦτο δίκαιον νὰ ὑπαχθῆ καὶ οὗτος εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ νέου σταφιδοκαρποῦ, ὁ Νόμος ὑπέβαλεν αὐ ὀν εἰς τὸ μέτρον τῆς συνήθους ἐκτιμήσεως τῶν ἐξαγομένων ἄλλων προϊόντων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλει πληρωθῆ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα Ὀφείλουσιν ἑπο ἑνως αἱ ἁρμόδιαι τελωνιακαὶ ἀρχαὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσι μήπως ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ σταφιδοκαρποῦ τοῦ 1852 ἐξαχθῆ καὶ σταφιδοκαρπὸς τοῦ 1851, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πρέπει ἀμέσως νὰ συνεν οηθῶσι μὲ τὰς Διοικητικὰς Ἀρχὰς διὰ νὰ ἦναι εἰς ἀκριβῆ καὶ πλήρη γνῶσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑπολειπομένου τοιούτου σταφιδοκαρποῦ εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν, τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἐμπόρου, εἰς ὃν ἀνήκει, καὶ τῶν ἀποθηκῶν εἰς ἃς εὑρίσκεται ἐναποταμιευμένος. Ὀφείλουσι δὲ καὶ αἱ Διοικητικαὶ Ἀρχὲ νὰ πληροφορηθῶσιν ἀμέσως περὶ αὐτοῦ τούτου, νὰ λάβωσιν ὅλα τὰ νόμιμα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου εἰδοποιοῦσαι ἐγκαίρως καὶ περὶ πάντων τὰς ἁρμοδίας Τελωνιακὰς Ἀρχάς.

Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐκτίμησιν αἱ Τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχήν των εἰς τὴν δικαίαν βεβαίωσιν τῶν φόρων καὶ τὴν εἰσπρᾶξιν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Τελωνιακοῦ νόμου. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν αἱ Διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἤθελον νὰ διορίσωσιν ἐπιδιαιτητὴν, ἡ ἐκλογὴ των πρέπει νὰ περιέλθῃ εἰς πρόσωπον προφέρον ὅλας τὰς ἐγγυήσεις.

Ὁσάκις πρόκειται περὶ μεταφορᾶς τοιούτου σταφιδοκαρποῦ πρεπει νὰ διαπραγθῶσιν αὐστηρῶς αἱ περὶ μεταφορᾶς διατάξεις τοῦ Τελωνιακοῦ Νόμου.

Β'. Καθήκοντα τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν.

6. Ἅμα φθάσῃ ἐξ Ἑλλάδος πλοῖον φορτίον σταφιδοκαρποῦ εἰς τὸν λιμένα ὅπου ἐδρεύει Ἑλληνικὴ προξενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει αὕτη νὰ παραλάβῃ τὸ ἀνὰ χεῖρας τοῦ πλοιάρχου δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς, καὶ νὰ ἐπιτηρῇ δι' ἀντιπροσώπου της, ὅπου τὸ θεωρήσει ἀναγκαῖον, εἰς τὴν ἐκφόρτωσιν, διὰ νὰ πληροφορῆται ἐὰν τὸ φορτίον ἦναι σύμφωνον μὲ τὸ δηλωτικὸν καὶ ἐξακριβοῦσα τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ παραλήπτου ὡς καὶ τὴν ἀποθήκην ἢ τὰς ἀποθήκας, ἐν αἷς ἀποταμιεύεται ὁ σταφιδοκαρπὸς, νὰ κρατῇ εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἤθελεν εὑρεθῆ τὸ φορτίον πλειότερον τοῦ δεδηλωμένου, θέλει καταγγέλλει μὲ τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

7. Ὀφείλει νὰ ἐνερ ᾗ ἑκάστοτε ἐρευνας διὰ νὰ βεβαιοῦται ἐὰν τὰ φθάσαντα εἰς τὴν περιφέρειάν της φορτία ἐπωλήθησαν ἐν μέρει ἢ καθ' ὁλοκληρίαν καὶ εἰς ποίας τιμάς· ἅμα δὲ πληροφορηθῇ ὅτι ἐπωλήθησαν ἓν ἢ πλειότερα φορτία θέλει προσκαλεῖ τὸν παραλήπτην νὰ ὑποβάλῃ ἀναβολῆς τὴν τακτικὴν ἐκκαθάρισιν, συνωδευμένην μὲ ὅλα τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Νόμου ἐγγραφα, καὶ ταῦτα εἶναι ἡ φορτωτικὴ, ἡ ἀπόδειξις τῆς ἄφορτείας, τὰ πιστοποιητικὰ τῶν μετρητῶν καὶ οἱ νόμιμοι ἀποδείξεις τῶν λοιπῶν συνήθων ἐξόδων. Ἀκούσασα δὲ τ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐκκαθάρισιν δὲν θέλει τὴν ἐπικυρωῖ. εἰμὴ ἀφ' οὗ τὴν ἐ ελ γξῃ καὶ πεισθῇ ἐξ ὧν ἔσχεν ἤδη ἐρευνῶν, ὅτι εἶναι ἀκριβ ς κατὰ πάντα καὶ περιέχει τὰ ἐκπιπτόμενα μόνα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ Νόμου δικαιώματα καὶ ἔξοδα. Ἐν περιπτώσει ὅμως, καθ' ἣν ἤθελε παρατηρήσει ὅτι ἡ ἐκκαθάρισις περιέχει ἄλλα παρὰ τὰ συνήθη εἰς τὸν τόπον τῆς καταναλώσεως ἔξοδα, ἢ πλειότερα τῶν πραγματικῶν, θέλει ἐπικυροῖ τὴν ἐκκαθάρισιν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν μὴ νομίμων. Ἡ ἐπικύρωσις θέλει συντάττεσθαι κατὰ τὴν ἑξῆς διατύπωσιν.

«Ἡ παροῦσα ἐκκαθάρισις ἀφορῶσα τὸ ... (Πατρῶν, Αἰγίου κλπ.) ἀποσταλὲν ὑπὸ τοῦ φορτωτοῦ . . .

εἰς τὸν (ἐνταῦθα) ἔμπορον . . . . . φορτίον σταφιδοκαρποῦ ἐκ λιτρῶν ἐνετικῶν . . . κατὰ τὸ ὑπ' ἀρθ. . . . Δηλωτικὸν τοῦ Τελωνίου (Πατρῶν κλπ.) θεωρηθεῖσα καὶ ἐξελεγχθεῖσα παρ' ἡμῶν ἐπικυροῦται διὰ τὸ καθαρὸν ποσὸν δραχμῶν . . . (ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς). »

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν ἑκάστης ἐκκαθαρίσεως ἡ Πρυξενικὴ ἀρχὴ θέλει στέλλει ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

8. Ἐὰν τὸ ἀνῆκον εἰς ἕκαστον φορτωτὴν ποσὸν σταφιδοκαρποῦ δὲν ἤθελε πωληθῇ μέχρι τέλους Ἰουλίου τ. ε. καὶ ὁ παραλήπτης ἔμπορος ἤθελεν ἀπαιτήσει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου πιστοποίησιν, ἡ Προξενικὴ ἀρχὴ μετὰ προηγουμένην ἀκριβῆ ἔρευναν ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ τοιαύτην, σημειοῦσα ἐν αὐτῇ καὶ τὸ ἕως τότε πωληθὲν ποσὸν σταφιδοκαρποῦ, καὶ τὰς τιμάς, καθ' ἃς ἐγένετο ἡ πώλησις

Παρόμοιαν πιστοποιητικὸν θέλει ἐκδίδει ἡ Προξενικὴ ἀρχὴ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ παραλήπτου καὶ κατὰ πᾶσαν ἑπομένην διμηνίαν μέχρις οὗ ὁ σταφιδοκαρπὸς πωληθῇ ὁλοσχερῶς.

9. Ἐν γένει ἀνατίθεται εἰς τὴν Προξενικὴν ἀρχὴν ἡ φροντὶς τοῦ νὰ λαμβάνῃ τὰ πλέον κατάλληλα μέτρα διὰ νὰ πληροφορῆται τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου τῆς σταφίδος καὶ τὰς ἀπαιτουμένας δι' ἕκαστον φορτίον Ἑλληνικοῦ σταφιδοκαρποῦ λεπτομερείας, ὄχι μόνον διὰ νὰ δύναται οὕτω νὰ ἐξελέγχῃ πιστῶς καὶ ταχέως τὰς ἐκκαθαρίσεις τῆς πωλήσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ εἰδοποιῇ ἐγκαίρως τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν περί τε τῆς κινήσεως ἐν γένει τοῦ ἐμπορίου τούτου καὶ περὶ τῶν ἀφορωσῶν ἕκαστον φορτίον ἰδίων περιστάσεων. Ἰδίως δὲ θέλει ἐπαγρυπνεῖ μήπως πωληθέντος ἤδη τοῦ μεγάτου μέρους ἑνὸς φορτίου ὁ ἔχων συμφέρον παραλήπτης διατηρῇ ἀπώλητον τὸ ὑπόλοιπον μικρὸν μέρος τοῦ σταφιδοκαρποῦ μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀναβάλλῃ ἐπ' ἄπειρον τὴν παρουσίασιν τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ νὰ ὑποστερῇ οὕτω τὸ Δημόσιον τῶν νομίμων δικαιωμάτων του. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Προξενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει ἀφ' ἑνὸς νὰ λαμβάνῃ ὅλα τὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ καταγγέλλῃ τὴν πρᾶξιν ταύτην εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Κοιναὶ διδηγίαι.

10. Κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Νόμου ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος θέλει πληρώνεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ, ὅστις ἤθελεν ἀπολεσθῇ ἐκ ναυαγίας ἢ ἄλλου ἀτυχήματος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ μὲν φορτωτὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ προσαγάγῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἁρμοδίαν Τελωνιακὴν ἀρχὴν τὰς ἀναγκαίας ἐκθέσεις ἀτυχήματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου, ἡ δὲ Τελωνιακὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ ὁποία εἶναι ἡ ἐκκαθάρισις ἄλλου φορτίου κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἐγγύτατα ἐποχὴν ἐξ οὗ ἐθέντος καὶ πωληθέντος εἰς τὴν πόλιν, δι' ἣν ἦτ ν προωρισμένος ὁ ἀπολεσθείς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς ἐκκαθαρίσεως θέλει ὑπολογίσει τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ τελώνιον, καὶ παραπέμψει εἰς τὸν Ταμίαν τὰς ἀναγκαίας καταστάσεις, ἀναφέρουσα καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον· ἀλλ' ἐὰν τοιαύτη ἐκκαθάρισις δὲν ἔλθῃ τυχὸν ὑπάρχει ὁ Τε-

λώνης ὀφείλει νὰ ἀναγγείλῃ ἀμέσως τὰ περὶ τούτου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐκδίδῃ τὰς ἀνηκούσας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας.

Ἡ δὲ Προξενικὴ ἀρχή, παρὰ τῆς ὁποίας ἤθελε ζητηθῇ ἡ σύνταξις ἐκθέσεως ἀτυχήματος ὀφείλει πρὶν ἢ ἐκδώσῃ ταύτην νὰ ἐνεργῇ τὰς κατὰ Νόμον ἐρεύνας μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα.

44. Ἐὰν ποσότης τις σταφιδοκάρπου ἢ εἶδος πάθει ἐντελῆ φθορὰν εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ παντελῶς ἄχρηστος, ἡ ἀρμοδία Προξενικὴ Ἀρχὴ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἔχοντος συμφέρον ὀφείλει νὰ διορίσῃ τοὺς ἀναγκαίους πραγματογνώμονας, οἵτινες ἀφ' οὗ ὁρκισθῶσι θέλουν ἐξετάσει ἐπὶ τόπου τὴν κατάστασιν αὐτοῦ καὶ διὰ πράξεως των θέλουν βεβαιώσει ὅτι εἶναι ἀνεπίδεκτος πάσης χρήσεως καὶ πρέπει νὰ ἐξαφανισθῇ. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης πράξεως ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς αὐστηρὰς ἐρεύνας καὶ μόνον ἀφοῦ βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ φθαρεὶς σταφιδοκάρπος εἶναι Ἑλληνικὸς καὶ ἐκ τῆς ἐσοδείας τοῦ 1851, ὅτι ὁ παριστανόμενος ὡς ἰδιοκτήτης αὐτοῦ εἶναι ἀληθῶς τοιοῦτος καὶ ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προκειμένου Νόμου, καὶ τέλος ὅτι ὁ σταφιδοκάρπος οὗτος ἐξηφανίσθη εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ ἦναι δυνατὸν νὰ γενῇ οἱαδήποτε αὐτοῦ χρῆσις, θέλει ἐκδώσει ἐπίσης ἀν πράξιν βεβαιοῦσαν τὰ περὶ τῆς ταυτότητος καὶ ἐξαφανίσεως τοῦ σταφιδοκάρπου καὶ μνημονεύουσαν χρονικῶς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων γενομένης πράξεως, τὸ ποσὸν τοῦ ἐξαφανισθέντος σταφιδοκάρπου, τὸ ὄνομα τοῦ ὑρτωταῦ τοῦ πλοιάρχου καὶ παραλήπτου καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ δηλωτικοῦ τῆς Τελων. Ἐλλ. ἀρχῆς, ὅτ' οὗ συναδείσεται τὸ ὑρτεῖον. Τὴν πρᾶξιν ταύτην θέλει παραδώσει ἡ προξενικὴ ἀρχὴ εἰς ὃν ἀνήκει συνοδευομένην μὲ ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῶν πραγματογνωμόνων καὶ πιστοποιητικὸν τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς περὶ τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος σταφιδοκάρπου· ὅτε

φείλει δὲ νὰ ἀναγγείλῃ τὰ περὶ τούτου εἰς περιλήψει καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἡ δὲ ἁρμοδία τελωνιακὴ ἀρχὴ ἀφοῦ λάβῃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα θέλει νὰ ὑποβάλει μέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον καὶ θέλει περιμένει τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ περὶ τῆς ἐν γένει ἢ ἐπὶ μέρει λύσεως τῆς δοθείσης ἐπὶ τοῦ φορτίου ἐγγυήσεως.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἄρθρων τοῦ Νόμου δὲν ἔχομεν νὰ δώσωμεν κομμίαν διασάφησιν καθ' ὅτι ταῦτα εἶναι σαφῆ. Μόνον καλοῦμεν μολοντοῦτο τὴν προσοχὴν τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 11 ἐν περιπτώσει λαθραίας ἐξαγωγῆς ἢ παραβάσεως τῶν περὶ μεταφορᾶς διατάξεων τοῦ Τελωνιακοῦ Νόμου. Δὲν θεωροῦμεν δὲ πάρεργον νὰ παρατηρήσωμεν συνάμα εἰς αὐτὰς ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ Νόμου λήγει τὴν 20 Ἰουλίου ε.ε. καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς 21 αὐτοῦ πᾶσα μεταφορὰ ἢ ἐξαγωγὴ σταφιδοκάρπου ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τελωνολογίας τῶν προϊόντων τῆς, ἧς τοῦ 1853 Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰανουαρ. 1853.

---

886. Δ. Περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑποθέσεων·

Ἀκούοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) 1850 συνομολογηθεῖσαν Ἐν Ἀθήναις ταχυδρομικὴν σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας·

Θεωροῦντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1998 ἀπὸ 2 (14) τοῦ μηνὸς κοινοποίησιν τῆς Καισαροβασιλικῆς Αὐστριακῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, γενομένην σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 22 τῆς μνησθείσης ἀνωτέρω ταχυδρομικῆς συμβάσεως πρὸς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν Ἡμετέρων ταχυδρομείων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἡ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

ὡς τὴν Τοσκάνην διευθυνομένη διὰ τῆς Ἀγγλίας ἀλληλογραφία καθόσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀνήκοντος ταχυδρομικοῦ τέλους ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ § ά τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1854 Ἡμετέρου Διατάγματος.

2. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ μνησθέντος ἀνωτέρω Ἡμετέρου Διατάγματος μένουν καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ αὐτοῦ μέρη ἐν ἰσχύει.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Φεβρουαρ. 1853.

---

887 Δ. *Περὶ προβιβασμοῦ τοῦ δήμου Αἰδηψίων εἰς τὴν β'. τάξιν τῶν δήμων.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων καὶ τὸ ἄρθρον 40 περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμων καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Αἰδηψίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ξηροχωρίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ μέχρι τοῦδε γ'. τάξεως δῆμος Αἰδηψίων προβιβάζεται εἰς τὴν β'. τάξιν τῶν δήμων, ὡς ἔχων ἤδη πληθυσμὸν ψυχῶν 2185 κατὰ τὸν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16 φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντα πίνακα τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους τοῦ ἔτους 1851.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Νοεμβρ. 1852.

---

888 Δ. *Περὶ προβιβασμοῦ τοῦ δήμου Κορώνης εἰς τὴν β'. τάξιν τῶν δήμων.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων καὶ τὸ ἄρθρ. 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμων, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Κορώνης καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Πυλίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ὁ μέχρι τοῦδε γ'. τάξεως δῆμος Κορώνης προβιβάζεται εἰς τὴν β'. τάξιν τῶν δήμων, ὡς ἔχων πληθυσμὸν ψυχῶν 2053 κατὰ τὸν διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 16 φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντα πίνακα τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους τοῦ ἔτους 1851.

---

889 ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ.

Περὶ ἐκουσίας ἢ καταναγκαστικῆς πωλήσεως πλοίων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς τῆς Ἑλλάδος Ἀρχάς.

Πολλοὶ ἐξ ὑμῶν ἤρμήνευσαν καὶ ἐφήρμοσαν ἐπὶ πάσης πωλήσεως πλοίου ἐκουσίου ἢ ἀναγκαστικῆς καὶ τὰ δύω συναμφότερα ἄρθρα 20 καὶ 22 τῆς προξενικῆς διατιμήσεως ἔχοντα οὕτω·

20. Ἐκκαθάρισις ἢ πώλησις πλοίου καὶ πραγματειῶν 1 1/2 τοῖς 0/0 ἐπὶ τὴν ποσότητα τὴν προκύψασαν ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ τὴν πώλησιν.

22. Πρᾶξις ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως πλοίου δρ. χ. 12.

Τὸ Ὑπουργεῖον λαβὸν ἐσχάτως ἀφορμὴν νὰ ἐξετάσῃ σπουδαιότερον τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀνεγνώρισεν ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν Ὑπουργείων τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἡ παρὰ τῶν προξένων διδομένη ἑρμηνεία ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν διαληφθέντων δύω ἄρθρων τῆς προξενικῆς διατιμήσεως. Προσκαλεῖσθε ἑπομένως νὰ κάμνητε τοῦ λοιποῦ πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν δύω τούτων ἄρθρων τὴν ἑξῆς διάκρισιν.

Ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ ἀναγκαστικῆς πωλήσεως πλοίου θέλει ἐφαρμόζεσθαι μόνον τὸ ἄρθρον 20, ἐὰν δὲ περὶ ἐκουσίου, τὸ ἄρθρον 22, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν εἰσπράττηται δὶς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πώλησιν διπλοῦν τέλος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Φεβρουαρ. 1853.

---

890 Δ. *Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως Σπάρτης.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ

Δημόσιο Κεντρικό Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Αἱ εἰς Σπάρτην γενόμεναι ἑβδομαδιαῖαι ἀγοραὶ ὡς καὶ αἱ ἡμερησίαι πωλήσεις τῶν ἐδωδίμων θ' ἀπολαύουν τοῦ λαιποῦ λαμβάνει χώραν ὁριστικῶς καὶ ἀμεταστρέπτως ἐπὶ τῆς μεγάλης τῆς πόλεως ταύτης πλατείας.

Ἐπὶ τούτῳ ἐπιτρέπομεν ὥστε ἡ δημοτικὴ τῆς πόλεως ταύτης ἀρχὴ νὰ ἐγείρῃ τὰς ἀναγκαίας πρὸς πώλησιν τῶν ἐδωδίμων ἀποθήκας κατὰ τὸ συνυποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου, ἐμφαῖνον τὸν τρόπον, καθ' ὃν θέλει καταρτισθῆ ἡ περὶ ἧς πρόκειται πλατεία.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Οκτωβρ. 1852.

---

891 Δ περὶ ἐλευθεροκοινωνίας τῶν διερχομένων τὸ στενὸν τῆς Πρεβέζης πλοίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν γεωγραφικὴν τῆς Πρεβέζης θέσιν.

Θεωροῦντες ὅτι πάντα τὰ διερχόμενα τὸ στενὸν τῆς Πρεβέζης πλοῖα ἀναγκάζονται ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἵνα προσορίζωνται ἐκεῖ διὰ νὰ ἐπιθεωρῶνται τὰ ναυτιλιακὰ αὐτῶν ἔγγραφα· ἡ δὲ ἀνάγκασις δὲν ἐπεκτείνεται εἰς συγκοινωνίαν τινὰ μὲ τὸν τόπον· οἱ δὲ ἐλθεύοντες ἐκεῖ πρόξενοι ἐπιτηροῦσιν ἕκαστος τὸ καθ' ἑαυτὸν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς συγκοινωνίας καὶ βεβαιοῦσι τοῦτο ἐπὶ τῶν ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων ἢ τῶν ἀδειῶν ἀκτοπλοΐας.

Θεωροῦντες πρὸς τούτοις ὅτι ἡ παροῦσα κατάστασις τῆς ὑγείας ἐν τῇ ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ δὲν ἀπαιτεῖ τὴν ἐφαρμογὴν αὐστηρῶν, ὡς πρότερον, ὑγειονομικῶν μέτρων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὰ διερχόμενα τὸ στενὸν τῆς Πρεβέζης πλοῖα, προσορμιζόμενα δὲ ἐξ ἀνάγκης τῆς τοῦ λιμένος αὐτῆς, θέλουσιν εἶσθαι δεκτὰ εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν ἐν τοῖς λιμέσι τοῦ Ἡμετέρου Κράτους, ὅταν ἐπὶ τῆς γειονομικῆς αὐτῶν πιστοποιήσεως ἢ τῆς ἀδείας ἀκτοπλοΐας ὑπάρχῃ ἔγγραφος βεβαίωσις τοῦ σχετικοῦ πρόξενου, ὅτι ὁ τόπος ἐκεῖνος χαίρει ἄκραν ὑγείαν, καὶ ὅτι τὸ πλοῖον δὲν συνεκοινώνησε μετ' αὐτοῦ, οὔτε ἀμέσως, οὔτε ἐμμέσως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἀπριλίου 1853.

---

892 Δ. περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ναυπλίας εἰς Ἄργος ἀγούσης ἐθνικῆς ὁδοῦ

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1852 Ἡμετέρου Β Διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Εἰς τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀνωτέρω Βασ. Διατάγματος ἐπιβαλλόμενα εἰς τοὺς ὑποζυγίους διόδια ἐπὶ τῆς ἐκ Ναυπλίας εἰς Ἄργος καὶ τ' ἀνάπαλιν ἀγούσης ἐθνικῆς ὁδοῦ, ὑποβάλλονται καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ὑποζύγια τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ 1 ἐδάφιον τοῦ 23 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1852. ΣΤ', περὶ ὁδοποιΐας Νόμου.

2. Ὁ κατὰ τὸ 23 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ Νόμου τριετὴς ἐνοίκιον πληρώνεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ε ς 6 ἴσας δόσεις, ὧν ἡ πρώτη προκατ' ἄλλεται ἅμα καινοπουθῇ ἡ ἔγκρισις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνός.

3. Ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοπρασίας τῆς ἐνοικιάσεως ἰσχύουσιν αἱ διατυπώσεις τοῦ περὶ δημοπρασιῶν τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων Ἡμετέρου Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἀπριλίου 1853.

---

893 Δ. περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν γραμματέων τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ ἐγγυοδοσίας

τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1836 βασιλικὸν Ἡμῶν Διάταγμα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἀπερασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

Οἱ γραμματεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ὡς πόλογοι εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὴν τετρακοσιόδραχμον πίστωσιν τοῦ παρ' αὐτῶν διαχειριζομένου χαρτοσήμου ὑποχρεοῦνται νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν, εἴτε κτηματικὴν, εἴτε χρηματικὴν καὶ κτηματικὴν ἐν ἀξίας ἴσης μὲ τὴν εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκουσαν μερίδα ἐκ τῆς πιστώσεως πλέον τοῦ ἑνὸς τρίτου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, χρηματικὴν δὲ ἴσην μὲ τὴν εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκουσαν μερίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαρτίου 1853.

---

804. *Ν. ΚΣε'. περὶ μεταφορᾶς τῶν διὰ συντάξεις πιστώσεων τοῦ 1853 τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων εἰς τὸ τῶν Οἰκονομικῶν.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Μεταφέρονται εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ 1853 τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον Γ'. αἱ ἐν τοῖς εἰδικοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων ἐνδιάκλα δανόμεναι πιστώσεις διὰ πληρωμὴν συντάξεων τοῦ 1853, τηρουμένης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 121 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ΣΙΒ'. Νόμου ὁριζομένης διατάξεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Ἀπριλίου 1853.
Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

805. *Ν. ΣΚΖ. περὶ παραχωρήσεως κτημάτων πρὸς τὸν ὀθωμανὸν Μέτον Ὀστὰ Μπραχόπουλον, καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Ξαλιχὸν Βελῆ Μπαρτζελιώτου*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Εἰς τὸν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι διαμείναντα μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, καὶ ὑπηρετήσαντα ἐν καιρῷ τοῦ πολέμου παρὰ τοῖς ἑλληνικοῖς στρατοπέδοις ὡς χειρουργὸν Μέτον Ὀστὰ Μπραχόπουλον καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Ξαλιχὸν Βελῆ Μπαρτζελιώτου θέλουν ἀποδοθῆ παρὰ τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Τριφυλλίας ἰδιοκτήτων αὐτῶν κτημάτων, ᾧ' ὅσων ἤθελον ἀποδειχθῆ, ὅτι ἀνῆκον πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἰς ἕνα τῶν ἀνωτέρω δύω ἀτόμων, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴν ἔχωσιν ἀπαίτησίν τινα ἀποζημιώσεως διὰ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν, ἢ διὰ συμβάσαν εἰς αὐτὰ βλάβην ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος μέχρι τῆς πρὸς αὐτοὺς παραχωρήσεως τῶν κτημάτων τ' ἀκόλουθα.

1. Ἡ ἐν Κυπαρισσίᾳ ὑπὸ τῶν ἰδίων κατεχομένη καὶ κατοικουμένη οἰκία.

2. Τὸ ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως εἰς Θέσιν Κουρομπραΐμη ἐρείπιον οἰκίας συνιστάμενον ἐκ πεντακοσίων περίπου μέτρων.

3. Τὸ ἐντὸς τῆς ἰδίας πόλεως ἐρείπιον ἑνὸς ἐργαστηρίου.

4. Τὸ κατὰ τὴν θέσιν Κορμὰ τῆς Κυπαρισσίας ἐρείπιον ἐλαιοτριβίου τὸ λεγόμενον τοῦ Καράκη.

5. Τὸ κατὰ τὴν θέσιν Τελαπίνα τῆς Κυπαρισσίας περιβόλιον συνιστάμενον ἐκ δύω περίπου στρεμμάτων.

6. Ἡ ὑπὸ τῶν ἰδίων κατεχομένη κατὰ τὴν θέσιν Τυροῦ σταφιδάμπελος συνισταμένη ἐκ τριῶν περίπου στρεμμάτων.

7. Αἱ δύω κατὰ τὰ Ψιλιαρὰ τοῦ δήμου Ἐράνης κείμεναι ἀμπελοι ἐκ στρεμμάτων πέντε περίπου.

8 Οἱ ἑξῆς ἀγροί· α) Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Μαῦσγα τῆς Κυπαρισσίας ἐκ στρεμμάτων τριῶν περίπου· β) Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Κυπαρισσάκια ἢ Ἀραβαριαῖς ἐκ στρεμμάτων πέντε περίπου· γ) Ὁ κατὰ τὴν Θέσιν Πέτρα ἐκ στρεμμάτων δέκα περίπου· δ) Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Μπάρτζα ἐκ στρεμμάτων ἓξ περίπου.

2. Ἐὰν σὺν τοῖς ἀνωτέρω κτήμασιν εἶχον καὶ ἐλαιόδενδρα, θέλουσιν ἀποδοθῆ ἐξ αὐτῶν μέχρις ἑκατὸν πεντήκοντα εἰς τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν θέλει προσδιορίσει τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ἐὰν

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ταῦτα κεῖνται εἰς διάφορα μέρη.

3. Ὅσα τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐλαιοδένδρων ἤθελον τύχει τριακονταετῶς ἐνοικιασμένα, μεταβαίνουσι καὶ ταῦτα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Μέτου Μπραχοπούλου καὶ τῆς συζύγου του, ἀναλαμβανόντων αὐτῶν τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν δένδρων τούτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραχωρήσεως μέχρι τῆς λήξεως τῆς τριακονταετίας.

4. Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2, τοῦ παρόντος νόμου κτημάτων τοῦ Μέτου Μπραχοπούλου καὶ τῆς συζύγου του, θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς περὶ νεοφύτων νενομισμένας διατάξεις.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἀπριλίου 1853.
Ἐκυρώθη τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ.

---

896. Δ. περὶ συστάσεως ναυτικοῦ νοσοκομείου καὶ φαρμακείου ἐν τῷ Βασ. ναυσταθμῷ.

ΟΘΩΝ λκπ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως ναυτικοῦ νοσοκομείου παρὰ τῷ Ἡμετέρῳ Βασ. ναυστάθμῳ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Συσταίνεται παρὰ τῷ Ἡμετέρῳ Β. ναυστάθμῳ ναυτικὸν νοσοκομεῖον καὶ φαρμακεῖον.

2. Τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ θέλει σύγκειται ἐξ 1 Ἰατροῦ ά. τάξεως, ἐπιμελητοῦ τοῦ νοσοκομείου μὲ μισθὸν δραχ. διακοσίων· 1 Ὑποφαρμακοπ. β'. τάξεως μὲ δραχ. ἑκατόν· 1 Οἰκονόμου μὲ δραχ. ὀγδοήκοντα· 1 Ἀρχ νοσοκόμου δραχ. ἑξήκοντα· 1 Νοσοκόμου δραχ. τεσσαράκοντα· 1 Μαγείρου δραχ. τεσσαράκοντα.

3. Ἡ ἐνικύσιος ἀπαιτουμένη δαπάνη διά τε τὴν μισθοδοσίαν καὶ λοιπὴν ὑπηρεσίαν τοῦ νοσοκομείου καὶ φαρμακείου, θέλει συμπεριληφθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1853, στηριζομένης τῆς μισθοδοσίας εἰς τὸν παρόντα διοργανισμόν.

4. Ἰδιαίτερος κανονισμὸς, ἐγκριθησόμενος παρ' Ἡμῶν, θέλει κανονίσει τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναυτικοῦ νοσοκομείου καὶ φαρμακείου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Λὺγούστου 185[illegible].

---

897. Ν. ΣΚΗ'. Περὶ ναυτικῶν συντάξεων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὡς ναυτικαὶ συντάξεις προσδιορίζονται διὰ τοῦ παρόντος νόμου αἱ ἑξῆς·

Σύνταξις ἀποστρατείας,
Σύνταξις ἀποτάξεως,
Σύνταξις χηρῶν καὶ ὀρφανῶν·

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ συντάξεως τῆς ἀποστρατείας.

2. Ἡ ἀποστρατευτικὴ σύνταξις χορηγεῖται·

ά. Διὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν.
β'. Διὰ τραύματα ἢ νοσήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἀποστρατευτικῆς συντάξεως διὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ δικαιώματος εἰς σύνταξιν.

3. Ἀποκτῶσι δικαίωμα συντάξεως διὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν·

ά. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ λοιποὶ παντὸς βαθμοῦ ναυτικοὶ, μὲ ἃ συμπληρώσωσι συνεχοσιπέντε τοὐλάχιστον ἐτῶν ἐνεργητικῆς κατὰ τὸν νόμον ὑπηρεσίας·

β'. Οἱ ἰατροὶ, καὶ οἱ λογιστικοὶ καὶ λοιποὶ, τοῦ ναυτικοῦ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται, καὶ οἱ εἰς τὰ στρατιωτικὰ διωργανισμένα ναυτικὰ σώματα καταταγμένοι, μετὰ συμπλήρωσιν τριάκοντα ἐτῶν τοιαύτης ὑπηρεσίας.

Τούτων ὁ εἰς σύνταξιν ἀπαιτούμενος χρόνος τῆς ὑπηρεσίας ἐξισοῦται μὲ τὸν ἀνωτέρω (ἐδαφ. ά) ῥηθέντα τῶν ναυτικῶν, ἐὰν ὑπηρετήσωσιν ἓξ ἔτη ἐπὶ πλοίων.

4. Ὁ πρὸς δικαίωμα συντάξεως ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας ἔχεται ἀπὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ δεκάτου ἑβδόμου ἔτους τῆς ἡλικίας συμπεπληρωμένου.

5. Ὁ χρόνος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀπὸ τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς εἰς τὸ ναυτικὸν μετεβαινόντων καὶ καταταχθησομένων, συναριθμεῖται μὲ τὸν τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, ὑπολογιζόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμου.

Μετὰ συμπλήρωσιν ὅμως ἓξ ἐτῶν ὑπηρεσίας ἐπὶ πλοίων ἡ ῥηθεῖσα στρατιωτικὴ των ὑπηρεσία θεωρεῖται καὶ αὕτη, ὡς ναυτική, καὶ ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμου.

6. Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας λογίζεται ὁ διπλάσιος χρόνος τῶν κατὰ θάλασσαν καὶ κατὰ ξηρὰν ἐκστρατειῶν ἐν καιρῷ πολέμου, καὶ ὁ χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας, ἐὰν αὕτη συνέβη κατὰ πόλεμον καὶ ὁ αἰχμαλωτισθεὶς ἀποδεδειγμένως ἐξεπλήρωσε τὸ τῆς ὑπηνης καθῆκον.

Ὁ δὲ χρόνος τῆ ὑπηρεσίας ἐπὶ πλοίων συλλλητηρίων (bâtiments armés en course), καὶ ὅ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς τοιαύτην περίπτωσιν λογίζεται ἐπηυξημένος κατὰ τὸ ἥμισυ.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ὁρισμὸς τῆς συντάξεως.

7. Οἱ συμπληρώσαντες κατὰ τὰς τεθείσας βάσεις τὸν παρέχοντα δικαίωμα συντάξεως ἐλάχιστον χρόνον, ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς συντάξεως.

Ἕκαστον δὲ ἔτος ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὸν τεθέντα ἐλάχιστον χρόνον αὐξάνει τὴν σύνταξιν κατὰ τὸ εἰκοστημόριον τῆς μεταξὺ τοῦ ἐλαχίστου καὶ τοῦ μεγίστου ὅρου ἀποχῆς.

Τὸ εἰς τὸν μέγιστον ὅρον δικαίωμα ἀποκτᾶται οὕτως, ὑπὸ μὲν τῶν ναυτικῶν μετὰ συμπλήρωσιν τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν ὑπηρεσίας, ὑπὸ δὲ τῶν λοιπῶν μετὰ συμπλήρωσιν ὑπηρεσίας πεντήκοντα ἐτῶν.

8. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως εἶναι ἀνάλογον τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀποστρατευομένου, καταφαίνεται δὲ εἰς τὸν προσηρτημένον εἰς τὸν παρόντα νόμον πίνακα.

Ἐάν τις ὅμως αἰτήσῃ τὴν εἰς κατάστασιν ἀποστρατείας μετάθεσίν του, πρὶν ὑπηρετήσῃ δύο τοὐλάχιστον πλήρη ἔτη μὲ τὸν βαθμόν, τὸν ὁποῖον φέρει, ἅτε τὴν ἀποστράτευσιν ἐξαιτεῖται, τὸ ποσὸν τῆς συντάξεώς του θέλει εἶσθαι ἀνάλογον τοῦ ἀμέσως κατωτέρω βαθμοῦ.

9. Ἡ ἀποστρατευτικὴ σύνταξις παντὸς ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ, ὑπερετήσαντος ἐν ἐ εργείᾳ δεκαπέντε ἔτη μὲ τὸν αὐτὸν βαθμόν, αὐξάνεται κατὰ τὸ περαπτημόριον αὐτῆς. καὶ ἂν ἤθελον ἔχει κεκτημένον τὸ εἰς τὸ μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἀποστρατευτικῆς συντάξεως διὰ τραύματα ἢ νοσήματα.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ δικαιώματος εἰς σύνταξιν.

10. Ἔχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀποστρατείας διὰ τραύματα ἢ νοσήματα, οἱ δεινῶς καὶ ἀνιάτως τραυματισθέντες ἢ νοσήσαντες, ἐὰν ἐτραυματίσθησαν κατὰ πόλεμον, ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας, ἢ ἐνόσησαν ἐκ τῶν κακουχιῶν αὐτῆς καὶ τῶν τυχαίων συμβαμάτων.

11. Οἱ οὕτω παθόντες ἔχουσιν ἄμεσον δικαίωμα εἰς σύνταξιν, ἐὰν τὰ παθήματα ἐπέφερον τὴν τύρλωσιν, ἢ τὸν ἀκρωτηριασμόν, ἢ τὴν παντελῆ ἀχρηστίαν ἑνὸς ἢ πλειόνων μελῶν.

12. Τὰ ἐλαφρότερα τραύματα ἢ νοσήματα δὲν παρέχουσι δικαίωμα συντάξεως, ἐὰν δὲν καθιστῶσι·

α'. Τὸν μὲν ἀξιωματικὸν, ἢ ἄλλον τούτου ἰσόβαθμον ὑπάλληλον, ἀνίκανον πρὸς περαιτέρω ὑπηρεσίαν.

β'. Πάντα δὲ ἄλλον τοῦ ἀξιωματικοῦ κατώτερον, ἀνίκανον οὐ μόνον πρὸς περαιτέρω ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐργασίαν, δυναμένην νὰ παράσχῃ εἰς αὐτὸν τὰ πρὸς ζωὴν ἀναγκαῖα.

13. Τὰ αἴτια, τὸ εἶδος, καὶ αἱ συν-

πειαι τῶν τραυμάτων ἢ νοσημάτων δικαιολογοῦνται κατὰ τοὺς ὁρισθησομένους διὰ Β. Διατάγματος τύπους ἐντὸς προθεσμιῶν, ὁρισθησομένων διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος.

ΤΜΗΜΑ Β'. Ὁρισμὸς τῆς συντάξεως.

14. Ὡς σύνταξις τῶν ὑποστάντων τελείαν τύφλωσιν, ἢ ἀκρωτηριασμὸν ἢ παντελῆ ἀχρηστίαν δύο μελῶν, ὁρίζεται ὁ μέγιστος ὅρος τῆς διὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν συντάξεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας.

15. Ὡς σύνταξις τῶν ὑποστάντων ἀκρωτηριασμὸν ἢ παντελῆ ἀχρηστίαν ἑνὸς μόνου μέλους, ἢ βλάβην τινὰ ἀποδεδειγμένην ἰσοδύναμον, ὁρίζεται ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς διὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν συντάξεως, ἀνεξαρτήτως καὶ οὗτος τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας.

Ἕκαστον δὲ ἔτος ὑπηρεσίας προγενέστερον τῶν παθημάτων, ἢ μεταγενέστερον αὐξάνει τὴν σύνταξιν κατὰ τὸ εἰκοστημόριον τῆς μεταξὺ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου καὶ τοῦ μιγίστου διαφορᾶς.

Ὁ μέγιστος ὅρος τῆς συντάξεως ἀποκτᾶται οὕτω μετὰ εἰκοσαετῆ ὑπηρεσίαν.

16. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς διὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν συντάξεως ὁρίζεται καὶ ὡς σύνταξις τῶν ὑποστάντων τραύματα ἢ νοσήματα, προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12, ἀλλ αὕτη δὲν αὐξάνεται, ὡς ὁρίζει καὶ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, εἰμὴ δὶ ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας ὑπερβαῖνον διὰ μὲν τοὺς ναυτικοὺς τὸ εἰκοστὸν ἔτος συμπεπληρωμένον, διὰ δὲ τοὺς λαιποὺς τὸ εἰκοστὸν πέμπτον.

Ἔχουσιν οὕτω κεκτημένην τὸ εἰς τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως δικαίωμα, ἐὰν, πρὶν τραυματισθῶσιν, ἢ νοσήσωσιν, ἀριθμῶσιν οἱ μὲν ναυτικοὶ τεσσαράκοντα οἱ δὲ λαιποὶ τεσσαράκοντα πέντε ἔτη ὑπηρεσίας.

17. Τὸ ποσὸν τῆς ἀποστρατευτικῆς συντάξεως διὰ τραύματα ἢ νοσήματα ὁρίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9, ἀλλ' εἶναι πάντοτε, ἀνάλογα τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀποστρατευομένου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ ἀποτακτικῆς συντάξεως.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ δικαιώματος εἰς σύνταξιν.

18. Οἱ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποστρατευτικῆς συντάξεως μήπω ἀποκτήσαντες ἀξιωματικοὶ καὶ ἰσόβαθμοι αὐτῶν ὑπάλληλοι ἔχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀποτάξεως ἐὰν συνεπλήρωσαν τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς ὁριζόμενον χρόνον ναυτικῆς ὑπηρεσίας.

19. Ὁ πρὸς σύνταξιν ἀποτάξεως ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας, ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διαταξεις τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6, ὡς καὶ ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς ἀποστρατευτικὴν σύνταξιν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ὁρισμὸς τῆς συντάξεως.

20. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ τούτων ἰσόβαθμοι ὑπάλληλοι, ἀποτασσόμενοι πρὸ συμπληρώσωσιν οἱ μὲν ναυτικοὶ δέκα ἔτη, οἱ δὲ λοιποὶ δεκαοκτὼ ἐτῶν ὑπηρεσίας, ἀπολαμβάνουσιν ὡς σύνταξιν τὰ δύο τρίτημόρια τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς ἀποστρατευτικῆς συντάξεως τοῦ βαθμοῦ τῶν ἐπὶ χρόνον ἴσον τοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ διατριβέντος· ἀποτασσόμενοι δὲ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοσούτων ἐτῶν ὑπηρεσίας ἀπολαμβάνουσι τὴν αὐτὴν σύνταξιν καὶ βίωσις.

Οὐδέποτε μεταβαίνει ἡ ἀποτακτικὴ σύνταξις εἰς χήρας ἢ ὀρφανά.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ συντάξεως χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ δικαιώματος εἰς σύνταξιν.

21. Ἔχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν βίσιον, ἐὰν δὲν συνέλθωσιν εἰς δεύτερον γάμον.

α. Αἱ χῆραι τῶν ἐν μάχῃ φονευθέντων ἢ ἀπολεσθέντων περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιταγμένης ὑπηρεσίας·

β'. Αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ πλοίων, ἐὰν ὁ θάνατος προῆλθεν ἀπὸ συμβεβηκότος πολέμου, ἢ συνεπεί-

πεταδοτοῦ νοσήματος ἢ ἐνδημικοῦ, εἰς ὃ ἐχρεώθησαν ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων των.

γ'. Αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων συνεπείᾳ τραυμάτων, συμβάντων κατὰ πόλεμον ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθη πρὶν τῶν τραυμάτων.

Τὰ αἴτια, τὸ εἶδος καὶ αἱ συνέπειαι τῶν τραυμάτων ἀποδεικνύονται κατὰ τοὺς ὑποβησομένους διὰ Βασ. Διατάγματος τύπους ἐντὸς προθεσμιῶν, ὁρισθησομένων διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος·

δ'. Αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων ἐν ἐνεργείᾳ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθη ἓν τοὐλάχιστον ἔτος, πρὶν παύσωσιν οἱ ζῶντες τῶν τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας ἑνὸς ἢ πλειοτέρων τέκνων ὑπαρχόντων, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθη πρὶν τῆς παύσεως ταύτης ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου.

22. Εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου περιπτώσεις οὐδεὶς γάμος παρέχει δικαίωμα συντάξεως, μὴ πρὸ ἰσῶν τῶν περὶ νυμφεύσεως τῶν ναυτικῶν εἰδικῶν διατάξεων.

23. Αἱ χῆραι τῶν ἀποθνησκόντων ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἢ ἐν χωρισμῷ ἀπὸ τραπέζης καὶ κλίνης, δὲν ἔχουσι δικαίωμα συντάξεως, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀνήλικα τέκνα.

ΤΜΗΜΑ Β'. Ὁρισμὸς τῆς συντάξεως.

24. Ὡς σύνταξις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 21 ὀνομαζομένων χηρῶν ὁρίζεται, εἰμὲν ὑπάρχωσιν ἓν ἢ πλείονα ἀνήλικα τέκνα, τὸ τριτημόριον τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀποθανόντος συζύγου ἀναλογούσης ἀποστρατευτικῆς συντάξεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας του, εἰ δὲ τὰ τέκνα εἶναι ἀνήλικα ἢ αἱ χῆραι ἄτεκνοι, τὸ τεταρτημόριον.

25. Εἰς τὴν σύνταξιν τῶν χηρῶν συμπεριλαμβάνονται καὶ ἡ τῶν ἀνηλίκων τέκνων, ἀποτελοῦσα τὸ ἥμισυ ὁλοκλήρου τῆς συντάξεως, ὅσα καὶ ἂν ὦσι τὸν ἀριθμόν.

Ἐν περιπτώσει δευτέρου γάμου ἡ θανάτου τῆς χήρας, ἡ ἐὰν ὑπάγηται αὕτη εἰς τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 23 κατηγορίαν, τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὴν μέρος τῆς συντάξεως, ἢ τὸ πρὸς ἀπολαυὴν αὐτοῦ δικαίωμα μεταβαίνει εἰς τὰ ἀνήλικα τέκνα.

Εἰς τοιαύτην δὲ περίπτωσιν τὰ ἀνήλικα τέκνα λαμβάνουσιν ὁλόκληρον τὴν σύνταξιν ἄχρις οὗ τὸ νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἔλθῃ εἰς νόμιμον ἡλικίαν μεταβαινούσης τῆς μερίδος ἑκάστου ἐνηλικιουμένου ἢ ἀποθνήσκοντος εἰς τὰ μένοντα ἀνήλικα.

Ἡ εἰς τὸν θάνατον ἢ τὴν ἐνηλικίωσιν τῶν τέκνων ἐπιζήσασα συνταξιοῦχος χήρα ἀπολαμβάνει ἐφ' ὅσον δὲν συνέλθῃ εἰς δεύτερον γάμον, τὸ τεταρτημόριον τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀποθανόντος συζύγου της συντάξεως.

Τὰ θήλεα τέκνα ἐπέχουσι τόπον ἀνηλίκων ἀρρένων, ἄχρις οὗ ἀποκατασταθῶσι, συνελθόντα εἰς γάμον.

ΜΕΡΟΣ Δ'. ΤΜΗΜΑ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

26. Αἱ πρὸς ἀμοιβὴν ἐξόχων ἢ ἐκτάκτων ὑπηρεσιῶν μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἀπονεμόμεναι συντάξεις, προσδιορίζονται ἑκάστοτε δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

27. Αἱ ναυτικαὶ συντάξεις εἶναι προσωπικαὶ καὶ ἰσόβιοι, καταλογίζονται δὲ εἰς τὰ δημόσια χρέη, καὶ πληρόνονται ὑπὸ τοῦ ταμείου τοῦ κράτους.

28. Ἡ σύνταξις ἢ τὸ πρὸς ἀπολαυὴν αὐτῆς δικαίωμα διακόπτεται· α.) Ἐν περιπτώσει καταδίκης εἰς ποινὴν ἐγκληματικὴν ἢ εἰς ποινὴν πλημμελήματος, προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836, ἐνόσῳ διαρκεῖ ἡ ποινή· β'. Ἕνεκα ἀποβολῆς τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαγενείας, ἐνόσῳ ἡ ἀποβολὴ αὕτη διαρκεῖ· γ'. Ἕνεκα διαμονῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Βασιλέως.

29. Πᾶσα αἴτησις περὶ ἀπολαυῆς ναυτικῆς συντάξεως γίνεται κατὰ τοὺς ναυ-

Ναυτικῶν, ὅστις ὀφείλει νὰ ὁρίσῃ τὴν σύνταξιν, καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς δύω τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς αἰτήσεως, τὰς βάσεις καθ' ἃς ἡ σύνταξις ὡρίσθη. τούτου δὲ μὴ τελεσθέντος, ἢ ἐὰν αἱ βάσεις τοῦ ὁρισμοῦ δὲν ἦναι ὀρθαί, δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ καταφύγωσιν εἰς τα δικαστήρια.

30. Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀπονεμόμεναι συντάξεις, καὶ ἡ καθιστερουμένη πληρωμὴ των εἶναι ἀπαραχώρητοι καὶ ἀκατάσχετοι, ἐκτὸς πρὸς διατροφὴν συζύγου, τέκνων ἢ γονέων.

ΤΜΗΜΑ Β. Καταληκτικαὶ διατάξεις.

31. Αἱ πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων εἰς ναυτικοὺς ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις μένουσιν, ἐν ὅσῳ ζῶσιν οἱ συνταξιοῦχοι, ἀμετάβλητοι, τηρουμένων μόνον τῶν περὶ διακοπῆς τῆς συντάξεως διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Μετὰ τὸν θάνατον τῶν συνταξιούχων αἱ χῆραι αὐτῶν καὶ τὰ ἀνήλικα ὀρφανά, τότε μόνον ἔχουσι δικαίωμα συντάξεως, ὅταν οἱ ἀποθανόντες, λογιζόμενοι ἐν ἐνεργητικῇ ὑπηρεσίᾳ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἤθελον ἔχει κεκτημένου τὸ εἰς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατάξεις.

Αἱ ἔχουσαι οὕτω δικαίωμα συντάξεως χῆραι λογίζονται ὡς χῆραι ἀποστρατευθέντων, καὶ ὑπάγονται εἰς ὅ,τι ὁ παρὼν νόμος περὶ τοιούτων χηρῶν προβλέπει.

32. Αἱ πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ Βασ. διαταγμάτων εἰς χήρας ναυτικῶν ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις λογίζονται, ὅπως ἔχουσιν, ὡς συντάξεις χορηγούμεναι εἰς χήρας ἀποστρατευθέντων ὑπάγονται δὲ ἄλλως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

33. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ἀνήλικα ὀρφανὰ τῶν μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ Συντάγματος ἀποθανόντων, μὴ συνταξιούχων, καὶ αἱ χῆραι καὶ τὰ ἀνήλικα τῶν μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀποθανόντων συνταξιούχων, τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις δὲν ἐριθῆλθεν εἰς τὰς οἰκογενείας των, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐξαιρουμένης τῆς ἀφορώσης τὸν τὸ δικαίωμα ἀποστρατευτικῆς συντάξεως ἀπαιτούμενον χρόνον, ἐλαττουμένου εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν κατὰ δέκα.

34. Ἅπασαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἀπριλίου 1883.

Ἐκυρώθη τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ.

---

897. Ν. ΣΛ'. Περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων.

Ο ΘΩΝ κλπ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ ἰχθυοτροφεῖα, θυννεῖα, ἰχθυοτρόφοι ποταμοὶ καὶ λίμναι, ἰχθυοτρόφα ὕδατα, κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, θέλουν διατίθεσθαι ἐπὶ δημοπρασίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ διὰ μονοετοῦς ἢ πολυετοῦς ἐνοικιάσεως μὴ ὑπερβαινούσης τὰ δώδεκα ἔτη, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κλπ. ἀπὸ 3 Μαρτίου 1839 Νόμου, λαμβάνοντος πλήρη ἰσχὺν διὰ τὸ μέλλον, καθόσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα.

Ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς τῶν ἐτησίων δόσεων, κανονίζεται διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ῥηθέντος Νόμου διακηρύξεως τῆς δημοπρασίας.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐνοικιάσεως ὁρίζεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν δημοπρασίαν ἑνὸς καὶ πλειοτέρων ἐκ τῶν ἀνωτέρω κτημάτων δὲν γίνωσι ποσῶς προσφοραί, ἢ γενόμεναι θεωρηθῶσιν ἀσύμφοροι, ἡ κατὰ τὸ ἀνῆκον ἔτος διοίκησις καὶ διαχείρισις αὐτῶν θέλει ἐνεργεῖσθαι δι' ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων διοριζομένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει οἱ ἐπιστάται καὶ φύλακ

θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται, καὶ ὁρκίζονται τὸν διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὡρισμένον ὅρκον ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων οἰκονομικῶν ἐφόρων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1853.

Ἐκυρώθη αὐθημερόν.

---

898. *Ν. ΣΛΒ. Καθυστερούντων ἐξ ἐνοικιάσεως προερχομένων.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου· α') ἐξ ἐνοικιάσεως ἀμέσων δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν φόρων καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1844, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου· β') ἐκ μονοετῶν καὶ πολυετῶν ἐνοικιάσεων ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐνοικίασις ἔληξε μέχρι τέλους τοῦ 1851, χορηγεῖται προθεσμία δώδεκα ἐτῶν πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους των, διαιρουμένου εἰς δώδεκα ἐτησίους δόσεις.

Ἑκάστη τῶν δόσεων πληρώνεται ἄνευ τόκου τὴν 31 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους, διὰ πᾶσαν ὅμως καθυστέρησιν πληρώνεται τόκος ὑπερημερίας 8 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος.

2. Ὡς χρέος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀφειλετῶν θεωρεῖται τὸ κεφάλαιον τὸ ὁποῖον ὑπολείπεται, ἀφοῦ αἱ τυχὸν προγενέστεραι μὲν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, μὴ ὑπαγόμεναι δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παλαιῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου ἀπαιτηταὶ πιστώσεις αὐτῶν, συμψηφισθῶσι μὲ τὸ ὅλον τοῦ χρέους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἁρμοδίων τόκων.

Ἐὰν δὲ γενομένου συμψηφισμοῦ προκύψῃ ὑπόλοιπον χρέους μεγαλήτερον τοῦ τρὸ τοῦ συμψηφισμοῦ ὀφειλομένου κεφαλαίου, τὸ πλεονάζον ἀρίεται εἰς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Οἱ ὀφειλέται τοῦ δημοσίου, οἵτινες δὲν εἶναι συνάμα καὶ πιστωταὶ, ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τῶν καθυστερούντων τόκων.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῶν τίτλων τοῦ δημοσίου ἐκ περιστάσεως οἱασδήποτε, ἐὰν μὲν ἐγένετο καταβολή τις ἐκούσιος, ἡ ἀναγκαστικὴ εἴσπραξις ἀπέναντι τοῦ χρέους τὸ ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον εἶναι ἀπαιτητόν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βιβλίων τῶν εἰσπρακτέων, ἢ τῶν λογαριασμῶν τῶν ταμιῶν, εἰς ἃ ἀντίαν δὲ περιπτωσιντὸ χρέος ἀποδεικνύεται ὡσαύτως, διὰ τῶν αὐτῶν βιβλίων ἢ λογαριασμῶν, ἐν τῇ τελευταίᾳ ὅμως περιπτώσει ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὀφειλέτην ἡ διὰ τῶν νομίμων μέσων ἀπόδειξις τοῦ ἐναντίου, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν κρίσιν τῶν δικαστηρίων ἐναπόκειται νὰ συγχωρῆται καὶ τὸ μέταν τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως.

4. Οἱ θέλοντες ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὀφειλετῶν νὰ μεθέξωσι τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλουσιν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, α') Νὰ ὑπογράψωσι καὶ παραδώσωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας τῶν δόσεων, καὶ β') Νὰ προσφέρωσι κτήματα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης, ἀξίας ὑπερβαινούσης τὸ χρέος μίαν καθ' ἓν τρίτον.

Ἐὰν ὅμως πίστωσίς τις τοῦ ὀφειλέτου πηγάζουσα μὲν ἐξ ἐποχῆς προγενεστέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, μὴ ὑπαγομένη δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παλαιῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου, καταστασθῇ ἀπαιτητὴ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ πράξεων, ἢ καταστᾶσα πρότερον ἀπαιτητὴ παρουσιασθῇ μετὰ ταῦτα, τὸ χρέος ἐκκαθαρίζεται ἐκ νέου ἐνεργουμένου τοῦ συμψηφισμοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὁριζόμενα· ἐκδιδομένων δὲ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου νέων ὁμολογιῶν, αἱ προεκδοθεῖσαι ἀκυροῦνται.

Οὐδεὶς τῶν ὀφειλετῶν ἀπαλλάττεται τῆς καταδιώξεως, πρὶν ἢ συμμορφωθῇ μὲ τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαταξεις.

5. Οἱ ὀφειλέται, τῶν ὁποίων τὰ κτήματα κατακυρωθέντα εἰς τὸ δημόσιον δὲν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐπαλλοτριώθησαν, δύνανται ν' ἀναλάβωσιν αὐτὰ εἰς τὴν κυριότητά των εἰς ἣν εὑρίσκονται κατάστασιν, ἐὰν ἀναδεχθῶσι τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀπότισιν τοῦ ποσοῦ, ἐφ' ᾧ τὰ κτήματα κατεκυρώθησαν εἰς τὸ δημόσιον. Ὅρα δ' ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐνοικιασμένα, θέλουν ἀναλάβει αὐτὰ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐνοικιάσεως, λογιζομένου πρὸς ὄφελος αὐτῶν τοῦ τυχὸν συμπεφωνημένου ἐνοικίου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁμολογιῶν.

6. Φυλαγγιτικὰ ἢ ναυτικὰ γραμμάτια, εἴτε ἐξεδόθησαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὀφειλέτου εἴτε περιῆλθον εἰς τὴν κυριότητά του, κληρονομικῷ δικαιώματι, εἴτε μετεβιβάσθησαν εἰς αὐτὸν οἱῳδήτινι ἄλλῳ νομίμῳ τρόπῳ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν, ἢ παρὰ τῶν κληρονόμων του, εἶναι δεκτὰ εἰς τὴν ἐξόφλησιν ἑκάστης δόσεως κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον αὐτῆς, καθ' ὁλοκληρίαν δὲ, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης προτιμήσῃ νὰ ἐξοφλήσῃ διὰ μιᾶς καὶ τὰς δώδεκα δόσεις.

7. Τὰ πρὸς τοὺς ὀφειλέτας ἐνοικιαστὰς χορηγούμενα διὰ τοῦ παρόντος νόμου εὐεργετήματα ἐπεκτείνονται, καὶ εἰς τοὺς ὑπενοικιαστὰς καὶ συμμετόχους τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἀπαλλαττομένους κατὰ τοσοῦτον τοῦ πρὸς αὐτῶν χρέους των, ἐφ' ὅσον ἕκαστος ἤθελεν ἐξοφλήσει τὸ δημόσιον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἀναλόγως τοῦ καθυστεροῦντος μέρους τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν ἐνοικίασιν. Κατὰ τὸ αὐτὸ ποσὸν ἀπαλλάττεται καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέους του.

Αἱ περὶ συμψηφισμοῦ τῶν πιστώσεων τῶν ἐνοικιαστῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 4 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπενοικιαστῶν καὶ συμμετόχων. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ πίστωσις τοῦ ὑπενοικιαστοῦ ἢ συμμετόχου συμψηφίζεται μὲ μόνον τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὸν μέρος τοῦ χρέους· ἡ πίστωσις ὅμως τοῦ ἐνοικιαστοῦ συμψηφίζεται μὲ τὸ ὅλον τοῦ χρέους καὶ καταλογίζεται ἐφ' ὅλων τῶν ὠφελουμένων ἀπὸ τὰ εὐεργετήματα τοῦ νόμου, ἑκάστου κατὰ λόγον τοῦ καθυστεροῦντος μέρους τῆς συμμετοχῆς του.

Ἀλλ' ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἐνοικιαστὴς ἢ συνομα καὶ πιστωτὴς δὲν ἤθελε συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ἐνεργεῖται οὐχ ἧττον συμψηφισμὸς τῆς πιστώσεως αὐτοῦ μὲ τὸ χρέος τοῦ ὑπενοικιαστοῦ ἢ συμμετόχου, ὅστις ἤθελεν ἐπωφεληθῇ τὰ ὠφελήματα τοῦ νόμου, κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω ἀναλογίαν.

8. Ὅστις τῶν ἀνωτέρω ὀφειλετῶν ἔχει ἀντιρρήσεις καθ' ὁλοκληρίαν ἢ μέρους τοῦ χρέους του, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ αὐτὰς δι' ἀναφορᾶς του, μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ἀποδείξεων, πρὸς τὸν ἁρμόδιον νομάρχην ἐντὸς μὲν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν διατρίβῃ ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἐντὸς δὲ τεσσάρων, ἐὰν εὑρίσκηται εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀναφορᾶς γίνεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.

9. Ὁ νομάρχης ἅμα τῇ ἐπιδοθῇ ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὀφειλέτου, συγκαλεῖ συμβούλιον, συγκείμενον παρ' ἑαυτοῦ, τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου τοῦ νομοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ ἑδρεύει ὁ νομάρχης.

Τὸ συμβούλιον τοῦτο λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰς ἀντιρρήσεις καὶ τὰς πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν ἀποδείξεις του ὀφειλέτου, ὡς καὶ ὅσας ἄλλας πληροφορίας ἤθελε δυνηθῇ νὰ συλλέξῃ αὐτεπαγγέλτως, γνωμοδοτεῖ δι' αἰτιολογημένης ἐκθέσεως, τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν γνώμην δύο ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικηγόρων, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων τοῦ ὀφειλέτου, ἐπὶ τῇ βάσει Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τούτῳ μετὰ προηγηθεῖσαν γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε θεωρήσει παραδεκτέας καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει τὰς ἀντιρρήσεις ταύτας.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ὀφειλέ-

των, κατὰ τὰς περὶ ἐπιδόσεως ἐν γένει διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

10. Εἰς τὸν ὀφειλέτην, ὅστις ἤθελε παραδεχθῆ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, χορηγεῖται δίμηνος προθεσμία ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις, πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν εὐεργετημάτων τοῦ νόμου.

Ὁ δὲ μὴ παραδεχθεὶς τὴν ἀπόφασιν ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς κατὰ τοῦ δημοσίου ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ ἀμφισβητούμενον χρέος.

11. Ὁ ὀφειλέτης, τοῦ ὁποίου αἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἀποῤῥιφθεῖσαι ἀντιῤῥήσεις ἤθελον ἀποῤῥιφθῆ καὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐπικαλεσθῆ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους τούτου τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

12. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 διαλαμβανόμεναι δίκαι θέλουν δικάζεσθαι ὡς συνοπτικαὶ καὶ κατεπείγουσαι, κατὰ τὰς περὶ τοιούτων δικῶν διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἅπασαι δὲ αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰσαχθεῖσαι εἰς τὰ δικαστήρια τῆς αὐτῆς κατηγορίας δίκαι καὶ μένουσαι ἐκκρεμεῖς κἂν τε ὦσιν ὥριμοι, κἂν τε μὴ, ἐξακολουθοῦσι μέχρι τῆς ἐκδικάσεώς των, ἐὰν δὲν προτιμήσωσι καὶ οἱ ὀφειλέται οὗτοι νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

13. Διὰ πᾶσαν ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καθυστερήσασαν ἐτησίαν δόσιν κατάσχεται καὶ ἐκποιεῖται διοικητικῶς ἀνάλογον μέρος τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου. Ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος δὲν ἐξοφληθῆ ὁλόκληρον τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν εἰς κεφάλαια καὶ τόκους, κατάσχεται καὶ ἐκποιεῖται τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, γινομένης χρήσεως κατὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν λοιπῶν καταναγκαστικῶν μέτρων, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ καθυστερούντων νόμων καὶ Βασιλ. διαταγμάτων.

14. Ἐναντίον δὲ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρον 1 ὀφειλετῶν, οἵτινες δὲν ἤθελον συμμορφωθῆ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐντὸς τῶν ἐν αὐτῷ ὡρισμένων προθεσμιῶν, ἐνεργεῖται διοικητικὴ καταλίωξις κατὰ τὰς περὶ καθυστερούντων νόμων καὶ Β. διαταγμάτων διατάξεις, πρὸς πληρωμὴν ὅλων τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων κεφαλαίων καὶ τόκων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰουνίου 1853.

---

899. Δ 19) Περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν πληρωμάτων τῶν τεσσάρων λέμβων Κανονοφόρων κλπ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 23 Μαρτίου ε. ε. Ἡμέτερον Β. Διάταγμα περὶ κατασκευῆς τῶν τεσσάρων λέμβων κανονοφόρων παρὰ τῷ Ἡμετέρῳ Β. ναυστάθμῳ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἑκάστης τῶν ῥηθεισῶν λέμβων τὸ πλήρωμα θέλει σύγκεισθαι ἐκ τριάκοντα ἀνδρῶν, συγκροτούμενον ἐξ.

1 Ναυκλήρου α. τάξεως, διευθυντοῦ.
1 Τροφοδότου.
1 Ναυκλήρου β'. τάξεως.
1 Πυροβολιστοῦ β'. τάξεως.
12 Ναυτῶν α. τάξεως.
12 Ὁμοίως β'. τάξεως.
2 Ὁμοίως γ'. τάξεως.

30 Τὸ ὅλον.

2. Ἡ δαπάνη τῆς μισθοδοσίας τῶν πληρωμάτων αὐτῶν θέλει συμπεριληφθῆ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1853.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Αὐγούστου 1853.

---

900. Δ. 15. Περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν Διευθυντῶν τῶν λιβυρνίδων Πανθήρας καὶ Δελφινίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Διορίζομεν διευθυντὰς τῶν Λιβυρνίδων, τῆς Παλαιθήρας καὶ Δελφινίας τοὺς ὑπαξιωματικοὺς α. τάξεως, τῆς μὲν πρώτης τὸν Ἰωάννην Ἀρτέμην, τῆς δὲ δευτέρας τὸν Ἐμμανουὴλ Κασαρᾶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουνίου 1853.

---

901. Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τοὺς δήμους Ἀμφίσσης, Τριπόλεως, Θήρας, Γαλαξειδίου, Γλώσσης, Λετρίνων, καὶ Κυμαίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΞΙΙ'. Νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τῇ γνώμῃ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐπεκταθῇ ὁ δημοτικὸς δασμὸς εἰς τοὺς ἑξῆς δήμους.

1) Εἰς τὸν δῆμον Ἀμφίσσης ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων πρὸς ἐσωτερικὴν αὐτοῦ κατανάλωσιν ῥητίνης, σάπωνος, ταμβάκου, καπνοῦ, πυρίτιδος, σκαγίων, καὶ μολυβδίων· ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν διὰ τὰ λοιπὰ ὥνια καθ' ἕκαστον ἔτος ψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τρία ἔτη.

2) Εἰς τὸν δῆμον τριπόλεως ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν αὐτοῦ κατανάλωσιν εἰσαγομένων ταμβάκου, καπνοῦ, ῥητίνης, βαμβακίων καὶ ἐρίων· ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς αὐτῶν, θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τριετίαν.

3) Εἰς τὸν δῆμον Θήρας ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν αὐτοῦ κατανάλωσιν εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν σίτου καὶ κριθῆς, εἰσπραττομένων δέκα μὲν λεπτῶν ἐφ' ἑκάστου κοιλοῦ σίτου, πέντε δὲ ἐφ' ἑκάστου κοιλοῦ κριθῆς, θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τετραετίαν.

4) Εἰς τὸν δῆμον Γαλαξειδίου ἐπὶ ὅλων τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν αὐτοῦ κατανάλωσιν εἰσαγομένων καπνοῦ, σάπωνος, ταμβάκου οἰκοδομησίμου ξυλείας, σιδηρικῶν, καπράμης, πίσσης, ἐζίνης, θείου, στουπίου, ῥητίνης, πλάκ, λινελαίου καὶ χρωμάτων· ὁ δασμὸς οὗτος προσδιορίζεται εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν εἰρημένων εἰδῶν· θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τριετίαν.

5) Εἰς τὸν δῆμον Γλώσσης ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων πρὸς ἐσωτερικὴν αὐτοῦ κατανάλωσιν δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρου ἀνὰ δέκα λεπτὰ δι' ἕκαστον κοιλόν· θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ δύο ἔτη.

6) Εἰς τὸν δῆμον Λετρίνων ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων πρὸς ἐσωτερικὴν αὐτοῦ κατανάλωσιν δημητριακῶν καρπῶν, ἀλεύρου, χλωροῦ τυροῦ, ἅλατος καὶ σάπωνος· ὁ δασμὸς οὗτος προσδιορίζεται εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς αὐτῶν· θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τριετίαν.

7) Εἰς τὸν δῆμον Κυμαίων ἐπὶ ὅλων τῶν εἰσαγομένων πρὸς ἐσωτερικὴν αὐτοῦ κατανάλωσιν σιτηρῶν, ἀλεύρων καὶ ὅλων τῶν ἄλλων εἰσκομιζομένων διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης ἐμπορευμάτων ὁ δασμὸς οὗτος προσδιορίζεται εἰς ἓν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς αὐτῶν, θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τριετίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἰουνίου 1853.

---

902. Δ. Περὶ συστάσεως δημοτικοῦ λοιμοκαθαρτηρίου εἰς Κύμην.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ § γ'. τοῦ ἄρθρ. 13 τοῦ ὑγειονομικοῦ τὸ § 3 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν Νόμων καὶ τὸ ἄρθρ. 69 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ καὶ θέλοντες νὰ διευκολύνωμεν τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς Κύμης, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1, Συνίσταται δημοτικὸν λοιμοκαθαρτήριον εἰς Κύμην τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας.

2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ἰουλίου 1853.

Ν. ΣΛΑ'. περὶ τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας τῶν Ἐθνικῶν διαπορθεύσεων συνομολογηθείσης ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων Κ. Γ. Σκούφου καὶ τοῦ Κ. Θεοφίλου Φεράλδη ἐπιτρόπου τῆς ἑταιρίας τῶν ἐθνικῶν διαπορθεύσεων συνομολογηθεῖσα ταχυδρομικὴ σύμβασις τὴν 1/13 Ἀπριλίου τρ. ε. ἐγκρίνεται.

Κατὰ συνέπειαν ἅπασαι αἱ διατάξεις καὶ ἅπαντες οἱ ὅροι οἱ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὴν ῥηθεῖσαν σύμβασιν, εἴτε πρὸς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, εἴτε πρὸς ὑποχρέωσιν τῆς ἑταιρίας τῶν ἐθνικῶν διαπορθεύσεων, ἐκτελεσθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκριβῶς, ἡ δὲ σύμβασις αὕτη προσαρτᾶται εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1853.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Ἡμεῖς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὄθωνος.

Θεωροῦντες τὴν ταχυδρομικὴν Σύμβασιν τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις τὴν 1/13 Ἀπριλίου 1853, ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους ὑπὸ τοῦ κυρίου Γ. Σκούφου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος δεόντως πρὸς τοῦτο ἐπιτετραμμένου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου Θεοφίλου Φεράλδη ἐνεργοῦντος ἐν ὀνόματι τῆς ἑταιρίας τῶν Ἐθνικῶν Διαπορθεύσεων καὶ ἐξωπλισμένων μετὰ τὰ ἀναγκαῖα πληρεξούσια ἔγγραφα, συγκειμένην ἐξ ἄρθρων δεκατεσσάρων καὶ ἔχουσαν οὕτω·

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας τῶν Ἐθνικῶν διαπορθεύσεων.

Ὁ Κ. Γεώργιος Σκοῦφος, Διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Βασιλικῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Κ. Θ. Φεράλδης ἐν ὀνόματι τῆς ἑταιρίας τῶν Ἐθνικῶν διαπορθεύσεων, λαβόντες παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα τὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ ὁρίσωσι τὴν ἐν Ἑλλάδι θέσιν τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας καὶ τὰς μελλούσας σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, καὶ κοινοποιήσαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσιά των, ἐσυμφώνησαν εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

1. Ἡ ἑταιρία τῶν ἐθνικῶν διαπορθεύσεων (société des services Maritimes des Messageries Nationales) ὑποχρεοῦται νὰ διατηρήσῃ (ἐξαιρουμένης ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης) ἀ. Μίαν συγκοινωνίαν κατὰ δεκαήμερον μεταξὺ Σύρου, Μελίτης, Μεσσήνης, Νεαπόλεως, Σιβιτα-Βέκιας, Λιβόρνου, Γενούης καὶ Μασσαλίας ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου Σύρου, Σμύρνης, Δαρδανελίων, Καλλιπόλεως καὶ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ διὰ πλαγίας πορείας ἐπίσης κατὰ δεκαήμερον μεταξὺ Σύρου καὶ Πειραιῶς. β'. Δύω συγκοινωνίας κατὰ μῆνα μετὰ τῆς Ἀλεξανδρείας (Αἰγύπτου.) γ'. Μίαν συγκοινωνίαν κατὰ εἰκοσαήμερον διὰ Σύρου καὶ Σμύρνης μὲ τὴν Ῥόδον, Μερσίνην, Ἀλεξανδρέταν, Ἀλεξανδρέταν, Ἀλεξανδρέταν (Lattagie), Τρίπολιν, Βηρυττὸν, Ἰόππην καὶ Ἀλεξάνδρειαν, συμφώνως μὲ τὸ προσηρτημένον δρομολόγιον, ὑποχρεωτικὸν ὂν διά τε τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλίας καὶ τὴν ἑταιρίαν τῶν Ἐθνικῶν διαπορθεύσεων.

2. Τὸ σταθμεῦον εἰς Πειραιᾶ ἀτμόπλοιον θέλει ἐξακολουθεῖ ἐπίσης νὰ ταξιδεύῃ τακτικῶς.

ά. Ἅπαξ τοῦ μηνὸς μεταξὺ Ἀθηνῶν (Πειραιῶς), Ὕδρας, Σπετσῶν, Ναυπλίας, Γυθείου καὶ Καλαμῶν.

β'. Ἅπαξ τοῦ μηνὸς μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Χαλκίδος.

γ'. Ἅπαξ τοῦ μηνὸς μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ἐκτὸς πάλιν ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης, καὶ ἂν δὲν ἤθελε κωλύεσθαι ἀπὸ τυχαίαν βραδύτητα τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἢ ἀπὸ ἀναποφεύκτους ἐπισκευάς.

Μ' ὅλα ταῦτα αἱ ἐσωτερικαὶ συγκοινωνίαι, ἐκτὸς τῆς μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου, τὰς ὁποίας ἡ ἑταιρία τῶν Ἐθνικῶν

διαπορθμεύσεων διατηρεῖ ἤδη, ἢ ἐκεῖναι τὰς ὁποίας ἤθελε τυχὸν καταστήσει, μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν τῆς Ἑλλην. Γενικ. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἑλληνικὴν ἀκτήν. Θέλουν καταργεῖσθαι ἀπὸ τὴν μνησθεῖσαν ἑταιρίαν, ἅμα συστηθῶσιν ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια εἴτε δημόσια εἴτε ἰδιωτικά, ἀνεγνωρισμένα ὡς ἑλληνικὴ ἰδιοκτησία καὶ προσδιωρισμένα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἐσωτερικῶν συγκοινωνιῶν τῶν μνημονευομένων εἰς τοὺς §. §. α', καὶ δ', τοῦ παρόντος ἄρθρου· ἡ δὲ κατάργησις αὕτη θέλει πραγματοποιηθῆ μετὰ δύω μῆνας ἀφ' οὗ ἡ γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων γνωστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὴν ἑταιρίαν.

Ἡ ἑταιρία τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων ἔχει ἀφ' ἑτέρου τὸ δικαίωμα εἰς πᾶσαν ἐποχὴν νὰ διακόψῃ ἢ νὰ παύσῃ ἐντελῶς κατὰ προαίρεσιν τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ἐσωτερικῶν συγκοινωνιῶν, ἃς διατηρεῖ ἤδη, ἢ ἤθελε δυνηθῆ νὰ συστήσῃ εἰς τὸ μέλλον, γνωστοποιοῦσα συγχρόνως πρὸ δύω μηνῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὰ ληφθησόμενα νέα μέτρα, χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ ἡ τροποποίησις αὕτη τῶν δρομολογίων της ἀφαίρεσίν τινα οὐτινοσδήποτε τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων, τὰ ὁποῖα παρέχει αὐτῇ ἡ παροῦσα σύμβασις.

Ἡ ἐν ἐνεργείᾳ ὅμως ὑπηρεσία μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου, καθὼς καὶ ἡ ὅλων τῶν ἄλλων πορειῶν τῶν ὁριζομένων διὰ τοῦ ἄρθρου 1 θέλουν μόναι διατηρηθῆ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης συμβάσεως.

3. Αἱ ἡμέραι καὶ ὧραι τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τοὺς διαφόρους ὅρμους ὅπου θέλουν ὑπηρετεῖ τ' ἀτμόπλοια κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐκανονίσθησαν ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρίας τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων ἐκ συμφώνου μετὰ τῆ, Γαλλικῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων.

Ἡ διεύθυνσις τῆς ἑταιρίας τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων δύναται πάντοτε κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας καὶ κατὰ τὰς συμφωνίας, αἵτινες ἤθελον ἐπενεχθῆ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὰς μνησθείσας ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἀφίξεως ὁποιανδήποτε τροποποίησιν νομίσῃ ἐπωφελῆ, ἀλλ' ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ πρὸ ἑνὸς μηνὸς τοὐλάχιστον εἰς τὴν Ἑλλην. Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τὰς μεταβολὰς, τὰς ὁποίας ἤθελε τυχὸν εἰσάξει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Εἰς περίστασιν δὲ, καθ' ἣν κατεπείγουσαι ἀνάγκαι ἤθελον ἀπαιτήσει μετὰ ταῦτα μεταβολάς τινας, ἢ τροποποίησις μεταγενεστέρας εἰς τοὺς διάπλους τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων, ὡς πρὸς τὰ συστηθέντα ἢ συστηθησόμενα ταξείδια εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τῆς Ἑλλάδος τοὺς μνημονευομένους εἰς τὸ ἄρθρ. 2 τῆς παρούσης συμβάσεως, δύναται ἡ ἑταιρία νὰ εἰσάξῃ αὐτὰς, ἀλλὰ δύναται νὰ τὰς πραγματοποιήσῃ ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτήσει τὴν εἰς Πειραιᾶ προσόρμισιν τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἀνατολικῆς πορείας, ἡ ἑταιρία τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων ἐπιφυλάττεται ῥητῶς εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ τὴν μεταβολὴν ταύτην καὶ νὰ ῥυθμίσῃ κατ' αὐτὴν τὰ δρομολογιά της, γνωστοποιοῦσα τοῦτο πρὸ δύο μηνῶν εἰς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων ὡρὶς ἀποβολὴν ἢ κολοβώσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων, τὰ ὁποῖα παρέχει εἰς τὴν αὐτὴν ἑταιρίαν ἡ παροῦσα σύμβασις.

4. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἀνατολικῆς πορείας ἤθελον προσορμίζεσθαι εἰς Πειραιᾶ, ἡ ἑταιρία τῶν Ἐθνικῶν Διαπορθμεύσεων ὑποχρεοῦται νὰ διατηρήσῃ μίαν συγκοινωνίαν μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου κατὰ πᾶσαν δεκαημερίαν, εἴτε διὰ πλαγίας πορείας, εἴτε διατηροῦσα τὴν εἰς Σύρον

προσόρμισιν ἐντὸς τῆς κατ' εὐθεῖαν ἀνατολικῆς πορείας.

5. Τὰ ἔξοδα τῆς πληρώσεως καὶ τῆς συντηρήσεως τῶν πρὸς τὴν εἰρημένην ὑπηρεσίαν χρησιμευόντων ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἐθνικῶν Διαπορμεύσεων καὶ ἂν γένει πᾶν ἄλλο ἔξοδον γενησόμενον δι' αὐτὰ, θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τῆς μνησθείσης Ἑταιρίας.

6. Καθόσον ἀναφέρεται εἰς τὰς ἤδη συστηθείσας πορείας κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἢ εἰς τὰς τυχὸν συστηθησομένας ἀκολούθως μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, τ' ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων θέλουν θεωρεῖσθαι καὶ γίνεσθαι δεκτὰ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰδίως εἰς Σύρον καὶ εἰς Πειραιᾶ, ὡς πλοῖα πολεμικὰ καὶ ἀπολαύει πλήρη ἀτέλειαν παντὸς ναυτιλιακοῦ δικαιώματος καὶ διαμετακομίσεως ἐπὶ τῶν πρὸς κατανάλωσιν αὐτῶν ἀνθράκων, καθὼς καὶ ὅλας τὰς τιμὰς καὶ προνόμια, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν τὰ συμφέροντα καὶ ἡ σπουδαιότης τῆς ἐμπεπιστευμένης εἰς αὐτὰ ὑπηρεσίας. Οὐδεμία ὲ ὑποιαδήποτε ἀρχὴ δύναται νὰ ἀποτρέψῃ αὐτὰ ἀπὸ τὸν εἰδικόν των προορισμόν, δηλ. τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν ἐπιβατῶν, τῶν πραγματειῶν, γρούπων κλπ. οὔτε εἶναι ὑποκείμενα εἰς κατάσχεσιν, διακαστικὴν παρεμπόδισιν, κωλυσιπ οἱαν (embargo) αὐθεντικὴν κράτησιν (arret de prince).

7. Ἐν περιπτώσει δυστυχημάτων ἢ ἀβαριῶν ἐπελθόντων εἰς τ' ἀτμόπλοια τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἑταιρίαν κατὰ τὸν διάπλουν των, ἡ ἑλλ. Κυβέρνησις θέλει παρέξει εἰς αὐτὰ πᾶσαν βοήθειαν καὶ πᾶσαν συνδρομὴν, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἀπαιτήσει ἡ κατάστασις των, καὶ ἐπιτρέψει νὰ γίνωσι προσκό τως εἰς τοὺς ναυστάθμους της αἱ ἀπαιτούμεναι προμήθειαι ἢ ἐπισκευαὶ εἴς τε τὰ σκάφη καὶ τὰς μηχανὰς, κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς διατήρησιν.

8. Ἐν περιπτώσει πολέμου μεταξὺ τῶν δύω ἐθνῶν τὰ Γαλλικὰ ἀτμόπλοια θέλουν ἐξακολουθῆ τὸν πλοῦν των ἄνευ ἐμποδίου ἢ βλάβης ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μέχρις οὗ γενῇ διαδήλωσις τῆς διακοπῆς πάσης συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν δύω τόπων ἐκ μέρους μιᾶς τῶν δύο Κυβερνήσεων. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τ' ἀτμόπλοια δύνανται, ἂν εὑρεθῶσι καθ' ὁδὸν ἢ εἰς τινα λιμένα τοῦ δρομολογίου των, νὰ ἐπανέλθωσιν ἐλευθέρως καὶ ὑπὸ εἰδικὴν προστασίαν εἰς ἕνα Γαλλικὸν λιμένα ἐν τῷ διαστήματι τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν διαδήλωσιν.

9. Τὰ μνησθέντα ἀτμόπλοια δύνανται νὰ ἐπιβιβάζουν καὶ ἀποβιβάζουν εἰς τοὺς εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως εἰς Πειραιᾶ καὶ Σύρον, ναμίσματα καὶ ὕλας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς, πραγματείας καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μὲ τὰ πρὸς ἰδίαν των χρῆσιν φορέματα καὶ πράγματα, καθ' ὅσον ἡ εἰσέλευσις ἢ ἐξέλευσις, ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ ἐπιτρέπεται κατὰ τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους, συμμορφουμένων τῶν πλοιάρχων ἐν πάσῃ περιπτώσει μὲ τὰς ὑγειονομικὰς, τελωνιακὰς καὶ ἀστυνομικὰς διατάξεις τῶν λιμένων αὐτῶν, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

10. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἐπιβᾶται καὶ πραγματεῖαι προερχόμεναι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἤθελον μεταβιβασθῆ ἔν τινι Ἑλληνικῷ λιμένι ἀπό τινος πλοίου τῆς ἑταιρίας εἰς ἄλλο τι Γαλλικὸν ταχύπλοον ἢ εἰς ἀλλοεθνὲς ἀτμόπλοιον, ἀνῆκον εἰς ἑταιρίαν ἀνεγνωρισμένην ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἢ καθ' ἣν περίπτωσιν αὐτὴ ἡ ἰδία ἑταιρία τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων ἤθελε λάβει ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβάτας ἢ δέματα κομισθέντα εἴς τινα Ἑλληνικὸν λιμένα ὑπὸ πλοίου ἄλλης ἑταιρίας ἐπίσης ἀνεγνωρισμένης ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Πασα τοιαύτη ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταβίβασις θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐλευθέρα παντὸς δικαιώματος· ὅθεν τὰ Γαλλικὰ

ἀτμόπλοια ὡς καὶ τὰ ξένας μὲ τὰ ὁποῖα ὀφείλουν νὰ ἐνεργήσουν τὰς μνησθείσας ἀνταλλαγάς, δύνανται νὰ πλησιάσωσιν εἰς ἄλληλα διὰ νὰ ἐνεργήσωσι τὰς ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταβιβάσεις.

Προσέτι αἱ πρὸς τοιαύτην μεταβίβασιν ὡρισμέναι πραγματεῖαι καὶ γραμμαὶ θέλουν ἀποβιβάζεσθαι καὶ φυλάττεσθαι μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἀναφορτώσεώς των, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δικαιώματός τινος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς εἰς ἰδιαίτερον μέρος καὶ δι' ἐξόδων τῆς πρακτορίας, εἴτε τῆς ἑταιρίας τῶν ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων εἴτε ἄλλης ἑταιρίας ἀνεγνωρισμένης ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, μεθ' ἧς ἤθελε συνθηκολογήσει ἐκείνη· αἱ ἐργασίαι ὅμως αὗται θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

11. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως χορηγεῖ πρὸς τούτοις εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων τὰς ἀκολούθους ὠφελείας.

α) Πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τὰς τελωνιακὰς, λιμενικὰς καὶ ὑγειονομικὰς ἐργασίας διὰ νὰ ἐνεργῆται ἡ μεταφορὰ μὲ ταχύτητα καὶ ἄνευ διακοπῆς.

β') Πλήρη καὶ τελείαν παραχώρησιν εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων ἑνὸς οἰκοπέδου χωρητικότητος τριῶν στρεμμάτων εἴτε ἐπὶ τοῦ γηπέδου τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ἤδη ὡς ἀποθήκη τῶν γαιανθράκων τῆς μνησθείσης ἑταιρίας εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς εἴτε ἐπὶ τῶν παρακειμένων γαιῶν, ἀλλὰ πάντοτε εἰς τρόπον ὥστε νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν παραχωρουμένην ἰδιοκτησίαν εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων πρόσοψις ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ.

γ) Πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὴν μνησθεῖσαν ἑταιρίαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν ἐπὶ τοῦ ὡς ἀνωτέρω παραχωρουμένου γηπέδου· ἀτέλειαν παντὸς δικαιώματος διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ξύλων καὶ ἄλλης ὕλης χρησίμου πρὸς τὰς ῥηθείσας οἰκοδομάς.

δ.) Τὸ πρὸς κατάρτισιν καὶ τροφὴν χρήσιμα εἴδη, τῶν ὁποίων τὸ σταθμεῦον ἀτμόπλοιον ἤθελε λαμβάνει ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἀνάγκην ἢ ἤθελον μεταφέρεσθαι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπὸ ἄλλο πλοῖον τῆς ἑταιρίας διὰ νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς τὸ σταθμεῦον πλοῖον, δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς κανὲν δικαίωμα τελωνιακὸν ἢ ἄλλο τέλος.

12. Πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν φακέλλων τὴν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων ἀπολαμβάνον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τῆς Γαλλικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασι.

13. Ἡ παροῦσα σύμβασις συνομολογεῖται δι' ἐννέα ἔτη· μετὰ τὴν λῆξιν τούτων θέλει μένει ἐν ἰσχύϊ δι' ἕτερα ἐννέα ἔτη, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ἂν ἓν τῶν συνομολογούντων μερῶν δὲν ἤθελε κάμει ἐναντίαν κοινοποίησιν ἓξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως ἑκάστης προθεσμίας· κατ' ἄλλους ἓξ τελευταίους τούτους μῆνας ἡ σύμβασις θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ πλήρη ἰσχύν. Συνομολογεῖται ἀφ' ἑτέρου ὅτι αὐταὶ ἀτέλειαι αἱ χορηγούμεναι διὰ τὴν παρούσης συμβάσεως θέλουν ἐπίσης ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὴν γενομένην ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τὰ ἀτμόπλοια τῆς μνησθείσης ἑταιρίας πρὸ τῆς χρονολογίας τῆς παρούσης συμβάσεως.

14. Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκ μέρους τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ἐπιψηφίσεως, θέλει ἐπικυρωθῇ ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἑταιρίας τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων.

Αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῆ ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν ἐν Ἀθήναις καὶ θέλει ἐμβῆ ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων συνετάχθησαν δύο ὅμοια τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ὑπεγράφησαν ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους ἀμφοτέρων τῶν συνομολογούντων μερῶν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 4 (16) Ἀπριλίου 1853.

Θεωροῦντες τὸ ἀπὸ 26 Μαρτίου 1853 Βασιλ. Διάταγμα, δι' οὗ εἴμεθα ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐγκρίνωμεν καὶ ἐπικυρώσωμεν αὐτὴν μετὰ τὴν ὑπότε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας χωρηγηθησομένην συγκατάθεσιν.

Θεωροῦντες τελευταῖον ὅτι ἥ τε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συγκατετέθησαν πρὸς τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Συντάγματος, ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν μνησθεῖσαν Ταχυδρομικὴν Σύμβασιν διὰ τῆς παρούσης πράξεώς μας, ἀνταλλαχθησομένην δ' ἐκείνης, ἥτις θέλει σταλῆ ἐπὶ τούτῳ ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἑταιρίας τῶν Ἐθνικῶν Διαπορθμεύσεων, ἐπιφυλαττομένου πάντοτε τοῦ δικαιώματος εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τοῦ ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἔγκρισίν του, ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως ἐκ μέρους τῆς μνησθείσης ἑταιρίας, ἑνὸς ἢ πλειοτέρων ὅρων τῆς μνησθείσης Συμβάτεως.

Πρὸς πίστωσιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὴν παροῦσαν ἐπιθέσαντες τὴν σφραγῖδα τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1853.

---

905. Ν. ΣΛΓ'. Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1853.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ τὰ προσηρτημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐξακολουθήσει ἡ εἴσπραξις κατὰ τὸ 1853 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περί τινων ἐσόδων Νόμων.

2. Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1853 ὑπολογίζονται εἰς δραχ. δέκα ἑπτὰ ἑκατομμύρια, ἑπτακοσίας μίαν χιλιάδας, ἐννεακοσίας ἑξήκοντα ἓξ, ἀριθμῷ 17,701,966· προστίθενται δ' εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων ἓξ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν πεντήκοντα ὀκτώ, ἀρ. 3,835,473, 58, κατὰ τὸ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1853.

---

906. Ν. ΣΛΔ'. περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1853.

ΟΘΩΝ κλπ

1. Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1853 προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς δέκα ἐννέα ἑκατομμύρια, τετρακοσίας ἑβδομήκοντα τέσσαρας χιλιάδας, ἑξακοσίας εἰκοσιμίαν καὶ λε-. ὀγδοήκοντα ἐννέα ἀρ. 19,474,621, 89, καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ὡς ἑφεξῆς·

Α'. Εἰς χρέος δημόσιον, ἤτοι εἰς τόκους καὶ χρεολύσιον τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων δανείου Δρ. 3,835,473, 58· Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἔξοδα αὐτοῦ 50,376, 22· Εἰς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβολῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων 400,000· Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους 2,500· Εἰς συντάξεις 524,749, 12.

Β. Εἰς τὴν Βασιλ. χορήγησιν 1,000,000.

Γ. Εἰς ἀποζημ. τῶν βουλευτ. σωμάτων 432,000.

Δ. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτ. σχέσεων Δρ. 495, 047, 52· Τῆς Δικαιοσύνης δραχ. 1,356,509, 93· Τῶν Ἐσωτερικῶν 1,744,098, 28· Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδ. 967, 654, 28· Τῶν Στρατιωτικῶν 4,842,084, 86. Τῶν Ναυτικῶν 1,348,887,12· Τῶν Οἰκονομικῶν 887,476, 14.

Ε'. Εἰς τὰ ἔξοδα τῆς Διοικήσεως ἐπιστασ. καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων 1,391, 199·

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΤ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς 192, 868, 84.

Τὸ ὅλον δραχμαὶ 19,474,624, 89·

2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 1 ἔξοδα θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1853 ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεσέρων χρήσεων, τὰ ὁποῖα δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

3. Αἱ διὰ τῶν ἐτησίων προϋπολογισμῶν, εἴτε καὶ δι' ειδικῶν νόμων χορηγούμεναι πιστώσεις διὰ δημόσια ἔργα, ἢ γενικὰ βαθήματα ἰσχύουν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων διὰ τὰ ὁποῖα ἐχορηγήθησαν, ἐὰν ἡ ἔναρξις αὐτῶν ἐγένετο διαρκούσης τῆς χρήσεως. Τὰ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους μένοντα διαθέσιμα ὑπόλοιπα τῶν τοιούτων πιστώσεων μεταβιβάζονται αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἑπομένου ἔτους. Τὰ ὑπουργεῖα ὀφείλουσι νὰ παρουσιάζωσι μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ λογαριασμὸν ἰδιαίτερον τῶν δαπανηθέντων δι' ἓν ἕκαστον τῶν ἐπιμελεία αὐτῶν ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

4. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένων πιστώσεων, ἐὰν αὗται ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξαρκέσωσι διὰ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1853, ἐπιτρέπεται νὰ γίνωσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀποφάσει τῶν Βουλῶν ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἄρθρων τῶν ειδικῶν προϋπολογισμῶν.

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ὑποδίκων.
Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων.
Δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων.
Δι' ἔξοδα ἐτελέσεως ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας
Διὰ διατροφὴν καὶ διατήρησιν κατα-δίκων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων.
Διὰ δικαιώματα καὶ προμηθείας χαρτοσήμου.
Διὰ παραχωρήσεις ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ ὁδοδομῶν εἰς τοὺς δήμους.
Δι' ἔξοδα καλλιεργείας τῶν ἁλικῶν καὶ μετακομίσεως τῶν ἁλάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1853.

---

906. Ν. ΣΛΕ'. Περὶ δημητριακῶν καρπῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴ τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ τῶν ἀλεύρων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ε. ε.

Ἡ ἀπαγόρευσις δύναται διὰ Βασ. διατάγματος νὰ παραταθῇ καὶ πέραν τῆς 31 Δεκεμβρίου ἢ καὶ νὰ καταργηθῇ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἐὰν ἤθελον ἐκλείψει οἱ λόγοι τῆς ἀπαγορεύσεως

Ἐπιτρέπεται μολονοτοῦτο καὶ διαρκούσης τῆς ἀπαγορεύσεως ἡ ἐξαγωγὴ ὡρισμένου ποσοῦ δημητριακῶν καρπῶν ἢ ἀλεύρων ἐπὶ τῇ βάσι ειδικῶν Β. Διαταγμάτων ὁσάκις καὶ ὅπου ἰδιαίτεροι λόγοι ἤθελον τὸ ὑπαγορεύσει.

2. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου ε. ε. τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων εἰς τὸ Κράτος ξένων δημητριακῶν καρπῶν προσδιορίζεται κατ' ἀνώτατον ὅρον ὡς ἐφεξῆς·

1) Διὰ τὸν σῖτον εἰς λεπτὰ 50 τὸ κοιλὸν, καὶ 4 λεπτὰ τὴν ὀκὰν διὰ τὰ ἄλευρα. 2) Τὴν σίκαλην 30 τὸ κοιλὸν, καὶ δύω λεπτὰ τὴν ὀκὰν διὰ τὰ ἄλευρα. 3) Τὸν ἀραβόσιτον 28 τὸ κοιλὸν, καὶ δύω λεπτὰ τὴν ὀκὰν διὰ τὰ ἄλευρα. 4) Τὴν κριθὴν 25 τὸ κοιλὸν καὶ δύω λεπτὰ τὴν ὀκὰν διὰ τὰ ἄλευρα. 5) Τὸ καλαμβόκι 20 τὸ κοιλὸν καὶ δύω λεπτὰ τὴν ὀκὰν διὰ τὰ ἄλευρα. 6) Τὴν βρώμην 18 λεπτὰ τὸ κοιλὸν καὶ 4 τὴν ὀκὰν διὰ τὰ ἄλευρα.

Ὁσάκις ὅμως ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐγχωρίου σίτου κατὰ τὸ ἐξαγόμενον τῶν δυνάμει τοῦ νόμου τῆς

8. Ἀπριλίου 1843 συνταχθέντων δεκαημέρων πρωτοκόλλων εἶναι ἀνώτερος τῶν δραχ. 6, τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος θέλει προσδιορίζεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰρημένου νόμου.

Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ παραταθῇ ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ πέραν τῆς 31 Ὀκτωβρίου ὁπότε δύναται καὶ νὰ ἀναβιβασθῇ ὁ κατὰ τὸν § ά. τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνώτατος ὅρος τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τοῦ σίτου εἰς λεπτὰ 75 ἀναβιβαζομένου ἀναλόγως τοῦ τέλους καὶ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν κατὰ τὴν ἐν ἰσχύι τελωνιακὴν κλίμακα.

3. Τὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 64 § 4 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους νόμου εἰσπραττόμενον δικαίωμα διαμετακομίσεως ἐπὶ τῶν εἰς τὰς δημοσίους καὶ ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἐναποταμιευομένων ξένων δημητριακῶν καρπῶν καταργεῖται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ε. ε.

Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ παραταθῇ ἡ κατάργησις τοῦ ῥηθέντος δικαιώματος καὶ μέχρι τέλους Ἰουλίου 1854.

4. Ὁ παραβάτης τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 1 § ά. διατάξεως ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 10 λεπτῶν ἐφ' ἑκάστης ὀκάδος δημητριακῶν καρπῶν ἢ ἀλεύρων ἐπιβαλλόμενον παρὰ τῆς ἁρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς, ὁ δὲ πλοίαρχος ἰδίως τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰουλίου 1853.

---

907. Ν. ΣΛΗ'. *Περὶ μεταφορᾶς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ σταφιδοκαρποῦ τοῦ 1852 καὶ 1853.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου 1853 Νόμου περὶ ἐγγείου φόρου καὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους τοῦ σταφιδοκαρποῦ τοῦ 1852 ἐπεκτεινομένη καὶ ἐπὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ τῆς συγκομιδῆς τοῦ 1853 παρατείνεται ἀπὸ τῆς 21 Ἰουλίου ε. ε. μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου τοῦ 1854 μὲ τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις.

2. Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 § 4 τοῦ ῥηθέντος νόμου τῆς 23 Ἰαννουαρ. ἀφαιρετέων ἐξόδων ἐκ τῆς τιμῆς εἰς ἣν ἤθελε πωληθῇ ὁ σταφιδοκαρπὸς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, θέλουν συναφαιρεῖσθαι καὶ τὰ ἔξοδα τῶν δοχείων (μικρῶν ἢ μεγάλων βουτζίων) τοῦ στοιβάσματος, τῆς φορτώσεως κτλ., προσδιοριζόμενα ὅλα ὁμοῦ διὰ πᾶσαν χιλιάδα λιτρῶν ἐνετικῶν ὡς ἑφεξῆς· 1) Ἐὰν ἡ ἐξαγωγὴ ἐγένετο κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν παρήχθη ὁ σταφιδοκαρπός, ἐντὸς μὲν βουτζίων δρ. 16, ἄνευ δὲ βουτζίων δρ. 10. 2) Ἐὰν ἡ ἐξαγωγὴ ἐγίνετο ἐκ μεταφορᾶς ἐξ ἄλλης ἐπαρχίας ἐντὸς μὲν βουτζίων δραχ. 19. ἄνευ δὲ βουτζίων δραχ. 4,40.

Ἡ ὠφέλεια τῆς διατάξεως ταύτης ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ τοῦ ἐξαχθέντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ῥηθέντος Νόμου τῆς 23 Ἰαννουαρ. ε. ε.

Δι' ὅσον δὲ ἐξ αὐτοῦ παρουσιασθεισῶν τῶν ἐκκαθαρίσεων εἰσεπράχθησαν τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου θέλει ἐπιστραφῇ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὰ ῥηθέντα ἔξοδα ποσὸν ἐκ τοῦ Κεφ. 23 « ἐπιστροφαὶ χρημάτων » τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

3. Πᾶς ὅστις ἀπὸ τῆς 21 Ἰουλίου ε. ε. ἐξήγαγεν ἢ ἐξαγάγει σταφιδοκαρπὸν τῆς συγκομιδῆς τοῦ 1852 ἢ 1853 ὀφείλει νὰ προκαταβληθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον δημόσιον ταμεῖον εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως ἀνήκοντος εἰς τὸ δημόσιον ἐγγείου φόρου καὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους δραχ. 24 δι' ἑκάστην χιλιάδα λιτρῶν σταφιδοκαρποῦ.

4. Ἐὰν πέντε μῆνας καὶ δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν παντὸς ποσοῦ σταφιδοκαρποῦ δὲν παρουσιάσῃ ὁ ἔμπορος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης τὴν ἐκκαθάρισιν, ὀφείλει νὰ φέρῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 § δ'. τοῦ νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου πιστοποιητικόν, ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν κατὰ πᾶσαν ἐπομένην τριμηνίαν.

5. Ὅστις τῶν ἐμπόρων ἢ ἰδιοκτητῶν δὲν ἤθελε παρουσιάσει ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ταχθείσης προθεσμίας τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ τὸ πιστοποιητικὸν τῆς μὴ πωλήσεως, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς 600 δραχ. διὰ πᾶσαν χιλιάδα λιτρῶν σταφιδοκαρποῦ.

6. Παρατείνεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου προθεσμία τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἢ τῆς παρουσιάσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ περὶ τῆς μὴ πωλήσεως τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκαρποῦ τῆς συγκομιδῆς τοῦ 1852 μέχρι πέντε μηνῶν καὶ ἡμερῶν δεκαπέντε, λογιζομένων ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ ἐξαγωγὴ ἑκάστου ποσοῦ ἀπὸ τοὺς ἑλληνικοὺς λιμένας.

7. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον θέλει ἐκδώσει τὰς ἀπαιτουμένας ὁδηγίας καὶ διατυπώσεις πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, συνδυαζομένου μὲ τὸν νόμον τῆς 23 Ἰανουαρίου. Ἰδίως δὲ θέλει κανονίσει τ' ἀφαρῶντα τὰς δοθησαμένας παρὰ τῶν ἐμπόρων ἢ ἰδιοκτητῶν ἀξιοχρέους ἐγγυήσεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου διά τε τὴν ἐντὸς τοῦ κράτους μεταφορὰν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ σταφιδοκαρποῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Αὐγούστου 1853

---

908. ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 1 Αὐγούστου περὶ μεταφορᾶς καὶ ἐξαγωγῆς τῆς σταφίδος Νόμου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον
Πρὸς τὰς Διοικητικὰς καὶ Οἰκονομικὰς τοῦ
Βασιλείου καὶ τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ
Προξενικὰς Ἑλληνικὰς Ἀρχάς.

Κ ύ ρ ι ο ι !

Οἱ λόγοι, οἵτινες προεκάλεσαν τὴν ἔκδοσιν τοῦ περὶ μεταφορᾶς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ ἐκ τῆς συγκομιδῆς τοῦ 1851 καὶ 1852 σταφιδοκαρποῦ Νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου π. ἔ. ὑπηγόρευσαν ἤδη καὶ τὸν ἀπὸ ά. ἀρξαμένου Νόμον, τοῦ ὁποίου σᾶς ἀποστέλλομεν ἀντίτυπον ὁμοῦ μὲ τὴν παροῦσαν, συνωδευμένον μὲ τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἔκθεσίν μας.

Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου, ἐπεκτεινομένη καὶ ἐπὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ τῆς συγκομιδῆς τοῦ 1853, παρατείνεται ἀπὸ τῆς 21 Ἰουλίου ε. ε. μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου 1854 μὲ τὰς περιεχομένας εἰς τὰ ἄρθρα 2—6 τροποποιήσεις.

Σπεύδομεν ἑπομένως, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου, νὰ σᾶς χορηγήσωμεν τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, συνδυασμένων μὲ τὸν ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου, ἀκολούθους ὁδηγίας.

Ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσει μας περιέχονται οἱ ὑπαγορεύσαντες τὰς διατάξεις τοῦ νέου νόμου λόγοι· ἐφ' ᾧ καὶ περιοριζόμεθα εἰς ὀλίγας ἀναπτύξεις.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2.

Ὅταν αἱ τελωνικαὶ Ἀρχαὶ λαμβάνωσιν ἀπὸ τοὺς φορτωτὰς τὰς ἐκκαθαρίσεις τῆς πωλήσεως τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκαρποῦ των, εἰς τὰς ὁποίας θέλουσι περιλαμβάνεσθαι μόνα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 § ά τοῦ Νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου ἀφαιρετέα ἔξοδα, θέλουν προσκαλεῖ τὸν Ἔπαρχον, καὶ ὅπου τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει τὸν ὑγειονομικὸν ἢ λιμενικὸν ὑπάλληλον τῆς ἕδρας των, καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀληθῆ τικὸν τῆς ἐξαγωγῆς, ὡς καὶ τὴν φορτωτικὴν, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται τὰ δοχεῖα τοῦ σταφιδοκαρποῦ, ἢ γίγνεται μνεία, ὅτι ἐπεβιβάσθη ἄνευ δοχείων, θέλουν ἐκπέπτει τὰ ἐν τοῖς ἐδαφ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 ἔξοδα, συνάπτοντες καὶ ὑπογράφοντες μετὰ τοῦ φορτωτοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ κάτωθεν τῆς προξενικῆς ἐπικυρώσεως τὴν ἀκόλουθον πρᾶξιν.

« Βεβαιοῦμεν οἱ ὑποφαινόμενοι ὅτι ὁ μνημονευόμενος ἐν τῇ παρούσῃ ἐκκαθαρίσει ἐκ λιτρῶν ἑνετικῶν . . . . . σταφιδοκαρπὸς ἐξήχθη διὰ τοῦ . . . . (πλοίου ἢ ἀτμοπλοίου) περιεχόμενος εἰς δοχεῖα (ἢ ἐπιβιβασθεὶς εἰς αὐτὸ ἄνευ δοχείων), καὶ ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ ἐγένετο ἀπ' εὐθείας ἀπὸ

τὸν λιμένα . . . . Πατρῶν, Αἰγίου κλπ.) ἢ ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν.

Ἐπομένως, ἀφαιρουμένων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου τῆς 1 Αὐγούστου δρ. ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω λιτρῶν σταφιδοκαρποῦ, ἰσχύει ἡ παροῦσα ἐκκαθάρισις διὰ τὸ καθαρὸν ποσὸν τῶν δραχ. . . . . (ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς) ἐφ' ὧν καὶ ἐγένετο ἡ εἴσπραξις τοῦ τε ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους.

Ἐν . . . . τὴν 185

Ν. Ν. Ν. Ν. Ν. Ν. »

Τοῦτ' αὐτὸ θέλουσι πράττει αἱ τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ ἐφεξῆς καὶ ἐπὶ τῶν παρουσιαζομένων ἐκκαθαρίσεων, αἵτινες ἀφορῶσι σταφιδοκαρπὸν τοῦ 1852, ἐξαχθέντα ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου.

Δι' ὅσον ὅμως ἐξ αὐτοῦ εἰσεπράχθησαν ἤδη τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ἄνευ ἀφαιρέσεως καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐξόδων τῆς φορτώσεως, θέλουσι μᾶς ὑποβάλλει τάχιστα κατάστασιν τοῦ ἐπιστρεπτέου ποσοῦ, περιέχουσαν τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ φορτωτοῦ, τὸ ποσὸν τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκαρποῦ εἰς λίτρας ἂν περιέχετο εἰς δοχεῖα ἢ ὄχι, ἂν ὁ σταφιδοκαρπὸς ἀνῆκεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου ἔχει τὴν ἕδραν της ἡ τελωνιακὴ Ἀρχὴ, ἢ μεταφέρθη ἀπὸ ἄλλην ἐπαρχίαν καὶ ῥητῶς ποίαν, καὶ τέλος τὸ ἐπιστρεπτέον ποσόν, διὰ νὰ διατάξωμεν τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἐντάλματος

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3.

Ἐπειδὴ πολλάκις βραδύνει ἡ εἰς τὴν χιλιοδαπὴν πώλησις τοῦ σταφιδοκαρποῦ, ὡσεπιτροπολὺ δὲ ὀλιγοροῦσι καὶ οἱ ἔμποροι νὰ παρουσιάζωσι τὰς ἐκκαθαρίσεις τῆς πωλήσεως αὐτοῦ, καὶ ἐντεῦθεν ἀναβάλλεται ἐπ' ἄπειρον ἡ πληρωμὴ τῶν δημοσίων δικαιωμάτων, τὸ ἄρθρον 3 ὥρισε νὰ μὴ εἰσπράττωνται ἐκ προκαταβολῆς εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον ἐγγείου φόρου καὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους δραχ. 0·4 κατὰ χιλ. λιτρῶν ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου σταφιδοκαρποῦ.

Ὀφείλουσιν ἑπομένως αἱ τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ νὰ εἰσπράττωσιν ἀμέσως καὶ ἐπὶ παρακαταθήκῃ τὸ ἄνω εἰρημένον ποσὸν κατὰ χιλιάδα λιτρῶν, καὶ ὅταν λαμβάνωσι τὰς ἐκκαθαρίσεις νὰ εἰσπράττωσι καὶ τὸ ὑπόλοιπον μόνον καθ' ὅσον ἡ ἀξία τοῦ σταφιδοκαρποῦ ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 150 κατὰ χιλιάδα, καὶ νὰ τακτοποιῶσι τὰς εἰσπράξεις των μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐκκαθαρίσεων χωρίζουσαι τὸ ἀνῆκον εἰς τὸν ἔγγειον φόρον ποσὸν, καὶ τὸ ἀνῆκον εἰς τὸ τελώνιον. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐκκαθάρισις παρουσιάζῃ ποσὸν τιμῆς τοῦ σταφιδοκαρποῦ ἔλαττον τῶν δραχ. 150 κατὰ χιλιάδα λιτρῶν, ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ θέλει μᾶς ὑποβάλλει κατάστασιν ἐπιστροφῆς τοῦ ἐπὶ πλέον εἰσπραχθέντος ἐκ προκαταβολῆς ποσοῦ, διὰ νὰ διατάττωνται τὰ εἰκότα.

Μόνον ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου σταφιδοκαρποῦ τοῦ 1851, ἐφ' ὅσον τοιοῦτος ὑπολείπεται ἔτι εἰς τὸν τόπον, δὲν θέλουν εἰσπράττεσθαι αἱ δραχμαὶ 24 κατὰ χιλιάδα λιτρῶν. Ὡς πρὸς τὸν σταφιδοκαρπὸν τοῦτον θέλουν ἐφαρμόζεσθαι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ὁδηγιῶν τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐπὶ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5.

Ἐνῷ διὰ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ νόμου 23 Ἰανουαρίου ὡς τελευταία προθεσμία διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τε ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου σταφιδοκαρποῦ, καθὼς καὶ διὰ τὴν προσαγωγὴν τοῦ περὶ τῆς μὴ πωλήσεως αὐτοῦ πιστοποιητικοῦ τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐκανονίζετο ἡ 31 τοῦ Ἰουλίου τ. ε. διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τίθεται ὡρισμένη προθεσμία καὶ διὰ τὰς δύω ὡς ἀνωτέρω περιστάσεις πέντε μηνῶν καὶ δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἂν λοιπὸν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ φορτωτὴς δὲν παρουσιάσῃ οὔτε τὴν ἐκκαθάρισιν, οὔτε τὸ πιστοποιητικὸν τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς περὶ τῆς μὴ πωλήσεως τοῦ σταφιδοκαρποῦ, ἡ τε-

λωνιακὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ εἰσπράττῃ ἐπ' αὐτοῦ τόν τε ἔγγειον φόρον καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπὶ τῇ τιμῇ δραχ. 600 κατὰ χιλιάδα λιτρῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου.

Τοῦτ' αὐτὸ θέλει πράττει καὶ ἐὰν ὁ φορτωτὴς παρουσιάσῃ μὲν ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας τὸ πιστοποιητικὸν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς μὴ πωλήσεως τοῦ σταφιδοκάρπου, δὲν παρουσιάσῃ δὲ ἢ ὅμοιαν πιστοποιητικὸν ἢ ἐκκαθάρισιν ἐντὸς τῆς ἑπομένης τριμηνίας.

Θέλουν ἐφαρμόζεσθαι ἑπομένως ἀκριβῶς καὶ κατὰ γράμμα αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου ὁδηγιῶν τοῦ Ὑπουργείου μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι τὸ ἐγγυητικὸν τοῦ φορτωτοῦ θέλει συντάττεσθαι κατὰ τὸν παρὰ πόδας τῆς παρούσης ὑπὸ στοιχ. Α. τύπον.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 6.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου τάττεται ἡ αὐτὴ ὡς ἀνωτέρω προθεσμία καὶ διὰ τὴν παρουσίασιν τῆς ἐκκαθαρίσεως ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἐξαχθέντα σταφιδοκάρπον τοῦ 1852 ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 23 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου, καθ' ἣν ἔληγεν ἡ ἰσχὺς αὐ οὗ. Ὀφείλουσιν ἑπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὰς ἡμερομηνίας τῆς ἐξαγωγῆς ἑκάστου φορτίου, καὶ δι' ὅσα φορτία παρῆλθεν ἡ προθεσμία τῶν πέντε μηνῶν καὶ δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς, χωρὶς οἱ φορτωταὶ νὰ παρουσιάσωσιν ἢ τὰς ἐκκαθαρίσεις, ἢ τὰ πιστοποιητικὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, νὰ εἰσπράξωσιν ἀμέσως τὰ δημόσια δικαιώματα ἐπὶ τῇ τιμῇ τῶν δραχ. 400 κατὰ χιλ. λιτρῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 § 2 τοῦ νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου, καὶ νὰ πράττωσι τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἐφεξῆς δι' ἕκαστον φορτίον μετὰ ματαίαν παρέλευσιν τῆς διαληφθείσης προθεσμίας.

Ὅσαι διατάξεις ἐκ τῶν περιεχομένων εἰς τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου δὲν μεταῤῥυθμίζονται διὰ τῶν παρουσῶν διατελοῦσιν ἐν ἰσχύϊ καὶ θέλουν ἐφαρμόζεσθαι καὶ ἐφεξῆς κατὰ γράμμα.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν μεταφορὰν τοῦ σταφιδοκάρπου θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ προσθέσωμεν ἐνταῦθα ὅτι αἱ ὁρμοδίαι τελωνιακαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ λαμβάνωσι παρὰ τῶν φορτωτῶν ἐγγυήσεις κατὰ τὰς περὶ μεταφορᾶς διατάξεις τοῦ τελωνιακοῦ νόμου, ὑπογεγραμμένας ὅμως καὶ ἀπὸ ἕνα ἢ δύο ἐγγυητὰς ἐμπόρους, ἐὰν ὁ φορτωτὴς δὲν ἦναι ὁμολογουμένως ἀξιόχρεως, καὶ συντεταγμένας κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. Β. τύπον.

Μετὰ ματαίαν παρέλευσιν τῆς τεθείσης πρὸς ἐμφάνισιν τῆς λυσεγγυήσεως προθεσμίας ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ θέλει εἰσπράττει τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου.

Λείπεται ἤδη νὰ προσθέσωμεν ὁδηγίας τινὰς διὰ τὰς προξενικὰς ἀρχάς, καὶ αὗται συγκεφαλαιοῦνται εἰς τὰς ἑπομένας.

Συνιστῶντες εἰς τὰς ἀρχὰς ταύτας τὴν ἀκριβῆ καὶ κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τῶν περιεχομένων εἰς τὸ Β'. μέρος τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου ὁδηγιῶν τοῦ Ὑπουργείου, ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ τὸν ζῆλον καὶ τὴν δραστηριότητά των νὰ ἐρευνῶσιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τί ἀπέγεινεν ὁ κομισθεὶς ἐντὸς τῆς περιφερείας των σταφιδοκάρπος, καὶ ἅμα πληροφοροῦνται, ὅτι ἐπωλήθη ὁλοσχερῶς ἕν φορτίον, νὰ ὑπ' χρεῶσι τὸν παραλήπτην νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ἐκκαθάρισιν, διὰ νὰ μὴ ἀναβάλληται ἐπὶ πολὺ ἡ ὁλοσχερὴς εἴσπραξις τῶν δημοσίων δικαιωμάτων. Ἀπαιτοῦμεν δὲ τοσούτῳ μᾶλλον τὴν αὐστηροτέραν εἰς τοῦτο ἐπαγρύπνησίν των, καθόσον παρετηρήθη, ὅτι ἐκκαθάρισις ὑπογεγραμμένη ἀπὸ ἕνα παραλήπτην πρὸ πολλοῦ ἐπαρουσιάσθη ἐσχάτως μόνον εἰς τὴν ὁρμοδίαν προξενικὴν ἀρχὴν πρὸς ἐπικύρωσιν.

Ἐμφανιζόντων τῶν ἐκκαθαρίσεων εἰς τὰς προξενικὰς ἀρχὰς, ἀνάγκη πρὸ τῆς ἐπικυρώσεώς των νὰ ἐρευνῶσι προηγουμέ-

ως, ἂν τὰ ἀφαιρούμενα ἔξοδα ἦναι ἐκ τῶν νομίμων καὶ συνήθων καὶ ἂν ἔλαβον πραγματικῶς χώραν· καὶ προσέτι ἂν ὁ σταφιδοκαρπὸς ἐπωλήθη εἰς τὴν σημειουμένην τιμὴν, καὶ τότε μόνον νὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐκκαθαρίσεων.

Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ δὲν ἐτήρησαν ἀκριβῶς τὸν τεταγμένον διὰ τὰς ἐπικυρώσεις τῶν ἐκκαθαρίσεων τύπον, ἄλλαι παραλείπουσαι τὸν φορτωτὴν καὶ παραλήπτην, ἄλλαι τὸ ποσὸν τοῦ σταφιδοκαρποῦ εἰς λίτρας, καὶ ἄλλαι, τοὺς ἀριθμοὺς τῶν δηλωτικῶν τῆς ἐξαγωγῆς. Ἀπαιτοῦμεν τοῦ λοιποῦ παρ' αὐτῶν νὰ φυλάττωσιν ἀκριβῶς τὸν τύπον καὶ νὰ σημειῶσι τὸ ποσὸν τοῦ σταφιδοκαρποῦ εἰς λίτρας ἑνετικὰς καὶ οὐχὶ εἰς σταθμὰ τοῦ τόπου τῆς καταναλώσεως· οἷον φούντια, καντάρια κλπ. Θέλουν δ' ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς παραλήπτας νὰ συντάττωσι καὶ αὐτοὶ τὰς ἐκκαθαρίσεις των ἐπὶ λιτρῶν ἑνετικῶν καὶ, ἐφόσον εἶναι δυνατὸν, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, διὰ μὴ ἀπαντῶσι δυσκολίας αἱ Ἑλληνικαὶ τελων. ἀρχαὶ νὰ τὰς ἐξελέγχωσι.

Τὸ ἄρθρον 8. τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου ὁδηγιῶν τοῦ Ὑπουργείου μεταῤῥυθμίζεται συμφώνως μὲ τὰς ἀνωτέρω χορηγουμένας ὁδηγίας ἐπὶ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 1 Αὐγούστου νέου νόμου.

Δίδοντες πέρας εἰς τὰς παρούσας ὁδηγίας δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι καὶ ἐν Ἑλλάδι αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ καὶ αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλληνικαὶ προξενικαὶ ἀρχαὶ, θέλουν καταβάλλει πάντα ζῆλον καὶ πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῶν τε νόμων καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ὁ ηγιῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Αὐγούστου 1853.

---

909. Ν. ΣΛΒ'. Περὶ ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ π. ε.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ ναυτικὴ τοῦ Κράτους δύναμις διὰ τὸ τ. ε. προσδιορίζεται εἰς ἄνδρας 984, ἐξ ὧν ὁ Βασ. Ναύσταθμος περιλαμβάνει 135, ὁ Στόλος 750, καὶ τὰ Διμεναρχεῖα 99. Τὸ ὅλον 984.

2. Πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυτολογία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουλίου 1853.

---

910. Ν. ΣΛΓ'. Περὶ διδασκαλίας καὶ θέσεως τῆς ναυτικῆς θεωρίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ναυτικῶν δοκίμων τοῦ Β. Ναυτικοῦ προσδιορίζεται θέσις διδασκάλου τῆς ναυτικῆς θεωρίας.

2. Ὁ ἐκλεγεὶς διδάσκαλος θέλει εἶσθαι ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, καὶ θέλει ἀπολαμβάνει τὸν μισθὸν ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ του. Διδάσκων δὲ ἐντὸς Β. πλοίου θέλει ἀπολαμβάνει καὶ τὰς λοιπὰς ἀποδοχὰς, τὰς ὁποίας οἱ ὁμοιόβαθμοί του ἀξιωματικοὶ, οἱ ἐντὸς τῶν Βασιλ. πλοίων ὑπηρετοῦντες, ἀπολαμβάνουσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουλίου 1853.

---

911. Δ. Περὶ μέτρου μείζονος ἐξασφαλίσεως τῆς χρηματικῆς περιουσίας τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Καταστήματος.

Ο ΘΩΝ κλπ.

Ἐπειδὴ μ' ὅσω μείζω ἀσφάλειαν περιβάλλεται πᾶσα πρᾶξις ἀναγομένη εἰς διαχείρισιν χρηματικὴν, τοσούτῳ μᾶλλον εὐχερὴς καὶ ἀκριβὴς καθίσταται ὁ ἔλεγχος αὐτῆς τῆς διαχειρίσεως· Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ 13 ἄρθ. τοῦ Ἡμετέρου Διατάγμ. 7 Ἀπριλίου 1851, περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας. Κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, διατάττομεν ἵνα εἰς τὰ τρία κλειθρα, δι' ὧν ἄχρι τοῦδε ἐκλείετο τὸ κιβώτιον τὸ ἀσφαλίζον τὰς κλεῖς τοῦ ταμείου καὶ τὰς τῶν κουτίων τοῦ ἐπάνω καὶ τοῦ κάτω Ναοῦ προστεθῇ καὶ τέταρτον κλειθρον. Τούτων δὲ τὰ τέσσαρα κλειδία θέλουσι κρατεῖ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἀνὰ ἕν, ὅ,τε ἔπαρχος Τήνου καὶ τὰ τρία μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Καταστή-

ματος, ὅπως καὶ τὸ ταμεῖον καὶ τὰ δύω κουτία ἀνοίγωνται καὶ κλείωνται παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ παρὰ τῶν τριῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Καταστήματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1853.

---

12. Ν. ΣΛΘ'. Περὶ κανονισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἐκτὸς τῶν Νομοεπιθεωρητῶν καὶ τῆς Βασιλικῆς Φάλαγγος.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

1. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνθυπασπιστῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ἐκτὸς τῶν Νομοεπιθεωρητῶν καὶ τῆς Βασ. Φάλαγγος, διαιρούμεναι εἰς μισθὸν καὶ ἀποζημιώσεις, κανονίζονται διὰ τοῦ π. οσημ τημένου εἰς τὸν παρόντα Νόμον πίνακος(α)

Ἡ χορήγησις ἱπποφορβῆς εἰς πρᾶγμα ἢ εἰς χρήματα κανονίζεται διὰ Β. Διατάγματος. Ἐπίσης διὰ Βασ. Διατάγματος θέλει ὁρισθῆ ποῖαι θέσεις καὶ κατὰ πόσον συνεπάγουσι τὰς ὑποχρεώσεις δι' ἃς χορηγοῦνται ἀποζημιώσεις.

2. Ἡ ἀπονομὴ τῶν ἀποζημιώσεων καὶ χορηγήσεων παύει, καθ' ὅσον δὲν ἐκπληροῦνται αἱ σχετικαὶ ὑποχρεώσεις.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἐνοικίου δὲν ὑπόκειται εἰς μεταβολὰς, εἰμὴ ὅτε οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ ἐνοικοῦσιν εἰς δημόσιακτίριαὅτεἐλαττοῦναικατὰτὸἥμισυ.

3. Αἱ ἀποδοχαὶ διαθεσιμότητος συνίστανται εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἐνοικίου.

4. Εἰς μὲν τοὺς διοριζομένους, ἢ προβιβαζομένους εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ δίδονται δωρεὰν τριακόσιαι δραχμαὶ δι' ἱματισμόν· εἰς δὲ τοὺς προβιβαζομένους εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ εἰς Σώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν ἵππον ὑπηρεσίας δίδονται δραχμαὶ τριακόσιαι δι' ἱππωνίαν.

Δωρεὰ ἑξακοσίων δραχ. δι' ἱματισμὸν καὶ δι' ἱππωνίαν δίδεται εἰς τοὺς διοριζομένους, ἢ προβιβαζομένους εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου.

5. Εἰς τοὺς ὑπασπιστὰς τῶν σωμάτων δίδεται διὰ τὴν γραφικὴν των ὑπηρεσίαν ἐπιμίσθιον ἐκ δραχμῶν εἴκοσι, πρὸς τούτῳ δὲ καὶ ἀποζημίωσις ἵππου καὶ ἱπποσκευῆς, ἐὰν δὲν λαμβάνωσιν αὐτὴν ἐκ τοῦ ὅπλου, εἰς ὃ ἀνήκουσιν.

6. Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος κανονίζονται αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ὡς καὶ αἱ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν διατελούντων ἐν ἀδείᾳ ἀπουσίας μὴ ὑπερβαινούσῃ ἓξ μῆνας, τῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις νοσηλευομένων καὶ τῶν ὑποδίκων.

7. Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ Βασιλικὰ Διατάγματα τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουλίου 1853.

---

913. Ν. ΧΜΒ'. περὶ περιθάλψεως τῶν ἐν Θήβαις ἀπόρων οἰκογενειῶν πασχουσῶν ἐκ τῶν πρὸ μικροῦ συμβάντων σεισμῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Θέλουν διατεθῆ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου χάριν περιθάλψεως ὑπὲρ τῶν ἀποδεδειγμένως παθουσῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν ἐκ τῶν πρὸ μικροῦ συμβάντων σεισμῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν μέχρι τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν, χορηγουμένων διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐκ τῶν δημοσίων ἀποθηκῶν καὶ δημητριακῶν καρπῶν μέχρι δύο χιλιάδων κοιλῶν, τὰ ἀντίτιμον τῶν ὁποίων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν εἰς χρήματα ἐγγραφὴν αὐτῶν εἰς τὰ δημόσια βιβλία, θέλει λογισθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ ἀνήκοντος δεκαπενθημέρου πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν.

2. Διὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ συνδρομὴν ἀνοίγεται ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχ. 45000 εἰς βάρος τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1853 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, προστιθεμένου εἰς αὐτὸν νέου κεφαλαίου ὑπὸ Στοιχ. Γ'. ὑπὸ τὸν τίτλον « ἔκτακτα ἔξοδα. »

3. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν κανο-

(α) Σ. Ε. Ὅρα τεῦχ. Νόμων σελ. καὶ ἔτ. Μαΐου Π. Ε.

καθὼ τὰ περὶ διαθέσεως τῶν εἰρημένων βοηθημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούς. 1853.

Β/14 Δ. περὶ συστάσεως ἀρχηγείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Καταργοῦνται αἱ διὰ τῶν ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1851 Ἡμετέρων διαταγμάτων συσταθεῖσαι προσωριναὶ ἀρχηγίαι τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Ἑλλάδα ὁροφυλακῆς, ὡς καὶ ἡ ἰδία τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου ε. ε. Διοικήσεως καὶ τῆς κατὰ τὴν Εὐρυτανίαν στρατιωτικῆς δυνάμεως, καὶ συγκροτίζονται ἐπὶ τοῦ παρόντος δύο ἀρχηγεῖα· ἓν τῆς κατὰ τὴν Φθιωτιδοφωκίδα, τὴν Ἀττικὴν καὶ Βοιωτίαν (ἐκτὸς τῆς Πρωτευούσης), καὶ τὴν νῆσον Εὔβοίας στρατιωτικῆς δυνάμεως, καὶ ἓν τῆς κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ Αἰτωλίαν.

Β'. Ὑπὸ τὸ ἀρχηγεῖον τῆς κατὰ τὴν Φθιωτιδοφωκίδα, τὴν Ἀττικὴν καὶ Βοιωτίαν καὶ τὴν νῆσον Εὔβοιαν στρατιωτικῆς δυνάμεως ὑπάγονται τὸ 4 πε. τάγμα τῶν ἀκροβολιστῶν, μία ἴλη τοῦ ἱππικοῦ, εἷς αὐλαμὸς τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ τὸ δεύτερον τέταρτον, πέμπτον καὶ ἕκτον τάγμα τῆς ὁροφυλακῆς· ὑπὸ δὲ τὸ τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τὸ 3. τάγμα τῶν ἀκροβολιστῶν, ἷς αὐλαμὸς τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ τὸ πρῶτον καὶ ἔνατον τάγμα τῆς ὁροφυλακῆς.

Γ'. Εἰς ἕκαστον τῶν ἀρχηγείων τούτων θέλει προΐστασθαι εἷς στρατηγός, τοῦ ὁποίου τὸ ἐπιτελεῖον θέλει σύγκεισθαι παρ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀξιωματικῶν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, ἢ παρ' ἄλλου ὅπλου ἀπεσπασμένων παρ' ἑνὸς ὑπολοχαγοῦ ἢ ἀνθυπολοχαγοῦ, ὡς ὑπασπιστοῦ, καὶ παρὰ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν ὑπαξιωματικῶν λαμβανόντων τῶν μὲν ἀξιωματικῶν τὸν μισθὸν καὶ τὰς ἀποζημιώσεις τὰς παρὰ τοῦ νόμου τῆς διατιμήσεως ὁριζομένας, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου, τῶν δὲ ὑπαξιωματικῶν γραφέων, πρὸς τὸν μισθὸν των καὶ τὴν παρὰ τῶν στρατιωτικῶν οἰκονομικῶν διατάξεων τοῦ Κράτους προσδιωρισμένην ἀντιμισθίαν τῶν γραφέων.

Δ'. Ἕδρα τοῦ μὲν κατὰ τὴν Φθιωτιδοφωκίδα, τὴν Ἀττικὴν καὶ Βοιωτίαν καὶ τὴν νῆσον Εὔβοιαν ἀρχηγείου προσδιορίζεται ἡ Λαμία, τοῦ δὲ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ Αἰτωλίαν τὸ Ἀγρίνιον. Ἀπερχομένου δέ τινος τῶν ἀρχηγῶν πρὸς τὰ μέρη τῆς περιφερείας του, λόγῳ ὑπηρεσίας, δὲν ἀντικαθίσταται καθ' ὅσον τὸ ἐπιτελεῖον θέλει παρακολουθεῖ αὐτόν. Ἀπόντος ὅμως αὐτοῦ ἕνεκα ἀτομικῶν ἀναγκῶν, ἢ ἐκτάκτου τινὸς ὑπηρεσίας, θέλει ἀναπληροῖ αὐτὸν ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν του σωμάτων.

Ε'. Ἅπασαι αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, αἱ εἰς τὴν περιφέρειαν καὶ τὴν δικαιοδοσίαν ἑκάστου ἀρχηγείου εὑρισκόμεναι, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς περιφερείας των, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ διοικητικὸν μόνον μέρος. Καὶ τὰ μὲν ὁροφυλακεῖα θέλουν συμμορφοῦσθαι πρὸς τοῦτο μὲ τοὺς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φρουρίων καὶ πόλεων νόμους καὶ κανονισμούς, συνδυάζοντα αὐτοὺς καὶ μὲ τοὺς ἄλλους νόμους τοῦ Κράτους. Ἡ δὲ χωροφυλακὴ μὲ τὸ τέταρτον τμῆμα τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς.

Ϛ'. Ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ὁροφυλακῶν ἡ δικαιοδοσία τῶν ἀρχηγῶν ἐκτείνεται ἐφ' ὅσον ὡρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1838 Ἡμετέρου Διατάγματος. Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὑπ' αὐτοὺς σωμάτων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἐν γένει τὸ διοικητικὸν καὶ τὸ πειθαρχικόν, ἐφ' ὅσον ὁρίζεται καὶ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατευμάτων.

Περὶ τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων θέλουν ἀναφέρεσθαι εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ζ'. Ἡ τοποθέτησις τῶν διαφόρων σωμάτων, τῶν συγκροτούντων τὴν δυναμιν

τῶν ἀρχηγείων τούτων, ἀποφασίζεται παρ' Ἡμῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως ἀνατίθεται εἰς αὐτοὺς ἡ καταδίωξις τῆς ληστείας καὶ ἡ τήρησις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, δύνανται οἱ ἀρχηγοὶ νὰ διατάττωσι πρὸς ὥραν κινήσεις, ὑπαγορευομένας ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας, ὡς ἐπίσης δύνανται εἰς ἔκτακτον σοβαρὰν περίστασιν, ἐπαπειλοῦσαν τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν, νὰ συγκεντρώνωσι καὶ κινῶσιν ἅπασαν τὴν ὑπ' αὐτοὺς στρατιωτικὴν δύναμιν ἢ μέρος αὐτῆς. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς περιπτώσεις θέλουν ἀναφέρεσθαι περὶ τούτων, δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεώς των, εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Η'. Ἕκαστος ἀρχηγὸς ὀφείλει νὰ διατηρῇ ὑπὸ ἐντελῆ πειθαρχίαν τὰ ὑπ' αὐτὸν σώματα καὶ ἀποσπάσματα, καὶ νὰ ἐπιβλέπῃ ὡς πρὸς τὰ γυμνάσια καὶ ὡς πρὸς τὴν κατὰ τὸν ὁπλισμὸν, τὸν ἱματισμὸν, τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὴν ἱπποσκευὴν εὐσταλίαν αὐτῶν, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἱππωνίαν, τοιουτοτρόπως ὥστε νὰ ἦναι εἰς κατάστασιν ν' ἀναφέρηται περὶ πάντων τούτων, καὶ πρὸ πάντων περὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἱκανότητος τῶν ἀξιωματικῶν, προσέχων νὰ κατέχῃ ἕκαστος, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ του, τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, νὰ δύναται νὰ μορφώνῃ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας καὶ νὰ δεικνύῃ τὸν ἀπαιτούμενον ζῆλον καὶ προθυμίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν αὐτοῦ.

Θ'. Ἅπαντα τὰ σώματα τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἀρχηγείων, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς περιφερείας του στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ, θέλουν ἀναφέρεσθαι δι' αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἀντικειμένων τῶν ἀποβλεπόντων τὴν καθαρὰν στρατιωτικὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν· διὰ δὲ τὰ οἰκονομικὰ καὶ τεχνικὰ, ἀπ' εὐθείας (ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο) εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν παρ' οὗ θέλουν λαμβάνει καὶ ἀπ' εὐθείας τὰς διαταγὰς αὐτοῦ.

Ι'. Ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τὴν Φθιωτιδοφωκίδα, τὴν Ἀττικὴν καὶ Βοιωτίαν, καὶ τὴν νῆσον Εὔβοιαν στρατιωτικῆς δυνάμεως διορίζεται ὁ Ὑποστράτηγος καὶ Ἡμέτερος Ἱπποστασιάρχης Γαρ Ἰκιώτης Γρίβας, τῆς δὲ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ Αἰτωλίαν, ὁ Ὑποστράτηγος καὶ Ἡμέτερος Ὕπασπιστὴς Ἰωάννης τοῦ Γκούρα.

ΙΑ'. Τὰ πρόσωπα τ' ἀπαρτίζοντα τὸ ἐπιτελεῖον ἑκάστου τῶν ἀρχηγείων τούτων, ὡς καὶ τὰ χρέη αὐτῶν θέλουσιν ὁρισθῆ δι' ἰδιαιτέρου Βασιλ. Διατάγματος.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἀθήνησι, τὴν 24 Ἰουλίου 1853.

---

915 Δ. Περὶ καθάρσεως τῶν ὑπὸ ξένην σημαίαν πλοίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 § 2 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ κατάστασις τῆς δημοσίου ὑγείας εἰς τὴν Τουρκικὴν ἐπικράτειαν ἐβελτιώθη, καὶ ὅτι τὸ Ὑγειονομικὸν σύστημα αὐτῆς παρέχει ἐγγυήσεις ἀσφαλείας.

Θέλοντες νὰ μὴ ὑποβάλλωνται τὰ ὑπὸ ξένην σημαίαν πλοῖα εἰς περισσοτέραν, παρ' ὅσην ἡ ἀσφάλεια τῆς δημοσίου ὑγείας τοῦ Ἡμετέρου Κράτους ἀπαιτεῖ κάθαρσιν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὰ ὑπὸ ξένην σημαίαν προερχόμενα πλοῖα ἀπὸ τόπους ὑποκειμένους εἰς τηρητικὴν κάθαρσιν, ἐὰν δὲν ἔχωσι τὰς πιστοποιήσεις αὐτῶν ἐπιθεωρημένας ἀπὸ τὰς ἐκεῖσε Ἑλληνικὰς Προξενικὰς, ἀρχὰς θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς πραγματικὴν κάθαρσιν τῆς καθαρᾶς πιστοποιήσεως.

2. Τὰ δὲ τοιαῦτα πλοῖα τὰ ἐρχόμενα ἀπὸ τόπους μὴ ἀνύσου, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς κάθαρσιν κατὰ ἕνα βαθμὸν ἀνωτέραν ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελον ὑποβληθῆ, ἐὰν εἶχον τὰς πιστοποιήσεις

αὐτῶν ἐπιθεωρημένας ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς Προξενικὰς ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Αὐγούς. 1853.

---

916. *Δ. περὶ μετασχηματισμοῦ ὑγειονομείων καὶ σταθμαρχείων καὶ περὶ συστάσεως λοιμοκαθαρτηρίων.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν § 3 τοῦ ἄρθρου 13 ὑγειονομικοῦ νόμου, τὰ ἄρθρα 3 καὶ 20 τοῦ νόμου περὶ συστάσεως ὑγειονομικῶν ἀρχῶν, καὶ τὸ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1845 Ἡμέτερον Διάταγμα ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Τὸ Ὑγειονομεῖον Πύλου καταργεῖται καὶ ἀντ' αὐτοῦ συσταίνεται Ὑγειονομικὸν Σταθμαρχεῖον.

Β. Τὸ Ὑγειονομεῖον Μήλου καταργεῖται καὶ ἀντ' αὐτοῦ συσταίνεται Ὑγειονομικὸν Σταθμαρχεῖον.

Γ'. Τὸ Ὑγειονομικὸν Σταθμαρχεῖον Ὡραιῶν καταργεῖται καὶ ἀντ' αὐτοῦ συσταίνεται Ὑγειονομεῖον Γ'. τάξεως.

Δ'. Τὸ Ὑγειονομικὸν Σταθμαρχεῖον Στυλίδος καταργεῖται καὶ ἀντ' αὐτοῦ συσταίνεται Ὑγειονομεῖον Γ'. τάξεως.

Ε. Συσταίνεται Δημόσιον λοιμοκαθαρτήριον Γ' τάξεως παρὰ τῷ Ὑγειονομείῳ Ὡραιῶν, ἀντὶ τοῦ εἰς Πάτρας ὁρισθέντος λοιμοκαθαρτηρίου Β'. τάξεως διὰ τοῦ προμνησθέντος Διατάγματος καὶ μὴ συστηθέντος δι' ἔλλειψιν ἀνάγκης.

ΣΤ'. Συσταίνεται ὅμοιον λοιμοκαθαρτήριον Γ'. τάξεως παρὰ τῷ Ὑγειονομείῳ Στυλίδος ἀντὶ τοῦ εἰς Πλατανιὰν ὁρισθέντος λοιμοκαθαρτηρίου Γ'. τάξεως διὰ τοῦ μνησθέντος ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1845 Διατάγματος καὶ μὴ συστηθέντος δι' ἔλλειψιν ἀνάγκης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Αὐγούς. 1853.

---

917. *Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν οἰνίων δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Πανόρμου.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΞΙΙ περὶ δημοτικῶν φόρων νόμου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐγκρίνομεν νὰ ἐπεκταθῇ ὁ ἐπὶ οἰνίων δασμὸς τοῦ δήμου Πανορμιτῶν τῆς ἐπαρχίας Τήνου καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων πανικῶν καὶ σιτηρῶν.

Ὁ δασμὸς οὗτος προσδιορίζεται μὲν εἰς ἓν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰρημένων εἰδῶν, θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ ἓν ἔτος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Αὐγούς. 1853.

---

918. *Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Κρανιδίου.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΞΙΙ περὶ δημοτικῶν φόρων νόμου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐγκρίνομεν νὰ ἐπεκταθῇ ὁ ἐπὶ τῶν οἰνίων δημοτικὸς δασμὸς τοῦ δήμου Κρανιδίου καὶ ἐφ' ὅλων τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἐμπορευμάτων καὶ σιτηρῶν.

Ὁ δασμὸς οὗτος προσδιοριζόμενος εἰς ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰρημένων εἰδῶν θέλει διαρκέσει ἐπὶ τρία ἔτη· ἡ δὲ ἐξ αὐτοῦ πρόσοδος θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν σύστασιν καὶ διατήρησιν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῶν κορασίων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Αὐγούς. 1853.

Ν. 919 ΣΜΑ. περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Διορίζεται εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν, ἐν ᾗ ὑπάρχει καταστημένη ἐπαρχιακὴ ἀρχή, εἷς δημόσιος ἰατρὸς ἐπιστήμων μὲ μισθὸν δραχ. 1200 κατ' ἔτος, καὶ μὲ βαθμὸν ἐπάρχου, ἐπόμενος αὐτοῦ.

2. Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς θέλει ἑδρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας· θέλει δ' ἐνεργεῖ παρὰ τῷ ἐπάρχῳ καθ' ὃν τρόπον ὁ νομοϊατρὸς παρὰ τῷ νομάρχῃ καὶ θέλει ἐκπληροῖ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας τὰ εἰς τοὺς νομοϊατροὺς ἀνατεθειμένα

χρέη, ἐξ ἀναλογίας τῶν διατάξεων τοῦ 2 καὶ 3 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1833 Β. Διατάγματος.

3. Ἀνατίθεται προσέτι εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ἰατροὺς καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐμβολιασμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐνήργουν μέχρι τοῦδε οἱ νομοεμβολιασταὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 4|16 Ἀπριλίου 1835 Β. Διατάγματος, περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος.

4. Λόγῳ ἀμοιβῆς διὰ τὸν ἐμβολιασμὸν θέλει λαμβάνει ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς μίαν δραχμὴν παρ' ἑκάστου ἀτόμου, ἀλλ' ὅσοι τῶν ἐμβολιασθέντων παρουσιάσωσιν ἐπὶ ἀσήμου χάρτου ἀποδεικτικὰ τῆς ἀνηκούσης δημοτικῆ ἀρχῆς περὶ τῆς παντελοῦς αὐτῶν ἐνδείας θεωροῦνται ἀπηλλαγμένοι πάσης ὑποχρεώσεως πρὸς τὸν ἰατρόν. Εἰς τοιαύτην ὅμως περίπτωσιν ὁ δῆμος, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ἐμβολιαζόμενοι ἐνδεεῖς ἀνήκουσιν, ὀφείλει ν' ἀποδίδῃ 25 λεπτὰ δι' ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ἰατρόν.

5. Τὰ ἀνωτέρω δικαιώματα τοῦ ἐμβολιασμοῦ θέλουν εἰσπράττεσθαι παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν, κατὰ τοὺς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων ὁρισμοὺς καὶ θέλουν δίδεσθαι παρ' αὐτῶν εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ἰατρούς.

6. Ἔξοδα περιοδείας χορηγοῦνται εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ἰατρὸν ἐτησίως δραχμὰς 200 διὰ τὴν δαπάνην τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον.

7. Λίθέσεις τῶν νομοεμβολιαστῶν καταργοῦνται.

8. Λί θέσεις τῶν νομοϊατρῶν διατηροῦνται, ἀλλ' ἡ ἐνέργεια αὐτῶν περιορίζεται ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν ὁ νομάρχης διοικεῖ, ἀνατίθεται δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ ἡ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας ἐκτέλεσις τοῦ ἐμβολιασμοῦ.

9. Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως δημοσίου ἰατροῦ ἀπό τινα ἐπαρχίαν δ' οἱανδήποτε αἰτιαν, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν θέλει διορίσει προσωρινὸν ἐμβολιαστὴν, πρόσωπον καὶ ἐκτὸς τοῦ καταλόγου τῶν ἰατρῶν πρὸς ἐνέργειαν τοῦ ἐμβολιασμοῦ, μὲ τὴν ἀπολαυὴν τῶν εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ἰατροὺς χορηγουμένων δικαιωμάτων.

10. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν κανονισθῆ λεπτομερέστερον τὰ χρέη τῶν ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν, καὶ ἡ σχέσις αὐτῶν πρὸς τοὺς ἰατροὺς τῶν νομῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Δεκεμβρ. 1843.

---

920 Δ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Νόμου ΣΜΑ. περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν, καὶ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 22 τοῦ νόμου ΚΕ. περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

1. Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς ὑπάκειται εἰς τὸν ἔπαρχον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει δίδει τὸν τεταγμένον τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον· δὲν ἀποτελεῖ ἰδίαν ἀρχὴν, ἀλλὰ θέλει ἐργάζεσθαι παρὰ τῷ ἐπάρχῳ ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν δημόσιον ὑγείαν τῆς ἐπαρχίας· οὐχ ἧττον ὅμως ὀφείλει νὰ ἐφελκύῃ οἰκοθεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπάρχου εἰς ταῦτα τὰ ἀντικείμενα, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν γνωμοδότησίν του. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἀπὸ τὸ διάταγμα τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1833 περὶ καθηκόντων τῶν νομοϊατρῶν καὶ τὸ τῆς 4 Ἀπριλίου 1835 περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος ἀνατεθειμένων εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ἰατρὸν χρεῶν κατὰ τὸ 2 καὶ 6 ἄρθρον τοῦ Νόμου προσεπιβάλλονται εἰς αὐτὸν καὶ τὰ ἑξῆς.

2. Ἕκαστος ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς θέλει περιοδεύει ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ ἔτους καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ἐπισκεπτόμενος ἑκάστην αὐτῆς πόλιν, κωμόπολιν, καὶ χωρίον. Τὴν περιοδείαν ταύτην θέλει ἐπιχειρεῖ ἀνυπερθέτως τὸν Ἀπρίλιον ἑκάστου ἔτους καὶ θέλει περαιοῖ αὐτὴν τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Ἰουλίου, ἐκτὸς ἀπο-

χόντος κωλύματος κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις.

3. Κατὰ τὴν γενικὴν περιοδείαν θέλει ἐνεργεῖ καὶ τὸν ἐμβολιασμὸν σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους τοῦ μνησθέντος ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1838 Διατάγματος, καθὼς καὶ τὸν ἀναδαμαλισμὸν τῶν ὑποχρεουμένων εἰς τοῦτο καὶ τῶν ἑκουσίως ὑποβαλλομένων εἰς αὐτὸν ἐὰν ἦναι χρεία. Ὅσάκις δ' ἀναφαίνεται τι ἐν τῆς ἐπαρχίας εὐλογία, ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς ὀφείλει νὰ μεταβαίνῃ ἐκτάκτως εἰς τὸν τόπον τοῦ νοσήματος ἄνευ ἀναβολῆς καὶ ἐνεργῇ τὸν ἐμβολιασμὸν καὶ ἀναδαμαλισμὸν καθ' οἱανδήποτε ὥραν τοῦ χρόνου.

Ὁ ἐμβολιασμὸς καὶ ἀναδαμαλισμὸς θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ σχετικοῦ παρέδρου καὶ ἑνὸς ἱερέως· ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ πρώτου, ἕνεκα ἀποχρώντος κωλύματος, ὁ ἰατρὸς θέλει προσλαμβάνει ἕνα τῶν πολιτῶν. Τοῦτο θέλει γράττει καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἱερέως. Ὀφείλει νὰ συντάττῃ πρωτόκολλον διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἢ τοῦ ἀναδαμαλισμοῦ παντὸς προσώπου, ἐνῷ θέλει σημειοῦσθαι ὁ τόπος, ἔνθα ἐγένετο ὁ ἐμβολιασμὸς ἢ ἀναδαμαλισμός, ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἐγένετο, ἡ ὀνοματεπωνυμία, ἡ πατρίς, ἡ ἡλικία καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμβολιασθέντος ἢ ἀναδαμαλισθέντος, ἢ τῶν γονέων αὐτοῦ. Τὸ πρωτόκολλον θέλει ὑπογράφεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ παρέδρου καὶ τοῦ ἱερέως, ἢ τῶν ἀντ' αὐτῶν προσληφθέντων προσώπων.

Τὴν ὀγδόην δὲ ἡμέραν ἢ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς δεκάτης ἀπὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ὁ ἰατρὸς θέλει ἐπισκέπτεσθαι τὸν ἐμβολιασθέντα ἢ ἀναδαμαλισθέντα ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὡς ἀνωτέρω προσώπων διὰ νὰ βεβαιοῦται περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἢ ἀναδαμαλισμοῦ. Ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς ἐπισκέψεως θέλει ἐκτίθεσθαι παρὰ πόδας τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω πρωτοκόλλου μὲ τὴν μνείαν τῆς ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἢ ἀναδαμαλισμοῦ καὶ τὴν σημείωσιν τῆς χρονολογίας. Ἡ ἔκθεσις αὕτη θέλει ὑπογράφεσθαι παρὰ τοῦ ἰατροῦ καὶ τῶν παρόντων ὡς ἀνωτέρω προσώπων. Ἐν ἀποτυχίᾳ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἢ ἀναδαμαλισμοῦ ὁ ἰατρὸς θέλει ἐπαναλαμβάνει αὐτὸν ἐν καιρῷ, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἤθελε κρίνει ἁρμοδιώτερον.

Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς δὲν ἀπαιτεῖ αὐτοπροσώπως τὰ δικαιώματα τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ἀλλὰ θέλει πέμπει κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν κατάλογον τῶν παρ' αὐτοῦ ἐμβολιασθέντων ἢ ἀναδαμαλισθέντων, ἐπικυρωμένον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἐπάρχου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρωτοκόλλων πρὸς τὸν σχετικὸν ἐπαρχιακὸν ταμίαν, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ τὴν εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου καὶ ἀποδίδῃ τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ἰατρόν, τηρουμένων τῶν λογιστικῶν διατυπώσεων.

Εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ταμίαν θέλουν παρουσιάζει οἱ ἐμβολιασθέντες καὶ οἱ ἀναδαμαλισθέντες ἔνδειξιν τὰ περὶ τῆς ἐνδείας αὐτῶν ἀποδεικτικά, καὶ οἱ ταμίαι θέλουν εἰσπράττει ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἀνήκον δημοτικὸν ταμεῖον τὴν πρὸς τοὺς ἰατροὺς διὰ τοὺς ἐνδεῖς ὀφειλήν των.

Τὰ πρωτόκολλα περὶ ὧν πρόκειται εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον θέλουν κατατίθεσθαι εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ ἐπαρχείου· ὁ δὲ ἰατρὸς θέλει συντάττει ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν κατάλογον τῶν ἐμβολιασθέντων καὶ ἀναδαμαλισθέντων κατὰ τὸν εἰς τὸ μνησθὲν περὶ ἐμβολιασμοῦ διάταγμα διαγεγραμμένον τύπον, καὶ θέλει ἐπισυνάπτει αὐτὸν προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἐπάρχου εἰς τὴν ἐτησίαν ἔκθεσίν του.

4. Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς ὀφείλει νὰ φροντίζῃ κατὰ τὴν περιοδείαν του, ἐπικαλούμενος τὴν συνδρομὴν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, αἵτινες ὀφείλουν νὰ τῷ παρέχωσιν αὐτὴν προθύμως, περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν πασχόντων τὴν νόσον τοῦ σπυρακιώλου ἢ τῆς λώβης, τῶν φρενοβλαβῶν καὶ τῶν ἐπιληπτικῶν· τούτων ὀφείλει νὰ ἐπισυνάπτῃ κατάλογον εἰς τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ ἔκθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει μνημονεύει καὶ τὰ ἰδιάζοντα αἴτια ἐκ

τοῦ κλίματος ἢ τοῦ τρόπου τοῦ βίου καὶ ἄλλων περιστάσεων τῶν νοσούντων τῶν δὲ πασχόντων τὸ σπυρόκωλον θέλει πέμπει ἀμέσως σημείωσιν πρὸς τὸν ἁρμόδιον ἔπαρχον διὰ νὰ ἐνεργῆται ἡ παραπομπὴ αὐτῶν εἰς τὸ σχετικὸν θεραπευτήριον τοῦ σπυροκώλου.

5. Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐπισκέπτηται δωρεὰν τοὺς χωροφύλακας καὶ πάντα ἐκ τῶν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ, ἐν ἐλλείψει στρατιωτικοῦ ἰατροῦ.

6. Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς ὀφείλει ἐπίσης δωρεὰν νὰ παρέχῃ τὴν ἐκ τῆς ἐπιστήμης βοήθειαν εἰς τοὺς ἐνδεεῖς πάσχοντας μεταδοτικήν τινα νόσον ὀξεῖαν ἢ καὶ χρονίαν, καθόσον ἐξ αὐτῆς δύναται νὰ κινδυνεύσῃ ἡ ὑγεία ἄλλων.

7. Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς ὀφείλει νὰ παρατηρῇ τὴν κατάστασιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ νὰ μνημονεύῃ εἰς τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ ἔκθεσιν τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ὑγείαν αἴτια τῆς μὴ ἀναλόγου τυχὸν αὐξήσεως αὐτοῦ.

8. Ἕκαστος ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς ὀφείλει νὰ κρατῇ ἰδιαίτερον βιβλίον εἰς τὸ ὁποῖον θέλει σημειοῦ ἐν περιλήψει κατὰ τί πάσχει ἡ δημοσία ὑγεία εἰς τὴν ἐπαρχίαν, τὰς προτάσεις τὰς ὁποίας ἔκαμε πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς, ποῖαι ἐξ αὐτῶν ἐνεργήθησαν καὶ τί ἀποτέλεσμα ἔφερον.

9. Εἰς τὰ αὐτά, ὡς ἀνωτέρω χρέη ὑπόκεινται καὶ οἱ νομοϊατροὶ ὡς πρὸς τὴν ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν ὁ νομάρχης διοικεῖ, ἐνέργειάν των. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ἰατροὺς, οἱ ἰατροὶ τοῦ νομοῦ προέχουσι τῶν ἐπαρχιακῶν. Ὀφείλουν νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, καὶ ν' ἀναφέρωσι τὰς τυχὸν παρατηρήσεις των εἰς τὸν νομάρχην, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίκειται νὰ ἐνεργήσῃ τὰ παραιτέρω· νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ἐτησίων ἐκθέσεων τῶν ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν τῶν διευθυνομένων εἰς τὴν νομαρχίαν, καὶ ἐπιφέρωσιν εἰς αὐτὰς τὰς τυχὸν παρατηρήσεις των, τὰς ὁποίας θέλει διαβιβάζει ὁ νομάρχης ὁμοῦ μὲ τὰς ἐκθέσεις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἔνιοτε δ' ὁ νομοϊατρὸς ἀπέρχεται εἰς ἐπαρχίαν τινὰ, κατὰ διαταγὴν τοῦ νομάρχου ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς ὀφείλει νὰ τῷ παρέχῃ ἑτοίμως πᾶσαν πληροφορίαν, τὴν ὁποίαν ἐκεῖνος ἤθελε ζητήσει παρ' αὐτοῦ, ἀναφερομένην εἰς ἀντικείμενα τῆς ὑπηρεσίας του καὶ νὰ συμπράττῃ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς του.

10. Τὴν πρώτην δεκαπενθημερίαν τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἑκάστου ἔτους ἅπαντες οἱ ἐπαρχιακοὶ ἰατροὶ ἑκάστου νομοῦ ὀφείλουν ν' ἀπέρχωνται εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἦναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ μένωσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁ ἔπαρχος θέλει ἀναφέρει εἰς τὸν νομάρχην, εἰς ὃν ἀπόκειται σταθμίζων τὰς περιστάσεις νὰ διατάξῃ τὰ περαιτέρω. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ἰατροὶ θέλουν συνέρχεσθαι εἰς τὸ νομαρχιακὸν κατάστημα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ νομοϊατροῦ, ὅπου θέλουν διακοινώνει ἀμοιβαίως τὰς παρατηρήσεις καὶ σκέψεις των ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίου ὑγείας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ τῶν διαφόρων νοσογόνων αἰτιῶν, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς βλογὰς ταύτης μέσων καὶ τῆς καταλληλοτέρας μεθόδου τοῦ ἐμβολιάζειν· ἐπίσης θέλουν σκέπτεσθαι περὶ τῶν ἀναγκαιοτέρων μέτρων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθῶσι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίου ὑγείας καὶ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν τυχουσῶν ἐλλείψεων. Μετὰ ὥριμον δὲ συζήτησιν τῶν παρατηρήσεων καὶ σκέψεών των θέλουν ὑποβάλλει διὰ τοῦ ἁρμοδίου νομάρχου ἔκθεσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, περιέχουσαν καὶ γνώμην περὶ τῶν δυνατῶν μέτρων εἰς διατήρησιν καὶ φρούραξιν τῆς δημοσίου ὑγείας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Μαρτίου 1863

---

924 ΝΟΜΟΣ ΣΜΓ'. Περὶ Συνθήκης Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ

τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 15 (27) Ὀκτωβρίου 1852, καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάγησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) 1853.

Ο Θ Ω Ν κλτ,

Συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ κατὰ τὴν 15 (27) Ὀκτωβρίου 1852 κλεισθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἡνωμένων Βασιλείων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας Συνθήκη περὶ Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας, συνισταμένη εἰς εἴκοσι δύο ἄρθρα, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκδοθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Ἰουνίου 1853

Ο Θ Ω Ν κλτ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει, ὅτι συναφθείσης τὴν 15 (27) Ὀκτωβρίου 1852 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας Συνθήκης περὶ Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας, ἧς τὸ περιεχόμενον ἕπεται,

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Ἡνωμένων Βασιλείων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, θεωρήσαντες ὠφέλιμον νὰ στερεώσωσι τὰς μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν των σχέσεις διὰ συνομολογήσεως συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους αὐτῶν, ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Ἀνδρόνικον Πάϊκον, Ὑπουργὸν Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλοσταύρου τοῦ Βελγικοῦ Τάγματος τοῦ Λεοπόλδου, τοῦ Σαξωνικοῦ Τάγματος τῆς πολιτικῆς ἀξίας, καὶ τοῦ Νεερλανδικοῦ Λέοντος τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, τὸν Κύριον Κάρολον Πέτρον Εἰδενστάμ, Θαλαμηπόλον Αὐτοῦ, Ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Αὐλῇ, Ἀντισυνταγματάρχην ἐν τῷ στρατῷ Αὐτοῦ, Ἀξιωματικὸν τῶν Ἐπιτελῶν, Λοχαγὸν τοῦ Πεζικοῦ Τάγματος τοῦ Χαλάνδ, Ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Ξίφους, Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Ἑλλ. Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Ἱππότην τοῦ Σαρδικοῦ Τάγματος τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου, καὶ τοῦ Περσικοῦ Τάγματος τοῦ Λέοντος καὶ Ἡλίου.

Οἵτινες μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν τοῦ μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας.

Ἑπομένως, οἱ ὑπήκοοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων θέλουσιν ἀπολαμβάνει εἰς τοὺς λιμένας, μυχοὺς, ὅρμους, πόλεις, καὶ ἄλλα μέρη τῶν δύω ἐπικρατειῶν, ἴσην ἐλευθερίαν ἐμπορίας, ὥστε θέλουσι τοῖς χορηγεισθαι εἰς τὰ εἰρημένα μέρη, παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, ἐντελῶς ἴσα, καὶ ἀμοιβαῖα ἐμπορικὰ δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα, καὶ καθ' ὅσον τὰ δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα ταῦτα ὑπόκεινται ἤδη εἰς ὑποχρεώσεις (incumbrances) οἱασδήποτε, θέλουσι πληρέστατα ἀρμοιαυσθαι πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὄφη οἱουδήποτε εἴδους.

Οἱ τῶν συμβαλλομένων ἐπικρατειῶν ὑπήκοοι, δύνανται ὡσαύτως νὰ διαμένωσι καὶ κατέχωσιν, εἰς οἱονδήποτε ἀρέσκονται τόπον, εἴτε δι' ἐνοικίου, εἴτε ὡς ἰδιοκτησίαν, κατοικίας, ἀποθήκας καὶ ἄλλα ἀκίνητα κτήματα ἀναγκαῖα εἰς τὸ ἐμπόριόν των. Ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τοὺς ἐν τοῖς Ἡνωμένοις Βασιλείοις τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας ἰσχύοντας νόμους, καὶ διατάγματα, ἀπαιτεῖται προηγουμένη καὶ εἰδικὴ ἄδεια διὰ πᾶσαν ἀλλοδαπὴν, ἵνα

ἐν τοῖς Βασιλείοις τούτοις ἔχῃ ἰδιοκτησίαν ἀκινήτων κτημάτων, καὶ ἀποκατασταθῇ ὁριστικῶς ἐν αὐτοῖς, ἐννοεῖται, ὅτι ὅσοι τῶν ὑπηκόων τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος, θελήσωσι ν' ἀποκτήσωσιν ἀκίνητα κτήματα ὡς ἰδιοκτησίαν, ἢ ν' ἀποκατασταθῶσιν ἐν τοῖς Ἡνωμένοις Βασιλείοις τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, ὀφείλουσι προηγουμένως νὰ λαμβάνωσι τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Ἡνωμένων Βασιλείων Σουηδίας καὶ Νορβεγίας.

Ὡσαύτως δὲ, ἐὰν εἰς τὸ μέλλον ἐκδοθῇ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος νόμος ἢ διάταγμά τι συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ν' ἀπαιτῆται εἰδικὴ ἄδεια, ἵνα δύνανται ν' ἀποκατασταθῶσιν ἀλλοδαποὶ ἐν Ἑλλάδι, οἱ ὑπήκοοι τότε τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Ἡνωμένων Βασιλείων Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, θέλουσιν ὡσαύτως συμμορφοῦσθαι μὲ τοὺς νόμους ἢ τὰ διατάγματα ταῦτα.

Ἄλλως τε, ἅπαντες ἑκατέρων τῶν ἐθνῶν οἱ ἔμποροι θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἀμοιβαίως, δι' ἑαυτούς τε καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των, πληρεστάτην ἀσφάλειαν, καὶ θέλει τοῖς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου των ἡ αὐτὴ προστασία, ἧς ἀπολαύουσιν οἱ ἰθαγενεῖς, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ ὑπόκηνται εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν.

3. Φθάνοντα τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, κενὰ ἢ μὲ φορτίον, καὶ ἀμοιβαίως τὰ Σουηδικὰ καὶ Νορβεγικὰ πλοῖα φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, κενὰ ἢ μὲ φορτίον, θέλουσι θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, ἀπαραλλάκτως ὡς τὰ ἐγχώρια πλοῖα, τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίας, διαπορίου (Péage, τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, τῶν τῆς καθάρσεως, καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινας δημοσίους ὑπαλλήλους χορηγουμένας ἀντιμισθίας, ἔτι δὲ ὡς πρὸς πᾶν τέλος ἢ βάρος οἱονδήποτε, εἰσπραττόμενον ἐν ὀνόματι, ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε.

4. Πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, προϊόν τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας, εἴτε τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἴτε πάσης ἄλλης χώρας, δυνάμενον ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ἡνωμένων Βασιλείων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας. διὰ Σουηδικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ ἐν αὐτοῖς καὶ δι' ἑλληνικῶν πλοίων, προερχομένων ἐκ λιμένων τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἐκ λιμένων πάσης ἄλλης ξένης ἐπικρατείας, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα, ἢ βάρη οἱουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων τούτων ἤθελε γείνει διὰ Σουηδικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων. Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, ἢ πᾶν προϊὸν τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν Ἡνωμένων Βασιλείων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, εἴτε πάσης ἄλλης χώρας δυνάμενον ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, δι' ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ ἐν αὐτοῖς διὰ Σουηδικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων, προερχομένων εἴτε ἐκ λιμένων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, εἴτε ἐκ λιμένων πάσης ἄλλης ξένης ἐπικρατείας χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἱουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ αὐτῶν ἐγίνετο δι' ἑλληνικῶν πλοίων.

5. Ἅπαντα τὰ ἐμπορεύματα, ἢ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, εἴτε οἱασδήποτε ἄλλης χώρας, ὧν ἡ δι' οἱουδήποτε μέρους ἐξαγωγὴ ἐκ τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος δι' ἑλληνικῶν πλοίων εἶναι ἐννόμως ἐπιτε-

τραμμένη, δύνανται ὡσαύτως νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ τῶν ῥηθέντων λιμένων διὰ Σουηδικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα, ἢ βάρη οἱουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἐγίνετο δι' ἑλληνικῶν πλοίων. Ὁμοιοβαίως ἡ αὐτὴ ἀκριβὴς ἀφομοίωσις θέλει τηρεῖσθαι εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ἡνωμένων βασιλείων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, ὥστε ἅπαντα τὰ ἐμπορεύματα ἢ προϊόντα τῆς γῆς, ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν Ἡνωμένων βασιλείων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, ἢ καὶ παντὸς ἄλλης χώρας, ὧν ἡ δι οἱουδήποτε μέρος ἐξαγωγὴ ἐκ τῶν λιμένων τῶν εἰρημένων Ἡνωμένων βασιλείων, διὰ τῶν ἐγχωρίων πλοίων εἶναι ἐννόμως ἐπιτετραμμένη, δύνανται ὡσαύτως νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ τῶν αὐτῶν λιμένων καὶ δι' ἑλληνικῶν πλοίων, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἱαδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ εἰς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἐγίνετο διὰ Σουηδικῶν καὶ Νορβεγ. πλοίων.

6. Δὲν θέλουσιν ἐπιβάλλεσθαι ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἐπὶ τῶν εἰδῶν ἅτινα εἰσάγονται εἰς Σουηδίαν καὶ Νορβεγίαν, προερχόμενα ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος ὡς οὐδ' ἐπὶ τῶν εἰδῶν, ἅτινα εἰσάγονται εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, προερχόμενα ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, εἰμὴ ὅσα ἐπιβάλλονται, ἢ θέλουσιν ἐπιβληθῆ ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰδῶν, προερχομένων ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας, οἱουδήποτε ἄλλου ξένου Κράτους. Ὁπωσδήποτε ἡ θέλει ἐπιβάλλεσθαι ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς τῶν εἰδῶν, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, ἢ τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, κατὰ τὴν εἴσοδον ἢ ἔξοδον αὐτῶν ἐκ τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν τῆς ἑνὸς λιμένος εἰς ἕτερον τῆς αὐτῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας οἱαδήποτε ἀπαγόρευσις, μὴ ἐφαρμοζομένη ἐπίσης εἰς πᾶν ἄλλο ἔθνος.

7. Πᾶσα εὐκολία παραχωρηθήσεται, ὡς καὶ πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων, παραχωρηθεῖσαι ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἑτέρου τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν οἱουδήποτε εἴδους, θέλουσιν ἐπίσης παραχωρεῖσθαι εἰς τὰ εἴδη τῆς αὐτῆς φύσεως, προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν διὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ γινομένην εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγήν.

8. Οὐδεμία τῶν δύω Κυβερνήσεων, ὡς οὐδέ τις Πράκτωρ, ἑταιρία ἢ συντεχνία ἐξ ὀνόματος, ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῆς ἐνεργοῦντες, θέλει ἀπονέμει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως προτίμησίν τινα, περὶ τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν κατειργασμένων ἢ ἀκατεργάστων προϊόντων, προερχομένων ἐκ τῆς Ἐπικρατείας μιᾶς τῶν δύω Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων καὶ εἰσαγομένων εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ἄλλης, λόγῳ, ἢ χάριν τῆς Ἐθνικότητος τοῦ πλοίου, καθ' ὅσον τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἡ πρόθεσις εἶναι νὰ μὴν ὑφίσταται, ὡς πρὸς τοῦτο, διάκρισίς τις ἢ διαφορά.

9. Πᾶν ἐμπόρευμα εἰσαγόμενον, παρακατατιθέμενον, ἢ ἀποθηκευόμενον εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν Ὑψηλῶν Συνομολογουσῶν Δυνάμεων, καὶ τῶν ὑπὸ τούτων κατεχομένων μερῶν, θέλει ὑποβάλλεσθαι, διαρκούσης τῆς ἀποθηκεύσεώς του, εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις, ὅρους καὶ δικαιώματα, εἴτε δι' Ἑλληνικῶν, εἴτε διὰ Σουηδικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων ἤθελε γείνει ἡ εἰσαγωγὴ αὐτῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἡ ἐκ νέου ἐξαγωγὴ τῶν τοιούτων ἐμπορευμάτων, εἴτε δι' Ἑλληνικῶν, εἴτε διὰ Σουηδικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων γινομένη, θέλει ἀπολαμβάνει τὰς αὐτὰς εὐκολίας, καὶ ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

10. Ἡ ἀκτεμπορία τῶν ἐγχωρίων προϊόντων ἢ ξένων, ἀποστελλομένων ἐξ

κρατείας, διαφυλάττεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐγχώριον σημαίαν. Ἐν τούτοις τὰ πλοῖα ἑκατέρων τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, εἰσπλεύσαντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἑτέρας, δύνανται νὰ μὴν ἀποβιβάσωσιν εἰμὴ μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πλοιάρχου, ἢ ἰδιοκτήτου, καὶ ν' ἀποπλεύσωσιν ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπὸν τοῦ φ ρτίο , χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποιαδήποτε, εἰμὴ τὰ διὰ τὸ ἀποβιβασθὲν μόνον μέρος ἀναλογοῦντα, ὅπερ θέλει σημειοῦσθαι καὶ διαγράφεσθαι ἐπὶ τοῦ δηλωτικοῦ, τοῦ περιέχοντος τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν εἰδῶν δι' ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ πλοῖον. Τὸ δηλωτικὸν τοῦτο θέλει ὁλοσχερὲς παρουσιάζεσθαι εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τῆς προσορμίσεως τοῦ πλοίου μέρους. Οὐδεμία θέλει ἐπιβάλλεσθαι πλήρωμὴ διὰ τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου μένον μέρος τοῦ φορτίου, μεθ' οὗ τοῦτο δύναται ν' ἀποπλεύσῃ καὶ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν αὐτοῦ πρὸς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ φορτίου του, ἂν σύγκηται ἐξ εἰδῶν, ὧν ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ πληρῶνον τὰ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐπιβλητέα δικαιώματα· ἢ δύναται εἰσέτι καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς πᾶσαν ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα, ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι, ἢ βάρη ὁποιαδή οτε, τὰ ἰσχύοντα, ἢ ἐπιβληθησόμενα δι' αὐτὰ ταῦτα τὰ πλοῖα, θέλουσιν ἐξορλεῖ θαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ἔνθα ἤθελεν ἀνοιχθῇ τ φορτίον, ἢ ἀποβιβασθῇ μέρος α τοῦ. Ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ βάρος τι τοιοῦτον, θέλει αὖθις ζητεῖσθαι εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, ἐν οἷς τὰ εἰρημένα πλοῖα θελήσωσι τυχὸν νὰ εἰσπλεύσωσιν ἀκολούθως, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει ἤθελον ὑπάκουσθῆ καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα εἰς τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

11. Θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικά, ἢ Σουηδικὰ καὶ Νορβεγικά, ὅσα πλέουσι καὶ διακατέχονται κατὰ τὰς ἐν ταῖς ἀμοιβαίας ἐπικρατείαις ἰσχυούσας διατάξεις.

12. Εἷς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατὰ τοὺς λιμένας ἀστυνομικὴν εὐταξίαν, τὴν φόρτωσιν καὶ ἀποφόρτωσιν τῶν πλοίων, τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευμάτων, ἀντικειμένων ἐμπορίας καὶ οἱωνδήποτε πραγμάτων, οἱ ὑπήκοοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων θέλουσιν ἀμοιβαίως ὑποκεισθαι εἰς τὰ παρὰ τῶν ἐγχωρίων νόμων καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων ὡρισμένα. Ἀντὶ τούτου δὲ θέλουσιν ἀπολαμβάνει διὰ τε ἑαυτοὺς καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ἑκατέρων τῶν ἐπικρατειῶν, τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ προνόμια, τὰς αὐτὰς χάριτας καὶ ἐξαιρέσεις ὡς καὶ οἱ ἰδιογενεῖς. Ἔχουσιν ἐπίσης τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέτειν ἐλευθέρως τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν διὰ πωλήσεως, ἀντιλαγῆς, δωρεᾶς, διαθήκης, ἢ ἄλλως ὅπως δήποτε, χωρὶς ν' ἀπαντήσωσι πρόσκομμά τι ἢ ἐμπόδιον, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ συμμορφοῦνται μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς ἑκατέρων τῶν ἐπικρατειῶν. Δύνανται νὰ μεταβιβάσωσι, κατὰ τὸ δοκοῦν, τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν τῶν δύω ἐπικρατειῶν, χωρὶς νὰ ὑποπίπτωσι, ἕνεκα τῆς μεταφορᾶς ταύτης εἰς ἐκατοστόν τι τέλος, ἢ δασμὸν οἱονδήποτε.

13. Ἐὰν πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν πλοῖον τῆς Ἑλλάδος, ἢ τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, ναυαγήσῃ εἰς τοὺς λιμένας ἢ τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας τῶν ἐπικρατειῶν, θέλει τῷ παρέχεσθαι ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν μεγίστη ἀντίληψις πρός τε τὴν συντήρησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν περὶ τῶν διασωθέντων ἀντικειμένων φροντίδα, ἐξασφάλισιν καὶ ἀπόδοσιν αὐτῶν. Τὰ πράγματα δὲ ταῦτα δὲν θέλουσι καθυποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων, εἰμὴ μόνον κατὰ λόγον τοῦ εἰσαχθησομένου τυχὸν μέρους πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν.

14. Αἱ ὑψηλαὶ συνομολογοῦσαι Δυνάμεις συμφωνοῦσι νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς κανένα λιμένα, μυχὸν ἢ ὅρμον τῶν ἐπικρατειῶν αὐτῶν, νὰ ἐπιβάλλωσι τοὺς τῶν νόμων αὐστηρὰς ποινὰς εἰς πάν-

τας τοὺς ἐπὶ πειρατείᾳ ἐγνωσμένους, καὶ πάντας τοὺς ἐν ταῖς ἐπικρατείαις αὐτῶν διαμένοντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων, ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα καὶ φρατία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἑκατέρων τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων συλλάβωσιν οἱ πειραταί, ἃ φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύω ἐπικρατειῶν, θέλουσιν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἢ τοὺς πράκτορας ὡς διωρισμένους πληρεξουσίους, ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, ἐὰν ἀποδείξωσι τὴν ταυτότητα τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι, καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκηται εἰς τρίτου χεῖρας, ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀποκτήσας αὐτὸ, γίνωσκεν, ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα προήρχετο ἐκ πειρατείας.

15. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ ἓν Κράτος ἤθελε ἔχει πόλεμον καθ' οἱασδήποτε Δυνάμεως, καθ' οἱουδήποτε ἔθνους ἢ Κράτους, οἱ τοῦ ἑτέρου ὑπήκοοι δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν των μετὰ τῶν ἐπικρατειῶν τούτων, ἐκτὸς τῶν κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν ἀποκεκλεισμένων, ἢ παγιορκημένων πόλεων ἢ λιμένων. Ἀλλὰ κατ' οὐδένα λόγον δὲν θέλει συγχωρεῖσθαι ἡ ἐμπορία εἰδῶν, ὑπαγομένων εἰς τὴν περὶ τὰ πολεμοφόδια λαθρεμπορίαν.

16. Ἑκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ γενικ. προξένους, προξένους, ὑποπροξ. καὶ προξενικοὺς πράκτορας εἰς τοὺς λιμένας καὶ πόλεις τῆς ἐπικρατείας τῆς ἑτέρας, ἐν αἷς ἡ διατήρησις αὐτῶν θεωρεῖται, ἢ ἤθελε μετὰ ταῦτα θεωρηθῇ ἀναγκαία πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων αὐτῶν. Οἱ πρόξενοι οὗτοι, οἱασδήποτε ἂν ὦσι τάξεως, τακτικῶς διορισθέντες ὑπὸ τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεών των, δὲν δύνανται νὰ κάμωσιν ἔναρξιν τῶν καθηκόντων των ἄνευ προηγηθείσης ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς ὁποίας εἰσὶ διωρισμένοι· ἄλλως θέλουσιν ἀπολαύει εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐπικρατείας, διά τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, προνόμια ἴσα.

17. Οἱ πρόξενοι οἱασδήποτε ἂν ὦσι τάξεως, θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα, καθὸ τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρῶσι χρέη δικαστῶν ἢ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους τοῦ ὁποίου ἐπιμελοῦνται τὰ συμφέροντα, ἀναφυομένας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ νὰ ἐπεμβαίνωσιν, εἰμὴ μόνον ἐὰν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου, ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν ἢ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ ἂν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποράσεών των. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἔχουσι τοῦ νὰ καταφύγωσι, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των, εἰς τὰ μέσα τὰ ὁποῖα τοῖς παρέχουσιν οἱ νόμοι τῆς πατρίδος των.

18. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ῥηθέντας προξένους νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν, καὶ φυλάκισιν τῶν δραπετῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τοῦ ἔθνους των. Θέλουσι δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, δικαστὰς ἢ ἄλλους ἁρμοδίους ὑπαλλήλους, καὶ θέλουσι ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων, ἢ τῶν ναυτολογίων, ἢ δι' ἑτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα, ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων. Τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως αἰτιολογουμένης δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις, παρεκτὸς ἂν οἱ δραπέται τυγχάνωσιν ὄντες ὑπήκοοι τοῦ τόπου ἔνθα ἐδραπέτευσαν.

Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουσι τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος προξένων, ὑποπροξένων, ἢ πρακτόρων. Δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίους φυλακὰς,

ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτούς, ἵνα πεμφθῶσιν εἰς τὰ π οἷα εἰς ἃ ἀνήκουσιν, ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀποπεμφθῶσιν ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν πὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουσιν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουσι συλλαμβάνεσθαι πλεον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Ἐννοεῖται ἐν τούτοις ὅτι ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημα ἢ πλημμέλημά τι μετὰ τὴν ἀποβίβασίν του, δύναται ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ μέχρις οὗ τὸ ἐπιβληθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἤθελεν αὕτη ἐκτελεσθῇ. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οἱ δραπετεύσαντες ναῦται ὑποχρεοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν τῶν ὡς ἐκ τῆς δραπετεύσεώς των προξενηθέντων ἐξόδων, ἢ προελθουσῶν ζημιῶν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ τοὺς φορτωτάς. Ἐπὶ τούτῳ δὲ οἱ ζημιωθέντες θέλουσιν ἀπαιτεῖ τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ.

49. Τὰ κατειργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν ἐπικρατειῶν ἑκατέρων τῶν Ὑψ. συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ὅσων ἡ εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ἑτέρας εἰσαγωγὴ εἶναι ἐννόμως ἐπιτετραμμένη δὲν θέλουσι καθυποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων ἀνωτέρων, ἢ ἄλλων οἱωνδήποτε, παρ' ἐκεῖνα, εἰς ἃ ὑπόκεινται, ἢ θέλουσιν ὑποβληθῇ τὰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους προϊόντα ἄλλης τινος ἐπικρατείας ἐκτὸς μόνον, ὅτε ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ ἑτέρου τῶν Βασιλείων, τὰ ἐπὶ τῶν κατειργασμένων καὶ ἀκατεργάστων προϊόντων ἄλλης τινὸς χώρας ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα, ἤθελαν ἐλαττωθῇ δυνάμει ἐπισήμου συνθήκης, ἐπὶ ἐξασφαλίσει ἰδιαιτέρων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων, ἢ ἀναλόγου ἐλαττώσεως δικαιωμάτων. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἡ ἑτέρα τῶν Κυβερνήσεων δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν, εἰμὴ παρέχουσα τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, καὶ δὲν θέλει ἀπολαύει ταύτης, εἰμὴ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤθελεν ἀσφαλίσει πρὸς τὴν ἄλλην τὰ εἰρημένα πλεονεκτήματα, ἢ ἂν δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τοιαῦτα τὴν αὐτῆς ἐκτάσεως καὶ ποιότητος, ἀφοῦ παραχωρήσῃ ἕτερα ἀντάξια αὐτῶν. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ δύω Κυβερνήσεις πρέπει νὰ διατάξωσι δι ἰδιαιτέρας συμβάσεως τὰ περὶ τούτου.

20. Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας συγκατατίθεται ὥστε ἅπασαι τῆς παρούσης συνθήκης αἱ διατάξεις νὰ ἐφαρμόζωνται πληρέστατα εἰς τὰ πρὸς τὴν ἀποικίαν τῆς Αὐτοῦ Σουηδικῆς Μεγαλειότητος κατὰ τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας, τὴν νῆσον δηλονότι τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν μέρη, μετὰ φορτίου, ἢ ἄνευ φορτίου καταπλέοντα ἑλληνικὰ πλοῖα, εἴτε ἐκ λιμένων τῶν Ἡνωμένων Βασιλείων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, εἴτε ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης προελεύσεως, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐκ τῆς εἰρημένης ἀποικίας ἐκπλέοντα κενὰ ἢ μετὰ φορτίου, καὶ διευθυνόμενα εἰς Σουηδίαν καὶ Νορβεγίαν, ἢ πᾶσαν ἄλλην χώραν.

21. Ἡ παροῦσα συνθήκη ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα εἰσέτι μηνῶν, ἀφοῦ ἡ μία τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων φανερώσῃ εἰς τὴν ἑτέραν, τὴν περὶ παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσίν της. Ἐννοεῖται, ὅτι αἱ διατάξεις τῆς μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας ἀπὸ 22 Νοεμβρ. (4 Δεκεμβρ.) 1836 ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις συνθήκης ὡς καὶ αἱ τῆς προσθέτου πράξεως τῆς 26 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) μένουσιν ἄκυροι.

22. Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουσιν ἀνταλλαγῆ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι ἓξ μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατὸν ἀφ' ἧς ὑπογραφῆ.

Πρὸς πίστωσιν τούτων, οἱ πληρεξούσιοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην, ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1852.»

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' Ἡμᾶς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ παρασβάλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν, εἰς πίστωσιν, ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέσαμεν τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγῖδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ εἰκοστῷ πρώτῳ.

---

921. *Περὶ προσόντων τῶν διορισθησομένων ὡς Νομαρχιακῶν ἢ Ἐπαρχιακῶν Ἰατρῶν καὶ περὶ συστάσεως ἐξεταστικῆς αὐτῶν ἐπιτροπῆς.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου π. ἔ. περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν νόμον καὶ τὸ ἀπὸ 14 Μαρτίου Ἡμέτερον διάταγμα περὶ κανονισμοῦ τῶν καθηκόντων αὐτῶν,

Ἐπιθυμοῦντες νὰ πραγματοποιηθῇ πλήρης ὅσον ἔνεστιν ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τῶν νομαρχιακῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν, καὶ θεωροῦντες πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῶσι τὰ προσόντα αὐτῶν,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἐπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α. Πᾶς διοριζόμενος εἰς τὴν θέσιν νομαρχιακοῦ ἢ ἐπαρχιακοῦ ἰατροῦ ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὰς ἑξῆς ἰδιότητας.

1) Αἱ διανοητικαὶ καὶ σωματικαὶ δυνάμεις πρέπει νὰ ὦσι τοιαῦται, ὥστε νὰ ἐπαρκῶσι δεόντως εἰς τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀναλαμβάνει, ὁ δὲ χαρακτὴρ αὐτοῦ νὰ παρέχῃ ἀποχρώσαν ἐγγύησαν περὶ τῆς ἀκριβοῦς αὐτῶν ἐκπληρώσεως.

2) Ἀπαιτεῖται νὰ κατέχῃ ἀκριβῶς τὴν θεωρίαν τῆς ἰατρικῆς, νὰ ᾖναι δόκιμος περὶ τὴν ἰατρικὴν πρᾶξιν, νὰ ἐξασκῇ πρὸ δύο τοὐλάχιστον ἐτῶν τὴν ἰατρικὴν ἐν Ἑλλάδι, νὰ ᾖναι ἐγκρατὴς τῆς χειρουργίας καὶ μαιευτικῆς, καθόσον ἀπαιτεῖται διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ χρέη αὐτοῦ εἰς ἰατροδικαστικὰς ὑποθέσεις καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν κληρούχων καὶ νὰ ἔχῃ τὰς ἀπαιτουμένας χημικὰς καὶ φυσικὰς γνώσεις διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν φαρμακείων, τὴν ἔρευναν ἰατροδικαστικῶν ἀντικειμένων καὶ τὴν ἐξακρίβωσιν αἰτίων ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὴν δημοσίαν ὑγείαν.

3) Ὁ διορισθησόμενος εἰς ἐπαρχίας, καθ' ἃς δὲν εὑρίσκονται ἄλλοι ἐπιστήμονες ἰατροί, πρέπει νὰ ἔχῃ περισσοτέραν ἐμπειρίαν περί τε τὴν χειρουργίαν καὶ μαιευτικὴν ὥστε νὰ φέρῃ τὴν ἀπαιτουμένην βοήθειαν καὶ ὡς ἰδιωτικὸς ἰατρός.

4) Ἀπαιτεῖται νὰ γινώσκῃ τὰς διατάξεις τὰς φορώσας τὴν δημοσίαν ὑγείαν καὶ τὴν ἰατροδικαστικήν.

Β'. Οἱ θέλοντες νὰ διορισθῶσιν εἰς θέσιν νομαρχιακοῦ ἢ ἐπαρχιακοῦ ἰατροῦ θέλουσιν ἐξετάζεσθαι παρὰ ἐπιτροπῆς συνισταμένης ἐκ τῶν δύο τμηματαρχῶν τοῦ ὑγειονομικοῦ κλάδου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐκ δύο παρ' Ἡμῶν πρὸς τοῦτο διορισθησομένων μελῶν τοῦ ἰατροσυνεδρίου, καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα ἐφετῶν, ὅστις θέλει ἔχει ψῆφον μόνον ὡς πρὸς τὰς γνώσεις τῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὴν ἰατροδικαστικήν.

Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλει εἶσθαι ὁ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τμηματάρχης τοῦ ὑγειονομικοῦ κλάδου.

Γ'. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν διάταξιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὅσοι τῶν ἰατρῶν ὑπηρέτησαν μέχρι τοῦδε μετ' ἐνδοκιμήσεως εἰς δημόσιόν τινα ἰατρικὴν θέσιν, οὐδ' οἱ προβιβαζόμενοι εἰς νομοϊατροῦ, ὅταν ἀπαξ ἐκρίθησαν ἱκανοὶ διὰ τὴν θέσιν ἐπαρχιακοῦ ἰατροῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Αὐγούστου 1853.

922. ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀνεγέρσεως ἐντὸς τοῦ δήμου Ἀθηνῶν ὀρφανοτροφείου τοῦ ἀειμνήστου Γ. Χ. Κώνστα.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς Ἡμᾶς ἀναφορὰν τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Χ. Κώνστα, δι' ἧς ἐκτελοῦντες τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς ἐντολὴν παρὰ τοῦ γενναιόφρονος ἐκείνου ἀνδρὸς ἐπροσδιώρισαν τὸ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς διαθήκης του περισσεῦον ἐκ τῆς περιουσίας του διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως ὀρφανοτροφείου κατὰ τὴν πρωτεύουσαν ἐντὸς τοῦ δήμου Ἀθηνῶν, εἰς ὃν ἀριεροῦσι τὸ ἀγαθοεργὸν τοῦτο κατάστημα ὑπὸ τοὺς ἐπισυναφθέντας εἰς τὴν ἀναφορὰν των ὅρους.

Ἰδόντες τὰς ἀπὸ 30 Δεκεβρ. 1852 καὶ ἀπὸ 4 Μαΐου ε. ε. πράξεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηνῶν, δι' ὧν παρεδέχθη τοὺς κοινοποιηθέντας αὐτῷ ὅρους, ἐν οἷς καὶ ἡ ἐκ μέρους τοῦ δήμου δωρεὰν παραχώρησις τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματος καταλλήλου γηπέδου.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐγκρίνομεν τὴν ἀνέγερσιν κατὰ τὴν πρωτεύουσαν ἐντὸς τοῦ δήμου Ἀθηνῶν τοῦ ὀρφανοτροφείου τοῦ ἀειμνήστου Γ. Χ. Κώνστα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Ὀρφανοτροφεῖον Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χ. Κώνστα » κατὰ τοὺς παρὰ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης του ὑποβληθέντας καὶ ἐν τῷ παρόντι προσηρτημένους ὅρους καὶ κατὰ τὸ συνταχθὲν μεταγενέστερον καὶ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ὑποβληθησόμενον σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς.

2. Ἐκφράζομεν τὴν πλήρη Β. εὐαρέσκειαν Μας πρὸς τοὺς ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Χ. Κώνστα. Ἀφορῶντες δὲ εἰς τὸν κοινωφελῆ τῆς συστάσεως τοῦ εἰρημένου Καταστήματος σκοπὸν, ἀποδεχόμεθα ἀσμένως τὴν αἴτησιν τῶν κηδευτόμενοι προστάται τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ὀρφανοτροφείου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Αὐγούστου 1853.

---

923. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τοῦ ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1853 Υ' Β. Διατάγματος·

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΙ

Τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὀρφανοτροφείου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χατζῆ-Κώστα.

Ἐν Μόσχᾳ τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ τρίτου ἔτους ἡμέρᾳ τετάρτῃ, ἡμεῖς οἱ πληρεξούσιοι ἐπίτροποι τοῦ ἀοιδίμου Γεωργίου Κωνσταντίνου Χατζῆ Κώστα, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, Ἀντώνιος Παύλου Κομιζόπουλος, Μιχαὴλ Παύλου Σταμέρος, καὶ Ἀναστάσιος Γεωργίου Χατζῆ-Κώστας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διαθήκης τ ῦ ἐντολέως ἡμῶν, συνταχθείσης τῇ 11 Αὐγούστου τοῦ 1845 ἔτους, καὶ ἐπικυρωθείσης παρὰ τοῦ ἐν Μόσχᾳ Πρωτοδικείου, μετὰ τὴν διεκπεραίωσιν ὅλων τῶν πραξέων μας, εὑρόντες λείψανον ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου συμπροσωθὲν μετὰ τῶν διατρεξάντων τόκων εἰς ἀργυρᾶ ρουβλία τεσσαράκοντα τρεῖς χιλιάδας περίπου, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 17 ἄρθρον τῆς μνησθείσης διαθήκης τὸ διαλαμβάνον αὐτολεξεί.

« Ὅ,τι περισσεύουν ἀπὸ τὴν περιουσίαν μου οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου ἔχουν παρ' ἐμοῦ πλήρη ἐξουσίαν, καὶ ἀπόλυτον ἄδειαν νὰ τὰ μεταχειρισθοῦν εἰς ὅ, τι ἀγαθοεργείας ἐγκρίνουν καὶ εἰς ὁποιον μέρος καὶ ἂν ἦναι, χωρὶς νὰ ἔχῃ τινὰς κανένα δικαίωμα νὰ τοὺς ἐξετάξῃ ἢ νὰ τοὺς ζητήσῃ λογαριασμὸν καθὼς καὶ εἰς τὸ Α'. κεφάλαιον ἀνεφέρθην καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνω, ὅ, τι θέλει μετρηθοῦνται, ὡς παρ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου πεπραγμένα· » καὶ τὸ ὑστερόγραφον αὐτῆς, ἐν ᾧ προσθέτει ὁ διαθέτης.

« Πρὸς ὑπεξήγησιν τοῦ 17 ἄρθρου τῆς

» διαθήκης μου εἰς τὸ ὁποῖον διατάζω
» τοὺς κυρίους ἐπιτρόπους μου πληρε-
» ξουσίους νὰ διατάξωσι ἅπασαν τὴν πε-
» ρισσεύουσαν περιουσίαν μου εἰς ὅ, τι
» ἀγαθοεργείας ἐγκρίνουν, καὶ εἰς ὁποιον
» δήποτε μέρος, διὰ τῆς παρούσης
» μου δὲ μυστικῆς διατάξεως, χωρὶς νὰ
» τοὺς στηλώσω τὴν πληρεξουσιότητα
» διατάζω καὶ ἐπιθυμῶ, ἀφοῦ φέρουν
» εἰς φῶς ἅπασαν τὴν περιουσίαν μου,
» ὅσα περισσεύσουν (ἀφοῦ ἐκπληρώσουν
» τὰς διατάξεις τῆς διαθήκης μου καὶ
» τὰ ἐν τῇ παρούσῃ μου) μὲ αὐτὰ ἐπιθυ-
» μῶ καὶ θέλω, ν' ἀποκαταστήσουν ἓν
» καλὸν κατάστημα ὅπου καὶ ὅπως τὸ
» ἐγκρίνουν εὔλογον πρὸς ὄφελος τῶν
» πτωχῶν· αὐτὸ ὅμως τὸ κατάστημα
» ἐπιθυμῶ καὶ θέλω νὰ γίνῃ μὲ τὴν συ-
» ναίνεσιν καὶ συμβουλὴν καὶ τοῦ υἱοῦ
» μου Ἰωάννου Γεωργίου Χατζῆ-Κώνσ-
» τα, νὰ συναγροικηθοῦν μαζί του νὰ
» σκεφθοῦν περὶ τοῦ πρακταίου καὶ διὰ κοι-
» νῆς γνώμης νὰ ἐμβῇ εἰς ἐκπλήρωτιν ἐ-
» κεῖνο ὅπου ἤθελε ἐγκρίνουν καὶ ἀποφα-
» σίσουν.

Χειραγωγούμενοι προσέτι ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Α ἄρθρου τῆς αὐτῆς διαθήκης, τοῦ περιέχοντος ὅλην τὴν τάξιν τῆς ἐν τῇ πόλει Μεσολογγίου ἀνεγέρσεως κοινοῦ Νοσοκομείου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γεωργίου καὶ Ἀναστασίου Χατζῆ-Κώνστα τοῦ προσ-διορίζο τος καὶ ἐξασφαλίζοντος τὸ συντη-ρητικὸν κεφάλαιον τοῦ καταστή ματος, συνελθόντες μετὰ τοῦ κυρίου Ἰωάννου Γεωργίου Χα-ζῆ-Κώνστα, καὶ συσκεφθέν-τες ἀπεφασίσαμεν τὰ ἀκόλουθα.

Πρᾶξις καὶ ἀπόφασις τῶν Ἐ-πιτρό-πων τῇ συναινέσει καὶ τοῦ κυρίου Ἰωάννου Χατζ Κώνστα.

Κάμνοντες χρῆσιν τῆς παρεχομένης ἡμῖν παρὰ τοῦ διαθέτου πληρεξουσιότητος καὶ προτιμῶντες τὴν φίλην ἡμῖν Ἑλλάδα ἀποφασίζομεν ὁ-μογνωμόνως.

1. Ν' ἀνεγείρωμεν ἐντὸς τοῦ δήμου τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἓν Ὀρφανοτρο-φικὸν κατάστημα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γεωρ-γίου καὶ Λικατερίνης Χ. Κώντσα, πρὸς περιθαλψιν καὶ διατροφὴν πτωχῶν καὶ ἀπόρων παίδων, ἅτινα νὰ σπουδάζουν εἰς αὐτὸ τὰ στοιχειώδη μαθήματα καὶ νὰ γίνωνται ἐγκρατῆ τῶν μᾶλλον καταλ-ληλοτέρων εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλλάδος τεχνῶν.

2. Νὰ ζητήσωμεν διὰ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως παρὰ τοῦ δήμου τῶν Ἀθη-νῶν δωρεὰν τὴν παραχώρησιν καταλλή-λου γηπέδου διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ κατα-στήματος.

3. Νὰ προσδιορίσωμεν διὰ τὴν οἰκο-δομὴν, ἥτις θέλει γίνει λιθόκτιστος, ἀρ-γυρᾶ ῥούβλια δέκα χιλιάδας.

4. Νὰ ληφθῇ διὰ τοῦ ἐπιλοίπου πο-σοῦ τοῦ περισσεύματος (τριάκοντα τρι-ῶν περίπου χιλιάδων ῥουβλίων ἀργυρῶν) ἀνάλογος ἀριθμὸς μετοχῶν τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὀρφανοτροφείου τοῦ Γεωργίου καὶ Λικατερίνης Χατζῆ-Κώνστα.

5. Νὰ καθικετεύσωμεν διὰ τοῦ ἀνή-κοντος Ὑπουργείου τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειό-τητα τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ δεχθῇ διὰ παντὸς ὑπὸ τὴν Βασιλικήν του προστασίαν καὶ κηδεμονίαν τὸ κατάστημα τοῦ Ὀρφανοτροφείου, καὶ νὰ περιβάλῃ μὲ τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ ἔγκρι-σιν τοὺς ἑπομένους θεμελιώδεις ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἀπερασίσαμεν τὴν ἐγκαθί-δρυσίν του.

Α'. Τὸ ὀρφανοτροφεῖον καὶ τοι παρ' ἡ-μῶν εἰδικῶς ἀφιερούμενον εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηνῶν, θέλει ὑπάγεσθαι ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν, καὶ τὴν πατρικὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνή-σεως.

Β'. Εἰς τὴν ἐτησίαν δαπάνην τῆς δια-τηρήσεως του θέλουν χρησιμεύσει μόνον τὰ ἐτήσια αὐτοῦ εἰσοδήματα τὰ δὲ κε-φάλαια θέλουν διατηρεισθαι διὰ παντὸς ἄθικτα καὶ ἀναπαλλοτρίωτα.

Γ'. Οἱ τίτλοι τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνι-κῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῶν ληφθη-σομένων διὰ τοῦ ἀνωτέρω ὑπολοίπου κε-φαλαίου τοῦ περισσεύματος (ὑπὲρ τὰς τρι-άκοντα τρεῖς χιλιάδας ἀργυρῶν ῥουβλίων)

θέλουν φυλάττεσθαι ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ εὐθύνην τοῦ διοικητικοῦ αὐτοῦ συμβουλίου.

Δ'. Ἐπειδὴ ὁ προσδιορισμὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἶναι διὰ εἰκοσιπέντε ἔτη, μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῶν ὁποίων ἐνδεχόμενον ν' ἀνανεωθῇ ἢ νὰ διαλυθῇ, προνοοῦντες ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τοῦ συντηριτικοῦ Κεφαλαίου τοῦ ὀρφανοτροφείου διορίζομεν τὰ ἀκόλουθα· Εἰ ἐ μετὰ τὴν προθεσμίαν ἡ Τράπεζα ἀνανεώσῃ τὸν σχηματισμόν της, ἢ ἀντ' αὐτῆς συστηθῇ ἀρέσως ἄλλο παρόμοιον ἀσφαλὲς κατάστημα, τὸ κεφάλαιον τοῦ Ὀρφανοτροφείου μένει εἰς μετοχὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους· ἂν δὲ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς τραπέζης ἄλλο κατάστημα βάσιμον δὲν σχηματισθῇ τότε δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου τῶν Ἀθηνῶν, καὶ συ ὁρομ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Ορφανοτροφείου ὑποχρεοῦται νὰ μεταφέρῃ τὰ ἀνωτέρω κεφάλαια, εἰς τὴν ἐνταῦθα Τράπεζαν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὀρφανοτροφείου τῆς Μόσχας καταθέτον αὐτὰ ἀπροσδιορίστως ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὀρφανοτροφείου τοῦ Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χατζῆ-Κώνστα, καὶ εἰσπράττον δι' ἐπιτροπικοῦ του τοὺς ἐτησίους τόκους· ἂν ὅμως ἀκολούθως συστηθῇ ἐν τῇ Ἑλλάδι Τράπεζα ἀσφαλὴς καὶ ἐπὶ τῶν στερεῶν βάσεων, τότε τὰ κεφάλαια τοῦ ὀρφανοτροφείου θέλουν μεταφερθῇ ἀπὸ τὸ ἐν Μόσχᾳ ὀρφανοτροφεῖον καὶ κατατεθῇ διὰ μετοχῶν εἰς τὴν ἀρτισύστατον Τράπεζαν πάλιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὀρφανοτροφείου τοῦ Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χαντζῆ Κώνστα. Ὁ ὅρος αὐτὸς θέλει διατηρεῖσθαι διὰ παντὸς ὁσάκις συμπέσῃ παρομοία περίστασις.

Ε'. Εἰς τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον ἀνατίθεται ἡ ἄμεσος διεύθυνσις καὶ κυβέρνησις ὅλων τῶν ἀφαιρώντων τὴν ἀκεραίαν διατήρησιν καὶ αὔξησιν τῶν κεφαλαίων τοῦ Ὀρφανοτροφείου, τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἐπωφελῆ χρῆσιν τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων του, τὸ προσωπικόν, τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὰς προόδους αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐγκριθησομένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διοργανισμοῦ, καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

ς'. Τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον θέλει συγκροτεῖσθαι ἐκ μελῶν ἓξ, τριῶν διοριζομένων παρὰ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ τριῶν ἐκλεγομένων κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, θέλει δὲ ἀνανεοῦσθαι κατὰ τριετίαν.

Ζ'. Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον θέλει λάβει τὴν ἀνωτάτην ἄδειαν νὰ δέχεται εἰς χρήματα, εἰς κτήματα, ἢ εἰς ἄλλα εἴδη χρήσιμα αὐτῷ συνεισφορὰς καὶ συνδρομὰς φιλανθρώπων συνδρομητῶν καὶ εὐεργετῶν.

Η. Ἅμα ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν καὶ εὐεργετῶν φθάσῃ τοὺς ἑξήκοντα, θέλουν συγκληθῇ παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου νὰ ἐκ ἓξωσιν ἕτερα τρία μέλη πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἓξ ἐννέα μελῶν, τῇ ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῇ εἰδοποιήσει τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου. Τὰ παρὰ τῶν εὐεργετῶν ἐκλεθχησόμενα τρία νέλη θέλουν ὑποβάλεσθαι εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀνανεοῦσθαι ὡσαύτως κατὰ τριετίαν.

Θ'. Ὅλα τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπερετοῦσιν ἀμισθί. Μετὰ τὴν τριετίαν, τὰ εὐδοκημίσαντα μεταξὺ αὐτῶν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἢ διορισθῶσιν ἐκ νέου. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον σκέπτεται καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν του ἐτησίως τὸν πρόεδρόν του τὸν γραμματέα καὶ τὸν ταμίαν του, ὁ πρόεδρος θέλει ἔχει δύο ψήφους διὰ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἰσχὺν τὸ μ ρος τῆς ψήφου του ἐν περιστάσει ἰσοψηφίας.

Ι'. Ἐν περιπτώσει παραιτήσεως ἀποβιώσεως ἢ διαρκοῦς κωλύματος τινὸς ἐκ τῶν μελῶν του, τὸ Διοικητικὸν Σ μβούλιον, πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας, ἐκλέγει ἐλευθέρως τοὺς ἀναπληρώσαντας αὐτούς, τῇ ἐγκρίσει τῆς Βασιλικῆς Κυβερ-

νήσεως, εἰδοποιοῦν καὶ πρὸς τὸ Δημαρχικὸν Συμβούλιον τὴν νέαν ἐκλογήν του.

ΙΑ'. Ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ τὸν Ἰανουάριον μῆνα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καθυποβάλλει εἰς τε τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον· α'. τὸν γενικὸν ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ καταστήματος· β'.) τὴν ενικὴν κατάστασιν τῶν κεφαλαίων καὶ ἁπάσης τῆς περιουσίας του· γ'.) Ἔκθεσιν λεπτομερῆ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεώς του κατά τε τὸ προσωπικὸν, τὸ ὑλικὸν, τὸ τῆς ἐκπαιδεύσεως μέρος, καὶ τὰς προόδους αὐτῆς, ταῦτα πάντα συνωδευμένα μὲ τὰ ἀνήκοντα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Ὁ ἰσολογισμὸς θέλει δημοσιεύεσθαι διά τινος ἐπισήμου ἐφημερίδος καὶ θέλει καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν ὁριστικὴν ἐξέλεγξιν προσωρινῆς τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς κατ' ἔτος ἐπὶ τούτῳ συγκροτουμένης ἐκ δύο μελῶν διοριζομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκ δύο ἐκλεγομένων παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου μεταξὺ τῶν μελῶν του. Ἡ ἐξελεγκτικὴ αὕτη ἐπιτροπὴ ἀπαφαίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν.

ΙΒ'. Ἐκτὸς τῶν διὰ τῶν ἰδίων του εἰσοδημάτων διατηρουμένων καὶ ἐκπαιδευομένων οἰκοτρόφων μαθητῶν λαμβανομένων μεταξὺ τῶν ὀρφανῶν καὶ ἀπόρων παίδων, τὸ Ὀρφανοτροφεῖον θέλει δέχεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ τῶν διὰ τὴν διατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσίν των προσδιορισθησομένων ἐτησίων ἐξόδων, ἀναλόγων ἀριθμὸν παίδων διοριζομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ παρὰ τοῦ Δήμου, ἢ καὶ διὰ αὐτῶν, παρ' ἰδιωτῶν συστηνομένων.

ΙΓ'. Ἡ ἐπωνυμία τοῦ καταστήματος «Ὀρφανοτροφεῖον Γεωργίου καὶ Λικατερίνης Χατζῆ Κώνστα» θέλει διατηρεῖσθαι διὰ παντὸς ἀμετάτρεπτος.

ΙΔ'. Οἱ παρόντες ὅροι, ἀφοῦ ἐγκριθῶσι καὶ ἐπικυρωθῶσιν ἐν πρωτοτύπῳ παρὰ τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, θέλουν διατηρεῖσθαι διὰ παντὸς ἀμετάτρεπτοι, καὶ τὸ μὲν πρωτότυπον ἀφοῦ ἀντιγραφῇ εἰς τὸν Κώδηκα τοῦ Ὀρφανοτροφείου, θέλει διαφυλάττεσθαι διὰ παντὸς ἐν τῷ καταστήματι, ἴσον δὲ ἐπίσημον τῆς Βασιλικῆς ἐπικυρώσεως, καὶ τῆς παραδοχῆς αὐτῶν παρὰ τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν θέλει ἀποσταλῇ πρὸς ἡμᾶς πρὸς γνῶσιν ἡμῶν.

ΙΕ'. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προεκτεθέντων ὅρων, θέλουν συνταχθῇ, ἐγκριθῇ, καὶ ἐπικυρώθῃ, τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ ἐγκρίσει τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, ὁ διοργανισμὸς τοῦ Ὀρφανοτροφείου, καὶ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμός του, ἐν οἷς θέλουν διαταχθῇ τὰ καθέκαστα πρὸς τὴν παγίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος.

Ἵν' τέλει ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὸν ὕψιστον δεόμενοι αὐτοῦ ὅπως διὰ τῆς θείας χάριτός του τὸ ἐγκαθυδρυόμενον ὀρφανοτροφεῖον προαδεύῃ πρὸς τὸν χριστιανικὸν καὶ philάνθρωπον σκοπόν του, τῇ μὲν ἀπόρῳ νεολαίᾳ παρέχον ἄσυλον καὶ ὑποστήριγμα, τῇ δὲ προτιλεστάτῃ Ἑλλάδι ἀναδεικνύον χρηστοὺς καὶ ἐπωφελεῖς πολίτας. Γένοιτο!

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Αὐγούστου 1853.

---

924. Δ. περὶ διαρκείας τῆς ἀναμαθώσεως τῶν ἰχθυοτροφείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν § γ'. τοῦ ἀ. ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 9 Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους Νόμου ΣΑ'. περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων.

Καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατ τομεν·

Ἄρθρον μονοδικόν.

Τὰ ἰχθυοτροφεῖα, θυννεῖα ἰχθυοτρόφοι ποταμοὶ καὶ λίμναι, ἰχθυοτρόφα ὕδατα, κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, τῶν ὁποίων ἡ μίσθωσις λήγει προσεχῶς καὶ ὅσα τοιαῦτα δύνανται νὰ διατεθῶσι, κατὰ πρῶτον ἤδη, θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας ἐπὶ δεκαετίαν ὁλόκληρον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Σεπτεμ. 1853.

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

925. Δ. περὶ συστάσεως Ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου εἰς Χαλάμας.

Ο ΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 22 Μαΐου (3 Ἰουνίου) 1836. Ἡμετέρου Διατάγματος, θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν μέσα προαγωγῆς καὶ ἀναπτύξεως εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεως Χαλκίδος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἐπιτρέπομεν νὰ συσταθῇ ἐν αὐτῇ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος, καὶ διατάττομεν νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Αὐγούστ. 1853.

926. Δ. περὶ διορισμοῦ Ἱεροκηρύκων.

ΟΘΩΝ κλπ

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ κηρύγματος τοῦ θείου λόγου ἐν ταῖς τῶν πιστῶν ὑπηκόων Ἡμῶν ἁγίαις Ἐκκλησίαις· καὶ θέλοντες ἵνα παρέχωμεν αὐτοῖς ἐπὶ μᾶλλον δείγματα ὅτι ὃν τρόπον περὶ πλείστου ποιούμεθα τὴν πρόοδον τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν, οὕτω δὲν παύομεν ἀσχολούμενοι καὶ περὶ τὴν ἀξιοπρεπῆ ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων καὶ τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν αὐτῶν. Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος· καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Διορίζονται ἐπὶ τοῦ παρόντος Ἱεροκήρυκες εἰς τέσσαρας ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν πέντε κενῶν θέσεων, οἱ ἑξῆς

α') Ἐν τῷ Νομῷ Κυκλάδων, ὁ Ἱεροδιάκονος Κύριος Δαβὶδ Μολοχάδης πρώην Ἑλληνοδιδάσκαλος.

β') Ἐν τῷ Νομῷ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, ὁ Ἱεροδιάκονος Κύριος Βαρθολομαῖος Σωτηριάδης μέχρι τοῦδε διδάσκαλος τῶν Ἱερῶν μαθημάτων ἐν Πάτραις.

γ') Ἐν τῷ Νομῷ Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, ὁ Ἱερομόναχος Κύριος Ναθαναὴλ Γκολφῖνος μέχρι τοῦδε διδάσκαλος τῶν Ἱερῶν μαθημάτων ἐν Ἀθήναις.

δ') Ἐν τῷ Νομῷ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, ὁ Ἱεροδιάκονος Κύριος Ἰωσὴφ Μαῦρος, μέχρι τοῦδε Σχολάρχης ἐν Ναυπλίῳ.

Ἐπὶ τῷ νενομισμένῳ μηνιαίῳ μισθῷ 480 (ἑκατὸν ὀγδοήκοντα) δραχμῶν δι' ἕκαστον.

Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διορίσωμεν ἀπολαύθως τὸν πέμπτον Ἱεροκήρυκα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Σεπτεμ. 1853.

927. Δ. Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Ἀμαρουσίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηναίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ἀττικῆς, μὴ ὑπαρχόντος δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν τῷ δήμῳ Ἀμαρουσίου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Οἱ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1850 Ἡμετέρου Διατάγματος σχηματισθέντες δῆμοι Ἀθηναίων καὶ Ἀμαρουσίου συγχωνεύονται εἰς ἕνα τὸν δῆμον Ἀθηναίων, ὡς ὑπῆρχε καὶ πρὸ τῆς διὰ τοῦ εἰρημένου Ἡμετέρου Διατάγματος διαταχθείσης διαιρέσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Σεπτεμ. 1853.

928. ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοσιεύσεως τῆς κατὰ τὴν 8|20 Νοεμβρίου 1852 ὑπογραφείσης ἐν Λονδίνῳ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν τεσσάρων Δυνάμεων Βασιλείας Γαλλίας, Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας κυρωθείσης δὲ τὴν 28 Νοεμβρ. (10 Δεκεμβρίου) Συνθήκης περὶ διαδοχῆς εἰς τὸν Θρόνον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀντιβασιλείας τῆς Βασιλίσσης Ἀμαλίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιφορτίζομεν τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργὸν νὰ διακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν τὴν κατὰ τὴν 8|20 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ 1852 ὑπογραφεῖσαν ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ τῶν πληρε-

ξουσίων κῆς Ἑλλάδος, τῆς Βυαρίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ῥωσσίας καὶ πάρ' Ἡμῶν τὴν 24 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπικυρωθεῖσαν Συνθήκην τῆς διαδοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ τῆς Ἀντιβασιλείας τῆς φιλτάτης Ἡμῶν Συζύγου τῆς Βασιλίσσης Ἀμαλίας καὶ νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Αὐγούστου 1853.

ΟΘΩΝ κτλ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι συναφθείσης τὴν ὀγδόην (εἰκοστὴν) τοῦ τρέχοντος μηνὸς μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Βυαρίας τοῦ Πρίγκηπος Προέδρου τῆς Γαλλ. Δημοκρατίας, τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν συνθήκης, παγιούσης τὴν τάξιν τῆς διαδοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, ἧς τὸ περιεχόμενον ἕπεται.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Τῆς ἁγιωτάτης καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Ὁ Πρίγκηψ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, προθέμενοι νὰ στερεώσωσι τὴν τάξιν τῆς τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος διαδοχῆς ἥτις διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐγγύησιν, καὶ ἀναγνωρίζοντες ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συναρμόσωσι τὰς διατάξεις τοῦ Ἄρθρου 8 τῆς συνθήκης τῆς 7 Μαρτίου 1832 μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσι πρὸς τοῦτο συνθήκην συμπράξει τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Βυαρίας ὡς ὑπογράψαντος τὴν συνθήκην τοῦ 1832 καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὡς ἔχοντος ἄμεσον συμφέρον νὰ συμμερισθῇ πρᾶξιν προτιθεμένην νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν μέλλουσαν ἡσυχίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βυαρίας παρεδέχθησαν τὴν πρόσκλησιν ταύτην. Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη διώρισαν τοὺς πληρεξουσίους των, ἤτοι·

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κ. Σπυρίδωνα Τρικούπην, Γερουσιαστὴν Μεγαλόσταυρον τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ τῆς Βυαρίας καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Τάγματος Ἰσαβέλας τῆς Καθολικῆς τῆς Ἱσπανίας, Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς τῆς Γαλλίας, Ἔκτακτον Αὐτοῦ Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν παρὰ τῇ Βασιλίσσῃ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βυαρίας τὸν Κύριον Αὔγουστον Βαρῶνον Σέττον, Θαλαμηπόλον αὐτοῦ, ταξιάρχην τῶν ταγμάτων τῆς ἀξίας τοῦ Βυαρικοῦ Στέμματος καὶ τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ, Μεγαλόσταυρον τοῦ Βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Ἔκτακτον Αὐτοῦ Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν παρὰ τῇ Βασιλίσσῃ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Ὁ Πρίγκηψ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τὸν Κ. Ἀλέξανδρον Κολλώναν Κόμητα Βαλεύσκην, Ταξιάρχην τοῦ Ἐθνικοῦ τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, Μεγαλόσταυρον τῶν ταγμάτων τοῦ Ἁγίου Ἰανουαρίου τῶν Δύο Σικελιῶν, τοῦ Δανεβρὼγ τῆς Δανίας, τοῦ τῆς ἀξίας τοῦ Ἁγίου Ἰωσὴφ τῆς Τοσκάνης, Πρέσβυν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας παρὰ τῇ Βασιλίσσῃ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας τὸν λίαν ἔντιμον Κύριον Ἰάκωβον Ἀβάρ Κόμητα τοῦ Μαλμεσβουρῆ, Ὑποκόμητα τοῦ Φίτσαρις Βαρῶνον Μαλμεσβουρῆ, Ἰσότιμον τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, μέλος τοῦ λίαν ἐντίμου ἰδιαιτέρου Συμβολίου τῆς Βασιλίσσης καὶ πρώτιστον αὐτῆς Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν τὸν Κύριον Φίλιππον Βαρῶνον Βρουνὼφ, Ἱππότην τῶν ταγμάτων τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νέβσκη ἀδαμαντοκολ-

λήτου, τοῦ λευκοῦ Ἀετοῦ, τῆς Ἁγίας Ἄννης α. τάξεως, τοῦ Ἁγίου Στανισλάου πρώτης τάξεως, τοῦ Ἁγίου Βλαδιμίρου τρίτης τάξεως, φέροντα τὸ ἀριστεῖον τῆς κατὰ τὴν Τουρκίαν ἐκστρατείας καὶ τὸ διακριτικὸν σημεῖον τριακονταετοῦς ὑπηρεσίας, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἑλληνικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, ταξιάρχην τοῦ τάγματος τοῦ Βαυαρικοῦ Στέμματος καὶ Ἱππότην διαφόρων ἄλλων ξένων ταγμάτων, ἰδιαίτερον Αὐτοῦ Σύμβουλον, Ἔκτατον Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Αὐτοῦ Ὑπουργὸν παρὰ τῇ Βασιλίσσῃ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Οἵτινες διακοινωσάμενοι ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσιά των, εὑρεθέντα ἐν τάξει, συνέταξαν καὶ ὑπέγραψαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Οἱ πρίγκηπες τοῦ Βαυαρικοῦ Οἴκου οἱ καλούμενοι κατὰ τὴν Συνθήκην τοῦ 1832 καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα νὰ διαδεχθῶσι τὸ Στέμμα τῆς Ἑλλάδος ἐς περίστασιν, καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς Ὄθων ἤθελεν ἀποβιώσῃ ἄνευ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν γνησίων καὶ νομίμων ἀπογόνων, δὲν θέλουσιν ἀναβῆ ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος, εἰμὴ συμμορφούμενοι μὲ τὸ 40 ἄρθρ. τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος ἔχον ὡς ἀκολούθως.

« Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἀπαιτεῖται νὰ πρεσβεύῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. »

Συμφώνως μὲ τὸ 3 ψήφισμα τῆς Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία μένουσα εἰς τὴν χηρείαν της, καλεῖται αὐτοδικα ὡς εἰς τὴν Ἀντιβασιλείαν ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότητος ἢ ἀπουσίας τοῦ κατὰ τὸ 0 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος διαδόχου τοῦ Θρόνου.

Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῆ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαχθῆ εἰς Λονδῖνον ἐν διαστήματι ἓξ ἑβδομάδων, καὶ εἰ δυνατόν, καὶ ταχύτερον.

Πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν καὶ ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Λονδίνῳ, τὴν 8 (20) Νοεμβρίου ἐν ἔτει σωτηρίῳ 18 2.

---

929 Ν. ΣΜς'. περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ ἔτος 1853 καὶ 1854.

ΟΘΩΝ κλπ.

1 Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς ὁροφυλακῆς καὶ τῆς χωροφυλακῆς προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1853 εἰς ἐννέα χιλιάδας ἑξακοσίους τριάκοντα ἄνδρας.

Ἡ δὲ δύναμις τῆς φάλαγγος καὶ τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων προσδιορίζεται εἰς ὀκτὼ ὁσίους ἐννενήκοντα τρεῖς.

2 Ἡ διὰ τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς στρατολογία καὶ ἡ διὰ τὸ Βασιλικὸν ναυτικὸν ναυτολογία προσδιορίζονται διὰ τὸ ἔτος 1853 εἰς χιλίους πεντακοσίους τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἄνδρας.

Οἱ χίλιοι πεντακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτὰ οὗτοι ἄνδρες θέλουν διανεμηθῆ κατὰ ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν, εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπάρχων, εἰς δήμους.

3 Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις δύο ἕως δέκα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851 ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ ἔτους 1853.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ὀκτωβρ. 1852.

---

930 Ν. ΣΜΘ'. περὶ καταργήσεως τοῦ ἐπιβαλλομένου τέλους εἰς τοὺς εἰσαγομένους δημητριακοὺς καρπούς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΣΛΕ'. Νόμου ἐπιβαλλόμενον τέλος ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων εἰς τὸ Κράτος ξένων δημητριακῶν καρπῶν καταργεῖται, καὶ ἡ εἰσαγωγὴ αὐτῶν μένει ἐλευθέρα τελωνιακοῦ τέλους μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ε. ε., δύναται δὲ διὰ Β. Διαταγματος νὰ παραταθῇ ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύ-

ων αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1853 νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1853

---

931 *Ν. ΣΝ'. περὶ προσδιορισμοῦ θέσεως β'. μηχανικοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. ἀτμοκινήτου ὁ Ὄθων.*

Ο Θ Ω Ν λκπ.

Εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ Β. ἀτμοκινήτου ὁ Ὄθων προσδιορίζεται καὶ θέσις δευτέρου μηχανικοῦ μὲ μισθὸν κατὰ μῆνα δραχμῶν τετρακοσίων ὀγδοήκοντα, ἄνευ τινὸς ἄλλης ἀποδοχῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1853.

---

932 *Ν. ΣΝΒ. περὶ συνομολογήσεως δανείου ἐκ 5,000,000 δραχ. ἐπὶ τόκῳ 6 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος.*

Ο Θ Ω Ν κλπ

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συνομολογήσῃ δάνειον μέχρι πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν μὲ τόκον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 6 τοῖς 0[0 κατ' ἔτος.

Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου δύνανται νὰ χορηγηθῶσιν ὡς ἐνέχυρον αἱ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ χίλιαι μετοχαὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἄλλοι τίτλοι ἐνεργητικῶν τοῦ δημοσίου δικαιωμάτων, καθὼς καὶ νὰ ὑποθηκευθῶσιν Ἐθνικὰ κτήματα ἀναλόγου ἀξίας.

Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως νὰ προσδιορισθῶσιν αἱ κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰσπραττόμεναι πρόσοδοι τῶν ἀνωτέρω ἢ καὶ ἄλλων Ἐθνικῶν κτημάτων πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν τόκων ἢ καὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ δανείου.

Ἡ συνομολόγησις ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα δανείου ἀπαιτεῖται νὰ στηρίζεται εἰς Β. Διάταγμα, ἐν ᾧ θέλουν διαγράφεσθαι καὶ αἱ βάσεις τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῶν δανειστῶν.

Ἐν περιπτώσει κατεπειγούσης ἀνάγκης τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, δύναται τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον νὰ ἐνεργῇ δυνάμει εἰδικῶν Β. διαταγμάτων προεξοφλήσεις διαφόρων χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον, ἐπὶ ὑφέσει μὴ ὑπερβαινούσει τὰ 6 τοῖς 0[0 κατ' ἔτος. Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὑφέσεως θέλει γίνεσθαι χρῆσις τῆς ἐσωτερικῆς μεθόδου τῆς ὑφαιρέσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1853.

---

933. *Δ. Περὶ ἱματισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ἱππικοῦ.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Α'. Ὁ μέχρι τοῦδε μανδύας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἱππικοῦ τροποποιεῖται, κατά τε τὸ σχῆμα καὶ τὰς διαστάσεις συμφώνως μὲ τὸν ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1853 ὁρισθέντα μανδύαν διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν ἀλλ' ἄνευ ἐπινωτίου· τὸ δὲ μῆκος αὐτοῦ προσδιορίζεται εἰς 0,35, ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς.

Β'. Καταργεῖται τὰ μέχρι τοῦδε, ὡς μικρὰ στολή, φερόμενον ἱματίδιον.

Γ'. Τὸ μῆκος τῶν ἐπωμίδων ὁρίζεται ὡς τῶν τοῦ πεζικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ἰουλίου 1853.

---

934. *Ε. ΣΜΔ'. Περὶ φορολογίας τῶν μελισσίων διὰ τὸ 1854.*

ΟΘΩΝ κλπ.

ΚΕΦ. Α'. Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1854 εἰς λεπτὰ 25 κατὰ μελίσσιον (κυψέλην ἢ καφίνιον.)

ΚΕΦ. Β'. Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

2. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος βεβαιοῦται ὡς ἑφεξῆς·

Πᾶς μελισσοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἔχει τὰ μελίσσιά του, τὸν ἀριθμὸν τῶν κυψελῶν αὐτῶν ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου καὶ παραδίδονται εἰς τὸν δήμαρχον· ἐξ αὐτῶν ἡ μία κρατεῖται ἡ δὲ ἑτέρα, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ ἰδίου, ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοτρόφον.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Βέροιας

3. Ἕκαστος τῶν δημάρχων κρατεῖ βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγγράφει κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοτρόφων καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰς δηλώσεις ποσὸν τῶν κυψελῶν, ὡς καὶ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἔνθα εὑρίσκονται. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς 31 Ἰουλίου, καὶ παραπέμπεται τὴν 5 Αὐγούστου, τὸ βραδύτερον, παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, συνωδευμένον μὲ τὰ στελέχη τῶν παρουσιασθεισῶν δηλώσεων· ἀπόσπασμα δ' αὐτοῦ, περιέχον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοτρόφων ἑκάστου χωρίου καὶ τὸ ποσὸν τῶν κυψελῶν αὐτῶν, τοιχοκολλᾶται, ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τοῦ δημάρχου, εἰς τὸ ἀρμόδιον παρεδρεῖον, καὶ ἀναγινώσκεται ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώτην Κυριακήν.

4. Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς τιμωρεῖται.

α) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100—200, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἢ τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων· καὶ β') Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχ. 5—50, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν μελισσοτρόφον ἑκατέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην.

Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκον του, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—200, ὑποκειμένος καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἐὰν ἀναβάλῃ πέραν τῆς 5 Αὐγούστου τὴν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ τῶν στελεχῶν αὐτῶν, καταναγκαζόμενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παράδοσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδώσῃ ἑκουσίως.

Δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

5. Ἐὰν γεννηθῶσιν ὑπόνοιαι, ὅτι μελισσοτρόφοι δὲν ἐδήλωσαν ὁλοτελῶς τὰ μελίσσιά των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλιπῶς, ἐνεργεῖται ἀπαρίθμησις τῶν μελισσῶν προσδιοριζομένης τῆς πρὸς τοῦτο περιφερείας.

6. Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ὑφ' ἑνὸς ἀπαριθμητοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὅστις δύναται καὶ αὐτοπροσώπως νὰ ἐνεργήσῃ ἀπαρίθμησιν.

Οἱ ἀπαριθμηταὶ διορίζονται ἐκ συμφώνου παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κα, ἐν περιπτώσει διαφωνίας αὐτῶν, παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐν γένει πρέπει νὰ ἦναι ἀποπερατωμέναι μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας τῶν νήσων παρατείνονται καὶ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου.

Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τοῦ μελισσοτρόφου, τοῦ δὲ ἀγραμμάτου ὄντος, ὑπογράφει ἄλλος τῆς ἐκλογῆς του ἐνώπιον δύω μαρτύρων· ἀρνουμένου ἢ ἀπόντος τοῦ μελισσοτρόφου, τὸ πρωτόκολλον συντάσσεται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου παρέδρου, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ἐνώπιον δύω μαρτύρων προσκαλουμένων παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ.

Οἱ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις καλούμενοι μάρτυρες ἢ ὁ πάρεδρος ὑπογράφουσι τὸ πρωτόκολλον πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας τοῦ περιεχομένου· ἐν περιπτώσει δὲ ἀπουσίας, ἀρνήσεως ἢ ἀνικανότητός τινος ἐξ αὐτῶν περὶ τὸ γράφειν, γίνεται μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

7. Ἕκαστον πρωτόκολλον συντάσσεται εἰς διπλοῦν, καὶ τὸ μὲν παραδίδοται ἀμέσως εἰς τὸν μελισσοτρόφον, ἢ ἀποποιηθέντος αὐτοῦ τὴν παραλαβήν, εἰς τὸν δήμαρχον ἢ πάρεδρον ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 ὡρῶν τὸ βραδύτερον, οὗτος δὲ ἐπὶ

ποινῆ προστίμου καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἵνου θλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου ρείλει νὰ τὸ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν μελισσοτρόφον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῷ ἀπαριθμητῇ.

Πᾶν πρωτόκολλον, φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀπαριθμητοῦ ἔχει ἰσχὺν δημοσίου γράφου καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς, ἐφ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἁπλοῦν φόρον καὶ τὰ ξόδα τῆς ἀπαριθμήσεως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ ἀπαριθμητὴς παραδίδει ὅλα τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων ἐπὶ ἀποδείξει μετὰ ὁμολογιστικοῦ καταλόγου τῶν μελισσοτρόφων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον. Οὗτος δὲ, ἐφ' οὗ συντάξῃ καὶ διευθύνῃ εἰς τὸν ταμιακὸν τὸν χρηματικὸν πίνακα, παραπέμπει πρὸς τὸν ἁρμόδιον παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα ὅσα ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀφορῶσιν ἀπαρίθμησιν μελισσίων μὴ δόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταδίωξιν τῶν μελισσοτρόφων ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περατωθῇ ἡ ἀπαρίθμησις, ὁ ἀπαριθμητὴς δὲν παραδώσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 ἐδαφ. ε'. § 2.

8. Ὁ ἀπαριθμητὴς τιμωρεῖται

α') Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—40, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν δὲν συντάξῃ τὰ πρωτόκολλα τῆς ἀπαριθμήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7.

β') Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δρ. 15—400 ἂν δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν εἰς τὸν μελισσοτρόφον, ἐντὸς δὲ 4 ὡρῶν, εἰς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον ἢ πάρεδρον, ἀποποιηθέντος τοῦ μελισσοτρόφου τὴν παραλαβήν, ἢ ἂν ἀνακαλυφθῇ οἱαδήποτε διαφορὰ μεταξὺ στελέχους καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως, προερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ καὶ

γ') Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμὰς 50—200, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον πλειότερα ἢ ὀλιγώτερα τῶν ἀπαριθμηθέντων μελισσίων. Κἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλεται καὶ ὁ μελισσοτρόφος, ὡς καὶ πᾶς ἄστις ἤθελε συνεργήσει ὅπως δήποτε εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ἀναφερομένας πράξεις.

9. Οἱ ἀπαριθμηταὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται καὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χρεῶν των· τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας συντάσσεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς τρεῖς, προκαταβάλλεται δὲ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ μελίσσιά των μελισσοτρόφων.

10. Ὅστις τῶν μελισσοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ τὰ μελίσσιά του ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἢ δηλώσει αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ εἰς πρόστιμον ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν μελισσίων, τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὁσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων μελισσίων, δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 20, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινή, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον. Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς ποινῆς δίδοται εἰς τὸν καταμηνυτήν.

Δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα εἰς τοιαύτην ἀμοιβὴν οὔτε οἱ ἀπαριθμηταὶ οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτοὺς ἀρχαί.

11. Τὰ ὑπὸ τῶν πταισματοδικείων ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρόστιμα εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ πέμπτον δὲ αὐτῶν ἀποδίδοται, μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ κατὰ δήμον εἴσπραξιν, εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα δι' ἐντάλματος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

12. Ὅστις τῶν εἰσαγγελέων ἢ τῶν δημοσίων παρὰ πταισματοδίκαις κατηγόρων ἀμελήσει νὰ εἰσαγάγῃ ἐμπροθέσμως εἰς

δίκην τοὺς μελισσοτρόφους κατὰ τὰ παρεισεμφθέντα εἰς αὐτοὺς πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως τῶν μελισσίων, ὑπόκειται εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 293 τοῦ Δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὁριζομένας πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις αὐτοῦ, καὶ ὑποχρεοῦται συνάμα εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

12. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 δηλώσεων καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως καταλογίζονται κατ' ἀναλογίαν εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ μελίσσιά των μελισσοτρόφων, καὶ συνεισπράττονται διοικητικῶς μὲ τὸν ἁπλοῦν φόρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν προϊόντων τῶν Ακκωνικῶν μελισσίων.

13. Ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς κηροῦ καὶ μέλιτος τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐπιβάλλεται ἄμεσος φόρος 10 τοῖς 0|0 καὶ εἰσπράττεται εἰς χρήματα διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 77—83 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1853.

---

935 Ν. ΣΜΕ'. περὶ φορολογίας τῶν ζώων διὰ τὸ 1854.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

ΚΕΦ. Α'. Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1854 ἔτος προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως·

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπτὰ 25, 2) Ἐπὶ τῶν ὄνων· λεπ. 50, 3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων. δρ. 1.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας· 1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων· 2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε μή. 3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια, καὶ 4) Εἷς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἑκάστην οἰκογένειαν. ὅ ου καὶ ἂ διαιτῶν.

ΚΕΦ. Β'. Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος βεβαιοῦται ὡς ἐφεξῆς·

Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει μέχρι τέλους Φεβρουαρίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδιαιτῶνται τὰ ζῶα του ἢ παραχειμάζουν κατὰ τὸν ἐπόμενον τῆς δηλώσεως τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἐγγράφως τε καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος, οἷον αἶγας, πρόβατα ὄνους κλπ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ἂν δὲ ἔχῃ τυχὸν καὶ σμίκτας, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ἕκαστος τούτων ἔχει διακεκριμένα κατὰ γένος.

Ἕκαστος τῶν κτηνοτρόφων σμικτῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωριστὰ τὰ ἰδιά του ζῶα, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, μὲ τὰ ζῶα τοῦ ὁποίου εἶναι ἡνωμένα τὰ ἰδικά του.

Τὰ φορτηγὰ (ἀγωγιάτικα) ζῶα δηλοῦνται κατ' ἐξαίρεσιν ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἐκείνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχουσι τὴν διαμονὴν των οἱ κύριοι αὐτῶν.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου καὶ παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον· ἐξ αὐτῶν ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

4. Ἕκαστος τῶν δημάρχων κρατεῖ βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγγράφει κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων καὶ τὰ περιεχόμενα εἰς τὰς δηλώσεις ζῶα, ὡς καὶ τὸ χωρίον, ἔνθα ταῦτα διαιτῶνται ἢ παραχειμάζουν, παραλείπων τὰ τυχὸν παρὰ

πόδας τῶν δηλώσεων σημειούμενα τῶν ἁμίκτων.

Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὴ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Φεβρουαρίου, καὶ παραπέμπεται τὴν 5 Μαρτίου, τὸ βραδύτερον, παρὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, συνωδευμένον μὲ τὰ στελέχη τῶν παρουσιασθεισῶν δηλώσεων.

Ἀπόσπασμα δὲ αὐτοῦ, περιέχον τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων ἑκάστου χωρίου καὶ τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν ζώων του, τοιχοκολλᾶται, ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τοῦ δημάρχου, εἰς τὸ ἀρμόδιον παρεδρεῖον, καὶ ἀναγινώσκεται ἐπ' ἐκκλησίας τὴν πρώτην Κυριακήν.

5. Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς τιμωρεῖται

α) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—200, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἢ τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων, καὶ

β.) Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δρ. 5—50 ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον θατέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην. Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δήμαρχον καινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκόν του, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—200, ὑποκείμενος συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἐὰν ἀναβάλῃ πέραν τῆς 5 Μαρτίου τὴν πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ τῶν στελεχῶν αὐτῶν, ὑποχρεούμενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου, καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παράδοσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδώσῃ ἐκουσίως.

Διὰ ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

6. Ἐὰν γεννηθῶσιν ὑπόνοιαι, ὅτι κτηνοτρόφοι δὲν ἐδήλωσαν ὁλοτελῶς τὰ ζῶά των ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς, ἐνεργεῖται ἀπαρίθμησις τῶν ζώων, προσδιοριζομένης τῆς πρὸς τοῦτο περιφερείας.

7. Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ἐξ ἑνὸς ἀπαριθμητοῦ καὶ δύω τοὐλάχιστον βοηθῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὅστις δύναται καὶ αὐτοπροσώπως νὰ ἐνεργήσῃ ἀπαρίθμησιν.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως διορίζεται ἐκ συμφώνου παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, καὶ ἐν περιπτώσει διαφωνίας αὐτῶν, παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν.

Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐν γένει πρέπει νὰ ἦναι ἀπερατωμέναι μέχρι τέλους Μαΐου.

8. Δύω ἀπεσταλμένοι τοῦ δήμου ἐκ τῶν γράφειν εἰδότων ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, παρακολουθοῦν τὸν ἀπαριθμητὴν εἰς πᾶσαν ἐντὸς τοῦ δήμου αὐτῶν ἐνεργουμένην ἀπαρίθμησιν. Ἡ ἀπαρίθμησις ὅμως ἐνεργεῖται καὶ ἀπόντων τῶν ἀπεσταλμένων, ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν περὶ τούτου πρόσκλησιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δὲν ἦναι ἕτοιμοι νὰ παρακολουθήσωσιν ἀνελλειπῶς τὸν ἀπαριθμητήν.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τοῦ κτηνοτρόφου τὰ ζῶα ἐλαύνονται ἀμέσως εἰς τὸ πλησιέστερον χωρίον ἢ πόλιν, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ ἀπαρίθμησις ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου καὶ ἑνὸς ἱερέως· ἀπόντων ἢ ἀρνουμένων τούτων, ἡ ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ἐνώπιον ἄλλων, ἐπὶ τούτῳ προσκαλουμένων.

Ἐὰν δὲ ὁ κτηνοτρόφος ἀρνηθῇ νὰ ὁδηγήσῃ τὰ ζῶά του εἰς τὸ χωρίον ἢ τὴν πόλιν, ἡ ἀπαρίθμησις περατοῦται ὅπου τὰ ζῶα ἐνδιαιτῶνται.

9. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀπαριθμητοῦ τῶν παρακολου-

θούντων δύω βοηθῶν καὶ τῶν δύω ἀπεσταλμένων τοῦ δήμου· ἀπάντων ἢ ἀρνουμένων τῶν τελευταίων, ὁ κτηνοτρόφος παραλαμβάνει, ἂν θέλῃ, δύω μάρτυρας οἵτινες συνυπογράφονται.

Ὅλοι ὅσοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν, ὑπογράφουσι τὸ πρωτόκολλον πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας τοῦ περιεχομένου· ἐν περιπτώσει δὲ ἀπουσίας, ἀρνήσεως ἢ ἀνικανότητός τινος ἐξ αὐτῶν περὶ τὸ γράφειν, γίνεται μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

10. Ἕκαστον πρωτόκολλον συντάσσεται εἰς διπλοῦν, καὶ τὸ μὲν παραδίδεται ἀνέσως εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἢ ἀποποιηθέντος αὐτοῦ τὴν παραλαβήν, εἰς τὸν δήμαρχον ἢ πάρεδρον ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς **48** ὡρῶν τὸ βραδύτερον, οὗτος δὲ ἐπὶ ποινῇ προστίμου καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ βλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου ὀφείλει νὰ τὸ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν κτηνοτρόφον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῷ ἀπαριθμητῇ.

Πᾶν πρωτόκολλον φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τῶν δύω βοηθῶν αὐτοῦ ἔχει ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου, καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν ἁπλοῦν φόρον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ ἀπαριθμητὴς παραδίδει ὅλα τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων ἐπὶ ἀποδείξει μετὰ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν κτηνοτρόφων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, οὗτος δὲ ἀφοῦ συνταξῃ τὸν ἀναγκαῖον χρηματικὸν πίνακα, παραπέμπει πρὸς τὸν ὁρυδόδιον παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα ὅσα ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀφορῶσιν ἀπαριθμησιν ζώων μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωθέντων διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταδίωξιν τῶν κτηνοτρόφων ἐνώπιον τοῦ ὁρυδόδικου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀπαριθμησις, ὁ ἀπαριθμητὴς δὲν παραδώσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 ἐδ. ε'. § 2.

11. Ὁ ἀπαριθμητὴς μιμωρεῖται·

α') Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—100, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν δὲν συντάξῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10.

β'.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 15—100, ἐὰν δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐντὸς δὲ **48** ὡρῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον ἢ πάρεδρον, ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβήν· ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἱαδήποτε διαφορὰ μεταξὺ στελέχους καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως, προσχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ

γ'.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν **50—200** δραχμῶν, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἢ ἄλλα εἴδη ζώων ἀντὶ τῶν ἀπαριθμηθέντων ἢ πλειότερα ἢ ὀλιγώτερα αὐτῶν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ οἱ βοηθοὶ τοῦ ἀπαριθμητοῦ, καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ δήμου, ὡς καὶ πᾶς ὅστις ἤθελε συνεργήσει ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ἀναφερομένας πράξεις.

12. Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ βοηθοὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται, καὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χρεῶν των.

Ἡ ἔκθεσις τῆς ὁρκοδοσίας γράφεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τοῦ μὲν ἀπαριθμητοῦ προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς τέσσαρας, τῶν δὲ βοηθῶν, εἰς δραχμὰς δύω, προκαταβάλλεται δὲ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων.

13. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ ἄρθρ. 4 ὁριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶά του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται

ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὁσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 20, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινή, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς ποινῆς δίδοται εἰς τὸν καταμηνυτήν. Δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τοιαύτην ἀμοιβὴν οὔτε τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

Μόνοι οἱ ἐκ τῆ. ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ μεταφέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ζῶά των μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐποχῆς τῆς δηλώσεως, διαρκούσης ὅμως τῆς πρὸς ἀπαρίθμησιν προθεσμίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένας ποινάς. Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρχῆς, συνταχθησομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον διευθύνεται πρὸς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον, διὰ νὰ συντάξῃ καὶ διαβιβάσῃ εἰς τὸν ταμίαν τὴν ἀναγκαίαν κατάστασιν πρὸς εἴσπραξιν τοῦ νενομισμένου φόρου.

Ἐὰν ὅμως οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ μέρη, ὅπου δὲν σταθμεύουσι τελωνιακαὶ ἀρχαί, ἢ ἐὰν εἰσελθόντες ἔλαθον τὰς ἀρχάς, ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται, διαταγῇ τοῦ ἁρμοδίου ἐφόρου, ὅταν καὶ ὅπου εὑρεθῶσιν.

14. Τὰ ὑπὸ τῶν πταισματοδικείων ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρόστιμα εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ πέμπτον δὲ αὐτῶν ἀποδίδοται μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ κατὰ δῆμον εἴσπραξιν εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα δι' ἐντάλματος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

15. Ἂν τις τῶν εἰσαγγελέων ἢ τῶν δημοσίων παρὰ πταισματοδίκαις καταγόρων ἀμελήσῃ νὰ εἰσαγάγῃ ἐμπροθέσμως εἰς δίκην τοὺς κτηνοτρόφους, κατὰ τὰ παραπεμφθέντα εἰς αὐτὸν πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων, ὑπόκειται εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 293 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὁριζομένας πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ τὰς σχετικὰς αὐτοῦ διατάξεις, καὶ ὑπαγρεοῦται συνάμα εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

16. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 δηλώσεων καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσπράττεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν δηλωθέντων ἢ δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων χοίρων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1852 ΡΠΗ'. νόμου, ἰσχύοντος καὶ διὰ τὸ 1853 δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1852 ΣΠ'. νόμου.

17. Ὁ φόρος πληρόνεται ἐπὶ μὲν τῶν χοίρων κατὰ τὸν Ἰανουάριον, ἐπὶ δὲ τῶν διὰ δηλώσεων βεβαιωθέντων μεγάλων ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τοὺς ταμίας παραπομπὴν τῶν φορολογικῶν πινάκων, καὶ ἐπὶ τῶν δηλωθέντων μικρῶν τὴν 15 Μαΐου, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνακαλυφθέντων δι' ἀπαριθμήσεως φόρος πληρόνεται εὐθὺς ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τοὺς ταμίας οἱ χρηματικοὶ πίνακες.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως καταλογίζονται κατ' ἀναλογίαν εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων καὶ συνεισπράττονται διοικητικῶς μετὸν ἁπλοῦν φόρον. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καταλογίζε αι εἰς βάρος τῶν αὐτῶν κτηνοτρόφων καὶ ἡ ἀντιμισθία τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ δήμου, εἰσπράττεται δὲ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου ἐπὶ παρακαταθήκῃ, καὶ ἀποδίδοται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτὴν δῆμον.

Ὁ φόρος τῶν ἐξαγομένων τοῦ Κράτους ζώων πληρόνεται εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἀνωτέρω τεθείσης προθεσμίας. Ἐπομένως αἱ

τελωνιακαὶ καὶ αἱ κατὰ τὰ μεθόρια στρατιωτικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἔξοδον αὐτῶν, πρὶν οἱ κτηνοτρόφοι παραδιάσωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μετάβασις τῶν ζώων, ἐὰν οἱ κύριοι αὐτῶν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν ὀφειλόμενον δι' αὐτὰ φόρον, ἢ ἐὰν δὲν δώσωσιν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν ζώων καὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν.

18. Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς ζώων τῶν ἐπαρχιῶν Ο τύλου καὶ Γυθείου πληρόνεται ὁ διὰ τοῦ ἄρθρ. **1** τοῦ παρόντος νόμου προσδιοριζόμενος φόρος μετὰ προηγουμένην ἀπαρίθμησιν, τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ ἡ ἁρμοδία τελωνιακὴ ἀρχὴ ἢ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος.

Ἐπὶ δὲ τοῦ τυροῦ, τοῦ βουτύρου καὶ τῶν ἐρίων ἐπιβάλλεται φόρος **10** τοῖς **0|0** καὶ εἰσπράττεται ἐπίσης εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, ἢ τὴν διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς μεταφοράν.

Τὰ ἄρθρα **77—83** τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα ζῶα καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

19. Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων, ἐξαιρέσει ἑνὸς οἰκοσίτου, διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ **1855** θέλει ἐνεργηθῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ **1854**, ἡ δὲ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου ταῦ αὐτοῦ ἔτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Τὰ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτων θέλουν κανονισθῇ διὰ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νόμου τοῦ **1855**.

Ἐὰν ὁ δήμαρχος δὲν ἀποστείλῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων καὶ τὰ στελέχη αὐτῶν μέχρι τῆς **5** Σεπτεμβρίου τὸ βραδύτερον, ὑποβάλλεται εἰς τὰς ὁριζομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ **5** ἐδάφ. **β'**, § **2** ποινάς.

20. Ἅπασαι αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ θέλουν ἐνοικιασθῆ.

Εἰδικὸς νόμος θέλει ὁρίσει αὐτὰς καὶ κανονίσει τὰ περὶ τῆς διαθέσεως αὐτῶν. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τούτου διατελοῦν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. **11** τοῦ ἀπὸ **2** Μαρτίου **847** ΝΕ'. νόμου. (α)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **6** Σεπτεμβρίου **1854**.

---

936. Ν ΣΝΓ'. *Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1854.*

Ο ΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος **1854** εἰσπρακτέοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι οἱ ἑξῆς·

1.) Ἔγγειος φόρος **10** τοῖς **0|0** ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

2.) Δικαίωμα ἐπικαρπίας

α'.) **15** τοῖς **0|0** ἐπὶ τῶν προϊόντων, τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β'.) **10** τοῖς **0|0** ἐπὶ τῶν προϊόντων παντὸς εἴδους φυτείας, γενομένης ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν, καθὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως·

γ') **5** λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου ἐθνικοῦ ἰδιοκτήτου μορεαδένδρου ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

2. Ὁ ἐπὶ τῆς ῥητίνης, τῆς κατράμης καὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος προσδιορίζεται εἰς **10** τοῖς **0|0**, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ῥητίνης εἰς **15** τοῖς **0|0**.

3. Τὰ εἰς μετανάστας ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρηθέντα κτήματα ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἔγγειον φόρον, ἐὰν ἐξάγηται ἐκ τῶν ἐγγράφων, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα παρεχω-

(α) Σ. Ε. Ὅρα κατωτέρω Β. Διάταγμα τῆς 26 Δεκεμβρίου 1853.

ρήθησαν εἰς ἰδιώτας διὰ συμβολαίων, δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἢ δι' ἐνοικιαστηρίου, ἀποδίδονται κατὰ τοὺς περιεχομένους εἰς τὰ συμβόλαια, τὰ παραχωρητήρια ἢ τὰ ἐνοικιαστήρια ὅρους.

4. Ὁ φόρος εἰς χρήματα 3 τοῖς ο/ο ἐπὶ τῶν δ α προικοδοτήσεως ἢ ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ 3|15 Νοεμβρίου 1836 νόμων καὶ ἐν τῇ ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐξάγηται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς. Ἀλλ' ἐὰν συνέβῃ καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρω φόρου καὶ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἐπιτρέπεται καὶ πρὶν ἔτι λήξῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς νὰ γένῃ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησις ἀναλόγου μέρους τῶν παραχθησομένων καρπῶν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἐνεστώσης χρήσεως καὶ μιᾶς τῶν παλαιοτέρων.

5. Τὰ παραχωρούμενα εἰς ἰδιώτας κτήματα δὲν ὑπάκεινται εἰς τοὺς φόρους, τῶν ὁποίων ἀπαλλάττονται δυνάμει τῆς παραχωρήσεως, ἐὰν τὸ παραχωρητήριον ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παρεδόθη εἰς αὐτοὺς πρὸ τῆς α. Ἀπριλίου 1854. Τὰ παραχωρούμενα δὲ ἀπὸ τῆς α. Ἀπριλίου καὶ ἐφεξῆς ὑπόκεινται εἰς τοὺς φόρους, εἰς οὓς ὑπέκειντο καὶ πρὸ τῆς παραχωρήσεως.

6. Ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας.

1. Τὰ ἄχυρα.

2 Ἓν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν διαφόρων λαχανικῶν καὶ ὀσπρίων δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ καλλιεργητοῦ.

3. Τὰ σποράδην πεφυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς, αὐλὰς καὶ ἀμπελῶνας.

4. Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύω μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον.

5. Ὁ λιναρόσπορος, κανναβόσπορος, ξαρόσπορος, τριφυλλόσπορος καὶ κραμβόσπορος.

6. Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομορεῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον.

7. Ἡ ῥώθη, ὁ βίκος καὶ τὰ ἀγριολάθουρα ὅταν δὲν ἀλωνίζωνται, καὶ

8. Πεντήκοντα ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ἰδιοκτήτου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ φορολογίας τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

7. Οἱ ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐγκτητικοὶ φόροι ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδόσει ὁμοειδῶν καρπῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων τοῦ ἐνοικιαζομένου τμήματος, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ δ' ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν προσηρτημένων εἰς τὸ ἐν Τίρυνθι γεωργικὸν κατάστημα γαιῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1846 ΑΖ'. νόμου, διατίθενται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καταστήματος, τῇ συμπράξει τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς Ἀρχῆς.

8. Ἡ ἐνοικίασις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόρων γίγνεται κατὰ χωρίον· ἐνοικιάζονται δὲ καὶ πολλὰ συνάμα χωρία μέχρις ὁλοκλήρου δήμου, ὅταν τὰ ὅρια τῶν χωρίων ἦναι δυσδιάκριτα ἢ ὅπου τοῦτο θεωρηθῇ συμφερώτερον.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὀφείλουν νὰ σημειώσωσιν ἀκριβῶς εἴς τε τὴν διακήρυξιν καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας τὰ ὅρια ἑκάστου χωρίου, οἱ δ' ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ποινῇ ἀποβολῆς πάσης περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφήσεις θεωροῦν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων.

Τὰς διασαφήσεις ταύτας ὀφείλουσιν αἱ διενεργοῦσαι τὰς δημοπρασίας ἀρχαὶ νὰ κοινοποιῶσι πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν διὰ προγράμματος, τοιχοκολλουμένου ἐν τῷ τόπῳ τῆς δημοπρασίας, καὶ διὰ

κήρυκος, καὶ νὰ τὰς καταχωρῶσι καὶ εἰς τὰ πρακτικά.

Ἡ διακήρυξις καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, φέρουσι πίστιν δημοσίων ἐγγράφων καὶ ἀποτελοῦσι πλήρη ἀπόδειξιν περὶ ὅλων τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων, μεχρισοῦ ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον.

9. Αἱ διενεργοῦσαι τὰς δημοπρασίας ἀρχαὶ εἶναι ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος, ὁ ἔπαρχος καὶ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί. Εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας καθ' ἃς δὲν κατεστάθη διοικητικὴ ἀρχή, ὁ εἰρηνοδίκης ἀναπληροῖ τὸν ἔπαρχον.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς διενεργοῦντας ἢ ἐπιτροπεύοντας τὰς δημοπρασίας ὑπαλλήλους νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων εἴτε ὡς ἐνοικιασταί, εἴτε ὡς ἐγγυηταὶ εἴτε ὡς συνεταῖροι.

Ἀπαγορεύεται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς δημάρχους, δημαρχικοὺς καὶ εἰδικοὺς παρέδρους νὰ λαμβάνωσιν ὡς ἀνωτέρω μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τοῦ οἰκείου δήμου.

Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν **10** — **100** δραχμῶν καὶ γίνονται ἔκπτωτοι τῆς θέσεώς των.

10. Εἶναι δεκτοὶ εἰς τὰς δημοπρασίας ὡς ἐνοικιασταὶ ἢ ἐγγυηταὶ α.) οἱ ὁμολογουμένως ἀξιόχρεοι, καὶ β.) οἱ παρουσιάζοντες πιστοποιητικὰ τῆς ἁρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, βεβαιοῦντα τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἀκινήτου αὐτῶν περιουσίας, καὶ συνοδευόμενα ἀπὸ πιστοποιήσεις τοῦ ἁρμοδίου ὑποθηκοφύλακος, βεβαιούσας ὅτι τὰ κτήματα εἶναι ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ ἐνοικιάσῃ τις ἐγκυκλίους φόρους ἀξίας ἀνωτέρας τῆς εἰς ἣν ἐξετιμήθη ἡ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του συνάμα.

11. Τὸ δημόσιον ἔχει δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ δώσῃ τοιοῦτον. Ἡ δυνάμει τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ ἐγγραφησομένη ὑποθήκη ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ ἀξία θέλει εἶσθαι ἴση μὲ τὴν καθ' ὑπολογισμὸν ἀξίαν τῶν ἐνοικιαζομένων ἐγκυκλίων φόρων.

12. Οἱ διενεργοῦντες τὰς δημοπρασίας ὑπάλληλοι ἀποπέμπονται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὑποχρεοῦνται πρασέτι νὰ ἀποζημιώσωσι τὸ δημόσιον· α. ἐὰν παραδεχθῶσιν ὡς ἐνοικιασταὶς ἢ ἐγγυητὰς ἐκ τῶν μὴ ὁμολογουμένως ξιοχρέων, ἢ ὅσους δὲν ἤθελον παρουσιάσει τὰ κατὰ τὸ ἄ θρον **10** πιστοποιητικὰ περὶ τοῦ εἴδους καὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐλευθέρας περιουσίας των, καὶ β'. ἐὰν ἀπαγορεύσωσι τὸν ὑπερθεματισμὸν εἰς τοὺς ἐφωδιασμένους μὲ τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ ἢ τοὺς κοινῇ ὁμολογουμένους ἀξιοχρέους.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ κατὰ τῶν δημάρχων καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν· α. ἐὰν ἤθελον πιστοποιήσει ψευδῶς περὶ τοῦ εἴδους καὶ τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν, καὶ β'. ἐὰν ἤθελον ἀρνηθῇ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀνωτέρω πιστοποιητικῶν εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοιαῦτα ἰδιοκτήτας, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως αὐτῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον **487** τοῦ ποινικοῦ νόμου.

13. Οἱ φορολογούμενοι εἰσέρχονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος ἀκωλύτως, ὀφείλουν ὅμως:

1. Οἱ καλλιεργοῦντες ἐθνικοὺς ἀγροὺς, συνορεύοντας μὲ ἰδιωτικοὺς ἢ ἄλλους μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδος ἀπόδοσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας· καὶ

2. Οἱ καλλιεργοῦντες ἀγροὺς, συνορεύοντας μὲ ἀγροὺς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδος ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγείου φόρου, νὰ ζητήσωσι προφορικῶς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὁποίαν οὗτος ὀφείλει νὰ δώσῃ παρευθύς· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸ θέρος. Ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς τοὺς καλλιεργοῦν-

τας ἀγροὺς ἰδιωτικοὺς καὶ ἐθνικοὺς νὰ θερίζωσι τυχοχρόνως ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐνοικιαζοῦ καρπὸς ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν. Ἡ δὲ ἐκλογὴ μένει εἰς τὸν φορολογούμενον.

14. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ἐπὶ ποινῇ ἀποβολῆς πᾶσης κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως νὰ παρευρίσκωνται ἐπιτοπείως εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θέρους, τῆς συγκομιδῆς τῶν δεματίων καὶ τοῦ ἁλωνίσματος ἢ κοπανίσματος τῶν καρπῶν, νὰ σφραγίζωσι καὶ ἀποσφραγίζωσι τοὺς ἐν τοῖς ἁλωνίοις καρποὺς, καὶ τέλος νὰ μετρῶσιν ἢ ζυγίζωσιν αὐτοὺς κατὰ τὸ 17 ἄρθρον. Ἐὰν ὅμως ἐνοικιαστὴς δὲν ἐμφανισθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθορμήτως, διὰ δὲ τὴν μέτρησιν προσκαλούμενος προφορικῶς ἐνώπιον δύω μαρτύρων, ὁ φορολογούμενος τὴν μὲν ἀποσφράγισιν ἐνεργεῖ ἐπίσης ἐνώπιον δύω μαρτύρων, τὴν δὲ μέτρησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 19 τοῦ παρόντος νόμου.

15. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 13, καθὼς καὶ ὅστις ἀναμίξῃ δεμάτια ἐθνικὰ μὲ ἰδιωτικὰ ἢ ἀνάπαλιν ποιοῦντα ἀλλαγὰς κ. τ. τ. ἢ παρακρύψῃ δ' ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον νὰ ζημιώσῃ τὸ ἐνοικιαστὴν ἢ τὸ δημόσιον· ἐὰν ἡ ζημία δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ νομίμου φόρου, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἀπεπειράθη νὰ ὑπεκφύγῃ· ἄλλως, ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ζημίας δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 5—50.

Ὅσάκις ἡ ἀνάκρισις ἐνεργεῖται παρὰ δημοτικοῦ τινος ὑπαλλήλου, τὸ πρόστιμον μέχρι μὲν δραχμῶν δέκα εἰσπράττεται εἰς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, τὸ δὲ περιπλέον τοῦ ποσοῦ τούτου εἰσαγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ πρᾶξις ἀνεκαλύφθη ἢ κατηγγέλθη ἀπ' ἄλλον παρὰ τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου, τὸ περὶ τούτου πρόστιμον διδεται εἰς τὸν τρίτον τοῦ προστίμου διδοται εἰς αὐτόν.

16. Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἀστυνόμου ἢ παρέδρου, καθὼς καὶ παρὰ παντὸς ἄλλου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ ὡρισμένα· ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν γίνεται ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον πταισματοδικεῖον ἢ πλημμελειοδικεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Ἐὰν τὰ παρανόμως ἀφαιρεθέντα προϊόντα παρήχθησαν ἀπὸ κτήματα διαριλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον κάμνει μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ πρόστιμον ὡς ἐπὶ ἰδιοκτήτων κτημάτων. Τὸ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι ὅταν τὸ κτῆμα ἤθελε κηρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ὡς ἐθνικὸν ἢ ἐθνικοϋλιὸ τητον.

17. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τῶν προϊόντων καρπῶν σίτου, κριθῆς, σιγοῦ, διμήνου (μαρτιάτικου), σικάλεως (βρίζης), βρώμης, κυμίνου, γλυκανίσου, σησάμου, λιναρίου, ἐσπρίων κτλ. ὡς καὶ τῶν ἐψίμων τῶν εἰς τὰ ἁλώνια κοπανιζομένων, γίνεται ἐπὶ τῶν ἁλωνίων ἢ τοῦ θερισμοῦ κοπου, ἢ διὰ μετρήσεως, ὅταν τὰ εἰσφέρωσι κατὰ πίδακτα μετρήσεως. Τῶν δὲ ἀραβοσίτων, ὅσα δὲν κοπανίζονται εἰς τὰ ἁλώνια, ἀλλὰ μεταφέρονται εἰς κώνους εἰς τὰς αὐλὰς, ἡ βεβαίωσις γίνεται ἢ δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 41 καὶ ἑπόμενα, ἢ διὰ ἀκριβείας.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει μετρεῖται διὰ κοφινίου ἢ ἄλλου μέτρου εἰς κώνους τὸ ὅλον προϊὸν ἑκάστου τῶν φορολογουμένων, γεμίζεται ἔπειτα ἀπὸ κώνους τὸ κοφίνιον ἢ μέτρον, καὶ σφραγίζόμενον ἀπὸ τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἐὰν ἦναι παρὸν, τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ ἄσων ἐκ τῶν φορολογουμένων θελήσωσιν, ἐναποτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον ἢ παρεδρεῖαν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου, συνταττομένου

τοῦ τὸ μὲν παραλαμβάνει ὁ ἐνοικιαστὴς, τὸ δὲ παραδίδοται διὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.

Ὁ ἐνοικιαστὴς συντάττει εἰς διπλοῦν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν φορολογουμένων, περιέχοντα καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος ἑκάστου ὡς ἐμετρήθη, καὶ ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ, τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, παραδίδει ἐπὶ ἀποδείξει τὸ μὲν εἰς τὸν δήμαρχον ἢ πάρεδρον, τὸ δὲ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.

Μετὰ 15 δὲ ἡμέρας ἀποτραγίζεται τὸ κοφίνιον ἢ μέτρον δημοσίως, ἀφοῦ πρῶτον βεβαιωθῇ τὸ ἀλύμαντον τῶν σφραγίδων, κοπανίζεται, ξηραίνεται καὶ μετρεῖται ὁ ἐν αὐτῷ καρπὸς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ προσδιορίζεται ἐξ ἀναλογίας τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ φόρου εἰς κοιλά.

Ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα οἱ φορολογούμενοι, διαφωνίας συμπεσούσης ὡς πρὸς τὴν μέτρησιν, νὰ ζητήσωσι τὴν δοκιμὴν διὰ ζυγίσεως τοῦ προϊόντος των· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ζυγίζεται ἓν ποσὸν κώνων μέχρι ἑκατὸν ὀκάδων, καὶ ἐναποτίθεται εἰς κάδδον ἢ κοφίνιον, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως ὅλων τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

Ὀφείλουσι δὲ οἱ φορολογούμενοι, ὁσάκις πρότιμῶσι τὴν διὰ δοκιμῆς βεβαίωσιν, νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου τοῦ χωρίου τῶν 10 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως.

18. Μετὰ τὴν μέτρησιν τῶν καρπῶν καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου ὁ ἐνοικιαστὴς σημειοῖ αὐτὸν ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἀλλ' ἐὰν οὗτος ἔχῃ ἀντιρρήσεις εἴτε ὡς πρὸς τὸ σημειωθὲν ποσὸν, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ καρποῦ εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ κτήματος, δύναται νὰ σημειώσῃ αὐτὰς ἐντὸς ἢ ὄπισθεν τοῦ στελέχους· τούτου δὲ ἀγραμμάτου ὄντος, ὑπογράφει τὸ στέλεχος ἢ τὰς ἀντιρρήσεις ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐνώπιον τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ ἱερέως, καὶ ἂν ἐλλείψῃ ἡ ἀπουσία τούτων, ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὑπογραφομένων καὶ τούτων, ἢ γινομένης μνείας τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν εἶναι ἀγράμματοι. Ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος ἀρνῆται νὰ ὑπογράψῃ τὸ στέλεχος, ὁ ἐνοικιαστὴς καλεῖ δύο μάρτυρας, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ πάρεδρος ἢ ὁ ἱερεὺς τοῦ οἰκείου ἢ τοῦ πλησιεστέρου χωρίου, διὰ νὰ ὑπογράψωσιν αὐτὸ πρὸς μόνην τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπὸ μέρους τοῦ φορολογουμένου γενομένης ἀρνήσεως.

Τὸ τοιουτοτρόπως συνταχθὲν στέλεχος καθίσταται διοικητικῶς ἐκτελεστὸν, ἐντὸς ἐὰν ἤθελεν ἀνασταλῇ δικαστικῶς ἡ ἐκτέλεσίς του, καθὼς καὶ ὁπόταν φέρῃ ἀντιρρήσεις, ὅτε ἐκτελεῖται μόνον ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦ φόρου τὸ μὴ ἀμφισβητούμενον ἀπὸ τὸν φορολογούμενον, καὶ τοῦτο ἐὰν πρόκειται περὶ γαιῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ δημόσιον ἐνδιατηρεῖ τὴν νομικὴν κατοχὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 84 τοῦ παρόντος νόμου.

19. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ εὐθὺς μετὰ τὴν μέτρησιν τὸ διπλότυπον ὁ φορολογ. προσκαλεῖ τὸν δήμαρχον ἢ τὸν εἰδικὸν πάρεδρον ἢ τὸν ἔφορον ἢ τὸν εἰρηνοδίκην, ἢ τούτων κωλυομένων τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, καὶ ἐνεργεῖ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν ἑτέραν μέτρησιν, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἐγγράφεται εἰς πρωτόκολλον, ἐν ᾧ μνημονεύεται ῥητῶς καὶ ἡ ἰδιότης τοῦ κτήματος, ἐξ οὗ παρήχθη ὁ καρπός. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, συνταχθὲν εἰς διπλοῦν ἐνώπιον δύο μαρτύρων καὶ ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὰ παρευρεθέντα πρόσωπα, τὸ μὲν ἀφίνεται εἰς τὸν φορολογούμενον, τὸ δὲ παραπέμπεται ἀπὸ τὴν συντάξασαν αὐτὸ ἀρχὴν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐὰν δὲν συνεταχθῇ παρ' αὐτοῦ, διὰ νὰ κανονισθῇ ἐπὶ

τῇ βάσει αὐτοῦ τὸν εἰσπραχθησόμενον φόρον. Ὅσοι τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων ἀνηθῇ νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς κατὰ τὸ ἄθρ. 96 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς ἐκδώσει τὸ διπλότυπον, ὁ δὲ φορολογούμενος δὲν φροντίσει περὶ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου, ὀφείλει ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος νὰ διορίζῃ πρὸς ἔκδοσιν τῶν διπλοτύπων ἀντιπρόσωπό του, τοῦ ὁποίου ἡ ἀντιμισθία καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

20. Ὁ ἐνοικιαστὴς τιμωρεῖται·

α'. Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δρ. χ. ῶν 15—100, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων ἢ ἀμέσως μετὰ τὴν διὰ δοκιμῆς βεβαίωσιν τῶν ἀραβοσίτων κατὰ τὸ ρ- θρον 17 τακτικὴν ἔκδοσιν τῶν διπλοτύπων.

β'. Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—500, ἐὰν χαρακτηρίσῃ κτήματα ἐθνικὰ ἢ ἐθνικοῖδιόκτητα ὡς ἰδιωτικά, ἢ ὡς ἐθνικοῖδιόκτητα κτήματα ἐθνικά.

γ'. Μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, ἐὰν παραλείψῃ ὁλοτελῶς τὴν εἰς τὸ διπλότυπον ἐγγραφὴν τοῦ φόρου, ἢ ἐγγράψῃ ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ, τὸν ὁποῖον κατεμέτρησε.

δ'. Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—500, ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ διπλότυπον πλειότερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ.

ε'. Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—100, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἱαδήποτε ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου.

ς'. Μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ παρανόμως εἰσπραχθέντος φόρου, ἐὰν εἰσπράξῃ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους φόρους κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. β'—ε'. περιπτώσεις ἐνεργεῖται κατ' αὐτοῦ καὶ ποινικὴ κατάδιωξις κατὰ τὸ ἄρθρον 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Τὸ ἥμισυ τοῦ τριπλοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτήν, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ αὐτοῦ τοῦ φορολογουμένου.

21. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι ν' ἀποστέλλωσιν ἀσφαλῶς εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἅμα ἕκαστον περαιοῦται, καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα, ἄνευ σβυσμάτων καὶ ξυσμάτων. Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς 5 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἕκαστον βιβλίον δὲν παραδοθῇ εἰς τὸν ἔφορον τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ δικάζων κατὰ προτίμησιν ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὀλιγωρήσαντα ἐνοικιαστὴν χρηματικὴν ποινὴν ἐκ δραχμῶν 100—200 καὶ διατάττει τὴν ἐντὸς 24 ὡρῶν παράδοσίν των διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

Τῆς ποινῆς ταύτης δὲν ἀπαλλάσσεται καὶ ἐὰν μετὰ τὴν πεντήμερον προθεσμίαν παραδώσῃ εἰς τὸν ἔφορον τὰ ἐρημένα στελέχη.

22. Τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τοῦ ἐνοικιαστοῦ νὰ μετακομίσωσι καὶ παραδώσωσιν εἰς τὴν ἐντὸς ἑτάστου δήμου προσδιωρισμένην κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὑπουργείου κεντρικὴν ἀποθήκην.

Δύναται δὲ τὸ ὑπουργεῖον νὰ προσδιορίσῃ τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην καὶ εἰς τινα τῶν γειτνιαζόντων δήμων δι' ἐκεῖνα μόνα τὰ χωρία τοῦ δήμου, τὰ ὁποῖα δὲν ἀπέχουσι πλειότερον τῶν 3 ὡρῶν.

23. Ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν εὐκολύνονται νὰ μεταφέρωσι τοὺς καρποὺς των ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, δύνανται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσι προσωρινῶς εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον ἐξ ἀναλογίας τοῦ ἐναποταμιευθέντος ποσοῦ εἶναι εἰς βάρος των. Ὀφείλουσι ὅμως ἐντὸς 20 τὸ πολὺ ἡμερῶν νὰ μεταφέρωσιν αὐτοὺς

ἀπὸ τὴν εἰδικὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· παρελθούσης δ' ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς δι' ἐξόδων τῶν ἀμελησάντων ἢ ἀρνηθέντων φορολογουμένων, τὰ ὁποῖα εἰσπράττονται διοικητικῶς.

Πᾶσα εἰδικὴ ἀποθήκη ἐπιτηρεῖται, σφραγίζεται καὶ ἀποσφραγίζεται ἑκάστην ἑσπέραν καὶ πρωΐαν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του καὶ τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου.

Ἐὰν δὲν μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι ὁλοκλήρους τοὺς φόρους των ἀπὸ τὰ ἀλῶνια εἰς τὴν εἰδικὴν ἢ κεντρικὴν ἀποθήκην, τὸ δημόσιον καταλογίζει αὐτοὺς εἰς χρήματα εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν φορολογουμένων κατ' ἐκλογήν, καὶ ἐνεργεῖ διοικητικῶς τὴν εἴσπραξιν. Ὁ εἰς χρήματα καταλογισμὸς ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ἀπαλάττονται τοῦ τόκου τῆς ὑπερημερίας διὰ τὰ ἐλλείμματα, ὅσα καλύπτονται ἀπὸ καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων, στηριζόμενα εἰς ἔγκυρα διπλότυπα.

24. Ἕκαστος τῶν φορολογουμένων δύναται νὰ κρατήσῃ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ φόρους, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ διὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἢ παρέδρου ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὴν περὶ τούτου δήλωσίν του, καὶ νὰ πληρώσῃ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου του τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων ἐπίτρησιν αὐτῶν. Ἐὰν δὲ μετέφερεν ἤδη αὐτοὺς εἰς τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην, δύναται νὰ τοὺς παραλάβῃ, ἀφοῦ παρουσιάσει εἰς τὸν εἰδικὸν πάρεδρον τοῦ χωρίου καὶ τὸν ἐνοικιαστὴν διπλότυπον ἀποδείξεως τοῦ ἀρμοδίου ταμίου ἢ ταμιακοῦ εἰσπράκτορος, ἐμφαίνουσαν ὅτι ἐπλήρωσε τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.

25. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ θέρους τῶν προϊόντων καρπῶν συντάσσεται διαρκῶς κατὰ δεκαπενθημερίαν παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ταμίου πρωτόκολλον, δι' οὗ βεβαιοῦται ἡ πρέπουσα ἀγοραία τιμὴ τῶν καρπῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει τούτου πληρόνεται τὸ ἀντίτιμον τῶν κρατουμένων ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους καρπῶν, τὰ καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων καὶ τὰ ἐλλείμματα τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἀποθηκαρίων.

26. Ἐὰν οἱ φορολογούμενοι δὲν μετακομίσωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς κατ' ἐκτίμησιν ἢ διὰ δοκιμῆς βεβαρυμένους κατὰ τὸ ἄρθρον 17 φόρους μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσιν τῶν καρπῶν, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος προσκαλεῖ πρὸς τοῦτο τοὺς φορολογουμένους ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἐὰν δὲ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δήμαρχον κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσιν, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος καταλογίζει αὐτοὺς εἰς χρήματα εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν φορολογουμένων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἰσχύοντος πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν.

27. Ἀπαγορεύεται ἐν γένει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ εἰσπράττῃ ἢ νὰ διαθέτῃ οἱουσδήποτε καρποὺς, πλὴν ἐκείνων τῶν ἐνοικιασθείσαν πρόσοδον, πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην καὶ συμπληρωθῶσιν ὁλόκληρα τὰ ποσὰ τῶν ἐνοικιασθέντων εἰδῶν.

Ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ παραλάβῃ ἐκ τῆς ἀποθήκης τοὺς πλεονάζοντας καρποὺς, καθὼς καὶ τοὺς μὴ συμπεριληφθέντας εἰς τὰς συμφωνίας τῆς ἐνοικιάσεως, ἐφ' ὅσον τοιοῦτοι εἰσήχθησαν, καὶ νὰ εἰσπράξῃ εἰς εἶδος ἀπ' εὐθείας τοὺς εἰς χεῖρας τῶν φορολογουμένων μένοντας ἀδεία τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κοινοποιουμένη εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἀλλ' ἐὰν ἐκ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καρπῶν μένωσιν εἰς χεῖρας τῶν φορολογουμένων πλεονάζοντες, δύναται ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ τοὺς εἰσπράξῃ καὶ εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν ἀδείᾳ τοῦ οἰκ

ομικοῦ ἐφόρου καὶ συνδρομῆ τοῦ ταμίου.

Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τὴν περὶ τούτου θέλησίν του πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρ. εἰκοσαημέρου προθεσμίας.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίσωσι τοὺς εἰρημένους καρποὺς εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι συστημένη ἡ κεντρικὴ ἀποθήκη διὰ τοὺς καρποὺς τοῦ δήμου των, ἢ εἰς ἄλλον μὴ ἀπέχοντα τοῦ χωρίου των πλέον τῶν τριῶν ὡρῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ ματαιώσῃ τὴν μετακόμισιν αὐτῶν διὰ δυσχερῶν ὁδῶν ἄνευ εὐλόγου αἰτίας.

28. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς φορολογουμένους νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοὺς φόρους των. Οἱ παραβάται τῆς παρούσης διατάξεως ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποδώσωσιν αὐτοὺς ἐκ νέου καὶ εἰς τὸ δημόσιον, ἐπιφυλαττομένου εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

29. Ἐὰν μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς τῶν πρωΐμων καρπῶν δὲν ἀποσβεσθῇ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὲ τὸ ποσὸν τῶν ἀποταμιευθέντων εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας καὶ τῶν κρατηθέντων ὑπὸ τῶν φορολογουμένων καρπῶν προσκαλοῦνται οὗτος καὶ ὁ ἐγγυητής του ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τῆς δημαρχίας δημοτικῆς ἀρχῆς, νὰ ἀναπληρώσωσι τὰ ἐλλείμματά των εἰς ὁμοειδῶν καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος καρπῶν, ἢ νὰ καταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς 15 ἡμερῶν. Παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῇ προθεσμίας ταύτης, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος καταλογίζει τὸ ἔλλειμμα εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἰσχύοντος πρωτοκόλλου εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, καὶ παραπέμπει τὸν χρηματικὸν πίνακα εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἴσπραξιν ἀμέσως κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὀψίμους καρποὺς ἐὰν ἀποδειχθῇ ἔλλειμμα μετὰ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσιν αὐτῶν καὶ τὴν παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 26 ὁριζομένης εἰκοσαημέρου προθεσμίας διὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην μετακομιδὴν τῶν καρπῶν.

Ἐὰν τὸ ἔλλειμμα ἑνὸς εἴδους καρπῶν ἢ καὶ πλειοτέρων καλύπτηται ἀπὸ πλεόνασμα ἄλλου εἴδους καρπῶν, τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσπράττῃ παρὰ τῶν φορολογουμένων τοὺς πλεονάζοντας καρποὺς κατὰ τὰς τιμὰς τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου πρὸς συμψηφισμὸν τοῦ χρέους τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

30. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀναθεωρῇ καὶ μεταρρυθμίζῃ τὰς περὶ καταλογισμοῦ ἀποράσεις τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ καὶ κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ὁσάκις αὗται ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

31. Πᾶς δῆμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται οἱ εἰς εἴδη ἀποδιδόμενοι φόροι, εἶναι ὑπόχρεως νὰ χορηγῇ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαιούσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ ἔπαρχος καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος προσδιορίζουσι. Τὸ ἐνοίκιον τῶν ἀποθηκῶν τούτων συμφωνεῖται μεταξὺ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου· ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀποφασίζει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἐὰν δὲ ἀποποιηθῇ ὁ δῆμος νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸ δημόσιον τὰς ἀναγκαίας ἀποθήκας, τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν συνιστᾷ τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην εἰς ἄλλον πλησιέστερον δῆμον ὅπου οἱ φορολογούμενοι τοῦ ἀποποιηθέντος δήμου ὑποχρεοῦνται νὰ μεταφέρωσι τοὺς φόρους των ἐπιφυλαττομένου εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ παραιτίου.

32. Εἰς πᾶσαν κεντρικὴν ἀποθήκην θέλει χορηγηθῇ κοιλὸν δημόσιον ἴσης χωρητικότητος μὲ τὴν τοῦ κοιλοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ θέλουν παραλαμβάνε-

σθαι οἱ καρποί. Ὀφείλει ἑπομένως πᾶς ἐνοικιαστὴς νὰ μετρᾷ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τοὺς καρποὺς διὰ κοιλοῦ ἴσης χωρητικότητος μὲ τὴν τοῦ κοιλοῦ τῆς κεντρικῆς ἀποθήκης, καὶ νὰ παραδίδῃ τὸν βεβαιωθέντα φόρον ἐσφραγισμένον ἐντὸς σάκκων εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ νὰ τὸν μεταχομίσῃ εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην. Πᾶσα δὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ ἀλώνια ἢ ἀπὸ τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην παράδοσιν προκύπτουσα τυχὸν ἔλλειψις ἢ ἀναφανησομένη νόθευσις τοῦ φόρου καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅστις δύναται αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου του νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν παράδοσιν.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ φορολογουμένου πρὸς ἀποζημίωσιν, ἐὰν τυχὸν ἡ ἔλλειψις ἢ νόθευσις ἐπήγασεν ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ παραβιάσεως τῶν σφραγίδων ἢ δι ἄλλου τινὸς μέσου.

33. Ἅμα γένῃ ἡ κατὰ τὸ ἄρθ. 22 μετακόμισις ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου ὀφείλει ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς νὰ σημειώσῃ ὀπισθεν τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ διπλοτύπου τὸ ποσὸν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν σάκκων, ὁ δὲ ἀποθηκάριος νὰ ἐκδώσῃ διπλότυπον παραλαβῆς, ἐμφαῖνον τὸ ὄνομα τοῦ φορολογουμένου, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ φόρου, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλοτύπου.

Ἐὰν ὁ ἀποθηκάριος δὲν ἐκδώσῃ οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ἢ ἐκδώσῃ τοιαύτην χειρόγραφον ἢ καὶ ἔντυπον παρὰ τοὺς κανονισμένους τύπους, καταδιώκεται ὡς ἔνοχος ὑπεξαιρέσεως.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐνοικιάζεται διὰ δημοπρασίας κατὰ χωρίον ἢ δῆμον ἐχρις ὁλοκλήρου ἔπαχίας· ἀποδίδοται δὲ παρὰ μὲν τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸ δημόσιον εἰς χρήματα, παρὰ δὲ τῶν φορολογουμένων, εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς εἶδος ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκπιεσιν τοῦ ἐλαίου.

Ἀλλ' ἐὰν αἱ προσφοραὶ θεωρηθῶσιν ἀσύμφοροι τόσον, ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰς χρήματα πρὸς λεπ. 8 τὴν ὀκάν.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ μὲν ἐγγείου φόρου γίνεται εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα διὰ μετρήσεως, τῆς δὲ ἐπικαρπίας, δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου γίνεται εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις τὴν 1 Ἰανουαρίου, τὴν 1 Φεβρουαρίου καὶ τὴν 1 Μαρτίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Τὸ εἰσπραττόμενον παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἔλαιον ἐναποτίθεται εἰς γνωστὰς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ ταμίου ἀποθήκας καὶ μένει ὑπέγγυον μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ ἐνοικίου.

Ὀφείλει ἑπομένως ὁ ἐνοικιαστὴς σάκκους πρόκειται νὰ ἐκποιήσῃ μέρος αὐτοῦ καὶ εἰδοποιῇ τὸν τε ἔφορον καὶ τὸν ταμίαν καὶ πρὸ τῆς εἰς τὸν ἀγοραστὴν παραδόσεως αὐτοῦ νὰ καταθέτῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὸ ἀντίτιμον.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἀποταμιεύσῃ μετὰ τὴν ἀποταμίευσιν ἐκποιήσῃ λαθραίως, ἢ ὑπεξαιρέσῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ἐλαίου κατὰ παράβασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινήν, ἴσην μὲ τὴν διπλῆν ἀξίαν τοῦ μὴ ἐναποταμιευθέντος ἢ ἐκποιηθέντος ἢ ὑπεξαιρεθέντος ἐλαίου. Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδοται εἰς τὸν καταμηνυτήν.

34. Εἰς τὰ μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα καὶ ἡ ἔκπιεσις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον, ἢ ἡ παραγωγὴ εἶναι μικρὰ ὡς ἐκ τῆς ὀλιγότητος τῶν δένδρων, ὁ ἔγγειος φόρος βεβαιοῦται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδοται εἰς χρήματα πρὸς λεπτὰ ὀκτὼ τὴν ὀκάν.

Αἱ πρὸς ἐρῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι ζυγίζονται ἢ ἐλιμῶνται κατ' ἐκλογὴν τῶν φορολογουμένων εἰς τὸ τόπον τῆς ἀποταμιεύσεως, λαμβάνομένου τοῦ φόρου πρὸς λεπτὰ 2 τὴν ὀκάν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ φορολογίας τῶν περιβολίων κλπ. τῆς μετάξης καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης.

36. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν περιβολίων, λαχανοκήπων μποστανίων, κρομμύων, γεωμήλων, καπνῶν, βαμβακίων, ὑγρασιδίων καὶ τῶν συστάδην κειμένων ἀμυγδαλεῶν ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ χωρίον ἢ δῆμον μέχρις ὁλοκλήρου ἐπαρχίας καὶ ἀποδίδοται εἰς χρήματα.

37. Ἡ βεβαίωσις τῶν ἀνωτέρω φόρων γίνεται δι' ἐκτιμήσεως ἐράπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτάσεως ἑκάστου κτήματος καὶ τῆς ἐτησίας προσόδου, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὡρῶν τοῦ ἔτους προϊόντων.

Ἡ φορολογία δὲ τοῦ βαμβακίου καὶ καπνοῦ βεβαιοῦται ἐπὶ τῇ βάσει ὁλοκλήρου τοῦ προϊόντος δι' ἕκαστον πεφυτευμένον χωράφιον, ὑπολογιζομένου εἰς ὀκάδας τοῦ τε καπνοῦ δι' ὅλας τὰς περιόδους (χέρια) τῆς συλλογῆς, καὶ τοῦ βαμβακίου ἄνευ τοῦ περικλείοντος αὐτὸ κάλυκος.

Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐκτιμήσεως προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου, λαμβανόντων ὑπ' ὄψιν καὶ γνωμοδότησιν τριῶν καλλιεργητῶν βαμβακοφυτείας καὶ καπνοφυτείας, προσκαλουμένων κατ' ἐκλογὴν τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν βαμβακίων ἀποδίδοται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, κανονιζομένης διὰ πρωτοκόλλου συνταχθησομένου ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κοινότητα ἢ θέσιν, παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως 3 καλλιεργητῶν καπνοφυτείας, προσκαλουμένων κατ' ἐκλογὴν τῶν αὐτῶν ἀρχῶν ἐπὶ δὲ τοῦ βαμβακίου, κατ' ἐπαρχίαν παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς γνωμοδοτήσεως τριῶν καλλιεργητῶν βαμβακοφυτείας, προσκαλουμένων κατ' ἐκλογὴν τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Κατὰ τῶν περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ βαμβακίου πρωτοκόλλων ἔχουσι τὸ δικαίωμα προσφυγῆς οἵ τε ἐνοικιασταὶ καὶ φορολογούμενοι ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

38. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόροι εἰσπράττονται παρὰ τοῦ δημοσίου εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐνοικίου, τῶν μὲν ὑγρασιδίων τὴν 15 Μαΐου, τῶν δὲ λοιπῶν τὴν 1 Ὀκτωμβρίου, καὶ τοῦ βαμβακίου τὴν 15 Νοεμβρίου.

Τὰ τυχόντα περισσεύματα εἰσπράττονται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ προηγουμένη ἀδείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ συνδρομῇ τοῦ ταμίου.

39. Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς μετάξης ἐνοικιάζεται ἐπίσης ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ χωρίον ἢ δῆμον μέχρις ὁλοκλήρου ἐπαρχίας, ἀποδίδοται δὲ παρὰ μὲν τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς κουκούλια, παρὰ δὲ τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸ δημόσιον εἰς χρήματα.

Τὸ ἐνοίκιον πληρώνεται τὴν 30 Αὐγούστου.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τούτου γίγνεται, δι' ἐκτιμήσεως τῶν κουκουλίων εἰς λίτρας ἢ ὀκάδας, κατὰ τὴν ἐγχώριον συνήθειαν, ἐπὶ τῶν καλαμωτῶν ἢ κλαρίων.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἡ βεβαίωσις γίνεται ἢ διὰ ζυγίσεως ἢ διὰ μετρήσεως τῶν κουκουλίων.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ διὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου τὸν ἐνοικιαστὴν τοὐλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς συλλογῆς τῶν κουκουλίων ἐκ τῶν καλαμωτῶν ἢ κλαρίων, διὰ νὰ ἐνεργῇ τὴν ἐκτίμησιν ἀλλ' ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν εὑρίσκηται εἰς τὸν τόπον ἢ δὲν μεταβῇ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκτίμησιν, ὁ φορολογούμε-

νος προχωρεῖ εἰς τὴν συλλογήν, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 19.

40. Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης ἔγγειος φόρος ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ δῆμον ἢ ἐπαρχίαν, καὶ ἀποδίδοται παρὰ μὲν τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς εἶδος, παρὰ δὲ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἰς τὸ δημόσιον εἰς χρήματα εἰς δύο ἴσας δόσεις, τὴν 30 Σεπτεμβρίου καὶ 31 Ὀκτωβρίου βεβαιοῦται δὲ διὰ μετρήσεως τῶν ὁρμαθῶν ἢ διὰ ζυγίσεως, ὅταν τὰ σῦκα δὲν συγκομίζωνται εἰς ὁρμαθούς.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίζωσι τοὺς φόρους των εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ συστήσῃ ἐντὸς τοῦ δήμου των.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 §. 5—7 ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐνταῦθα.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἐγκριθῇ ἡ ἐνοικίασις, ὁ ἔγγειος φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν μεταφορὰν εἰς χρήματα κατὰ τὸ ἄρθρον 62.

ΚΕΦ. Ε'. Περὶ ἐκτιμήσεως ἐν γένει.

41. Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ὡς ἀκολούθως.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον πρὸ εἴκοσιν ἡμερῶν τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τὴν σειράν, καθ' ἣν θέλει ἐνεργηθῇ ἡ ἐκτίμησις τῶν προϊόντων ἑκάστης θέσεως. Τὴν κοινοποίησιν ταύτην ὀφείλει ὁ δήμαρχος νὰ κάμῃ γνωστὴν εἰς τοὺς φορολογουμένους πρὸ 15. ἡμερῶν διὰ προγράμματός του, ἀναγινωσκομένου ἐπ' ἐκκλησίας δύω κατὰ συνέχειαν κυριακάς.

Ἕκαστος φορολογούμενος ὀφείλει ἂν δὲν προτιμᾷ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν ὁ ἴδιος μὲ τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν ἐκτιμητήν του, νὰ ἔχῃ πρόχειρον τὸν ἐκ μέρους του ἐκτιμητὴν κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν τῆς ἐκτιμήσεως. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ ἐπιτοπίως οὔτε ὁ φορολογούμενος οὔτε ὁ ἐκτιμητής του, ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ ὁ ἐκτιμητὴς αὐτοῦ προβαίνει μόνος του εἰς τὴν ἐκτίμησιν ὀφείλει ὅμως νὰ παραδώσῃ ἀμέσως τὸ ἀπόσπασμα τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ αὐτὸ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν φορολογούμενον.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ φορολογουμένου τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του, ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ ἐνώπιον δύω μαρτύρων,

Ἐὰν τὴν τρίτην ἡμέραν, ἀφ' ἧς γνωστοποιηθῇ ὡς ἀνωτέρω τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὸν φορολογούμενον ἀπαιτήσῃ οὗτος ἢ ὁ ἐκτιμητής του διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκτιμήσεως, ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἐντὸς δύω ἡμερῶν τὸν ἐνοικιαστὴν, καὶ ἡ ἐκτίμησις ἐπαναλαμβάνεται.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς γνωστοποιεῖ εἰς τὸν δήμαρχον πρὸ τριῶν ἡμερῶν τὴν ἡμέραν τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐκτιμήσεως, ὁ δὲ δήμαρχος εἰδοποιεῖ παραχρῆμα τὸν φορολογούμενον· ἄλλως, ἢ ἐκ μονομερείας ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ γενομένη καθίσταται ὁριστική.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἑκάστης ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς διπλότυπον πρωτόκολλον τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἐκτιμητής του ἦναι ἀγράμματος, τὸν ὑπογράφει ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐνώπιον δύω μαρτύρων, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ πάρεδρος ἢ ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου. Τοῦ πρωτοκόλλου τούτου τὸ μὲν ἀπόσπασμα ἐκκόπτεται καὶ παραδίδοται παραχρῆμα εἰς τὸν φορολογούμενον, τὸ δὲ στέλεχος μένει εἰς τὸν ἐνοικιαστήν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ ὁ ἐκτιμητὴς δὲν παρευρεθῇ κατὰ τὰς ὡρισμένας ἡμέρας εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτιμήσεως, ἢ παρευρεθεὶς δὲν ἐκδώσῃ εὐθὺς εἰς τὸν φορολογούμενον τὸ ἀπόσπασμα τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὑποχρεοῦται μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτιμή-

σεως, νὰ παραδώσῃ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ὑγρασιδίων τὴν 1 Μαΐου, τῶν κουκουλίων ἀπὸ τῆς 20 Ἰουλίου, τῶν σταφίδων, ὅταν ἡ βεβαίωσις γίνηται δι' ἐκτιμήσεως, τὴν 15 Αὐγούστου, τῶν περιβολίων κλπ. τὴν 15 Σεπτεμβρίου τῶν βαμβακίων τὴν 3 Ὀκτωβρίου, καὶ τῶν εἰς κώνους συλλεγομένων ἀραβοσίτων εὐθὺς ἅμα ἀποπερατοῦται κατὰ χωρίον ἡ ἐκτίμησις.

Ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος συντάττει καὶ παραπέμπει εἰς τὸν ταμίαν τοὺς χρηματικοὺς πίνακας. Ἐὰν δὲ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐκπνεύσει ἑκάστη τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν παραδώσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἐκτιμήσεως, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21, ὁ δὲ οἰκονομικὸς ἔφορος καταλογίζει εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του ὁλόκληρον τὸ ἐνοίκιον καὶ παραπέμπει ὑπ' εὐθύνην του ἀμέσως εἰς τὸν ταμίαν κατάστασιν εἰσπρακτέων.

42. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως ὁ ἔπαρχος, ὁ ἔφορος καὶ ὁ εἰρηνοδίκης τῆς πρωτευούσης, συνερχόμενοι ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ πρώτου εἰς τὸ γραφεῖον του, διαιρίζουσι κατὰ πλειονοψηφίαν δι' ἕκαστον δῆμον ἀνὰ ἕνα ἐπιδιαιτητὴν καὶ ἕνα ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, ἀσχέτους πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς συγγενείας ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστείας κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ καὶ ἢ συνδεδεμένους πρὸς ἀλλήλους καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς διὰ στενῆς φιλίας ἢ σχέσεως.

Ἐὰν ὡς ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν ἀρχῶν δὲν καταρτισθῇ πλειονοψηφία, ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ ἐπάρχου.

Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας τῶν ἐκτιμητῶν, τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου, ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ἀφοῦ δώσει τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 44 ὅρκον, ἀποφασίζει ὁριστικῶς, ἢ παραπεμπόμενος θἀτέραν τῶν γνωμῶν ἢ σχηματίζων ἰδίαν ἐντὸς τοῦ ὅρου τῶν δύω τούτων, καὶ καταχωρίζει καὶ βεβαιοῖ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸ αὐτὸ διπλότυπον πρωτόκολλον.

Ἐπιτρέπεται ἐξαίρεσις κατὰ τῶν ἐπιδιαιτητῶν καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδίκου.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἐξαιρέσεως τοῦ τε ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, διορίζεται ἄλλος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

43. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν τὴν ὁποίαν προαδιορίζει ἐφάπαξ ὁ ἔπαρχος πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ ἥτις δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀνωτέρα τῶν 5 δραχ. τὴν ἡμέραν, πληρώνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ δημοσίου, ὁσάκις οἱ φόροι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμόν του, καὶ τῶν φορολογουμένων.

44. Οἱ ἐπιδιαιτηταὶ καὶ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χρεῶν των τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὀμνύω ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ δι' ὁποιονδήποτε λόγον. »

Ὁ ὅρκος γράφεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

45. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ ἐπ' ἐκτιμήσει φόροι μὴ ἐνοικιασθέντες εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου, διορίζονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἔχοντες τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τὰ ὁποῖα ἔχουσι καὶ οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 41.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χρεῶν των ὁρίζονται καὶ οὗτοι ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 44 ὅρκον, ἀντικαθισταμένης τῆς ἐν αὐτῷ λέξεως « ἐνοικια-

στοῦ» διὰ τῆς λέξεως «δημοσίου».

Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐκτιμητῶν τοῦ δημοσίου προσδιορίζεται οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 4 δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς'.

Περὶ φορολογίας τῶν ἀμπέλων

46. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἀμπέλων κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικὸν ὡς ἐφεξῆς.

Τῶν τῆς ἁ. ποιότητος ἀμπέλων δραχ. 5 τῶν τῆς β'. δραχ. 4. τῶν τῆς γ'. δρ. 3, τῶν τῆς δ', δρ. 2, τῶν τῆς ε δρ. 1.

Α'. ποιότητος ἄμπελοι εἶναι αἱ ἀποφέρουσαι κατὰ στρέμμα ἐτήσιον εἰσόδημα δραχ. 50, β'. ποιότητος ἄμπελοι δρ. 40, γ'. ποιότητος ἄμπελοι δραχ. 30 δ' ποιότητος ἄμπελοι δραχ. 20, ε. ποιότ. ἄμπελοι δραχ. 10.

Τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μᾶλλον ἢ ἧττον καρπιμότητος τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπεπληρωμένων εἶναι ἐλεύθεραι φόρου.

Αἱ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι κεχερσωμέναι ἐθνικαὶ ἄμπελοι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φορολογίαν.

47. Ὁ φόρος εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος καταστάντων ὁριστικῶν πρωτοκόλλων ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν καὶ ποιότητα τῶν ἀμπέλων. ἐξαιρουμένων ἐκείνων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ ἀναθεώρησις κατὰ τὸ 50 ἄρθρον, καὶ τῶν ὁποίων ὁ φόρος θέλει εἰσπραχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀναθεωρήσεως.

Ἀλλ' ἐὰν ἄμπελοι, ἃ παρελείφθησαν νὰ δηλωθῶσι πέρυσιν, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι τότε πεπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη εἴτε ὡς διαφυγοῦται τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν, β'. Ἐσημειώθησαν μὲν πέρυσιν εἰς τὰ ὁριστικὰ κηρυχθέντα πρωτόκολλα, ἀλλ' ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς των ἐκτάσεως· γ'. Ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ἰδιωτικαί, ἐνῷ εἰσὶν ἐθνικοϊδιόκτητοι ἢ ἐθνικαί.

Α'. Κατὰ μὲν τὴν ἁ. καὶ β'. περίπτωσιν οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ, ἐὰν ἦναι ἐθνικοϊδιόκτητοι, οἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν ὀφείλουσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπων μέχρι τέλους Φεβρουαρίου τὸ βραδύτερον, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται ἡ ἄμπελός των, τὴν θέσιν καὶ τὴν ὁριθεσίαν της, τὴν στρεμματικὴν ἔκτασίν της, καὶ τὸ παραχθὲν προϊὸν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὀκάδας μούστου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἰδιότητα αὐτῆς ἂν ἦναι ἐθνικὴ, ἰδιωτικὴ ἢ ἐθνικοϊδιόκτητος.

Β'. Κατὰ δὲ τὴν γ'. περίπτωσιν, οἱ κάτοχοι τῶν τοιαύτης φύσεως ἀμπέλων δι' ἀναφορᾶς των, ἐπίσης ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, γεγραμμένης, εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ φανερώσωσιν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὴν ἰδιότητα τῶν ἀμπέλων, μένοντες ὡς ἐκ τούτου ἀκαταζήτητοι διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπέλαυσαν.

48. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλότυπον, καὶ τὸ μὲν ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητήν, ἐπιθεωρημένον παρὰ τοῦ δημάρχου, τὸ δὲ στέλεχος κρατεῖται παρὰ τῷ δημαρχείῳ.

Ἐὰν ὁ αὐτὸς ἰδιοκτήτης ἢ καλλιεργητὴς ἔχῃ ἀμπέλους εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλει νὰ κάμῃ χωριστὴν δήλωσιν διὰ τὰς κειμένας εἰς ἕκαστον χωρίον ἀμπέλους.

Ὁ δήμαρχος παραλαμβάνων τὰς δηλώσεις, ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ ἐν περιλήψει καὶ κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν τὸ περιεχόμενον εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, διηρημένον κατὰ χωρίον.

Τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον 10 κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 5—15 Μαρτίου, καὶ τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, τὸ βραδύτερον πέμπεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ὁμοῦ μὲ τὰ στελέχη τῶν δηλώσεων.

49. Ὅστις τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἤθελε παραμελήσει νὰ κάμῃ τὴν

δήλωσίν του ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 47 προθεσμίας, ἢ ἤθελε δηλώσει ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς ἐκτάσεως τῆς ἀμπέλου του, ἢ ἤθελε χαρακτηρίσει ὡς ἰδιωτικὴν ἐθνικὴν ἢ ἐθνικοϊδιόκτητον ἄμπελον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν περίπτωσιν ὑποβάλλεται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινήν, ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσεν. ἢ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε. κατὰ δὲ τὴν τρίτην περίπτωσιν, εἰς ποινὴν ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἄμπελον τῆς ὁποίας τὴν ἰδιότητα ἐκάλυψε.

Τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω ποινῆς, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἄμπελον ἢ τὰ ὑποκρυβέντα στρέμματα, ἢ εἰς τὸν ἀποδείξαντα τὴν ἰδιότητα τῆς ἀμπέλου.

Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ὀφείλει, ἅμα πληροφορηθῇ ὅτι ἄμπελός τις ἢ μέρος αὐτῆς δὲν ἐδηλώθη, νὰ διατάξῃ τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν καταμέτρησιν αὐτῆς. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ἂν ἡ δηλωθεῖσα ἄμπελος ὡς ἰδιωτικὴ ἦναι ἐθνικὴ ἐθνικοϊδιόκτητος.

Εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πρᾶξιν καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

50 Ὅστις τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἀμπέλων νομίζει, ὅτι ἐνεγράφη εἰς τὰ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ὁριστικὰ καταστάντα πρωτόκολλα μὲ ἔκτασιν τελειοτέραν τῆς πραγματικῆς, ἢ ὅτι ὑπῆχθη εἰς ἀνωτέραν ποιότητα, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἐκτάσεως καὶ ποιότητος, ἀναφερόμενος ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ ἐπάρχου μέχρι Φεβρουαρίου.

Τὸ αὐτὸ τῆς ἀναθεωρήσεως δικαίωμα ἀπολαύει καὶ τὸ δημόσιον, ἐὰν ἡ ἀρμοδία οἰκονομικὴ ἀρχὴ νομίσῃ, ὅτι ἄμπελός τις ἐνεγράφη εἰς τὰ πρωτόκολλα μὲ ἔκτασιν καὶ ποιότητα κατωτέραν τῆς πραγματικῆς.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἐνεργουμένης καταλογίζονται εἰς βάρος αὐτῶν καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμιῶν, ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα ἦναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τῆς εἰς τὰ περυσινὰ πρωτόκολλα σημειουμένης ἐκτάσεως καὶ ποιότητος· ἐὰν δὲ κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.

Ὁσάκις ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα ἦναι ἴσον ἢ κατώτερον, τὸ ἔξοδον ἐπιβαρύνει τὸ δημόσιον, ἐὰν δὲ ἀνώτερον, τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ καλλιεργητάς.

51. Ἡ καταμέτρησις τῶν ἀμπέλων ἐνεργεῖται παρ' ἐπιστήμονος γεωμέτρου, τῇ προσκλήσει τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐντὸς πέντε μηνῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταμετρήσεως ἐγγράφονται εἰς πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικὰ πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλυομένου τοῦ γεωμέτρου, καθὼς καὶ ὅπου οὗτος δὲν ἐπαρκεῖ, διορίζονται κατὰ πλειονοψηφίαν παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου τρεῖς πραγματογνώμονες καὶ ἐνεργοῦν τὰς ὡς ἀνωτέρω καταμετρήσεις.

Διὰ τὰς ἐνεργουμένας κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καταμετρήσεις πρέπει νὰ εἰδοποιῶνται οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταὶ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς 10 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξεως τῆς καταμετρήσεως.

52. Ἅμα παρέλθῃ ἡ τεθεῖσα πρὸς καταμέτρησιν προθεσμία, ὁ ἔπαρχος, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος μετὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, ἀφοῦ ἀκούσουν καὶ τὴν γνώμην πέντε εἰς τοὺς δήμους α. καὶ β'. τάξεως, καὶ τριῶν εἰς τοὺς δήμους γ'. τάξεως ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἑκάστου δήμου, ἐκλεγομένων διὰ κλήρου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβου-

λίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου, καὶ προσκαλουμένων ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ ἐπάρχου, προσδιορίζουσι κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν ποιότητα.

ά. Τῶν κατὰ τὸ 1854 δηλωθησομένων ἢ ἐξακριβωθησομένων ἀμπέλων, καὶ δ'. τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ ἀναθεώρησις παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν, ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κατὰ τὸ ἄρθρον 50, συντάττοντες τακτικὰ πρωτόκολλα, ἅτινα εἶναι ὁριστικά. Ἐξαιροῦνται τὰ πρωτόκολλα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεγωρίσθη τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, ἅτινα καθίστανται ὁριστικὰ μετὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανήσεως ἑνὸς ἢ πλειστέρων ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, ἀναπληροῦσιν αὐτοὺς ἐκ τῶν συμπληρωτικῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν πρώτην κλήρωσιν ἐκλέγει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ κλήρου.

Ἐὰν οὔτε οἱ μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογούμενοι οὔτε οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν προσκληθέντες ἐπὶ ἀποδείξει δὲν παρευρεθῶσιν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν εἰς τὸ ἔπαρχεῖον, αἱ ἀρχαὶ προσδεύουσιν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων.

53. Ὁ ἔγγειος φόρος ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων εἰσπράττεται παρὰ τῶν ἁρμοδίων ταμιῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου τὴν 15 Νοεμβρίου.

ΚΕΦ. Ζ'. Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων.

54. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος, τῶν βαλανοκικιδίων, τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ προινοκοκκίου, τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν λεμονίων, πορτοκαλλίων καὶ κίτρων Τροιζηνίας, Ὕδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν.

Περὶ Σταφίδος

55. Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος ἔγγειος φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα πληρώνεται κατὰ χιλιάδας ἑνετικῶν λιτρῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν προσδιωρισμένης τιμῆς, προστιθεμένου εἰς αὐτὴν καὶ ἑνὸς ἐννατημορίου.

Διὰ τὰς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος ἰσχύει τὸ πρωτόκολλον τῆς Ἠλείας, ἐκπιπτομένων ὡς πρὸς τὴν Γόρτυνα δραχ. 12. κατὰ χιλιάδα λιτρῶν, διὰ δὲ τὴν τῆς Μεσσήνης ἰσχύει τὸ πρωτόκολλον τῶν Καλαμῶν.

Ἡ τιμὴ προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁμολογουμένως ἐν τῇ ἀγορᾷ τρεχούσης τιμῆς διὰ πρωτοκόλλου, συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου τοῦ πλησιεστέρου εἰς τὴν ἕδραν τῆς ἐπαρχίας λιμένος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς γνώμης τριῶν σταφιδεμπόρων καὶ ἰσαρίθμων σταφιδοκτημόνων, προσκαλουμένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀρχῶν μεταξὺ τῶν ἐγκριττοτέρων.

Τὸ πρωτόκολλον, ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν σταφιδεμπόρων καὶ σταφιδοκτημόνων καὶ φέρον τὰς τυχούσας ἐναντίας γνώμας, ὑποβάλλεται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει ἢ ἀκυροῖ αὐτὸ καὶ διατάττει τὴν σύνταξιν νέου.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου δημοσιεύεται παρευθὺς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἐπαρχίαν.

Ἡ τιμὴ τῆς τυχούσης βιβρεγμένης ἢ ὑπὸ νόσου προσβεβλημένης σταφίδος προσδιορίζεται διὰ εἰδικῶν πρωτοκόλλων.

56. Ὁσάκις συμβῇ αὐξομείωσις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, συντάσσεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν σταφιδεμπόρων, ἢ τινος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀρχῶν νέον πρωτόκολλον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰδίου ἄρθρου.

57. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον ἰδιώτας μόνον ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς προσδιορισθείσης τιμῆς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἀρίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ἕδραν τῆς ἐπαρχίας.

Ἡ προσφυγὴ δὲν ἐπιφέρει ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου.

58. Ἅμα συνταχθῇ παρὰ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν τὸ πρωτόκολλον, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγὴ τῆς σταφίδος, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ προκαταβάλληται ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπὶ παρακαταθήκῃ κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν τιμήν, νὰ τακτοποιῆται δὲ μετὰ ταῦτα ἅμα φθάσῃ ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου.

Πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου πᾶσα ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγὴ σταφίδος ἀπαγορεύεται.

Ἐπιτρέπεται μολονοτοῦτο ἡ μεταφορὰ καὶ ἐξαγωγὴ τῆς σταφίδος καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους.

α. Ὁ θέλων νὰ μεταφέρῃ σταφιδοκαρπὸν ὀφείλει, συμμορφούμενος ἄλλως μὲ τὰς περὶ μεταφορᾶς διατάξεις τοῦ τελωνιακοῦ νόμου, νὰ δώσῃ ἀξιόχρεον ἐγγύησιν, κατὰ τὰς περὶ τούτου ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ὅτι θέλει τὸν μεταφέρει εἰς ἄλλους λιμένας τῆς ἐπικρατείας καὶ ὅτι θέλει πληρώσει κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐξαγωγῆς ἐκπιπτομένων δραχ. 25 διὰ πᾶσαν χιλιάδα λιτρῶν, ἐὰν ἡ ἐξαγωγὴ γίγνεται εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν ἢ τοῦ Αἰγίου, ἢ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμήσεως, γινομένης κατὰ τὰς ἑπομένας διατάξεις.

Δὲν ἐπιτρέπεται μεταφορὰ σταφιδοκαρποῦ τῶν ἐπαρχιῶν Πατρῶν καὶ Αἰγιαλείας, εἰμὴ μόνον ἀπὸ Πατρῶν εἰς Αἴγιον καὶ τἀνάπαλιν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ ἔκπτωσις τῶν 25 δρ. δὲν λαμβάνει χώραν.

β. Ὁ θέλων νὰ ἐξαγάγῃ σταφιδοκαρπὸν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμήσεως.

Ἡ ἐκτίμησις ἐνεργεῖται ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ φορτωτοῦ ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς, τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ ἐφόρου τῆς ἐπαρχίας, συνταχθησομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς διασαφήσεως τοῦ φορτωτοῦ.

Ἐὰν ὡς ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δὲν καταρτισθῇ πλειοψηφία, καθὼς καὶ ἐὰν ὁ φορτωτὴς δὲν εὐχαριστηθῇ ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀποφασίζει ὁριστικῶς, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἐπὶ αἰτιολογημένῃ ἐκθέσει τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς γενῇ ἡ ἐκτίμησις ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐπὶ προσφυγῇ τοῦ φορτωτοῦ τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ σταφιδοκαρποῦ δὲν ἐμποδίζεται, καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἐὰν ὁ φορτωτὴς παρακαταθέσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἢ τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς τιμῆς εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς διαφωνίας τῶν μελῶν αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, λογαριασμὸς τακτοποιεῖται ὁριστικῶς καὶ τὸ τυχὸν πλεόνασμα ἀποδίδοται εἰς τὸν φορτωτήν.

Περὶ Βαλανοκικιδίων.

59. Ὁ ἐπὶ τῶν βαλανοκικιδίων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος

πληρόνεται ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτήτων ἢ ἐθνικῶν.

Ἐπὶ μὲν τῶν βαλανιδίων καντάριον, λογιζόμενον πρὸ 44 ὀκάδας καὶ ἄνευ διακρίσεως ποιότητος, ὡς ἑφεξῆς·

Α'. Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα, ἔγγειος φόρος δραχ. 1.10
Τελωνιακὸν δικαίωμα 65

Β'. Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας, ἐγκτητικὸς φόρος . . . . . 3.
Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

Γ'. Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον, Ἀττικὴν καὶ ἀνατολικὴν Ἑλλάδα,
Ἔγγειος φόρος 1.05
Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος . . δρ. 2
Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

Ἐπὶ δὲ τῶν κιλιδίων, κατ' ὀκὰν ὡς ἑφεξῆς.

Δια τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος λεπτὰ 25
Τελωνιακὸν δικαίωμα 6

Δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἔγγειος φόρος λεπ. 40
Τελωνιακὸν δικαίωμα. 6

60. Ὡς πρὸς τὰ μέρη, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βαλανοκιλιδίων, θέλουν τηρεῖσθαι αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1843 τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ.

Περὶ Πρινοκοκκίου καὶ Ῥιζαρίου.

61. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρινοκοκκίου προσδιορίζεται εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δρ. δι' ἑκάστην ὀκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτὰ 90. ὁ δὲ τοῦ ῥιζαρίου εἰς δραχμὰς 2 τὸ καντάριον τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς δραχμὴν 1 καὶ λεπτὰ 20.

Περὶ Σύκων.

62. Ἐπὶ τῶν μὴ ἐνοικιαζομένων ξηρῶν σύκων πληρόνεται κατὰ καντάριον ἔγγειος φόρος δραχμὰς 1,
Ἐξαγωγικὸν τέλος λεπ. 60

Ἐπὶ δὲ τῶν ἐνοικιαζομένων πληρόνεται μόνον τὸ ἀνωτέρω ἐξαγωγικὸν τέλος λεπ. 60

Περὶ Λεμονίων, Πορτοκαλλίων κλπ.

63. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν λεμονίων, πορτοκαλλίων καὶ κίτρων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καριστίας πληρόνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης διὰ πρωτοκόλλου ἀπὸ τὸν ἔπαρχον, τὸν τελώνην καὶ τὸν δήμαρχον τῆς πρωτευούσης, κατὰ δὲ τὴν ἐπαρχίαν Τροιζηνίας ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἀναπληροῖ τὸν ἔπαρχον.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον δύναται νὰ μεταρρυθμίζῃ τὸ πρωτόκολλον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐχόντων συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Ὁσάκις λαμβάνει χώραν αὐξομείωσις τῆς τιμῆς θέλει συντάττεσθαι νέον πρωτόκολλον.

64. Ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 κατονομαζομένων προϊόντων ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου, ἡ δὲ λαθραία ἐξαγωγὴ ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος θέλουν δὲ ἐφαρμόζεσθαι καὶ λόγῳ ἐγγείου φόρου αἱ ὁριζόμεναι ἐν τῷ τελωνιακῷ νόμῳ χρηματικαὶ ποιναὶ διὰ τὰς λοιπὰς παραβάσεις τῶν διαφόρων αὐτοῦ διατάξεων.

Τὸ τριτημόριον τοῦ λόγῳ ποινῆς λαμβανομένου ποσοῦ δίδοται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις εἰς ἀμοιβήν.

ΚΕΦ. Η'. Περὶ φορολογίας τῆς σταφίδος τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας, Ὀλυμπίας. καὶ Γόρτυνος.

65. Ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος ἀποδιδόμενος ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ δῆμον ἢ ἐπαρχίαν, ἀποδίδοται δὲ παρὰ μὲν τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς εἴδος, παρὰ δὲ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἰς τὸ δημόσιον εἰς χρήματα καὶ πληρόνεται τὴν 15 Ὀκτωβρίου.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου γίνεται δι' ἐκ

τιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀλωνίων εἰς λίτρας, ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας, διὰ ζυγίσεως.

Εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους ἐπαρχίας, ἐὰν ὑπάρχωσι προικύκτηται σταφιδάμπελοι, ἀποδίδουσαι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0|0, τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος αὐτῶν θέλει ἐκτιμᾶσθαι εἰς λίτρας κατὰ στρέμμα παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς καταστάσεως τῆς καρποφορίας τοῦ ἔτους καὶ τῆς ποιότητος τῆς γῆς.

66. Ὁ δήμαρχος κοινοποιεῖ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν πρὸ πέντε ἡμερῶν τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρυγητοῦ κατὰ τμῆμα ἢ καθ' ὅλον τὸν δῆμον.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως νὰ παρευρίσκηται ἐπιτοπίως εἰς τὸν τρυγητόν· ἄλλως, οἱ φορολογούμενοι προχωροῦσιν ἀκωλύτως εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ τρυγητοῦ. Ἀπαγορεύεται ὅ ὡς ἡ ἀνάμιξις καρποῦ παραγομένου ἀπὸ κτήματα, ἀποδίδοντα τὸν ἔγγειον φόρον εἰς εἴδος, μὲ καρπὸν παραχθέντα ἀπὸ τὰ ἀποδίδοντα τὸν φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0|0.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου §, ἢ ὑφαιρέσῃ ἀπὸ τὰ ἁλώνια καρπὸν ἐκ τοῦ εἰς εἶδος φορολογουμένου ἢ δι' οἱουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθήσῃ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 45. Ὀφείλουσι δὲ οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι τοὺς φόρους των μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ δήμου συστημένας ἀποθήκας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ καὶ εἰς ἀποθήκας κειμένας ἐκτὸς τοῦ δήμου, ὅταν δὲν ἀπέχουσιν ἀπὸ τὰ ἁλώνια πλέον τῶν 3 ὡρῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν οἱ φορολογούμενοι δὲν μεταφέρωσι τοὺς φόρους των ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς, ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν αὐτοὺς εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ εὐθὺς μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἰσχύοντος πρωτοκόλλου, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμήσεως, ἐνεργουμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 58 στοιχ. Β'.

67. Ὁ σταφιδοκαρπὸς θέλει ἀποταμιεύεσθαι εἰς ἀποθήκας δαπάνῃ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, μένει ὅμως ὑπέγγυος εἰς τὸ δημόσιον μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ ἐνοικίου, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκποιηθῇ παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἰμὴ ἐν γνώσει τοῦ ταμίου καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ κατατεθῇ τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἐπὶ τούτῳ τὸ δημόσιον θέλει διορίσει ἐπιτηρητὴν, ἔχοντα τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ παρευρίσκηται εἰς πᾶσαν παραλαβὴν καὶ παράδοσιν σταφιδοκαρποῦ καὶ εἰς πᾶσαν σφράγισιν καὶ ἀποσφράγισιν τῶν ἀποθηκῶν, καὶ νὰ κρατῇ βιβλίον εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, μονογραφημένον ἀπὸ τὸν ἔπαρχον.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς εἰσπράξῃ ἀπό τινα τῶν φορολογουμένων εἰς χρήματα τὸν φόρον του, ἢ ἐκποιήσῃ λαθραίως ἢ ὑπεξαιρέσῃ σταφιδοκαρπὸν, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 34 § 7.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς θέλει δίδοσθαι εἰς τὸν καταμηνυτὴν, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἐπιτηρητοῦ τῆς ἀποθήκης.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι συνήνεσε καὶ ὁ ἐπιτηρητὴς τῶν ἀποθηκῶν εἰς τὴν λαθραίαν ἐκποίησιν ἢ ὑπεξαίρεσιν σταφιδοκαρποῦ, τιμωρεῖται καὶ οὗτος μὲ χρηματικὴν ποινὴν 100—500 δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένης καὶ ἔτι μείζονος ποινικῆς κατακρίσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

68. Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τοῦ σταφιδοκαρποῦ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 65 ἀναφερομένων ἐπαρχιῶν πληρώνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 55—58.

Κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις πληρώνεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ ἰδίου σταφιδοκαρποῦ, ἐὰν ἡ ἐνοικίασις αὐτοῦ δὲν ἤθελεν ἐγκριθῇ, ἐφαρμοζομένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ § 3 τοῦ ἄρθρ. 65 ὅπου ὑπάρ-

χουσι σταφιδάμπελοι, ἀποδίδουσαι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα.

ΚΕΦ. Θ'. Περὶ διαφόρων ἐπικαρπιῶν

69. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σύκων καὶ σταφίδων ἐνοικιάζεται, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται τῶν μὲν σύκων κατὰ τὸ ἄρθρ. 40, τῶν δὲ σταφίδων κατὰ τὰ ἄρθρ. 63—68.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ τὸν ἀναλογοῦντα ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἔγγειον φόρον, ὅπου οὗτος εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα.

70. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μορεοδένδρων εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου τὴν 1 Ἰουνίου.

71. Τὸ προϊὸν τῶν ἀδιαθέτων ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, συκῶν, ἐλαιῶν, βαλανοδένδρων, μορεῶν κ. λ. π. ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας εἰς χρήματα· τὸ δὲ ἐνοίκιον πληρόνεται καθ' ἃς ἐποχὰς θέλει προσδιορίσει τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Ὅστις φωραθῇ συλλέγων βαλανοκικίδια ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδοδένδρων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 59 στοιχ. Β'. καὶ Δ'. ἄνευ ἀδείας τῆς ἁρμοδίας οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πληρωμὴν τῆς διπλασίας ἀξίας τῶν συλλεχθέντων, κατὰ τὸ ἄρθρον 45.

Τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης δίδοται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ τοὺς ἐπιστάτας αὐτοῦ ἢ τοῦ δημοσίου.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ φορολογίας τῆς ῥητίνης, κατράμης κ. λ. π.

72. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης καὶ κατράμης ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ δῆμον ἢ ἐπαρχίαν, καὶ ἀποδίδοται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, βεβαιουμένης διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἐπάρχου, τοῦ δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας

Τὰ δὲ ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγόμενα κάστανα, κέρνα, κοκκονάρια, πόταασα καὶ λοιπὰ δασικὰ προϊόντα ἐνοικιάζονται ἐπίσης εἰς χρήματα.

73. Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐπὶ τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης φόρου γίνεται διὰ ζυγίσεως τοῦ προϊόντος ἐπὶ τῶν μερῶν, τὰ ὁποῖα προσδιορίζει τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ὑπολογιζομένου εἰς ὀκάδας.

74. Ἕκαστος τῶν συλλεκτῶν τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης ἀφείλει πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκ τῶν λάκκων ἐξαγωγῆς ἢ τῆς μεταφορᾶς τῶν προϊόντων τούτων νὰ εἰδοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ δασάρχου ἢ δασονόμου τὸν ἐνοικιαστήν, διὰ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν ζύγισιν τοῦ προϊόντος, καὶ ἂν οὗτος ἢ ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ δὲν παρευρεθῇ, ζυγίζει μόνος αὐτὸς ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς τοὐλάχιστον τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων, συνταττομένου περὶ τούτου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ἐπέχει τόπον διπλοτύπου τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἐὰν τις φωραθῇ συλλέγων λαθραίως ῥητίνην ἢ κατράμην εἰς ἐθνικὰ δάση, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινήν, ἴσην μὲ τὴν διπλῆν ἀξίαν τοῦ συλλεχθέντος προϊόντος. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀνακαλυφθῇ τὸ προϊόν, δύναται ὅμως νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ζημία, ὁ συλλέκτης γενόμενος γνωστός, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ νομίμου φόρου, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινήν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἀπεπειράθη νὰ ὑπεκφύγῃ. Ἐὰν δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ζημία, ὁ συλλέκτης ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 5—50, τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον καὶ δημοτικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδοται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος ἦναι ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου.

76. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς ῥητίνης κατράμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων, ἅτινα παράγονται ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ δῆμον ἢ ἐπαρχίαν, βεβαιούμενος ὁ μὲν ἐπὶ τῆς

ξηντίνης καὶ κατράμης κατὰ τὸ ἄρθρον 73 ὁ δὲ ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων, κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὁδηγίας, ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῶν περὶ ἐκτιμήσεως ἐν γένει διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἀποδίδονται εἰς χρήματα.

Ὅστις συλλέξῃ λαθραίως ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων εἰς ἰδιωτικὰ δάση, ἢ δι' οἱουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθήσῃ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστήν, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15.

Τὸ ἐνοίκιον ὅλων τῶν ἀνωτέρω δασικῶν προϊόντων πληρόνεται εἰς δύω ἴσας δόσεις, τὴν 1 καὶ 30 Σεπτεμβρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ φορολογίας τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

77. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ οἴνου, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται πρὸς 10 τοῖς 0|0 κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ μῆνα διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου, τοῦ ἐφόρου ἢ τελώνου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης.

Ὁ δὲ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν ἀκολούθων προϊόντων κανονίζεται ὡς ἐφεξῆς.

α'.) Ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς λεπτὰ 8 τὴν ὀκάν.

β'.) Ὁ ἐπὶ τῆς κατειργασμένης ἢ ἀκατεργάστου μετάξης πρὸς δραχ. 2, 50 τὴν ὀκάν, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος, καὶ

γ'.) Ὁ ἐπὶ τῶν κουκουλίων πρὸς δραχμὴν 1 τὴν ὀκάν.

Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος, τῶν βαλανοκιδίων, τοῦ πρινοκοκκίου, τοῦ ῥιζαρίου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ τούτου εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

78. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόρος εἰσπράττεται εἰς τὸ τελωνεῖον Γυθείου, τὸ ὑποτελωνεῖον Λιμενίου, τὸ γαθμαρχεῖον Λιμυροῦ καὶ τὰ φυλακεῖα Κυτριῶν καὶ Καρδαμύλης.

79. Οἱ μετακομίζοντες ἀπὸ τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας εἰς τὴν Λακωνίαν ὁμοειδῆ μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 77 ἀναφερόμενα προϊόντα, εἴτε διὰ νὰ τὰ ἐξαγάγωσιν εἴτε διὰ νὰ τὰ πωλήσωσιν ἐκεῖ, ὀφείλουσι νὰ διαβαίνωσι διὰ μιᾶς τῶν τριῶν ὁδῶν, ἢ διὰ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Σπάρτην εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς ἀπὸ Ἀρχοντικὸν εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἅλμυρὸν, καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ διαβατήρια παρὰ τῶν ἁρμοδίων δημοτικῶν ἀρχῶν, ὄπισθεν τῶν ὁποίων θέλει δηλοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων καὶ τὸ βάρος καὶ εἶδος τῶν προϊόντων. Ἁρμόδιαι δὲ ἀρχαὶ εἶναι οἱ δήμαρχοι ἐκεῖνοι, ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων λαμβάνονται καὶ μεταφέρονται τὰ προϊόντα εἰς Λακωνίαν. Τὰ διαβατήρια ταῦτα θέλουν παρουσιάζει εἰς ἕνα τῶν ἁρμοδίων κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρων, παρὰ τοῦ ὁποίου θέλουν ἐφοδιάζεσθαι μὲ ἀποδεικτικὸν πρὸς ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν ἢ κατανάλωσιν τῶν προϊόντων.

80. Ὁ μεταφέρων διὰ ξηρᾶς Λακωνικὰ προϊόντα εἰς ἄλλην τοῦ Κράτους ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸν νενομισμένον ἔγγειον φόρον εἰς μίαν τῶν κατὰ τὴν Λακωνίαν τελωνιακῶν ἀρχῶν ἐπὶ διπλοτύπῳ ἀποδείξει, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ παρακαταθέτῃ εἰς ἕνα τῶν κατὰ τὴν Δακωνίαν ἐφόρων, ὅστις, ἀφοῦ βεβαιωθῇ ὅτι περιέχονται ἀκριβῶς ἐν αὐτῇ τὰ μεταφερόμενα προϊόντα, ἐκδίδει ἄδειαν ἐλευθέρας μεταφορᾶς.

Ἐπιτρέπεται νὰ πληρόνηται ὁ φόρος καὶ εἰς τὸν ἁρμόδιον ἔφορον. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει ὁ ἔφορος νὰ ἐκδίδῃ ἐκτὸς τῆς περὶ ἐλευθέρας μεταφορᾶς ἀδείας καὶ διπλότυπον ἀπόδειξιν πληρωμῆς.

81. Ὅστις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 79 ἀναφερομένων δημάρχων ἤθελε δηλώσει ὡς προϊόντα τοῦ δήμου του προϊόντα τῆς Λακωνίας ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὡρισμένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 251 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

82. Οἱ τελῶναι Λακωνίας θέλουν θεωρεῖ καὶ φορολογεῖ ἀνεξαιρέτως ὡς Λακωνικὰ προϊόντα ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικὰ τῶν ἐφόρων ἀποδεικτικὰ, κατὰ τὸ ἄρθρον 79.

83. Ὅστις ἐξάγει ἢ μεταφέρει διὰ θαλάσσης λαθραίως προϊόντα τῆς Λακωνίας, ἢ μεταφέρει τοιαῦτα διὰ ξηρᾶς εἰς τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 79 ἀναφερομένας, ὑποβάλλεται εἰς τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὸ ἄρθρον 64 ποινάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Περὶ νομικῆς κατοχῆς τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

84. Τὸ δημόσιον ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ εἰς ἑαυτὸ τὴν νομικὴν κατοχὴν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων, ἐφ' ὅσων ἐλάμβανε δικαίωμα ἐπικαρπίας μέχρι τέλους τοῦ 1843, ἐκτὸς ἂν ἀπώλεσεν αὐτὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ διὰ ῥητῆς παραιτήσεως.

Περὶ διαχειρίσεως τῶν ἀποθηκαρίων.

85. Οἱ ἀποταμιευόμενοι εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας δημόσιοι καρποὶ διαχειρίζονται ἀπὸ ἀποθηκαρίους διοριζομένους ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν· δύναται μολονοτοῦτο τὸ ὑπουργεῖον ν' ἀναθέτῃ τὰ ἔργα ταῦτα καὶ εἰς ἄλλους δημοσίους ἢ δημοτικοὺς ὑπαλλήλους.

Τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν ἀποθηκαρίων ἐξελέγχουσιν οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι καὶ καταλογίζουσιν εἰς βάρος των ὅλα τὰ τυχόντα ἐλλείμματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἰσχύοντος πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν τῶν σιτηρῶν. Πλὴν περὶ καταλογισμοῦ ἀπόφασις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ἐπ' αὐτῆς, ἀφοῦ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ὑπολόγου.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται ἐκτελοῦνται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἐλλειμμάτων ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου οἱ ἰσολογισμοὶ τῶν ἀποθηκαρίων παραπέμπονται εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον συναποστέλλονται καὶ οἱ παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων ὑποβαλλόμενοι ἰσολογισμοὶ τῆς ἐν γένει φορολογίας τοῦ ἔτους, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μέσον ἐξελέγξεως καὶ τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀποθηκαρίων ὡς ὑπολόγων.

Περὶ τῶν δημοσίων φόρων.

86. Οἱ εἰς εἶδος εἰσπραττόμενοι παρὰ τοῦ δημοσίου φόροι, ἐφ' ὅσον εὑρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ, δὲν ὑπόκεινται εἰς δημοτικὸν ἢ εἰς ἄλλον τινὰ φόρον.

Περὶ γενικῶν ὁδηγιῶν καὶ διασαφήσεων.

87. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διασαφήσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀρχὰς, τοὺς ἐνοικιαστὰς, τοὺς ἐκτιμητὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου τόσον διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμήν.

Περὶ ἐκποιήσεως καὶ παραχωρήσεως καρπῶν.

88. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἴδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας ἢ λιανικῆς πωλήσεως, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 εἰς τοὺς φορολογουμένους.

Διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος θέλουν κανονισθῇ οἱ ὅροι καὶ τύποι τῆς ἐκποιήσεως.

Περὶ ἐξαιρέσεως τῶν ἐκτιμητῶν ἐπιδιαιτητῶν κτλ.

89. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ πρωτοχρόνου 10—50 δραχ. νὰ προτείνωσιν αὐθορμήτως τὴν ἐξαίρεσίν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑπευθύνου εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν

Περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

90. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων διατίθεται, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἀνὰ χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἔγγραφα

Περὶ δημοπρασιῶν ἐν γένει.

91. Οἱ ὅροι τῶν δημοπρασιῶν, αἱ συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν κανονίζονται διὰ Βασ. διατάγματος.

92. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθ. 8—12 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς φόρους, οἵτινες κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον ἐνοικιάζονται ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Περὶ ἀμέσου εἰσπράξεως τῶν μὴ ἐνοικιασμένων φόρων.

93. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόροι, δικαιώματα καὶ ἄλλαι πρόσοδοι, ἐὰν δὲν τύχωσι κατὰ τὰς δημοπρασίας ἀναλόγων προσφορῶν, καθ' ὅσον δὲν ὁρίζουσιν ἄλλως εἰδικαὶ περὶ τούτων διατάξεις, ἢ εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου δι' ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων, διοριζομένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἐξασκούντων ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ ὑποκειμένων εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν. Οἱ ἐπιστατοφύλακες οὗτοι θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται καὶ ὁρκίζονται τὸν ὡρισμένον διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὅρκον ἐνώπιον τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων.

Περὶ διπλοτύπων καὶ ἐκτιμήσεως.

94. Τὰ ἄρθρα 18—24 περὶ διπλοτύπων καὶ 44—48 περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ παρόντος νόμου εἶναι ἀναλόγως κοινὰ δι' ὅλα τὰ προϊόντα, τῶν ὁποίων ὁ ἄγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας διατίθενται κατὰ τὸν παρόντα νόμον δι' ἐνοικιάσεως καὶ βεβαιοῦνται δι' ἐκτιμήσεως.

Περὶ στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν.

95. Ἐπιστάται, ὑποεπιστάται, φύλακες, ἀποθηκάριοι καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως ἢ εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, οἵτινες ὁπωσδήποτε ἤθελον ζημιώσει τὸ δημόσιον πρὸς ἴδιον ἢ ἄλλου τινὸς ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡρισμέναις ποιναῖς καὶ εἰς τὴν στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ 2—6 ἐτῶν.

Περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

96. Αἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. διατάγματος παραβάσεις τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, δι' ὅσας ὁ παρὼν νόμος δὲν ἐπιβάλλει ὡρισμένην ποινήν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ μὲ πρόστιμον δραχμῶν 10—100, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς πολιτικῆς ἀποζημιώσεως, ἐὰν ὡς ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπῆλθε ζημία.

79. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν **17** Ὀκτωβρ. **1853.**

---

937 Ν. ΣΝϛ'. Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1854.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1854 προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς δέκα ἐννέα ἑκατομμύρια, τετρακοσίας τριάκοντα χιλιάδας, τριακοσίας πεντήκοντα τρεῖς καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα ἕν, ἀριθ. 19,430,353·81 καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένους γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ὡς ἑφεξῆς·

Α'. Εἰς χρέος δημόσιον, ἤτοι εἰς τόκους καὶ χρεολύσιον τοῦ ἀπὸ τὴν ἔγγρυσιν τῶν τριῶν Δυνάμεων δανείου Δρ. 3,808,473.58

Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἔξοδα αὐτοῦ δρ. 50,376.22. Εἰς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβολῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων. δρ. 400,000. Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους δρ. 2,500. Εἰς συντάξεις δρ. 694,655·96.

Β. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν δραχ. 1,000,000.

Γ. Εἰς ἀποζημ. τῶν βουλευτ. σωμάτων 432,000.

Δ. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσ. τῶν ὑπουργείων τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτ. σχέσεων δρ. 495,746· τῆς Δικαιοσύνης 1,343,819·39· τῶν Ἐσωτερικῶν. 1,780,732·59· τῶν Ἐκκλησιαστ. καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδ. 937,588·26· τῶν Στρατιωτικῶν 1,786,274·89· τῶν Ναυτικῶν 1,277,193·56 τῶν Οἰκονομικῶν 882,896.28.

Ε'. Εἰς τὰ ἔξοδα Διοικήσεως ἐπιστασκὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων δραχ. 1,395,66327.

ΣΤ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς δρ. 115,435·84.

Τὸ ὅλον δραχμαὶ 19,430,353·84.

2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1, ἔξοδα θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1854 ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὁποῖα δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

3. Αἱ διὰ τῶν ἐτησίων προϋπολογισμῶν, εἴτε καὶ δι' ειδικῶν νόμων χορηγούμεναι πιστώσεις διὰ δημόσια ἔργα. ἢ γενικὰ βοηθήματα ἰσχύουν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων διὰ τὰ ὁποῖα ἐχορηγήθησαν, ἐὰν ἡ ἔναρξις αὐτῶν ἐγένετο διαρκούσης τῆς χρήσεως. Τὰ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους μένοντα διαθέσιμα ὑπόλοιπα τῶν τοιούτων πιστώσεων μεταβιβάζονται αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἑπομένου ἔτους. Τὰ ὑπουργεῖα ὀφείλουσι νὰ παρουσιάζωσι μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ λογαριασμὸν ἰδιαίτερον τῶν δαπανηθέντων δι' ἓν ἕκαστον τῶν ἐπιμελείᾳ αὐτῶν ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ μετάθεσις πιστώσεων ἐκ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Κεφαλ. 17 τοῦ ειδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου. Εἰς τὸ Κεφ. 3 ἄρθρ. 9 τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ψηφισθεῖσα πίστωσις διὰ τὰς στρατιωτικὰς συντάξεις δὲν ἤθελεν ἐπαρκέσει εἰς πληρωμὴν τῶν συνεπείᾳ τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 ΣΕ'. νόμου νέων συντάξεων.

5. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένων πιστώσεων, ἐὰν αὐτοὶ ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξαρκέσωσι διὰ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1853, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἄρθρων τῶν ειδικῶν προϋπολογισμῶν·

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ὑποδίκων

Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων

Δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων

Δι' ἔξοδα ἐκτελέσεως ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας

Διὰ διατροφὴν καὶ διατήρησιν καταδίκων. Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων.

Διὰ δικαιώματα καὶ προμηθείας χαρτοσήμου.

Διὰ παραχωρήσεις ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν εἰς τοὺς δήμους.

Δι' ἔξοδα καλλιεργείας τῶν ἁλικῶν καὶ μετακομίσεως τῶν ἁλάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1853.

---

938 Ν. ΣΝΖ'. Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1854.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομισμάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν ειδικώτερον ἀπαριθμουμένων

εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ τὰ προσηρτημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐξακολουθήσει ἡ εἴσπραξις κατὰ τὸ 1854 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περί τινων ἐσόδων Νόμων.

Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1854 ὑπολογίζονται εἰς δραχ. δέκα ἑπτὰ ἑκατομμύρια, ἑπτακοσίας δέκα χιλιάδας, ἐννεακοσίας εἴκοσι πέντε, ἀριθμὸς 17,710,925· προστίθενται δ' εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν πεντήκοντα ὀκτὼ, ἀρ. 3,835,473:58 κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1853.

---

939. *Ν. Σ.* Περὶ διορύξεως τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἄρθρ. 1. §. 1 Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ τελωνείου Χαλκίδος καὶ τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων διὰ θαλάσσης ἐμπορευμάτων, ὅσα ὑπόκεινται εἰς τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπιβάλλεται φόρος δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ πληρονομένου κατὰ τὸν νόμον τελωνιακοῦ δικαιώματος.

Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται αἱ εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτὴν ὑπαγόμεναι νῆσοι.

§ 2 Ἐπιβάλλεται ὡσαύτως φόρος ἐν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας εἰς τὴν ἀνωτέρω τελωνιακὴν περιφέρειαν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων.

Ὡς βάσις τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ἀξίας τῶν ἐν τῷ § 2. ἐμπορευμάτων προσδιορίζεται ἡ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τελωνιακῶν ἀρχῶν γινομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ τελωνείων νόμου.

2. Ἐπὶ τῶν πρὸς ἐμπορείαν εἰσαγομένων εἴτε διὰ θαλάσσης, εἴτε διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου γεφύρας ζώων ὁ φόρος κανονίζεται·

α'. Διὰ τοὺς βόας, ἵππους, ἡμιόνους καὶ καμήλους εἰς πεντήκοντα λεπτὰ κατὰ κεφαλήν.

β'. Διὰ τοὺς χοίρους καὶ ὄνους εἰς δέκα.

γ'. Διὰ τὰ αἰγοπρόβατα εἰς ἕξ.

3 Οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα φόροι ἐπιβάλλονται κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τελωνείου Λαμίας καὶ τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων.

4. Αἱ περὶ λαθραίας ἐξαγωγῆς, ἢ μεταφορᾶς, ἢ μὴ ἀκριβοῦς δηλώσεως ἢ διασαφήσεως, ὡς καὶ αἱ περὶ ἄλλων παραβάσεων ποιναὶ διατάξεις τῶν περὶ τελωνείων νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένους φόρους.

5. Ἐπὶ τῶν διαπλεόντων τὸν πορθμὸν μὴ πολεμικῶν πλοίων καὶ τῶν διερχομένων τὴν γέφυραν ζώων ἐπιβάλλονται πορθμεῖα καὶ διόδια ὡς ἐφεξῆς.

Π ο ρ θ μ ε ῖ α.

Τὰ πορθμεῖα προσδιορίζονται κατὰ τὴν χωρητικότητα τῶν πλοίων ὡς ἐφεξῆς.

Τὰ τριῶν τόνων πλοῖα μέχρι τῶν 20 πληρόνουν ἀνὰ λεπτὰ 50 δι' ἕκαστον τόνον.

Διὰ τὰ ἐπέκεινα τῶν 20 τόνων θέλουν πληρόνεσθαι τὰ πορθμεῖα κατὰ τὰς ἑξῆς ἀναλογίας

α'. Διὰ τοὺς ἐπέκεινα τῶν 20 τόνων πληρόνει ἕκαστον πλοῖον μέχρι τῶν 50 ἀνὰ λεπτὰ 30 τὸν τόνον.

β'. Διὰ τοὺς ἐπέκεινα τῶν 50 μέχρι τῶν 100 ἀνὰ λεπ. 20·

γ'. Διὰ τοὺς ἐπέκεινα τῶν 100 μέχρι τῶν 300 ἀνὰ λεπ. 15·

δ'. Διὰ τοὺς 304 καὶ ἐφεξῆς ἀνὰ λεπτὰ 10.

Δ ι ό δ ι α

Ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου βοὸς, ἀγελάδος, ἵππου, ἡμιόνου, ὄνου καὶ καμήλου πληρόνονται λεπτὰ πέντε ἀριθ. ὁ ἐπὶ ὅλων δὲ τῶν λοιπῶν ἐν [illegible] 4

Ἐὰν τὰ ζῶα ταῦτα δὲν ὑπάγωνται εἰς τὴν κατηγορίαν ἐμπορίας περὶ ἧς προβλέπει τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ παρόντος νόμου, ἡ πληρωμὴ τῶν διοδίων ἐννοεῖται ἰδίως δι' ἑκάστην διάβασιν.

6. Τῆς πληρωμῆς τῶν διοδίων ἐξαιροῦνται οἱ ἵπποι τῆς Αὐλῆς, τῶν πρέσβεων, τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, τῆς χωροφυλακῆς, τοῦ ἱππικοῦ τῶν ζευγιτῶν, καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

7. Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου εἰσπραττόμενοι φόροι πορθμεῖα καὶ διόδια θέλουν χρησιμεύσει.

1. Εἰς ἀνασκαφὴν τῆς πλευστῆς διώρυγος τοῦ πορθμοῦ, ὥστε ὁ πυθμὴν αὐτῆς νὰ βαθυνθῇ μέχρι πέντε Β. πήχεων.

2. Εἰς κατασκευὴν κινητῆς ἐπὶ τῆς διώρυγος ταύτης γεφύρας.

3. Εἰς κατασκευὴν αἱμασίας ἑκατέρωθεν τῆς γεφύρας

4. Εἰς κάθαρσιν τοῦ λιμένος, καὶ

5. Εἰς κατασκευὴν τῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἐντὸς τῶν κόλπων διάπλου ἀναγκαιούντων σημάτων καὶ φάρων.

8. § 1. Ἡ εἴσπραξις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 5 καὶ 9 πορθμείων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἐπιστατῶν τῶν Τελωνείων Χαλκίδος καὶ Λαμίας ἐπὶ ἀμοιβῇ ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ.

§ 2. Ἡ δὲ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον ὅ εἴσπραξις διοδίων ὡς καὶ τοῦ φόρου τῶν πρὸς ἐμπορίαν διὰ τῆς γεφύρας εἰσαγομένων ζώων ἐνοικιάζεται μονοετῶς, ἢ καὶ μέχρι τριετίας, ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ ἐνοικιάσεως ἐνεργεῖται δι' ἐπιστατῶν διοριζομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

9. Μέχρις οὗ κατασκευασθῇ καὶ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ νέα ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ γέφυρα, ἡ εἴσπραξις τῶν πορθμείων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ ά. Μαΐου 1843 Β. διατάγματος ὁριζομένης διατιμήσεως·

10. Τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 διαλαμβανομένων πόρων χρηματικὰ ποσὰ θέλουν καταθέσθαι κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἔργων.

11. Τίθεται ἡ τῶν ἔργων τούτων κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων κανονισμένα ἐκτέλεσις ὑπὸ τὴν ἐφορίαν πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἧς δύο μέλη διορίζει ἡ Κυβέρνησις, καὶ δύο τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου Χαλκιδέων· πέμπτον δὲ μέλος καὶ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ Νομάρχης Εὐβοίας.

12. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δανεισθῇ ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ ἕως 120,000 δραχ. διὰ τὴν προϋπολογισθεῖσαν δαπάνην τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων ἔργων

Πρὸς ἀπόσβεσιν δὲ τοῦ συμφωνηθησομένου διὰ τὸ δάνειον αὐτὸ τόκου καὶ ἀπόσβεσιν τοῦ κεφαλαίου θέλουν χορηγεῖσθαι εἰς τὸν δανειστὴν τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω φόρων εἰσπραττόμενα.

Πρὸς ἐντελῆ ἀσφάλειαν τοῦ δανειστοῦ τὸ ποσὸν τοῦ συμφωνηθησομένου τόκου θέλει σημειοῦσθαι ἐτησίως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἵνα γίνηται χρῆσις αὐτοῦ εἰς περίστασιν μόνον καθ' ἣν αἱ ἐκ τῶν προκειμένων φόρων εἰσπράξεις δὲν ἤθελον ἐπαρκεῖ εἰς τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τοῦ δανείσου.

Τὸ οὕτω προκαταβαλλόμενον ἐκ τοῦ δημοσίου ποσὸν θέλει ἀποδίδεσθαι εἰς αὐτὸ ἐκ τῶν ἐπομένων εἰσπράξεων.

13. Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι παύουν μετὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἀναφερομένων ἔργων δαπανηθέντος ποσοῦ καὶ τῶν τόκων τοῦ δανείου, ἐξαιρουμένων τῶν πορθμείων καὶ διοδίων, τῶν ὁποίων ἡ εἴσπραξις θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνεργῆται πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου Ταμείου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου θέλει γίνεσθαι καὶ ἡ πρὸς συντήρησιν τῶν ἔργων τούτων καὶ κίνησιν τῆς μηχανῆς τῆς γεφύρας δαπάνη.

14. Ἅπαντα τὰ ἐν τῇ προκειμένῃ Χαλκίδος μήπω διατεθέντα ἐθνικὰ οἰκόπεδα

ἐξαιρουμένων τῶν διὰ δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν χρῆσιν ἀναγκαιούντων θέλουσιν ἐκποιηθῆ τοῖς μετοχοῖς· τὸ δὲ τίμημα αὐτῶν θέλει χρησιμεύσει πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 διαλαμβανομένων ἔργων ἀτόκως ἀποδοθησόμενον.

15. Διὰ Β. διαταγμάτων θέλουσιν κανονισθῆ.

α') Ἡ διάρκεια καὶ οἱ ὅροι τῆς ἐνοικιάσεως ἢ τῆς δι' ἐπιστατῶν εἰσπράξεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 8 § 2 ἀναφερομένων φόρων· β'). Οἱ ὅροι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 συνομολογηθησομένου δανείου καὶ γ'.) Τὰ καθήκοντα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 συγκροτησομένης ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 διορισθησομένων ἐπιστατῶν.

16. Τὸ ἀπὸ ἀ. Μαΐου 1843 Β διάταγμα περὶ πορθμείων καὶ διοδίων καθ' ὅσον ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ὀκτωβρ. 1853.

---

940 Ν. ΣΞΑ'. Περὶ συστάσεως πρεσβειῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὅπου καὶ ὁσάκις τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους ἀπαιτήσωσι τὴν σύστασιν Πρεσβειῶν δύνανται νὰ συστηθῶσι δυνάμει Βασιλικοῦ Διατάγματος, καὶ νὰ ὁρισθῶσι δι' αὐτοῦ ὁ βαθμὸς καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Πρέσβεως ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς, ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τῶν γραμματέων καὶ ἀκολούθων τῆς Πρεσβείας.

Ἐμμίσθως δὲ δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι παρ' ἑκάστῃ Πρεσβείᾳ εἰμὴ ὁ Ἀρχηγὸς αὐτῆς καὶ εἷς Γραμματεύς, ἐξαιρουμένης τῆς Πρεσβείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρ' ᾗ ὑπάρχουν, ἐκτὸς τοῦ Γραμματέως, εἷς ἀκόλουθος καὶ εἷς Κλητὴρ (καβάσης) ἔμμισθοι ἀμφότεροι.

Ἀντὶ τοῦ ἀκολούθου δύναται νὰ διορισθῇ παρ' αὐτῇ, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, εἷς δεύτερος Γραμματεὺς ἔμμισθος.

2. Οἱ Γραμματεῖς τῶν Πρεσβειῶν ἔχουν βαθμὸν τμηματάρχου πρώτης, ἢ δευτέρας τάξεως· οἱ δὲ ἀκόλουθοι, βαθμὸν Ὑπουργικοῦ ἀκολούθου.

3. Οἱ ἄγαμοι ἔμμισθοι Γραμματεῖς ἔχουν παρὰ τῷ Ἀρχηγῷ αὐτῶν τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν κατοικίαν. Ὁσάκις δὲ παρά τινι Πρεσβείᾳ δὲν ὑπάρχει ἄγαμος ἔμμισθος Γραμματεὺς, ἢ ὁ Ἀρχηγὸς αὐτῆς δὲν συγκατατίθεται νὰ χορηγῇ παρ' αὐτῷ τὴν τράπεζαν καὶ τὴν κατοικίαν τῷ Γραμματεῖ ἐκπίπτεται ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ ποσὸν ἀνάλογον προσδιοριζόμενον διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ὀκτωβρ. 1853.

---

941. Ν. ΣΞΓ'. Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1843 νόμου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὰ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης χορηγούμενα ἐνυπόθηκα δάνεια δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰ τρία τέταρτα τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου αὐτῆς, ἐὰν ἴσον τῇ ὑπερβάσει ταύτῃ ποσὸν ὑπάρχῃ κατατεθειμένον ἐντόκως εἰς τὴν Τράπεζαν ὑπὸ μακρὰ προθεσμίαν.

2. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δύναται νὰ δανείζῃ τὸ δημόσιον ἐπὶ ἐνεχυριάσει τῶν μετοχῶν αὐτοῦ, ὧν ἑκάστη λογίζεται πρὸς δραχμὰς χιλίας.

3. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1843 Νόμου ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ὀκτωβρ. 1853.

---

942. Δ. Περὶ καθηκόντων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούοντες ἐπ' ὄψιν τὸ περὶ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν Διάταγμα τῆς 10 Φεβρουαρίου 1851 καὶ

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν ἀκριβέστερον τὰ καθήκοντα τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῶν Οἰκονομικῶν·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὁ γενικὸς Γραμματεὺς

1) Φροντίζει νὰ ἐνεργῆται ἡ ἐσωτερικὴ

τοῦ Ὑπουργείου ὑπηρεσία, καὶ ἐπιτηρεῖ τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 10, 21 καὶ 42 τοῦ μνησθέντος Διατάγματος τῆς 10 Φεβρουαρίου 1851.

2) Παρασκευάζει μετὰ τῶν ἁρμοδίων τμηματαρχῶν τὰ νομοσχέδια, καὶ τὰ σχέδια τῶν γενικῶν Διαταγμάτων, καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν νόμων καὶ γενικῶν Διαταγμάτων ὁδηγιῶν τοῦ Ὑπουργείου.

3) Ἐπεξεργάζεται τὰς σπουδαίας ὑποθέσεις, ὅσας ὁ Ὑπουργὸς ἀναθέτει εἰς αὐτόν.

4) Διευθύνει ἰδίως τὸ τμῆμα, οὗ τινος ἡ διεύθυνσις ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ.

5. Ὑπογράφει κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ ὅλα τὰ ἐκδιδόμενα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἔγγραφα, ὅσα ἀφορῶσι τὴν προπαρασκευὴν τῶν μέλλω ὡρίμων εἰς ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ ὑποθέσεων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ὀκτωβρ. 1853.

---

943. Δ. Περὶ χρήσεως λοφίων διὰ τὰ κράνη τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Καταργεῖται ἡ χρῆσις τῶν διὰ τοῦ παραρτήματος τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 18 Αὐγούστου 1852 ὁρισθέντων διὰ τὰ κράνη τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς λοφίων ἐκ μελανῶν τριχῶν ἵππου.

2. Ὁρίζομεν δὲ εἰς χρῆσιν τῶν εἰρημένων ταγμάτων λοφία κατά τε τὸ σχῆμα καὶ τὴν ποιότητα ὅμοια τοῖς ὁρισθεῖσι διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1833 Ἡμετέρου διατάγματος, ἄνευ κροσσῶν καὶ μὲ σφαιροειδῆ κομβία, ὅμοια τοῖς ὁρισθεῖσι διὰ τοῦ ἀνωτέρω παραρτήματος.

3. Τὰ χρώματα τῶν λοφίων τούτων προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως.

Τὸ ὕσγινον διὰ τοὺς λόχους τῶν ἐπιλέκτων· Τὸ πορτοκαλὶ (orange) διὰ τοὺς τοῦ κέντρου· Τὸ πράσινον διὰ τοὺς λόχους τῶν εὐζώνων, καὶ Τὸ λευκὸν διὰ τοὺς ὑποτελεῖς.

4. Οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ τῶν ἐπιτελῶν τῶν ταγμάτων, θέλουν φέρει λοφίον ὅμοιον μὲν τοῖς ἀνωτέρω, ἀλλ' ἀργυροῦν· οἱ δὲ εἰς τοὺς λόχους ἀνήκοντες ἀξιωματικοὶ θέλουν φέρει λοφίον ἐπίσης ὅμοιον κατὰ τὸ σχῆμα ἐκ λεπτοτέρου μαλλίου καὶ χρώματος ὁμοίου τῷ ὁρισθέντι διὰ τὸν λόχον, εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ὁποίου διατελοῦσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ὀκτωβρ. 1853

---

944 Ν. ΣΝΗ' Περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς ἐνοικιάσεως τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐλαιοδένδρων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἡ ἐνοικίασις τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐλαιοδένδρων, τῶν ὁποίων οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν ἐξεπλήρωσαν τὰς περὶ καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως αὐτῶν συμφωνίας, δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τῆς λήξεως αὐτῆς ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, καθ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν οἱ ἐνοικιασταὶ αὐτοὶ κηρύξωσιν, ὅτι ἀναδέχονται.

α') Νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸ δημόσιον δι' ὑποθήκης κτημάτων διά τε τὰς καθυστερούσας καὶ τὰς μέλλω λήξάσας δόσεις τοῦ ἐνοικίου, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθρ. ὁριζόμενα, καὶ

β') Νὰ ἀποζημιώσωσι τὸ δημόσιον κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων διὰ πᾶσαν βλάβην ἢ φθορὰν, προξενηθεῖσαν ἢ προξενηθησομένην εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἐνοικιασμένα ἐλαιόδενδρα δι' ἐκκοπῆς, ἐμπρησμοῦ ἢ ἄλλης οἱασδήποτε συμφορᾶς.

Δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀποζημίωσιν ὁ ἐνοικιαστὴς, ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι ἡ βλάβη ἢ φθορὰ τῶν ἐλαιοδένδρων προῆλθεν ἐξ ἀνωτέρας καὶ ἀκαταμαχήτου βίας, ἢ τυχαίου καὶ ἀκαταλογίστου εἰς αὐτὸν συμβάματος, καὶ οὐχὶ ἐκ δολίας προαιρέσεως ἢ ἀμελείας του.

Ἡ ἀποζημίωσις δι' ἕκαστον ἐκκοπὲν δένδρον δὲν δύναται νὰ ἦναι οὔτε κατωτέρα τῶν 25 δραχμῶν οὔτε ἀνωτέρα τῶν 60, συμφώνως μὲ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ § 6' τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐνοικιάσεως.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἡ παραδοχὴ τῶν ἀνωτέρω ὅρων γίνεται διὰ δηλώσεως τῶν ἐνοικιαστῶν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκτίμησις τῆς φθορᾶς ἢ βλάβης τῶν ἐλαιοδένδρων γίνεται, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὑπὸ δύο πραγματογνωμόνων διοριζομένων τοῦ ἑνὸς παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἑτέρου παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας τρίτος πραγματογνώμων, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου, ἀποφασίζει ὁριστικῶς, ἢ παραδεχόμενος θατέραν τῶν γνωμῶν ἢ σχηματίζων ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὅρων τῶν δύο γνωμῶν.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς προσκαλούμενος, δὲν διορίσῃ τὸν ἐκ μέρους του πραγματογνώμονα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου διορίζει αὐτόν.

Περὶ τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης συντάσσεται πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων, καθίσταται ὑποχρεωτικὸν διά τε τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ τὸ δημόσιον.

3. Οἱ παραδεχόμενοι τοὺς ὅρους τοῦ 1 ἄρθρου ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν διὰ τὰς μήπω ληξάσας δόσεις τοῦ ἐνοικίου νὰ δώσωσιν εἰς ὑποθήκην κτήματα ἀξίας ἴσης μὲ τὸ ἐνοίκιον πέντε ἐτῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου δι' ἐνδεχομένην καθυστέρησιν τοῦ ἐνοικίου, καὶ διὰ πᾶσαν φθορὰν ἢ βλάβην, ἥτις ἤθελε προξενηθῇ εἰς τὰ ἐλαιόδενδρα, καὶ διὰ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν περὶ καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως συμφωνιῶν.

4. Διὰ τὰς μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου καθυστερούσας δόσεις ὑποχρεοῦνται οἱ ἀνωτέρω ἐνοικιασταὶ νὰ προσφέρωσιν εἰς ὑποθήκην κτήματα ἀξίας ὑπερβαινούσης τὸ χρέος ὁλόκληρον καθ' ἓν τρίτον μόνον, καὶ νὰ ἐξοφλήσωσιν αὐτὸ ὁμοῦ μὲ τὸ τυχὸν ποσὸν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 ἀποζημιώσεως εἰς δώδεκα ἐτησίας ἴσας δόσεις.

Ἑκάστη τῶν δόσεων πληρώνεται ἄνευ τόκου τὴν 15 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους· διὰ πᾶσαν ὅμως καθυστέρησιν ὑποβάλλεται ὁ ὀφειλέτης εἰς τόκον ὑπερημερίας 8 0|0 κατ' ἔτος.

Οἱ θέλοντες νὰ μεταπέσωσι τοῦ εὐεργετήματος τῆς διατάξεως ταύτης ὀφείλεται ὑποχρεοῦνται νὰ προσφέρωσιν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν τὰ πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης κτήματα, καὶ νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸ δημόσιον χρεωστικὰς ὁμολογίας δι' ὅλας τὰς δόσεις.

Οὐδεὶς δὲ τῶν ὀφειλετῶν ἀπαλλάττεται τῆς διοικητικῆς καταδιώξεως, πρὶν ἢ συμμορφωθῇ μὲ τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διατάξεις.

5. Ὡς καθυστεροῦν χρέος τῶν ἐνοικιαστῶν θεωρεῖται τὸ κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον ὑπολείπεται, ἀφ' οὗ αἱ τυχὸν προγενέστεραι μὲν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, μὴ ὑπαγόμεναι δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παλαιῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου ἀπαιτηταὶ πιστώσεις αὐτῶν συμψηφισθῶσι μὲ τὸ ὅλον τοῦ χρέους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀμαιβαίων τόκων. Ἐὰν δὲ, γενομένου συμψηφισμοῦ, προκύψῃ ὑπόλοιπον χρέους μεγαλειτέρου τοῦ πρὸ τοῦ συμψηφισμοῦ ὀφειλομένου κεφαλαίου, τὸ πλεονάζον ἀφίεται εἰς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Οἱ ὀφειλέται ἐνοικιασταί, οἵτινες δὲν εἶναι συνάμα καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου, ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τῆς πληρωμῆς τῶν καθυστερούντων τόκων.

Ἐὰν ὅμως πίστωσίς τις τοῦ ὀφειλέτου ἐνοικιαστοῦ, πηγάζουσα μὲν ἐξ ἐποχῆς προγενεστέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, μὴ ὑπαγομένη δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παλαιῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου, κατασταθῇ ἀπαιτητὴ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 πράξεων, ἢ καταστᾶσα πρότερον ἀπαιτητὴ παρουσιασθῇ μετὰ ταῦτα, τὸ χρέος ἐκκαθορίζεται ἐκ νέου, ἐνεργουμένου τοῦ συμψηφισμοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα. ἐκδιδομένων δὲ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου νέων ὁμολογιῶν, αἱ προεκδοθεῖσαι ἀκυροῦνται.

6. Τὰς περὶ πληρωμῆς τῶν καθυστερουσῶν δόσεων εὐεργετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶσι καὶ οἱ ἐνοικιασταί, οἵτινες ἐξεπλήρωσαν τὰς περὶ καλλιεργείας συμφωνίας τῆς ἐνοικιάσεως, ἐὰν συμμορφωθῶσιν ἐμπροθέσμως μὲ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 4, 3, 4 καὶ 5.

7. Οἱ ἐνοικιασταί, οἵτινες προτιμῶσι νὰ παραιτηθῶσι τῆς ἐνοικιάσεως, μετέχουσι τῶν ἐν ταῖς ἄρθροις 4 καὶ 5 διαλαμβανομένων ὠφελειῶν, ἐὰν ὑποβάλωσιν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐγγράφως τὰς παραιτήσεις των, καὶ συμμορφωθῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4.

8. Οἱ ὑπενοικιασταὶ ἐλαιοδένδρων δύνανται νὰ μεθέξωσι τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος νόμου, ὑποβαλλόμενοι εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν πρωτοτύπων ἐνοικιαστῶν, ἐὰν ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ 1 ἄρθρου ὁριζομένης προθεσμίας παρουσιάσωσι δήλωσιν μετὰ τῆς πρὸς τοῦτο ἐγγράφου συγκαταθέσεως τῶν πρωτοτύπων ἐνοικιαστῶν.

Ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης δὲν ἀπαλλάττονται τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεών των οἱ πρωτότυποι ἐνοικιασταί, εἰμὴ ἐφ' ὅσον οἱ ὑπενοικιασταὶ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ περὶ συμψηφισμοῦ πιστώσεων τῶν ἐνοικιαστῶν διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπενοικιαστῶν, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ πίστωσις τοῦ ὑπενοικιαστοῦ συμψηφίζεται μὲ μόνον τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὸν μέρος τοῦ χρέους· ἡ πίστωσις ὅμως τοῦ ἐνοικιαστοῦ συμψηφίζεται μὲ τὸ ὅλον τοῦ χρέους καὶ καταλογίζεται ἐφ' ὅλων τῶν ὠφελουμένων ἀπὸ τὰ εὐεργετήματα τοῦ νόμου, ἑκάστου κατὰ λόγον τοῦ καθυστεροῦντος μέρους τῆς συμμετοχῆς του.

Ἀλλ' ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, ἐνοικιαστὴς ὢν συνάμα καὶ πιστωτής, δὲν ἤθελε συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ἐνεργεῖται οὐχ ἧττον συμψηφισμὸς τῆς πιστώσεως αὐτοῦ μὲ τὸ χρέος τοῦ ὑπενοικιαστοῦ, ὅστις ἤθελεν ἐπικαλεσθῇ τὰ ὠφελήματα τοῦ νόμου, κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω ἀναλογίαν.

9. Οἱ ἐγκαταλιπόντες τὰ παρ' αὐτῶν ἐνοικιασμένα ἐλαιόδενδρα, ἐὰν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγραφομένας ὑποχρεώσεις, δύνανται νὰ μετάσχωσι καὶ οὗτοι τῶν εὐεργετημάτων αὐτοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς καθυστερούσας δόσεις, ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν διὰ τὰ ἔτη, καθ' ἃ ἐνεμήθησαν τὰ ἐλαιόδενδρα. Θεωρεῖται δὲ ἡ μὲν ἐνοικίασις διαλελυμένη, τὰ δὲ κτήματα, καθὼς καὶ ἡ πρόσοδος αὐτῶν, ὡς περιελθόντα εἰς τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν τοῦ δημοσίου ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς ἐγκαταλείψεως.

Ὡς ἔτος τῆς ἐγκαταλείψεως θεωρεῖται ἐκεῖνο, καθ' ὃ τὸ δημόσιον ἤρξατο νὰ διαθέτῃ εἰς λογαριασμὸν ταῦ ἐνοικιαστοῦ δι' ἐκποιήσεως ἢ δι' ἀμέσου εἰσπράξεως ὁλόκληρον τὸν καρπὸν τῶν ἐνοικιασθέντων ἐλαιοδένδρων.

Πᾶς εἰς τὰ δημόσια βιβλία καταλογισμὸς ὁλοκλήρου ἢ μέρους τῆς ἀπαιτούσης εἰς τὰ μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν ἔτη προσόδου τῶν ἐλαιοδένδρων ἀπέναντι τῶν μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἐγκαταλείψεως ληξασῶν δόσεων, εἶναι ἄκυρος καὶ διαγράφεται.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἔτους τῆς ἐγκαταλείψεως γίνεται διὰ πρωτοκόλλου συνταχθησομένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ χω. τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, τὸ ὁποῖον κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἴς τε τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου ἐπιτρέπεται ἔφεσις παρὰ τῶν μερῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐνώπιον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται ὁριστικῶς.

10. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 1, 6, 7 καὶ 8 δηλώσεις καὶ παρατηρήσεις ἐπιδίδονται

διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον.

11. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως μιᾶς ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 δόσεων κατάσχεται καὶ ἐκποιεῖται ἀνάλογον μέρος ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν ἐλαιοδένδρων· ἐὰν δὲ τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐξαρκέσῃ εἰς τὴν ὁλοσχερῆ ἀπότισιν τοῦ καθυστεροῦντος χρέους μετὰ τοῦ τόκου τῆς ὑπερημερίας, κατάσχεται καὶ ἐκποιεῖται ἀνάλογον μέρος ἐκ τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰς περιπτώσεις καὶ τῶν λοιπῶν καταναγκαστικῶν τῆς διοικητικῆς μέτρων καταδιώξεως. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ διαλύσεως τοῦ συναλλάγματος, κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 12, ν' ἀναπληρώσῃ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν τὸ ἐκποιηθὲν μέρος τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος δι' ὑποθηκεύσεως ἑτέρων κτημάτων ἀναλόγου ἀξίας.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖται ἡ ἀποζημίωσις τοῦ δημοσίου καὶ διὰ τὰς προνοουμένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 λοιπὰς παραβάσεις.

12. Ὅσοι ἐκ τῶν ἐνοικιαστῶν δὲν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, καταδιώκονται πρὸς ἀπότισιν ὅλων τῶν καθυστερουσῶν δόσεων καὶ τόκων, καθὼς καὶ πάσης ἀποζημιώσεως ὀφειλομένης κατὰ τὰς συμφωνίας τῆς ἐνοικιάσεως, ἥτις προσδιορίζεται ὑπὸ πραγματογνωμόνων διοριζομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3, τὸ δὲ συνάλλαγμα τῆς ἐνοικιάσεως διαλύεται αὐτοδικαίως καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποβάλλεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

13. Ἡ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησις τοῦ καρποῦ τῶν ἐλαιοδένδρων καὶ τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, καὶ ἡ καταδίωξις τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρ. 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργεῖται διοικητικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ καθυστερούντων νόμων καὶ Βασιλ. διαταγμάτων.

14. Τὰ ἐλαιόδενδρα, ὅσα περιέλθωσι δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου, μεχρισοῦ δι' εἰδικοῦ νόμου κανονισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ περὶ τούτου, θέλουν διατεθῇ εἴτε δι' ἐνοικιάσεως εἴτε δι' ἄλλων ἐπωφελῶν συμπτωνιῶν, γνωμένων διὰ δημοπρασίας, ἐπὶ τῇ βάσει τ. Διατάγματος, ἐκδοθησομένου μετὰ προηγηθεῖσαν γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

15. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ παντὸς εἴδους πολυετῶς ἐνοικιασμένα ἐθνικὰ ἢ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα, τῶν ὁποίων δὲν ἔληξεν ἡ προθεσμία τῆς ἐνοικιάσεως μέχρι τέλους τοῦ 1854 ἔτους.

16. Ἅπασαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ὀκτωβρ. 1853.

---

915. ΟΔΗΓΙΑΙ Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1853 ΣΝΗ. νόμου περὶ τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐθν. ἐλαιοδένδρων καὶ περὶ τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία τῆς ἐνοικιάσεως δὲν ἔληξε μέχρι τέλους τοῦ 1854 ἔτους.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας, Ἐπάρχους, Οἰκον. Ἐφόρους καὶ Ταμίας τοῦ Κράτους.

Ἐκδοθέντος καὶ δημοσιευθέντος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος ἔτους ΣΝΗ'. νόμου περὶ τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων καὶ τῶν παντὸς εἴδους πολυετῶν ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία τῆς ἐνοικιάσεως δὲν ἔληξε μέχρι τέλους τοῦ 1854 ἔτους, διευθύνομεν πρὸς ὑμᾶς ἀντίτυπα τοῦ νόμου τούτου καὶ σᾶς ἐφοδιάζομεν μὲ τὰς ἀκολούθους πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ὁδηγίας.

1. Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ θέλουσιν ἀποστείλει πάραυτα ἱκανὸν ἀριθμὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀντιτύπων εἰς ὅλας τὰς πόλεις,

κώμας καὶ χωρία τῆς διοικητικῆς περιφερείας ἑκάστης ἐπαρχίας, προσκαλοῦσαι τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς εἰδικοὺς παρέδρους τῶν χωρίων νὰ φροντίσωσι ν' ἀναγνωσθῇ ὁ νόμος εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρας κατὰ συνέχειαν Κυριακάς, ἢ ἄλλας μεσολαβούσας ἐν τῷ μεταξὺ ἐπισήμους ἑορτὰς καὶ νὰ τοιχοκολληθῶσιν ἱκανὰ ἀντίτυπα αὐτοῦ καὶ τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν εἰς ὅλα τὰ δημαρχεῖα καὶ παρεδρεῖα καὶ τὰς θύρας τῶν ἐκκλησιῶν ἢ τὰ δημοσιώτερα μέρη.

Συγχρόνως θέλουσι προτρέψει αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ διὰ τῶν δημοτικῶν τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, διὰ νὰ μὴ στερηθῶσι τῶν παρ' αὐτοῦ χορηγουμένων πλεονεκτημάτων.

Αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τῶν δημάρχων καὶ εἰδικῶν παρέδρων συμφώνως μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 50, 240 ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἐγκύκλιόν μας τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις περὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ περιέχουσα τὸν νόμον ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως ἔφθασεν εἰς ἑκάστην κοινότητα.

2. Ὁ νόμος διαιρεῖ εἰς τέσσαρας κατηγορίας τοὺς ἐνοικιαστάς, ἤτοι·

α) Εἰς μὴ ἐκπληρώσαντας τὰς περὶ καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως τῶν ἐλαιοδένδρων συμφωνίας, ἐπιθυμοῦντας δὲ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐνοικίασις (ἄρθρ. 4 τοῦ νόμου).

β.) Εἰς ἐκπλη ὡσαντας τὰς περὶ καλλιεργείας συμφωνίας (ἄρθρ. 6 τοῦ νόμου)·

γ.) Εἰς προτιμῶντας νὰ παραιτηθῶσι τῆς ἐνοικιάσεως (ἄρθρ. 7 τοῦ νόμου).

δ.) Εἰς ἐγκαταλιπόντας τὰ παρ' αὐτῶν ἐνοικιασμένα ἐλαιόδενδρα (ἄρθρ. 9 τοῦ νόμου).

Ὡς χρέος τῶν ὑπαγομένων καὶ εἰς τὰς τέσσαρας κατηγορίας θεωρεῖται μόνον τὸ καθυστεροῦν κεφάλαιον μετὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου προσδιοριζομένης ἀποζημιώσεως, τῶν δὲ τόκων ἀπαλλάττονται οἱ ὀφειλέται οὗτοι ἐὰν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Τὸ ὡς ἀνωτέρω ἐκκαθαρισθὲν κεφάλαιον καὶ τὸ ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως πρακτὸν ποσὸν, συγκεφαλαιούμενα, θέλουσι πληρωθῇ ἀτόκως εἰς δώδεκα ἐτησίας ἴσας δόσεις, πληρωτέας κατὰ πᾶσαν 15 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἡ κατὰ τὸν θ'. § τῶν ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1836 συμφωνιῶν τῆς ἐνοικιάσεως πληρωθησομένη τὴν 15 Ἰανουαρίου 1854 δόσις τοῦ ἐνοικίου δὲν δύναται νὰ συμπερληφθῇ εἰς τὰς καθυστερούσας δόσεις καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ ἐνοικιασταὶ ἤθελον ὑποβάλει τὴν δήλωσίν των μετὰ τὴν 15 Ἰανουαρίου, διότι τὸ 4 ἄρθρον τοῦ Νόμου ὁρίζει ῥητῶς, ὅτι καθυστεροῦσαι δόσεις θεωροῦνται αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου τούτου λήξασαι, καὶ διότι ἡ πληρονομένη τὴν 15 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους δόσις εἶναι τὸ ἐνοίκιον τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Οἱ εἰς τὴν α. καὶ β' κατηγορίαν ὑπαγόμενοι ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν ν' ἀποζημιώσωσι τὸ Δημόσιον διὰ πᾶσαν βλάβην ἢ φθοράν, προξενηθεῖσαν εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἐνοικιασμένα ἐλαιόδενδρα, καὶ νὰ δώσωσιν εἰς ὑποθήκην κτήματα ἀξίας κατὰ τὸ ἓν τρίτον ἀνωτέρας τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον συγκεφαλαιωθησομένου χρέους των.

Διὰ δὲ τὰς μήπω ληξάσας δόσεις κτήματα ἀξίας ἴσης μὲ τὸ ἐνοίκιον πέντε ἐτῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου δι' ἐνδεχομένην καθυστέρησιν τοῦ ἐνοικίου καὶ διὰ πᾶσαν φθορὰν ἢ βλάβην, ἥτις ἤθελε προξενηθῇ εἰς τὰ ἐλαιόδενδρα, ὡς καὶ διὰ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν συμφωνιῶν.

Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν γ', κατηγορίαν θέλουσι προσφέρει κτήματα ἀξίας καθ' ἓν τρίτον ἀνωτέρας τοῦ προερχομένου ἐκ τῶν καθυστερούντων ἐνοικίων χρέους των καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Δημοσίου.

Οἱ δὲ εἰς τὴν δ'. κατηγορίαν ὑπαγόμενοι θέλουσι δώσει κτήματα κοθ' ἓν τρίτον ἀνωτέρας ἀξίας τοῦ καθυστεροῦντος κεφαλαίου καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὰς ἐπελθούσας μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἐγκαταλείψεως ζημίας.

3. Ὅσοι ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς οἱανδήποτε τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων κατηγοριῶν ἐπιθυμοῦν νὰ μεθέξωσι τῶν ὠφελειῶν τοῦ Νόμου, ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται τὸ κτῆμα, δήλωσιν ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Νόμου τεθείσης προθεσμίας.

Ἡ δήλωσις πρέπει νὰ περιέχῃ α) τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἀναδέχεται νὰ ἀποζημιώσῃ τὸ δημόσιον κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων διὰ πᾶσαν βλάβην ἢ φθοράν, προξενηθεῖσαν ἢ προξενηθησομένην εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένα ἐλαιόδενδρα, δι' ἐκκοπῆς, ἐμπρησμοῦ, ἢ ἄλλης οἱασδήποτε συμφορᾶς κατὰ τὸ ἐδάφιον ε. τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Νόμου· β') τὴν κατηγορίαν, εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ ἐνοικιαστής· γ') τὸ ποσὸν τῶν καθυστερουσῶν παρ' αὐτοῦ δόσεων διακεκριμμένως· καὶ δ') τὴν περιγραφὴν τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου ὀφείλει νὰ προσφέρῃ πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης. Ἐὰν δὲ τὰ ἐλαιόδενδρα ὑπέστησαν βλάβην ἢ φθορὰν ἐξ ἀνωτέρας καὶ ἀκαταμαχήτου βίας ἢ τυχαίου καὶ ἀκαταλογίστου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν συμβάματος, κατὰ τὸ δ'. ἐδάφιον τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ Νόμου ὀφείλει ὁ δίδων τὴν δήλωσιν, νὰ ἐπισυνάπτῃ καὶ ὅσα ἔγγραφα ἔχει πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ συμβάντος, προτείνων ἐνταυτῷ διὰ τῆς αὐτῆς δηλώσεως καὶ ὅσα ἄλλα ἀποδεικτικὰ μέσα δύναται νὰ προσαγάγῃ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ γεγονότος.

4. Ὁ οἰκονομικὸς Ἔφορος λαμβάνων τὴν δήλωσιν θέλει μεταβαίνει ἐπιτοπίως ἢ ἀποστέλλει δύω ἐκ τῶν δημοσίων πραγματογνωμόνων διὰ νὰ ἀπαριθμῶσι τὰ ὑπάρχοντα ἐλαιόδενδρα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνοικιαστηρίου ἢ τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, ἐξετάζοντες συγχρόνως καὶ τὴν κατάστασιν αὐτῶν· καὶ ἐὰν ἐκ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως προκύψῃ ἔλλειψις ἐλαιοδένδρων ἢ βλάβη τῶν ὑπαρχόντων, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προσκαλεῖ παραχρῆμα καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβὴς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ διορίσῃ τὸν ἐκ μέρους του ἐκτιμητήν, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἐκτίμησις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ Νόμου· ἐκ συμφώνου δὲ μετὰ τοῦ Ἐπάρχου ἢ Νομάρχου διορίζουσι καὶ τὸν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐκλεγόμενον παρ' αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἐμπειροτέρων καὶ νομιμοτέρων ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ πραγματογνωμόνων τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἐπιμελεῖται διὰ τὰ περαιτέρω κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

5. Τὴν ἐν τῷ § 3 διαλαμβανομένην δήλωσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ συνημμένων τυχὸν ἐγγράφων καὶ τῶν κατὰ τὸν ἀνωτέρω 4. § συνταχθησομένων παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων πρωτοκόλλων τῆς ἐκτιμήσεως τῆς βλάβης ἢ φθορᾶς τῶν δένδρων διευθύνει ὁ οἰκονομικὸς Ἔφορος πρὸς τὸν Ταμίαν τῆς ἐπαρχίας, διὰ νὰ ἐνεργῇ οὗτος τὴν ἐκκαθάρισιν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 53,130 ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου.

Τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην μετὰ τῆς δηλώσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τῶν ἐπισυνημμένων αὐτῇ ἐγγράφων ἐπιστρέφει ὁ Ταμίας ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον. Οὗτος δὲ ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν παρ' αὐτοῦ γενομένην ἐξέλεγξιν ἐπιστρέφει πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος λαβὼν τὰ ἔγγραφα ταῦτα, συννοεῖται μετὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς καὶ ἐξετάζουσιν ἂν τὰ προσφερθέντα εἰς ὑποθήκην κτήματα ἦναι πραγματικὴ καὶ ἀδιαφιλονείκητος ἰδιοκτησία τοῦ προσφέροντος αὐτὰ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἀτόμου, τὸ ὁποῖον πρὸς χάριν τοῦ ἐνοικιαστοῦ προσφέρει εἰς ὑποθήκην τὰς ἰδιοκτησίας του· ἂν τὰ κτήματα δὲν ἦναι προικῷα, καὶ ἂν ἦναι ἐλεύθερα ὑποθήκης. Ἡ τελευταία περίπτωσις βεβαιοῦται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ὑποθηκοφύλακος, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐπομένως ἥ τε Διοικητικὴ Ἀρχὴ καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος διορίζουσιν ἐκ συμφώνου δύω ἐκ

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

των ἐν ἐνεργείᾳ πραγματογνωμόνων, διὰ νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἐκτίμησιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων καὶ συντάξωσι τὸ περὶ αὐτῆς πρωτόκολλον. Αἱ περὶ τῶν κτημάτων, ὡς ἀνωτέρω, ἐξετάσεις πρέπει νὰ γίνωνται μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ προσοχῆς παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, καθ' ὅσον αἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι καὶ αὐτοὺς τούτους ἐπιβαρύνουσιν αἱ συνέπειαι ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ κτήματα ἤθελον ἀποδειχθῆ ἀκολούθως ἀμφισβητήσιμα. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν, ὀφείλουσι νὰ καλῶσι πάντοτε τὴν προσοχὴν τῶν πραγματογνωμόνων, ὑπομιμνήσκοντες εἰς αὐτοὺς τὸ 440 ἄρθρον τοῦ Ποιν. Νόμου. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον θέλουσι καθιστᾷ προσεκτικοὺς τοὺς πραγματογνώμονας καὶ ἐνεργοῦσι τὰς περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ ἀνωτέρω 4. παράγραφος.

Ἀφοῦ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος λάβῃ τὸ περὶ ἐκτιμήσεως τῶν εἰς ὑποθήκην προσφερθέντων κτημάτων πρωτόκολλον καὶ τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ ὑποθηκοφύλακος, συντάττει τὰς νέας ὁμολογίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρὰ τοῦ ταμίου γενομένης ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐπιμελεῖται περὶ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ.

Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν ὅτι, ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ΣΝΗ' Νόμου τῆς 28 Ὀκτωβρίου ε. ε. αἱ τῶν ληξασῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ δόσεων παλαιαὶ ὁμολογίαι καθίστανται ἄκυροι ἅμα ὑπογραφῶσιν αἱ νέαι, ἀπαιτεῖται χάριν τῆς τάξεως τῆς ὑπηρεσίας νὰ συνταχθῶσιν ἕτεραι ὁμολογίαι καὶ διὰ τὰς μήπω ληξάσας δόσεις τοῦ ἐνοικίου τῶν ἐλαιοδένδρων, τῶν ὁποίων ἡ ἐνοικίασις μέλλει νὰ ἐξακολουθήσῃ, κηρυττομένων ἀπύρων τῶν παλαιῶν μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν νέων. Ὅθεν συγχρόνως μὲ τὴν σύνταξιν καὶ ὑπογραφὴν τῶν ὁμολογιῶν αἵτινες θέλουσι ἐκδοθῆ διὰ τὸ χρέος τῶν ἐνοικιαστῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΣΝΗ'. Νόμου, θέλουσι συνταχθῆ καὶ ὑπογραφῆ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν καὶ αἱ ὡς ἀνωτέρω περὶ τῶν μήπω ληξασῶν δόσεων.

Ἅπασαι αἱ ὁμολογίαι ὑπογραφεῖσαι παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν στέλλονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον. Αἱ δὲ περιλήψεις τῆς ἐγγραφῆς ὑποθήκης τῶν κτημάτων μετὰ τῶν ἐκκαθαρίσεων κατατίθενται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς οἰκ. ἐφορείας ἑκάστης ἐπαρχίας.

6. Ὁσάκις τις τῶν ἐνοικιαστῶν ἤθελε διϊσχυρισθῆ ὅτι ἡ βλάβη ἢ ἡ φθορὰ τῶν ἐλαιοδένδρων προῆλθεν ἐξ ἀνωτέρας καὶ ἀκαταμαχήτου βίας ἢ τυχαίου καὶ ἀκαταλογίστου εἰς αὐτὸν συμβάματος καὶ παρουσιάσῃ τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις εἰς τὸν οἰκον. ἔφορον κατὰ τὸν 8 παράγραφον τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν, ὁ Ἔπαρχος ἢ ὁ Νομάρχης καὶ ὁ Οἰκον. Ἔφορος ἐξετάζουσι τὸ περιεχόμενον αὐτῶν καὶ ἀρυόμενοι καὶ ὅσας ἄλλας βασίμους πληροφορίας ἤθελον δυνηθῆ νὰ συλλέξωσιν ἐκ διαφόρων ἄλλων πηγῶν θέλουσιν ὑποβάλλει πάντα τὰ περὶ τούτου ἐγγράφα εἰς τὸ ὑπουργεῖον δι' αἰτιολογημένης ἐκθέσεως καὶ γνωμοδοτήσεως.

7. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου ταυτίζεται μὲ τὰ ἄρθρ. 2 καὶ 4 ἐδάφιον δεύτερον τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου ε. ε. ΣΛΒ'. περὶ καθιστερούντων Νόμου. Ὅθεν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ θέλουσι σᾶς χρησιμεύσει αἱ ἀπὸ 29 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπ' ἀριθ. 36 471 ὁδηγίαι, ἤτοι ὁ 6 § καὶ τὰ ἐδ. β'. γ'. δ'. ε. καὶ ς'. τοῦ 8 παραγράφου.

8. Τῶν ὠφελειῶν τοῦ Νόμου μετέχουσι κατὰ τὸ 8 ἄρθ. αὐτοῦ καὶ οἱ ὑπενοικιασταὶ ἐὰν συμμορφωθῶσιν ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ 1 ἄρθρου τεθείσης προθεσμίας μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ, καὶ ἐὰν παρουσιασωσι συγχρόνως δήλωσιν μετὰ τῆς μετ' ἐγγράφου συγκαταθέσεως τῶν πρωτοτύπων ἐνοικιαστῶν.

Ἡ ἔκφρασις τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πρωτοτύπου ἐνοικιαστοῦ γίνεται διὰ συμβολαίου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου συνταττομένου· πρέπει δὲ νὰ περιέχῃ τὸ

μέρος τοῦ κτήματος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ καθυστεροῦντος χρέους διὰ τὸ ὁποῖον συγκατατίθεται νὰ μεθέξῃ τῶν ὠφελειῶν τοῦ Νόμου ὁ ὑπενοικιαστής. Ἐὰν δὲ ὁ τελευταῖος δὲν θέλῃ συμμορφωθῇ πληρέστατα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου δὲν ἀπαλλάττεται τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεων του ὁ πρωτότυπος ἐνοικιαστής· (ἐδάφ. ϛ'. τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ Νόμου).

Αἱ δηλώσεις τῶν ὑπενοικιαστῶν γίνονται καὶ ἐπιδίδονται καθ' ὃν τρόπον καὶ αἱ τῶν ἐνοικιαστῶν. Τὰ δὲ περαιτέρω ἐνεργοῦνται κατὰ τὰ κανονισθέντα διὰ τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν.

Τὰ ἐδάφ. γ' δ'. τοῦ αὐτοῦ 8 ἄρθρ. ταυτίζονται μὲ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου ε. ε. Δ.Δ.Β. περὶ καθυστερούντων Νόμου. ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν λοιπὸν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῶν ἐδαρίων τούτων ἔχετε ὡς ὁδηγὸν τὸν 14 παρ. γρ. τῶν ὑπ' ἀριθ. 36474 ἀπὸ 29 Ἰουνίου ε. ε. ὁδηγιῶν.

9. Διὰ τὰ ἐγκαταλειφθέντα ἐλαιόδενδρα περὶ ὧν προβλέπει τὸ 9 ἄρθρον τοῦ Νόμου, ἐὰν οἱ ἐνοικιασταὶ αὐτῶν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου καὶ ἀρθῇ ἐνεργηθῶσι τὰ κανονισθέντα διὰ τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν ὡς πρὸς τὰς μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἐγκαταλείψεως καθυστερούμενας δόσεις τοῦ ἐνοικίου καὶ τὴν μέχρι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς συμβᾶσαν βλάβην ἢ φθορὰν τῶν δένδρων ὀφείλει ὁ οἰκον. ἔφορος, ἅμα λάβῃ τὴν δήλωσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ νὰ διευθύνῃ αὐτὴν πρὸς τὸν Ἔπαρχον δι' ἧς συγκαλεῖ τὸν Οἰκον. Ἔφορον, τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Δήμαρχον τῆς πρωτευούσης τῆς Ἐπαρχίας πρὸς σύνταξιν τοῦ κατὰ τὸ δ'. ἐδάφ. τοῦ 9 ἄρθρου πρωτοκόλλου περὶ τοῦ ἔτους τῆς ἐγκαταλείψεως· ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τούτου κοινοποιεῖται, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, πρὸς τὸν ἐνοικιαστήν, καὶ ἕτερον ἀντίγραφον ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τῆς δηλώσεως παρὰ τοῦ Οἰκον. ἐφόρου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀντικείμενον εἶναι σπουδαῖον ὀφείλουσι πάντες οἱ εἰσηγούμενοι ναυσῶν τὰς ἐπιτροπὰς ὑπάλληλοι, ὡς φέροντες προσωπικὴν εὐθύνην διὰ τὸ περιεχόμενον τῆς πράξεώς των, νὰ ἐξετάζωσι καὶ βεβαιοῦνται προηγουμένως ἀκριβῶς καὶ θετικῶς περὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐγκαταλείψεως. Ἔρευναι περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ χρόνου θέλουν γίνεσθαι παρ' αὐτῶν καὶ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Πρωτοκόλλου, ὥστε ἐν περιπτώσει ἀνευρέσεως καὶ προσαγωγῆς ἀναντιῤῥήτων ἀποδείξεων νὰ γίνεται ἔρευνα παρὰ τοῦ δημοσίου κατὰ τοῦ Πρωτοκόλλου ἐντὸς τῆς ταχυθείσης διὰ τοῦ ε. ἐδαρ. τοῦ 9 ἄρθρου προθεσμίας ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικ. Συμβουλίου.

Τὸ περὶ ἐγκαταλείψεως Πρωτόκολλον ἅμα κατασταθῇ ὁριστικὸν, καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐν περιπτώσει ἐφέσεως, διευθύνονται παραχρῆμα παρὰ τοῦ Οἰκον. ἐφόρου πρὸς τὸν Ταμίαν τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας διὰ νὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ γεννησομένην ἐκκαθάρισιν, καὶ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω κατὰ τὰ κανονισθέντα διὰ τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν.

Εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην ὁ Ταμίας πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου γ'. τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου, καθ' ἣν πᾶς εἰς τὰ δημόσια βιβλία καταλογισμὸς ὁλοκλήρου, ἢ μέρους τῆς ἀπαιτούσης εἰς τὰ μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν ἔτη προσόδου τῶν ἐλαιοδένδρων ἀπέναντι τῶν μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἐγκαταλείψεως ληξασῶν δόσεων εἶναι ἄκυρος καὶ διαγράφεται.

Ὁ Νομοθέτης θεωρῶν τὴν ἐνοικίασιν διαλελυμένην ἀπὸ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἔπαυσαν τοῦ νὰ νέμωνται τὰ ἐλαιόδενδρα οἱ ἐνοικιασταί, τὰ δὲ κτήματα ταῦτα ὡς περιελθόντα ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν τῆς ἐγκαταλείψεως εἰς τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν τοῦ Δημοσίου ἐπροφύλαξε συγχρόνως καὶ περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν εἰσοδημάτων, ἅτινα εἰσπραχθέντα παρὰ τοῦ δημοσίου ἐφημερώθησαν εἰς τὰ δημόσια βιβλία ἀπέναντι τῶν ὀφειλομένων παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐξ ἑτησίων δόσεων ἀρχαιοτέρων τῆς ἐγκαταλείψεως, ἥτοι ἀ-

ἐλαιόδενδρα ὁ ἐνοικιαστής. Ἡ δὲ πρόσοδος αὕτη διαγράφεται ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐκπίπτεται ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καθὸ ἀνήκουσα εἰς τὸ δημόσιον ὡς προερχομένη ἐκ τοῦ ἔτους καθ' ὃ τὰ μὲν κτήματα θεωροῦνται ὡς περιελθόντα εἰς τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν τοῦ δημοσίου, ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς ἀπηλλαγμένος τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἔτους ἐκείνου κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ Νόμου.

Τὸ ἑξῆς παράδειγμα σᾶς φέρει εἰς θέσιν νὰ κατανοήσητε ἀκριβέστερον τὴν ἔννοιαν τοῦ γ'. ἐδαφίου τοῦ 9 ἄρθρου καὶ τὴν ἀνωτέρω γενομένην ἀνάπτυξιν.

Εἷς πολίτης ἐνοικίασεν ἓν ἐλαιοτεμάχιον κατὰ τὸ 1837 ἔτος πρὸς δραχ. 100 κατ' ἔτος καὶ ἐπλήρωσε τριῶν μόνον ἐτῶν δόσεις, ἤτοι τοῦ 1837, 1838 καὶ 1839 τὸ ὅλον δραχ. 300.

Τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν τοῦ κτήματος εἶχε μέχρι τέλους τοῦ 1845 ἔτους καθὸ ἐγκατέλιπε τὸ κτῆμα, ὥστε μέχρι τέλους τοῦ ἔτους τούτου καθυστέρησε τὸ ἐνοίκιον τῶν ἐτῶν 1840 μέχρι τοῦ 1845 (τοῦ ὁποίου ἡ δόσις ἔληξε τὴν 15 Ἰανουαρίου 1846) ἤτοι δραχ. 600.

Κατὰ τὸ 1846 καὶ τὰ ἑπόμενα τὸ δημόσιον ἐξεποίησε τὸν καρπὸν τοῦ κτήματος καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ δραχ. 400 τὰς ὁποίας δὲν κατελόγισεν ὁ Ταμίας ἀπέναντι τῶν δόσεων τῶν ἐτῶν εἰς ἃ ἀνῆκεν ἡ πρόσοδος ἤτοι τοῦ 1846 καὶ τῶν ἑπομένων, ἀλλ' ἀπέναντι τῶν 600 δραχμῶν τὰς ὁποίας ὁ ἐνοικιαστὴς καθυστέρησε μέχρι τέλους τοῦ 1845, ὅτε ἐγκατέλιπε τὸ κτῆμα· ὥστε ἡ ὀφειλὴ τοῦ ἐνοικιαστοῦ περιωρίσθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς δραχ. 200.

Ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει αἱ 400 δραχ. διαγράφονται ἀπὸ τὴν πίστωσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὡς ἀνήκουσαι κατὰ τὸν Νόμον εἰς τὸ δημόσιον, ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς θεωρεῖται χρεώστης τῶν 600 δραχ. τὰς ὁποίας καθυστέρει μέχρι τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐγκατέλιπε τὸ κτῆμα.

10. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Νόμου εἶναι σαφὲς· ἀρκεῖ τὸ χρεος ἑκάστου τῶν εἰς τὰς 4 κατηγορίας ὑπαγομένων ἐνοικιαστῶν καὶ ὑπενοικιαστῶν κανονισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου καὶ ὑπογραφῶσιν αἱ νέαι ὁμολογίαι, ἕκαστος ὀφειλέτης εἶναι ὑπόχρεως εἰς τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν ἑκάστης ἐτησίας δόσεως. Ἐν περιπτώσει δὲ ἐναντίᾳ ἐφαρμόζονται παραχρῆμα παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου αἱ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπόμεναι περὶ κατασχέσεως διατάξεις. Ἐὰν λάβῃ χώραν ἐκποίησις μέρους τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων πρὸς ἀπότισιν χρέους προερχομένου ἀπὸ λήξασαν δόσιν, ὁ Ἔφορος εἰδοποιούμενος περὶ τούτου παρὰ τοῦ Ταμίου φροντίζει περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ ἐκποιηθέντος μέρους τῶν ἐνυποθήκου κτήματος ἐντὸς τριακονθημέρου προθεσμίας. Ἐὰν δὲ ὁ ὀφειλέτης δὲν προσφέρῃ ἐμπροθέσμως ἕτερα κτήματα πρὸς ὑποθήκευσιν, ὁ Ἔφορος ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ παραχρῆμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον περὶ τούτου.

Ὁσάκις δὲ ὁ ὀφειλέτης ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παραιτηθέντων ἢ ἐγκαταλιπόντων κατὰ τὰ ἄρθ. 7 καὶ 9 τοῦ Νόμου τὰ παρ' αὐτῶν ἐνοικιασθέντα ἐλαιόδενδρα ἐνεργεῖται ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως μιᾶς δόσεως ἡ ἐκποίησις ἀναλόγου μέρους τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν λοιπῶν κατεπαναγκαστικῶν μέτρων τῆς διοικητικῆς κατασχέσεως.

Τὸ αὐτὸ 11 ἄρθρον τοῦ Νόμου ἐδαφ. δ' προνοεῖ καὶ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ δημοσίου διὰ τὰς προβλεπομένας διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παραβάσεις.

Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Νόμου εἶναι λίαν σπουδαῖον καὶ τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρον τὸ δημόσιον· ὁ Νομοθέτης μετὰ τοσαύτας παραχωρήσεις καὶ εὐκολίας, τὰς ὁποίας διὰ τοῦ προκειμένου Νόμου ἐπεβαψίλευσεν εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐνοικίασις ὑπὸ τοῦ ὅρους αὐτοῦ, δὲν ἔπρεπε νὰ παραμελήσῃ καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δημοσίων κτημάτων εἰς τὸ μέλλον, ἀφοῦ διὰ τὸ παρελθὸν ἐφέρθη μὲ τοσαύτην συγ-

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΝ

11 ἄρθρου κατέστησε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑποχρέους τοὺς ἐνοικιαστὰς διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν περὶ καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως τῶν ἐλαιοδένδρων συμφωνιῶν κατὰ τὸ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ δημοσίου συνάλλαγμα τῆς ἐνοικιάσεως, τοῦ ὁποίου οἱ ὅροι διαλαμβάνονται εἰς τὴν ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1836 ὑπ' ἀριθ. 15,265, 21,915 διακήρυξιν τῆς πρώην Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης ὀφείλουν ὅ τε Ἔπαρχος ἢ Νομάρχης καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἑκάστης ἐπαρχίας νὰ ἐπιθεωρῶσι κατ' ἔτος κατὰ τὴν ὥραν τῆς καλλιεργείας ἅπαντα τὰ πολυετῶς ἐνοικιασμένα ἐλαιόδενδρα καὶ συντάττωσι περὶ ἑνὸς ἑκάστου ἐλαιοτεμήματος πρωτόκολλον, βεβαιοῦντες, ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς ἐξεπλήρωσε κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος τὰς περὶ καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως συμφωνίας, ἢ δὲν ἐξεπλήρωσεν αὐτάς, καὶ κατὰ πόσον. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως βεβαιωθῶσιν ὅτι δὲν ἐξεπληρώθησαν ἐν μέρει ἢ ἐν γένει αἱ περὶ καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως συμφωνίαι ἢ ἐπῆλθεν ἄλλη τις βλάβη ἢ φθορὰ εἰς τὰ ἐλαιόδενδρα θέλουσι προκαλεῖ ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ νόμου, ἐκτίμησιν τῆς ἐκ τῶν παραβάσεων τούτων προξενηθείσης βλάβης ἢ φθορᾶς, ὡς καὶ τῶν ἐξόδων ἅτινα ἔπεσε νὰ δαπανηθῶσι παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ διὰ τὴν καλλιέργειαν.

Τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης ἐνεργηθείσης θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰ πρωτόκολλα, διὰ νὰ διατάττῃ τὰ παραιτέρω συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

11. Κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Νόμου καταδιώκονται πρὸς ἀπότισιν ὅλων τῶν καθυστερουσῶν δόσεων καὶ τόκων, ὡς καὶ πάσης ἀποζημιώσεως ὀφειλομένης κατὰ τὰς συμφωνίας τῆς ἐνοικιάσεως, ὅσοι τῶν ἐνοικιαστῶν δὲν συμμορφωθῶσιν ἐμπροθέσμως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Νόμου. Κατὰ τῶν τοιούτων ἐνοικιαστῶν θέλουσι θέσει εἰς ἐνέργειαν οἱ Ταμίαι πάντα τὰ καταδιωκτικὰ μέτρα, κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Νόμου, ἅμα παρελθούσης τῆς τεταμήνου προθεσμίας· ἐξ δὲ ἡμέρας μετὰ τὴν ἔκπνευσιν αὐτῆς θέλει διευθύνει ὁ ἀρμόδιος ταμίας πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας κατάλογον τῶν μὴ ὑποβαλόντων κατὰ τὸν νόμον δηλώσεις καὶ μὴ συμμορφωθέντων ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ διαστήματος μὲ τὰς λοιπὰς διατάξεις αὐτοῦ. Ὁ δὲ οἰκονομικὸς ἔφορος θέλει ἐνεργεῖ παραχρῆμα διὰ πραγματογνωμόνων, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐκτίμησιν τῆς παρελθούσης ζημίας ἕνεκα τῶν παραβάσεων τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐνοικιάσεως.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης θέλει ὑποβάλλεσθαι παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, μετ' ἐκκαθαρίσεως παρὰ τοῦ ταμίου γινομένης περὶ τοῦ χρέους, τὸ ὁποῖον προκύπτει ἐκ τοῦ καθυστεροῦντος κεφαλαίου, τῶν τόκων τῆς ὑπερημερίας καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως, διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα περὶ τῆς διαλύσεως τοῦ συναλλάγματος τῆς ἐνοικιάσεως καὶ τῆς διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἀποβολῆς τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

12. Τὸ ἄρθρ. 13 προσδιορίζον τοὺς Νόμους καὶ τὰ Β. Διατάγματα δυνάμει τῶν ὁποίων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἡ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησις τοῦ καρποῦ τῶν ἐλαιοδένδρων καὶ τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων καὶ ἡ καταδίωξις τῶν ὀφειλετῶν εἶναι ὁρκετὰ σαφές.

13. Ἡ πρὸς τὸ δημόσιον παράδοσις τῶν ἐλαιοδένδρων τῶν ὁποίων οἱ ἐνοικιασταὶ ἤθελον παραιτηθῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου ἐνεργεῖται ἅμα ἐκτελεσθῶσι τὰ δέοντα κατὰ τὰ νενομισμένα καὶ τὰ κανονισθέντα περὶ τοῦ καθυστεροῦντος χρέους καὶ τῆς εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, καὶ ὑπογραφῶσι παρὰ τοῦ ὀφειλέτου αἱ νέαι ὁμολογίαι. Γίνεται δὲ πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ ἑνὸς δημοτικοῦ Παρέδρου καὶ συντάσσεται πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον παρὰ τῶν ἀνωτέρ

ρω καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, περιέχον τὴν κατὰ πλευρὰς ἔκτασιν τοῦ ἐλαιοστασίου, τὴν ὁλικὴν ἔκτασιν αὐτοῦ καὶ τὰ ὅρια, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐλαιοδένδρων.

Τὸ οὕτω συνταγμένον Πρωτόκολλον ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος ὑποβάλλει ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ δίδεται πρὸς τὸν παραδόσαντα τὸ κτῆμα ἐνοικιαστήν.

14. Μετὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου αἱ δια τάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ παντὸς εἴδους πολυετῶς ἐνοικιασμένα ἐθνικὰ ἢ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα τῶν ὁποίων δὲν ἔληξεν ἡ προθεσμία τῆς ἐνοικιάσεως μέχρι τέλους τοῦ 1851 ἔτους.

Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν αὐτῶν διατάξεων δὲν ἔχομεν να προσθέσωμεν τι εἰδικῶς περὶ τῶν τοιούτων κτημάτων, εἰμὴ ὅτι ὀφείλετε νὰ ἐνεργήσετε καὶ περὶ αὐτῶν σχετικῶς ὅτι διαλαμβάνουσιν αἱ παροῦσαι ὁδηγίαι.

Αἱ μόναι δὲ περιστάσεις εἰς τὰς ὁποίας καλοῦμεν τὴν προσοχήν σας ὡς πρὸς τὰ τοιαῦτα κτήματα εἶναι

α. Ὅτι διὰ τὰ ἐκκοπέντα ἐκκλησιαστικὰ ἐλαιόδενδρα ἢ τὰ ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς ἢ Ἐκκλησιαστικοῖς περιβολίοις ἄλλου εἴδους δένδρα ἢ κλήματα, ἢ ἄλλην βλάβην τῶν κτημάτων, ἡ ἀποζημίωσις τοῦ δημοσίου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ δὲν ἐνεργεῖται κατὰ τὸ ε. ἐδάφ. τοῦ 1 ἄρθρ. τοῦ Νόμου (διότι τοῦτο ἀφορᾷ εἰδικῶς τὰ πολυετῶς ἐνοικιασμένα Ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα καὶ κανονίζει τὴν ἀποζημίωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ β'. § τῶν ὑπ' ἀριθμὸν 15,265, 21,913 ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1836 συμφωνιῶν τῆς ἐνοικιάσεως), ἀλλὰ κατὰ τὰς περὶ ἑνὸς ἑκάστου ἐθνικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ κτήματος συμφωνίας τῆς ἐνοικιάσεως.

β) Ὅτι ἐὰν ἡ πολυετὴς ἐνοικίασις ἑνὸς ἐθνικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ κτήματος λήγῃ μετὰ διάστημα χρόνου βραχυτέρου τῶν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου, ἡ ἀξία τῶν κτημάτων τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Νόμου ὀφείλουν νὰ δώσωσιν εἰς ὑποθήκην οἱ ἐνοικιασταὶ πρέπει νὰ ἦναι ἴση μὲ τὸ ἐνοίκιον τῶν μέχρι λήξεως δόσεων π. χ. ἐὰν ἡ ἐνοικίασις ἑνὸς κτήματος λήγῃ κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1855 ἔτους, ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει δώσει κτήματα εἰς ὑποθήκην ἴσης ἀξίας μὲ τὸ ἐνοίκιον δύω ἐτῶν.

15. Ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις παντὸς νόμου πρέπει νὰ παρουσιάζῃ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸς ἐν συνόλῳ, ὀφείλουσιν οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι νὰ συντάξωσι πίνακας ἐμφαίνοντας τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Οἱ πίνακες λοιπὸν οὗτοι περὶ τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων θέλουσι συνταχθῆ κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ διαλαμβανομένας τέσσαρας κατηγορίας, ὡς ἑξῆς·

α. Πίναξ διὰ τοὺς συμμορφωθέντας μὲ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νόμου ἐνοικιαστάς.

β. Διὰ τοὺς συμμορφωθέντας μὲ τὸ 6 ἄρθ.

γ. Διὰ τοὺς συμμορφωθ. μὲ τὸ 7 ἄρθ.

δ'. Διὰ τοὺς συμμορφωθ. μὲ τὸ 9 ἄρθ.

ε. Διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ 12 ἄρθρου τοῦ νόμου ἐνοικιαστάς.

ς'. Διὰ τὰ περιελθόντα κατα τὸ 9 ἄρθ. τοῦ νόμου εἰς τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν τοῦ δημοσίου ἐλαιόδενδρα, τῶν ὁποίων οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν συνεμορφώθησαν μὲ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου.

16. Ὅμοιοι πίνακες θέλουσι συνταχθῆ παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων περὶ τῶν παντὸς εἴδους πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν κτημάτων, ὡς καὶ περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, περὶ ὧν προβλέπει τὸ 15 ἄρθρον τοῦ νόμου.

Πρὸς εὐκολίαν δὲ ὑμῶν καὶ διὰ τὸ ὁμοιόμορφον θέλομεν ἐφοδιάσει διὰ τοῦ προσεχοῦς ταχυδρομείου τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους μὲ ἐντύπους πίνακας, καὶ ἀπαιτοῦμεν ὥστε νὰ ἦναι οὗτοι ἀκριβῶς συνταταγμένοι καὶ ἐντελῶς κατηρτισμένοι ἐν τῇ λήξει τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγουμένης τετραμήνου προθεσμίας καὶ μὰ ποβληθῶσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς.

Ἀντίγραφα τῶν πινάκων τούτων θὰ

λουσι κρατήσει οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι πρὸς χρῆσιν τῶν γραφείων των φροντίζοντες νὰ σχηματίσωσιν αὐτοὺς εἰς βιβλίον κατ' ὧς δεδεμένον, ὥστε νὰ ἦναι συγκεντρωμένον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου καὶ νὰ χρησιμεύῃ εἰς τὰς διαφόρους περὶ τῶν προκειμένων κτημάτων ἐργασίας εἰς τὸ μέλλον.

Ἐπὶ τέλους παρατηρεῖται πρὸς ὑμᾶς ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ νόμου οὐδεὶς τῶν ὀφειλετῶν ἀπαλλάττεται τῆς διοικητικῆς καταδιώξεως πρὶν ἢ συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου· ὀφείλουν οἱ ταμίαι νὰ ἐξακολουθῶσιν ἐνεργοῦντες τὰ νόμιμα καταναγκαστικὰ μέτρα καθ' ὅλων ἐν γένει τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων καὶ λοιπῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων περὶ ὧν προβλέπει ὁ νόμος· αἱ δὲ διοικητικαὶ ἀρχαὶ νὰ ἐνεργήσωσι δραστηρίως τὰς περὶ τῶν τοιούτων καταδιώξεων αἰτήσεις τῶν ταμιῶν κατὰ τὸ καθῆκόν των.

Ἰφοδιάσαντες ὑμᾶς, κύριοι, μὲ ὁδηγίας ὅσον ἔνεστι λεπτομερεῖς καὶ σαφεῖς καὶ μὲ στοιχεῖα ἱκανὰ νὰ δ ε κολύνωσι τὰς ἐργασίας σας, ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι θέλετε ἐνεργήσει μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς σαφεστέραν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου, διὰ ν' ἀποβῇ τελεσφόρον τὸ ὁποῖον ἐλήφθη μέτρον πρὸς ἀνακούφισιν μιᾶς τάξεως πολιτῶν καὶ τακτοποίησιν τῆς μετ' αὐτῶν δοσοληψίας τοῦ δημοσίου ὑπὸ ἀπογρώσας ἀσφαλείας καὶ ἐγγυήσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Νοεμβρ. 1853.

---

936. *Δ. Περὶ ὑπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον ἕ τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1847 ΣΠ. περὶ δημοτικῶν φόρων νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Α'. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς νὰ ἐπεκτείνῃ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1854 τὸν δημοτικὸν δασμὸν καὶ ἐφ' ὅλων ἐν γένει τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων εἰς αὐτὸν ἐμπορευμάτων.

Β'. Ὁ ὁρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς ἓν τέταρτον $\frac{1}{4}$ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων τούτων· ἡ δὲ ἐκ τούτου πρόσοδος θέλει χρησιμεύσει κυρίως εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς πόλεως Πειραιῶς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Δεκεμβρίου 1853.

---

937 Ν. Σ ΝΘ'. Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ γραφείου τῆς διερμηνείας εἰς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ γραφεῖον τῆς Διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας σύγκειται ἐκ τριῶν Διερμηνέων, τριῶν μαθητευομένων, ἑνὸς θυρωροῦ (Καπουτζλάνη) παρὰ τῇ Πόρτᾳ καὶ ἑνὸς Ὀθωμανοῦ κλητῆρος (Γιασακῆ).

2. Ὁ πρῶτος Διερμηνεὺς ἔχει βαθμὸν Ταξιαρχάρχου α. τάξεως καὶ μισθὸν κατὰ μῆνα ἐκ δρ. ὀκτακοσίων (800)· ἢ, ἂν ἦναι ἄγαμος, ἐκ δραχμ. ἑξακοσίων (600).

Ὁ δεύτερος, ἔχει βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως α. τάξεως καὶ μισθὸν ἐκ δραχ. τετρακοσίων πεντήκοντα (450).

Ὁ τρίτος ἔχει βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως β') τάξεως καὶ μισθὸν ἐκ δραχ. τριακοσίων (300).

Οἱ τρεῖς μαθητευόμενοι ἔχουσι βαθμὸν ἀκολούθου τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου καὶ μισθὸν μηνιαῖον ἐκ δραχ. διακοσίων (200).

Ὁ θυρωρὸς ἔχει μισθὸν μηνιαῖον ἐκ δρ. ὀγδοήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν τριάκοντα τριῶν (88, 33) καὶ ὁ κλητὴρ δραχ. πεντήκοντα).

3. Θέλει προσληφθῇ παρὰ τῇ ἐνθείσῃ Πρεσβείᾳ Καθηγητὴς τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητευομένων. Ὁ ἀνώτατος ὅρος τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ ἔσται κατὰ μῆνα ἐκ δραχ. ἑκατὸν.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

4. Ὁ θυρωρὸς καὶ ὁ κλητὴρ διορίζονται παρὰ τοῦ Πρέσβεως.

5. Ἀπαγορεύεται δι' ὅλους τούτους τοὺς ὑπαλλήλους πᾶσα ἔκτακτος ἀποδοχὴ ἐκ τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα τυχηρῶν· τὰ ἔξοδα τῆς πορείας αὐτῶν πληρώνονται ἀπὸ τὴν ἐπιχορήγησιν τοῦ ἐμπορικοῦ τῆς Πρεσβείας Γραφείου μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Πρέσβεως.

6. Οἱ μαθητευόμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ σπουδάζωσιν ἀνενδότως τὴν Ὀθωμανικὴν γλῶσσαν καὶ νομοθεσίαν. Οὐδεὶς διορίζεται τοῦ λοιποῦ εἰς θέσιν μαθητευομένου, ἐὰν δὲν ἔχῃ, τοὐλάχιστον, ἀπολυτήριον Γυμνασίου. Ὑποβάλλονται κατ' ἔτος εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ 1 Διερμηνέως, ἐκ τοῦ 2 καὶ τοῦ 3 καὶ ἑξ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς Τουρκικῆς, τὸν ὁποῖον ἤθελε προσδιορίσει ὁ Πρέσβ.ς. Ὅστις δ' ἐξ αὐτῶν ἀποδειχθῇ κατὰ τὰς ἐξετάσεις του, ὅτι δὲν προώδευσεν ἐπαισθητῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τὴν περὶ τὴν Ὀθωμανικὴν γλῶσσαν καὶ νομοθεσίαν ἐκπαίδευσίν του, ἀποβάλλεται τῆς θέσεως ταύτης.

7. Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἀθήνησι τῇ 11 Ἰουλίου 1855.

---

948. Δ. Περὶ τροποποιήσεως τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἐγκρίνομεν ὥστε ἡ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου ἀντὶ ἡμικυκλίου νὰ ἔχῃ τετράγωνον σχῆμα κατὰ τὸ συνημμένον καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν σχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Δεκεμ. 1853.

---

949 ΝΞΔ'. περὶ συστάσεως ταμείων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

ΜΕΡΟΣ Α'.

1. Ὁ περὶ ἐπαρχιακῶν ταμείων νόμος τῆς 9 Αὐγούστου 1845 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.

2. Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις.

Α'. τάξεως εἶναι τὰ ταμεῖα.

1. Ἠλείας. 2 Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης. 3 Κορινθίας. 4 Λακεδαίμονος. 5 Μαντινείας. 6 Ναυπλίας καὶ Ἄργους. 7 Πατρῶν. 8 Σύρου. 9 Φθιώτιδος.

Β'. τάξεως τὰ ταμεῖα.

1. Βονίτσης Ξηρομέρου καὶ Βάλτου. 2 Γόρτυνος. 3 Ἐπιδαύρου Λιμηρας. 4 Θηβῶν. 5 Καλαβρύτων. 6 Λεβαδείας. 7 Λοκρίδος. 8 Μεσολογγίου. 9 Παρνασσίδος. 10 Πωλίας. 11 Τριφυλίας. 12 Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου.

Γ'. τάξεως τὰ ταμεῖα.

1. Αἰγιαλείας, 2 Ἄνδρου, 3 Γυθείου, καὶ Οἰτύλου, 4 Δωρίδος, 5 Εὐρυτανίας, 6 Ἑρμήρας, 7 Καρυστίας, 8 Κέας, 9 Κυνουρίας, 10 Μεγαλοπόλεως, 11 Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης, 12 Μήλου, 13 Νάξου, 14 Ναυπακτίας, 15 Ὀλυμπίας, 16 Σκοπέλου, 17, Σπετσῶν, καὶ Ἐρμιονίδος, 18 Τήνου 19 Τριχωνίας, 20 Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας.

3. Τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον ἑδρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου, καὶ ἔχει πληροῖ συγχρόνως καὶ καθήκοντα ἐπαρχιακοῦ ταμείου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀττικῆς.

4. Αἱ ἕδραι τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων προσδιορίζονται διὰ Β. διατάγματος.

5. Εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα Πυλίας, Αἰγιαλίας, Ἄνδρου, Μεγαρίδος, Νάξου, Ναυπακτίας καὶ Σκοπέλου δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν.

6. Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον διευθύνεται ὑφ' ἑνὸς κεντρικοῦ ταμίου ἔχοντος βαθμὸν νομάρχου.

7. Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα διευθύνονται ἀπὸ ἐπαρχιακοὺς ταμίας.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι α. τάξεως ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου Β'. τάξεως.

Οἱ τῆς Β'. τάξεως ταμίαι ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως.

Οἱ τῆς γ'. τάξεως ταμίαι ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμ. δευτέρας τάξεως.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι, ὁποιουδήποτε καὶ ἂν ὦσι βαθμοῦ, ἔπονται τοῖς ἐπάρχοις.

8. Εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ὑπάρχουν προσέτι·

Εἷς ὑποταμίας μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου πρώτης τάξεως.

Δύο γραμματεῖς μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως.

Τρεῖς γραφεῖς μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως, καὶ δύο κλητῆρες

9. Εἰς τὰ ταμεῖα πρώτης τάξεως ὑπάρχουν εἷς γραμματεὺς καὶ δύο γραφεῖς. Εἰς τὰ τῆς δευτέρας τάξεως, εἷς γραμματεὺς καὶ εἷς γραφεὺς, καὶ εἰς τὰ ταμεῖα τρίτης τάξεως, εἷς γραμματεὺς μόνον.

10. Ὑπάρχουν προσέτι διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων φόρων εἰσπράκτορες:

Εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον 4. Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Αἰγιαλείας 2. Εἰς τὸ τῆς Ἄνδρου 3. Εἰς τὸ τῆς Βονίτσης κλπ. 3. Εἰς τὸ τῆς Γόρτυνος 4. Εἰς τὸ τῆς Δωρίδος 2. Εἰς τὸ τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς 2. Εἰς τὸ τῆς Εὐρυτανίας 2. Εἰς τὸ τῆς Ἠλείας 4. Εἰς τὸ τῶν Θηβῶν 3. Εἰς τὸ τῆς Θήρας 4. Εἰς τὸ τῶν Καλαβρύτων 4. Εἰς τὸ τῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης 4. Εἰς τὸ τῆς Καρυστίας 3 Εἰς τὸ τῆς Κέας 2. Εἰς τὸ τῆς Κορινθίας 4 Εἰς τὸ τῆς Κυνουρίας 4. Εἰς τὸ τῆς Λακεδαίμονος 4. Εἰς τὸ τῆς Λεβαδείας 3. Εἰς τὸ τῆς Λοκρίδος 3. Εἰς τὸ τῆς Μαντινείας 4. Εἰς τὸ τῆς Μεγαλοπόλεως 2. Εἰς τὸ τῆς Μεγαρίδος κλ. 3. Εἰς τὸ τοῦ Μεσολογγίου 2. Εἰς τὸ τῆς Μήλου 3. Εἰς τὸ τῆς Νάξου 4. Εἰς τὸ τῆς Ναυπακτίας 2. Εἰς τὸ τῆς Ναυπλίας καὶ Ἄργους 4. Εἰς τὸ τῆς Ὀλυμπίας 2. Εἰς τὸ τῆς Παρνασσίδος 3. Εἰς τὸ τῶν Πατρῶν 3. Εἰς τὸ τῆς Πυλίας 3. Εἰς τὸ τῆς Σκοπέλου 3. Εἰς τὸ τῶν Σπετσῶν καὶ Ἐρμιονίδος 3. Εἰς τὸ τῆς Σύρου 2. Εἰς τὸ τῆς Τήνου 3. Εἰς τὸ τῆς Τριφυλίας 4. Εἰς τὸ τῆς Τριχωνίας 2 Εἰς τὸ τῆς Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας 3. Εἰς τὸ τῆς Φθιώτιδος 3. Εἰς τὸ τῆς Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου 3. Τὸ ὅλον 125.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσπρακτόρων δύναται νὰ αὐξήσῃ καὶ νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας διὰ Β. Διατάγματος.

11. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον προσδιορίζει τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν εἰσπρακτόρων.

12. Οἱ γραφεῖς, εἰσπράκτορες καὶ κλητῆρες τῶν ταμείων διορίζονται καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Οἱ εἰσπράκτορες διορίζονται ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ταμιῶν.

Οἱ γραφεῖς ὑπηρετήσαντες συνεχῶς ἐπὶ δεκαετίαν δὲν παύονται εἰμὴ διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος.

Μέρος Β'.

13. Οἱ μισθοὶ τῶν ταμιῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως.

Ὁ κεντρικὸς ταμίας λαμβάνει κατὰ μῆνα δραχ. 400. Ὁ ὑποταμίας δραχ. 300. Οἱ ταμίαι Α'. τάξεως δραχ. 250. Οἱ ταμίαι Β'. τάξ. δραχ. 200. Οἱ ταμ. Γ'. τάξ. δραχ 160.

Οἱ γραμματεῖς οἱ γραφεῖς, καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ κεντρικοῦ ταμείου μισθοδοτοῦνται ὡς καὶ οἱ τῶν ὑπουργείων.

Οἱ γραμματεῖς τῶν ταμείων λαμβάνουν Τῶν τῆς Α'. τάξεως δραχ. 140. Τῶν τῆς Β'. τάξ. δραχ. 120· Τῶν τῆς Γ'. τάξ. δραχ. 100.

Οἱ γραφεῖς τῶν ταμείων. Τῶν τῆς Α'. τάξεως ἀνὰ δραχ 100 καὶ 80. Τῶν τῆς Β'. τάξ δραχ. 80 καὶ 60. Οἱ εἰσπράκτορες δραχ. 40.

Τὸ ἐνοίκιον τῶν ταμιακῶν καταστημάτων εἶναι εἰς τῶν βάρος ταμιῶν, μεχρισοῦ ἀνεγείρει βαθμηδὸν ἡ Κυβέρνησις τοιαῦτα δημόσια καταστήματα.

14. Οἱ ταμίαι λαμβάνουσι διὰ τὰ ἔξοδα τῶν γραφείων των σταθερὰν μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν χωρὶς νὰ ὑπάγωνται δι' αὐτὰ εἰς λογαδοσίαν·

Ὁ κεντρικὸς ταμίας δραχμὰς 70. Οἱ τῆς Α'. τάξεως ταμίαι δραχμὰς 30. Οἱ τῆς Β'. τάξεως ταμίαι δραχ. 25. Οἱ τῆς Γ'. τάξ. ταμίαι δραχ. 20.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Χορηγεῖται προσέτι εἰς τοὺς ταμίας καὶ εἰς τοὺς εἰσπράκτορας ποσοστὸν ἐφ' ὅλων τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων δημοσίων ἐσόδων, ἐξαιρουμένων· α'. Τῶν παραδιδομένων ἀπὸ τὰ εἰδικὰ ταμεῖα. β'. Τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως δημοσίων γεννημάτων καὶ τῆς σμύριδος· γ'. Τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων· δ'. Τῶν μερισμάτων τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης.

15. Τὸ ποσοστὸν προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς: Ἐν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἀμέσων φόρων ἀναγομένων. Ἐν καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν κλεισμένων χρήσεων ἀναγομένων καί, Ἓν καὶ ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὅλων τῶν εἰσπράξεων τῶν εἰς τὰ λοιπὰ κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναγομένων.

16. Τὰ γινόμενα ἔξοδα εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν ὑπὸ τῶν εἰσπρακτόρων εἰσπραττομένων χρημάτων, καὶ εἰς ἀποστολὰς ὑπαλλήλων τῶν ταμείων πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν πράξεων τῶν εἰσπρακτόρων, πληρώνονται ἐκ τοῦ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα χορηγουμένου εἰς τοὺς ταμίας καὶ εἰς εἰσπράκτορας ποσοστοῦ.

Τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσπρακτόρων εἶναι εἰς βάρος αὐτῶν.

17. Ἐκ τοῦ καθαροῦ ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἑκάστης ἐπαρχίας, τὸ ἓν πέμπτον λαμβάνει ὁ ταμίας, καὶ τὰ λοιπὰ τέσσαρα πέμπτα διανέμονται ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς εἰσπράκτορας τοῦ ἁρμοδίου ταμείου.

18. Οἱ ταμίαι, οἵτινες ἐκπληροῦν καὶ χρέη τελωνιακῶν ἀρχῶν, λαμβάνουσι τὰς διὰ τὰς ἀρχὰς ταύτας προσδιωρισμένας ἐπιχορηγήσεις.

19. Οἱ ἀπολυόμενοι τῆς ὑπηρεσίας καὶ οἱ μετατιθέμενοι εἰς ἄλλην θέσιν ταμίαι, ὀφείλουν ἄνευ ἀναβολῆς νὰ παραδίδωσιν εἰς τοὺς διαδόχους των αὐτοπροσώπως καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει διοικητικῆς, τῆς δημοτικῆς τοῦ τόπου ἀρχῆς, τὰ ἐν τοῖς ταμείοις αὐτῶν χρήματα τὰ ἀμεσφαλισμένα χρηματικὰ ἐντάλματα τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν συγχωρηθέντων προπληρωμῶν, τῶν ἔνσημων χάρτων, τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ἐπὶ πιστώσει λαβόντων ἔνσημων χάρτων, ὅλους τοὺς χρηματικοὺς τίτλους τοῦ δημοσίου, καὶ ἅπαντα τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τοῦ ταμείου. Ὀφείλουν προσέτι νὰ θεωρήσωσι τοὺς μετὰ τῶν εἰσπρακτόρων λογαριασμούς των, καὶ νὰ παραδώσωσιν αὐτοὺς καθαρισμένους εἰς τοὺς διαδόχους των.

Περὶ τῆς παραδόσεως ταύτης συντάσσονται τριπλᾶ πρωτόκολλα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἐξ ὧν τὸ ἓν στέλλεται παρὰ τῆς παραδόσης κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ταμείου δικαστικῆς ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ὁ δὲ κρατεῖ ὁ παραλαβών, καὶ τὸ ἕτερον ὁ παραδοθεὶς ταμίας.

20. Ἐὰν ὁ ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας ἢ μετατεθεὶς ταμίας ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλῃ ἀδικαιολογήτως τὴν παράδοσιν τοῦ ταμείου, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50 — 300 δραχμῶν ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ· ἐνεργεῖται δὲ ἡ παράδοσις τοῦ ταμείου κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

21. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ ταμίου ἢ ἄλλου κωλύματος, ἐμποδίζοντος αὐτὸν νὰ παραδώσῃ αὐτοπροσώπως τὸ ταμεῖον, ἡ διοικητικὴ ἀρχή, ἢ ἐν ἐλλείψει διοικητικῆς, ἡ δημοτικὴ καὶ ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου σφραγίζουσι τὸ κατάστημα τοῦ ταμείου, λαμβάνουσι τὰ κατάλληλα πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτοῦ μέτρα, καὶ ἀναφέρουσιν ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

22. Εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προβλεπομένην περίπτωσιν αἱ ἐνεργήσασαι τὴν σφράγισιν τοῦ καταστήματος ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ἀποσφράγισιν τοῦ καταστήματος καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ ταμείου πρὸς τὸν νέον ταμίαν, ἢ τὸν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ διορισθέντα προσωρινὸν διαχειριστὴν τοῦ ταμείου, καὶ νὰ ὑπον-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἤθέλωσιν εἰς τὰ περὶ παραδόσεως πρωτόκολλα.

23. Ὁ διάδοχος ταμίας, ὅστις ἤθελε παραλάβει τὸ ταμεῖον ἐναντίον τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁρζομένων καθίσταται ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ προκατόχου του ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ δημοσίου διὰ πᾶσαν ἐκ τῆς πράξεως ταύτης προκύψασαν εἰς αὐτὸ ζημιαν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

24. Οἱ ταμίαι δίδουσιν ἐγγύησιν εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, εἴτε εἰς ἀκίνητα κτήματα κατὰ τὰ ὡρισμένα ἐν τῷ νόμῳ τῆς 24 Αὐγούστου 1836.

25. Ἡ εἰς χρήματα ἢ μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπέζης ἐγγύησις προσδιορίζεται ὡς ἑρεξῆς.

Τοῦ μ ν κεντρικοῦ ταμίου εἰς δραχμὰς 10,000. Τοῦ ταμίου Α'. τάξεως 8,000. Τοῦ ταμίου Β'. τάξεως 6,000. Τοῦ ταμίου Γ'. τάξεως 4,000.

Ἡ εἰς ἀκίνητα κτήματα ἐγγύησ ς εἶναι διπλῆ ἀξίας τῆς ἀνωτέρω προσδιορισθείσης εἰς χρήματα ἢ μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπέζης.

Οἱ εἰσπράκτορες δίδουσιν ἐγγύησιν δραχ. 10 0 εἰς ἀκίνητα κτήματα.

26. Ἡ ἐγγύησις δύναται νὰ ἦναι ἐν μέρει εἰς χρήματα ἢ μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, καὶ ἐν μέρει εἰς ἀκίνητα κτήματα κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναλογίαν, πάντοτε ὅμως ἀπαιτεῖται μέρος αὐτῆς νὰ καταβάλληται εἰς χρήματα ἢ μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπέζης.

Τὸ μέρος τοῦτο προσδιορίζεται.

Διὰ τὸν κεντρικὸν ταμίαν εἰς δραχμὰς 2,000. Διὰ τὸν ταμίαν Α'. τάξεως 1,000. Διὰ τὸν ταμίαν Β'. τάξεως 700 Διὰ τὸν ταμίαν Γ'. τάξως 500.

27. Ὁ κεντρικος ταμίας καὶ ὁ ὑποταμίας ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ναμάρχου ἢ ἐπάρχου.

Οἱ λοιποὶ τῶν ταμείων ὑπάλληλοι ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν ταμίου.

28. Ἅπασαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ὀκτωμβρίου 1853.

---

950. Δ. Περὶ προσθήκης τοῦ § 3 τοῦ ἄρθρ. 20 τοῦ Νόμου ΣΜΒ'. ὅστις παρελείφθη.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἀπὸ τὸν κυρωθέντα παρ' Ἡμῶν τὴν 5 Σεπτεμβρίου τ. ε. περὶ φορολογίας τῶν ζώων διὰ τὸ 1854 Νόμον παρελείφθη κατὰ γραφικὸν λάθος ὅ ἀποτελῶν ἀναπόσπαστον μέρος αὐτοῦ 3 § τοῦ ἄρθρου 20.

Ἐπιφορτίζομεν τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸν ῥητὸν παράγραφον ἔχοντα οὕτω.

« Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ « ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ΝΒ'. ἐπι- « τροπῆς ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ « ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, τὸ « ὁποῖον ἀποφασίζει ὁριστικῶς. »

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Δεκεμβρ. 1853.

---

951. Ν. ΣΞΒ'. περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ὁ προξενικὸς κλάδος διαιρεῖται εἰς τρεῖς τάξεις· εἰς τὴν πρώτην συμπεριλαμβάνονται τὰ Γενικὰ Προξενεῖα, εἰς τὴν δευτεραν τὰ Προξενεῖα καὶ εἰς τὴν τρίτην τὰ Ὑποπροξενεῖα.

2. Ἑκάστου Γενικοῦ Προξενείου προΐστανται εἷς Γενικὸς Πρόξενος. Ἡ διεύθυνσις δ' ἑνὸς Γενικοῦ Προξενείου δύναται νὰ ἀνατεθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς ὑπάλληλον ἔχοντα βαθμὸν Προξένου.

Ἑκάστου Προξενείου προΐσταται εἷς Πρόξενος· δύναται δὲ ἡ διεύθυνσις τοῦ Προξενείου ν' ἀνατεθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς ὑπάλληλον ἔχοντα βαθμὸν Ὑποπροξένου.

Ἑκάστου Ὑποπροξενείου προΐσταται εἷς Ὑποπρόξενος.

3. Εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκάστου Γενικοῦ Προξενείου, Προξενείου καὶ Ὑποπροξενείου διορίζονται Προξενικοὶ Πράκτορες,

ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν ἐπιμελητηρίων, καθόσον ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει.

4. Εἰς ἕκαστον Γενικὸν Προξενεῖον, Προξενεῖον, καὶ Ὑποπροξενεῖον δύναται νὰ διορισθῇ εἷς Γραμματεὺς μὲ τὸν τίτλον « Γραμματεὺς Γενικοῦ Προξενείου, Προξενείου ἢ Ὑποπροξενείου.

5. Τοὺς ἀπόντας ἢ ὁπωσδήποτε κωλυομένους Γενικοὺς Προξένους ἢ Προξένους ἀναπληροῦσιν οἱ ἀρμόδιοι γραμματεῖς.

Ἀπόντος δὲ ἢ ὁπωσδήποτε κωλυομένου τοῦ Ὑποπροξένου, εἰς μὲν τὰ μέρη τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους εἴτε καλεῖται εἰς τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑποπροξενείου, κατὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ὁ πλησιέστερος τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ αὐτοῦ Ὑποπροξενείου Προξενικῶν πρακτόρων, εἴτε διορίζεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ὁ προσωρινὸς ἀναπληρωτὴς τοῦ ἀπόντος Ὑποπροξένου· εἰς δὲ τὰ λοιπὰ κράτη ἡ προσωρινὴ διεύθυνσις τοῦ Ὑποπροξενείου ἀνατίθεται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν ἰδίαν του εὐθύνην εἰς τινα τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ του ἑλλήνων ἢ ἀλλοδαπῶν ἐμπόρων ἢ ἄλλων εὐϋποληπτων ἀτόμων, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ εἰδοποιῶνται ἀμέσως περὶ τούτου τό τε ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείων καὶ αἱ ἀρμόδιοι ἐπιτόπιοι ἀρχαί. ὅπου δ' ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ὑπηγόρευσε τὸν διορισμὸν Γραμματέως, οὗτος ἀναπληροῖ τὸν Ὑποπρόξενον.

Οἱ ἀνωτέρω ὅροι ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ Γενικὰ Προξενεῖα καὶ Προξενεῖα, ὁσάκις δὲν ἤθελον ὑπάρχει παρ' αὐτοῖς Γραμματεῖς διωρισμένοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλυομένου τοῦ Προξένου Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, ἡ προσωρινὴ τοῦ Γραφείου τούτου διεύθυνσις ἀνατίθεται παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πρεσβείας, ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, εἴτε εἰς ἕνα τῶν ἐν τῷ γραφείῳ Γραμματέων ἀ. τάξεως, εἴτε εἰς ἕτερόν τινα ὑπάλληλον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπόντος δὲ ἐν ἀδείᾳ παντὸς ἀρχηγοῦ προξενικῆς ὑπηρεσίας, ἡ χρεωνούσης τὴν θέσεως, ἐπιχορηγεῖται εἰς τὸν ἀναπληρωτήν του αὐτὸν τὸ τέταρτον τῶν ἀποδοχῶν του.

6. Ἅπαντες ἐν γένει οἱ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος προξενικοὶ ὑπάλληλοι πρέπει ἀφεύκτως νὰ ἦναι πολῖται Ἕλληνες, ἐξαιρουμένων τῶν διερμηνέων καὶ κλητήρων, οἵτινες δύνανται νὰ ληφθῶσι καὶ ἐξ ἀλλοδαπῶν ὁμογενῶν, ἂν δὲν ὑπάρχωσι πολῖται Ἕλληνες ἱκανοὶ νὰ δεχθῶσι τοιαύτας θέσεις.

Ἐπίσης πολῖται Ἕλληνες πρέπει νὰ ἦναι καὶ οἱ λοιποὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι οἱ διοριζόμενοι εἰς θέσεις ἐμμίσθους ἢ ἐχούσας ἐπιχορήγησιν· εἰς τὰς προξενικὰς δ' ἐκείνας θέσεις, τὰς μὴ ἐχούσας μηδὲ μισθὸν μηδ' ἐπιχορήγησιν δύνανται νὰ διορίζωνται καὶ ἐκ τῶν μὴ ὁμογενῶν, ἀλλ' ὅταν δὲν ὑπάρχωσι πολῖται Ἕλληνες ἢ ἄλλοι ὁμογενεῖς κατάλληλοι καὶ θέλοντες ν' ἀναδεχθῶσιν ἄμισθον προξενικὴν ὑπηρεσίαν.

Οἱ Γραμματεῖς ὅμως ἐν γένει τῶν Γενικῶν Προξενείων, Προξενείων ἢ Ὑποπροξενείων πρέπει νὰ ἦναι πολῖται Ἕλληνες καὶ νὰ ἔχωσι τὸ 25 τῆς ἡλικίας των ἔτος συμπεπληρωμένον.

Εἰδικὸς νόμος θέλει ὁρίσει ἐν γένει τὰ προσόντα τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

7. Κατὰ τὸ Ῥωσσικὸν κράτος προσδιορίζονται· Ἓν γενικὸν προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πετρούπολιν. Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μόσχαν. Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ὀδησσόν Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰσμαήλιον. Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταϊγανρόκ. Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κέρτζιον. Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βερδιάνσκαν. Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥεδοῦτ Καλὲ τῆς Τιγλίδος τῶν Καυκασίων.

8. Κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος. Ἓν

Κωνσταντινουπόλει Πρεσβεία θεωρεῖται καὶ ὡς Γενικὸν Προξενεῖον, ἐνεργοῦσα τὰ τοιαῦτα καθήκοντα διὰ τοῦ ἐμπορικοῦ αὐτῆς Γραφείου. Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦτο προσδιορίζονται εἰς Διευθυντὴς μὲ βαθμὸν Προξένου. Τέσσαρες Γραμματεῖς ά. τάξεως. Δύο Γραμματεῖς β'. τάξεως. Τρεῖς Γραφεῖς ά. καὶ β'. τάξεως. Εἷς Διερμηνάρχης. Εἷς Δεσμοφύλαξ. Δύο Κλητῆρες. Δύο Γιασακτσίδες. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Αἶνον· Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀδριανούπολιν. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βάρναν. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τραπεζοῦντα. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Προῦσαν. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἑλλήσποντον. Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Χίον.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει ἕνα Διερμηνέα β'. τάξεως καὶ ἕνα Γιασακτσῆν. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μιτυλήνην. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κυδωνίας. Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σμύρνην.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιοριζομένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι καὶ τοὺς ἀκολούθους ὑπαλλήλους· Ἕνα Διερμηνέα ά. τάξεως. Ἕνα Διερμηνέα β'. τάξεως. Ἕνα Γραφέα ά. τάξεως. Ἕνα Διμενάρχην. Δύο Γιασακτσῆδας. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥόδον. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κύπρον. Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σάμον. Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Χανιὰ τῆς Κρήτης.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει ἕνα Διερμηνέα ά. ἢ β'. τάξεως καὶ ἕνα Γιασακτσῆν. Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἡράκλειον τῆς Κρήτης. Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βηρυτὸν τῆς Συρίας.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει ἕνα Διερμηνέα ά. ἢ β'. τάξεως καὶ ἕνα Γιασακτσῆν. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τρίπολιν τῆς Συρίας. Ἐν Προξενεῖον ἐν Παλαιστίνῃ ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰόππην τῆς Συρίας. Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι·

Ἕνα Διερμηνέα ά. ἢ β'. τάξεως καὶ ἕνα Γιασακτσῆν. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κασσάνδραν. Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λάρισσαν.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι ἕνα Διερμηνέα ά ἢ β'. τάξεως καὶ ἕνα Γιασακτσῆν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σέρρας. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βῶλον. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰωάννινα.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι ἕνα Διερμηνέα ά. ἢ β'. τάξιως καὶ ἕνα Γιασακτσῆν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πρέβεζαν. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἄρταν. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Αὐλῶνα. Ἐν Ὑποξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μπιτώλια τῆς Μακεδονίας.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει ἕνα Διερμηνέα ά. ἢ β'. τάξεως καὶ ἕνα γιασακτσῆν.

Κατὰ τὴν Ἡγεμονίαν Σερβίας.

Ἐν γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βελιγράδιον.

Κατὰ τὴν Ἡγεμονίαν Βλαχίας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν

του εἰς Βουκουρέστιον.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βραΐλαν.

Κατὰ τὴν Ἡγεμονίαν Μολδαυΐας.

Ἐν γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἴάσιον.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γαλάζιον.

Κατὰ τὴν Αἴγυπτον.

Ἐν γενικὸν προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κάϊρον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιορισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι ἕνα Διερμηνέα ά. τάξεως, ἕνα Διερμηνέα β'. τάξεως. Ἕνα Γραφέα. Ἕνα Λιμενάρχαν. Δύω Γιασακτσίδας. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Δαμιάτιον.

9. Κατὰ τὸ Ἰονικὸν Κράτος.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κέρκυραν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ζάκυνθον.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κεφαλληνίαν.

10. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῶν 2 Σικελιῶν.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νεάπολιν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βρινδίσιον (Brindisi).

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μεσσήνην τῆς Σικελίας.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πάνορμον τῆς Σικελίας.

11. Κατὰ τὸ παπικὸν Κράτος.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥώμην.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀγκῶνα.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σιβιταβέκιαν.

12. Κατὰ τὰς Ἐπικρατείας τοῦ Μεγάλου Δουκάτου Τοσκάνης καὶ Λούκας.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Φλωρεντίαν.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λιβόρνον.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πορτοφεράϊον.

13. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Σαρδηνίας.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τουρῖνον.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γένουαν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κάλλιαρι.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νίσσην.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βαρινγνάνον.

14. Κατὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν ἐν Ἀφρικῇ κείμενα μέρη.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Παρισίους.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μασσαλίαν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τουλώνην.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀλγέριον.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ὠράνην.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βορδώ.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λυόν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βαγιόνην.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σέτταν.

15. Κατὰ τὰ ἐν τῇ Ἀφρικῇ μέρη τῆς Βαρβαρίας.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τύνιδα.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταγγέρην τοῦ Μαρόκου.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τρίπολιν.

16. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἱσπανίας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαδρίτην.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς

Κάδιξ.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βρυξελλώνην.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαχώνην τῶν Βαλλεαρίδων νήσων.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μάλαγα.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βαλένσαν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀργεσίλας. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταραγῶνα· Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαγιόρκαν.

17. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Πορτογαλλίας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λισαβῶνα. Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαδέραν.

18. Κατὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βρυξέλλας. Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀνβέρσαν·

19. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῶν κάτω Χωρῶν.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς la Haye. Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀμστελόδαμον. Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥότερδαμ.

20. Κατὰ τὸ Αὐστριακὸν Κράτος.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βιέννην. Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σεβέννικον, Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τεργέστην Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥαγούζαν ἢ εἰς τὸ στόμιον τοῦ Κατάρου (Boche di Cataro). Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βενετίαν.

21 Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Σαξωνίας.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λειψίαν.

22. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Βαυαρίας

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μόναχον.

23 Κατὰ τὸ μεγάλον Δουκάτον τοῦ Ἔσσεν. Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαγουντίαν (Mayence).

24. Κατὰ τὰς Ἀνσεατικὰς Πόλεις.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀμβοῦργον. Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λυβέκην. Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βρέμην.

25. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Στοκχόλμην. Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γατεμβούργ. Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Χριστιάνιαν τῆς Νορβηγίας. Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βέργεν.

26. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Δανίας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κοπεγχάγην. Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἐλσενόρ.

27. Κατὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Ἀννοβέρου.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀννόβερον.

28. Κατὰ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τὰ ὑπ' αὐτὸ κείμενα μέρη.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λονδῖνον. Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Φαλμούθιον. Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πλυμούθιον. Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νιού-κάστελ. Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Δουβλῖνον. Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λιβερπούλ. Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μελίτην. Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γιβραλτάρ. Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Καλκούταν τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βελφάστην. Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βομβάην.

29. Κατὰ τὰς Ἡνωμένας πολιτείας τῆς Ἀρκτώας Ἀμερικῆς. Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νεοῦόρκον. Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βοστόν. Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς νέαν Ὀρλεανίαν.

30. Κατὰ τὸ Κράτος τῆς Βραζιλίας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πειραιώς

του εἰς Γιογιανέϊρα.

34. Κατὰ τὴν Περσίαν.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταυρίδα.

32. Κατὰ τὸ Κράτος τῆς Κίνας.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Καντών.

33. Τὰ μέρη τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστου τῶν γενικῶν Προξενείων, Προξενείων καὶ Ὑποπροξενείων θέλουν προσδιορισθῆ καὶ κανονισθῆ διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

34. Τὰ ἀνωτέρω γενικὰ Προξενεῖα καὶ Ὑποπροξενεῖα τίθενται ὑπὸ τρεῖς διαφόρους κατηγορίας.

Τὰ τῆς πρώτης κατηγορίας διατηροῦνται ἐντελῶς δι' ἐξόδων τῆς Κυβερνήσεως, συναζομένων τῶν εἰσοδημάτων, αὐτῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Τὰ τῆς δευτέρας ἐκτὸς τῶν προξενικῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα, θέλουν συνάζεσθαι πρὸς ὄφελος τῶν διευθυνόντων αὐτὰ θέλουσιν ἔχει χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ τῆς τρίτης τάξεως δὲν θέλουν οὐδεμίαν χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν λαμβάνει παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ θέλουν συνάζεσθαι τὰ προξενικὰ εἰσοδήματα πρὸς ὄφελος τῶν διευθυνόντων αὐτά.

35. Οἱ διευθύναντες τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ κατηγορίᾳ γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα καὶ Ὑποπροξενεῖα θέλουν ἔχει εἰς βάρος των ὅλας τὰς ἐκ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας προσγινομένας δαπάνας.

36. Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπάγονται·

Τὸ Ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

Τὸ ἐν Βελιγραδίῳ Γενικὸν Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Κερκύρᾳ Γενικὸν Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Βηρυττῷ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Σμύρνῃ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Λαρίσσῃ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Κρήτῃ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Τεργέστῃ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Μελίτῃ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Χίῳ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Γαλατσίῳ Ὑποπροξενεῖον

Τὸ ἐν Βραΐλᾳ Ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ζακύνθῳ Ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἑλληνσπάντῳ Ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Βόλῳ Ὑποπροξενεῖον.

Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ὑπάγονται.

Τὸ ἐν Σάμῳ Προξενενεῖον.

Τὸ ἐν Παλαιστίνῃ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Βενετίᾳ Ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἰόππῃ Ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἀνδριανουπόλει Ὑποπροξενεῖον·

Τὸ ἐν Μιτυλήνῃ Ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἡρακλείῳ Ὑποπροξενεῖον. Τὸ ἐν Αἴνῳ Ὑποπροξενεῖον. Τὸ ἐν Σέρραις Ὑποπροξενεῖον. Τὸ ἐν Πρεβέζῃ Ὑποπροξενεῖον. Τὸ ἐν Ἰσμαηλίῳ Ὑποπροξενεῖον. Τὸ ἐν Γάδῳ Ὑποπροξενεῖον. Τὸ ἐν Κυδωνίαις Ὑποπροξενεῖον. Τὸ ἐν Τριπόλει τῆς Συρίας Ὑποπροξενεῖον. Τὸ ἐν Τραπεζοῦντι Ὑποπροξενεῖον. Τὸ ἐν Προύσσῃ Ὑποπροξενεῖον. Τὸ ἐν Ἄρτῃ Ὑποπροξενεῖον. Τὸ ἐν Λύλλωνι Ὑποπροξενεῖον. Τὸ ἐν Κασσάνδρᾳ Ὑποπροξενεῖον. Τὸ ἐν Κύπρῳ Ὑποπροξενεῖον. Τὸ ἐν Καΐρῳ Γενικὸν Προξενεῖον.

Ἅπαντα τὰ λοιπὰ τὰ μὴ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὰς δύο ἀνωτέρω κατηγορίας ὑπάγονται εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν.

37. Ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις προξενικῶν ἀρχῶν, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ συστήσῃ Γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα, Ὑποπροξενεῖα, ὅπου ἤθελε θεωρήσει τοῦτο καταλληλον, διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας.

Τὰ οὕτω συσταινόμενα Γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα καὶ Ὑποπροξενεῖα, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι μισθὸν, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο ἐπιτραπῇ διὰ νόμου.

38. Οἱ μισθοὶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ κατηγορίᾳ Γενικῶν Προξενείων, Προξενείων καὶ Ὑποπροξενείων προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως.

Διὰ τὸ Ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

Ὁ Πρόξενος Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα δραχ. 750,
Οἱ Γραμματεῖς ἀ. τάξ ἀνὰ δρ. 300,
Οἱ Γραμματεῖς Β'. τάξ ἀνὰ δρ. 200,
Οἱ Γραφεῖς ἀ. τάξ. ἀνὰ δραχμὰς 150
Οἱ Γραφεῖς Β'. τάξ. ἀνὰ δραχ. 130
Ὁ Λιμενάρχης ἀνὰ δραχμὰς 100
Ὁ Δεσμοφύλαξ ἀνὰ δραχμὰς 50
Οἱ Κλητῆρες ἀνὰ δραχμὰς 40
Οἱ Γιασακτσίδες ἀνὰ δραχμὰς 60

Εἰς τὸν ἐκπληροῦντα χρέη Ταμίου Γραμματέα θέλει δίδεσθαι προσέτι κατὰ μῆνα ἐπιμίσθιον ἐκ δραχμῶν 25.

Διὰ τὸ ἐν Βελιγραδίῳ Προξενεῖον.

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος δραχμὰς 600
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Γεν. Προξ. δρ. 240

Διὰ τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Προξενεῖον.

Ὁ Πρόξενος δραχμὰς 800
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξεν. δρ. 300
Ὁ Διερμηνεὺς τῆς ἀ. τάξεως δρ. 160
Ὁ Διερμηνεὺς τῆς Β'. τάξ. δρ. 120
Ὁ Γραφεὺς δραχ. 100
Ὁ Λιμενάρχης δραχ. 50
Οἱ Γισακτσί ες ἀνὰ δραχμὰς 30

Διὰ τὸ ἐν Σμύρνῃ Προξενεῖον.

Ὁ Πρόξενος δραχμὰς 850
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξεν. δρ. 300
Ὁ Διερμηνεὺς τῆς ἀ. τάξ. δρ. 160
Ὁ Διερμηνεὺς τῆς Β. τάξ. δρ. 120
Ὁ Γραφεὺς δραχμὰς 100
Ὁ Λιμενάρχης δραχ. 70
Οἱ Γιασακτσίδες δραχ. 30

Διὰ τὸ ἐν Χίῳ Προξενεῖον.

Ὁ Πρόξενος δραχ. 350
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξεν. δρ. 150
Ὁ Διερμηνεὺς δραχ. 120
Ὁ Γιασακτσῆς δραχ. 30

Διὰ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξενεῖον.

Ὁ Πρόξενος δραχ. 600
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξεν. δρ. 200
Ὁ Διερμηνεὺς ἀ. τάξεως δραχ. 160
Ὁ Διερμηνεὺς Β'. τάξεως δραχ. 120
Ὁ Γιασακτσῆς δραχ. 30

Διὰ τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Προξενεῖον.

Ὁ Πρόξενος δραχ. 600
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ προξ. δρ. 200
Ὁ Διερμηνεὺς ἀ. τάξεως » 160
Ὁ Διερμηνεὺς Β'. τάξεως » 120
Ὁ Γιασακτσῆς » 30

Διὰ τὸ ἐν Λαρίσσῃ Προξενεῖον.

Ὁ Πρόξενος δρ. 500
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ προξενείου » 160
Ὁ Διερμηνεὺς ἀ. τάξεως » 160
Ὁ Διερμηνεὺς Β'. » » 120
Ὁ Γιασακτσῆς τοῦ Προξενείου » 30

Διὰ τὸ ἐν Κρήτῃ Προξενεῖον.

Ὁ Πρόξενος δρ. 500
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου δρ. 160
Ὁ Διερμηνεὺς ἀ. τάξεως » 160
Ὁ Διερμηνεὺς Β'. » » 120
Ὁ Γιασακτσῆς » 25

Διὰ τὸ ἐν Κερκύρᾳ Γενικὸν Προξενεῖον.

Ὁ Γενικὸς πρόξενος δρ. 500
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ προξενείου » 200

Διὰ τὸ ἐν Μπιτωλίοις Προξενεῖον.

Ὁ πρόξενος δρ. 500
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου » 160
Ὁ Διερμηνεὺς ἀ. τάξεως » 160
Ὁ Διερμηνεὺς Β. » » 120
Ὁ Γιασακτσῆς » 30

Διὰ τὸ ἐν Βηρυττῷ Προξενεῖον.

Ὁ Πρόξενος δρ. 500
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου » 160
Ὁ Διερμηνεὺς ἀ. τάξεως » 160
Ὁ Διερμηνεὺς Β'. » » 120
Ὁ Γιασακτσῆς » 30

Διὰ τὸ ἐν Μελίτῃ Προξενεῖον.

Ὁ Πρόξενος δρ. 500
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου » 160

Διὰ τὸ ἐν Τεργέστῃ Προξενεῖον.

Ὁ πρόξενος δρ. 500
Ὁ Γραμματεὺς » 200

Διὰ τὸ ἐν Γαλατσίῳ Προξενεῖον

Ὁ Ὑποπρόξενος δραχ 400

Διὰ τὸ ἐν Βραΐλᾳ Ὑποπροξενεῖον.

Ὁ Ὑποπρόξενος δρ. 400

Διὰ τὸ ἐν Βώλῳ Ὑποπροξενεῖον.

Ὁ Ὑποπρόξενος δρ. 350

Διὰ τὸ ἐν Ζακύνθῳ Ὑποπροξενεῖον.

Ὁ ὑποπρόξενος δρ. 350

Διὰ τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Ὑποπροξενεῖον.

Ὁ ὑποπρόξενος δρ. 350

39. Εἰς ἑκάστην τῶν εἰρημένων προξενικῶν ἀρχῶν θέλει χορηγεῖσθαι κατὰ λο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γοδοσίαν ἐτησίως διὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ ἀνάλογος χρηματικὴ ποσότης, ἥτις θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν, μεταβαλλομένη κατ' ἔτος ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

40. Ἡ τῶν προξενείων τῆς Ε. κατηγορίας ἐπιχορήγησις θέλει προσδιορίζεσθαι κατ' ἔτος ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ, μεταβαλλομένη ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

41. Ὁ Γενικὸς Πρόξενος ἔχει βαθμὸν Τμηματάρχου ἀ. τάξεως.

Ὁ Πρόξενος βαθμὸν Τμηματάρχου Β'. τάξεως. Ὁ ὑποπρόξενος βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως ἀ. τάξεως. Ὁ Γραμματεὺς Γενικοῦ Προξενείου καὶ ὁ ἀ. τάξεως γραμματεὺς τοῦ ἐμπορικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως ἀ. τάξεως. Οἱ Διερμηνεῖς ἐν γένει τῶν Προξενείων ἔχουσι βαθμὸν ὑποπροξένου.

42. Δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐπίτιμος βαθμὸς Προξένου εἰς Ὑποπρόξενον, καὶ ἐπίτιμος βαθμὸς Ὑποπροξένου εἰς Γραμματέα Γενικοῦ Προξενείου ἢ Προξενείου, ἢ Πράκτορα, μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν, ἂν ἤθελε διακριθῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο.

43. Οἱ Προξενικοὶ Πράκτορες διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, μετὰ προηγουμένην πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου.

Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου διορίζονται ἐπίσης καὶ οἱ Γραφεῖς τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ τῶν Προξενείων.

Οἱ κλητῆρες, Γιασακτσίδες καὶ Θυρωροὶ διορίζονται παρὰ τῆς Πρεσβείας ἢ τῶν ἁρμοδίων Προξένων.

44. Ἡ δικαστικὴ ἁρμοδιότης καὶ τὰ συμβολαιογραφικὰ καὶ ληξιαρχικὰ καθήκοντα τῶν Γενικῶν Προξένων, Προξένων, Ὑποπροξένων καὶ προξενικῶν Πρακτόρων, καθὼς καὶ τὰ τῆς προξενικῆς διατιμήσεως θέλουσι κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων νόμων· ἡ δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ ἁρμοδιότης, ὡς καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν, ἐν γένει, θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τῶν ῥηθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων θέλουσιν ἰσχύει τὰ μέχρι τοῦδε διὰ νόμων, Βασιλικῶν διαταγμάτων καὶ ὁδηγιῶν κανονισμένα.

45. Πᾶσα παράβασις, παρεκτροπὴ ἢ ἀμέλεια παντὸς προξενικοῦ ὑπαλλήλου, οἱουδήποτε βαθμοῦ καὶ τάξεως περὶ τὸν ἐκπλήρωσιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων τιμωρεῖται διὰ πειθαρχικῶν ποινῶν, οἷον ἐπιπλήξεως, προστίμων ἀπὸ 10 ἕως 200 δραχμῶν καὶ προσωρινῶν παύσεων ἀπὸ ἑνὸς μέχρι ἓξ μηνῶν ἐπιβαλλομένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου· ἂν δὲ ἡ παράβασις παρουσιάζῃ χαρακτῆρα σοβαρώτερον, τὸ εἰρημένον ὑπουργεῖον θέλει προσκαλεῖ τὴν ὁριστικὴν τοῦ πταισθάτου παῦσιν, ἢ χρείας συχρούσης τὴν δικαστ. αὐτοῦ καταδίωξιν.

46. Οἱ ὁρισμοὶ τῶν μέχρι τοῦδε περὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας ἐκδεδομένων Βασιλικῶν διαταγμάτων καὶ ὁδηγιῶν, ὅσοι ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον, καταργοῦνται.

47. Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1853.

Ν. Δ. Περὶ διορισμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Καταστήματος.

ΟΘ ΙΝ κλπ.

Οἱ Κύριοι Μιχαὴλ Τζώρας, Νικόλαος Χάρπας καὶ Κάρολος Νάζος, διορίζονται μέλη τακτικὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Καταστήματος, διὰ τὴν περίοδον τὴν ἀπὸ ἀ. Ἰανουαρίου 1854 ἀρξομένην· ἀναπληρωτικὰ δὲ μέλη, διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον, διορίζονται οἱ Κύριοι Λεονάρδος Καλαμίτζης καὶ Μιχαὴλ Παξιμάδης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Δεκεμβρίου 1853.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ περιεχομένων Νόμων Β. διαταγμάτων κλπ.

Σημείωσις. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἐμφαίνει τὴν σελίδα, ὁ δὲ δεύτερος τὸν ἀριθμὸν τοῦ Νόμου, Διατάγματος κλπ. (α)

1840

Νοεμ.
23 Περὶ συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ Πρωσσίας σελ. 2 — ἀρ. 2

Ἰαν.
8 » — ἀνακλήσεως τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν συγγενῶν τῶν λῃστῶν διατάγματος 1-1

Φεβρ.
7 Περὶ παρατάσεως καὶ τροπολογίας τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων νόμου 9-3
22 » — ἀποδοχῆς τῶν Ἀμερικανικ. ταλλήρων εἰς τὰ ταμεῖα 11-5
24 » ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ τοῦ 1838 διατάγματος περὶ δημοτικῶν φόρων 11-7

Μαρ.
9 Περὶ ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν διὰ τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου 10-4
10 » — δημαιρεσιῶν 11-6
18 » — μεταβάσεως τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δήμου Ἐχίνου ἀπὸ τὸ Εἰρην. Ξηροχωρίου εἰς τὸ τοῦ Βάλτου. 11-8
» » — μεταβάσεως τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Ἰφαίων εἰς Ἀμαλιούπολιν 12-9

Ἀπρ.
26 » — φορολογίας τῶν προϊόντων τοῦ 1839 12-10

Μαΐου
16 » — συστάσεως εἰρηνοδικείου εἰς τὸν δῆμον Ἐλληλίας 21-14
26 » φορολογίας τοῦ πρινοκοκκίου 19-11

Ἰούλ.
5 » — ἀποσπάσεως τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως ἀπὸ τὸ ταμεῖον Μαντινείας καὶ μεταβάσεως εἰς τὸ τῆς Γόρτυνος 19-12
30 » — τῶν ἐπὶ τῶν σταφίδων ἐγκητικῶν φόρων 20-13

Αὔγ.
25 » — δημοπρασίας τῶν ἐγκητικῶν φόρων τῶν βαλανιδίων ὡς

Αὔγους. 1840.

22 καὶ τοῦ καρποῦ τῶν ἐθνικῶν 21-13
» » χορηγήσεως προθεσμίας διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ εἰς ἐξαγωγὴν πληρωτέου δεκάτου 22-16
» » — Συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Ἠλίας 24-22
30 Παρνασσίδος 25-26
» Ναυπλίας καὶ Ἄργους 25-29
» Ἀττικῆς 25-31
» Μεσσήνης 25-28

7βρ.
1 Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Λεβαδίας 24-23
» Δοκρίδος 25-21
» Θήρας 25-25
» Τριχωνίας 25-30
» Ἀνδρου 26-32
3 » — συγχωνεύσεως τῆς ἐπαρχίας Νάξου 25-24
6 » — χορηγήσεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Α. Ζαΐμη 22-17
13 » — Συνθήκη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βέλγων 85-94
30 » — ἐγκρίσεως τῆς συστάσεως ἀφολιεικῆς ἑταιρίας ἐν Ζυρον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὁ Ἄϊος 33-18
» » — σχηματισμοῦ τῶν δήμων Εὐρυτανίας 25-27

8βρ.
22 Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Ῥάλλη ὡς ἀντιπροέδρου ἐπὶ τιμῇ τῆς ἐν Παρισίοις Γεν. ἑταιρίας 24-20

Νοεμ.
8 Περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετζῶν 23
27 » — συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου 40
» Γόρτυνος 41
» Μαντινείας 42
» Χαλκίδος 43
» Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς 44
» Τριχωνίας
» Μεγαλοπόλεως
» Περὶ σχηματισμοῦ τῶν δ
» τῆς ἐπαρχίας Μεσσ
» » — συγχωνεύσεως τ

(α) Σημ. Η κα[illegible] κλπ. κα[illegible] συγχωνεύσεως τῶν ἐν τῇ [illegible]

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νοέμ. 26 Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων Βονίτζης καὶ Βάλτου 37-49
» » — Ξηροχωρίου 37-50

1841

Ἰαν. 4 Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1841 26-33
» Ὁδηγίαι τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων Νόμου 27-34
8 Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὸν ἀσφαλιστικὸν κατάστημα» 31-35
» Περὶ συστάσεως ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀσφαλιστικὸν κατάστημα Ἑρμουπόλεως 31-36
14 Περὶ μετενοικιάσεως τῶν κατὰ τὸ 1831 δεκαετῶς ἐνοικιασθέντων ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων 32-37
22 » — Συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας 38-51
» » — Πατρῶν 38-52
» » — Διατηρήσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν 38-53
24 » ἀλλαγὴς τῆς λέξεως ἀντιναύαρχος μὲ τὴν ὑποναύαρχος 36-38
Φεβρ. 19 » — τῆς ἐν Πειραιεῖ καὶ Πάτραις συσταινομένης ἀνωνύμου ἑταιρίας 36-39
Μάρτ. 1 » — ἀπαγορεύσεως τῆς σωματεμπορείας 43-56
19 » — Μεταῤῥυθμίσεών τινων ὡς πρὸς τὰ ὅρια τῶν τεσσάρων τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος Μοιραρχιῶν 51-59
30 » — Συςάσεως ἐθν. Τραπέζης 38-59
» — ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ὡς πρὸς τὰ δίκαια τῆς Τραπέζης 41-55
Ἀπρ. 3 » — ἐγκρίσεως τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐθν. Ἑλλ. Τραπέζης 45-57
Περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπιφορτιζομένης τὰς προετοιμαστικὰς ἐργασίας τῆς ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης
28 -ουστάσεως ἐμπορικοῦ ἐπιμετηρίου εἰς τὴν πρωτεύου- 50-58
30 » ρολογίας τῶν προϊόντων τοῦ 1841 56-62 51-61
18 Περὶ ἐ. Γραως τοῦ παρὰ τῆς ἐν Ἐσωτερικῶν καὶ Ι. Κωνσταντουλάκη συμφωνητικοῦ περὶ μεταξουργείου 51-60
20 Περὶ τοῦ ὅπως φέρῃ ὁ τῆς ναυτικῆς μοίρας διευθυντὴς, τοῦ Βασιλείου, ἐπὶ τοῦ πλοίου του τὴν σημαίαν τοῦ Μοιράρχου 55-64
Μαΐ. 18 Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ Β. Ἐκκλ. δεκάτου τῶν μοναστηρίων διὰ τὸ ε. ε. 55-63
Ἰούν. 28 Περὶ συνεδριάσεων τοῦ Ὑπουρ. Συμβουλίου 56-65
23 Συνθήκη περὶ ἐμπορίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σαξωνίας 68-79
13 Περὶ χορηγήσεως προνομίου εἰς τοὺς Κ. Ῥοβέρτην καὶ Β. Βιλεροᾶ διὰ τὴν κατασκευὴν ζαχάρεως 150-164
Ἰουλ. 18 Ὁδηγίαι ἐξηγητικαὶ τοῦ περὶ σωματεμπορίων Νόμου 58-68
» Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ἀνανεωθείσης ἑταιρίας εἰς Σύρον ὑπὸ ἐπωνυμίαν «Ἑταιρία τῶν ἀσφαλιστῶν» 61-69
23 » — δικαιοδοσίας τῶν Εἰρην. Δωρίδος καὶ Ποτιδανείας 61-70
» » — μετωνυμίας τοῦ εἰρηνοδικείου Δερβῶν 62-71
31 » — φορολογίας τῶν σταφίδων διὰ τὸ 1841 56-66
» — τῶν βαλανοκικκιδίων διὰ τὸ 1841 57-67
Αὔγ. 1 » — προσθέσεως 3 δικαστῶν εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις πρωτοδίκας 67-78
19 » — τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου τ. ε. περὶ τραπέζης νόμου 62-72
» » ἐγκρίσεως τροπολογιῶν τινων εἰς τὸν ἀπὸ 8 Ἀπριλίου τ. ε. κανονισμὸν τῆς Ἐθ. Τραπέζης 63-73
» » — τροπολογίας τοῦ ἀπὸ 8 Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ τῆς ἐθ. Τραπέζης 63-74
29 » δημοσιεύσεως τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ προσφερομένων κτημάτων εἰς τὴν Τράπεζαν 67-77
31 » συγχωρήσεως συμψηφισμοῦ τῶν ὀφειλομένων εἰς ἓν ταμεῖον καὶ πληρομένων εἰς ἄλλο 66-76
7βρ. 4 Περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ὑπη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

76ρ. 1841

4 ρεσίαν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς Α. Μεγαλειότητος 65-75
8 Τὸ αὐτο Διάταγμα 70-80
Οκτ.
1 »—Τῶν ἐπὶὑποθήκῃ ἐγγραφῶν τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Εἰρην. Ἀμαλιουπόλεως κτημάτων 94-96
6 Περὶ τῶν φαρμακείων τοῦ Βασιλ. τῆς Ἑλλάδος 74-89
9 » — τροπολογίας τοῦ ἀρθ.262 τοῦ περὶ δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογρ. Νόμου 71-81
10 » —ἀλλαγῆς τῆς ὀνομασίας τῶν ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου 72-85
» » — Ἐκλογῆς τοῦ Πρυτανέως τοῦ Πανεπιστημίου 73-86
12 » — Ἐκλογῆς ἐπαρχιακῶν συμβούλων εἰς τοὺς νευσχηματισθέντας δήμους 71-82
13 » — Τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 217 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων 72-83
» » — Τιμωρήσεως τῶν κατὰ ἀνάκρισιν ψευδομαρτυρούντων 72-84
23 » —Ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σαφίδων τῆς Ἀργολίδος 74-87
28 » — Ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος Ἠλείας 142-148
Νοέμ.
1 » — Συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν 149-159
13 » — Ἀποκοπῆς τῆς σταφίδος Αἰτωλίας 83-89
17 » — » » Μεσσηνίας 84-93
18 » — Συμψηφισμοῦ φαλαγγιτικοῦ γραμματίου 84-91
» » — Ἐθν. Τραπέζης 84-92
21 » — Τῆς εἰς Ἅγ. Πέτρον ἕδρας τοῦ εἰρηνοδ. Πάρνωνος 94-79
Δεκ.
12 Περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῷ (Ὀθωμανικῷ) Κράτει προξένων, ὑποπροξένων καὶ πρακτόρων 91-95
8 » — Συστάσεως ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας εἰς Ἑρμούπολιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Φιλεμπορικὴ Ἑταιρία 91-98
31 Πρᾶξις τῆς γενικῆς τῶν μετόχων συνελεύσεως περὶ κανονισμοῦ τῆς Ἐθν. Τραπέζης 95-100

1842

Ἰαν.
10 Περὶ ἐγκρίσεως πράξεως τῆς γεν. συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς ἐθν. Τραπέζης 95-99
Φεβρ.
Δηλ.— τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικ.
20 Γραμμ. περὶ παρουσιάσεως τῶν τίτλων τῶν κατὰ Θῆβας ἀγορασθέντων Ὀθωμανικῶν κτημάτων 103-103

Φεβρ. 1842

25 Περὶ διορισμοῦ Β'. ἀντεισαγγελέως παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείῳ 103-102
27 »—Ἐλευθέρας ἐμφανίσεως τῶν δικηγόρων ἐνώπιον Εἰρ. Ἐμποροδικείων, τῶν ἐμπορικὰς ὑποθέσεις δικαζόντων πρωτοδικείων καὶ ἐφετῶν κλπ. 104-101
14 »—Μεταθέσεως πρωτευούσης τοῦ δήμου Δωριέων 147-152
16 » Ἑνώσεως τῆς ἐπισκοπῆς Καλλιδρόμης μὲ τὴν ἐν Μητροπόλει μόνιμον ἐπισκοπὴν 134 138
13 » — Τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1843 262-285
Μάρτ
» — χορηγήσεως γαιῶν εἰς τοὺς πυρπολιστὰς ναύτας καὶ ναυκλήρους κατὰ τὸ 1822 105-105
Ἀπρ
4 » — μεταρρυθμίσεων τινων ἐπὶ τοῦ σχεδίου του προαστείου Χαλκίδος 125-118
13 » — τῶν ἐγγραφῶν ὑποθηκῶν 105-106
16 » — Συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν 107-108
27 » — Ὁριστικῆς ρυθμίσεως τῆς δικαιοδοσίας Εἰρην. τινων τοῦ Κράτους 105-107
30 » — συστάσεως Ὑαλουργείου 110-112
20 » —Ὑπουργ. διακρύξις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ὀλδεμβούργου 135-142
» » — ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ὀλδεμβούργου συνθήκης 141-143
8 » — Μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Ἕλους 147-153
Μάϊος
10 » — τακτοποιήσεως τῶν ὑποθηκικῶν βιβλίων τῶν μεταρρυθμισθέντων δήμων 109-100
12 » — Εἰσπράξεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν φόρων 108-
15 » — καταδιώξεως τῶν ἀκρίδων 110
12 » — ἐξόδων τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν γινομένων ἀνακρίσεων 13
19 » — τῆς ἐξετάσεως τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου 117
25 » — σχηματισμοῦ τελωνεί 115 καὶ τοῦ προσωπικοῦ
26 » — δικαιοδοσίας τινων 5 120 ναδικείων
» » — ἕδρας τοῦ Εἰρ. 25-124 ψοῦντος
24 » — μεταθέσεως τ 147-154 ούσης τοῦ δήμ
» » — τῆς ὑπαγωγ 147-155 καὶ Σίνης Προκειῶν 1 2
30 » — μεταθέ

Κεντρική Δημοτική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μάϊος 1842

30 Ἰουν. ...τενούσης τοῦ δήμου Φλαρίδος 128-156
1 » Περὶ παραδοχῆς τῶν Γραμματικ. γραμματίων παρὰ τῶν Οἰκ. Ἀρχόν. 121-116
3 » μεταῤῥυθμίσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν 126 122
5 » — ἐφαρμογῆς τῶν ἐπὶ τοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν διατάξεων καὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς πόλεις τοῦ Βασιλείου 126-123
8 » — ὑπαγωγῆς τοῦ δήμου Θηρασίας εἰς τὸ Εἰρ. Θήρας καὶ περὶ τῆς ἕδρας τοῦ Εἰρ. Δωριέων 126-124
16 » — τοῦ τρόπου τῆς ἐξοφλήσεως τῶν μέχρι τοῦ 1837 καθυστερούντων 126 125
17 » ὀνεγέρσεως λουτρῶν εἰς τὰ ἰαματικὰ τῆς Ὑπάτης 128 127
» » — ἑνώσεως τῆς ἐπισκοπῆς Γυθείου μὲ τὴν τοῦ Νομοῦ 134-139
24 » — ἐξακολουθήσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν Σύρῳ Ἀσφαλ. Ἑταιρίας ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἑταιρία τοῦ Αἰγαίου Πελάγους 132 133
28 » — Μεγίστου φόρου τῶν ἐπαρχ. φόρων 102-134
30 » — πιστοποιητικῶν τῶν δημάρχων περὶ τῶν πρὸς ἀπόκτησιν προικοδοτήσεως ἰδιοκτητῶν 130-129
18 » — Μεταθέσεως τῆς πρωτ. τοῦ δήμου Ἀριμομένους 148-157

Ἰαν. 26 Περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐκ τῆς προικοδοτήσεως χρέους 133-135

Ἰούλ.
1 » — Ταχυτέρας διεκπεραιώσεως τῶν ἐγκτητικ. φόρων 130-100
» » ἀντιμισθίας τῶν ὑποθηκοφυλάκων 131-131
4 » — ἐκλογῆς τῶν κατὰ τῆς Ὕδρας καὶ Σπέτσας δημοτ. καὶ ἐπαρχ. ἀρχῶν 132-132
17 » — προβιβασμοῦ τοῦ Σ. Ἐπισκόπου Αἰγιαλείας Γρηγορίου 134-140
18 » — φορολογίας τῶν σταφίδων διὰ τὸ 1842 134-136
» » — Συστάσεως νέας ἀσφαλ. ἑταιρίας εἰς Ἑρμούπολιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν οἱ Ἀργοναῦται 134-137
23 » — διοδίων ἐπὶ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ὁδοῦ 127-126
» » — διανομῆς τῶν Ἔπαρ φόρων 130-128

Αὔγους.

1 Περὶ δικαιοδοσίας τῶν Εἰρην. Κάμπου καὶ Οἰτύλου 135-141
7 » — Μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ Εἰρην. Ἠλειδος ἀπὸ Γαστουνίην εἰς Δερβὶ Τζελεπῆ 143-149
13 » — παραδοχῆς Ταμπὲζ γραμματίων εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα 141-145
» » — προθεσμίας διὰ τὴν καταβολὴν τῶν δεκάτων τῆς ἐξαγομένης σταφίδος 141-144

7βρ.
3 » — σχεδιογραφίσεως τῆς πόλεως Λιβαδειᾶς 142-146
» » — ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτ. πεδίου 142-147
4 » — ἐξετάσεως τῶν φαρμακείων καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν φαρμακεμπόρων 143-150
17 » — συστάσεως Γεν. Λογισ. παρὰ τῇ Γραμμ. τῶν Οἰκ. 145-151

8βρ.
19 » — ἀναγνωρίσεως ὡς ἰδιοτ. τῶν Χίων ἐπὶ τῶν εἰς Πειραιᾶ παραχωρηθέντων γηπέδων 149-160
» » προθεσμίας πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν ἐπὶ τῶν κατὰ Πειραιᾶ ἐθν. γηπέδων 149-161
» » — ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων Ἀχαΐας καὶ Αἰγιαλείας 150-162
21 » — » Μήτικᾶ τῆς Ἀκαρνανίας 150-163
22 » — διορισμοῦ ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μεταῤῥύθμισιν τοῦ περὶ τελωνείων νόμου 148-157

9ρβ.
4 » — τῶν γενομένων ὑπερβάσεων εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν κατὰ τὴν ἀρις. πλευρὰν τοῦ Πειραιῶς οἰκοπέδων 161-167
6 » — ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων τῆς Κορινθίας 151-166
» » — ἀντιμισθίας τῶν ἐξεταζόντων ἰατρῶν στρατευσίμους 152-168
9 » — καταργήσεως τοῦ διευθυντηρίου τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. 151-165
11 » — ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων τῆς Ἠλείας 153-171
13 » — ἀποδόσεως τῶν χωρίων Ντάρα Μάλη κλπ. εἰς τὸν δῆμον Τριπόλεως 152-169
» » — » τοῦ χωρίου Σταυρίου εἰς τὸν δῆμον Ἀνδριτζαίνης 152-170
15 » — ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων τῆς Αἰτωλίας 153-172
20 » — ἀνεπιστρεπτίσεως τοῦ 3 καὶ 4 ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 2 σεπτ. 1839 Β. Δ. περὶ ἀρχείου Ἑρμουπόλεως 156-178
» » — ἀνεγέρσεως δημοτ. νεοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Πατρών

		ἐν Ἀθήναις	154-174
Δεκ.	18	Περὶ εἰσπράξεως δημοσίων φόρων κλπ.	154-175
	23	» — ἐγκαθιδρύσεως Γεν. Λογιστηρίου	155-176
	»	» — βαθμοῦ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, Κεντρικοῦ Ταμίου καὶ ὑποταμίου	155-177
	»	» — Μεταρρυθμίσεως τῶν οἰκοπέδων εἰς τὴν ἀνοιχθεῖσαν ὁδὸν Ἑρμοῦ εἰς Ἑρμούπολιν	156-179
	»	» — ἀναπτύξεως τῆς ταχυδ. ὑπηρεσίας	157-180

1845

Ἰαν.	6	» — ἐξετάσεως τῶν ἐνστάσεων κατὰ τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῶν οἰκοδομῶν, ἐπιτηδευμάτων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκ. Γραμματείας	158-181
	14	» — διορθώσεως τοῦ ἄρθρ. 56 τῆς ποιν. διατιμήσεως	158-182
	21	» — κατασκευῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ ἀπὸ Κύμης εἰς Κάρυστον	158-184
	25	» — ὀργανισμοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Ῥιζαρείου ἐκκλησ. Σχολῆς	159-186
	29	» — δικαιοδοσίας τοῦ Εἰρην. Θηβῶν	163-188
Φεβρ.	1	» — μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ Εἰρην. Οἰτύλου	163-189
	4	» — ἀποβιώσεως τοῦ ἀντιστρατήγου Θ. Κολοκοτρώνη	159-185
	8	» — παραδοχῆς τῶν παρὰ τῶν Κρητῶν προσφερομένων φυτειῶν εἰς ὑποθήκευσιν πρὸς τὴν ἰδρ. Τράπεζαν	163-160
	16	» — συστάσεως ἐργοστασίου εἰς Κύμην πρὸς παρασκευὴν τρυγὸς	163-191
	26	» — οἰκοδομῆς Γυμνασίου τοῦ Ι. Βαρβάκη	164-192
	28	» — διορισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους	166-194
Μάρτ.	3	Δηλ. τῆς ἐπὶ τῶν διαφιλονεικουμένων δασῶν ἐπιτροπῆς	167-196
	4	Περὶ μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ δήμου Περαίας	165-193
	5	» — τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν τῶν ἀναιρέσεων ἐξόδων	167-196
	19	» — ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους	167-197
	»	» — τριμήνου προθεσμίας εἰς τοὺς Φαλαγγίτας ὅπως λάβωσιν ἴδιν. φθαρτα κτήματα	185-199
	24	» — ὑπευθύνων ἀντ. τῶν πολιτ. ἐφημερίδων	185-200
	16	Περὶ κατασκευῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ εἰς Παρνασσίδα	185-201
	24	» — τῶν παρὰ τῶν οἰκον. ἀρχῶν διοριζομένων δημοσίων ὑπηρετῶν	186-202
	»	» — τῶν ἐνδικῶν ἐμπορολικείων	186-203
	»	» — ἀναπληρώσεως τῶν κωλυομένων εἰδικῶν ὑποθηκοφυλάκων παρὰ τῶν ἁρμοδίων Εἰρην.	186-204
	25	» τῆς ἀπαιτουμένης ἰσορροπίας τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους	187-205
	31	» — κρατήσεων ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων	189-208
Ἀπρ.	4	» — τῶν κατὰ τὴν μεγάλην ἑβδομάδα ἐργασίμων ὡρῶν εἰς Γραφεῖα	191-212
	7	» — ἐκτυπώσεως ἀργυρῶν ἀλλ. νομισμάτων	190-210
	8	» — τελωνιακοῦ δικαιώματος τῶν μεταφερομένων ἐμπορευμάτων	190-210
	15	» — πωλήσεως σφραγιστοῦ χάρτου	193-231
	16	» — κρατήσεως ἐκ τῶν μισθῶν τῶν συνταξιούχων	191-213
	26	» — » » τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων	197-214
	29	» μεταβάσεως τῶν Ἐκκλ. εἰσοδημάτων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκ. Γραμμ.	192-215
	14	» — Ταχυδρομικῆς συμβάσεως	251-275
	15	» — » » » μεταξὺ τῆς Γεν. Δ. τῆς Ἑλλ. καὶ τῆς ἑταιρείας τοῦ Λόϋδ	252-276
	26	» — συστάσεως ἐφετείου εἰς Πάτρας	305-318
Μάϊος	11	» — κιβδηλοποιίας τοῦ ἐνσήμου χάρτου	193-216
	12	» — τιμωρήσεως τῶν κατασκευαζόντων ἄνευ ἀδείας χάρτην μὲ τὸ ὑδάτινον σημεῖον	193-217
	29	» φορολογίας τῶν μελισσίων διὰ τὸ 1843 ἔτος	194-2
	»	» — καταργήσεως ὑγειονομικῶν τινων θέσεων	212-
	15	» — Ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Λόϋδ Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως	2
Ἰούν.	3	» — διευθύνσεως τοῦ Β. Τυπογραφείου καὶ Λιθογραφείου καὶ προσδιορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ	
	5	» — Συνοικισμοῦ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Βοσσ. τοῦ δήμου Δαφνησίου εἰς τὴν θέσιν Γράδος	31
	7	» — Συγχωνεύσεως	32

Ἰουν. 1843

7 παραλίου τμήματος εἰς τὸ δ' καὶ τῆς συστάσεως ὑπολιμεναρχίου ἐν Πύλῳ 200-224
» » — ὀργανισμοῦ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν τοῦ Ναυτικοῦ 201-224
8 » — σχηματισμοῦ καὶ διαιρέσεως τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους 204-219
9 » νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν 203-228
» » — σχηματισμοῦ τοῦ ἱππικοῦ 310-230
» » — νέου σχηματισμοῦ τοῦ πυροβολικοῦ 213-237
12 » — ὀργανισμοῦ τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου 202-225
» » — Τῆς μὴ χορηγήσεως ἐξόδων Τραπέζης εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν ἐν Πόρῳ Β. πλοίων 202-226
» » — τῆς ἀπολῆς τοῦ ὑποναυάρχου 202-227
18 » — σχηματισμοῦ καὶ διαιρέσεως τῶν δασονομείων τοῦ Κράτους 197-220
21 » — Νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ τῶν φρουραρχικῶν τελῶν 209-229
» » — Σχηματισμοῦ τοῦ ἱππικοῦ 211-231
» » — ἐκτελέσεως τοῦ νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ 215-238
» » — Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν Κάτω Χωρῶν 216-240
23 » — τῆς Τραπέζης διοργανισμὸς καὶ διάρκεια αὐτῆς 223-243
24 » — παρατάσεως τῆς χορηγηθείσης πρὸς τοὺς φαλαγγίτας προθεσμίας τοῦ ἄρθρ. 1. τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου τ. ε. 196-222
30 » — φορολογίας τῶν εἰσερχομ. εἰς τὸ Κράτος ζώων 251-232
» » — Ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων Λόϋδ πεμπομένων φακέλλων 256-278
» (Τὸ αὐτὸ Διάταγμα) 257-279

Ἰούλ.

» — πληρωμῆς τοῦ δανείου τῶν ἐν Πειραιεῖ συνοικιῶν 213-235
» — διατηρήσεως δύο ὁδῶν κατὰ τὸ προάστειον Χαλκίδος 213-236
7 » — τῆς ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος 222-241
12 » — τῆς πρυικοδοτήσεως τῶν φαλαγγιτῶν καὶ τῶν διαθεσίμων ναυτικῶν 212-233
» » — τῆς ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος 223-242
» — νέου σχηματισμοῦ τοῦ Ὁπλοστασίου 235-244

Ἰούλ. 1843

13 Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ χωρίου Μαλανδρίνου εἰς τὸ Εἰρην. Δωρίδος 238-247
15 » διορισμ. τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν τοῦ Ναυτικοῦ 238-248
22 » ὑπαγωγῆς τῆς Οἰτύλου εἰς τὸ ταμεῖον Μεσσηνίας 240-251
24 » ἐκπληρώσεως ἔργων Συμβολαιογράφου παρὰ τῶν Εἰρηνοδικ. 237-245

Αὐγ.

3 » — ὑπαγωγῆς τῶν δημοτ. διαφορῶν εἰς τὰ Διοικ. δικαστήρια. 238-246
3 » — Ἐκπαιδεύσεως νέου τινὸς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος. 239-249
10 » Ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος τῆς σταφίδος διὰ τὸ 1843 239-250
4 » ἐπεκτάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις θεάτρου 242-253
» » χαρτοσήμου 245-265
14 » Συστάσεως Νοσοκομείου εἰς θεραπείαν ἀφθαλμιώντων 246-266
» » χειμερινῆς ἕδρας τοῦ Δήμου Ἀρήνης 246-267
» » ἕδρας τοῦ Δήμου Λυκοσούρας 246-268
» » » τῶν Δήμων Λύλωνος καὶ Τριπύλης 246-269
23 » τοῦ χωρίου Δραγουμάνου 247-270

7βρ.

2 » Συντάξεως εἰς ἁπλοῦν χάρτην τῶν περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐκλογέων καὶ πληρεξουσίων πράξεων. 245-264
3 Προκήρυξις τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου 242-256
» Περὶ ἐθνικῆς Συνελεύσεως 243-257
» » Συγκλήσεως τῆς ἐθνικῆς τῶν Ἑλλ. συνελεύσεως 243-258
» » Καθιερώσεως τῆς 3 7βρίου ὡς ἐθν. ἑορτῆς καὶ διανομῆς ἀριστείου 243-259
» » Ἀπολύσεως τῶν ξένων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας 244-260
3 » παραθέσεως τῆς μεγάλης σφραγίδος τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δημοσ. Γραμματείαν 244-261
» Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας 244-262
14 Περὶ τῶν Εἰρηνοδικ. Ποτιδανείας καὶ Δωρίδος 245-263
24 » Συστάσεως Ναυτικῆς Σχολῆς εἰς Σύρον 247-271
» Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος 289-265

8βρ.

15 » Συστάσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς 248-274
23 Ἀναφ. τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὴν Α. Μ. 247-272

8βρ. 1843

25 Περὶ διορισμοῦ τῶν Α. Μαυροκορδάτου καὶ Ι. Κωλέττου 247-273
22 » διορισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Σχολείου τῶν τεχνῶν 258-280

Νοεμ.
8 Λόγος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τῆς Α. Μ. εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως 259-281

Μάϊ
19 Περὶ ἀνεγέρσεως θεάτρου 241-253

Δεκεμ
16 Πρωτόκολλον ἀνταλλαγῆς τῆς μεταξὺ Ἑλ. καὶ Δανίας συνθήκης 454-518

1844

Ἰαν.
27 Περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων 259-283

Φεβρ.
14 » Καταργήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ναυσοξύλων φόρου 263-286
15 » ἀνανεώσεως τῆς ἐν Ἑρμουπόλει ἑταιρίας ἡ Ἑλλὰς 264-287
» » Συστάσεως ἀσφαλιστικοῦ καταστήματος εἰς Ἑρμούπολιν 264-288
18 » Συστάσεως γραφείου ὑποθηκῶν 272-290
27 Συμ. Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τουρκίας 295-313
21 Περὶ ἀνανεώσεως ἑταιρίας τῶν φίλων ἀσφαλιστῶν 308-321
27 Συνθήκη ἐμπορίας Ναυτιλίας κλπ. μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐλευθέρων Ἀνσατικῶν πόλεων Λυβέκης Βρέμης καὶ Ἀμβούργου 467-524

Μαρτ.
18 » Ἐκλογῆς Βουλευτῶν 273-229

Ἀπρ.
1 » ὁρκοδοσίας πολιτῶν, ὑπαλλήλων κλπ. 284-309
6 » ἕδρας τοῦ Εἰρηνοδ. Δωρίδος 284-310
» » » » Ἤλιδος 284-311
13 » » » Κάμπου 300-314
16 Γενικαὶ ὁδηγίαι πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς 300-317
17 Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων διὰ 1844 285-312
18 » ἕδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου Ποτιδανείας 300-315
» » — » » » Ἀρκανείας 300-316
19 » Συστάσεως ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ 306-317

Μάϊος
14 » ἐντελέσεως τοῦ ἀπο 26 Ἀπριλ. 1843. Νόμου 306-319
18 » — Εἰσπράξεως δημοσίων εἰσοδημάτων 307-319

Μάϊος 1843

20 Σύμβασις ταχυδρομικὴ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας 313-32
28 Περὶ Δημοτικῶν φόρων 307-318
29 » — Δημοσίων ὀφειλετῶν 309-322

Ἰουν.
16 » — Συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας 310 323
17 » — Ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος τῆς σταφίδος 310-325
» » — Φορολογίας τῶν Βαλανοκικιδοδένδρων 311-326
» » » » Μελισσίων 312-327
18 » — διαλύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 310-324
27 » —ἀναβολῆς τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐν Πάτραις Ἐφετείου μέχρι ἀ. 8βρίου 312-328

Ἰουλ.
29 » — Νεαπολιτιανῶν ταλλήρων 313-328

Αὐγ.
7βρ.
5 » — τῆς κατὰ τὴν 7 7βρίου ἐνάρξεως τῶν Βουλῶν 325-335
13 » — τῆς ἐπωνυμίας νέας κώμης Ἀχιλλείων 325-336
22 » — Ἀποδημίας τῆς Α. Μ 325-337

8βρ
14 » — Προσδιορισμοῦ τῆς ἕδρας τοῦ Εἰρην. Κραββάρων 328-343
16 » — Διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ὀρφανοτροφείου 326-339
17 » — Ἀδείας πρὸς σύστασιν ἑταιρίας τῶν ὡραίων τεχνῶν 329-347
18 » — πληρωμῆς λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων εἰς Πειραιᾶ 326-338
27 » — μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ Εἰρην. Ἀρκανείας 328-344

Νοεμ.
4 » — Σχηματισμοῦ ἐκ νέου τῶν δήμων Βερβένων καὶ Δολιανῶν 327-340
14 » — κατατάξεως τοῦ δήμου Χαλκίδος 327-341
» » — » » » Θέρμου 327-342
18 » — μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ Εἰρην. Νονάκριδος ἀπὸ Βαρβάρας εἰς Σόλον 325-334

Δεκ.
2 » —χαρακτηρίσεως τῆς μεταξὺ Ἄστρους καὶ Πειραιῶς ὡς ὁδοῦ Βασιλικῆς 320-329
12 » — διατιμήσεως σχετικῶς μὲ τὴν ταχυδρ. σύμβασιν τῆς 20 Μαΐου πρόσθετον εἰς τὴν ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου 1838 μεταξὺ Ἑλλ. καὶ Γαλλίας 321-330
» » — διατιμήσεως τῶν ἀπὸ Ἑλλ. εἰς Ἀγγλικοὺς τόπους ἀνταποδιδομένων γραμμάτων 321-331
» » — » » εἰς τὰ Γερμ. Κράτη 323-332

Ἰούν. 4 τήσεως τῶν ἀπό
7 ς τὴν Ἱσπανίαν
ὼν γραμμάτων 324-333
Ἑρμουπόλει ἀ-
ἑταιρίας 328-345

1845

Ἰαν.
Φεβρ. » — τῶν πιστώσεων διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ά. τριμηνίας τοῦ 1845 328-346
12 » — ὀργανισμοῦ τῆς Ελ. ἑταιρίας ὑπὲρ τῆς προόδου κλπ. 335-351
24 » — ἐγκρίσεως τοῦ διοργανισμοῦ τῆς ἑταιρίας τῶν ὡραίων τεχνῶν 329-350
25 » — » » τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ελ. ἑταιρίας ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν ἐπιστημῶν κλπ. 334-350
» » Διοργανισμοῦ τῆς ἑταιρίας τῶν ὡραίων τεχνῶν συστηνομένης ἐν Ἀθ. ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. 329-349
Μάρ.
1 » διαχειρίσεως τῶν εἰς τὴν ἐν Ἀθ. βιβλιοθήκην ἀφιερωθέντων χρημάτων. 343-356
7 » τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρ. 59 τοῦ καταστατικοῦ τῆς τραπέζης 340-353
19 » — τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1845 339-352
29 » — ἐκλογῆς ἐνόρκων διὰ τὸ 1845 340-354
30 » — ναυταπάτης καὶ πειρατείας 341-355
Ἀπρ.
Μάϊος
5 » — φορορολογίας τῶν προϊόντων διὰ τὸ 1845 342-357
15 » — μεταθέσεως τοῦ Εἰρην. Κραββιάρων 356-364
16 » — τῶν κατ' ἐπαρχίαν Οἰκον. ἐφορειῶν 356-358
» » — σχεδίου ὀργανισμοῦ Διατ. περὶ καθηκόντων καὶ τῆς ἕδρας τῶν Ἐπαρχ. Οἰκ. Ἐφόρων 351-359
Ἰούν.
3 » — Ἐγγείου φόρου τῆς σταφίδος, τῶν Βαλανοκιδίων, τῆς μετάξης, τοῦ ῥιζαρίου καὶ τοῦ πρινοκοκκίου, καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τῆς Μεσσηνίας, τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλίων Τριζηνίας κλπ. διὰ τὸ 1845 353-363
4 » — πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῶν μηνῶν Ἀπριλ. Μαΐου καὶ Ἰουνίου ε. ε. 353-360
» » — Βασιλικῆς χορηγήσεως 353-360
» » — τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ 1845 353-362
» — Ὁπλοφορίας ἐφίππων καὶ πεζῶν ταχυδρόμων 356-368
23 Περὶ δικαιώματος τοῦ Δημ. Νοσοκομείου Σύρου 356-365
» » — συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς 356-366
» » — δικαιώματος τοῦ Δημ. Νοσοκομείου Ναυπλίας 356-367
24 » — Συστάσεως συμβολαιογραφείου 363-377
Ἰούλ.
6 » — περιορισμοῦ τοῦ πληρώματος τοῦ Ναυστάθμου 357-370
11 » — διοργανισμοῦ τοῦ λόχου τῶν πρεσβυτῶν τοῦ Ναυτ. 357-369
Αὔγ.
1 Ληξοποίησις περὶ ἀδείας ὑπογραφῆς τῶν παρὰ τῶν Δικαζικῶν κλητήρων ἐπιδοτηρίων ἐγγράφων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὸ τοὺ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως 361-374
8 Περὶ ἐκποιήσεως τῶν δημοσίων γενημάτων 359-373
9 » — συστάσεως ἐπαρχιακῶν ταμείων 357-371
» » — προσδιορισμοῦ ἑδρῶν τῶν Ἐπαρχ. ταμείων 358-372
20 » — δημοτ. φόρων 361-375
Σεπτ.
19 » — μεταθέσεως τοῦ Εἰρην. Κουρήτιδος 363-376
Ὀκτ.
Νοέμ.
1 » — παραχωρήσεως 30,000 κοιλῶν καρπῶν παντὸς εἴδους εἰς τοὺς γεωργούς 368-379
2 » — φορολογίας τῆς ῥητινοκατράμης καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων 363-378
5 » — ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων 364-380
» » — προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1845 364-381
17 » — τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Πόρῳ καθιδρυμένου Ναυτ. Διευθ. τοῦ Ναυστάθμου 367-384
» » — τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματ. καὶ ὑπαλλήλων τοῦ τοῦ Ναυτ. Διευθ. 377-385
18 » — Ἀμοιβῆς τῶν ἀγωνισαμένων καὶ θυσιασάντων ὑπὲρ πατρίδος 365-382
» » — Ἐξετάσεως τῶν ἀπαιτήσεων περὶ Στρατιωτ. ἢ Ναυτ. βαθμολογιῶν 367-383
24 » Διάταγμα 377-385
29 » — μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουρ. τῆς δικαιοσύνης 377-386
25 Περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἰνγένει 384-389
» ὑγειονομικαὶ καὶ ποινικοὶ αὐτοῦ διατάξεις 378-388
» Περὶ διατιμήσεως ὑγειονομι-

Νοέμ. 1845
25 κῶν καὶ λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων 387-390
Δεκ.
2 Περὶ φορολογίας τῶν οἰκοδομῶν 390-391
5 » — Διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους 389-390
» » — προσδιορισμοῦ τῶν ἐδρῶν τῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπάρχων 393-393
5 » — καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν 393-394
6 » — Ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῶν Ἐπάρχων 392-392

1846

Φεβρ.
7 » — διαιρέσεως τῶν Μοιραρχιῶν τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὴν Στερ Ἑλλαδα 407-395
13 » — περιοδείας τῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπάρχων 407-397
21 » — ἀλλαγῆς ἐπωμίδων τῶν μουσικῶν 407-396
Μάρτ.
7 » — τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου τοῦ 1846 413-398
23 » — μνημοσύνου τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀποθανόντων Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων 415-399
Ἀπρ.
2 » — Συνθήκη ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος Ἀνοβέρου 417-399
3 » — δημοτικῶν φόρων τοῦ 1846 415-400
4 » — Ναυτικῶν ἐξετάσεων 423-402
30 » — ὁρκοδοσίας τῶν παλιτῶν 416-401
Μάϊος
4 » — σχηματισμοῦ στρατολογικῶν συμβουλίων 430-408
16 » — διαλύσεως τῆς Στρατ. σχολῆς τῶν Εὐελπίδων 425-403
25 » — παραδοχῆς δοκίμων ἐθελοντῶν ἐπὶ τῆς Βασιλ. κορβέτας ὁ Λουδοβίκος 426-404
28 » — συστάσεως Γεωργικοῦ σχολείου εἰς Τύρινθον 429-407
Ἰουν.
3 » — διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων 426-405
7 » — τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ τρέχον ἔτος 428-406
15 » — τῆς τῶν ἀξιωματ. καὶ δοκίμων τοῦ ναυτικοῦ στολῆς 430-409
25 » — φορολογίας τῶν προϊόντων δια τὸ 1846 431-500
» » — ἐκποιήσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις καρπῶν 441-501
28 » — ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς 442-502
30 Ταχυδρομικὴ σύμβασις μεταξὺ τοῦ Γ. Διευθ. τῶν Ταχυδρ. τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἑταιρίας Ῥόσσαν καὶ συντροφίας ἐν Μασσαλίᾳ 451-50 2
Ἰούλ.
1 » — συνοικισμοῦ τῶν Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων 442-502
6 » — συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ 1846 442-503
Αὔγ.
9 » — Ναυστάθμου Β. καὶ Θαλασσίου ὁρμητηρίου τοῦ Κράτους 446-506
76ρ. 2 » — ληψοδοτικῶν σχέσεων τῆς ἐθν. Τραπέζης μετὰ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριτῶν της 446-507
6 » — συστάσεως βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος 446-508
23 Κανονισμος περὶ συνοικισμοῦ τῶν Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων οἰκιστῶν 443-505
9 Περὶ συστάσεως νέων ἑλληνικῶν σχολείων 454-517
Ὀκτ.
17 » — συστάσεως γυμνασίων 453-516
26 » — ἐπωμίδων τῶν φροντιστῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ 447-509
» » — συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν 448-511
Νοέμ.
4 » — κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846 448-512
» » — εἰσπράξεως τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων τοῦ 1846 449-513
20 » — ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν ταχυδρομ. συμβάσεως 450-514
25 (τὸ αὐτὸ Διάταγμ.) 450-515
Δεκ.
8 Ἐγκύκλιος περὶ ἐξοφλήσεως φαλαγγιτικῶν γραμματίων 458-515

1847

Ἰαν.
25 Περὶ σχηματισμοῦ τῆς Στρατ. σχολῆς τῶν Εὐελπίδων 460-519
Φεβρ.
10 » — ἐπιβολῆς φόρου καὶ προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τὸν δῆμον Ἀνδρου 464-520
13 Ὀργανισμὸς τοῦ διευθυντηρίου τοῦ Ναυστάθμου 461-521
16 Περὶ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Μεσολογγίου 466-523
19 » — χορηγήσεως δανείου εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῶν ὑδάτων 474-525
22 » — παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνηγόρων Ἑνώπιον Εἰρην καὶ πτειισματοδικῶν 473-524

Κεντρική Δημοτική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μάρτ. 1847

2 Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1847 462-522
7 » — ἀποδόσεως τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι μετοχίων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μονασ. 474-526
10 » — συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν 474-527
» » — τῆς μὴ ἐξαγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους 476-528
14 » — τοῦ ἐν Ἐρετρίᾳ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν 476-529

Ἀπρ.
14 » — διαλύσεως τῆς Βουλῆς 477-530
23 » — βεβαιώσεως τῶν ἀρτετοκων προϊόντων καρπῶν 479-531

Μάϊος
10 » — νέας προθεσμίας διὰ τὴν παρουσίασιν τῶν ἀπαιτήσεων καὶ ὑποσιῶν κατὰ τῶν ἀγῶνα 481-532
31 » — συμπληρώσεως τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς κατὰ τὰ ὀργανικὰ αὐτῆς Διατάγμ. 482-533
» » — ἀναπλήρωσις ὑπὸ τὴν σημαίαν 200 ὁρκοφυλάκων ἐκ τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ διατελούντων 482-534

Ἰούν.
5 » — μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ Εἰρην. Σπετζῶν καὶ Ἱρακονήσου 482-535
9 Ὁδηγίαι περὶ λογιστικοῦ τῶν δήμων 500-560
12 » — βεβαιώσεως μετάξης καὶ ὀπτινοκαπνάμης 483-536
25 » — ἐξακριβώσεως τῆς προσόδου τῶν κήπων καὶ περιβολίων τρ. ἔτους 484-537
29 » — τῆς νόσου σπυροκώλου 485-538

Ἰούλ.
8 » — ἐκτιμήσεως καρπῶν ἀναμιχθέντων ὑεματίων ἐκ διαφόρων κατηγοριῶν 486-539
10 » — ἐκποιήσεως ομύριδος 487-540
31 » — παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἔναρξιν τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἐν Ἐρετρίᾳ συνοικιζομένων Ψαρριανῶν 487-541

Αὔγς.
14 » — διευθύνσεως τῶν τριῶν συστηθέντων θεραπευτηρίων διὰ τὴν νόσον σπυρόκωλον 487-542
» » — συστάσεως 3 θεραπευτηρίων διὰ τὴν θεραπείαν τῆς νόσου σπυροκώλου 488-543

7βρ.
12 » — συστάσεως ἐμπορικῆς πανηγύρεως εἰς Θήβας 488-544
Δ' » — χορηγήσεως συνδρομῆς πρὸς συστασιν ἀγγειοπλαστικῶν καταστημάτων 488-545

Ὀκτ. 1847

25 » — φορολογίας τῶν προϊόντων διὰ τὸ 1847 489-546
» » — τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ 1847 490-547

Νοέμ.
1 » — καθάρσεως τῶν ἀπὸ ἐπὶ χάλερᾳ μέρη ἐρχομένων 491-550
» » — τῶν εἰς Ἐρέτριαν συνοικιζομένων 492-551
10 » — συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς διὰ τὸν διορισμὸν 35 Γερουσιαστῶν πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν 490-548
15 » τῆς ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων 491-549
16 » — καθάρσεως τῶν ἐκ χολέρας μεμολυσμένων ἀνθρώπων 492-552
» » — ἀποθανόντων ἢ προσβληθέντων, εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ἐκ χολέρας 493-553

Δεκ.
6 » — τῆς παρὰ τοῦ Φιλ. Ἱππότου Κ. Εὐνάρδου γενομένης πληρωμῆς τοῦ δανείου 493-554
» » — ἐγκρίσεως, προτάσεων τῆς Γεν. συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθν. Τραπέζης 505-567
8 » — χορηγήσεως δωρεὰν τροφῆς καὶ ἄλλων ἀναγκαίων εἰς τοὺς ἀπὸ χολέραν καθαριζομένους ἐνδεεῖς 497-558
11 » — χορηγήσεως καρπῶν εἰς ἀπόρους γεωργούς 494-555
22 » — προσδιορισμοῦ τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ τῶν συνοικιστῶν εἰς Ἐρέτριαν Ψαρριανῶν 494-556
» » — δημοτικῶν φόρων 494-557
23 » — μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Ἀκραιφνίου 504-564
21 » — ἀγορᾶς γεωργικῶν ἐργαλείων Εὐρωπαϊκῶν 505-568
24 » — ἐγκρίσεως προτάσεων τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μετόχων 504-565
28 » — ὁδηγιῶν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ περὶ δημοτ φόρων νόμου 497-559
31 » — πληρωμῆς διοδίων 503-561

1848

Ἰαν.
9 » — προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1847 504-563
14 » — προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς διὰ τὸ 1847 503-562

Φεβρ.
5 » — διατιμήσεως τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων Ῥουτέου πεμπομένων χρημάτων 504-566

Φεβρ 1848.

21 Περὶ ἐγκρίσεως τῆς μεταρρυθμίσεως δύο ὁδῶν εἰς τὸ σχέδιον Ναυπλίας 508-573
25 » — μισθοδυσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων 506-569
» » — συστάσεως ἐπιτροπῆς τῆς ἐθν. Τραπέζης 507-571
29 » — χορηγήσεως ἑνὸς στρέμματος γῆς εἰς ἕνα ἕκαστον γεωργὸν 506-570
16 » — ταῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1848 522-588
» » — θανατώσεως τῶν περιπλανωμένων ζώων, χοίρων καὶ αἰγῶν ἐντὸς ξένης ἰδιοκτησίας 525-590
19 » — συστάσεως μιᾶς ἕδρας διδασκάλου ἐν τῷ σχολείῳ τῶν τεχνῶν 524-589

Μάρτ.

26 » — ἐφαρμογῆς τοῦ Ἀψηφίσματος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τῆς 8 7βρίου 526-592

Απρ.

2 » — ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων 525-591
5 » χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀντισυρατήγου Π. Μαυρομιχάλη 508-572
17 » — διορισμοῦ κατ' ἔτος δύο ἰατρῶν εἰς τὰ λουτρὰ Κύθνου καὶ Ὑπάτης 508-574
19 » φορολογίας τῶν προϊόντων διὰ τὸ 1848 526-593
26 » — τῶν αἰτούντων νὰ ἐξετασθῶσιν εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα 509-576

Μάϊος

7 » — τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου 508-575
18 » — ἀποζημιώσεως τῆς ἐθν. Τραπέζης 509-578
» » — μεταρρυθμίσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Μεσολογγίου 509-578

Ἰούν.

2 » — διαγωνισμοῦ τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν 509-579
9 Νόμος κατὰ ζωοκλοπίας καὶ ζωοκτονίας 538-594
14 Περὶ ἐπιβολῆς δασμοῦ τῶν ὠνίων καὶ ἐπί τινων ἐμπορευμάτων Ἁμαλιουπόλεως 511-580
18 » — συστάσεως δήνου Ψαρῶν εἰς Ἐρέτριαν 511-581

Ἰούλ.

2 » — μεταθέσεως τοῦ ἐπαρχείου τῆς ἕδρας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς 518-580
3 » — προσδιορισμοῦ ἐαρινῆς καὶ χειμερινῆς ἕδρας τοῦ δήμου Ἀνδρείας 516-575
9 » — τῶν καταλόγων καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων 511-582
12 » — ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν Δ. Μιχαλακόπουλον 514-567

Ἰούλ. 1848

12 » » » εἰς τὸν Α.Γ. Λευκίαν 514-568
17 Περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Καρύστου εἰς Ὀθωνούπολιν 519-581
22 » — μεταβολῆς τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ δικας. ὀργανισμοῦ 514-569
» » — προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ 1848 514-570

Αὔγ.

3 » — περὶ τροποποιήσεως τοῦ § ά. τοῦ ἀριθ. 34 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τοῦ ε. ε. 514-571
» » — ἐξορύξεως τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Μῆλου γύψου καὶ διὰ τὸ ε. ε. 515-572
9 » — τῆς διὰ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου Σπιτζῶν ἀντικαταστάσεως τοῦ τῆς Σκιάθου 519-582
9 » — ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων 515-573
» » — ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς Πειραιᾶ πραγματειῶν πρὸς κατασκευὴν τῆς προκυμαίας 516-574
11 » — τῆς νόσου σπυροκώλου 516-576
13 » — προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς διὰ τὸ 1848 521-583
14 » — προσδιορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν ταξιαρχῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων ταξιαρχῶν 517-577
17 » — ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς Τραπέζης εἰς δραχμὰς 600,000. 517-578
19 » — ἐξακολουθήσεως τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσόδων τοῦ 1847 518-579
20 » — τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1848 519-583
» » — » » εἰσόδων τοῦ 1848 521-584
» » — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. φόρου εἰς τὸν δῆμον Ἀνδρου 541-600
» » — κατασκευῆς τῆς προκυμαίας Ἄνδρου 541-599
27 » — προσδιορισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν καταταχθησομένων ὁρκφυλάκων 522-586

Σ.

2 » — τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας συμφωνηθείσης συμβάσεως 522-587
5 » — διορισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς προκυμαίας Πειραιῶς 540-598
4 » μετασχηματισμοῦ τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας 541-601
15 » — ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν 539-595
27 » — σχηματισμοῦ νέου δήμου τῶν Μακεδόνων εἰς Σπάλαν τῆς Ἀκαρνανίας 541-602

Ὀκτ. 1848

8 Περί τινος τροποποιήσεως εἰς τὸν § ζ τοῦ ἄρθρ. 27 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου καταστατικοῦ τῆς Ἐθν. Τραπέζης 542-603

Νοέμ.

8 » — διαιρέσεως τῆς ἐπαρχίας Γυθείου καὶ διορισμοῦ ἐπάρχου Γ. Νάκη 542-604

19 » — ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωσσίας 542-604

24 » — ἕδρας τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Κυνουρίας 542-605

1849

Ἰαν.

20 Περὶ μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ γραμματέων αὐτῶν 565-649

Φεβρ.

1 » — τῆς κατὰ τὴν νῆσον Μήλου τῶν μυλοπετρῶν καὶ γύψου ἐξορύξεως 546-607

5 » — πενταετοῦς ἐκμισθώσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κλπ. 547-608

» » — τοῦ ὑπολιμεναρχείου Πειραιῶς 547-609

» » — προσδιορισμοῦ τῆς ἕδρας τοῦ Οἰκον. ἐφόρου εἰς Ἑρμιόνην 554-623

7 » — πενταετοῦς ἐκμισθώσεως τῶν ἰχθυοτροφείων 547-610

10 » — προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1849 548-612

12 » — τῶν προϊόντων τῶν ἐν Ἐρέτρίᾳ συνοικιζομένων Ψαριανῶν 548-611

15 » — τριημέρου πενθημερίας τῶν ἱπταλλήλων 549-613

17 » — ἐγκρίσεως τῆς προτάσεως τῶν μετόχων τῆς ἐθν. Τραπέζης 549-614

18 » — προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ 1849 549-615

9 » — Νέας ὀνομασίας τῆς πόλεως ἡ Ἐρέτρια ὑπὸ τὸ ὄνομα νέα Ψαρρᾶ 558-633

10 » — χορηγήσεως μηνιαίας συντάξεως εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ Κ. Θ Κολοκοτρώνη 553-622

11 » — τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1849 553-621

Ὀκτ.

16 » — εἰσπράξεως φόρου διὰ τὸν μῶλον τοῦ Πειραιῶς 550-619

Μάρτ

13 » — διοικητικῆς ἀστυνομίας εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς 554-624

26 » — κανονισμοῦ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθ. 7 τοῦ περὶ Δημ. ἀσυνομίας νόμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀγροφύλακας. 550-618

Ἀπ

Δηλυποίησις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου

Ἀπρ. 1849

8 Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς πλατείας ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ βήματος τῆς Ἁγίας Εἰρήνης 550-617

Μάϊος

5 » — φορορογίας τῶν προϊόντων διὰ τὸ 1849 550-620

6 » — ἐπιβολῆς φόρου εἰς τὸν δῆμον Καρύστου πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος 556-625

» » — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τοὺς δήμους Ἄργους καὶ Καλαμῶν 556-626

» » — » » Σκιάθου καὶ Κυμαίων 556-627

11 » — συμπληρώσεως τοῦ ςρατοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ 1849. 557-628

14 » — ταχυδρομικῆς συμβάσεως Ἑλλάδος καὶ Ρωσσίας 557-629

27 » τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου 557-630

30 » — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ δασμοῦ Θυρέας 558-632

Ἰούν.

4 » — διορισμοῦ ἕδρας τοῦ δήμου Ἀποδοτίας 558-634

7 » — ἐλαττώσεως τῆς καθάρσεως τῶν ἐκ Τουρκίας προελεύσεων 557-631

17 » — ἀξίας τῶν Τουρκικῶν νομισμάτων 559-626

20 » — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἀθην. 559-637

27 » διορισμοῦ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν Πατραίων ἐπιτροπῆς 559-635

Ἰούλ.

24 » — συστάσεως ἀνωνύμου ἑταιρίας ἐν Πάτραις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Πάτραι » 566-630

Αὔγς.

7 » — ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν εἰς τὸν λιμένα Σύρου καταπλεόντων πλοίων εἰς κατασκευὴν προκυμαίας 559-638

11 » — τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου Τριπόλεως 560-639

» » — » » Ναυπλίου 560-640

12 Ἐγκύκλιος περὶ τῶν ἐκποιήσεως ἐθν. γαιῶν 561-641

13 Περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Λιτωλικοῦ 561-642

» » — ἐπιβολῆς δημοτικοῦ φόρου πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου 561-643

23 » — μεταθέσεως τοῦ δήμου Πηνειῶν ἀπὸ Λουκάβιτσα εἰς Σιμόπουλον 565-648

25 » — μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Βουπρασιῶν 562-645

30 » — προσωρινῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν 562-644

7βρ.

3 » — τῶν ληφθέντων κατὰ τῆς μεταδόσεως τῆς χολέρας

Σεπ. 1849.

μέτρων 562-646
13 Περὶ καθάρσεως τῶν ἐκ χολέρας μεμολυσμένων πλοίων 563-647
29 » — διακριτικῶν σημείων τῶν ἀρχιτεχνιτῶν Α΄ τάξεως τοῦ Ὁπλοστασίου 570-653

Ὀκτ.
3 » — κληρονομικοῦ διαιώματος 566-651
10 » — συστάσεως ἑταιρίας διὰ τὴν συγκοινωνίαν καὶ διώρυξιν Εὐρίπου 567-652
» » — καταγῆσεως ὑγιεινομικοῦ φυλακείου Φοινικος καὶ συστάσεως τοιούτου εἰς Οἶαν τῆς Θήρας 569-654
19 » — κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ 1849 567-653
» » » τῶν ἐξόδων τοῦ 1849 568-655

Νοέμ.
7 » — ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δημ. δασμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν δημητρ. καρπῶν εἰς Ουρείαν 570-656
» — » » Μεραλόγγιον 570-657
19 — » » εἰς Τῆνον 570-658
24 » — διαλύσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν πωλήσεων τῶν Ὀθωμ. κτημάτων 571-659

Δεκέμ.
22 » — τροποποιήσεως τῆς διαμέτρου τῶν ἑλλ. νομισμάτων 571-660

1850

Ἰαν.
4 » — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς 571-661

Φεβρ.
1 » — παύσεως τῆς προσωρινῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν τελωνιακῶν καὶ δασονομικῶν ὑπαλλήλων ὡς καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου 571-662
2 » — τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ 1850 572-663
» » — τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1850 572-664
21 » — ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Σίφνου 573-666
25 — » » Τῆνου 573-667
» — » » Ναυπλίας 574-668

Μάρτ.
10 » — φορολογίας τῶν προϊόντων διὰ τὸ 1850 572-665
15 » — διαιρέσεως τοῦ δήμου Ἀθηνῶν 574-672
23 » — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Τριπόλεως 574-669

Μάρτ. 1850

23 Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἄργους 574-670
31 » — προσδιορισμοῦ τῆς Ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ Κράτ. 574-671

Ἀπρλ.
11 » — ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ καὶ εἰς τὸν δῆμον Κρανιδίου 580-675
12 » — ἐξορύξεως καὶ ἐκποιήσεως τῆς ἐν Νάξῳ σμυριδος 576-673
» » — ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν νόμ. 581-676
20 » — ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων Νόμου διὰ τὸ 1850 576-674

Μάϊος
5 » — ἐπιβολῆς τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν εἰς τὸν δῆμον Μυκόνου 582-677
10 » — διακοπῆς μαθημάτων εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ κ. ἰουλίου μέχρι τέλους Αὐγούστ. 582-688

Ἰούν.
3 » —συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἑλλ. Συνεδρίου κατὰ τὸ ἀπὸ 23 8βρ. καταστατικόν του 583-679
8 » — συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς κατὰ τὸ 1850. 584-684
12 » — τῆς ἐθν. Τραπέζης 583-681
24 » — δημ. δασμοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων καὶ δημ. καρπῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κορίνθου 584 682
27 » — μεταρρυθμίσεως τοῦ ἀρθ. 2 τοῦ ἀπὸ 23 9βρίου 1837 περὶ ἐξυβρίσεως ὑγιείνει καὶ περὶ τύπου νόμου 583-680

Ἰουλ.
4 » — προθέσεως ἐνὸς Ὑπουργ. εἰς τῶν ἐξωτερικῶν 584-683
11 » — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὴν δῆμον Νάξου 584-685
26 » — παύσεως τῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Ὑπουργ. τῶν Ἐξωτερ 585-687
28 » — ἀναθέσεως τῆς ἀντιβασιλείας ἐν περιπτώσει νόσου ἢ ἀπουσίας τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν βασίλισσαν Ἀμαλίαν 584-686

Αὐγ.
1 » — κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1851. 585-688
» » — κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1851. 586-689
» » — χορηγήσεως νέου δανείου 20,000 δραχμῶν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν 588-690

Αγους. 1850

8 Περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτων φόρων καὶ ἐκποιήσεως ἐθν. γαιῶν πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας 588-692
11 » — ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς 588-691
22 » — ἐπεκτάσεως ἐπὶ τῶν ὠνίων φόρους εἰς τοὺς δήμους Κορίνθου καὶ Γαυρίου 589-693
27 » — διαμονητηρίων 590-694
30 » — ἐγκρίσεως ἀφανίσεως τῆς κατὰ τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον Πειραιῶς πλατείας 594-697

7βρ.

2 » — μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ εἰρην. Οἰτύλου 590-695
9 » — ἐγκρίσεως ἡμικυκλίου πλατείας ἀπέναντι τῶν ἀνακτόρων 594-697
11 » — ὑποχρεώσεων εἰς ἃ θέλουν ὑπόκεισθαι οἱ ἀναδεχόμενοι δημόσια ἔργα 590-696
15 » τροποποιήσεως τῆς πλατείας τῆς ἐνταῦθα οἰκοδομουμένης Μητροπόλεως 594-699
17 » — ἐγκρίσεως τοῦ κανονισμοῦ τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου 595-701
19 » — τοῦ Βοτανικοῦ κήπου 595-700
21 » — στολῆς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ πλοίου τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων 597-702
26 » — καθηκόντων τοῦ Γεν. Γραμματέως 599-705
27 » — τεκτικῆς πληρωμῆς τῶν μισθῶν τῶν δημοδιδασκάλων κλπ. 598-703
21 Συνθήκη ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας 600-706
20 Περὶ χορηγηθείσης πιστώσεως 6,000 δραχ. πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς Ἁγ. Εἰρήνης 607-709

Οκτ.

2 » — ἀνεγέρσεως ἐν Σαλαμῖνι μνημείου τοῦ Γ. Καραϊσκάκη 599-704
5 » — ἀπονομῆς νομισματοσήμου εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Πανεπιστημίου "Οθωνος 606-707
14 » — τῆς εἰδικῆς ἐπισκασίας τοῦ Ἱπποφορβείου 614-714
3 » — χορηγηθείσης πιστώσεως 22,000 δραχ. διὰ πληρωμὴν τοῦ πρὸς κ'ν Κ. Ζούλαν ἐκ μέρους τοῦ δήμου Ὑδρας ὀφειλομένου 608-710
18 » — Ἑλληνοδιδασκάλων καὶ καθηγητῶν τῶν γυμνασίων 606-708
5 » — τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Μεσολογγ. 615-715

Νοέμ.

3 » — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν τοῦ Πειραιῶς 608-711
» — ἐμφυχώσεως τῆς ἐθν. βιομηχανίας 608-712

Νοέμβρ. 1850

2 Περὶ διοργανισμοῦ τοῦ Γεωργικοῦ σχολείου εἰς Τίρυνθον 609-713
24 » — ἐξετάσεως τῶν ἐμπορο-πλοιάρχων 615-716

Δεκ.

6 » — ἐπεκτάσεως δασμοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων κλπ. εἰς τὸν δῆμον Τροιζῆνος 618-719
» » — » » Ἑρμουπόλεως 618-720
» — » » Μεσολογγίου 619-721
10 » — μεταρρυθμίσεως τῆς πλατείας τοῦ "Οθωνος καὶ τῆς Λιθικῆς ὁδοῦ 619-923
17 » — ἐπεκτάσεως τῆς περὶ τὴν πύλην τῆς ἀγορᾶς μικρᾶς πλατείας 619-722
16 » — τροποποιήσεως τῆς ὁδοῦ τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων 619-724
30 » — σχηματισμοῦ μικρᾶς παραλίας πλατείας ἐν Ἑρμουπόλει 619-725
» » — πρωτοκόλλου ἀναπαστου τῆς ἀπὸ 12 Ἰουνίου συνθήκης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας 621-731

1851

Ἰαν.

5 » — ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ εἰς τοὺς δήμους Σπετζῶν καὶ Ὑδρας 620-726

Φεβρ.

4 » — ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπόλεως 620-727
9 » — ἐπιβολῆς φόρου ἐφ' ὅλων τῶν εἰσκομιζομένων πρὸς κατανάλωσιν εἰς δῆμον Πατρῶν 620-728
10 » τοῦ Ἐσωτ. κανονισμοῦ τοῦ Ὑπουργ. τῶν Οἰκον. καὶ διαιρέσεως τῆς ὑπηρεσίας εἰς τμήματα 624-733
24 » — ἀντικαταστάσεως τῆς πραγματικῆς καθάρεως τῶν προελεύσεων τ'ς Τουρκίας δὲ ἐπιτηρητικῆς 24 ὥρων 620-730

Μάρτ.

1 » — τῆς ἐκ νέου συστάσεως τοῦ καταργηθέντος ἐπαρχ. σχολείου Βάλτου 620-727
16 » — τροπολογίας τοῦ περὶ Ἐπαρχ. Συμβουλίων νόμου 623-732
31 » — φορολογίας τῶν προϊόντων διὰ τὸ 1851 632-735
7 » — κατασκάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ 640-746
9 » — εἰσπράξεως καὶ διαχειρίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ λιμένος εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν 643-748
30 » — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν 642-747
» — » » Πανόρμου 646-749

Μάρτ. 1851		
31	Περὶ διαιρέσεως τῶν δήμων Θήρας καὶ Καλλίστης εἰς τέσσαρας	647-750
Ἀπρλ.		
7	» —διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Τήνῳ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελισμ.	633-736
28	» — ἀνοίξεως ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ τοῦ μνημείου τοῦ Λυσικράτους μέχρι πύλης Ἀνδριαν.	637-737
29	» — τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν	638-739
Μάϊος		
1	» — προσδιορισμοῦ τῶν συμβάλων τὰ ὁποῖα θέλουσι φέρει αἱ σφραγίδες τῶν δήμων Ὀλυμπίας	637-738
12	» — ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Σίφνου	638-740
28	Παράρτημα τοῦ Υ. Β. Διατάγματος ἀπὸ 28 Μαΐου ε. ε. περὶ ἰματισμοῦ καὶ τῆς ἀποσκευῆς τῶν πεζικῶν ταγμάτων τῆς γραμμῆς	647-752
»	Περὶ ἰματισμοῦ τῶν πεζικῶν ταγμάτων τῆς γραμμῆς	649-753
Ἰούν		
7	» — ἐπεκτάσεως ταῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἀνδρου	638-741
16	» — » » Νάξου	639-743
23	» — χορηγήσεως τριμήνου προθεσμίας εἰς τοὺς ἐν Ἐρετρίᾳ Ψαριανοὺς πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν οἰκοδομ.	639-744
25	» — συστάσεως ἐμπορικῆς πανηγύρεως εἰς Τατάρνην τῆς Εὐρυτανίας	640-745
Ἰούλ.		
5	Νόμ. δικαστικῶν διακοπῶν	638-742
4	Περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργ. τῆς Δικαιοσύνης	662-764
13	» — συγκαλέσεως γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου	647-750
18	» — προσθήκης ὑπτὸ πρὸς οἰκοδομὴν τετραγώνων ἐντὸς τοῦ κήπου τοῦ λαοῦ	657-759
Αὔγ.		
13	» — μεταῤῥυθμίσεως ὁδοῦ τινος ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Πύλου	650-754
»	» — σχηματισμοῦ νέου τετραγώνου εἰς τὴν θέσιν Μπαϊρακλῆ Τζαμὶ τοῦ προαστείου Χαλκίδος	650-755
20	» — δημοσιεύσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σαρδηνίας ἐμπορικῆς καὶ ναυτιλιακῆς συνθήκης	651-757
28	» — ἐγκρίσεως τοῦ ἐν Ἑρμουπόλει ἐγειρομένου ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατὰ τὰ ἐπικυρωθέντα σχέδια	651-756

76ρ. 1851		
15	Περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῆς γεφύρας Πλαμίσου	656-758
22	» — Μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ ὑποτελωνείου Ἀμφίσσης	665-770
Ὀκτ.		
10	» — ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου	657-760
15	» — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς	657-751
29	» — δημοσιεύσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν προσθέτου συμβάσεως περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας	662-765
»	» —τοῦ προσωπικοῦ του παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκον. Γενικ. λογιστηρίου	663-766
Νοέμ.		
1	» — στρατολογίας καὶ ναυτολογίας	658-762
13	» — βιβλίου ναυτοδανείων	659-763
Δεκεμ		
22	» — προσδιορισμοῦ τῆς κατα τὸ 1851 ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ Κράτους	664-767
25	» — ἀναβολῆς ἐκτυπώσεως χαλκονομισμάτων κατὰ τὸ 1851.	664-768
26	» — προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ 1851	665-769

1852

Ἰαν.		
7	» — προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1852	665-771
12	» — ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων	669-772
18	» — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ Ἀθηνῶν	670-773
31	» — φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς	682-788
Φεβρ.		
22	» — ὑπογραφῆς τοῦ διοικητ. τῆς Τραπέζης εἰς τὰ τραπεκικὰ γραμμάτια διὰ σφραγίδος ἐκτυπουμένης	676-775
»	» — ἐπιβολῆς δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Μυκώνου	679-777
25	» — ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1852 Νόμ.	670-774
28	» — τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ 1852.	676-776
Μάρτ		
6	» — ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Λεβαδέων	679-779
18	» — τῆς ἐπὶ πιστώσει παραχωρήσεως 30,000 στρεμμάτων εἰς τοὺς ἀπόρους πολίτας	679-778
29	» — ἐπικυρώσεως καὶ δημοσιεύσεως τῆς μεταξὺ Ἑλ-	

Όκτ. 1852

λεως Ἀγρινίου καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐφαρμοστέας εἰς τὴν πόλιν ταύτην εὐθυγραμμίας 872-884

17 » — ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἄργος ἀγούσης ἐθνικ. ὁδοῦ 811-847

» » — τῆς εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα παρακαταθέσεως τῶν ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας τῶν ὁραπετσῶν κληρούχων κλπ. προερχομένων χρημάτων 793-833

» » — μεταφορᾶς ἐπιβατῶν διὰ Βασ. πλοίων 813-850

18 » — ἐξετάσεως τῶν Ἑλλήνων ἐμποροπλοιάρχων 849-860

19 » — τακτοποιήσεως τῆς πόλεως Ἀγρινίου καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐφαρμοστέας εἰς τὴν πόλιν ταύτην εὐθυγραμμίας 879-884

20 » — στολῆς τῶν ἐκτάκτων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ 814-853

27 » — ἐνοικιάσεως τῆς κεντρικῆς πλατείας τῆς πόλεως Λαμίας 814-852

Νοέμ.

18 » — τοῦ τρόπου τῆς καθάρσεως τῶν προελεύσεων ἐκ τόπων ἔνθα ἐπικρατεῖ ἡ ἰκτεροειδὴς πυρετὸς κλπ. 870-871

21 N. ΣΙΙ΄ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1853 869-866

» Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ ὅρους εἰς τὸν δῆμον Σκοπέλου 869-867

Δεκέμ.

2 N. ΣΜΑ΄ περὶ αὐξήσεως ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν 911-919

3 » — ὀνομασίας τῆς ἀπὸ Ἀρεουπολιν εἰς Λιμένιον κατασκευασθείσης ὁδοῦ 872-872

12 » — φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1853 872-871

» » — σχηματισμοῦ τῆς ὁροφυλ 872-874

16 N. ΣΙΕ΄ περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐκπαιδεύσεως καθ' ἕνα γραμματέα καὶ γροιφέα ἀμφοτέρους Α΄ τάξεως 872-873

1853

Ἰαν.

10 » — σχηματισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς θεραπείαν τῶν χρηματικῶν ἀναγκῶν τῆς γεωργίας καὶ τῶν ἄλλων κλάδων τῆς βιομηχανίας 873-876

13 » — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ ὅρους εἰς τὸν δῆμον Οἴτης 874-877

19 » — ἑρμηνείας τῆς λέξεως ἐμπορεύματα 874-878

22 » — ἀποζημιώσεως τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων Ὑδρας, Πετζῶν καὶ Ψαρῶν διὰ

Φεβρ. 1851

τὰς κατὰ τὸν ἀγῶνα χρηματικὰς θυσίας των 873-875

23 N. ΣΙΖ΄. περὶ ἐγγείου φόρου καὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους τοῦ σταφιδοκαρποῦ τοῦ 1852 874-879

24 N. ΣΚ΄ περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ 875-880

» N. ΣΚΑ΄ περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Φάλαγγος 878-881

27 N. ΣΚΒ΄ συμπληρωτικὸς τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου 878-882

» Περὶ διαρκείας τῆς ἐν τῷ Βασ. ναυτικῷ ἢ στρατῷ τῆς ξηρᾶς ὑπηρεσίας τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν 879-883

» Γεν. Ὁδηγ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου περὶ ἐξαγωγῆς τῆς σταφίδος Νόμ. 879-885

Φεβρ.

10 Ἐγκύκλιος περὶ ἐκουσίας ἢ καταναγκαστικῆς πωλήσεως πλοίων εἰς την ἀλλοδαπὴν 885-889

23 » — ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρ. 886-884

» » προϋβιβασμοῦ τοῦ δήμου Κορώνης εἰς την β΄. τάξιν τῶν δήμων 885-886

Μαρτ.

11 » — ἐγγυοδοσίας τῶν γραμματέων τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων 886-893

14 » — ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ συστάσεως ἐπαρχ. ἰατρων 912-920

Ἀπρ.

6 » — ἐλευθεροκοινωνίας τῶν διερχομένων τὸ στενὸν τῆς Πρεβέζης πλοίων 886-891

6 » — ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ναυπλίας εἰς Ἄργος ἀγούσης ἐθν. ὁδοῦ 886-892

» » — ναυτικῶν συντάξεων 888-897

11 N. ΚΣς΄. περὶ μεταφορᾶς τῶν διὰ συντάξεις πιστώσεων τοῦ 1853 των λοιπῶν Ὑπουργείων εἰς τὸ τῶν Οἰκονομικῶν 887-894

18 N. ΣΚΖ΄ περὶ παραχωρήσεως κτημάτων πρὸς τὸν Ὀθωμανὸν Μέτον Ὀστα Μπραχύπουλον, καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Ζαλιχων Βελῆ Μπαρτζελιώτου 887-895

Μάϊος

9 N. ΣΛ΄. περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων 892-897

29 N. ΣΛΑ΄ περὶ τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας τῶν ἐθνικῶν ὁδοπορθμεύσεων συνομολογηθείσης ταχυδρομ. συμβάσ 897 910

Ἰουν. 1853

9 Ν. ΣΑΒ'. καθυστερούντων ἐξ ἐνοικιάσεως προερχομένων 893-898

5 Περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν διευθυντῶν των Λιβυρνίδων Πανθήρας καὶ Δελφινίας 895-900

11 » — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τοὺς δήμους Ἀμφίσσης, Τριπόλεως, Θήρας, Γαλαξειδίου, Γλώσσης, Λετρίνων καὶ Κυμαίων 896-901

Ἰουλ.

2 » — συστάσεως δημοτικοῦ λοιμοκαθαρτηρίου εἰς Κύμην 896-902

» — ἱματισμοῦ τῶν ἀξιωματ. τοῦ ἱππικοῦ 8 929-933

11 Ν. ΣΝΘ'. περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ γραφείου τῆς διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας 973-974

18 Ν. ΣΑΓ'. περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1853. 901-903

» Ν. ΣΑΔ'. περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1853. 901-906

20 » — μέτρου μείζονος ἐξασφαλίσεως τῆς περιουσίας τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Καταστήματος 907-911

22 Ν. ΣΑΘ'. περὶ κανονισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἐκτὸς τῶν νομοεπιθεωρητῶν καὶ τῆς Β. Φάλαγγος 908-912

24 » — συστάσεως ἀρχηγείων 909-914

26 Ν. ΣΑς'. περὶ ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ τ. ε 907-909

» Ν. ΣΑΖ'. περὶ διδασκαλίας καὶ θέσεως τῆς ναυτικῆς θεωρίας 907-910

27 Ν. ΣΑΕ'. περὶ δημητριακῶν καρπῶν 902-906

Αὔγς.

1 Ν. ΣΑΗ'. περὶ μεταφορᾶς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ σταφιδοκαρποῦ του 1852 καὶ 1853. 903-907

» » — μετασχηματισμοῦ ὑγειονομείων καὶ σταθμαρχείων καὶ περὶ συστάσεως λοιμοκαθαρτηρίου 911-916

» » — καθάρσεως τῶν ὑπὸ ξένην σημαίαν πλοίων 910-915

4 » — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Κρανιδίου 911-918

4 » — ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Πανόρμου 911-917

11 Ν. ΣΜΒ'. περὶ περιθάλψεως τῶν ἐν Θήβαις ἀπόρων ὀλιγενειῶν καταστραφεισῶν ἐκ τῶν πρὸ μικροῦ συμβάντων σεισμῶν 908-913

12 » — προσόντων τῶν διορισθησομένων ὡς νομιαρχιακῶν ἢ ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν καὶ περὶ συστάσεως ἐξεταστικῆς αὐτῶν ἐπιτροπῆς 921-921

Αὔγς. 1853

24 » — συστάσεως ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου εἰς Καλάμας 926-925

29 » — ἀνεγέρσεως ἐντὸς τοῦ δήμου Ἀθηνῶν ὀρφανοτροφείου τοῦ ἀειμνήστου Γ. Χ. Κώνστα 922-922

» Παράρτημα τοῦ 19 Αὐγούς. 1853 Υ. Β. Διατάγματος περὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις ὀρφανοτροφείου 922-923

7βρ.

1 Περὶ διορισμοῦ ἱεροκηρύκων 926-926

» » — συγχωνεύσεως τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Ἀμαρουσίου 926-927

» » — δημοσιεύσεως τῆς κατὰ τὴν 8/20 Νοεμβρίου 1852 ὑπογραφείσης ἐν Λονδίνῳ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν τεσσάρων δυνάμεων Βαυαρίας, Γαλλίας, Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ῥωσσίας κυρωθείσης τὴν 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) συνθήκης περὶ διαδοχῆς εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀντιβασιλείας τῆς Βασιλίσσης Ἀμαλίας 926-9

5 Δ. Περὶ διαρκείας τῆς ἀναμισθώσεως τῶν ἰχθυοτροφείων 933-934

» Ν. ΣΜΔ'. περὶ φορολογίας των ζώων διὰ τὸ 1854 932-935

Ὀκτ.

8 Ν. ΣΜς'. περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ ἔτος 1853 καὶ 1854 928-929

» Ν. ΣΜΘ'. περὶ κανονισμοῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου τέλους εἰς τοὺς εἰσαγομένους δημητριακοὺς καρπούς 928-930

10 Ν. ΣΝ'. περὶ προσδιορισμοῦ θέσεως βαγγανικοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ ἀτμοκινήτου ὁ «Ὄθων» 929-931

14 Ν. ΣΝΒ'. περὶ συνομολογήσεως δανείου ἐκ 5,000,000 δραχμῶν ἐπὶ τῷ ὑπὸ τοὺς ἑκατὸν κατ' ἔτος 929-932

15 » — χρήσεως λοφίων διὰ τὰς στολὰς τῶν ταγμάτων τοῦ ἑξικοῦ τῆς γραμμῆς 962-943

17 Ν. ΣΝΓ'. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1854 936-936

» Ν. ΣΞ'. περὶ διορύξεως τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου 959-939

» Ν. ΣΝς'. περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὀκτ. 1853

τῆς χρήσεως 1854. 957-937

24 Ν. ΣΝΖ' περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1854. 958-938

25 Ν. ΣΞΓ' περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1843 νόμου τῆς Ἐθν. Τραπέζης 961-941

» Ν. ΣΞΔ' περὶ συστάστως πρεσβειῶν 961-940

» Ν. ΣΝΗ' περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς ἐνοικιάσεως τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐλαιοδένδρων 962-944

» Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν 951-977

27 » — καθηκόντων τοῦ γενικ. γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν 961-942

Νοέμ. 1853

10 Οδηγίαι περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1853 ΣΝΗ' Νόμου περ τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων Ἐθνικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία τῆς ἐνοικιάσεως δὲν ἔληξε μέχρι τέλους τοῦ 1851 ἔτους. 965-9

Δεκ.

2 Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς 973-9

8 » — τροποποιήσεως τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου 974-9

16 » — διορισμοῦ τῶν μελῶν τῆς Μονῆς Τήνου 951-9

26 » — Συστάσεως ταμείων. 951-9

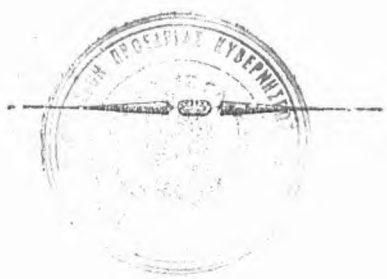

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας